

6, 3

9 2.6

LEXICON

XENOPHONTEUM

VOLUMEN SECUNDUM

LIPSIAE MDCCCI

APUD JOH. AMBROSIUM BARTH.

LECTORI

S. D.

FRID. GUIL. STURZIUS.

Quanquam tum, cum volumen huius lexici
mum edebam, non me putaueram in volumin
cundo habiturum esse, de quo esses paucis mc
dus: accidit tamen praeter omnem exspect
nem, vt praefationi alicui hic quoque locus fi
Gailius enim, Lutetiae Parisiorum professor li
rum Graecarum celeberrimus, cuius in Xenop
tem merita iam in voluminis primi praefatione

 scri

ſcribere conatus ſum, miſit mihi initi
nouum induſtriae ſuae ſpecimen:
Chasse de Xénophon, traduit en
après deux Manuſcrits collatio
premiere fois, et accompagné
ques a). Quod donum mihi longe g
ſe, quippe qui nouam Cynegetici X
verſionem vel editionem cupide opta
quod multis verbis demonſtrem. M
intelligo, vt, quid popularibus mei
Gailii verſione exſpectandum ſtatuen
ligenter oſtendam. Scilicet verb

---

a) *à Paris, an IX.* (1801) octonis de
terea in titulo libelli memorantur
le pardalis, le panther, et autre
alteri volumini deſtinaſſe videbatur
enim hanc Cynegetici Xenophon
luit partem primam eſſe hiſtori
quae.

b) v. praefat. Vol. I. p. 13.

Graeca non addidit integra vir doctiſſimus, ſed tantum ea in notis poſuit, quae explicatione egere viderentur, vel quorum varians eſſet vel in ipſius vel in aliis codicibus, interdum etiam in editionibus, lectio. Contulit autem, quae praecipua libelli dos eſt, ad *Zeunii* editionem, quam hic quoque vnice ſecutus reperitur, duo codices bibliothecae Pariſienſis publicae manu ſcriptos, necdum a quoquam collatos. Horum alterum, quem litera A inſignire ſolet, ſcriptum fuiſſe narrat ab *Angelo Vergecio* c) Cretenſi, quem conſtat Franciſci I. Galliarum regis, temporibus floruiſſe, omnium

c) Ita recte videtur a *Camo* apud *Gailium* p. XIX. ſcribi, qui a *Rutgerſio* varr. lectt. 3, 12. aliisque vocatur *Vergerius*, a *Baylio* in dictionnaire hiſt. et critique T. II. p. 506. ed. Amſt. et Leid. 1730. ex *Iacobi du Breul* antiquitez de Paris *Angelo Vergier*. Certe idem *Bayle* T. IV. p. 437. attulit verba *Iani Ant. de Baïf* ex epiſtola ad Carolum IX. Gallorum regem, vbi nominatur *Ange Vergece*, quod et *Gailius* l. l. fecit, ita vt iam *Baylius* in loco altero ſuſpicatus ſit, Vergecium potius Latine dicendum eſſe hominem

omnium ſuae aetatis calligraphorum pri
tamen linguae Xenophonteae ſatis gna
tem non ſemper ſatis accurato; alteru
nominat, et ipſum quidem ſaeculo ſe
ſcriptum, ſed ex antiquo aliquo ductu
lectiones nonnullas exquiſitas ſuppedita

---

hominem iſtum, qui adeo excelluit
Graecas belle et eleganter pingendi ſi
vt Franciſcus I. literarum Graecarum c
cianos iuberet exemplo eſſe iis, qui lit
rarum formas aeneas fingerent in vſu
rum regiorum. Caeterum hic Vergeriu
eſt ille ipſe, qui vel Latine vertit libell
et montium nominibus, *Plutarch*
(v. *Bayle* T. IV. l. l.), vel ſaltem
belli verſioni, quae reuera videtur
ho deberi, nomen ſuum mutil
Ang. Ver. quibus ſiglis quis ſig
runt non ſolum *Maittairius* et
iam, quod miror, Ill. *Harl*
blioth. Graec. Vol. V. p. 225.
id dixerit *Rutgerſius* l. l. qui
per reprehendit.

Iam poſſit quidem de Gailii fide diligentiaue dubitandum ei videri, qui codicum quatuor lectiones variantes olim ex aliis quatuor Xenophontis opuſculis non ſatis accurate ab eo excerptas fuiſſe e praefatione volumini primo a me praemiſſa didicerit; vel in libello, quem iam deſcribere coepi, p. XII. laudari viderit Xenophontem in Hippiatrico, cum tamen ipſe iam Hipparchicum edidiſſet atque vertiſſet; vel p. 146. *Caſtoris* editionem cynegetici memorari legerit, cum Zeunius, qui *Caſtalionis* editionem intelligi vellet, non niſi ſyllabam *Caſt.* in notis ſuis poſuiſſet, quod ipſum Gailius fecit aliis in locis, vt p. 194. 208. 217. vbi etiam, vt p. 187., ſcripſit *Caſtal.* et p. 186. *Caſtalion*; vel, cum Zeunius librum Odyſſeae nonum ſignificaſſet litera *ι*, Gailium p. 196. ſcripſiſſe animaduerterit *liv. X.* vel denique obſeruauerit, eum plus ſemel indicare oblitum eſſe, in vtro codice haec vel illa ſcriptura inueniatur, vt p. 161. 199. 224. Sed tamen cum ille non ſolum p. XIX. affirmaue-

mauerit, ſe e codice A eas quoque vitioſae et corruptae eſſent, enota de vtroque codice praeſtitiſſe re praeterea ſtatim ab initio huius, libelli quatuor illos codices, quos ligenter contuliſſe olim dixeram, tiſſime collaturum et laboris hui praebiturum Oeconomici et reliq nophontis libellorum emtoribus p video, cur non fide pariter ac la manda ſit viri eruditiſſimi opera, q et literarum Graecarum peritiae pauca in notis ſuis edidit, e quib tatu digniſſima viderentur, lexic que locis inſerere haud dubitaui, claris celeberrimi *Schneideri* ad ſeruationibus non idem facere pot lerem, laetus tamen quodammod a popularibus meis ex ipſo viri egr cognoſci intelligerem, quam Gail

opusculo. Cum enim iam mense Nouembri anni 1798. lexicon meum totum absolutum fuisset, cumque facile perspexissem, illud quatuor omnino, non quinque aut sex, completurum esse volumina: constitui inde ab eo tempore, ne nimis moles operis excresceret, nil nisi paucula quaedam, et quorum paucis copia esse posset, subinde adiicere. E quo genere est

LECTIONIS VARIETAS

IN CYNEGETICI DUOBUS CODICIBUS A GAILIO OBSERVATA.

1, 4. B post ὕστερον ἢ omittit ὡς

1, 7. A et B Μειλανίων
A Φιλοπονίας. B Φιλοπονία

1, 9. B Ἑλκάθου
A ἐβουλεύετο, in margine ἐβούλετο
A Ἰσιόνην

1, 10. A et B ἐπιλανθανομένου, vt Thiem.
Iidem αὐτοῦ, vt Thiem.

1, 11. A in margine ἐν λόγοις συνῆν

1, 17. A ὧν οἱ μὲν. B ἧς οἱ μὲν
A in margine εἴ τινι pro εἴ τῳ
B ἢ πόλεις ἢ βασιλεῖς

2, 2. Gail legit αὐτοῦ pro αὐτοῦ
A et B τὸν μὲν ἔχοντα, vt Thiem.

2, 4. A in margine: τὸν μὲν ἀρκυωρὸν εἶναι ἐπιθυμοῦντα τοῦ ἔργου, καὶ τὴν φ. B τῶν μὲν — ἔργου, vt Thiem. Gailio placet vt legatur τὸν μὲν ἀρκύων.

2, 5. A et B ὑφαίστωσαν

2, 6. A in margine: γρ. δωδεκάλινα, τὰ δὲ δίκτυα ἑκκαιδεκάλινα, vt Codex Brunckianus.

2, 8. A et B πενταστίθαμον

2, 9. A in margine σχαλίδων et σταλίκων

3, 3. B ποιεῖν δὲ ἀδύν.
A ὄμματα, ſed idem in margine et B σώματα, βαρέως
A et B ἄρινοι

3, 4. Iidem αὐτῶν κυνῶν
A ἰχναιεύουσιν
A et B ἄκρᾳ δὲ τῇ οὐρᾷ σείουσιν, vt Thiem. Sed A in margine ἄκρα δὲ τῆς οὐρᾶς

3, 5. B ἐπισκυθρωπάσαι
B σχοῦσαι τὴν οὐρὰν

3, 7. B ἀνείργουσαι θορυβοῦσαι
A κρυμνῶν, ſed in margine τριμμῶν, quod etiam eſt in B.

3, 9. A in margine κεκλαγγυῖαι

3, 10. A et B θέουσιν, ſed A in margine θέουσαι
A δοξάζουσι
A ἐκκυνοῦσαι
B διατελοῦσι συμπαρ.

3, 11. B ἔχουσαι
A οἵους δὲ δὴ εἶναι, ſed in margine οἵας

κοιλὴν, sed in margine κοιλῆνα

A ὑποκώλια μικρὰ, sed α eadem, vt videtur, manu superscriptum literae ι vocabuli posterioris

B πλατῆς pro πλατεῖς

5, 31. A τοῦτο τὸ ἐν χροΐ

5, 34. *Gail* malit εὐαγρία, *felix venatio*, vt praecedens καὶ sit *etiam*, *adeo*, et ἰδόντας referatur ad venatores, qui lepores in locis cultis conspexerint.

6, 1. A σπιλμονίαι et in margine σελαμώνια

6, 4. A ἐψοιζόμενοι

6, 5. A ἐπὶ θήραν, B ἐπὶ θήρας

A ἀμφιδρόμους vno verbo

A et B omittunt ὁδοὺς, et *Gailius* dicit, nonnullos legere simpliciter ἀμφὶ ὁδοὺς, non vero indicat, quinam illi sint.

6, 6. A vel B (Nam *Gailius* non diligenter notauit) in margine: γρ. ποιουμένους, vt Thiem.

6, 7. A omittit δεῖ, quod tamen in margine positum est

6, 14. A in margine ἐπηλλαγμένων

6, 15. A διὰ ταυτα, sed in margine παρὰ ταυτα

A et B μανὰ, vt Thiem.

6, 17. A in margine ἰῶ κακὰς

6, 22. A et B μὴ κάτέχοντα. Sed in A μὴ inductum est, postea tamen eadem manu, vt videtur, inter κατέχ. et κυνοδρ. restitutum.

6, 23. A et B τὰς κεφαλας, vt Thiem.

A post κεφαλὰς omittit ὑπερπηδῶσαι

A in margine κεκλαγγυῖαι

6, 24. B παρεχθῇ

6, 26. A et B ἀνέλονται, sed A in margine ἀνελόντα

B ἀνατρέψαντα, vt Thiem.

7, 1. A et B δέκα αὗται, sed A in margine ἡμέραι αὗται

7, 4. A et B ἄδικα

7, 5. B Ηυαι pro Ηβη

7, 7. A ἴχνη, sed in margine: γρ. εἴδη

7, 9. A τὰ δὲ δρομ. ἕως ἂν ἔλθωσι, τὰ ἴχνη μεταθεῖν ἐᾶν

7, 10. A et B μὴ οὐ ἐν κόσμῳ

A in margine τούτου

A et B γίγνονται

8, 1. A βόρειον, et supra literam υ rubro picta

cta apparet litera σ cum ſigla γρ. eadem manu

8, 2. A et B ἔχοντα

Iidem omittunt καὶ ante τὴν ὀσμὴν, vt Thiem.

8, 3. A et B εἰς τὸ αὐτὸ, ſed B ſupra αὐτ. habet ſignum dubitationis

B ἐκπροϊέναι

8, 4. B ἐπιδὰν (ſic) λάβῃ, ſed A ἐπειδὰν

8, 7. A περιλαμβάνοντας

9, 1. A τὸ ἦρος

9, 2. A τοὺς ὀρχίδας

9, 3. A ἅμα τῇ ἡμέρᾳ

9, 4. A αὐτὸν λαβόντα

B διαμασσητήσηται

9, 5. A et B ἀφυσμένος, vt Thiem.

9, 8. B τὸ ὄπισθεν

9, 10. A εἰκὸς

9, 11. B ποδὸς στράβαι

9, 13. A et B ἐπὶ τὴν στεφάνην, vt Thiem.

A βρόχος αὐτοῦ

B στεφρὸς

9, 15. A τῆς ποδοστράβης

B omittit verba ἐπὶ μὲν — ποδοστρ.

B ἀστρακτυλλίδος, ſed A in margine: γρ. ἀτρακτυλίδος.

9, 18. B omittit κατὰ ante τὸν ὁλκὸν, vt hic accuſatiuus pendeat a ſequenti σκοπούμενον. Sed κατὰ extat in A.

10, 2.

10, 3.

10, 4.

10, 7.

10, 9.

10, 11.

10, 12.

10, 13.

10, 16.

10, 17.

10, 18.

10, 21.

10, 22.

10, 23.

A ουταν pro ἔτιαν τε
11, 1. A Πιδῷ
11, 2. B προσῇ
11, 4. B omittit ἐν ante τῇ νυκτὶ
12, 2. A et B ἀπεροῦσιν, vt Thiem.
12, 3. B κρατερεῖν
12, 4. A et B καὶ αὐτοὶ, vt Thiem.
12, 9. B ἀφεροῦνται
12, 13. A ἀνεσθήτως
12, 15. A πάσχοντες, vt Thiem.
B ἀκέροις
12, 16. B θεοσευεῖς
12, 17. A et B οὐδὲν, vt Thiem.
B ἔχει, ſed A ἔχοι
12, 19. A ἂν ἧττον
12, 20. A εἰσχρὰ
A ἐκείνων.
12, 22. B κατεργάζοιντο ἂν
13, 2. A et B καΐναὶ
A et B διατριβειν
13, 3. B παιδεύειντο
13, 4. A τὸν ἀγαθὸν
13, 5. A οὐδὲ ζητῶ, ſed in margine: γὰρ
A κακὸς ἔχοιεν. Sed videtur κακῶς ſcribendum a *Gailio* fuiſſe. Dicit enim, in Iuntina eandem lectionem eſſe. Atqui ibi eſt κακῶς.
13, 6. A et B ὅτι καλὸν καὶ ἑξῆς
A in margine γέγραπται
13, 7. B ἀνεξέλγκτα
13, 8. B οὐ γὰρ σοφὸς
A et B τοῖς εὐφρονοῦσι, vt Thiem.
13, 10. B omittit τοὺς poſt μὴ. ζηλοῦν δὲ μηδὲ
13, 11. B ἀνωφελέστεροί τ' εἶσι
13, 12. A et B omittunt verba καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς φίλους
13, 13. Codex neſcio vter ἐπιμελίαις
13, 14. B καὶ τῇ αὐτῶν, omiſſo ἐν
A κρατήσει
13, 15. B ἰχθοὺς
13, 17. A et B omittunt εἰς ante τοὺς νέους
A et B θεῶν τοῦ cum circumflexo
B τῶν φίλων καὶ πολιτῶν

Liceat hic obiter commemorare, quod in primi voluminis praefatione oblitus eram, nec hoc volumen ſecundum, nec maiorem tertii partem ita a me elaboratam putandam eſſe, quin Thiemius multa de

ta de ſuo contulerit. Erat enim haec quas mihi ſcripſerat, vt quascunque xici partes compoſuiſſem, ſubinde rem perluſtrandas, quo limatius quod vnice amabat. Atque ſic factu a verbo γίγνεσθαι vsque ad verbum π quam fere certum ſit, quae mihi q debeantur. Superfluum enim videb lis locis annotare, quid illi denuo ve demere, vel emendare placuerit, cu eo profecta eſſe iam ab initio operis

Deinde cum cognouiſſem virum ctum, qui opinaretur, non niſi quat libris Xenophontis editis ſcribi γίγνεσθαι, cumque fieri poſſe ſentirem, v eadem eſſent opinione: operae pre ſum eſt, praeter ſex illos locos, quo p. 586. et 590. et in praefatione p. tres alios, in quos caſu incidiſſem,

7, 42. γινομένη. Ιπϱ. 5, 5. γίνονται. K. 7, 2. γίνωνται. in quo vltimo tamen loco *Zeunius* edidit γίγνωνται. Habes igitur iam nouem huius generis locos pro quatuor. Verum nec dubito, quin, qui hoc egerit, facile rurſus alios quatuor vel nouem ſit inuenturus.

Denique errores nonnullos in Volumine primo commiſſos velim corrigas beneuole ſic, ut praefationis paginae 35. ſuperſcribas: E GAILII CODICIBUS, in v. διασιωπᾷν addas locum ex Aπ. 4, 2, 10. et in v. δούλη, Aπ. 4, 2, 29. vbi δοῦλαι vocantur ciuitates *alieno imperio ſubiectae*, deinde

p.	171.	lin.	17.	legas	ἐπεφύκει	pro ἐπέφυκε
—	175.	—	1.	—	ἂν εἰπεῖν	— ἂν εἰπῖεν
—	238.	—	8.	—	τρόπον	— πρόπον
—	316.	—	25.	—	ἀπατᾷν	— ἀπαντᾷν
—	348.	—	23.	—	40.	— 48.
—	400.	—	18.	—	Od. ſiue Odyſſ.	— Il.
—	474.	—	29.	—	ἀυτόματοι	— αὐτόμαται.
—	638.	—	26.	—	4, 4, 6.	— 4, 6, 6.

Ad

Ad errores meos pertin
fatione p. 12. libros Gailian
en et de Xénophon, nusquan
bibliothecae Graecae Fabrici
praeterquam in capite de Luci
rum indicium recte etiam in c
te Vol. III. p. 24. In fecundo v

p. 20.	lin.	16, reponas, quaefo,		
— 114.			—	בין רגלים
— 475.	lin.	21.	—	factam
— 480.	—	36.	—	
— 642.	—	26.	—	16.
— 655.	—	3.	—	fortitudo
				חרטם

Scripfi Gerae, pridie Idus
CIↃIↃCCCI.

uod in prae-
its de Luci-
ana editione
iorari dixi,
it enim eo-
Xenophon-

E

ἐάλωκα, v. *ἁλίσκειν*.

ἐὰν, comitem habet coniunctiuum. v. Thom. Mg. p. 267. Significat ¶ 1) i. q. *ἤν*. v. c. Aγ. 1, 7. *ἐὰν δῶσιν αὐτῷ*. E. 3, 4, 2. *ἢν αὐτῷ δῶσι*. Σ. 8, 35. *ἐὰν καὶ ὀρεχθῇ τις σώματος*. Hic non abundat *καὶ*, sed est *adeo*. A. 5, 7, 17. *μὴ ἀσφαλὲς εἶναι, ἐὰν μὴ σὺν ἰσχύϊ, ἀφικνεῖσθαι*, *nisi*. Iπρ. 8, 20. *ἐνέδραις ἐμπίπτοντες, — καὶ ἐὰν πολὺ πλείους ὦσι*, *etiamsi*. Leuncl. e codice suo mauult *κἂν*. ¶ 2) *num*. Aπ. 4, 4, 12. v. *σκέπτεσθαι*. ¶ 3) *ἐάν τε — ἐάν τε*, *siue — siue*. A. 7, 3, 19. *ὁποῖον — συμφέροι, ἐάν τε ὁπλιτικὸν, ἐάν τε ἱππικόν*. c. coni. Aϑ. 3, 5. *ἐάν τι ἀδίκημα γίγνηται, ἐάν τε ὑβρίζωσι, ἐάν τε ἀσεβήσωσι*. Aπ. 3, 9, 7. de quo tamen loco cf. *τε* nr. 13. K. 6, 18. *ἐάν τε ἐαλωκὼς ᾖ, ἐάν τ* *δηλούτω*. Sic in fine, dito *μὴ*, E. 1, 7, 10. p *διαψηφίζεσθαι, ἐάν τε* *κεῖν δοκῶσι, ἐάν τε μὴ* c. *ἤν τε*, Π. 3, 3, 9. p. *ἴσοι ἔχονται, ἐάν τε ἐν* *ὑπομένωμεν, ἐάν τε ὑ* *τῶμεν αὐτοῖς. ἴσοι δὲ ἡ* *— ἤν τε ἐνθάδε — δεχο* *θαι, ἤν τε ἐπ᾽ ἐκείνους* *τες — συνάπτωμεν*. semel positum *ἐάν τ* *et si*, A. 3, 4, 21. S simplici *ἤν τε*, A. 4, 8, *ἐάν τε τὶς πιέζηται — ὁ* *σίον βοηθήσει· ἤν τε εἰ* *νηται ἀναβῆναι, οὐθεὶς* *νῃ*. Nam si *ἐάν τε* et *ἤ* explicare volueris *siu* *siue*, videtur *γὰρ* de post *ἐάν τε*. ¶ 4) *ἐὰν* mutatur c. *ἄν*. Inpri post *ὅς*, *ὅσος*, *ὡς* et si lia, vt Π. 5, 4, 17. *ὡς* *δύνωμαι*. all. *ἄν*. A. 1, *ὅπου ἐὰν ᾦ*, all. proba

Mureto, ἄν. Sed Steph. defendit ἐάν. Απ. 3, 10, 12. ᾧ ἐὰν ἁρμόττῃ, vbi Ern. malit ἄν, quia nec Xen. nec alius Atticus ita vtatur particula ἐάν. Idem ſentit Hindenb. Sed tamen ſic eſt ἐὰν Απ. 4, 2, 29. ὅσαι ἐὰν — πολεμήσωσι, etſi Valckenar. dicit, more Xen. ſcribendum ὅσαι ἄν. it. Ἱερ. 1, 14. πάντα ὅσα ἐὰν λέγητε, καὶ ὅσα ἐὰν ποιῆτε. „Niſi, inquit Hindenb. l. l. exquiſitius et more Atticorum tempus et rem relatiue ſimul expreſſam eſſe putemus." Saepe ſic eſt in N. T. Sed Atticorum etiam exempla habet Zeun. ad Viger. p. 501. Legitur etiam ἐὰν pro ἐπειδάν. v. ibi nr. 2.

ἐᾷν, ¶ 1) *permittere*. c. inſ. omiſſo acc. Π. 1, 4, 26. imperatiu. ἔα ἔχειν, εἴ τῳ τὶ ἐγὼ δέδωκα. c. acc. et inf. Π. 1, 4, 9. ἐᾶσαι αὐτὸν δοῦναι τῷ πάππῳ. 3, 1, 4. τὰς γυναῖκας — οὐκ ἀπήλασεν, ἀλλ' εἴα ἀκούειν. 5, 4, 12. ἕτοιμος εἴη ἐᾷν (Intell. ἐργάζεσθαι) τοὺς ἐργαζομένους τὴν γῆν — εἰ καὶ — βούλοιτο ἐᾷν ἐργάζεσθαι τοὺς — ἐργάτας — ἣν καὶ δύνῃ κωλύειν — ἐγὼ πολλήν σοι γῆν ἔφην ἐνεργὸν εἶναι. 6, 1, 23. ἐὰν ἐμὲ ἐάσῃς πέμψαι. 6, 4, 3. εἴ με ἐάσειε πέμψαι. 7, 5, 26. p. 455.

μήσομεν ἐν Ἀκαρνᾶσι — ἢ εἰρήνην ποιησόμεθα. K. 5, 34. τὰ γάμματα — ἐᾷν, *non adire.* Sic Π. 2, 4, 8. p. 131. πότερον κρεῖττον στρατεύεσθαι — ἢ ἐᾶσαι, np. τὸν πόλεμον. c. adi. Αγ. 11, 8. ἐᾷν τὰ ἀλλότρια, *non eripere.* ¶ 3 *ſinere, praetermittere.* Et ſic habet λιτότητος ſpeciem, v. c. Λ. 11, 10. ἢν πολέμιοι προσίωσιν, οὐδὲ τοῦτο ἐῶσιν, h. e. *curant, proſpiciunt.* c. inf. Π. 3, 1, 17. ἤν τινα ἐᾷς ζῆν, *non interficis.* E. 2, 3, 15. συκοφάνται, παρ' ὧν χρήματα λαμβάνοιεν, ζῆν εἴων. c. adi. A. 1, 9, 10. οὐδὲν (all. οὐδενὶ) πώποτε ἀχάριστον εἴασε τὴν προθυμίαν. Σ. 8, 29. εἴα αὐτὰς θνητὰς εἶναι. ¶ 4) *per negligentiam committere vt* — Π. 1, 5, 7. p. 53. ἐῴη τὸν καρπὸν ἀσυγκόμιστον — καταῤῥεῖν. E. 6, 5, 38. p. 431. τοὺς τελευτήσαντας οὐκ εἴασαν ἀτάφους γενέσθαι — εἰ τοὺς ζῶντας μήτε ὑβρισθῆναι μήτε ἀπολέσθαι ἐάσοιτε. ¶ 5) μὴ ἐᾷν, *vetare, impedire.* E. 1, 7, 8. δεινὸν εἶναι, εἰ μή τις ἐάσει τὸν δῆμον πράττειν ὃ ἂν βούληται. Ατ. 4, 8, 2. v. νόμος. it. οὐκ ἐᾷν, Π. 2, 2, 2. p. 104. ὁ μὲν κελεύει — ὁ δὲ οὐκ ἐᾷ. 3, 1, 6. οὐ γὰρ ἐᾷς ψεύδεσθαι. Αθ. 2, 18. κωμῳδεῖν τὸν δῆμον οὐκ ἐῶσιν — ἰδίᾳ δὲ κελεύουσιν. Sic quod E. 3, 5, 5. eſt θύειν οὐκ εἴων, id 3, 3, 4. eſt ἐκέλευον μὴ θύειν. 4, 3, 13. ἐᾷν τ' ἀπιέναι ᾗ βούλοιντο ἐκέλευσε, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἴα. Sed 5, 1, 18. καταδύειν μὲν οὐδὲν εἴα στρογγύλων πλοίων — εἰ δέ που τριήρη ἴδοιεν — ταύτην πειρᾶσθαι ἄπλουν ποιεῖν, ad πειρᾶσθαι intelligi ἀπὸ τοῦ κοινοῦ debet ἐκέλευε. Valckenar. tamen ad Herodot. 7, 104. intelligi poſſe putat εἴα. ¶ 6) οὐκ ἐᾷν, *verbis diſſuadere.* Π. 1, 4, 14. οὐκ εἴα κωλύειν, *precibus extorquebat* l. *impetrabat, ne impediret.* A. 7, 4, 6. οὐκ εἴα ὁ παῖς, ἀλλ' ἱκέτευε μηδὲ ἕτερον κατακαίνειν. E. 2, 1, 9. οὐκ εἴα ναυμαχεῖν. O. 20, 22. οὐδέποτε εἴα χῶρον ἐξειργασμένον ὠνεῖσθαι. v. Valcken. ad Herodot. 2, 30. ¶ 7) In var. lect. permutatur εἴα c. ἕνα. v. εἷς nr. 10.

ἔαρ, *ver.* E. 1, 3, 1. ἔαρος ἀρχομένου. 1, 4, 1. ἀρχομένου τοῦ ἔαρος. O. 16, 11. ἔαρος — τούτου τοῦ ἔργου ἀρκτέον. E. 4, 8, 7. ἅμα τῷ ἔαρι. §. 6. εἰς τὸ ἔαρ. K. 7, 1. πρὸς τὸ ἔαρ. it. ſine praepoſ. K. 4, 11. τὸ ἔαρ, *vere.* cf. ἦρ. Periphraſis veris Π. 8, 6, 11. τὸν ἀμφὶ τὸ ἔαρ χρόνον. it. aliae for-

formulae, E. 5, 4, 47. ἐπεὶ δὲ τὸ ἔαρ ἐπέστη. it. ἐπειδὴ ἔαρ ὑπέφαινε, E. 3, 4, 16. Ay. 1, 25. quod Valcken. ad Herodot. 8, 130. respondere dicit formulae Liuianae *ver appetebat.*

ἐαρίζειν (poet. Port.), *tempus vernum transigere.* A. 3, 5, 9. Cf. Poll. 1, 62.

ἐαρινὸς, *vernus.* Π. 8, 6, 11. ἐν ἐαρινῷ θάλπει καὶ ψύχει.

ἐατέον, v. ἐκτέον.

ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτῶν, ¶ 1) *sui.* ἑαυτοῦ βελτίω v. in βελτ. Π. 1, 1, 4. οἱ δι' ἑαυτῶν κτησάμενοι, np. ἀρχὰς, *suo Marte.* Oppon. οἱ πατρίους παρειληφότες. ¶ 2) Indicat ius vel possessionem. E. 7, 4, 12. Λασιῶνα τὸ παλαιὸν ἑαυτῶν ὄντα. Ay. 1, 33. τὴν Ἀσίαν ἑαυτῶν ποιοῦνται, *sibi vindicant.* Paulo aliter E. 3, 3, 2. ὅν τινα καλεῖς πατέρα, οὐκ ἔφη σὲ εἶναι ἑαυτοῦ, np. filium. Sic K. 9, 3. de cerua: τὸν ἑαυτῆς, np. hinnulum. Ante Steph. legebatur αὐτῆς. ¶ 3) c. artic. *suus.* Π. 4, 2, 15. ἐν τῇ ἑαυτῶν χώρᾳ. Sic omisso aliquo substantiuo, Cf. ὁ, ἡ, τὸ nr. 11. b. q. etc. Π. 3, 2, 3. ἐσήμαινον τοῖς ἑαυτῶν. 6, 3, 2. ἐπεμελοῦντο ἕκαστος dux

v. infra ἑαυτὸν n. 4. 10, 3. καὶ τὸ κελευ- —ποιεῖν, καὶ ἀφ' ἑ- χρήσιμον εἶναι. cf. :h. ad Thucyd. 3, c. ὑπὸ, A. 7, 1, 15. τοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ταπ- Sed Iπ. 3, 9. de βλάπτειν τοὺς πο- ἀφ' ἑαυτῶν οὐκ ἐῶ- ſe, eos a quibus :tur. ¶ 5) c. ἐπὶ, :. A. 2, 4, 5. οἱ Ἕλ- ·αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐ- v. Hutch. p. 149. ter E. 5, 1, 31. αὐ- ἑαυτῆς ἡ πόλις ἐγέ- ibera, ſui iuris. de Corintho ab ; liberata. Cf. ἐπὶ ¶ 6) pro σεαυτοῦ. uill. ad Charit. p. quos laudat Fi- ıd Weller. p. 171. 5, 1, 12 τινὲς ὑμῶν ῖεν — πόῤῥω τῆς ἑ-)ρουρεῖν. Poteſt ta- c eſſe perſ. tert. et ad τινές. 6, 2, 11. τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι καταλάβητε. 6, 3, 384. παραγγέλλε τοῦ. E. 1, 7, 10. p. τῶν ὄντας τοὺς νό- λάττοντες — πειρᾶ- ſtras leges. Sed rtus vertit: *ve- us veſtramque po- m retinentes*, ita ; νόμους retulerit ad φυλάττοντες,

et legerit ὄντες, cum εἶναι ἑαυτοῦ ſit *ſui iuris eſſe, non aliunde pendere.* Aπ. 1, 4, 9. ἑαυτοῦ σύγε ψυχὴν ὁρᾷς. Erneſtio placebat σεαυτοῦ. 2, 1, 31. ἐπαίνου ἑαυτῆς ἀνήκοος εἶ. Paulo poſt σαυτῆς, et Ern. hic quoque edidit ἐπαίνου σεαυτῆς. 2, 6, 35. bis. Hinc A. 7, 5, 3. et E. 4, 1, 15. pro τὰ σαυτοῦ margg. habent τὰ ἑαυτοῦ. et Aπ. 2, 1, 30. τοὺς σαυτῆς φίλους, multi habent ἑαυτῆς. ¶ 7) E. 7, 4, 18. Πελληνεῖς — ἐπολέμουν τοῖς Ἀρκάσι, καὶ τῷ ἑαυτῶν παντὶ δήμῳ. Leunclau. corrigit αὐτῶν, quod abſurdum ſit, Pellenenſes pugnaſſe dici cum ſuis. cf. ἑαυτῷ n. 2.

ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, etc. *ſibi.* ¶ 1) Pertinet ad loquentem, σφίσι ad verbum. Π. 3, 3, 29. p. 198. γυναῖκες — ἱκετεύουσαι — ἀμῦναι καὶ τέκνοις καὶ ἑαυταῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς. Sed Zeun. ex Cod. Guelf. et Zonara edidit καὶ αὐταῖς καὶ τέκνοις καὶ σφ. αὐτ. ¶ 2) pro αὐτῷ. Π. 1, 1, 5. ἐθνῶν ἦρξεν οὐδ' ἑαυτῷ ὁμογλώττων. E. 1, 4, 6. p. 28. ὑπάρχειν ἑαυτῷ — vbi, quia durum videtur, Morus legit αὐτῷ. v. αὐτὸς n. 19. ſq. et mox ἑαυτόν. ¶ 3) ἑαυτοῖς pro ἀλλήλοις, Aπ. 3, 5, 2. εὐμενεστέρους δὲ ποτέ-

ἀντὶ ὑφορωμένων ἑαυτοὺς ἡδέως ἀλλήλους ἑώρων. K. 6, 15. ἑαυτὰς παραθέουσαι. ¶ 4) ἐν ἑαυτῷ γενέσθαι, *ad se redire.* v. interpp. ad Act. 12, 11. Abresch. ad Aeschyl. p. 175. et Doruill. ad Char. p. 345. A. 1, 5, 15. Clearchus, qui antea ἐχαλέπαινε, ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο. ¶ 5) ἐν ἑαυτῷ ἔχειν, *statuere secum, putare.* Π. 2, 3, 2. ὅταν ἐν ἑαυτοῖς ἔχωσιν ἕκαστοι, οὐδὲν ἐσόμενον. Mrgg. ἐν ἑ. ἔχ. διανοῶνται. ¶ 6) ἐφ᾽ ἑαυτοῖς, *per se.* Λ. 12, 5. γυμνάζεσθαι — ὥστε μεγαλοπρεπεστέρους μὲν αὐτοὺς ἐφ᾽ ἑαυτοῖς γίγνεσθαι, ἐλευθεριωτέρους δὲ τῶν ἄλλων. Leuncl. et all. *inter se.* quod non placet. Imo est *non comparati cum aliis.* ¶ 7) ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιεῖσθαι, *sibi subiicere.* Aγ. 8, 6. ¶ 8) παρ᾽ ἑαυτῷ, *domi suae.* Aπ. 3, 18, 3.

ἑαυτὸν — ¶ 1) *se.* ἑαυτὸν

Lau
cyd
ibi
pe
τα ἑ
θρο
per
cite
10,
τὸν,
Π.
κατ
hor
Aπ.
τὰ
opp
κον
Ibi
1,
Leu
2,
qu
τὸ
ὀρ
Ste
ἑ.
ρας
ad
κα

ſtris, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἀρίστοις δοκοῦσιν εἶναι. Cf. ἑαυτοῦ nr. 4. ¶ 5) ἑαυτὸν pro αὐτὸν. Aπ. 1, 2, 52. οὕτω διατιθέναι τοὺς συνόντας, ὥστε μηδαμοῦ εἶναι τοὺς ἄλλους πρὸς ἑαυτόν. Ern. malit αὑτόν. 3, 12, 8. αἰσχρὸν γηρᾶσαι πρὶν ἰδεῖν ἑαυτὸν, ποῖος γένοιτο. Vpton. ad Arrian. p. 267. mauult αὑτόν. 4, 4, 20. τοὺς μισοῦντας ἑαυτοὺς διώκειν. Hindenb. putauit αὑτούς. Sed addit, poni etiam ſaepe pro aliis pronominibus non reciprocis, et ſic eſſe 2, 6, 5. τοὺς εὐεργετοῦντας ἑαυτὸν, et 2, 7, 9. ἀχθόμενον ἐφ' ἑαυταῖς. — Omnino ἑαυτοῦ etc. ſaepe permutatur cum αὐτοῦ vel αὑτοῦ. Cf. αὐτὸς nr. 19. et 20. Π. 1, 4, 17. ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτόν. Suid. αὐτόν. §. 24. ἐπὶ τῇ θέᾳ τῇ ἑαυτοῦ. Zeun. ex Ald. et Guelf. αὐτοῦ. 1, 6, 14. ἑαυτῇ ἀγαθά. Stob. αὐτοῖς, quia στρατιὰ eſt collectiuum. 2, 2, 5. ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κέρδει. Stob. αὐτ. 4, 2, 1. πρὸ ἑαυτῶν. Iunt. et Cod. Guelf. αὐτ. §. 8. τοὺς συμμάχους ἑαυτῶν — μικρὰν ἑαυτῶν ῥοπήν. Marg. Leuncl. et cod. G. vtroque loco αὐτ. §. 12. p. 217. μηδὲν ἀγαθὸν ἑαυτοῖς. Cod. G. ἀγαθὸν αὐτοῖς μηδ. §. 15. τῶν — καταλαμβανόντων ἑαυτούς. Cod. G. et Zonar. αὐτ. 5, 3, 12. ὅπως ἑαυτοῖς πρόβολος εἴη. Cod. G. αὐτ. 5, 4, 16. p. 318. ὑποπτεύσῃ βελτίονα ἑαυτοῦ εἶναι — πονηροτέροις ἑαυτοῦ ξυμμάχοις. Iunt. αὐτοῦ. 8, 1, 13. περὶ ἑαυτόν. Cod. G. π. αὐτ. A. 1, 2, 14. ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα ἑαυτῇ. 2 codd. αὐτῇ. 2, 5, 11. ἑαυτοῦ γὰρ εἶναι. 2 codd. αὐτ. E. 7, 5, 22. τὸ περὶ ἑαυτὸν ἔμβολον. all. αὐτοῦ, all. αὑτοῦ. ¶ 6) ἑαυτοὺς pro ἀλλήλους. v. ἑαυτῷ nr. 3.

ἑβδομαῖος, *ſeptimo die aliquid agens vel patiens.* E 5, 3, 19. ἑβδομαῖος ἀφ' οὗ ἔκαμεν, — ἐτελεύτησεν.

τὸ ἕβδομον, *ſeptimum, ſeptima vice.* Π. 8, 7, 1.

Ἐβοζέλμιος, *Ebozelmius,* interpres Seuthis ad Xenophontem miſſus, A. 7, 6, 31. Cod. Guelf. Ἐβολζέμιον. Cod. Eton. Ἀβροζέλμην. Cod. Par. Ἀβραζέλμην.

ἔγγαια, np. κτήματα, *poſſeſſiones intra Atticae fines.* Σ. 4, 31. vbi v. Bach. cf. ὑπερόρια.

ἐγγίγνεσθαι et ἐγγίνεσθαι, ¶ 1) *innaſci, ineſſe.* Dicitur de variis animi affectionibus. Iungitur et oppon. τῷ ἐμφύεσθαι. v. ἐμφ. c. dat. Π. 2, 1, 12.

τὸ

τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν δόξει ἐγγίνεσθαι. 3, 3, 24. p. 192. εἰ μέλλουσι τοιαῦται διάνοιαι ἐγγενήσεσθαι (all. ἐντραφήσεσθαι, all. ἐγγραφήσεσθαι) ἀνθρώποις — ἕως ἂν ἐγγένηται αὐτοῖς — νομίζειν. 5. 1, 11. ταῖς μελίτταις ἔρως τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἐκείνου (τοῦ ἡγεμόνος) ἐγγίνεται. All. συγγεγένηται. Λ. 4, 2. οἷς μάλιστα φιλονεικία ἐγγεγένηται. Ιερ. 1, 30. Απ. 1, 2, 21. 2, 3, 4. Ο. 13, 11. δοκεῖ ἀθυμία ἐγγίγνεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς, *oriri*. Σ. 8, 2. c. ἐν et 2 datt. Ιερ. 10, 2. ὥσπερ ἐν ἵπποις, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρώποις τισὶν ἐγγίνεται — ὑβριστοτέροις εἶναι. ¶ 2) *excitari docendo*. Απ. 4, 3, 1. ᾤετο χρῆναι σωφροσύνην αὐτοῖς ἐγγενέσθαι. pro quo §. 17. σωφρονεστέρους τοὺς συνόντας παρεσκεύαζε. c. ὑπὸ. Ο. 21, 6. ἔστιν οἷς ἐγγίγνεται φιλοπονία τις — τῷ στρατεύματι ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀρχόντων ἐγγίγνεται καὶ τὸ φιλοπονεῖν. ¶ 3) *esse alicubi, adesse* E. 2, 3, 18. p. 100. καλὴν ἐγγενέσθαι ὀλιγαρχίαν, πρὶν — 7, 1, 12. ἐγγινόμενός τις Λυκομήδης — ἐνέπλησε — Leuncl. bene: *exortus est*. Λ. 5, 6. ὥστ' ἐκεῖ ἥκιστα — αἰσχρολογίαν ἐγγίγνεσθαι. Leuncl. *interueniat*. ¶ 4) *fieri*. E. 6, 3, 6.

p. 385
τήματ
ἡμῶν.
nonnu
v. γίγν
ἐγγραφ
epislo
ἐγγραψ
στασπ
In an
Sic ἐγ
legi p
taum
nr. 1.
ἐγγυᾶν
promi
sponsi
re, sp
ἐγγυᾷ
λαμβα
7, 4.
καὶ ἡ
κακὸν
capiti
de al
μὴν,
γνῶτο
ἐγγυητ
14. ὀλ
ἐγγυητ
caufa
κατασ
2, 24.
των,
dime
17. ἐ
τῶν
laten
di, l
γνωσ

ἐγγυητὰς, ἢ μὴν πορεύεσθαι. cf. ἔγγυος.

ἐγγύθεν, *e propinquo.* Π. 1, 6, 19. p. 81. ἐγγύθεν ταχὺ ἐπιγενήσεσθαι. Α. 4, 2, 16. ἐγγύθεν φεύγοντες, *etsi in fuga proximo ad hostes accederent,* vel potius *e loco hostibus propinquo fugam capessèrent.* Απ. 2, 2, 12. ἄν τι σφαλλόμενος τύχῃς, εὔνοϊκῶς ἐγγύθεν βοηθῇ σοι, np. quia est in propinquo. Fort. *statim.*

ἔγγυος, *sponsor.* Moeris: ἔγγυον, Ἀττικῶς· ἐγγυητὴν, Ἑλληνικῶς. Sed in Xenophonte saepius legitur ἐγγυητής. v. supra. Πο. 4, 20. λαμβάνειν ἐγγύους παρὰ τῶν μισθουμένων. Leuncl. mauult ἐγγύας, h. e. *fidei iussiones.*

ἐγγὺς, ¶ 1) de locis; *prope.* c. gen. Π. 5, 4, 16. ἡ ἐμὴ κτῆσις — τῆς μεγίστης πόλεως Βαβυλῶνος ἐγγὺς οὖσα. 7, 1, 4. ἢν ἐγγὺς ἡμῶν γένηται, *venerit.* Α. 5, 4, 8. ἐγγὺς ἐγένοντο τοῦ χωρίου. Ε. 2, 1, 8. 4, 4, 1. διὰ τὸ τῶν πολεμίων ἐγγὺς εἶναι. 4, 5, 7. ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦν τοῦ Ἀγησιλάου. Απ. 4, 2, 1. ἡνιοποιεῖόν τι τῶν ἐγγὺς ἀγορᾶς. Σ. 4, 6. Ιπ. 12, 7. Κ. 4, 4. τοῦ λαγὼ ἐγγὺς εἶσι. 10, 9. ἐπειδὰν ἐγγὺς ὦσι τῆς εὐνῆς. Sic comparat. Π. 7, 5, 3. οἱ ἱππεῖς — ἀεὶ ἐγγύτερον ἐγίγνοντο τοῦ ἄρχοντος. Superl. Π. 4, 5, 12. p. 246. οἱ ἐγγύτατα τῶν φίλων καθήμενοι. 6, 1, 22. ὅταν ἐγγύτατα ἡμῶν ὦσι. c. ὅτι et ὡς, Π. 5, 4, 19. ὅτι ἐγγύτατα τῆς πόλεως. 6, 3, 11. p. 385. ὡς ἐγγύτατα τῆς φάλαγγος. c. verbis, omisso genitiuo, Α. 2, 5, 10. ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν. 5, 4, 13. Ε. 3, 2, 3. 4, 1, 9. Κ. 8, 5. μὴ προσιέναι ἐγγύς. 9, 4. 5. 20. 10, 14. προσελθόντα ἐγγύς. Compar. Α. 1, 8, 5. ὅτε ἐγγύτερον ἐγίγνοντο. 4, 7, 17. βοὴ — ἐγίγνετο ἐγγύτερον. Απ. 2, 3, 19. τῶν ἐγγυτέρω ὄντων. Superl. Π. 7, 1, 15. οἱ ἐγγύτατα τεταγμένοι. it. ὡς δυνατὸν ἐγγύτατα ἐκστρατοπεδεύεσθαι, Π. 6, 3, 1. Sed Ιπ. 7, 18. ἐκ τοῦ ταχέος (*postquam celeriter cucurrit*) ὡς ἐγγυτάτω ἠρεμίζειν, placet versio Camerarii: *statim.* ¶ 2) κατ' ἐξοχὴν de pugnantibus. Π. 1, 4, 23. ὁπότε ἐγγύτατα γίγνοιντο — ἠκροβολίζοντο. c. gen. Π. 6, 1, 22. ὅταν ἐγγύτατα ἡμῶν ὦσι. Ιπ. 8, 12. ὅταν ἐγγὺς τῶν ἐναντίων γίγνηται. c. dat. Π. 3, 2, 4. ἐγγὺς ἡμῖν γενέσθαι, *ad manus venire.* ¶ 3) De tempore: *instat.* c. dat. Π. 2, 3, 2. p. 115. ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἐγγύς. ¶ 4) De

De numeris: *fere*. A. 4, 2, 16. τόξα ἐγγὺς τριπήχη. 7, 8, 11. τετρωμένοι ἐγγὺς οἱ ἡμίσεις. Αγ. 7, 5. ἐγγὺς μύριοι. E. 2, 4, 22. ἀπέκτειναν ἐγγὺς τριάκοντα. 4, 2, 9. 6, 4, 15. τεθνεῶτας ἐγγὺς χιλίους. Ιπρ. 1, 19. c. gen. A. 5, 7, 5. ἐγγὺς μυρίων. Πο. 3, 10. ἐγγὺς δυοῖν μναῖν. c. dat. sed haud dubie aliunde pendente, Π. 8, 3, 11. ἀπέλιπεν τῷ ἵππῳ τοὺς ἄλλους— ἐγγὺς τῷ ἡμίσει τοῦ δρόμου, *prope dimidio curriculi spatio*. ¶5) De qualitate. K. 12, 5. ἐγγὺς εἶναι τοῦ εὐτυχῆσαι, *facile peruenire ad* — Comparat. Ιερ. 7, 4. οὐδεμία ἀνθρωπίνη ἡδονὴ τοῦ θείου ἐγγυτέρω. Superl. Π. 7, 5, 26. p. 457. τοῖς ἀεὶ ἐγγυτάτω τῶν ὅπλων οὖσι, *qui se armis exercent, quibus concessus est armorum vsus*. A. 5, 4, 6. κράνη — κρώβυλον ἔχοντα — ἐγγυτάτω τιαροειδῆ. Απ. 1, 6, 10. ἐγγυτάτω τοῦ θείου εἶναι — τὸ ἐγγυτάτω τοῦ θείου ἐγγυτάτω τοῦ κρατίστου. 3, 9, 6. ἐγγυτάτω μανίας. ¶6) c. artic. facit adiectiui periphrasin. Π. 1, 5, 2. τῶν ἐγγὺς φύλων, *vicinarum gentium*. 3, 2, 5. τῶν ἐγγὺς οἰκήσεων. Superl. A. 2, 2, 8. εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας. (v. Taylor. ad Lys.

T. I.
8. εἰς
τούτων
fendit
altera
E. 5,
gen. I
χχγὸς
1, 2. [
γύτατα
vett. ἐ
praefe
iungat
ἐγγυτά
ponat
γυτάτα
v. nr.
γύτατα
ων. A.
τῶν π
τάτω i
παρεγγ
nr. 2.
ἐγείρειν
somno.
— πρ
suscita
τὰς φ.
ἔλαιον
fere M
28, 4.
catio.
ζειν, vt
citare.
μενοι, 1
vel clan
ἤθουν.
πληγῇ
10, 15
bellum
λεμος ἐ

ἣν πόλεμος ἐγείρηται. Paulo ante γίγνηται. ¶ 5) In var. lect. eſt ἂν ἐγείρουσι pro ἀνεγείρουσι. v. ἀνεγείρειν.

*ἐγκαθαίρειν, *purgare.* Σ. 1, 4. ἀνδράσιν ἐγκεκαθαρμένοις τὰς ψυχὰς, *honeſtis ac probis.* Ariſtides habet ἐκκεκαθ. quod Bach. probat et Zeunius, non item Erneſtius, qui Ariſtidem dicit vſitatius poſuiſſe, et ἐγκεκαθ. eſſe pro ſimplici κεκαθ. Sic Liban. orat. 10. p. 272. B. τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ κέρδους — ἐκάθηρε τὰς ψυχὰς τῆς δειλίας. cf. Raphel. ad 2 Tim. 2, 21. et Wetſt. ad Act. 15, 9. Similis confuſio eſt in ἐγκαθεύδειν, ἐγκυλίζειν, et aliis.

ἐγκαθεύδειν, v. ἐκκαθεύδειν.

ἐγκαθῆσθαι, *inſidere.* Iπ. 1, 11. ἐγκαθῆσθαι μαλακωτέρα.

ἐγκαλεῖν, ¶ 1) *accuſare.* Π. 1, 2, 7. ¶ 2) *conqueri.* E. 6, 1, 4. p. 362. μηδὲν ἔχοντας ἐγκαλεῖν. c. οὐδὲν et inf. Aγ. 4, 1. ὑπ' Ἀγησιλάου στέρεσθαι οὐδεὶς οὐδὲν πώποτε ἐνεκάλεσεν. c. dat. Π. 7, 2, 7. p. 418. οὐδὲν ἐνεκάλουν ταῖς τύχαις. A. 7, 5, 4. 7, 7, 25. κατηγόρουν μου in cauſa omnium ſ. publica, — αὐτοὶ δ' ἐνεκάλουν ἐμοὶ, ὡς etc, np. in cauſa ſua. §. 27. Iερ. 5, 4. τυραννὶς ἀναγκάζει καὶ ταῖς ἑαυτῶν πατρίσιν ἐγκαλεῖν. Sed h. l. potius vertendum videtur *ſpernere,* vel *odiſſe,* vel *timere.* Nam oppon. φιλόπολις, et tyranni dicuntur ſatellites peregrinos habere. ¶ 3) *cum criminatione poſcere.* Ita vertit Hutch. A. 7, 7, 20. ἀπολαβόντες ἃ ἐγκαλοῦσιν — οἴχοιντο. cf. Abreſch. ad Thucyd. 1, 139. Sed rectius fort. verteris: *iure ſuo petere.*

ἐγκαλύπτειν, *obtegere.* A. 4, 5, 15. ἀναπαυομένοις ἐπὶ τῆς χιόνος — ἐγκεκαλυμμένοις, np. niue.

ἐγκαλύπτεσθαι, *ſe obuelare.* Π. 8, 7, 3. p. 550. de Cyro morituro: ὅταν ἐγὼ ἐγκαλύψωμαι. Perperam Leuncl. *vbi tectus et obuelatus fuero.* Mox permutatur cum συγκαλύπτεσθαι. vbi v.

ἐγκάμπτειν, *inflectere.* Iπ. 1, 8. οὐ γὰρ ἐγκάμπτοντες, ἀλλ' ἐκτείνοντες τὸν τράχηλον καὶ τὴν κεφαλήν.

ἐγκαρτερεῖν, *ſe continere.* Aπ. 2, 6, 22. ἐγκαρτερεῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν οὓς μὴ προσήκει. Sed aliter, c. acc. Iπp. 8, 22. δυνήσονται, ἃ ἂν γνῶσιν, ἐγκαρτερεῖν, *toleranter perferre.*

ἐγκαταλαμβάνειν, *comprehendere, deprehendere,*

ρους παρὰ τῷ Αἰγυπτίῳ ἐγκαταλιπών. E. 1, 1, 14. Φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες in vrbe. ¶ 2) *timore deserere*. E. 5, 4, 13. τὸν ἁρμοστὴν τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν ἀκρόπολιν.

ἐγκαταπλέκειν, *innectere*. K. 9, 12. podoſtrabe habet ἥλους σιδηροῦς τε καὶ ξυλίνους ἐγκαταπεπλεγμένους ἐν τῷ πλοκάμῳ. Vlitius ad Grat. Faliſc. cyneg. 89. interpretatur: *Ramos e taxo in coronae formam plexos clauis ferreis ligneisque introrſum extantibus figebant* etc. Poll. 5, 32. κύκλος — κατείληπται ἥλοις σιδηροῖς καὶ ξυλίνοις.

ἐγκαταῤῥάπτειν, *inſuere*. K. 6, 1. ἐγκατεῤῥαμμέναι ἐγκεντρίδες, np. in cinctus canum.

ἐγκεῖσθαι, ¶ 1) *iacere alicubi*. A. 4, 5, 19. κάλαμοι ἐνέκειντο. ¶ 2) *inſtare hoſtibus*. E. 3, 5, 13. πολλῇ προθυμίᾳ ἐνέκειντο. Z.

σαντα. C
cur Tho
παρακελευ
ctiuum ἐ
minus At

*ἐγκέλευ
canum,
K. 6. 24.

ἐγκέλευσ
aliquid
A. 1, 3,
μὲν ἐκ τοῖ
δὲ ὑπ' ἐκ
Sic Π. 5,
κέλευστου
nullis eſt
K. quod
dorp. ad
v. ἀρτοπό
in v. ἐγκε
explicat
ξεως, vide
ſic lauda

ἐγκεντρὶς,
1. v. ἐγκ
Poll. 5, 5
eſt locus
uerbb. 1
μυῖα τις,
βοῦς· καὶ

ἐγκέφαλος, propr. *cerebrum*, de palma eſt *medulla in cacumine*. (v. Plin. H. N. 13, 4.) Poll. 2, 42. τὸν τοῦ φοίνικος ἐγκέφαλόν φησιν ὁ Ξενοφῶν. A. 2, 3, 9. bis. Cf. Athenae. 2, p. 71. C. Plutarch. de ſanitate tuendâ, T. VII. opp. p. 398. ed. Hutten. et Bocharti hieroz. P. II. lib. 6. cap. 5. p. 821.

ἐγκλείειν, *includere*. E. 6, 5, 9. εἰς τὸν νεὼν καταφυγόντες καὶ ἐγκλεισάμενοι ἡσυχίαν εἶχον. Leunclau. *quum ſe clauſiſſent*. Sed Fr. Port. medium vult accipi pro palliuo, vel ſubintelligi τὰς θύρας.

ἔγκλημα, ¶ 1) *accuſatio*. Π. 1, 2, 6. γίγνεται παισὶ πρὸς ἀλλήλους ἐγκλήματα κλοπῆς. — ¶ 2) *crimen*. Π. 1, 2, 7. δικάζουσι — ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα μισοῦσι ἀλλήλους μάλιστα — ἀχαριστίας. O. 11, 3. τὸ πάντων δὴ ἀνοητότατον δοκοῦν εἶναι ἔγκλημα, πένης καλοῦμαι. c. εἰς, E. 7, 4, 34. καταλιπεῖν — τοῖς παισὶν ἔγκλημα εἰς τοὺς θεούς. Mrgg. πρὸς τ. θ. Gloſſema non magnopere aptum. Eſt enim *crimen impietatis in deos admiſſae* ſ. *ſacrilegium*.

ἐ]γκλητοι videntur iidem [e]ſſe, qui ἔκκλητοι. vbi v.

[ἐγκ]λίνειν, ¶ 1) *incuruare*. K. 5, 30. σκέλη ὄπι σθεν ἐγκεκλιμένα μικρὸν ἔ ξω. v. Poll. 5, 70. qui ea vocat βλαισὰ, haec vero deſcribit 2, 193. ¶ 2) *cedere*. De militibus in acie, vt Lat. *acies inclinatur*. Aγ. 1, 32. et E. 3, 4, 24. ἐνέκλιναν, καὶ οἱ μὲν — ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δὲ ἄλλοι ἔφευγον. Sic ἐνέκλιναν. E. 2, 4, 24. 4, 4, 17. 4, 5, 16. 4, 6, 11. bis. 6, 4, 14. 6, 5, 31. οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἐνέκλιναν. 7, 4, 22. bis. it. ἐνέκλινε τὸ πεζὸν, 5, 2, 21. it. ἐγκλίνουσι, 4, 5, 17. 7, 2, 14. 7, 5, 12. οὐκ ἐδέξαντο τοὺς — ἀλλ' ἐγκλίνουσι. c. acc. Π. 3, 3, 28. οἱ δ' ἐνέκλιναν καὶ τούτους, *nec horum impetum ſuſtinebant*. Muret. coni. ἐξέκλιναν. qua coniectura nihil iuuamur. Nam etiam ἐκκλίνειν in Xenophonte ſemper ſine accuſatiuo legitur.

ἐγκλίνεσθαι, *ſe inclinare*. Σ. 3, 13. ἐνεκλίθη αὐτῷ, filius ad patrem, prope quem accumbebat, ad teſtandum a::orem.

ἐγκονίζεσθαι, *puluere ſe adſpergere*. Eſt verbum palaeſtrae proprium. v. Graeu. ad Lucian. T. II. p. 449. et Valeſ. ad Harpocr. in v. ξηραλοιφεῖν. Reſpondet Hebr.

ἐγκράτεια, ¶ 1) *temperantia, tolerantia, abstinentia.* Nam late patet. Socratis de ea disputatio eiusque laus est Απ. 1, 5. tot. vbi §. 1. dicitur καλόν τε κἀγαθὸν ἀνδρὶ κτῆμα, et §. 4. τῆς ἀρετῆς κρηπίς. it. 4, 5. tot. vbi §. 8. ἔοικεν ἄριστον ἀνθρώπῳ ἐγκράτεια εἶναι. Π. 8, 8, 8. τῇ ἐκ Περσῶν παιδείᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ. Zeunio iudice est hendiadys, pro τῇ ἐγκρατείᾳ τῇ ἐν Πέρσαις παιδευθείσῃ. Iungitur aliis virtutibus, Π. 7, 5, 26. p. 455. ἡ σωφροσύνη, καὶ ἡ ἐγκράτεια, καὶ ἡ ἀλκή. p. 456. οὐκέτι τοῦτο (np. parta tueri) ἄνευ σωφροσύνης οὐδ᾽ ἄνευ ἐγκρατείας γίγνεται. Leuncl. *continentia.* 8, 1, 11. τοὺς σώφρονας — ἐγκράτειαν μάλιστ᾽ ἂν ᾤετο ἀσκεῖσθαι. §. 13. ἐξεπόνει τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὰς πολεμικὰς τέχνας. ¶ 2) Speciatim a) *tolerantia.* Π.

ταύτην
Opponi
21. c.
κρατείας
περὶ ἀφ
αὐτοῦ.
et c. ge
duplicit
2, 1, 1.
(*abstin*
θυμίαν
καὶ λαγν
ῥίγους κα
νου. Tr
neque
referri,
iungi po
gitur o
vel poti
poni *tol*
κρατής.
ἐγκρατής
E. 7, 1,
δικὸν —
στατα ἐχ
ἐγκρατεσ
contra
ἂν ἢ τῶν
ρότατος

trapas vos conſtituendo. 5, 4, 7. ἐγκρατεῖς πάντων Μοσυνοίκων εἶναι. E. 5, 1, 25. ἦλθον ἀπὸ Ἰωνίας (np. νῆες), ὅσης (margg. ὅσων) ἐγκρατὴς ἦν Τηρίβαζος. 7, 1, 32. εἰ οἱ πλουσιώτατοι ἐγκρατεῖς ἔσοιντο τοῦ Σικυῶνος. it. c. γίγνεσθαι, *in poteſtatem ſuam redigere,* E 7, 3, 3. it. 3, 1, 14. ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς Αἰολίδος, vbi tamen Leuncl. neſcio cur, edidit ἐκκρατὴς, et in marg. reiecit ἐγκρ. Ιερ. 5, 2. φοβοῦνται τὰς πόλεις, μήποτε ἐλεύθεραι γενόμεναι ἐγκρατεῖς αὐτῶν γένωνται. ¶ 3) *temperans.* Deſcribitur Απ. 4, 5. tot. (vbi etiam §. 11. eſt dat. plur. ἐγκρατέσι.) et 4, 8, 11. vbi distinguitur ab εὐσεβεῖ et δικαίῳ. Cf. 1, 3, 7. vbi ad cibum potumque refertur. Permutatur c. σώφρων, Απ. 3, 9, 4. Iungitur c. αἰδούμενος, Σ. 8, 27. Comparatiu. eſt Απ. 1, 5, 6. ἔτι ἐγκρατέστερον τοῖς ἔργοις, ἢ τοῖς λόγοις. ¶ 4) *abstinens, non nimis indulgens.* c. gen. Π. 1, 2, 8. ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. 4, 1, 8. p. 205. τῆς μεγίστης ἡδονῆς ἐγκρατῆ εἶναι, *non ſuccumbere.* Απ. 1, 2, 1. ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς — ἐγκρατέστατος. §. 14. 2, 1, 3. bis. 2, 6, 5. Λ. 3, 1. αἰδημονέστεροι, καὶ ὧν δεῖ ἐγκρατέστεροι. O. 2, 1. τῶν τοιούτων (np. δεσποινῶν, h. e. malarum cupiditatum) ἐγκρατῆ ὄντα. 9, 11. ἐγκρατεστάτη καὶ γαστρὸς καὶ οἴνου καὶ ὕπνου καὶ ἀνδρῶν συνουσίας. 12, 16. ἐγκρατεῖς εἰσιν ὧν σὺ κελεύεις, np. οἴνου, ὕπνου, ἀφροδισίων. ¶ 5) *et abstinens et tolerans.* cf. ἐγκράτεια nr. 2. b. Απ. 2, 1, 7. ἐγκρατεῖς τούτων ἁπάντων. Praeceſſerant non ſolum ἀφροδίσια et λαγνεία, ſed etiam ψύχη et θάλπη.

ἐγκρίνω, Phauorin: τὸ ἔν τινι τάττω. it. ἐγκρῖναι, ἀντὶ τοῦ συναριθμῆσαι. Suid: ἐγκρίνει· συντάττει. Contrar. eſt ἀποκρίνει. Scil. ἐγκρίνεσθαι proprio verbo dicuntur ii, *qui poſt examen ab Hellanodicis de aetate et populo, an Graeci eſſent, habitum, in certamen admittuntur.* v. Valckenar. ad Herodot. 5, 22. E. 4, 1, 19. ὅπως ἐγκριθείη τὸ στάδιον ἐν Ὀλυμπίᾳ. Brodaeus et Leuncl. ante στάδ. addi volunt εἰς. Recte.

ἐγκτᾶσθαι, *in regione peregrina acquirere.* Πο. 2, 6. πολλὰ οἰκιῶν ἔρημά ἐστιν — εἰ ἡ πόλις διδοίη peregrinis οἰκοδομησαμένοις

νοις ἐγκεκτῆσθαι. Legitur etiam in verſ. Alex. Gen. 34, 10. v. *ἔγκτησις.*

ἔγκτησις, *ius in peregrina regione acquirendi.* v. Hemſterh. ad Heſych. in v. *ἐμπάμμω*, qui etiam *ἔμπασις* interpretatur *ἔγκτησις*, et interpp. ad Herodot. 4, 23. it. Bach. ad Σ. 4, 31. Ε. 5, 2, 12. p. 301. *συγκλεισθήσονται ταῖς τε ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι παραλλήλαις.* Sic fere Leuit. 25, 13. 16.

ἐγκυλίζειν, v. *ἐκκυλίζειν.*

ἐγκύμων, *praegnans.* K. 7, 2. *ἵνα θᾶττον ἐγκύμονες γίγνωνται*, *vt celerius concipiant* canes.

ἐγκωμιάζειν, *laudare*, plus eſt quam *ἐπαινεῖν.* v. *ἐγκώμιον.* Π. 5, 3, 2. *πάντες μὲν ἐπῄνουν, πάντες δ' ἐνεκωμίαζον.*

ἐγκώμιον, *laus.* Suid: *ἔπαινος ἐστὶ λόγος ἐπαινετικὸς, μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν· ἐγκώμιον δὲ λόγος ἐγκωμιαστικὸς, πολλὰς ἐν ἑαυτῷ πράξεις περιλαμβάνων.* Αγ. 10, 3. affert Xen. cauſas, cur ſuam de Ageſilao narrationem *ἐγκώμιον* potius dici velit, quam *θρῆνον.* v. *θρῆνος.*

ἐγρηγορός, v. in *γρηγορεῖν.*

ἐγχαλινοῦν, *infrenare.* Α. 7, 2, 12. *ἵπποι — ἐγκεχαλινωμένοι.* 7, 7, 3. *ηὐλίζεσθε ἐγκεχαλινωμένοις τοῖς*

ἵπποι
Gran
ἐγχεῖ
De p
καθα
καλῶ
εἰ φά
φάρμ
Σ. 2,
μεγάλ
ſolen
Phau
ἢ ἀνι
φῶν.
ἔσπεν
χεῖν ἐ
Ariſt
χει δή
ἐγχειρ
hoſte
γνοντι
ροί τ
ἐγχει
θάρσι
ἐγχει
πιθῶν
5. ἠνίι
λεμίοι
θανατ
ροῦντα
fende
ferrei
ροῦντα
Porto
latron
ſuscip
dat. Γ
— ἐγχ
Ε. 3,
τες τ
dem,

τΦαγεῖς. ¶ 4) *conari,*
ɔere. c. inf. A. 5, 1,
ν τις τῶν ἀπειροτέρων
ιρῇ τι ποιεῖν. Απ. 2, 3,
is. §. 12. πρότερος ἂν
ιροίην ἐπιμελεῖσθαι. §.
§. 16. ἐγχείρει τὸν ἄν-
καταπραΰνειν. 2, 4, 4.
24. ἐγχειρῶν με διδα-
. Λ. 8, 1. οὐδ' ἐγχει-
ι οἶμαι τὸν Λυκοῦργον
ην τὴν εὐεξίαν καθι-
αι. Ιπρ. 5, 5. it. omis-
f. ſed ex vniuerſa o-
ne ſupplendo, Απ.
5. ἐὰν ἐγχειρῶσιν, np.
τειν. 4, 1, 4. ἐξεργα-
ντάτους ὧν (h. e. ἐκεί-
ᾶ) ἂν ἐγχειρῶσι, np.
ζεσθαι. ¶ 5) Eſt in
lect. pro ἐπιχειρεῖν.
i nr. 6.

ρητέον, *conandum*
c. inf. Ιπρ. 5, 11. οὐκ
ιρητέον ἄρχειν. ſine inf.
, 1. οὐ ῥᾴδιον — ἐπαι-
ράψαι, ὅμως δ' ἐγχειρη-

ρητικὸς, *ſolers,* vel
us *induſtrius, prom-*
ad agendum. Pollux
54. vbi recenſet no-
ι e χείρ formata: καὶ
ιρητικωτέρους ἀρετῆς,
ρων. Saltem Xen.
t haec E. 4, 8, 22. ἦν
χαρις — μᾶλλόν τε συν-
γμένος καὶ ἐγχειρητι-
ρος στρατηγός. οὐδὲ γὰρ
τουν αὐτοῦ αἱ ἡδοναί,
ἀεὶ πρὸς ᾧ ἤει ἔργῳ,

τοῦτο ἔπραττεν. Poſſit igitur ex ipſius Xen. explicatione verti: *in labore conſtantior.* Goldhagen vertit: *wuſste die Vortheile im Kriege zu gebrauchen.*

ἐγχειρίδιον, τὸ ξίΦος, Ξενοφῶν. Ita Pollux 2, 154. A. 4. 3, 9. ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνά. Αγ. 2, 14. E. 2, 1, 3. Sed *ſicas* intelligimus E. 2, 3, 19. τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας. it. §. 23. Iidem enim §. 16. dicuntur νεανίσκοι ξιΦίδια ὑπὸ μάλης ἔχοντες.

ἐγχειρίζειν, ¶ 1) *porrigere.* O. 8, 10. τὸ εἰδέναι ὅπου ἕκαστον ἐστὶν, ταχὺ ἐγχειριεῖ, *reddet facile inuentu.* ¶ 2) *poteſtati tradere.* E. 4, 4, 12. τὸ ἐγχειρισθῆναι αὐτοῖς πολεμίων πλῆθος — πῶς οὐκ ἂν τις θεῖον ἡγήσαιτο; ¶ 3) *fidei committere.* Π. 5, 2, 5. p. 277. ἐμοὶ σὺ — τείχη — πλοῦτον — δύναμιν — θυγατέρα ἐγχειρίσας. 8, 8, 2. οἱ στρατηγοὶ — τῇ πρόσθεν αὐτῶν δόξῃ πιστεύσαντες ἐνεχείρισαν ἑαυτοὺς, np. Tiſſapherni et regi. De iisdem A. 3, 2, 4. διὰ πίστεως αὐτοῖς ἑαυτοὺς ἐνεχείρισαν. Αγ. 3, 2. 3.

ἐγχεῖσθαι, *ſibi infundere.* Π. 1, 3, 8. pincernae εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγχεάμενοι καταῤῥοΦοῦσι. Σ.

2,

2, 26. ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγχεόμεθα. vbi videtur simul esse *ebibere*. v. ἀθρόος nr. 4.

ἔγχουσα. Hesych. ῥίζα τις, παρ' ἧς ἐρυθραίνουσιν αἱ γυναῖκες. Eadem fere habet Thomas, qui probat hanc formam, reiecta forma ἄγχουσα. v. Etym. M. Suid. in v. ἄγχουσα, et interpp. ad Poll. 5, 101. sq. *Anchusa* dicitur a Plin. H. N. 22, 20. *ebulus* vertitur a Grammio. O. 10, 2. ἐντετριμμένην — ἐγχούσῃ, ὅπως ἐρυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. it. §. 7. Vtroque loco margg. ἀγχούσ.

ἐγχωρεῖν, *permittere*. Iπ. 12, 13. μεταλαβεῖν πάλτον οὕτω μᾶλλον ὁ χρόνος ἐγχωρεῖ. cf. συγχωρεῖν et καιρὸς nr. 1. pro quibus reperitur in var. lect. Sed saepius ponitur imperſonaliter, omiſſo vel potius intellecto nomine χρόνος, vt fere ſit pro οἷόν τε ſ. δυνατόν ἐστι, vt Phauorinus interpretatur. E. 2, 2, 13. οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μένειν, *licebat, vtile erat*. 2, 3, 11. ὅτι οὐκ ἐγχωροίη τοῖς πλεονεκτεῖν βουλομένοις μὴ οὐκ ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. Goldhagen: *es erfodere die Klugheit*. O. 8, 16. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ, ὅταν χειμάζῃ ὁ θεὸς ἐν τῇ θα-

λάσσῃ, μασ
non poteſt.
de τὸ ἐγχω
τόν, Ιπρ. 4,
πῆναι δυνατ
σθῆναι ἐγχ
ἐγώ, ¶ 1)
in oppoſiti
29. οὐ μέντι
ἐγὼ — παρα
luſus videt
A. 5, 5, 7.
ὑμᾶς οὐδὲν
it. 6, 6, 20.
renthesin
οὗτος et αὐ
ἐγὼ δέ, ὡς
καὶ ἐγώ. I
do, ſine
2, 3, 10. ε
ὁ πρῶτος λ
παραγγέλλω
με αἰχμάλω
ρεθεῖσαν -
λην. v. Val
Phoenn. 5
tur fere i
Aθ. 2, 11.
νῆές μοι εἰ
πάντα ταχὺ
θάλατταν.
ſponſionib
1, 3, 6. ἦ
— ; νὴ Δία
primis ἔγω
Mag. Π. 1,
ων ἔρχῃ το
ἔγωγε, ἔφη
7. ἔχοις ἂ
Aπ. 1, 4, 2.
Σ. 6, 3. i

Aπ. 2, 2, 1. οὐκοῦν δοκοῦσί σοι καταλογίζεσθαι; ἔμοιγ', ἔφη. 4, 2, 20. it. dat. non praecedente datiuo, Aπ. 4, 5, 5. ἔμοιγε δοκεῖ. Ibidem eſt ἐγὼ μὲν pro ἔγωγε, ſequente ipſa ſententia, ποίαν καλλίστην νομίζεις; ἐγὼ μὲν τὴν — it. in fine reſponſionis, Aπ. 3, 5, 2. ποτέρους — νομίζεις; Ἀθηναίους ἔγωγε. 4, 2, 20. πότερον κρίνεις, ὃ; ἂν ἑκὼν γράφῃ, ἢ ὃς ἂν ἄκων; ὃς ἂν ἑκών. ἔγωγε. it. §. 30. 4, 6, 3. οἶμαι ἔγωγε, ἔφη. Paulo poſt implic. οὐκ οἶμαι, ἔφη. cf. οἶμαι. ¶ 5) c. οὐκ in reſponſionibus negat, Π. 5, 1, 2. ἑώρακας; μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἔγωγε. Aπ. 3, 8, 3. 3, 11, 4. ἔστι σοι ἀγρός; οὐκ ἔμοιγ', ἔφη. cf. μά. Sic Aπ. 4, 5, 7. οἴει τι — εἶναι; οὔκουν ἔγωγ', ἔφη. ¶ 6) Redundat. Aπ. 4, 2, 12. vnus idemque dicit: μὴ οὖν δύνωμαι ἐγὼ — ἐξηγήσασθαι; καὶ νὴ Δί' ἔγωγε τῆς ἀδικίας. Maxime datiu. Π. 1, 6, 10. τόδε μέμνησό μοι. 6, 2, 2. τρεῖς μοι ἐλθόντες — ἀπαγγείλατε ἐμοί. O. 2, 3. 14. Sic ἡμῖν, Π. 5, 3, 16. p. 298. Γαβρύας ἡμῖν ἀρχέτω αὐτῶν. 7, 1, 5. Aπ. 3, 6, 2. προστατεύειν ἡμῖν διανενόησαι τῆς πόλεως; cf. Ern. ad 3, 1, 5. Non plane redundat O. 18, 8. ἵν' ὑπερφέρηταί μοι τὰ ἄχυρα ¶ 7) Dat. incommodi eſt A. 3, 4, 24. προκατείληπται (ab hoſtibus) ἡμῖν ὁ λόφος. 7, 3, 27. οἱ ἱππεῖς — οἴχονταί μοι. E. 7, 2, 20. ¶ 8) ἐμοί pro ἐμός. Π. 1, 3, 2. ὡς καλός μοι ὁ πάππος. 3, 1, 22. ὅτι μοι ἐδόκει τὸν ἐμοὶ υἱόν etc. vbi St. et Hutch. ἐμὸν, etiam Zeun. neglecta variae lect. mentione. Et ſane ἐμοὶ eſt haud dubie vitium editionis Leuncl. poſtremae, indeque Wellianae. 4, 6, 2. p. 257. τὸν μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα. Vbi tamen ad μόνον μοι intelligi poteſt ὄντα. 5, 1, 12. ἡ γάρ μοι ψυχή. vbi Hutch. e cod. ἐμὴ, et Steph. iam ſic coniecerat, vel μου, quod eſt in Caſtal. Fortaſſis huc pertinet Aπολ. 25. de quo v. in ἄξιος, n. 8. b. et Σ. 1, 4. οἶμαι πολὺ ἄν μοι τὴν κατασκευὴν λαμπροτέραν φανῆναι. Sic Π. 4, 5, 14. p. 250. pro ἡμῶν τὸ στρατόπεδον in marg. Steph. eſt ἡμῖν. ¶ 9) ἡμεῖς pro ἐγώ. Aπ. 1, 2, 46. loquitur de ſe ſolo: ἡμεῖς — δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἦμεν. ¶ 10 c. καὶ contracte, Π. 4, 6, 2. p. 258. κἀγὼ, 7, 2, 4. κἀμοί. etc. ¶ 11) Aπ. 1, 6, 5. Valckenar. et Ern. pro λέγω reſcribunt ἃ ἐγώ.

Permutatur etiam ἡμᾶς c. ὑμᾶς. v. πρὸς c. acc. nr. 3. it. ἐγὼ c. ἐπεί. v. ἐπεί n. 3.

ἔδαφος, *solum*. Hesych: ἐπ' ἐδάφους· ἐπὶ γῆς. it. ἐν δαπέδῳ· ἐν τῷ ἐδάφει. Π. 7, 5, 8. εἰ πορεύσιμον εἴη τὸ ἔδ. τοῦ ποταμοῦ exliccati.

ἔδειν, *edere*. A. 4, 8, 16. οἱ ὀλίγον ἐδηδοκότες.

ἔδεσμα, *cibus*. Ιερ. 1, 23.

ἕδος, *statua*. Timaeus lex. Plat. τὸ ἄγαλμα, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵδρυται. v. ibi Ruhnken. Cf. Thm. Mag. et Hesych. E. 1, 4, 5. τοῦ ἕδους κατακεκαλυμμένου τῆς Ἀθηνᾶς.

ἕδρα, ¶ 1) *sella*. H. 6, 3, 7. Κῦρος — ἀναπηδήσας ἐκ τῆς ἕδρας. E. 4, 5, 7. Λ. 15, 6. ἕδρας πάντες ὑπανίστανται. ¶ 2) *locus sedendi honorificus*. Π. 8, 1, 13. τούτους — ἕδραις καὶ πάσαις τιμαῖς ἐγέραιρεν. 8, 4, 3. ἀρξάμενος ἐξ ἕδρας — οὐ μέντοι ἀθάνατον τὴν ταχθεῖσαν ἕδραν κατεστήσατο, προβῆναι εἰς τὴν τιμιωτέραν ἕδραν, — ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν ἀτιμοτέραν. τὸν δὲ πρωτεύοντα ἐν ἕδρᾳ — §. 5. εἰς τὴν τιμιωτέραν ἐμοῦ ἕδραν ἱδρυσθῆναι. Margg. χώραν, quod glossema putatur. §. 8. τὴν ἕδραν σου ὑφήρπασε. 8, 6, 6. 7. O. 4, 8. ἕδραις ἐντίμοις γεραίρει. Huc trahunt Hesych: ἕ-

δραι, ἕδραι
νοντο κατὰ
vbi Soping
πταχήμερον.
dendi in e
12, 9. Ιπ.
sessio. Ιπ. 1

ἑδραῖος, *sea*
1, 3. οἱ πολλ
χυας ἐχοντ

ἐδωδή (poet.
Hesych. ex
lis τροφὴ et
19. κόρος ἐμ
δῆς. Est eti
in var. lect.
μειονεκτεῖν

ἐδώδιμος, *esu*
lentus. O.
καλῶς ἐδώδιμ

ἔθειν. Cum
ctum et pl
ctum huius
tur, posui
θέναι.

ἐθέλειν, ¶ 1
4, 10. διαδίδ
λει, καὶ —
4, 5, 12. p.
ἂν ἐθέλωσιν
σὺ βούλῃ. χ
7, 2, 4. ἄρ
λήσαις συμβ
βουλοίμην γ'
ne? Simili
est Ιερ. 1, 1.
ἀετὸς — ἐχ
τι ἤθελε, p
2, 5. διὰ τὸ
ἠθεληκέναι
χρήματα — A

7, 7, 3. ἢν μὲν ἐθέλοιμεν, πορθοῦντες· ἢν δ' ἐθέλοιμεν, κατακαίοντες. Sic omiſſo inf. Ιπρ. 9, 9. dii προσημαίνουσι, ᾧ ἂν ἐθέλωσι, np. προσημαίνειν. it. E. 5, 1, 13. οὐδὲ τῷ Ἐτεονίκῳ ἤθελον — καίπερ ἀναγκάζοντι ἐμβάλλειν. Poſſit hebraico more dictum videri pro *fauere*. Steph. et Leuncl. vt Fr. Portus et Morus, inſerunt πείθεσθαι vel ὑπακούειν. At ſine neceſſitate. v. ἐμβάλλειν nr. 15. Particip. A. 5, 6, 10. τὸν μὲν θέλοντα, ἀπιέναι, τὸν δὲ ἐθέλοντα, μένειν. Sic οὐκ ἠθέλησε Π. 5, 2, 6. *noluit*. E. 3, 5, 5. μὴ ἐθελῆσαι. c. μᾶλλον eſt *malle*. Ιπρ. 2, 8. μάχεσθαι μᾶλλον ἐθέλουσιν. 9, 9. μᾶλλον ἐθέλειν συμβουλεύειν. it. omiſſo μᾶλλον §. 5. ἐθέλουσι τελεῖν ἀργύριον, ὡς μὴ ἱππεύειν. A. 3, 2, 11. pro ἐθέλωμεν all. habent βουλώμεθα. ¶ 2) *libenter, non difficulter, ſua ſponte facere*. c. inf. Π. 1, 3, 3. Κύρῳ γοῦν ἴσμεν ἐθελήσαντας πείθεσθαι — ἤθελον αὐτῷ ὑπακούειν. 5, 1, 10. κινδυνεύειν σὺν ἐμοὶ ἠθελήσατε. 5, 4, 9. A. 2, 6, 7. ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν σφόδρα. Απ. 1, 5, 2. ἐθελήσαιμεν ἂν προῖκα λαβεῖν; 3, 3, 9. τούτοις μάλιστα ἐθέλουσι πείθεσθαι, οὓς ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι — τούτοις μάλιστα ἐθέλειν τοὺς ἄλλους πείθεσθαι. (In loco ſimili Π. 1, 6, 18. eſt ἑκόντας πείθεσθαι.) Ιερ. 7, 9. Πο. 4, 29. οὐ μάλα πως ἐθέλουσιν — ἰέναι. O. 4, 19. ᾧ ἂν ἑκόντες ἕπωνται καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς παραμένειν ἐθέλωσι, 5, 16. Sic de equo, Ιπ. 3, 4. εἰ ἐθέλει ἀφ' ἵππων ἀποχωρεῖν. §. 5. 6. 11. 13. ἐθέλοι καὶ δύναιτο πόνους ὑποφέρειν. 6, 10. 8, 4. ἢν δὲ μὴ ἐθέλῃ, np. διάλλεσθαι. Saepe ſic particip. Π. 2, 3, 2. ὁ πλεῖστα πονεῖν ἐθέλων. 4, 1, 10. εἰ ἐθέλων τις ἕποιτο. 5, 1, 9. 5, 5, 10. p. 334. τοὺς ἐθέλοντας ἄγειν. 8, 1, 1. p. 463. ἑκόντας δεῖ ποιεῖν — τὴν μάλιστα τοῖς ἄρχουσιν ἐθέλουσαν πείθεσθαι. A. 6, 2, 4. μὴ ἀναγκάζειν — ὅ τι μὴ αὐτοὶ ἐθέλοντες διδοῖεν. E. 5, 1, 14. p. 282. οὐ ῥαθυμοῦσα, ἀλλ' ἐθέλουσα καὶ πονεῖν καὶ κινδυνεύειν. 6, 2, 26. O. 3, 4. Ita explicandus videtur locus A. 3, 3, 11. ἢν — τῷ σφενδονᾷν ἐντεταγμένῳ ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν εὑρίσκωμεν. Steph. ἐθέλ. ſeparat ab ἐντετ. et iungit c. ἀτέλ. Hutchinſ. iungit c. ἐντετ. et vertit: *qui funditorum in ordinem recipi velit*. Pro *recipi velit* melius Zeun: *li-*

libenter ſeſe recipi ſinit. Fortaſſis ſcribendum quis putet ἐθελοντί. Nos vertimus: *ei qui non iuſſus in ordine fundis petat hoſtes.* Pro ἐθέλοντας A. 1, 6, 9. τοὺς ἐθέλοντας φίλους εὖ ποιεῖν, Steph. et Muret. malunt ἐθελοντὰς, Leuncl. non male intelligit εἶναι. 1, 9, 9. οὓς ἑώρα ἐθέλοντας κινδυνεύειν. Stph. ἐθελοντάς. Sed ibid. τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν nihil mutauit. O. 21, 3. τὸ ἐθέλοντας πονεῖν. Cod. Lipſ. τῷ ἐθελοντὰς π. Steph. quoque ſcribendum dicit ἐθελοντὰς, et §. 12. ἐθελοντῶν ἄρχειν pro ἐθελόντων. Cf. omnino ἐθελοντής. ¶ 3) *ſolere*, vt φιλεῖν. Π. 7, 1. 22 τρέφειν οὐδεὶς ἐθέλει καλὸς κἀγαθὸς κάμηλον etc. 3, 1, 12. τούτοις καὶ ἄνευ ἀνάγκης ἐθέλουσι πείθεσθαι. 8, 1, 10. γυναῖκας, ἃς ἂν αἰδουμένας αἰσθάνωνται, ἀνταιδεῖσθαι μᾶλλον ἐθέλουσιν ὁρῶντες. Poteſt tamen verti: *malunt.* Aγ. 11, 5. Iπρ. 4, 5. 9, 6, φιλοτίμως ἐνίους ἐθέλοντας τὸ προςταχθὲν διαπράττεσθαι. Inprimis de rebus inanimatis, Aπ. 3, 12, 8. οὐ γὰρ ἐθέλει αὐτόματα γίγνεσθαι. Ιερ. 1, 30. O. 4, 13. ¶ 4) *audere.* Π. 3, 1, 13. παιόμενοι ὅμως ἐθέλουσι πάλιν μάχεσθαι τοῖς αὐτοῖς.

4, 5, 5. ᾤμην οὐ
γε ἐθελῆται κ
Ιερ. 1, 14. οὐδεὶς
ρχυνου κατ' ὀφθα
τηγορεῖν. Σ. 4, 2.
ferri poſſit A. 5,
ἐθελήσει κῆρυξ ι
κας ἀπεκτονὼς;
ſe ferre A. 1,
οὐκ ἤθελε, *nega*
ſqq. eſt οὐκ ἔφη
§. 10. οὐκ ἐθέλω
6) *poſſe.* Sic
Gregor. de dial.
bique Koen. q
E. 5, 4, 61. ἐπεὶ
ἤθελε παραπλεῖν
τικοῦ ὄντος τῶν
νίαν περὶ Αἰγ
θέλει· ἐθέλει, δύ
ſych: ἔθελεν·
7) Circumſcribit
Π. 2, 4, 12. ἐγὼ
λήσω εἰδέναι, *d*
A. 4, 1, 6. εἴ π
λήσειαν διιέναι.
οὐκ ἐθελήσουσιν
τὰς σπονδάς. ¶
redundat A. 6,
οὐκ ἐθέλει γενέσ
ρὰ ἐξάγειν. Cod.
ἐθ. γεν. habet τ
omnino θέλειν.
lect. permutatu
βούλεσθαι. v. ib.
et ſupra nr. 1.

ἐθελέχθρως.
uerb. laudat
Xen. ἀπομνημον
Pierſon. putat,
ſpexiſſe vel ad

vbi nunc extat πολεμικῶς, vel ad 3, 5, 2. vbi eſt δυςμενῶς. Cf. Wetſten. ad Coloſſ. 2, 23. vbi plura eiusmodi compoſita collegit.

ἐθελοντὴς, ¶ 1) *voluntarius.* Eſt vocabulum Atticum. v. Thom. M. in v. ἑκοντὴς et Phrynich. p. 4. Suid. βουλόμενος, ἢ χορηγὸς, et deinde laudat A. 4, 1, 18. ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. et §. 19. προσλαβὼν ἐθελοντὰς, vbi all. ἐθέλοντας. De qua permutatione cf. ἐθέλειν n. 2. Απ. 2, 1, 3. μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἀλλ' ἐθελοντὴν ὑπομένειν. ¶ 2) ἐθελονταὶ, *voluntarii,* h. e. *milites qui ſe ſponte militiae aut periculoſae expeditioni offerunt.* E. 4, 4, 10. 5, 3, 9. bis. Sic ſupra interdum participium ἐθέλοντες.

*****ἐθελοπονία** in margg. extat pro φιλοπονία. v. φιλ.

ἐθελόπονος, *impiger.* Π. 2, 1, 9. v. Wetſten. ad Coloſſ. 2, 23.

ἐθελουργὸς, *qui ſua ſponte opus facit.* De equo, Ιπ. 10, 17.

ἐθελρύσιος (poet. Port.), *voluntarius.* Π. 5, 1, 5. ἐθελούσιον ἐστὶ (np. amor,), *res quae ſponte naſcitur,* vel potius *quae in noſtra poteſtate eſt.* καὶ ἐρᾷ ἕκαστος ὧν ἂν βούληται — τὸ ἐρᾷν ἐθελούσιόν ἐστιν. §. 6. εἰ ἐθελούσιόν ἐστιν ἐρασθῆναι. ¶ 2) Ponitur fere pro aduerbio. Π. 4, 2, 6. οὐκ ἀνάγκῃ, ἀλλ' ἐθελούσιοι — ἐξιόντες. 4, 5, 17. τοὺς ἐμοὶ ἐθελουσίους τούτους ἑπισπομένους. 5, 1, 11. 6, 3, 12. 8, 4, 13. A. 4, 6, 13. 6, 5, 9. Αγ. 1, 38. ἐθελούσιοι αὐτῷ συνεβοήθησαν τῇ Λακεδαίμονι. Λ. 13, 7. καὶ ἐθελούσιοι ἦν τινες παρῶσιν. Hic et ſaepius ſupra ſuut i. q. ἐθελονταὶ nr. 2. Feminin. E. 4, 8, 10. ἄλλαι πόλεις ἐθελούσιαι συνετείχισαν. Σ. 8, 13. ἀνάγκη ἰδία καὶ ἐθελουσία. v. ἴδιος nr. 5.

ἐθελουσίως, *ſua ſponte.* Heſych. explicat ἑκουσίως. Ιερ. 11, 12. ἑκόντας τοὺς πειθομένους ἔχοις ἂν, καὶ ἐθελουσίως σου προνοοῦντας.

ἐθίζειν, *aſſuefacere.* ¶ 1) c. inf. vbi interdum additur acc. perſ. Π. 1, 2, 10. venatio ἐθίζει ἀνίστασθαι. 3, 3, 24. p. 193. διδάξουσι καὶ ἐθίσουσι τοῦτο δρᾷν. 6, 2, 10. ἐθίσαι ἡμᾶς ὑδροποτεῖν. Απ. 2, 1, 2. τὸ προαιρεῖσθαι πράττειν — πότερον ἂν αὐτῶν ἐθίζοιμεν; Ιπ. 7, 7. δεῖ δὲ ἱππέα — τὸ σῶμα ὡς ὑγρότατον ἐθίζειν εἶναι. §. 13. K. 6, 3. ¶ 2) c. acc. rei,

rei, E. 6, 1, 4. p. 364. τοὺς μετ' αὐτοῦ ταῦτα (πp. labori) εἴθικεν. ¶ 3) c. dat. rei, Iπ. 9, 9. ἐθίζειν αὐτὸν καὶ τῷ ἠρεμεῖν καὶ τῷ ἅπτεσθαι. Ita quidem Welſ. e margg. Sed reliqui legunt τὸ — ¶ 4) *Paſſiu.* ſimpliciter, Iπ. 3, 8. equi μαθόντες καὶ ἐθισθέντες. ¶ 5) c. σὺν, Π. 1, 6, 19. p. 77. σὺν τοιούτῳ ἔθει ἐθισθέντες. ¶ 6) c. inf. Π. 2, 1, 6. p. 93. γέῤῥον — πάντες εἰθίσμεθα φορεῖν. 2, 3, 10. 2, 4, 17. p. 138. σὺ εἴθισαι τρέχειν. E. 4, 4, 12. εἰθισμένοι ὁρᾷν σωροὺς σίτου. Aπ. 3, 14, 6. τῷ ἅμα πολλὰ ἐσθίειν ἐθισθέντι. O. 11, 14. ἐξανίστασθαι ἐξ εὐνῆς εἴθισμαι, ἡνίκα — Σ. 8, 32. 33. Iπ. 6, 6. 8, 5. ἐπειδὰν διαπηδᾷν ἐθισθῇ. 10, 15. Iπρ. 3, 5. 8, 3. K. 7, 10. 12, 2. ἀνέξονται τοὺς πόνους διὰ τὸ εἰθίσθαι μετὰ τούτων αἱρεῖν τὰ θηρία. ¶ 7) c. acc. rei, Iπ. 8, 6. ἐπειδὰν τοῦτο ἐθισθῇ. ¶ 8) Particip. εἰθισμένον, a) *vſu receptum.* Π. 8, 7, 3. p. 544. ὡς παλαιὰ καὶ εἰθισμένα καὶ ἔννομα λέγοντος ἐμοῦ. Λ. 6. 4. τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰθισμένον. b) *quod fieri ſolet.* Iερ. 9, 7. τὸ — ἥκιστα εἰθισμένον διὰ φιλονεικίας πράσσεσθαι. ¶ 9) Paſſiu. pro medio, Aγ. 11,

malam partem, vt *natio* ap. Cic. pro Sext. 63. Σ. 3, 6. τι ἔθνος ἠλιθιώτερον ῥαψῳδῶν.

ἔθος, *conſuetudo*. Π. 1, 6, 10. ἔθους ἕνεκα μηχανᾶσθαι. Steph. et Hutch. vertunt *aſſueſcendi cauſa*, h. e. *vt aſſueſcas*. Quod quia durum videtur, alii legunt ἔθνους. quae tamen lectio non habet ſenſum commodum. Απ. 3, 9, 1. ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις τε καὶ ἔθεσι, *inſtitutis*, τρεφομένους. Et ſic eſt *lex* vel *inſtitutum* Π. 1, 6, 19. p. 77. v. ἐθίζειν nr. 5.

εἰ, ¶ 1) *ſi*. c. indicat. Π. 1, 4, 9. εἰ βούλει. cf. βούλεσθαι, et ἐθέλειν. 2, 3, 5. p. 119. εἰ προςβαλλόμην. all. προβαλλοίμην. 4, 1, 8. p. 205. εἰ μὲν οἱ πολέμιοι — ἔφευγον. 4, 4, 2. οὓς εἰ ἀφίεμεν. Cod. Guelf. ἀφείημεν. 6, 1, 11. εἰ δὲ βουλόμεθα. 6, 4, 5. p. 393. bis. 7, 1, 5. κάκιον, ἢ εἰ — προςῄεσαν. In Cod. G. deeſt εἰ. A. 5, 6, 17. εἰ μὲν ἀποροῦντας ὑμᾶς ἑώρων, τοῦτ' ἂν ἐσκόπουν. 5, 7, 7. Πο. 4, 40. εἰ δ' αὖ — νομίζετ' ἂν — δύνασθαι. Steph. malebat νομίζοιτ' ἄν. Sed ἂν referri poteſt ad δύν. O. 8, 17. εἰ — εὑρίσκουσι. Απολ. 8. Σ. 2, 4. 4, 21. εἰ πλαστικὸς — ἦν, οὐδὲν ἂν ἧττον — ἀπειργασάμην. Etiam in oratione obliqua indicatiuus vſitatior iudicatur coniunctiuo a viris doctis Π. 5, 3, 4. ἐκέλευσεν — εἰπεῖν, ὅτι, εἰ βούλεται μάχεσθαι —, μάχοιτο. vbi all. βούληται. Sic A. 7, 6, 17. pro εἰ προσίητε in edd. vett. et Codd. Eton. et Guelf. eſt εἰ πρόςιτε. c. fut. indicat. Π. 1, 4, 12. εἰ μηδὲ — δυνήσῃ. 3, 1, 17. Cod. G. εἰ δὲ καὶ χρημάτων δεήσει. vbi vulgo δεήσῃ. 4, 1, 8. p. 206. εἰ δὲ γνώσονται. 5, 2, 15. p. 285. εἰ δὲ καὶ θαῤῥήσουσι. Cod. G. εἰ δὲ θαρσοῦσι. 6, 1, 11. εἰ στρατευσόμεθα. 6, 4, 5. p. 392. εἰ δὲ — πιστεύσουσιν. all. πιστεύσωσιν. 8, 7, 3. p. 549. εἰ — ἄδικόν τι φρονήσετε. A. 5, 6, 20. E. 2, 1, 6. 6, 3, 3. εἰ αὐτὸν ἀφήσει. all. ἀφίει. O. 21, 10. Sed 17, 10. eſt εἰ μὲν — καταστρέψῃς. Cod. G. καταστρέψεις. c. opt. Π. 1, 4, 2. εἴ τινος δέοιτο. §. 7. εἰ τῶν ἀγρίων τι φανείη θηρίων. 1, 5, 1. εἴποτ' — εὐωχία προσγένοιτο. §. 4. εἴ τινας πέμποι. Cod. G. πέμπει. 2, 1, 2. p. 89. εἰ σὺ εἴην. 3, 1, 15. εἰ — ἀπιστῶν αὐτοῖς φανείης. all. φανῇ. 3, 2, 9. εἰ — μέλλοιεν — ἀποτελεῖν. — εἰ μέλλοις (all. μέλλεις) — ὠφεληθήσεσθαι — εἰ οἰοίμην ἀσφα-

ἀσφαλές. (all. εἰ ἡμῖν ἀσφ. πρ. εἴη.) — εἰ τὰ ἄκρα ἔχοιτε. 4, 5, 5. εἰ δὲ Κῦρος οὕτω γιγνώσκοι. 5, 1, 12. εἰ νῦν ἀπέλθοιτε. Cod. G. ἀπέλθητε. 5, 2, 14. εἰ οἴοιτο — εἰ μέλλοι τις ἐκείνῳ συμμίξειν. Cod. G. μέλλει. 5, 4, 12. εἰ καὶ ἐκεῖνος βούλοιτο. Iunt. omittit καί. 6, 2, 11. εἰ οἶνον ἐπιπίνοιμεν. all. ἐπιπίνωμεν. 8, 1, 3. §. 4. bis. §. 8. 9. bis. §. 10. 11. εἰ — ἐπιδεικνύοι. all. ἐπιδεικνύει. 8, 5, 7. εἴ τις μὴ πράττοι. Praecedit ὁπότε τις. A. 4, 6, 1. εἰ κακῶς ἡγήσαιτο. all. ἡγήσοιτο. 6, 1, 16. εἰ αἱροῖντο. 7, 6, 24. εἰ γένοιντο. Ita Steph. emendauit. Edd. vett. εἰ γένοιτο, πρ. ἀποστροφή. Λ. 6, 3. Πο. 3, 11. E. 4, 1, 15. 4, 8, 5. O. 1, 12. εἰ δὲ πωλοίη. §. 13. εἰ γοῦν τις χρῷτο τῷ ἀργυρίῳ. Σ. 8, 38. εἰ δὲ οἴοιτο. Marg. Leuncl. οἴεται. Contra A. 5, 6, 3. p. 290. δείξαιμι, εἴ μοί τινα βούλεσθε συμπέμψαι. Cod. Eton. βούλοισθε. 6, 1, 20. εἰ οὕτως ἔχει. Cod. Par. ἔχοι. 7, 7, 18. εἰ σὺ κελεύεις. Steph. et Hutch. aptius dicunt κελεύοις. Saepius repetitur Π. 5, 5, 10. p. 334. εἴ τις τῶν σῶν φίλων — εἰπόντος σου — εἰ τοῦτο ἀκούσας οἴχοιτο. Margg. εἶτ' αὐτὸς τοῦτο. A. 3, 2, 23. οὐκ ἂν θαυμάζοιμι, εἰ

οἱ πολέμιοι — διώκου
δύνωνται — εἰ καὶ αὐτ
— ἐπακολουθοῖεν. O
εἰ, ἐπὶ πῦρ ἐλθόντες
εἰ ἄλλοσε ἡγησαίμη
Steph. Sed edd.
ἡγησάμην, vt mox ε
γαγον. Sed ibid. εἰ
ξαιμι — εἰ ἐθέλοις.
c. opt. et indic. A
εἰ τὴν πόλιν ἔχοι, πλ
δὲ — κέκτηται (Stepl
babiliter coniicit κε
νικῴη δὲ — ¶2)num,
interrogantis ac du
tis. v. Reinef. epi
Vorſt. p. 52. ſq.
verba interrogand
v. c. ἐπέρεσθαι. c.
ſententia obliqua,
6, 10. ἐρωτᾷς — εἴ
(all. που ἄν, all. ε
omiſſo ἂν) ἀπὸ σοῦ
προσγένοιτο; 4, 4, 1
θάνετο — εἰ οἴκοιτο ἢ
1, 6, 12. p. 65. ἐπε
μου, εἰ ἱκανὸς εἴης.
11. 4, 8, 5. c. indic
Π. 1, 6, 12. p. 64. ἐπή
εἴ τί μοι ἔλεξε —
με, εἰ ἐδίδαξέ με —
νας εἴ μ' ἐπαίδευσεν.
plici conſtructione
3, 4. ἠρώτα, εἰ αὐτοῖς
δοιτο, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοι
ται σπονδαί. Cod.
σοιντο. Item in ſen
recta, c. indic. Π
11. p. 387. ἐπήρετ
Πέρσας, εἰ καὶ ὑμεῖς
συγχωρεῖτε; Ste

H

Hutch. volunt ἤ. Sed sic est etiam Πϱ. 5, 13. εἴ τίς με ἐπερωτῴη, εἰ καὶ — λέγεις ὡς χρή; — οὐκ ἂν φαίην. Quanquam vir doctus in Obs. misc. Vol. III. p. 432. vult λέγοις. O. 3, 14. οἷς δὲ σὺ λέγεις ἀγαθὰς εἶναι, εἰ αὐτοὶ ταύτας ἐπαίδευσαν; Margg. ἦ vel ἤ. b) post alia verba dicendi vel sentiendi, c. optatiuo, Π. 1, 4, 6. οὐ γὰρ προσῄει, εἰ μὴ προΐδοι, εἰ καιρὸς εἴη. A. 1, 10, 3. ἐβουλεύετο, εἰ (*utrum*) πέμποιέν τινας, ἢ (*an*) πάντες ἴοιεν. Sic §. 10. Sed saepe c. indicatiuo. Π. 4, 1, 11. δηλώσεις, εἰ ἀληθῆ ἔλεγες. 4, 2, 19. p. 224. φροντίδα παρέχοντες — εἰ παραμενοῦσιν. 5, 2, 5. p. 277. εἰ ἕξει, — ἢ καὶ — οὐκ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν. 5, 5, 8. bis. A. 1, 3, 5. εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα. 5, 7, 18. εἰ μὲν οὖν καλῶς ἔχει ταῦτα, δοξάτω ὑμῖν. Ιερ. 1, 7. v. n. 7. Aπ. 1, 1, 8. O. 8, 15. ἐπισκοπῶ — ἢ εἴ τι ἀποστατεῖ, ἢ εἰ δυστραπέλως τι σύγκειται. 12, 17. Ιπ. 1, 9. σκοπεῖν χρὴ καὶ εἰ ἀμφότεραι μαλακαί, ἢ σκληραί, ἢ ἕτεραι, np. εἰσίν. Cf. εἰδέναι nr. 8. l. Huc quoque pertinet A. 3, 2, 13. σκέψασθε, εἰ ἄρα (*annon*) τοῦτο — πεποιήκασιν. it. εἰ μὲν — εἴτε καὶ μή, *num — nec ne*, Π. 2, 1, 2. p. 88. it. elliptica oratio E. 2, 4, 18. εἰ δὲ καὶ τοῦτο δεῖ εἰπεῖν. Intell. οὐκ οἶδα, vel simile quid. Cf. nr. 6. ¶ 3) Interdum in interrogatione post τί οὖν et τί δὲ verti potest *si*, modo intelligas τί δοκεῖ, vel similia. Π. 3, 2, 8. τί οὖν, ἔφη, εἰ καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀγαθὰ προσγένοιντο; ἔτι ἄν, ἔφασαν, μᾶλλον εὐφραινοίμεθα. §. 10. εἰ δ' ὑμῖν, ἔφη, τὰ ἄκρα σύμμαχα εἴη; οὕτως ἂν ἡμῖν καλῶς ἔχοι. 3, 3, 23. τί δέ, ἔφη, εἰ καὶ σὺ — εἰ ἄρα καὶ σὺ ἀμείνους ποιήσαις; 4, 3, 5. τί οὖν, — εἰ καὶ νόμον — ποιησαίμεθα; Cod. G. ἢ καί. ¶ 4) *siquidem, quia*. Π. 4, 3, 3. p. 229. εἰ αὐτοὶ ἄνευ τούτων ἀρκοῖμεν ἡμῖν αὐτοῖς. all. καὶ γάρ. 5, 5, 9. εἰ μηδὲ τοῦτο βούλει ἀποκρίνασθαι, σὺ τοῦτο — λέγε. §. 8. pro ἐπεὶ ante πρὸς τοῦτο in nonnullis est εἰ. ¶ 5) *etsi*. Π. 2, 1, 2. p. 89. οὐδ' εἰ πάντες ἔλθοιεν Πέρσαι. A. 3, 4, 8. οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρός· οὐδὲ γάρ, εἰ πάνυ προυθυμεῖτο. v. Abresch. auctar. dilucc. Thuc. p. 344. it. non praecedente οὐδέ, Aπ. 2, 2, 7. εἰ πάντα πεποίηκε — οὐδεὶς ἂν δύναιτο ἀνασχέσθαι. vbi tamen Ern. probat lectionem Cod. I. εἰ καί. it. εἰ δέ, sequente ἀλλά.

λὰ, *tamen*, Π. 8, 6, 9. (cf. Wetften. ad 2 Cor. 13, 4.) et fequ. ὅμως, Ιπ. 1, 17. ¶ 6) Non dubitantis eft, fed pro ὅτι ponitur, poft ἄχθεσθαι, O. 9, 16. poft γελᾶν, Σ. 2, 17. ter. coll. §. 18. poft δοκεῖν, A. 3, 2, ib. poft εἰδέναι, Π. 6, 3, 10. O. 7, 3, (Hoc tamen referri etiam poteft ad n. 2.) poft ἐννοεῖσθαι, Π. 7, 5, 7. Cf. ἐννοεῖν nr. 4. poft θαυμάζειν, Π. 4, 5, 10. 5, 2, 10. Σ. 8, 24. poft θαυμαστὸν, O. 5, 11. Ιπ. 6, 11. οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ ἁρπάζει. Steph. dicit, melius effe ἁρπάζοι. poft φθονεῖν, Απολ. 14. poft χαλεπῶς φέρειν, Π. 5, 5, 5. p. 327. ante διδάσκειν, O. 17, 9. ante ὁρᾶν, Αγ. 7, 7. ante πεῖραν λαμβάνειν, O. 8, 21. Plura v. in ἄχθεσθαι, γελᾶν, ἐννοεῖσθαι, θαυμάζειν, et θαυμαστός. Hinc Π. 4, 3, 2. κατεμέμφετο αὐτὸν — ὅτι — all. habent εἰ, all. εἰ ὅτι. et E. 6, 3, 6. p. 387. εὔδηλον ὅτι εἰ — οὐκ ἀρεστὰ πράττουσι, Welf. cum all. omifit εἰ. cf. Raphel. ad Marc. 15, 44. ¶ 7) Affirmantis etiam eft ante τὶς, certe non femper dubitantis. Nam εἴ τις eft pro ὅστις, quocum in libris faepe confunditur. v. omnino ὅς nr. 19. et

τὶς nr. 18. Π. 1, 4
ἔχειν, εἴ τῳ τὶ ἐγω
1, 5, 7. p. 53. te
9. εἰ ἐνορᾷς τινα π
λέγε. 3, 3, 2. φέρο
εἴ τι ἕκαστος ἀξι
margg. ὅ τι. (Sed
οἵτινες — μισεῖτε. (
εἴ τινες. 4, 5, 17. ὅ
ἂν δοκῇ ὑμῖν. Ed
ἄλλο εἴ τι. A. 1, 6.
σοι δοκεῖ. Ed. Iunt.
ὃ. 7, 6, 21. ὅ τι ἑ
Marg. Steph. et 3
εἴτι ἐλ. O. 8, 1. ὅτ
εἶχε. Iunt. et Cod
εἴτι —) 4, 2, 5. οἱ
τινι ἀγαθὸν συ
Margg. εἴ τι ἀγχ
συνέπρ. Nota, qu
ralem fequitur fin
5, 5, 11. εἴ τι σοι
ἐχαρισάμην. Eft
modeftiae. 7, 2, 7
6, 5. ἱκανὸς ὡς εἴ
ἄλλος. Steph. del
3, 4. οἱ δὲ ἄλλοι ἀ
ὑπό τε πολεμίων κα
καὶ εἴ τις νόσῳ. v
ftructio mutata
Hutch. p. 373. 7,
εἰσῆλθον οἱ κράτισ
καὶ εἴ τις πρεσβεία
E. 1, 6, 18. 21. 2,
17. p. 90. bis. §. 18
4, 5, 10. Ιερ. 1, 7. οι
τινι διαφέρει. Stob
δα ὅ τι διαφ. Mar
τι. Απ. 1, 2, 13. ε
κὸν τὴν πόλιν ἐποι
οὐκ ἀπολογήσομαι.

O. 8, 15. εἴ τι συμβαίνει γίγνεσθαι. 18, 1. c. opt. Π. 1, 4, 1. εἴ τι — δέοιντο — διαπράξασθαι σφίσιν. In ſqq. eſt ὅ τι δέοιντο — διαπρατ. 3, 3, 5. ὅπως ἔχοιεν τιμᾶν, εἴ τινας ἄγαιντο. Cod. G. οἵτινες. Ibid. εἴ τι που καλὸν ἴδοι. all. ὅ τι που. Contra ibid. ὅ τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχοι, marg. St. εἴ τι κ. 5, 5, 6. εἴ τινες Περσῶν ἴοιεν. Iunt. οἵτινες. 8, 1, 7. εἴ τις τούτων μηδενὸς ὑπακούοι. vbi τις in nonnullis deeſt. A. 1, 9, 7. 2, 5, 10. 4, 1, 11. εἴ τι εὑρίσκοιεν. Olim pro εἴ τι erat ἐπεί. 6, 4, 15. Λ. 1, 5. v. βλαστάνειν. E. 7, 5, 15. ἐδέοντο — βοηθῆσαι, εἴ τι δύναιντο, np. βοηθεῖν. v. Wetſten. ad Marc. 9, 22. cf. Abreſch. ad Thucyd. 5, 11. O. 10, 9. εἴ τι ἔχοιμι συμβουλεῦσαι. Cod. G. ὅ τι. Pro εἴ τινες legitur etiam τίνες. v. σκοπεῖν nr. 9. b. ¶ 8) εἰ γὰρ, *vtinam.* a) Moſchopulus: τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἴθε καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ἐν χρήσει ἐστίν. Heſych: εἰ γὰρ· εἴθε γάρ. Moeris p. 161. εἰ γὰρ, Ἀττικῶς· εἴθε γὰρ, Ἑλληνικῶς καὶ κοινόν. v. Abreſch. animaduu. Aeſchyl. 1, 15. p. 96. Π. 6, 1, 21. εἰ γὰρ γένοιτο — ὅ τι ἐγὼ ἂν γενοίμην χρήσιμος. Steph. malebat ἢ γάρ. Zonar. habet εἴθε γάρ. cf. Hutch. p. 423. b) εἰ γὰρ in nonnullis eſt pro οἵ γε, Π. 2, 2, 3. v. γε nr. 9. a. ¶ 9) εἴ γε, *ſi quidem, quandoquidem,* i. q. εἴπερ. v. Heſych. Π. 1, 6, 19. p. 74. εἰ μέλλοι (Stob. μέλλει) γε πλεῖον ἕξειν. 8, 1, 3. εἴ γε (mrgg. εἴ τι) μάχης ποτὲ δεήσοι. Ἀπ. 1, 5, 2. εἴ γε μηδὲ δοῦλον ἀκρατῆ δεξαίμεθ' ἄν. §. 3. εἴ γε κακουργότατόν ἐστι. 3, 6, 13. 4, 3, 12. εἴ γε — προσημαίνουσί σοι. Ern. quia non dubitanter Xen. videatur loqui h. l., e Cod. I. emendat οἵ γε. Sed εἴ γε eſt *quia, quandoquidem.* Ιπ. 3, 8. εἴ γ' ἄλλως (ita Steph. pro εἰ δ' ἄλλ.) ὑγιεῖς — εἶεν. ¶ 10) εἴθε, *vtinam.* c. opt. E. 4, 1, 17. εἴθ' ὦ λῷστε σὺ — φίλος ἡμῖν γένοιο. c. indicat. imperf. Ἀπ. 1, 2, 46. ¶ 11) εἰ καὶ et καὶ εἰ, *etſi.* Cf. καὶ nr. 24. Π. 5, 4, 19. νῦν δὲ καὶ εἰ παρεσκευασμένος ἐστὶν — Cod. G. εἰ καί. 6, 1, 14. εἴ ποτε καὶ πρόσω — ἀποστρατοπεδεύσαιντο. A. 6, 6, 15. εἰ καὶ οἴει με ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι (intell. ἀλλ' ὅμως ἴσθι ὅτι) οὔτ' ἔπαιον οὐδένα, οὔτ' ἔβαλλον. Ἀπ. 4, 1, 1. τῷ σκοπουμένῳ, καὶ εἰ (*vel*) μετρίως αἰσθανομένῳ, φανερόν. Valckenar. mallet εἰ καὶ, vt eſt in Cod. I.

nisi

nisi perpauca reperirentur exempla. O. 1, 5. καὶ εἰ μηδ' ἐν τῇ αὐτῇ πόλει εἴη. it. c. μὴ, sequ. ὅμως, O. 2, 12. it. simpliciter sequ. οὐκ, Απ. 4, 8, 1. εἰ καὶ μὴ τότε, οὐκ ἂν (non tamen) πολλῷ ὕστερον τελευτῆσαι. ¶ 12) εἰ μὴ, *nisi*. Sequ. ἀλλὰ vel ἀλλά γε. *tamen*, Π. 5, 5, 10. p. 334. εἰ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τοιαῦτα — cf. ἀλλὰ nr. 8. c. praes. indic. Π. 4, 1, 8. p. 206. εἰ μὴ βούλονται. 5, 3, 4. εἰ δὲ μὴ ἀμύνει τῇ χώρα. all. ἀμυνεῖ. 6, 3, 12. εἰ μή τι σοι ἄλλο δοκεῖ. A. 4, 8, 3. εἰ μή τι κωλύει. vbi, teste Abreschio in dilucc. Thuc. p. 73. Cod. reg. habet κωλύοι. c. fut. indicat. Π. 1, 5, 3. εἰ μή τις αὐτοὺς φθάσας ἀσθενώσει. Cod. G. ἀσθενώσοι. 1, 6, 9. εἰ μὴ ἕξει ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια. 2, 1, 7. 3, 1, 15. εἰ δ' αὖ — μὴ ἐπιθῆς αὐτοῖς, vbi Iunt. fortassis rectius ἐπιθήσεις. §. 17. εἰ μὴ ἕξει. 3, 3, 21. 4, 3, 3. p. 227. εἰ μὴ ἔσται. A. 6, 5, 11. εἰ μὴ νικήσομεν. Cod. G. νικήσωμεν. 6, 6, 7. 7, 1, 10. εἰ μὴ ἀνοίξουσιν. Cod. Par. ἀνοίξωσιν. E. 6, 5, 13 Απ. 1, 2, 52. O. 8, 17. εἰ μὴ εὑρήσομεν. all. εὑρήσωμεν. 9, 14. Ιπ. 6, 1. c. opt. Π. 1, 4, 6. εἰ μὴ προΐδοι. 3, 1, 17. εἰ μὴ βασιλεὺς εἴη. margg.

βασιλεύσει. 3, 3, — μεμελετηκότες Bid. edd. vett. p — ἠσκηκότες ὦσι εἰ μὴ — 4. 1, 8 εἰ μὲν μὴ ἀναγκάσ χεσθαι. Cod. G. σωμεν. 6, 3, 2. εἰ ναγκαῖον ἀποκωλύο brεsch. l. l. dicit c riare. 7, 1, 18. οὐδαμῶς ἂν θᾶττ — εἰ μὴ εἰς τὸ ὄπι ριελάσειεν. Stph. e reponunt ἢ εἰ εἰς 4, 15. 3, 5, 3. 4, 8, 6. 5, 1, 29. 31. 14. εἰ μή τις ἐπίσ 40. Sic §. 39. pro τείνει, marg. St. h νοι. it. c. γε, O. μὴ ἀποδιδοῖτό γε α *si certe*. ¶ 13) εἰ *non*. A. 4, 2, 3. ε τῇ δύναιντο, ἄλλη το. ¶ 14) εἰ μὴ, Post negationem, 10. ἡμῖν οὐδὲν ἄλ ἀγαθὸν, εἰ μὴ ὅπλ 4. οὐ γὰρ ὁρῶμεν, ε γους τούτους. 7, 3, 2, 6. ἐνόμιζον οὐδε τηρίαν εἶναι, εἰ μὴ ἃ — Fr. Port. acc ἀλλά. Απ. 4, 4, 2 ἄλλος τις νομοθετή μὴ θεός. Sic E. ἀποθνήσκει, καὶ οἱ μή τις διέφυγε, *quam si quis*. ¶ 1 ἄρα, εἰ μή περ γε,

nisi forte. Ironice, Απ. 1, 2, 8. *εἰ μὴ ἄρα ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλεια διαφθορά ἐστιν;* Kypke ad Luc. 9, 13. vbi all. ellipsin statuunt, perperam reddit *numquid.* Sic O. 1, 13. *εἰ μή περ γε καὶ τὸν ὑοσκύαμον χρήματα εἶναι φήσομεν.* it. 7, 17. Σ. 6, 6. *εἰ μή γε ἐδόκεις τῶν μετεώρων φροντιστὴς εἶναι.* vbi tamen e praecedentib. intelligi potest: *κάλλιον ἂν εἴη, εἰ μὴ* — cf. Valcken. ad Eurip. Hippol. 501. ¶ 16) Post *εἰ δὲ μή. sin minus, alioqui,* intelligi debet verbum aliquod e praecedentibus, interdum affirmatiuum e negatiuo. Π. 1, 2, 11. *ὄψον ἔχουσι — εἰ δὲ μὴ* (sc. *ὄψ. ἔχ.*), *τὸ κάρδαμον.* 1, 6, 19. p. 74. *εἰ μέλλοι γε πλέον ἕξειν· εἰ δὲ μὴ* — A. 4, 3, 5. *οὔτε ἦν ἐν ὕδατι ἔχειν· εἰ δὲ μὴ* (h. e. *εἰ δέ τις εἶχεν*), *ἥρπαζεν ὁ ποταμός.* Possit etiam verti *alioqui.* 5, 7, 17. plene dicitur: *εἰ μὲν ἀδικεῖ ὑμᾶς, οἴχεται — εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖ, φεύγει.* §. 18. *σκοπεῖτε παῦλάν τιν αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ* (np. *παῦλ. σκοπεῖτε*) — 7, 1, 6. *μὴ ποιήσῃς ταῦτα· εἰ δὲ μὴ* (h. e. *εἰ δὲ ποιήσεις*) — 7, 7, 2. 10. E. 1, 4, 2. *ἐβούλοντο παρὰ βασιλέα ἀναβῆναι· εἰ δὲ μὴ* (*quod si non liceret*), *οἴκαδε.* 3, 3, 2. *ἀπῄτει τὰ χρήματα· εἰ δὲ μὴ* (sc. *ἀποδοῖεν*), *πολεμήσειν ἔφη αὐτοῖς.* Απ. 3, 3, 7. *ποιεῖν διανενόησαι; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν γε πειράσομαι.* 3, 5, 14. O. 13, 2. 15, 2. Ιπρ. 7, 10. etc. it. post *εἰ μηδὲν ἄλλο,* de quo v. in *ἄλλος* nr. 9. c. ¶ 17) Post *εἰ μὲν* ante *εἰ δὲ μὴ* omissum est *εὖ ἔχει,* vel simile quid. v. Eustath. ad Il. α, p. 66. Π. 4, 5, 5. *ἐὰν μὲν Κῦρος βούληται· εἰ δὲ μὴ* — 7, 5, 18. p. 448. *εἰ μὲν ἔσται — εὖ ἔχει· εἰ δὲ μὴ* — vbi tamen *εὖ ἔχει* in nonnullis deest, et fortassis pro glossemate est habendum. v. Steph. et Hutch. 8, 7, 3. p. 549. *εἰ μὲν ὑμᾶς ἱκανῶς διδάσκω* (potest intelligi: *obedite*) · *εἰ δὲ μὴ* — Vigerus (8, 6, 4.) vertit *vtrum — nec ne.* Sed Hoogeuenio iudice perperam, quia paulo ante p. 548. sit: *εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα — ποιεῖτε ἃ ἐγὼ δέομαι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, — ἀλλὰ θεούς γε — φοβούμενοι — ἀσεβὲς μηδὲν — ποιήσητε.* A. 7, 1, 20. Απ. 3, 1, 9. *εἰ μὲν ἐδίδαξεν· εἰ δὲ μή, τί ὄφελος;* Non tamen semper in his intelligendum esse *εὖ ἔχει,* sed etiam alia, docet vir doctus in Obs. misc. Vol. III. p. 145. sq. ex A. 3, 2, 25. *εἰ μὲν οὖν ἄλλος τις*

βέλ-

βέλτιον ὁρᾷ, ἄλλως ἐχέτω· εἰ δὲ μὴ — Sic Π. 6, 4, 5. p. 393. *εἰ μέν τις εἰπεῖν τι βούλεται, λεξάτω· εἰ δὲ μὴ* — (Hinc A. 7, 7, 9. *εἰ μέν τι σὺ ἔχεις — λέγειν*, intell. *λέγε· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς — ἔχομεν.*) Ιπρ. 1, 16. *εἰ μέν τις ἔχει ῥᾴω ἄσκησιν, ἐκείνη ἔστω· εἰ δὲ μὴ* — cf. A. 2, 2, 1. ¶ 18) *εἰ δὲ μὴ*, non praecedente *εἰ μὲν*, verti debet *alioqui*. Π. 3, 1, 19. *μὴ οὕτω λέγε· εἰ δὲ μὴ, οὐ θαῤῥοῦντά με ἕξεις.* Ιπ. 7, 16. Sic omiſſa reſponſione affirmante, Σ. 3, 7. *ἦ οὖν ἱκανὸς εἶ;* (debebat reſpondere *πάνυ μὲν οὖν*, vel ſimili modo. Sed reſpondet:) *εἰ δὲ μὴ, φαῦλος φανοῦμαι.* Poteſt tamen etiam intelligi: *ἱκανός εἰμι.* cf. nr. 16. ¶ 19) *εἰ μὲν — εἰ δὲ*, *ſiue — ſiue.* E. 6, 3, 6. p. 387. *γνοίητε ἂν, εἰ μὲν βούλεσθε, πρὸς τὰ κατὰ θάλατταν ἰδόντες, εἰ δὲ βούλεσθε, πρὸς τὰ κατὰ γῆν.* ¶ 20) *εἴ περ*, *ſi quidem*, vt nr. 9. *εἴ γε.* Π. 2, 2, 15. p. 111. *εἴπερ δεῖ ἐνεργὸν — ἔχειν τὸ στράτευμα.* 2, 4, 5. *ποτέρως ἂν μᾶλλόν σε ἐκόσμουν, εἴπερ* etc. Vbi *εἴπερ* abeſt ab edd. vett. 5, 3, 6. *εἴ περ — ἀφίκοιτο.* Απ. 3, 3, 7. c. *γε*, A. 1, 7, 8. *εἴ περ γε Δαρείου — ἔστι παῖς.* E. 1, 7, 3. *εἴ περ γέ τινας, δέοι — αἰτι-*

ᾶσθαι. Απ.
γε μὴ τύχη
Σ. 6, 9. *ἀλ*
καλοῖς εἰκάς
ſi, vt qui
— Eſt in
ἐπεί περ. v
ὡς nr. 26. g
v. *ὅς* nr. 16
πῃ, ſi quo
2, 2. *ἰδεῖν, ε*
εἴ που) εἴη ι
χος. §. 12.
συμμῖξαι. Π
¶ 22) *εἴ ποι*
4, 12. *εἴ*
Cod. Bodl
2, 1. *τοὺς φ*
τινά που ἄλ
dic. E. 2, 1
ues) *ξυνήθ*
τις ἦν. ¶
forte. A. 2
ἐποιησάμην,
μενος,) εἴ π
5, 1. Alia
ὑπομένειν et
¶ 24) *εἴτε —*
ſiue. Π. 3,
σθαι, εἴτε
μεῖν, εἴτε φ
tamen pot
— *an.* 4,
μὴ φυλάξομ
καταλείψομ
φύλακας —
(Ita Steph:
Sed poſt *εἰ*
iam A. 6, 6
που ἐναντίον
— *εἴτέ τι*

A. 1, 3, 11. εἴτε
ς γε) μένομεν --- εἴ-
δοκεῖ ἀπιέναι. 2, 1,
7, 11. ὁπότερα ἂν
νται, εἴθ' ὑμᾶς ἀπι-
ἴθ' ἡμᾶς. E. 3, 5,
. 2, 1, 28. εἴτε ---
— εἴτε ἐθέλοις
robante Hindenb.
it ἐθέλεις) — εἴτε
ὑμεῖς, εἴτε — ἄξι-
ε — βούλει, εἴτε —
τε ὁρμᾷς. 3, 4, 6.
οροῦ, εἴτε οἴκου, εἴ-
εως, εἴτε στρατεύ-
προστατεύει. Ern.
I. reponit πρόστα-
). 7, 27. Ιπρ. 2, 5.
'οτε δέοι ἐλαύνειν,
καὶ ἀποχωρεῖν. Iun-
καὶ, vel bis. Π. 7,
'τ' ἄρα καὶ χρήσιμον
— εἴτε καὶ ἀσφα-
ν. 8, 3, 7. vbi qua-
elt: vel posteriori
loco, Π. 5, 4, 13.
πὸ τῶν ὁμοφύλων
;, εἴτε καὶ αὐτὸς
ληθείς. A. 3, 1, 28.
atur c. οἴτε — οἴτε,
, 6. cf. ὃς nr. 1. f.
'τε semel positum
um elt viris doctis.
2. p. 88. εἰ μὲν ἀν-
οσδεῖ ἡμῖν, εἴτε καὶ
λευσόμεθα, *vtrum*
ne. nisi quis, In-
un. ad Π. 5, 3, 57.
'ε malit εἰ δέ. 3, 3,
τ' ἀγαθοὺς ἐφορῶν-
ἴτε τις μαλακίζοι-

το. Margg. καὶ εἴ τις μαλ. Sed potest etiam τε ante τις referri ad τε post τούς. Απ. 1, 2, 47. οὔτε γὰρ αὐτοῖς ἄλλως ἤρεσκεν· εἴτε προσέλθοιεν — Ern. legit εἰ δέ. Possit tamen etiam cohaerere cum οὔτε. ¶ 26) εἰ in var. lect. permutatur c. ἂν s. ἐὰν, Π. 4, 2, 3. καὶ αὔριον ἔωθεν εἰ — πορεύοιντο. All. κἂν αὔρ. ἕ. πορ. 6, 1, 11. ἐὰν γὰρ ταῦτα γένηται. Edd. vett. εἰ γάρ. c. εἶτα. v. nr. 1. c. ἐπεὶ, v. nr. 4. et 20. et 7. c. ἢν, Π. 3, 3, 9. p. 180. εἰ μὲν — ἔμελλεν. all. ἢν μέν. 7, 1, 10. ἢν φθάσωμεν. Cod. G. εἰ φθάσομεν. Cf. supra nr. 12. et ἢν nr. 1. c. ἕως, v. supra nr. 24. c. ᾗ, Π. 5, 2, 2. ᾗ ἡ πρόσοδος εὐπετεστάτη. all. εἰ ἡ πρόσ. §. 4. p. 276. ἐν Βαβυλῶνι, ἐν ᾗ πλεῖστά ἐστιν, marg. St. habet εἰ ἐκεῖ πλ. Sic c. ᾗ, v. ὃς nr. 19. a. Cf. supra nr. 7. c. ὅπως. v. θαυμάζειν nr. 1. c. καί. v. καὶ nr. 17. it. εἴτε c. ἄτε. v. ἄτε. ¶ 27) O. 8, 10. Wess. edidit: ἵνα τοῦ μὲν ταράχου — μὴ δέοιο, βούλοιο δ' ἀκριβῶς διοικεῖν. Sed Ern. omisso ἵνα, quod ortum est e coniectura Camerarii, emendauit sic: καὶ σὺ οὖν — τοῦ μὲν τ. μὴ δέοιο. εἰ βούλοιο δ' — ¶ 28) Post compa-

rati-

ratiuum εἰ interdum omittitur, vt O. 19, 9. πότερα ὅλον τὸ κλῆμα ὀρθὸν τιθεὶς — ἡγῇ μᾶλλον ἂν ῥιζοῦσθαι αὐτὸ, ἢ καὶ πλάγιόν τι — θείης ἄν; Ιπρ. 4, 9. ἧττον — αἰσθάνοιντο — εἰ ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιντο μᾶλλον, ἢ ἀπὸ κήρυκος. Vtroque loco Steph. post ἢ inſerendum putat εἰ, quod ſane Ιπρ. l. l. in vno MS. reperit Gail. Omittitur etiam comparatiuo non praecedente. v. nr. 2, ex A. 2, 3, 4.

εἴδειν ſ. ἰδεῖν, et εἰδέναι, ¶ 1) *videre.* Differt a βλέπειν, A. 4, 1, 15. βλέψον εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἴδε ὡς ἄβατα πάντα ἐστί. Moeris p. 193. ἰδὲ, ὀξύτονον, Ἀττικῶς. Thom. Mag. p. 468. ἰδοῦ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἴδε. v. ibi interpp. Eſt i. q. ὁρᾷν, Π. 1, 1, 3. τοὺς δὲ, οὐδ' ἑωρακότας πώποτε αὐτὸν, τοὺς δὲ καὶ εὖ εἰδότας ὅτι οὐδ' ἂν ἴδοιεν. A. 6, 1, 14. ὄναρ ἑωρακέναι, ὃ εἶδεν. et i. q. ὅπτεσθαι, Π. 8, 3, 17. οὐδένα ἂν ἴδοις δυνάμενον καθεύδειν. all. ὄψει οὐδένα δυν. Ibid. νυστάζοντα οὐδένα ἂν ἴδοις. A. 6, 5, 6. ὤφθημεν καὶ εἴδομεν τοὺς πολεμίους. Permutatur item c. γιγνώσκειν. v. nr. 8. Legitur abſolute de facultate videndi, Aπ. 3, 8, 10. χώραν — ἥτις ἐμ-

φανεστάτη — ἡδὺ γὰ[r]
τας προσεύξασθαι. Vi
cti malunt cum St
ἰδόντας, *clare cern*
deorum ſimulacra.
1, 24. Dual. ὡς δ'
ἀλλήλους. 8, 7, 1. ὅ
δε τοιόνδε — τοῦτο
τὸ ὄναρ — v. ὄναρ. A
9. αἱ βάλανοι τῶν Φο
οἷας μὴ ἐν τοῖς Ἑλλ
στιν ἰδεῖν, h. e. αἳ μ
quae non reperiu
c. gen. perſ. Aπ. 1,
οὐδεὶς Σωκράτους οὐδὲ
βὲς — οὔτε πράττον
δεν, οὔτε λέγοντος ἤ
Ern. dicit, eſſe gen
abſolutos. Cf. γιγν
nr. 11. c. acc. parti
1, 4, 18. εἶδον πολλο
τεταγμένους. Et ſae
inf. v. c. §. 8. εἶδεν
ἐκπηδήσασαν — εἶδ
πρὸν προσφερόμενον.
19. 20. 21. ἐπεὶ σφᾶ
προσορμήσαντας. 1, 5
54. οὓς ἐγὼ σαφῶς ἐ
μαι αὐτὸς ἰδὼν ἰδιώτας
Videtur tamen ἰδὼ
abſolute dictum. 4
A. 6, 6, 10. Aπ. 1, 5,
8, 15. Participium
redundat, Π. 1, 4.
Ἀστυάγης ἰδὼν ἐθα
Iulin. poſt adiecti
viſu, ſpecie, Π. 2
οὔτε μέγας οὔτε ἰσχ
δεῖν. 5, 4, 6. σὲ
θεασόμενος ὁποῖός τ
φαίνῃ ἰδεῖν. *ſpecie*

ὁ τοιαύτην ψυχὴν ἔχων.
, 16. Απ. 2, 1, 22. Ο.
. Σ. 8, 40. it. poſt ad-
. Π. 8, 3, 3. πῶς καλ-
α ἰδεῖν ποιοῖτο τὴν ἐξέ-
ν. ¶ 2) *inſpicere*. A.
, 7. ὅπως ἴδοι τὰ ἱερὰ
ημένα. ¶ 3) *attende-*
Σ. 2, 15. εἴδετ', ἔφη,
αλὸς παῖς. ¶ 4) *ob-*
are. A. 1, 2, 18. τὸν
ῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς
άρους φόβον ἰδών. ¶
nſiderare. c. πρὸς, Π.
8. πρὸς ἄλλους ἀνθρώ-
ἰδὼν κατανοήσω. Antea
σκοπεῖν et λογίζεσθαι.
3, 6. p. 387. ἰδόντες
τὰ κατὰ θάλατταν.
intelligere. Π. 2, 2,
εἰδεῖεν ὅτι — τῶν ἀξί-
ύξοιντο. 4, 1, 6. συνέ-
ε μοι, — ὡς εἰδῇ, ὅτι
ἡμῖν ταῦτα δοκεῖ. A.
15. ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ
θαι ἐπίσταμαι. 1, 7,
ως δὲ εἰδῆτε — ἐγὼ ὑ-
ιδάξω. All. ante διδ.
ınt εἰδώς. 3, 5, 6.
καταδύσεσθε, αὐτίκα
τε. E. 2, 3, 17. p. 92.
, 12, 8. οὐ γηρᾶσαι
δεῖν ἑαυτὸν (NB. ac-
bſol. et τινὰ eſt in-
endum.), ποῖος ἂν
ττος — γένοιτο. c.
ν, Π. 4, 5, 17. μᾶλ-
δῷ; περὶ ἑκάστου. c.
ν, A. 3, 2, 21. ¶ 7)
ndo cognoſcere. A.
8. πρέσβεις πέμπειν

πρὸς τὴν πόλιν, καὶ εἰδέναι ὅ τι ἂν ἀπαγγέλλωσι. Ο. 15, 7. τοῦτο δὲ εἰδὼς (paulo ante erat ἀκούσας), οὐδέν τι μᾶλλον ἂν ἐπισταίμην γράμματα. K. 1, 7. προδιελήλυθεν ἡ ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων τὰς ἀκοὰς, ὥστε εἰδόσιν ἂν λέγοιμι. Margg. εἰδόσιν οὐκ ἂν λ. Sic interpretes Alexandrini Iob. 35, 13. et Ieſ. 30, 19. pro שמע poſuerunt ἰδεῖν et εἶδεν. ¶ 8) *ſcire*. a) Permutatur c. ἴσημι, quanquam veteres grammatici malunt ἴσασι, quam εἴδασι. v. ἴσημι nr. 1. Π. 5, 3, 16. p. 301. οἱ βάναυσοι ἴσασι τὰ ὀνόματα, καὶ ἰατρὸς οἶδε τὰ ὀνόματα — ὁ δὲ στρατηγὸς οὐκ εἴσεται (edd. vett. ἴσεται) τὰ ὀνόματα. 6, 2, 2. οὐδὲν δύνανται εἰδότες ἀπαγγέλλειν, ἢ ὅσα πάντες ἴσασιν. Vbi εἰδότες fere poterat abeſſe. c. γιγνώσκειν, E. 5, 1, 26. ἰδόντες (margg. εἰδότες) φρουρὰν πεφασμένην ἐφ' ἑαυτοὺς, καὶ γιγνώσκοντες ὅτι — οὐδὲν — ὠφελήσει. Cf. infra nr. 10. 11. 13. et γιγνώσκειν II, 1. c. ἐπίστασθαι, Απ. 2, 3, 11. ᾔσθησαί με φίλτρον ἐπιστάμενον, ὃ ἐγὼ εἰδὼς λέληθα ἐμαυτόν. Ο. 15, 8. Diſtinguitur ab ὁρᾶν. Π. 4, 1, 8. p. 205. καὶ ὁρῶν καὶ ἀκούων οἶδα. Απ. 3, 10, 6. ὁρῶ τε καὶ οἶδα. Ο. 3, 8.

Oppon. εἰκάζειν, Απ. 3, 6, 11. ὅπως μηκέτι εἰκάζωμεν, ἀλλ' εἰδῶμεν. all. ἴδωμεν. Cf. εἰκάζειν nr. 4. b) Construitur c. acc. nominis, Π. 3, 2, 4. εἰπὼν, ὅτι εἰδείη τοῦτο. 7, 4, 6. εἴσῃ τὸν ὀρθῶς ἀποδόντα, καὶ τὸν μή. 8, 2, 11. p. 488. ὅπως δὲ καὶ τοῦτο εἰδῇς, — ἐγὼ — οὐ — ἡγοῦμαι, *ſcito, me exiſtimare.* A. 5, 7, 14. οὐδὲν ᾔδεσαν. — ἐπεὶ δὲ καὶ εἰδότι τινὶ ἐνέτυχον. Απ. 3, 6, 17. ἐνθυμοῦ τῶν εἰδότων (np. ἐκεῖνο) ὅ τι τε λέγουσι καὶ ὅ τι ποιοῦσι. O. 8, 10. εἰσόμεθα τὰ σῶα ὄντα. Απολ. 23. ἐρόμενος εἴπου εἰδείεν τι χωρίον. Σ. 8, 30. ex Homero: μήδεα εἰδὼς — βουλεύματα εἰδώς. c) c. inf. Απ. 4, 8, 10. οἶδα γὰρ ἀεὶ μαρτυρήσεσθαί μοι. d) c. nominatiuo et particip. pro inf. Π. 1, 4, 4. ἃ κρείσσων ᾔδει ὤν. — ἅπερ εὖ ᾔδει ἑαυτὸν ἥττονα ὄντα. 1, 6, 19. p. 75. πληγὰς οἶδα λαμβάνων, *me accepiſſe.* Verti poteſt *memini.* Αγ. 9, 5. αὐτὸς ᾔδει τῇ — κατασκευῇ δυνάμενος χρῆσθαι. Σ. 8, 17. e) c. partic. pro inf. et accuſ. A. 1, 10, 10. ᾔδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα. 7, 7, 30. ἀσφαλέστερόν γέ σοι οἶδα ὂν — E. 7, 3, 7. p. 475. ὃς εἰδείη κυρίους ὄντας. Απ. 1, 2, 53. 3, 3, 1. 4, 5, 2. Vnde A. 2,

6, 12. pro εἰδέναι ὅτι
στον — λαμβάνειν, a
miſſo ὅτι habent
ὄν. f) c. ὅτι, interro
ue, Π. 1, 4, 28. οὐκ
ὅτι καὶ ὅσον σκαρδαμ
χρόνον, πολύς μοι δο
ναι; Moeris p. 283.
χωρὶς τοῦ σ' Αττικῶς'
'Ελληνικῶς. 3, 2, 4
οἶσθ', ὅτι — ἡμᾶς —
μάχεσθαι; Sic Απ.
5. 7. O. 16, 10. 18, 4
de Steph. et Bach.
2. recte cum interr
di nota ediderunt:
οὖν — ὅτι καὶ σὺ ἡμ
πεῖς σιωπῶν; cf. §. 7
Π. 8, 7, 3. p. 545.
μὲν οὖν (margg. ἴσ
οὖν) καὶ σὺ, ὅτι οὐ τ
πτρον, τὸ τὴν βασιλε
ασῶζόν ἐστιν, eſt mo
ae formula, vt Απ.
6. 8. Eſt etiam alic
do c. ὅτι, vt A. 3,
οἳ εἴσονται, *qui ſc*
ὅτι — ἁμαρτάνουσι. 4
ᾔδεσαν ὅτι ἐξείη. Π. 8
τοῦτον ἂν εἰδείεν ὅτι φ
τεσθαι δεῖ. Απ. 2, 2,
εἰδὼς, ὅτι — λέγει.
26. Σ. 8, 26. etc. g)
pertinent formulae
mantis: ἐγὼ οἶδ' ὅτι
3, 3, 17. it. ἐγὼ σαφῶ
ὅτι, A. 2, 5, 2. it. ει
ὅτι, Π. 1, 1, 3. 1, 3, 1
6, 16. (vbi εὖ in noni
deeſt.) 3, 1, 13. 4,
p. 258. E. 6, 1, 4. p.
ακ

ετε (Hoogeu. ad Vi-
5, 8, 16. habet ἠκούε-
ιὲν οὖν εὖ οἶδ' ὅτι καὶ
: Ἰάσονος ὄνομα. p. 360.
ι' ὅτι πάντα ποιήσαιεν
t. εὖ οἶδα, ſine ὅτι,
l intelligi debet, Π.
2. p. 88. Sed οἶδ' ὅτι
, 7, 15. eſt eius, qui
ſibi reſpondet, et Aπ.
10. eſt ironiae Socra-
: *credo.* h) it. for-
e monentis vel prae-
ntis: εὖ δεῖ εἰδέναι ὅ-
l. 7, 5, 26. p. 459. O.
. et εὖ χρὴ εἰδέναι ὅτι,
6, 19. p. 81. 4, 2, 12.
t. p. 464. Λ. 12, 4. E.
8. p. 184. vbi, cum
ıe poſitum ſit, verti
:t *et in vniuerſum.*
16. Iπ. 7, 16. Sed
, 4. 10. eſt ſine εὖ.
ὡς, Aπ. 2, 1, 19. πῶς
ἴσθα ὡς χρὴ etc. Σ.
k) c. acc. abſol. ſe-
te ὅτι vel ὡς et no-
tiuo, Π. 5, 1, 9. ἐγὼ
οἶδα σαφῶς ὅτι ἐξήλ-
6, 1, 20. A. 1, 8, 15.
14. O. 20, 14. Σ. 8,
ρμογένη τίς ἡμῶν οὐκ
ὡς — κατατήκεται;
ıe ὅτι, ſequente no-
t. Π. 4, 1, 2. p. 200.
αξίαρχον — οὐδὲν παρ'
ν δέομαι πυνθάνεσθαι,
αὐτὸς οἶδα, οἷος ἦν. 4,
. πολεμίους ἰδὼν, ἡμᾶς
ι εἰδὼς ὅ τι πράττοιμεν.
7. p. 418. ἑαυτὸν ὅ-

στις ἐστὶ — εἰδέναι. 8, 5, 3. ᾔδεσαν ταύτην (χώραν) ὁποία ἦν. E. 2, 2, 10. Λακεδαιμονίους εἰδὼς ἥξει πότερον — βουλόμενοι ἀνέχουσι. Leuncl. cuius coniecturam Welſ. recepit, hanc lectionem tentauit, ſed Aem. Portus defendit. Aπ. 4, 2, 36. δημοκρατίαν γε οἶσθα τί ἐστι. §. 37. eſt ſimpliciter εἰδέναι δημοκρατίαν, οἶσθα πλουσίους, etc. et verti poteſt *definire poſſe.* 4, 7, 2. τὴν γῆν ὁπόση ἐστὶν εἰδέναι. l) c. εἰ, *num,* Π. 6, 3, 10. οὔτοι ἂν εἰδεῖεν, εἰ — κυκλωθεῖεν. Ita Welſ. ex emendatione Leuncl. Sed olim legebatur οὗτοι, quod retinet Hutch. et vertit: *viderint* (h. e. caueant) *iſti, ne circumdentur.* Poteſt etiam rectius cum Zeunio, qui et ipſe recte reſtituit οὗτοι, εἰ accipi pro ὅτι: *hi intelligent* ſ. *videbunt, ipſos circumuenientes circumuentum iri ab aliis.* E. 7, 3, 6. τί δὲ εἴσεται ἡ πόλις εἰ ἐξέσται. Sed praecedente οὐκ non eſt dubitantis, vt ap. Latt. *haud ſcio an,* Π. 1, 6, 19. p. 81. εἰ τοιαῦτα ἐθελήσαις — οὐκ οἶδ' εἴ τινα λίποις. A. 1, 3, 5. Aπ. 1, 3, 5. m) c. ὅπως, Π. 5, 5, 9. p. 331. τούτων εἴ τι κακόν σοι — μαθεῖν ἔγωγε

γωγε βούλεσθαι οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν εἴποιμι, *haud ſcio quomodo dixerim me diſcere velle, an tibi pernicioſum eſſet.* Nam certo ſciebat, nihil eſſe pernicioſum. Ergo reſpondet alter §. 10. ὡς μὲν ταῦτα — κακά ἐστιν, οὐκ οἶδα ὅπως χρὴ λέγειν. Aπ. 4, 4. 8. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν ἀπολειφθείην σου. *nullo modo poſſum.* n) οὐκ οἶδα c. aliis particulis, vt Π. 1, 4, 12. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅστις — γεγένημαι. 2, 2, 3. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα, ποίους τινὰς χρὴ εὔξασθαι. 8, 2, 7. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα ὅ τι ἄν τις αἰτιάσαιτο μᾶλλον, ἢ ὅτι — Margg. ἐγὼ μ. οὐκ οἶμαι ὅτι. A. 2, 4, 3. οὐκ οἶδ' ὅ τι (h. e. διότι. v. Hutch.) δεῖ αὐτὸν ὀμόσαι. Aπ. 2, 1, 17. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ', ὅ τι διαφέρει τὸ etc. ¶ 9) Tribuitur beſtiis, O. 18, 4. οἶσθα ὑποζύγια —. οὐκοῦν ταῦτα μὲν ἡγῇ τοσοῦτο μόνον εἰδέναι —; τί γὰρ ἂν ἄλλο ὑποζύγια εἰδείη; ¶ 10) *noſſe.* Π. 6, 1, 14. εἰδέναι τὴν χώραν. 7, 5, 17. τούτων οὐδένα οἶδα. Margg. γινώσκω, quod pro gloſſemate habetur. A. 4, 1, 16. ἡγεμόσιν εἰδόσι τὴν χώραν. 6, 5, 20. νάπος — ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ Ἕλληνες. Hutch. coniicit ἔδυσαν. Aπ. 4, 2, 26. εἰδέναι ἑαυ-

τοὺς — εἰδότες ἑαυτ
pe paulo ante γι
ἑαυτόν. Aπολ. 20.
οἶδα δὲ ἀδελφούς, οἱ
λαχόντες ὁ μὲν αὐτ
— ὁ δὲ τοῦ παντὸς
Iπρ. 4, 6. quater.
didiciſſe, peritu
c. acc. Π. 1, 3, 14
σύνην ἀκριβῶς οἶδα.
οἶσθα; Σ. 8, 39. π
εἰδὼς Περικλῆς κρατ
δόκει. K. 12, 4. c.
1, 6, 19. p. 84. ἢ γε
πίνη σοφία οὐδὲν μᾶ
δε τὸ ἄριστον αἱρεῖσ
3, 9, 4. τὸν τὰ αἰσχ
τα εὐλαβεῖσθαι. Pa
te eſt γιγνώσκοντα
10. Iπ. 5, 3. ¶
conſcium eſſe.
ὅπερ ἥδιστόν ἐστιν,
σίως μοι τὸν βίον β
γον. K. 3, 7. εἰδυῖα
εἰδυῖαι ἑαυταῖς inter
mutantur. ¶ 13)
re. Π. 8, 1, 3. ᾔδε
ἐκ τούτων προστα
πτέον εἴη — ταξια
ἐγίγνωσκεν ἐκ τούτω
στατέον εἶναι — ᾔδε
τούτων πεμπτέον ε
ᾔδει ὅτι τούτων τισὶ
ον. Paulo poſt eſ
ἐνόμιζεν, ᾤετο. ¶
rare. Π. 7, 5, 18.
εὖ ἐδόκουν εἰδέναι,
λὴ ἔσοιτο ἀφθονία.
frui. vt רָאָה. Aπ
τοὺς παῖδας οἱ γονε

σαν — τοσαῦτα καλὰ ἰδεῖν, καὶ τοσούτων ἀγαθῶν μετασχεῖν. 3, 12, 8. ταῦτα δὲ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἀμελοῦντα. ¶ 16) *conuenire, beſuchen, ſprechen.* Π. 1, 4, 28. ὅταν γε ἴδωσιν ἀλλήλους διὰ χρόνου. 4, 6, 2. p. 256. εἶπεν, ὅτι Κῦρον πρῶτον βούλοιτο ἰδεῖν. 5, 2, 14. bis. A. 2, 4, 8. ἠρώτησεν — ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον. 3, 2, 26. ὅστις τοὺς οἰκείους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, *domum redire.* E. 4, 5, 9. Ιερ. 8, 3. O. 11, 14. v. Abreſch. auctar. dilucc. Thuc. p. 354. ¶ 17) χάριν εἰδέναι, *gratiam habere.* Π. 4, 2, 5. διὰ τὸ χάριν εἰδέναι. A. 7, 4, 6. εἰ — μέλλει χάριν εἰδέναι. c. dat. perſ. Π. 1, 3, 12. χάριν σοι μᾶλλον εἴσομαι. 4, 1, 10. χάριν ἔγωγέ σοι εἰδείην ἄν. A. 1, 4, 14. ὑμῖν — χάριν εἴσεται Κῦρος καὶ ἀποδώσει. Αγ. 11, 2. ὁπότε εὐτυχοίη — θεοῖς χάριν ᾔδει. O. 11, 1. ἵνα — ἣν δύνωμαι, πολλήν σοι χάριν εἰδῶ. et c. gen. rei, Π. 3, 1, 17. σοι τούτου χάριν εἴσεσθαι — μεγίστην ἄν σοι χάριν εἰδείη. 6, 2, 2. ὑμῖν χάριν εἴσομαι τούτου. Plene legitur 5, 5, 10. p. 333. ἀντὶ ταύτης τῆς εὐεργεσίας χάριν αὐτῷ εἰδείης. Plura v. in χάρις nr. 1. d. ¶ 18) εἰδέναι confunditur c. εἶναι. v. εἶναι nr. 47. et c. γιγνώσκειν. v. ſupra nr. 10. it. c. ποιεῖν. v. νόμος nr. 1. it. οἶδα c. οὐκ ἠμέλουν. v. ἀμελεῖν nr. 5. it. ἰδόντες c. δρῶντες. v. δρᾶν. it. εἰδείη c. ἤδη. v. παρεγγυᾶν nr. 2.

εἶδος, ¶ 1) *forma corporis.* Π. 1, 2, 1. εἶδος κάλλιστος. §. 2. pro eo eſt μορφή. (v. Thom. Mag. in v. ἰδέα.) 4, 5, 19. τοὺς τὰ εἴδη βελτίστους. 5, 1, 2. οὔτε τὸ εἶδος ἐκείνου χείρονι, οὔτε τὴν γνώμην. Αθ. 1, 10. τὰ εἴδη οὐδὲν βελτίους εἰσίν. E. 3, 1, 11. υἱὸν τὸ εἶδος ὄντα πάγκαλον. 3, 2, 14. τοὺς κρατίστους τὰ εἴδη τῶν — ἱππέων. 3, 3, 5. τὸ εἶδος νεανίσκος καλός, καὶ τὴν ψυχὴν εὔρωστος. Nomen καλὸς inſertum eſt a Fr. Porto, Leuncl. et Welſio, quia aliquis νεανίσκος ſit κατὰ τὴν ἡλικίαν, non κατὰ τὸ εἶδος. Sed εἶδος prodit etiam νεανίσκον. Σ. 8, 25. 26. 36. ¶ 2) *vniuerſa corporis indoles, compages, ſtructura et habitus,* ipſum adeo *corpus.* Nam omnino εἶδος non raro facit periphraſin nominis, cui iunctum eſt. Cf. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 46, 17. Ιπ. 1, 17. εἶδος πώλου δοκιμάζοντες, np. quales pedes habeat, qualia latera, femora, etc. K. 2, 4. qui retia tractat, eum oportet eſſe τὸ εἶδος ἐλα-

ἐλαφρὸν, ἰσχυρὸν, ψυχὴν δὲ ἱκανόν. 3, 3. κύνες σκληραὶ τὰ εἴδη. it. §. 11. 4, 2. κύνες τὰ εἴδη ἐλαφραί. (Poll. 5, 60. Φανοῦνται ἐλαφραί. Ergo fort. ſpectatur inprimis ille corporum habitus, qui in oculos incurrit.) §. 6. 7, 7. κύνες — καλαὶ πρὸς τὸν δρόμον τὰ εἴδη, *corpore bene compoſito ad curſum.* Edd. vett. habent ἴχνη. §. 8. καλὰς τὰ εἴδη καὶ εὐψύχους πρὸς τὸν δρόμον. ¶ 3) *exemplar* pulcritudinis. Απ. 3, 10, 2. pictores τὰ καλὰ εἴδη ἀφομοιοῦντες. §. 7. τοῖς τῶν ζώντων εἴδεσιν ἀπεικάζων τὸ ἔργον. ¶ 4) *imago exemplaris, exemplum.* Απ. 3, 10, 8. τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα τῷ εἴδει προσεικάζειν. ¶ 5) *genus.* Π. 8, 2, 5. ἄρτους — μηδὲ παντοδαποὺς, ἀλλὰ — ἓν εἶδος εὐδοκιμοῦν. Α. 2, 3, 9. ἐθαύμαζον τό τε εἶδος καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς ἡδονῆς. Κ. 9, 7.

εἴδωλον, *imago.* Απ. 1, 4, 4. pictores et fictores ἀπεργαζόμενοι εἴδωλα ἄφρονα καὶ ἀκίνητα. Sed Σ. 4, 21. bis eſt *imago amaſii in amatoris animo efficta,* it. §. 22. bis.

εἶεν, vid. εἶναι.

εἴθε, v. εἰ nr. 10.

εἰκάζειν, ¶ 1) *aſſimilare, pictura exprimere.* v. Poll. 7, 127. …
ξις καλὴν εἰκα…
ναῖκα. ¶ 2) …
dere. Inde …
gitur de va…
ſimilitudine…
fictis. c. dat…
οἱ εἰκασθέντε…
σῶν ὁπλίτει, …
habentes. …
ναὸς τῷ ἐν Ἐ…
καὶ τὸ ξόανον …
ἐν Ἐφέσῳ. 5…
εἰκασμένα πε…
22. εἰκάσθη…
μένῳ. ¶ 3) …
Σ. 6, 8. (vbi …
reſpicitur a…
illam, qua e…
exprimere. …
imitatus era…
nunc iubetu…
1. c. dat. …
θεῷ οὐκ εἴκα…
Σ. 6, 9. αὐτὸ…
τοῖς βελτίστ…
τὸν — λοιδο…
μέ τις. it. §. …
coniectura…
pe de falſa …
Poll. 4, 10. …
Oppon. εἰδε…
19. p. 83. …
ξεις εἰκάζοντ…
οὐδὲν, ἀπὸ …
γαθόν. Α. …
πώποτε εἶδεν …
ἔλεγεν. εἴκαζ…
λως. Cf. nr…
οὔτε ἰδὼν — …
τε εἰκάζων …

λέγειν. Απ. 3, 6, 11. bis. Sine oppoſitione eſt K. 3, 6. de canibus: ὁσάκις ἐπιτρέχουσι τὰ ἴχνη, εἰκάζουσι. Sed Fr. Port. vertit *cognoſcunt*. c. οἷος, A. 7, 1, 17. οἷος δὲ πόλεμος ἂν γένοιτο, εἰκάζειν δὴ πάρεστι. c. acc. et inf. Π. 6, 3, 6. εἰκάζομεν ἐλαύνειν αὐτούς. A. 1, 10, 10. εἴκαζον διώκοντα οἴχεσθαι (vbi iterum oppon. εἰδέναι) 4, 5, 12. Σ. 8, 10. Iπ. 1, 6. Sic A. 6, 3, 9. pro νομίζομεν all. legunt εἰκάζομεν. Paſſiuum A. 1, 6, 1. ἐφαίνετο ἴχνη --- εἰκάζετο δὲ εἶναι ὁ στίβος. ¶ 5) Eleganter de eo, qui praedicit ea, quae ipſe praeſtare poteſt, Π. 7. 2, 7. p. 419. δοκεῖς ἀληθεύειν τὸν Ἀπόλλω, δοκεῖς εἰκάσαι τοῦτο —. καὶ γὰρ δύνασαι ποιῆσαι. ¶ 6) Moeris p. 182. ᾔκασα, Ἀττικῶς· εἴκασα, Ἑλληνικῶς. Euſtath. ad Il. α, p. 50. ἔθος τοῖς Ἀττικοῖς πολλάκις τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι διφθόγγου διὰ τοῦ η καὶ ι προάγειν, — ὡς ὅτε τοῦ ᾔκαζον τὴν ἄρχουσαν διὰ τοῦ η προάγουσιν. At in Xenophonte haec tempora ſemper ſcribuntur per ει. v. nr. 3. et 4.

εἰκασία, *aſſimilatio*. Απ. 3, 10, 1. γραφική ἐστι ἡ εἰκασία τῶν ὁρωμένων, *rerum in oculos cadentium expreſſio eiusmodi, vt pictura ſimilis exiſtat rei, quae pingitur*. Heſychio eſt ὁμοιότης.

εἴκειν, ¶ 1) *cedere*. Π. 3, 3, 6. μὴ εἶξαι τοῖς πολεμίοις. 1, 6, 18. οὔτε ζημίαις εἴκειν, οὔτε δώροις ἐπαίρεσθαι, np. vt pareant. ¶ 2) *laxare, laxum permittere*. Σ. 4, 6. ex Homero. ¶ 3) ἐοικέναι etc. *ſimilem eſſe*. Π. 2, 3, 4. τὴν ψυχὴν οὐκ ἀγεννεῖ ἀνδρὶ ἐοικώς. Moeris p. 148. εἰκώς, Ἀττικῶς· ἐοικώς, Ἑλληνικῶς. Heſych: εἰκώς· ἐοικώς. §. 5. p. 121. δοκεῖν πτεροῖς μᾶλλον ἐοικέναι, ἢ φορτίοις. 2, 4, 17. p. 136. λῃσταῖς ἐοικότας καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὰς στολάς. 6, 2, 7. p. 365. πάνυ ἐοικότας πεφοβημένοις. A. 2, 1, 10. φιλοσόφῳ ἔοικας. 4, 8, 16. οἱ — ἐδηδοκότες σφόδρα μεθύουσιν ἐῴκεσαν. 7, 3, 18. E. 5, 4, 40. ἐῴκεσαν ὑποπεπτωκόσι. Πο. 4, 31. οὐδενὶ τῶν παρεληλυθότων ἐοικός, *eſt ſine exemplo*. Απ. 1, 4, 7. σκοπουμένῳ — ἔοικε ταῦτα σοφοῦ τινος δημιουργοῦ — τεχνήματι. — ταῦτα ἔοικε μηχανήμασί τινος. Σ. 4, 32. 6, 8. οὐ δοκεῖ σοι ὁ ἀνὴρ λοιδορεῖσθαι βουλομένῳ ἐοικέναι; §. 9. ἵνα μὴ καὶ σὺ λοιδορουμένῳ ἐοίκῃς. — λοιδορουμένῳ ἔοικας. 8, 25. δοκεῖ μοι ὁ μὲν — με-

μεμισθωμένῳ χῶρον ἐοικέναι — ὁ δὲ μᾶλλον ἔοικε τῷ τὸν οἰκεῖον ἀγρὸν κεκτημένῳ. 9, 4. 6. Ἱπρ. 8, 6. Κ. 9, 10. τὸ τάχος οὐδενὶ ἐοικός ἐστι. Ita Welf. et Zeun. ex emendatione Leuncl. pro antiqua lectione εἰκός ἐστι. Hinc Απ. 1, 4, 6. οὐ δοκεῖ σοι καὶ τόδε προνοίας ἔργον ἐοικέναι; all. recte legunt ἔργῳ. ¶ 4) c. dat. particip. *videtur, apparet.* Π. 3, 1, 8. ἀπορoῦντι ἔοικεν, *videtur ambigere.* 8, 8, 7. ἐοίκασι ταῦτα διδασκομένοις ὅπως κακοποιῶσιν. Timaeus p. 71. εἴξασι καὶ εἴκασι λέγε ἀντὶ τοῦ ἐοίκασιν. Cf. Moeris p. 147. et Etymol. M. E. 4, 5, 7. Ἀγησιλάου — ἐοικότος ἀγαλλομένῳ. 7, 5, 22. πεισομένοις τι μᾶλλον ἢ ποιήσουσιν ἐῴκεσαν. Σ. 2, 15. ἐπαινοῦντι ἔοικας. Απ. 1, 6, 10. ἔοικας οἰομένῳ. Statim sequitur ἐγὼ δὲ νομίζω. Saepe enim ponitur pleonastice. Sic c. δοκεῖν, A. 5, 8, 4. ἔδοξάς μοι εἰδότι ἐοικέναι, h. e. εἰδέναι, ὅτι ἔζη. Σ. 8, 34. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε — ἀπιστοῦσιν ἐοικέναι. ¶ 5) *videri.* Inest modestia quaedam Xenophontea siue Socratica. c. nominat. et inf. Π. 1, 4, 9. ἔοικας βασιλεὺς εἶναι. E. 3, 3, 8. ἢ λυμαίνεσθαι ἐῴκει τοὺς ἀφικνουμένους, *quam suspicio erat, suspicabantur, corrumpere.* Απ. 4, 3, 11. O. 15, 12. Σ. 4, 8. 5, 7. c. nominat. particip. E. 6, 3, 5. p. 384. ἐοίκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι. Hic interdum variant libri: Π. 5, 1, 10. νομίζοιμι ἐμαυτὸν ἐοικέναι λέγοντι ταῦτα. all. λέγοντα. Απ. 4, 3, 8. ταῦτα ἔοικεν ἀνθρώπων ἕνεκα γιγνόμενα. all. γιγνομένοις. It. c. ὡς est modestiae: O. 7, 11. σοὶ γονεῖς, ὡς ἐοίκασιν — ἐμὲ ἐξελέξαντο. Σ. 4, 53. σύ, ὡς ἔοικας, — νομίζεις. it. in formula ἔοικε, h. e. *recte,* Απ. 4, 2, 15. et ὡς ἔοικε, Π. 2, 2, 2. p. 103. A. 2, 2, 9. E. 4, 1, 16. Ἱερ. 7, 2. Interdum tamen ὡς ἔοικε est affirmantis: *vt patet.* Timaeus p. 200. ὡς ἔοικεν· ὡς φαίνεται, ὡς δοκεῖ. Moeris p. 426. ὡς ἔοικεν, Ἀττικῶς· ὡς φαίνεται, Ἕλληνες. Π. 5, 4, 15. E. 7, 1, 25. Λ. 10, 6. ¶ 6) *conuenire, decere.* A. 6, 5, 10. ἀπιέναι ἀπὸ πολεμίων οὐδενὶ καλῷ ἔοικε. (Vulgo vertunt *non honestum videtur.*) Hinc fort. defendi cum Hindenb. potest Απ. 4, 4, 24. θεοῖς ταῦτα πάντα ἔοικε, *in deos cadunt.* Steph. coni.

coni. θείοις. Reisk. θείοις θεσμοῖς, quia de legibus naturae ſermo eſt.

εἰκῆ, ¶ 1) *temere, inconſulto*. Heſych. expl. μάτην, ἀκαίρως, ὡς ἔτυχεν. Π. 2, 2, 14. μὴ εἰκῆ (ſed meritorum ratione habita) ἰσομοιρίαν εἶναι. 5, 5, 5. p. 327. μὴ οὕτως εἰκῆ ἡμᾶς αὐτοὺς αἰτιώμεθα. Αγ. 2, 7. περὶ τῶν μεγίστων εἰκῆ κινδυνεύοντα, np. proelium non ſatis inſtructum committendo. Sic Ιπρ. 6, 6. οὔτ' ἂν εἰκῆ — ἡγήσαιτ' ἂν ἐπὶ πολεμίους. Ε. 6, 2, 7. ἐπὶ συγκεκροτημένας ναῦς εἰκῆ περιπλεῦσαι, *ſine apparatu et copiis ſufficientibus*. 7, 1, 12. νῦν ἂν εἰκῆ Θηβαίους ἀκολουθῆτε, *abiecte et contra dignitatem*. Ο. 2, 18. τοὺς εἰκῆ ταῦτα πράττοντας. Opp. τοὺς γνώμῃ συντεταμένῃ ἐπιμελουμένους. Απολ. 15. μηδὲ ταῦτα εἰκῆ πιστεύσητε τῷ θεῷ, ἀλλὰ καθ' ἓν ἕκαστον ἐπισκοπεῖτε. De εἰκῆ ἀποβάλλειν, *vili pretio vendere*, vel potius, *cuicunque emtori*, v. in ἀποβ. nr. 1. ¶ 2) *fruſtra*. Π. 5, 1, 6. πολλὰ καὶ εἰκῆ ὑπηρετοῦντας. §. 10. ἀπολιπὼν ταῦτα εἰκῆ ἀπελθεῖν, *re non profligata, hoſtibus non debellatis*. ¶ 3) Fort. eſt *facile*. Π. 2, 2, 15. p. 111. ἡ ἀρετὴ πρὸς ὄρθιον ἄγουσα οὐ πάνυ δεινή ἐστιν ἐν τῷ παραυτίκα εἰκῆ συνεπισπᾶσθαι.

εἰκὸς, ¶ 1) *veriſimile, credibile*. Thomas Mag. in v. βούλομαι p. 165. iungi iubet praeſenti vel aoriſto: et ita eſt a) c. praeſenti, Π. 4, 5, 10. ὁρωμένους εἰκὸς πλέον προχνύττειν. 5, 3, 15. οὐδένα εἰκὸς σὺν αὐτῷ βούλεσθαι εἶναι. margg. h. l. βουλήσεσθαι. Sed paulo poſt: εἰκὸς φίλους ἡμῖν πολλοὺς βούλεσθαι εἶναι, ſine var. lect. Αγ. 1, 27. Πο. 4, 47. Ε. 3, 4, 18. 4, 3, 1. Ιερ. 1, 2. Απ. 3, 11, 3. Ο. 18, 7. Σ. 8, 16. 26. Ιπρ. 1, 19. 23. 2, 4. 4, 20. 6, 2. b) c. aor. Π. 1, 6, 10. ἀπὸ τίνος δὲ μᾶλλον εἰκός ἐστι πόρον προσγενέσθαι; 4, 2, 17. ἔγνω, ὅτι τούτους εἰκὸς μάλιστα πάντων — κατειλῆφθαι ἂν ἦν. Λ. 8, 3. εἰκὸς καὶ τὴν τῆς Ἐφορείας δύναμιν τοὺς αὐτοὺς — συγκατασκευάσαι. Ε. 3, 5, 8. p. 181. πῶς μᾶλλον εἰκὸς γενέσθαι; p. 183. πῶς οὖν οὐκ εἰκὸς — ὑμᾶς μεγίστους γενέσθαι; c) Sed c. fut. Α. 3, 1, 10. εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἥξειν. Ε. 3, 5, 8. p. 184. εἰκὸς ἡμᾶς ἕψεσθαι. et alio modo c. fut. Απ. 2, 7, 10. ὡς εἰκὸς, ἡδέως ὑπακούσονται. d) it. c. inf. praeſ. et ἂν, pro fut. Απ. 3, 4, 5.

εἰκὸς μᾶλλον ἂν ἐθέλειν. e) In reſponſione affirmat, Π. 5, 3, 8. δύναιτ' ἂν — ποιῆσαι —; εἰκὸς γοῦν. Απ. 3. 3, 14. 3. 6, 5. 3, 10, 8. 4, 6, 5. 11. ſed οὐκ εἰκὸς negat, Απ. 4, 4, 23. f) Notamus formulas: κατὰ τὸ εἰκὸς, *vt veriſimile eſt*, Π. 8, 7, 3. p. 543. E. 7, 1, 2. p. 436. it. ᾗ εἰκὸς, *vt videtur*, Ιπ. 1, 21. it. ὡς εἰκὸς, Π. 2, 2, 3. et ὥςπερ εἰκὸς, *vt facile intelligitur*. Π. 2, 2, 2. p. 103. 2, 3, 8. 4, 2, 13. 5, 4, 3. bis. 6, 3, 7. 8, 7, 1. p. 540. g) Genit. eſt E. 5, 3, 21. διπλάσιον τοῦ εἰκότος (*quam credibile erat*) χρόνον πολιορκούμενοι. Plur. E. 6, 1, 4. p. 361. εἰ δὲ εἰκότα λογίζομαι, σκόπει. ¶ 2) *aequum*. Iungitur c. δίκαιον, A. 3, 2, 16. — Π. 1, 6, 6. τοὺς ἀθέμιστα εὐχομένους ἔφησθα εἰκὸς εἶναι παρὰ θεῶν ἀτυχεῖν. §. 11. χάριν πλείστην εἰκὸς εἰδέναι. 6, 1, 4. ἐπειδὴ πρεςβύτερός εἰμι, εἰκός με ἄρχειν λόγου. A. 5, 1, 7. 7, 6, 11. E. 2, 3, 11. λέγων ὅτι οὐκ εἰκὸς εἴη θανατοῦν, εἴ τις ἐτιμᾶτο ὑπὸ δήμου. Poteſt etiam verti: *non prudentis, non vtile, eſſe*. Σ. 8, 1. εἰκὸς ἡμᾶς — μὴ ἂν ἀμνημονῆσαι. Steph. et Well. ἂν delent. v. ἂν n. 4. Ιπ. 1, 7. προστατεύων τούτων τὸν ἵππαρχον εἰκός ἐστι. Sic plur. A. 2, 3, 4. εἰκότα λέγειν, *aequa poſtulare*. E. 2, 3. 17. p. 94. ὡς δ' εἰκότα ποιοῦμεν, τάδ' ἐννοήσατε. §. 18. p. 95. ἔδοξα τῇ πόλει εἰκότα (*iuſta, vera*,) λέγειν. Nam me abſoluerunt. 3, 4, 2. Sic ὡς εἰκὸς, *merito*, A. 3, 4, 15. et ὡς τὸ εἰκὸς, *vt par eſt*, a) et in media oratione, Π. 1, 2, 11. (vbi τὸ in nonnullis deeſt) A. 3, 1, 14. Αγ. 2, 30. Ιπ. 8, 12. (vbi Camerar. vertit: *id quod res docet*.) Ιπ. 2, 5. b) et in fine ſententiae, Λ. 13, 5. ¶ 3) *decorum*. Π. 2, 1, 6. τί εἰκὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἢ ὑμᾶς τούτου δεῖσθαι. (paulo ante eſt προσήκει. 7, 3, 4. ἐπισφαγήσεται αὐτῷ, ὅσα εἰκὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ. Sic fere 1, 2, 6. ἐγκλήματα — καὶ ἄλλων οἵων εἰκὸς, *quae ad iudices deferri poſſunt ac ſolent*. 7, 3, 6. τούτων, ᾗ εἰκὸς, ἐπεμελήθη, *pro dignitate*. Σ. 1, 8 οἱ ἄλλοι, ὥσπερ εἰκὸς, κατεκλίθησαν, *prout cuiusque dignitas poſtulabat*. Sed Ern. cui hoc durum videtur, mauult εἰκῇ, vel ὡς ἔτυχον. ¶ 4) *ſolitum*. A. 2, 2, 10. δοῦπος ἦν, οἷον εἰκὸς — γίγνεσθαι, *qualis fieri ſolet*. Απ. 1, 2, 26. νέῳ ὄντι αὐτῷ, ἡνίκα ἀκρατεστάτῳ εἰκὸς εἶναι.

ναι. 2, 1, 2. bis. O. 18, 1. ἐκ τούτου θερίζειν εἰκός. Sic ὡς εἰκὸς, *vt fieri ſolet*, Π. 4, 1, 3. Αγ. 1, 19. et ὥςπερ εἰκὸς, Π. 2, 1, 1. 2. Σ. 1, 7. ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἐπαινοῦντες τὴν κλῆσιν. ¶ 5) *ſimile*. K. 9, 10. v. εἴκειν nr. 3.

εἴκοσι, *viginti*. Π. 7, 5, 7. K. 2, 4. Απ. 1, 2, 40. Quod A. 1, 2, 20. dicitur εἴκοσι καὶ πέντε, id §. 23. eſt πέντε καὶ εἴκοσι. E. 2, 3, 7. ὀκτὼ καὶ εἴκοσι. A. 5, 5, 4. εἴκοσι δύο, — ἑξακόσιοι εἴκοσι — ὀκτακισχίλιοι εἴκοσι. All. ὀκτακ. ἑξακόσιοι.

εἰκοσιτέτταρες, *viginti quatuor*, vno verbo legitur Π. 6, 3, 10.

* **εἰκοσόργυιος**, *viginti vlnarum, centum et viginti pedum*. K. 2, 6. δίκτυα εἰκοσόργυια. Ita Wellſ. e II arg. Leuncl. pro εἰκοσώργυα.

εἰκότως, inquit Heſychius, πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως. Itaque ¶ 1) *vt facile credi poteſt*. Π. 4, 2, 8. ὡς δὲ εὔζωνοί τε καὶ ταχὺ ἐπορεύοντο, εἰκότως πολλὴν ὁδὸν διήνυσαν. 8, 8, 10. τὰ πολεμικὰ πῶς οὐκ εἰκότως νῦν χείρους ἢ πρόσθεν εἰσίν; Απολ. 15. Ιπρ. 8, 2. vbi Leuncl. *haud dubie*. Camerar. *nil mirum fuerit*. Et ita verti poteſt Λ. 10, 3. 4. ¶ 2) *iure, merito*, Π. 1, 6, 3. εἰκότως ἂν καὶ παρὰ τῶν θεῶν πρακτικώτερος εἴη. 8, 5, 12. p. 528. ἐγὼ ἀμφοτέροις ὑμῖν εἰκότως εὔνους εἰμί. Λ. 10, 6. Ιερ. 7, 4. Απ. 1, 2, 28. εἰ αὐτὸς ἐποίει τι φαῦλον, εἰκότως ἂν ἐδόκει πονηρὸς εἶναι. Απολ. 16. δικαιότερον δέ τινα ἂν εἰκότως νομίσητε. Σ. 8, 23. paulo ante eſt δικαίως. ¶ 3) *non abſurde, recte*. Π. 1, 1, 2. εἰκότως ἂν ἄρχοντες τούτων νομίζοιντο. Ιερ. 7, 8. Απ. 3, 7, 2. O. 17, 15. 21, 8. Ιπ. 12, 10. vbi Camerar. *ſcilicet*. In reſponſionibus affirmat, Απ. 4, 5, 4. 8. 4, 6, 14. ¶ 4) *vt cum rebus conuenit*. Π. 7, 5, 19. τὸ μὲν πρόσθεν εἰκότως ἐν τῷ φανερῷ σαυτὸν παρεῖχες, *e re tua et noſtra*. A. 2, 2, 2. καὶ εἰκότως ἄρα οὐκ ἐγίγνετο (np. τὰ ἱερά). — ποταμός ἐστι. 6, 4, 12. εἰκότως ἄρα ἡμῖν οὐ γίγνεται τὰ ἱερά. Leuncl. *non mirum eſt*. Αθ. 1, 12.

εἰκὼν, ¶ 1) *ſimulacrum, imago*. Αγ. 11, 7. τοῦ σώματος εἰκόνα στήσασθαι ἀπέσχετο. Ιερ. 4, 5. εἰκόνας ἐν τοῖς ἱεροῖς ἱστᾶσιν. ¶ 2) *ſimilitudo*. O. 17, 15. εὖ τὰς εἰκόνας ἐπάγεσθαι, *apte ſimilitudines adhibere*.

εἴλη, Suid. et Phauor: ἐπὶ τοῦ τάγματος, καὶ πλήθους

θοὺς συστροφή. Ξενοφῶν. Imo ἴλῃ ſcribitur in Xenophonte. v. infra.

εἰλικρινὴς, ¶ 1) *manifeſtus.* Heſych. εἰλικρινές· καθαρὸν, ἄδολον, ἀληθὲς, φανερόν. Απ. 2, 2, 3. εἰλικρινής τις ἂν εἴη ἀδικία ἢ ἀχαριστία, *mera.* Ruhnken. ad h. l. oſtendit, etiam καθαρὸς et λαμπρὸς ita dici. ¶ 2) *qui facile poteſt ab aliis diſcerni, non confuſus.* Etym. M. εἰλικρινὴς σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ ἑτέρου. Π. 8, 5, 7. διὰ τὸ εἰλικρινῆ ἕκαστα εἶναι τὰ φῦλα, πολὺ μᾶλλον ἦν δῆλα, καὶ ὁπότε τις εὐτακτοίη, etc. Np. ſingulae gentes erant ſeparatim diſpoſitae.

Εἵλωτες, *Helotes,* a Polluce 3, 83. cum aliis, v. c. Πενέσταις, referuntur in numerum eorum, qui fuerint μεταξὺ δούλων καὶ ἐλευθέρων. Sed fuerunt ſerui publici. Harpocrat: Εἵλωτες, οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ᾽ οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἕλος τὴν πόλιν οἰκούντων. cf. Ammon. in v. πελαστὴς p. 111. Perizon. ad Aelian. V. H. 3, 20. Morus ad Iſocr. panegyr. 32. p. 64. Iungerm. ad Poll. l. l. Hutch. ad Cyrop. p. 249. ed. mai. Iul. Car. Schlaeger. diſſ. philol. de Helotibus, Lacedaemoniorum ſeruis, Helmſt. 1730. 4. E. 1, 2, 12. Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐς τὸ Κορυφάσιον τῶν Εἱλώτων ἀφεστῶτας ἐκ Μαλέας, ὑποσπόνδους ἀφῆκαν. 3, 3, 6. iunguntur νεοδαμώδεσι et ὑπομείοσι et περιοίκοις, et omnes dicuntur vehementer odiſſe Lacedaemonios. §. 8. quidam ex Helotibus erant Aulone in conſpiratis. 3, 5, 8. p. 182. opprobrio ducitur Lacedaemonibus, τοὺς Εἵλωτας (quibus vt apud Aelian. l. l. ἐλεύθεροι opponuntur) ἁρμοστὰς καθιστάναι. 6, 5, 28. Εἵλωσι, qui vellent arma capere, promittitur libertas. §. 29. ſex Helotarum millia capiunt arma. 7, 1, 3. vocantur δοῦλοι καὶ ἐλαχίστου ἄξιοι. 7, 2, 2. poſt pugnam Leuctricam omnes a Lacedaemoniis deficiunt.

εἶναι, ¶ 1) *eſſe.* perſ. 2. εἶς, *es,* Π. 1, 4, 27. dual. ἐστὸν, Π. 6, 1, 21. p. 354. Imperſ. ἤμην, *eram, fueram,* Π. 6, 1, 7. Reiiciunt hanc formam Phrynich. Moeris, et Horti Adonidis, neque tamen Atticam ἦν reſtituendam cenſet Ruhnken. ad Απ. 1, 4, 19. ἦσθα pro ἦς, Π. 1, 3, 9. 8, 3, 15. 8, 5, 10. A.

A. 3, 1, 18. Ἀπ. 1, 2, 46. Syllabam θα adiectionem Aeolicam esse dicit Gregor. de diall. p. 273. Moeris: ἦσθα, Ἀττικῶς· ἦς, Ἑλληνικῶς. Hesych: ἦσθα· ἦς, ὑπῆρχες. Ammon. dicit, ἦσθα esse praeteritum, ἦς futurum. cf. Thom. Mag. ἦν, *esset, fuisset*, A. 7, 7, 23. Alias *erat*, et ita ponitur initio narrationis, vt ap. latinos poetas, E. 5, 4, 25. ἐγένετο δὲ τοῦτο αἴτιον. ἦν υἱὸς τῷ Σφοδρίᾳ. et ἦν ταῦτα in responsione est formula concedentis s. affirmantis: *recte*. Cf. nr. 2. Π. 3, 1, 6. ἤστην dual. Attic. pro ἤτην, A. 2, 6, 17. ἤστην ἀμφὶ τετταράκοντα ἔτη, *nati erant*. ἦν pro ἦσαν, A. 4, 6, 2. ἡγεῖτο αὐτοῖς ὁ κωμάρχης — καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ. 6, 2, 6. ἦν ὑπερήμισυ τοῦ ἄλλου στρατεύματος Ἀρκάδες. v. Biset. ad Aristoph. Lysistr. 1262. Schol. Sophocl. Trach. 529. et Moschopul. Sed pollis etiam ἦν in priore loco ad κωμάρχην referre, in altero ad ὑπερήμισυ. Optat. forma communis εἴησαν, A. 1, 1, 5. 1, 2, 1. (vbi cod. Eton. et Par. habent ἦσαν) Σ. 5, 5. etc. Hinc Ruhnken. etiam Ἀπ. 1, 4, 19. hanc formam pro Attica εἶεν restituit, auctoritate Grammatici veteris in biblioth. Sangerm. εἴησαν, inquientis, ἀντὶ τοῦ εἶεν, Ξενοφῶν Ἀπομν. α΄. Sed εἶεν legitur Π. 1, 2, 6. A. 4, 6, 2. E. 5, 1, 11. etc. εἶεν simpliciter positum est formula transitionis: *haec hactenus, de his haec*, Π. 3, 1, 8. et 20. 4, 3, 3. p. 229. E. 6, 3, 6. p. 387. vbi non bene Leuncl. *verum esto*. immo: *his omissis*. Ἀπ. 2, 6, 8. Σ. 4, 52. 56. v. Timaei lex. Platon. et ex eo Suid. et Moeris, quorum locos in v. ἄγειν nr. 28. laudauimus. Cf. Ruhnken. ad Timae. et Dauis. ad Max. Tyr. 2. p. 501. Fut. ἔσται Π. 3, 3, 23. Fischer. ad Plat. Euthyphr. 15. explicat *esse solet*. Fut. optat. ἐσοίμην, Π. 7, 5, 18. Imperat. ἔστω, K. 2, 10. ἔστω δὲ καὶ ἐν ὅτῳ ἔσονται αἱ ἄρκυς. Hinc formula concedentis: οὕτως ἔστω, *fiat*, E. 5, 4, 31. et propinantis, E. 2, 3, 24. Κριτίᾳ τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ. Plur. ἔστωσαν, Π. 4, 6, 5. 8, 6, 6. (vbi margg. ἔων, Cod. Camerar. ἔστων, quae est Attica forma.) K. 2, 5. 8. 4, 6. 8. ¶ 2) *reuera esse*. Π. 8, 1, 14. ὥστε δοκεῖν μείζους εἶναι, ἢ εἰσί — ὥφθαλ.

. ἐνοφθαλμότεροι φαίνοιντο, ἢ εἰσί. O. 10, 2. ὅπως λευκοτέρα ἔτι δοκοίη εἶναι ἢ ἦν. Mox ſequitur ἐρυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Hinc ἔστι ταῦτα in reſponſionibus affirmat, Π. 3, 1, 9. Απ. 4, 3, 4. ſed οὐκ ἔστι ταῦτα, negat, O. 19, 16. ¶2. b) *oriundum eſſe*. De patria, A. 5, 6, 12. ἐκεῖθεν εἶναι. Cf. nr. 21. et ὅθεν nr. 2. ¶3) *viuere*. K. 1, 11. Παλαμήδης, ἕως μὲν ἦν. Contra Π. 8, 7, 3. p. 547. οὐδὲν ἔσομαι ἐγὼ ἔτι, ἐπειδὰν — τελευτήσω. et p. 551. ἦν μηδὲν ἔτι ὦ. v. μηδὲν et οὐδέν. cf. Raphel. ad Matth. 2, 18. et Bergler. ad Alciphr. 1, 10. Paulo aliter Απ. 2, 2, 3. παῖδας — οἱ γονεῖς ἐκ μὲν οὐκ ὄντων ἐποίησαν εἶναι. cf. Rom. 4, 17. Poſſit huc referri A. 3, 2, 19. ὄντων τῶν ἀρχόντων, *cum nondum interfecti eſſent*. Sed poteſt etiam intelligi ἡμῖν, vt opponatur συνέλαβον. Π. 6, 1, 12. pro βιοτεύσετε all. habent ἔσεσθε. v. βιοτεύειν nr. 2. ¶4) *adeſſe, aduenire*. E. 4, 8, 14. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν. c. ἐπὶ et acc. pro dat. A. 4, 2, 2. ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ χαράδραν. Plura v. in ἐπὶ c. dat. nr. 4. c. κατὰ et acc. A. 4, 3, 13. c. πρὸς et dat. Π. 6, 1, 24. A. 2, 3, 3. Similiter ἔξω εἶναι eſt *profectum eſſe, egreſſum eſſe*. v. ἔξω nr. 8. et 11. ¶5) *euenire*. Π. 2, 3, 2. ὡς οὐδὲν ἐσόμενον τῶν δεόντων. 7, 5, 16. p. 448. εἰ ἔσται πῃ, ὅπως — μεθέξομεν. Απ. 3, 2, 1. ὅπως — οὗ ἕνεκα στρατεύονται, τοῦτο ἔσται, np. victoria, vt e ſqq. patet. Sic A. 5, 1, 11. ἐν ᾧ ταῦτα ἦν. 5, 7, 11. ταῦτα ἦν τῇ ἡμέρᾳ. 7, 1, 16. ἐνθυμήθητε, ἃ ἔσται ἐντεῦθεν, *quae inde conſequantur*. ὅτε ταῦτα ἦν, *tunc*, v. in ὅτε. ἦν ἱπποδρομία, *celebrabatur*, vt γίγνεσθαι nr. 1. d. v. in ἱπποδρ. it. c. ἐκ, v. εἰς, n. 4. ¶6) *vim habere, valere*. A. 3, 1, 10. ὁποῖόν τι ἐστι, τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ. 7, 7, 14. οἱ λόγοι οὐδὲν μεῖον δύνωνται ἂν ἔσεσθαι, ἢ ἄλλων ἡ βία. Paulo poſt eſt διαπράττειν, et Valcken. ad Theocr. 18, 17. coni. ἀνύσασθαι. De var. lect. οὐδὲν ἦν pro οὐδ. ἤνυον, v. in ἀνύτειν. c. πρὸς, A. 2, 13. ἔστι τι καὶ τοῦτο πρὸς παιδείαν, *confert*. E. 6, 1, 2. p. 437. ἔστι τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον πρὸς ἡγεμονίαν. Ita accipiendum eſſet, ſi vera eſſet lectio marg. Π. 6, 3, 11. αἱ βαθύτεραι φάλαγγες — τί σοι δοκοῦσιν (margg.

(margg. inſerunt εἶναι) τοὺς πολεμίους βλάπτειν. ¶ 7) ſignificare. De verbis, E. 1, 4, 1. τὸ κάρχανον ἔστι κύριον. ¶ 8) efficere. De numero, Π. 2, 1, 12. ἡ τάξις ἦν ἑκατὸν ἄνδρες. 6, 3, 10. A. 1, 2, 25. δύο λόχοι — ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατόν. Aπ. 4, 4, 7. περὶ ἀριθμῶν τοῖς ἐρωτῶσιν, εἰ τὰ δὶς πέντε δέκα ἐστίν. Stob. γίγνονται. ¶ 9) agi. De tempore, E. 7, 2, 22. ἦν τῆς ὥρας μικρὸν πρὸ δύντος ἡλίου. Alia v. in μὴν et ἔτος. ¶ 10) continere, minari, imponere. O. 14, 7. οἱ νόμοι ζημίαι εἰσὶν τοῖς ἁμαρτάνουσι. Contra Aπ. 1, 2, 62. τούτοις θάνατός ἐστιν ἡ ζημία, ſtatuta eſt. ¶ 11) εἶναι ἱερὰ dubitamus an reperiatur ſimpliciter, vt γίνεσθαι, vbi vid. nr. 2. d. Sed καλὰ εἶναι extat. v. καλὸς nr. 15. Et ſic videtur eſſe A. 6, 4, 15. ἐθύοντο. καὶ Ξενοφῶν ἐδεήθη προθυμεῖσθαι, εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη. vbi Hutch. intelligit καλὸν vel αἴσιον. ¶ 12) Indicat ſtatum, Π. 2, 1, 2. p. 89. ἐγὼ μὲν ἂν — εἰ σὺ εἴην, ſi tuo loco eſſem, — ὅπλα ἐποιούμην. Hanc lect. defendit Hutch. e Diod. Sic. et aliis. Sed Stephano eſt ſuſpecta. Nam all. legunt εἰ οἰσύην (ſaligna) ἔχοιμι. ¶ 13) Ad varia nomina relatum varia ſignificat, Π. 6, 1, 28., νομίζων τὴν ἐν πολέμῳ πλεονεξίαν, ἅμα σωτηρίαν τε εἶναι καὶ δικαιοσύνην καὶ εὐδαιμονίαν. In primo et tertio nomine eſt afferre. ¶ 14) licere, poſſe, ſolere. c. inf. Π. 1, 6, 19. p. 79. ἐν τούτοις μόνον ἐστὶ πλεονεκτεῖν. 2, 2, 3. εἶναι αὐτῶν καὶ μικρῷ ὄψῳ παμπόλλους φίλους ἀνακτήσασθαι. 5, 4, 16. p. 318. ἔσται ἀποτίσασθαι. 7, 1, 3. οὐ γὰρ ἐστιν ἄλλως κυκλοῦσθαι. A. 1, 5, 3. τὰς ὠτίδας, ἄν τις ταχὺ ἀνίστῃ, ἔστι λαμβάνειν. vbi ἔστι pro ἦν. v. Hutch. p. 48. it. §. 6. ὁ σῖτος ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν. 1, 9, 8. ἦν ἰδεῖν χειρῶν — στερουμένους ἀνθρώπους. 3, 2, 8. ἔστι ὁρᾶν. 4, 3, 5. οὔτε ἐν τῷ ὕδατι τὰ ὅπλα ἦν ἔχειν. 5, 2, 7. ἐδόκει τὸ ἀπάγειν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν. E. 6, 4, 16. Aπ. 1, 6, 13. διατίθεσθαι εἶναι, poſſe aliquem vti. O. 13, 10. 16, 4. 12. 20, 4. Iπρ. 3, 4. ὅσα ἐστὶ, quae facere poteſt, ἐν ἵππῳ. c. inf. et acc. perſ. Π. 1, 6, 11. ἔστι μὲν εὖ ποιοῦντα ἀντωφελεῖσθαι — ἔστι δὲ ἐχθροὺς ἔχοντα πειρᾶσθαι — §. 19. p. 74. ἔστι μαθόντα εἰδέναι. 5, 1, 8. A 6, 3, 10. ἔστιν κάλλιστον ἔργον ἐργάσασθαι — σώσαντας. Λ. 2, 10.

10. ἔστιν ὀλίγον χρόνον ἀλ-γήσαντα, πολὺν χρόνον εὐδοκιμήσαντα εὐφραίνεσθαι. Πο. 3, 1. ἔστιν εἰσορμισθέντας ἀναπαύεσθαι. Απ. 3, 12, 8. O. 13, 9. 16, 3. 21, 11. K. 2, 10. ἔστω — δρέπανα, ἵνα ᾖ τέμνοντα Φράττειν. c. acc. absol. et inf. A. 2, 3, 7. ἦν Κλέαρχου καταμαθεῖν ὡς ἐπεστάτει. Saepius repetitur Π. 5, 4, 10. p. 312. ἔστι μὲν ἀπατηθῆναι, ἔστι δὲ τῷ ὑπομένοντι ἐξαπατήσαντι — ἄλλοσε τρέψαι, ἔστι δὲ παρέχοντα — παρέχειν. c. dat. et inf. Π. 2, 4, 8. p. 131. ἐμοὶ εἴη λαμβάνειν. Ιερ. 1, 38. O. 2, 15. Σ. 4, 58. bis. Ιπ. 6, 4. vbi permutatur c. ἔξεστι. etiam c. duobus datt. Ιπρ. 7, 11. ἔστι τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἐΦεπομένῳ ταμιεύσασθαι. c. dat. et acc. O. 1, 4. ἔστιν — τὴν τέχνην ἐπισταμένῳ — οἰκονομοῦντα — μισθοΦορεῖν. vbi v. Bach. cf. διδόναι nr. 19. b. quod eodem modo construitur. c. nominat. rei post dat. et inf. A. 1, 5, 9. συνιδεῖν δ' ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν, ἡ βασιλέως ἀρχὴ ἰσχυρὰ οὖσα. v. Abresch. dilucc. Thuc. 7, 71. ¶ 15) εἶναι repetitur sine vitio aut fastidio, v. c. Π. 2, 1, 14. ἡγεῖτο πρὸς τὸ ἡδέως ἐσθίειν ἀγαθὸν εἶναι — πρὸς τὸ —

κραστέρους εἶναι ἀγαθ
γεῖτο τοὺς πόνους εἶναι
Π. 6, 1, 16. ὁ κράτιστ
κὸς ἦν εἶναι. Ιπ. 10
τοῦτ' ἔστι σκληρὸν
¶ 16) εἶναι redunda
Phrynich. Thom.
Bergler. ad Alciphr.
Duker. ad Thucyd.
Koen. ad Gregor.
a) c. ἑκὼν, fere semp
oratione negatiua.
2, 8. οὐδὲ ξένοις ἑκὼν
γέλωτα παρέχεις. 5,
5, 2, 5. οὔτε ἂν ψεύ
ἑκόντες εἶναι — οὔτε σ
κας ψευδοίμην ἂν ἑκὼν
7, 1, 7. Ιερ. 7, 11. vbi
perperam omitti ve
ναι. O. 17, 2. ἐγγνώκα
ἑκόντες εἶναι. b) c. τ
Π. 5, 3, 16. p. 300.
λου τὸ νῦν εἶναι πάντ
5, 11. παῦσαι τὸ νῦν
μεμΦόμενος ἐμοί. P
in v. παύω male dicit
ναι regi a παῦσαι. A.
25. c) c. aliis, vt
6, 9. σχολὴ ἡμῖν, τὸ
τοῦτον εἶναι, quoc
hunc attinet, ἐθέλ
εὖ ποιεῖν. 5, 4, 18. οὐ
λοῦ δέοντας ἴσους τὸ π
καὶ τὸ μῆκος εἶναι.
5, 8. p. 181. τὸ ἐπ' ἐκ
εἶναι, quod ad illos
tinet, ἀπολώλατε. A
2. καλὸν ἄν μοι δοκεῖ ε
ἡ 'Αγησιλάου ἀρετὴ π
δειγμα γενέσθαι. Sed H
exponit: vtilis mih

detur esse — vt exemplo sit. All. eiiciunt εἶναι. Ιερ. 1, 11. εἰς τὰς πανηγύρεις, ἔνθα τὰ ἀξιοθέατα δοκεῖ εἶναι ἀνθρώποις συναγείρεσθαι. Emendant: ἃ ἀξιοθ. δ. ε. ἀνθρ. συναγείρεται, et ita habet Wells. v. tamen ἀξιοθέατος et συναγείρειν. O. 9, 2. αὐτὰ ἐκάλει τὰ πρέποντα εἶναι ἑκάστῳ. Απολ. 13. οἱ μὲν οἰωνοὺς ὀνομάζουσι τοὺς προσημαίνοντας εἶναι. vbi v. Bach. qui contra varias coniecturas locum defendit ex eadem redundantia. ¶ 17) οὐκ εἶναι, *deesse, non adesse.* A. 2, 3, 3. ἄριττον οὐκ ἔστιν, *non habemus.* O. 8, 2. μηδὲ ζητεῖν, εἰδότα ὅτι οὐκ ἔστιν. §. 10. χώρα αὕτη τὸ μὴ ὂν ποθήσει. ¶ 18 c. adi. et 2 datt. altero subiecti, altero participii vel adiectiui, A. 7, 7, 32. μοὶ ἐπικίνδυνόν ἐστιν ἀπιόντι, *si abeo.* et adiecto inf. Π. 8, 8, 9. ἦν ἐπιχώριον αὐτοῖς, μὴ ὁρᾶσθαι πεζῇ πορευομένοις. O. 11, 5. ἔστιν ἄρα θεμιτὸν καὶ πένητι ἵππῳ ἀγαθῷ γενέσθαι. cf. §. 6. ¶ 19) c. alius verbi participio facit periphrasin illius verbi, v. c. Π. 2, 2, 15. p. 112. ἦν ἄλλοι ὦσιν — ἀντιπαρακαλοῦντες. A. 2, 2, 6. ἦν ἡ στρατηγία οὐδὲν — δυναμένη. 7, 6, 25. ἄνδρα κατακανόντες ἔσεσθε. 7, 7, 21. ὁ ἀριθμὸς ὁρίζων ἐστί. Cod. Eton. ὁ ὁρίζ. quod improbat Hutch. Ιερ. 11, 7. εὖ ἔσῃ νικῶν. v. ἵσημι nr. 1. O. 7, 21. τὰ τῶν στεγνῶν ἔργα δεόμενα. All. addunt ἐστὶ, unde Leuncl. τὰ mutat in ἅ. 9, 3. ὅσα φλόους δεόμενα — ἐστί. cf. ὑπάρχειν et ὅμοιος. Accedente articulo efficit sic macrologiam quandam, A. 8, 2, 11. οἱ ἄνδρες εἰσὶν οἱ ποιοῦντες ὅ τι ἂν ἐν ταῖς μάχαις γίγνηται. Αθ. 1, 2. δῆμός ἐστιν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς. — οὗτοί εἰσιν οἱ τὴν δύναμιν περιτιθέντες τῇ πόλει. E. 7, 1, 32. ἐγὼ ἔσομαι ὁ συγκαλῶν. Ιερ. 1, 25. οὗτός ἐστιν ὁ μετὰ χαρᾶς ἐμπιμπλάμενος. Απολ. 29. οὗτός ἐστι καὶ ὁ νικῶν. ¶ 20) Omittitur, Π. 5, 2, 11. οἰόμενος ἀσύμφορον εἶναι αὐτῷ. Marg. οἰόμ. ἀσ. ἑαυτῷ. 8, 2, 6. τίνι φίλοι πλουσιώτεροι ὄντες φανεροί, sp. εἰσίν. A. 1, 8, 11. ἤρετο, τίς ὁ θόρυβος. All. addunt εἴη, all. ἦ. Etiam post participia, Π. 7, 2, 8. τίς δὴ ὁ ἔχων; vbi tamen all. τίς δ' ἦν etc. 8, 3, 4. ὁ δὲ συμβουλεύσας — καὶ εἰπών. Hutch. scribi iubebat συνεβούλευσε et εἶπε. 2, 4, 17. p. 137. οὓς μὲν ἂν συλλαμβάνοντες. A. 1, 8, 10. ὅτ' ἔτι ἐν τῷ

 αὐτῷ

αὐτῷ μένον. All. omittunt ὅτε. Muret. vult ἔμενον. Steph. coni. ἅτ' pro ὅτ', idque receperunt Well. et Hutch. §. 19. ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦρος. Hutch. accipit vt nominatiuos abſolutos. 7, 7, 29. νῦν τε καὶ ὅτε πρὸς σε ἀφικόμενος. Caſtal. ἀφικόμην. Steph. et Well. ἀφικόμεθα. E. 1, 3, 12. οἱ προδιδόντες, np. ἦσαν. Aπ. 2, 1, 23. Well. aliique pro ποιησάμενος legunt ποιήσῃς. 2, 6, 25. O. 4, 6. 15, 1. vbi ἀποδεικνύοντα eſt e coniectura Stephani pro ἀποδεικνύων, quod ferri poteſt intellecto ἦ. 16, s. Σ. 4, 53. vbi νομίζουσιν eſt e Stephani coniectura pro νομίζοντες. 6, 6. K. 5, 9. vbi Leuncl. ad ποιούμενος fruſtra addit articulum ὁ. §. 32. vbi Well. e coniectura Leuncl. edidit καταβάλλει et παραβάλλει pro καταβάλλων et παραβάλλων. ¶21) c. gen. omiſſo τὶς ſ. εἷς, vel interdum μέρος, et ἐκ, *pertinere ad, annumerari, ex numero eſſe* etc. Π. 8, 6, 8. οὗτοι τῶν ἐφόδων εἰσί. A. 4, 6, 11. ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων. Aθ. 2, 20. μὴ ὢν τοῦ δήμου, *non plebeius.* E. 4, 5, 5. ὅσοι τῶν σφαγέων ἦσαν. 5, 1, 12. ὢν ἦν Γοργῶπας. 5, 4, 12. ὅσους

ἐπέγνωσαν τῶν ἐχθρι
τας. 6, 3, 6. p. 386.
λὰ ἀντίτυπα — ὢν ἱ
ἡ καταληφθεῖσα Και
Aπ. 1, 2, 31. τῶν τρ
τα ὤν. O. 1, 5. Σ.
Sic c. adi. E. 5, 2, 1
3:0. οὐδὲν λέγομεν, ὃ
— μυριολεκτῶν ἐστι.
uncl. edidit μυριολ
Ita etiam Steph. con
rat, vel τῶν μυριολε
vt eſt 6, 3, 4. οὐκ ἂν
τῶν θαυμαστῶν εἴη,
ρήνην ποιεῖσθαι; et
6, 10. ἀνδρείαν — τό
λῶν νομίζεις εἶναι; S
patria, A. 7, 3, 9.
λεως μεγίστης εἶ. Cf.
b. et de genere, Π.
1. τοῦ Περσειδῶν γένε
A. 3, 2, 9. τοιούτων
προγόνων. Σ. 8, 7. πα
ὀνομαστῶν ὑμᾶς εἶν
10, 23. ἕπονται — ὧν
σιν ἄμφω, *vterque h*
li parens. Additur
2, 1, 13. ἐξ ὁποίας ;
ἕκαστον αὐτῶν ἐστιν,
quem locum quo
pertineat. ¶22) Inp
ſic indicat partitio
intellecto τινὲς vel
μέρος, etc. Π. 8, 3,
καὶ οἶκοι τῶν πλουσι
σθα; §. 18. οὐκ ἐγὼ τ
εἰμί. A. 1, 2, 3. ἦν
— τῶν ἀμφὶ Μίλητον
τευομένων. 5, 4, 12.
τῶν πολεμίων οἱ εὔζων
ἔβαλλον. Δ. 10, 7.

· 5, 2, 13. Απ. 1, 3, 3, 1. 2, 9, 3. Ο. 6, ϛ. 12, 2. Plene legi- .. 6, 4, 3. ἐγὼ μία τού- μί. Αγ. 2, 11. ἦσαν δ' τῶν τε ἐξ οἴκου αὐτῷ κτευσαμένων, καὶ τῶν ων τινές. Απ. 3, 6, 17. ις τοὺς εὐδοκιμοῦντας ν μάλιστα ἐπισταμέ- ντας. Duplex con- io eſt Π. 2, 4, 17. p. ὁμίζε — ἡμᾶς μὲν τοὺς οῦντας ἔσεσθαι, σὲ δὲ ·ὶ ταῖς ἄρκυσι. Fru- nendant τόν. ¶23) . indicat imperium ſſeſſionem. Π. 4, 5, 249. ποῖα τούτων ἐ- ' ἐστὶν ἡμῶν. 5, 5, 333. ἐκείνου μᾶλλον βούλεσθαι εἶναι. Α. 9. βασιλεὺς νομίζει, ὑτοῦ εἶναι. 5, 5, 6. 1, 23. ἡ Μανία τίνος Φαρναβάζου. 4, 8, 5. — βασιλέως ἐστι. 5, πόλεις ἑαυτοῦ εἶναι ναι Ἀθηναίων. v. :n. ad Herodot. 3, ¶ 24) c. gen. indi- ficium vel conſue- m, intellecto ἔργον. :, 4. τῶν μάχην νι- καὶ τὸ ἄρχειν ἐστί. , 4. σωφρόνων ἐστὶ, - πόλεμον ἀναιρεῖ- Απ. 1, 1, 9. πάντα ἀνθρωπίνης σοφίας.). λέγων ὡς μωρῶν ρόν) εἴη — ἀπὸ κυά-

μου καθίστασθαι. §. 10. οὐκουν τῶν φρόνησιν ἀσκούν- των τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἐχόντων — ἐστί. 3, 4, 10. Ο. 19, 1. ἔστιν οὖν τῆς γεωργικῆς τέχνης καὶ ἡ τῶν δένδρων φυτεία; ἔστι γὰρ οὖν, ἔφη. it. ſequ. inf. cui additur acc. Π. 3, 1, 15. δοκεῖ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι, καὶ εὐτυχοῦντα ἐξυ- βρίσαι, καὶ πταίσαντα — Plene legitur Απ. 3, 4, 8. τὸ τοὺς ἀρχομένους — εὐπει- θεῖς ἑαυτοῖς παρασκευάζειν, ἀμφοτέρων ἐστὶν ἔργον. paulo poſt: ἀμφοτέροις οἶμαι προσήκειν. Etiam adiectiuum hac ellipſi de- fendit Bach. Ο. 8, 17. πά- νυ ἂν ἡμῶν εἴη βλακικόν. quem locum varie tenta- bat Steph. ¶ 25) c. dat. vt ap. Latt. eſt a) *habere*. Π. 1, 2, 3. ἔστιν αὐτοῖς ἀ- γορά. §. 4. ἔστιν ἓν μὲν παι- σίν, *aſſignatum eſt*. 1, 3, 14. 1, 4, 16. Α. 1, 5, 13. 2, 1, 13. τῶν μυρίων ἐλπί- δων μία τις ὑμῖν ἐστι σωθῆ- ναι πολεμοῦντας. vbi dati- uum ſequitur acc. eius- dem perſ. vt in ἔξεστι. 5, 6, 13. Hinc in verſu The- ognidis Απ. 1, 2, 20. et Σ. 2, 5. ἀπολεῖς τὸν ἐόντα νόον, *quem habes*. In eo- dem loco Σ. 2, 5. νέοις μὲν ἂν εἴη ταῦτα, *haec iuue- nes ſibi habeant*. ſ. vt Leuncl. *pertinent ad iu- uenes*.

uenes. b) *accipere.* A. 1, 7, 7. ἀξιοῦντες εἰδέναι, τί σφίσιν ἔσται, ἐὰν κρατήσωσιν. 2, 1, 8. τί ἔσται τοῖς στρατιώταις. 7, 6, 1. Δαρεικὸς ἑκάστῳ ἔσται μισθὸς τοῦ μηνός. v. interpp. ad Mtth. 19, 27. Huc pertinet Π. 7, 2, 5. ὑπεσχόμην — παρ' ἑκόντων Λυδῶν ἔσεσθαι πᾶν ὅ τι ἀγαθὸν, *te accepturum esse.* A. 7, 7, 26. ὅσα ἔσοιτο, ὑπισχνούμενος οὐκ ἐνεπίμπλασο, *quae mihi daturus esses,* vt nos: *konntest nicht genug versprechen, was du mir alles geben wolltest.* c) Aliter c. dat. particip. addito dat. nominis eiusdem perſ. v. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 24. extr. qui, vt Doruillius, oſtendit, etiam Latinos hoc genus loquendi imitatos eſſe nonnunquam. Π. 4, 5, 10. ὅτῳ ὑμῶν μὴ ἀχθομένῳ εἴη, *non displiceat.* E. 5, 3, 13. ἦν δὲ οὐ τῷ Ἀγησιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα. Doruill. ad Char. p. 439. vertit: *fiebat hoc Agesilao non moleste ferente.* cf. Markland. ad Max. Tyr. 13, 5. Sic E. 4, 1, 5. εἰ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' ἐστί, *num illi placeant.* d) Rurſus aliter c. dat. v. in v. ἀπόκρυφος, et ſupra nr. 10. ¶ 26) c. ἀπὸ, *abesse, distare.* Π. 6, 1, 27. Sed

Απ. 1, 6, 9. ἀπὸ τούτ
δονὴν εἶναι, *ex his*
2, 1, 25. ὑποψία, ἀφ
ἔσται ταῦτα, *vnde h*
re possis. ¶ 27) ἀμφ
εἶναι, v. in ἀμφὶ nr. 7
ſupra nr. 1. ¶ 28)
et περί, *segerere erg*
liquem. Π. 2, 2, 1. p.
ὁποῖοι μέν τινες ἔσοντ
τοὺς πολεμίους, οὔπω
σταμαι. 4, 5, 12. p.
οἵῳ ὄντι μοι περὶ σὲ,
ὢν περὶ ἐμέ. A. 7, 6
τοιοῦτοι ὄντες περὶ ἐμ
A. 3, 5, 5. περὶ τὰ ἐ
δεια ἦσαν, *in par*
commeatu occupa
rant. Cf. περὶ c. acc.
¶ 29) c. ἐν, a) ſign
ſtatum, Π. 4, 2, 12. p
ἐν τούτῳ ἐσμὲν, ἔνϑ
τῶν χαλεπωτάτων
μεν. 6, 2, 7. εἰ ταῦτ
γελλέ τις ὑμῖν ἐν τοῖς
μίοις ὄντα. A. 7, 6,
τοῖς ἀπόροις ἦμεν. b)
tem, Π. 1, 5, 4. ἐν τ
ὁράσιν ἦν. c) nume
Π. 8, 1, 4. ὅπερ ἐν το
γίστοις ἡγεῖτο εἶναι
nebat, annumer
O. 4, 4. v. ἐν nr. 6
contineri, reperiri
1, 3, 15. ἐν ᾧ (τυρα
ἐστι τὸ πλέον ἔχειν.
4, 2, 14. Sic de
ſcriptoris, Σ. 8, 30
μὲν — ἐν Ὁμήρῳ
margg. et Weiſ. A
mittunt ἐν) — ἔστι

ἀλλόθί που. e) *aliqua re occupatum esse*, Π. 3, 1, 1. ὁ μὲν Κῦρος ἐν τούτοις ἦν. 3, 3, 20. 21. 4, 4, 1. οἱ μὲν δὴ ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἦσαν. 5, 2, 8. 6, 1, 15. cf. οὗτος nr. 15. 7, 5, 9. ἐν κώμῳ δοκεῖ ἡ πόλις εἶναι. K. 6, 12. εἶναι ἐν φυλακῇ. v. Raphel. ad 1 Tim. 4, 15. cf. λόγος nr. 5. d. f) Elegans ratio est A. 5, 6, 18. ἐν τῷ κρατεῖν ἐστι καὶ τὸ λαμβάνειν τὰ τῶν ἡττωμένων, *sequitur, efficit*. ¶ 30) c. ἐπί. a) εἶναι ἐπὶ θύραις, *versari*, v. in θύρα. b) *in alicuius potestate esse, ab aliquo pendere*, Π. 1, 3, 12. ἐπί σοι ἔσται. 1, 6, 2. μὴ ἐπὶ μάντεσιν εἴης. all. perperam ἴῃς. v. ἐπὶ c. dat. nr. 18. c) aliter c. ἐπὶ et acc. A. 4, 6, 8. τὸ ὄρος ἐστὶ τὸ ὁρώμενον πλέον ἢ ἐφ' ἑξήκοντα στάδια. Vertunt: *porrigitur*. Sic 6, 4, 1. ἡ Θρᾴκη ἐστὶν — μέχρι Ἡρακλείας. Cf. ἐπὶ c. acc. nr. 9. d) Dura forma est Σ. 8, 14. ἡ ψυχὴ, ὅσον περ ἂν χρόνον ᾖ ἐπὶ τὸ φρονιμώτερον, ἀξιεραστοτέρα γίγνεται. Sensus est *prudentia crescit* s. *proficit*. Cum vero hic sensus ex hac lectione erui vix possit, Wells. et Zeun. cum Stph. et Leuncl. legunt ἴῃ. Sed quaeritur, an ἰέναι ἐπί τι sit *alicui rei studere*, vel simile quid. v. tamen ἰέναι nr. 10. ¶ 31) c. παρὰ, *domi alicuius esse*. Σ. 1, 6. ἐὰν παρ' ἐμοὶ ἦτε, np. in conuiuio. v. Raphel. ad Luc. 23, 43. Sed Π. 6, 2, 7. p. 365. εἰ ἤγγελλόν τινες τὰ παρ' ἡμῖν νῦν ὄντα, indicat statum, et 8, 1, 6. παρὰ τῷ ἄρχοντι εἶναι est παρεῖναι ἐπὶ τὰς τοῦ ἄρχοντος θύρας. ¶ 32) c. σὺν, *ab alicuius partibus stare*, Π. 3, 2, 10. 5, 3, 15. E. 3, 1, 15. v. Wetst. ad Act. 14, 4. Cf. σὺν nr. 8. ¶ 33) c. τί, in definitionibus, Σ. 6, 1. ἔχοις ἂν εἰπεῖν, τί ἐστι παροινία; — ὅ τι ἐστὶν, οὐκ οἶδα. it. 8, 3. Sed E. 2, 3, 12. θαυμάζοντες, τί ἔσοιτο ἡ πολιτεία, *quid de rep. futurum esset*. v. Raphel. ad Act. 12, 18. cf. τίς nr. 6. ¶ 34) c. τοῦτο — ὡς, Π. 5, 2, 15. p. 285. εὖ δ' ἴσθι, — εἶναι καὶ τοῦτο ἤδη, *rem iam ita esse comparatam*, ὡς — παρέχονται. ¶ 34. b) c. ὑπὸ et dat. v. ibi nr. 1. b. item c. ὑπὸ et acc. v. ibi nr. 1. c. ¶ 35) οἷόν τε ἐστὶ, *fieri potest*, etc. v. οἷος nr. 14. ¶ 36) ἔστιν ὅς, *aliquis, nonnulli*. A. 1, 8, 14. ἔστι δ' ὅστις καὶ κατελήφθη. 5, 7, 4. ἔστιν οὖν ὅστις τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι; *estne*

qui etc. Πο. 1, 5. interiecto ſubſtantiuo: ἔστι δὲ καὶ γῆ, ἢ σπειρομένη οὐ φέρει. Ο 3, 12 bis: ἔστιν ὅτῳ. cf. Κ. 2, 10. Sic c. negatione et plenius Π. 5, 4, 14. οὔτε γὰρ ἔστιν οὔτ' ἔσται ποτὲ, ὅτῳ ἐγὼ — καταλείψω τὸν ἐμὸν οἶκον. it. neutrum, Π. 5, 3, 8. ἦν δὲ καὶ ὃ ἔλαβε χωρίον. 8, 4, 5. ἔστιν ὅ τι πώποτε — κατέγνως; Α. 1, 6, 7. 2, 3, 12. 5, 4, 10. it. c. οὐκ, *nihil*, Ο. 20, 13. οὐ γάρ ἐστιν ὅ τι ἐπὶ ἀπάτῃ δείκνυσιν. Ιπρ. 8, 6. Sic plur. Π. 3, 1, 2. οἱ μὲν πολλοὶ κατέμενον, ἦσαν δὲ οἳ ὑπεχώρουν. 8, 4, 15. Α. 5, 2, 11. 5, 7, 14. 6, 2, 4. Λ. 2, 12. Ε. 6, 5, 38. p. 428. ἔτι εἰσίν, οἳ σύμμαχοι εἶεν. 7, 4, 37. Ιπ. 3, 4. Κ. 3, 4—6. αἱ μὲν — αἱ δὲ — ἄλλαι δὲ — πολλαὶ δὲ — εἰσὶ δὲ αἵ. it. §. 10. it. c. τινὲς, Π. 3, 2, 12. εἶπέ τις — ὅτι τοῖς μὲν εὐκτὰ ταῦτα εἴη, εἰσὶ δέ τινες οἳ — οὐδ' ἂν ἐπίσταιντο ἐργάζεσθαι. Ε. 5, 1, 18. ἦσαν δέ τινες οἳ — εἰσήνεγκαν. 5, 4, 12. Σ. 4, 58. it. c. gen. omiſſo τινὲς, Α. 2, 5, 3. p. 113. εἰσὶ δ' αὐτῶν, οὓς οὐδ' ἂν παντάπασι διαβαίητε. Ε. 4, 4, 5. αὐτῶν τῶν ἐν δυνάμει ὄντων ἦσαν οἳ — ὑπισχνοῦντο. 4, 8, 19. it. verbum ſingular. cum pronomine plur. ἔστιν οἳ etc. Π. 2, 3, 7. οἱ μὲν ἔβαλλον, καὶ ἔστιν οἳ (Vulgo οἱ) ἐτύγχανον καὶ θωράκων, οἱ δὲ καὶ μηροῦ. Πο. 3, 11. ξένους πολλοὺς — ἔστι δὲ ἃς ἂν καὶ πόλεις. Ε. 2, 4, 13. 3, 1, 5. 7, 5, 17. Απ. 2, 3, 6. πότερα οὐδενὶ ἀρέσαι δύναται, ἢ ἔστιν οἷς καὶ πάνυ ἀρέσκῃ. Λ. 2, 6. 14, 3. Ο. 21, 6. Σ. 8, 2. ἐραστὰς κτησάμενον, ἔστ. δὲ ὧν καὶ αὐτὸν ἐπιθυμήσαντα. Sic Α. 7, 4, 14. κατεκαύθη καὶ ἐσθῆς τινων καὶ σκεύη. all. ἔστιν ὧν καὶ σκεύη. c. οὐκ, *nulli*, Απ. 3, 5, 3. οὐκ ἔστιν οἷς μείζω — ὑπάρχει. c. gen. Π. 8, 4, 4. τῶν ἀπόντων φίλων ἔστιν οἷς πέμποντα. Α. 1, 5, 7. ἦν τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυνε. Ε. 2, 4, 5. ἔστιν οὓς αὐτῶν κατέλαβον. 4, 5, 2. ἔστι μὲν ἃ τῶν ἄθλων δὶς ἕκαστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἃ δὶς οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν. 4, 8, 10. Απ. 1, 4, 2. Ο. 4, 22. 20, 6. Απολ. 30. Κ. 11, 4. ¶ 37) ἔστιν ὁπότε, *interdum*. Α. 4, 2, 16. it. ἔστιν ὅτε, Π. 3, 1, 12. 14. 3, 3, 13. 8, 6, 9. Ε. 2, 4, 17. 3, 1, 10. 4, 7, 6. 5, 3, 22. vbi legitur ἔσθ' ὅτε. Λ. 5, 3. 11, 9. Πο. 3, 4. Ο. 2, 2. 20, 18. Σ. 3, 4. Ιπρ. 4, 7. 12. 5, 15. 7, 12. Κ. 5, 16. Bis ponitur Ιερ. 1, 5. ἀγαθοῖς — ἔστι μὲν

μὲν ὅτε — μοι δοκοῦμεν ἥδεσθαι, ὅτε δ' αὖ λυπεῖσθαι, ἔστι δ' ὅτε κοινῇ. Ter est Π. 2, 1, 15. et in fine sententiae ἔσθ' ὅτε, Α. 2, 6, 6. Sed Λ. 14, 5. ἦν ὅτε est *olim*. Oppon. νῦν. Plenius legitur Ιπ. 7, 18. ἔσται ποτὲ, ὅτε — δεήσει. Non vero huc pertinet K. 8, 1. ἔστι δὲ, ὅταν ἐπινίφῃ, — τὰ ἴχνη δῆλα. Nam ἔστι cohaeret c. δῆλα. ¶ 38) ἔστιν ὅπου, *alicubi*, vel *interdum*. Ιπ. 8, 1. ter, sequenti ἔνθα. Sic A. 4, 5, 21. οὐκ ἦν ὅπου οὐ, *vbique*. it. ἔστιν οὗ, A. 4, 1, 3. ex emendatione Steph. ἔστιν οὗ τὸ στενὸν pro ἔστιν οὕτω στ. Leuncl. malebat ἔστιν ὅπου τι στ. Sed ἔστιν οὗ pro ἔστιν ὅπου habet etiam Alciphron 1, 12. it. ἔστιν ἔνθα, Π. 7, 4, 7. 8, 2, 4. it. οὐκ ἔστιν ὁπόθεν, *ex nullo loco*, A. 6, 2, 3. ¶ 39) ἔστιν ὅπως, *fieri potest vt*. A. 5, 7, 4. Sic A. 2, 4, 2. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ, *haud dubie*. ¶ 40) Particip. ὢν interdum est pro verbo finito. v. τυγχάνειν nr. 5. Sed saepe redundat, vt Π. 1, 4, 3. ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος ἔλαβον. 1, 6, 8. ter. A. 5, 4, 11. τοὺς τοξότας μεταξὺ τῶν λόχων ὀρθίων ὄντων ἔχοντες. 7, 6, 9. 16. εἰ ὑπὸ πολεμίου γε οὕτως (all. ὄντος) ἐξηπατήθην· φίλῳ δ' ὄντι ἐξαπατᾷν αἴσχιόν μοι δοκεῖ — ἢ ἐξαπατᾶσθαι. Αγ. 2, 2. it. dual. Απ. 2, 3, 1. ἀδελφὼ ὄντε ἀλλήλοιν. et §. 19. it. c. particip. E. 2, 1, 18. διεσκεδασμένων τῶν ἀνθρώπων ὄντων. Steph. resecari dum dicit ὄντων, nec habet Wells. it. c. numerali, Σ. 4, 12. πάντων ἄλλων ἢ ἐκείνου ἑνὸς ὄντος, vbi tamen cum Bachio verti potest *licet vnius*, vt Αγ. 11, 10. πρᾳότατος φίλοις ὢν ἐχθροῖς φοβερώτατος ἦν. Απ. 1, 2, 26. O. 1, 10. ταυτὰ ἄρα ὄντα — τῷ μὲν χρήματά εἰσι — τῷ δὲ οὔ. ¶ 41) Interdum indicat caussam, Π. 1, 4, 6. ὥσπερ παῖς ὤν. A. 1, 1, 8. ἠξίου, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, δοθῆναί οἱ. Αγ. 7, 4. καλὸν Ἕλληνα ὄντα φιλέλληνα εἶναι. Sic dual. Απ. 1, 2, 15. Sed E. 4, 4, 7. γιγνώσκων τὼ ἄνδρε ἀξιοπίστω ὄντε. dualis est pro inf. ¶ 42) In genit. est formula connectendi, E. 2, 2, 10. τοιούτων δὲ ὄντων, *quae cum ita essent*. Σ. 6, 6. 7, 1. Sic acc. absol. Π. 5, 4, 21. τρία ὄντα φρούρια, ἓν μὲν ἔλαβε, τὼ δὲ δύο — ¶ 43) τὸ ὄν, a) *natura*. Απ. 2, 1, 22. ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος. Mox est τῆς φύσεως. b) *rerum natura, hoc vniuersum*. Απ.

Απ. 1, 1, 14. ἓν μόνον τὸ ὂν εἶναι. Sic plur. τὰ ὄντα, *quaecunque existunt*, Απ. 4, 6, 1. bis. §. 7. K. 5, 29. c) *verum*, vel i. q. πρᾶγμα, Π. 5, 4, 4. ὡς ἔγνω τὸ πρᾶγμα — ὡς δὲ γνόντες οἱ πολέμιοι τὸ ὂν ἐπράπησαν. 6, 3, 3. ὅπως σαφέστερον μάθοιεν τὸ ὄν. Λ. 11, 5. τὸ ἐναντιώτατον ὑπειλήφασι τοῦ ὄντος. Sic plur. Π. 4, 5, 17. ἵνα — ἀπαγγείλῃ τὰ ὄντα. Α. 4, 4, 10. ἀληθεῦσαι τὰ ὄντα τε ὡς ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς οὐκ ὄντα. Ε. 1, 1, 22. Σ. 4, 45. it. genit. Απ. 2, 1, 28. τῶν ὄντων ἀγαθῶν — οὐδὲν ἄνευ πόνου, *quae vera bona sunt*. Sed Valcken. legit ὄντως. v. interpp. ad §. 27. Hinc ¶ 44) τῷ ὄντι, a) *reuera*. Π. 1, 6, 19. p. 72. φρόνιμος — πῶς ἄν τις τῷ ὄντι γένοιτο; Oppon. iactatori. 2, 4, 12. Αγ. 1, 15. et Ε. 3, 4, 12. Αγ. 1, 29. Ε. 3, 4, 21. oppon. ἐξαπατῆσαι. Ε. 5, 3, 13. 6, 2, 13. Ιερ. 2, 16. 17. 7, 9. (permutatur c. ἀληθῶς) Απ. 4, 2, 39. Ο. 2, 9. ὅπως μὴ τῷ ὄντι οἰκτρὸς γένωμαι. Paulo post: μὴ παντάπασιν ἀληθῶς πένης. 10, 9. τῷ ὄντι καλὴ φαίνοιτο, ἀλλὰ μὴ μόνον δοκοίη. 20, 27. iungitur c. φύσει. b) *natura*. Ο. 10, 5. σῶμα ὑγιαῖνον — καὶ διὰ ταῦτα ὄντι εὔχρως ἔσομαι. *certo, sine controuers*
Π. 3, 3, 24. p. 193. τ
ἀγαθοὺς — εὐδαιμονεσ
τους τῷ ὄντι νομίζειν. 8,
11. ἡγήσω τῷ ὄντι εἰς κ
λος ζῆν. Λ. 13, 5. Ιερ.
5. Ο. 21, 8. Απολ. 1.
2, 24. Hinc est affirma
tis in re dubia, Ε. 7, 2.
¶ 45) τὰ ὄντα, *praesent*
Σ. 4, 47 εἰδέναι τά τε ὄν
καὶ τὰ μέλλοντα. 2,
γυναικὶ τῶν οὐσῶν καὶ τ
γεγενημένων καὶ τῶν ἐσο
νων χαλεπωτάτῃ. ¶ 4
quae quis possidet. Α
2, 4, 2. οἰκίας — καὶ σκ
κτωμένους, καὶ — τὰ ὄν
σώζειν πειρωμένους. Ο.
15. Σ. 4, 40. Hinc *f*
cultates, res familiar
Π. 3, 1, 2. 17. (vbi syno
χρήματα) 18. 20. 5, 2, 1
8, 4, 15. (vbi synon. κτ
ματα) Α. 7, 8, 12. Απ.
4, 9. 3, 8, 10. Ο. 2, 3.
10. 9, 18. 10, 3. quate
¶ 47) In nonnullis ext
ἂν εἶναι pro ἀνεῖναι. v. ἀ
εἶναι. Sic εἶναι confund
tur in var. lect. c. ἀνύε
v. supra nr. 6. c. βιοτεύε
v. nr. 3. c. γίγνεσθαι, v.
8. et γίγνεσθαι nr. 7. c. ε
δέναι, Απ. 4, 4, 5. μὴ εἶν
ὅποι ἂν ἐλθὼν — Stob. h
bet μὴ εἰδέναι — c. ἰέναι
v. nr. 30. b, d. omninc
que ἰέναι nr. 13. a. Prae
tere

terea confunduntur σὺ εἴην et οἰσύην ἔχοιμι, v. nr. 12. it. δὴ et δ' ἦν, v. n. 20. it. ἐσϑὴς τινων et ἔστιν ὧν, v. nr. 36. it. οὕτως et ὄντος, v. nr. 40. it. ὃν et ἂν, v. γιγνώσκειν I, c. it. ἔστι et ἔτι. v. ἔτι nr. 9. it. ἦν et συνῆν, v. λόγος nr. 5. d. it. ἔσονται et νέονται. v. νεῖσθαι. it. εἰ ἔστιν et ἔνεστιν. v. ἐνεῖναι nr. 6. it. εἶναι et ἵνα. v. ἵνα nr. 2. it. ἔσῃ et ἴσϑι. v. νικᾶν nr. 4. ¶ 48) Lusus est Ἀγ. 6, 6. ὅπου τε εἴη καὶ ὅπου ἴοι.

εἶναι, quod descendit ab εἶμι, siue ἰέναι, v. infra ἰέναι.

εἵνεκα, v. ἕνεκα.

εἰπεῖν, ¶ 1) *dicere*. a) Iungitur et permutatur c. λέγειν, Π. 2, 1, 3. εἰπεῖν λέγεται ὁ Κῦρος. Vbi λέγεται est sententiae obliquae, sed εἰπεῖν, vt infra saepius, refertur ad sententiam rectam. Neque tamen ab eo differre videtur. Nam Π. 1, 4, 20. 5, 1, 10. etc. λέγειν et εἰπεῖν inter se permutantur. Nisi quod εἰπεῖν pertinet ad verba, λέγειν ad sententiam. Cf. nr. 3. Differt autem a φάναι. Hoc enim eius est, qui loquitur; εἰπεῖν eius, de quo quis loquitur, vt Π. 1, 4, 13. εἰπέ μοι, ἔφη. Sic saepius, v. c. E. 3, 1, 22. 23. O. 4, 23. εἰπεῖν· τί λέγεις; φάναι. Cf. φάναι, quod etiam pleonastice interdum iungitur verbo εἰπεῖν, vt Π. 3, 1, 24. εἶπε, καὶ ἐπὶ πόσῳ ἂν ἐϑέλοις, ἔφη, ἀκοῦσαι. In qua coniunctione ponitur interdum bis, vbi semel sufficiebat, Ἀπολ. 10. οὕτως γνόντα αὐτὸν, ἔφη εἰπεῖν, — παρελϑόντα εἰπεῖν. Leuncl. prius εἰπεῖν malit delere. Zeun. post prius εἰπεῖν ponit interpunctionem maiorem. Vnde etiam fortassis A. 7, 8, 1. in Cod. Eton. pro εἶπεν est ἔφη. Iungitur tamen aliis quoque verbis dicendi, Π. 1, 6, 12. p. 64. ἐπηρώτας ὧδέ πως· ἆρά γε, εἶπες, ὦ παῖ — Sic verbo φάσκειν. v. lit. d. b) Ponitur post verba mittendi, Π. 1, 4, 26. ἀποπέμψαι καὶ εἰπεῖν. 6, 1, 24. πέμπει — εἰπὼν ὃς ἦν. A. 7, 1, 20. E. 3, 2, 14. 17. v. πέμπειν et προειπεῖν. c) Iungitur, vt λέγειν, c. πράττειν, E. 2, 3, 11. Sic Ἀπ. 2, 9, 3. ἱκανὸς εἰπεῖν τε καὶ πράττειν dicitur Archedemus, qui posset Critonem a sycophantis defendere. Verbo ποιεῖν iunctum construitur Attice c. duobus accusatt. Ἀπ. 2, 2, 9. αὐτὴν οὐδ' εἶπα οὐδ' ἐποίησα οὐδέν. d) Alias construitur non solum c. dat. pers.

v.

(v. ſupra et infra) ſed etiam c. acc. perſ. et inf. E. 1, 6, 6. εἰπὼν ἀθλιωτάτους εἶναι τοὺς Ἕλληνας. Vbi ſequitur φάσκων. c. πρὸς et acc. perſ. Π. 1, 4, 13. εἴποι πρὸς τὸν πάππον. 6, 1, 23. Inſuper c. ὡς et opt. E. 4, 1, 12. εἶπε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὡς οἴοιτο — Sed Π. 2, 2. 1. p. 102. εἶπε πρὸς ἑαυτὸν eſt: *ita conqueſtus eſt de fortuna, vt neminem alloqueretur, quanquam multi audiebant.* c. ὅτι et indic. E. 1, 7, 2. c. ὅτι et opt. Π. 1, 3, 13. 1, 4, 25. 2, 3, 7. E. 3, 3, 9. extr. 3, 5, 17. 4, 2, 2. 4, 5, 9. Cf. omnino ὅτι nr. 3. et infra nr. 8. extr. c. ὅτι et acc. c. inf. E. 3, 4, 5. εἶπεν, ὅτι αὐτονόμους τὰς — πόλεις εἶναι. v. ὅτι l. l. Etiam c. inf. et intellecto nominat. A. 7, 2, 17. εἶπεν — εἰδέναι. c. ὡς et ὅτι ſimul, ſequ. opt. E. 3, 2, 5. Cf. ὅτι l. l. Dualis εἰπέτην eſt Π. 3, 1, 24. ¶ 2) c. ὑπὲρ, Π. 2, 1, 5. Κύρῳ συμβουλεύσω τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, *noſtro loco.* Sed *defendere,* E. 1, 7, 10. p. 59. τοσοῦτον ἔχω εἰπεῖν ὑπὲρ ἀμφοτέρων. Contra c. κατὰ et gen. *accuſare,* E. 2, 3, 18. in. πρῶτον μνησθήσομαι, ὃ τελευταῖον κατ' ἐμοῦ εἶπε. ¶ 3) *orationem habere.* A. 3, 1, 31. μετὰ τοῦτον εἶπε Χειρίσοφος. E. 1, 6, 6. ἐκκλησίαν ἀθροίσας — τάδε εἶπεν. 2, 3, 18. in. ταῦτ' εἰπὼν ἐκαθέζετο. §. 19. 2, 4, 11. 30. 3, 4, 9. 10. 3, 5, 9. 6, 3, 7. oratores dicuntur καλῶς εἰπεῖν. 7, 1, 1. Πατροκλῆς εἶπε τὸν λόγον τόνδε. cf. ἀναθορυβεῖν. Hinc ¶ 4) *ad concionem vel ſenatum referre.* Π. 6, 4, 5. p. 394. εἴ τις εἰπεῖν τι βούλεται, λεξάτω. E. 1, 7, 2. it. §. 5. vbi Leuncl. vertit *recitare.* it. c. εἰς, A. 5, 6, 23. οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατιάν. ¶ 5) *reſpondere.* Π. 1, 4, 12. οἱ παῖδες εἶπον· πονηρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα. §. 27. 28. etc. E. 3, 3, 9. ἐρομένου δὲ — ἴθι, εἶπον — c. dat. perſ. et πρὸς ſequente acc. rei, A. 1, 6, 9. πρὸς ταῦτα Κῦρος εἶπε τοῖς παροῦσιν. it. ſine dat. E. 3, 4, 5. πρὸς ταῦτ' εἶπεν ὁ Τισσαφέρνης. Sed Ar. 4, 4, 7. ἔχειν εἰπεῖν, πρὸς ἃ — οὐδεὶς δύναιτ' ἂν εἰπεῖν, eſt pro ἀντειπεῖν, quod ipſum reponi volebat vir doctus in Obſ. Miſc. Vol. III. p. 430. non improbante Erneſtio. Sed Hindenb. defendit εἰπεῖν. Et ſaepe ſic eſt *reſpondere,* v. c. Π. 2, 2, 10. ὁ Κῦρος εἶπε πρὸς τοῦτο. §. 17. ἐκεῖνος

πρὸς

πρὸς τοῦτο εἶπε. etc. ¶ 6) *interrogare.* Π. 1, 3, 14. *εἰπεῖν — πῶς μαθήσῃ;* 1, 4, 27. *εἰπεῖν, ἐμὲ μόνον οὐ γινώσκεις; — τί δὲ, εἰπεῖν τὸν Κῦρον, ἦ καὶ σὺ συγγενὴς εἶ;* Hinc in margg. legitur alicubi pro *ἤρετο.* v. *ἔρεσθαι* nr. 1. ¶ 7) *docere.* c. inf. et *περὶ*, Ιπ. 2, 5. *περὶ πωλείας ἀρκεῖν μοι δοκεῖ τῷ ἰδιώτῃ εἰπεῖν τοσαῦτα πράττειν.* Sine inf. Πο. 4, 13. *ἵνα δὲ καὶ — περὶ τῆς τροφῆς εἴπω.* ¶ 8) *iubere.* c. acc. rei, E. 3, 5, 8. p. 180. *οὐ γὰρ ἡ πόλις ἐκεῖνα ἐψηφίσατο, ἀλλ' εἷς ἀνὴρ εἶπεν.* c. dat. perſ. et inf. Π. 1, 4, 18. *εἶπεν αὐτῷ μένειν.* 2, 4, 16. *εἶπε τῷ ἄρχοντι παρεῖναι.* 3, 3, 8. *εἶπεν αὐτοῖς ἀπιέναι.* 6, 1, 19. 7, 3, 5. *τοὺς εὐνούχους ἐκέλευσε ἀποστῆναι, τῇ δὲ τροφῷ εἶπε παραμένειν.* Αγ. 8, 3. E. 1, 1, 8. 1, 4, 2. 1, 6, 6. 3, 2, 13. v. *εἰς* nr. 16. Αγ. 1, 30. 31. et E. 3, 4, 22. 23. 4, 5, 8. 6, 2, 2. 7, 4, 4. c. acc. perſ. et inf. Π. 2, 4, 16. *εἶπεν ἀπέχοντας δειπνοποιεῖσθαι.* 3, 3, 19. *εἶπεν ἀπιόντας ἀριστᾷν.* A. 4, 2, 11. *προσελθόντας — θέσθαι τὰ ὅπλα εἶπεν.* E. 5, 2, 20. *εἰπὼν μηδένα παριέναι.* c. dat. et acc. eiusd. perſ. Π. 1, 4, 28. *εἰπεῖν αὐτῷ ἀπιόντα θαρρεῖν.* E. 2, 1, 17. *εἶπε τοῖς ἑπομένοις — ἀποπλέοντας ἆραι.* O. 9, 10. *εἴπομεν αὐτῇ διδόναι — καὶ μεμνῆσθαι — καὶ ἀπολαμβάνουσαν κατατιθέναι.* Paulo aliter c. ſolo inf. A. 1, 3, 14. *εἶπε — στρατηγοὺς ἑλέσθαι,* np. *δεῖν,* *dixit eligendos esſe.* 4, 5, 3. *εἶπε σφαγιάσασθαι.* E. 1, 7, 8. *εἰπόντος Λυκίσκου, καὶ τούτους — κρίνεσθαι.* Sed in his etiam verti poteſt *iubere.* Sic E. 3, 4, 4. *ἐκέλευον μὴ θύειν,* vbi margg. *εἶπον.* Non vero ſic vertere licet c. *ὅτι* et opt. Π. 5, 3, 19. *Κῦρος εἰπὼν τῷ Χρυσάντᾳ, ὅτι ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἐπιμένοι.* Nam *ἐπιμ.* non ad Chryſantam referendum eſt, ſed ad Cyrum. ¶ 9) *poſtulare, imperare.* Π. 3, 1, 24. *τὰ χρήματα ὧν εἶπε διπλάσια. — ὅσα εἶπε λαβών.* ¶ 10) *nominare.* Αγ. 2, 12. E. 4, 3, 12. *Ἀγησίλαον ἀνδρεῖον ἔξεστιν εἰπεῖν.* Απολ. 15. Σ. 3, 5. *εἰπεῖν τὴν τέχνην, δι' ἧς — ἀπεργάζομαι.* vbi tamen poteſt acc. abſolutus eſſe, vt *εἰπεῖν* ſit ſimplic. *dicere.* ¶ 11) Notamus formulas a) obiiciendi: *εἴποι τις ἂν* vel *εἴποι δ' ἄν τις,* A. 7, 6. 16. Αθ. 1, 6. 7. 15. E. 7, 3, 7. p. 477. it. *εἰπάτω τις,* Αθ. 3, 6. it. *τάχ' οὖν εἴποις ἄν,* Π. 5, 4, 16. p. 318.

vbi

vbi margg. εἴπω τις ἄν. it. εἴποιτε ἄν, A. 7, 6, 13. it. c. ἴσως, Π. 7, 5, 17. ἴσως ἄν οὖν εἴποι τις. Ιερ. 1, 13. εἴποις οὖν ἄν ἴσως σύ. Απ. 1, 2, 17. ἴσως οὖν εἴποι τις ἄν πρὸς ταῦτα. §. 19. ἴσως οὖν εἴποιεν ἄν πολλοί. Contra A. 1, 9, 8. οὐδέ τοῦτ' ἄν τις εἴποι. b) exaggerandi: Αγ. 9, 3. οὐδ' ἄν εἴποι τις, ὅσα πραγματεύονται, nemo possit oratione comprehendere. c) disputationem finiendi: Π. 5, 5, 10. p. 333. ἵνα δὲ εἴπω τὸ μάλιστα — ἐμφερές. d) concedendi: E. 7, 1, 3. οὐκ ἄρτι ἔλεγες ὡς ἥκεις —; εἶπον ταῦτα, recte. e) ad alia transeundi: Π. 4, 2, 20. v. συνειπεῖν. 4, 4, 3. ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν, οἱ δὲ — E. 4, 1, 15. f) ὡς εἰπεῖν, parum abest, fere, E. 7, 2, 2. O. 3, 4. 12, 8. v. Raphel. ad Hebr. 7, 9. Sic Λ. 9, 2. ὡς ἀληθὲς εἰπεῖν, vere dici potest. it. ὡς ἐν βραχεῖ εἰπ. et ὡς συνελόντι εἰπεῖν, vt breuiter dicam. v. in βρ. et σύναιρεῖν. ¶ 12) Ιπ. 8, 5. pro ἵνα εἴπῃ all. legunt ἀπείπῃ, all. ἐλλείπῃ. De alia var. lect. v. supra nr. 6. et 8. it. λέγειν nr. 1. d. it. προειπεῖν nr. 1.

εἴ περ, εἴ πῃ, εἴ που, εἴ πως, v. εἰ nr. 20. [illegible]

εἴργειν (et εἵργειν), ¶ 1) arcere. Phauorin: εἴργ[illegible] τὸ κωλύω, ψιλοῦται· εἵρ[illegible] δὲ, τὸ εἰς εἱρκτὴν ἐμβάλ[illegible] — δασύνεται. De constr[illegible] ctione v. omnino Tho[illegible] Mag. A. 3, 1, 9. ἐφοβε[illegible] — μὴ οὐ δύναιτο ἐκ τῆς χ[illegible] ρας ἐξελθεῖν — ἀλλ' εἴργ[illegible] το πανταχόθεν ὑπὸ τινῶν [illegible] ριῶν. 3, 3, 10. τούτους [illegible] γειν, ὥστε μὴ δύνασθαι βλ[illegible] πτειν ἡμᾶς. E. 6, 4, 27. inf. sine negatione, E. 2, 13. ὥστε γὰρ τὴν σύν[illegible] μον ἀφικέσθαι ἢ φάρα[illegible] εἶργε. Leuncl. et We[illegible] inserunt οὐ ante τὴν συ[illegible] c. gen. E. 1, 1, 25. τι[illegible] — Ἀθηναίους εἴργειν [illegible] γῆς. 2, 2, 5. 7, 1, 2. 438. εἰ καὶ θαλάττης [illegible] γοιντο. 7, 2, 17. c. ἀπό, 6, 3, 5. ἀπὸ τοῦ ὕδατος [illegible] γον αὐτούς. Λ. 2, 13. quo loco cf. ἐραστής n. 12, 4. Απ. 1, 2, 20. Σ. 19. c. ἐκ, A. 6, 6, 9. ex[illegible] εἰρξόμεθα (med. pro pas[illegible]) ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλε[illegible] Ιερ. 4, 5. εἴργειν ἐκ τῶν [illegible] ρῶν. ¶ 2) vetare. Π. 3, 5. p. 119. ἐποίουν το[illegible] κωλυόμενος — ὥσπερ [illegible] ἄλλα ἐστὶν, ἃ εἰργόμενος [illegible] πράττειν ἠναγκαζόμην. ¶ εἴργεσθαι legitur pro φ[illegible] δεσθαι. v. φείδ. nr. 6. 4) Editur pro εἵργειν, carcerem coniicere. 8, 4. Ἔφοροι ἱκανοὶ — ἀ[illegible] χοντας καταπαῦσαι καὶ ε[illegible]

ξαι γε. Cod. Lipſ. ſolus habet εἶρξαι. E. 1, 1, 6. Ἀλκιβιάδην — ξυλλαβὼν εἶρξεν ἐν Σάρδεσι. Melius Steph. et Mor. εἶρξεν. 1, 2, 9. αἰχμάλωτοι — εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς ἐν λιθοτομίαις. Ita etiam Steph. Sed Mor. εἴργμ. Sic cum Steph. ſcripſimus E. 4, 8, 16. εἶρξε. In ſqq. eſt συνειληΦώς. 5, 2, 22. εἰργμένον. 5, 4, 8. εἶρξαι. 7, 4, 37. οἱ εἰργμένοι. In quibus locis omnibus Weſſ. edidit ſine aſpiratione. Sic quoque ſcribendum videtur E. 5, 3, 22. οἷς ἠπίστει εἶρξας Φυλάττειν. quanquam etiam Steph. habet εἶρξας. Sed 5, 4, 56. omnes edidere τούτους εἶρξε ἐν τῇ ἀκροπόλει.

ε ἰ ρ γ μ ο Φ ύ λ α ξ, (poet. Port.) *carceris cuſtos.* E. 5, 4, 8. Sed nos cum Steph. ſcripſimus εἰργμοΦ.

ε ἰ ρ η μ έ ν ο ς v. in ἐρεῖν.

ε ἰ ρ ή ν η, *pax.* a) Π. 7, 4, 4. εἰρήνης καὶ εὐΦροσύνης πάντα πλέα ἦν. E. 4, 8, 15. ἡ εἰρήνη ἐγένετο ἀτελής. Cf. βέβαιος et δίκαιος. b) c. ἐν, Π. 6, 1, 12. ἐν πολλῇ εἰρήνῃ βιοτεύειν. cf. ἄγειν. Cum variis verbis, v. c. c) ἄγειν. v. ibi nr. 24. d) c. ἀποτρέπειν. v. ibi. e) c. δεῖσθαι, E. 2, 2, 8. 4, 8, 14. ὅτι εἰρήνης δεόμενος ἥκοι τῇ πόλει πρὸς βασιλέα. f) c. δέχεσθαι, E. 2, 2, 13. 5, 1, 28. 6, 3, 7. g) c. διαπράττεσθαι, E. 6, 3, 4. p. 382. *conficere.* Sed aliter Πο. 5, 5. δι' εἰρήνης διαπράττειν, *pace, non bello, conſequi.* h) c. ἐπιθυμεῖν, E. 5, 1, 26. pro quo ibid. eſt: εἰς τὴν εἰρ. πρόθυμοι ἦσαν. i) c. ἔχειν, *ſeruare.* E. 3, 4, 6. v. lit. p. Legitur etiam c. var. lect. ἄγειν, vbi vid. l. l. k) c. καταλείπειν, *regionem pacatam ſ. illaeſam relinquere,* A. 7, 7, 20. vbi oppon. μένειν ὡς ἐν πολεμίᾳ. l) c. καταπέμπειν, E. 5, 1, 27. *formulam ſ. leges pacis mittere,* cf. καταπ. m) c. παρέχειν, O. 4, 10. n) c. ποιεῖν, Π. 3, 2, 6. εἰρήνην ποιῆσαι Ἀρμενίοις καὶ Χαλδαίοις, *inter Armenios et Chaldaeos pacem conciliare.* it. §. 8. 7, 4, 3. it. ſine dat. Aγ. 1, 7. πειράσεσθαι εἰρήνην ποιῆσαι, np. inter regem et Graecos. E. 6, 3, 3. εἰρήνην ποιήσειν, inter ciues et Lacedaemonios. Sed o) εἰρήνην ποιεῖσθαι eſt *pacem cum ſuo hoſte facere.* E. 4, 6, 2. 6, 2, 1. 6, 3, 2. 4. 6. p. 388. §. 9. 7. 4, 11. vbi ſunt genitiui conſequ. εἰρήνην τῶν ἄλλων πεποιημένων. Sic c. ἐπὶ conditionis, E. 2, 2, 12. ἐποιοῦντο εἰρήνην, ἐΦ'

ᾧ — ἕπεσθαι. §. 13. ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην. 3, 2, 15. et c. dat. E. 2, 2. 9. Λακεδαιμονίοις — ἐφ' οἷς προεκαλοῦντο, εἰρήνην ποιεῖσθαι. c. πρὸς, E. 4, 7, 1. εἰρήνην πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐποιήσαντο. 4, 8, 12. πειρᾶσθαι εἰρήνην τῇ πόλει ποιεῖσθαι πρὸς βασιλέα. Hic videtur ποιεῖσθαι esse pro ποιεῖν, nisi quod pax ad ipsum quoque Antalcidam pertinet. Sed aliter c. μετὰ, E. 7, 4, 7. μετὰ τῶν βουλομένων ποιησόμενοι τὴν εἰρήνην, tam ipsi quam illi. p) c. πράττειν, *seruare.* E. 3, 4, 6. ἐπὶ τούτοις ὤμοσε — ἦ μὴν πράξειν ἀδόλως τὴν εἰρήνην. Paulo post est: ἐμπεδώσειν τὰς σπονδὰς, et deinde: ἀντὶ τοῦ εἰρήνην ἔχειν, pro quo Ag. 1, 11. ἀντὶ τοῦ εἰρήνην πράσσειν, quod Leuncl. non recte vertit *pacem procurare* et *conficere*, np. ap. regem. Nam hoc est ποιεῖν. q) c. τυγχάνειν, *impetrare*, E. 7, 4, 7. εἰ τύχοιεν ἂν εἰρήνης. r) c. χρῆσθαι, h. e. δέχεσθαι, E. 5, 1, 22. s) Pro πρὸ τῆς εἰρήνης, *ante pacem factam*, Πο. 4, 40. all. habent π. τ. εἰρημένης, et intelligi volunt εἰσφορᾶς. Incommode.

εἰρηνικὸς, *ad pacem spectans.* O. 1, 17. εἰρηνικαὶ ἐπιστῆμαι, *artes pac* opp. πολεμικαῖς. Sic 1. τὰ εἰρηνικὰ ἔργα. Int ligitur inprimis agric tura. Pollux 7, 159. m morat τὰς εἰρηνικὰς τέ νας.

εἰρηνικῶς, *pacate, n hostium more.* E. 3, 19.

εἰρηνοποιὸς, *pacifici* Ita E. 6, 3, 4. p. 382. cuntur legati, qui pac conciliant.

εἰρηνοφύλαξ, *pacis c stos.* Πο. 5, 1. εἰρηνοφ λακας Athenis creandi.

εἱρκταὶ, ¶ 1) *loca clau septa.* Π. 3, 1, 11. ἃ ἐ μιζεν ἑαυτῷ ἐχυρὰ χωρία ταῦτα εἱρκτὰς αὐτῷ ἔλα προκατασκευάσας. vbi Gc Guelf. εἱρκτ. Hinc ¶ Morus explicat *muri* 4, 7, 7. περὶ τὰς εἱρκτ στρατευομένου αὐτοῦ. L uncl. cum Brodaeo rec us vertit *Irctae*, Gol hagen *Erktä*, vt sit n men loci prope Argc Et Schneidero quoq loci alicuius nomen detur latere. Philelp *ergastula.* Fr. Port. i telligi putat *loca subu bana.* ¶ 3) Eleganter i dicuntur *gynaecea*, v feminae qs. claustro maribus remotae serua tur. v. Raphel. ad 1 The sal. 4, 6. Ατ. 2, 1, 5.

μοιχ

εἰσέρχονται εἰς τὰς
, εἰδότες ὅτι κίνδυνος.
e Portus et Ernest.
etantur domus a-

ιλ. fere semper ἐς),
, *ad*. c. acc. Π. 5,
:πῆλθον εἰς τὴν Γα-
ρ. χώραν. A. 1, 2,
4, 2, 1. etc. v. ἀ-
ται, βάπτειν, γίγνε-
πεῖν nrr 4. ἐξέρχε-
ιειν, ἰέναι, προσίε-
ρατεύεσθαι, et si-
Refertur ad duo
, A. 4, 6, 17. κα-
εἰς τὸ πεδίον καὶ
Sed 2 codd. ha-
ὶ εἰς κώμας. 6, 3,
εμψε εἰς τὰ πλά-
τὰ ἄκρα. vbi all.
ἄκρ. inserunt εἰς,
icet Brodaeo. 7,
ἂν μὴ παρῇ εἰς τὴν
καὶ τὸν ἀριθμόν.
r. εἰς τὸν ἀρ. ¶2)
enitiuo iungitur
;or. de dialectis
ique Koen.), o-
omine οἶκον, vel
ic Act. 2, 27. εἰς
v. interpp. et
dat Reitz. ad Lu-
I. p. 827. Moeris
ἰς Διονυσίου, 'Ατ-
ὶς Διονύσιον, 'Ελ-
Π. 2, 3, 5. p. 118.
; διδασκάλου φοι-
Λ. 2, 1. E. 5. 4.
τῶν διακόνων ἐξέ-
ύτους, quod ta-
men Stephano displicebat. Nos intelligimus cellam, cubiculum. 6. 5, 30. προσῆλθον — εἰς Γαιαόχου, np. ναόν. Cf. διδάσκαλος. ¶3) c. nominibus gentium indicat simul locum, in quo illae versantur, s. regionem. v. Bergler. ad Alciphr. p. 20. et Doruill. ad Charit. p. 401. Π. 1, 5, 1. ἀπελθὼν εἰς Πέρσας, *in Persidem*. §. 7. p. 56. ἴτε εἰς Μήδους. Cod. Guelf. ἐς M. 2, 1, 1. εἰς Πέρσας ἀπῄει. Cod. Guelf. εἰς πόλιν, quod pro glossemate habetur. §. 2. p. 89. πέμπειν εἰς Πέρσας. 5, 1, 11. εἰς Πέρσας ὅτε ἀπῄεις. 6, 1, 23. οἴχεται εἰς τοὺς πολεμίους, *in terram hostium*. 6, 2, 8. 8, 5, 10. A. 1, 3, 5. 4, 7, 1. 5, 5, 1. ¶4) c. inf. et μή, *quominus, ne*. Π. 1, 4, 5. οὐκ ἀπεδίδρασκεν — εἰς τὸ μὴ ποιεῖν. Hinc A. 7, 8, 12. pro ὥστε μὴ — φοβεῖσθαι all. habent εἰς τὸ μὴ φοβ. it. sine μή, Απ. 3, 6, 2. v. λέγειν nr. 1. d. ¶5) *apud*. A. 6, 3, 15. συμμίξαι εἰς Κάλπης λιμένα. etc. v. ἐπιφαίνεσθαι. ¶6) *vsque ad*. A. 1, 2, 22. ὄρος αὐτὸ περιέχει — πάντῃ ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν. §. 25. ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρῶν τῶν εἰς τὸ πεδίον, np. καθηκόντων. 6, 4, 2. τὸ εἰς

τὴν θάλατταν καθῆκον. Σ. 8, 18. χρώμενοι εἰς γῆρας διατελοῦσι. Cf. θάλαττα. ¶ 7) *inter.* Απ. 1, 1, 14. ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώπους. Saepe ſic eſt poſt verba c. ἐκ compoſita, quae vid. Cf. λέγειν nr. 1. d. Paulo aliter Απ. 2, 1, 7. εἰς τοὺς ἀρχικοὺς τάττομεν, pro quo ibid. τάττω εἰς τὴν τῶν ἄρχειν βουλομένων τάξιν. (v. τάττειν nr. 2.) 4, 2, 39. bis. Sic §. 17. εἰς τὸ αὐτὸ θετέον, vbi ſaepius eſt πρός. ¶ 8) *aduerſus.* Π. 2, 2, 1. p. 101. ὁποῖοι μέν τινες ἔσονται εἰς τοὺς πολεμίους. A. 4, 2, 5. ἵευτο εἰς τοὺς ἀνθρώπους. 4, 5, 14. ἔδραμον εἰς τοὺς πολεμίους. E. 7. 4. 34. ἔγκλημα εἰς τοὺς θεούς. All. πρὸς τ. θ. Απ. 3, 14. 4. νομίσας — εἰς αὐτὸν εἰρῆσθαι. vbi poteſt etiam verti *de.* cf. λέγειν nr. 1. στρατεύειν et στρατεύεσθαι. ¶ 9) *ſecundum.* Π. 8, 1, 11. τῷ ὄντι εἰς κάλλος ζῆν. Witter. ad Thom. Mag. in v. εἰς τάχος comparat cum forma εἰς κάλλος γράφειν, h. e. καλῶς. cf. nr. 15. Sed magis placet: *ad honeſti et decori normam.* Αγ. 9, 1. τῷ εἰς κάλλος βίῳ (Hutch. intelligit διοικηθέντι) opp. ταχουργία. ¶ 10) *pro.* vel facit periphraſin datiui. Π. 3, 3, 5. εἴ τι που

καλὸν ἴδοι εἰς τὴν στρ
A. 1, 2, 27. 3, 3, 12
ἵππους εἰς ἱππέας κατα
άσωμεν. E. 4, 2, 4. ὅτι
τὴν στρατιὰν κατεσ
σθῃ. 5, 2, 13. πέμπ
τοὺς μυρίους ξύνταγμα
κάστην πόλιν. Hic alt
ἐς explicant: *pro c
uis vrbis facultat*
Sed vterque Portu
ἐς vult deleri, Mor
cinis incluſit, Leu
vertit *ad.* O. 2, 4.
νὸς nr. 1. 4. 5. εἰς ὃ
δεῖ διδόναι τροφήν.
1, 3, 3. et 7, 7, 23.
ἴδιον, *in meos vſus*
distributiue, Π. 4,
λαβεῖν ἵππους εἰς τ
σους ἑκάστοις, *pro ſ
lis manipulis.*
quod attinet ad.
διαφέρειν εἴς τι. v. δια
nr. 5. πιστεύειν εἴς
πιστεύειν nr. 4. Π.
εἴς γε τὸ ἴδιον. Leu
priuatim. Sed mel
detur: *quod quid
te ipſum attinet,
priuatis quidem
tuis.* A. 2, 6, 17. οὐ
ἐς Φιλίαν αὐτοὺς ἐμέ
4, 1, 19. v. ἄξιος n
Αγ. 4, 1. v. δικαιοσύν
Λ. 2, 15. v. ἀφροδίσια
καὶ εἰς τὰς στρατιὰς
χαυνήσατο. Αθ. 1, 5
βεια πλείστη εἰς τὰ χ
E. 7, 4, 30. καταφρο
νοι εἰς τὰ πολεμικα

. ἐνδοξοτέραν τὴν πό-
τὰ πολεμικά. O. 18,
τκέ με εἰς τοῦτο (h.
o) — εἰς τοῦτο, *hoc*
ere, ταυτὰ ἐμοὶ ἐπι-
ος. 19, 12. τί ἂν ἀ-
άσταις εἰς τὰς Φυτεί-
:oſche accipit pro
Φυτείαις. Σ. 4, 15.
οιωτέρους εἰς χρήμα-
λοπονωτέρους δὲ ἐν
ς. Sic ab initio
tiae: Π. 5, 4, 12.
τοῦ καρποῦ κομιδὴν,
κτῶν κομίσεται. All.
;unt de tempore,
uctus colliguntur,
r. 12. Π. 8, 8, 4.
μὴν χρήματα, τῇδε
ροι. Moſche ad O.
, iungit potius εἰς
ἰκαιότ. A, 1, 9, 10.
ὴν δικαιοσύνην, εἴ τις
ανερὸς γένοιτο ἐπι-
θαι βουλόμενος. (vbi
dicit, intelligen-
: verba τὰ ἥκοντα
κοντα, vt §. 13. κό-
ἢ ὡς εἰς πόλεμον ἢ
καλλωπισμόν.) Sed
: l. l. εἰς δικ. dictum
ro ἐν δικαιοσύνῃ. Λ.
Σ. 6, 4, 8. εἰς τὴν μά-
ντα τἀναντία τοῖς
μονίσις ἐγένετο. it.
iculum, Π. 8, 3, 4.
ῖτο τῶν εἰς τὴν ἐξέ-
A. 1, 9, 8. τῶν εἰς
εμον ἔργων — φιλο-
κτον εἶναι. vbi
p. 91. dicit, plene

legi ap. Aeſchin. dial. 2, 2. τὰ εἰς πλοῦτον ἥκοντα. Alias dicitur τὰ πρὸς ſ. ἀμφὶ τὸν πόλεμον. v. ἀσκεῖν nr. 1. b. E. 6, 2, 20. τῶν εἰς ναυμαχίαν ἀνεπιστήμονες. O. 9, 6. τὸν κόσμον τὸν εἰς ἑορτὰς — ἐσθῆτα τὴν εἰς ἑορτάς. ¶ 12) c. nominibus temporis: *circa*. Saepe de futuro. Pollux 1, 66. φιλοτιμότερον (h. e. elegantius), προστιθέναι τὴν εἰς πρόθεσιν ταῖς ἐπιούσαις ἡμέραις, οἷον, εἰς αὔριον, εἰς τὴν ἐπιοῦσαν, καὶ εἰς ἡμέραν γ (h. e. τρίτην), etc. Cf. ſect. 67. Π. 1, 4, 16. ἐπεθύμησε θηρᾶσαι εἰς τοῦτον τὸν χρόνον. Vertunt *id temporis*: quod Stephano non placet, quia agitur de tempore nuptiarum, quae futurae erant. 1, 5, 7. p. 52. ὅπως — εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφραίνωνται. 3, 1, 24. προεῖπε τοῖς ἑαυτοῦ — εἰς τρίτην ἡμέραν παρεῖναι. 5, 3, 4. ἥκετε εἰς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν. Sed omiſſo nomine ἡμ. §. 14. εἰς τρίτην δειπνήσω. Vtra ſit Attica forma, diſſentire videntur Thomas p. 175. et Moeris, p. 152. quorum v. interpp. cf. ἡμέρα. Π. 5, 4, 10. p. 313. οὐκ εἰς μακρὰν, *breui*. §. 12. vid. nr. 11. 8, 4, 12. δώσω —. πότε; εἰς τριακοστὸν ἔτος.

A. 1, 7, 1. εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἕω ἥξειν βασιλέα. Λ. 11, 1. τὰ ἔτη, εἰς ἃ δεῖ στρατεύεσθαι. vbi eſt fere pro ἐν. E. 3, 5, 6. παρέσεσθαι ἐς ῥητὴν ἡμέραν. §. 18. ἐς τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρέσεσθαι. 6, 4, 30. εἰς τὸν περὶ τὰ Πύθια χρόνον. Vbi τὸν in nonnullis male omittitur. Απ. 1, 2, 8. εἰς τὸν πάντα βίον. cf. χρόνος. O. 7, 36. ἡ εἰς τὸν ἐνιαυτὸν κειμένη δαπάνη εἰς τὸν μῆνα δαπανᾶται, vbi prius ad futurum ſpectat, alterum ad praeſens. Nam non ſemper eſt de futuro. Sic A. 2, 3, 13. εἰς τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἧκεν. 4, 1, 12. 5, 3, 11. θύραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἑορτήν, np. quotannis. Ιερ. 5, 2. τῆς εἰς τὸ παρὸν ἐξουσίας ἕνεκα. Sic Λ. 9, 2. σώζεσθαι εἰς τὸν πλείω χρόνον. eſt de tempore indefinito. cf. ἑσπέρα et νύξ. it. c. aduerb. K. 13, 7. εἰς ἀεί. Cf. nr. 16. ¶ 13) c. nominibus numeri, vel cum vel ſine articulo: *circiter*. Cf. ἔτος. Π. 2, 1, 2. p. 87. et 88. ſaepe. vt: ἱππέας εἰς ὀκτακισχιλίους ἄγειν — ἱππέας εἰς ἑξακισχιλίους, vbi εἰς deeſt in Cod. Guelf. 3, 1, 19. ἱππεῖς εἰς ὀκτακισχιλίους, πεζοὶ εἰς τέτταρας μυριάδας. 6, 1, 26. συντελεῖν εἰς τὰ ἑκατὸν ἅρματα. 6, 2, 4. quater. §. 5. p. 363. ἀρ… εἰς δώδεκα μυριάδας. … 1, 10. 1, 8, 3. 3, 3… εἰς διακοσίους — εἰς π… κοντα. 6, 4, 16. 7, 3… 7, 7, 31. 7, 8, 6. 8. vb… iam eſt ὡς. it. c. … 4, 1, 9. ξυνέδραμον … ἑπτακοσίους — κατέ… ὡς ἐς ἑκατόν. cf. ὡς … Hinc A. 4, 7, 6. ἄνθ… εἰς τοὺς ἑβδομήκοντ… ὡς ἑβδομ. 7, 3, 28. … λια, Cod. Eton. εἰ… it. c. aduerb. Π. 7, … εἰς τρίς, vbi marg… τρίς. A. 6, 4, 11. 1… liter de pretio. v. λ… σθαι nr. 1. ¶ 14) … tur pro ἐν. Π. 2, 1. … 87. ἔχοντα εἰς Καϊ… πεδίον ἑξακισχιλίους … §. 6. καταθεὶς τὰ ὅπλ… τὸ μέσον. Cod. Guelf. habet εἰς τ. μ. 4, … στὰς εἰς τὸ μέσον. A. … 8. v. κατασκηνοῦν. §… παρήγγειλε — εἰς τάξ… ὅπλα τίθεσθαι. 2, 5, … τρωμένος εἰς τὴν γα… 3, 4, 7. Λ. 13, 9. ἀκ… εἰς ἑκάστην τὴν ἐνωμ… Αθ. 1, 19. διὰ τὴν … τὴν ἐν τοῖς ὑπερορίοις … διὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ε… ὑπερορίαν. O. 7, 26. … 5, 7. εἰς τὸ ἄδηλον ἀπ… πτων. Alia exempla … ἐπήκοος, καθέζεσθαι, … θίζειν, καθιστάναι, … πον, ὁρμίζεσθαι, παρ…

bſ. Miſc. Vol. VI. p.
et ſupra nr. 11. Re-
nuc poteſt Π. 2, 1, 2.
θώραξ περὶ τὰ στέρ-
ρον εἰς τὴν ἀριστερὰν,
εἰς τὴν δεξιάν. ¶ 15)
periphraſin aduer-
I. 3, 1, 4. εἰς καιρὸν
h. e. εὐκαίρως. — 4,
et 5, 2, 4. et A. 2,
εἰς δύναμ.ν, pro vi-
v. δύναμις nr. 2. Π.
). et Aπ. 3, 3, 4. εἰς
ατὸν, *quantum fie-
eſt*. v. δυνατὸς n. 9.
8, 7. εἰς πλάγιον,
ιε. A. 4, 7, 2. et Σ.
ς καλὸν, *opportune*.
6, 14. εἰς κοινὸν, *pu-*
Vbi oppon. ἰδίᾳ.
1, 21. εἰς ἀφθονίαν,
'e. Λ. 1, 2. εἰς τὰ
α μάλα, *maximope-*
ρ. 11, 1. μᾶλλον εἰς
, *vtilius*. Iπρ. 3, 2.
ζος, *celeriter*. K. 7,
: τὰ πολλὰ, *plerum-*
Steph. volebat ὡς τ.
16) Cum numerali-
ndicat distributio-
De altitudine fron-
acie ſ. aciei a fron-
que ad agmen ex-
im, Π. 2, 1, 13. ὁπό-
ένα πορεύοιτο ἡ τάξις,
lis ſingulos ſubſe-
ıbus. 2, 3. 9. πα-
λας δύο εἰς ἕνα ἰέναι.
ı. et Zeun. rectius
t hoc δύο. 5, 3, 16.
), τοὺς ἑκατοντάρχους

ἐν μετώπῳ. ὁ δ' ἑκατόνταρ-
χος τὴν τάξιν (quae com-
prehendit 100 milites)
ἀγέτω εἰς ἕνα. it. Π. 2, 3,
9. εἰς δύο ἄγειν τὸν λόχον,
binos, deux à deux. 6,
3, 10. 7, 5. 8. A. 2, 4, 14.
Κλέαρχος ἡγεῖτο εἰς δύο.
Hutch. ſupplet: τοῖς ἑαυ-
τοῦ εἰς δύο τεταγμένοις. E.
3, 1, 19. 7, 4, 22. (vbi ta-
men intelligendum vide-
tur de latitudine frontis.)
it. Λ. 11, 4. εἰς τρεῖς, *ter-
nos*, et εἰς ἕξ, *ſenos*. it.
Π. 2, 3, 9. παρήγγειλεν εἰς
τέτταρας, *quaternos*, ἄ-
γειν τὸν λόχον — (ἄγειν in
nonnullis deeſt) ὡς εἰς
τέσσαρας ἴοι ὁ λόχος. 8, 3,
5. ἔστασαν τῶν δορυφόρων
εἰς τετρακισχιλίους (hoc εἰς
pertinet ad n. 13.) ἔμπρο-
σθεν δὲ τῶν πυλῶν εἰς τέτ-
ταρας, *in quaternos ex-
plicati*, δισχίλιοι ἑκατέρω-
θεν. (Sic §. 6. ἤγοντο ταῦ-
ροι τῷ Διὶ — εἰς τέσσαρας,
quaterni.) it. E. 3, 2, 13.
εἶπε παρατάττεσθαι ἐς ὀ-
κτὼ, *ocionos*. Fr. Portus
explicat de latitudine
frontis. Sed iungitur et-
iam c. βάθει, altitudine,
quando plures quam o-
cto ſunt: E. 2, 4, 8. ἀν-
τανέπλησαν τὴν ὁδόν· βά-
θος δὲ οὐ πλέον ἢ ἐς δέκα ἐ-
γένοντο. Π. 2, 4, 3. εἰς δώ-
δεκα τάττειν βάθος. E. 6,
4, 12, εἰς τρεῖς (all. τρὶς)
τὴν

τὴν ἐνωμοτίαν ἄγειν — εἰς δώδεκα τὸ βάθος. vbi εἰς duplicem ſiguiſicationem habet. E. 4, 2, 7. ἐς ὁπόσους δέοι τάττεσθαι — ὅπως μὴ λίαν βαθείας τὰς φάλαγγας ποιούμεναι — §. 11. ἀμελήσαντες τοῦ ἐς ἑκκαίδεκα (np. τάττεσθαι) βαθεῖαν παντελῶς ἐποιήσαντο τὴν φάλαγγα. A. 7, 1, 15. ταττόμενοι — εἰς πεντήκοντα ἐγένοντο, in quinquagenos. Π. 6, 3, 8. ἔταττον εἰς ἑκατὸν πανταχῇ τὴν μυριοστὺν ἑκάστην. Hic eſt et de latitudine et de altitudine. §. 11. p. 383. εἰς τοσούτους τεταγμένοι, πρὸς οὕτω βαθείας φάλαγγας — τοὺς εἰς ἑκατὸν — ὁπλίτας εἰς μυρίους ἂν βουλοίμην τετάχθαι. 6, 4, 5. p. 392. 8, 3, 8. μύριοι εἰς ἑκατὸν πανταχῇ τεταγμένοι, tam a fronte, quam a lateribus. ¶ 17) Omittitur, a) in oppoſitione. Π. 8, 8, 7. ὥστε ἀρκεῖν αὐτοῖς — εἰς γυμνάσια τὰς θήρας. In multis deeſt εἰς. A. 2, 3, 9. τὰς βαλάνους τραγήματα ἀπετίθεσαν. Muret. fruſtra legi vult εἰς τραγ. v. Hutch. b) ante pronomina. Π. 1, 4, 4. ταῦτα προὐκαλεῖτο. 2, 4, 8. p. 131. εἰ εἰς τοιοῦτόν τι λαμβάνοιμι, ὃ (i. e. εἰς ὃ) μέλλει καὶ σοὶ δαπανηθὲν βέλτιον εἶναι. A. 7, 3, 2. ὅ τι τις ὑμῶν δεῖται.

Σ. 2, 8. ὅσον ἔδει μίκτι
ψος. Cf. χρῆσθαι nr.
c) aliter. A. 4, 3, 24
ἐναντία στρέψαντες ἐ
γον. Ιπ. 8, 6. τὰ κατ
ἁμιλλώμενοι. Steph. in
iubebat εἰς, Leuncl.
Bach. ad Ageſ. 1, 29.
ex Sophocle et Calli
cho defendit lectio
τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐχ
σε. Sed εἰς additum
tat E. 3, 4, 21. Cf. Z
Contra ¶ 18) redur
Π. 2, 1, 4. v. χείρ nr.
Aliud exemplum eſt
ἄπειρος. ¶ 19) Confu
tur a) c. ἀμφί, Π. 5,
v. ἀμφί nr. 3. b) c. ε
4, 5, 11. εἰ τὴν νύκτα,
εἰς τ. ν. Cf. εἰ nr. 26.
ἐπί, Π. 3, 2, 4. ἔθεον
περ εἰώθασιν, ἐπ' αὐ
Cod. Guelf. εἰώθεσαν
αὐτ. quod praefert Z
quia ſic eſt interdum
v. ſupra nr. 8. 4, 5.
τὸ τοῦ Κύρου στρατ
All. ἐπὶ τὸ Φίλιον στρ.
idem Zeun. praefer
6, 2. p. 257. βασιλεὺ
θῆραν αὐτὸν παρακαλ
Cod. Guelf. εἰς θήρ.
1. ἥκειν ἐπὶ τὸ στρατε
Zonaras: εἰς τὸ στ
πεδον. A. 3, 2, 4. ἐστα
νος εἰς πόλεμον. All.
πόλ. cf. ἁρπαγή, β
θεῖν, παρεῖναι nr. 1.
λᾶσθαι, ἐπὶ c. acc. n
πρανής nr. 1. d) c.

Π. 2, 1, 7. πρὸς ἰσχύν. Cod. Guelf. εἰς ἰσχ. 5, 4, 21. ἀφικνεῖται πρὸς τὰ μεθόρια. All. εἰς τὰ μεθ. vbi, vt in tribus ſequentibus locis, Zeunio probatur εἰς. 6, 1, 2. ἀνατείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. Cod. Guelf. εἰς τὸν οὐρ. §. 23. πέμψαι πρὸς τὸν ἐμὸν ἄνδρα, Guelf. εἰς. A. 7, 1, 10. πρὸς τὸ τεῖχος. all. εἰς. Cf. nr. 8. it. πρὸς c. acc. n. 23. et συμβάλλεσθαι nr. 2. et διαπρεσβεύεσθαι. e) c. ἕως, Π. 5, 1, 11. ἕως ὅτε Ἀστυάγης ἡμᾶς ἀπέστρεψεν; Marg. St. et Cod. Guelf. εἰς ὅτε. f) c. καί, v. ſupra nr. 13. g) c. ὡς, v. ſupra nr. 13. Cf. 15. et ὡς nr. 27. h) εἰς τὸ c. ὥςτε, v. ſupra nr. 4. i) εἰς c. ἐν. v. ἐν nr. 15. k) c. κατά. v. κατάντης. ¶ 20) εἰς τοὔμπαλιν v. in ἔμπαλιν. Et εἰς χεῖρας δέχεσθαι v. in χείρ n. 1. s.

εἷς. ¶ 1) *vnus*. Circumſcribit paucitatem. A. 6, 6, 9. p. 367. οὔτε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα, οὔτε δυοῖν. E. 3, 3, 5. ἔνθα μὲν ἕνα, ἔνθα δὲ δύο πολεμίους — ἕνα μὲν πολέμιον, ξυμμάχους δὲ πολλούς. ¶ 2) Adhibetur varie in distributione: de tribus, A. 5, 4, 5. οἱ μὲν δύο ἐκβάντες — ὁ δὲ εἷς ἔμενε. E. 1, 7, 10. p. 56. τριῶν μερῶν· ἑνὸς μὲν — ἑτέρου δὲ — ἑτέρου δέ. De quatuor, Π. 1, 2, 4. v. ἄλλος. it. E. 7, 4, 27. διενεμήθησαν· καὶ ἓν μέρος ἔλαβον Ἀγγεῖοι, ἓν δὲ Θηβαῖοι, ἓν δὲ Ἀρκάδες, ἓν δὲ Μεσσήνιοι. Cf. nr. 4. ex A. 6, 6, 12. ¶ 3) Oppon. a) πάντες. Π. 8, 5, 3. ὁ αὐτὸς χρόνος ἀρκεῖ μιᾷ τε σκηνῇ καὶ πάσαις ἀνῃρῆσθαι — ἐνί τε μέρει καὶ πᾶσι πεποιῆσθαι. 8, 6, 6. οὐ δυναίμην ἐγὼ εἷς ὢν τὰ πάντων ἀγαθὰ διασώζειν. b) πλείονες. Απ. 2, 3, 1. τῶν μὲν πλειόνων ὄντων, τοῦ δὲ ἑνός. 3, 14, 5. c) πλεῖστοι. Π. 8, 2, 9. ἐξὸν αὐτῷ θησαυροὺς πλείστους ἐνί γε ἀνδρὶ — καταθέσθαι. vbi nonnulli ἐνὶ interpretantur μόνῳ, ſed Steph., probante Hutch: *plures eſſe quam vsquam, qui quidem vnius tantummodo viri ſint*. Eſt haec formula Xenophonti familiaris. v. Valckenar. ad Herodot. 6, 170. Sic A. 1, 9, 7. πλεῖστοι δὴ αὐτῶν (all. melius αὐτῷ), ἐνί γε ἀνδρὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν, ἐπεθύμησαν χρήματα — προέσθαι, *ex tot hominibus noſtrae aetatis vni huic*, Hutch. it. §. 13. Similiter Π. 5, 3, 15. εἰ ἡττώμεθα αὐτοῦ εὖ ποιοῦντες τοσοίδε ὄντες ἑνὸς ἀνδρός. ¶ 4) Iungitur c. μόνος, Π. 5, 3, 21. ἓν μόνον παρα-

παρχλέλειπτο τῆς ἐπιμελεί-ας. Intell. μέρος. K. 10, 14. c. τὶς, A. 6, 6, 12. εἴτε πάν-τας — εἴτε ἕνα τινὰ, ἢ δύο, ἢ καὶ πλείους. Σ. 4. 57. ἕν μέν τι ἐστὶν εἰς τὸ ἀρέσκειν ἐκ τοῦ πρέπουσαν σχέσιν ἔ-χειν, vnum genus pla-cendi praeter alia ori-tur ex eo, ineſt in eo, vt — Cf. τὶς nr. 21. ¶5) ἕν in fine orationis, E. 4, 1, 17. ἕν δ' οὖν ἐπίστω, ὅτι ἄπειμι, hoc vnum. ¶6) ἕν pro ἕν χωρίον. E. 3, 4, 26. τὸ πεζὸν πολὺ ἰσχυρό-τερον καθ' ἓν οὔσης τῆς ἰ-σχύος. 5, 2, 12. p. 3?0. ὅπως μὴ καθ' ἓν εἴη, ne ſo-cietate ſe iungat. In ſqq. eſt ἀθροίζεσθαι. Cf. nr. 11. Aθ. 2, 7. ταῦτα εἰς ἓν ἠθροίσθη, np. Athenas. Πο. 4, 44. Plene Iπ. 5, 2. κόπρον — ἐκφέρειν εἰς ἓν χωρίον. v. συνίστασθαι nr. 2. ¶7) δύο εἰς ἕνα ἰέναι, Π. 2, 3, 9. Brodaeus ver-tit: vt bini incederent, qui ſigillatim ibant. cf. Raphel. ad 1 Ioh. 5, 8. Sed v. εἰς nr. 16. ¶8) ἐ-πὶ μιᾶς τεταγμένοι, E. 1, 6. 21. 22. Dukerus ad Thucyd. 6, 32. putat i-dem ſignificare, quod ἐπὶ κέρως. v. κέρας. Goldha-gen vertit: in einer Li-nie. ἄγειν et ἰέναι ἐφ' ἑνὸς v. in ἐπὶ c. gen. nr. 18. ¶9) βέβληκα μιᾷ δὶς ἐφε-

ξῆς, Π. 4, 6, 2. p.
All. intelligunt πλη
μιᾷ ſit πρώτῃ, quae
cum Zeunio videret
braizare, ipſe int
rectius ἡμέρᾳ vel ὥ
aliis illud μιᾷ omnin
eſt. ¶10) εἷς μὴ, n
v. Abreſch. dilucc.
2, 51. A. 5, 6, 5. ὡς
μῷ ἕνα μὴ καταλείπ
vbi ἀριθμ. videtur r
dare. Sic μηδὲ εἷς
pro μηδείς. v. Waſſ.
ad Thucyd. ad p. 1c
Π. 6, 1, 21. p. 354.
μηδὲ ἓν σε λεληθέν
minimum quidem,
no nihil. E. 2, 2,
ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἑτέρᾳ,
Aπολ. 17. Hinc II. 4
pro πρὸς μηδεμίαν,
legantius μηδὲ πρὸς
Sic c. οὐδὲ, Π. 1, 3
μανθάνετε δὲ οὐδὲ ἓν
λων. 2, 1, 8. 2, 3,
118. A. 3, 1, 2. οὐδ'
να φεύγοντα, vbi 2
οὐδένα ἄν. Aγ. 2, 13
γαι ἐκέλευσε, καὶ ἀδικ
ἕνα. Sed meliores
et hiſt. Gr. exhiber
εἷα. E. 2, 3, 18.
ἀδικοῦντος οὐδὲ ἕν. (P
Σ. 3, 4. ἡ δικαιοσύν
καθ' ἓν συμμίγνυται
δικίᾳ.) Aπ. 1, 6, 2.
ὡς οὐδ' ἂν εἷς δοῦλος.
21. 4, 3, 15. it. c. d
οὐδὲ, Π. 2, 3, 5. p.
οὐδὲ παρ' ἑνὸς οὐδὲ

μαθών. 8, 8, 2. οὐδ' ἂν εἷς ἐπίστευεν — ὥσπερ οὐδὲ νῦν πιστεύει οὐδὲ εἷς ἔτι. it. c. οὔπω καὶ, Π. 3, 1, 10. ¶ 11) *ſingulus*. Απ. 3, 14, 6. τὸν ἕνα ψωμὸν ἑνὶ ὄψῳ προπέμπειν, ὅτε μὴ παρείη πολλὰ — τῷ ἑνὶ χρῆσθαι. Et c. ἀπὸ facit aliam ſpeciem diſtributionis, ſiue omiſſo ſiue adiecto nomine ἕκαστος, E. 2, 4, 15. εἵλοντο δέκα, ἕνα ἀπὸ Φυλῆς. 3, 1, 17. πέμψας ἀπὸ πόλεως ἑκάστης τῶν ξυμμάχων ἕνα. 4, 2, 5. κριταὶ — εἷς ἀπὸ πόλεως. Hinc καθ' ἕνα Leuncl. vertit *ſingulatim*, Λ. 4, 5. χωρὶς δ' ἑκάτεροι ἀσκοῦσιν — ἐὰν δέ τι δέῃ, καθ' ἕνα ἀρήξουσι τῇ πόλει. Sed fort. melius vertatur *coniunctim*. cf nr. 6. Paulo durius eſt E. 5, 2, 7. ἔπεμπον αὐτοῖς οὐ καθ' ἕνα, ἀλλὰ κατὰ κώμην ἑκάστην ξεναγὸν, vbi videtur eſſe *vnum*, np. ſic: *miſerunt non omnibus vicis coniunctim vnum* (vt antea), *ſed ſingulis vicis ſingulos duces*. Nam ad καθ' ἕνα ſuppleri cum Schneidero debet οὖσι, non οὐχ ἕνα cum Fr. Porto ſcribi pro οὐ καθ' ἕνα, neque cum Moro ἓν pro ἕνα. Sed κατὰ μίαν K. 6, 14. eſt *ſingulatim*. ¶ 12) *ſolus*. Π. 4, 1, 8. p. 206. οὐδ' ἦν μία τύχῃ οὖσα. Oppon. πολλαί. E. 3, 3, 9. ¶ 13) *aliquis*. v. Bergler. ad Alciphr. p. 15. Π. 5, 3, 12. ἑνὸς ἀνδρὸς υἱὸν, *viri cuiusdam*. Sic fortaſſis Απ. 3, 3, 12. ὅταν χορὸς εἷς ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως γίγνηται. vbi Schützio vel εἷς delendum, vel τις ſubſtituendum videtur. et Αθ. 2, 17. c. artic. ἔξεστιν τῷ ἑνὶ — ἀρνεῖσθαι τοῖς ἄλλοις. Hic tamen locus corruptus videtur. Huc referri poſſunt loci, vbi eſt c. gen. *e numero*: Π. 2, 1, 5. εἷς αὐτῶν ἔλεξε. 2, 2, 1. p. 102. ἕνα τῶν ἑτέρων. 2, 3, 3. 6, 4, 3. εἴ τις καὶ ἄλλη — καὶ ἐγὼ μία τούτων εἰμί. A. 3, 1, 8. 5, 8, 4. 7, 2, 16. bis. E. 1, 1, 5. Απ. 2, 9, 8. ¶ 14) εἷς ἕκαστος, a) *ſingulus, ex omnibus ſinguli*. Π. 6, 2, 7. p. 366. ὧν μίαν ἑκάστην ἑκατὸν ἵπποι οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο. E. 2, 4, 18. πολλὰ εἷς ἕκαστος τῶν λίθων (np. ἁμαξιαίων) πράγματα παρεῖχε. 4, 8, 2. 7, 1, 28. O. 8, 7. Sic E. 1, 7, 10. p. 55. καὶ ἅμα πάντας καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον, *quemlibet ſeparatim*. K. 1, 13. λαμπροὶ καθ' ἓν ἕκαστον, *in ſingulis actionibus*. Oppon. τὸ ὅλον. cf. ἕκαστος nr. 1. b) *vnus poſt alterum*. Π. 1, 5, 3. ἐπὶ ἓν ἕκαστον τῶν ἐθνῶν ἰόντες, *ſingulas ag-*

aggressi. A. 7, 3. 7. προςιὼν ἑνὶ ἑκάστῳ. E. 4, 8, 28. 7, 1, 31. Sic Π. 1, 6, 19. p. 71. καθ' ἓν ἕκαστον περὶ τούτων σκοπῶν, *ex ordine*. 3, 1, 7. λέγε δὴ σαφῶς — καθ' ἓν ἕκαστον. 5, 5, 6. 6, 4. 3. 8, 3, 9. in margine vtroque et Cod. Guelf. πέμπων τινὰ πρὸς αὐτὸν ἐκάλει καθ' ἕνα ἕκαστον, fed in textu: καθ' ἕκαστον, vt eſt alias (v. ἕκαστος nr. 1.), et vt etiam Hutch. edidit. Ay. 7, 1. Πο. 4, 18. E. 1, 7, 10. p. 56. κρινέσθωσαν οἱ ἄνδρες καθ' ἕνα ἕκαστον. v. interpp. ad Thom. Mag. in v. καθεῖς. Ιερ. 11, 1. O. 19, 14. Απολ. 15. c) *vnusquisque, quilibet*. A. 6, 6, 9. p. 367. ἱκανοί εἰσι καὶ εἷς ἕκαστος Λακεδαιμονίων — ὅ τι βούλονται, διαπράττεσθαι. Aθ. 1, 15. δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι τὰ τῶν συμμάχων χρήματα ἕνα ἕκαστον ἔχειν Ἀθηναίων, h. e. *omnes Athenienſes*. O. 21, 5. Paulo aliter K. 6, 24. καθ' ἓν ἕκαστον τούτων ὁ ἀρχυωρὸς γεγωνείτω, *pro ratione facti*. Sed huc non pertinet E. 2, 3, 15. ἔδοξε tyrannis — τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν. Nam h. l. ἕνα ἕκ. non ad idem ſubiectum refertur. Senſus eſt: *vt quiuis vnum comprehenderet*.

Sic de eadem re §. 18. p. 97. Similia quodammodo, ſed diuerſis caſibus, ſunt: Π. 7, 1, 1. ἀπελισμένοι πάλτῳ κρανεῖνῳ ἐπὶ ἕκαστος. A. 4, 7, 6. ἀπῆλθον — οὐκ ἀθρόοι, ἀλλὰ καθ' ἕνα ἕκαστος φυλαττόμενος. ¶ 15) Var. lect. Ιπρ. 1, 20. pro ἀγαθὸν δὲ καὶ τοῦτο προειπεῖν, in margg. eſt καὶ ἓν τοῦτο, *e multis hoc vnum*. ¶ 16) ἓν πρῶτον v. in πρῶτος nr. 6.

εἰσαγγέλλειν, ¶ 1) *annunciare*. Ιπρ. 4, 8. ἀεὶ οὕτως κατεσκευάσθαι, ὥςπερ ἦν ἥξοντες (margg. ἥξαντες) εἰσηγγελμένοι ὦσιν οἱ πολέμιοι, np. imperatori per ſpeculatores, vel alios. ¶ 2) Proprie dicitur de ianitore, qui fores obſeruat, et annunciat domino, ſi qui velint intromitti, Σ. 1, 11. v. Herodot. 3, 118. ¶ 3) *indicare*. Π. 8, 3, 9. ὅς ἂν δικαίων δεῖσθαι δοκῇ, εἰσαγγέλλετε πρὸς ἐμέ. ¶ 4) *cauſam deferre, accuſare*. Schol. Thucyd. 1, 131. ἐσηγγέλλετο, ἐμηνύετο. E. 3, 3, 5. ὁ εἰσαγγείλας eſt *index, qui inſidias prodiderat*. Antea dicitur: καταγορεύει. v. Soping. ad Heſych. in v. εἰσαγγελία, qui ex Ελ. 3. lau-

laudat εἰσαγγελεύς. Cf. Poll. 8, 52. ſq.

εἰσάγειν, ¶ 1) *introducere.* a) Π. 2, 3, 9. Cyrus εἰσῆγε τὸν πρῶτον λόχον — καὶ τὸν τέταρτον ἡγεῖτο εἴσω. οὕτω δὲ εἰσαγαγὼν (in tentorium) κατέκλινε. A. 1, 6, 11. εἰς τὴν σκηνὴν εἰςήχθη. 6, 1, 7. ὁ Μυσὸς — ὀρχηστρίδα εἰσάγει, np. in conuiuium. Σ. 7, 5. εἰσάξω θεάματα, np. in aedes conuiuii. Poſſit etiam comparari cum noſtro *auſführen.* b) Aliter E. 7, 3, 5. οἱ ἄρχοντες τοὺς ποιήσαντας εἰσήγαγον εἰς τὴν βουλήν. Ιπρ. 1, 9. ἱππέας καθιστάναι — ἢ εἰσάγοντα εἰς δικαστήριον (Leunclau. *in ius vocando*), ἢ πείθοντα. §. 10. εἰς τὸ δικαστήριον τούτους εἰσακτέον, οὓς μὴ εἰσάγων — Poſtea eſt ἀναγκάζειν. cf. Poll. 8, 97. 102. ¶ 2) *perducere.* De lenone, E. 5, 4, 5. ἐκείνους (veſtitu muliebri indutos) εἰσήγαγεν εἰς τὸ ταμιεῖον. §. 6. εἰσήγαγε τὰς ἑταιρίδας. Alias dicitur etiam ἄγειν. ¶ 3) *adducere, arceſſere.* Απ. 2, 3, 3. οἰκέταις ἰατροὺς εἰσάγοντας, *holen laſsen.* ¶ 4) *intromittere in vrbem.* E. 1, 3, 13. 4, 4, 8. τὼ δὲ εἰσηγαγέτην. 5, 4, 1. τοὺς εἰσάγοντας εἰς τὴν ἀκρόπολιν αὐτούς. ¶ 5) *admittere ad regem, adducere colloquii cauſa, copiam colloquendi facere.* A. 7, 5, 5. ¶ 6) *importare merces;* vel mari, Αθ. 2, 3. πόλις οὐδεμία, ἥτις οὐ δεῖται εἰσάγεσθαί τι ἢ ἐξάγεσθαι. vel terra, Πο. 3, 5. 4, 40. Hinc οἱ εἰσάγοντές τι et ἔμποροι inter ſe permutantur Ιπρ. 4, 7. ¶ 7) *aduehere frumenta.* E. 5, 3, 26. κατὰ θάλατταν εἰσάγεσθαι σῖτον αὐτοῖς. 6, 2, 6. ¶ 8) Confunditur c. ἄγειν. A. 7, 3, 13. παῖδα ἀγαγὼν ἐδωρήσατο, all. εἰσαγαγών. et c. εἰσφέρειν. v. εἰσφ. nr. 2.

εἰσακοντίζειν, *iacula immittere.* A. 7, 4, 11. οἱ μὲν εἰσηκόντιζον, np. in domos.

εἰσακούειν, *obedire.* E. 5, 2, 12. p. 298. ἐπεὶ δὲ εἰςήκουσαν αἱ ἐγγύτατα αὐτῶν. Steph. coniicit ὑπήκουσαν. Sed Morus obediendi notionem confirmat ex Thucyd. 1, 126. et 3, 4. Fortaſſis etiam verti poſſit: *cum verbis ad eos pertractae eſſent.* Praecedit enim προσηγάγοντο.

εἰσακτέον, v. εἰσάγειν nr. 1. b.

εἰσάλλεσθαι, *inſilire.* Hinc Π. 7, 4, 3. εἰσήλατο εἰς τὰ τείχη, *ingreſſus eſt*, defendunt Steph. et Aem.

Por-

Portus, miram celeritatem significari dicentes. Sed Leuncl. emendat εἰςήλασε. All. legunt εἰσῆλθε, quod est glossema.

εἰσαῦθις, in posterum. Π. 8, 3, 4. Σ. 2, 7. εἰσαῦθις ἀποθώμεθα, aufs künftige versparen.

εἰσαφιέναι, intromittere in castra. Π. 4, 5, 7. οὐκ εἰσαφῆκαν αὐτοὺς (legatos) πρὸ ἡμέρας.

εἰσαφικνεῖσθαι, aduenire. Dicitur de peregrinis, Πε. 3, 12. 5. 1.

εἰσβαίνειν, ¶ 1) naues conscendere. E. 1, 6. 15. ἐσβάντες ἐδίωκον ἐς τὸ πέλαγος. §. 17. εἰσέβησαν — πολλοί. §. 18. ἐσβαίνειν ἀναγκάσαντες ἅπαντας. Sed plene legitur Αθ. 1, 20. εἰσβάντες εἰς ναῦς. E. 2, 1, 14. ἐς τὰς ναῦς ἐσβαίνειν. 4, 5, 17. ἐσβάντες ἐς πλοιάρια. 6, 2, 23. O. 8, 11. εἰσβὰς ἐπὶ θέαν εἰς τὸ πλοῖον. cf. ἐμβαίνειν, quod interdum cum εἰσβ. confunditur. ¶ 2) ingredi regionem. Π. 8, 6, 10. πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα Συρίαν εἰσβάντι οἰκεῖ μέχρις ἐρυθρᾶς θαλάσσης, inde ab ingressu Syriae vsque ad — All. legunt ἐκβάντι. Hutchins. praefert εἰςβάντι. Sed Leunclauio aliisque probatur ἐκβάντι, tanquam aptior lectio. Offendere tamen potest accusatiuus. Cf. ἐκβαίνειν nr. 4.

εἰσβάλλειν, ¶ 1) intrare per fauces. A. 1, 2, 21. ἐντεῦθεν ἐπειρῶντο ἐσβάλλειν εἰς Κιλικίαν. ¶ 2) irruere, hostiliter ingredi. A. 5, 4, 4. ἱκανοὶ ἐσμὲν εἰς τὴν χώραν εἰσβάλλειν. E. 4, 6, 6. ¶ 3) De fluuio: influere, infundi. A. 1, 7, 12. διώρυγες — εἰσβάλλουσι εἰς τὸν Εὐφράτην. Alias Xen. hoc sensu dicit ἐμβάλλειν, sed de ipsis ostiis, quibus se in mare profundunt fluuii, dixerunt Attici ἐκβάλλειν. v. Oudendorp. ad Thom. Mag. in v. ἐκβάλλει.

εἰσβιάζειν, v. εἰσβιβάζειν.

εἰσβιβάζειν, nauibus imponere. E. 1, 6, 17. βοηθεῖν ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα, ἐσβιβάζοντες — ἅπαντας. Margg. εἰσβιάζοντες, quod actiuum fort. plane inusitatum est. Plenius legitur A. 5, 3, 3. ἐς τὰ πλοῖα — τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν εἰσβιβάσαντες — Sed fort. etiam h. l. εἰσβιβ. absolute positum putandum est. Et alias legitur etiam ἐμβιβάζειν. v. suo loco.

*εἰσβλέπειν, intueri. ¶ 1) absolute, Σ. 4, 3. ἔφη — ἅμα εἰσβλέπων ὡς ἐλέγχων

χων αὐτόν. ¶ 2) c. εἰς, K. 6, 23. canes εἰσβλέπουσαι εἰς τὸν κυνηγέτην. 10, 12.

εἰσβολή, ¶ 1) *aditus, fauces.* A. 1, 2, 21. de pylis Ciliciae: ἡ εἰσβολὴ ἦν ὁδὸς ἀμαξιτὸς, ὀρθία, — Συέννεσιν φυλάττοντα τὴν εἰςβολήν. E. 5, 4, 48. τὴν πρὸς Θεσπιὰς εἰσβολὴν ἐφύλαττον. Margg. ἐμβολήν. v. ἐμβ. 6, 2, 1. Huc refert Leuncl. K. 10, 19. ἵστανται αἱ ἄρκυς ἐπὶ τὰς διαβάσεις τῶν ναπῶν — εἰςβολαὶ δὲ εἰς τὰς ὀργάδας καὶ τὰ ὕλη. Corrigit enim: ᾗ εἰσβολαί εἰσιν εἰς τὰς — et vertit: *vbi patent aditus.* Etiam Fr. Portus legit καὶ ᾗ εἰσιν εἰσβολαὶ εἰς etc. Sed Leonicenus, retenta lectione vulgata, vertit: *insultus vero fiunt a venatoribus* — ¶ 2) *expeditio, incursio.* E. 1, 2, 4. ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ἐσβολὴν ἐς Ἔφεσον. Hinc A. 5, 6, 3. p. 290. τὴν εἰςβολὴν ποιεῖσθαι, *irruere in regionem.* Leunclau. simpliciter *ingredi.*

εἰσδέχεσθαι, *admittere.* Π. 5, 5, 2. nolebat Cyaxares ἄλλον ὄχλον εἰσδέξασθαι in Mediam. Vix autem differt a simplici: E. 1, 1, 14. εἰσεδέξαντο εἰς τὸ ἄστυ τὸ στρατόπεδον, Σηλυμβριανοὶ δὲ ἐδέξαντο μὲν οὔ, etc.

εἰσδύεσθαι, *ingredi, penetrare.* A. 4, 5, 11. εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, *imprimebantur frigore agglutinata.*

* **εἰσειλεῖν**, *se inuoluere.* K. 5, 16. lepores καταδύονται εἰς φάραγγας καὶ εἰςειλοῦσι. Sed quia verbum et forma infrequens est, Brodaeus malebat εἰς εἰλυοὺς, *in latibula.*

εἰσελαύνειν, *ingredi equo (einziehen) cum exercitu.* A. 1, 2, 26. Κῦρος εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν. Hesych: εἰσήλασεν· εἰςῆλθεν. Ita Welf. cum Leuncl. legit Π. 7, 4, 3. v. εἰσάλλεσθαι.

εἰσέρχεσθαι, ¶ 1) *ingredi.* c. εἰς, Π. 5, 3, 9. εἰςέρχεται εἰς τὸ φρούριον. 7, 5, 20. εἰσέρχεται εἰς τὰ βασίλεια. v. εἰσιέναι. E. 5, 4, 28. εἰσῆλθεν οἴκαδε, *rediit domum.* Saepe simpliciter, ita vt ex orationis serie intelligendum sit, quem quis locum ingressus dicatur. Sic de conclaui, Π. 1, 4, 13. εἰςῆλθεν *ins königliche Zimmer.* E. 3, 1, 11. Σ. 9, 2. De tabernaculo, Π. 2, 4, 6. οἱ Ἰνδοὶ εἰσελθόντες ἔλεξαν. Vbi est de legatis intromissis. Et c. πρὸς personae, Π. 3, 3, 9.

εἰσελ.

εἰσελθὼν (np. tabernaculum) πρὸς τὸν Κυαξάρην. Απ. 3, 10, 1. εἰσελθὼν πρὸς Παῤῥάσιον, *Parrhasii domum*. it. §. 6. 9. De loco conuiuii, A. 6, 1, 5. Μυσὸς εἰσῆλθεν. 7, 3, 10. εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *ad coenandum*, — οἱ στρατηγοί. it. §. 13. 16. De loco certaminis, E. 3, 2, 16. εἰσῆλθε στεφανώσων τὸν ἡνίοχον. Thucyd. 5, 50. de eodem: προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα.' De cubiculo, E. 5, 4, 6. οὐκ ἄν φασιν εἰσελθεῖν αἱ γυναῖκες, meretrices. ¶ 2) *propius accedere*. Π. 5, 3, 9. ὁ Κῦρος εἰσῆλθε, ad castellum. ¶ 3) *importari*. Λ. 7, 5. νόμισμα, ὃ — εἰς οἰκίαν εἰσελθὸν οὔποτε λάθοι. Similiter de vectigalibus, quae *redeunt*, Πο. 5, 12. τῶν προσόδων — τὰς εἰσελθούσας καταδαπανηθείσας. ¶ 4) *inire, suscipere*. A. 7, 1, 17. εἰσήλθομεν εἰς τὸν πόλεμον. v. Abresch. dilucidatt. Thuc. 5, 30. E. 5, 1, 30. ἐς τὰς σπονδὰς (pacem Antalcidae) εἰσελθεῖν ἠναγκάσθησαν. ¶ 5) De aetate, vt ἐξέρχεσθαι. Π. 1, 2, 15. εἰσέρχονται εἰς τοὺς τελείους, *in virorum numero habentur*. 1, 5, 1. εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους. cf. Raphel. ad Matth. 17, 21. ¶ 6) εἰσῆλθε legi pro εἰσήλατο. v. εἰσάλ σθαι.

εἰσηγεῖσθαι, ¶ 1) *auc rem esse, suadere*. E 6, 8. cum Callicratide Milesiis pecuniam pet set, ἀνιστάμενοι πολ (Milesii — εἰσηγοῦντο ρον χρημάτων, καὶ αὐτο παγγελλόμενοι ἰδίᾳ. S tem vertit Fr. Portus: *rant auctores parand pecuniae*. Sed po etiam verti: *ostendi modum parandae pe niae s. docent*, vt re ratur ad nr. 2. Ιερ. 9, ὁ ἀγαθόν τι εἰσηγούμε οὐκ ἀτίμητος ἔσται. In s est εὑρίσκεσθαι. c. dat. 2, 7, 10. μὴ ὄκνει ταῖ εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, ιιp. laborent in lanific quod iam didicerant. 2) *docere*. c. dat. et Ιπρ. 1, 25. ἀκοντίζειν δὲ λετᾶν ἐξαναγκάσαις — ηγοῖο δὲ αὐτοῖς exemp ἐπὶ τὸ ἀκόντιον, αὐτὸς δὲ μεμελετηκώς. Omni huc pertinet Hesyc εἰσηγοῦμαι· συμβουλεύω, διδάσκω.

εἰσιέναι, ¶ 1) *ingredi*, q. εἰσέρχεσθαι. c. εἰς, 7, 4, 3. ὤμοσε ἀδόλως εἰ ιέναι εἰς τὰ τείχη — μίζω ἐπὶ κακῷ εἰσεληλυ ναι. Απολ. 15. c. ἐπί, 6, 2, 5. εἴ τις ἐπὶ τὴν χ ρ

ραν τῶν Κερκυραίων ἔσίοι. Morus ἐπὶ vncinis incluſit, quia redundet. Sed Schneidero non placet haec cuilis. Margg. ἔξίοι, np. ex vrbe. Saepe ſimpliciter, vt a) in coenaculum, Π. 2, 2, 1. p. 101. μάγειρος — ὅτε τὸ δεύτερον εἰσῄει. 4, 2, 17. τοῖς στρατιώταις εἰσιοῦσιν. §. 19. p. 223. ὅπως εἰσιόντες τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσιν. Σ. 1, 12. εἰσίτω οὖν. Sic dici iubet Phrynichus p. 70. non εἰςιέτω. Paulo aliter c. ἐπὶ, Π. 1, 3, 10. εἰσιέναι ἐπ' ἄριστον, *ad prandendum*, vbi margg. παριέναι, quod pro gloſſemate habetur. 2, 1, 14. ἐπεμέλετο, ὅπως μήποτε ἐπὶ τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον εἰσίοιεν. Hunc locum bene laudat Raphel. ad Luc. 17, 7. vbi omnino v. interpp. Alias dicitur παρέρχεσθαι, quod vid. b) in conclaue regis, petendi cauſa, Π. 1, 4, 6. vel imperatoris, E. 5, 1, 14. p. 281. ἡ θύρα ἡ ἐμὴ ἀνέῳκτο — εἰσιέναι τῷ δεομένῳ τι ἐμοῦ. c) in vrbem, A. 7, 1, 24. E. 2, 2, 13. d) in iudicium, Aϑ. 1, 18. ἐν τοῖς δικαστηρίοις, εἰσιόντος του, ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρός. e) Sed etiam c. praepoſitionibus ἐπὶ, παρὰ, πρὸς, ὡς, ad perſonam relatis: E. 6, 4, 36. εἰσιέναι ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον, *in Alexandri conclaue*. A. 1, 7, 7. εἰςῄεσαν παρ' αὐτὸν, *in eius tabernaculum*. v. Kypk. ad Act. 16, 40. Π. 2, 4, 4. εἰσῄει πρὸς τὸν Κυαξάρην. Aπ. 3, 11, 1. Π. 1, 3, 11. εἰσιέναι ὡς ἐμέ. ¶ 2) *venire viſendi cauſa*. Π. 5, 1, 9. ¶ 3) *irrumpere, hoſtiliter ingredi*. Π. 7, 5, 9. εἰσίωμεν. it. c. εἰς, Φοβερὸν τοῖς εἰς πόλιν εἰσιοῦσι μὴ βάλωσιν. Iπρ. 4, 15. ἢν εἰς μέσον Φιλίων τειχέων εἰσίωσιν οἱ πολέμιοι. ¶ 4) εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσιέναι, Aπ. 4, 2, 1. eſt fere Lat. *forum attingere*. ¶ 5) Eſt verecundiae, de marito, *qui cubile intrat ad cubandum cum vxore*, vt Hebr. בוא. Λ. 1, 5. ἔθηκε αἰδεῖσθαι εἰσιόντα ὀφθῆναι. Similiter ad amicam, Aπ. 3, 11, 15. εἴσιθι τοίνυν θαμινά. et c. πρὸς, Σ. 9, 2. Διόνυσος — εἴσεισι (pro futuro) πρὸς αὐτήν. Sed antea ibid. Ἀριάδνη εἴσεισι εἰς τὸν ἑαυτῆς τε καὶ Διονύσου θάλαμον. ¶ 6) A. 6, 1, 11. εἰσῄει αὐτοὺς (np. Φροντὶς vel λογισμὸς vel ἐπιθυμία, *inceſſit eos, ſubiit eorum animos, cogitatio, cura* —), ὅπως οἴκαδε ἀφίκοιντο. Plenius locutus eſſe dicitur ab Hutch. Aelianus V. H.

12, 1. εἰσῄει τὴν Ἀσπασίαν μνήμη. Sed magis huc pertinet Plutarch. in Cic. c. 47. ὁ λογισμὸς αὐτῷ εἰσῄει τῆς ἀπορίας. v. Thom. Mag. in v. εἰσῄει, Doruill. ad Charit. p. 494. et Hemsterh. ad Lucian. Prom. 26. ¶ 7) Praesens pro futuro. v. ἰέναι n. 5. A. 7, 1, 10. ὡς πρὸς τὸ τεῖχος εἰσιόντες, vrbem ingressuri. 7, 2, 7. ἐξαγγέλλει τις, ὅτι, εἰ εἴσεισι, Byzantium, — συλληφθήσεται. 7, 3, 17. παραγγεῖλαι, ὅπως — μηδεὶς εἰς τὰ στρατόπεδα εἴσεισι. quo loco Steph. coniicit εἰσίῃ vel εἰσίοι. At ὅπως iungit sibi interdum futurum, εἴσεισι autem est pro futuro. Cf. n. 5. ¶ 8) τὰ εἰσιόντα, cibus et potus. np. quatenus ventri immissi sunt. Π. 1, 6, 14. ἐκπονῶ τὰ εἰσιόντα. v. interpp. ad Marc. 7, 18.

εἰσιέναι (ab εἰσίημι), *intromittere*. E. 1, 3, 12. τοὺς πολεμίους ἔφη εἰσέσθαι, *intromisisse in vrbem proditione*.

εἰσκαλεῖν, *intro vocare e vestibulo*. v. Valcken. ad Theocrit. p. 353. O. 4, 15. ὅταν δῶρα διδῷ ὁ βασιλεύς, — εἰσκαλεῖν τοὺς ἐπὶ πολέμῳ. et c. πρὸς αὐτὸν, Π. 8, 3, 1. εἰσκαλέσας πρὸς αὐτὸν, in aulam, τοὺς τὰς ἀρχὰς ἔχοντας — διέδωκεν αὐτοῖς.

εἰσκομίζειν, *apportare*. Π. 1, 4, 9. δοῦναι εἰσκομίσαντα τῷ πάππῳ, np. feras venando captas. Eleganter particip. est pro *ipse*, vt §. 10. εἰσκομίσας τὰ θηρία ἐδίδου.

εἴσοδος, ¶ 1) *aditus*. Π. 3, 3, 28. κατὰ τὰς εἰσόδους castrorum. §. 29. πρὸς τὰς εἰσόδους. A. 6, 5, 1. ἡ εἴσοδος ἦν εἰς τὸ χωρίον. Aπ. 3, 5, 25. ὄρη — δι' ὧν εἰς τὴν χώραν εἴσοδοι στεναί τε καὶ προσάντεις. K. 11, 4. ὀρύγματα ποιοῦσι — ἔφραξαν, εἴσοδον οὐ λείποντες. ¶ 2) *ianua aedium*. Π. 1, 3, 10. στὰς ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ. Paulo aliter §. 12. τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου — ἄρξει, vbi verti etiam potest *aditus*. A. 4, 5, 19. οἰκίαι κατάγειοι — αἱ εἴσοδοι τοῖς ὑποζυγίοις ὀρυκταί. ¶ 3) *ingressus*. E. 4, 4, 7. αὐτῷ παρασχεῖν εἴσοδον ἐς τὰ — τείχη. — ἔπραττε τὴν εἴσοδον, *statuit ingredi*. §. 8. ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς ταῖς πύλαις, φοβούμενος τὴν εἴσοδον.

εἰσοικειοῦν, *familiarem reddere*. E. 5, 2, 17. ἐπεὶ εἰσῳκειώθη, *postquam ad familiaritatem admissus erat*. Caret hoc verbum in lexicis auctoritate.

εἰσοικίζειν, *in ciuitatem ad-*

tere. Πο. 3, 5. ὅσῳ
ς εἰσοικίζοιντο, in-
i fierent.
, cum voluptate
ere. Π. 5, 1, 8. οὔτε
κλοὺς ἐσορῶ, οὐδέ γε
βουλεύω ἐν τοῖς κα-
ν τὴν ὄψιν ἐνδιατρί-
i posterior formu-
us patet, quam ἐσ-

ίζειν, nauem in
em f. portum sub-
. Πο. 3, 1. ὑποδοχὰς
 ἐστὶν εἰσορμισθέν-
έως ἕνεκα χειμῶνος
εσθαι. Leunclau.
ppulsis — quiesce-

πειν, ¶ 1) immit-
ngerere. Απ. 1, 4,
ια, δι' οὗ, ὧν ἐπιθυ-
ζῶα, εἰσπέμπεται.
ittere ad aliquem.
, 30. τοῖς ἄλλοις ἐς-
ντες τοὺς φίλους Ε-
m. 4, 4, 8. τῶν πι-
ἄνδρα ἐσπέμψαι, in
Corinthum.
ν, insilire. A. 1,
σπηδήσαντες εἰς τὸν

πλάς. Ξενοφῶν· ὁ
ς εἰσπιμπλὰς ἀπάν-
 γνώμην ἀπέπεμπεν.
erba Suidae, qui in
habuit locum A.
. vbi nunc legitur
άς.
τειν, ¶ 1) incide-
3, 5. canes εἰσπί-

πτουσι εἰς αὐτὰ, np. ἴχνη. ¶ 2) irrumpere. a) in hostium aciem, Π. 7, 1, 18. εἰσπεσόντες παίουσιν τοὺς ἀφορῶντας. b) in regiam, Π. 7, 5, 11. ὡς εἶδον τὰς πύλας χαλώσας, εἰσπίπτουσι. Margg. ἐπεισπίπτουσι, np. vna cum intro fugientibus. c) in vrbem, A. 7, 1, 11. ἀναπεταννύουσι τὰς πύλας. οἱ δ' εἰσπίπτουσιν. Addito βίᾳ, §. 13. τὸ στράτευμα βίᾳ εἰσπίπτον. E. 7, 1, 7. δρόμῳ ἐφέροντο πρὸς τὰς πύλας, — ὡς, εἰ ἀνεῳγμέναι τύχοιεν, εἰσπεσούμενοι. d) A. 1, 10, 1. εἰσπίπτει εἰς τὸ Κυρεῖον στρατόπεδον.

εἰσπλεῖν, ¶ 1) naui intrare. A. 6, 4, 1. ἡ Θρᾴκη ἐστὶν — ἐπὶ δεξιὰ (Pollux 2, 161. haud dubie ex hoc ipso loco, habet ἐν δεξιᾷ) εἰς τὸν Πόντον εἰςπλέοντι. E. 1, 1, 2. ἐς Ἑλλήσποντον εἰσέπλει. 1, 5, 7. ἐς τὸν λιμένα — ἐσπλεύσας. ¶ 2) nauibus importari. De commeatu: E. 2, 4, 19. ἐφύλαττεν, ὅπως μηδὲν ἐςπλέοι αὐτοῖς τῶν ἐπιτηδείων.

εἴσπλοος f. εἴσπλους, nauium accessus. E. 2, 2, 5. τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἴσπλου.

εἰσπορεύεσθαι, ¶ 1) ingredi, np. in tabernaculum, Π. 2, 3, 9. κατέκλινεν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ὥσπερ

εἰσεπορεύοντο. ¶ 2) peruenire aliquo. A. 4, 7, 19. τὴν ὁδὸν ᾗ εἰσπορεύοιντο εἰς Μάκρωνας. all. ἣν πορεύσονται.

εἰστίθεσθαι, imponere. E. 1, 6, 14. ἐσθέμενοι in naues suas σῖτα μέτρια — ἐξέπλευσαν.

*εἰστρέχειν, cum impetu inuadere. A. 5, 2, 12. οἱ ψιλοὶ εἰσδραμόντες in munitiones ἥρπαζον. Legitur etiam pro ἐπιτρέχειν. v. ibi nr. 2.

εἰσφέρειν, ¶ 1) inferre alicui loco quamcunque rem. Π. 8, 8, 6. προχοΐδας εἰσφέρεσθαι εἰς τὰ συμπόσια — τὸ μὴ εἰσφέρεσθαι — ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται. Σ. 2, 11. εἰσενέχθῃ κύκλος in coenaculum. Paulo aliter 1, 15. οὐ νομίζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεσθαι. Dicitur etiam de hominibus raptis et in naues importatis, E. 5, 1, 18. ¶ 2) inferre domum foris collecta f. fruges. O. 7, 20. ὅ τι εἰσφέρωσιν εἰς τὸ στεγνόν. §. 21. ἐπειδὰν ταῦτα εἰσενεχθῇ εἰς τὸ στεγνόν. §. 25. φυλάττειν τὰ εἰσενεχθέντα. Margg. εἰσαχθέντα. §. 35. τὰ εἰσφερόμενα. §. 36. ὅταν ἔρια εἰσενεχθῇ σοι. §. 39. ἔξωθέν τι εἰσφέροιτο. §. 40. τὰ εἰσενεχθέντα. 8, 1. τῶν εἰσε-
νεχθέντων τι. Sic de
bus, O. 7, 33. ἃ ἂν ε
ἑκάστῃ εἰσφέρῃ. ¶ 3
ferre c. dat. perf.
3, 10. τρίποδες εἰσηνέ
σαν πᾶσιν, np. in co
culum, vt ur. 1. E.
4. τῶν τῇ μόρᾳ φερόντ
τία οὐδενὸς πῦρ εἰσενε
τος, in montem. P
post est φέρειν. Σ.
εἰσεφέρετο τῇ ὀρχη
τροχοί. ¶ 4) conferre
cuniam. a) ad bellum
6, 2, 5. βασιλεῦσι χρή
εἰσφέρειν πάμπολλα.
3, 7. πολλὰ εἰσήνεγκ
πόλις. b) ad rem n
cam; vel mercator
Πο. 3, 7. εἰς τὰ τοι
εἰσφέρειν. §. 8. 10. it. §
vbi de peregrinis e
legitur. vel bellicam
2, 1, 4. οἱ δὲ εἰσηνε
c) ad seruos emend
argentifodinas colen
Πο. 4, 34. ἱκανὰ χρή
εἰσενεχθῆναι. §. 40.
ὅτι οὖν εἰσενεγκεῖν. d
communem vtilitat
Ιερ. 9, 7. χρήματα θα
εἰσφέροιεν, ὁπότε το
καιρὸς εἴη. Αθ. 1, 15. Ι
eleganter de fortiter
gnantibus: Π. 7, 1, 7.
λὰ κάγκαθὰ ἀλλήλοις ε
νεγκεῖν. Eandem rem
tea vocauerat ἔρανον.
in iudicio ad popul
ferre, vortragen. E. 1
4. τὴν βουλὴν προβουλευ

σαν εἰσενεγκεῖν, ὅτῳ τρόπῳ κρίνοιντο. Plenius §. 10. p. 57. τὴν βουλὴν ἔπεισε ἐς τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν, μιᾷ ψήφῳ, np. κρίνειν. Sed etiam magis §. 5. ἐκκλησίαν ἐποίουν, ἐς ἣν ἡ βουλὴ εἰσήνεγκε τὴν ἑαυτῆς γνώμην. ¶ 6) *inducere et docere res nouas.* Απ. 1, 1, 1. ἕτερα καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων. §. 2. 3. Απολ. 10. 12. ¶ 7) Legitur pro ἐκφέρειν. v. ἐκφ. nr. 7.

εἰσφορὰ ¶ 1) *frugum collectio.* O. 7, 40. ἡ ἐμὴ εἰςφορά. Leuncl. *illatio.* Cf. εἰσφέρειν nr. 2. ¶ 2) *collatio ciuium* Atheniensium *in aerarium,* quae differt a φόρῳ, quod est prouinciarum tributum. v. Ammon. in v. ἀποφορὰ ibique Valckenar. et Periz. ad Aelian. V. H. 2, 10. Πο. 3, 9. ᾧ ἂν δέκα μναῖ εἰσφορὰ γένηται, ad rem naualem. 4, 40. διὰ τὰς ἐν τῷ νῦν πολέμῳ γεγενημένας εἰσφοράς. E. 6, 2, 1. ἀποκναιόμενοι χρημάτων εἰςφοραῖς, ad bellum. O. 2, 6. εἰσφορὰς τοσαύτας σοι προστάξουσιν. ¶ 3) Intelligo *mercedem, quae redit ex elocatis seruis publicis, qui a priuatis hominibus passim conducti sunt,* non collationem quae fit publice ad seruos emendos, Πο. 4, 49. ἡ ἀπὸ τῶν ἀνδραπόδων εἰςφορὰ τὴν διατροφὴν τῇ πόλει αὔξοι ἄν. Sic nec illud ἀπὸ habet amplius vllam difficultatem.

* εἰσφορεῖν, *importare.* A. 4, 6, 1. ἀπίοι. καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσεφόρησαν ὡς ἐδύναντο πλεῖστα, np. bona. 2 Codd. ἀπίοι εἰς τ. οἰκ. αὐτοῦ, ἐν ᾗ εἰσεφόρησαν. Ex qua lectione ἐν esset pro εἰς, et εἰσεφόρησαν impersonaliter accipiendum.

εἴσω, ¶ 1) *intro.* Π. 2, 3, 9. ἡγεῖτο εἴσω, in tabernaculum. Synon. εἰσῆγε. 7, 5, 9. εἰσίωμεν — εἴσω, in vrbem. §. 10. ἔφευγον πάλιν εἴσω, in vrbem. Zeun. e Cod. Camerar. recepit π. ὀπίσω. §. 11. τοῖς φεύγουσιν ἴέσω, in regiam. A. 5, 2, 14. εἴσω ἰέναι — ἐφέροντο εἴσω πολλοὶ — τοὺς ἐκπίπτοντας εἴσω ὠθούμενοι. ¶ 2) *introrsum.* Λ. 12, 2. φυλακὰς πρὸς τὰ ὅπλα εἴσω βλεπούσας. Poterat εἴσω fort. abesse. ¶ 3) c. gen. *intra.* Indicat a) quietem in loco. Recte igitur Th. Mag. εἴσω, inquit, καὶ ἐπὶ κινήσεως, καὶ ἐπὶ στάσεως, cum Phrynichus p. 50. neget ἐπὶ στάσεως dici. Cf. Ammon. in v. ἔνδον. A. 1, 2, 21. ἐπεὶ ᾔσθετο — τὸ στράτευμα ὅτι ἐν Κιλικίᾳ εἴη εἴσω τῶν ὀρέων, vbi ver-

ti poteſt *citra*, reſpectu Tarſi, vbi ſedebat Syenneſis. 3, 3, 6. εἴσω τῶν ὅπλων (h. e. ὁπλιτῶν) κατεκέκλιντο. 3, 4, 16. κατέκλεισαν αὐτοὺς εἴσω τῶν ὅπλων. b) motum ad locum, A. 2, 4, 6. παρῆλθον αὐτοῦ (np. τοῦ τείχους) εἴσω. 7, 1, 25. εἴσω τοῦ τείχους ἀπῄει. Ιερ. 2, 10. ἐπειδὰν εἴσω τοῦ ἐρύματος ἔλθωσιν — ἐπειδὰν εἴσω τῆς οἰκίας παρέλθῃ. cf. γίγνεσθαι nr. 22. Hinc ¶ 4) Ιπ. 6, 8. τὸν δάκτυλον — εἴσω τῆς γνάθου τῷ ἵππῳ ποιῆσαι, *indere, inſerere*.

εἰσωθούμενοι var. lect. pro εἴσω ὠθούμενοι. v. ὠθεῖσθαι nr. 2.

εἶτα, ¶ 1) *deinde, tum*. Praecedente πρῶτον μὲν, A. 1, 3, 2. πρῶτον μὲν ἐδάκρυε — εἶτα ἔλεξε. Απ. 1, 2, 1. 3, 6, 9. Etiam non praeced. πρῶτον, A. 1, 5, 10. 12. 1, 6, 10. ¶ 2) Poſt particip. A. 1, 2, 25. οὐ δυναμένους εὑρεῖν — εἶτα πλανωμένους ἀπολέσθαι. Verti poteſt *adeo*. Sed ſequ. verbo finito, niſi particip. in tempus finitum reſoluatur, redundat. v. Gregor. dial. Att. §. 74. Cf. tamen ἔπειτα n. 1. extr. O. 20, 29. ἐξοικοδομοῦντες τὰς οἰκίας εἶτ' ἄλλας οἰκοδομοῦσι. Hinc Π. 5, 5, 10. p. 334. pro εἰ τοῦ-

το ἀκούσας οἴχοιτο all
bent: εἶτ' αὐτὸς τοῦ
οἴχ. Certe Zeun. e
ratione explicat. v. t
εἰ nr. 1. ¶ 3) *atque*
eo. A. 2, 4, 11. ἐγν
ὅτι ἐρύματα ἔχοντες –
ἐπιτήδεια ἔχοιεν — εἶ
καὶ ἀποστροφὴ γένοιτ
2, 2, 14. μή σε αἰσθ
τῶν γονέων ἀμελοῦντ
ἀτιμάσωσιν, εἶτα ἐν
φίλων ἀναφανῇς. ¶ 4
Απ. 4, 5, 3. ἐλευθερο
νεταί σοι τὸ πράττε
βέλτιστα· εἶτα τὸ
τοὺς κωλύσοντας — ἀ
θερον νομίζεις; Κ.
quaedam canes ὑπο
σιν· εἶτα ἁμαρτάνουσιν
et tamen. E. 1, 7,
54. οἱ δὲ οὐκ ἀνείλοντ
τα νῦν τὴν αἰτίαν κοι
χουσιν. ¶ 6) Eſt adm
tis in interrogand
disputando: *itane*
vero. Απ. 2, 2, 13.
τούτων ἐπιμελεῖσθαι
σκευάσαι, τὴν δὲ μητέ
οὐκ οἴει δεῖν θεραπεύει
7, 6. 13. 3, 6, 15. S
καὶ, E. 7, 3, 7. p.
κᾆτα εἰ μὲν ἀπέκτειν
αὐτὸν, ἐπαίνου ἂν ἐτύ
γε; O. 2, 4.

εἶτε, v. εἰ nr. 24. ſq.

εἰωθέναι, (v. ſupra ἔ.
¶ 1) *ſolere*. Π. 2, 1,
88. εἰώθει γοῦν, np. ἐμ
λειν ἱππέας ἄγων οὐ
δισμυρίων — Sic in
qu

quoque locis infinitiuus debet intelligi e praecedentibus vel ſequentibus, vt 2, 4, 15. ὥσπερ εἰώθει, ἐθήρα. 3, 2, 4. οἱ παρόντες — ἔθεον, ὥσπερ εἰώθασιν, ἐπ' αὐτούς, οἱ δὲ Ἀρμένιοι, ὥσπερ εἰώθεσαν, οὐκ ἐδέχοντο. vbi all. etiam priori loco: εἰώθεσαν. E. 1, 3, 7. ὑποτελεῖν τὸν φόρον, ὅσονπερ εἰώθεσαν. 3, 3, 1. ἐπεὶ δὲ, ὡς εἰώθεσαν, αἱ ἡμέραι παρῆλθον. 4, 7, 3. Ιπρ. 3, 12. c. inf. Π. 1, 4, 23. εἰώθασι (margg. εἰώθεσαν) ποιεῖν. 2, 4, 11. εἰώθεις — θηρᾷν. A. 7, 8, 2. ὥσπερ οἴκοι εἰώθειν θύεσθαι — θύεσθαι ἃ εἰώθει. Aπ. 1, 2, 36. εἴωθας ἐρωτᾷν. 3, 3, 4. εἰώθατε ἱππεύειν. Ιπρ. 8, 23. Sic raro etiam particip. Aπ. 4, 1, 1. τοὺς εἰωθότας αὐτῷ παρεῖναι. 4, 4, 4. τῶν ἄλλων εἰωθότων — διαλέγεσθαι. ¶ 2) Sed ſaepius particip. paſſiue: *vſu receptus.* Π. 3, 1, 17. καινῆς γενομένης ἀρχῆς, ἢ τῆς εἰωθυίας καταμενούσης. Ιερ. 1, 17. τὰ εἰωθότα, *cibi vulgares, non exquiſiti.* Aπ. 4, 4, 4. οὐδὲν τῶν εἰωθότων — ποιῆσαι.

ἐκ et ἐξ, ¶ 1) de materia: *ex.* Σ. 8, 32. ὡς στράτευμα ἀλκιμώτατον ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν τε καὶ ἐραστῶν. Duplex ſignificatio eſt K. 10, 2. πέντε καὶ τετταράκοντα λίνοι ἐκ τριῶν τόνων (hic eſt *in*), ἕκαστος δὲ τόνος ἐκ πεντεκαίδεκα λίνων. ¶ 2) De cauſa efficiente vel origine: *a, ex, per.* Π. 2, 2, 10. ἤν τι ἐκ τῶν πόνων δῷ ὁ θεὸς ἀγαθόν. 8, 1, 10. ἐτεκμαίρετο — ἐκ τοῦδε. A. 4, 8, 16. ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας, *tanquam ſi pharmacum hauſiſſent.* 7, 7, 18. δι' ἀπιστίαν ἐκ τῶν νῦν γενομένων, *diſſidentiam ex iis ortam, quae iam facta ſunt.* Aθ. 2, 6. νόσους καρπῶν αἳ ἐκ Διός εἰσιν. E. 6, 5, 38. p. 429. ὑμῖν ἐκ θεῶν τινος καιρὸς παραγεγένηται. Ιερ. 8, 5. δοκεῖ ἐκ θεῶν τιμή τις συμπαρέπεσθαι. Aπ. 2, 7, 9. ἐκ δὲ τούτων κίνδυνος — ἀπέχθειαν γίγνεσθαι. cf. γίγνεσθαι nr. 11. ¶ 3) De cauſa mouente: *propter.* A. 2, 5, 2. p. 109. ἐκ διαβολῆς — ἐξ ὑποψίας. K. 1, 5. ἐκ τῆς ἐπιμελείας — ἐθαυμάσθησαν. §. 17. Sic ἐκ τούτου, np. αἰτίου, *propterea, hinc,* Π. 1, 6, 10. §. 19. p. 77. vbi all. ἐκ τούτων. 8, 2, 7. A. 2, 6, 2. 3, 1, 9. 3, 3, 4. ἐκ τούτου ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς. §. 7. 5, 2, 1. 6, 6, 15. it. ἐκ τούτων, Π. 3, 1, 8. 3, 3, 7. 5, 1, 9. 5, 5, 7. 12. Aπ. 3, 11, 3. O. 8, 1, — ἐκ τίνος,

νος. *cur.* A. 5, 8, 2. —— ἐξ ὅτου, *quam ob cauſam.* Π. 2, 4, 6. — ἐξ οὗ, A. 6, 6, 8. et ἐξ ὧν, Ιερ. 8, 8. Σ. 4, 10. 8, 22. *propter quae, vnde.* v. ὅς nr. 13. 14. Sic commode explicatur Αγ. 2, 8. νομίζων ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων προθυμότατα μάχεσθαι, *ſe ob eiusmodi milites — pugnare poſſe.* Hutch. intelligi volebat στρατιάν. — c. inf. *propterea quod.* Π. 1, 4, 5. οὐκ ἀπεδίδρασκεν ἐκ τοῦ ἡττᾶσθαι. ¶ 4) De inſtrumento: *per.* O. 13, 6. ἐκ δυοῖν τούτοιν τὸ πείθεσθαι μανθάνουσιν, ἔκ τε τοῦ κολάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ εὖ πάσχειν. Απολ. 4. ἐκ τοῦ λόγου οἰκτίσαντας. ¶ 5) De norma: *ſecundum.* Π. 2, 2, 13. ἐκ τῶν ἔργων κρινόμενοι. cf. 2, 3, 3. Similiter Απ. 1, 2, 57. ἐκ δὲ τούτων ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸ — *ex hac ſententia, ſi ſic intelligatur.* ¶ 6) *pro.* Π. 8, 4, 15. τὴν δύναμιν — ἐκ ταύτης ἀγωνίζεσθαι. A. 6, 4, 6. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων. Sic ἐκ τῶν δυνατῶν. v. δυν. it. ἐκ τῶν παρόντων. v. παρεῖναι nr. 11. ¶ 7) De partitione: *e numero.* Π. 5, 3, 15. εἰκὸς ἐκ τῶν τοιούτων φίλους ἡμῖν πολλοὺς βούλεσθαι γίγνεσθαι. niſi ἐκ τ. τ. eſt *his de cauſis.* A. 1, 7, 10. οἱ αὐτομολήσαντε[s] τῶν πολεμίων. In forma ἐκ alias omitti[tur] E. 1, 2, 6. ἀποκτείνα[ς] ἐξ αὐτῶν ὡσεὶ ἑκατό[ν] 3, 12. οἱ ἐκ τῶν τριάκ[οντα] Απ. 3, 6, 17. v. εἶνα[ι] 21. 22. ¶ 8) De l[oco] Π. 4, 1, 8. p. 206. 7, 1 ἐκ πλαγίου, *a latere.* 5, 8. ἐκ δεξιᾶς ἢ ἀριστ[ερᾶς] A. 4, 8, 1. Ιπ. 7, 3. ἐκ δεξιῶν, *a parte dex[tra]* A. 1, 8, 17. ἐκ τοῦ ἐν[αντί]ου, *ex aduerſo, e re[gio]ne.* Π. 5, 4, 20. et A. 7. ἐκ πολλοῦ, np. δια[στή]ματος, *e longinquo.* 1, 10, 8. ἐκ πλείονος, *[lon]gius* v. πολὺς nr. 9. 12, 2. ἐκ πλείστου. v. [πο]λὺς nr. 36. Ιπρ. 5, 1 πόσου ἂν ἵππος πεζὸν καὶ ἐξ ὁπόσου ἂν — ἀπ[ο]γοιεν. K. 3, 6. ὑπολαμ[βά]νουσαι ἐκ τοῦ πρόσθε[ν] ἴχνη. Hinc explicari ſunt A. 3, 3, 10. πεζοὶ [κα]ταλάβοι ἐκ τόξου ῥύμα[τος] *extra ſagittae iact[um]* Hutch: *ſagitta arcu miſſa.* Leuncl: *in ſagittae iactum.* et 4, 5. 15. ᾕρουν οὐδένα ἐ[κ] κοντίου βολῆς. Niſi hic [lo]cus potius pertinet a[d] 4. Cf. τοσοῦτος nr. 1 ὀφθαλμὸς nr. 1. ¶ 9) [De] tempore: Π. 1, 4, 2 νυκτὸς, *noctu.* Marg. St[eph.] ἐν νυκτί. 8, 5, 6. ἐκ

νυκ-

I 10) *inde a.* Π.
Ͻ. 3, 10. ἐκ παί-
3, 5. p. 118. et
8. ἐκ παιδίου. Π.
παιδός. 4, 3, 5.
inde ab illo
Sic Ay. 1, 17.
anc formulam
Mag. p. 322.
s p. 14. et He-
. 206. A. 6, 2,
, 9, 8. ἐκ τού-
ιb hoc tempo-
dem sensu Aπ.
itur ἐκ τούτων.
ἐκ παλαιοῦ. Cf.
5. Π. 1, 6, 19.
25. 6, 2, 10. et
ἐκ πολλοῦ. v.
b. Σ. 4, 23. ἐξ
Sic E. 1, 1, 3.
ἐξ ἑωθινοῦ. Cf.
ἀρχή nr. 1.
ἐξ ἀρίστου, v.
1, 4, 28. γελά-
πρόσθεν δακρύ-
ιntea lacry-
, 23. Φιλοφρο-
: συναλλαγῆς,
reconcilia-
test tamen et-
a accipi. O.
ανίας εὐπορίαν
. Iπ. 7, 17. ἐκ
§. 18. ἐκ τοῦ
ρεμίζειν. et c.
ιm: ἐκ τοῦ ἐ-
λιν ὁρμᾶν. 10,
3. ἐκ τῶν ἀνα-
: ἐκ τούτου,
1, 2, 8. 2, 2,

8. 10. 16. 2, 4, 9. 3, 3, 1.
11. 4, 1, 4. 4, 2, 7. 9. 4,
5, 9. 18. 5, 3, 9. bis: al-
tero loco in apodosi. 5,
5, 1. A. 1, 3, 13. 4, 6, 14.
4, 7, 13. 6, 6, 16. Ay. 2,
28. 29. Λ. 12, 6. O. 18, 1.
Σ. 6, 1. it. ἐκ τούτου δή,
tum vero, Π. 1, 3, 9. 1,
4, 24. 2, 3, 9. 4, 3, 5. 4,
5, 13. O. 18, 6. et in a-
podosi, Π. 1, 1, 3. Plene
legitur Π. 1, 3, 1. ἐκ δὲ
τούτου τοῦ χρόνου. Sic ἐκ
τούτων, A. 1, 2, 17. 1, 3,
11. 1, 6, 8 4, 7, 1. O, 2,
1. Iπρ. 1, 7. vbi Steph.
male: ἐκ τούτου. Est enim
i. q. paulo ante μετὰ ταῦ-
τα. Huc referri potest Aπ.
2, 7, 9. τὴν ἀπ' ἐκείνων χά-
ριν αὐξήσετε, καὶ ἐκ τούτων
φιλικώτερον — ἀλλήλοις ἕ-
ξετε. it. §. 12. ἐκ τούτων δὲ
ἐπορίσθη ἀφορμή, *post
hanc orationem.* et 2, 9,
3. καὶ ἐκ τούτων ἀνευρί-
σκουσιν Ἀρχέδημον. Erne-
sti: *hoc consilio probato.*
Sic c. artic. Π. 7, 5, 26. p.
455. τὸ μέντοι ἐκ τοῦδε οὕ-
τως ἐγὼ γιγνώσκω, *quae
in posterum vobis agen-
da sunt.* E. 2, 3, 22. τὰ
ἐκ τούτων, *quae sequun-
tur haustam cicutam,*
h. e. necem. Cf. οὗτος n.
12. Sic ἐκ τοιούτων, Π. 3,
1, 23. et ἐκ τοῦ λοιποῦ, *de-
inceps,* Σ. 4, 56. Cf. λοι-
πὸς nr. 6. ¶ 12) De fron-
te

te aciei, E. 3, 4, 13. τοὺς πρώτους οὐ πλέον ἢ ἐκ δώδεκα ποιήσαντες, τὸ δὲ βάθος ἐπὶ πολλῶν. Sed etiam de βάθει, vbi alias dicitur εἰς, Π. 6, 3, 11. p. 383. ἐξ ὅσων τὴν φάλαγγα βαθυνῶ. ¶ 13) *quod attinet, de.* Π. 5, 4, 5. ἐπισκέψαιτο, ὅπως ἔχει ἐκ τοῦ τραύματος. K. 1, 12. ἐκ τῆς ἐπιμελείας—τοσοῦτον ὑπερέβαλε φιλοπονίᾳ. 3, 4. ¶ 14) i. q. ἀπὸ, Π. 6, 2, 5. ἦλθον οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν πολεμίων. E. 3, 2, 13. cf. ἀπὸ nr. 3. et 6. Sic de reditibus: Aπ. 2, 7, 2. λαμβάνομεν οὔτε ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν — οὔτε ἀπὸ τῶν οἰκιῶν. Paulo aliter de praeda: Π. 4, 5, 4. ἐκ τοῦ Ἀσσυρίων στρατεύματος οἶνον εἰληφότες. ¶ 15) i. q. παρὰ vel ὑπὸ, inprimis cum pasſiuis. v. interpp. ad Herodot. 7, 175. E. 3, 1, 4. ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως ἐδόθη — δῶρον καὶ αὗται αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως. Σ. 8, 22. ἐκ μὲν τῶν — φιλουμένων οὐδὲν χαλεπὸν γεγενημένον, ἐκ δὲ τῆς ἀναιδοῦς ὁμιλίας πολλὰ — πεπραγμένα. Plura v. in διδόναι et καθιστάναι. it. ſine verbo: Ιερ. 7, 6. αἱ μὴ ἐξ ἀντιφιλούντων ὑπουργίαι — αἱ ὑπουργίαι ὑπὸ τῶν φοβουμένων. ¶ 16) fere i. q. ἐν. Cuius rei rationem optime reddit Fi-

ſcherus ad Plat. Ph
22, 2. Π. 2, 2, 2. p.
στὰς ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν
2, 2. ἁρπασόμενοι τὰ ἐ
οἰκιῶν. A. 1, 2, 18. ἐ
ἐκ τῆς ἁρμαμάξης —
τῆς ἀγορᾶς. 2, 5, 8. ἐ
μαζον, ἐκ τοῦ στρατο
ὁρῶντες, *in caſtris vi*
tes, quae in campo
bantur. 4, 6, 17. οἱ ἐ
πεδίου — ἔθεον, *qui e*
in campo, inde c
bant. 7, 4, 8. οἱ ἐκ
ρους — καταβαίνοντε
2, 4, 15. τινὲς τῶν ἐκ
Πειραιέως. §. 17. τά
τοῦ ἄστεος — τῶν ἐ
Πειραιῶς. §. 23. 26. 2
In eod. cap. ſaepe e
ἐν τῷ ἄστει — οἱ ἐν τ
ραιεῖ. 4, 4, 15. τῶν ἐ
πόλεως. Aπ. 3, 5, 10.
ἐκ τῆς ἠπείρου. 3, 6.
τὰ ἐκ τῆς χώρας. vbi
uncl. ἐκ volebat d
Aπολ. 22. εἰπεῖν τὰ ἐ
δίκης, *quae in iudici*
cta ſunt. K. 3, 9. 5
Sic fere pro *apud,*]
3, 28. ἵππων διωγμὸς
ἀνδρῶν, καὶ φόνος ἐξ ἀ
τέρων, *vtrinque.* 8,
p. 549. ἐκ πάντων —
ξιόπιστοι εἶναι ἀποβαλ
A. 4, 3, 22. Et adhae
ſignificatur Iπ. 12,
αὐτοῦ τοῦ θώρακος ὅ
τῷ αὐχένι στέγασμα. C
1. 9. Hinc A. 5, 7, 10
οἱ ἐν τῷ πλοίῳ all. ha
οἱ ἐκ τοῦ πλοίου. Iπρ. ξ

ῶν τοιούτων, *in e-*
statu, Marg.
ἐν τοῖς τοιούτοις,
elf. temere rece-
17) Circumſcribit
a, a) c. aduerb.
, 20. v. παραχρῆ-
ſubſtantiuis. Vbi
ſis eſt ſtatuenda,
2, 3. τοὺς ἐκ τῶν
λαβὼν, intell. μι-
ς ſ. στρατιώτας. 6,
ει τὸ ἐλθεῖν — ἐξ
; εἶναι. E. 1, 5, 1.
Λακεδαίμονος πρέ-
ntell. πεμφθεῖσιν
le quid. Margg.
εδαιμονίοις. 1, 6, 7.
κεδαίμονος. Intell.
νοι vel προςδοκώ-
Cyrus enim ipſe
ea Lacedaemo-
ſerat. Male igi-
gg. οἱ Λακεδαιμό-
, 14. 4, 3, 8. οἱ ἐκ
ιονος νεοδαμώδεις.
. οἱ ἐκ τῆς Τεγέας
. In quibus tribus
l πεμφθέντες aut
participium debet
, vel eſt circum-
genitiui, vt n. 18.
. Sed E. 4, 4, 10.
ι ἐκ τῆς πόλεως li-
. Vnde Stephan.
κ τ. π. Opponun-
n exulibus Corin-
ι. ¶ 18) Circum-
genitiuum, prae-
rticulo, et omiſſo
ι participio vel
. Π. 3, 3, 22. τὰ

ἐκ τῶν πολεμίων. 7, 2, 6. πῶς ἀποβέβηκε τὰ ἐκ τοῦ ἐν Δελφοῖς χρηστηρίου. 8, 8, 8. τῇ ἐκ Περσῶν παιδείᾳ — τῇ Μήδων στολῇ — τὴν ἐκ Περσῶν καρτερίαν. A. 1, 2, 18. τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον. 4, 7, 14. ἐκ ταύτης τῆς χώρας ὁ ἄρχων. vbi Leuncl. ἐκ delendum putabat. Alia tamen ratio eſt E. 2, 1, 9. τοὺς φόρους τοὺς ἐκ τῶν πόλεων. Intelligi enim debet ληφθέντας. cf. n. 14. ext. ¶ 19) Cum adiec. circumſcribit aduerbia: ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ δυσελπίστου, ἐκ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου, v. ſuis locis. Cf. item ἄδικος, ἀπροσδόκητος, δυνατὸς, ἐναντίος, ἕτοιμος, ἴσος. E. 6, 5, 16. ἐκ τοῦ δικαίου καὶ φανεροῦ τὴν μάχην ποιεῖσθαι, *iuſto proelio et aperto Marte.* Fr. Portus: *ita vt iuſtus exercitus cum iuſto exercitu congrederetur.* Π. 1, 6, 19. p. 81. ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς μάχην συνάπτειν, *aperta vi, non ex inſidiis.* E. 2, 1, 2. Ιπρ. 7, 7. vbi oppon. ὡς λῃσταῖς αὐτοῖς χρῆσθαι. Idem dicitur ἐκ τοῦ φανεροῦ, Αγ. 2, 6. Sed Π. 2, 4, 12. αἰτοίην ἄν σε ἐκ τοῦ φαν. *palam, multis audientibus.* E. 7, 4, 28. ἐκ τοῦ φαν. συσκευασάμενοι, *non clam aut metuentes.* Απ.

3, 11, 8. ἐκ τοῦ Φαν. τρέχοντες ἀποΦεύγειν, *e conſpectu.* — Π. 1, 4, 12. οὐδ' ἀναβλέπειν πρὸς τὸν πάππον ἐκ τοῦ ἴσου ἔτι δύναμαι. Hutch: *vt aequalis aequalem, aequo quaſi iure.* Melius Abreſch. dilucc. Thuc. 3, 42: *non perinde vt prius.* 2, 3, 5. ἐκ τοῦ ἴσου ἐρμᾶσθαι πάντας εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι, *aequali conditione, vno cibo nutriti, eadem praemia appetentes.* Ιερ. 8, 5. τοῖς προτετιμημένοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ἐκ τοῦ ἴσου ἡμῖν οὖσι. ¶ 20) Etiam cum ſubſtantiuo facit periphraſin aduerbii, v. c. Ιπρ. 2, 5. ἐκ παντὸς τρόπου, *omni modo.* v. τρόπος nr. 1. b. ἐκ ποδῶν, *e medio,* v. ἐκποδών. ἐκ χειρὸς, *cominus.* v. χεὶρ nr. 1. w. Sed A. 3, 3, 10. οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες Port. et Hutch. recte vertunt: *manu tela torquentes.* Nam oppon. τοξεύοντες et σΦενδονῶντες. O. 10, 4. ἐκ τῆς ψυχῆς, *ſincere.* cf. ἀνάγκη, ὄψις, ὑποβολὴ, ὑπόγυιον, ψυχή. ¶ 21) ἐκ omittitur. Π. 7, 5, 9. Φοίνικος αἱ θύραι πεποιημέναι. A. 1, 8, 3. τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ, ἱππεῖς μὲν — 2, 4, 16. ἐπὶ σχεδίας διΦθερῶν. Vbi etiam omiſſum eſt πεποιημένας. 4, 5, 23. ἐστεΦανω-

μένους τοῦ ξηροῦ χιλοῦ
Φάνους. Αγ. 11, 8. ἡγ
νος — τῷ ἐλευθερίῳ κα
ἑαυτοῦ προσωΦελητέον
¶ 22) Contunditur c.
v. ἀπὸ nr. 4. a. c. ἐκτ
ἐκτός. c. ἐν, v. ſupra
9. et 16. c. ἐντὸς, v.
nr. 3. c. ἐπὶ, v. ταμιεύε
nr. 2. ex A. 2, 5, 3. p.

ἑκασταχῆ, ἀντὶ τοῦ
ταχοῦ, Suid. Π. 6,
τιμῶν τοὺς κρατίστους
σταχῆ. Lexicographi
niſi e Suida petunt h
voc. auctoritatem.

ἑκασταχόθεν, *vndi*
E. 3, 4, 3. προεῖπεν (
πόλεσιν) ὅσους δέοι ἑκα
χόθεν πέμπεσθαι.

ἑκασταχόσε, *quoquo*
ſum. Thom. Mag:
σταχόσε κάλλιον λέγε
πανταχόσε (quod in
nophonte non legit
τίθεται δὲ τὸ μὲν ἑκα
χόσε ἐπὶ κινήσεως, τὸ
κασταχῆ καὶ ἑκασταχοῦ
στάσεως. In lexicis e
ne auctore. Sed ſaep
titur Thucyd. etiam
ſtid. T. I. p. 237. A. 3
11. ἐκάθισαν χωρὶς τοῦ
κασταχόσε Φάσκοντας
ναι. Videtur poſitum
στάσεως: *qui ſingu*
regionum partes, vel
tius: *ſingularum reg*
num populos, ſibi
gnitas aiebant. Sed
eſt ſimul κινήσεως not

I

np. *in quascunque iter futurum eſſet.*

ἑκασταχοῦ, *ſingulis in locis.* Ιπρ. 7, 14. Afferunt lexicographi ſine auctoritate.

ἕκαστος, *vnusquisque.* ¶ 1) Attice in ſingulari iungitur verbo plurali. v. Euſtath. ad Il. κ, 215. Π. 2, 3, 2. ὁπόταν ἕκαστος διανοηθῇ — τοῖς τοιούτοις ἥξει. 2, 4, 3. αἱ χιλιοστύες κατ' οὐρὰν ἑκάστη εἵποντο. 3, 1, 2. 3, 3, 2. 7. 30. ἔστησαν — εἰδότες ὅπου ἔδει ἕκαστον γενέσθαι. all. ἕκαστον αὐτῶν. 5, 3, 7. 8, 1, 1. p. 462. 8, 5, 3. ἀνατιθέασιν — ἕκαστος — εἶχον ἕκαστοι. Sed Margg. hic quoque habent ἕκαστος. A. 1, 5, 8. 1, 7, 12. 4, 2, 8. 5, 5, 5. πομπὰς ἐποίησαν κατὰ ἔθνος ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων. Steph. perperam ἕκαστον. cf. ἔθνος nr. 1. Λ. 6, 1. E. 7, 1, 11. ἀπῆλθον — οἱ ἄλλοι δὲ ἕκαστος οἴκαδε. Ιερ. 7, 9. O. 8, 3. Sic c. εἷς, A. 6, 6, 9. ἱκανοί εἰσι εἷς ἕκαστος — ὅ τι βούλονται διαπράττεσθαι. Cf. εἷς nr. 14. c. κατὰ, Π. 8, 3, 14. ἀφίει τὰ ἅρματα καθ' ἕκαστον, *ſingulos currus.* it. aliter, Π. 5, 3, 16. p. 301. ἔχοντες ἃ δεῖ ἕκαστον, πάρεστε. Margg. ἕκαστοι. 6, 2, 4. ἐπὶ τὰς καμήλους ἦσαν ἄνδρες δύο ἐφ' ἑκάστην τοξόται. A. 7, 2, 16. ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν, ὁ πιστότατος ἑκάστῳ. Notabilis locus eſt A. 6, 6, 17. πεῖραν λαβεῖν — οἷος ἕκαστός ἐστι, καὶ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις νεῖμαι. ¶ 2) Sed etiam ſingularis c. ſingulari. Π. 3, 3, 5. εἰ ἕκαστος ποιήσειε. 4, 5, 19. ἀνθ' ἑαυτοῦ ἕκαστον καθιστάναι ἄλλον. vbi tn. all. ἑαυτῶν habent, all. omittunt ἕκαστον. 5, 3, 16. p. 300. μεθ' ὧν ἕκαστος ἀφίκετο. Mrgg. ἕκαστοι ἀφίκοντο. 7, 2, 1. πάντες ἔφυγον ὅπῃ ἐδύνατο ἕκαστος. 8, 3, 9. A. 3, 1, 3. ἀνεπαύετο ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος. Sed all. ἀνεπαύοντο. E. 1, 7, 3. etc. ¶ 3) Pluralis c. plurali. Π. 4, 2, 12. p. 217. καταλείπετε ἕκαστοι τάξιν, *ſingulae gentes.* 4, 5, 5. 18. 6, 1, 13. 7, 3, 1. A. 5, 2, 15. E. 2, 4, 28. ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστους. Margg. ἕκαστον. 7, 1, 26. Et ſequente ſingulari. v. αὐτὸς nr. 7. d. ¶ 4) c. πᾶς eſt quaedam redundantia. Λ. 13, 9. ἀκούεται εἰς ἑκάστην πᾶσαν τὴν ἐνωμοτίαν ἀφ' ἑκάστου ἐνωμοτάρχου. E. 3, 5, 14. ᾔσθοντο ἀπεληλυθότας — ἅπαντας οἴκαδε ἑκάστους. ¶ 5) c. αὐτὸς et τίς, v. in τίς nr. 21. d. et αὐτὸς nr. 7. b. ¶ 6) Eſt distributionis: Π. 7, 5, 7. μῆνα τοῦ ἐνι-

ἐνιαυτοῦ ἕκαστον τὸ μέρος φυλάξον. v. εἷς nr. 11. it. c. κατὰ, E. 2, 1, 17. ἐπεί-ουν — καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — De formula καθ' ἕκαστον pro καθ' ἕνα ἕκαστον v. εἷς nr. 14. b. ¶ 7) Oppon. pluribus, et est *vnus*. Π. 6, 1, 28 ῥᾷον ἦγε τὰ ὀκτὼ ζεύγη τὸν πύργον — ἢ τὸ σκευοφορικὸν βάρος ἕκαστον τὸ ζεῦγος. ¶ 8 Omittitur. obferuante Hutch. Α. 1, 3, 21. δώσειν — τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ.

ἑκάστοτε, *femper*. v. Hefych. Suid. Phrynichus p. 38. et Thom. Mag. p. 678. Α. 2, 4, 5. ἐστρατοπεδεύοντο ἑκάστοτε ἀπέχοντες ἀλλήλων. E. 4, 8, 18. Σ. 1, 14.

ἑκατεράκις, *bis*. Π. 4, 6, 2. p. 257. καταβέβληκα θήρας ἑκατεράκις, *beydemal*. Hefych: ἑκατεράκις· δίς.

ἑκάτερος, ¶ 1) *vterque*. Π. 1, 3, 14. ἑκάτερον ἔχειν χιτῶνα. Απ. 2, 1, 1. Ιπ. 7, 18. ἑκατέρου τούτων δεήσει. 9, 1. c. verbo plur. Π. 5, 2, 10. ἀπῆλθον ἑκάτερος ἐπὶ τὰ προσήκοντα. 6, 1, 13. E. 1, 3, 5. etc. ¶ 2) Saepe legitur pluralis, non folum de duobus fingulis, vt Π. 5, 4, 12. 2, 3, 6. πολλοὶ ἑκατέροις (Pheraulae et Chryfantae) συναγορεύοντες. Sed etiam de duabus factionibus, de ⟨…⟩ bus exercitibus. Π. 15. 7, 4, 1. Α. 1, 8, 1 ἑκατέρωσε. E. 4, 2, ⟨…⟩ πλῆθος ἑκατέρων, vt⟨…⟩ que exercitus. Ιπ. ἑκατέρας τὰς πέντε φ⟨…⟩ ¶ 3) καθ' ἑκάτερα, Α. ⟨…⟩ 3. p. 290. *ab vtra parte*. ¶ 4) Elegant fuperl. Απ. 4, 3, 9. ἑ⟨…⟩κάτερα ἰσχυρότατα ⟨…⟩ στάμενους, frigus et fluum. ¶ 5) Distingu ab ἀμφοτέροις. v. ἀμ ¶ 6) Π. 3, 3, 1. pro τὸ⟨…⟩ρον all. legunt ἑκάτερα ἕτερος nr. 4.

ἑκατέρωθεν, *ab vtra parte*. Π. 2, 3, 7. 4, 2, 7, 5, 2. ter. Α. 1, 8, 9 4, 2. Hinc Α. 6, 5, τοὺς πελταστὰς ἑκατέρα ποιησάμενος, *poftquam vtroque latere dispo⟨…⟩ rat*. Idem eft E. 3, 2, τοὺς πελταστὰς — ἑκατέ⟨…⟩θεν καθίστασθαι. et ἐ⟨…⟩ ποιεῖν, Π. 7, 1, 3. v. ⟨…⟩ξις nr. 8. c. gen. Π. 8, 3 ἕστασαν ἑκατέρωθεν ⟨…⟩ πυλῶν. §. 8. 9.

ἑκατέρωσε, *vtrobiq⟨…⟩ vtroque verfum*. leg⟨…⟩ nonnulli Α. 1, 8, 10. p⟨…⟩ ἑκατέρους, quae tamen ⟨…⟩ctio recte praefertur Abrefchio lectt. Ariftae p. 4.

ἑκατὸν, *centum*. Saep⟨…⟩ fi⟨…⟩

legitur, vt Π. 2, 1, 12.
2. Aγ. 1, 34. etc.
ντα π λ α σ ί ω ν, *cen-*
us. O. 2, 3. πλέον ἂν
ἢ ἑκατονταπλασίονα
ου.
ν τ α ρ χ ο ς, *centurio,*
vni equitum τάξει
est. Π. 5, 3, 16. p.
bis.
σ τ ὸ ς, *centesimus.*
. 9. μηδὲ ἑκατοστὸν μέ-
ῶν σῶν κεκτῆσθαι. Fe-
in. Aϑ. 1, 17. ἡ ἑκατο-
ἡ ἐν τῷ Πειραιεῖ. In-
μερίς. Fr. Port. re-
intelligit: *portorium*
d datur in Piraeeo.
σ τ ὺ ς, *centuria.* Π.
11. p. 386. de curri-

ώ ν υ μ ο ς, *Hecatony-*
, Sinopensium ad
ecos legatorum prin-
, bonus orator, A.
, 6. vtitur oratione
rba, §. 7. quae mo-
reliquorum legato-
indignationem, §.
f. 5, 6, 2. 3. vbi se de-
it et Graecis consili-
le itinere dat.
ν ε ι ν, ¶ 1) *egredi,*
e. a) e nauibus, A.
5. E. 2, 1, 15. ἐπει-
κβῶσι. §. 17. ἐκβεβη-
. 7, 4, 3. ἐνταῦϑα ἐκ-
. O. 8, 8. 21, 3. Ple-
E. 5, 1. 9. ἐξ ἐνίων τῶν
ἐξέβαινον. 6, 2, 23.
ῶν τριήρεων εἰς τὴν γῆν

ἐκβεβηκότας. b) e fluuio, A. 4, 3, 3. εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐκβαίνειν, *emergere, euadere.* c) ex angustiis in campum, E. 7, 1, 19. ἐνταῦϑα ἐκβὰς παρετάξατο. ¶ 2) *escendere in montem.* A. 4, 2, 1. (de quo loco v. συμβουλή.) §. 8. Plenius §. 2. πρὸς τὸ ὄρϑιον ἐκβαίνειν. §. 15. ἐκβαίνων πρὸς τὰ ὄρη — ἐκβαίνων. 4, 3, 17. ἐξέβαινεν ἐπὶ τοὺς ἄνω πολεμίους. 6, 3, 12. ἐπὶ λόφον ἐκβάντες. ¶ 3) *pergere in fluuio.* A. 4, 3, 21. κελεύει — ἐκβαίνειν ὡς διαβησομένους. Sed hoc durum videtur. Rectius fort. Cod. Par. ἐμβαίνειν, quod etiam Zeun. recepit. ¶ 4) *peruenire.* Π. 6, 2, 11. p. 371. ὅταν ἐκβαίνωμεν εἰς ἀκέραια, vbi commeatus est. cf. εἰσβαίνειν nr. 2. vbi contra pro εἰσβάντι all. legunt ἐκβάντι. ¶ 5) De aetate: *excedere, transire.* Λ. 3, 2. ὅταν ἐκ παίδων εἰς τὸ μειρακιοῦσϑαι ἐκβαίνωσι. ¶ 6) De oratione: *digredi.* E. 6, 1, 7. ἐπάνειμι. ὅϑεν εἰς τὰς — πράξεις ἐξέβην. 6, 5, 1. ἐπάνειμι, ἔνϑεν ἐπὶ ταῦτα ἐξέβην. 7, 4, 1. ¶ 7) De euentu, O. 9, 8. δίχα τὰ εἰς ἐνιαυτὸν ἀπολελογισμένα κατέϑεμεν. οὕτω γὰρ ἧττον λανϑάνει, ὅπως πρὸς τὸ τέλος (np. anni, vt

vt recte Fr. Portus.) ἐκβήσεται. Cic. ap. Columell. 12, 3. vertit: *qui exitus futurus ſit.* Gesnerus: *quousque ſint ſuffecturae.*

ἐκβάλλειν, ¶ 1) *eiicere, egerere.* Πο. 4, 2. ἐκβεβλημένοι σωροί. ¶ 2) *proiicere.* A. 2, 1, 5. ξύλοις ἐχρῶντο — τοῖς τε οἰστοῖς οὓς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλλειν τοὺς αὐτομολοῦντας. Portus et alii vertunt *euellere.* Sed Hutch. rectius *proiicere,* quia transfugae illi ad regem iam redierant (1, 10, 4.), et ſimilis locus eſt ap. Aelian. V. H. 6, 14. ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμάς. ¶ 3) *excludendo obiicere.* c. εἰς, A. 7, 1, 10. ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους. Np. vrbe clauſa in agros hoſtiles erat proficiſcendum. ¶ 4) *in exilium eiicere.* A. 1, 1, 7. τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. 7, 2, 18. E. 7, 1, 31. 34. bis. 7, 3, 4. et ſaepius in Hellenicis. ¶ 5) *expellere hoſtem.* e regione, A. 1, 2, 1. e via, E. 7, 2, 19. νίκης γενομένης καὶ ἐκβληθέντων ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν πολεμίων. ex vrbe, E. 7, 3, 7. p. 476. ¶ 6) *priuare, deiicere.* Π. 1, 3, 8. ἐκβαλῶ σε τῆς τιμῆς, *munere.* A. 7, 5, 4. δείσας μὴ ἐκ τῆς

Σεύθου φιλίας ἐκβλ
¶ 7) *exauctorare m*
E. 6, 1, 4. p. 358. μα
τῶν ξένων — ἐκβάλλ
8) *auferre, delere.*
12, 6. τὰς ἐπιστήμ
βάλλειν, e mente.
impetum facere.
4, 21. ἐς Καρίαν νῦν
λεῖν. Sed Steph. e
uncl. ex Aγ. 1, 29. e
mox ſequitur ἐνέβα
ſtituunt ἐμβαλεῖν.

ἔκβασις, ¶ 1) *exitu*
cus vbi emergere
poteſt. A. 4 3, 15.
τὴν ἔκβασιν τὴν εἰς τ
Ἀρμενίων ὄρη, e fluu
16. φεύγουσιν πρὸς τ
τοῦ ποταμοῦ ἔκβασι
Mox eſt τὴν ὁδόν. 2
omittunt ἀπό. ¶ 2)
tus ad montis iugu
4, 1, 15. φυλάττου
ἔκβασιν. 4, 2, 1. 2. τ
νεραν ἔκβασιν.

Ἐκβάτανα, *Ecba*
vrbs Mediae praec
Π. 8, 6, 11. Cyrus δι
τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρου
μῆνας ἐν Ἐκβατάνοι
2, 4, 13. 3, 5, 9.

ἐκβιβάζειν, ¶ 1) *e n*
bus educere, expo
E. 1, 6, 14. ἐξεβίβαζ
μὴ καταδήλους εἶναι το
λεμίοις ταῦτα ποιοῦντα
1, 7. ἐκβιβάσας εὐθὺς
πνιζε. Plenius, ſed ta
etiam ſine acc. 2, 1
καὶ οὐ πρότερον ἐξεβίβ

ν. ¶2) *equum*
ſ. *deflectere e*
Ιππ. 1, 18. ἐκ-
τῶν ὁδῶν, np.

amorem tolle-
10. διωκόμενον
— ἐπιθέων ἐκβο-
ιaqu. Faber ad
, 19. hoc ver-
bat recentioris

, *eruptionem*
orumpere, ex-
d defendendam
regionem. Π.
ἐκβοηθεῖ πρὸς τὰ
ήμαινε πᾶσιν ἐκ-
ὁρῶν ἐκβοηθοῦν-
βοηθεῖ καὶ αὐτός.
. ἐκβοηθοῦσιν —
ις. E. 1, 4, 10.
ντας ex vrbe ad
pellendos. 7, 1,
ήσαντες ἐκ τῆς
, 5, 15. Sed 5,
πλοις ἐξεβοήθουν
s, a tyrannis ſe

ridere. Π. 8, 4,
ἐξεγέλασε, καὶ
μοίως. γελάντων
1, 3, 8.

αι, enaſci. Sed
3. εἰ ἀναγκάζοιν-
θαι τοῦ ζῆν, eſt
scedere, vel *in*
vitae pericu-
ci. Leunclau.
rius: *vt vitae*

ſpem abiiciant. Non male.

ἔκγονα, *proles.* A. 4, 5, 19. αἶγες — ὄρνιθες καὶ τὰ ἔκγονα τούτων. De hominum ſobole, Λ. 1, 4. ἐξ ἀμφοτέρων ἰσχυρῶν καὶ τὰ ἔκγονα ἐρρωμενέστερα γίγνεσθαι.

ἔκγονοι (poet. Port.), *nepotes.* In Xen. enim non locum habet diſcrimen nominum ἔκγονος et ἀπόγονος, quod Ammon. attulit. cf. Poll. 3, 18. 19. Heſych: ἔκγονα· τέκνα τέκνων. Cf. Symmach. Iudic. 8, 22. Π. 5, 3, 11. εἰ παῖδας ἢ ἐκγόνους ἐκέκτησο. A. 3, 2, 9. ἀντιταξάμενοι τούτοις τοῖς ἐκείνων (qui Xerxe duce a veſtris maioribus victi ſunt) ἐκγόνοις. Hic poteſt omnino de omnibus *poſteris* accipi. De differentia nominum ἔκγονος et ἔγγονος v. Thom. Mag. p. 849. cui, vt Etymologo M. ἔκγονος eſt ὁ υἱός. it. Doruill. ad Char. p. 209. et Morus ad Iſocr. paneg. 16.

ἐκδέρειν, *cutem detrahere.* A. 1, 2, 8. λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν.

ἔκδημος, inquit Moeris, Ἀττικῶς· ἀπόδημος, Ἑλληνικῶς. cf. Thomas. Π. 8, 5, 12. p. 529. ὅταν — ἔκδημος ᾖ, *peregre,* extra Perſiam, *verſatur.*

ἐκ-

ἐκδιδάσκειν. *docere.* O. 12, 16.

ἐκδιδόναι, ¶ 1) *tradere.* np. ad ſupplicium ſ. in iudicium, A. 6, 6, 8. εἰ μή τις ἐκδώσει τὸν ἄρξαντα βάλλειν. §. 10. ὑμεῖς μὲν μὴ ἐκδῶτε, ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παρασχήσω κρίναντι Κλεάνδρῳ, ὅ ἂν βούληται ποιῆσαι. ¶ 2) *elocare.* Πο. 4, 15. ἀνδράποδα — ἐκδεδομένα. §. 16. πολλοὶ ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἐκδεδομένοι. Ianus Gebhardus in Crepundiis 1, 14. e Xen. laudat: ἐκδιδόναι σεαυτὸν εἰς τέχνην, aliosque locos ex Eurip. et Tzetza, ad illuſtrandum Cic. Tuſc. 1, 4. „in quam exercitationem ita nos ſtudioſe operam dedimus." vbi cum Lambino eiicit nomen *operam.* Sed vix talis locus in Xen. reperietur. Reſpexit haud dubie ad Iπ. 2, 2. ἐκδώσει, *locabit,* τὸν πῶλον domandum — ὥσπερ τὸν παῖδα ὅταν ἐπὶ τέχνην ἐκδῷ, docendum, οὕτως ἐκδιδόναι. Sic §. 3. ὅπως πρᾶος — ὁ πῶλος ἐκδίδοται τῷ πωλοδάμνῃ. ¶ 3) *nuptum dare.* v. Valck. ad Herodot. 5, 2. Π. 8, 4, 9. ἣν τις ἐκδοῦναι βούληται θυγατέρα. A. 4, 1, 17. αὐτῷ τυγχάνει θυγάτηρ παρ' ἀνδρὶ ἐκδεδομένη.

ἐκδικάζειν, *diiudicare.*
Aθ. 3, 1. ἐκδικάζειν δ[...]
de cauſis cognoſcere[...]
ὅσας ἐκδικάζουσι.

Ἔκδικος, *Ecdicus,*
Lacedaemoniorum, [...]
ſus in Rhodum, E. 4[...]
20. 23.

ἐκδιώκειν, v. διώκειν[...]
13.

ἐκδρομή, *excurſio,* [...]
ptio. e vallo, E. 3, 2[...]

ἔκδρομος. E. 4, 5, 1[...]
ἱππεῖς — σὺν τοῖς ἐκδρό[...]
καὶ ἐδίωκον καὶ ἐπέστρε[...]
Steph., vt quidem Gr[...]
mius dicit, Pollucem [...]
dat, ap. quem dicatu[...]
δρομος (ἱππεύς). Sed h[...]
dubie intellexit lo[...]
Poll. 3, 148. Ibi vero
ἔκδρομος ἵππος, *equus*
tra lineam deſigna[...]
procurrens, (Cf. Poll[...]
219.) non ἱππεύς. Ca[...]
rar. auctore Grammio
cit, Pollucem e Xen.
ſumſiſſe vocabulum. [...]
leſ. in notis ad n[...]
Mauſſaci in Harpoc[...]
ad v. ἅμιπποι arbitra[...]
τοὺς ἐκδρόμους eſſe *mil*[...]
leuis armaturae, qui
iunctis equitibus ho[...]
perſequerentur, eosd[...]
que alias dici προδρό[...]
et ἁμίππους. At ap. X[...]
non plane iidem ſunt
ἅμιπποι, ſed *milites* [...]
uis armaturae, q[...]
polemarchus ex vni[...]
ſa mora ad hoſtem [...]

ndum emittebat. enus vero equitibus, aduersa fortuna vti ent, succurrebant, cum iis etiam in *dendo* coniunge- hactenus videntur esse ἅμιπποι. Ἐκδρό- commemorat etiam yd. 4, 125. it. 127. ἐκδρομοὶ a Scholiasta antur οἱ τεταγμένοι ὁ ἐκτρέχειν. Cf. ἀν- χειν et συνεκτρέχειν. ν f. ἐκδῦναι, *exuere.* 3, 14. παῖδα, μέγαν ε χιτῶνα, ἐκδύσας αὐ- Vbi αὐτὸν vel per dantiam referri ad παῖδα, vel po- l χιτῶνα. Actiuum est eius, qui alte- xuit. Sed ἐκδῦναι o medio: Π. 1, 4, λὴν, ἣν εἶχε, ἐκδύν- ναι. 5, 1, 1. ᾧ τὴν ἐκδὺς ἔδωκε. A. 4, κδύντες — διαβαίνειν. θαι, *se exuere.* 27. E. 3, 4, 19. λευ- διὰ τὸ μηδέποτε ἐκ- ι, np. *certandi* Fr. Portus.

1) *ibi.* E. 3, 2, 11. ἐκεῖ ἦσαν. 4, 5, 11. φρουρῶν πολέμαρχος. e c. artic. Π. 4, 1, ς — ἰδὼν τἀκεῖ, *Me- exercitum,* — ά- εν. 6, 2, 2. specu- τὰ ἐκεῖ μαθόντες, ὅ τι ἂν hostes λέγωσι. E. 4, 2, 2. εἰ καλῶς τἀκεῖ γένοιτο, *bellum ibi gerendum.* 5, 2, 12. p. 301. ἐξαγγέλλομεν ὅτι τἀκεῖ οὕτως ἔχει, *rerum status ibi.* 6, 2, 8. Aliter E. 1, 6, 4. ἀγνῶτας τοῖς ἐκεῖ, *hominibus illorum locorum.* 2, 2, 3. τὰ ἐκεῖ πάντα — μετέστησεν, np. χωρία. c. subst. E 3, 4, 15. ἐκ πασῶν τῶν ἐκεῖ πόλεων. ¶ 2) *illuc.* E. 1, 2, 6. ἔφυγον κἀκεῖ. 7, 1, 16. ἐκεῖ ἐλθόντες. Et saepe c. γενέσθαι, Π. 7, 1, 5. ἐπειδὰν δὲ ἐκεῖ γένωμαι. E. 3, 4, 4. 7, 1, 24. cf. γίγνεσθαι nr. 22. Thomas ignorat hunc vsum, et vult tantum ἐπὶ στάσεως dici. Permutatur sic c. ἐνταῦθα. v. ibi nr. 2. ¶ 3) De tempore: *tum.* Π. 3, 3, 11. ἐπεὶ διέβη τὰ ὅρια, ἐκεῖ αὖ ἱλάσκετο Γῆν. ¶ 4) De loco Πο. 4, 49. v. ἐκεῖνος nr. 13.

ἐκεῖθεν, ¶ 1) *illinc.* E. 1, 6, 28. ἐκεῖθεν ἐπανήχθησαν ἐς τὴν Χίον. 4, 3, 14. et c. καὶ, E. 1, 6, 6. κἀκεῖθεν πέμψας ἐς Λακεδαίμονα. §. 18. ¶ 2) De patria, A. 5, 6, 12. ἔμπειρος τῆς Τρῳάδος — διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι. ¶ 3) Accipi potest, pro ἐκεῖ, E. 1, 4, 4. ἐκεῖθεν (hic pertinet ad n. 1.) συλλέξας ἑκατὸν τάλαντα ἧκεν ἐς τὴν Σάμον — ἐ-

— ἐκεῖθεν δὲ τὰ χωρία — κατεστρέψατο. Hic eſt vel *ibi*, vel de tempore: *deinde*. 5, 2, 24. ἀρκέσει μικρὰ σκυτάλη, ὥστε ἐκεῖθεν πάντα ὑπηρετεῖσθαι. Leuncl. tamen: *illinc*. Non male. Margg. ἐκείνους.

ἐκεῖνος (cf. κεῖνος), *ille*. ¶ 1) Repetitur poſt ſubiectum, interiecto commate, A. 3, 1, 19. ἐπεὶ δ' οἱ στρατηγοὶ — εἰς λόγους αὐτοῖς ἦλθον — νῦν ἐκεῖνοι παιόμενοι — οὐδ' ἀποθανεῖν δύνανται; it. poſt ὅς, Π. 1, 4, 19. οἳ ἣν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται πάλιν ἡμᾶς ἐκεῖνοι. ¶ 2) Redundat. Π. 6, 1, 12. ὑμεῖς τὰ πρόσορα ὑμῖν αὐτοῖς τῆς Ἀσσυρίας ἐκεῖνα κτᾶσθε. it. ſequ. artic et particip. Π. 3, 1, 16. παρ' ἐκείνων οἴομαι, παρὰ τῶν μηδεπώποτε γεγενημένων. Λ. 11, 8. ἐκεῖνα — ποιοῦσι, τὰ — δοκοῦντα εἶναι. Ιπ. 12, 1. τὸν θώρακα πρὸς τὸ σῶμα πεποιῆσθαι· τὸν μὲν καλῶς ἁρμόζοντα ἐκεῖνον φέρει τὸ σῶμα. Sed Zeun. ex edd. Caſtal. et Bryl. 3. recepit ὅλον φέρει τ. σ. et c. inf. Αγ. 9, 6. ἐκεῖνο πῶς οὐ καλὸν, τὸ — αὐτὸν κοσμεῖν; Απολ. 17. it. poſt ὅτι, Π. 1, 6, 9. ὅτι πολλῶν δεήσει — ἐκεῖνο οὐ γιγνώσκεις; it. ſequente ὅτι, v. c. Π. 2, 1, 2. p. 86. ἐκεῖνο ἐννόησον,

ὅτι. §. 8. ἐκεῖνο κατ
θηκέναι, ὅτι. 2, 3, 3
Refertur ad prox
Απ. 1, 3, 13. τὸ θη
καλὸν τοσούτῳ δεινότ
στι τῶν φαλαγγίων
ἐκεῖνα μὲν ἁψάμενα
το δὲ — Σ. 2, 25. τὰ
δρῶν σώματα πάσχ
καὶ τὰ τῶν ἐν γῇ φυ
καὶ γὰρ ἐκεῖνα — θα
— Sic fere A. 1, 7,
ταύτῃ — τῇ ἡμέρᾳ —
δεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τ
ρας. Poterat eſſe α
της. E. 1. 7, 10. p.
λεύω κρίνεσθαι —
Περικλέα τὸν ἐμοὶ πρ
τα. αἰσχρόν μοι ἐστὶν
νον περὶ πλείονος πο
ἢ τὴν πόλιν. Vbi
deeſſe putandum e
dictum pro ὅν μοι
ἐστ. περὶ πλ. Σ. 8.
μόνος, ὦ Ἀντίσθενε
νὸς ἐρᾷς; ναὶ μὰ τ
οὺς, εἶπεν ἐκεῖνος, κ
δρα γε. Poterat eſſ
vel οὗτος. ¶ 4) S
ſtatim poſt αὐτὸς
perſ. Αγ. 1. 8 μα
αὐτῷ. καὶ τὸ τἀκείνο
νῶντα βούλεσθαι
ἢ — cf. αὐτὸς nr. 16
poſt ἑαυτῷ. Απ. 1
ἐλπίζειν ἐποίει τοὺς
τρίβοντας ἑαυτῷ, μ
νους ἐκεῖνον τοιούσδ
σεσθαι. ¶ 5) Singu
plur. ponuntur
ſcue. A. 7, 6, 22. οὐ

ἴχετε, καὶ πρὸς ἐκείνοις
ν εὔκλειαν — Sic Aγ.
'. κἀκεῖνα ἰδὼν; in loco
llelo E. 3, 4, 18. καὶ
ἰδών. Hutch. dicit,
ılem pro ſing. poni
:e. ¶ 6) ἐκεῖνον neu-
. Aπ. 1, 4, 10. οὔτοι
ρῶ τὸ δαιμόνιον, ἀλλ'
ν μεγαλοπρεπέστερον
ιαι — Erneſt. emen-
κεῖνο. All. intelligunt
¶ 7) Dualis ἐκείνω
π. 1, 2, 13. et c. καί,
κἀκείνω. ¶ 8) ἐκεῖνοι
ıtur eſſe *nonnulli*
. 20. ἐκείνους οἶδα, οὓς
'πεικας — ¶ 9) ἐκεῖνα,
i gerendae. E. 4, 2,
ıid. eſt τἀκεῖ. ¶ 10)
, intell. χωρία. E. 5,
. τὰς περὶ ἐκεῖνα πό-
Plene extat §. 62.
3, 5, 10. ἀπὸ — τῶν
ἐκεῖνα χωρίων, pro τῶν
χωρ. Steph. malit τῶν
ἐκεῖνα χωρία ἐθνῶν,
:iam 6, 2, 26. legatur
κατ' ἐκεῖνα πόλεων. —
εινα v. ſuo loco. ¶
ἐκείνου, Aγ. 1, 17.
. χρόνου. Cf. ἐκ n. 10.
Saepe c. καί, Π. 1,
p. 52. et E. 2, 4, 29.
οι. Π. 5, 5, 10. p. 333.
ι6. p. 458. et Λ. 10, 5.
. 5, 1. κἀκεῖνο. Π. 3, 1,
εῖνον. Π. 4, 1, 11. (v.
. 14.) et E. 3, 1, 1.
ος. cf. n. 5. et 7.
lum ſic redundat

καί. E. 7, 1, 13. ἄρχοντας ἧττον οὕστινας κἀκεῖνος κελεύοι. Niſi malis u. l. *cunque* exponere. ¶ 13) Confunditur in var. lect. c. αὐτός. v. αὐτὸς nr. 16. b. et σὺν nr. 9. a. c. ἐκεῖθεν. v. ibi. Sic Πo. 4, 49. πολυανθρωπίας περὶ τὰ μέταλλα ἀθροιζομένης, καὶ ἀπ' ἀγορᾶς τῆς ἐκείνου (Intell. τόπου) αὖ, Fr. Portus et Leuncl. poſtrema verba emendarunt ſic: τῆς ἐκεῖ οὔσης, quibus obſecutus eſt Welſ. Sed Zeun. conjicit ἐκεῖ που. Pro ἐκείνου Π. 5, 2, 13. Leuncl. legit ἐκ νέου. Permutatur etiam c. ὅλος. v. ſupra nr. 2.

ἐκεῖσε, *illuc.* Π. 2, 4 12. ἥν τις ἐκεῖσε ἐξαγγείλῃ. E. 1, 6, 10 ὅπως μὴ ἐκεῖσε φύγῃ. 2, 2, 1. 3. 4 5. 12. (Aγ. 1, 15.) §. 25. 3. 5, 6. Aπ. 3, 13, 5. Iπ. 4, 14.

ἐκεχειρία, *induciae.* Gellius 1, 25 „Graeci ſignificantius conſignantiusque ceſſationem iſtam pugnae pactitiam ἐκεχειρίαν dixerunt, exempta vna littera ſonitus vaſtioris, et ſubiuncta lenioris. nam quod eo tempore non pugnetur, et manus cohibeantur, ἐκεχειρίαν appellarunt." Sic plane Schol. Thucyd. 5. 1 ἡ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πο-

λέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας, οἱονεὶ ἐχεχειρία. Idem 4, 58. interpretatur: διάλειψις πολέμου, et 6, 26. ἄνεσις τοῦ πολέμου. cf. ad 4, 117. et 119. et Tzetz. Chil. 11, 48. sqq. et Hesych. Ap. Xen. legitur E. 4. 2, 9. 5, 2. 2.

ἐκθέειν, excurrere, eruptionem facere. ¶ 1) ex vrbe, E. 5. 3. 22. ἐκθέων ἀπέκρουε φύλακας. Plenius 3, 1, 5. ἐκ τοῦ τείχους ἐκθέοντες. ¶ 2) e vallo, E. 3, 2, 3. ᾗ μὲν ἐκθέοιεν. ¶ 3) ex insidiis in hostem, E. 6, 5, 31. ἐνέδραν ἐποίησαν — ἅμα οὗτοι ἐξέθεον. ¶ 4) e regia, Π. 7, 5, 10. ἐκθέουσί τινες ἀνοίξαντες τὰς πύλας. ¶ 5) Eleganter de vespis: E 4. 2, 6. ἐκθέοντας τοὺς σφῆκας πειρῶνται θηρᾶν. Oppon. ἔτι ἔνδον ὄντων.

*ἐκθηρᾶσθαι, venando capere. K. 5, 25. ὅταν — ὀλίγους ἐκθηρῶνται (olim vitiose legebatur ἐκθηρῶντε). — ἀνάγκη ἀφθόνους εἶναι. Zeun. putat, Pollucem 5, 9. θηρῶνται h. l. legisse. Sed v. θηρᾶσθαι.

ἐκθλίβεσθαι, ob loci angustias in arctum compressi loco suo extrudi et perturbari. A. 3, 4, 11. ἀνάγκη, ἣν μὲν συγκύπτῃ τὰ κέρατα — ὁδοῦ στε-ρᾶς οὔσης — ἐκθλίβ- τοὺς ὁπλίτας — πιεζο- — καὶ ταραττομένους. ὅταν δὲ — ἀνάγκη δι- σπᾶσθαι τοὺς τότε ἐκθλι-[βομέ]νους. Lexica hoc ve[rbum] sola LXX. interpp. a[ucto]ritate muniunt, ex 22, 24.

ἐκκαγχάζειν, effu[se ri]dere. Σ. 1, 16. ἐξεκ[άγχα]σεν.

ἐκκαθαίρειν, expur[gare]. vid. ἐγκαθ. vbi est i[n] taphora. Sed prop[rie] A. 1, 2, 16. εἶχον — ἀσπίδας ἐκκεκαθαρμ[ένας]. All. ἐκκεκαλυμμένας. [...] vero et Hutch. defen[dunt] vulgatum, quia §. 1[...] λαμπρότης τοῦ στρατ[εύμα]τος, et quod ap. R[oma]nos quidem fuerint [scu]torum tegumenta, non item apud Gr[aecos]. Quae vtraque ratio videtur satis certa [...] Immo sunt clypei p[urgati,] fulgentes. Quo pe[rtinet] Poll. 1, 149. qui in v[erbis] de poliendis armis r[...] let ἐκκαθαίρειν, λα[μπρύ]νειν, φαιδρύνειν, στ[ίλβειν] ποιεῖν.

*ἐκκαθεύδειν, non [domi] suae dormire, excu[bare]. Cic. de diu. 1, 43. v. [Wal]ckenar adHerodo.p[...] E. 2, 4, 15. Athenien[ses] obsessis ἐξεκάθευδον [...]

ν τῷ Ὠιδείῳ. Leuncl. ιctabant. Fr. Por- extra astu pernoιnt. At Odeum erat ɔe.

εκα, sedecim. Sic iubet Thomas, non ἑκα. v. Doruill. ad p. 104. Π. 1, 4, 16. καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη. amen Stepn. malit δέκα, propter praeτέντε. Λ. 11, 4. E. 11. 5, 1, 10. Alius est in ἑπτακαίδεκα.

δεκάλινος, K. 2, 6. ἰεκάλινος.

εῖν, euocare. E. 7, τοὺς πολιορκουμένους λουν, ex vrbe obses-

ύπτειν, v. ἐκκαθαί-

εῖν, amouere. K. canes φθονερῶς ἐκι παρὰ τὸ ἴχνος. A- pro medio: declia vestigiis. Paulo μεταθέουσι. All. viἐκκυνοῦσι. Pleraque carent verbo ἐκκι- In nouissimis Scaeditionibus affertur e Platone. Sed ibi quid significat. Merice eo vtuntur in- Alex. 2 Reg. 6, 11. amin.

·τειν, suffurari, abducere. Ἀπολ. ῶν ἑταίρων ἐκκλέψαι βουλομένων αὐτὸν, e carcere. Hinc E. 5, 4. 12. nonnulli ab Atheniensibus furori Thebanorum ἐξεκλάπησαν. Ita margg. pro ἐκλάπ. Fortassis recte. Pollux 6, 194. vbi agit περὶ τοῦ ὑποχωρεῖν, dicit ἐκκλέπτειν ἑαυτόν.

ἐκκλησία, ¶ 1. concio ciuium. a) Athenis. E quibus collecta fuerit, vid. Ἀπ. 3. 7. 6. Ibid. §. 8. pro ἡ ἐκκλησία per periphrasin est οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Iungitur saepe c. βουλῇ, vbi vid. Conuocabatur ad iudicandum, E. 1, 4. 8. οὐδενὸς ἀντειπόντος, διὰ τὸ μὴ ἀνασχέσθαι ἂν τὴν ἐκκλησίαν. 1, 7, 2. 5. μέλανα ἱμάτια ἔχοντες — ἵνα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἥκοιεν — ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἐποίουν senatores, conuocabant, colligebant. Alias dicitur ἀθροίζειν, συλλέγειν, συνάγειν. §. 7. 8. v ἀφιέναι nr. 6. d. 2, 4. 30. v. ἀνιστάναι nr. 6. it. ad deliberandum, E. 6, 5. 33. οἱ Ἀθηναῖοι — ἐκκλησίαν ἐποίησαν κατὰ δόγμα βουλῆς. §. 36. de eadem: θόρυβος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. §. 37. Hinc pluralis: Ἀπ. 4. 4. 2. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπιστάτης γενόμενος. (1, 1, 18, pro eo est ἐν τῷ δήμῳ) Ἀπολ. 20. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οἱ Ἀθηναῖοι — τοῖς φρονιμώτατα λέ-

λέγουσι πείθονται. b) Lacedaemone. Erat vel maior, in quam omnes Lacedaemonii cum ſociis omnibus conuocabantur, E. 2, 2, 12. ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ᾗ ἀντέλεγον Κορίνθιοι, καὶ Θηβαῖοι, etc. vel minor, in quam Spartani ſoli conueniebant, E. 3. 3. 8. ἀκούσαντες οἱ Ἔφοροι — οὐδὲ τὴν μικρὰν καλουμένην ἐκκλησίαν ξυλλέξαντες, ἀλλὰ τῶν γερόντων. Haec videtur intelligenda 3, 2, 17. ἔδοξε τοῖς Ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. 4, 6, 3. 5, 2, 11. προσήγαγον αὐτοὺς πρός τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοὺς συμμάχους. it. ſequente plurali: 6, 4, 2. ἡ ἐκκλησία ἀκούσασα — ἐπέστειλαν. Sed Fr. Portus putat, hanc minorem ἐκκλησίαν comparari poſſe cum ea, quae Athenis dicebatur σύγκλητος, vbi non omnes congregabantur. c) Mileti, E. 1, 6, 6. ἐκκλησίαν ἀθροίσας τῶν Μιλησίων. ¶ 2) concio militum. A. 1, 3, 2. συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν στρατιωτῶν. 1, 4. 12. στρατηγοὶ ποιήσαντες ἐκκλησίαν. Sic Athenis E. 1, 1, 9. Ἀλκιβιάδης ἐκκλησίαν ποιήσας παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἴη καὶ ναυμαχεῖν. §. 11. μετὰ τὴν ἐκκλησίαν παρασκευασάμενος ὡς ἐπὶ ναυμα-

χίαν. 2, 2, 2. ¶ 3) con
nis dies. E. 1, 7, 4. ἐκ
λέγεσθαι εἰς ἑτέραν ἐκκλ
αν. §. 6. ἐν τῇ προτέρ
κλησίᾳ. §. 10. p. 59. ¶
concionis locus. E. 2
22. ἐπελάβετο ἐν τῇ ἐκ
σίᾳ τοῦ — ψηφίσματο
concione. 2, 2, 10. Θ
μένης ἐν ἐκκλησίᾳ εἶπε
11. ἀπήγγειλε ἐν ἐκκλη
ὅτι —

ἐκκλησιάζειν, in con
nem vocare. A. 5, 6,
μὴ ἐκκλησιάζειν (paulo
te συλλέξαντας — λέγ
ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἕκα
— πεῖσαι. Αθ. 1, 9.
λέγειν οὐδὲ ἐκκλησιά
Leuncl. obſcure: con
nari. Verte: concion
aduocare.

ἔκκλητοι, Lacedaem
erant ciues Spartani,
ſociis ad conuentum
blicum (ἐκκλησίαν) vo
ti. v. Morus in indic
2, 4, 28. οἱ Ἔφοροι καὶ
κλητοι ἐξέπεμψαν — ἐ
Ἀθήνας. Sed 5, 2, 23.
cuntur Ἔφοροι καὶ τὸ
θος τῆς πόλεως. 5, 2,
ἐλθὼν ἐς τοὺς ἐγκλή
(Margg. recte ἐκκλήτ
ἔλεγε τοιάδε. Paulo p
Leonida compellat
ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι.
ſtinguuntur a legatis
ciorum, atque adeo
dentur conſtituiſſe ἐκ
σίαν illam μικράν, de

κλησία nr. 1. b. quan-
n Crag. de rep. La-
1, 7. intelligit de
re. E. 6, 3, 3. προς-
ν (Atheniensium le-
ἐπὶ τοὺς ἐκκλήτους
Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς
άχους — κατέστησαν
οὺς ἐκκλήτους τε τῶν
δαιμονίων καὶ τοὺς συμ-
ους. Quae apud Athe-
ſes fuerit πόλις ἔκκλη-
. Etymol. M. et quae
t ἔκκλητος δίκη, v. He-
. et Poll. 8, 63.
νειν, ¶ 1) *inclinare*
ugam. Cf. Poll. 1,
Π. 1, 4, 23. ἐκκλίνουσι
εύγουσι. 7, 3, 1. ἐξέ-
ν — ἐπεὶ τὸ στίφος εἶ-
A. 1, 8, 13. ἐκκλίνουσι
ἵπποις καὶ φεύγουσι.
γκλίνειν nr. 2. ¶ 2)
ctere ad perſequen-
. Π. 7, 1, 15. ἐξέκλι-
ατὰ (*verſus*) τὰ φεύ-
ἅρματα καὶ τούτοις
οντο. ¶ 3) *inclinare*
m verſus. K. 6, 10.
κλίνῃ στοῖχος ἢ ἄρχυς,
άτω. Fort. malit quis
νῃ.
ίζειν, ¶ 1) *exporta-*
A. 1, 5, 8. μετεώρους
μισαν e luto τὰς ἁμά-
¶ 2) *deſumere, de-*
ere. Iπ. 4, 2. ὅταν μὴ
ίζῃ ὁ ἵππος τὸν σῖτον,
e praeſepi. Neque
n inepta videtur le-
Pollucis 1, 209. qui
omittit μὴ, modo ἐκκομίζῃ
vertatur *diſſipat*, np.
prae faſtidio. Ita fere in-
tellexit Camerarius, qui
vertit: *abſumatur aut
diſſipetur ab equo*. ¶ 3)
educere. A. 6, 6, 20. ὑμῖν
δέδοται ἐκκομίσαι τοὺς ἄν-
δρας in Graeciam. Ante
erat ἐξάγειν.

ἐκκομίζεσθαι, *ſecum ex-
portare*. A. 5, 2, 14. τὰ ἔ-
ξω τῆς ἄκρας πάντα διηρπά-
σθη καὶ ἐξεκομίσαντο οἱ Ἕλ-
ληνες.

ἐκκόπτειν, ¶ 1) *excidere*.
A. 1, 4, 10. Κῦρος αὐτὸν
(παράδεισον) ἐξέκοψε, *ex-
cidi iuſſit*. 2, 3, 6. E. 6, 5,
37. δένδρα ἐκκεκόφασι. O.
17, 14. ἐκκόπτειν τὴν ὕλην.
¶ 2) *deſtruere*. E. 7, 4, 32.
ἐπεφόβηντο ab hoſtibus —
ἐκκόπτοντες τὰ — σκηνώμα-
τα. Leuncl. *demoliri*. ¶
3) *vi eiicere*. ex loco e-
dito, v. Doruill. ad Char.
p. 319. E. 7, 4, 26. ἐκκό-
πτουσι καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ γη-
λόφῳ. cf. ἀποκόπτειν nr. 3.
Hinc Π. 6, 2, 7. recte ver-
ti poteſt *repellere*, vel
cum Leunclauio *frange-
re*: οἱ τότε ἐκκόψαντες τῶν
τοξοτῶν καὶ ἀκοντιστῶν τὰς
ἀκροβολίσεις. All. legunt
ἀκροπόλεις, atque adeo ἐκ-
κόπτειν vertunt *expugna-
re, exſcindere*.

***ἐκκρατὴς**, V. **ἐγκρατὴς**
nr. 2.

ἐκ-

ἐκκρίνειν, ¶ 1) *separare.* Π. 8, 7, 3. p. 548. ὅταν — καθαρὸς ὁ νοῦς ἐκκριθῇ. ¶ 2) *coetu eiicere, ordine mouere.* Π. 1, 2, 14 οἱ γεραίτεροι ἐκκρίνουσιν· ὁ δὲ ἐκκριθεὶς — Alias ita dicitur ἐξαιρεῖν. v. interpp. ad 1 Cor. 5, 2.

ἐκκρούειν, *excutere.* K. 10, 12. μὴ ἐκκρούσῃ ἐκ τῶν χειρῶν aper venatori venabulum. Pollux 8, 24. non addidit verba ἐκ τῶν χειρῶν. ¶ 2) *depellere hostem.* E. 7, 4, 16. ἐκκρούουσι αὐτοὺς ex arce. Hesych: ἐκκρούει· ἐκβάλλει.

ἔκκρουσις, *excussio e manibus.* K. 10, 12. v. ἕπεσθαι nr. 12.

ἐκκυβιστᾷν, *per caput se deuoluere, capite supra gladios ita prouolui, vt gyro corporis facto pedibus insistas.* A. 6, 1, 5. saltator ἐδινεῖτο καὶ ἐξεκυβίστα. Hutch: *in caput se praecipitem proiecit.* Eodem modo, sed vereor ne obscure, vertit Leuncl. *in caput saliebat ac rursus supra eos in caput exsiliebat,* Σ. 2, 11. εἰς ταῦτα (ξίφη) ἡ ὀρχηστρὶς ἐκυβίστα τε καὶ ἐξεκυβίστα ὑπὲρ αὐτῶν. Sed hic quoque intelligimus ita, vt supra posuimus.

ἐκκυλίζειν, ¶ 1) *euolue*re. K. 8, 8. ἐὰν ἐκκ
ἐκ τῶν δικτύων. *se e*
uerit lepus. ¶ 2) *p*
uere. Metaphor.
2, 22. τοὺς εἰς ἔρω
κυλισθέντας, *qui p*
ci quasi praecipi
dant in amores. v
Hindenb. et Ruhnk
h. l. qui praeferun
lectionem lection
baei ἐγκυλισθ.

ἐκκυμαίνειν, *exun*
um fluctuum in
ruere. A. 1, 8, 1
πορευομένων ἐξεκύμ
τῆς φάλαγγος, τὸ ἐκ
μενον ἤρξατο δρόμ
Laudat hanc metap
Pseudo-Demetr.
sect. 85. imitatur
nus 2, 10. v. Hutch

*ἐκκυνεῖν, v. ἐκκινε

ἔκκυνος, *canes abh*
K. 7, 10. canes ip
cuntur fieri ἐκκυν
ad retia maneant,
cumuagentur. H
ἔκκυνοι· νόσημά τι
Non vero de mor
poris, sed de mala
cationis vitio inte
dum esse, docuit
ad Poll. 5, 65.

ἐκλάμπειν, *exsplen*
re. Π. 7, 1, 1. τὰ K
πλα ὥσπερ κάτοπτρ
λαμπεν ex armis re
rum, quae aureo
illita erant. Sed
11. de sole: αἰθρί

μένης καὶ τοῦ ἡλίου ἐκλάμψαντος, *cum sol effulgeret.*

ἐκλέγειν, ¶ 1) *eligere.* Proprie optima, E. 1, 6, 11. διὰ τὸ ἐκ πολλῶν — ἐκλελέχθαι τοὺς ἀρίστους ἐρέτας. §. 13. ἐξ ἁπασῶν τῶν νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας. Sic de militibus: Απ. 3, 5, 2. σώματα ἀγαθὰ — οἴει πλείω ἂν ἐκλεχθῆναι. ¶ 2) *eximere,* etiam fine delectu. A. 3, 3, 12. τούτους ἐκλέξαντες, np. equos oueraríos ad belli vfum. ¶ 3) ἐκλέγειν δασμοὺς v. in δασμ. cf. ἐκλέγεσθαι nr. 3.

ἐκλέγεσθαι, ¶ 1) *fibi eligere.* Intellecto accuf. A. 5, 6, 10. εἰ βούλεσθε τῆς χώρας — (fc. μέρος) ἐκλεξάμενοι ὅπῃ ἂν βούλησθε κατασχεῖν. O. 17, 5. ἐνὶ τούτων τῶν σπόρων χρῆσθαι ἐκλεξάμενον. c. acc. Π. 8, 6, 4. ἐκλεξάμενος αὐτῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους ἔπεμπε σατράπας. A. 2, 3, 7. ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ad puniendum ἔπαισεν. Αθ. 2, 8. Φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες, ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς, τοῦτο δὲ ἐκ τῆς. Απ. 1, 2, 56. τῶν — ποιητῶν ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα. 1, 6, 14. ἐν βιβλίοις — ἄν τι ὁρῶμεν ἀγαθὸν, ἐκλεγόμεθα. O. 7, 11. ἐγώ σε, mulierem, ἐξελεξάμην. ¶ 2) Pro actiuo: Σ. 4, 17. τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται. Sic in var. lect. permutatur c. ἐξαιρεῖν. v. ibi nr. 8. ¶ 3) *exigere,* vt actiuum, c. gen. E. 1, 1, 14. τὴν δεκάτην ἐξελέγοντο τῶν πλοίων. Sed margg. ἐξέλεγον, quod praefert Morus. Similis varietas eſt in συλλέγειν. Et ſane vſitatius hoc in genere eſt actiuum ἐκλέγειν. Sic Pollux non ſolum 9, 31. habet ἐκλέγειν τέλη, ſed etiam 8, 114. οἱ τοὺς φόρους ἐκλέγοντες.

ἐκλείπειν, ¶ 1) *deſerere.* vrbem, E. 1, 1, 13. τῶν Πελοποννησίων ἐκλιπόντων αὐτὴν, np. Cyzicum. 2, 2, 14. 4, 8, 3. §. 8. οἱ ἔχοντες τὴν πόλιν — ἐξέλιπον τὰ τείχη. §. 11. caſtra, Π. 4, 1, 3. 5. montes, A. 4, 3, 17. argentifodinas, Πο. 4, 43. μὴ ἐκλείπεσθαι τὰ ἀργυρεῖα ab operis. cf. §. 44. All. explicant vt medium: *deficere.* templum, Πο. 5, 9. ἐκλιπόντων Φωκέων, np. cum pulſi eſſent ab hoſte. alueum, ſine acc. O. 7, 38. τῆς ἐν τῷ σμήνει ἡγεμόνος — ὅταν ἐκείνη ἐκλίπῃ, (np. τὸ σμῆνος,) — ἕπονται πᾶσαι. it. c. εἰς, per ellipſin verbi ἀπιέναι, φεύγειν, vel ſimilium. v. Doruill. ad Char. p. 707. et Abreſch. dilucc. Thucyd.

cyd. 5, 4. A. 1, 2, 24. τὴν πόλιν ἐξέλιπον — εἰς χωρίον, pro ἐκλιπόντες ἔφυγον εἰς χ. vt eſt 4, 1, 6. ἐκλιπόντες τὰς οἰκίας — ἔφευγον ἐπὶ τὰ ὄρη. Sed Cod. Eton. hic quoque omittit ἔφευγον, quod tamen non reiicit Abreſch. 7, 4, 1. οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίον. οἱ δ' ἐκλιπόντες (sp. τὸ στρατόπεδον, quod nomen e verbo intelligendum eſt,) ἔφευγον εἰς τὰ ὄρη. ¶ 2) euitare, ſubterfugere. E. 5, 2, 14. εἴ τις τῶν πόλεων ἐκλίποι τὴν στρατείαν. Sic ſere K. 6, 18. ὁ δὲ — ἐκλείπων τὴν ὄψιν, πάλιν περιβάλλει. Leunc. ex oculis ſe proripiens. ¶ 3) Neutraliter: deficere, deeſſe, abgehen, eingehen. A. 11, 2. inſtrumenta τὰ μὲν ἁμάξη — παρέχειν, τὰ δὲ ὑποζυγία. οὕτω γὰρ ἥκιστ' ἂν τὸ ἐκλεῖπον διαλάθοι. Sic de abſumta pecunia, Πο. 5, 12. προσόδων πολλὰς ἐκλειπούσας. E. 1, 5, 2. τάλαντα πεντακόσια. ἐὰν δὲ ταῦτα ἐκλίπῃ —, abſumta l. erogata ſunt. O. 7, 19. μὴ ἐκλιπεῖν ζώων γένη. Bach. interire. Ἱπ. 1, 2, de equitibus: τοὺς μὲν γήρᾳ ἀπαγορεύειν, τοὺς δὲ καὶ ἄλλως ἐκλείπειν. ¶ 4) Aliter, de animo moribundi: Π. 8, 7, 3. p. 550. ἤδη ἐκλιπεῖν μοι φαίνεται ... χή. Ibid. pro eo eſt κα... πειν τὸ σῶμα, ἀπαλλ... τοῦ σώματος, et alia... cedendi formulae. ... λιπεῖν autem intellig... taſſe poteſt τὸ σῶμα... τὸν βίον. v. Weſtie... Luc. 16, 9. ¶ 5) a... deficere, animum ... ſpondere. Ita vertu... 3, 4, 5. ἥλιος — ἠφ... μέχρις οἱ ἄνθρωποι ἐξέ... καὶ οὕτως ἑάλω. Sed ... etiam intelligi τὴν ... cf. nr. 1. ¶ 6) De ... obſcurari. E. 1, 6, ... ἔτει ᾧ ἡ σελήνη ἐξέ... ¶ 7) Confunditur c. ... πειν. v. ἐλλείπειν nr. ...

ἐκλείπεσθαι, defi... De liquefacta niue, ... 5, 12. διὰ τὸ ἐκλελο... αὐτόθεν τὴν χιόνα. c... de eo qui praeſtare ... quid non poteſt, O. ... ἃ τὸ ἕτερον ἐκλείπεται... ἕτερον δυνάμενον.

ἔκλειψις, defectus. ... 3, 3. κατὰ τοῦτον τὸν ... περὶ ἡλίου ἔκλειψιν — ... κητε.

ἐκλύειν, ¶ 1) debili... K. 5, 5. canes τοῦ θ... — ἧττον ὀσφραίνονται... τὸ ἐκλελύσθαι τὰ σώ... reſoluta hebeſcunt. ... tollere. Επ. 2, 5. τῶν ... καίων — ἃ — τοῖς ἀμα... τὸ ἀλγεινὸν τῆς σαρκὸ... λύει, depellunt. Sy...

ἰ μειοῖ. Leuncl. *re-*
it.

θαι, liberare. E.
:3. βοηθήσαντες μά-
λιορκουμένους ἐξελύ-
τοὺς Ἀργείους.

ἀνειν, indagare.
ἰ, 19. p. 80. venator
τόρους αὐτῶν (lepo-
ἐκμανθάνων.

ς, iners, socors,
otius *immodestus.*
h: ἐκμελής· ἀνάρμο-
ἔτακτος. Eπ. 2, 4.
— ἐκμελεῖ καὶ ἄπαι-
Oppon. vtrumque
. Leuncl. *rudi.* In
; apparet sola Syne-
:toritas. Sed dispu-
hoc nomine Gram-

εῖσθαι, ad men-
ι alius rei exigere,
Maafs nach etwas
en. Π. 6, 4, 1. ταῦ-
ήσατο — ἐκμετρησα-
'α ἐκείνου ὅπλα.

εσθαι, explicare,
dere in longitudi-
Suid: ἐκμηρυσάμε-
ἐξελκύσας, ἐπεκτεί-
τὸ μεταφορᾶς τῶν μη-
ων, quae sunt fila e
leducta. it. ἐξεμηρύ-
διεξῆλθεν. In omni-
is glossis additur lo-
icuius scriptoris, sed
Xenophonteus, qui
6, 5, 13. θᾶττον ἂν
ν ἐδόκει οὕτω πέραν γε-
ι τὸ στράτευμα, ἢ εἰ

κατὰ τὴν γέφυραν — ἐξεμηρύοντο. Cf. Gramm. et inprimis Morus in indice anab. qui copiosius de hoc verbo disputat, idque exponit *deinceps transire, defiliren, et transgressos rursus explicari.*

ἐκμιμεῖσθαι, *imitari.* De picturibus Aτ. 3, 10, 1. v. ἀπεικάζειν. Iπ. 10, 16. equus, cui frenum remittitur, φέρεται, παντάπασιν ἐκμιμούμενος τὸν πρὸς ἵππους καλλωπισμόν. In lexicis deest huic verbo auctoritas. Sed extat etiam ap. Eurip. Herc. fur. 1298. et Dionys. Halic. de composit. verbor. p. 2. (p. 7. ed. Reisk.) v. Gramm.

ἐκμισθοῦν, *mercede locare.* Πο. 3, 14. ὁλκάδας — ἐκμισθοῦν ἐπ' ἐγγυητῶν. 4, 14. ἀνθρώπους, οὓς ἐκεῖνος Σωσίᾳ — ἐξεμίσθωσεν. v. Salmas. de vsuris p. 167. In lexicis soli Hermogeni tribuitur hoc verbum. Sed legitur etiam ap. Dion. Cass. 62, p. 714. (c. 27. ed. Reimar.) v. Gramm.

ἐκνεύειν, *quassato capite declinare* vel *excutere.* Iπ. 5, 4. πάντα, ὁπόσα ἂν δυσκολῇ περὶ τὸ πρόσωπον, ὁ ἵππος ἐκνεύειν πέφυκεν ἄνω. ἐκνεύων γε μὴν — 10, 12. K. 10, 12. v. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 306.

1, 16. 8, 8, 12. E. 7, 2, 8. ἐπὶ τῶν τειχῶν — παιόμενοι ἐξέπιπτον. it. c. εἰς, E. 5, 4, 17. ὅπλα ἀναρπασθέντα (a vento) ἐξέπεσεν εἰς θάλατταν. Sic ἐκπίπτειν εἰς ἀνάγκας legitur pro ἐμπίπτειν εἰς τ. ἀν. v. ἐμπίπτειν nr. 1. c. ¶ 2) *corruere*. De arboribus, A. 2, 3, 6. τῶν Φοινίκων, οἳ ἦσαν ἐκπεπτωκότες. ¶ 3) *vi erumpere*. E. 3, 2, 20. ἐκπεσόντες ἐξ οἰκίας — ἀποκτείνουσι. Huc referendum videtur A. 5, 2, 1. Κόλχοι ἐκπεπτωκότες ἐκ τῶν οἰκιῶν πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι. Leunclau. malebat οἰκείων, *facultatibus ſuis exciderant*. Qua emendatione non opus eſt. Melius videtur verti: *pulſi ſedibus* vel *relictis ſedibus*, vel *qui fugerant*, vt pertineat ad nr. 5. ¶ 4) *deflectere*. A. 5, 3, 2. ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ. Sic de nauigantibus: *curſu propoſito excuti*, A. 6, 4, 1. Thraces ad mare οὓς ἂν λάβωσι — ἐκπίπτοντας ἢ ἄλλως πως — ὑβρίζειν λέγονται. Hutch. *qui in littus eiiciuntur vel in breuia incidunt*. Rectius: *qui curſu ſuo excuſſi, vel alio quodam caſu in illa loca peruenerint*. Scil. poſt πως intelligendum eſt ἐλθόντας vel simi-

le quid. 7, 5, 8. τῶ[n] νηῶν πολλαὶ ὀκέλλου[σι] ἐκπίπτουσι. — Θρᾶκ[ες] τὰ καθ' αὐτοὺς ἕκαστ[α] πίπτοντα λῄζονται. c[f.] terpp. ad Act. 27, 2[…] Wetſten. etiam l[…] Homer. Odyſſ. η, 283 que Euſtath. p. 158[…] ¶ 5) *fugere propte[r] ſtantes hoſtes*. A. 5, […] οἱ ἐκπίπτοντες ex arc[e …] 14. E. 4, 4, 11. ἐκ τοῦ […]ρώματος ἐξέπιπτον. 6[…] ἐκπίπτουσι κατὰ τὰς π[…] ¶ 6) *fugere ſponte* […] *tria*. E. 6, 5, 10. β[…]τέον εἶναι — τοῖς ἐκπ[επτω]κόσι. it. praegnant[er c.] πρὸς, E. 3, 2, 20. ἐξέ[…] πρὸς τοὺς Λακεδαιμ[ονίους] ¶ 7) *patria pelli vt* […]*lem*. A. 1, 1, 7. κα[ὶ] τοὺς ἐκπεπτωκότας. […] 1, 23. ἐν Θάσῳ — στ[άσεως] γενομένης, ἐκπίπτου[σιν οἱ] Λακωνισταί. 5, 4, 14[…]σκόμενοι ὑπὸ τῶν — […]πτωκότων. 7, 1, 31. […]πεσόντες. 7, 3, 1. τοὺς […] δόγματος ἐκπεπτωκότ[ας …] c. gen. E. 5, 2, 12. p[…] ἐκπεπτωκότα ἤδη α[…] Μακεδονίας. Margg. […]σης M. it. c. ἐκ, A. […] 18. ἐκ ταύτης τῆς χώρ[ας] ἐκπεσὼν ὁ πατὴρ, a[…] *regno*. E. 4, 8, 5. ὅ[…] τῶν — πόλεων ἐξέπι[πτον] it. c. ὑπὸ, E. 4, 8, 2[…] ἐκπεπτωκότες Ῥοδίων

τοῦ δήμου. ¶ 8) *abrogari.* E. 3, 4, 2. τὰς δεκαρχίας καταστaθείσας — ἐκπεπτωκυῖας δὲ διὰ τοὺς ἐφόρους. ¶ 9) De calculis: *exire.* Σ. 5, 10. ἐπεὶ δὲ ἐξέπεσον αἱ ψῆφοι, np. e ciſtula. Eſt hoc in genere proprium.

ἐκπλεῖν, *enauigare, naui discedere.* domo, Aϑ. 1, 14. 18. e portu, E. 1, 6, 14. ἐξέπλευσεν ἔξω τοῦ λιμένος. Saepius de iis, qui nauigant e Ponto, A. 5, 6, 9. 11. ὅπως ἐκπλεύσῃ ἡ στρατιά. §. 12. ἐὰν ἐκπλέητε. §. 14. et 20. ἐκπλεῖν. 6, 2, 8. ὅπως — ἐκπλεύσειαν. §. 9. ἐκπλεῦσαι. E. 1, 1, 14. Hinc A. 7, 1, 1. ἐκ τοῦ Πόντου πεζοὶ ἐξιόντες καὶ πλέοντες, all. pro πλέοντες habent ἐκπλέοντες. in expeditionem, Aγ. 1, 9. E. 4, 8, 25. 7, 1, 2. p. 437. οὐδαμόθεν τριήρεις πλείους ἐκπλεύσειαν, ἢ παρ' ὑμῶν, *aedificari, armari, emitti, poſſunt.* it. c. ὡς, A. 2. 6, 2. ἐξέπλει ὡς πολεμήσων. 7, 6, 1. ἐκπέπλευκεν ὡς πολεμήσων. it. c. εἰς, E. 4, 8, 32. αὐτὸς — ἐκπλεῦσαι εἰς Ἄβυδον. 5, 1, 10. 7, 1, 24. it. c. ἐπί, A. 6, 4, 5. ἐκπεπλευκότες ἐπὶ ταύτην τὴν μισθοφοράν. Aγ. 1, 37. πόλεις, ἐφ' ἃς ἄρχων ἐξέπλευσε. it. c. pluribus praepoſitt. E. 2, 1, 11. Λύσανδρος ἐκ τῆς Ῥόδου — ἐκπλεῖ πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον πρός τε τῶν πλοίων ἔκπλουν, καὶ ἐπὶ τὰς ἀφεστηκυίας αὐτῶν πόλεις.

ἔκπλεος, Attice ἔκπλεως, *expletus, copioſus.* Π. 1, 6, 7. ἅπαντα τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεω, *affatim.* 3, 1, 16. ſeruos ἔκπλεω (cumulate) πάντα ἀνάγκῃ διακονουμένους. 4, 2, 18. ἔκπλεω πάντα τὰ ἐπιτήδεια. 8, 3, 15. Eadem forma generis neutr. in plur. extat E. 3, 2, 9. Ιερ. 10, 2. ὅσῳ ἂν ἔκπλεω τὰ δέοντα ἔχωσι, vbi deeſt μᾶλλον. Sed legitur etiam ἔκπλεα. Suid: ἔκπλεα· πλήρη. ἐσθῆτας τε καὶ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παρεῖχεν, ἀντὶ τοῦ αὐτάρκη. Locus Xen. eſt Π. 6, 2, 4. vbi praeter ἔκπλεω maſc. ter eſt neutr. ἔκπλεα. Etiam femin. plur. eſt ἔκπλεῳ, Ιερ. 1, 18. Sed in ſingul. et neutr. eſt ἔκπλεων, A. 3, 4, 14. et accuſ. maſc. A. 7, 5, 5. τὸν μισθὸν ὑπισχνεῖτο — ἔκπλεων παρέσεσθαι δυοῖν μηνοῖν. Leuncl. *ſtipendium integrum.* O. 4, 7. τὸν ἀριθμὸν τὸν τεταγμένον militum ἔκπλεων ἔχοντες.

ἐκπλήθειν, *explere.* E 6, 1, 4. p. 364. ἐκπλῆσαι τὰς γνώμας. v. γνώμη nr. 5. i. Π. 7, 4, 8. pro ἐξώπλισε in margg. eſt ἐξέπλησε.

Con-

Confunditur etiam c. ἐκπληροῦν. v. ἐκπληρ.

ἐκπληκτικὸς, *terribilis*. Ιπρ. 8, 18. οἶμαι οὕτω ἐκπληκτικωτέρους τοῖς ἐχθροῖς ἂν εἶναι.

ἔκπληκτος, *timore perculsus*. K. 5, 9. διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἔκπληκτοι γίγνεσθαι.

ἔκπληξις, *terror*. E. 4, 7, 3. ἐνέβαλε καὶ πολλὴν ἀπορίαν, καὶ ἔκπληξιν — ἐποίησεν.

ἐκπληροῦν, ¶ 1) *explere, augere, supplere iustum numerum*. Π. 5, 3, 13. ἱππέας ἐξεπλήρωσαν εἰς δισχιλίους. Ita margg. pro προσεπλήρ. 5, 4, 15. τὸ ἱππικὸν ἐκπληρώσω εἰς τοὺς μυρίους. Margg. Steph. ἐκπλήσω. Ιπρ. 9, 3. τὸ ἱππικὸν — ἐκπληρωθῆναι εἰς τοὺς χιλίους ἱππέας. Sic supra ἐκπιμπλάναι. ¶ 2) *supplere necessaria alia*. Π. 4, 5, 14. p. 250. τὸ ἐλλεῖπον ἐκπληρώσατε. Mrgg. ἐκπλήσατε. (v. Wetst. ad Act. 13, 32.) 4, 6, 6. τοιαῦτα δ' ἄλλα, ὧν ἐδέοντο, ἐκπληρώσαντες ἑαυτοῖς, ὡς μηδενὸς δεόμενοι στρατεύοιντο. Απ. 2, 2, 5. mater infantem nutriens, qui nondum potest eloqui, quae sibi desint, ipsa στοχαζομένη τά τε συμφέροντα καὶ τὰ κεχαρισμένα πειρᾶται ἐκπληροῦν, *infantis loco* *comparare*. Απ. 3, 6 αἱ πρόσοδοι — ἵνα εἴ τινες δεῶς ἔχουσιν, ἐκπληρω §. 14. paterfamilias τ των ἐπιμελόμενος ἐκπλη σει.

ἐκπλήττειν, *percell vehementer mouere a mum, obstupefacere animus varie afficia* ¶ 1) Π. 5, 2, 8. οὐδενὶ β ματι οὔτε πόματι — ἐκ πληγμένος. Paulo post κεκινῆσθαι. ¶ 2) *spe voluptatis* vel alius bo Σ. 4, 23. ὑπὸ τοῦ ἔρω ἐκπλαγέντα, *amore* *ptum*. c. inf. Απ. 4, 5 ἡ ἀκρασία — αἰσθανομέ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ κα ἐκπλήξασα ποιεῖν τὸ χεῖ Genitiui pendent ab σθαι. c. ἐπὶ, Π. 1, 4, ἐκπεπλῆχθαι ἐπὶ τῷ κ λει. ¶ 3) *tristitia* f. *m* *rore*. Π. 7, 3, 6. ὁ Κ ὡς ᾔσθετο τὸ ἔργον (P theae necem), ἐκπλα ίεται. ¶ 4) *indignatio* Π. 2, 2, 1. p. 102. ὑπὸ ἐκπεπλῆχθαί τε καὶ ὀ ζεσθαι τῇ τύχῃ. ¶ 5) *tim* *re*, inprimis repenti Hesych: ἐκπλήσσει· ἐκ βεῖ. Π. 1, 6, 19. p. 81. β ἐξέπληττες αὐτὸν, lepore 3, 3, 29. αἰγυναῖκες — ἔ ον ἐκπεπληγμέναι. 7, 5. ἀχρεῖοι ἔσονται ὑπὸ τοῦ πεπλῆχθαι, np. cum in vrbe viderint. A. 1,

ττε ἐκείνους ἐκπε-
αι, ob repentinum
tum hoſtium. 1, 8,
2, 9. 2, 3, 1. 2, 4,
5. 8. 7, 6, 31. ὁ Ἡ-
ης μάλα ἐξεπλάγη.
, 8. ἀκούσαντες ταῦ-
Φορ — ἐξεπλάγη-
, 8, 5. 38. Ιπ. 8, 19.
παράδοξα, ἦν μὲν
ῇ, μᾶλλον εὐΦραί-
ους ἀνθρώπους · ἦν
, μᾶλλον ἐκπλήττον-
ollit referri ad nr.
ɔ. οἱ ἐνέδραις ἐμπί-
ἐκπλήττονται. Sic
a ταράττειν, quod
ıtum corporis et
refertur, Ιπ. 10,
ἵππους — παίοντες
·ουσιν, ὥστε τετα-
καὶ κινδυνεύειν. Iun-
ıis timendi verbis,
, 1. ὡς ἤκουσε τοῦ
— ἐξεπλάγη — καὶ
ı. A. 5, 6, 22. ἐκπε-
οι ἦσαν καὶ ἐδεδίε-
στρατιὰν, quia pro-
are non poterant.
12. πλῆθος πεΦοβη-
κπεπληγμένον. Sed
15. p. 285. ὅσῳ ἂν
ῶσι, τοσούτῳ μείζω
επληγμένον μᾶλλον
ον κέκμηνται, pas-
ıdetur vim actiui
Stoeber. tamen
n. in v. ἐκπλ ver-
rem ad ſtuporem
auctum. Morus
ι, Heſych: ἐκπε-
πατευμένος· ἐκπεπληγμένος,
ἔκΦρων. ¶ 6) admiratione. Heſych: ἐκπλαγείς· θαυμάσας. it. ἐξεπλάγη· ἐθαύμασε, ἐξέστη. Π. 6, 3, 7. μηδὲν εἰδότες ἐκπεπληγμένοι ἦσαν τῷ πράγματι. 8, 8, 7. προσεκύνησαν — ἐκπλαγέντες τῇ παρασκευῇ in pompa. A. 6, 1, 7. ἐπὶ τούτῳ ὁρῶν ὁ Μυσὸς ἐκπληττομένους (all. ἐκπεπληγμένους) αὐτοὺς, np. quod Mantinenſes armati ſaltaſſent. De eadem re Σ. 2, 19. ἐξεπλάγην.

ἔκπλους, *nauium egreſſio ſ. emiſſio.* Αϑ. 1, 16. οἴκοι καθήμενοι ἄνευ νεῶν ἔκπλου, διοικοῦσιν τὰς πόλεις. E. 1, 6, 12. ἐπολιόρκει, ἐνταῦθα τὸν ἔκπλουν ἔχων. Leuncl. vertit: *cum poteſtatem exeundi cum ſuis nauigiis haberet.* Fortaſſis melius verteretur: *cum poteſtatem exeundi — aliis adimeret, portum eiusque exitus obſidens.* 2, 1, 11. Λύσανδρος ἐκπλεῖ — πρὸς τῶν πλοίων τὸν ἔκπλουν, *vt obſeruaret* vel *exciperet naues enauigantes.* 4, 6, 14. καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν — ἐκώλυον. Pro καὶ γὰρ, quod eſt e marg. Leuncl. in reliquis eſt κατὰ, quae praepoſitio ſi genuina eſt, ἔκπλους ſignificat locum, vnde ex-
eunt

eunt naues, ſed tum ἐκώλυον non habet, quo referatur. Legitur etiam pro ἄπλους, E. 5, 1, 18. v. ἄπλ.

ἐκποδὼν, *e medio, procul.* vt Hebr. מִבֵּין רַגְלָיִם. v. Erneſti proluſ. de veſtigiis linguae Hebr. in lingua Graeca, Lipſ. 1753. 4. p. 5. ſq. Interdum ſcribitur ἐκ ποδῶν. Et grammatici quidem iubent ita ſcribi, quando ſignificat *e medio*, ſed ἐκποδὼν, quando eſt *e veſtigio.* v. Steph. in theſ. et Reitz ad Lucian. imag. extr. T. II. et ad Iou. Trag. T. II. p. 669. Idem tamen T. III. p. 381. recte ſtatuit, nullum diſcrimen eſſe, quia accentus ſint recens inuentum, ſaepe in vnum locum vtraque ſignificatio conueniat, et diuerſus ſit ſcribendi modus pro arbitrio ſcribentis. Igitur 1) c. ἀναιρεῖσθαι, *e medio tollere*, O. 20, 11. ἃ ἐκ ποδῶν ἀναιρεῖται. ¶ 2) c. ἀπέρχεσθαι, Σ. 4, 51. ἐμοὶ — ἐκποδὼν ἀπέρχονται, *gehn mir aus dem Wege*, occurſum meum omninoque conſuetudinem vitaturi. ¶ 3) c. γίγνεσθαι, a) *remoueri.* Π. 1, 5, 7. p. 55. ἐκποδὼν ἡμῖν γεγένηται τὸ δόξαι τῶν ἀλλοτρίων ἀδίκως ἐφίεσθ[ai] *nobis alienum eſt.* b) … *ire.* Π. 6, 4, 5. p. 392. … λεύεσθαι, πῶς ἂν ἐκπ… γένοιντο, vt pugnae ſe… trahant. Oppon. μέν… c) *debellari.* E. 6, 5, … εἰ ἐκποδὼν γένοιντο … δαιμόνιοι, ἐπὶ πρώτους … μᾶς στρατεύσαιμεν οἱ Θ… οι. d) *mori.* Ἀγ. 11, … τίνος ἐκποδὼν γενομέν… — Deinceps eſt τελ… σαντος. Sic poteſt … Π. 8, 2, 13. ἐκποδὼν … λοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερ… νέσθαι. Niſi malis a … *amicitia remoueri.* … c. εἶναι, *abeſſe.* A. 2, … *remotos volebat.* … gen. v. Thom. in v. … Π. 5, 4, 16. p. 317. … χλεῖσθαι ἐστὶν, οἴκα… ἀπιόντες τούτων ἐκπο… μεν. Potes etiam iun… participio ἀπιόντες, et … tere *nos ſubduceba*… ¶ 5) c. ἔχειν. Π. 6, 1 … οἱ φίλοι — συμβουλ… ἐκποδὼν ἔχειν ἑαυτόν. uncl. *vt e medio me* … *ducam.* Ita quoque … doctus in Obſ. miſc. … IV. p. 271. ¶ 6) c. κεῖ… O. 8, 20. τὸ μέσον … φαίνεται, ἐκ ποδῶν ἑκά… κειμένου, *ſingulis or*… *poſitis, ne ſe inui*… *impediant.* ¶ 7) c. … σθαι, a) *amouere.* Ἰ. 1, 2. διεδίδρασκον — ἐκ…

ῖ, βουλόμενοι τὰ ὄντα
ῶν ποιεῖσθαι, ver-
ui. Ιπρ. 1, 4. οἱ λακτί-
— ἐκποδὼν ποιητέοι.
erficere, A. 1, 6, 9.
3, 9. 11. vbi ſynon.
ιvατοῦν. §. 17. p. 90.
, 4, 2.
ιμεῖν, *ad bellum*
re. E. 5, 4, 20. ἐμ-
ι εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἵν'
ιμήσειε τοὺς Ἀθηναί-
ὡς τοὺς Λακεδαιμονί-
Steph. et Abreſch.
. Thuc. 1, 36. di-
eſſe h. l. pro ἐκπο-
αι. Sic Harpocrat.
eo Suid: ἐκπολεμῶ-
ιτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ εἰς
ν καταστῆσαι. γρά-
δὲ καὶ διὰ τοῦ η ἐκ-
ῆσαι, ὡς καὶ παρὰ
ὄντι. cf. Zonar. le-
S. ap. Valcken. ad
n. p. 72. ſq. Nam
n., vt Thom. Mag.
'ἐπολέμωται, ita di-
it haec verba, vt ἐκ-
ῶσαι ſit εἰς πόλεμον
εῖν (Suïd. interpre-
etiam τὸ πολεμίους
, οἷον ἐπὶ πόλεμον τι-
ροξῦναι, et Heſych.
ποιῆσαι, Cf. in v.
έμωσε.), ſed ἐκπο-
ι, τὸ πόλιν ἐξελεῖν.
ορκεῖν, ¶ 1) *ex-*
re. E. 7, 4, 18. ἐξε-
ιησαν τὸν Ὄλουρον.
hol. Thucyd. 1, 94.
ue diſtinguit πολιορ-
κεῖν et ἐκπολιορκεῖν. ¶ 2) *obſidione ad deditionem compellere.* E. 2, 4, 3. βουλομένων τῶν τριάκοντα ἀποτειχίζειν, ὅπως ἐκπολιορκήσειαν αὐτούς. §. 19. Απ. 1, 6, 9. ἐκπολιορκηθείη δὲ πότερος ἂν θᾶττον —— Schol. Thucyd. 5. 32. ἐκπολιορκήσαντες· ἑλόντες καὶ δουλώσαντες ἐκ πολιορκίας.

ἐκπονεῖν, ¶ 1 *diligenter et ſtudioſe facere*, fere i. q. πράττειν. Π. 4, 3, 3. p. 230. τοῖς σώμασιν ἐκπονεῖν, ſcil. τὰ φραζόμενα ſ. δεικνύμενα, *corpora exercendo ea exprimere.* cf. Barneſ. ad Eurip. Iphig. in Aul. 367. c. acc. Π. 1, 5, 7. p. 52. τὰ καλὰ προθύμως ἐκπονοῦντας, *recte factis operam dare.* Sic p. 53. τοῦτ' ἐκπονοῦσιν — ταῦτα ἐκπονήσαντας. vbi ſynonyma ſunt πράττειν, μελετᾶν, etc. it. 2, 3, 2. vbi tamen Zeun. exponit *laborando bona acquirere.* 8, 1, 8. τὰ περὶ τοὺς θεοὺς μᾶλλον ἐπεδείκνυεν ἑαυτὸν ἐκπονοῦντα, *ſtudioſius facere* ſ. *curare*, quin *emendare.* Αγ. 11, 9. δόξης οὐδεμιᾶς ἦρα, ἧς οὐκ ἐξεπόνει τὰ ἴδια. Steph. legit ἐξεπονεῖτο ἰδίᾳ. Nulla apta ſententia. Ιπρ. 9, 1. τὸ συμφέρον ἐκπονεῖν, *facere.* K. 10, 21. τὴν εὐψυχίαν, δι' ἣν εἵλοντο ἐκπονεῖν

νεῖν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Leuncl. vertit obſcure. Fortaſſis eſt *propter quam tractare elegerint hanc artem* (venatoriam). ¶ 2) *exercere*. Π. 3, 3, 25. διὰ τὸ τὰ σώματα ἐκπεπονῆσθαι, *laboribus roborata*. 5, 1, 13. τὰ πρὸς πόλεμον ἐκπονεῖν. Ιπρ. 8, 6. τῶν ἀσκημάτων τὰ πολλὰ σὺν ἱδρῶτι ἐκπονοῦνται. Hinc E. 6, 4, 28. milites ἐκπεπονημένους, *exercitatos*, ὡς ἂν κράτιστοι εἶεν. Ιπρ. 8, 2. ἐκπεπονημένοι τῇ ἐλάσει, ὥστε δύνασθαι — ὑποφέρειν. §. 3. equi ἐκπεπονημένοι τοὺς πόδας. §. 4. ἐκπεπονημένοι ὥστε ἀποπνίγεσθαι. Brodaeus et Ribittus intelligunt *equos nimis ſaginatos*, quod non diſplicet Zeunio, qui dicit, indicari *equos nimis curatos*, h. e. *ſaginatos*. Nam ἐκπονεῖν interdum eſſe *ſedulo curare* (vt Π. 1, 5, 7. 8, 1, 8. 8, 2, 4.) Sed hoc nobis durum videbatur. Leuncl. emendat ἐκπεπιαμμένοι, *obeſi*, *ſaginati*. (Welſ. in notis habet ἐκπεπταμένοι, fortaſſis librarii vitio.) Probat hanc emendationem Grammius (in v. εὐοχούμενος), qui putat, Leunclauium fortaſſis illud ἐκπεπιαμμένοι in codicibus aut gloſſa

quadam inueniſſe; [illegible]
adeo hoc ἐκπεπιαμ[illegible]
cenſet in lexica infe[illegible]
dum, in quibus hac[illegible]
deſideretur. Camera[illegible]
vertit *confectos lab*[illegible]
Quae interpretatio p[illegible]
placere, ſi vſu loqu[illegible]
poſſit confirmari. Sed
τὸ ἀποπνίγεσθαι magi[illegible]
ri videtur in ſagin[illegible]
quam in equis laboro[illegible]
fectis. Sed optime [illegible]
πονημένοι verti videtu[illegible]
quitando ita agitat[illegible]
pabulum digeru[illegible]
ausgeritten. ¶ 3) [illegible]
rare, apparare. Π. [illegible]
12. τούτου οὐ πάνυ [illegible]
λουμένους ὥρα. [illegible]
καὶ ταῦτα ἐκπονῆσαι [illegible]
Antea erat etiam [illegible]
σκευάζονται. §. 4. τὰ
βασιλεῖ σῖτα πολὺ δια[illegible]
τως ἐκπεπόνηται. [illegible]
erat ἐξειργασμέναι [illegible]
4, 2, 4. ὅπλα ἐκπεπ[illegible]
να ἐς κόσμον. Sim[illegible]
Ιπρ. 2, 9. ταῦτα ὑπ[illegible]
δεῖ ἐκπεπονημένα τ[illegible]
πεῦσιν, *labore et ex*[illegible]
tatione comparata.
labore digerere [illegible]
Iungitur c. ἀναλίσκ[illegible]
1, 2, 16. μαρτυρία [illegible]
πονεῖσθαι τὴν δίαιταν [illegible]
ὑγρὸν, ἐκπονοῦντες [illegible]
σκον. Cf. εἰσιέναι [illegible]
Απ. 1, 2, 4. it. abſ[illegible]
Ο. 11, 12. bis. et §
in quibus tamen ſa[illegible]

esse potést *labora-*
't Π. 8, 8, 5. vbi pro
in margg. non ma-
ἐκπονεῖν. ¶ 5)
ritur, an iungatur
ς. Π. 8, 1, 13. ἀσκῶν
περὶ ἑαυτὸν πολὺ μά-
αὐτὸς ἐξεπόνει τὴν
·ειαν καὶ τὰς πολεμι-
χνας. Marg. Leuncl.
ξεπ. inserit πρός. Sed
ostendit, hanc le-
s varietatem perti-
id §. 12. v. προσεθί-
ἰπ. 1, 4, 13. all. ha-
προσμάθησιν ἐκπονῆ-
mpliorem doctri-
comparare, all. di-
πρὸς μάθησιν ἐκπ.
Fr. Portus, intelle-
ευτῆν, vertit: *dis-*
rum artium causa
s perferre. Sed
nb. videtur recte
lisse priorem lecti-

ύεσθαι, ¶ 1) *pro-*
A. 5, 1, 5. ἐπὶ λεί-
πορεύσονταί τινες. 5,
ἐκπορεύεσθαι εἰς τὴν
α, np. ex Asia. Ay.
πρεσβευτὴς ἐκπορευ-
ἀντὶ στρατηγοῦ. ¶
facere. A. 6, 6, 21.
ιύοντο διὰ τῶν Βιθυ-

'ειν, *subministra-*
peditare. pecuni-
Π. 3, 1, 17. E. 7,
vbi est c. εἰς, *im-*
re. stipendium, o-

dat. A. 5, 6, 9. ἐκπορίουσι τῇ στρατιᾷ μισθόν, vbi all. ἐξευπορίουσι. commeatum, A. 6, 2, 3. arma, E. 5, 3, 17. cf. ἐμπορίζεσθαι ex Πο. 4, 38.

ἐκπράττειν, *exigere* mulctam vel poenam. Λ. 8, 4. Ephori ἱκανοὶ μὲν ζημιοῦν — κύριοι δὲ ἐκπράττειν παραχρῆμα, np. τὴν ζημίαν. cf. Obs. Misc. Vol. VI. p. 587.

ἐκπρεπῶς, *pulchre, cum gloria.* Σ. 8, 31. Πατρόκλῳ — ἐκπρεπέστατα τιμωρῆσαι, v. Homer. Il. σ, 97. sqq. inprimis 121.

ἔκπωμα, *poculum.* Refertur inter dona, Π. 5, 5, 12. 8, 3, 15. 8, 4, 11. 12. inter res dono aptas, A. 7, 3, 8. inter res pretiosas, Π. 5, 2, 10. 8, 4, 8. bis. 8, 8, 9. in praeda, A. 4, 3, 18. 4, 4, 13. E. 4, 1, 11. inter praemia victoriae in certaminibus, Π. 8, 3, 14. Praeterea extat Π. 1, 3, 7. et 8. vbi in sqq. dicitur φιάλη.

ἔκσπονδος, *non particeps foederis vel pacis, foedere exclusus.* E 5, 1, 29.

ἐκστρατεύεσθαι, *in expeditionem aduersus hostes in hostilem terram exire.* Π. 3, 3, 8. p. 179. ἦν ἐκστρατευώμεθα. Ante erat: εἰς τὴν πολεμίαν ἴωμεν.

μεν. E. 7, 5. 9. Semel etiam legitur actiuum

ἐκστρατεύειν. Ay. 7, 7. Xerxes ἐξεστράτευσε, *exercitum eduxit in Graeciam, bellum intulit Graeciae*, ὡς δουλωσόμενος.

ἐκστρατοπεδεύεσθαι, *caſtra metari*. Π. 6, 3, 1. ἐξεστρατοπεδεύετο εἰς δυνατὸν ἐγγύτατα, atque adeo paulo remotius a loco priori.

ἑκταῖος, *ſexto die aliquid agens*. A. 6, 6. 22. ἀφίκοντο ἑκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν.

ἐκτάττειν, *deligere, aſſignare, ordinare*. Π. 6, 2, 4. ἐπὶ τὰς καμήλους ἐκτεταγμένοι ἦσαν ἄνδρες δύο ἐφ' ἑκάστην.

ἐκτάττεσθαι, ¶ 1) *aciem ſuam inſtruere*. Π. 6, 1, 22. ἐκτάττεσθαι ὅπη ἂν δοκῇ κράτιστον εἶναι. Paulo poſt ſimpl. τετάχθαι. A. 5, 4, 5. οἱ μένοντες ἐξετάξαντο οὕτως. all. ἐξητάζοντο. 7, 1, 15. χωρίον κάλλιστον ἐκτάξασθαί ἐστι. ¶ 2) *ſe collocare, locum in acie occupare*. Π. 6, 3. 11. p. 386. σὺ δὲ — ἐπὶ ταῖς καμήλοις ὄπισθεν τῶν ἁρμαμαξῶν ἐκτάττου. ¶ 3) *in acie ſirui*, vel *ſe in acie inſtruendum praebere*. Π. 6, 3. 5. ἐκτάττονται — ὁ δὲ τάττων.

ἐκτείνειν, ¶ 1) *extendere, porrigere*. A. 5, 1, ταθεὶς ὥσπερ Οδ κχθεύδων. cf. Home ν, 116. Σ. 4, 31. ἠθ θεύδω ἐκτεταμένος. pon. συγκάμπτειν, 5. ἐκτείνεται καὶ σ πτεται, *extendi et trahi poteſt*, op. c. acc. A. 5, 8, 6. τ μόγις ἐκτείνας. Ιπ. 1, γὰρ ἐγκάμπτοντες, ἐ τείνοντες τὸν τραχ *protendentes*. (cf. 5, 168.) 7, 2. τὴ ἐκτείνων. K. 5, 10. κατακλίνεται τὰ σκέλη — συνθεὶς κα νας. Poll. 5, 72. hab τείνας. ¶ 2) De ex Π. 5, 4, 20. παρελ bem ἐκτεταμένως μάξαις, *longa ſa* ἐκτεταμένοι πορε Paulo ante ἐπὶ μακ ρευομένοις. 8, 5, 8 ἐκτεῖναι (ſcil. in lo dinem) φάλαγγα ἐ βαθῦναι. E. 4, 8, πολύ τε καὶ στενὸν μένον τὸ στράτευμα, *guſtiis longe porr* 6, 5, 19. ex angu greſſus ἐξέτεινε πα ἐννέα ἢ δέκα τὸ στρα vbi videtur intellig de latitudine fron 5, 22. poſt iter ἐπεὶ θη αὐτῷ ἡ φάλαγξ σθη στρατοπεδευομ 3) De terra foſſa

δὲ ὁ ἀργυρώδης τόπος
ἔδον τι συστελλόμενος.
καὶ ἐπὶ πλέον ἐκτεινό-
ampliatur, latius
gitur, dilatatur fo-
lo. ¶ 4) Απ. 3, 13, 5.
είναις τοὺς περιπά-
si longiores facias
lationes. ¶ 5) *con-*
Π. 5, 4, 3. προθύ-
κτείναν τὸν ἵππον —

ίζειν, *absoluere*
partem. E. 3, 2, 8.
ζε — κατὰ μέρη διε-
οῖς στρατιώταις, ἤθ-
ειν — τοῖς πρώτοις ἐκ-
χσι. 4, 4, 18. τὸ πρὸς
εν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις
καλὸν ἐξετείχισαν, τὸ
μᾶλλον κατὰ ἡσυχί-
ίχιζον.
ειν, *perficere.* Λ.
τοῖς τὰ νόμιμα ἐκτε-
quae per omnes
s e legibus facien-
it.
ειν, *castrare.* Π.
3. 5. 3, 5. τὸν ἐκτμη-
ὑπὸ τοῦ Ἀσσυρίου.
2. οἱ ἵπποι ἐκτεμνό-
it. οἱ ταῦροι et οἱ κύ-

¶ 1) *habendum*
Απ. 3, 11, 2. ταύτην
χάριν ἐκτέον, *haec*
gratiam debet. ¶
aerendum est. E.
p. 362. ἐκτέον μοι
ocietatem mecum
dam esse. All. ἐκ-

ἐκτίνειν, *restituere, reddere, soluere.* Ιερ. 7, 12. χρήματα ἐκτίνων ὅσους ἀφείλετο. Et ex forma ἐκτίειν, Απ. 3, 12, 2. ἐκτίσαντες pro libertate πλείω τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς.

ἐκτοξεύειν, *sagittas mittere.* A. 7, 8, 8. e turri.

ἐκτός, ¶ 1) *extra.* Ιεp. 7, 4. τὰ ἐκτὸς τείχους διασώζειν. Marg. Steph. et Cod. Lipf. habent ἐκ, fortaſſis e gloſſemate. Saltem Thomas Mag. in v. ἔξω p. 328. ſemper vult ἐκτὸς ἐπὶ κινήσεως poni. Ipſe tamen fatetur, Platonem ſemel ἐπὶ στάσεως dixiſſe. Sic Απολ. 4. pro ἐκ τοῦ λόγου Gesner. volebat ἐκτὸς λόγου. ¶ 2) *praeter.* E. 1, 2, 2. ἀπέκτειναν ἅπαντας —, ἐκτὸς ὀλίγων. 1, 6, 24.

ἐκτραχηλίζειν, *per collum effundere s. excutere.* Heſych: ἐκτραχηλισθῆναι· ἐκπεσεῖν. v. omnino Etymol. M. p. 169. ed. Venet. 1710. Π. 1, 4, 8. μικροῦ κἀκεῖνον ἐξετραχήλισεν, ὑπ. ὁ ἵππος. Hanc explicationem defendit Vir doctus in Obſ. Miſc. Vol. III. p. 342. ſqq. Sed Schol. Ariſtoph. Plut. 70. et Suid. ἐκτραχηλισθῆναι explicant τοὺς τραχήλους κατακλασθῆναι. et Steph. vtramque notionem in noſtro coniungit: *parum ab-*

abfuit, quin ei excuffo collum f. ceruices fregerit. At locus agit tantum de cadendi periculo, non de periculo collum frangendi. Sequitur enim: οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμενεν.

ἐκτρέπεσθαι, deflectere de via. Hefych: ἐξετράπησαν· ἐξέκλιναν. A. 4, 5, 12. ἐνταῦθα ἐκτραπόμενοι ἐκάθηντο. 5, 4, 8. ἐκτραπόμενοι ᾤχοντο. all. non male ἀποτραπόμενοι vel ἀποτρεπόμενοι, terga dantes. E. 7, 4, 22. ἐβοήθει — ἐκτραπόμενος κατὰ τὴν ἐπὶ Κρῶμνον φέρουσαν ἁμαξιτόν.

ἐκτρέφειν, enutrire ad maturitatem. A. 7, 2, 18. patre mortuo ἐξετράφην ὀρφανὸς παρὰ Μηδόκῳ. Απ. 1, 4, 7. ταῖς γεινομέναις ἐρῶντα τοῦ ἐκτρέφειν. Sic rex apum, O. 7, 34. τοῦ τόκου ἐπιμελεῖται ὡς ἐκτρέφηται. ἐπειδὰν δὲ ἐκτραφῇ. D. fue, O. 17, 10. Et ibidem de terra, ἣν ἐκτρέφειν ἐᾷς τὴν γῆν διὰ τέλους τὸ σπέρμα εἰς καρπόν.

ἐκτρέχειν, excurfionem [illegible] facere. ex vrbe, A. 5, 4, 8. ἐκδραμόντες τρέπονται αὐτούς. E. 2, 4, 23. οἱ ψιλοὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον. 3, 1, 5. 6. 2. 11. ex arce, A. 5, 2, 13. οἱ πολέμιοι — παίουσιν ἐκδεδραμηκότες. el. ἐκδρομος et ἀντεκτρέχειν [illegible] E. 7, 2, 21. ὡς τῆς ἐκηρύχθη — καὶ οἱ μ[illegible] φό[illegible] ταχὺ ἐξ[illegible]δραμ[illegible] vrbe in expeditio[illegible] procurrebant, alii egrediebantur.

ἐκτρίβειν, excutere [illegible] cere. Π. 2, 3, 8. ἐν πῦρ ῥᾷον ἄν τις ἐκτρίψ[illegible] γέλωτα ἐξαγάγοι. L[illegible] h. l. Hemfterhuf. ad [illegible] 9, 155. vbi eft ἐκτ[illegible] φλόγα, concuffis [illegible] bus elicere.

ἐκτροπή, diuerticul[illegible] viae diuortium. Y. [illegible] fych. in v. ἀτραπὸς [illegible] θαρμα. E. 7, 1, 19

ἐκτυποῦν, effingere. ftatuario, Ιπ. init. [illegible] χαλκοῦν — ἐν τῷ β[illegible] τὰ ἑαυτοῦ ἔργα ἐξε[illegible] σαν.

ἐκτυφλοῦν, excoe[illegible] Ιπ. 10, 2. τὰ στόματ[illegible] κοντες ἀντὶ τοῦ προσφ[illegible] τυφλοῦσι τοὺς ἵππους tallis: facultatem [illegible] dendi adimunt.

ἐκφαίνειν, aperte d[illegible] rare. A. 3, 1, 11. εἰ [illegible] μοι — πρὸς ἡμᾶς τὸν [illegible] μον ἐξέφηναν.

ἐκφαίνεσθαι, ¶ 1) a[illegible] rere, adeffe. np. mi[illegible] a rege, Π. 8, 6, 8. prodire in medium que fe dedere, vel men profiteri. Π. [illegible] 18. ¶ 3) in hoftem

ücken, Π. 3, 3,
φανέντες πορευσό-
od.. Guelf. ἐμ-

¶ 1) exportare.
3. ἐκφέρων e
rio donaturus
ουσᾶς. Sic 8, 3, 2.
ξήνεγκε γυναικεῖον
proferri iussit.
χρόνου δέονται εἰς
ιῶν, εἰ μέλλουσι
ἐξοίσειν. Margg.
e. χρήσιμοι ἔσε-
verbo ἔξειν ad
to, et omisso αὐ-
vtilitate iis vti.
ſtare videtur ἐξ-
. e. expedire e
rio. Philelph.
ξειν. 8, 8, 6. το-
ίνουσι, ὥστε ἀντὶ
έρειν (προχοΐδας)
έρονται. O. 9, 5.
φέρηται per fur-
θεν ὅ τι μὴ δεῖ.
τὴν κόπρον — τοῦ
φέρειν εἰς ἂν χω-
Poll. 1, 183. E.
n margg. eſt ἐκν
ἐκφέρωσιν domo
gnandas veſpas,
σφέρωσιν, quod
: de machinis et
. ¶ 2) efferre,
rium verbum de
ori. v. Abreſch.
yl. 3, p. 124. In-
multa exempla
Wetſten. ad
. Cf. Thom. M.

in v. ἐξενεγκεῖν, et qui ibi ab interpretibus laudantur. A. 6, 1, 3. τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνεῶτα. cf. ἀφανίζειν nr. 4. ¶ 3) ferre s. edere fructus. O. 16, 5. terra τὰ ἄγρια καλὰ φύουσα δύναται θεραπευομένη καὶ τὰ ἥμερα καλὰ ἐκφέρειν. 17, 10. v. Wetſten. ad Hebr. 6, 8. ¶ 4) inferre bellum. c. πρὸς, A. 3, 2, 19. ἐξενεγκεῖν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον. E. 3, 5, 1. πόλεμον ἐξοίσειν πρὸς Λακεδαιμονίους. 4, 8, 6. 5, 2, 24 c. ἐπί, E. 5, 1, 31. πόλεμον ἐξοίσει ἐπ' αὐτούς. Margg. tamen πρὸς αὐτ. Puto, ex aliis locis. ¶ 5) propellere, excitare, abripere. Π. 1, 6, 19. p. 77. ἐξενεχθῆναι πρὸς τὸ ἄγριοι πολῖται γενέσθαι. Brodaeus: transuerſos rapi. Sic προάγεσθαι. v. Doruill. ad Char. p 187. ¶ 6) effutire. Π. 6, 1, 3. τοῦτο σὺ ἐτόλμησας ἐξενεγκεῖν. ¶ 7) narrare, diuulgare. A. 1, 9, 7. τὴν εὐχήν τινες ἐξέφερον ὡς εὔχοιτο. Inprimis falſa, ad inuidiam conciliandam. Quo referenda videntur verba Thomae l. l. ἐξήνεγκε δὲ καὶ ἐξέφερέ τις μέμψιν κατά τινος. A. 5, 6, 8. ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα τὸν λόγον, ὅτι — Cod. Eton. perperam εἰσφέρει. §. 16.
ἐξή-

ἐξήνεγκε τὸν λόγον, ὡς — ¶ 8) *cursu abripi.* Ιπ. 3, 4. equus, si alios equos videns ἐκφέροι πρὸς τούτους. Camerar. *ad hos sese efferre soleat.* §. 5. πολλοὶ οὐκ ἐγχειροῦσιν ἐκφέρειν, (Iunt. et Cast. minus bene ἐμφέρειν) ἣν μὴ ἅμα συμβῇ ἡ ἄδικος γνάθος. Camerar. *recurrere.* Leuncl. tamen vtroque loco vertit *sessorem auferre.* Sic Homer. Il. ψ, 376. ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι. ¶ 9 Dubius locus: E. 7, 1, 25. πάλιν ἐξήνεγκε (γραμματεὺς) προσγεγραμμένα. Leuncl. *exposuit.* Sed melius videtur: *extulit* s. *attulit* e conclaui, in quo rex sedebat, vel, vt Schneiderus intelligit, e scribarum cubiculo.

ἐκφέρεσθαι, *reportare.* K. 1, 15. δόξαν εὐσεβείας ἐξηνέγκατο, *sibi peperit.*

ἐκφεύγειν, ¶ 1) *effugere.* e proelio, A. 7, 4, 4. οἱ πλεῖστοι ἐξέφυγον. E. 1, 5, 8. 5, 4, 14. e castris, ab hoste occupatis, A. 1, 10, 2. ἐκφεύγει πρὸς τῶν Ἑλλήνων. Paulo aliter: *ausreissen.* Ιπ. 10, 14. ἐκφυγὼν οὐδεὶς βάδην πορεύεται, ἀλλὰ θεῖ, np. equus equiti elapsus. ¶ 2) fere i. q. φεύγειν, Π. 6, 1, 21. εἰ ἐμὲ φεύγειν ἐθέλεις — δοκεῖν με ὑπὸ σοῦ μελλή-

σοντά τι παθεῖν ἐκ[...]
γένω, *ad eos conf*[...]
¶ 3) c. μὴ redund[...]
gen. sequ. infin. A[...]
2. μικρὸν ἐξέφυγε [...]
κατακατετρωθῆναι, [...]
abfuit quin — [...]

ἐκφορὰ, *impetus, ef*[...]
Ιπ. 3, 5. ἡ πρὸς [...]
ρὰ, *quo domum* [...]

ἐκφορεῖν, *egerere.* [...]
2. ὀρυσσομένης καὶ [...]
μένης τῆς ἀργυρίτ[...]
geworfen. In seqq. [...]
βεβλημένον.

ἔκφρων, ¶ 1) *consi*[...]
tus. Π. 7, 1, 14. [...]
conspectis camelis, [...]
νες γιγνόμενοι ἔφευγο[...]
attonitus, furore [...]
tus. K. 5, 15. μὴ ἐ[...]
ἵνα μὴ αἱ κύνες ἐκφρ[...]
γνόμεναι χαλεπῶς [...]
γνωρίζωσιν.

ἐκχύειν, *profunder*[...]
dere. E. 6, 5, 40. ἐκ[...]
— τὰ δὲ διήρπαστο, [...]
ἐξεκέχυτο. In no[...]
propria est in [...]
Steph. et Leuncl. [...]
5, 6. εἰ διαφύγοι ὁ [...]
ἐκχυθεὶς εἰς τὴν τ[...]
Sed in reliquis dee[...]
participium.

ἑκὼν, ¶ 1) *volens, li*[...]
Π. 1, 1, 4. ἑκόντων [...]
γήσατο Μήδων, ἑκόν[...]
Ὑρκανίων. 7, 2, 5. Π[...]
ὑπὸ τῶν νησιωτῶν ἐ[...]
προστάται — ἐγενόμ[...]
4. 18. ἡδὺ παρ' ἑκόντ[...]

'τεσθαι ὧν τις δέοιτο.
κων. Sic de deditio-
on coacta, E. 3, 1, 4.
ιαμον· ἑκοῦσαν προσέ-
ι. (§. 5. oppon. κατὰ
ος ἐλάμβανε.) §. 13.
, 1. τὰς μὲν βίᾳ, τὰς
ιούσας προσελάμβανε.
Pro aduerbio c. ver-
a) ſponte. Π. 1, 6, 9.
ἑκὼν ψεύσηται. Ver-
ſciens. 5, 1, 11. ἑ-
ν αἱ μέλιτται ἑκοῦσαι
'ονται — πάντες σοι ἑ-
ες ἠκολούθησαν. E. 3,
9. Απ. 2, 1, 12. τοὺς
ντας ἑκὼν θεραπεύσῃς.
11, 3. Ιπρ. 2, 9. it. c.
icip. Ιερ. 2, 1. ἑκόντας
νεκτοῦντας. b) liben-
A. 5, 1, 8. τὰς πόλεις
σας ἔπεισε ποιεῖν. c)
ti poteſt ſtulte, teme-
A. 3, 2, 16. ἑκόντες πέ-
ει. d) Inprimis c. ne-
one: non temere,
facile, non quan-
in eo eſt. Π. 4, 3, 5.
ς ἂν — ἑκὼν ὀφθείη —
ς ἰών. 5, 4, 9. A. 2, 4,
ὶ γὰρ ἑκών γε βουλήσε-
— ἀπαγγεῖλαι. Sic Ho-
. Il. γ, 66. ἑκὼν δ' οὐκ
ις ἕλοιτο, ſuo arbitrio.
4, 13. μήποτε κινδυνεύ-
κόντα. ¶ 3) Π. 8, 8, 12.
ἐν ἑκόντες ἐκπίπτουσιν,
ἐξάλλονται. Muret.
Hutch. non improba-
coniectura reponi
unt ἄκοντες. ¶ 4) ἑκὼν
εἶναι, vbi εἶναι redundat, auctoribus Thoma Mag. et Phrynicho p. 118. ſemper iungitur negationi. v. εἶναι nr. 16. ¶ 5) Legitur pro ἕλκων. v. ἕλκειν n. 2.

ἐλαῖα, *oliua* arbor. A. 6, 4, 4. τἄλλα πάντα πλὴν ἐλαιῶν. 7, 1, 23. ἐλαιῶν — φορτίον. Leuncl. *olei*. Sed melius Hutch *oleae*. Haud dubie enim intelliguntur fructus arboris, h. e. *oliuae*. O. 19, 13. ἐλαίαν — φυτεύσομεν — ὀρύσσεται τῇ ἐλαίᾳ βόθρος. Thomas dicit, tam de fructu quam de arbore melius dici ἐλάα. Sed vid. interpp. ad Thom. et Duker. ad Thucyd. 6, 99. et Waſſ. ad 7, 81.

ἔλαιον, *oleum*. Π. 6, 2, 8. O. 20, 4. A. 4, 4, 8. χρίσμα ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου σύειον. Σ. 2, 4. ἐλαίου τοῦ ἐν γυμνασίοις. §. 24. 7, 4. v. φλόξ.

ἐλᾷν, v. ἐλαύνειν.

ἐλασάσκειν, v. ἐλαύνειν nr. 8.

ἐλασία, *equitatio*. Ιπρ. 4, 4. δηλώσουσι — ᾗ χρὴ in itinere τὴν ἐλασίαν ποιεῖσθαι, *equitare*.

ἔλασις, ¶ 1) *agitatio*. Ιπ. 9, 6. αἱ μακραὶ ἐλάσεις (up. rectae) μᾶλλον ἢ αἱ πυκναὶ ἀποστροφαὶ πραΰνουσι τοὺς ἵππους. ¶ 2) *incitatio*. Ιπ. 8, 12. equi διὰ βλακείαν ἐλάσεως

λάσεως πολλῆς δεόμενοι. Camerar. tamen: *agitatione.* ¶ 3) *equitatio, equitandi s. equos agitandi exercitatio.* Ιπ. 8, 2. v. ἐκπονεῖν nr. 2. ¶ 4) *pompa.* Π. 8, 3, 14. τὴν ἐκ τοῦ βασιλείου ἔλασιν — ἡ τότε ὑπὸ Κύρου κατασταθεῖσα ἔλασις — ἡ βασιλέως ἔλασις. Dicitur etiam ἐξέλασις.

ἐλασσοῦν, *verbis eleuare.* Π. 6, 3, 8. est in var. lect. pro μειοῦν, vbi vid. nr. 4.

ἐλάσσων, vid. ἐλάττων.

ἐλατέον, *equitandum est.* v. in ἐλαύνειν n. 2.

ἐλαττοῦσθαι, ¶ 1) *inferiorem esse.* a) numero, E. 1, 5, 9. οὐκ ἀντανήγαγε διὰ τὸ πολλαῖς ναυσὶν ἐλαττοῦσθαι. b) 6, 2, 16. πᾶσι τούτοις ἐλαττοῦσθαι, *non tantam aquae aliarumque rerum necessariarum copiam consequi.* c) potentia et auctoritate in rep. E. 1, 4, 6. p. 28. τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι. v. Markland. coniect. Lys. p. 439. ¶ 2) *ignominia affici.* E. 3, 4, 10. Σπιθριδάτην ἐλαττούμενόν τι ὑπὸ Φαρναβάζου. (4. 1, 4. est ὑπὸ Φαρναβάζου ἀδικηθείς.) Np. Pharnabazus duxerat vxorem regis filiam, sed Spithridatis filiam volebat sine nuptiis. v. Ag. 3, 3. vbi de eadem re est ὕβρι[...] ὑβρισθέντα. ¶ 3) *spa[...]* E. 7, 1, 26. ἠλαττοῦ[...] Ἀρκαδικόν. Np. Arcad[...] legati ap. regem post[...] nebantur aliis, v. c. E[...] ensibus. ¶ 4) *detrim[entum] tum pati.* E. 7, 5, 6. [...] ἐλαττοῖντο Ἀθηναῖοι [...] aliqua. Ag. 2, 4, 3. [...] τοῖς φίλοις (mortuis) [...] ἐλαττοῦσθαι.

ἐλάττων et ἐλάσσων, ¶ [...] *minor.* A. 2, 4, 7. [...] — μεγάλαι, ἔπειτα δ' ἐλ[...] σους. E. 6, 1, 4. p. 357. [...] ριθμὸς οὐκ ἐλάσσων. 7, 2, [...] εἰς ἔλαττον συνειλεῖντο, [...] *angustias spatium.* [...] 19, 4. it. c. diminut. [...] 5, 4, 10. p. 312. ἐλάσ[...] ἔτι μορίῳ. Permutatur [...] μείων, Π. 5, 4, 19. ἐπ[...] λαττον εἶχες, np. στρά[...] μα. §. 20. πολὺ μείω[...] χων στρατιάν. E. 3, 4, 1[...] νομίζοντες ἐλάττω (Ag. [...] 13. μείονα) τὴν δύναμιν [...] γησιλάῳ εἶναι. Sic iung[i]tur verbis δύνασθαι, E. [...] 4, 6. vbi est de rep. v. [...] νασθαι nr. 3. et ἔχειν, *im[...] petrare.* E. 3, 4, 8. Pa[...] lo ante est ἡττᾶσθαι. [...] 2) *breuior.* Π. 2, 4, 17. [...] 138. πολὺ ἐλάσσων ἢ [...] ¶ 3) *inferior, qui vinc[i]tur cupiditatibus,* vt [...] των γαστρὸς, οἴνου, etc. [...] 5, 8. ἐπιμελεῖσθαι ὡς μ[...] ποτε αὐτοὶ ἐλάττους τ[...]

ν γίγνεσθαι. Philelph. ...ibis *vincerentur*, h. *e nimium ederent*, ...otius: *vt labore ci-* ... *digerere possent*. ...s dicitur ἡττᾶσθαι. ...ncl. legit συσσίτων, Portus vult συσσιτίων, ...ertit *vt frequentissimi* ...*it*. Aem. Portus συσ-...ν explicat per συσσί-. Sed his non opus est, et versio Philelphi. Zeun. ¶ 4) *minoris* ...*ii*. Ar. 1, 6, 11. οὐδ' ...τον τῆς ἀξίας λαβών. ...2. οὐκ ἔλαττον τῆς ἀξί-...ργύριον. ¶ 5) *aestima-* *facilior*, vel potius ...*oris aestimandus*, fe-...t nr. 4. A. 7, 7, 21. ...γύριον — πολύ γέ ἐστιν ...τον νῦν σοι καὶ λαβεῖν ἀποδοῦναι, ἢ — ¶ 6) ...*or*, *ad iter expedi-* ... Π. 5, 3, 16. p. 299. βαρυτάτου ἡγουμένου ...ις ἕπεσθαι πάντα τὰ ...τουκ. all. τὰ θᾶττον ..., quod Leuncl. pro ...femate habet, sed ...chinf. ob Cod. MS. ...pit. ¶ 7) *paucior*. ..., 2, 12. ἐλείπετο σὺν ...τοσι. Isp. 4, 6. ὅταν ...τω ἔχῃ, np. κτήματα. ...1, 2, 31. τὰς βοῦς ἐλάτ-...καὶ χείρους ποιῶν — ...ν τοὺς πολίτας ἐλάτ-...καὶ χείρους. it. line ...ως §. 37. c. ἤ, Ar. 3, 6, 12. νῦν ἐλάττω ἢ πρόσθεν προσέρχεται αὐτόθεν. O. 8, 12. Saepe c. οὐκ habet λιτότητος speciem. Adiicitur enim numeris rotundis, fere vt Lat. *et quod excedit*. E. 4, 2, 9. οὐκ ἐλάττους τρισχιλίων — οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων. 4, 3, 14. οὐκ ἔλαττω ἑκατὸν ταλάντων. (Ag. 1, 34. πλέον ἑκ. ταλ.) 5, 1, 12. 6, 2, 3. Sic quoque sing. neutr. ante plur. A. 6, 2, 8. μὴ ἔλαττον ἢ τρισχιλίους — μὴ ἔλαττον ἢ μυρίους. E. 4, 2, 4. ἆθλα οὐκ ἔλαττον ἐγένετο ἢ ἀπὸ τεττάρων ταλάντων. vbi ἀπὸ redundat. §. 3. Φρουροὺς οὐκ ἔλαττον τετρακισχιλίων. 4, 5, 4. πέμπει οὐκ ἔλαττον δέκα Φέροντας πῦρ. Hinc E. 6, 5, 42. pro οὐκ ἐλάττους ἀπώλοντο εἴκοσιν ἱππέων, in margg. est οὐκ ἔλαττον. ¶ 8) Legitur etiam ἐλάττους pro μείων. v. μείων nr. 6. d.

ἐλαύνειν s. ἐλᾶν, ¶ 1) *agere*. a) in venatione feras, Π. 1, 4, 17. ὅτῳ τις ἐντυγχάνει, ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτόν. 8, 1, 15. ὁπόταν ἐλαύνοιεν τὰ θηρία τοῖς ἱππεῦσιν εἰς τὰ πεδία, *compellerent*. b) extra venationem pecora, Π. 5, 2, 2. ἄλλους μὲν Φέροντας οἶνον — ἄλλους δὲ ἐλαύνοντας βοῦς καὶ ὗς, οἶας, αἶγας,

secum

secum adducentes. Sic 7. 3, 2. it. iumenta, A. 5, 8, 3. ἡμίονον sarcinis oneratum ἤλαυνον. Sic passiuum O. 18, 4. c) hominem captiuum, A. 6, 1, 4. τὸν λῃστὴν — παρὰ τοὺς βοῦς ζεύξας — ἐλαύνει. pecora et seruos, A. 7, 7, 33. 7, 8, 9. vbi tamen Hutch. ἤλαυνον vertit *progrediebantur.* Poll. 1, 162. λείαν ἠλάσαντο βοσκήματα. Cf. lit. f. d) naues remis, Aϑ. 1, 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς. v. Wetst. ad Marc. 6, 48. Kypk. ad Ioh. 6, 19. it. sine ναῦς, *remigare,* Aϑ. 1, 19. μανθάνοντες ἐλαύνειν τῇ κώπῃ. v. Poll. 1, 98. Aϑ. 1, 20. E. 6, 2, 17. εἰ δὲ ἐλαύνειν δέοι, κατὰ μέρος τοὺς ναύτας ἀνέπαυεν. Cf. Grot. ad Marc. 6, 48. O. 21, 3. ἡμερίους πλοῦς ἐλαύνοντας, scil. τὰς ναῦς. e) praedam, E. 4, 8, 18. καταδραμόντας ἐκέλευσε — ἐλαύνειν ὅ τι δύναιντο. f) equos, Π. 8, 3, 12. τοῦ παρὰ τὰ ἅρματα ταχὺ ἐλαύνοντος τὸν ἵππον. A. 4, 7, 17. καὶ τὰ ὑποζύγια ἠλαύνετο (a suis rectoribus) καὶ οἱ ἵπποι, ab equitibus. Iπ. 8, 10. δεῖ — τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος ἐλαύνοντα ἐποχον εἶναι. Polliu. Π. 8, 6, 9. πόσην ἂν ὁδὸν ἵππος καταν[ύ]τοι — ἐλαυνόμενος. Iπ. 1, 4. εἰ ἐν λίθοις ἐλαύν[...] ὁ ἵππος. §. 5. 8, 6. [...] τὰ πρανῆ ἐλαυνόμενα. 9, 11, 7. Iππ. 1, 4. it. c. a[...] loci, omissa praepositi[o]ne, Iππ. 8, 3. τὰ κατά[ντη] ταχὺ ἐλαύνεσθαι. Inte[...] κατά. Wells. tamen edid[...] ἐς τὰ ἀνάντη τ. ἑ. Ma[...] v. infra nr. 2. extr. [...] ipso equitatu Iππ. 3, [...] ἡ βουλὴ ἀεὶ τὸ ταχὺ ἐλ[αυ]νόμενον θεάσεται. ¶ 2) [...] *quitare,* omisso nom[ine] ἵππον. cf. ἀπελαύνειν. [...] 1, 4, 19. οἱ ἐλαύνοντες. [...] 1, 2. διαθεόντων καὶ ἐλ[αυ]νόντων τὸ πεδίον μεστ[...] Zeun. in indice expli[cat] *abigere pecora.* 5, 5, [...] ἐμαυτὸν ὁρῶ ταπεινῶς [...] ἀναξίως ἐλαύνοντα, συ[...] *vectum aduenire.* 6, 6. ἐλάσαντας ὑπὸ τὴν σ[...] πήν. 8, 3, 11. A. 1, 10, ὁ Λύκιος ἤλασε, *ritt* h[...] καὶ ἰδὼν — Aπ. 3, 3, 1. 8, 6. ὁπλίτας πορευομέν[ους] — ἱππέας κατὰ τάξιν ἐλ[αύ]νοντας. Iππ. 3, 8. 1[...] ὑπτίους — ἐλαύνειν. 4, [...] ἣν ἐπικινδύνως ἐλαύνητε [...] vbi edd. vett. ἐλαύνη[...] Fortasse rectius. v. nr. [...] extr. Sic ἐλᾷν Iππ. 3, [...] bis. Indicat simul m[a]gnam celeritatem, E. [...] 2. 22. τὸ πρῶτον ταχέως [...]γοῦντο, ἔπειτα ἐτρόχαζ[ον] τέλος δὲ οἱ μὲν ἱππεῖς ἤλ[αυ]νον, οἱ δὲ πεζοὶ κατὰ κρά[τος] [...]ἔθει

. Particip. iungitur
nter alii verbo, A.
24. ἧκεν ἐλαύνων πρὸς
πλίτας, *kam gerit-*
C. διὰ, A. 7, 3, 23.
ε δι' ὄρους exploratu-
Ιπρ. 4, 3. 4. c. εἰς. Π.
1. ὅτι ἐλάσαι βούλοι-
τὰ τεμένη. Ιπρ. 1,
οὺς ἱππέας — ὅταν εἰς
ἐλαύνωσι. 3, 7. c.
ρ. 1, 18. ταχὺ ἐλαύ-
: ἐν τόποις παντοδα-
2, 7: χώρα, ἐν ᾗ ἐλα-
λατέον. c. ἐπὶ et gen.
, 6. καλὸν — ἐπὶ τοῦ
του ἐλαύνειν, ὥσπερ
ίχην. sq. acc. E. 3,
οἱ ἱππεῖς ἤλαυνον ἐ-
δον τινὰ — ἤλαυνον
τοι ἐπὶ αὐτὸν τοῦτον
Ιπρ. 4. 15. Aliter
ἐλαύνειν ἐπὶ τὸ ἀκόν-
υε *exerceantur ia-*
Sed Π. 3, 3. 14.
ντας δ' ἐφ' ἵππων ἐ-
διὰ τοῦ στρατοπέδου,
ἐφ' ἵππων maxime
ient ad ἐλάσαι. v. ἀ-
ειν nr. 1. a. Contra
3. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵπ-
ασε, pertinet ἐπὶ ad
c. κατὰ et gen. A.
21. ἔδει αὐτοὺς κατὰ
ρανοῦς ἐλάσαντας —
c. solo acc. Ιπρ. 3,
ὀρθὰ ταχὺ ἐλαύνειν,
τά. 8. 23. τὸ ἐν μέ-
il. χωρίον) τάχιστα
ν. ¶ 3) *impetum*
. A. 3, 4, 3. οἱ ἱπ-
πεῖς ἤλαυνον, οἱ δὲ οὐκ ἐδέ-
ξαντο. Αγ. 2, 3. E. 4. 3, 4.
c. ἀντίος, Π. 1, 4, 8. A. 1,
8, 17. c. διὰ, Π. 7, 1, 11.
διὰ τῶν πολεμίων ἐλαύνειν.
c. εἰς, Π. 3, 3, 28. οἱ ἱπ-
πεῖς — ἤλαυνον εἰς τοὺς ἵπ-
πους τῶν πολεμίων. E. 2. 4,
22. παρήγγειλε τοὺς ἱππέας
ἐλαύνειν ἐς αὐτούς. Margg.
ἐλᾷν. et de curribus fal-
catis, E. 4, 1, 9. τὰ ἅρμα-
τα — ἐκέλευσεν ἐλαύνειν ἐς
αὐτούς. Mox est ἐμβαλόν-
τα. De iisdem futur. At-
tic. (v. Moeris p. 146. et
Thom. Mag.) Π. 6, 2, 7.
δρέπανα — ὡς ἐλῶντες —
εἰς τάξεις. A. 1, 8, 7. ὡς
εἰς τὰς τάξεις — ἐλώντων
(perperam all. ἐλόντων,
all. ἐλαυνόντων, all. ἐλθόντα)
καὶ διακοψόντων. c. ἐπὶ, Π.
1, 4, 19. ἐλαύνειν ἐπ' αὐ-
τοὺς — ἢν ἐπ' ἐκείνους ἐλαύ-
νωμεν — τινὰς ἐπ' αὐτοὺς ἐ-
λαύνοντας. §. 20. λαβόντα
τάξιν ἱππέων ἐλάσαι ἐπὶ
τοὺς ἄγοντας — ἐγὼ ἐπὶ
τούσδε — ἐλάσω. (all. re-
ctius Attice ἐλῶ.) Ιπρ. 1,
15. 2, 5. 8, 9. Etiam de
peditatu, A. 1, 5, 13. τοὺς
Θρᾷκας καὶ τοὺς ἱππέας λα-
βὼν — ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μέ-
νωνος. c. ὁμόσε et dat. Ιπρ.
8, 22. ὁμόσε ἐλαύνειν τοῖς
πολεμίοις, *cominus equi-*
tatu pugnare. ¶ 4) *iter*
facere, pergere, exer-
citum ducere. Hesych:
ἤλαυνε·

ἤλαυνε· τὸν στρατὸν ἦγε. A. 1, 2, 23. Cyrus cum exercitu ἤλασεν σταθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας πέντε καὶ εἴκοσιν. 1, 5, 7. 1, 7, 10. ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων. Huc referunt Π. 4, 2, 4. ὁμήρους γ' ἐθέλομεν ἐλάσαντες, *ad nostros profecti*. τῆς νυκτὸς ἀγαγεῖν. Sed potest intelligi *equis*. Sic permutatur c. διελαύνειν. v. διελ. nr. 3. ¶ 5) *venire*, *adesse*. De equitibus, Π. 6, 3, 6. εἰκάζομεν ἐλαύνειν αὐτοὺς — Paulo ante est ἐν τῷ πεδίῳ προφαίνοιτο. ¶ 6) *prodire in pompa*. Etiam de Cyro in curru vecto, et de peditibus, Π. 8, 3, 1. 5. ¶ 7) Metaphor. *proficere*. Π. 1, 6, 19. p. 80. οὐ — πρόσω πάνυ ἐλάσαι τῆς — πλεονεξίας. ¶ 8) *excitare ad eundum*. A. 5, 8, 6. ἄλλον ὁπότε ἴδοιμι καθήμενον, ἤλαυνον. Videtur intelligendum esse *percutiebam*, *verberibus adigebam*, vt Απ. 1, 2, 58. ex Homero: τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν. Hesych: ἔλασεν· ἔπληξεν. it. ἐλάσαι· ἐκ χειρὸς πλῆξαι. it. ἐλαύνοντες· τύπτοντες. ¶ 9) *incitare*. De cupiditatibus, Απ. 2, 1, 5. ἐλαύνεται, *agitatur*, ἐπὶ τὰ ἐπικίνδυνα φέρεσθαι, *vt praeceps ruat in periculum*.

ἐλάφειος, *ceruinus*. A
5, 2. κρέα παραπλήσι
ἐλαφείοις.

ἔλαφος, *ceruus*. Π. 1,
7. αἱ ἔλαφοι. Cur fem
positum sit, hanc cau
Steph. affert, quod i
inter innoxia recense
tur animalia, et ἄλ
vero, teste Martiali, c
nubus defendantur. Hi
etiam §. 8. ἔλαφον ἀπ
σασαν praefert alteri l
ctioni ἐκπηδήσαντα, qu
est in ed. Castal. it. §. i
Sed vera causa est, q
Attici et Iones omni
animalium nomina,
de toto genere sermo
feminino genere effer
v. Schol. Eurip. Phoe
3. Spanhem. ad Cal
h. in Dian. 102. et Fisch
ad Weller. p. 121. Fe
nin. est etiam semper
9. quod totum agit
ceruis venandis, vt §.
2. τὰς ἐλάφους. V
ibid. ἔλαφοι πλεῖστ
Steph. non recte mut
videtur in ἐλ. πλεῖστα
§. 6. 8. 9. 16. etc. S
Π. 1, 6, 19. p. 75. δελ
ἐλάφους, et K. 9, 10.
τουσία τῶν ἐλάφων,
distinguuntur a νεβρ
ambiguum est.

ἐλαφρὸς, ¶ 1) *leuis*, *a*
lis. De militibus leuis
maturae, A. 4, 2,
πράγματα παρεῖχον οἱ
βα

- ἐλαφροὶ γὰρ ἦσαν.
gitur c. εὔζωνος, A.
Superlat. E. 4. 5,
.τασταῖς τοῖς ἐλα-
ις. cf. Cornel. I-
ι, 3. 4. et Poll. 1,
e venatoribus, K.
f. Poll 5, 18. De
, K. 4, 1. ἐχούσας
θαλὰς ἐλαφράς. §.
ll. 5, 60. De lepo-
K. 5, 14. §. 30.
porum ἐλαφρὰ, et
ἐλαφράς. Poll. 5,
βαρείας. it. §. 31.
φρᾷ ἡλικίᾳ v. in
2. ¶ 2) *facilis*
, i. q. κοῦφος et
κτος. v. Hesych.
. ἐλαφρὰν ἐσθῆτα.
;, *agiliter*. A. 6,
ρχήσατο ἐλαφρῶς.
. ἐξήλατο μάλα ἐ-
Pollux 4, 96. ha-
θρὸς inter epitheta
s.
ος, ¶ 1) *minimus*.
πλεῖστος, Ιερ. 2,
1. 2. cf. μετέχειν
ιαι. Litotes c. πρὸς,
2. p. 437. ἔστι δὲ
ια ἐλάχιστον πρὸς
ν, *plurimum con-*
¶ 2) *paucissimus*.
12. ὡς ἐλαχίστους
ιμίων λείπειν. 6, 3,
13. οὕτω ἐλαχίστοις
θα. Αγ. 11, 11.
ίστων δεῖσθαι. Sic
10. Aπ. 1, 2. 14.
ιχίστων χρημάτων

ζῶντα. 2, 1, 6. πράξεις — πολεμικὰς — γεωργικὰς, καὶ τῶν ἄλλων οὐ τὰς ἐλαχίστας. Vertunt *non paucas*. Sed magis placet: *non minoris pretii*, vel potius per λιτότητα quandam est i. q. antea πλείστας. ¶ 3) Neutrum pro aduerb. A. 5, 7, 5. τοὐλάχιστον ἐν ἑκατὸν, *vt minimum*. E. 7. 1, 2. p. 437. ἐλάχιστα ἀποτετυχήκατε, Leuncl. *in paucis*. Possis etiam *rarissime*. p. 439. ἐλάχιστα ἐσφαλμένοι. Aπ. 3. 7. 9. οὐκ ἐλάχιστα ὠφελήσῃ. *non parum, quam plurimum*.

ἐλεγκτικῶς, *de errore conuincendi consilio*. Σ. 4. 2.

ἐλέγχειν, ¶ 1) in bonam partem: *interrogando verum elicere, percontari*. v. Ernest. ad Callim. h. in Del. 88. Abresch. ad Aeschyl. 2, 34. p. 493. c. εἰ, Π. 1, 6, 12. p. 65. ἤλεγχες — εἴ τινα λόγον ποιήσαιτο. Ibid. pro eo est ἐπήρου. A. 4, 1, 17. it. c. accusat. absoluto, A. 3, 5, 9. ἤλεγχον τὴν κύκλῳ χώραν τίς ἑκάστη εἴη. pro ἠλ. τοὺς αἰχμαλώτους τίς εἴη χώρα ἑκ. Laudant h. l. Suidas et Zonaras in lex. MS. ap. interpp ad Hesych. in ἤλεγξεν, qui explicat ἐφανεροποίουν. ἢ

ἀνέκρινον. it. Phauorin. ἔλεγχον ἀντὶ τοῦ ἀνηρεύνων. Et Symmachus Iob. 34, 11. hoc verbo reddit verbum מצא. ¶ 2) *deprehendere.* Saltem in passiuo est *comperiri, deprehendi.* c. particip. Απ. 1, 7, 2. ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὤν. it. a re inanimata, O. 10, 8. ὑπὸ ἱδρῶτος ἐλέγχονται se cerussa fucasse. Ibid. est ἁλίσκονται. Σ. 8, 53. ἡ ψευδὴς δόξα ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς πείρας, *detegitur.* ¶ 3) in malam partem: a) *erroris conuincere, ad silentium redigere,* interrogando. Απ. 3, 8, 1. ἐλέγχειν τὸν Σωκράτην, ὥσπερ αὐτὸς — ὑπ' ἐκείνου ἠλέγχετο. 4, 4, 8. τῶν ἄλλων καταγελᾷς ἐρωτῶν καὶ ἐλέγχων πάντας. Σ. 4, 3. ἅμ' εἰσβλέπων ὡς ἐλέγχων αὐτὸν, np. proposita dubitatione vel obiectione. §. 4. Antistheni refutato dicit alius: ἀνάσχου, ὦ σοφιστὰ, ἐλεγχόμενος. 6, 3. ipse Socrates de se: ἔχοις ἄν τι ἀνδρὶ ἐλεγχομένῳ βοηθῆσαι; §. 5. it. c. 2 accusatt. Απ. 1, 4, 1. ἃ — τοὺς πάντ' οἰομένους εἰδέναι ἐρωτῶν ἤλεγχεν. nisi ἃ referas ad ἐρωτῶν. b) *mendacii conuincere.* O. 11, 23. ἐλέγχειν — ὅ τι ἂν ψεύδηται. c. ὅτι, Π. 3, 1, 7. τί δεῖ ἐλεγχθέν-

τα ὅτι ψεύδομαι ἀπ[...] c. particip. Απ. 4[...] οἴεται αὐτὸν ἐλέγχει[ν ...] ρὶ τοῦ δαιμονίου ψευ[...] c. delicti in iudi[...] 3, 3, 11. ἠλέγχετο [...] μολόγει πάντα. c. [...] E. 2, 3, 18. p. 100 Απολ. 24. ἐμοὶ — [...] λεγχθέντι ὡς πετ[...] ¶ 4) *reprehendere* περ, Απ. 1, 2, 47. [...] ades et Critias ὑπ[...] μάρτανον ἐλεγχόμ[ενοι ...] Socrate ἤχθοντο. *conuiciis prosci*[...] Απ. 2, 2, 9. οὐκ οἴε[ι ...] τὸν ἐλέγχοντα hist[...] ἐλέγχειν, ἵνα ζημιῶ[...] tea est ἀλλήλους τὰ λέγειν.

ἐλεεῖν, *misereri.* [...] 11. ἐλεήσαντες ἀφῆ[...] 2, 6, 21. c. acc. A[...] Ἀττικὴν περιορῶσ[...] μένην, γιγνώσκον[...] εἰ αὐτὴν ἐλεήσουσιν *dant, succurran*[...]

ἐλεεινὸς, *miserab*[...] 4, 4, 7 κατακειμέ[...] εινὸν ἦν χιών. Hu[...] telligit πάθος. S[...] ἐλεεινός. Suidas l. legit ἀλεεινόν.

ἔλειος, *paluftris,* [...] *ludes degens.* K[...] βοηδόντατοι οἱ ἔλει[...] res. Edd. vett. p[...] ἔλειοι. Cf. Poll. 5[...]

ἐλελίζειν, *clamo*[...] *tere* in proelio ve[...]

pelium. Pſeudo-
ius §. 94. hoc ver-
cit eſſe ἐκ τῶν πε-
ν ὀνομάτων. et §.
memorat τὴν τοῦ
ἀναβόησιν, ἣν ἀνε-
στηγὸς συνεχῶς πα-
ς ὀνόματι. cf.
an. 8, 6. Scil.
Ariſtoph. ad aues
et ex eo Suidas,
inquiunt, ἐπί-
πολεμικόν. οἱ πρεσι-
εἰς πόλεμον τὸ ἐ-
λώνουν μετά τινος
κινήσεως. cf. Plu-
n Theſeo c. 22.
12. vtriusque ex-
milites, dum im-
aciunt ἐφθέγξαν-
ες, οἷον περ τῷ Ἐ-
λελίζουσι. h. l. in-
paeaan ante bel-
lem inchoabant
b illa voce ἐλελεῦ,
dm. Dickinſon.
is Phoenicizant.
m putat ex Hebr.
. cf. Heſych.
. Bene autem di-
incondito bar-
clamore, qui a-
gubre in ſe ha-
Inde in alio Xen.
t paeanem ince-
ὀλολυξαν γυναῖ-
quoque ἀλαλάζειν
e luctu. v. Span-
Iulian. p. 233. ſq.
λάζειν.

Ἐλεμία, *Elemia*, regio et vrbs Illyrici, ſiue vrbs Macedoniae. v. Steph. Byz. E. 5, 2, 28. Videtur minus recte ſic ſcribi. ab aliis enim hiſtoricis et geographis vel Ἐλιμία vocatur, vel Ἐλίμεια, et ab ipſo Xen. Ἐλυμία, quae tamen videtur eſſe diuerſa. v. Ἐλυμία.

Ἐλεοῦς, *Eleus*, oppidum Cherſoneſi Thraciae. E. 2, 1, 13. ὡρμίσαντο τῆς Χεῤῥονήσου ἐν Ἐλεοῦντι. Ap. Thucyd. 8, 103. eſt Ἐλαιοῦς. v. Duker. ad illum locum, et Weſſeling. ad Diod. Sic. 13, 39.

Ἐλευθεραί, *Eleutherae*, Boeotiae oppidum. v. Steph. Byz. et Pauſan. 1, 38. E. 5. 4. 14. Cum Cleombrotus eſſet contra Thebanos profecturus, τὴν δι' Ἐλευθερῶν ὁδὸν Χαβρίας ἐφύλαττεν.

ἐλευθερία, *libertas*. ¶ 1) De rege qui nulli paret tributarius, Π. 3, 1, 6. bis. §. 11. 3, 2, 7. ἐλευθερίαν μηχανᾶσθαι. ¶ 2) De democratia vel ariſtocratia. E. 2, 4, 12 Thraſybulus dicit ad Athenienſes: πολλὰ κεκινδυνεύκαμεν — ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ ἐλευθερίας Athenarum. cf. 3, 5, 8. p. 183. ¶ 3) De eo, qui nulli omnino magiſtratui et legibus paret.

Ar. 2, 1, 11. ¶ 4) De eo, qui voluptatibus non paret, Aπ. 4, 5, 2. O. 1, 23.

ἐλευθέριος, ¶ 1) *ingenuus, generosus.* Opp. δουλοπρεπής, Aπ. 2, 8, 4. De equo Iπ. 10, 17. iungitur ἐθελουργός. Inprimis de animo generoso s. alto, Aπ. 2, 3, 16. vbi iungitur φιλότιμος. Aπολ. 14. 16. Socrate nemo est ἐλευθεριώτερος, quia is nulla dona admittit, nullam mercedem. ¶ 2) *liberalis, beneficus.* Plus est, quam δίκαιος. v. δίκαιος nr. 1. h. Π. 8, 4, 15. οἳ βούλονται δοκεῖν πλείω κεκτῆσθαι ἢ ἔχουσιν, ἐλευθεριώτεροι ἂν οἰόμενοι οὕτω φαίνεσθαι. Sed videtur referri posse ad n. 4. Σ. 4, 15. ἐλευθεριωτέρους — εἰς χρήματα, *minus auaros.* it. §. 42. ¶ 3) *modestus.* Σ. 1, 10. τὰ σχήματα εἰς τὸ ἐλευθεριώτερον ἄγουσιν. Oppon. σφοδρότερον εἶναι. Paulo aliter de vultu liberali, Aπ. 2. 1, 22. εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον φύσει. ¶ 4) *lautus, magnae dignitatis.* Π. 3. 3. 24. p. 192. ἔντιμος καὶ ἐλευθέριος βίος, *vita honesta.* 5, 2, 8. Gobryas putat suos Persis ἐλευθεριωτέρους, quia non vilibus cibis vtuntur. 6, 4, 2. ornatus pulchris armis

ἐφάνη κάλλιστος κ[...] θεριώτατος. Λ. 11, [...] μᾶν — νομίζων α[...] μείζους καὶ ἐλευθερι[...] καὶ γοργοτέρους φαί[...] Barbari enim rasis [...] bus inducuntur, i[...] Portus. 12, 5. γ[...] σθαι ὥστε μεγαλε[...] στέρους μὲν αὐτοὺς [...] τοῖς γίγνεσθαι, ἐλ[...] τέρους δὲ τῶν ἄλλω[...] σθαι. ¶ 5) De [...] *honestus, homine[...] nuo vel eleganti* [...] Π. 8, 1, 15. ἐλευθε[...] γων — ἐλευθερίων [...] μάτων. Sic Σ. 2, 4[...] θέριοι μόχθοι sun[...] *in gymnasiis* ex[...] *tur, quibus* ser[...] *intererant.* Aπ. 3[...] τὸ μεγαλοπρεπές τ[...] ἐλευθέριον — διὰ τ[...] ώπου καὶ τῶν σχημ[...] αφαίνει. cf. μορφ[...] Ἐλευθέριος Ζεὺς v.

ἐλευθερίως, ¶ 1) [...] *minem ingenuum* [...] Aπ. 2, 7, 4. ἐλ[...] πεπαιδευμένους. [...] τεχνίτας. ¶ 2) *inte[...] generose.* Aπ. 4, [...] δίκην — ἐλευθεριώτ[...] δικαιότατα εἰπών. [...] *beraliter, large.* [...] 8 χρήμασι οὐ μόνον [...] ἀλλὰ καὶ ἐλευθερίω[...] το. ¶ 4) *h[...] neste,* [...] Aπ. 1, 6 3 χρήμα[...] λευθεριώτερον τε κ[...]

ν. O. 9. 13. πλουσι-
καὶ ἐλευθεριώτερον
ντας.
ος, ¶ 1) *liber*. Op-
νδράποδον, E. 1, 6,
οῦλος, Aπ. 2, 7. 3.
. 2, 4. Sic nonnul-
, 11. (δούλους) ἐλευ-
ἀφιέναι, interpre-
manumittere, ſed
rmittere vt paulo
liberius, non vi
. v. nr. 2. Sic de
qui nemini paret,
, 6. it. de integris
bus, Π. 8, 1, 15.
ύθεροι ſunt Perſae;
utem, victi. Aθ.
ῆμος — οὐ βούλεται
ν, ἀλλ' ἐλεύθερος
ὶ ἄρχειν — ἐλεύθε-
ν. E. 3, 1, 2. τὰς
αυτῷ ὑπηκόους εἶ-
ὰ ἐλεύθεραι βουλό-
ναι — ὅπως — αὐτοὶ
οι εἶεν. §. 17. τοὺς
ἐλευθέρους τε καὶ
ους ἐᾷν. §. 18, 3,
183. τῶν ξυμμάχων
ων ὄντων — δεσπό-
εφήνασιν. Ιερ. 5, 2.
λεύθεραι γενόμεναι
ino. c. ἀπὸ, Π. 3,
λευθέρους ἀμφοτέ-
ρ' ἀλλήλων. it. de
priuato, qui vi-
ciuitate libera, E.
5. ter. ¶ 2) *qui*
actus aliquid fa-
nr. 1. Ιερ. 1. 16.
ινους παρὰ τῶν ἐ-

λευθερωτάτων ἡδίστους εἶναι. ¶ 3) *qui non ſeruit amori et voluptatibus.* Aπ. 1, 3, 11 4, 5, 3. v. κρατεῖν. ¶ 4) *qui facit res ingenuo homine dignas.* Π. 8, 3, 10. ᾤετο, εἰ μὴ ταχὺ ὑπακούοι, ἐλευθερώτερος ἂν φαίνεσθαι. O. 5, 1. ἄσκησις σωμάτων εἰς τὸ δύνασθαι, ὅσα ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ προσήκει. §. 11. θαυμαστὸν — εἴ τις ἐλεύθερος ἄνθρωπος κτῆμά τι τούτου (np. γεωργίας) κέκτηται. ¶ 5) ἐλευθέρα ἀγορὰ v. ἀγορὰ nr. 7.

ἐλευθεροῦν, ¶ 1) *liberare.* Π. 8, 7, 3. p. 548. ἡ ψυχὴ — τότε (in morte) ὡς ἔοικε μάλιστα ἐλευθεροῦται. ¶ 2) *ciuitates in libertatem vindicare.* Aγ. 1, 33. 2, 29. τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἕλληνας πάλιν ἐλευθερώσειν. Aπ. 2, 1, 28. τοὺς φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι. Σ. 8, 39. c. ἀπὸ, E. 5, 2, 12. p. 298. ἐλευθεροῦν τὰς πόλεις ἀπὸ Ἀμύντου. ¶ 3) In iudicio: *abſoluere.* E. 1, 7, 10. p. 56. οἱ δ' ἀναίτιοι ἐλευθερωθήσονται ὑφ' ὑμῶν. p. 57. ἀποκτείνητε καὶ ἐλευθερώσητε.

ἐλευθεροῦσθαι, *libertatem recuperare.* E. 3, 1, 13. πέμπων πρὸς τὰς πόλεις — ἠξίου ἐλευθεροῦσθαι αὐτάς;

αὐτάς, vt libertatem a rege sibi vindicarent.

Ἐλευσίναδε, Eleusinem versus. E. 2, 4, 15. 19.

Ἐλευσίνιον, Eleusinium, templum Cereris Eleusiniae Athenis. v. Pausan. 1. 14 Ιπ. 1, 1. Σίμων κατὰ τὸ Ἐλευσίνιον Ἀθήνησιν ἵππον χαλκοῦν ἀνέθηκε. Ibid. 3. 2. Omnino v. Meurs. Ceramic. gemin. c. 15. init.

Ἐλευσίνιος, ciuis Eleusinis. E. 2, 4, 6.

Ἐλευσὶς s. Ἐλευσὶν, oppidum Atticae, et curia tribus Hippothoontidis, quam triginta tyranni sibi refugium parauerant, damnatis multis eius ciuibus. E. 2, 4, 5. 19. 28. 30. Legitur etiam 7, 5, 15. sed nunquam in nominatiuo.

ἑλιγμός, ambages. Π. 1, 3, 4. πολλοὺς ἑλιγμοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι. Oppon. εὐθεῖα ὁδός. Eleganter de iis, qui multos in coena cibos quaerunt, non contenti pane et carne.

Ἑλικὼν, Helicon, mons celeber Boeotiae. Frequens eius mentio est in narrando proelio ad Coroneam, Αγ. 2, 9 — 12. E. 4, 3, 9 — 12.

Ἕλιξος, Helixus, praefectus Lacedaemoniorum

Byzantii, patria [...] rensis, qui vrbe c[...] tradit Atheniensi[...] 1, 3, 10. 11. 13. d[...] pocrat. in h. v. ibi[...] les.

Ἑλισάρνη, vid. Ἀλ[...]

ἕλκειν, ¶ 1) trah[...] montem, A. 5, 2. [...] νέβησαν, καὶ ἄλλ[...] εἷλκε. ¶ 2) Est v[...] venationis et aucu[...] laqueare, vt Lat. [...] re. v. Abresch. lect[...] staenet. p. 319. vel [...] retia contrahere, [...] ra vel auis, qua[...] dit, elabatur. Sal[...] 1, 6, 19. p. 80. pr[...] τὰ πετεινὰ πρὸ τοῦ [...] Oudendorp. ad [...] Mag. p. 765. e M[...] densi affert lectio[...] κειν ἢ τὰ πτηνὰ φ[...] ἕλκ. pertineat ad [...] superioribus con[...] ratas, quam Zeun[...] que, paululum [...] immutatam, defe[...] perperam haben[...] ¶ 3) vi abducere. [...] 22. cum, qui pro[...] εἷλκεν ἐπὶ τὸν χρα[...] 2, 3, 23. εἷλκε μὲν [...] menem ἀπὸ τοῦ [...] Σάτυρος, εἷλκον ἀ[...] ῥέτρι. 6, 2, 24. τρι[...] ptas — ἕλκων κατ[...] np. suis nauibus a[...] Απ. 3, 6, 1. ἑλκόμ[...] βήματος. ¶ 4) Di[...]

equitibus, qui se inuicem complexi in equis luctantur. Cf. ἑλκύειν nr. 2. Iπ. 7, 7. εἴ τις ἕλκοι αὐτὸν ἢ ὠθοίη, ἧττον ἂν σφάλλοιτο. 8, 11. ter. ¶ 5) *torquere.* Iπ. 10, 1. ἕλκειν τὸ στόμα equi τῷ χαλινῷ. §. 2. τὰ στόματα ἕλκοντες ἄνω. Ita Leuncl. Sed antea legebatur σχήματα, quod quam durum sit, patet e Camerarii versione: *figuram arduam equi efficere habenis* ¶ 6) *tendere neruum in arcu.* A. 4, 2. 16. εἷλκον τὰς νευράς. Hesych: εἵλκετο· ἐτείνετο. ¶ 7) *glomerare, torquere, agere.* De rhombo s. turbine incantatorio. Aπ. 3, 11, 18. Theodota rogat Socratem, vt sibi commodet ἴϋγγα, ἵνα ἐπὶ σοὶ πρῶτον ἕλκω αὐτήν. (*Tortus rhombus* est ap. Ouid. 1, amorr. 8, 7. et *retro soluere turbinem* ap. Horat. epod. 17, 7.) Tum respondet Socrates alio sensu: οὐκ αὐτὸς ἕλκεσθαι βούλομαι, ἀλλὰ σε πρὸς ἐμὲ πορεύεσθαι, *nolo cogi vt eam, nolim artibus ad te pertrahi.* ¶ 8) De sensibus: *attrahere.* Σ. 1, 9. τοῦ Αὐτολύκου τὸ κάλλος πάντων εἷλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν. Athenaeus 5, p. 188. A. habet ἐφέλκεται ἐφ' ἑαυτό. ¶ 9) De animo: *abstrahere, abripere.* Π. 8, 1, 11. μὴ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἑλκόμενον ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν. Cf. ἥδεσθαι nr. 1.

ἕλκος, *vlcus.* Iπ. 5, 1. πολλάκις ἂν equus ἕλκη ποιοίη sibi.

ἑλκοῦν, *exulcerare.* Iπ. 1, 4. ψιλοῖντο καὶ ἑλκοῖντο οἱ κυνήποδες. 5, 1. τὰ ὦτα — ἑλκουμένων γε μὴν τούτων. Cf. Poll. 1, 201.

ἑλκύειν, ¶ 1) *trahere.* Moeris p. 134. ἕλξει, Ἀττικῶς· ἑλκύσει, Ἑλληνικῶς. Fortassis damnauerit etiam ἑλκύσας, quod tamen habet Xenophon. v. ibi interpp. E. 7, 1, 8. τοὺς νεκροὺς πρὸς τὸ τεῖχος ἑλκύσαντες. ¶ 2) *complexu ad se trahere hostem.* v. ἕλκειν nr. 4. Iπ. 8, 11. ἀγαθὸν — κἂν ποτε συμπέσωσιν, ἑλκύσαντα ἐφ' ἑαυτὸν τὸν πολέμιον — ἀπῶσαι.

Ἑλλανοδίκαι, *Hellanodicae,* erant quidem proprie Olympicorum ludorum iudices, qui athletas examinabant, iusiurandum ab iis insuper exigebant, eosdemque inter se committebant, tum victoribus coronam decernebant, et eos, qui quid contra leges fecerant, castigabant. vid. praeter Pausaniam 5, 6. et 9. etc. Phauorin. et Harpocr. ex eoque

eoque Suid. in h. v. it. Periz. ad Ael. V. H. 9, 31. et 10, 1. Sed in rebus Lacedaemoniorum nominantur etiam Ἑλλανοδίκαι *iudices in castris l. de re militari.* Hinc Λ. 13, 11. rex Lacedaemoniorum in bello, ἢν δίκης δεόμενός τις ἔλθῃ, πρὸς Ἑλλανοδίκας τοῦτον ἀποπέμπει.

Ἑλλάς. ¶ 1) *Graecia.* Πο. 1, 6. ἀπ' ἐσχάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ἔσχατα. Σ. 8, 39. Oppon. Asiae, E. 3, 4, 5. τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις, ὥσπερ καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλλάδι. ¶ 2) i. q. οἱ Ἕλληνες. E. 4, 8. 4. οἱ βάρβαροι εἰ ἐπιχειρήσουσι τῆς θαλάττης ἄρχειν, οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ἡ Ἑλλάς. ¶ 3) *Hellas*, vxor Gongyli Eretrienſis, Gorgyonis et Gongyli mater, a qua Pergami hoſpitio excipitur Xenophon, A. 7, 8, 4.

ἐλλείπειν. ¶ 1) *deficere, non adeſſe.* Ιερ. 1, 28. θεραπεῖαι mulierum παροῦσαι οὐδέν τι ἀγαπῶνται, ἐὰν δέ τι ἐλλείπωσι, ὀργὰς — ἐμποιοῦσιν, *ſi blanditiae non praeſtitae fuerint.* Π. 4, 5. 14. p. 250. τὸ ἐλλεῖπον ἐκπληροῦσαι τῶν ἐπιτηδείων, in tabernaculis. c. dat. Απ. 2, 1, 8. ἑαυτῷ πολλὰ ἂν βούληται ἐλλείπειν, *ſe multis rebus ad*

vitam neceſſariis ca
2, 4, 6. πᾶν τὸ ἐλλεῖπ
φίλῳ τῆς — καταπ
Sic Leuncl. Ιπ. 8, 5.
ἂν ἕνα εἴπῃ τὰ ὄπισθεν
iicit ἂν ἐλλείπῃ τ. ἡ
non praeſto ſunt, ſi
ſequuntur, vel omi
ſi officio non ſatis
unt ſuo. Camerar.
tit: *deficeret poſte*
ſui parte. All. ἂν ἀπ
v. ἀπειπεῖν nr. 4. E
c. particip. ¶ 2) *m*
eſſe. Ιερ. 4, 8. τὰ ὑπερ
λοντα τὰ ἱκανὰ πολλὰ
τὰ δὲ τῶν ἱκανῶν ἐλλ
τα, ὀλίγα. Vbi geniti
ſibi iunctum habet.
abſolute K. 5, 26. I
habet oculos emine
καὶ τὰ βλέφαρα ἐλλ
τα, *palpebras iuſti*
nores. quin adeo, vt
lux 5, 69. dicit, τὰ
τα οὐκ ἔχει βλεφαρίδα
3) *non ſatisfacere, i*
termittere. c. acc.
5, 8. ὅσα προνοίας ἐρ
οὐδέν μοι δοκεῖ ὁ ἀνή
λείπειν. Leuncl. *ne*
eo deſiderari poſſe.
4, 3, 17. μηδὲν ἐλλεί
κατὰ δύναμιν τιμᾶν
θεούς. Paulo ante
δυνάμεως μηδὲν ὑφίε
c. acc. et gen. Π. 4,
προθυμίας οὐδὲν ἐλλ
μεν, *alacritas noſtra*
lo modo deſiderab
K. 2, 2. venationem p

nimo suscipiat, μηδὲν ἕκων τῆς ἑαυτοῦ δυνά-, nihil omittens, d praestare possit. c ¶ 4) peccare. Π. 1, 4. ἥν τις ἐλλίπῃ τι τῶν ιων. vbi all. ἐκλίπῃ. et ἔλλειπον, peccatum, 'α, Π. 1, 5, 7. p. 55. ιλεῖπον εἰς ἐμὲ ἥξει. πεσθαι, ¶ 1) dees- desiderari. Π. 6, 2, ». 3, 3. ἄξω τέκτονας — , ὁπόσα ἂν δέηται τοι- ν τεχνῶν, — μηδὲν ἐλ- ται. ¶ 2) non recte re. Ιπ. 3, 8. διὰ τὸ ἄ- ι εἶναι, τούτων ἐλλεί- αι. Genit. dubius est. ist enim cum Steph. 'περοι referri. ¶ 3) c. icip. vinci. Απ. 2, 6, ἢ ἐλλείπεσθαι εὖ ποι-

ν, Graecus. c. ἀνὴρ, . 3, 5. Ἕλλην τις ἀνήρ. er K. 2, 4. τὴν Φωνὴν ηνα.

νες, Graeci. ¶ 1) onuntur βαρβάροις, 1, 4. etc. v. βάρβαρος. edaemoniis, Λ. 1, 3. 13. 3, 1. 4. 7. 5, 2. 14, 6. etc. Athenien- s, Αθ. 1, 1. 2, 8. ¶ 2) ne commemorantur eci Asiatici, Π. 1, 1, . Ἀσία. 2, 1, 2. p 87. Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ Ἀ- οικοῦντας, οὐδέν πω σα- λέγεται, εἰ ἕπονται re- gem Assyriorum. Sed vi videntur quidam eo adducti fuisse, 4, 5, 18. Croesus enim, cui plerique in Asia Graeci parebant (v. Herodot. 1, 28. etc.), sequebatur castra Assyrii. — 6, 2, 5. Ἴωνας, Αἰολέας, καὶ σχεδὸν πάντας τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐποικοῦντας — σὺν Κροίσῳ ἕπεσθαι. Horum pars, 7, 4, 5. οἱ Ἕλληνες οἱ ἐπὶ θαλάττῃ οἰκοῦντες, Cyro se subiiciunt. 8, 8, 12 recentiores Persae nullum bellum sine Graecis gerunt. ¶ 3) De decem millibus in Anabasi haec fere notauimus: A. 1, 1, 2. iam ante bellum sunt quidam in exercitu Cyri minoris. §. 6. sqq. e variis locis conducuntur. 1, 2, 9. et 1, 7, 9. est eorum recensus. v. Hutchins. diss. II, p. 18. 1, 4, 11. sq. nolunt contra Artaxerxem proficisci. 1, 8, 15. vincunt et fugant barbaros. it. 1, 10, 8. sqq. quo facto in castra redeunt. 2, 1, 4. Cyri minoris mortem grauiter ferunt. §. 6. sqq. iubentur ab Artaxerxe arma tradere. 2, 2, 4. veniunt ad Ariaeum et foedus cum eo faciunt. 2, 3, 3. inducias ab Artaxerxe oblatas spernunt. §. 13. accipiunt quidem ab eo per

per Tissaphernem potestatem tuto domum redeundi. et 2, 4, 1. cum Ariaeo variis in locis castra ponunt. sed §. 2. sqq. regis perfidiam timentes abire cupiunt, dissuadente Clearcho; mox ducuntur a Tissapherne, quem tamen suspectum habent. §. 13. sqq. conspiciunt alium Persarum exercitum, sed in itinere pergunt 2, 5. duces eorum dolo Tissaphernis capti interficiuntur. 3, 1, 2. describitur misera et periculosa eorum conditio. §. 11. sqq. a Xenophonte confirmantur, et alios sibi duces legunt, in his Xenophontem. 3, 2. duces deliberant. 3, 3. — 3, 4. 3. eos iter facientes partim verbis et dolo, partim armis aggreditur Mithradates, quem tandem repellunt. et §. 8. Tissaphernem. §. 14 — 18. pergunt in itinere, et hostes, qui e monte iacula miserant, monte pellunt, idemque faciunt in aliis montibus. 3, 5, 4. sqq. eligunt iter per Carduchos. 4, 1, 4. sqq. molestissimum iter faciunt per montes Carduchorum. 4, 3, 2. per septem continuos dies cum iis pugnant. 4, 4, 1. per Armeniam eunt. §. 5.

sqq. niue vexantur, (
Teribazo eos persec
te. 4, 5, 3. sqq. i
frigore vexantur, e
me, etiam ab host
sequente fatiganti
20. iter pacatum fa
4, 6, 16. sq. vincunt
lybas, Taochos et I
anos. 4, 7, 1. sqq. it
ciunt per Taochos,
rum vicum in mon
tum vi occupant. (
pergunt per Chalyb
rocissimos, et §. 13.
per Scytninos, vsq
montem sacrum Te
et 4, 8, 1. per Macr
§. 5. cum his induci
ciunt. §. 7 — 17. vi
Colchos, et Trap
tem veniunt, vbi ho
liter excipiuntur et
instituunt. 5, 1. d
rant, quomodo iter
possint instituere. 5
Xenophonte a d u e
Drilas ducuntur,
magno cum labore
meatum petunt. 5,
stibus regionis elusi
gunt Cerasuntem,
4. lustratione exe
facta inueniunt, ex
saluos esse 8600. §.
uent Apollini et Di
Ephesiae donaria. 5.
pergunt ad Mosynoe
et §. 15. eorum metr
lin capiunt. 5, 5, 1.
Chalybas et Tibar
a

amice proficifcuntur. §. 3. veniunt ad vrbem Graecam Cotyora, et hinc 6, 1, 8. fq. nauigant Sinopen, et inde 6, 2, 1. Heracleam. §. 10. feditione orta exercitus in tres partes diuiditur. Sed 6, 4, 7. decretum fit de exercitu nunquam diuidendo. 6, 5, 17. fqq. vincunt Bithynos. 6, 6, 22. Chryfopolin veniunt. 7, 1, 5. Byzantium traiiciunt. 7, 2, 6. veniunt Perinthum, et volunt in Afiam traiicere. §. 9. noctu ad Seuthen abeunt. 7, 3, 5. fqq. apud illum ftipendia merent, et Thracas fuperant 7, 8, 4. per Troadem veniunt Pergamum. §. 14. hic tandem fe coniungunt cum Thimbronis exercitu contra Tiffaphernem et Pharnabazum. cf. Aγ. 1, 38. E. 3, 1, 2. omninoque Μοσύνοικοι, Σεύθης, Τισσαφέρνης, Φαρνάβαζος etc. ¶ 4) Adiectiue, A. 1, 10, 5. τοὺς Ἕλληνας πελταστάς. 6, 5, 18. οἱ Ἕλληνες ἱππεῖς.

Ἑλληνίζειν, *Graece loqui.* A. 7, 3, 12. v. Witter. ad Thom. Mag. in h. v.

Ἑλληνικὸς, *Graecus.* Π. 2, 2, 16. κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον. E. 4, 1, 15. ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι. Sed E. 5, 4, 1. Ἑλληνικὰ funt *res Graecorum.* v. βαρβαρικός. Saepe etiam τὸ Ἑλληνικὸν eft *exercitus Graecorum* (cf. ἱππικὸν et ξενικόν.), A. 1, 4, 13. τὸ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπείσθη. 1, 8, 3. τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν. §. 9. τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνύμου. 4, 1, 8. 4, 2, 14. E. 3, 1, 10. ξενικῷ Ἑλληνικῷ. 3, 2, 2. 12. 14. Sic de exercitu Graeco nauali, E. 4, 3, 6. bis. it. 4, 8, 4. Ἑλληνικὸν οὔπω ναυτικὸν ἐστὶν ἐν τῇ θαλάττῃ. Plene legitur A. 1, 2, 1 τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα. 1, 7, 11. τῷ στρατεύματι παντὶ, καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ. 3, 4, 27. 6, 3, 7. E. 3, 2, 15. it. A. 1, 1, 6. Κῦρος Ἑλληνικὴν δύναμιν ἤθροιζε. Sed A. 3, 4, 21. et E. 3, 2, 3. fortaffis etiam §. 2. τὸ Ἑλληνικὸν, intell. στρατόπεδον, funt *caftra Graecorum.*

Ἑλληνικῶς, *Graeca lingua.* A. 1, 8, 1. ἐβόα βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς.

Ἑλληνὶς, *Graeca.* A. 5, 1, 1. Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα. 6, 4, 1. Aγ. 1, 10. ἀφεθῆναι τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις Ἑλληνίδας. Aϑ. 3, 2. E. 2, 3, 17. p. 90. 3, 2, 1. 7. bis. §. 10. bis, vbi priori loco pro Ἑλληνίδων in margg. eft Ἰωνίδων. it.

§.

§. 15. 4. 3. 8. τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ πόλεων Ἑλληνίδων. 4, 8, 14. Interdum etiam omittitur. v. Ἀσία.

Ἑλληνιστὶ. *Graece*. A. 7. 6. 7 συνίει Ἑλληνιστὶ τὰ πλεῖστα, *quae Graece dicebantur*.

Ἑλληνοταμίαι erant magistratus communes Graeciae, ex Atheniensibus delecti, quasi *Graeciae quaestores*, qui sociorum vectigalia et tributa reciperent, et communis Graecorum aerarii curam haberent. Instituti sunt tempore Aristidis, qui primus sociis tributa indixit, et aerarium in Delo constituit. v. Thucyd. 1, 96. ibique Schol. it. Plutarch. Aristid. 25. Cornel. Nep. Aristid. 3. Etymol. M. Hesych. et Harpocrat. Hinc Π. 5, 5. abstractum: nos Athenienses tempore belli Persici ἡγεμονίας τε τοῦ ναυτικοῦ καὶ Ἑλληνοταμίας ἐτύχομεν, *administrationem tributorum a sociis exigendorum*. cf. Suid. qui idem dicit.

Ἑλλησποντικὸς, *Hellespontiacus*. A. 1, 1, 9. αἱ Ἑλλησποντικαὶ πόλεις.

Ἑλλησπόντιος, ¶ 1) adiectiu. *Hellespontius*.
E. 4, 8. 31. αἱ Ἑλλησπ
τιαι πόλεις. ¶ 2) *Hell*
ponti accola. Ag. 1,
E. 3, 4, 11. Ἑλλησποντ
Agesilaus edixit, vt i
auxilia mitterent. Ag.
11. E. 4, 3, 10. Ἑλλησπ
τιοι auxiliantur Agesi
in pugna ad Coronea

Ἑλλήσποντος, *Hell*
pontus. ¶ 1) fretum
lud nobile inter Cher
nesum Thracicam et A
am. A. 1, 1, 9. οἱ Θρᾷκ
ὑπὲρ Ἑλλησπόντου οἰκ
τες. Ag. 2, 1. διαβὰς
Ἑλλήσποντον. E. 1, 1
ἐς Ἑλλήσποντον εἰσέπ
§. 5. ἔξω τοῦ Ἑλλησπόν
§. 6. Tissaphernes ἦλθε
Ἑλλήσποντον. §. 14. ἐς
Ἑλλήσποντον ᾤχοντο
uibus. 1, 2, 8. ἔπλεον
Λέσβου καὶ Ἑλλησπόν
1, 3. 7. 1, 5, 6. 1, 6,
ἐπὶ Ἑλλήσποντον (all. Ἑ
λησπόντου) ὥρμησε ναυ
§. 16. ἡ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπ
του φυγοῦσα ναῦς διέφ
2. 1. 11. ἐκ τῆς Ῥόδου π
τὴν Ἰωνίαν ἐκπλεῖ πρὸς
Ἑλλήσποντον, πρός τε
πλοίων τὸν ἔκπλουν. §.
ἐς Αἰγὸς ποταμοὺς ἀντ
τῆς Λαμψάκου. διεῖχε δ
Ἑλλήσποντος ταύτῃ στα
ους ὡς πεντεκαίδεκα. 2,
3. ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου να
σὶ — ἀφικόμενος ἐς τὴν Λ
σβον. 3, 2. 8. διαβαίνει
Ἑλλήσποντον ἐς τὴν Εὐρ
πι

ι. 2, 5. 4, 8, 6. τὰς Ἑλλήσποντον πόλεις. 28. 31. ἔχειν καλῶς Ἑλλησπόντῳ. ¶ 2) ad Hellespontum Σ. 1, 7, 1. ἐξ Ἑλλησ- ἔχειν χρήματα. 3,

alus. E. 1, 2, 4. 6. Ephesum. O. 19, τῷ Φαληρικῷ ἕλει. u loco potest etiam ora. v. Fischer. ind. hat. K. 10, 19. est t. τὰ ἕλη καὶ τὰ ὕ- v. Poll. 1, 221. qui et inter loca, in s ferae versantur.

Helos, oppidum mum Laconicae, Εἵλωτες dicti sunt. h. Byz. et Paulan. Oppugnatura The- E. 6, 5, 32.

ν, ¶ 1) sperare. Iungitur c. ἐπι- ἐπιν. c. acc. Aπ. 7. ἐλπίζειν τὰ μέγι- αθά. et c. παρά, αρ' ἄλλων — τις μελ- ίζων. Hinc particip. Iερ. 1, 30. ἥδεται ἐ- μένος τῶν ἐλπιζο- Oppon. τῶν ἑτοί- . inf. fut. Π. 1. 5. 7. ἐλπίζοντες ἀγαθὰ ξεσθαι. 1. 6. 4. ἐλ- ευξεσθαι. Σ. 4. 32. 13, 2. τοῖς ἐλπίσασι σεσθαι. A ldito iu- acc. Π. 2, 4, 9. ἐλ- πίζω φίλον αὐτὸν ἔσεσθαι. et c. redundante ὡς. E. 6, 5, 38. p. 429. ἐλπίζειν — ὡς ἄνδρας ἀγαθοὺς — αὐτοὺς γενήσεσθαι. c. inf. fut. et ἄν, A. 7, 6, 24. ὃν ἤλπισ' ἂν — ἀποστροφὴν ἐ- μοὶ καταθήσεσθαι. c. inf. aorist. Π. 2, 4, 10. ἐλπίζω ἐκείνους ἐλθεῖν πρὸς σὲ μᾶλ- λον. Aγ. 7, 6. et c. ἄν, Π. 8, 7, 3. p. 546. ἐλπίσαις ἂν τυχεῖν. A. 2, 5, 2. p. 111. οὓς ἐλπίζοι ἂν — ταπεινοὺς παρασχεῖν. Πο. 3, 11. ἐλ- πίζω καὶ βασιλέας ἄν τινας ἐπιθυμῆσαι. O. 2, 10. it. Aπ. κ. 1, 27. ἐλπίζω — σφό- δρ' ἄν σε τῶν καλῶν — ἐρ- γάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμοτέραν — φανῆναι. vbi pro altero acc. poterat esse nomina- tiuus. c. inf. praes. sine ἄν, A. 4, 6, 13. ἐλπίζω οὐδὲ τοὺς πολεμίους μένειν ἔτι. Portus intelligit ἄν, Steph. et Hutch. volunt μενεῖν. ¶ 2) sibi arrogare. Aπ. 1, 1, 15. ἆρα — νομίζουσιν — ποιήσειν — ἀνέμους καὶ ὕδατα — ἢ τοιοῦτο οὐδὲν οὐδ' ἐλπίζουσιν se facere posse. ¶ 3 De rebus malis: metuere. Est enim verbum μέσον, vt προσδοκᾶν, et Lat. sperare. Phauorin: ἐλπίσαι οὐ μόνον ἐπ' ἀγα- θῷ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρ' Ἀττικοῖς. A. 6, 5, 10. τοῦ-

τούτους ἐπιόντων ἡμῶν οὐδὲ ὑμεῖς ἐλπίζετε δέξασθαι ὑμᾶς. vbi deeſt ἄν. ¶ 4) Tam in var. lect. quam ab ipſo Xenophonte permutatur c. νομίζειν. v. ibi nr. 2.

ἐλπὶς, ¶ 1) *ſpes.* Aπ. 2, 1, 18. ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι πονῶν. vbi additum eſt ἀγαθῇ, quia ἐλπὶς auctore Thoma M. tam in malam quam in bonam partem dicitur. Nam ἐλπὶς ἀγαθὴ eſt ἐλπὶς ἀγαθοῦ τινος, vt infra ἐλπίδες. Sed ibid. ſimpliciter, et c. gen. ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι. E. 4, 8, 38. γνοὺς μὴ εἶναι ἐλπίδα σωτηρίας, quo minus ab hoſtibus inuadentibus opprimerentur. v. Wetſten. ad Act. 27, 20. c. dat. Aϑ. 2, 15. ἐλπίδα ἂν ἔχοντες (*confiſi*) τοῖς πολεμίοις, στασιάσειαν. Caſtal. probante Brodaeo, indeque Zeun. ἐν τοῖς πολεμ. Bene. v. nr. 2. c. inf. fut. E. 7, 2, 10. ἐν ἐλπίδι ἦσαν — παραστήσεσθαι αὐτούς. Aπ. 3, 5, 1. ἐλπίδα ἔχω — ἐνδοξοτέραν τὴν πόλιν ἔσεσθαι. c. inf. aor. et ἂν, Aπ. 2, 6, 38. ἔχεις τινὰ ἐλπίδα μὴ ἂν σαυτὸν ἀπολέσαι. it. ſine ἂν, Π. 2, 4, 17. p. 136. ἐλπὶς, np. ἐστὶ, ὑμᾶς μὴ ὀφθῆναι. 4, 5, 11. ἐλπὶς, ἀγαθὰ γενέσθαι. 4, 6, 2. p. 258. εἰ ἐλπίδα τινὰ λάβοιμι — τιμωρίας τυχεῖν. E. 5, 4, 43. ἐγένετο ἐν ἐλπίδι τροπὴν τῶν ἀνδρῶν ποιήσασθαι. 6, 3, 9. ὡς Θηβαίους — δεκατευθῆναι ἐλπὶς εἴη. Sic 6, 5, 35. it. c. inf. praeſ. K. 8, 5. ἐλπὶς, αὐτοῦ εἶναι. De formula ψεύδεσθαι τῆς ἐλπίδος v. ψεύδ. nr. 4. ¶ 2) Saepe legitur pluralis. Π. 7, 1, 9. τῷ προσώπῳ παραθαῤῥύνων, ταῖς δ' ἐλπίσιν ἐπικουφίζων. A. 1, 2, 11. ἐλπίδας λέγων διῆγε, *ſemper ſpem faciebat,* h. e. *promittebat ſemper, ſe propediem eſſe ſoluturum, ſolutionem tamen ipſam differebat.* Iπ. 3, 1. ὁ μηκέτι ἔχων γνώμονας οὔτ' ἐλπίσιν εὐφραίνει, *nil habet e quo bona ſpes poſſit hauriri.* cf. ἐπαναπείνειν, ὑποτέμνειν, ὑποτιθέναι. c. gen. Aπ. 4, 2, 28. τὰς ἐλπίδας τῶν ἀγαθῶν ἐν τούτοις ἔχουσι. c. adiectiuis: Π. 1, 5. 7. p. 55. πιστεύω — μὴ ψεύσειν με ταύτας τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας. 1, 6, 16. ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν — ὁπόταν ἀληθεῖς ἐλπίδας λέγῃ. A. 1, 4, 16. οἱ στρατιῶται ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες de Cyri fortuna. Sic etiam alias. 2, 5, 2. p. 110. ὅσων καὶ οἵων ἐλπίδων ἐμαυτὸν ἂν στερήσαιμι. 3, 2, 4. πολλαὶ ἡμῖν καὶ καλαὶ ἐλπίδες σωτηρίας. Sic

Sic §. 6. vbi v. Hutch. Αγ. 1, 27. et E. 3, 4, 18. πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν. E. 4, 2, 2. οἵων ἐλπίδων ἀπεστέρητο. O. 5, 16. Iπρ. 7, 3. πρὸς τοσούτους πολεμίους — ἐλπίδες καλαί. cf. μύριος. c. ὡς, Αγ. 2, 8. ἐλπίδων πάντας ἐνέπλησε, ὡς — ἀγαθὰ ἔσοιτο. c. inf. fut. Π. 1, 4, 25. ἐλπίδας μεγάλας ἔχων ἐν αὐτῷ, ἔσεσθαι ἄνδρα — 4, 2, 5. A. 2, 5, 2. p. 111. ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας, καὶ σὲ βουλήσεσθαι. 4, 3, 7. E. 3, 5, 1. Aπ. 1, 2, 2. ἐλπίδας παρασχὼν — καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἔσεσθαι. 4, 2, 1. ¶ 3) *desiderium, appetitus.* Iερ. 1, 18. τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος μειονεκτοῦσι. Vnde iungitur c. ἐπιθυμία, Aπ. 2, 1. 4.

Ἐλυμία, *Elymia,* ſecundum Xenophontem E. 6, 5, 13. videtur eſſe regio vel oppidum inter Orchomenum et Mantineam ſita, alia tamen, quam Ἐλεμία ſ. Ἐλιμία in Macedonia. v. ſupra Ἐλεμία.

ἐμβαίνειν, ¶ 1) *conſcendere naues.* A. 1, 3, 16. εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν. 1, 4, 7. 5, 6, 5. ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. 7, 3, 2. E. 5, 4, 61. ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰς ναῦς, *claſſem ipſi inſtruxerunt, milite compleuerunt.* Sed vi niti in nauem hoſtium, E. 5, 1, 18. Simpliciter, A. 5, 7, 4. ἐμβαίνειν ὁπόταν νότος πνέῃ. O. 8, 8. Dicitur etiam εἰσβαίνειν. Vnde A. 5, 7, 9. pro ἐμβὰς εἰς πλοῖον Cod. Eton. habet εἰσβάς. E. 2, 1, 4. pro ἐς τὰς ναῦς ἐμβαίνειν in marg. Steph. eſt εἰσβαίνειν. cf. ἀποβαίνειν. ¶ 2 *flumen ingredi.* A. 4, 3. 15. ¶ 3) *adire.* Π. 2, 1, 6. εἰς τὸν αὐτὸν ἡμῖν κίνδυνον ἐμβαίνειν. 5, 2, 9. ¶ 4. In var. lect. permutatur etiam c. ἐκβαίνειν, v. ibi nr. 3.

ἐμβάλλειν, ¶ 1) *inicere.* E. 1, 7, 10. p. 56. ἐς τὸ βάραθρον ἐμβληθῆναι. O. 18, 2. εἰς κόπρον ἐμβληθέν. etc. Speciatim et proprie dicitur de ſemine, quod terrae inicitur, O. 17, 10. 11. Sic 8. 9. ἡ δ' ἀταξία ὅμοιον — οἷόν περ εἰ γεωργὸς ὁμοῦ ἐμβάλλοι κριθὰς, καὶ πυροὺς καὶ ὄσπρια. cf. Wetſten. ad Matth. 10, 34. et mox n. 3. Simile eſt de plantis, quae in terram demittuntur, O. 19, 2. τὸ φυτὸν ἐμβαλεῖν. ¶ 2) *coniicere in mala, in pericula, ſtürzen.* Aπ. 4, 5, 6. ἡ ἀκρασία εἰς τοὐναντίον αὐτοὺς ἐμβάλλει. Iπ. 3, 9. τὸν ἀναβάτην — εἰς τὰ χαλεπώτατα ἐνέβαλον. Paulo aliter Aπ. 4, 4,

4, 11. πόλιν εἰς στάσιν ἐμβάλλοντος. ¶ 3 *obiicere pabulum.* Π. 8, 1, 13. ἵπποις — σῖτον ἐνέβαλλε. 8, 6, 6. ἵπποις χόρτον ἐμβάλλετε. Α. 1, 9, 15. ἵπποις ἐμβάλλειν τὸν χιλόν. Hinc (coll. n. 1.) iocus O. 17, 9. εἰ ἡ ἀσθενὴς γῆ ἰσχυροτέρα γίγνεται, ἥν τις πλείονα καρπὸν αὐτῇ ἐμβάλλῃ, ὥσπερ τὰ ὑποζύγια. Fiſcherus ad Theophr. charr. 4, 2. et in ind. dicit, ἐμβάλλειν per ſe et ſimpliciter valere *pabula* ſ. *gramina obiicere.* ¶ 4) *obdere peſſulum.* A. 7, 1, 7. ἀποκλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβαλών. it. §. 10. ¶ 5) *immittere, adhibere.* Πο. 4, 5. ζεύγη — ἢν ἐπὶ πλεῖον τῶν ἱκανῶν ἐμβάλλῃ τις in agrum. §. 39. εἰ μὴ πλείονας ἀνθρώπους (ſeruos) ἐμβάλλοιμεν in argentifodinas. c. dat. O. 17, 12. ἐμβάλλειν σκαλέας τῷ σίτῳ. Sic frenum equo. Poll. 1, 207. οὐκ ἐμβλητέον σκληροὺς χαλινούς. Iπ. 6, 7. ἵνα τὸν χαλινὸν ὀρθῶς ἐμβάλῃ. 9, 9. ἐὰν δὲ ταχὺς (np. χαλινὸς) ἐμβληθῇ. ¶ 6) *inducere.* A. 4, 7, 15. ἐπεὶ δὲ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἑαυτοῖς πολεμίαν. Paulo ante erat ᾄξει. 6, 2, 11. Poteſt tamen vtroque loco etiam verti: *iter facere, intrare,* np. in hoſtium regionem. ¶ 7) *ferire.* Iπ. 8, 4. ἔχων τις μάστιγα ἢ ῥάβδον ἐμβαλέτω ἰσχυρότατα. ¶ 8) *afferre, efficere in animo,* vt Lat. *iniicere.* Π. 1, 1. 5. ἐπιθυμίαν ἐμβαλεῖν τοῦ αὐτῷ χαρίζεσθαι. 1, 6, 16. προσδοκίας ἀγαθῶν ἐμβαλών. Aγ. 1, 28. E. 3, 4, 19. τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινὰ ἐμβαλεῖ πρὸς τὸ μάχεσθαι. Aπ. 3, 5, 5. c. dat. Π. 1, 6, 12. p. 64. στρατιᾷ προθυμίαν ἐμβαλεῖν. §. 16. προθυμίαν ἐμβαλεῖν στρατιώταις. 3, 3, 8. 7, 1, 9. v. *φιλονεικία.* 8, 1, 13. Σ. 8, 37. Dii σοὶ Αὐτολύκου ἔρωτα ἐνέβαλον. pro quo Chariton 8. 1. ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς ἔρωτα, ad q. l. vid. Doruill. p. 651. Iπρ. 2, 5. cf. ὁμόνοια. ¶ 9) *infligere.* v. πληγή. ¶ 10) In re venatoria: a) *impellere, compellere.* K. 6, 25. ἕως ἂν — canis leporem εἰς τὰς ἄρκυς ἐμβάλῃ. Hinc metaph. Aτ. 3, 11, 9. b) *ponere, tendere.* K. 6, 9. τὰ δίκτυα τεινέτω ἐν ἀπέδοις, ἐμβαλλέτω δὲ τὰ ἐνόδια εἰς τὰς ὁδούς. it. in medio, K. 10, 7. εἰς τοὺς ὅρμους ἐμβάλλεσθαι τὰς ἄρκυς. ¶ 11) βουλήν. Π. 2, 2, 10. ἐμβαλεῖν περὶ τούτου βουλὴν εἰς τὸν στρατόν, *referre ad exercitum.* ¶ 12) λόγους, *ma-*

te-

m *colloquendi pro-* re. Π. 2, 2, 1. p. 100. ρισ͂τότατοι λόγοι ἐμβλη-νται. it. λόγον, *refer-* d *alios deliberandi* a, Π. 2, 3, 3. et c. Π. 2, 2, 11. ἐμβα-περὶ τούτου λόγον. 6,). Hinc Π. 5, 5, 13. ἡμῖν ἔμβαλε περὶ τού-Steph. putabat exci-vel λόγον, vel βουλὴν, ψῆφον. Sed rectius igitur, vt Act. 4, 15. αλλον πρὸς ἀλλήλους, Eurip. Phoenn. 700. αλεῖν βουλεύματα. Sic um, Π. 2, 2, 13. συνε-ἐμβαλέσθαι ἐπὶ (leg. τούτου τὸν λόγον. , e Cod. Guelf. ha-υμβαλέσθαι — λόγους. μβάλλεσθαι nr. 6. ψῆφον, *suffragium* . Π. 2, 2. 13. ἐμβαλεῖν τούτων ψῆφον. Plene ιx. 8, 127. εἰς ἐχῖνον ψήφους ἐμβαλόντες. ¶ Omisso prononiine roco: *influere.* A. 8. Μαρσύας — ἐμβάλ-ς τὸν Μαίανδρον. 4, 8, 7, 4, 29. ¶ 15) *irru-* *rrumpere.* a) in re-em hostilem, Αγ. 1, . 3, 4, 12. ἐμβαλὼν δοκήτως. 4, 7, 4. μέλ-; αὐτοῦ ἐμβάλλειν — βληκότος. Ιπρ. 7, 4. c. . 3, 2, 18. ἐμβαλόντος γιδος δι' Αὐλῶνος. 4, 7, 8. c. εἰς, Cf. nr. 6. vbi similia sunt exempla. Π. 3, 3. 9. p. 179. ἐπειδὰν ἐμ-βάλλωσιν οἱ πολέμιοι εἰς τὴν σὴν χώραν. §. 11. ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν. Αγ. 1, 29. E. 3, 5, 4. 7, 1, 13. Aπ. 3, 5, 4. Ιπρ. 7, 2. bis. A. 3, 5, 10. ἐμβαλεῖν εἰς αὐτοὺς, h. e. *in eorum re-gionem.* c. εἰς et διὰ, A. 3, 5, 11. διὰ τῶν ὀρέων εἰς Καρδούχους ἐμβάλλειν. E. 3, 2, 17. c κατὰ. *prope.* E. 4, 2, 8. ἐμβαλόντων αὐ-τῶν κατὰ τὴν Ἐπιεικίαν. c. aduerbiis: Π. 2. 1. 4. p. 88. ὁπότε δεῦρ' ἐμβάλλει. 6, 1, 22. ἐμβαλεῖν που τῆς ἐκείνων χώρας. E. 4. 4, 16. οἱ δὲ πολλάκις ποτε τῆς Ἀρκα-δίας ἐμβαλόντες. b) in ho-stes, A. 1, 8, 17. ἐμβαλὼν σὺν τοῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ. 3, 4, 7. ἐμβάλλειν οὐκ ἐτόλ-μησεν. Αγ. 1, 31. E. 3, 4, 23. 7, 2, 14. it. in medio, Π. 3, 2, 12. p. 216. ἣν κατὰ τὸ καρτερὸν ἐμβαλόμενοι ἴωμεν — ἐπὶ τοὺς πολεμίους. c. dat. Π. 7, 1, 9. ἔμβαλ-λε τοῖς πολεμίοις. E. 4, 7, 7. 5, 3, 4. 7, 2, 14. c. ad-uerbb. Π. 7. 1, 16. ᾗ μὲν ἐνέβαλον - ᾗ μὲν ἐνέβαλε. Marg. Steph. συνέβαλε. E. 7, 5, 23. ὅπῃ ἐμβαλὼν δια-κόψειε. Dicitur etiam de curribus, E. 4, 1, 9. τὰ ἅρματα ἐμβαλόντα διεσκέ-δασε τὸ ἀθρόον. et de na-uibus,

uibus, v. Poll. 1, 124. E. 1, 6, 24. ἐμβαλούσης τῆς νεὼς, *irruptione cum naue ſua in hoſtes facta.* 5. 1, 13. ἀναγκάζοντι ἐμβάλλειν, *aggredi naues mare depraedantes.* quod tamen paulo durius videtur. Schneiderus rectius interpretatur *impellere remos.* Ap. Homer. Odyſſ. κ, 129. ſic eſt ἐμβαλέειν κώπῃσι. Phauorin: ἐμβαλεῖν — τὸ ταῖς κώπαις κροῦσαι. Cf. Suid. in v. ἐμβαλεῖς. c. dat. E. 5, 1, 24. μὴ ἐμβαλεῖν ταῖς ὑστάταις. In his omnibus Fiſcher. ad Weller. gramm. gr. p. 170. intelligit ἑαυτόν. Ellipticam ſaltem eſſe hanc locutionem, docent loci hi: Π. 7, 1, 14. ἅρματα κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ εὐώνυμον ἅμα ἐνέβαλλε, *currus immittebat.* et 7, 3, 1. ἐμβαλὼν τὸ ἅρμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. ¶ 16) In var. lect. permutatur c. ἐκβάλλειν. v. ibi nr. 9.

ἔμβαμμα, *intinctus.* Ita Plinius vocauit. Sed Columella vtitur ipſo nomine *embammata,* quae Beroaldus interpretatur *liquamina multiformia, quibus intingimus bucellas eſcarum,* gulae prorſus irritamenta. Π. 1, 3, 4. παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα. [...]tus et Hutch. verte[...] *condimenta.*

ἐμβάπτειν, *intinge[...]* Π. 2, 2, 1. p. 102. λοιπὸν ἦν τοῦ ἐμβάπτε[...] — τοῦτο πως ἀνέτρ[...] Vertunt *quod reliq[...] erat intinctus.* Sed [...]ret. legi vult ἐμβάμμ[...] quod Zeun. recepit. [...]empla verbi ἐμβά[...] collegit Wetſten. Matth. 26, 23.

Ἐμβὰς, *Embas,* in [...]citu Cyri praeerat A[...]niis in proelio, Π. 16. p. 299. In marg. uncl. vocatur Ἐμβά[...]

ἐμβάται, *calcei,* g[...] ocrearum, quibus [...] et femora munieba[...] Pollux 4, 115. et 7[...] dicit eſſe κωμικὰ ὑποδ[...]τα. Sed 7, 85. ἐμβάδ[...]cuntur εὐτελὲς ὑπό[...] Θρᾳκῶν τὸ εὕρημα, τ[...] ἰδέαν κοθόρνοις ταπειν[...]οικε. Ammonius co[...] ἐμβάδες, τὰ κωμικὰ ὑ[...]ματα. ἔμβατα (leg. ἐ[...]ται) δὲ, τὰ τραγικά. [...] quoque Ptolemaeus A[...]lonita §. 42. et Ti[...] Mag. vbi Oudendor[...]git de iſtorum nomi[...] differentia. Et Schol. Luciani ad Trag. ἐμβάται ſunt [...] ἃ βάλλουσιν ὑπὸ τοὺς [...]δας οἱ τραγικοὶ, ἵνα φα[...]

μακρότεροι. Dio Caſſius 63, 22. coniungit κοθόρνους et ἐμβάτας, vbi v. Reimar. qui et ipſe de discrimine horum verborum agit, et Xenophontem dicit vocabulo ἐμβάται abuti, quia nec in argumento proprio illud adhibeat, nec e ligno, ſed e corio ἐμβάτας factos esſe oſtendat. Ιπ. 12, 10. ὁπλισθείη δὲ ταῦτα (np. κνῆμαι καὶ πόδες), εἰ ἐμβάται γένοιντο σκύτους, ἐξ οἷου περ αἱ κρηπῖδες ποιοῦνται.

ἐμβατεύειν, quaerere. Heſych: ἐμβατεύσας· ζητήσας. Σ. 4, 27. ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀμφότεροι ἐμβατεύετέ τι. v. Bos exercitt. in N. T. p. 206. et Wetſten. ad Coloſſ. 2, 18. Caſtal. corrigit ἐνεβατεύετε. Zeun. mauult ἐμαστεύετε, Reisk. ἐματεύετε. v. Zeun.

ἐμβιβᾷν et ἐμβιβάζειν, ¶ 1) *in naues imponere* ſ. *inducere,* vt εἰσβιβάζειν. A. 5, 7, 5. ὑμᾶς ἐμβιβῶ. quae eſt forma Attica. E. 5, 1, 8. εὐθὺς ἐμβιβάσας (np. τοὺς ναύτας) ἐπηκολούθει. Plene A. 5, 3, 3. ἐς τὰ πλοῖα τοὺς ἀσθενοῦντας ἐνεβίβασαν. E. 5, 1, 24. ἐμβιβάσας τινὰς ναύτας ἐς δώδεκα ναῦς. it. in medio, E. 5, 1, 16. ἐπειδὴ δὲ ἦλθον, ἐμβιβασάμενος αὐτοὺς εἰς τὰς ναῦς ἔπλει. Hinc ¶ 2) metaph. O. 14, 4. ἐμβιβάζειν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοὺς οἰκέτας, *efficere vt iuſtitia proficiant, iuſtitiam docere.* Mer. Caſaubonus ad Antonin. 10, 8. metaphoram putat ductam eſſe ab iis qui nauem conſcendunt, ſed Gataker. dicit, poſſe etiam ab aquis, ſiue balneariis ſiue tinctoriis, tractam videri, de quibus et ipſis ἐμβιβάζειν dicatur.

ἔμβλεμμα, intuitus. K. 4, 4. ἀπὸ τῶν ἀναβλεμμάτων καὶ ἐμβλεμμάτων τῶν ἐπὶ τὰς καθέδρας τοῦ λαγῶ.

ἐμβλέπειν, intueri. Απ. 3, 11, 10. de Theodota: ὡς ἂν ἐμβλέπουσα χαρίζοιο. c. dat. Π. 1, 3, 2. ἐμβλέπων αὐτῷ ἔλεγεν, vbi eſt mirantis.

ἐμβοᾷν, clamore canes incitare. K. 6, 17. ἐμβοώντων (imperatiu. Atticus pro ἐμβοάτωσαν) δὲ αὐτῷ (lepori) διωκομένῳ, ἰὼ κύνες. Nomen leporis h. l. in datiuo poſitum eſt. Sed Pollux 5, 85. in verbis ἐγκελεύσεως κυνηγέτου habet: ἐμβοάτω ταῖς κυσίν.

ἐμβολή, ¶ 1) *irruptio in regionem hoſtium.* A. 4, 1, 3. τὴν εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται. E. 5, 4, 42. ἀχθόμενοι τῇ ἐμβολῇ, np. ſua in agros ali-

alienos. it. §. 47. 7, 2, 10. ¶ 2) *ipſe aditus in regionem, fauces,* vt εἰσβολὴ, quocum etiam confunditur. v. εἰσβολὴ nr. 1. E. 4, 3, 5. ἐπορεύετο μέχρι πρὸς τὰ ὅρια. ὄντος δ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἐμβολῇ. 4, 7, 7. τειχίσαι Φρούριόν τι ἐπὶ ταῖς παρὰ Κηλοῦσαν ἐμβολαῖς. 6, 4, 5. ἀπεκρούσθης τῆς ἐμβολῆς. ¶ 3) *impetus in hoſtes in proelio.* Suid: ἐμβολή· ὁρμὴ, ἐπιδρομή. Π. 7, 1, 9. παρεκάλει τοὺς σὺν σοὶ εἰς τὴν ἐμβολήν. Sic de pugna imaginaria, quae glebis fiebat, Π. 2, 3, 7. ἀντιτάξαντα ſuos ἑκατέρωθεν εἰς ἐμβολὴν, *ad conflictum.* ¶ 4) E. 4, 3, 6. ἐμβολὰς ἐχούσῃ τῇ τριήρει, πρὸς τὴν γῆν ἐξωσθῆναι. Vertunt *triremi roſtrata,* quia ἔμβολα et ἔμβολοι ſunt roſtra nauium. cf. Thucyd. 2, 76. vbi ipſum ἐμβολὴ videtur trabs ſ. roſtrum eſſe. Sed Weſſeling. ad Diodor. 13, 10. et Doruill. ad Char. p. 626. malunt etiam h. l. de ὁρμῇ ſ. impetu accipere, quia ſic apertum fiat, cur terrae illiſa fuerit triremis. Fuerit igitur ἐμβολὰς ἔχειν fere i. q. ἐμβ. δέξασθαι ap. Charit. 7, 6. *impetu nauium irruentium peti.* Magis placet Schefferi ſententia, de milit. nau. 3, 6. p. 235. vbi, „ἐμβολὴ, inquit, fiebat in latera, ἀναῤῥηξις in proram." et noſtrum locum vertit: *triremi quae vulnera acceperat.*

ἔμβολον et ἔμβολος, *acies cuneata.* Aelian. tactic. c. 19. cum de rhombis equitum dixiſſet, pergit ſic: τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου ἔμβολος καλεῖται, εἰς τρίγωνον μετασχηματιζόμενον. Omnino cf. Suid. E. 7, 5, 22. ἰσχυρὸν ἐποιήσατο τὸ περὶ ἑαυτὸν ἔμβολον. §. 24. τοῦ ἱππικοῦ ἔμβολον ἰσχυρὸν ἐποιήσατο. Vertitur vtroque loco *aciem cuneatam firmam reddere.* Videtur tamen requiri non ἐποιήσατο, ſed ἐποίησε, vel vertendum *firmam impreſſionem fecerat.* Niſi malimus medium accipere pro actiuo, cuius rei multa ſunt exempla. v. ποιεῖσθαι nr. 23.

ἐμβροντᾷν, *attonitum reddere.* E. 4, 7, 7. ἔπιπτει κεραυνὸς εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ οἱ μέν τινες πληγέντες, οἱ δὲ καὶ ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. Vbi πληγέντες ſunt, *quos ipſum fulmen tetigit,* ſed ἐμβροντηθέντες, *in furorem et ſtuporem coniecti* adeo vt tandem et ipſi morerentur. v. Hemſterhuſ. ad Lucian. Timon.

mon. p. 59. et Graeu. ad T. II. p. 778.

ἐμβρόντητος, *attonitus fulguribus.* A. 3, 4, 6. ταύτην τὴν πόλιν πολιορκῶν — οὐκ ἐδύνατο χρόνῳ ἑλεῖν. — Ζεὺς δὲ ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ οὕτως ἑάλω. Videtur enim proprie accipiendum: *miſſis fulguribus eos ſiue in ſtuporem ſiue in furorem coniicit, ita vt non reſiſterent,* non de ſola ſtupiditate, quanquam grammatici ſic explicant: Heſych. per παραπεπληγμένος τὴν διάνοιαν, μαινόμενος. Suidas: καρδιόπληκτος, ἔκφρων, μαινόμενος. Moſchopul: ὁ ἔξω φρενῶν.

ἐμεῖν, *vomere.* Thom. Mag. et Phauorin: ἐξήμεσε κάλλιον ἢ ἤμεσε. Suid: ἤμων· ἐθέριζον. ἤμουν δὲ, ἤγουν ἐμέτῳ κατείχοντο. Toupius emendatt. 2, 18. reſpici putat ad A. 4, 8, 16. ὅσοι ἔφαγον — ἤμουν, καὶ κάτω διεχώρει αὐτοῖς.

ἐμμειδιᾶν, *ſubridere,* eleganter dicuntur canes K. 4, 3. ἐμμειδιῶσαι πρὸς *(propter)* τὰ ἴχνη, *hilari vultu adſpicientes.* cf. Hermog. de form. orat. p. 238.

ἐμμένειν, ¶ 1) *manere in aliquo loco.* A. 4, 7, 12. οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πολίσμασι, *non exibant aduerſus Graecos.* ¶ 2) *religioſe ſeruare.* v. c. pacta, iusiurandum, etc. Sic Cornel. Nep. 17, 2, 4. *in pactione manſit.* cf. Wetſten. ad Gal. 3, 10. et Duker. ad Flor. 4, 2, 17. Ay. 1, 11. ἐνέμεινε ταῖς σπονδαῖς. Aϑ. 2, 17. ἢν δὲ μὴ ἐμμένωσι ταῖς συνθήκαις. E. 2, 4, 30. τοῖς ὅρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος. 5, 1, 32. ὀμωμόκεσαν αἱ πόλεις ἐμμένειν τῇ εἰρήνῃ. 5, 3, 26. ὀμόσαντες ταύταις (np. συνθήκαις. Vulgo vitioſe ταῦτα) ἐμμένειν. 6, 5, 2. De ἐμμένειν τοῖς νόμοις v. in νόμος. Simpliciter de iis *qui conſtantes ſunt.* v. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 41, 15. Π. 7, 5, 25. ὅπως ἐμμένοιέν τε καὶ ἐπιμελοῖντο τῆς ἀρετῆς. Facile e ſequentibus intelligitur τῇ ἀρετῇ. Ald. legit συμμένοιεν. cf. Eurip. Med. 753. ¶ 3) i. q. ſimplex μένειν. v. Abreſch. dilucidatt. Thuc. 2, 2. Π. 1, 2, 16. νῦν ἔτι ἐμμένει μαρτυρία τῆς μετρίας διαίτης.

ἔμμετρος, *mediocris, aptus, ſufficiens.* Eπ. 2, 4. quae quis hereditate accepit, γνώμῃ ἀγαθῇ ἔμμετρα γίνεται. Oppon. ὀλίγα.

ἔμμονος, ¶ 1) *conſtans,* con-

constanter tenens virtutem, quam didicit. Π. 3, 3, 24. p. 193. τούτοις ἐπίστευον ἐμμόνοις ἔσεσθαι. ¶ 2) *stabilis, diuturnus.* Π. 3, 3, 24. p. 192. τοιαῦται διάνοιαι ἐγγενήσεσθαι ἀνθρώποις καὶ ἔμμονοι ἔσεσθαι. 8, 1, 10. τὸ πείθεσθαι ᾤετο ἔμμονον εἶναι τοῖς — cf. Hesych. et Abresch. in Obs. Misc. Vol. VI. p. 274.

ἐμὸς, *meus.* ¶ 1) Σ. 5, 5. ἐμοὶ ὀφθαλμοὶ καλλίονες τῶν σῶν — οἱ μὲν σοὶ ὁρῶσιν — οἱ δὲ ἐμοὶ etc. §. 6. τῶν ῥινῶν ἡ σὴ ἢ ἡ ἐμὴ — οἶμαι τὴν ἐμὴν — οἱ ἐμοὶ ἀναπέπτανται. Cum adiectiuo, quod fortasse pro substantiuo potest accipi. v. εὔνους nr. 4. a. Cum artic. contract. Π. 8, 7, 3. p. 542. τοὐμὸν γῆρας. p. 544. τἀμὰ ἔργα. p. 550. ὄμμα τοὐμόν. — τοὐμὸν σῶμα. p. 551. μνῆμα τοὐμόν. Σ. 4, 16. τοὐμὸν κάλλος. ¶ 2) Απ. 3, 3, 3. τοῦτο οὐκ ἐμὸν οἶμαι τὸ ἔργον εἶναι, *non ad me pertinere curam equorum.* ¶ 3) οἱ ἐμοὶ, a) *familia mea.* O. 12, 5. εὐνοεῖν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς. b) *exercitus meus.* Π. 3, 2, 13. εἴ τινα τῶν ἐμῶν ἀποστέλλοιμι. ¶ 4) τὰ ἐμὰ, np. πράγματα, *rerum mearum conditio et status.* Π. 6, 1, 2. ἔῤῥει τὰ ἐμὰ παντελῶς. A. 7, 6, 23. τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς ἔχει. ¶ 5) Legitur ἐμὴ ψυχὴ pro μοι ψ. v. ἐγὼ nr. 8. ¶ 6) Passiue: *mihi datus s. declaratus.* v. δωρεὰ, φιλία, εὔνοια.

ἔμπαλιν, *ratione contraria.* Hesych: ἔμπαλιν· ἐναντίον. Ιερ. 4, 5. τοῖς τυράννοις καὶ τοῦτο ἔμπαλιν ἀντέστραπται. Legitur pro ἐν πάλῃ. v. πάλη. Saepius c. artic. dicitur contracte τοὔμπαλιν. Phauorin: ου ἀντὶ τοῦ οε (adde: et οι) χρῶνται Ἀττικοὶ, ὡς — τοὔμπαλιν. Itaque τοὔμπαλιν est ¶ 1) *contra.* c. gen. Π. 8, 4, 15. δοκοῦσι τοὔμπαλιν, οὗ βούλονται, ἐφέλκεσθαι, *in partem a consilio suo alienam delabi.* v. Valkenar. ad Eurip. Hippol. 388. A. 5, 7, 4. ἐὰν μέν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ ἰέναι, πρὸς ἑσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· ἐὰν δὲ — εἰς τοὺς βαρβάρους, τοὔμπαλιν πρὸς ἕω. ¶ 2) *retro,* A. 6, 6, 22. τοὔμπαλιν ὑποστρέψαντες ἐλθεῖν. E. 2, 1, 17. ἀποπλέοντας τοὔμπαλιν παρ' αὐτόν. 4, 4, 13. ¶ 3) Eodem modo εἰς τοὔμπαλιν est vel a) *contra,* A. 4, 3, 16. οἱ πολέμιοι ὁρῶντες τοὺς ἀμφὶ Ξενοφῶντα θέοντας εἰς τοὔμπαλιν, *contra se.* vel b) *retro,* A. 1, 4, 14. [illegible]

μεν εἰς τοὔμπαλιν, *reuertamur*. 3, 5, 8. ἐπανεχώρουν εἰς τοὔμπαλιν, ἢ πρὸς Βαβυλῶνα. vbi Leunclau. et Morus bene vertunt: *retrocedebant auerſa a Babylone via*, ita vt τοὔμπ. conſtruatur c. ἤ.

ἐμπεδορκεῖν, *ſeruare iusiurandum*. Heſych: εὐορκεῖν. Suid: ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὅρκια. Λ. 15, 7. ἐμπεδορκοῦντος ἐκείνου.

ἐμπεδοῦν, *conſtanter ſeruare* iusiurandum vel promiſſa. Etymol. M. in v. ἔμπεδον· ἐμπεδῶσαι ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι, ἐνισχῦσαι, ἀσφαλίσασθαι, ἑδραιῶσαι. Π. 4, 2, 4. πιστὰ δίδωσιν αὐτοῖς, ἢ μὴν, ἐὰν ἐμπεδῶσιν ἃ λέγουσιν, ὡς φίλοις χρήσεσθαι. 8, 8, 2. εἴτε ὅρκους ὀμόσαιεν, ἠμπέδουν, εἴτε δεξιὰς δοῖεν, ἐβεβαίουν. Sic Ariſtaenet. 2, epiſt. 16. iungit ἐμπεδῶσαι et ἀποδεῖξαι βεβαίαν. A. 3, 2, 6. ἐμπεδοῦμεν τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους, οἱ δὲ πολέμιοι ἐπιωρκήκασι. Αγ. 1, 12. ὅρκους ἐμπεδοῦντα — συνθήκας μὴ ψευδόμενον. Αθ. 2, 17. E. 3, 4, 6. ἐμπεδώσειν τὰς σπονδάς. 5, 1, 29. ἐμπεδώσειν ταῦτα, foedera. it. c. acc. perſ. Π. 5, 1, 10. Ὑρκανίους, οἷς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς δεξιὰς ἔδωκα, ἐμπεδώσω. Rectius tamen Steph. et Hutch. legunt Ὑρκανίοις. Nam ſemper conſtruitur c. dat. perſ. et apud Noſtrum c. acc. rei, quanquam Pollux 1, 39. habet ἐμπεδοῦν ὅρκοις, vbi all. ὅρκους legunt, et Kuhn. ait vtrumque recte dici.

ἐμπειρία, *peritia*. Λ. 5, 5. παιδεύεσθαι τοὺς νεωτέρους ὑπὸ τῶν γεραιτέρων ἐμπειρίας. c. gen. Αθ. 1, 20. κυβερνῆται ἀγαθοὶ γίνονται, δι' ἐμπειρίαν τῶν πλοίων. Ιππ. 5, 4. ἐμπειρία ἵππων δυνάμεως. c περὶ, E. 7, 1, 2. p. 437. ἐμπειρίᾳ τῶν ἄλλων προέχετε περὶ τὰ ναυτικά.

ἔμπειρος, ¶ 1) *peritus, rerum vſu ſapiens*. A. 4, 5, 7. εἶπε τὶς τῶν ἐμπείρων. K. 10, 8. ἐγκελεύειν ταῖς κυσὶν ἕνα τὸν ἐμπειρότατον. §. 10. ὅστις ἂν ᾖ τῶν παρόντων venatorum ἐμπειρότατος. c. gen. a) locorum, Π. 5, 3, 16. p. 298. ὁδῶν ἔμπειρος. A. 5, 6, 1. ἔμπειροι ἦσαν τῆς Παφλαγονίας. §. 3. p. 290. ἔμπειρός εἰμι τῆς χώρας. §. 12. 7, 3. 20. Ιππ. 8, 3. equites et equi οἵγε τῶν τόπων ἔμπειροι. b) artium, Απ. 3, 4, 4. οὐδὲ ᾠδῆς γε — οὐδὲ χορῶν διδασκαλίας ἔμπειρος ὤν. 4, 7, 2. ἐδίδασκε ὅτου δέοι ἔμπειρον εἶναι ἑκάστου πράγματος τὸν ὀρθῶς πεπαιδευμένον. §. 4. ἀστρονομίας

ἐμ-

ἐμπείρους γενέσθαι. O. 4, 1. ἔμπειρον γενέσθαι τεχνῶν. Ιπ. prooem. c) aliarum rerum. Π. 8, 7, 3. p. 543. τῶν πλειόνων ἐμπείρῳ, vtpote natu maiori, *der die meiste Erfahrung hat.* E. 7, 1. 2. p. 437. τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων ἔμπειροι. O. 16. 5. 7. K. 6, 4. Ἴσασιν canes ἔμπειροι τῶν κυνηγεσίων. it. c. περὶ, E. 1, 6, 5. ἄλλος τις ἐμπειρότατος περὶ τὰ ναυτικά. it. c. acc. vt videtur, Ιερ. 1, 19. ἐκεῖνο εὖ οἶδ' ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι — Nisi ἐκεῖνο pendet ab οἶδα, et alterum ὅτι ab ἔμπειρος. Zeun. tamen ex Stobaeo recepit ἐκείνου, quia ἐκεῖνο referri ad οἶδα non possit. ¶ 2) Ιερ. 6, 7. πολεμικῶν ἔμπειρος est *bellum expertus, qui militauit.*

ἐμπείρως ἔχειν, *peritum esse.* c. gen. A. 2, 6, 1. ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων, *qui vsu eum nouerit.* Ιπ. 4, 6. ὅπως ἐμπείρως ἕξει τῆς — χώρας. Sed 5, 4. πῶς δ' ἂν ἐμπείρως ἔχοι, deest genitiuus.

ἐμπεταννύειν, *tendere.* Π. 1, 6, 19. p. 80. ἐν τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ἐνεπετάννυες.

ἐμπιμπλάναι et ἐμπιπλάναι. (Nam vtrumque reperitur. v. Reitz ad Lucian. T. II. p. 425.) ¶ 1) *implere.* Π. 8, 3, 15. ἐκπώματα αὐτῷ ἐμπιμπλάς. All. ἐκπιμπλ. A. 1, 7, 7. ἐμπιπλὰς ἁπάντων τὴν γνώμην, *spe et promissis animos mulcens.* Cf. εἰς πιμπλάς. Απ. 1, 4, 6. τὴν ἀκοὴν δέχεσθαι πάσας φωνάς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποτε, *obrui, ita impleri vt nouos sonos recipere non possit.* c. gen. Π. 4, 2, 10. p. 224. μήτε ὕπνου μήτε εὐφροσύνης ἐμπίμπλασθαι. Λ. 14, 4. ὅπως μὴ ῥᾳδιουργίας οἱ πολῖται ἀπὸ τῶν ξένων ἐμπίπλαιντο, *commacularentur.* Απ. 2, 1, 30. πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων (ἡδέων, inprimis cibis,) ἐμπίπλασαι. cf. αἰδὼς et εὐθυμία. ¶ 2) *satiare.* Απ. 1, 3, 6. ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐμπίπλασθαι. Σ. 4, 37. πολλὰ ἐσθίων μηδέποτε ἐμπίπλαιτο. ¶ 3) ἐμπίπλασθαι item simpliciter est *edere,* Ιερ. 1, 25. ὁ σπανίσας τινὸς οὗτός ἐστιν ὁ μετὰ χαρᾶς ἐμπιμπλάμενος. (Margg. et Cod. Lips. πιμπλάμενος.) Nam non loquitur de vorace. ¶ 4) c. particip. *finem facere.* A. 7, 7, 26. ὑπισχνούμενος οὐκ ἐνεπίμπλασο.

ἐμπιμπρᾶν et ἐμπιμπράναι, *incendere.* A. 5, 2, 3. ὁποῖα τῶν χωρίων ἁλώσιμα ἐδόκει, ἐμπιπράντες. 7, 4, 11. ἐνεπίμπρασαν, πρ. τὰ οἰκή-

οἰκήματα. E. 6, 5, 22. ἐνεπίμπρων τὰς οἰκίας. §. 32. τὰς ἀτειχίστους τῶν πόλεων ἐνεπίμπρασαν.

ἐμπίνειν, Hesych. πίνειν. Nam fere perpetuo hoc compositum pro simplici ponitur. cf. Obs. Misc. Vol. VI. p. 275. Π. 7, 1, 1. προσήνεγκαν οἱ θεράποντες ἐμφαγεῖν καὶ ἐμπιεῖν. Perperam etiam in nonnullis legitur A. 6, 1, 6. ἐμπίνοντες pro ἐπιόντες.

ἐμπίπτειν, ¶ 1) *incidere*. a) Venaticum est, et ponitur fere absolute. Π. 1, 6, 19. p. 81. ἵνα — αὐτὸς (lepus) ἑαυτὸν ἐμπίπτων in retia ἐνέδυ. K. 6, 10. de lepore: ἐμπεπτωκότος δὲ, np. εἰς τὰς ἄρκυς, quae verba saepe adduntur. v. ἄρκυς. Sic 10, 9. θέων δ' ἐμπεσεῖται. §. 18. ἐὰν δὲ θήλεια ᾖ ἡ ἐμπεσοῦσα. c. εἰς, Aπ. 3, 11, 8. δίκτυα ἱστᾶσιν — ᾗ φεύγουσιν lepores, ἵν' εἰς ταῦτα ἐμπίπτοντες συμποδίζωνται. c. dat. Aπ. 2, 1, 4. ὄρτυγες καὶ πέρδικες τοῖς θηράτροις ἐμπίπτουσι. c. aduerb. Aπ. 3, 11, 6. ἀράχνια — ὑφηνάμεναι, ὅ τι ἂν ἐνταῦθα ἐμπέσῃ. b) Dicitur de militibus. Ιππ. 8, 20. ἐνέδραις ἐμπίπτοντες. Cf. ἐνέδρα. c) De variis rebus, E. 1, 3, 1. πρηστῆρος ἐμπεσόντος, *demisso s. delapso* in templum Mineruae. Π. 3, 3, 28. τοὺς εἰς τὰς τάφρους ἐμπίπτοντας. A. 5, 7, 15. ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν θάλατταν. K. 9, 19. τὸ ξύλον tendiculae tractae — εἰς δικρόας τῆς ὕλης ἐμπίπτει φερόμενον a ceruo, et tunc haeret. it. in infortunium, Aπ. 3, 12, 2. εἰς τὰς ἀνάγκας τὰς ἀλγεινοτάτας ἐμπεσόντες. Margg. ἐκπεσ. ¶ 2) *inter currendum vel fugiendum fortuito vel imprudenter obuiam fieri*. c. εἰς, Π. 3, 1, 2. οἱ σὺν ταῖς γυναιξὶ ἰόντες ἐνέπεσον εἰς τοὺς ἐν τῷ ὄρει. 3, 3, 13. noctu κατάσκοποι ἐνέπιπτον εἰς τὰς προφυλακάς. Sic fere K. 3, 8. ἕτεραι (κύνες) ἀνοήτως ἐμπίπτουσαι εἰς τὰς ὁδούς. c. dat. Π. 7, 1, 14. οἱ ἵπποι οἱ μὲν ἔφευγον — οἱ δ' ἐνέπιπτον ἀλλήλοις. E. 6, 4, 13. φεύγοντες ἐνεπεπτώκεσαν τοῖς ἑαυτῶν ὁπλίταις. Margg. ἀνεπεπτώκ. quod Morus dicit esse exquisitum. et vertit *redierunt ad suos, vt ibi securi essent*, sed retinet vulgatum. ¶ 3) *irruere*. c. εἰς, Π. 1, 4, 22. εἰς τεταγμένους ἀτάκτως ἐμπεσόντες. A. 6, 5, 6. K. 10, 8. aper ἐὰν — ἐμπέσῃ εἰς πυκνοὺς homines collocatos. Cf. Poll. 5, 79. c. dat. E. 2, 4,

4, 12. ἐκπηδήσας ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις. Ιπρ. 8, 25. K. 6, 23. διαῤῥίπτοῦσαι (canes) ταῖς οὐραῖς, καὶ ἑαυταῖς ἐμπίπτουσαι. Leuncl. *in se ipsas* (Fort. melius addatur *inuicem*) *ruentes*, np. saltu. ¶ 4) De timore aliisque affectibus, animum hominis occupantibus, vbi saepe respondet Latino *incessere*. Ιερ. 1, 19. κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς. c. dat. A. 3, 1, 10. ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει. 5, 7, 16. λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτώκοι. E. 2, 2, 8. ἀθυμία ἐνέπεσε πᾶσιν. 5, 4, 42. φόβος τῷ στρατεύματι ἐνέπεσε. 7, 1, 21. O. 21, 10. μένος ἑκάστῳ ἐμπέσῃ — καὶ φιλονεικία — καὶ φιλοτιμία. it. c. dat. et εἰς. Aπ. 3, 12, 6. λήθη καὶ ἀθυμία καὶ δυςκολία καὶ μανία πολλοῖς — εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπίπτουσιν. Sed E. 7, 5, 6. hostes dicuntur ipsi εἰς ἀθυμίαν ἐμπεσεῖν. cf. ἀθυμία. ¶ 5) De morbis: *ingruere*. c. dat. Π. 8, 3, 16. νόσον φάςκων ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσι. Αγ. 10, 1. ¶ 6) De vento vehementer flante, s. cum impetu irruente, Aπ. 3, 8, 9. ἵνα οἱ ψυχροὶ μὴ ἐμπίπτωσιν (marg. g. παρεμπίπτ.) ἄνεμοι. Cf. Poll. 1, 111. 7) De tempore: *aduenire*. K. 5,

34. ὅταν ἀνχγρίας ἐμ
¶ 8) Legitur pro
πτειν. v. ibi nr. 3.
πίπτειν. v. πίπτειν n
5.
ἐ μ π λ ε ῖ ν, *nauibus*
O. 8, 8. ἄλυποι αἱ
εἰσὶν οἱ ἐμπλέοντες,
inis remiges.
ἔ μ π λ ε ω ν, *plenum*.
2, 22. πεδίον — δένδ
πλεων καὶ ἀμπέλων.
all. σύμπλεων.
ἐ μ π λ ή θ ε ι ν, ¶ 1) *im*
E. 2, 4, 8. ξυνετάξα
στε ἐμπλῆσαι τὴν ὁ
1, 9. οἱ Θηβαῖοι — δι
μενοι καὶ ἐμπλήσαν
πεδίον. c. gen. Π. 5
ἐμπλησθῆναι δακρύ
ὄμματα. A. 1, 10,
ἱππέων ὁ λόφος ἐνεπ
Αγ. 2, 8. ἐλπίδων
ἐνέπλησε. Ιπρ. 3, 1
αἰδοῦς et φρόνημα.
aliter E. 2, 4, 1. ο
κοντα — πολλοὺς ἀ
ἐνέπλησαν τὰ Μέγα
τὰς Θήβας τῶν ὑποχ
των, *effecerunt vt*
rentur Megara. ¶
tiare. Π. 1, 3, 4. εὐ
παρ' ἡμῖν ἡ ὁδός ἐστι
τὸ ἐμπλησθῆναι, np.
sed non immodice.
ticip. Π. 1, 4, 14. πρ
ρος in venatione
σθείη βάλλων. Sim
Αγ. 2, 8. v. nr. 1.
ἐ μ π ν ε ῖ ν, *inspirare*.
4, 32. τοιοῦτοι, οἷοι

ἀρετὴν (fortitudinem) θεὸς μὲν ἂν ἐμπνεύσας δύναιτο — ἀποδεῖξαι. Festiue Σ. 4, 14. c. dat. διὰ τὸ ἐμπνεῖν τι τοὺς καλοὺς τοῖς ἐρωτικοῖς.

ἐμποδίζειν, ¶ 1) *impedire*. Π. 6, 3, 2. εἴ τι ἐμποδίζοι in itinere. Ιπρ. 8, 14. in fuga equites et equi ὑπὸ τοῦ πλήθους — ἐμποδίζοντες πολλὰ ἂν ἀλλήλους κακουργοῖεν. c. acc. Π. 2, 3, 5. p. 119. τὼ χεῖρε προέχων, ἐνεπόδιζον τὸν παίοντα. Α. 4, 3, 22. μὴ ἐμποδίζειν ἀλλήλους in itinere. Απ. 1, 2, 4. τὴν ἕξιν ὑγιεινὴν — τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν οὐκ ἐμποδίζειν. Eleganter Απ. 2, 3, 18. εἰ τὼ πόδε — ἐμποδίζοιεν ἀλλήλω. it. de rebus apte ſuo loco diſpoſitis, O. 8, 13. οὕτω κατακείμενα — οὔτε ἄλληλα ἐμποδίζει etc. In var. lect. permutatur c. ἐμπολεῖν. v. ibi. ¶ 2) Απ. 4, 3, 9. ἐκεῖνο μόνον ἐμποδίζει με, ὅτι — *dubitationem mihi iniicit, impedimento eſt, quo minus credam*.

ἐμπόδιον, *impedimentum*. Proprie adiectiuum eſſe, in quo reticeatur ſubſtantiuum, dicit Doruill. ad Char. 1, 9. extr. A. 7, 8, 2. Φαίνεταί τι ἐμπόδιον, in extis. Ιπρ. 4, 8. πολλὰ ἐν πολέμῳ τὰ ἐμπόδια συμπίπτει, quo minus ſpeculatores nunciare poſſint. c. dat. E. 5, 2, 29. ἐμπόδιον ἂν αὐτῷ πάντα γενέσθαι. cf. ſequens vocabulum, et Witter. ad Thom. Mag. in v. ἐμποδών.

ἐμπόδιος, *qui impedimento eſt*. A. 7, 8, 2. ἐμπόδιός σοι ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιος. vbi all. ἐμπόδιον.

ἐμποδών, *impedimento*. Etymol. M. explicat verbis ἐμπόδισμα et κώλυμα, ſed agit etiam, vt Thomas, de aliis notionibus. Cf. Poll. 5, 134. Ponitur ¶ 1) omiſſo verbo, K. 5, 21. ἐμποδὼν γὰρ (np. ἐστὶ) τὸ σκοτεινόν. c. μὴ οὐχί, A. 3, 1, 10. τί ἐμποδών, μὴ οὐχὶ — ἀποθανεῖν; *quid prohibet, quo minus* — h. e. *certiſſime puto futurum eſſe*. c. dat. K. 13, 16. πρὸς τὰ θεῖα τοῖς μὲν (improbis) οὐδὲν ἐμποδὼν ἀσεβεῖν, *hi non dubitant*. et c. μὴ οὐχί, Ιπ. 11, 13. τί ἔτι ἐμποδὼν τούτῳ, μὴ οὐχὶ — ποιεῖν. ¶ 2) c. εἶναι et dat. A. 5, 7, 6. τί γάρ; ἄρχοντας αἱρουμένων ὑμῶν ἐγὼ τίνι ἐμποδών εἰμι; E. 2, 3, 16. ἐμποδὼν νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τῷ μὴ ποιεῖν. 3, 4, 9. 3, 5, 5. 6, 3, 5. Sic eleganter reſpicitur ad primam notionem, K. 9, 19. ἀφελκόμενον τὸ ξύλον ἐμποδὼν ὅλῳ ἐστὶ τῷ σώματι,

σώματι, ne currere possit. c. gen. rei, Π. 6. 1, 22. τὰ παρά του λεγόμενα ἐμποδὼν μάλιστ' ἂν εἴη ὧν βούλονται πράττειν (*quo minus perficiant, quae volunt*). εἴη δ' ἂν ἐμποδὼν, εἰ — 8. 5. 12. p. 529. ἐμποδὼν ἀλλήλοις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔσεσθε, quo minus consequamini. A. 4, 8. 12. εἰσὶν ἡμῖν ἐμποδὼν τοῦ μὴ εἶναι. All. perperam τὸ μὴ εἶναι. Ιερ. 8, 1. ¶ 3) c. γίγνεσθαι. c. dat. Π. 4. 2, 20. εἰ ἐμποδών τι ποιησαίμεθα γενέσθαι ἡμῖν. Et c. gen. rei, Π. 2, 4. 17. p. 137. ἀποτοβοῦντες ἂν ἐμποδὼν γίγνοιντο τοῦ μὴ ὁρᾶν αὐτούς. 3, 1, 5. τὸ ψευδόμενον φαίνεσθαι τοῦ συγγνώμης τυγχάνειν ἐμποδὼν ἀνθρώποις γίγνεται. (Margg. καθίσταται, quod glossema videtur.) E. 6. 5, 38. p. 428. ἐμποδὼν γενέσθαι τοῦ ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων.

ἐμποιεῖν, *efficere*. ¶ 1) in corpore, Απ. 1, 4, 11. dii ἀκοὴν καὶ στόμα ἐνεποίησαν. c. dat. K. 7, 4. αἱ πλησμοναὶ σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι. Sic fere 5, 20. lepores ἐμποιοῦντες ἴχνεσιν ἴχνη sua, vt ea turbent. cf. λιμός. ¶ 2) in animo, Ιερ. 1, 28. αἱ θεραπεῖαι — ἐὰν ἐλλείπωσιν, δεινὰς ὀργὰς καὶ λύπας ἐμποιοῦσι. 8, 4. Απ. 4, 6, 14. ὃ στάσεις παύων καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιῶν in ciuibus. O. 12, 11. τὸ μεθύειν λήθην ἐμποιεῖ πάντων. c. dat. A. 2, 6, 10. αἰδῶ τοῖς στρατιώταις — ἐμποιῆσαι hortando. 6, 5, 10. τὸ ἐφέπεσθαι καὶ τοῖς κακίοσι θάρρος ἐμποιεῖ. Λ. 15, 8. τοῖς πολίταις φθόνον ἐμποιῆσαι legibus τῆς δυνάμεως. Απ. 2, 1, 20. αἱ ἡδοναὶ — ψυχῇ ἐπιστήμην ἀξιόλογον οὐδεμίαν ἐμποιοῦσι. O. 9, 13. δικαιοσύνην αὐτῇ ἐνεποιοῦμεν exemplo. §. 12. erat διδάσκομεν. 15, 1. bis. Ιερ. 5, 3. it. sq. ὡς, A. 2, 6, 5. ἐμποιῆσαι τοῖς παροῦσι (intellige: *vt statuant*), ὡς οὐκ ἀπειστέον εἴη. Sic c. verbali, O. 21, 7. ἐμποιῆσαι suadendo s. persuadendo τοῖς στρατιώταις, ἀκολουθητέον εἶναι. cf. ἐλπὶς nr. 2. πόθος nr. 1. vbi etiam de loco Απολ. 7. et φιλονεικία.

ἐμπολέμοις legit Steph. O. 4, 3. v. Ernest. et supr. δοκεῖν nr. 5.

ἐμπολὴ, ¶ 1) *merx*. Moeris: ἐμπολὴ, τὰ φορτία, Ἀττικῶς· τὸ δὲ ἐκ τῶν φορτίων συνειλεγμένον, Ἑλληνικῶς. Hesych: ἐμπολή· κέρδος. οἱ δὲ τὰ φορτία, ἢ τὴν ἀργυρέην ἀλλαγήν. v. omnino Fischer. ind. ad Palaeph. E. 5, 1, 20. ἀλκάδας γεμούσας τὰς μὲν τινας

νας σίτου, τὰς δὲ καὶ ἐμπολῆς. Intelligi poteſt ἄλλης. ¶ 2) *emtio*. Π. 6, 2, 11. p. 374. εἰ δέ τις τούτων χρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει εἰς ἐμπολὴν, *ad coemendas merces*. — λαμβανέτω. Ad hunc locum Fiſchero reſpicere videtur Pollux 3, 127. Ξενοφῶν δὲ καὶ τὴν ἐμπολὴν ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν ἔταξε. Iungermannus et idem ſenſit, et huc trahere quoque vult locum priorem.

ἐμπορεύεσθαι, *mercaturam exercere*. Λ. 7, 1. ὁ μὲν γεωργεῖ, ὁ δὲ ναυκληρεῖ, ὁ δ' ἐμπορεύεται. Πο. 3, 1. 3. Male E. 5, 3, 3. in quibusdam pro ἐπορεύοντο legitur ἐνεπορεύοντο.

ἐμπόρευμα, ¶ 1) *merx*. v. Gramm. Πο. 3, 4. πλοίοις καὶ ἐμπορεύμασιν ὠφελεῖν τὴν πόλιν. Fortaſſis etiam reddi poſſit *mercatura*. ¶ 2) Ιερ. 9, 11. οὐκ ἔστιν ἐμπορεύματα λυσιτελέστερα, ἢ ὅσα ἄνθρωποι ἄθλων ὠνοῦνται. Hic omnino videntur intelligi *artificia* l. *negotia, quaeſtus genera*. Heſych: ἐμπόρευμα· πραγματεία, ἐμπορία.

ἐμπορία, ¶ 1) *mercatura*, inprimis magna. v. καπηλεία et Salmaſ. de vſurr. pallium. Ιερ. 9, 9. εἰ δὲ καὶ ἐμπορία ὠφελεῖ τι πόλιν. ¶ 2) *merx*. Πο. 3, 2. οἱ ἀργύριον ἐξάγοντες καλὴν ἐμπορίαν ἐξάγουσι.

*****ἐμπορίζεσθαι**, *ſuppeditare*. Π. 4, 38. πάντων ἅμα γιγνομένων ὧν ἂν ἅπαντα δέοι ἐμπορίζεσθαι. Sed praeter Steph. in edit. 1. et Leuncl. atque Welſ. in omnibus legitur ἐκποριζ.

ἐμπόριον, ¶ 1) *forum*, locus vbi merces venduntur. Pollux 9, 34. refert ad τὰ περὶ τοὺς λιμένας μέρη. Cf. Etymol. M. in v. ἔμπορος. Xenophon ei tribuit peculiarem magiſtratum, Πο. 3, 3. εἰ δὲ καὶ τῇ τοῦ ἐμπορίου ἀρχῇ ἆθλα προτιθείη τις. Sigonius de rep. Athen. 4, 3. p. 537. oſtendit e Demoſthene, Theſmothetas de pactis et iniuriis mercatoriis cognouiſſe. Habet etiam Pollux δίκας. ¶ 2) *oppidum maritimum mercaturae aptum, eine Handelsſtadt*. A. 1, 4, 6. E. 5. 2, 12. p. 300. ¶ 3) *ipſae merces*. Πο. 1, 7. Attica et mari προσάγεται ὧν δεῖται — καὶ κατὰ γῆν δὲ πολλὰ δέχεται ἐμπόρια.

ἔμπορος, *mercator*, proprie quidem, et ſaepe apud Xenophontem, *qui mare traiicit*. v. Etymol. M. cf. Heſych. et Suid. Sed Π. 6, 2, 11. p. 373. eſt

est is, *qui in exercitu vendit merces.* A. 5, 6, 9. 11. Ἀγ. 1, 21. παιδάρια ἐμπόρων. Πο. 3, 2. §. 4. iungit ἐμπόρους καὶ ναυκλήρους, vt §. 12. et 5, 3. Sed 4, 40. μετοίκους καὶ ἐμπόρους. atque 3, 12. 13. distinguit ἐμπόρους ab ἀγοραίοις. E. 1, 6, 27. παρήγγειλε — τοῖς ἐμπόροις τὰ χρήματα σιωπῇ ἐνθεμένους ἐς τὰ πλοῖα ἀποπλεῖν. Ιερ. 9, 9. Απ. 3, 4, 2. οἱ ἔμποροι χρήματα συλλέγειν ἱκανοί εἰσι. 3, 7, 6. opponit inter se τοὺς ἐμπόρους ἢ τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταβαλλομένους. O. 20, 27. οἱ ἔμποροι φιλόσιτοί εἰσι. Ιπρ. 4, 7. ἔσονται (κατάσκοποι) καὶ — ἐξ ἐμπόρων. πᾶσαι γὰρ αἱ πόλεις τοὺς εἰσάγοντάς τι ἀεὶ ὡς εὐμενεῖς δέχονται.

ἐμπραΰνειν, *mitigare.* v. παντοδαπός nr. 2.

ἐμπρήθειν, *incendere.* A. 4, 4, 9. in hostium regione τὰς οἰκίας ἐνέπρησαν. Αθ. 2, 14. οἱ πολέμιοι οὐδὲν τῶν σφῶν ἐμπρήσουσιν οὐδὲ τεμοῦσιν. E. 1, 2, 3. κώμας πολλὰς ἐνέπρησαν. 1, 6, 27. τὸ στρατόπεδον ἐμπρήσας. 1, 3, 1. ὁ ἐν Φωκαίᾳ νεὼς τῆς Ἀθηνᾶς ἐνεπρήσθη. 1, 6, 1. ὁ παλαιὸς τῆς Ἀθηνᾶς νεὼς ἐν Ἀθήναις ἐνεπρήσθη. 4, 5, 4. ὁ νεὼς τοῦ Ποσειδῶνος τῇ νυκτὶ καιόμενος. ὑφ' ὅτου δὲ ἐνεπρήσθη, οὐδεὶς οἶδεν.

ἔμπροσθεν, ¶ 1) *ante, a parte antica.* Redundat c. προπορεύεσθαι iunctum. v. προπορ. A. 5, 6, 3. p. 291. πολεμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, per quos iter faciendum, πολλῶν δὲ ὄπισθεν ἑπομένων. E. 4, 2, 8. κατεστρατοπεδεύσαντο ἔμπροσθεν ποιησάμενοι τὴν χαράδραν, *vt ante se haberent.* 4, 3, 2. ἦγεν — τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις δ' ἐπ' οὐρᾷ ἔχων. c. gen. Π. 2, 2, 2. p. 103. ἐκεῖνος προελθὼν τοῦ λοχαγοῦ ἔμπροσθεν, πρότερος ἐπορεύετο. 3, 2, 2. ἔμπρ. ἡμῶν ἡγεῖσθε. 3, 3, 13. oppon. ὄπισθεν. A. 1, 8, 17. τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν. Eosdem mox vocat τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους. Hinc τὸ ἔμπροσθεν, *pars anterior.* E. 2, 3, 23. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου. quod alias dicit πρόθυρα. 3, 4, 13. προΐδοιεν, τί τοὔμπροσθεν εἴη. Sed Steph. et all. τἄμπροσθεν. Sic plur. A. 5, 4, 18. τὰ ἔμπροσθεν corporis. 6, 3, 8. προελαυνέτω — καὶ σκοπείτω τὰ ἔμπροσθεν, an hostes adsint. Απ. 2, 3, 19. τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὄπισθεν ἰδεῖν. K. 4, 1. σκέλη μείζω τὰ ὄπισθεν τῶν ἔμπροσθεν. Paulo ante σκέλη τὰ πρόσθια. 5, 30. it. §. 31.

31. τῶν ἔμπρ. ποδῶν. Sic οἱ ἔμπροσθεν, *qui praecedunt in exercitu*, Π. 2, 4, 3. τοῖς ἔμπροσθεν εἵποντο. Α. 4, 5, 15. οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι οἱ ἔμπρ. οὐχ ὑποχωροῖεν. Ε. 4, 3, 16. ἀποχωροῦντες — ἔπιπτον — διὰ τὸ μὴ προορᾶν τοὺς ἔμπροσθεν. Margg. τὰ ἔμπρ. ¶ 2) *contra*. Π. 2, 2, 2. p. 103. στὰς ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, (*ex aduerſo*) βλέπων εἰς τὸν λόχον. Sic Α. 4, 3, 11. in duobus codd. legitur ὅπως — τοὺς ἔμπροσθεν (*hoſtes ſibi oppoſitos*) νικῷεν. Vulgo eſt πρόσθεν. Sed Ιπ. 12, 12. εἰς τοὔμπροσθεν Leuncl. recte mutauit in εἰς τοὔπισθεν, quia oppon. εἰς τὸ ἀντίον. ¶ 3) *antea, olim*. Π. 3, 3, 23. εἰ μὴ ἔμπροσθεν τοῦτο μεμελετηκότες εἶεν. Paulo poſt eſt πρόσθεν. Πο. 4, 28. οὐ καὶ νῦν ὥσπερ ἔμπροσθεν. §. 27. erat πρότερον. Hinc Α. 2, 1, 1. ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ, *ſuperiori*. Alias πρόσθεν. vid. λόγος nr. 13. Cf. χρόνος nr. 1. g. Α. 3, 4, 1. ἐν τῇ ἔμπρ. προσβολῇ. Cod. Eton. πρόσθεν. Sed v. Hutchinſ. ad h. l. Contra in eod. Cod. Α. 7, 7, 21. ἔμπροσθεν eſt pro πρόσθεν. cf. πρόσθεν nr. 3. c. Ε. 4, 5, 12. Απ. 4, 8, 3. τῶν ἔμπρ. πάντων ἀνθρώπων μάλιστα ἐθαυμάζετο. ¶ 4) In var. lect. permutatur c. ἔπρεπε. v. πρέπειν nr. 4. it. c. πρόσθεν. v. ſupra nr. 2. 3. et πρόσθεν nr. 3. c.

ἐμπρόσθιος, *anterior*. Ιπ. 11, 2. ὑποτιθέναι τὰ ὀπίσθια σκέλη ὑπὸ τὰ ἐμπρόσθια.

ἐμπωλεῖν, *vendere*. v. Pierſon. ad Moerin p. 156. Α. 7, 5, 3. c. acc. pretii: ἔλεγεν ὅτι οὐ πλείον ἐμπωλῆσαι. Cod. Eton. ἐμποδίσαι.

ἐμπώλημα affert Steph. in theſauro tanquam Xenophonteum. Sed vel in mente habuit πώλημα (v. ibi), vel perperam intellexit locum Pollucis 7. 8. v. πράσιμος.

ἐμφάγειν, i. q. φάγειν. Π. 7, 1, 1. v. ἐμπίνειν. Α. 4, 2, 1. ἢν μὲν δείλη, ἤδη δ' ἐκέλευον αὐτοὺς ἐμφαγόντας πορεύεσθαι. 4, 5, 7. ἐάν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται — ἐπειδὴ δὲ ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο. Ε. 4, 5, 8.

ἐμφαίνεσθαι, *apparere*. Π. 1, 4, 3. ἐμφαίνεταί τι αὐτοῖς νεκρὸν, h. e. *in iis*. Additur ἐν diſerte Σ. 7, 4. τὸ χαλκεῖον λαμπρὸν ὂν — ἐν αὐτῷ ἄλλα ἐμφαινόμενα παρέχεται. cf. ἐκφαίνεσθαι, pro quo eſt in var. lect.

ἐμφανής, ¶ 1) *conſpicuus, omnium conſpectui expoſitus*. Π. 8, 7, 3. p. 549. οὐ γὰρ ἐν σκότῳ ὑμᾶς οἱ θεοὶ

θεοὶ ἀποκρύπτονται, ἀλλ' ἐμφανῆ πᾶσιν ἀνάγκη ζῆν τὰ ὑμέτερα ἔργα. Αγ. 9, 1. ὁ μὲν σπανίως ὁρᾶσθαι, Ἀγησίλαος δὲ ἀεὶ ἐμφανὴς εἶναι. K. 12, 19. ὥσπερ αὐτοῖς ἐκείνη ἐμφανής ἐστιν, οὕτω καὶ αὐτοὶ ὑπ' ἐκείνης ὁρῶνται. ¶ 2) *manifestius*. Ιερ. 9, 10. εἰ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη, ὅτι — Paulo aliter ¶ 3) E. 5, 2, 10. exulibus redduntur τὰ ἐμφανῆ κτήματα, h. e. *de quibus nulla controuersia erat, quae iis exulantibus nemo emerat aut alio modo occupauerat*. Oppon. ἀμφίλογον. Fortassis hic locus illustrari possit ex formula εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, de qua v. Hesych. Suid. Pollux 8, 33. et Harpocrat. p. 140. ibique Maussac. et Vales. ¶ 4) *lucidus*. Απ. 3, 8, 10. ναοῖς καὶ βωμοῖς χώραν εἶναι πρεπωδεστάτην, ἥτις ἐμφανεστάτη. ¶ 5) Απ. 4, 3, 13. οἱ ἄλλοι ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ διδόντες, οὐδὲν τούτων εἰς τὸ ἐμφανὲς ἰόντες διδόασιν, *in lucem prodeuntes, palam*. Ernesti e Cod. MS. scripsit τοὐμφανές. De formula ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, v. ἐκ nr. 19. Sed ἐν τῷ ἐμφανεῖ ἐλθεῖν A. 2, 5, 4. vertunt: *ad me palam venire*, h. e. sine insidiis. cf. φανερός. Schol. Thucyd. 2, 21. ἐν τῷ ἐμφανεῖ explicat φανερῶς. Fort. etiam reddi possit *in conspectum meum*, vel *bona fide, vt amici, nil suspicantes*.

ἐμφανίζειν, *declarare, demonstrare*. Hesych: ἐμφανίζων· φανεροποιῶν. Π. 8, 1, 9. ἐμφανίζων καὶ τοῦτο, ὅτι περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο μηδένα ἀδικεῖν. 8, 2, 1. φιλανθρωπίαν τῆς ψυχῆς ὡς ἠδύνατο μάλιστα ἐνεφάνιζε. Αγ. 1, 12. Τισσαφέρνην ἐμφανίσας (*cum palam ostendisset* f. *fecisset vt omnibus appareret*, *quiescendo*) ἐπίορκον, ἄπιστον πᾶσιν ἐποίησεν. Απ. 4, 3, 4. ἄστρα — ἡμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμφανίζει, *clare ostendunt*. Synon. ἀσαφηνίζειν.

ἐμφανῶς, *in propatulo, palam*. A. 5, 4, 18. ταῖς ἑταίραις — ἐμφανῶς συγγενέσθαι.

ἐμφέρειν, v. ἐκφέρειν n. 8.

ἐμφερής, *similis*. Suid: ἐμφερεῖς· ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. v. Hesych. et Abresch. animaduu. ad Aeschyl. p. 422. et infr. προσεμφερής. Dicitur de exemplo simili, Π. 5, 5, 10. p. 333. ἵνα εἴπω τὸ μάλιστα τῷ ἐμῷ πάθει ἐμφερές.

ἐμφράττειν, *obsepire, obstruere*. E. 5, 2, 5. ἐμφραχθείσης τῆς ἀπορροίας, np.

np. fluuii. Paulo ante erat ἀπέχωσε. K. 10, 7. ἐμφράττειν τῇ ὕλῃ καὶ τὰ δύσορμα.

ἔμφρουρος, ¶ 1) *qui adhuc obnoxius est obeundis militaribus excubiarum muneribus.* Ita Perizon. ad Aelian. V. H. 6, 6. exponit Λ. 5, 7. οὐδὲ γὰρ ὑπὸ φανοῦ τὸν ἔτι ἔμφρουρον ἔξεστι πορεύεσθαι. Leuncl. *qui necdum militiae vacationem impetrauit.* Sed Morus et Zeun. intelligunt *eum qui nondum liberatus est a paedagogi custodia,* h. e. *adolescentem imberbem.* ¶ 2) *custos, praesidiarius.* E. 1, 6, 9. ἐμφρορύων ὄντων Ἀθηναίων Methymnae. §. 10. dicuntur φρουροί.

ἔμφρων, *mente praeditus.* Aπ. 1, 4, 4. ζῶα ἔμφρονα. Videntur homines intelligendi. Oppon. εἴδωλα ἄφρονα.

ἐμφύειν, *inserere.* Λ. 3, 5. Λυκοῦργος — τὸ αἰδεῖσθαι ἐμφῦσαι βουλόμενος αὐτοῖς. Hanc lectionem, quam Stobaeus confirmat, recepit Steph. et Leuncl. Olim legebatur ἐμφυῶσαι, it. ἐμφυσιῶσαι, vt in MS. Lips. Vtraque lectio notata est in Margg. Morus ἐμφυῶσαι putat ortum esse ex ἐμφύεσθαι. Sed non opus est vt cum Zeunio passiue intelligatur. Ita scribendum esset ἐμφῦναι. Nam ἐμφῦσαι semper actiue significat. Tribuitur autem plerumque deo, vt sit *innasci iubere,* v. c. Aπ, 1, 4, 6. βλεφαρίδας ἐμφῦσαι. §. 7. τὸ ἐμφῦσαι ἔρωτα τῆς τεκνοποιίας, ἐμφῦσαι δὲ ταῖς γειναμέναις ἔρωτα τοῦ ἐκτρέφειν — ἔοικε μηχανήμασι — §. 13. τὴν ψυχὴν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνέφυσε. it. §. 15. 4, 3, 11. O. 7, 24. ὁ θεὸς — τῇ γυναικὶ ἐνέφυσε καὶ προσέταξε τὴν τῶν νεογνῶν — τροφήν.

ἐμφύεσθαι, *innasci, natura inesse.* Π. 5, 2, 15. p. 285. τοῦ φόβου ἀπαλλάξονται, θάρσος δὲ ἐμφύσεται, *orietur in animo.* Λ. 3, 3. καταμαθὼν τοῖς τηλικούτοις μέγιστον φρόνημα ἐμφυόμενον. Ιερ. 1, 31. τῷ τυράννῳ οὐ φῂς παιδικῶν ἔρωτας ἐμφύεσθαι. §. 30. erat ἐγγίγνεσθαι. 7, 3. ἡ φιλοτιμία οὔτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐμφύεται, οὔτ' ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις. οἷς δ' ἂν ἐμφύῃ τιμῆς τε καὶ ἐπαίνου ἔρως — 9, 8. Aπ. 3, 5, 17. ἐξ ὧν πολλὴ μὲν ἀπειρία καὶ κακία τῇ πόλει ἐμφύεται, πολλὴ δὲ ἔχθρα καὶ μῖσος ἀλλήλων τοῖς πολίταις ἐγγίνεται. Hic tamen all. habent ἐμφυτεύεται. K. 5, 8. ἐν ὕδατι, ἐάν τι ᾖ — ἐμπεφυ-

πεφυκὸς ἐν τούτῳ. Hoc enim perfectum habet vim paſſiui. v. φύειν.

* ἐμφυσιῶσαι, v. ἐμφύειν.

ἐμφυτεύεσθαι, v. ἐμφύεσθαι.

ἔμφυτος, *innatus, a natura inſitus.* Απ. 3, 7, 5. αἰδῶ δὲ καὶ φόβον οὐχ ὁρᾷς ἔμφυτα ἀνθρώποις ὄντα;

* ἐμφυῶσαι, v. ἐμφύειν.

ἔμφωνος, *canora et ferrea voce praeditus.* E. 2, 4, 13. ὁ κήρυξ μάλ' ἔμφωνος ὤν. Sed margg. εὔφωνος, quod eſt vſitatius. v. ind. Mori.

ἐν, ¶ 1) *in.* Proprie iungitur datiuo, quod eſt tralatitium. Sed hoc omiſſo, eſt c. gen. Απ. 3, 13, 3. bis: ὕδωρ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ, np. ἱερῷ. cf. Ἅιδης. ¶ 2) *per.* Vel eſt pro ablatiuo cauſae, modi etc. Π. 1, 6, 19. p. 75. ἵνα μηδ' ἐν τούτοις τοὺς φίλους βλάπτοιτε, *his artibus.* Λ. 3, 1, 1. ἀπιόντων τῶν Ἑλλήνων — ἐν ταῖς σπονδαῖς. Poteſt tamen etiam de tempore explicari. Λ. 7, 5. ἐξ ἀδίκων χρηματίζεσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις (*per haec instituta, hac ratione*) διεκώλυσε. Αθ. 1, 2. τῶν ἀρχῶν μετεῖναι ἔν τε τῷ κλήρῳ, καὶ ἐν τῇ χειροτονίᾳ. §. 4. ἐν αὐτῷ τούτῳ φαινοῦντα. — διασῴζοντες. Ο. 2, 12. εἰ μὴ ἄλλος αὐτῷ παράσχοι ἐν τοῖς αὐτοῦ (αὐλοῖς) μανθάνειν. Sic Π. 6, 2, 10. pro οἶνον τοσοῦτον, ὅσος ἱκανὸς ἔσται ἐθίσαι ἡμᾶς ὑδροποτεῖν, in margg. eſt: οἶ. τοσ. ἐν ὅσῳ ἱκανὸν ἔστ. quae tamen nominis ἱκ. conſtructio non placet, quamquam commoda viſa Camerario. ¶ 3) *propter.* Π. 1, 3, 14. ἐν τούτῳ (*propterea*) μὲ ἔπαισεν. Weisk. malit ἐπὶ pro ἐν. (Alii explicant e nr. 14.) 1, 4, 22. προθυμότεροι ὄντες ἐν τῷ τοιούτῳ (quia Cyrum vident etiam perſequentem) εἰς τὸ διώκειν. 1, 6, 16. ἐν πίστει, *um ſeinen guten Credit zu erhalten.* 2, 1, 2. οὐκοῦν ἐν τούτῳ (quia his armis inſtructi) τῶν πλειόνων ἡ νίκη. Ιερ. 1, 6. παιδικά, ἐν οἷς δὴ καταμέμψω τὴν τυραννίδα, *quae quidem nomine.* Ιπ. 9, 11. ἐν τῷ τοιούτῳ, *propter eiusmodi cauſam,* h. e. propter clamorem tubarumque ſonum. ¶ 4) *cum.* De eo, qui aliqua re inſtructus eſt, qui habet l. gerit aliquid. Π. 2, 3, 5. p. 120. ἐν μεγάλοις φορτίοις — τρέχειν. Απ. 3, 9, 2. ἀσπίδας καὶ δόρατα λαβόντες διαμάχεσθαι — ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις — ἐν τόξοις διαγωνίζεσθαι. Ιπ. 10, 6. ἃ δὲ ὑπὸ τοῦ τραχέος παιδευθῇ, ταῦτα καὶ ἐν τῷ

λείῳ

λαίῳ ποδί. Hutch. et Raphel. ad Luc. 14, 31. huc referunt Π. 1, 6, 19. p. 83. μήτ' ἐν σαυτῷ, μηδ' ἐν τῇ στρατιᾷ, et vertunt: *neque solus neque cum exercitu.* Sed vereor vt recte. v. nr. 12. Magis huc pertinet A. 4. 2, 14. ἐσκήνησαν ἐν πολλαῖς οἰκίαις καὶ ἐπιτηδείοις δαψιλέσι. Nam ἐν ad ἐπιτηδ. relatum, est *cum, instructi.* cf. ἄφθονος. Sic dupliciter significat Απ. 3. 11, 4. παροῦσαν ἐν ἐσθῆτι καὶ θεραπείᾳ οὐ τῇ τυχούσῃ. ¶ 5) *coram, inter.* Inprimis post verba dicendi, Π. 1, 5, 6. ἔλεξεν ἐν αὐτοῖς τάδε. 3, 3, 25. ταῦτα ἀπαγγέλλετε αὐτῷ ἐν ἅπασιν. 4, 5, 9. ἐν πᾶσι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ — ἔλεγε. 5, 3, 15. 7, 1, 6. bis. it. §. 8. 8, 2, 7. c. datt. consequ. nemo audebat de Cyro loqui, ἀλλ' ὡς ἐν ὀφθαλμοῖς πᾶσι καὶ ὠσὶ βασιλέως τοῖς ἀεὶ παροῦσιν, οὕτως ἕκαστος διέκειτο. A. 6, 1, 2. ὅτι περὶ τούτων ἐν τῇ στρατιᾷ βουλεύσοιντο. 6, 5, 14. vbi etiam verti potest *apud.* Σ. 4, 25. Απ. 2, 7, 1. ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τούτοις, ἃ σύνοιδα αὐτῷ. Possis etiam vertere *hoc in genere,* vel *ex his,* vel *de his.* ¶ 6) *inter.* De numero, etc. E. 1, 5, 5. αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στασιάζοντες. vbi verti potest *contra.* O. 4, 4. ἐν τοῖς καλλίστοις — ἡγούμενον εἶναι ἐπιμελήμασι γεωργίαν. 11, 20. Cf. εἶναι nr. 29. c. ¶ 7) *apud, inter.* Π. 1, 3, 2. ἃ νόμιμα ἦν ἐν Μήδοις — ἐν Πέρσαις δέ. 1, 4, 25. 8, 5, 12. p. 528. Κῦρος — εὐκλεεῖς ὑμᾶς ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐποίησεν. 8, 7, 3. p. 549. δυνατοὺς ὑμᾶς ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναδείξει. A. 7, 7, 26. ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς στρατιώταις. §. 29. est sine ἐν: τοῖς στρατιώταις ἀτιμότερος. Sed ibid: παριδεῖν με ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ. Αθ. 1, 18. δίκην δοῦναι καὶ λαβεῖν οὐκ ἐν ἄλλοις τισὶν, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ. O. 11, 8. τιμῆς ἐν πόλει καὶ εὐνοίας ἐν φίλοις. ¶ 8) *ad, apud.* De vicinia locorum. v. quos laudant Doruill. ad Chariton. 1, 1. et 4, 1. Abresch. dilucc. Thuc. p. 119. Gottleber ad Plat. Menex. 13. Π. 7, 1, 21. ἐστρατοπεδεύσατο ἐν Θυμβράροις. A. 4. 8, 17. πόλιν — ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Αγ. 2, 23. ἐν Λεύκτροις συμφορᾶς γεγενημένης. cf. Λεῦκτρα. 7, 5. ἐν τῇ ἐν Κορίνθῳ μάχῃ. E. 1, 5, 6. τὰς ἐν τῇ Ἐφέσῳ ναῦς. 2, 1, 5. τὴν ἐν Νοτίῳ ναυμαχίαν. 2, 2, 4. ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. 3, 5, 10. ἐν Ἁλιάρτῳ γενόμενος

Lyſander, quam tamen deinde oppugnat. 4, 8, 34. ἐν Κορίνθῳ. 6, 5, 27. ἐν τῷ — ἱερῷ ἐφαίνοντο οἱ ὁπλῖται. it. ἐν τῷ τεμένει. 7, 1, 24. ἐν Πλαταιαῖς. 7, 2, 20. ἐν Πελλήνῃ. 7, 5, 11. ἐν τῇ πόλει. §. 18. ἐν Λακεδαίμονι — ἐν Μαντινείᾳ. Απ. 3, 5, 4, 3, 12, 1. Huc referri poteſt Π. 7, 2, 1. πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν Σάρδεσι, vbi ἐν fere eſt circa. Sic Π. 1, 3, 2. pro ἐπὶ θύραις in Cod. Guelf. eſt ἐν ταῖς θύρ. A. 1, 9, 2. pro ἐν ταῖς βασιλέως θύραις marg. et 2 codd. legunt ἐπὶ, (quod eſt vſitatius. (v. θύρα nr. 3.) 1, 4, 6. pro ἐν τῇ θαλάττῃ 2 codd. habent ἐπὶ τῇ θ. Cf. θάλαττα. 4, 5, 17. iidem codd. pro ἦσαν ἐν τῇ κώμῃ habent πρὸς τῇ κ. 6, 4, 1. ἐν eſt in nonnullis pro πρὸς τῷ λιμένι. E. 5, 3, 23. pro ἐν τῇ πόλει all. habent ἐπὶ τῇ π. ¶ 9 *pro*. Σ. 4, 4. ἐν μισθῷ οἰκοῦσι. Hanc locutionem Bach. contra alios defendit, quia eodem modo dicatur ἐν τόκῳ. cf. Fiſcher. ad Theophr. charr. 23, 5. et infra μισθός. Huc referunt Σ. 2, 1. ταῦτα ἐπιδεικνὺς ὡς ἐν θαύματι, *miraculi loco*. ¶ 10) *ſecundum*. Π. 1, 2, 2. ἐπαιδεύθη ἐν Περσῶν νόμοις. Sic ἐν ῥυθμῷ, *ad numerum*, A. 5, 4, 7. 6, 1, 4. Σ. 2, 8. etc. v. ῥυθμ. ¶ 11) *poſt*. A. 4, 7, 6. ἐν τοῖς δένδροις ἑστάναι, np. vt a lapidibus defenderentur. Opp. ἔξω τῶν δένδρων. §. 7. eſt ὑπὸ pro ἐν. ¶ 12) Videtur dici de obiecto, Π. 1, 6, 19. p. 75. πλεονεκτεῖν οὐκ ἐν ἀνθρώποις (*zur Probe an*) ἐπαιδευόμεν, ἀλλ' ἐν θηρίοις, ἵνα μηδ' ἐν τούτοις τοὺς φίλους βλάπτοιμεν. (De hoc vltimo ἐν v. n. 1.) p. 76. διδάσκειν ταῦτα ἢ ἐν ἀνθρώποις. Margg. ἐπ' ἀνθρ. it. p. 83. vbi all. explicant per μετά. v. n. 4. ¶ 13) De poteſtate: Π. 8, 7, 3. p. 544. ὅσον ἐν ἐμοί, *quantum in me eſt*. O. 7, 14. τί ἐγὼ — δυναίμην; [illegible] σοὶ πάντα ἐστὶν, *tu maxime potes*. ¶ 14) De tempore: Π. 7, 1, 18. ἐστρέφοντο ἐν ταῖς πληγαῖς, *dum ictus fiebant, inter ipſos ictus*. Cf. A. 3, 1, 1. ſupra nr. 2. Αγ. 1, 34. ἐν δυοῖν ἐτοῖν, *intra*. Sic Π. 4, 23. Aliter Π. 7, 5, 20. οὐδαμοῦ ἄνθρωποι εὐχαριστότεροί εἰσιν ἢ ἐν σίτοις καὶ ποτοῖς καὶ λουτρῷ — ἐν τούτοις. Απ. 2, 1, 32. τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων — τῶν ἐν πολέμῳ ἔργων. Intell. ὄντων ſ. γενομένων. Cf. n. 17. a. Ιπ. 7, 15. ἐν ταῖς στροφαῖς — ἐν μικρῷ, np. χρόνῳ.

v. omnino μικρὸς nr. 11. Sic ἐν βραχεῖ et βραχεῖ χρόνῳ. v. βραχύς. K. 3, 1. ἐν πολλῷ χρόνῳ. 6, 9. ἐν τῷ δέοντι, quando opus est. Hinc a) ἐν ᾧ, dum. Π. 2, 2, 13. 3, 2, 2. 3, 3, 21. 4, 2, 10. A. 1, 10, 7. 2, 2, 7. 4, 2, 12. 5, 1, 11. 7, 1, 10. O. 17, 10. etc. Plene Π. 5, 4, 20. ἐν ᾧ μὲν χρόνῳ. Πο. 4, 3. ἐν ᾧ γε μὴν χρόνῳ. E. 1, 6, 7. ἐν τῷ χρόνῳ, ᾧ. Sed Aπ. 3, 9, 12. est ἐν ᾧ πράγματι. b) ἐν τούτῳ, interea, tum. Π. 3, 3, 7. 7, 1, 15. καὶ ἄλλοθι δῆλον — καὶ ἐν τούτῳ ἐδήλωσεν. (Hic tamen explicari etiam potest e nr. 2.) 7, 4, 5. A. 1, 8, 8. 1, 10, 4. 4, 6, 17. 5, 3, 1. 5, 6, 14. 5, 7, 15. Aπ. 2, 1, 27. etc. it. contractum c. καί, A. 6, 6, 8. κἀν τούτῳ. it. sic, vt pene redundare videatur, Ιερ. 8, 3. προσειπάτω φιλικῶς — ἐν τούτῳ τὴν — πρόσρησιν εὐφραίνειν τὸν ἀκούσαντα νομίζεις; Possis tamen vertere hoc facto. Saepe legitur ἐν δὲ τούτῳ, vt Π. 3, 2, 6. 6, 1, 4. 7, 4, 4. A. 2, 4, 4. 4, 7, 8. 5, 5, 6. 7, 2, 7. it. ἐν τούτῳ δέ, vt Π. 3, 3, 22. A. 1, 5, 15. 4, 6, 17. E. 1, 1, 23. Plene: Π. 8, 1, 4. ἐν τούτῳ δὴ τῷ χρόνῳ. 6, 2, 1. 8, 1, 8. A. 4, 2, 11. 5, 6, 7. et 7, 6, 1. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ. Sic E. 3, 4, 20. et 6, 2, 9. it. 1, 1, 18. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ. Cf. χρόνος nr. 1. it. A. 1, 7, 8. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ. 1, 8, 10. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ. E. 3, 1, 13. K. 9, 7. 10, 10. cf. οὗτος nr. 14. c) ἐν ᾧ — ἐν τούτῳ, dum, vbi, si, — interea, tum. Π. 1, 6, 19. p. 78. ἐν ᾧ γιγνώσκεις ἀσθενεστάτους γιγνομένους, ἐν τούτῳ μάλιστα φυλάττεσθαι· ἐν ᾧ δ' ἂν τοὺς πολεμίους αἰσθάνῃ εὐχειρωτοτάτους γιγνομένους, ἐν τούτῳ μάλιστα ἐπιτίθεσθαι. 2, 1, 7. 3, 3, 24. p. 193. 6, 1, 1. vbi pro ἐν ᾧ in margg. est ἕως, quod glossema putatur. E. 1, 2, 7. Plene Σ. 4, 1. ἐν τῷ χρόνῳ, ᾧ ἀκούω — ἐν τούτῳ. Eodem modo Π. 1, 4, 4. ὡς — ἐν τούτῳ δή. 4, 6, 2. p. 257. ὡς — ἐν τούτῳ δέ. Ιπ. 7, 17. ἐπειδὰν — ἐν τούτῳ. 10, 13. ὅταν — ἐν τούτῳ. d) ἐν ὅσῳ, dum. E. 6, 5, 16. 7, 5, 4. Plene Π. 5, 1, 8. θᾶττον, ἢ ἐν ὅσῳ χρόνῳ. e) ἐν τῷ παρόντι, in praesenti rerum conditione. Π. 2, 4, 8. extr. f) ἐν τῷ μεταξύ, interea. Σ. 1, 14. cf. μεταξύ. g) ἐν τοιούτῳ καιρῷ, A. 3, 1, 30. et 5, 8, 2. it. ἐν τῷ τοιούτῳ et ἐν τοιούτῳ simpliciter. v. τοιοῦτος nr. 3. 4. et καιρὸς nr. 3. h)

ἐν τόσούτῳ χρόνῳ. Απ. 1, 3, 13. *intra tantum temporis spatium.* ¶ 15) pro εἰς. Π. 4, 5, 15. extr. καταβῆναι ἐν μέσῳ. cf. μέσος. 8, 3, 1. ἕπεσθε ἐν τῇ ῥηθείσῃ χώρᾳ. Hic tamen fort. rectius accipiatur de quiete, non de motu: *loco qui vobis indicabitur.* A. 4, 8, 21. ἐλάσαντας ἐν τῇ θαλάττῃ. Hutch. *ad mare vsque.* Nisi malis *prope.* 5, 3, 7. ἰέναι ἐν Κορωνείᾳ. E. 2, 2, 2. ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀφικομένης τῆς παράλου. 4, 5, 5. οἱ ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφευγότες. Paulo ante est ἐς τὸ Ἡραῖον κατέφυγον. K. 5, 8. ἐν τῇ θαλάττῃ διαῤῥιπτῶν — καὶ ἐν ὕδατι. (9, 20. iisdem pene verbis est εἰς.) 9, 8. ἀποχωροῦσιν — ἐν μέσαις — ἐν τῷ ὄπισθεν. cf. ἀναχωρίζειν, ἀπιέναι, ἀποβαίνειν, γνώμη nr. 3. f. οἴχεσθαι, πίπτειν. Hinc A. 4, 6, 1. ἐν est in var. lect. pro εἰς. v. εἰσφορεῖν. et Αγ. 5, 7. εἰς οἰκίαν οὐδεμίαν κατήγετο, ἀεὶ δὲ ἢ ἐν νεῷ — ἢ ἐν φανερῷ, vbi Steph. et Hutch. e coniectura scribunt ἦν ἐν νεῷ, Bach. defendit ἢ ἐν ν. quod ἐν ponatur pro εἰς. Sed dura videtur Bachii ratio. v. Zeun. ¶ 16) pro ἐκ. Π. 1, 6, 2. ἐν ἱεροῖς δῆλον καὶ ἐν οὐρανίοις σημεί-οις. §. 18. γνοίης δ' ἂν — ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ — ἐν τοῖς κάμνουσιν. E. 7, 1, 2 p. 436. εὔδηλον ἐν τούτοις ἐστίν, ὅτι — Ιερ. 8, 4. Απ. 2, 7, 1. v. nr. 5. cf. δῆλος, σαφής, φανερός, et similia. ¶ 17) Facit periphrasin a) nominis, praecedente artic. Π. 2, 2, 10. οὐδὲ ἀνισώτερον νομίζω τοῖς ἐν ἀνθρώποις, i. e. τῶν ἀνθρωπίνων. Sic Απ. 3, 6, 2. E. 7, 1, 22. τοὺς ἐν Σπάρτῃ, *Spartanos.* Ιερ. 1, 6. τὰ ἐν ὕπνῳ. Απ. 3, 5, 6. ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ναυσίν, *a nautis.* cf. ὁ nr. 11. l. b) aduerbii s. ablatiui, addito subst. Π. 1, 4, 6. et 5, 1, 8. ἐν καιρῷ, *opportune.* Cf. καιρός nr. 1. 4, 5, 17. οὐκ ἐν χλιδῇ (*delicate*) τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωριτικῶς. 6, 1, 8. ἐν τῷ μέρει πάλιν, *vicissim.* Cf. τύχη nr. 3. et χάρις nr. 9. c) c. subst. et εἶναι. Π. 5, 2, 2. ὁ Κῦρος ἐν φροντίδι ἦν, *solicitus erat.* 8, 5, 8. ὅπου μάλιστα ἐν ὠφελείᾳ ἂν εἴη, *vtilissimum.* Πο. 4, 35. Ιερ. 10, 6. τῶν ἀεὶ ἐν ὅπλοις ὄντων, *qui armati sunt.* Π. 5, 2, 8. ἐν σίτῳ ὤν, *cibum capiens.* Cod. Guelf. vitiose ἐπὶ σίτῳ. cf. εἶναι n. 29. d) c. adiect. E. 2, 1, 16. ἐν καλῷ ὁρμεῖν, *commode,* in portu vbi commeatus est. Αγ. 2, 3. et

et E. 4, 3, 3. οὐκ ἐν καλῷ εἶναι, *non opportunum esse.* it. sequ. gen. E. 6, 2, 6. τὴν Κέρκυραν κεῖσθαι ἐν καλῷ μὲν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου (*sitam esse commode ad*) — ἐν καλῷ δὲ τοῦ τὴν Λακωνικὴν χώραν βλάπτειν, ἐν καλλίστῳ δὲ τῆς ἀντιπέραν ἠπείρου. Sic ἐν τῷ ἐμφανεῖ, i. e. φανερῶς, nisi hic ἐν est pro εἰς. cf. ἐμφανὴς nr. 4. it. ἐν ἴσῳ, ἐν φανερῷ, etc. v. ἴσος, φανερός. ¶ 18) c. inf. est pro gerundio cum *in*, vel verti potest *ita vt*, vel *dum*. Π. 1, 4, 5. ἐκκλινδεῖτο ἐν τῷ πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1, 6, 19. p. 77. οὐ γάρ — δοκεῖτε ἄγριοι πολῖται γενέσθαι, ἐν τῷ αἰδεῖσθαι ἀλλήλους συντεθραμμένοι. p. 80. ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐνέδυ. Ιερ. 1, 6. τὰ ἐν τῷ ἐγρηγορέναι. ¶ 19) Ponitur pro simplici instrumenti aliove ablatiuo, ita vt pene redundet. v. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 429. et Reitz. p. 835. Π. 3, 3, 18. οἱ θεοὶ σωτηρίαν προϋπισχνοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς. E. 3, 3, 11. δεδεμένος — ἐν κλοιῷ. Απ. 4, 6, 1. ἐν ὅσοις δηλώσειν οἶμαι, τοσαῦτα λέξω. Σ. 2, 26. ἵνα ἐν Γοργιείοις ῥήμασιν εἴπω. Ιπ. 1, 6. κάμπτουσιν ἐν τοῖς γόνασι. 10, 3. ἐάν τις διδάξῃ τὸν ἵππον ἐν χαλαρῷ τῷ χαλινῷ ἱππεύειν. Ιπρ. 9, 9. προσημαίνωσιν — ἐν ἱεροῖς, ἐν οἰωνοῖς, ἐν φήμαις, ἐν ὀνείρασιν. Redundat etiam Λ. 9, 5. ἐν τοῖς νεωτέροις ὑπαναστατέον. Vbi Steph. ἐν mauult delere. cf. δηλοῦν, περικαλύπτειν, σημαίνειν. ¶ 20) Contra deest Αθ. 1, 5. ἔστι δὲ πάσῃ γῇ τὸ βέλτιστον ἐναντίον τῇ δημοκρατίᾳ. Steph. volebat ἐν πάσῃ γῇ. Cf. ἐνίσχεσθαι. ¶ 21) Confunditur c. ἐκ. v. ἐκ nr. 9. et 16. c. εἰς, v. supra nr. 15. c. ἐπὶ, v. supra nr. 8. 12. et 17. c. c. πρὸς, v. supra nr. 8. c. σὺν, v. σὺν nr. 11.

* ἐναγκυλᾶν, *amentare, iaculo amentum alligare.* quod faciebant, qui iacula iactui parabant. Hesych. quidem et Suid. ἀγκύλη explicant ἀκόντιον. Sed Pollux 1, 136. τὸ μέσον (τοῦ δόρατος), inquit, ἀγκύλη. et 5, 23. τὰ μὲν ἀκόντια ἐνηγκυλῆσθαι δεῖ διὰ τὴν ἄφεσιν· τὰ δὲ προβόλια διὰ τὴν ἐκ χειρὸς χρείαν οὐ δεῖται ἀγκύλης. cf. Schol. Eurip. Or. 1477. Strab. 4, p. 301. A. 4, 2, 16. τοξεύματα — ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς — ἀκοντίοις, ἐναγκυλῶντες. Hoc verbo in eadem historia vtitur Diod. Sic. 14, 27. ad q. l. Wesseling. laudat Vales. ad

ad Euagr. hist. eccl. 3, 25. Cf. not. Mori et supra διαγκυλίζειν.

ἔναγχος, *nuper.* Timaeus lex. Platon. explicat: ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. cf. Etymol. M. Suid. Hesych. in v. ἔναγχος. et Schol. Apollon. 3, 294. it. Valkenar. ad Eurip. Phoenn. 204. Π. 2, 4, 8. p. 131. ἔναγχος οὖν ποτέ σου μέμνημαι ἀκούσας. Σ. 2, 19. 4, 63.

ἐναλλάξ, *alternis.* K. 9, 12. ἥλους ἐναλλὰξ σιδηροῦς τε καὶ ξυλίνους. Pro his habet Pollux 5, 32. ἥλοις σιδήρου καὶ ξυλίνοις παραλλὰξ ἑκατέροις.

ἐνάλλεσθαι, *insilire.* E. 2, 4, 10. p. 111. ἐναλλομένους (*irruentes hostes*) ἀνατρέπειν.

ἐναντίος, ¶ 1) *oppositus, ex aduerso positus.* c. dat. Π. 6, 1, 17. ἐμβαλοῦντων εἰς τοὺς ἐναντίους τοῖς ἅρμασι. Cum verbis est fere pro aduerb. *ex aduerso.* Π. 3, 2, 5. εἶδον ἐναντίους μαχαιροφόρους ἱεμένους. A. 4, 5, 3. βοῤῥᾶς ἐναντίος ἔπνει. Λ. 11, 8. ἔστ' ἂν ἡ φάλαγξ ἐναντία καταστῇ. 13, 6. ἢν μηδεὶς ἐναντίος φαίνηται. qui tamen locus referri potest ad nr. 5. Sic c. gen. A. 4, 3, 21. ἐναντίους σφῶν ἐκβαίνειν. it. c. dat. Π. 3, 3, 20. τὰ ἄχειρα ἐναντία τάττειν τοῖς πολεμίοις φεύγοντας. Cf. ἄχειρος. 7, 1, 17. οἱ Αἰγύπτιοι ἐχώρουν ἐναντίοι (Cod. Guelf. minus exquisite ἐναντίον) τοῖς Πέρσαις. Λ. 11, 8. ὅπου κράτιστοι ἐναντίοι τοῖς πολεμίοις ὦσιν. §. 10. ἐναντίους ἀντιπάλοις τοὺς λόχους στρέφουσι. E. 2, 4, 10. p. 110. ἔχοντες ὅπλα ἐναντίοι αὐτοῖς καθέστασαν. 5, 4, 40. οἱ ἱππεῖς ἤλαυνον ἐναντίοι (margg. ἐναντίον) τοῖς ἱππεῦσι. 7, 5, 25. φυγούσης αὐτοῖς τῆς ἐναντίας φάλαγγος. ¶ 2) *obuius.* A. 7, 3, 23. ἴχνη ἐναντία, *se versus impressa.* Oppos. προηγούμενα. c. dat. Hipp. 7, 15. ὅπως μὴ ἐναντίαι τοῖς βοηθοῦσιν ἔσονται, *ne incidant in* — Sed edd. vett. habent ἐναντία, quod pro aduerbio positum probatur Zeunio. ¶ 3) *contrarius.* c. dat. Ap. 3, 9, 6. μανίαν ἐναντίον (sc. τι) ἔφη εἶναι σοφίᾳ. K. 5, 34. ἵνα μὴ τῷ νόμῳ ἐναντίοι ὦσιν οἱ ἰδόντες (Well. ὁρῶντες). Vterque Portus: *ne leges venationis violent, qui te viderint sic venari,* h. e. *ne alios corrumpant suo exemplo.* ¶ 4) *aduersarius, infestus.* Hesych: ἐναντίοι ἀλλήλοισιν· ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους. In re publica,

Αθ. 1, 16. τοὺς τοῦ δήμου σώζουσι, τοὺς ἐναντίους ἀπολλύουσι. E. 6, 4, 5. οἱ μὲν φίλοι — οἱ δὲ ἐναντίοι, *inuidi, inimici.* c. dat. E. 2, 3. 17. p. 90. ἐάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῇ ὀλιγαρχίᾳ. Ita Welſ. e margg. Sed textus habet ἐναντία, vt τινὰ ſit pluralis. Bene. Contra §. 18. p. 96. ᾔδειν, ὅτι — ἐναντίοι τῇδε τῇ πολιτείᾳ ἔσοιντο. Margg. male ἐναντία. 6, 4, 6. Similiter de diis, A. 3, 2, 6. τοῖς πολεμίοις ἐναντίους εἶναι τοὺς θεοὺς ob periurium. De militibus, Ιπρ. 9, 7. πεζὸν — εἰ συσταθείη ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐναντιωτάτων τοῖς πολεμίοις. ¶ 5) *hoſtis.* Π. 1, 4, 22. οἱ μὴ πρὸς τοὺς ἐναντίους ἄλκιμοι ὄντες. A. 7, 6, 18. ἐν πολεμίᾳ χώρᾳ, ἔνθα πολλοὶ ἱππεῖς ἐναντίοι ἦσαν. Αγ. 2, 22. vbi tamen poteſt *factio aduerſaria* intelligi. Λ. 11, 10. τὸν λόχον — ἀντίπρῳρον τοῖς ἐναντίοις στρέφουσι. E. 2, 3, 18. p. 98. πολλοὺς τοὺς ἐναντίους ποιοῦντες. Paulo ante: ἐχθροὺς πολλοὺς ποιεῖσθαι. 7, 3, 7. p. 476. παρέδωκε τοῖς ἐναντίοις τὸν λιμένα. Απ. 2, 7, 2. 3, 6, 8. bis. §. 9. Ιπρ. 9, 8. Hinc Π. 2, 1, 2. p. 89. ὀμόσαι τοῖς ἐναντίοις ἰέναι — τοῖς πολεμίοις δὲ, pro πολεμ. in margg. eſt ἐναντίοις. c. dat. E. 7, 3, 7. p. 476. μετὰ τῶν ἐναντιωτάτων ὑμῖν Ἀθηναίων κατελθὼν — ἐναντία ἔθετο τῷ ἁρμοστῇ τὰ ὅπλα. ¶ 6) τὸ ἐναντίον, a) *contrarium, repugnans.* E. 2, 3, 13. δύο τὰ ἐναντιώτατα πράττοντας. Απ. 3, 2, 4. οὔτε κάλλιον τούτου ἄλλο — οὔτε αἴσχιον τοῦ ἐναντίου. 4, 4, 18. εἰ τἀναντία γιγνώσκεις, δίδασκε. 4, 5, 7. c. gen. Π. 1, 6, 19. p. 74. τἀναντία τούτων ἐδιδάσκετε. 3, 1, 8. 5, 5, 5. p. 327. τἀναντία τούτου ἐργάζεσθαι. 7, 1, 7. Λ. 1, 5. τούτου (edd. vett. τούτοις) τἀναντία ἔγνω. §. 7. τἀναντία καὶ τούτου (edd. vett. τούτῳ) ἐνόμισε. 3. 2. 11. 5. τὸ ἐναντιώτατον ὑπειλήφασι τοῦ ὄντος. E. 3, 4. 8. 4, 6, 13. 7, 5, 25. τοὐναντίον ἐγεγένητο οὗ ἐνόμισαν. Απ. 1, 6, 2. 2, 3, 15. 2. 6. 32. 3, 12, 7. Ιπ. 9, 7. Ιπρ. 8, 11. cf. n. 9. c. dat. plerumque perſonae, rarius rei. Π. 8, 8, 13. εἴ τις τἀναντία ἐμοὶ γιγνώσκει. Λ. 1, 2. ἐναντία γνοὺς ταῖς πλείσταις πόλεσι. §. 10. 2, 14. 6, 1. 7, 1. E. 2, 3, 17. p. 94. §. 18. p. 96. τἀναντία τούτοις γιγνώσκειν. Ιερ. 7, 8. Απ. 4, 4, 18. τἀναντία γιγνώσκειν οἷς εἴρηκας. cf. γιγνώσκειν nr. 11. 4, 5, 7. τοῖς σωφρονοῦσι τὰ ἐναντία ποιεῖν.

ποιεῖν. Sed vix huc pertinet Π. 5, 3, 22. εἴ τι που ἐναντίον αὐτῷ ὑπαντῴη. Datiuus enim potius a verbo pendet. c. ἤ, A. 5, 8, 10. τούτῳ τἀναντία ποιήσετε, ἢ τοὺς κύνας ποιοῦσι, *hunc aliter tractabitis, quam* — Vulgo ſic explicant Aπ. 4, 5, 8. τὴν ἐγκράτειαν τῶν ἐναντίων ἢ τὴν ἀκρασίαν — αἰτίαν εἶναι, et vertunt: *temperantiam cauſam contrariorum quam intemperantiam,* h. e. *alia omnia efficere quam intemperantiam.* Sed Hindenb: *continentiam an incontinentiam cauſam eſſe contrariorum.* Raro ponitur in fine ſententiae, A. 5, 6, 3. εἰ συμβουλεύοι μοι — πολλά μοι ἀγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τἀναντία. Aπ. 4, 2, 4. παρ' οὐδενὸς ἔμαθόν — ἀλλὰ καὶ τἀναντία. διατετέλεκα γὰρ φεύγων τὸ μανθάνειν. Ita poſt τἀναντία ſupplendum eſſet ἐποίησα. Sed Ern. cum cod. Vindob. γὰρ et diſtinctionem deleri verbaque vno tenore legi iubet, quia haec forma ſit legitima, quam etiam alibi librarii turbauerint. Ex hac emendatione τἀναντία eſt pro aduerbio, et pertinet ad lit. c. Saepe iungitur c. πᾶν, Π. 7, 2, 6. πάντα τἀναντία πράττει. Aπ. 2, 3, 5. ὁπότε — τὸ ἐναντιώτατον εἴη. 3, 9, 14. Iπ. 9, 12. Sic c. gen. Iπ. 10, 1. πάντα τἀναντία ποιοῦσιν ὧν βούλονται. c. dat. E. 6, 4, 8. εἰς τὴν μάχην πάντα τἀναντία τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο. c. ἤ, Aγ. 6, 5. πάντα τἀναντία πρὸς τοὺς πολεμίους ἢ πρὸς τοὺς φίλους ἐπιτηδεύων. Aπ. 3, 12, 4. b) In republica: *factio aduerſaria.* Aϑ. 1, 4. ἰσχυρὸν τὸ ἐναντίον σφίσιν αὐτοῖς καθιστᾶσιν οἱ δημοτικοί. Ergo ſunt optimates. Sed §. 5. ἐστι τὸ βέλτιστον ἐναντίον τῇ δημοκρατίᾳ, vbi vertunt: *aduerſarii ſunt;* rectius vertatur: *contraria eorum eſt ratio,* ob ſequentia. c) Pro aduerbio: *contra, e contrario.* Π. 5, 5, 9. p. 331. τὰ φρούρια — πρότερον εἰς τὴν Σύρων ἐπικράτειαν συγκατασπασθέντα, νῦν τἀναντία σοὶ προσκεχωρηκότα. Aπ. 2, 7, 8. 4, 2, 22. Cf. lit. a. it. c. gen. Π. 8, 4, 5. ἀλλὰ τοὐναντίον τούτου ἀχθοίμην ἄν. Aϑ. 2, 19. Aπ. 1, 2, 60. τἀναντία τούτων. 2, 6, 5. d) Pro praepoſitione: *aduerſus.* c. dat. E. 3, 5, 8. p. 182. ξυνασπιοῦντες ἐναντία τοῖς Λακεδαιμονίοις. 7, 1, 17. e) Indicat praeſentiam: *co-*

n. Π. 5, 3, 9. ἐναν-
ιολλων. A. 7, 6, 17.
ν ἔποτε εἶπον τούτου
ον, hoc praesente.
ʒo male vertunt:
a hunc. Ἀπ. 2, 5, 1.
1. Hinc eleganter
21. ὑπὸ τῆς ἀρετῆς
όμενοι ἐπισκοπεῖσθαι,
ὶ κακὰ — ἐναντίον
ιν, ea vidente. Le-
palam. ¶ 7) εἰς τά-
, in partem con-
im f. diuersam. E.
17. p. 93. ἐς τἀναν-
λέοιεν. it. elliptice,
3, 24. τὰ ἐναντία
αντες. E. 3, 4, 12.
τία ἀποστρέψας ἐπο-
. vbi Leuncl. teme-
erit εἰς. Sic Ἀπ. 3,
μὴ τοῦ εὐδοξεῖν ἐπι-
εἰς τοὐναντίον ἔλθῃς,
ntraria curras, Ho-
fat. 2, 24. ¶ 8) ἐκ
αντίου, ex aduerso.
8, 17. ἐπεὶ οὐδεὶς αὐ-
έχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου
extra cornu hostis
ellus erat), ἐπεκάμ-
ι, εἰς κύκλωσιν. 4, 7,
γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ-
, εἰ μὴ ὀλίγους. Λ.
E. 4, 2, 14. oppo-
ır ἐκ τοῦ ἐναντίου ξυμ-
ιν et παραθέοντας
. 4, 5, 15. oppon.
τοῦ ἐναντίου (hostes
quentes, et nunc
ersis aduersi) et ἀλ-
πλαγίου παραθέοντες.

Sic οἱ ἐξ ἐναντίας, quod Ἱπ. 11, 3. iunctim scribitur ἐξεναντίας, sunt hostes, et opponuntur τοῖς ἐκ πλαγίου, Π. 7, 1, 10. Ἱερ. 6, 8. οὐ γὰρ ἐξ ἐναντίας μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντοθεν πολεμίους. cf. Wetst. ad Tit. 2, 8. Sed Π. 1, 4, 8. ἐκ τοῦ ἐναντίου κάπρον προς-φερόμενον, est: contra se. ¶ 9) Π. 8, 7, 3. p. 550. multi fratres se inuicem amarunt, quidam τούτων καὶ ἐναντία ἀλλήλους ἔπραξαν. Pertinet ad n. 6. a. Sed margg. habent ἐν αἰτίᾳ ἀλλ. quod sensu videtur carere. cf. αἰτία n. 6. Permutatur etiam c. ὑπεναντίος. v. ibi. it. c. ἀντίος. v. ἀντ. nr. 3.

ἐναντιοῦσθαι, ¶ 1) resistere bello f. proelio. Π. 4, 2, 19. p. 223. τῶν διωκόντων — εἴτις ἐναντιοῦται. c. dat. Π. 4, 1, 8. p. 206. οἱ μὲν κατὰ πρόσωπον ἡμῖν ἐναντιοῦσθαι, οἱ δὲ ἐκ πλαγίου. E. 3, 1, 1. ¶ 2) aduersari consilio. in exercitu, A. 7, 6, 5. μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται Xenophon περὶ τῆς ἀπαγωγῆς exercitus ad Lacedaemonios. (In Cod. Eton. περὶ deest.) In republica, E. 2, 3, 17. p. 91. εὑρήσετε οὐδένα μᾶλλον Θηραμένους ἐναντιούμενον, ὅταν τινὰ ἐκποδὼν βουλώμεθα ποιήσασθαι.

σθαι. 6, 4, 2. c. dat. E. 2, 3, 18. p. 94. ἐναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις. Απ. 4, 4, 2. Socrates profiates ἠναντιώθη τοιαύτῃ ὁρμῇ τοῦ δήμου. Similiter dicitur de diis: Απ. 2, 6, 8. οἱ θεοὶ μὴ ἐναντιῶνται per exta et aufpicia. O. 2, 18. εἴ σοι ὁ θεὸς μὴ ἐναντιοῖτο. Απολ. 8. οἱ θεοὶ τότε μου ἐναντιοῦντο τῇ τοῦ λόγου ἐπισκέψει. De Socratis daemonio: Απ. 4, 8, 5. ἠναντιώθη τὸ δαιμόνιον. Απολ. 4. ἐναντιοῦταί μοι τὸ δαιμόνιον. De legibus: Λ. 2, 15. οἱ νόμοι οὐκ ἐναντιοῦνται ταῖς — ἐπιθυμίαις, np. vetando, coercendo, poenis, etc. ¶ 3) non parere. O. 21, 4. ἐναντιοῦσθαι τῷ ἄρχοντι. ¶ 4) partes alicuius non fequi. E. 1, 6, 8. οἱ αἰτιαζόμενοι Milefii ἐναντιοῦσθαι Lacedaemoniis. 2, 3, 3. τοὺς ἐναντιουμένους αὐτῷ τῶν Θετταλῶν — ἐνίκησε μάχῃ.

*ἐναποδημεῖν, aliquo in loco peregrinum viuere. E. 3, 1, 3. vid. ἀποδημεῖν.

*ἐναπόλλυσθαι, alicubi perire. E. 3, 1, 3. νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ, εἰ — ἐναπόλοιντο, fi ibi perirent.

ἐνάπτειν, alligare. K. 6, 8. εἰς τὸν περίδρομον ἐναπτέτω λίθον. cf. ἀνάπτειν, quocum in notione in-

cendendi faepe p
tatur.

ἐναργῶς, vid. ἐνεργῶ

ἐναρίθμιος, qui
numero eft. Απ. 1
ex Homer. Il. β. 2
ἐν πολέμῳ ἐναρίθμ
ἐνὶ βουλῇ. Cf. Th

ἐναύειν, incender
2, 2, 12. ἵνα σοι πῦρ
ὅταν — δέῃ.

ἐναυλίζεσθαι, in
ri. Hefych. interp
verbo ἐνδιατρίβειν.
4. οὐδ' ἐναυλισθῆναι
regione ἐπιτρέπεις.
Eton. habet κατα
ναι, Cod. Par. κατ
ναι.

*ἐναυξάνειν, aug
12, 9. οἱ πόνοι — ἐπ
ἀρετῆς ἐνηύξησαν, ἰ

ἐνδεέστερον (ad
minus. Π. 8, 1, 1
στερον ἢ ὡς ἐχρῆν
i. e. non fatis.

ἐνδεεστέρως, parc
2, 5. ἐνδεεστέρως
famem tolerare,
opia cibi laborar
pon. πλησμονή.

ἐνδεής, ¶ 1) indigen
habens. Λ. 5, 3.
περπληροῦσθαι, μή
εἰς γίγνεσθαι, cib
Ιερ. 5, 5. ἐνδεεστέρ
frumenti omninoq
uitiarum. K. 7, 11
ὅταν μὴ ἐνδεεῖς ὦσι,
do non efuriunt.
Π. 7, 6, 26. p. 458

ῥοι τοῦ βίου, *quibus*
s ſuppetit victus.
, 14. ἑνὸς ἐνδεεῖς εἰσι,
quod non in inſula
nt. Απ. 2, 2, 10. ὅ-
ῶν ἐπιτηδείων μηδενὸς
ἔσῃ. 3, 12, 2. ἐνδε-
ἀναγκαίων. Σ. 1, 18.
ος ἐνδεέστεροι dicun-
qui nimis ſeria cogi-
c. acc. Απ. 3, 6, 13.
ῦτο (i. e. κατὰ τοῦτο)
σε ἡ πόλις ἐνδεὴς γε-
. Steph. et Leuncl.
ant τούτου. ¶ 2) *vi-*
nferior aliis. Π. 2,
p. 100. ἐνδεέστεροί τι
— ὅτι οὐ πεπαίδευν-
Απ. 3, 1, 11. ἐνδεᾶ
ce pro ἐνδεῆ) σε ἀπο-
ασθαι, *ignorantem,*
edoctum. genere,
1, 3. ποίου γένους ἐ-
Περσῶν οὐδενὸς ἐνδε-
ος. 7, 1, 12. οὐδενὸς
ένει ἐνδεής, *nemini*
dus. ¶ 3) *paruus.*
umero, Π. 3, 3, 17.
ἦθος ἡμῶν πολὺ ἐνδε-
ον τοῦ ἑαυτῶν. ¶ 4)
δεές, *vitium.* Π. 8,
. ἡ στολὴ — συγκρύ-
ἐδόκει, εἴ τις τι ἐν τῷ
τι ἐνδεὲς ἔχοι.
, ¶ 1) *inopia, ege-*
Heſych: ἔνδεια· πε-
ττωχεία. Videtur et-
quanquam cum μει-
quadam, vt ſynony-
permutari cum πε-
. O. 8, 2. et πενία.

A. 7, 8, 3. ἵππον — δι' ἔνδειαν πεπρακέναι. Ιερ. 4, 10. δι' ἔνδειαν κακόν τι — μηχανώμενοι. Απ. 2, 7, 1. τὰς ἀπορίας τὰς μὲν δι' ἄγνοιαν — τὰς δὲ δι' ἔνδειαν. 2, 10, 2. 4, 2, 38. δι' ἔνδειαν ἀναγκάζονται ἀδικεῖν. Hic tamen poteſt eſſe: *quia multa deſiderant.* Nam Σ. 4, 36. δι' ἔνδειαν κλέπτειν dicuntur tyranni, οἳ πεινῶσι χρημάτων. O. 20, 21. ἀντὶ τῆς περιουσίας ἔνδειαν. Plene Αϑ. 1, 5. δι' ἔνδειαν χρημάτων. ¶ 3) Speciatim *rerum ad vitam neceſſariarum defectus.* A. 1, 10, 11. σιτίων ἢ ποτὸν — εἴ ποτε λάβοι τὸ στρατόπεδον ἔνδεια. 6, 4, 16. Plene E. 2, 2, 1. τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσεσθαι in vrbe obſeſſa. Απ. 2, 7, 3. ¶ 3) *deterior cuiuscunque rei conditio.* Π. 6, 3, 10. ἐπισκέψασθε τὰ ὅπλα. πολλάκις γὰρ μικροῦ ἐνδείᾳ καὶ ἀνὴρ καὶ ἵππος καὶ ἅρμα ἀχρεῖον γίνεται. ¶ 4) Plur. *neceſſitates.* Π. 8, 2, 11. p. 488. ἃ — περιττὰ — τούτοις ταῖς ἐνδείαις τῶν φίλων ἐξαρκοῦμαι.

ἐνδείκνυσθαι, ¶ 1) *demonſtrare oratione.* c. particip. pro inf. Π. 1, 6, 10. ὅταν περ ἐνδείκνυσθαι δύνῃ ἱκανὸς ὤν. ¶ 2) *declarare re ſ. documentis* Π. 8, 2, 2. διεδίδου οἷς βούλοιτο μνήμην

μνήμην ἐνδείκνυσθαι ἢ φιλοφροσύνην. 8, 3, 10. ἀνὰ κράτος ἐλαύνοντες — ἐνδεικνύμενοι ὅτι σφόδρα πείθοιντο. A. 6, 1, 18. εὔνοιαν ἐνδεικνύμενος.

ἐνδεῖν, ¶ 1) *carere*. c. gen. Απ. 2, 3, 5. ὁπότε παντὸς ἐνδέοι, *cum totum ei deesset*, vel potius *cum nihil horum in eo esset*, *cum caret omnibus*, np. ad amicitiam necessariis. ¶ 2) *opus esse*. c. gen. et dat. Π. 6, 3, 10. χρὴ ἀριστῆσαι, ὅπως ὅ τι ἂν πράττειν καιρὸς ᾖ μὴ τούτου ἡμῖν ἐνδέῃ. Leuncl. *in hoc ne deficiamus*. Rectius Hutch. *vt nil nobis desit quo minus id conficiamus*. A. 7, 1, 25. κελεύει διαμετρεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ, *da ihm noch viel fehlte*. Male 2 codd. habent ἔδει. Sic quoque Π. 4, 3, 3. p. 229. τί ἡμῖν ὑπάρξει, καὶ τίνος ἐνδεῖ. potest ἡμῖν ad vtrumque verbum referri. Participium: A. 6, 1, 21. Ξενοφῶν ἑώρα πλείονος ἐνδέον, *pluribus opus esse*, np. ad rem militibus persuadendam.

ἐνδεῖσθαι, ¶ 1) *carere*, *non habere*. c. gen. Π. 2, 2, 15. p. 113. οἶκος — ἐνδεόμενος οἰκετῶν. 4, 5, 14. p. 250. εἰς ἐνδεόμενά του κατεσκεύασα, *tabernaculum habet*, *vbi dam desunt*. Oli batur του, pro Hutch. Sed του est iectura Steph. qua bat Zeun. e Cod. et Philelph. 6, 2, 370. στρωμάτων ἐν τες. Σ. 4, 35. ὁ μ κοῦντα ἔχει καὶ πα οντα — ὁ δὲ τοῦ πα δεῖται. it. c. ὥστε, 7. τοῦ παντὸς ἐνδε ὥστε ἐκ τοῦ φανεροῦ δυνεύειν. Camerar. *deerunt ad proeli perto Marte comm dum*. ¶ 2) *indige* 8, 4, 16. ἥν τις τινὸ σθαι νομίσῃ — λάβῃ. 3, 2. ἐνδεομένους τῶν δείων. Sic Π. 4, 5. σθαι ἐργατῶν, *no multos habere*. ¶ var. lect. c. acc. Π 5. p. 393. εἴ τινος σθαι δοκεῖτε. Ed. Fl τι. Sic 6, 3, 1. εἴ τις δεόμενος γνοίη. emen τινος.

ἕνδεκα, *vndecim*. a) 2, 8. πόλεις ἕνδεκα ἢ κα. b) οἱ ἕνδεκα, *vnde uiri rerum capital* h. e. magistratus min ad quos ducebantu res aliique malefici, e his in carcere praee v. Poll. 8, 102. 121. mol. M. Eustath. ac dyss. ϑ, p. 1595. S

Ariſtoph. Veſpp. cf. Sigon. de rep. . 3, 4. et Bergler. ciphr. 3, 22. qui r alios laudat Plat. 27. vbi v. Fiſcher. 7, 6. θανάτῳ ζημιῶ- αὶ τοῖς ἕνδεκα παρα- 2, 4, 28. Maxime ilis locus eſt E. 2, vbi cum Therame- iorti adiudicandus ἐκάλεσε ὁ κῆρυξ τοὺς ἐπὶ τὸν Θηραμένην. δὲ εἰσελθόντες σὺν ηρέταις (a quibus etiam 2, 4, 5. dis- ntur) — παραδίδο- ιῖν, ἔφη ὁ Κριτίας, ένην κατακεκριμένον ιῖς δὲ λαβόντες καὶ γόντες οἱ ἕνδεκα, οὗ ἐκ τούτων πράσσετε.

ρος, *vndecimus.* 7, 14. τῇ ἑνδεκάτῃ ίνης τῆς ἡμέρας.

ς ῶς, *indeſinenter.* h. explicat verbis ίπτως, συνεχῶς, ἐπι- K. 7, 2. μὴ ἐξάγειν ζῶς, ἀλλὰ διαλείπειν.

ται, *fieri poteſt,* *bile eſt.* Ax. 1, 2, ς οὐκ ἐνδέχεται σω- αυτα πρόσθεν, αὖθις φρονεῖν; 4, 7, 9. μαν- ας ὅσα ἐνδέχοιτο. vertere *quae ſalu-* *ſſent.* Sequitur e- μφέροι. Sic fere Fr. i. Hinc 3, 9, 4. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, *ex iis quae fieri poſſunt,* vel *ex iis quae eligenda ſe offerunt, ex quibus eligere aliquid licet.* ¶ 2) *licet.* Ιερ. 4, 9. τοῖς ἰδιώ- ταις ἔξεστι — τοῖς δὲ τυράν- νοις οὐκ ἐνδέχεται. Etymol. M. ἐνδέχεται· ἔνεστι.

ἐνδεῶς, in vniuerſum eſt i. q. οὐχ ἱκανῶς. v. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 35, 6. Itaque ¶ 1) *tenuiter.* Ax. 3, 6, 5. εἴ τινες αὐτῶν (προσόδων) ἐνδεῶς ἔχουσιν, *tenues ſunt,* ἐκπληρώσῃς. ¶ 2) *parce, paucis ſumtibus.* O. 2, 6. ὅπου δ' ἂν ἐνδεῶς δόξῃς τι ποιεῖν, in liturgiis. ¶ 3) *non recte.* Ιερ. 9, 2. τὸν ἐνδεῶς τι ποι- οῦντα λοιδορεῖν. §. 4.

ἔνδηλος, *manifeſtus.* Heſych: ἔνδηλος· φανερός. c. particip. A. 2, 4, 1. ἔνδη- λοι ἦσαν προσέχοντες τὸν νοῦν. 2, 6, 12. c. ὅτι, Π. 1, 4, 1. ἔνδηλος ὢν ὅτι ἠ- σπάζετο, *manifeſte amore complectebatur.* Sic neutrum A. 2, 6, 9: σφό- δρα ἔνδηλον τοῦτο εἶχεν, *manifeſte prae ſe ferebat,* ὅτι οὐδὲν θέλοι κτᾶ- σθαι. et c. ὡς, Ay. 1, 36. μάλα ἔνδηλον ποιῶν ὡς οὐ- δέξαιτο. Steph. de hoc vocabulo eleganti Heſychium tantum laudat. Sed multos locos habet Abreſch,

brefch. dilucc. Thuc. 2, 64.

ἔνδημος, *ciuis, inquilinus.* A. 7, 1, 17. προσόδου οὔσης — ἀπὸ τῶν ἐνδήμων, καὶ ἐκ τῆς ὑπερορίας. Duo codd. ἀπὸ τῶν ἐν δήμῳ.

ἐνδιαιτᾶσθαι, *inhabitare.* Απ. 3, 8, 8. οἰκίᾳ ἡδίστῃ ἐνδιαιτᾶσθαι.

ἐνδιατρίβειν, *diutius immorari.* Π. 5, 1, 8. ἐν τοῖς καλοῖς ἔχειν τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν, *diutius intentos oculos habere.*

ἐνδιδόναι, ¶ 1) *in manus tradere.* v. Gesner. ad Lucian. T. III. p. 14. Π. 1, 3, 7. οἱ οἰνοχόοι — τοῖς τρισὶ δακτύλοις τὴν φιάλην προσφέρουσιν, ὡς ἂν ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατον τῷ μέλλοντι πίνειν. §. 8. ἐνδοῦναι τὴν φιάλην τῷ πάππῳ — ἐπειδὰν ἐνδιδῶσι τὴν φιάλην. ¶ 2) *dedere.* Timaeus lex Plat: ἐνδοῦναι· παραδοῦναι, ἢ καὶ εἶξαι. v. ibi Ruhnken. Αγ. 2, 18. ὡς ἐνδιδομένης τῆς πόλεως, *quasi vrbs deditionem spectaret.* (E. 4, 5, 3. est προδιδομένης, quod Leuncl. h. l. restituere volebat, vetantibus Bach. et Hutch.) 7, 6. Κορινθίων λεγόντων — ὅτι ἐνδιδοῖτο αὐτοῖς ἡ πόλις, *ciuitatem se iis dedere velle.* E. 7, 4, 14. ἔλαβον Μαργανέας, ἐνδόντων τινῶν. vbi Aem. Portus dicit turpem velari verb nesto, cum prop cendum fuerit πρ

ἐνδίφριος, *in sella,* Quod ap. Thracas rati tantum viri vi fecisse. A. 7, 2, 1 θεζόμην ἐνδίφριος αὐ της. vbi αὐτῷ pert ικέτ. All. habent ἐν §. 20. αὐτοὺς ποιήσ δελφοὺς καὶ ἐνδιφρι κοινωνοὺς ἁπάντων. in indice non ma bitat, an non ἐ sit *assidens alicui, aliquem sedens.* fortassis explicari qui in eadem cu quo sella sedet. v. nr. 2. Zeun. simp interpretatur co cf. Abresch. auct lucc. Thuc. p. 29 dicit, multa subst in compositione fie iectiua, vt ἐμπόλε ἔνδιφρος et ἐνδίφρι Xenophontem. Se φρος in Xen. non e

ἔνδοθεν, ¶ 1) *e loco riori;* vt ex aedibu 1, 4, 13. ἔνδοθεν — σθαι, *domo abire* *natum.* e gynaece 9, 5. ἵνα μὴ ἐκφέρηται θεν. e turri, A. 7. ἐπάταξεν ἔνδοθέν τις σκῳ τὸν μηρόν. Sic E 15. οἱ ἔνδ. ἐπεξελθ

et 7, 2, 12. 7, 5, 13. οἱ ἔνδοθεν, *ex vrbe contra hoſtes egreſſi.* ¶ 2) *intus.* K. 4, 1. ἰσχία — ἔνδ. προεσταλμένα. 5, 30. μηρούς — ἔξωθεν μὲν ἐπιτεταμένους, ἔνδοθεν δὲ οὐκ ὀγκώδεις. 10, 7. Hinc E. 6, 2, 9. οἱ ἔνδοθεν, *qui in vrbe erant.* 7, 2, 8. *qui erant in arce.* Π. 5, 2, 2. *qui in caſtello erant.* Verba ſunt: τοὺς ἔνδοθεν πάντας ἐξῆγε.

ἔνδον. Ammonius p. 50. ἔνδον, τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει· ἔσω δὲ, τὸ εἰς τόπον. Cf. Euſtath. ad Odyſſ. σ, p 1839. extr. ¶ 1) *domi.* Π. 1, 6, 8. πλέον ἔνδον ἔχειν χρυσίον. 3, 3, 2. οὐδεὶς ἔμεινεν ἔνδον. 8, 2, 11. p. 488. ἔνδον ἔχοντες αὐτὰ, sup. diuitias reconditas, A. 7, 1, 13. οἴκαδε· ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγχανον ὄντες. Απ. 1, 6. 6. O. 7, 2. 3. 30. bis. 35. ἔνδον μένειν — ἔνδον ἐργαστέον. 11, 14. Hinc ὁ ἔνδον, *domeſticus, qui eſt in aedibus:* Π. 7, 5, 12. ὅπου ληφθήσοιτο ὅπλα ἐν οἰκίᾳ — πάντες οἱ ἔνδον ἀποθανοῦνται. 8, 4, 1. ἡ πᾶσα ἔνδον δίαιτα. Αγ. 8, 7. τὴν ἔνδον κατασκευήν. O. 7, 22. τὰ ἔνδον et τὰ ἔνδον ἔργα. §. 39. ¶ 2) *in cubiculo.* Σ. 9, 2. Hinc Απ. 3, 11, 18. eleganter Socrates ad Theodotam: ὑποδέξομαί σε, ἐὰν μή τις φιλωτέρα σου ἔνδον ᾖ. Proprie enim formula meretricum, amatores excludentium, erat: ἔνδον ἕτερος. v. Ruhnken. ¶ 3) *in turri vel arce.* Π. 5, 2, 2. ὅτι τοσαῦτα εἴη ἔνδον ἀγαθά. §. 6. ἔνδον δειπνεῖν. Opp. ἐν τῷ στρατοπέδῳ. A. 7, 2, 13. ἐπειδὴ ἔνδον ἦσαν, ingreſſi ad Seuthen. Et c. artic. Π. 5, 2, 2. τὰ ἔνδον ἰδόντες. Ibid. μὴ ἐπιλείπειν τοὺς ἔνδον ὄντας. ¶ 4) *in vico.* A. 4, 5, 18. θέων ἐπὶ τὴν κώμην — καταλαμβάνει πάντας ἔνδον τοὺς κωμήτας. ¶ 5) *in vrbe.* A. 7, 1, 11. ἄλλοι δὲ, οἳ ἐτύγχανον ἔνδον ὄντες. §. 23. Hinc οἱ ἔνδον E. 7, 3, 1. opponuntur exulibus. et 4, 4, 8. Praxitas volebat in hoſtium vrbem mittere ἄνδρα, σκεψόμενον τὰ ἔνδον. ¶ 6) *in theatro* vel *ſcena,* ſ. *intra theatri ſcenam.* E. 6, 4, 16. τοῦ ἀνδρικοῦ χοροῦ ἔνδον ὄντος. ¶ 7) *in mediis hoſtibus.* Π. 7, 1, 11. διὰ τῶν πολεμίων ἐλαύνειν· πολὺ γὰρ ἐν ἀσφαλεστέρῳ ἔσεσθε ἔξω γενόμενοι, ἢ ἔνδον ἀπολαμβανόμενοι. ¶ 8) De fauis apum: *in aluearí.* O. 7, 34. ἐπὶ τοῖς ἔνδον ἐξυφαινομένοις. Sic de nido veſparum, E. 4, 2, 6.

ἔνδοξος, *clarus, nobilis.* Minus bene hoc ſenſu dici

dici quam ἐπίδοξος, auctor est Thomas. Cf. Ammon. p. 53. qui ἔνδοξος interpretatur per ἐπίσημος. Αγ. 1, 19. χρήματα — ἁλίσκοιεν, ὅπως ἅμα μὲν χρηματίζοιντο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιντο. Hic intelligendum est de auctoritate: *ne contemnerentur.* Απ. 1, 2, 56. τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν. cf. πόλις. c. εἰς, *quod attinet*, Απ. 3, 5, 1. ἀμείνω καὶ ἐνδοξοτέραν τὴν πόλιν εἰς τὰ πολεμικὰ ἔσεσθαι. c. πρὸς, O. 6, 10. ἐνδοξοτάτη πρὸς τῶν πόλεων αὕτη, np. γεωργία, *in maxima existimatione apud ciuitates.* In var. lect. confunditur c. εὔδοξος. v. ibi.

ἐνδύειν, *inducre* alterum. Π. 1, 3, 3. Astyages Cyro στολὴν καλὴν ἐνέδυσε. 6, 4, 1. ἐνέδυε τὰ ὅπλα marito suo.

ἐνδύεσθαι, ¶ 1) *sibi induere.* Phauorin: ἐνδύεσθαι — ὅταν σημαίνῃ τὸ περιβάλλεσθαι, ὁμοίως δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ (συντάσσεται.) Π. 6, 4, 1. τὸν θώρακα ἐνδύεσθαι. 8, 1, 14. στολὴν — τοὺς κοινῶνας ἔπεισεν ἐνδύεσθαι. E. 7, 2, 21. 7, 5, 22. ¶ 2) *penetrare, vim habere.* c. dat. Phauorin: ἐνδύεσθαι, ὅταν σημαίνῃ τὸ ἐμβαίνειν ἤτοι τὸ εἰσδύεσθαι, δοτικῇ συντάσσεται. Π. 2, 1, 5. virorum
tentium λόγοι — καὶ
στα ἐνδύονται ταῖς ψ
τῶν ἀκουόντων.

ἐνδῦναι, ¶ 1) *sibi ind*
Π. 1, 3, 14. τὸν μὲν
(χιτῶνα) ἐκεῖνον ἠμ
τὸν δὲ ἐκείνου αὐτὸς
1, 4, 18. ὅπλα ἐνδύς.
5. πορφυρίδα ἐνδύς. 8
Πέρσαι Μηδικὴν στολ
ἔδυσαν. A. 1, 8, 2. τὸ
ρακα ἐνέδυ. Cod. I
ἐνέδυτο. Per glossem
4, 6. χιτωνίσκους ἐν
κεσαν ὑπὲρ γονάτων.
c. εἰς, *suscipere, in*
bere in. Π. 8, 1, 4.
— εἰς ταύτην τὴν ἐπι
αν. ¶ 3) Actiue: *im*
re, implicare, vt
induere. Π. 1, 6, 1
81. ἵνα — lepus αὐτὰ
τὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ
ἐνδῦσαι) in rete. M
συνέδει.

***ἐνδυναστεύειν**, *au*
ritate et opibus suis
ficere. E. 7, 1, 30.
ναστεύει — ὥστε μὴ
δεῦσαι τοὺς κρατίστους

ἐνεγκεῖν, vid. φέρειν.

ἐνέδρα, ¶ 1) *insidiae*
1, 4, 23. μὴ ἐνέδρα τις
ζων ὑπείη. 8, 5, 7. εἴ
πιθεῖτο castris —
ἂν εἰς ἐνέδραν εἰς τὸ στρ
πεδον (vbi semper p
sunt milites) — ἐμπί
cf. ἐμπίπτειν n. 1. P
autem totus locus

·. 2. vel 3. referri. A.
1. ἐφοβοῦντο ὡς ἐνέ-
ιῦσαν. Αγ. 11, 5. τοὺς
νόους ὥσπερ ἐνέδρας ἐ-
ττετο. Ιερ. 6, 3. μέθην
τνον ὁμοίως ἐνέδρᾳ φυ-
μαι. Sic c. ποιεῖν, *in*
iis ponere, E. 6, 5,
ἐδραν ποιήσαντες ὁπλι-
Sed c. ποιεῖσθαι, *in-*
s struere, A. 4, 7, 16.
ησαν ἐνέδραν ποιησά-
E. 4, 8, 35. cf. ποι-
ι nr. 24. it. c. κατα-
ζειν, Ιπρ. 4, 10. τοῖς
ίοις ἐνέδραι κατασκευ-
αι. §. 12. est: τοὺς
ιους εἰς ἐνέδρας ὑπά-
¶ 2, *locus insidia-*
Π. 5, 4, 2. ἀνίσταν-
τῆς ἐνέδρας. E. 5, 1,
αρήλλαξαν οἱ πρῶτοι
ἐδραν. ¶ 3) *milites*
sidiis positi. E. 4, 8,
ξανίστησι τὴν ἐνέδραν.
ὡς εἶδον τὴν ἐνέδραν.
ύειν, *insidiari*. ¶
ıltibus, Π. 6, 3, 11.
85. ταῦτα πάντα
οφόρα et vltimo loco
cati) καὶ πλήθους δό-
αρέξει, καὶ ἐνεδρεύειν
ἐξουσία ἔσται — ἣν κυ-
θαι βούλωνται. Sic
1. 2. A. 1, 6, 2. 4,
. 4, 6, 13. E. 5, 1,
κοίλῳ χωρίῳ ἐνήδρευ-
§. 24. ἐνήδρευσεν clas-
ἤδη ἐδύνατο ἀφανέ-
. ¶ 2) auibus, Π. 1,
, p. 80. αὐτὸς ἐνήδρευ-
ες. et passiu. Απ. 2, 1, 4. τὰ δὲ ποτῷ ἐνεδρεύεται. ¶ 3) leporibus, Π. 1, 6, 19. p. 81. ¶ 4) moechis, Απ. 2, 1, 5. κίνδυνος τῷ μοιχεύοντι — ἐνεδρευθῆναι. ¶ 5) aliis, vel opibus, Λ. 2, 8. τὸν μέλλοντα κλωπεύειν δεῖ — ἐνεδρεύειν.

ἐνεδρεύεσθαι, ¶ 1) *insidiari iubere, locare insidias*. E. 4, 4, 15. ἐνεδρευσάμενος — ἀπέκτεινε. ¶ 2) Passiue: *insidiis peti*. E. 7, 2, 18. ὅτι ἐνεδρεύσοιντο (pro ἐνεδρευθήσοιντο) ὑπὸ τῶν πολεμίων.

ἐνεῖναι, ¶ 1) *inesse*. v. Thom. Mag. Ponitur autem saepissime sine nomine. a) in regione, A. 1, 5, 1. εἴτι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης. §. 2. δένδρον οὐδὲν ἐνῆν — ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες. 2, 4, 11. κῶμαι ἔνεισι καὶ πόλεις — τῶν ἐργαζομένων ἐνόντων. § 15. ἐνῆν σῖτος πολὺς, καὶ πρόβατα, καὶ ἄλλα χρήματα. b) in oppidis, E. 3, 1, 12. οἱ ἐνόντες φρουροί. Sic saepe τὰ ἐνόντα, *opes vrbis*, Αγ. 2, 19. E. 2, 3, 6. 4, 5, 5. cf. 1, 3, 12. τὸν ἐνόντα σῖτον (Byzantii) τοῖς στρατιώταις διδόναι. v. Raphel. ad Luc. 11, 41. c) in aedibus, A. 4, 5, 19. ἐν ταῖς οἰκίαις — ἐνῆσαν δὲ καὶ αἱ κριθαί. d) in naui, E. 1, 6, 26. τοῖς ἐνοῦσι, *vectoribus*. e) in

 terra,

terra, K. 8, 1. εἰ ἐνέσται μελάγχειμα. f) in corpore, Aπ. 1, 4. 17. ὁ σὸς νοῦς ἐνὼν τὸ σὸν σῶμα μεταχειρίζεται. Hic Reisk. malebat ὁ σοὶ νοῦς, et Ern. iudicabat, fort. perperam adſcriptum eſſe ἐνών. Sed Hindenb. defendit locum ob 1, 2, 54. τὸ σίαλον — ὠφελεῖ οὐδὲν αὐτοὺς ἐνὸν, np. τῷ στόματι. Sic Iπ. 4, 2. κόπου ἐνόντος, *equo defatigato*. Sed c. ἐν, K. 5, 18. τὸ φανὸν τὸ ἐν αὐτοῖς (leporibus) ἐνόν. g) in animo, c. dat. Ιερ. 6, 6. φόβος ἐνὼν ταῖς ψυχαῖς. Aπ. 1, 2, 28. τῆς οὐκ ἐνούσης αὐτῷ κακίας. ¶ 2) *ſcriptum ineſſe*. v. ἐπιστολή. ¶ 3) *adeſſe*. Π. 2, 1, 12. οὐκ ἐνῆν πρόφασις, h. e. *praetexere non poterat*. ¶ 4) *apparere, cerni*. O. 17, 7. ἐν τῷ ῥίπτειν τὸ σπέρμα ποικίλη τέχνη ἔνεστι. ¶ 5) *iunctum eſſe*. Π. 2, 2, 15. p. 112. ἅρμα — βραδέων ἵππων ἐνόντων. c. ἐν, K. 12, 19. οἱ δὲ πόνοι οἱ ἐν αὐτῇ (virtute) ἐνόντες φανεροί. ¶ 6) *in poteſtate ſitum eſſe*. Aπ. 2, 6, 31. οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ἐμῇ ἐπιστήμῃ (*perficere non poſſum per meam ſcientiam*) τὸ τὰς χεῖρας προσφέρειν. Sic pro ἔξεστιν. Heſych: ἔνεστι · ἔξεστι. it. ἐνῆν · χρῆν, ἢ δυνατὸν ἦν.

Cf. Thom. Mag. et [
nr. 3. Aπ. 4, 6, 9. ἐν
ὀνομάζειν καλὸν ἢ σῶ
σκεῦος. vbi tamen a
ἐστίν. ὀνομάζεις — '
afferre. Σ. 8, 15. ἐν τ
μορφῆς χρῆσαι ἔνεστί τ
κόρος. Sed referri e
poteſt ad n. 5. ¶ 8)
εἶναι, c. dat. E. 3,
πολὺς σῖτος ἐνῆν αὐτοῖς
ſellis. ¶ 9) ἔνι (poet. P
pro ἔνεστι. Heſych:
ἔνεστι. c. dat. K. 1
τοῖς νέοις — ἡδοναὶ —,
τῇ δ' οὐκ ἔνι. c. ἐν,
3, 12. ἔνι δ' ἐν τῷ ἱερῷ
πῳ ἄλσῃ. Aϑ. 1, 5. ἐ
βελτίστοις ἔνι ἀκολασί
γίστη. §. 16. Iπρ. 1, 2
10) ἔνι c. ὡς et ſuperl
3, 8, 4. ἔστι δὲ ἀσπὶς
ἔνι (*quam poteſt*) ἐ
στάτῃ τῷ ἀκοντίῳ. A
erat ὡς οἷόν τε ἀνωμ.
9. ὡς ἔνι ἥδιστα.

ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα, *cauſa, propter*. Po
nitur vel verbis, Π.
1. τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕ
vt laudaretur. it. §
vel nominibus, Π. 1,
ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα
5, 7. p. 52. ὧν δ' ἕνε
εἰς τόδε τὸ τέλος κατέ
Λ. 12, 4. τοῦ αὐτοῦ ἕ
ἐστιν, οὗπερ καὶ — E.
9. εἶναι χρήματα,
τούτου ἕνεκεν πολλοὺς
ροῦν. Aπ. 2, 4, 7. ἀ
θεραπεύειν τοῦ καρποῦ

καν. E. 1, 3, 12. οὐκ ἀργυρίου ἕνεκα, *non pecunia corruptum*. Coutra 1, 6, 6. κολακεύουσιν ἕνεκα ἀργυρίου, *vt accipiant pecuniam*. Saepe enim praeponitur, vt ap. Latt. *cauſa*, v. c. Π. 1, 4, 13. ἕνεκα κρεαδίων. Λ. 11, 9. ἕνεκά τινος, *certam quandam ob cauſam*. Aπ. 3, 4, 2. ἕνεκα τούτου. 4, 7, 4. Sic paulo aliter de conſilio, Aϑ. 1, 3. εἰσὶν ἀρχαὶ ἕνεκα μισθοφορίας καὶ ὠφελείας, *magiſtratus praepoſiti ſunt pro mercede et ſpe emolumenti*. E. 5, 1, 14. μηδένα κολακεύειν εἵνεκα μισθοῦ, *vt accipias mercedem*. it. ante verbum, Π. 5, 1, 10. λέγοντι ταῦτα τούτου ἕνεκα τοῦ ὑμᾶς ἐθέλειν μᾶλλον, *vt malitis*. τούτου enim iam Stephano et Leunclauio fuit ſuspectum, et ab Hutch. atque Zeunio, cum in MSS. nonnullis deſideraretur, eiectum. Sed temere, opinor. Nam ſaepe ponitur pronomen poſt vel ante articulum. v. οὗτος nr. 1. et ὁ nr. 12. ¶ 2) *quod attinet*. v. Valcken. ad Herodot. 6, 63. Π. 3, 2, 14. ἐξέσται ἡμῖν ἐκείνου ἕνεκα (*per illum*) πρὸς τὸ ἡμέτερον συμφέρον πάντα τίθεσθαι. v. Wolf. ad Demoſth. p. 357. Saepius praeponitur. Πο. 3, 1. ἡδέως ἕνεκα χειμῶνος ἀναπαύεσθαι. Ἱερ. 11, 10. ἐξείη ἄν σοι ἕνεκεν ἀσφαλείας — πορεύεσθαι. Aπ. 4, 3, 3. ἕνεκά γε τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν. Egregie Schütz: *bey ſ. trotz unſern Augen*. v. eius not. ad 2, 1, 2. ¶ 3) Omittitur, Π. 1, 3, 8. καταῤῥοφοῦσι, τοῦ δὴ — μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. ¶ 4) In var. lect. confunditur c. πρός. v. πρὸς c. gen. nr. 10.

ἐνεὸς, Heſych. κωφὸς, ὃς οὔτε ἀκούει οὔτε λαλεῖ. Proprie videtur eſſe *mutus*. v. Ammon. in v. κωφὸς p. 86. Timaeus et Etym. M. Eſt tamen etiam *ſurdus*, it. *ſtupidus*. v. Heſych. duobus in locis. Suidas, vt ſemel Heſychius, ſcribit per duo νν: ἐννεός· ἄφωνος, κωφὸς, ἐξεστηκὼς, νωδὸς, νωχελὴς, μετέωρος, et deinde laudat A. 4, 5, 23. τοῖς παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ ἐνεοῖς ὅ τι δέοι ποιεῖν, np. quia linguam Graecam ignorabant. All. perperam habent νέοις. Suid. affert etiam alium locum. Sed ille non videtur Xenophontis eſſe.

ἐνεργάζεσθαι, ¶ 1) paſſiuum: *indi, inſeri, fieri in*. Aπ. 1, 4, 5. γλῶττα τούτων γνώμων ἐνειργάσθη.

σθῃ. ¶ 2) Medium i. q. ἐμβάλλειν, vel *inſerere*. Απ. 3, 1, 6. τὸ ζωτικὸν φαίνεσθαι — πῶς ἐνεργάζῃ τοῖς ἀνδριᾶσιν; 4. 4. 15. τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις μάλιστα ἐνειργάσατο Lycurgus αὐτῇ. np. τῇ πόλει, *in ea effecit*. Cf. ἐργάζεσθαι n. 12.

ἐνεργὸς, ¶ 1) *vim agendi habens*. Απ. 1, 4, 4. ζῶα ἔμφρονά τε καὶ ἐνεργά. Opp. ἀκίνητα. ¶ 2) *nauus, induſtrius*. Heſych: ἐνεργοί· ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, αἱ μὴ ἀργαί. Π. 2, 2, 15. ἐνεργὸν στράτευμα. 6, 2, 11. p. 373. ὅπως — εὐθὺς ἐνεργοὶ ἦτε, *laborare poſſitis, expediti ſitis ad laborandum*. Sic 6, 3, 11. et 8, 1, 12. venatio homines ἀπὸ τῶν ἵππων ἐνεργοὺς ἀπεργάζεται. Αγ. 1, 24. Ιερ. 9, 8. κακουργίαι ἧσσον τοῖς ἐνεργοῖς ἐμφύονται, *occupatis, non otioſis*. Ιπ. 9, 7. δοκεῖ πεζὸν σὺν τοῖς ἵπποις ἐνεργότατον εἶναι, *libentiſſime labores ſubiturus*. Leuncl. minus accurate: *plurimum effecturus*. ¶ 3) De terra ſ. agro: *cultus*, atque adeo *fruges ferens*. Π. 5, 4, 12. γῆν ἐνεργόν. 8, 6, 8. ἡ χώρα ἐνεργός. Ε. 4, 4, 1. τὰς χώρας ἐνεργοὺς οὔσας. Opp. δῃουμένη. Ο. 4, 15. τὰς χώρας — ἐνεργοὺς ποιοῦντας. §. 17. pe oppon. ἀργός. 11. 9. τὴν νῦν ἀργὸν οὖσα ἐνεργὸν γενέσθαι. O. it. §. 9. coll. §. 10. Si 4, 2. ἐνεργὰ dicuntu γυρεῖα, *quae coluntu quibus opera fiunt lucrum inde percipi* gangbare Gruben. ἔργον. ¶ 4) De opi *quaeſtuoſus, lucrum ferens*. v. Valcken. a rodot. 8, 26. Ιερ. 1 εἰ τὰ σὰ (np. κτήμ ἐνεργὰ ἔχοις. ἢ εἰ τα πολιτῶν μεμηχανημένο ἐνεργὰ εἶναι.

ἐνεργῶς, *ſtrenue*, pr *ribus*. Απ. 3, 4, 11. γῶς μάχεται. Sed l ſtio non diſplicebat γῶς, quod eſt in Ba

ἐνέχειν, *penetrare*. 7. ὅπως ἂν εἰς τὸν αἱ αὐγαὶ τοῦ φέγγους ἔχωσιν. Fr. Portus: *ſinum per laqueos dor lucis adducat*. obſcure.

ἐνέχυρον, *pignus*. A 17. τὰ ἐνέχυρα λαβεῖ μηδὲ — ἐδύνατο ἐξαι Seuthes de ſtipendi

ἔνθα (poet. Port.), (d aduerbio v. omnino mon. p. 52. et Heſ ¶ 1) *vbi*. Π. 8, 1, 463. εὑρήσετε, (intel ca) καὶ ἔνθα ἄνευ μ ας πόλις οἰκεῖται. A

2. ἀφίκοντο (np. ἐκεῖσε), ἔνθα ὁ Τίγρης ἄπορος ἦν. E. 4, 2, 14. 5, 4, 51. ἀπολιπόντες (np. τὸ χωρίον), ἔνθα παρατεταγμένοι ἦσαν. Edd. vett. et Margg. corrupte: ᾗ ἐνταῦθα. Morus retinet ᾗ pro ἔνθα. Scil. voluit aliquis illud ᾗ explicare, et poſuit in margine vel ἔνθα vel ἐνταῦθα. Sic A. 4, 5, 17. pro ᾗ in Cod. Pariſ. eſt ἔνθα. it. addito loco, Π. 2, 3, 10. εἰς τὸν δρόμον, ἔνθα περιπατοῦμεν. 5, 4, 10. p. 313. δείξομεν τοῖς πολεμίοις, ἔνθα κρατῆσαι νομίζουσιν, ἐνταῦθα ἄλλους αὐτῶν κρείττους. — τὸ χωρίον — ἔνθα κατέκαινον. A. 4, 3, 6. ἔνθα αὐτοὶ τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν, ἐπὶ τοῦ ὄρους. 6, 2, 1. τὴν Ἰασωνίαν ἀκτὴν, ἔνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι. Λ. 7, 3. τί πλοῦτος ἐκεῖ γε σπουδαστέος, ἔνθα — Sic §. 6. Απ. 3, 5, 21. ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, ἔνθα μάλιστα δεῖ σωφρονεῖν. v. Fiſcher. ad Weller. p. 284. ¶ 2) *ibi*. A. 5, 7, 4. ὁ ἥλιος ἔνθα μὲν ἀνίσχει, δύεται δ' ἐνταῦθα. Eſt δεικτικῶς dictum. 6, 5, 12. ὁ πόντος; ἔνθα οὐδὲ πλοῖά ἐστι. Sed Hutch. *vbi*. Sic c. δὴ, quod alias eſt temporis, A. 1, 7, 12. μέχρι τοῦ Μηδίας τείχους. ἔνθα δὴ εἰσὶν διώρυχες. 7, 2, 8. εἰς Χερρόνησον — ἔνθα δὴ πείθεσθαι ἀνάγκη. E. 4, 1, 13. ἐς συγκείμενον χωρίον. ἔνθα δὴ — ἀνέμενον. 4, 4, 3. ἐπὶ τοὺς βωμούς. ἔνθα δὴ — ἔσφαττον. Sic ἔνθα μὲν — ἔνθα δὲ, *hic — illic*, O. 3, 4. it. E. 3, 3, 5. ἔνθα μὲν ἕνα, ἔνθα δὲ δύο. vbi, ſi ſunt verba Xenophontis (v. Mor. ad h. l.), fere prouerbialiter poteſt accipi: *hier und da einen oder zwey*, i. e, *paucisſimos*. ¶ 3) *quo*. Π. 2, 4, 9. ὄρη ἐστὶν, ἔνθα δύναιτ' ἂν ἀπελθὼν, — ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. Poteſt tamen etiam ad εἶναι referri, vt ſit *vbi*. 5, 4, 4. εἰς πόλιν — ἔνθα καὶ αὐτὸς κατέφευγεν. A. 2, 3, 11. it. omiſſo loco, vel ἐκεῖσε, A. 4, 8, 12. εἶναι, ἔνθα πάλαι σπεύδομεν. 5, 6, 17. 7, 3, 2. διαπλεῖν, ἔνθα βουλόμεθα. 7, 6, 12. E. 2, 3, 17. p. 93. 5, 1, 15. 5, 2, 21. et c. δὴ, A. 7, 6, 26. πλεῖτε, ἔνθα δὴ ἐπιθυμεῖτε. O. 4, 6. συνάγων — ἔνθα δὴ ὁ σύλλογος καλεῖται. ¶ 4) *vnde*. O. 18, 1. στὰς, ἔνθα πνεῖ ἄνεμος, ἢ ἀντίος. Paulo aliter: *e quo*, A. 4, 5, 22. ἐπὶ τὸν κρατῆρα, ἔνθα κύψαντα ἔδει πιεῖν. Sed all. habent ἔνθεν. Poſſis etiam ἔνθα cum κύψαντα coniungere, vt ſit *quo*. Cf. ὁρμᾶσθαι nr. 1. 7, 2, 9. κελεύει ἥκειν — ἔν-

ἔνθα καὶ δήλη μᾶλλον ἐδόκει εἶναι ἡ ἐπιβουλή. Nisi h. l. malis *tum uero*. ¶ 5) De tempore: *tunc*. Phauorin: ἔνθα· τότε, ὅπου, ἢ ἐνταῦθα. οὐ μόνον τοπικόν ἐστι, ἀλλὰ καὶ χρονικόν. cf. Hesych A. 4. 1. 13. ἔνθα ὁ Χειρίσοφος. ἄλλοτε μὲν — ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενεν. Est particula transitionis in narrando. Hutch. *ibi tum*. Cod. Eton. ἐνταῦθα. Sic c. δὲ, *tum vero*. A 2, 1, 8. ἔνθα δὲ ἀπεκρίνατο. 2, 2, 5. ἔνθα δὲ εἴτι ἦν — κατεδαπανήσαμεν. vbi all. vertunt *illic*. 4, 5, 5. ἔνθα δὴ μετεδίδοσαν — ἔνθα δὲ πῦρ ἐκαίετο. Et saepius c. δή. Π. 1, 3, 12. ἔνθα δὴ ὁ Ἀστυάγης λέγει. 3, 3, 28. 30. 4, 1, 10. 5, 4, 4. A. 3, 3, 8. 3, 5, 1. 7, 5, 9. cf. ἐνταῦθα. Etiam in apodosi post ἐπεί, E. 2, 4, 28. ἐπεὶ δὲ κατέβησαν οἱ στρατηγοί, ἔνθα δὴ ὁ Θρασύβουλος ἔλεξεν. ¶ 6) Interdum ἔνθα δὴ non videtur nude indicare tempus, sed simul concludentis esse: *hinc, inde, itaque*. Π. 1, 4, 25. ἐδόκει ἀποπέμπειν — ἔνθα δὴ ἵππους αὐτῷ δοὺς — ἀπέπεμψε. A. 1, 8, 2. βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται — ἔνθα δὴ πολὺς τάραχος ἐγένετο. §. 3. παρήγγελλεν καθίστασθαι εἰς τὴν τάξιν ἕκαστον. ἔνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο. §. 17. 3, 3, 4. ¶ 7) *quando, cum*. Αγ. 6, 2. ἔνθα ἠθέλησαν οἱ πολέμιοι μάχην συνάπτειν, οὐ φόβῳ τρεψάμενος νίκης ἔτυχε. 10, 1 καρτερίᾳ πρωτεύων, ἔνθα πονεῖν καιρός. E. 3, 4, 26. ἐπιφαινομένου τοῦ πεζῶν, ἔνθα δέοι. Hinc ἔνθα πρῶτον, A. 5, 1, 1. est *quam primum, simulac*.

ἐνθάδε, ¶ 1) *huc*. v. Ammon. p. 51. Π. 1, 3, 13. ὅταν εἰς Μήδους ἔλθω ἐνθάδε. 3, 3, 9. p. 180. ἢν ἐνθ. ἐρχομένους δεχώμεθα. Sed potest ἐνθάδε ad δεχ. referri, atque adeo ad nr. 2. pertinere. E. 1, 7, 10. p. 54. ἀνέβην ἐνθάδε. ¶ 2) *hic*. Π. 1, 3, 13. ἤν με καταλίπῃς ἐνθάδε. it. §. 14 vbi oppon. ἐκεῖ. 3, 3, 9. p. 180. μείζων κίνδυνος ἐκεῖ ἢ ἐνθάδε — ἐὰν ἐνθάδε ὑπομένωμεν. A. 3, 3, 2. 7, 3, 2. bis. §. 8. bis. E. 1, 6, 5. ἐνθάδε μένειν — τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε. 2, 3, 18. p. 95. 99. c. particip. E. 1, 6, 7. τὰ ἐνθ. ὑπάρχοντα, np. χρήματα. Aτ. 1, 4, 9. τῶν ἐνθ. γιγνομένων, *quae ab hominibus fiunt*. it. sine particip. c. artic. Π. 3, 1, 17. πρεσβυτέρως ἔχειν τὰ ἐνθάδε, *hanc regionem*. Aτ. 1, 4.

4, 17. περὶ τῶν ἐνθάδε, καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. 3, 3, 12. ἀνανδρία ἐν ἄλλῃ πόλει ὁμοία τῇ ἐνθάδε, *in hac noſtra vrbe.* §. 14. τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἐνθάδε, *noſtri, Athenienſis.* Sic Π. 8, 6, 2. τῶν ἐνθάδε ὑμῶν — πέμπων πράξοντας. Quidam addunt μενόντων. Sed temere, Iidem enim §. 3. plene dicuntur οἱ ἐνθάδε ὄντες. ¶ 3) *in hac re.* Π. 2, 4. 12. πρόφασιν — ἐνθάδε οὐκ ἀπίθανον. Niſi malis *hic.* ¶ 4) *ſtatim.* vt ap. Latt. *illico.* Π. 2, 3, 2. νῦν λεγέτω τις ἐνθάδε ἀναστὰς περὶ τούτου. Videtur enim δεικτικῶς poſitum.

ἔνθαπερ, *vbi.* A. 4, 8, 18. ἐν τῷ ὄρει, ἔνθαπερ ἐσκήνουν. E. 4, 4, 8. it. omiſſo loco, Λ. 5, 7. οὐκ ἔνθαπερ ἐδείπνουν, καταμενοῦσι.

ἔνθεν, (v. omnino Heſych.) ¶ 1) *illinc, ab illa parte.* Π. 1, 2, 2. οὐκ ἔνθεν γὰρ ὅθεν περ ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν ἄρχονται. All. οὐχ ὁμοίως γὰρ ταῖς πλ. quae lectio ſapit gloſſema. Scilicet ἔνθεν h. l. non proprie de loco dictum eſt, ſed de re. Sic ἔνθεν μὲν — ἔνθεν δὲ, *hinc — illinc,* A. 2, 4, 11. ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα — ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα. 3, 5, 5. E. 7, 1, 31. it. ἔνθεν καὶ ἔνθεν, *ab vtraque parte.* Π. 6. 3, 1. διὰ μέσου ποιούμενοι τὰ σκευοφόρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπορεύοντο οἱ ὁπλοφόροι. A. 4, 6, 9. 4, 8, 11. E. 2, 4, 5. et c. gen. Π. 6, 1, 17. δρέπανα — ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν. 7, 1, 16. διὰ τὸ μένειν τοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτῶν. 8, 3, 5. A. 4, 3, 21. 5, 2, 16. Poteſt etiam verti *vndique,* Π. 7, 5, 9. p. 438. μὴ ἐπὶ τὰ τέγη ἀναβάντες βάλωσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. E. 3, 2, 3. ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἠκόντιζον. it. §. 20. ¶ 2) *vnde.* A. 5, 6, 12. ἡγήσομαι, np. ἐκεῖσε — ἔνθεν πολλὰ χρήματα λήψεσθε. E. 6, 5, 1. ἐπάνειμι ἔνθεν ἐπὶ ταῦτα ἐξέβην. vid. ὁρμᾶσθαι nr. 1. vbi ἔνθεν legitur pro ἐν ᾧ. ¶ 3) Poteſt accipi pro *vbi.* A. 2, 3. 4. ἄξειν ἔνθεν ἕξουσιν τὰ ἐπιτήδεια. E. 7, 5. 11. ἔνθεν πλεονεκτεῖν ἂν ἐνόμιζε, τοῦτο λαβὼν τὸ χωρίον. O. 6, 1. σὺ δὲ ἡμῖν ἔνθεν (h. e. ἐκεῖθεν ἔνθεν ſ. ἐκεῖθεν ἔνθα) λέγων — ἀπέλιπες, πειρῶ — διεκπεραίνειν. ¶ 4) ἔνθεν — ἐντεῦθεν, *hic — illic,* A. 5, 7, 4. vbi eſt δεικτικῶς dictum. ¶ 5) *quando, cum.* E. 4, 2, 6. ἔνθεν ἐξέρχονται, μόνοι εἰσὶ — προϊόντες δὲ — ¶ 6) In var. lect. permutatur c.

c. ἔνθα. v. ibi nr. 4. it. c. ὅθεν. v. ὅθεν nr. 1.

ἐνθένδε, ¶ 1) *hinc.* De loco, Π. 4, 2, 11. ὁπόσον ἀπέχει ἐνθένδε (intell. τὸ χωρίον), ἔνθα αἱ ἀρχαί εἰσι. 6, 3, 5. πόσον ἄπεστιν ἐνθένδε τὸ στράτευμα. §. 11. A. 5, 6, 3. 5, 7, 3. 6, 3, 9. 6, 5, 9. ¶ 2) De hominibus: A. 7, 7, 10. ἢν ὑμεῖς τοιοῦτοι ἦτε, ἐνθένδε ἀρξόμεθα, *a vobis.* ¶ 3) *hic.* Π. 2, 4, 11. προσλαβὼν τῶν ἐνθένδε ἑταίρων, *ex his.* Scil. ἐνθένδε poſitum eſt pro ἐνθάδε, quia verbum προσλαμβάνειν proprie poſtulat aduerbium, quod ſignificet motum e loco.

ἔνθεος, *numine afflatus.* Σ. 1, 10. οἱ ὑπὸ τοῦ σώφρονος ἔρωτος ἔνθεοι, *amore capti.* Antea erat: ἐκ θεῶν του κατεχόμενοι. V. Bach. et Poll. 3, 69.

ἐνθουσιᾶν, *furere, furore agi.* Heſych: ἐνθουσιῶν · μαινόμενος. ὁρμῶν, ἢ μανίαν ἔχων. Π. 1, 4, 8. ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον ὥσπερ ἐνθουσιῶν.

ἐνθυμεῖσθαι, ¶ 1) *reputare ſecum, cogitare, ſpectare.* a) eſt fere i. q. ἐννοεῖσθαι, Π. 4, 2, 2. ἐννοηθέντες οἷα πάσχουσι — ταῦτα ἐνθυμουμένοις ἔδοξεν αὐτοῖς. Απ. 1, 7, 2. ἐνθυμώμεθα — τί ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴη. §. 3. eſt ἐννοοῦμαι. Hinc A. 3, 1, 2. pro ἐνθυμούμενοι all. habent ἐννοούμ. quod ſane eſt §. 3. Sed paulo aliter, vt genus et ſpecies, A. 2, 4, 3. ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα πάντα, ἐννοῶ δὲ ὅτι — Cf. E. 4, 2, 2. ἐνθυμούμενος, οἵων ἐλπίδων ἀπεστέρητο. b) c. gen. vbi ſaepe verti poteſt *rationem habere.* Απ. 2, 1, 34. σοὶ ἄξιον τούτων ἐνθυμουμένῳ πειρᾶσθαι τι — φροντίζειν. 3, 6, 16. 17. ἐνθυμοῦ τῶν εἰδότων, *cogita,* ap. in exemplum. K. 8, 6. τῆς ὥρας ἐνθυμούμενον. 13, 17. Hinc Απ. 1, 1, 17. θαυμαστὸν εἰ μὴ τούτων ἐνεθυμήθησαν iudices, μηδὲν illud, quod in Cod. 1. eſt pro μή, Erneſt. putabat a librariis factum, qui genitiuum c. hoc verbo non concoquerent. c) c. acc. Π. 1, 1, 3. ὅτε ταῦτα ἐνθυμούμεθα. 4, 1, 2. p. 201. ἃ νῦν εἴδετε, ταῦτα ἐνθυμούμενοι μήποτε παύσησθε. A. 2, 5, 2. p. 112. E. 4, 2, 6. Ιπρ. 1, 19. 5, 11. d) c. acc. et ὅτι, A. 3, 1, 13. τὰ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην, ὅτι τῶν ἀγαθῶν οὐδενὸς ἡμῖν μετείη. Απ. 4, 5, 9. ἐκεῖνο ἤδη πώποτε ἐνεθυμήθης; ὅτι. e) c. acc. et ὡς, Απ. 3, 3, 12. τόδε οὐκ ἐντεθύμησαι, ὡς — γίγνεται;

[illegible] [illegible] E. 4. 3. 7. [illegible] — [illegible] [illegible]. 3. 3. 11. [illegible] 13. 3. [illegible] [illegible]. 8. 5. [illegible] — [illegible] c. [illegible] Π. 3. 7. [illegible] 4. 22. [illegible] 4. 3. [illegible] 5. 22. ¶ 2) [illegible] [illegible] cogitare. [illegible] 15. [illegible] — ¶ 3) [illegible] [illegible] Π. 4. 2. 17. [illegible] — [illegible] — [illegible] — E. 4. 4. 19. [illegible] (A. 2. 17. [illegible] [illegible], c. acc. et [illegible] A. 3. 1, 32. [illegible] — [illegible]. ¶ 4) [illegible] [illegible]. [illegible] 10. 12. [illegible] — [illegible]. ¶ 5) memorem esse, notare. c. gen. [illegible] 9. 4. [illegible]. ¶ 6) moliri aliquid mali, s. res nouas. Aθ. 3. 12. [illegible] (contra populum) [illegible]

ἐνθύμημα, ¶ 1) inuentum, excogitatum, callide quidem et [illegible]. A. 3. 5, 7. τὸ ἐνθύμημα de [illegible] [illegible] [illegible] 13. 13. [illegible] E. 4. 5. 4. 5. 4. 51. [illegible] 20. 24. ¶ 2) [illegible] 6. 1, 13. [illegible] 13. 9. [illegible]

*[illegible] [illegible] A. 7. 4. 12. [illegible] — [illegible]

[illegible] [illegible] 9. 12.

[illegible] [illegible] 1. [illegible]

[illegible] post. [illegible] ¶ 1. A. 7. 8. 5 [illegible] — [illegible] Π. 3. 6. 10. [illegible] E. [illegible] E. 1. 4. 3. [illegible] E. 1. 1. 27. 1. 2. 12. 1. 5. 13. 2. 2. 14. [illegible] — ¶ 2, [illegible] Π. 4. 23. [illegible] [illegible] 1, 19. [illegible] Aθ. 3. 4. [illegible] Sed E. 3. 1. 25. [illegible] — [illegible]

ne annum sufficiens. K. 7, 4. μέχρι ἐνιαυτοῦ, *donec catuli annum vnum nati sunt,* i. e. *toto anno.* Δι' ἐνιαυτοῦ, *per totum annum,* vel *quotannis,* v. in διὰ c. gen. nr. 4. 5. ¶ 3) Dat. ſine ἐν, E. 2, 1, 6. τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ. Sic datiui abſoluti E. 3, 2, 18. περιϊόντι δὲ τῷ ἐνιαυτῷ, *anno elapſo.* Sed c. ἐν, E. 5, 3, 25. ἐπετετέλεστο ἐν ὀκτὼ μησὶ καὶ ἐνιαυτῷ. ¶ 4) Acc. E. 2, 3, 1. Ἀναρχίαν τὸν ἐνιαυτὸν καλοῦσιν. Significat *per annum,* Π. 1, 5, 1. ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς παισὶ γενέσθαι. A. 2, 6, 16. αἰκισθεὶς ἐνιαυτόν. Aϑ. 3, 1. E. 3, 3, 4. οὔπω δ' ἐνιαυτὸν ὄντος ἐν τῇ βασιλείᾳ. pro quo 6, 4, 34. ἦρξε ἕνα ἐνιαυτόν. Sic 3, 2, 5. ἄρχειν καὶ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν. c. εἰς, O. 7, 36. ἡ εἰς τὸν ἐνιαυτὸν κειμένη δαπάνη, *ſumtus anno deſtinati.* Sed Aπ. 3, 6, 13. ὁ τῆς χώρας σῖτος — πόσου εἰς τὸν ἐνιαυτὸν προσδέεται, *per annum.* c. ἐπὶ, Πο. 1, 4. τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσι καὶ γηράσκουσι, *ſingulis annis,* vel *pro anni tempore.* c. κατὰ, A. 3, 2, 7. κατ' ἐνιαυτὸν πενταχοσίας θύειν, *quotannis.* 7, 1, 17. Πο. 3, 10. 4, 39. E. 6, 1, 3. O. 4, 6. Sic c. ἀεὶ, Π. 8, 6, 8. ἐφοδεύει ἀνὴρ κατ' ἐνιαυτὸν ἀεί. c. artic. A. 7, 7, 21. ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόςοδος, *reditus annui.*

ἐνιδεῖν τινι, *animaduertere in aliquo, einem etwas anſehen.* A. 7, 7, 25. κακόνοιάν τινα ἐνιδόντες μοι πρός σε. Ita cod. Pariſ. it. Steph. Leuncl. Hutch. Vulgo ἐνιδ. με.

ἐνιδροῦν, *inſudare.* Σ. 2, 18. τῷ παιδὶ ἤρεσκε τόδε τὸ οἴκημα ἐνιδρῶσαι, intell. ὥστε, *ad ſaltandum.* In lexicis caret auctoritate Gramm.

ἐνιέναι, ¶ 1) *immittere venenum,* Aπ. 1, 3, 12. ἐνίησι γάρ τι τὰ φαλάγγια κατὰ τὸ δῆγμα. §. 13. τοὺς καλοὺς φιλοῦντας ἐνιέναι τι — ἐνίησι καὶ πάνυ πόῤῥωθεν τοιοῦτον (np. venenum, v. Doruill. ad Charit. p. 204. cf. Σ. 4, 28.), ὥστε μαίνεσθαι ποιεῖν. ¶ 2) *impetum facere.* Π. 7, 1, 15. ἐνίει οὐδὲν φειδόμενος τῶν ἵππων. Intell. ἑαυτὸν vel τοὺς ἵππους. Heſychius ſaepe interpretatur verbo ἐμβάλλειν.

ἔνιος, *quidam.* Singularem Wels. e margg. recepit K. 5, 18. ἐὰν ἔχωσιν ἔνιον ἐρύθημα. Sed vetus lectio eſt ἔνιοι. Pluralis ſaepe legitur: Aϑ. 1, 4. ὃ ἔνιοι θαυμάζουσιν. §. 5. ἡ ἀμαθία δι' ἔνδειαν χρημάτων ἐνίοις τῶν ἀνθρώπων. Intell.

tell. ἐστί v. Zeun. Aem. Portus volebat ἐνίους, np. ἄγει, quod praecedit. §. 11. μεγαλοπρεπῶς διαιτᾶσθαι ἐνίους. 2, 19. ἔνιοι ὄντες — τοῦ δήμου τὴν φύσιν, οὐ δημοτικοί εἰσι. E. 5, 1, 9. ἐξ ἐνίων τῶν νεῶν ἐξέβαινον. vbi τῶν νεῶν videtur pendere ab ἐνίων. v. Valcken. ad Herodot. 7, 187. Aπ. 1, 4, 1. εἰ δέ τινες νομίζουσιν — ὡς ἔνιοι γράφουσι. 4, 2, 38. ἐνίοις μὲν — ἐνίοις δὲ, *aliis — aliis*. Sic neutrum, Π. 5, 4, 4. ἅρματα — ἔνια μὲν, — ἔνια δέ. Neutr. est etiam Ιερ. 6, 9. ὑπέρευ μοι δοκεῖς ἔνια λέγειν. Sed margg. habent ἔννοιαν. Male.

ἐνίοτε, *interdum*. Π. 2, 4, 17. p. 138. Aθ. 2, 4. ἐνίοτε τέμνειν τὴν γῆν τῶν κρειττόνων. vbi fort. rectius exponas *subinde*. 3, 1. Aπ. 3, 8, 2. etc.

ἐνιστάναι, ¶ 1) *collocare*. Ιπρ. 1, 16. καταβαλόντα λίθους — ἐν τούτοις τὸν ἵππον ἐνιστάναι. ¶ 2) *immiscere*. Ιπρ. 5, 6. εἰ τοὺς ἱπποκόμους εἰς τοὺς ἱππέας ἐνισταίης. ¶ 3) In praeterito: *praesentem esse*. Phauorin: ἐνεστῶτα· παρόντα, προκείμενον. E. 2, 1, 5. ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν ἐνεστηκότων πραγμάτων, *de praesenti rerum statu*.

ἐνίσχεσθαι, *impeditum haerere*. A. 7, 4, 13. ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σταυροῖς. In nonnullis deest ἐν.

ἔνατος, *nonus*. A. 4, 5, 18. τὴν θυγατέρα — ἐνάτην ἡμέραν γεγαμημένην, *ante dies nouem*.

ἐννεάλινος, *nouem filis constans*. K. 2, 5. αἱ ἄρκυες ἐννεάλινοι.

ἐνενηκοστὸς, *nonagesimus*. E. 1, 2, 1. Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστή.

ἐννεὸς, vid. ἐνεός.

ἐννοεῖν, ¶ 1) *considerare, reputare secum*. v. ἐνθυμεῖσθαι nr. 1. Π. 4, 3, 3. p. 228. ἐννοεῖτε γὰρ δή. ἔχομεν ὅπλα. A. 2, 4, 10. νεανίσκος τις — ἐννοήσας εἶπεν, *re considerata*. Ιερ. 8, 2. ἐννόει πότερος μείζω κτᾶται χάριν. Aπ. 1, 7, 3. ἐννοῶμεν τί ἂν συμβαίνοι. c. acc. Π. 7, 3, 3. οἶδ' ὅτι οὕτω; οὐ τοῦτο ἐνενόει ὅ τι πείσοιτο, ἀλλὰ τί σοι ποιήσας — 7, 5, 26. p. 458. ἐννοήσατε δὲ κἀκεῖνο, τίνα πρόφασιν ἔχοντες ἂν προσελοίμεθα. 8, 7, 3. p. 546. ἐννόει καὶ τάδε, τίνι χαρισάμενος ἐλπίσαις — Πο. 5, 5. ἐννοησάτωσαν τὰ Μηδικὰ, πότερον — ἐτύχομεν. E. 2, 3, 18. p. 94. καὶ τάδ' ἐννοήσατε. καλλίστη μὲν γὰρ — πολιτεία. c. ὅτι, Π. 1, 1, 2. ἐνενοοῦμεν, ὅτι — εἰσι. §. 3. ἐνε-

ἐνενοήσαμεν ὅτι Κῦρος ἐγένετο Πέρσης. 2, 1, 2. p. 86. ἐννόησον ὅτι — ἄρχουσι. §. 9. 8, 7, 3. p. 548. ἐννοήσατε (Leuncl. et Well. ἐννοήσατε) ὅτι ἐγγύτερον τῷ ἀνθρωπίνῳ θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου. Cic. de sen. 22. liberius vertit: *iam vero videtis, nihil esse morti tam simile, quam somnum.* Λ. 5, 8. E. 2, 3, 17. p. 90. ἐννοεῖτε, ὅτι πανταχοῦ ταῦτα γίγνεται. 6, 8, 4. Ἱππ. 8, 8. c. ὡς, Λ. 1, 1. ἐννοήσας, ὡς ἡ Σπάρτη — δυνατωτάτη ἐφάνη. Σ. 4, 42. c. acc. et ὅτι, Π. 7, 5, 20. ἐννοῶν τὸ αὑτοῦ πρᾶγμα, ὅτι ἐπιχειροίη — Tum sequitur: ταῦτα δὴ λογιζόμενος. ¶ 2) c. gen. *animaduertere.* Π. 5, 2, 9. ἐνενόησε δὲ αὐτῶν ὡς ἐπηρμένων ἀλλήλοις. it. *rationem habere.* Ἱππ. 4, 1. in edd. vett. et margg. est τοῦ μετρίου ἐννοεῖν pro τοῦ μ. προνοεῖν, vt habent Well. et alii, quod factum videtur ex praecedente προνοεῖν. ¶ 3) *excogitare.* Π. 5, 2, 15. p. 284. σκοπῶν οὐ δύναμαι ἐννοῆσαι ἀσφαλεστέραν οὐδεμίαν πορείαν. A. 2, 2, 5. ἢ ἄλλην τινὰ ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὁδὸν κρείττω. ¶ 4) *existimare.* c. ὅτι, A. 6, 1, 19. ὃ δ' ὑμεῖς ἐννοεῖτε, ὅτι — εἴη. οὐ ἴστε — Aliter

c. εἰ, O. 18, 9. ἐννο
mentem venit. εἰ λ
καὶ χρυσοχοεῖν — ἐπ
μενος, *ich sollte bal*
glauben, fere exist
uerim. Ita εἰ est pr
Sed possit etiam ἐν
reddi *dubito an.* v.
¶ 5) *scire.* Π. 2, 2, 1
νοῶ ὅτι ἐξεληλύθασι
μῖν βελτίονος καὶ μ
ἄξιοι. 4, 2, 7. ¶ 6)
tare, fere i. q. ἀπ
Π. 4, 3, 3. p. 229.
ἴσως ἐννοεῖτε, πῶς ἂν
γένοιτο. ¶ 7) *vereri.*
A. 4, 2, 9. ἐννοήσας,
οἱ πολέμιοι ἐπιθοῖντο.
18. ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ ἀ
φρονισθείην.

ἐννοεῖσθαι (Ammo
quidem p. 53. distin
inter ἐννοεῖν et ἐννοεῖ
Sed vix idoneas ob
sas.) ¶ 1) *secum co*
re, considerare. c.
Π. 6, 2, 8. ταῦτα ἐννοο
νοι οὐκέτι ἀχθόμεθα.
9. εἴ τις τοῦτο ἐννοεῖτ
26. p. 457. εἴ τις τοι
ἐννοεῖται. A. 3, 1, 3.
29. μὴ τοῦτο ἐννοοῦντα
πείσονται — καὶ τί ποι
σι. c. ὅτι, Π. 7, 5, 9.
ούμενοι ὅτι — εἰσιν. E.
5. c. εἰ pro ὅτι, Π. 7,
ἐννοούμενοι εἰ σφᾶς —
λάξοιεν. c. ὡς, Π. 5, 3
ἅμα δὲ ἐκεῖνο ἐννοε
hoc spectat in agen
ὡς — οὐδένα εἰκὸς σὺν

βούλεσθαι εἶναι. ¶ 2) *vereri*. c. μὴ, A. 3, 5, 3. ἐννοούμενοι μὴ — οὐκ ἔχοιεν. Hutch. *ſuſpicati* ſ. *ſolliciti ſecum cogitantes*. vid. ἐννοεῖν nr. 7. et μή. ¶ 3) Permutatur c. ἐνθυμεῖσθαι. v. ἐνθ. nr. 1.

ἔννοια, ¶ 1) *cogitatio*. Π. 1, 1, 1. ἔννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο, ὅσαι δημοκρατίαι κατελύθησαν. Steph. dicit, videri huic formulae maiorem ineſſe emphaſin, quam verbis ἐνενοοῦμεν §. 2. et ἐνεθυμούμεθα §. 3. quia ἔννοια ſit *profunda cogitatio*. At Ariſtides T. II. p. 516. ſimpliciter explicat h. l. ἀντὶ τοῦ ἐνεθυμήθημεν, et Alexander rhetor de periphraſi p. 70. ed. Normann. ἀντὶ τοῦ ἐνενοήσαμεν. A. 3, 1, 10. ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει, τί κατάκειμαι; ¶ 2) Ιερ. 6, 9. ἔννοιαν λέγειν in margg. eſt pro ἔνια. cf. etiam εὔνοια nr. 1. c. Nam pro illo legitur.

ἔννομος, *legitimus, legibus conſentaneus*. Π. 8, 7, 3. p. 544. εἰθισμένα καὶ ἔννομα λέγοντος ἐμοῦ. E. 2, 3, 21. ἱκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα. Sed margg. τοὺς ἐννομωτάτους.

ἐνόδια, *caſſes qui in viis collocantur*. Poll. 5, 27. δίκτυα — τα ἐν τοῖς ὁμαλοῖς καὶ ἰσοπέδοις ἱστάμενα· ἐνόδια δὲ, τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς. K. 6, 9. τὰ δίκτυα τεινέτω ἐν ἀπέδοις, ἐμβαλλέτω δὲ τὰ ἐνόδια εἰς τὰς ὁδούς. Hinc ſemper diſtinguuntur τὰ ἐνόδια καὶ τὰ δίκτυα, vt K. 2, 4. cf. §. 6. vnde patet, ea minora eſſe quam δίκτυα. Pluribus eorum differentia deſcribitur §. 7. et 8.

Ἐνοδίας, *Enodias*, a Thynis vulneratur. A. 7, 4, 14. ἔτρωσαν Ἐνοδίαν τὸν λοχαγόν. All. legunt Εὐοδέα.

ἐνοικεῖν, *inhabitare*. A. 5, 6, 13. χώραν καλήν —. ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν. c. ἐν, O. 4, 13. ἐν ὁπόσαις χώραις ἐνοικεῖ. Saepe οἱ ἐνοικοῦντες ſunt *ciues, incolae*, Π. 8, 6, 2. σατράπας — οἵτινες ἄρξουσι τῶν ἐνοικούντων. A. 1, 2, 24. 1, 5, 5. 3, 4, 6. O. 4, 10. τῶν ἐνοικούντων ἄρχων. Oppon. φρουροῖς. Paulo ante κατοικούντων. Sic A. 1, 3, 4. τοὺς ἐνοικοῦντας Ἕλληνας.

ἔνοικος, *incola*. Π. 8, 6, 8. ἤν τις (σατράπης) ἀμελῇ τῶν ἐνοίκων φυλακῆς. Mgg. τῶν ἐν οἴκῳ, quod vix ſenſum h. l. aptum praebet.

ἐνόπλιος ῥυθμὸς, *numerus armatae ſaltationi conueniens*. A. 6, 1, 6. ᾖσαν ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμενοι. Cf.

Pha-

Phauorin. in v. ἐμμέλεια et κατενόπλιον.

ἐνορᾶν, ¶ 1) *intueri*. c. dat. Π. 1, 4, 27. ταῦτα (np. διὰ, cf. σπεύδειν.) καὶ ἐνεώρας μοι. ¶ 2) *perſpicere, deprehendere*. Π. 7, 5, 4. ὅπως ἄν τις τείχη — ἕλοι, οὐκ ἐνορᾶν μοι δοκῶ. c. acc. Π. 2, 1, 2. p. 89. τί μὴν ἄλλο ἐνορᾶς ἄμεινον τούτου. Iunt. σὺ ὁρᾶς. 6, 2, 11. p. 374. ἐγὼ μὲν ταῦτα προαγορεύω· εἰ δέ τις καὶ ἄλλο δέον ἐνορᾷ. Iunt. ὁρᾷ. A. 1, 3, 15. πολλὰ ἐνορῶ, δι' ἃ — οὐ ποιητέον. Ιερ. 6, 3. μηδεμίαν ἐνορᾶν εὔνοιαν παρ' αὐτῶν, in iis. c. particip. pro inf. Π. 1, 6, 9. εἰ ἐνορᾷς τινα πόρον — ἂν προσγενόμενον.

ἔνορκος, *qui ex ſoedere ſ. iureiurando debet aliquid ſacere*. E. 6, 3, 7. εἶναι ἔνορκον συμμαχεῖν. Ante Steph. legebatur εὔορκον.

ἐνοχλεῖν, ¶ 1) *ordinem turbare, turbas excitare*. in pompa, Π. 8, 3, 5. μαστιγοφόροι — ἔπαιον εἴ τις ἐνοχλοίη. ¶ 2) *moleſtum eſſe*. c. particip. Π. 5, 3, 21. τὸ μὲν ἄξιον λόγου ἐσήμαινε, τὸ δὲ μὴ, οὐκ ἠνώχλει λέγων. Phauorin: ἐνοχλῶ Ἀττικῶς συντάσσεται αἰτιατικῇ, κοινῶς δὲ δοτικῇ. c. dat. A. 2, 5, 2. p. 111. ἔθνη — ἐνοχλοῦντα τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ. 3, 4. τοῖς κέρασιν ἐνοχλεῖν. c. [...] perſ. Απ. 3, 8, 2. ἐάν τι [...]οχλῇ ἡμᾶς, *ſi quid* [...] *uerſi nobis accidat*. c. febris, fames. H[...] paſſiu. de iis, e qui[...] moleſtia vel damnum [...]cipitur, Π. 5, 4, 16. [...] μὲν ὠφελεῖσθαι ἐστ[...] ταῦτα ἀπελαύομεν· ὅσ[...] ἐνοχλεῖσθαι, — τούτω[...] ποδὼν ἦμεν.

ἔνοχος, *obnoxius*, *re[...]* E. 7, 3, 7. p. 476. ἐν[...] πᾶσι τούτοις. Απ. 1, 2, [...] ἔνοχος τῇ γραφῇ, *iuſte* [...] *cuſatus*.

ἐνσημαίνεσθαι, *ſigni[fi]care, declarare*. Π. 8, 2. διέπεμπε — ἐνσημ[αινό]μενος (Harpocrat. ex[pli]cat ἐνδεικνύμενος καὶ [...]φαίνων) τοῦτο, ὅτι — [...] ἐνσημειοῦσθαι.

* **ἐνσημειοῦσθαι**, *ſi[gnis] notare*. K. 6, 22. ca[...] veſtigia leporis nactae [...]cuntur ἐνσημειούμεν[...] (in nonnullis edd. ve[...] eſt ἐνσημούμεναι. Brod[ae]us dedit ἐνσημαινούμεν[...] margg. ἐνσημαινόμεν[...] Gramm. *ſignificant[es] vbi aliquid ſit, indica[n]tes*.

* **ἐνσκευάζεσθαι**, *arma[re] et parare ſe atque* [...] *quos*. Helych: ἐνσκευ[ά]σασθαι· καθοπλίσασθαι.]

8, 5, 6. εἰ δέοι τι ἐνσκευάζεσθαι τοὺς ἱππέας.

ἐνσκιῤῥοῦσθαι, *indurari, inueterascere.* Etymol. M. ſcribit per ſimplex ρ. v. infr. σκιρωθῆναι. Suid: σκίρωμα· πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. Scribitur etiam per ει. Heſych. et Suid: ἐνσκειρωθεὶς· ἐμπαγείς. σκείρωμα γὰρ τὸ ἀνίατον πάθος. Sic plane Etymol. M. niſi quod per ſimplex ι ſcribit. Iπ. 4, 2. ἔστι δὲ — ἀρχόμενα πάντα εὐιατώτερα, ἢ ἐπειδὰν ἐνσκιῤῥωθῇ — τὰ νοσήματα. v. Gramm.

ἐνσπείρειν, *diſſeminare.* Π. 5, 2, 14. οὗτος ὁ λόγος πολὺς ἤδη ἐνέσπαρται.

ἐντάττειν, *in ordinem recipere.* A. 3, 3, 11. τῷ σφενδονᾷν ἐντεταγμένῳ ἐθέλοντι, *qui funditoribus adſcribi ſe velit*, vel: *qui libenter ſe recipi patiatur in ordinem funditorum.* Cf. ἐθέλειν nr. 2. Marg. Steph. ἐντεταλμένῳ. Cod. Par. ἐν τῷ τεταγμένῳ.

ἐνταῦθα, ¶ 1) *hic, ibi.* Π. 1, 3, 13. ἐνταῦθα — ἱππεύων ἥττων εἰμὶ τῶν ἡλίκων. 1, 4, 17. 4, 1, 4. 8, 3, 11. A. 1, 4, 2. 7. 1, 10, 3. in. 4, 5, 8. 5, 7, 4. v. ἔνθα nr. 2. etc. c. δή, Aγ. 2, 6. ἐπορεύθη εἰς τὰ τῶν Βοιωτῶν ὅρια. ἐνταῦθα δὴ — c. καί, E. 3, 1, 19. ἐς τὸ ἱερὸν ἔλθω, κἀνταῦθα θύσω. Redundat quodammodo poſt interiecta multa, et ſolius perſpicuitatis cauſa adiicitur, A. 4, 4, 11. ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ᾗπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησιν. ¶ 2) *huc, illuc.* Phauorin: ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. Cf. Ammon p. 51. Π. 1, 4, 16. ἐνταῦθα ἐξελθεῖν. 6, 2, 5. ἐντ. κομίζειν. 7, 1, 17. ἐντ. ἦλθον. A. 3, 4, 6. ἐνταῦθα — φυγεῖν. 3, 5, 4. ὄψονται ἡμᾶς ἐντ. πορευομένους. Cod. Eton. ἐκεῖ. 5, 5, 4. μέχρις ἐνταῦθα, *hucusque.* Aγ. 2, 24. Aπ. 3, 11, 6. Huc refert Hutch. A. 1, 2, 1. ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τὸ βαρβαρικὸν — ἐνταῦθα στράτευμα. Sic c. gen. Aπ. 4, 3, 8. ἐνταῦθα τοῦ οὐρανοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἔνθα — ¶ 3) De tempore: *tum.* Ariſtid. T. II. p. 530. χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ τὸ ἐνταῦθα ποικίλως. καὶ γὰρ τόπου καὶ χρόνου σημαντικόν ἐστι. Cf. Ammon. l. l. et Heſych. Π. 1, 4, 25. καὶ τὸν Κῦρον δὴ ἐνταῦθα (audita re) λέγεται εἰπεῖν. A. 1, 2, 12. 1, 3, 21. 3, 5, 3. 8. 9. etc. c. καί, A. 3, 5, 5. καὶ ἐνταῦθα πολλὴ ἀπο-

ἀπορία ἦν. 4, 1, 13. et contracte, Π. 2, 4, 18. λέγε κἀνταῦθα τἀληθῆ. Αγ. 2, 11. Ε. 4. 3, 11. κἀνταῦθα — ἐστεφάνουν ἤδη τὸν Ἀγησίλαον. Σ. 6, 1. c. δὲ, *tum vero*. Α. 1, 10, 8. ἐνταῦθα δὲ ἔστησαν οἱ Ἕλληνες. §. 10. Ε. 2, 4, 23. et c. δή, praecedente ἦν, Π. 2, 4, 17. p. 137. it. praecedente ἐπεί, Π. 4, 5, 5. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο — ἐνταῦθα δὴ ἐβριμοῦτο. Α. 4, 7, 18. it. praeced. ὡς, Π. 2. 2, 1. p. 102. 5, 4. 4. Saepe c. δή elt connectendi formula: *tum igitur*, v. c. Π. 1, 3, 6. 1, 4, 15. 1, 5, 1. 2, 3, 3. 7. 3, 1, 4. 4, 1, 10. Α. 1, 10, 3. 6, 1, 20. ἐνταῦθα δὴ — ἀνεθορύβησαν. All. πρὸς ταῦτα δή. Ε. 2, 1, 21. c. μέντοι, Π. 1, 4, 9. ἐνταῦθα μέντοι ἤδη καὶ ὁ θεῖος αὐτῷ ἐλοιδορεῖτο. Σ. 4, 59. c. τοίνυν, Σ. 3, 14. ¶ 4) *hac re, in hac re*. Α. 7, 6, 12. εἴ τι ἐνταῦθα ἠδίκησα. Αγ. 1, 17. φρονίμως καὶ τοὺς φίλους ἐνταῦθα ἔδοξε πλουτίσαι. v. Hutch. ad h. l. Απ. 2, 3, 2. ἐνταῦθα μὲν (*inde*, np. cum in ciuitate inter multos viuat,) δύναται λογίζεσθαι, ὅτι κρεῖττον — ἢ μόνον. ¶ 5) Permutatur in var. lect. c. δεῦρο. v. δεῦρο. it. c. ἔνθα. v. ἔνθα nr. 5. it. nr. 1.

ἐνταυθοῖ μὲν — ἐντα[...] δὲ, Απ. 4, 2, 13. *hic* [...] *istic*. v. Ammon. l. l.

ἐντείνειν, ¶ 1) *intend*[...] a membra corporis, [...] 3, 10, 7. τὰ ἐν τοῖς σώ[...] — ἐντεινόμενα καὶ τὰ [...] μενα. b) vires, Ο. 2[...] προθύμους καὶ ἐντεταμ[...] εἰς τὸ ἔργον, *qui sum*[...] *contentione opus ag*[...] ¶ 2) *infligere*, Hesych[...] quidem habet ἐντεῖ[...] πληγὰς δοῦναι. it. ἐντ[...] ται· τὸ παῖσαι ἐντεῖναι φ[...] Sed Xenophon non [...] addit Α. 2, 4, 5. πλη[...] ἐνέτεινον ἀλλήλοις, *ver*[...] *ribus se inuicem p*[...] *bant*. ¶ 3) *intento* [...] *attrahere*. Ιπ. 8, 3. [...] αβῆναι αὐτὸν τὴν τ[...] ἔπειτα δ' ἐντείνειν (τ[...] που) δεῖ τῷ ἀγωγεῖ, [...] ἅλληται.

ἐντείνεσθαι, ¶ 1) *ten*[...] *re*. Π. 4, 1, 2. p. 201[...] ξα ἐντείνασθαι. ¶ 2) [...] *suas intendere*. Κ. [...] canes in curſu ἐντει[...] ναι ῥήγνυνται.

ἐντειχίζειν, *castel*[...] *vel murum* vel om[...] *munitiones exstrue*[...] *aliquo loco*. Π. 3, 1[...] ἔξεστί σοι φρούρια ἐντ[...] ζειν καὶ τὰ ἐχυρὰ κατέ[...] *in mea regione*. v. [...] reſch. dilucc. Thuc. 6[...] Αγ. 2, 19. τὰ τείχη [...] τετείχιστο. Ita recte [...]

runt viri docti pro ἀ-
ετείχιστο. Nam E. 4, 5,
est Οἰνόην τὰ ἐντετει-
μένον τεῖχος, in pro-
quo munitum. 4, 8,
ὡς οὔτε ἀκροπόλεις ἐν-
ζίσαιεν.
λής, integer. A. 1, 4,
τὸν μισθὸν ἐντελῆ. O.
21. τὰς δαπάνας χωρεῖν
ιλεῖς ἐκ τῶν οἴκων· τὰ δὲ
ι μὴ τελεῖσθαι — πρὸς
δαπάνην. Sunt sumtus
ti iique magni.
λλεσθαι, praecipe-
imperare. Hesych:
ίλασθαι· προστάξαι. Π.
3, 17. ὡς μνημονικὸς ὁ
ος — πῶς ὀνομάζων ἐνε-
λετο. 5, 5, 2. ὁ πεμφ-
; — ἔλεξε τὰ ἐντεταλμέ-
cf. ἐντάττειν. c. inf.
5, 4, 1. dux equiti δη-
ν ἐνετέλλετο. c. dat. Π.
1, 6. Cyrus ἐνετείλατο
. ἐκέλευσεν, quod in
:. Leuncl. glossema
atur) αὐτοῖς — παρε-
ισιν. Hesych: ἐνετείλα-
παρήγγειλε, διετάξατο,
φηνίσατο. Sed Thomas
3. et Phauor. etiam
eris, vt videtur, p. 135.
robant ἐνετειλάμην, et
ειλάμην dici iubent.
em Moeris p. 162.
ίλασθαι dicit esse Ἑλ-
κόν. A. 5, 1, 7. ταῖς
ισιν ἐντείλασθαι ὁδοποι-
Legitur etiam in
gg. Π. 3, 3, 19. Cyrus
τούτοις ante pugnam τοιά-
δε ἐνετέλλετο, probante
Zeunio, pro ἔλεξε.

ἔντερα, intestina. A. 2, 5, 8. τετρωμένος τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων.

ἐντεῦθεν, ¶ 1) hinc, inde. A. 1, 2, 7. ἐξελαύνει εἰς Κολοσσέας — ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς. Sic §. 10. bis. §. 11. 13. 14. 19. bis. 20. 21. 22. 1, 4, 1. ter. §. 4. 6. 10. 11. 18. 1, 5, 1. 5. 1, 6, 1. 1, 7, 1. etc. it. 7, 6, 31. ἢν σωφρονῶμεν, ἄπιμεν ἐντεῦθεν ἐκ τῆς τούτων ἐπικρατείας. Sed h. l. potest etiam reddi statim. Ιπ. 1, 4. etc. Cf. ποθέν. c. δὲ, A. 1, 7, 11. 4, 7, 14. c. δὴ, A. 2, 2, 4. ¶ 2) illic. v. ἔνθεν nr. 4. ¶ 3) tum, ibi tum, itaque. Hesych: ἐντεῦθεν· ἐκ τούτου. A. 5, 6, 21. ἐντεῦθεν, ἐπεὶ ἔγνωσαν — τὰ πλοῖα πέμπουσι. 6, 4, 11. 6, 5, 13. 7, 5, 4. E. 1, 7, 5. c. δὲ, O. 11, 1. ἐντεῦθεν δὲ ἐγὼ εἶπον. c. δὴ, A. 5, 5, 3. ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο. O. 10, 2. λέγε μοι — ἐντεῦθεν δὴ λέγει. ¶ 4) inde ab eo tempore. A. 6, 6, 1. ἐντ. οἱ πολέμιοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν. E. 7, 5, 12. τὸ ἐντ. γενόμενον, quod postea accidit. ¶ 5) confestim. A. 5, 4, 15. ἔφυγον οἱ βάρβαροι, καὶ ἐντ. ἅπαντες ἔλιπον τὸ χωρίον. Sic exponi potest

eſt 6, 5, 20. συντεταγμένοι πορεύονται. ἐντεῦθεν οἱ πολέμιοι φεύγουσι. 7, 1, 7. ἐκέλευσε τὴν ταχίστην ἐξιέναι — ἐντεῦθεν ἐξῄεσαν. Poteſt etiam in his duobus locis reddi *itaque*, et primo loco καὶ ἐντεῦθεν, *atque adeo*. ¶ 6) In var. lect. permutatur c. αὐτίκα. v. ibi nr. 3. ¶ 7) τοὐντεῦθεν vid. ſuo loco.

ἐντιθέναι, ¶ 1) *imponere*. A. 4, 7, 18. ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα ἐνετίθεσαν πλῆθος — All. ἀνετίθεσαν. v. ἀνατιθέναι nr. 1. ¶ 2) *iniicere*, i. q. ἐμποιεῖν. A. 7, 4, 1. ὅπως φόβον ἐνθείη καὶ τοῖς ἄλλοις.

ἐντίθεσθαι, ¶ 1) *imponere*. currui, Π. 7, 3, 1. τὸν νεκρὸν ἐνθεμένη εἰς τὴν ἁρμάμαξαν. nauibus, A. 1, 4, 7. ἐμβάντες εἰς πλοῖον, καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθέμενοι ἀπέπλευσαν. 5, 7, 9. E. 1, 6, 27. τὰ χρήματα ἐνθεμένους (τοὺς ἐμπόρους) ἐς τὰ πλοῖα, ἀποπλεῖν. O. 20, 28. οἱ ἔμποροι τὸν σῖτον — εἰς τὸ πλοῖον ἐνθέμενοι, ἐν ᾧπερ αὐτοὶ πλέουσι. ¶ 2) *inferre vt in promtu habeas*. Π. 4, 5, 1. Cyrus cum multos captiuos in caſtris haberet, ſuos hortatur vt dormiant, τὰ δὲ ἐν ταῖς σκηναῖς ὁρᾶτε καὶ τὰ ὅπλα ἐντίθεσθε. All. tamen fort. melius, εὖ τίθεσθε, quod Ze[…] ſeudit ex Homer. 381.

ἔντιμος, ¶ 1) *hon*[…] Π. 8, 2, 3. οἷς ἂ[…] πεμπόμενα ἀπὸ τῆς […]ως τραπέζης, τούτο[…] πεύουσι, νομίζοντες ἐντίμους εἶναι. 8, 5, 528. Κῦρος εὐκλε[…] (magiſtratus Per[…] ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις […]σεν, ἐντίμους δ᾽ ἐν τ[…] πάτῃ. A. 5, 6, 18. 6[…] θεὸς — ἡμᾶς — β[…] ἐντιμοτέρους ἐκείνων […]στῆσαι. Απ. 2, 1, 27. inquit Virtus, ἐμὲ […]λὺ ἐντιμοτέραν καὶ […]πρεπεστέραν φανῆ[…] ¶ 2) de rebus, Π. […] p. 119. homotimi […] ἔντιμον βίον. cf. β[…] 1, 2. γένος τῆς πατ[…] τιμότατον. Λ. 10, 2. […]ξεν ἐντιμότερον εἶνα[…] ρας τῆς τῶν ἀκμαζόν[…] μης. E. 6, 1, 4. p. 3[…] ροις — ἡ πολεμική […] ἀρετὴ ἐντιμότατον […] παρέχεται. ¶ 3) *ho*[…] *non turpis*. Απ. 3, […] φιλοτιμία παροξύν[…] τὰ καλὰ καὶ ἔντιμα […] 26. ἐντιμότερόν ἐστι […] *bet honeſtiorem ſp*[…] ¶ 4) *honorificus*. Π[…] 10. Inprimis de loco […] cipuo et ſede, Π. 3[…] χώραν (in acie) ο[…] τον ἔντιμον τῶν πρ[…]

ἔχετε. Nonnulli poſt ἥττον, alii ante προστατῶν, inſerunt ἡμῶν, quod videtur gloſſema. O. 4, 8. rex γεραίρει ἐντίμοις ἕδραις. ¶ 5) οἱ ἔντιμοι, *nobiles, proceres*, i. q. ἄριστοι. Π. 3, 1, 4. παρεκάλει καὶ εἴ τις τῶν Ἀρμενίων τῶν ἐντίμων παρῆν. 8, 1, 2. ἔδοξε, τοὺς ἐντίμους ἀεὶ παρεῖναι ἐπὶ θύρας — ἐφοίτων ἐπὶ τὰς θύρας Κύρου οἱ ἔντιμοι. Sic Π. 7, 5, 26. p. 459. pro τοὺς ὁμοτίμους in Cod. Guelf. eſt τοὺς ἐντίμους, quod recepit Zeun. inprimis propter 8, 1, 2. et quod diſtinguantur ab ὁμοτίμοις Perſarum antea commemoratis.

ἐντίμως ἔχειν, *honoratum eſſe, auctoritate valere*. A. 2, 1, 6. Φαλῖνος ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὢν καὶ ἐντίμως ἔχων.

ἔντμημα, *inciſura*. K. 2, 8. σχαλίδες δικρὰ ἔχουσαι μικρά, τὰ ἐντμήματα μὴ βαθέα.

ἐντολὴ, *mandatum*. Π. 5, 5, 2. perperam Well. e marg. recepit pro ἐπιστολή. v. ἐπιστολὴ nr. 3. Sed 2, 4, 18. in omnibus legitur: Χρυσάντας ἐπιγχυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ Κύρου.

ἐντόνως, *enixe*. A. 7, 5, 4. ἐντόνως ἀπῄτει τὸν μισθόν. E. 2, 4, 14. ἐντ. ἔλεγον ὡς οὐ χρὴ — *enixe negabant*.

ἐντὸς, ¶ 1) De loco: *intus*. Π. 7, 5, 9. ὅταν ἐντὸς γενώμεθα, *in vrbe*. Niſi malis γενώμεθα vertere *venerimus*, vt ἐντὸς ſit *intro*. Cf. nr. 5. ¶ 2) *intra*. c. gen. A. 1, 10, 2. τἄλλα ὅσα ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο, ἔσωσαν, *in caſtris eorum*. Hutch. dicit, ἐντὸς abſolute dici, et αὐτῶν referri ad ὅσα. Sed Raphel. rectius confert Luc. 17, 21. Λ. 3, 5. ἐντὸς τοῦ ἱματίου τὼ χεῖρε ἔχειν. Πο. 2, 6. πολλὰ ἐρήμα — ἐντὸς τῶν τειχῶν. cf. τόξευμα. Hinc A. 6, 4, 2. τὸ ἐντὸς τοῦ αὐχένος eſt *ipſum ſpatium, ipſe tractus*. et K. 7, 4. τὰ ἐντὸς ſunt *inteſtina canum*. Fr. Portus vertit *animos*, quod non placet. Sic de diſtantia loci, K. 12, 7. μὴ νυκτερεύειν ἐντὸς πολλῶν σταδίων, ſcil. ab vrbe. ¶ 3) *cis, citra*, i. e. *poſt*. Π. 6, 3, 7. ἀπαντᾷ αὐτοῖς ἐντὸς τῶν σκοπῶν. A. 6, 5, 5. ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια — ἐντὸς τῆς φάλαγγος. All. ex. ¶ 4) *inter*. A. 2, 1, 9. ποταμῶν ἐντὸς, *in locis a fluminibus cinctis*. ¶ 5) *intro*. K. 6, 24. ἐὰν ἐντὸς παρενεχθῇ. c. gen. Π. 8, 3, 5. στίχοι — ὧν ἐντὸς οὐδενί ἐστιν εἰσιέναι. A. 7, 8, 9. τὰ ἀνδράποδα ἐντὸς τοῦ πλαι-

πλησίου πεποιησάμενοι. E. 3, 2, 8. ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τείχους ἕνδεκα πόλεις, muro complexus est. ¶ 6) in numero. E. 2, 3, 13. ἐντὸς τούτων — πονηροὺς γενέσθαι. ¶ 7) De tempore: intra. A. 7, 5, 5. ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Aθ. 3, 11. ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, paulo post. Sic bis eadem §. E. 3, 3, 5. ἐντὸς πένθ' ἡμερῶν, die quinto. K. 4, 11. ἐντὸς ἑσπέρας, ante vesperam.

ἐντρέπεσθαι, vereri, curare. Phauorin: ἐντρέπομαι, τὸ φροντίζω, γενικῇ συντάσσεται. c. gen. E. 2, 3, 17. p. 94. τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιμελούμενος — τοῦ δὲ καλοῦ καὶ φίλων μηδὲν ἐντρεπόμενος.

ἐντρέφεσθαι, per educationem indi. Π. 3, 3, 24. p. 192. μέλλουσι τοιαῦται διάνοιαι ἐντραφήσεσθαι ἀνθρώποις. Ita Marg. Steph. et Leuncl. All. ἐγγενήσεσθαι. All. ἐγγραφήσεσθαι.

ἐντρίβειν, infricare fucum. Moeris: ἐντρίβεσθαι, τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμυθιοῦσθαι, Ἀττικῶς. v. ibi Pierson. cf. Thom. M. Markland ad Max. Tyr. 35. p. 714. Perizon. ad Ael. V. H. 12, 1. p. 660. Π. 8, 1, 14. ὁ Κῦρος προσίετο — καὶ ἐντρίβεσθαι

(oculos), ὡς εὐχ[...] ὁρῷντο ἢ πεφύκασιν [...] 10. κοσμητάς. οἳ ὑ[...] εἴτε καὶ ἐντρίβουσι[...] O. 10, 2. ἐντετρ[...] πολλῷ ψιμυθίῳ, — [...] δὲ ἐγχούσῃ.

ἔντριψις, infrictio[...] 3, 2. κεκοσμημένου [...]ματος ἐντρίψει, i[...] coloribus.

ἐντρυφᾶν, viuere [...] te et luxuriose. [...] 13. ᾐσχύνθη ἐντρ[...] np. vestibus preti[...] puluinis vti. Mo[...] Isocrat. paneg. 41 [...] luxu et deliciis f[...]re.

ἐντυγχάνειν, ¶ 1[...] dere, in aliquem [...]dere. c. dat. Π. [...] p. 103. v. ἐπιτυγχά[...] 3. 3, 3, 29. ἱκα[...] πάντας ὅτῳ ἐντυγ[...] np. in discurrend[...]ga. 7, 5, 9. φυλακῇ [...] πυλῶν ἐντευξόμεθα [...] 5, 15. πορευόμενοι — [...]χάνουσιν ἐν τῇ ὁδῷ [...]ομένοις ἐπὶ τῆς χ[...] hostes, E. 4, 4, 1 [...] ἐνέτυχον τοῖς φυ[...] καὶ ἔγνωσαν πολεμ[...]τας. 7, 2, 19. νυκτὸς [...] ἐνέτυχον τοῖς π[...]ιπρ. 4, 2. ἀδήλου [...] πολεμίοις ἐντεύξῃ. [...] stium cadauera, [...] 4. in bestias in v[...]ne, Π. 1, 4, 17.

— ὅτῳ τις ἐντυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτόν. in fossas, A. 2, 3. 6. ἐνετύγχανον τάφροις, *sie trafen an.* in alias res, A. 6, 3, 9. καίειν ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν καυσίμῳ. 6, 6, 22. ἐπεὶ δὲ οὐδενὶ ἐνετύγχανον, quod diripi posset. Ιππ. 4. 4. equites in itinere ἢν ἀπόροις νάπαις ἐντυγχάνωσιν. Etiam de curribus, A. 1, 8, 7. ἅρματα δρεπανηφόρα — ὡς διακόπτειν ὅτῳ ἐντύχοιεν. All. ἐντυγχάνοιεν. ¶ 2) *incidere in aliquem, quocum colloquamur vel conuerſemur, zu ſprechen bekommen.* Απ. 8, 2, 1. ἐντυχὼν στρατηγεῖν ᾑρημένῳ τῳ. 3, 6, 2. it. *nanciſci ſocium* vel *participem,* quacunque in re, Απ. 2, 2, 12. συνοδοιπόρου ἢ σύμπλουν ἢ εἴ τῳ ἄλλῳ ἐντυγχάνοις. it. *incidere in res miras* (ſ. in θαύματα), *quae ſpectari poſſunt, zu ſehen bekommen,* Σ. 7, 4. οὐδὲ πάνυ τι σπάνιον θαυμασίοις ἐντυχεῖν. ¶ 3) *occurrere, obuium fieri.* A. 1, 2, 27. τὰ ἀνδράποδα, εἴ που ἐντυγχάνωσιν, ἀπολαμβάνειν. c. dat. Π. 2, 4, 19. εἴ τις Ἀρμενίων τῳ ἐντυγχάνοι. E. 2, 1, 3. ἐντυχὼν τινι ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι ἀπιόντι. ¶ 4) *caſu aliquid reperire* ſ. *accipere.* A. 5, 1, 11. ἐπὶ λείαν — καὶ οἱ μὲν ἐνετύγχανον (2 codd. ἐλάμβανον), οἱ δὲ καὶ οὔ. Σ. 4, 41. τῷ Θασίῳ οἴνῳ ἐντυχών. cf. θησαυρὸς et ῥᾷστος. ¶ 5) *forte adeſſe.* A. 3, 2, 20. τὸν ἀεὶ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα. ¶ 6) *participem eſſe, percipere.* Π. 1, 3, 10. τῷ ἀρίστῳ ἐντυχεῖν, h. e. ἀριστῆσαι. ¶ 7) *conuerſari.* Απ. 4. 2, 4. τούτοις ἐντυχεῖν diſcendi cauſſa. 4, 8, 7. τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐντυγχάνων. ¶ 8) *obnoxium eſſe, ſentire, experiri.* Πο. 1, 6. ψύχεσιν ἢ θάλπεσιν ἐντυγχάνουσιν. ¶ 9) De fulmine: *ferire.* Απ. 4, 3, 14. κεραυνὸς — οἷς ἂν ἐντύχῃ, πάντων κρατεῖ.

Ἐνυάλιος, *Mars.* Euſtath. ad Homer. cuius locum Hutchinſonus laudauit: Ἐνυάλιος, ἐπίθετον Ἄρεως παρὰ τὸ ἐνύω, τὸ φονεύω, ἢ παρὰ τὸ ἐναύω, τὸ φωνῶ. Ἄρης δὲ Ἐνυάλιος ἐπεκλήθη διὰ τὸ φονεῦσαι Ἐνυάλιον τὸν Θρᾷκα, μὴ ἐθελήσαντα αὐτὸν ξενίζεσθαι. Τινὲς δὲ τὸν Ἄρην καὶ τὸν Ἐνυάλιον τὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. τινὲς δὲ θεοὺς διαφόρους εἶναι λέγουσι. qua de re v. Dionyſ. Halic. antiqu. Rom. 2, 48. et Ariſtoph. Pac. 456. Cf. Gramm. hiſt. deor. p. 59. ſq. In huius honorem ante

ante proelium post paeana, quod videtur iustum quoddam carmen fuisse, quo Martis auxilium imploraretur, clamor tollebatur a militibus. Π. 7, 1, 13. Cyrus ἐξῆρχε παιᾶνα. συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατὸς, μετὰ δὲ τοῦτο τῷ Ἐνυαλίῳ ἐπηλάλαξαν. A. 1, 8, 12. Graeci ἐπαιάνιζον — ἤρξαντο δρόμῳ θεῖν, καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες οἷον περ τῷ Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι. 5, 2, 11. E. 2, 4, 10. p. 111. ἐξάρξομαι — παιᾶνα. ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν —— Videtur etiam dici posse: ἀλαλάξαι τὸ ἐνυάλιον. Certe habet Pollux 1, 163. Sed v. ibi Iungermann.

ἔνυδρος, *aquis irriguus*. Π. 3, 2, 5. ἐρυμνόν τε καὶ ἔνυδρον φρούριον. Camerarii liber et marg. Leuncl. εὔυδρον, quod probat Fischer. in prolusf. ad Palaephat. p. 63.

ἐνύπνιον, *insomnium*. Σ. 4. 48. dii σημαίνουσί μοι, πέμποντες ἀγγέλους φήμας καὶ ἐνύπνια. — ἃ δεῖ ποιεῖν. Sed A. 7. 8, 1. Κλεαγόρου τοῦ τὰ ἐνύπνια ἐν Λυκείῳ γεγραφότος, Toupius epist. crit. p. 48. legi vult ἐνώπια, *partes aedium anteriores*, quas constat a veteribus ornatas fuisse picturis. v. Hesych. et Casaub. ad Theophr. char. 21, 2. cf. Λυκεῖον.

ἐνωμοτάρχης, *enomotiae praefectus*. v. ἐνωμοτία. A. 3, 4, 13. ἐποιήσαντο ἓξ λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησαν καὶ ἄλλους πεντηκοντῆρας καὶ ἄλλους ἐνωμοτάρχας. All. ἐνωμότας. 4, 3, 19. 11, 6. 8. 13, 9.

*__ἐνωμόταρχος__, i. q. ἐνωμοτάρχης. Λ. 11, 4. vulg. mora habet ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα. Sed Suid. et Stobaeus legunt ἐνωμοτάρχας, quae forma Xenophonti alias vsitata est.

*__ἐνωμότης__ v. ἐνωμοτάρχης.

ἐνωμοτία. ¶ 1) *ordo militum apud Lacedaemonios, quales sedecim continebantur mora vna, pars dimidia* πεντηκοστύος, *atque adeo* κ5 *capita complectens*. Suid: τάξις τις στρατιωτικὴ ἀνδρῶν ε̄ καὶ κ̄, παρὰ Λακεδαιμονίοις. εἴρηται δὲ ἐκ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν. Eadem fere tradit Etymol. M. et Timaeus in lexico Platonico. Sed Thucydide 5, 68. auctore, vna πεντηκοστὺς complexa est quatuor ἐνωμοτίας. Pollux 1, 129. ἴδιος Λακεδαιμονίων ἐνωμοτία. (Ita enim scribit.) Hesych: τάξις τις διὰ σφαγίων ἐνώμοτος. v. Crag. de rep.

rep. Lac. 6, 4. et interpp. ad Hefych. Λ. 11, 4. *ἐκ τῶν μορῶν — καθίστανται τοτὲ μὲν εἰς ἐνωμοτίας, τοτὲ δὲ εἰς τρεῖς, τοτὲ δὲ εἰς ἕξ.* Ergo non potuit femper eundem militum numerum continere. cf. §. 8. et 13, 9. ¶ 2) Etiam de enomotiis, quae occurrunt in Anab. de exercitu Graecorum, res videtur incerta effe. Arrian. tact. p. 21. recenfitis variis opinionibus Xenophontem negat declarare, quanta fit *λόχου* pars, ex A. 4, 3, 19. tamen apparere dicit, enomotiam effe minorem, quam dimidiam lochi partem, quia ibi lochagi dicuntur *κατ' ἐνωμοτίας ποιήσασθαι ἕκαστον τὸν ἑαυτοῦ λόχον παρ' ἀσπίδας παράγοντας τὴν ἐνωμοτίαν ἐπὶ φάλαγγος.* ¶ 3) Phauorin: *ἐνωμοτία, τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου — οἱ δὲ τὸ τέταρτον τοῦ λόχου.* Et haud dubie quarta lochi pars intelligenda eft A. 3, 4, 14. *κατὰ λόχους, κατὰ πεντηκοστῦς, — κατ' ἐνωμοτίας.* ¶ 4). Schol. Thucyd. 5, 68. *ἔχει ἑκάστη ἐνωμοτία ἄνδρας λβ'.* Sic fere E. 6, 4, 12. *εἰς τρεῖς τὴν ἐνωμοτίαν ἄγειν, τοῦτο — οὐ πλέον ἢ εἰς δώδεκα τὸ βάθος.* Sic enim efficiuntur 36.

ἐνώπιον, v. *ἐνύπνιον.*

ἐξ. v. omnino *ἐκ.*

ἕξ, *fex.* E. 3, 3, 9. *κέλευέ σοι ξυμπέμψαι ἓξ ἢ ἑπτά.* Cf. Λ. 11, 4. et *ἔτος*, vbi etiam eft *πέντε ἢ ἕξ.*

ἐξαγγελία, *denunciatio, indicium.* Π. 2, 4, 17. p. 137. *οὓς συλλαμβάνοντες κωλύοιεν τῶν ἐξαγγελιῶν*, *ne fuis poffint enunciare exercitus Perfarum aduentum.* Secundum Ammon. et Hefych. *ἐξάγγελος* eft *ὁ τὰ ἔνδοθεν διαγγέλλων τοῖς ἔξω.* Cf. Schol. Eurip. Hippol. 776. Hinc Abrefch. dilucc. Thuc. 8, 51. in noftro etiam loco proprie accipiendum putat.

ἐξαγγέλλειν, ¶ 1) *nunciare, indicare.* E. 1, 1, 5. *ἐς Ἀθήνας ἔπλευσε, ταῦτα ἐξαγγελῶν.* np. res bene geftas. 1, 6, 16. c. dat. E. 1, 6, 20. *τινῶν αὐτῷ ἐξαγγειλάντων, ὅτι Ἀθηναῖοι εἶεν.* §. 26. *τῷ Ἐτεονίκῳ ὁ κέλης ἐξήγγειλε τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν.* 3, 4, 1. *Ἡρώδας — ἐξήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὡς — παρασκευαζομένων.* (De eadem re c. particip. Αγ. 1, 6. *ἐξηγγέλθη βασιλεὺς ἀθροίζων καὶ ναυτικὸν καὶ πεζόν.*) Sic de fpeculatoribus, qui explorata referunt, Π. 6, 3, 3. *μένοντας ἐπὶ ταῖς σκοπαῖς, ὅ τι ἂν ἀεὶ καινὸν ὁρῶσιν, ἐξαγγέλλειν.* E. 2, 1, 15. 4,

4, 4, 8. De transfugis, Π. 6, 1, 22. ἐξάγγελλέ τε αὐτοῖς τὰ παρ' ἡμῶν, οὕτω τε ἐξάγγελλε — 6, 3, 7. et c. particip. pro inf. E. 7, 5, 10. Κρής — ἐξήγγειλε τῷ Ἀγησιλάῳ προσιὸν τὸ στράτευμα. ¶ 2) *enunciare clandeſtina conſilia*. Cf. ἐξαγγελία. Π. 2, 4, 12. ἥν τις ἐκεῖσε ἐξαγγείλῃ, ὡς ἐγὼ βουλοίμην — 5, 3, 9. A. 2, 4, 12. E. 6, 4, 36. it. res in conſilio geſtas, A. 1, 6, 5. c. accuſ. abſoluto: Κλέαρχον Cyrus παρεκάλεσε σύμβουλον — ἐπεὶ δ' ἐξῆλθεν, ἐξήγγειλε (Cod. Eton. ἐπήγγ.) τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν — ὡς ἐγένετο. 1, 7, 7. ¶ 3) *prodere*. A. 7, 2, 8. ἐξαγγέλλει τις Ξενοφῶντι, ὅτι, εἰ εἴσεισι, συλληφθήσεται. E. 1, 1, 10. 5, 4, 56. ¶ 4) *narrare, quae quis in familiari colloquio dixit*. Ἀπολ. 2. Ἑρμογένης, qui Socrati adfuerat, ἐξήγγειλε περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα, ὥστε — it. monita diuina, §. 13. ¶ 5) *a rege vel imperatore mandata ad milites ferre*. Π. 7, 5, 18. ἐξαγγεῖλαι πρὸς Μήδους τὰ παρὰ Κυαξάρους (quod aliis verbis dixit 4, 1, 10. et 11.) — ἐθέλω παρὰ σοῦ ἐξαγγέλλειν, ἀπιέναι πάντας. 8, 3, 1. ¶ 6) *edicere, praecipere*. Π. 6, 2, 8. εἰ τινῶν βουλομένων — ἀριστ[…] ἐξαγγελθείη τι ἔργο[…] νάγκῃ πρὸ τοῦ ἀρίστο[…] γάσασθαι.

ἐξαγγέλλεσθαι. E. […] 14. τὸν Φαρνάβαζον […] γείλατο μάχεσθαι καὶ […] Medium hic, vt ſa[…] niſi τὶς omiſſum eſt, […] bet paſſiue accipi […] Doruill. ad Charit. p[…] *nunciabatur*, […] transfugis. Nam hi […] erant ἐξάγγελοι eſſe. […] αγγελία. Morus, Br[…] um ſecutus, edidit […] γέλλετο. In ed. Ald. […] que eſt ἐξηγγείλατο.

ἐξάγειν, ¶ 1) *educer*[…] filiam e domo ſ. gy[…] ceo, Π. 5, 2, 3. b) […] tes ſecum in venatio[…] Π. 1, 2, 9. ἐξάγει τὴ[…] σειαν τῆς φυλακῆς. 2, […] ἐπὶ θήραν αὐτοὺς ἐξ[…] 8, 1, 12. 13. et line[…] Π. 1, 4, 14. rex ἐξάγ[…] θήραν. Hic vel e pr[…] dentibus intell. Κῦρο[…] cum Hutch. verte v[…] *tum proficiſcitur*. [… …] 2, 3. cf. θήρα. c) can[…] venandum, K. 6, 2. […] γειν αὐτὰς ἐπὶ τὰ κυνη[…] 7, 2. d) equum et […] iumenta e ſtabulo, […] 5, 1. Ιπ. 4, 4. τῷ ἱπ[…] μῳ ἐξακτέον τὸν ἵππον, […] ψήξει. 5, 4. it. §. 10. […] γόμενος ὁ ἵππος. e) eq[…] decurſionum cauſa, v[…]

des equorum exerceantur, pacis tempore, Ἱππ. 1, 18. bis. §. 20. bis. et in bello, 4, 9. f) exercitum e caſtris ad expeditionem, ſ. ad proelium, Π. 3, 3, 25. ἐξῆγε τὸ στράτευμα. 4, 2, 5. 5, 1, 12. A. 5, 1, 11. 5, 2, 1. E. 2, 4, 20. 3, 5, 5. 6, 2, 10. 7, 5, 21. de quo loco v. ἀπάγειν n. 2. Cf. ἰατρός. Et omiſſo acc. *expeditionem ſuſcipere*, Ἀγ. 2, 24. E. 4, 5, 14. 5, 4, 38. it. vt accipiat imperia, Π. 5, 4, 11. it. ad iter, A. 7, 8, 12. ἐξάγει νύκτωρ πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως ἔλθοι — et ſine acc. Π. 2, 4, 13. οὕτως ἐξάγει ὡς εἰς θήραν παρεσκευασμένος. A. 6, 6, 20. E. 6, 5, 39. it. ad pabulandum, A. 6, 4, 6. ἀνάγκη ἦν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξάγειν. §. 13. ὁ δ' οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν. §. 14. Sic Π. 6, 1, 14. ἐξῆγεν εἰς προνομάς. vbi nonnulli legunt ἐξ. πρὸς νομάς, quos ſequitur Wetſten. ad Ioh. 10, 3. 9. Sed Pollux 1, 250. iungit ποιμαίνειν et ἐπὶ νομὰς ἐξάγειν. it. ex anguſtiis, ſine acc. E. 6, 5, 18. ἔγνω ἐξακτέον εἶναι — ἐκ τοῦ κόλπου. — ἐκ τοῦ στενοῦ ἐξῆγε. it. ex vrbe contra hoſtem, E. 1, 1, 24. 1, 3, 4. it. extra vrbem, ſi forte hoſtes veniant, E. 1, 4, 8. it. ſecum e regione, Π. 3, 1, 17. in aliam, c. εἰς, Π. 3, 3, 7. it. e tentorio conuiuii, Π. 2, 3, 18. g) captiuos ex vrbe, E. 4, 5, 6. ἐθεώρει πολλὰ τὰ ἐξαγόμενα, ήp. αἰχμάλωτα. e carcere in publicum, E. 6, 4, 37. Similiter e tentorio ad ſupplicium, A. 1, 6, 10. ¶ 2) *prouehere*. in pompa, Π. 8, 3, 6. ἐξήγετο ἅρμα e regia — τρίτον ἅρμα ἐξήγετο. ¶ 3) *abire iubere, dimittere*. a) praeſidia ex vrbe, E. 3, 1, 8. b) chorum e theatro, E. 6, 4, 16. v. χορός. ¶ 4) *exportare merces*, Ἀθ. 2, 3. Πο. 3, 2. bis. 4, 40. v. εἰσάγειν, et ἀντεξάγειν. Sed etiam de iis, quae clam et furtim e regione exportantur, Πο. 4, 21: ἀργύριον δημόσιον ἐξαγόμενον — ἀνδράποδα ἐξάγοντι. ¶ 5) *deriuare*. O. 20, 12. ὕδωρ ἐξάγεται ex agris τάφροις. ¶ 6) *elicere*. v. γέλως. ¶ 7) Eleganter de Lycurgo non permittente domi coenari, Λ. 5, 2. εἰς φανερὸν ἐξήγαγε τὰ συσκήνια. ¶ 8) *concitare, mouere, impellere*. Heſych: ἐξάγειν· παροξύνειν. Ita legitur paſſiuum c. inf. vt προάγειν, A. 1, 8, 15. Cyrus etſi videbat Graecos victores, tamen οὐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν. Vulgo male

le vertunt *evagatus fuit.* v. Hutch. ad h. l. et Dorvill. ad Charit. p. 481. Sic E. 7, 5, 8. Epaminondas, ſi hoſtes opportunum locum tenebant, οὐκ ἐξήγετο ἐπιτίθεσθαι. ¶ 9) Π. 4, 1, 11. pro οὐκοῦν καὶ ἄλλοις προθύμως λέξεις; Brodaeus, quem Zeun. ſequitur, legit: οὐκ. κ. ἄλλους, ἔφη, προθ. ἐξάξεις; vt ſit *hortaberis.* 8, 5, 5. ἐξάξειν habet Philelph. pro ἐξοίσειν. Non bene de re inanimata.

ἐξάγεσθαι, *excitare.* Ιερ. 9, 11. μικρὰ ἆθλα πολλοὺς πόνους, πολλὰς ἐπιμελείας ἐξάγεται ἀνθρώπων.

ἐξαγωγή, *eductio equitum exercitii cauſa.* tempore belli, Ιππ. 4, 9.

ἐξάδαρχος, *ſex militum dux.* Π. 3, 3, 7. 8, 4, 13.

ἐξαιμακτοῦν, *calcaribus* ſ. *ſtimulis fodere equum, vt ſanguis eliciatur.* Π. 7, 1, 15. ἐνίει — ἐξαιματῶν τῷ κέντρῳ, calcaribus equum. Ita Steph. pro lectione Ald. ἐξαιμάτων. Sed margg. ἐξαιμάττων, quod melius videtur. Saltem Pollux 1, 214. habet τῷ κέντρῳ ἐξαιμάσσειν. Cf. 2, 215.

ἐξαιρεῖν. Multa de hoc verbo notauit Thomas Mag. in v. ἐξεῖλε. ¶ 1) *eximere.* A. 2, 1, 7. τὰ ἱερὰ ἐξῃρημένα. 2, 3, 9. Φοίνιξ, ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος. Sic de animi affectionibus, A. 2, 5, 2. p. 109. ὅπως ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιστίαν. ¶ 2) *auferre, detrahere.* Ιε. 8, 2. ἐξαιροῖτο ὁ χαλινὸς. Oppon. ἐμβάλλοιτο. Zeun. ſine cauſa mauult ἐξαίροιτο, vt eſt in vett. edd. ¶ 3) *effodere, egerere.* K. 9, 16. ἐπιβαλεῖν τὴν ἐξαιρεθεῖσαν γῆν. ¶ 4) *excipere.* Απ. 1, 4, 15. μέσον σὲ ἐξαιροῦντες (a cura ſua) ἐν ἀμελείᾳ κατατίθενται. ¶ 5) *expellere* ſ. potius *delere.* E. 4, 2, 6. σφῆκας ἐξαιρεῖν. Leuncl. *extinguere.* cf. Aeſchin. dial. 2, 1. et Fiſcheri indic. ¶ 6) *euertere ciuitatem.* E. 2, 2, 12. μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν. 6, 5, 35. de eadem re eſt ἀναστάτους ποιῆσαι τὰς Ἀθήνας. ¶ 7) *capere vrbem,* i. q. αἱρεῖν. E. 7, 1, 18. Καρύας ἐξαιρεῖ κατὰ κράτος. ¶ 8) *ſecernere, ſeligere.* a) regi optimum e praeda. Π. 4, 5, 16. Κυαξάρῃ ἐξέλετε (margg. ἐκλέξασθε, per gloſſema) ὅ,τι ἂν — χαρίζεσθαι. §. 17. γυναῖκας ἐξαιρεῖτε — ἐπειδὰν δὲ ἐκείνῳ ἐξέλητε. 4, 6, 6. 5, 1, 2. ἐξῃρούμην σοι (Cyro) αὐτὴν, *ich half dir ſie ausleſen.* All. ἐξῃρούμεν.

ρεῦμεν, quod probat Hutch. quia mox ſequitur ἐξαιρεῦμεν ἀνδρί σε. 5, 5, 1. 6, 4. 3. b) militibus, Π. 5, 3, 3. c) *deo conſecranda ſecernere.* Π. 4, 5, 7. τοὺς μάγους καλέσας, τὰ τοῖς θεοῖς νομιζόμενα — ἐξαιρεῖσθαι ἐκέλευσε. §. 16. 4, 6, 6. 5, 3, 2. 7, 3, 1. 7, 5, 13. A. 5, 3, 5. τὴν δεκάτην ἐξεῖλον τῷ Ἀπόλλωνι. v. Obſ. Miſcell. Vol. V. p. 231. ¶ 9) *deſtinare, conſecrare.* Π. 8, 3, 1. τὰ τεμένη τὰ τοῖς θεοῖς ἐξῃρημένα. 8, 5, 9. Cyrus Cyaxari dicit, ὅτι οἶκος αὐτῷ ἐξῃρημένος εἴη ἐν Βαβυλῶνι καὶ ἀρχεῖα. Regem enim Perſarum in quauis vrbe οἶκον ἐξαίρετον habuiſſe narrat Chariton 8, 1. vbi v. Doruill. cf. ſupr. βασίλειον. ¶ 10) *impedire.* c. gen Iπ. 5, 3. ὁ κημὸς — τὸ ἐπιβουλεύειν ἐξαιρεῖ τῶν ἵππων.

ἐξαίρειν, *in altum tollere.* Π. 2, 4, 14. aquila leporem συναρπάσας ἐξῆρε. K. 2, 8. σχελίδες — ἴσα τὰ ὕψη ἐξαίρωσιν. Omnibonus vertit: *aequaliter ſurgant, i. e. habeant aequalem altitudinem.* Weiſ. cum Leuncl. ante ἴσα inſerit εἰς. quod non placet. Potius elegans eſt verbum ſpeciei pro verbo generis ποιεῖν. Declaratur enim ſimul modus efficiendi. Cf. Poll. 5, 32. qui explicat verbis ἀπιστοῦντῃ (τῶν χαρίων) ἀνισότητι τῶν δικτύων (np. ἀνίτων) τὴν στάσιν.

ἐξαιρεῖσθαι, ¶ 1) *eximere, efferre.* A. 5, 1, 10. τὰ ἀγώγιμα — ἐξαιρούμενοι e nauibus. ¶ 2) *demittere, contrahere,* vel omnino *remouere, relinquere.* E. 1, 1, 8. εἰπὼν τούτοις διώκειν ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἱστία. np. vt leuiores eſſent, ſiue, Fr. Porto interprete, vt onere leuatae ad proelium eſſent expeditiores. ¶ 3) *eligere.* A. 2. 5, 3. p. 113. ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα. Cf. ἐξαιρεῖν nr. 8.

ἐξαιρετέον ἐστὶ, *deligere oportet.* Π. 4, 5, 17. γυναῖκας καλὰς ἐξαιρετέον ἂν εἴη.

ἐξαιρετέος, *remouendus, exauctorandus.* Π. 2, 2, 15. p. 111. τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους — ἐξαιρετέους εἶναι ἐκ τῆς στρατιᾶς. p. 112. ἐξαιρετέοι οἱ τοιοῦτοι ἡμῖν εἰσι.) §. 16. ignaui illi milites dicuntur ἀφαιρεθέντες.) Edd. vett. ἐξαιρέτους et ἐξαίρετοι. Camerar. Steph. Muretus dederunt ἐξαιρετέους, quod ἐξαίρετος ſit *exemtus,* non *eximendus.* Verum Abreſch. di-

dilucc. Thuc. 3, 68. legit ἐξαιρετοὺς, ob locum Suidae: ἐξαίρετον· τὸ ἐπίλεκτον. ἐξαιρετὸν δὲ, ἐξυτόνως, τὸ ἐκβαλλόμενον.

ἐξαίρετος, ¶ 1) *destinatus, electus*, np. ex praeda. Π. 8, 4. 13. dona τοῖς περὶ αὐτὸν ὑπηρέταις ἐξαίρετα ἐδίδου πρὸς τὴν ἀξίαν ἑκάστῳ. ¶ 2) *eximius, praecipuus*. Hesych: ἐξαίρετον· ἐπίλεκτον, προηγούμενον. A. 7, 8. 13. ὥστε ἐξαίρετα λαμβάνειν (τὸν Ξενοφῶντα) καὶ ἵππους καὶ ζεύγη. Λ. 15, 3. Lycurgus regi γῆν ἀπέδειξεν ἐξαίρετον. Cf. ἐξαιρετέος.

ἐξαίσιος (poet. Port.), *ingens, nimius, intempestiuus*. Hesych: ἐξαίσιοι· πολλοὶ, μεγάλοι, ἀνυπέρβλητοι. Gloss. vett. ἐξαίσιος, *vastus, immanis*. Cf. Hesych. saepius, Poll. 3, 88. Etymol. M. et inde Suid. inprimisque Fischer. ind. Aeschin. Aγ. 2, 4. φυγὴ γίνεται ἐξαισία, *fuga effusa*. Bach. et Fischer. vertunt *turpis*. Sic E. 4, 3, 4. Sed E. 5, 4, 17. ἄνεμος ἐξαίσιος αὐτῷ terra proficiscenti ἐπεγένετο. O. 5, 18. ὄμβροι ἐξαίσιοι.

ἐξαιτεῖσθαι, *precibus impetrare alicuius salutem*. A. 1, 1, 3. συλλαμβάνει Κῦρον ὡς ἀποκτενῶν. ἡ δὲ μήτηρ ἐξαιτησαμένη αὐτὸν ἀποπέμπει. v. Wetst. ad Luc. 22, 31. vbi tamen aliter dicitur.

ἐξαίφνης (poet. Port.), *subito, repente*. Π. 3, 3, 15. πάντα τὰ πολεμικὰ ἐξαίφνης ὁρώμενα φοβερώτερα. A. 5, 6, 9. 10. 5, 7, 13. 6, 2, 11. 6, 3, 1. 6, 5, 5. E. 1, 6, 16. 3, 2, 12. 5, 4, 39. Aπ. 4, 2, 6. νομίζουσί τινες ἄνευ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας αὐτόματοι ἐξαίφνης δυνατοὶ ταῦτα ποιεῖν ἔσεσθαι. Iπ. 7, 4. 18. 8, 7. 11. 9, 4. ὅ τι δ' ἂν ἐξαίφνης σημήνῃ — ἵππον ταράττει. K. 6, 17.

ἐξακεῖσθαι, *mederi, leuare*. Π. 8, 2, 11. περιττὰ τῶν ἀρκούντων. τούτοις τὰς ἐνδείας τῶν φίλων ἐξακοῦμαι. Edd. vett. ἐξαρκοῦμαι, quod periti interpretes non tulerunt.

ἐξακισμύριοι, *sexagies mille*. Π. 2, 1, 2. p. 88. bis.

ἐξακισχίλιοι, *sexies mille*. Π. 2, 1, 2. p. 87. Πο. 4, 23. Sed c. articulo A. 1, 8, 17. τοὺς ἐξακισχιλίους, h. e. equites ante regem in acie collocatos, de quibus dictum erat 1, 7, 9.

ἐξακοντίζειν, *eiaculari*. A. 5, 4, 14. οἱ πολέμιοι ἐμάχοντο καὶ ἐξηκόντιζον τοῖς παλτοῖς. In nonnullis deest καὶ ἐξηκ. Sed construitur

tur c. dat. etiam E. 4, 6, 11. τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες. C. acc. E. 5, 4, 40. ἐξακοντίζειν τὰ δόρατα. it. §. 52.

ἑξακόσιοι, *sexcenti*. A. 5, 5, 4. vbi etiam legitur pro εἴκοσι.

ἐξακούειν, *audire*. Π. 4, 3, 2. στὰς ὅπου ἔμελλεν ἂν ἐξακούεσθαι τὰ λεγόμενα.

ἐξακτέον, v. ἐξάγειν.

ἐξαλαπάζειν (poet. Port.), *vastare*. Hesych: ἐξαλαπάξαι · ἐκπορθῆσαι. A. 7, 1, 19. πόλιν ταύτην ἐξαλαπάξομεν.

ἐξαλείφειν, *delere*. Est verbum proprium de scriptura. E. 2, 3, 20. Θηραμένην ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου, πp. τῶν τρισχιλίων. Eadem formula est ap. Lysiam, vbi v. Markland. Coniect. Lys. p. 576. Plura exempla habet Wetsten. ad Apoc. 3, 5. Simpliciter E. 2, 3, 21. ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ, etc. et 6, 3, 8. Paulo aliter ¶ 2) *quae iam scripta sunt, delere et omittere*. Iπ. praefat. ταυτὰ γνόντες ἐκεῖνοι, οὐκ ἐξαλείψομεν ἐκ τῶν ἡμετέρων, ἀλλὰ παραδώσομεν αὐτά.

ἐξαλίειν s. ἐξαλίζειν, *volutare, volutando puluerem abstergere*. Moeris: ἀλίσας, Ἀττικῶς· κονίσας. ἢ κυλίσας, Ἑλληνικῶς. Eustath. ad Il. γ. p. 289. ἀλίζειν ἐλέγετο τὸ ἐν κόνει κυλίεσθαι. Bisetus ad Aristoph. nubb. 32. Εὐστάθιος (ad Il. λ, p. 836, 48.) · ἐξαλίσαι, ἤγουν κυλισθῆναι ποιῆσαι — ἀλίζειν δὲ, τὸ ἐν κόνει κυλίεσθαι ἢ κόνει φύρεσθαι. ὅθεν ἵππον ἐξαλίσαι, τὸ κυλισθῆναι ποιῆσαι. Suidas: ἐξαλίσας· ἐκκυλισθῆναι ποιήσας εἰς κόνιν. ὅθεν ἀλινδήθρα ὁ τόπος. Cf. Schol. Aristoph. l. l. Poll. 1, 183. et Spanhem. ad Aristoph. l. l. O. 11, 18. ὁ παῖς ἐξαλίσας τὸν ἵππον οἴκαδε ἀπάγει. Optime Steph. in ind. thesauri videtur explicare *e volutabro domum ducit*, i. e. *postquam eum sese in volutabro euoluere s. voluere siuit*.

ἐξαλλάττειν, np. τὸν δρόμον, *a recta via deflectere*. K. 10, 7. ἵνα εἰς τὰς ἄρκυς ποιῆται τὸν δρόμον, μὴ ἐξαλλάττων.

ἐξάλλεσθαι, ¶ 1) *exsilire*. Π. 7, 1, 14. ἵπποι metu camelorum — ἔκφρονες γενόμενοι — ἐξήλλοντο. Possit etiam reddi *saltu facto deflectebant*. Iπ. 8, 14. ¶ 2) *exsultare prae effusa laetitia*. A. 7, 3, 16. Seuthes in coena, cum buccinatores introiissent, ἐξήλατο ὥσπερ βέλος φυλαττόμενος μάλα ἐλα-

ἐλαφρῶς. haud dubie ad certum modum. Sed hoc quoque loco potest esse *saltu deflexit.* ¶ 3) *desilire.* Π. 8, 8, 12. ἐξάλλονται e curribus. E. 7, 2, 6. ἐξαλλομένων ἀπὸ τοῦ τείχους εἰς τὸ ἄστυ. Pro ἀπὸ in margg. est κατά. §. 8. ἀπὸ τῶν πύργων ἐξήλλοντο. ¶ 4) *subsultare.* Π. 7, 1, 16. ἐξαλλομένων τῶν τροχῶν, *cum rotae propter aceruos cadauerum vel axe excuterentur, vel nimis in altum attollerentur.*

ἐξαμαρτάνειν, fere i. q. simplex ἁμαρτάνειν, ¶ 1) *aberrare a scopo.* Π. 2, 1, 6. p. 93. παίσαντες ἐξαμάρτωμεν, ab eo quem ictu petimus. ¶ 2) *peccare, errare, imprudenter agere.* Π. 3, 1, 21. ὁπόσα ἀγνοίᾳ ἄνθρωποι ἐξαμαρτάνουσι. 3, 3, 25. ἔλεγεν ὅτι ἐξαμαρτάνοι διατρίβων, καὶ οὐκ ἄγων ὡς τάχιστα. E. 1, 4, 6. τὴν πόλιν ἐξαμαρτάνουσαν, bello imprudenter gesto. 3, 2, 6. ἐξαμαρτάνειν est de immodestia militum. O. 3, 13. in re familiari. c. περί, A. 5, 7, 18. περὶ τὰ μέγιστα ταῦτα ἐξαμαρτάνοντες. ¶ 3) Ιπ. 4, 2. πάντα εὐιατώτερα, ἢ ἐπειδὰν ἐνσκιῤῥωθῇ τε καὶ ἐξαμαρτηθῇ τὰ νοσήματα, *quando circa morborum curationem pecca[...]*
fuerit. Ita Steph.
nouum dicit hunc v[...]
vsum. Camerar. *pe[...]*
rorem neglecti, q[...]
minus placet.

ἐξαμείβειν, *peragr[...]*
Hesych: ἐξαμείψει· —
ρεύσεται. Αγ. 2, 2. ἐξ[...]
ψας Μακεδονίαν εἰς Θε[...]
λίαν ἀφίκετο. In loco
rallelo E. 4, 3, 2. [...]
αλλάξας.

ὁ ἐξάμηνος, πρ. χρόνος[...]
mestre, sex menses.
2, 3, 7. ὁ ἐξάμηνος καὶ [...]
καὶ εἴκοσιν ἔτη τῷ [...]
ἐτελεύτα. 3, 3, 3. ᾔτ[...]
αμήνου σῖτον.

ἐξαναγκάζειν, ¶ 1) [...]
pellere. Ακ. 2, 1, 16. [...]
ἀργίαν πληγαῖς ἐξαν[...]
ζουσιν, h. e. ἐξιέναι [...]
κάζουσι. v. Abreſch. [...]
lucc. Thuc. 2, 8. et 8, [...]
¶ 2) pro simplici ἀναγ[...]
ζειν, Ιπ. 1, 25. αἱ ἀνα[...]
ζειν μελετῶν (αὐτοὺς) ἐξ[...]
ναγκάσαις.

* ἐξανδραποδίζειν et
ἐξανδραποδίζεσθαι, [...]
seruitutem redigere. H[...]
sych: ἐξανδραποδίζετ[...]
αἰχμαλωτίζεται. Sed [...]
Xenophonte de vrbib[...]
dicitur. E. 2, 1, 10. [...]
κράτος αἱρεῖ καὶ ἐξηνδραπ[...]
δισεν Athenas. 2, 2, 1[...]
ἐξανδραποδίσασθαι τὴν π[...]
λιν. 6, 5, 38. p. 431. ἐξαν[...]
δραποδίσασθαι ὑμᾶς, Athe[...]
nien[...]

nſes. Ar. 4, 2, 15. Σ. 36.
θεῖν, *floribus indui eſſe*. K. 5, 5. ἡ γῆ ιθοῦσα βλάπτει τὰς κύ— τὰς ὀσμάς. Phauo-: ἐξανθήσει · ἀνθήσει. ἐξανθῶ · ἀναβλαστάνω.
ιστάναι, ¶ 1) *ſurgere ere*. Π. 4, 1, 8. extr. ἐουλοίμην ἂν — Μήδους υμουμένους ἐξαναστήσας γκάζειν κινδυνεύσοντας ι. Videtur alludi ad :um conuiuium, vbi uiuae dicuntur ἐξανα-ιαι. v. Poll. 6, 112. et ίστασθαι nr. 1. ¶ 2) *ıtare feras e latebris*. ı, 4, 15. ὡς ἐπιόντες τὰ ΄α ἐξανισταῖεν. *milites inſidiis*, E. 4, 8, 37. :ράτης ἐξανίστησι τὴν ιαν. Cf. medium. ¶ ι praeteritis i. q. men, vbi vid.
΄στασθαι, ¶ 1) *ſur-*:. a) de lapſu, Π. 1, . ὁ ἵππος, qui lapſus , ἐξανέστη. K. 10, 18. itor lapſus. b) e ſede, ɜn. Ιερ. 7, 7. ἐξανιστα-νς θάκων. c. ἐκ, Ιπ. 12, ɜques ἐξανιστάμενος ἐκ μηρῶν, *femora ſua llens*, vt iaculum at. Hayniſch: *wenn ι ſich mit den dik-Beinen erhebt*. Sed ɪs etiam μηρούς equi lligere. it. in concione, vt ἀναστῆναι, A. 6, 1, 20. πλείονες ἐξανίσταντο λέγοντες. 6, 4, 9. ἐξαναστὰς εἶπε Ξενοφῶν. c) e ſomno, O. 10, 8. ἐξ εὐνῆς — ἐξανιστάμενοι. d) e luſtro, K. 10, 9. aper θορυβούμενος ἐξαναστήσεται. e) e conuiuio, Ct. ἐ ανιστέναι nr. 1. Π. 8, 4, 12. ἐξανισταμένων δ' αὐτῶν ἐξανέστη καὶ ὁ Κῦρος. margg. συνεξανέστη. c. εἰς, Σ. 9, 1. ἐξανίστατο εἰς περίπατον.
¶ 2) *prodire* ſ. *prorumpere e loco inſidiarum*. Cf. ἐξανιστάναι nr. 2. Π. 5, 4, 2. κελεύει ἅρματα ἐ . ανιστάντα φεύγειν. 6. 3. 6. ἐξαναστάντες ἐπιθέσθε τοῖς ἀναβαίνουσιν. A. 5. 3. 2. E. 4, 8, 37. 5, 1, 12. 5, 4. 59. Huc pertinere videtur Π. 5, 4, 3. τιτρώσκει. ποιήσας δὲ τοῦτο ἐξανίσταται ὡς σὺν διώκουσι hoſtibus γένοιτο. Haud dubie enim latuerat in inſidiis. All. ἐξίσταται, *ſeceſſit*, quod Zeunio placebat. Sed nobis vtrumque durum videtur.
¶ 3) *caſtra mouere*. Π. 5, 3, 16. p. 301. ὅταν μέλλητε νυκτὸς ἐξαναστήσεσθαι.
¶ 4) *pergere in hoſtem, impetum facere, ſurgere ad hoſtem inuadendum*. Π. 7, 1, 13. A. 4, 5, 14. οἱ ὀπισθοφύλακες ἐξαναστάντες — ἔδραμον εἰς τοὺς

τοὺς πολεμίους. Vbi eſt redundantia quaedam, vt in Hebr. קום

ἐξ ανύτειν, *perficere*. Π. 5, 4, 9. εἰ μὴ αὐτὸς ἐξανύτοι.

ἐξαπατᾷν, *decipere*. Eſt i. q. ἀπατᾷν. v. Π. 5, 4, 10. p. 312. et Iπρ. 5, 10. a) De fraude illicita, et turpi, et quae vel ſit nocendi conſilio, vel ſaltem noxam parit, ſiue inſit in verbis ſiue in factis ſiue in vtrisque, Π. 1, 5, 7. p. 55. εἰ ταῦτα λέγω — ἄλλως γιγνώσκων — ἐμαυτὸν ἐξαπατῶ. 1, 6, 19. p. 75. bis. 4, 2, 7. ἐὰν μὲν ἀληθεύητε — ἐὰν δὲ ἐξαπατᾶτε. 7, 4, 3. νομίζοντες ἐξηπατῆσθαι, np. quod facta verbis non reſpondeant. 8, 8, 2. ἄλλοι ἄλλαις πίστεσιν ἐξαπατηθέντες ἀπώλοντο, ſcil. iureiurando et promiſſis violatis, vt A. 2, 6, 11. ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾷν. 3, 2, 13. μεγάλως ἡγεῖσθε ἐξαπατηθῆναι, *errore veſtro in mala incurrere*. 5, 7, 5. πῶς ἂν ὑμᾶς ἐγὼ ἐξαπατήσας (verbis, mendacio,) ἄγοιμι; — ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας καὶ καταγοητευθέντας ὑπ' ἐμοῦ — ἐγὼ ἔσομαι ὁ ἐξηπατηκὼς ὑμᾶς, ὑμεῖς δὲ οἱ ἐξηπατημένοι. 7, 6, 16. μωρῶς ἐξαπατώμενος — ὑπὸ πολεμίου ἐξηπατήθην — φί-

λῳ ἐξαπατᾷν αἴσχιον,
απατᾶσθαι. Intellig
pacta de ſtipendio d
non ſeruata. Sic E.
5. ὑπὸ σοῦ ἐξαπατ
contra fidem datam.
4, 2, 19. τῶν τοὺς
ἐξαπατώντων ἐπὶ β
Iπ. 9, 1. ἥκιστα ἐξα
το πῶλον καὶ ἵππον
νος. Sic de vatibu
1, 6, 2. οἵ σε ἐξαπ
verbis. de iactatore
1, 6, 19. p. 71. ἐξη
κὼς εἴης ἄν, ſcil. et v
et factis. Cf. Aπ. 1,
Similiter de diis, qu
minibus falſam op
nem indiderunt, A
4, 16. de iniuſtis a
toribus, E. 1, 7,
mulieribus fucatis
ris purpuriſſatis, O.
5. 8. de ſophiſtis, K
4. τῶν ἐξαπατᾷν
ἐχόντων. §. 8. οἱ σο
ἐπὶ τῷ ἐξαπατᾷν λ
de canibus, quae a
giis aberrant, K.
προάγουσι συνειδυῖαι
ὅτι ἐξαπατῶσιν venato
§. 9. ἐξαπατᾷν παρ
c. duplici acc. intell
τὰ, Π. 3, 1, 11. ε
μὲν ἐβουλήθης ἐξαπ
αὐτὸν, *factis in err*
inducere, οὕτως ἐξα
σαντα, ὥσπερ ἄν τις
φλοὺς ἢ κωφοὺς — ἐξα
σειεν. A. 5, 7, 7. εἰ
αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθ

ταῦτα, ἢ ἄλλον ἐξαπα-
ι ταῦτα, np. verbis.
6, 17. Cod. Eton. ἐδύ-
ι ταῦτα ἐξαπατᾶν, scil.
s promissis. In all.
st ταῦτα.) Ἀγ. 2, 29.
μέγιστον ἐξηπατημένος,
e summa. it. sequ.
A. 5, 7, 4. ὅστις τοῦτο
ιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι,
ἥλιος δύεται - τοῦτο
ν ὅπως τις ἂν ἐξαπατή-
b) De fraude licita
bello. Π. 1, 6, 19. p.
μὴ ἐξαπατᾶν, καὶ ἐξα-
ᾶν — τοὺς φίλους δίκαι-
η ἐξαπατᾶν ἐπί γε ἀγα-
p. 77. τὸ εὖ ἐξαπατᾶν.
9. οἱ ἐξαπατῶντες τοὺς
ιμίους — ταῦτα μᾶλλον
ατᾶν δύναται (male e-
r δύνανται) τοὺς πολε-
;. Ἀγ. 1, 17. ἐπεὶ πό-
ις προεῤῥήθη, καὶ τὸ
ατᾶν ὅσιόν τε καὶ δίκαι-
ἐκείνου ἐγένετο. §. 29.
, 4, 21. Ἱππ. 5, 5. 10.
Ἀπ. 4, 2, 15. sqq. c)
iuum, praeter exem-
supra allata, habet
m alios vsus, vt Ιερ.
. ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ τῆς
υνίδος, perperam iu-
re ob splendorem
nnidis. Σ. 5, 9. ὡς
ἐξαπατηθείησαν οἱ κρι-
np. non clare viden-

ατᾶσθαι. Medium
passiuo, A. 7, 3, 2.
ἐξαπατήσεσθαι ὑμᾶς,

ἀλλὰ λήψεσθαι μισθόν,
circumuentum iri.

ἐξαπάτη, fraus. A. 7, 1, 16. Λακεδαιμονίους — τῆς ἐξαπάτης τιμωρησώμεθα, quia non dederant Graecis promissum stipendium et commeatum.

*ἐξαπατητικός, ad decipiendum aptus. c gen. Ἱππ. 4, 12. τοῦτο ἐξαπατητικὸν τῶν πολεμίων.

ἐξάπηχυς, sex cubitorum. A. 5, 4, 6. πλατὸν ὡς ἐξάπηχυ.

ἐξαπιναῖος (poet. Port.), repentinus. Etymol. M: ἐξάπινα, ἐπίῤῥημα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀφανής, ἄφινα καὶ ἄπινα. Αθ. 3, 5. ἐξαπιναῖον (improuisum) κίνδυνα et ἀηθὲς ὕβρισμα fere idem valent. Potest enim ἐξαπιναῖον idem esse quod ἀπροσδόκητον, quod fit ἐξ ἀπροσδοκήτου καὶ ανελπίστου. v. Poll. 6, 193. Videtur igitur intelligi insigniter atrox. E. 6, 4, 33. ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐξαπιναῖος τε καὶ οὐκ ἔχων φανερὰν πρόφασιν ἐγένετο. Ιερ. 10, 6. πολεμίων ἐφόδους κρυφαίας καὶ ἐξαπιναίας. Ιπ. 9, 4. bis.

ἐξαπιναίως (poet. Port.), repente. Thomas: ἐξαπιναίως Θουκυδίδης, Φίλων, καί τινες ἄλλοι· οἱ δὲ ῥητορικοὶ, ἐξαπίνης. τὸ δὲ ἐξάπινα, οὐχ Ἑλληνικὸν ὅλως.

E. 1, 6, 20. ἀνήγετο περὶ μέσας νύκτας, ὡς ἐξαπιναίως προσπέσοι. Ἱπ. 9, 5. oppon. ἠρεμαίως.

ἐξαπίνης (Port. poet.), *repente*. Steph. in thes. laudat e Xenoph. ἐξαίφνης, eumque dicit noluisse dicere ἐξαπίνης, quod sit ποιητικώτερον. At Xenophontem constat gaudere poeticis. Π. 6, 2, 10. μὴ ἐξαπίνης ἄοινοι γενόμενοι νοσήματι περιπίπτωμεν. A. 3, 3, 6. 3, 5, 2. 4, 7, 18. 5, 2, 17. 6, 4, 19. Απ. 4, 3, 9. Ἱππ. 8, 19.

ἐξάπτειν, *alligare, suspendere*. K. 9, 13. τὸ ξύλον τὸ ἐξαπτόμενον. 10, 7. τὸν περίδρομον retis ἐξάπτειν ἀπὸ δένδρου.

ἐξαρέσκεσθαι, *placare*. c. dat. O. 5, 3. θεοῖς ἐξαρέσκεσθαι θύοντας. §. 19. πρὸ τῶν πολεμικῶν πράξεων ἐξαρεσκομένους τοῖς θεοῖς καὶ ἐπερωτῶντας θυσίαις. Haec lectio est e margg. Nam textus olim habebat ἐξαρεσκευομένους. Et sane Gramm. attulit locum e Clem. Alex. vbi ἐξαρεσκεύεσθαι significat *allicere*. Cf. Zeun. qui huius verbi testem etiam citat Plutarchum, it. Hesych: ἀρεσκεύεσθαι· φιλοφρονεῖσθαι.

ἐξαρκεῖν, ¶ 1) *suppeditare, ne quid desit*. Απ. 2, 4, 7. ὅ τις οὐκ ἐξ[...]
σατο — ταῦτα ὁ φιλα[...]
τοὺς φίλους ἐξήρκεσε[...]
2) *parem esse*. K. 1[...]
Χείρωνος βίος πᾶσιν [...]
κει, *Chiron tam di[...]
xit, quam reliqui* o[...]
vel *tamdiu vt* [...]
posset instituer[...]
Gramm. hist. deor.
¶ 3) *sufficere, sati[...]*
c. εἰς, A. 7, 7, 32.
ἐξαρκῇ ταῦτα εἰς τὸν μ[...]
2 codd. ἐξικνῆται.
male. Hesych. et Pl[...]
rin: ἐξικνούμενον· ἐξα[...]
c. dat. Απ. 2, 6, 30.
κέσει μοι ἡ ἐπιστήμ[...]
τοὺς ἀγαθούς. 4, 1, [...]
αρκέσειν δέ σφισι τὸν [...]
τον — πρὸς τὸ διαπρ[...]
σθαι ὅ τι ἂν βούλων[...]
3, 13. ¶ 4) c. pa[...]
pro inf. Ἱερ. 7, 12. [...]
ἐξαρκέσεις τύραννος χ[...]
τα ἐκτίνων, ὅσους ἀ[...]
το; *satis multa po[...]
rit, vt possit repe[...]
iis, quibus sua abs[...]*

ἐξαρκεῖσθαι legitu[...]
ἐξακεῖσθαι. v. ἐξακ.

ἐξαρτᾶσθαι, c. gen. [...]
dere ab aliquo. Π. [...]
10. p. 312. οὐδ' ὁ χα[...]
ἀπέσται, ἀλλ' ἐξαρτ[...]
τῆς ἰσχύος, *(von
Hauptarmee) ita
iunctus erit, vt i[...]
possit ab exercitu[...]
bore.*

ἐξάρχειν, *incipere*[...]

ılii ſequantur. v. Ku-
, V. M. 1, 13. et ſu-
ἄρχειν. Π. 1, 4, 4.
ἃ — ταῦτα προὐκαλεῖ-
ἀλλ' ἅπερ — ταῦτα ἐξ-
:. Vbi προὐκαλεῖτο ſe-
ynonymum eſt. 3, 3,
ἐξῆρχε Διοσκούροις παι-
A. 5, 4, 7. ἐξῆρχε εἷς,
ἄλλοι παντες ᾄδοντες
εύοντο. vid. παιὰν,
cum coniunctum eſt
ıum ſolemne. C. gen.
:orem eſſe. A. 6, 6,
:νὸς βιαίου ἐξάρχω.

;εσθαι. E. 2, 4, 10.
11. ἐξάρξομαι οὖν ἐγὼ
αιᾶνα. Margg. ἐξάρξω
οὖν, quod cum Stph.
ntur recte probare
'us et Schneiderus,
n Zeun. ad Π. 4, 1,
ıtr. p. 328. ſq. vbi in
. Guelf. itidem male
ur ἐξάρχεσθε pro ἐξ-
τε.
;ῆς, v. ἀρχή nr. 1.
χος, *Exarchus*,
ı ex Ephoris Lace-
noniorum, tempore
Peloponneſiaci, E.
7.
:εῖν, *exercere*. Ιπρ.
ἣν ταῦτα πάντα ἐξη-
ένοι ὦσιν οἱ ἱππεῖς.

λίζεσθαι, *caſtra*
ere. c. εἰς, A. 7, 8,
Ἀσιδάτης — ἐξκυλίζε-
ἰς κώμας, np. e turri,
¦ua antea obſidеba-

tur. — Habet etiam Grammius hoc verbum.

ἐξαφιέναι, *emittere*. Ιπ. 12, 12. ἐξαφεῖναι τὸ παλτόν. Eſt aor. 2. qui non opus eſt vt cum Leunclauio mutetur in praeſens, ἐξαφιέναι, et Doruill. ad Charit. 3, 3. p. 278. conqueritur de criticis, qui hunc aoriſtum ferre noluerint. Cf. ἀφιέναι nr. 2.

ἐξεγείρειν, ¶ 1) *excitare e ſomno*. Π. 8, 7, 1. τοῦτο ἰδὼν ὄναρ ἐξηγέρθη. E. 6, 4, 36. ἐξεγερεῖ αὐτόν. ¶ 2) *excitare equum, vt ſe erigat et attollat*. Ιπ. 11, 12. ἐξεγείρας τὸν ἵππον. Cf. Poll. 1, 209. 211. et ἐγείρειν.

*ἐξεικάζειν, *aſſimilare, ſimilem ſ. ſimile facere*. Π. 1, 6, 19. p. 80. τὸ κεκινημένον χωρίον ἐξείκαστο τῷ ἀκινήτῳ. Ιερ. 1, 38. amati ᾗ μάλιστ' ἂν δύνωνται ἐξεικάζουσιν ἑαυτοὺς ταῖς τῶν φιλούντων ὑπουργίαις, *ſimulant obſequia, quae ſimilitudinem habeant cum iis, quae ex amore proficiſcuntur*. Minus perſpicue, opinor, Fr. Portus vertit: *ſimulant ſe, quam maxime poſſint, reſpondere obſequiis amantium*.

ἐξειλεῖν, *euoluere*, np. veſtigia impedita, *ſtudioſe indagare*. K. 6, 15.

caues

canes ἐξειλοῦσαι τὰ ἴχνη. Edd. vett. ἐξίλλουσαι, Margg. ἐξιλαοῦσαι f. ἐξιλάουσαι. quod corruptum videtur ex ἐξίλλουσαι, quam lectionem putamus veram esse. Nam ἴλλειν, ἰλεῖν et εἰλεῖν non differunt. v. Ruhnken. ad Timae. p. 51. Cf. ibid. p. 52. quae de his verbis dicat Hemsterhusius, qui in vno codice inuenit ἐξιλάνουσαι pro ἐξειλοῦσαι, in altero ἐξίλλουσαι.

ἐξεῖναι, 1) *licere*. A. 4, 3. 8. ᾔδεσαν ὅτι ἐξείη, αὐτῷ — ἀριστῶντι προσελθεῖν. Suidas laudat hunc locum, et ἐξείη interpretatur συνεκεχώρητο, εἰώθειστο. c. dat. Π. 1, 4, 28. ὁρᾶν σοι ἐξέσται. Αγ. 1. 24. et E. 3. 4. 15. προεῖπε ὅστις παρέχοι τὸ ἱππικὸν — ὡς ἐξέσοιτο (ὅτι ἐξέσται) αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι. c. 2 datt. Aπ. 2, 6, 36. ἡγοῦμαι οὐκ ἐξεῖναί μοι περὶ σοῦ λέγειν ἐπαινοῦντι — c. dat. et accus. Aπ. 2. 6, 26. εἰ ἐξῆν τοῖς κρατίστοις — συνθεμένους ἰέναι. v. ibi Ernest. In sequentibus est οὐκ ἐξῶν. c. dat. et nominat. Π. 3. 2. 8. βούλοιντ᾽ ἄν. ἀποτελοῦντες ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἀφεῖσθαι ... ἐγχάζεσθαι. — Poterat ... ἀποτελοῦσιν, ... ad Apoc. 2, 26. ¶ 2) ἔξεστί μοι, *facultatem habeo, possum, non impedior*. Αθ. 2, 4. παρακλεῖν ἔξεστιν (np. τοῖς ἄρχουσι τῆς θαλάττης.) Λ. 11, 1. εἴ τις βούλεται καταμαθεῖν — ἔξεστι καὶ τούτων ἀκούειν. E. 4, 3. 12. et Αγ. 2, 12. Ἀγησίλαον ἀνδρεῖον ἔξεστιν εἰπεῖν, np. ἡμῖν, *iure possumus, debemus*. c. dat. Π. 8, 1, 11. ᾧ μάλιστα ἔξεστιν ὑβρίζειν. Est descriptio principis. Αγ. 6, 7. E. 2, 3, 9. 3, 4, 5. Ιερ. 4. 9. τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς ὀπώρας συντέμνειν — τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται. 6, 14. Aπ. 1. 4, 9. 3, 9. 12. 13. O. 7, 41. bis. c. 2 datt. Π. 4, 3. 3. p. 231. ἐξέσται ὑμῖν πεζοῖς (*zu Fusse*) μάχεσθαι. 7, 1, 7. ἔξεστιν ἀγαθοῖς ἀνδράσι γενομένοις — ἀλλήλοις εἰσενεγκεῖν. 8, 3, 20. A. 2, 5. 3. p. 113. ὄρη — ἃ ἡμῖν ἔξεστι προκαταλαβοῦσι ἄπορα ὑμῖν παρέχειν. (Ibid. c. simplici dat.) 7. 1, 14. νῦν σοι ἔξεστιν ἀνδρὶ γενέσθαι, *in tua potestate est*. Αθ. 2, 13. Ιερ. 6, 11. 11, 10. bis. Aπ. 2. 1, 31. 4. 5. 10. c. acc. participii sine datiuo, A. 2, 6, 7. ὅτε ἐξείη πρὸς ἄλλους (στρατηγοὺς) ἀρχομένους ἀπιέναι. Steph. tamen et Hutch. malebant ἀρχομένοις. quae lectio sane esset facilior, sed

ſed tamen non videtur neceſſaria. Omnino deſideratur articulus. Nam milites ſaepe dicuntur *οἱ ἀρχόμενοι*. Αγ. 6, 2. Αϑ. 2, 5. Απ. 1, 1, 9. *ἃ ἔξεστιν ἀριϑμήσαντας εἰδέναι*. O. 8, 21. Ιπρ. 5, 15. Attice c. dat. et acc. Λ. 13, 9. *ἔξεστι τῷ νέῳ — Φαιδρὸν εἶναι*. E. 2, 3, 18. p. 97. *ἐξῆν αὐτοῖς — μηδένα λιπεῖν — λιμῷ πιέσαντας*. 4, 1, 15. 4, 8, 4. 5, 4, 60. Ιερ. 2, 8. Απ. 3, 9, 9. *ἐξεῖναι αὐτοῖς ἰέναι πράξοντας τὰ βελτίω*. Hic verti poteſt *debere*. 4, 5, 11. Ιπρ. 4, 12. Hinc var. lect. Π. 2, 1, 6. *ἔξεστι δ' ὑμῖν — λαβοῦσιν ὅπλα — ἐμβαίνειν*. Margg. et Cod. Guelf. non male *λαβόντας*. c. duplici conſtructione, Ιπ. 6, 5. *ἔξεστι μὲν τῷ ἵππῳ — κακουργεῖν, ἔξεστι δὲ ἀναστρεφόμενον* (np. *τὸν ἵππον*) — *γίγνεσϑαι*. ¶ 3) *probabile eſt, fieri poteſt*. Dicitur in figura, quam vocant occupationem. A. 2, 6, 14. *τὰ ἀφανῆ ἔξεστι περὶ αὐτοῦ ψεύδεσϑαι*, *ficta videri poſſunt*. 7, 6, 13. *ἀλλ' εἴποιτε ἄν, ὅτι ἔξεστι — ἔχοντα τεχνάζειν*. Αγ. 5, 6. *ἀλλὰ ταῦτα — πολλοῖς ἔξεστιν ἀπιστεῖν*, *multi fortaſſis non crediderint*. ¶ 4) *ἔξεστιν ὁρᾶν* eſt formula reſpondere multa nolentis: *Du ſiehſts ja*. A. 3, 4, 24. *τί καλεῖς; ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, ἔξεστιν ὁρᾶν*. ¶ 5) De participio *ἐξὸν* v. infra ſuo loco.

ἐξείργειν, *excludere, prohibere*. Phauorin: *ἐξείργειν, ἀπείργειν, κωλύειν*. O. 4, 13. *ἐν τούτοις — διατρίβει, ὅταν μὴ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ἐξείργῃ*. Fortaſſis non probatur hoc verbum Moeridi, qui p. 145. haec habet: *ἐξίλλειν, Ἀττικῶς· ἐξείργειν, Ἑλληνικῶς· ἐκβάλλειν, κοινῶς*. v. ibi Pierſon.

ἐξεκκλησιάζειν. *concionem habere extra locum ſolitum*. Ita enim recte ap. Xenophontem explicat Schneiderus, in addendis ad E. 2, 4, 33. p. 101. vt ap. Thucyd. 8, 93. quanquam alias hoc verbum compoſitum a ſimplici non differt. Heſych: *ἐξεκκλησίαζε· συνήϑροισε*. E. 5, 3, 16. Phliaſii cum obſiderentur a Lacedaemoniis et eſſent in vrbe quinquies mille viri, *ὅπως τοῦτ' εὔδηλον εἴη, οἱ Φλιάσιοι ἐν τῷ φανερῷ τοῖς ἔξω* (*daſs die Belagerer es ſehen konnten*) *ἐξεκκλησίαζον*. Interpretes Alexandrini hoc verbo reddunt Hebraicum קהל.

ἐξέλασις, *pompa* Cyri ſo-

solemnis e regia ad facrificium. Π. 8, 3, 1. τῆς ἐξελάσεως ἡ σεμνότης — πρὸ τῆς ἐξελάσεως. §. 3. ter. §. 4. Sed §. 14. dicitur ἔλασις.

ἐξελᾶν et

ἐξελαύνειν, ¶ 1) *expellere.* a) *feras excitare.* in venatione, Π. 1, 4, 16. ἱππέας — οἵτινες ἔμελλον ἐκ τῶν λασίων τὰ θηρία ἐξελᾶν εἰς τὰ ἐργάσιμα. Eſt futurum Atticum. v. Thom. Mag. p. 293. b) *expellere homines.* e regione, A. 1, 3, 4. ἐκ τῆς Χεῤῥονήσου αὐτοὺς ἐξελαύνων. 7, 7, 4. ἐξελαύνετε ἡμᾶς ἐκ τῆς χώρας — πολέμιοι οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαύνειν. §. 6. ex hippodromo, Ιπρ. 3, 10. ἐμπλήσαντες ἵππων τὸν ἱππόδρομον, ἐξελάσειαν τοὺς ἐκ τοῦ μέσου ἀνθρώπους. e cubiculo, E. 3, 3, 2. ἐκ τοῦ θαλάμου ἐξελάσας ἐς τὸ φανερὸν τὸν σὸν πατέρα. c) *in exilium mittere.* Hefych: ἐξελάσωμεν· ἐκβάλωμεν. E. 2, 4, 10. ἡμᾶς πόλεως ἀπεστέρουν, καὶ οἰκιῶν ἐξήλαυνον. §. 13. τί ἡμᾶς ἐξελαύνετε; 3, 2, 16. 4, 8, 1. d) *abire cogere e bello.* Π. 6, 1, 11. ἑκόντας ἡμᾶς καταλῦσαι τὴν στρατιὰν μᾶλλον ἢ ὑπ' ἀμηχανίας ἐξελαθῆναι. ¶ 2) *prodire* ſ. *domo prouehi equo, ausreiten.* Intell. τὸν ἵππον. Π. 1, 3, 3. εἴ που ἐξελαύνοι. ¶ 3) *cum pompa,* h. e. cum curribus, equitibus et peditibus, *prouehi.* Cf. ἐξέλασις. Π. 8, 3, 1. τὸ πρῶτον ἐξήλασε ἐκ τῶν βασιλείων. ¶ 4) *pergere in itinere, progredi.* De imperatore, qui cum exercitu iter facit, A. 1, 2, 5. ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυδίας σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας εἴκοσι καὶ δύο. §. 6. §. 10. bis. 1, 4, 4. et faepius in illo libro, vt 1, 2, 19. ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας. vbi edit. Flor. et cod. Eton. διελαύνει.

ἐξελαύνεσθαι, *in exilium mittere.* Aϑ. 1, 14. τοὺς χρηστοὺς χρήματα ἀφαιροῦνται καὶ ἐξελαύνονται. vbi tamen in Stobaeo eſt ἐξελαύνουσι, quod Steph. et Leuncl. it. Morus et Zeun. in textum receperunt.

ἐξελέγχειν, *erroris vel culpae* ſ. *peccati conuincere.* Π. 1, 6, 19. p. 71. ἐξεληλεγμένος ἂν εἴης, te artis eſſe imperitum. O. 2, 9. ἐξήλεγξάς με καὶ ὁμολογεῖν ἐποίησας, μηδὲ — κεκτῆσθαι. c. ὡς. Απολ. 18. ὅσα εἴρηκα περὶ ἐμαυτοῦ, μηδεὶς ἂν δύναιτ' ἂν ἐξελέγξαι με ὡς ψεύδομαι. c. particip. A. 2, 5, 5. οὐ ἂν

ἂν ἐξελεγχθῶσι διαβάλλοντες. Απ. 4, 8, 11. ἄλλους δοκιμάσαι τε καὶ ἁμαρτάνοντας ἐξελέγξαι.

ἐξελίττειν, *euoluere exercitum* dicebantur duces, quando ita aciem instruebant, vt ſinguli milites, alii poſt alios ordine incedentes a fronte ad tergum et contra, et ab vno latere ad alterum, migrarent. v. Aelian. tact. 26. ſq. et Potteri archaéol. gr. 3, 6. et Hutch. ind. vocabulor. militar. Π. 8, 5, 8. τὴν φάλαγγα — ἢ ἐκ δεξιᾶς ἢ ἀριστερᾶς ἢ ὄπισθεν ἐπιφανέντων τῶν πολεμίων, ὀρθῶς ἐξελίξαι. Αγ. 2, 11. et Ε. 4, 3, 11. Λ. 11, 8. ſi hoſtes a tergo adſunt, ἐξελίττεται ἕκαστος ὁ στίχος, ἵνα οἱ κράτιστοι ἐναντίοι ἀεὶ τοῖς πολεμίοις ὦσιν. §. 9.

ἐξεμπεδοῦν, *ſeruare*. Π. 3, 1, 12. ἐψεύσατο, καὶ οὐκ ἐξημπέδου τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας. Oppon. παραβαίνομεν. v. ἐμπεδοῦν.

ἐξεναντίας, v. ἐναντίος nr. 8.

ἐξενεγκεῖν, v. ἐκφέρειν.

ἐξεργάζεσθαι, fere i. q. ἐργάζεσθαι, ita tamen, vt ſaepe perfectionem operis, aut diligentiam indicet. Vnde Zeunius Π. 5, 5, 5. p. 327. pro τἀναντία τούτου δοκεῖ ἐργάζεσθαι ex Cod. Guelf. legit τ. τ. δ. ἐξεργάζεσθαι, quod ſit verbum grauius et perſona dignius. v. nr. 4. Quare iungitur c. διαφερόντως et ſimilibus. Eſt autem ¶ 1) *efficere, facere, elaborare*. Π. 8, 2, 5. Απ. 1, 4, 11. αἱ χεῖρες — τὰ πλεῖστα οἷς εὐδαιμονέστεροι ἐσμὲν, ἐξεργάζονται. 2, 4, 7. Ο. 15, 2. μαθεῖν ὅπως δεῖ ἐξεργάζεσθαι ἕκαστα in re familiari. Alias fere dicitur ὅπως ποιητέον. Ιπ. 6, 13. it. Π. 6, 2, 8. εἰ — ἐξαγγελθείη τὶ ἔργον, ὃ ἀνάγκη εἴη πρὸ τοῦ ἀρίστου ἐξεργάσασθαι. — ἐστί τι λοιπὸν ἔργον (np. proelium), ὃ δεῖ ἐξεργάσασθαι. ¶ 2) *efficere aliquid in aliquo, excitare*. Vbi pertinet inprimis ad animum. Ιπ. 9, 4. ἐν ἵππῳ τὰ ἐξαπίναια τάραχον ἐξεργάζεται. Π. 6, 2, 3. ταῦτα (dexteritatem bellicam) ἐξειργάζετο ἐπί τε τὰς θήρας ἐξάγων, καὶ τιμῶν τοὺς κρατίστους. Απ. 2, 3, 14. ἐξεργάσασθαι τοῦτο, *amicitiam reconciliare*. Sic ¶ 3) *reddere, efficere*. c. adiectiuo, Σ. 4, 60. εἴ τις τοιούτους δύναιτο ἐξεργάζεσθαι ὧν προστατοίη. Paulo ante erat ἀποδεικνύναι. ¶ 4) *parare ſ. reperire pecuniam*. Ε. 3, 1, 25. paſſiuum: μισθὸς ὑμῖν ἐξείργασται.

γασται. Margg. εἴργασται. Minus recte, quia res perfecta eſt, iam parata et certa. v. Morus. ¶ 5) *terram colere, excolere, cura fertilem reddere.* E. 6, 2, 4. paſſiue: ἐδῄου ἐξειργασμένην παγκάλως καὶ πεφυτευμένην τὴν χώραν. it. O. 20, 22. et 23. Sed actiue Ἱερ. 9, 7. τοῖς κάλλιστα τὴν γῆν ἐξεργαζομένοις. O. 20, 26. ¶ 6) *artem excolere et callere*, Π. 8, 2, 4. αἱ τέχναι διαφερόντως ἐξειργασμέναι εἰσὶν, vt poſſint artifices πάντα καλῶς ποιεῖν. Σ. 4, 61. ὁρῶ σε καὶ τὴν ἀκόλουθον ταύτης (τέχνην) πάνυ ἐξειργασμένον, h. e. ἐξεργασάμενον. ¶ 7) *virtutem exercere.* Ἱερ. 9, 2. ἃ ἐστι βέλτιστα, καὶ τὸν κάλλιστα ταῦτα ἐξεργαζόμενον ἐπαινεῖν. All. ἐργαζόμενον.

ἐξεργαστικὸς, *ad perficiendum idoneus.* Απ. 4, 1, 4. ἐξεργαστικωτάτους ὧν ἂν ἐγχειρῶσι.

ἐξερημοῦν, *deuaſtare*, vel potius *nudare regionem praeſidiis.* Πο. 4, 47. πολλῇ δυνάμει πορεύεσθαι, ἐξερημοῦντας τὰ ἑαυτῶν.

ἐξέρπειν, *exire.* A. 7, 1, 6. αἰτιῶνται ὅτι οὐ ταχὺ ἐξέρπει Byzantio τὸ στράτευμα. Hutch: *quod non celeriter, ſed quaſi rependo exit.*

ἐξέρχεσθαι, ¶ 1) *egredi.* domo, Π. 2, 4, 8. οἱ Ἰνδοὶ legati ἐξῆλθον e Cyaxaris regia. c. εἰς, vt ſaepe, Απ. 2, 1, 21. Ἡρακλέα — ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν. ad venationem, Π. 1, 4, 16. ἐπεθύμησεν ἐξελθεῖν. Plene Π. 1, 2, 11. ἐξέρχονται ἐπὶ τὴν θήραν. e tabernaculo in concionem, Π. 6, 1, 4. Κυαξάρης — ἐξῆλθε καὶ ἐκαθέζετο. ex vrbe, E. 2, 3, 5. οὕτως ἐξῆλθον, qui fuerant obſeſſi. 3, 1, 17. Midias ἐξῆλθε ad colloquendum cum hoſte. 4, 4, 15. ἐξῆλθον hoſtes, qui Phliunta tenuerant. 5, 3, 17. ὁπότε ἐξέλθοιεν (Mrgg. ἐξίοιεν) ex vrbe obſeſſa ad obſeſſores. e ſenatu, E. 2, 3, 19. Critias ἐξῆλθε. ¶ 2) *ad expeditionem exire, aufbrechen.* Cf. Poll. 1, 162. Π. 2, 1, 2. p. 86. τῶν οὐδεπώποτε ἐξελθόντων. 2, 2, 10. ἐξεληλύθασι σὺν ἡμῖν. 4, 5, 4. 5. 10. 5, 1, 10. 5, 4, 10. p. 312. A. 7, 8, 10. Αγ. 2, 23. E. 4, 1, 10. 4, 4, 11. βοηθοῦσιν ἐξελθόντες. Vbi participium habet redundantiae ſpeciem. 6, 5, 39. 7, 1, 2. p. 439. §. 14. 7, 5, 6. c. ἐπὶ, E. 5, 3, 10. ἐξελθεῖν ἐπ' αὐτούς. c. acc. viae, E. 1, 2, 11. ἐξῆλθον ἄλλας ἐξόδους — καὶ ἀπορθουν. Sic permutatur c.

ἐξι-

ἐξιέναι, Π. 4, 1, 11. οὕτω δὴ ἐξῄει — ἐπεὶ δ' ἐξῆλθεν. 4, 8, 5. sq. ἐξῄεσαν — οὕτω δὴ σχεδὸν ἅπαντες ἐξῆλθον. et c. ἐξορμᾷν, Π. 5, 5, 9. p. 331. ἐξορμήσαμεν — ἐξήλθομεν. ¶ 3) *eruptionem facere.* e castris, Π. 4, 1, 1. ἕτοιμοί εἰσι μάχεσθαι, εἴ τις ἐξέρχοιτο. ex vrbe, E. 6, 5, 16. ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθόντες — ἐπιπέτοιεν αὐτῷ. ¶ 4) *proficisci.* E. 2, 4, 19. ἐξελθὼν Ἐλευσίναδε. 3, 1, 18. 4, 2, 6. it. c. εἰς, E. 7, 4, 24. εἰς τὴν εὐρυχωρίαν ἐξῆλθον. ¶ 5) Non valde differre videtur a simpl. ἔρχεσθαι. Π. 4, 2, 6. πρὸς τοὺς Μήδους ἐξελθὼν ἐπῄνεσε αὐτούς. Potest tamen etiam h. l. participium pro redundante haberi. ¶ 6) vt εἰσέρχεσθαι, de aetate: *excedere et transire.* Π. 1, 2, 8. εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται, np. ἐκ τῶν παίδων. §. 9. ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι. Sic quoque §. 12. et 13. ¶ 7) De tempore: *praeterire.* Cf. Poll. 1, 56. A. 7, 5, 3. μισθὸν ἀποδίδωσιν ἐξεληλυθότος ἤδη τοῦ μηνός. E. 5, 2, 2. ἐλέγοντο αἱ σπονδαί, i. e. tempus induciarum, ἐξεληλυθέναι τοῖς Μαντινεῦσι. ¶ 8) De summa: *colligi.* E. 6. 1, 4. p. 357. ἀριθμὸς καὶ ἄλλοθεν οὐκ ἐλάσσων ἐξέλθοι, *etiam ex aliis ciuitatibus totidem milites parare mihi s. conscribere possem.*

ἐξετάζειν, ¶ 1) *inquirere, explorare.* a) videndo in re militari, Π. 6, 2, 11. p. 372. ὅσα κελεύω ἔχειν — ὑμεῖς οἱ ἄρχοντες ἐξετάζετε. Aπ. 3, 6. 10. διὰ τὸ μέγεθος copiarum — οὔπω ἐξήτακας. §. 11. ἐξήτακας τοῦτο, fidem et diligentiam custodum. Sed O. 8, 15. proretam in naui ἐξετάζοντα πάντα, an suo ordine posita sint. 9, 15. mulier debet ἐξετάζειν τὰ σκεύη, ὥσπερ φρούραρχος τὰς φυλακὰς ἐξετάζει, καὶ δοκιμάζειν εἰ καλῶς ἔχει. Simile quid est O. 8. 10. δεόμενον τῆς θεραπείας ἐξετάσει ἡ ὄψις, *facile animaduertere poterit.* b) interrogando, mores, Aπ. 2, 2, 13. τοῦτο ἐξετάζει ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμασίαις. c) disputando, Aπ. 3, 4, 7. ἐξετάσωμεν τὰ ἔργα ἑκατέρου αὐτῶν, ἵνα εἰδῶμεν πότερον τὰ αὐτά ἐστιν. ¶ 2) c. acc. pers. *quaerere ex aliquo.* Aπ. 1, 2, 36. ἄν τις με ἐρωτῶν ἐξετάσῃ ποῦ οἰκεῖ Χαρικλῆς. et c. acc. rei, Π. 6, 2, 11. p. 372. τὰ — δέοντα — ἐξετάζετε τοὺς ἐφ' ὑμῖν. ¶ 3) c.

ἐκυ-

ἑαυτὸν, *ſe ipſum explorare.* Απ. 2, 5, 1. ἐξετάζειν ἑαυτὸν, ὁπόσου τοῖς φίλοις ἄξιος εἴη. §. 4. 3, 7, 9. O. 2, 1. αὐτὸς ἐμαυτὸν ἐξετάζων, δοκῶ μοι εὑρίσκειν — ἐγκρατῆ ὄντα. ¶ 4) *recenſere, luſtrare.* Π. 3, 1, 17. στρατιὰν — ἐξετάσαι. v. Poll. 1, 176. ¶ 5) *indicare, patefacere.* O. 20, 14. δοκεῖ ἡ γῆ τοὺς κακοὺς κἀγαθοὺς τῷ εὔγνωστα — πάντα παρέχειν ἄριστα ἐξετάζειν. ¶ 6) ἐξητάζοντο var. lect. pro ἐξετάξαντο, v. in ἐκτάττεσθαι nr. 1.

ἐξέτασις, *recenſus militum.* v. Poll. 1, 176. A. 1, 7, 2. μετὰ τὴν ἐξέτασιν. 7, 1, 7. iungitur nomini ἀριθμός. c. gen. Π. 2, 4, 1. ἐξέτασιν Κύρου πάντων ποιουμένου ἐν τοῖς ὅπλοις. A. 1, 2, 9. ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν. §. 14. ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων. 1, 7, 1. E. 2, 3, 14. ἐξέτασιν ποιήσαντες τῶν μὲν τρισχιλίων ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῶν δὲ ἄλλων ἀλλαχοῦ. 6, 4, 31. ἐξέτασιν πεποιηκὼς καὶ δοκιμασίαν τοῦ ἱππικοῦ. O. 4, 6. c. ἐν pro gen. A. 5, 3, 4. ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις (Thucyd. τῶν ὅπλων) γίνεται καὶ ἀριθμός. vbi Hutch. ante ἐν excidiſſe putabat τῶν. E. 2, 4, 5. ἐξέτασιν ποιήσαντες ἐν τοῖς ἱππεῦσιν, φάσκοντες εἰδέναι βούλεσθαι πόσοι εἶεν. Palmer. pro ἐν legi vult σὺν, *adſtante equitatu.* Recte quidem, propter totum orationis nexum. Equites enim non luſtrantur. Λ. 12, 6. μετὰ τὰ γυμνάσια in caſtris καθίζειν — ἔστι δὲ τοῦτο ὥσπερ ἐξέτασις.

ἐξεταστικὸς, *idoneus ad explorandum.* O. 12, 19. τὸν δεσπότην — δεῖ εἶναι ἐξεταστικὸν, ſcil. an recte fecerint ſerui. c. gen. Απ. 1, 1, 7. τῶν τοιούτων ἔργων ἐξεταστικόν.

*ἐξευπορίζειν, v. ἐκπορίζειν.

ἐξευρίσκειν, ¶ 1) *excogitare.* Π. 2, 1, 14. παιδιὰς ἐξεύρισκεν, αἳ ἱδρῶτα ἔμελλον παρέχειν. Αθ. 2, 7. τρόπους εὐωχιῶν ἐξεῦρον. §. 9. ἐξεῦρον ὅτῳ τρόπῳ ἔσται ταῦτα. §. 17. προφάσεις μυρίας ἐξεύρηκε τοῦ μὴ ποιεῖν ὅσον ἂν μὴ βούλωνται. 3, 9. bis. Πο. 4, 13. ὡς δυσεύρετόν τι ἐξευρηκὼς ad reip. vtilitatem. ¶ 2) c. dat. verti poteſt *conciliare, parare.* E. 4, 1, 5. μοὶ δοκῶ ἥδεσθαι, ὅταν τι τοῖς φίλοις ἀγαθὸν ἐξευρίσκω. Ιερ. 9, 9. πρόσοδόν τινα ἐξευρίσκων τῇ πόλει. Αθ. 1, 6. ὁ πονηρὸς in concione ἐξευρίσκει τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ καὶ τοῖς ὁμοίοις. ad quem locum v. Morus. ¶ 3)

¶ 3) *reperire in ſcriptis, memoria repetere, perſcrutando antiquitatem inuenire.* Απ. 3, 5, 14. ἐξευρίσκοντες τὰ τῶν προγόνων ἐπιτηδεύματα. ¶ 4) *meditatione inuenire, perſpicere.* c. particip. Απ. 3, 9, 8. φθόνον σκοπῶν ὅ τι εἴη, λύπην τινὰ ἐξεύρισκεν αὐτὸν ὄντα. ¶ 5) *inueſtigando et inquirendo inuenire.* E. 6, 5, 12. εἴ τι καὶ ἡρπάσθη, — ἐξευρὼν ἀπέδωκε. Leuncl. *pretio emtum.*

ἐξευρίσκεσθαι pro ἐξευρίσκειν. Απ. 3, 4, 5. ἐὰν ἐν τοῖς πολεμικοῖς τοὺς κρατίστους ἐξευρίσκηται καὶ προαιρῆται. Sed Valckenar. melius legit ἐξευρίσκῃ τε καὶ πρ. §. 4. erat ſimpl. εὑρεῖν τοὺς κρατίστους.

ἐξηγεῖσθαι, ¶ 1) *praeire, ducem eſſe, auctorem eſſe.* c. εἰς, A. 6, 6, 18. ἐξηγήσομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. c. gen. Π. 2, 1, 14. οὕτως ἐξηγεῖτο τῆς πράξεως, ὡς μὴ ἐπανίοιεν ἀνιδρωτὶ, *rem ita inſtituit.* c. dat. perſ. E. 1, 6, 7. δεῖ ὑμᾶς ἐξηγεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις. ¶ 2) *docere.* O. 2, 14. ὅσα ἔχω, καὶ πάνυ προθύμως ἐξηγήσομαί σοι. Σ. 3, 2. ¶ 3) *explicare, deſcribere.* Απ. 4, 6, 1. τοὺς εἰδότας, τί ἕκαστον εἴη τῶν ὄντων — καὶ τοῖς ἄλλοις ἂν ἐξηγεῖσθαι δύνασθαι. 4, 7, 6. ¶ 4) *interpretari locum ſcriptoris.* Heſych: ἐξηγήσατο· ἑρμήνευσε. Απ. 1, 2, 58. ταῦτα (verſus Homeri) αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι, ὡς — ¶ 5) *narrare.* c. περί, Λ. 2, 1. περὶ γενέσεως ἐξήγημαι. c. ὡς, Λ. 4, 2. ὡς τούτους συνέβαλεν, ἐξηγήσομαι. ¶ 6) *indicare.* A. 4, 5, 20. ἢν ἀγαθόν τι τῷ στρατεύματι ἐξηγησόμενος (all. ἐξηγησάμενος) φαίνηται. ὁ δὲ — ἔφρασεν. ¶ 7) Eſt magorum, qui deorum voluntatem interpretantur, et quae deo et cui deo ſint danda, docent. Schol. Sophocl. Electr. 426. ἐξήγησις, διασάφησις θείων. Schol. Ariſtoph. nubb. 331. μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. Pollux 8, 124. ἐξηγηταὶ ἐκαλοῦντο, οἱ τὰ περὶ τῶν διοσημείων καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἱερῶν διδάσκοντες. Heſych: ἐξηγητής· ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημείων ἐξηγούμενος. cf. Harpocrat. in h. v. et Wetſten. ad Ioh. 1, 18. Π. 4, 5, 16. τοῖς θεοῖς ἐξαιρεῖτε e praeda, ὅ τι ἂν οἱ μάγοι ἐξηγῶνται. 7, 3, 1. 7, 5, 20. ἔθυσεν — Διὶ — καὶ εἴ τινι ἄλλῳ θεῷ οἱ μάγοι ἐξηγοῦντο. Margg. εἴ τινα ἄλλον θεῶν. 8, 3, 6. ἤγοντο τῷ Διὶ ταῦροι — καὶ εἷς τῶν ἄλλων θεῶν οἱ μά-

γοι

γοι ἐξηγοῦντο. §. 11. Γῇ σφάξαντες, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ μάγοι.

ἐξήκειν, *praeteritum esse, praeteriisse*. Suidas: ἐξήκει· παρῴχηκεν. Est proprium hoc in genere verbum. v. Phauorin. et Poll. 1, 56. M. du Soul ad Lucian. T. I. p. 63. et Valckenar. ad Herodot. 6, 69. A. 6, 3, 16. ἐπεὶ — ὁ χρόνος ἐξῆκεν. Laudat hunc locum Suidas et Phauorinus. (Sed habet etiam alium locum, qui tamen vix in Xenophonte extat: ὁ δὲ συνῆκεν, ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φωνήν.) E. 7, 1, 18. Κισσίδας ἔλεγεν, ὅτι ἐξήκοι αὐτῷ ὁ χρόνος, ὃς ἦν εἰρημένος παραμένειν — ἀπῄει. 7, 5, 9. ὁρῶν τὸν χρόνον ἐξήκοντα. Margg. προβαίνοντα, quod Leuncl. pro glossemate habet. Sed ne est quidem bonum glossema. Cf. §. 18. Etiam Latini sic. Liuius 30, 24. 25. *dies exierat.*

ἐξήκοντα, *sexaginta*. Πο. 4, 23. v. τάλαντον nr. 2. a.

ἐξῆς, ¶ 1) *deinceps, alius post alium.* Αθ. 1, 6. μὴ ἐᾶν λέγειν πάντας ἐξῆς. E. 7, 5, 23. τοὺς ἱππέας —— ὥσπερ ὁπλιτῶν φάλαγγος βάθος, ἐξῆς. Leuncl. *densam in aciem.* Et recte fortassis. Sed Morus vult φάλαγγα legi et ἐξῆς deleri. K. 10, 5. ἕπεσθαι ἐξῆς τῇ ἰχνεύσει, *nullo interuallo relicto.* ¶ 2) *ordine.* K. 13. 6. ἐξῆς γεγράφθαι. Possis vertere *continuo, prope.*

ἐξιδιοῦσθαι, *in potestatem suam redigere.* Phrynich: ἐξιδιάζονται· καὶ τοῦτο Φαβωρῖνος λέγει κακῶς. ἰδιοῦσθαι γὰρ τὸ τοιοῦτον λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι. Thomas: ἐξιδιάζονται Φαβωρῖνος λέγει, σὺ δὲ ἐξιδιοῦνται. E. 2, 4, 5. οἱ τριάκοντα — ἐβουλήθησαν Ἐλευσῖνα ἐξιδιώσασθαι, ὥστε εἶναι σφίσι καταφυγήν. Legebatur etiam olim Π. 7. 5, 18. p. 448. v. δεξιοῦσθαι nr. 1.

ἐξιέναι, ¶ 1) *exire domo.* Π. 7, 5, 24. ὁπότε ἐξίοι που. Sic de rege apum, Π. 5, 1, 11. ἤν που ἐξίῃ. c. πρὸς, Π. 5, 2, 2. Γωβρύας ἐξῄει e castello suo πρὸς αὐτόν. ad venationem, K. 6, 4. ἐξιέναι πρωΐ. §. 11. Π. 1, 2, 9 ὅταν ἐξίῃ βασιλεὺς ἐπὶ θήραν — τοὺς ἐξιόντας. 1, 4, 6. ἐξιέναι ἐπὶ θήραν. K. 6, 5. τὴν στολὴν — ἐξίτω ἔχων ἐπὶ θήραν. 8, 2. cf. θήρα. ¶ 2) e conuiuio s. coenaculo. Π. 8, 8, 6. ἐπειδὰν ebrii μηκέτι δύνωνται ὀρθούμενοι ἐξιέναι. A. 6, 1, 3. ¶ 3) e conclaui vxoris. Λ. 1, 5. voluit Lycurgus maritum αἰδεῖσθαι

σθαι μὲν εἰσιόντα ὀφθῆναι, αἰδεῖσθαι δ' ἐξιόντα. ¶ 4) *ad bellum proficisci.* a) e patria, E. 2, 2, 4. Λακεδαιμόνιοι ἐξῄεσαν πανδημεί. 4, 2, 6. 7, 5, 2. παρασκευάζονται ὡς ἐξιόντες, *expeditionem facturi.* §. 3. c. acc. viae, E. 4, 2, 7. ἐξῄεσαν τὴν ἀμφίαλον, *via ad mare.* b) ex vrbe, Π. 5, 3, 4. εἰ βούλεται ἐξιὼν ὁ βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς χώρας μάχεσθαι. Αγ. 2, 24. E. 2, 4, 16. 17. 6, 5, 19. ¶ 5) *e castris proficisci in hostium regionem,* Π. 3, 3, 10. ἐξίωμεν ὡς τάχιστα. *ad inueniendum hostem* vagantem, A. 6, 5, 2. ἐξιέναι τοὺς στρατιώτας σὺν τοῖς ὅπλοις. §. 3. *ad pugnam,* Π. 3, 3, 17. ὅταν ἐξίωσι. §. 20. οἱ Ἀσσύριοι ἐξῄεσαν θρασέως. §. 22. 4, 1, 1. 4, 2, 5. bis. §. 6. (cf. ἐξέρχεσθαι nr. 2.) 4, 5, 10. p. 244. bis. ad parandum commeatum, A. 6, 4, 13. ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξιέναι. 6, 5, 12. praedatum, A. 5, 1, 5. bis. §. 11. ἐπὶ λείαν ἐξῄεσαν. 6, 6, 1. 2. 15. E. 3, 2, 2. ¶ 6) *finem habere, desinere.* K. 8, 3. ζητοῦντα ὁποῖα ἔξεισι τὰ ἴχνη. cf. ὅποι. ¶ 7) Praesens et aorist. 2. habet vim futuri. Phauorin: ἔξειμι, οὐκ ἐξελεύσομαι, λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Π. 3, 3, 16. ὡς δῆλον ἐγένετο, ὅτι οὐκ ἐξίοιεν ἐκ τοῦ ἐρύματος οἱ πολέμιοι. §. 17. καταφρονήσουσι καὶ αὔριον ἐξίασι. E. 7, 2, 21. περιμένετε — ἤδη γὰρ καὶ ἡμεῖς ἔξιμεν. 7, 5, 2. ¶ 8) In var. lect. confunditur c. εἰσιέναι. v. ibi nr. 1: c. ἐξέρχεσθαι. v. ἐξέρχ. nr. 1. c. ἐπεξιέναι. v. ibi.

ἐξικνεῖσθαι, ¶ 1) *peruenire, pertingere.* Proprie de iaculis et sagittis, quae feriunt s. iactu scopum assequi ob loci propinquitatem possunt. Π. 3, 3, 27. ἀφίεσαν τὰ βέλη πολλῷ πρὶν ἐξικνεῖσθαι. 7, 5, 4. A. 1, 8, 13. πρὶν τόξευμα ἐξικνεῖσθαι. 2 codd. ἀφικνεῖσθαι. 3, 4, 3. ἤδη σφενδόναι καὶ τοξεύματα ἐξικνοῦντο. 4, 3, 22. c. ἐπί, A. 3, 3, 11. fundae ἐπὶ βραχὺ ἐξικνοῦνται, *gehn nicht weit.* Sed etiam de iaculatoribus et sagittariis, A. 3, 3, 10. ὅσον δύνανται — οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες ἐξικνεῖσθαι, i. e. ἐφ' ὅσον. 4, 3, 14. ἐτόξευον καὶ ἐσφενδόνων, ἀλλ' οὔπω ἐξικνοῦντο. 4, 8, 2. E. 5, 4, 40. c. gen. Π. 6, 3, 11. p. 383. ἐξικνεῖσθαι τοῖς ὅπλοις τῶν ἐναντίων. A. 3, 3, 6. βραχύτερα ἠκόντιζον, ἢ ὡς ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν. E. 2, 4, 10. p. 110. δόρατα ἀφιέντες καὶ ἀκόντια καὶ πέτρους, ἐξιξόμεθα αὐτῶν. 7, 5, 17. οὐ-

δὲν

δὲν οὕτω βραχὺ ὅπλον, ᾧ οὐκ ἐξικνοῦντο ἀλλήλων. ¶ 2) De acie oculorum. Aπ. 1, 4, 17. ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ στάδια ἐξικνεῖσθαι, *proſpicere*. 2, 3, 19. ὀφθαλμοὶ δοκοῦντες ἐπιπλεῖστον ἐξικνεῖσθαι. ¶ 3) De equo caudam prolixam habente: *protendere, porrigere*. Iπ. 5, 7. αὔξειν τὰς τρίχας ἐν τῇ οὐρᾷ, ὅπως ἐπιπλεῖστον ἐξικνούμενος ὁ ἵππος ἀποσοβῇται τὰ λυποῦντα. ¶ 4) *conſequi*. Aπ. 2, 1, 20. τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν ἔργων ἐξικνεῖσθαι multo labore. ¶ 5) *vim habere, valere*. c. εἰς, Iερ. 8, 3. πωτέρου δοκεῖς ἔπαινον ἐξικνεῖσθαι μᾶλλον εἰς εὐφροσύνην. Antea dicitur εὐφραίνειν ſimpliciter. cf. ἐξαρκεῖν nr. 3. quocum confunditur, vt c. ἀφικνεῖσθαι. v. ἀφικν. nr. 4.

ἐξιλάσκεσθαι, *placare deum iratum, propitium reddere*. Π. 7, 2, 7. πολλὰ πέμπων ἀναθήματα — πάμπολλα δὲ θύων, ἐξιλασάμην ποτὲ αὐτὸν, Apollinem.

ἐξίλλειν, v. ἐξειλεῖν.

ἕξις, ¶ 1) *habitus corporis*, quo eſt firmum, robuſtum, ſole toſtum. O. 7, 2. ἐπεὶ οὐκ ἔνδον μένεις, οὐδὲ τοιαύτη σου ἡ ἕξις τοῦ σώματος καταφαίνεται. ¶ 2) *viuendi ratio*. Aπ. 1, 2, 4. Heſych: ἕξις· ἦθος, — συνήθεια.

ἐξίσου (iunctim vno verbo), *aequaliter*. Π. 4, 3, 4. ἀγαπῴην ἐξίσου τῷ θεῖν ὁρμηθεὶς ἀνθρώπῳ μόνον τῇ κεφαλῇ προσχών, *wenn ich zu gleicher Zeit mit jemanden angefangen habe zu laufen*. Alias ſcribitur ἐξ ἴσου. v. Ἴσος nr. 5.

ἐξιστάναι, *emouere, priuare*, np. mentis poteſtate. Aπ. 1, 3, 12. φαλάγγια morſu ἐξίστησι τοῦ φρονεῖν, *in furorem agunt*. Hic addita formula τοῦ φρονεῖν legitur plene, ſed alias abſolute, vt particip. Π. 5, 2, 15. ἐκ δυσθύμων καὶ ἐξεστηκότων προσώπων, *conſternatis*. Perfectum enim dicitur intranſitiue.

ἐξίστασθαι, ¶ 1) *diſcedere*. A. 1, 5, 14. ἐκέλευσε ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι. cf. ἐξανίστασθαι nr. 2. c. gen. Σ. 4, 31. ὁδῶν ἐξίστανται οἱ πλούσιοι, *via mihi cedunt*. Videtur iocoſe dictum de paupere, cui nemo libenter obuiam venit. Morem ipſum illuſtrat Doruill. ad Charit. p. 448. v. ὑπεξίστασθαι. ¶ 2) qs. *e poteſtate mentis exire, ſtupeſcere*. Heſych: ἐξίσταται· ἐκπλήτ-

πλήττεται. Αν. 2, 1, 4. ἐξιστάμενοι τοῦ τὰ δεινὰ ἀναλογίζεσθαι. de auibus, quae allectae voce femellae et prae nimia eſcae cupiditate non intelligunt imminens periculum. ¶ 3) *obliuiſci*. Π. 3, 3, 24. p. 193. πολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν μαθημάτων ἐξίστανται.

ἐξίτηλος, *facile delebilis, non germanus*. Dicitur proprie de tinctura et purpura. v. Poll. 1, 44. Suid: ἐξίτηλα· ἀφανῆ, εὐτελῆ, χαῦνα. Haec et multa alia habet Etymol. M. e quibus haec notauimus: ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥ, ὅταν μὴ ἔχῃ τὸ δευσοποιὸν βάμμα, τὸ χρῶμα ἐξίησι. — κυρίως ἐπὶ τῶν βαπτομένων ἐρίων. δευσοποιὸς γὰρ λέγεται βαφή, ἡ ἔμμονον ἔχουσα καὶ δυσέκπλυτον τὸ ἄνθος. Heſych: ἐξίτηλον· — τὸ ἀπολλύμενον, παρὰ τὸ ἐξιέναι, ὅ ἐστιν ἐξελθεῖν. O. 10, 3. εἰ πορφυρίδας ἐξιτήλους (margg. et Cod. Lipſ. ἐξιτήλας) φαίην ἀληθινὰς εἶναι. Sed ἐξι-ήλους recte ſe habet.

ἐξιτητέον, *exeundum*. Αν. 1, 1, 14. οὐκ ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώπους εἶναι.

ἔξοδος, ¶ 1) *egreſſus e quolibet loco, in quo quis eſt, der Abzug*. Gloſſ. vett. *egreſſio*, ἔξοδος. A. 5, 2, 8. τὸ τέλος καλὸν τῆς ἐξόδου. Antea vocatur ἄφοδος. §. 18. 6, 4, 6. cum milites in Graeciam redire cuperent, ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο Ξενοφῶν. 7, 1, 6. ἀθυμοῦσιν — πρὸς τὴν ἔξοδον. E. 7, 1, 13. ¶ 2) *e caſtris ad proelium profectio, expeditio* Π. 3, 3, 9. p. 179. ἐξόδου μεμνῆσθαι. 4, 5, 10. ἐπιθυμοῦντες τῆς ἐξόδου. E. 5, 4, 35. παρεσκευάζετο εἰς τὴν ἔξοδον. Hinc Π. 1, 5, 7. p. 55. τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι, *in bellum egredi*. ¶ 3) *via*. A. 7, 4, 13. ἀπέθανον διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων. E. 4, 6, 8. ἦν ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ λειμῶνός τε καὶ πεδίου στενή. c. ſolo gen. E. 5, 4, 39. διὰ τῶν τοῦ χαρακώματος ἐξόδων. ¶ 4) *exitus, finis*. E. 5, 4, 4. ἀφροδίσια ἄγουσιν ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς, *cum abituri eſſent praefectura*.

ἐξοικοδομεῖν, *abſoluere aedium aedificationem*. O. 20, 29. οἵτινες ἂν ἀποδιδῶνται ἐξοικοδομοῦντες τὰς οἰκίας, εἶτ' ἄλλας οἰκοδομοῦσι.

ἐξομιλεῖν, *conſueſcere ſine familiaritate*. Αγ. 11, 4. ἐξομιλεῖν μὲν παντοδαποῖς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς. Sic Euſeb. praep. euang. 11, 13. πολλοῖς ἐξομιλοῦντες. Haec Abreſch. di-

dilucc. Thuc. 1, 64. vbi ἐκ valere dicit ἔξω.

ἐξομοιοῦσθαι, *ſimilia facere.* O. 7, 32. ποῖα ἔργα ἡ τῶν μελισσῶν ἡγεμὼν ἐξομοιοῦται τοῖς ἔργοις, οἷς ἐμὲ δεῖ πράττειν;

ἐξὸν pro ἐξόντος. Phauorin: ἐξὸν, παρὸν, ἐνὸν, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσι, ὅτε πλαγιασμὸν ἢ σύνταξις ἀπαιτεῖ. ¶1) *cum liceat, cum liceret,* ſiue c. ὡς pro ἐξῆν, *quaſi liceret.* E. 2, 3, 15. ὡς ἐξὸν ἤδη ποιεῖν αὐτοῖς, ὅ τι βούλοιντο — ἀπέκτεινον, *quaſi iis liceret.* 2, 4, 1. O. 2, 7. σὲ προσέχοντα τὸν νοῦν παιδικοῖς, ὥσπερ ἐξόν σοι, *quaſi id tibi liceret.* ¶2) Pro inf. Poſt ἐπίστασθαι et γιγνώσκειν, Λ. 14, 4. ἐπίσταμαι — ἀποδημεῖν οὐκ ἐξὸν, *per leges non licuiſſe.* Πο. 5, 12. ¶3) *cum facultas et poteſtas adſit, cum nihil impediat.* Π. 7, 1, 20. τοῖς αἱρουμένοις ὑμᾶς σῶσαι, ἐξὸν ἀπολέσαι, *cum vos perdere poſſint.* A. 2, 5, 3. 2, 6, 4. ter. 4, 6, 10. bis. Oppon. ἀδύνατον. E. 2, 3, 18. p. 97. Aπ. 3, 1, 2. c. dat. Π. 8, 2, 9. ὡς πένης ἔσοιτο, ἐξὸν αὐτῷ θησαυροὺς καταθέσθαι, *cum poſſet.* E. 2, 4, 13. c. duob. datt. quorum alter eſt participii, Aγ. 2, 12. et E. 4, 3, 12. ἐξὸν αὐτῷ παρέντι — χειροῦσθαι. E. 7, 1, 6. c. acc. A. 5, 6, 2. ὅτι, ἐξὸν τοῖς βαρβάροις φίλους εἶναι, τοὺς Ἕλληνας αἱρήσονται. Datiuus enim pendet a nomine φίλους. c. dat. et acc. particip. A. 3, 2, 16. ἑκόντες πένονται, ἐξὸν αὐτοῖς — κομισαμένους, πλουσίους ὁρᾶν. c. ὥσπερ, vt nr. 1. A. 3, 1, 10. κατακείμεθα, ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν, *quaſi poſſimus.*

ἐξόπισθεν, *a tergo.* Π. 7, 1, 12. πάντοθεν — πλὴν ἐξόπισθεν.

ἐξοπλίζειν, ¶1) *armare.* Π. 4, 5, 13. ἑώρα ἐξωπλισμένους πάντας — καὶ οἱ Πέρσαι δὲ ἐξωπλισμένοι ἦσαν. A. 4, 3, 3. ἱππέας ἐξωπλισμένους. Sic in margg. E. 5, 3, 1. ἐξωπλισμένους pro ὡπλισμένους. ¶2) De ducibus: *curare ſuos armis inſtruendos.* Heſych: ἐξοπλίσας· ὁπλίσασθαι κελεύσας. Π. 4, 5, 10. προστάξας τοῖς ἡγεμόσι τῶν σῶν στρατιωτῶν ἐξοπλίζειν αὐτούς. c. ἀπὸ, Π. 7, 4, 8. ἐξώπλισε ἀπὸ τούτων, h. e. *ſumtis harum gentium armis et equis,* Περσῶν ἱππέας. Marg. Steph. et Cod. Guelf. ἐξέπλησε, quod Zeun. repoſuit.

ἐξοπλίζεσθαι, ¶1) *armis ſe induere, arma ca-*

capere. Π. 1, 4, 18. ἐπεθύμει αὐτοῖς (τοῖς ὅπλοις) ἐξοπλίσασθαι — οὕτω δὴ ἐξοπλισάμενος. 6, 4, 1. ὁ στρατὸς — ἐξωπλίζετο — χιτῶσι — θώραξι καὶ κράνεσιν· ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους. A. 1, 8, 2. 2, 1, 2. 4, 6, 6. ¶ 2) *armatum in acie consistere.* Ita fere Leuncl. interpretatur Π. 6, 3, 11. p. 386. τὴν τῶν ἱππέων χιλιοστὺν — μὴ συγκατατάττετε εἰς τὴν φάλαγγα, ἀλλ' ὄπισθεν τῶν ἁρμαμαξῶν ἐξοπλίσθητε. Pallinum eſt pro medio. Quare nunc placet Hutch. verſio: *armis vos pone harmamaxas ſeorſim* (ſcil. ne reliquis impedimento ſitis) *inſtruite.*

ἐξοπλισία. A. 1, 7, 9. ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων, *cum arma ſumerent* contra regem pugnaturi.

ἐξόπλισις i. q. ἐξοπλισία. Π. 8, 5, 5. πολλοῦ χρόνου δέονται εἰς τὴν ἐξόπλισιν, *ad ſe armandos.* Cf. καθόπλισις, quocum in var. lect. permutatur.

ἐξοργίζειν, *irritare.* c. πρὸς, *contra.* Ἀπ. 3, 3, 7. θήγειν τε τὰς ψυχὰς τῶν ἱππέων, καὶ ἐξοργίζειν πρὸς τοὺς πολεμίους. Eleganter O. 17, 15. πάνυ σύ με ἐξώργισας πρὸς τὴν ὕλην.

ἐξοργίζεσθαι pro ἐξοργίζειν. Ἱπ. 9, 2. ὥσπερ — ἄνθρωπον ἥκιστ' ἂν ὀργίζοι τις — οὕτω καὶ ἵππον ὁ μὴ ἀνιῶν ἥκιστ' ἂν ἐξοργίζοιτο.

ἐξορμᾷν, ¶ 1) *incitare, impellere.* c. ἐπὶ, A. 3, 1, 16. ἡμεῖς ἄρξωμεν τοῦ ἐξορμῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετήν — κἀγὼ δὲ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέλετε ἐξορμᾷν ἐπὶ ταῦτα, ἕπεσθαι ὑμῖν βούλομαι. In altero loco Hutch. vertit *erumpere.* Immo eſt *cohortari ut duces decet.* c. inf. E. 2, 3, 17. p. 91. ἐξορμήσας ἡμ... τοῖς πρώτοις δίκην ἐπιτιθέναι. Ἱερ. 9, 10. τοῦτο ἐξορμήσειν — σκοπεῖσθαι τι ἀγαθόν. Ἀπ. 3, 5, 8. ¶ 2) Pro medio: *proficiſci.* v. Graeu. ad Lucian. Soloec. T. III. p. 565. Π. 5, 5, 9. p. 331. ἐξωρμήσαμεν οὕτως in expeditionem. In ſqq. eſt: ἐπεὶ δὲ ἐξήλθομεν. A. 5, 7, 11. ἡμέρᾳ ᾗ δεῦρο ἐξωρμῶμεν πεζῇ. Sic in paſſiuo: A. 5, 2, 4. οἱ ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξωρμημένοι, *qui euagati erant e caſtris.* E. 6, 4, 7. ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν μάχην ἐξωρμημένου.

ἐξορμᾶσθαι, *proficiſci, exire, ad expeditionem.* Π. 3, 3, 8. ὅπως εὐθυμότατα πάντες ἐξορμῶνται. 4, 2, 6. οἱ ἄλλοι φαιδρῶς καὶ προθύμως ἐξωρμῶντο. Paulo

lo ante, est ἐξῆλθον et ἐξήεσαν. Λ. 13, 2. ἐξορμᾶται σὺν στρατιᾷ ὁ βασιλεύς. Ε. 4, 5, 18. 6, 5, 20. Ιερ. 8, 9. De perfecto passiui v. ἐξορμᾶν nr. 2.

ἐξορύττειν, *effodere*. Ο. 19, 4. ἐξορύττοιτο ἂν σκαπτόμενα τὰ φυτά.

ἐξουσία, ¶ 1) *potestas s. facultas faciendi vel omittendi sine impedimento*. Regit infinitiuum, et iungitur c. εἶναι, Π. 6, 3, 11. p. 385. ἐνεδρεύειν ἡμῖν ἐξουσία ἔσται, *poterimus*. Απ. 3, 6, 11. c. ἔχειν, Απ. 2, 6, 24. ἵνα ἐξουσίαν ἔχωσιν κλέπτειν, etc. *vt impune possint*. c. διδόναι, Απ. 2, 6, 35. ἐάν μοι ἐξουσίαν δῷς λέγειν. c. παρέχειν, Π. 3, 3, 14. αὐτοῖς δοκεῖ τὸ ἐν ἐχυρῷ εἶναι, καὶ ἐξουσίαν παρέχειν ὅταν βούλωνται μὴ μάχεσθαι. Απ. 2, 1, 25. πανταχόθεν ὠφελεῖσθαι τοῖς ἐμοὶ ξυνοῦσι ἐξουσίαν παρέχω. Ο. 5, 6. Ιπ. 6, 9. c. ποιεῖν, Α. 5, 8, 9. ἐξουσίαν ἐποιήσατε τοῖς κακοῖς, ὑβρίζειν ἐῶντες αὐτούς. Ο. 2, 11. ἐν τῷ λόγῳ οὐδ' ἀναγρύζειν μοι ἐξουσίαν ἐποίησας. 7, 27. c. acc. ἐξουσίαν ἐποίησεν ὁ θεὸς — τοῦτον πλεῖον φέρεσθαι. ¶ 2) Verti potest: *licentia*. Ιερ. 5, 2. intemperantes fauent tyranno τῆς εἰς τὸ παρὸν ἐξουσίας ἕνεκα.

ἐξόφθαλμος, *prominentes oculos habens*. Pollux 1, 189. ὄμμα προπετὲς, ὡς ἐξόφθαλμον εἶναι. Oppon. κοιλόφθαλμος, Ιπ. 1, 9.

ἔξοχος, *eminens, excellens*, πp. dignitate. Hesych: ἔξοχος· ἔνδοξος. Απ. 1, 2, 58. ex Homero: βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα.

ἐξυβρίζειν, *insolenter se gerere, superbia efferri*. Phauorin: ἐξυβρίζοντα· παρασπονδοῦντα, παραβαίνοντα τὰς συνθήκας, ἀδικοῦντα. Cf. πλημμελεῖν. Π. 3, 1, 15. εὐτυχοῦντα ἐξυβρίσαι καὶ πταίσαντα πτῆξαι. 8, 6, 1. εἴ τις ὑπὸ πλούτου — ἐξυβρίσειε, καὶ ἐπιχειρήσειε μὴ πείθεσθαι.

ἐξυφαίνειν, *pertexere*. Sed Ο. 7, 34. de fauis apum est *struere, perficere*: ἐπὶ τοῖς ἔνδον ἐξυφαινομένοις κηρίοις. Hesych: ἐξυφήνας· κατασκευάσας.

ἔξω, ¶ 1) *foris, non domi*. Quanquam Moeris p. 185. malit θύραζε. Thom. Mag. bene monet, dici καὶ ἐπὶ στάσεως, καὶ ἐπὶ κινήσεως. Ponitur sine casu, vt Π. 7, 5, 11. οὔθ' ἔξω λαμβάνοιεν — εἴ τις ἔξω ληφθείη. §. 19. ἔξω et ἐν οἰκίαις opponuntur. Ο. 7, 33. Σ. 4, 37. c. art. Ο. 7, 22. τὰ ἔξω ἔργα, *sub dio peragenda*. §. 30. cf. σίτη-

σίτησις, σκηνεῖν. ¶ 2) *ante fores.* A. 7, 2, 16. ἔξω εἰσίν. ¶ 3) *extra tentoria.* Π. 4, 5, 2. τὰ ἔξω. Opp. τὰ ἐν ταῖς σκηναῖς. ¶ 4) *extra paradisum, in sylvis et campis.* Π. 1, 4, 7. τῆς ἔξω θήρας. all. ἔξω θηρᾶν. ¶ 5) *extra vicos* A. 7, 4, 8. ἔξω αὐλίζεσθαι. ¶ 6) *extra portum.* E. 5, 1, 17. τῶν ἔξω nauium. Oppon. τῶν Ἀθήνησιν, np. in Piraeeo. ¶ 7) *extra vrbem, in agris.* A. 7, 6, 17. ἔξω ἐστρατοπεδεύετε. E. 7, 5, 14. 15. c. subst. E. 2, 4, 17. τῶν ἔξω νέων τισὶν ἐς τοὺς ἀγροὺς πορευομένοις. Similiter 7, 5, 16. πάντα τὰ ἔξω. ¶ 8) *extra patriam.* A. 2, 6, 2. ἤδη ἔξω ὄντος αὐτοῦ, *cum iam profectus esset.* E. 1, 6, 18. εἴ τινες (naues) αὐτοῖς ἔτυχον ἔξω οὖσαι. 5, 4, 37. στρατιᾶς οὔσης ἔξω. c. adiect. Πο. 3, 2. νομίσμασι οὐ χρησίμοις ἔξω. c. subst. E. 6, 1, 5. τὰς ἔξω μόρας — τὰς ἔξω τριήρεις, *quae absunt a patria.* Intelligi enim debet οὔσας. ¶ 9) *extra hostium aciem, hostibus perrupto eorum agmine a tergo.* Π. 7, 1, 31. ἔξω γενόμενοι, ἢ ἔνδον ἀπολαμβανόμενοι. ¶ 10) *extra familiaritatem.* O. 10, 8. τοὺς ἔξω. Opp. τοὺς ἀεὶ συνόντας. ¶ 11) c. γίγνεσθαι, *egredi*; c. εἶναι, *egressum esse.* Π. 3, 3, 22. ὁ βασιλεὺς ἔξω ὢν e castris — τοῖς ἀεὶ ἔξω οὖσι. §. 25. 4, 2, 5. A. 6, 6, 4. cf. supra nr. 8. et γίγνεσθαι nr. 22. ¶ 12) c. gen. *extra.* Π. 1, 2, 14. στρατεύονται ἔξω τῆς ἑαυτῶν, np. γῆς. 3, 3, 21. ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἔξω τοῦ ἐρύματος. 8, 3, 9. Ιπp. 4, 4. ὅταν ἔξω τῶν ὁδῶν ἐλαύνητε. Sic quoque postponitur, A. 4, 8, 13. τοὺς μὲν τοῦ εὐωνύμου ἔξω, τοὺς δὲ τοῦ δεξιοῦ. Vbi verti potest *iuxta.* Cf. nr. 19. E. 5, 4, 13. τῆς ἑαυτῶν ἔξω στρατεύεσθαι. et c. artic. Ιπp. 7, 6. φυλάττει τὰ ἔξω τείχους. ¶ 13) *extra iactum.* Π. 3, 3, 26. ἐπεὶ βελῶν ἔξω ἦσαν. §. 30. ἀνάγειν ἔξω βελῶν — ὡς ἔξω βελῶν ἐγένοντο. 4, 1, 2. p. 200. 7, 5, 3. Vbi oppon. ἐξικνεῖτο τὰ βέλη. A. 3, 4, 8. 5, 2, 18. cf. βέλος. ¶ 14) Saepe cum verbis motum significantibus, ἐπὶ κινήσεως, vt inquit Thomas: *extra, ex, vltra.* Π. 4, 5, 3. ἐάν τις ἔξω (*e castris*) χρήματα φέρων ἀποδιδράσκῃ. A. 5, 5, 10. E. 4, 4, 16. 7, 2, 9. c. gen. Π. 5, 5, 3. ἀπαγαγὼν αὐτὸν τῆς ὁδοῦ ἔξω, *de via.* A. 5, 7, 9. οἴχεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου. 6, 5, 5. προαγαγόντες τὸ

τὸ στράτευμα ἔξω τῶν κωμῶν ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια. 7, 4, 13. E. 1, 6, 14. ἐξέπλευσεν ἔξω τοῦ λιμένος. Ιερ. 6, 13. K. 5, 31. v. ἐπέκεινα. ¶ 15) *vltra.* c. gen. Scil. a) vel adiecto vel intellecto nomine κέρατος dicitur de acie, quae ita lata est, vt vltra hostium cornu aduersum extendatur. A. 1, 8, 9. ἀκούων ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνύμου βασιλέα — τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν. §. 17. 1, 10, 4. παρῆλθεν ἔξω τοῦ εὐωνύμου κέρατος, *ita vt sinistrum ipsius cornu propter militum multitudinem vltra Graecorum cornu sinistrum extensum praeiret.* 4, 8. 10. 14. b) c. artic. τὸ ἔξω. A. 1, 4, 4. *vlterius.* Nimirum intelligi videtur τεῖχος Cyro profecturo *remotius.* Oppon. τὸ ἔσωθεν, *propius.* Cf. nr. 18. ¶ 16) *praeter.* c. gen. A. 7, 3, 5. ἔξω τούτων. E. 2, 3, 13. Ιερ. 1, 7. ¶ 17) *prominenter.* K. 5, 26. lepus τὰ ὄμματα ἔχει ἔξω, *exstantes.* 8, 1. τὰ ἴχνη ἔξω — δῆλα, *non confusa, eminentia.* ¶ 18) *procul.* A. 2, 2, 2. τὰ ὑποζύγια πρὸ τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὅπλα ἔξω, *remotiora.* Cf. n. 15. b. c. subst. et adi. Π. 8, 7, 3. p. 549. ἔργα καθαρὰ καὶ ἔξω τῶν ἀδίκων, *seiuncta ab iniustitia.* v. interpp. ad Lucian. T. I. p. 201. Sed Aπ. 1, 7, 2. τὰ ἔξω τῆς τέχνης dictum est pro κατὰ τὰ ἔξω τ. τ. *in iis quae non ad artem ipsam pertinent.* ¶ 19) *iuxta, propter.* Ιπ. 6, 2. ἀντία τῷ ἵππῳ ὁρῶν καὶ ἔξω τοῦ σκέλους, np. a latere. Cf. n. 12 ¶ 20) De tempore: *post* Π. 4, 4, 1. ἡνίκα δ' ἦν ἔξω μέσου ἡμέρας, *cum meridies praeteriisset.* K. 4 11. ἔξω μεσημβρίας. ¶ 21 Ιπ. 4, 4. ὁ ἔξω σταθμός. v σταθμὸς nr. 3.

ἐξωθεῖν, ¶ 1) *protrudere.* Est pugnantium. v. Poll 1, 165. Π. 6, 4, 5. p. 392 εἰ ὠθοῦντες ἐξώσειν πιστεύσουσιν. c. εἰς, E. 2, 4, 24 οἱ μὲν ἐξεώθησαν ἐς τὸν πηλόν. Steph. rectius scribi ait ἐξεώσθησαν. ¶ 2) *illidere, compellere.* E. 4, 3, 6. αὐτὸν — τῇ τριήρῃ πρὸς τὴν γῆν ἐξωσθῆναι, — ὅσοι ἐς τὴν γῆν ἐξεώσθησαν, ἀπολιπόντες τὰς ναῦς. v. Doruill. ad Char. p. 627.

ἔξωθεν, ¶ 1) *extrinsecus.* Oppon. ἔνδοθεν, K. 5, 30. vbi est de leporis femore. Refertur ad patriam, Aπ. 2, 1, 14. ἄλλους ἔξωθεν συμμάχους κατασκευάζονται. ad castra, Π. 4, 5, 3. ἐάν τις ἔξωθεν προσίῃ. ad do-

num, O. 7, 39. εἰ μὴ
ε ἐπιμελοῖο, ὅπως ἔξω-
τι εἰσφέροιτο. ¶ 2) e-
us. Π. 7, 1, 19. ἐμβάλ-
οὐκέτι εἰς τὴν φάλαγ-
— ἔξωθεν δὲ τοξεύειν.
Est manentis in lo-
extra. c. gen. A. 5,
3. συγκαθήμενοι ἔξω-
τῶν ὅπλων. c. artic.
, 1, 19. ἔθεον — οἱ ἔξ-
οἴκαδε. Ἱππ. 3, 9. v.
ς nr. 2.
'δες, tunicae substri-
et breues, citra hu-
um desinentes (Gell.
ε.), carentes altera
ica, quas serui ge-
nt. v. Etymol. M. et
7, 47. Erat etiam
n vsus in comoediis.
oll. 4, 118. Hesych:
ς· χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμά-
τὴν γὰρ ἑκατέρου χρεί-
ρεῖχε· χιτῶνα μὲν, διὰ
ὑνυσθαι· ἱμάτιον δὲ,
ὸ ἕτερον μέρος ἐβάλλε-
. quos Alberti ad h.
ndat, et Perizon. ad
n. V. H. 9, 34. Απ.
5. ἱμάτια — χλαμύδες
ωμίδες.
οποιΐα, ars exo-
s conficiendi. Απ.
5.
'ειν, celebrare. Aθ.
ἑορτάσαι ἑορτάς.
, dies festus. ¶ 1)
artic. Π. 1, 5, 1. εἴ
ν ἑορτῇ εὐωχία. 6, 1.
σχοῦμαι — τίνω τὰ
– ,

τῶν πολεμίων ὡς — οὖσαν ἑορτήν. E. 4, 4, 2. O. 9, 6. bis. §. 10. cf ἄγειν nr. 25. et ἑορτάζειν. ¶ 2) Cum artic. A. 5, 3, 10. πάντες — μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. §. 11. 12. Ἀπολ. 11. ἐν ταῖς κοιναῖς (reipublicae) ἑορταῖς. Σ. 8, 40. ἐν τῇ ἑορτῇ, np. Panathenaeorum. cf. E. 2, 4. 13. p. 113. ¶ 3) Agricultura O. 5, 10. dicitur ἑορτὰς πληρεστέρας τοῖς θεοῖς ἀποδεικνύειν, quam vlla alia ars.

ἐπαγάλλεσθαι, *gloriari.* c. ἐπί, O. 4, 17. Κῦρος — ἐπηγάλλετο — ἐπὶ τῷ χώρας ἐνεργοὺς ποιεῖν. Ita Steph. emendauit, probantibus Leuncl. et Franc. Porto. Olim erat ἐπηγγέλλετο.

ἐπαγγέλλειν, ¶ 1) *nunciare.* A. 7, 2, 19. λέξον, ἵνα οὗτοι (legati) ἐπαγγείλωσιν. All. rectius ἀπαγγ. Saepe haec verba in codd. confundi docuit Doruill. ad Char. p. 413. Legitur quoque pro ἐξαγγέλλειν. v. ibi nr. 2. ¶ 2) *indicare, rogare.* Thom. Mag. ἐπαγγέλλω, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἰτῶ. Π. 6, 2, 1. ὁ Ἰνδὸς ἐπιστέλλει τοιάδε· ἥδομαι ὅτι μοι ἐπήγγειλας ὧν ἐδέου. 8, 4, 15. πολλάκις δεόμενοι οὐκ ἐπαγγέλλουσιν οἱ φίλοι τοῖς ἑταίροις. ¶ 3) *denunciare, imperare.* Hesych: ἐπαγ-

ἐπαγγέλλωσιν· κελεύσωσιν. Thom. Mag: ἐπαγγέλλω — τὸ οἱονεὶ παραγγέλλω. Sic ſemper de militia. Cf. παραγγέλλειν nr. 1. Π. 3, 1, 6 συστρατεύεσθαι ὅπου ἐπαγγέλλοι. Margg. παραγγέλλοι. 7, 4, 5. 8, 5, 12. p. 529. βοηθήσειν — Κύρῳ, καθ' ὅ τι ἂν ἐπαγγέλλῃ. c. dat. et inf. Π. 4, 4, 3. ὅπως μηδ' ἐπαγγέλλῃ μηδεὶς ὑμῖν στρατεύειν. c. acc. et dat. Π. 7, 4, 1. στρατείας — ἐπήγγελλεν αὐτοῖς. De vario huius verbi vſu v. Thom. Mag. et Etymol. M.

ἐπαγγέλλεσθαι, ¶ 1) *promittere*. v. Thom. M. in v. ἐπαγγέλλω. Sed dubito de illo verborum ἐπαγγέλλεσθαι et ὑπισχνεῖσθαι discrimine, quod ſtatuit idem Thomas in v. ὑπισχνεῖται et Ammonius in v. ὑπόσχεσις. A. 2, 1, 4. ἐπαγγελλόμεθα Ἀριαίῳ — εἰς τὸν θρόνον τὸν βασίλειον αὐτὸν καθιεῖν. Cod. Par. ἀπαγγελ. 5, 6, 14. εἰδὼς ἃ οἱ Ἡρακλεῶται Τιμασίωνι ἐπαγγέλοιντο, ὥστε ἐκπλεῖν. Cod. Eton. ὑπισχνοῦντο. Perperam. Thomas: ἐπαγγέλλομαι· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπισχνοῦμαι. Abreſch. auctar. dilucc. Thuc. ὥστε h. l. putabat redundare. Sed eſt: *ea conditione vt*. E. 1, 6, 8. 3, 4, 27. ¶ 2) *operam ſuam offerre, profiteri artem*. v. Suid. et Harpocrat. A. 7, 1, 21. στρατηγιῶν καὶ ἐπαγγελλόμενος εἴ τις — στρατηγοῦ δέοιτο. c. fut. Απ. 3, 1, 1. ἀκούσας Διονυσόδωρον ἐπαγγελλόμενον στρατηγεῖν διδάξειν. c. acc. E. 3, 4, 3. ἐπαγγειλαμένου τοῦ Ἀγησιλάου τὴν στρατιάν. Απ. 1, 2, 7. εἴ τις ἀρετὴν ἐπαγγελλόμενος ἀργύριον πράττοιτο. §. 8. ¶ 3) *offerre ſe morti*. A. 4, 7, 15. λέγει ὅτι ἄξει εἰς τὸ χωρίον, εἰ δὲ μὴ, τεθνάναι ἐπηγγέλλετο. ¶ 4) *imperare*. E. 6, 4, 29. πάνυ μετρίως ἑκάστῃ πόλει ἐπαγγελλόμενος pecudes. Paulo ante eſt παρήγγειλε. ¶ 5) Confunditur c. ἐπαγάλλεσθαι. v. ibi.

ἐπάγειν, ¶ 1) *adducere, ducere, ducem viae eſſe*. A. 4, 7, 14. ὅπως διὰ τῆς πολεμίας ἐπάγοι αὐτούς. Cod. Eton. bene ἄγοι. K. 10, 19. ¶ 2) *incitare, ſolicitare*. c. ἐπὶ, Απ. 3, 3, 6. ἐπάγειν τοὺς πολεμίους ἐπὶ τὴν ἄμμον κελεύσεις. Vbi fere eſt *pellicere*. Ιπ. 8, 5. eques ἀναβεβηκὼς ἐπαγέτω equum ἐπὶ μικρὰς foſſas. Poſſis vertere *incitet* ſiue cum Camerario *agitet*. Olim deerat ἐπί. Sed Leuncl. ex ingenio repoſuit, cum commode, iudice Zeunio,

nio, posset intelligi. Nos vero accusatiuum *μακρὰς* regi putabamus a verbo *διαπηδᾷν*, quod e praecedentibus *ἀπὸ τοῦ κοινοῦ* sit repetendum. ¶ 3 *aduehere.* A. 5, 1, 10. *τὰ ἀγώγιμα, ἃ ἐπῆγον* naues. ¶ 4) *inducere.* De musico: Σ. 2, 22. *θάττονα ῥυθμὸν ἐπάγειν, geschwinder blasen.* ¶ 5) *attrahere, intendere.* K. 6, 7. *πηγνύειν τὰς σχαλίδας ὑπτίας, ὅπως ἂν ἐπαγόμεναι ἔχωσι τὸ σύντονον.* ¶ 6) A. 7, 7, 35. *οὔπω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκται, nondum condemnatus erat.* ¶ 7) Legitur pro *ἐφιέναι.* v. ibi nr. 1.

ἐπάγεσθαι, ¶ 1) *secum ducere,* scil. contra feras. K. 6, 25. *τὸν κυνηγέτην — τὰς κύνας ἐπαγόμενον.* ¶ 2) *arcessere sibi in auxilium* s. *in commodum.* Aϑ. 2, 15. *στασιάσειαν, ὡς κατὰ γῆν ἐπαξόμενοι* hostes, np. aduersus factionem contrariam. Similiter Λ. 1, 7. *πρεσβύτῃ ἐποίησεν, ὁποίου ἀνδρὸς σῶμα — ἀγχασθείη, τοῦτον ἐπαγομένῳ τεκνοποιήσασθαι.* Steph. post *ἐπαγ.* addere volebat *πρὸς τὴν γυναῖκα.* Melius est, intelligere *εἰς οἶκον,* quod supplendum esse docent in formula *ἄγειν* s. *ἄγεσθαι γυναῖκα.* ¶ 3) *sibi conciliare, colligere.* Ἀπολ. 32. *φθόνον ἐπαγόμενος.* ¶ 4) *afferre, laudare.* Σ. 8, 34. *μαρτύρια ἐπήγετο* pro sua disputatione. ¶ 5) *applicare, vti.* O. 17, 15. *ὦ τὰς εἰκόνας ἐπάγεσθαι.* ¶ 6) *misceri cum femina, sobolem producere.* cf. Poll. 5, 92. qui iungit *μίγνυσθαι, ἐπιβαίνειν* etc. Scil. *φύσιν ἐπάγεσθαι* videtur proprie significare *natura sua implere feminam.* K. 7, 1. *ἵνα ἔχουσαι τὴν ἡσυχίαν πρὸς τὸ ἔαρ ἐπάγωνται τὴν φύσιν γενναίαν. καὶ γὰρ ἡ ὥρα πρὸς τὰς αὐξήσεις κρατίστη.*

ἐπαγωγὸς, *vim mouendi et suadendi habens, vtilis.* Suid: *ἐπαγωγά· ἀπατηλὰ, πιθανὰ, ἐφολκά.* Aπ. 2, 5, 5. *σκοπῶ μὴ τὸν πονηρὸν φίλον ἐπαγωγὸν ᾖ ἀποδίδοσθαι, rathsam.* c. *πρὸς,* O. 13, 9. *τοῖς δούλοις ἡ θηριώδης παιδεία πάνυ ἐστὶν ἐπαγωγὸς πρὸς τὸ πείθεσθαι διδάσκειν, multum confert.*

ἐπᾴδειν, ¶ 1) *incantare,* c. dat. Aπ. 2, 6, 11. *ἃ αἱ Σειρῆνες ἐπῇδον τῷ Ὀδυσσεῖ — ταύτην τὴν ἐπῳδὴν — καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐπᾴδουσαι — ὥστε μὴ ἀπιέναι τοὺς ἐπασθέντας* (quaedam editt. *ἐπαινεθέντας,* quod est glossema.) — *τοῖς*

παρέχοντας οἷς ἂν βούλωνται, φίλους ποιοῦνται. §. 12. 13.

ἐπαινεῖν, ¶ 1) *laudare.* Sine casu, Ιερ. 1, 15. τοὺς ἐπαινοῦντας τί δοκεῖς εὐφραίνειν; c. acc. Π. 4, 2, 20. οὗτοι — οὓς ἂν ὁρῶσι τερπομένους ἐπαινούντων, h. e. ἐπαινεσάτωσαν. Imperat. Atticum. 3, 2, 5. ἐὰν ἀνὴρ δίκαιος ὢν καὶ ἀρχῶν ἀνὴρ τοιοῦτος ἐπαινῶμαι ὑπ' ἀνθρώπων, 7, 3, 18. ἐκεῖνα ἐπράχθη, ὥστε σε ἐπαινεῖν, fecisse cum *laude.* Ag. 1, 4. 5, 7. 8, 2. τῶν ἐπαινούντων αὐτούς. Ε. 3, 2, 5. ὡς — ὅτι μὲν [illegible] ἠδίκουν, ἐπαινεῖν — οὐκ ἐπιτρέψουσιν· ἐπαινέσονται αὐτούς. Απ. 3, 2, 2. Apol. 18. καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐπαινοίμην. Vbi, ad deos relatum, pertinet ad nr. 2. c. πρός. Σ. 4, 63. πρὸς ἐμὲ ἐπαινῶν τὸν ξένον. Post accusatiuum pers. adiicitur ἐπί c. dat. rei. Α. 2, 1, 21.

8, 4. ἐπα…
Ἀγησιλα…
§. 5. ἐπ…
προνοίας …
probare,
gen. Π. …
σαν con…
ἐπῄνεσαν.
μὲν ἐπῄνε…
κωμίζειν.
7. Σ. 3, …
θα δὴ …
puerum.
ρέσομαι …
καὶ ὑμᾶς …
3. ἐτίμα …
τῆς τραπ…
ἐπαινέσειε…
ἐγὼ ἤδη ὑ…
δὲ καὶ ὑμε…
ἐμοὶ μελή…
1, 7, 8. 2…
ἐπαινοίη, ἀ…
10. cf. τιμ…
pue adm…
οἶδα ὅτι τα…
λεταῖται· …
ναι. ὅτι — …

εἰ μὲν ἐπαινῶ αὐτὸν, δικαίως ἄν με αἰτιῷσθε. E. 6, 3, 1. ¶ 6) *gratias agere.* v. Perizon. ad Aelian. V. H. 14, 2. Π. 3, 2, 7. captiui a Cyro dimissi *πολλὰ μὲν ἐπαινέσαντες, πολλὰ δὲ δεξιωσάμενοι τὸν Κῦρον ᾤχοντο.* A. 6, 6, 19. Sic Σ. 1, 7. *ἐπαινοῦντες τὴν κλῆσιν οὐχ ὑπισχνοῦντο συνδειπνήσειν.* Nempe qui ad coenam vocati ire nollent, ii dicebant: *ἐπαινῶ* vel *πάνυ καλῶς* etc. vt Latini: *gratia est.* v. Casaub. ad Plaut. Menaechm. 2, 3, 36. et ad Athenae. 6, 12. p. 434. Cf. infra nr. 12. ¶ 7) *gratulari.* A. 5, 5, 7. *ἔπεμψε ἡμᾶς — ἡ τῶν Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντας ὑμᾶς ὅτι ἐνικᾶτε — βαρβάρους.* ¶ 8) *praemiis afficere.* O. 9, 14. *νομοφύλακες — ἐπαινοῦσιν, ἢν δὲ παρὰ τοὺς νόμους ποιῇ, ζημιοῦσι.* ¶ 9) *laudando incitare.* O. 21. 3. *ἱδροῦντες καὶ ἐπαινοῦντες ἀλλήλους.* ¶ 10) In praecipiendo: *comprobare, commendare.* Iπ. 7, 4. *ταύτην ἐπαινοῦμεν τὴν ἀνάβασιν.* §. 9. 13. 14. 12, 5. 11. 12. 13. Cf. nr. 11. ¶ 11) c. *οὐκ*, *reprehendere.* Donatus ad Terent. Andr. 2, 6, 24. „magna moderatione *non laudo* dixit potius quam *vitupero*," v. Wetsten. ad 1 Cor. 11, 17. Cf. supra nr. 4. Aθ. 1, 1. *ὅτι εἵλοντο τοῦτον τὸν τρόπον τῆς πολιτείας, οὐκ ἐπαινῶ — διὰ τοῦτο οὐκ ἐπαινῶ.* 3, 1. E. 6, 3, 6. p. 388. *οὐδ' ἐκείνους ἐπαινῶ.* Aπ. 1, 2, 4. *τοῦ σώματος οὐκ ἠμέλει, τούς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπῄνει.* In sqq. est *ἀπεδοκίμαζε.* it. in praeceptis, Iπ. 6, 4. *τὴν ὄπισθεν — διὰ τάδε οὐκ ἐπαινοῦμεν.* §. 5. est *ψέγομεν.* ¶ 12) Est eorum, qui repulsam ferentes tamen bonum animum agnoscunt. E. 6, 1, 4. p. 362. Polydamas, qui Iasoni roganti societatem recusauerat, *ὁ δὲ*, inquit, *ἐπαινέσας με —* §. 6. Polydamas frustra implorans Lacedaemoniorum auxilium, *ἐπαινέσας τὴν ἁπλότητα τῆς πόλεως —* Cf. nr. 6. ex Σ. 1, 7. it. eorum, qui petitionem recusant, A. 7, 7, 30. Seuthes, Xenophontem retenturus, fingit insidias Lacedaemoniorum. Xenophon vero: *τὴν μὲν σὴν πρόνοιαν ἐπαινῶ· ἐμοὶ δὲ μένειν οὐχ οἷόν τε.* it. eorum, qui aliorum auxilio se egere negant, E. 7, 4, 5. *ὅτι βοηθῶν παρείη. οἱ δ' ἐπαινέσαντες αὐτὸν, οὐδέν τι ἐδέχοντο.* it. eorum, qui non quidem repudiant aliquid,

quid, ſed differunt. Π. 8, 5, 10. cum Cyaxares Cyro filiam obtuliſſet, reſpondit Cyrus: τό τε γένος ἐπαινῶ καὶ τὴν παῖδα — βούλομαι δὲ σὺν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ — ταῦτά σοι συναινέσαι. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. ἐπᾴδειν. v. ibi nr. 1.

ἐπαινέτης, *laudator*. Απ. 1, 3, 3. ἐπαινέτης ἦν τοῦ ἔπους τούτου. 1, 7, 2.

ἔπαινος, ¶ 1) *laus*. Π. 8, 2, 13. ταῦτα Κύρῳ ἔπαινον παρεῖχεν. Ιερ. 1, 14. ἔπαινος ἥδιστον ἀκρόαμα. §. 15. ἕνεκα τοῦ κολακεύειν τοὺς ἐπαίνους ποιεῖσθαι. Απ. 2, 1, 33. οἱ νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων (i. e. τοῖς παρὰ τῶν πρεσβ.) ἐπαίνοις χαίρουσιν. Κ. 1, 8. Ἀμφιάραος πλεῖστον κτησάμενος ἔπαινον. c. ὅτι, Κ. 13, 12. ὅτι — ἐχθροῖς ἐπιχειροῦσιν, ἔπαινον ἔσχον. c. παρὰ, Απ. 3, 11, 3. ἡ Θεοδότη — τὸν παρ' ἡμῶν ἔπαινον κερδαίνει. c. πρὸς, Α. 7, 6, 23. ἔχων ἔπαινον πολὺν πρὸς ὑμῶν. Iungitur c. τιμὴ, Α. 6, 6, 9. Απ. 3, 3, 14. Ο. 14, 10. etc. v. τιμή. ¶ 2) *elogium, laudatio*. v. Marckland. ad Eurip. Supplic. 858. Αγ. 1, 1. τῆς Ἀγησιλάου ἀρετῆς — οὐ ῥᾴδιον ἄξιον ἔπαινον γράψαι — μειόνων ἂν τυγχάνοι ἐπαίνων. 11, 1.

ἐπαίρειν, ¶ 1) *attollere, erigere*. Ιπ. 12, 6. τὴν δεξιὰν ἐπαίρειν δεῖ. Κ. 5, 19. ἀνακαθίζοντες ἐπαίρουσιν αὐτούς. 6, 7. ἀντερειδέτω, ἐπαίρων εἰς μέσον, τὸν κεκρύφαλον. ¶ 2) *efferre ad ſuperbiam*. Απ. 3, 5, 4. ἐπῆρται τὸ τῶν Θηβαίων φρόνημα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. c. dat. Π. 8, 5, 12. p. 528. ἐπαρθεὶς ταῖς παρούσαις τύχαις. v. Wetſten. ad 2 Cor. 11, 20. c. ἐπὶ, Απ. 1, 2, 25. ἐπηρμένω (dual.) ἐπὶ πλούτῳ. ¶ 3) *incitare, commouere, perſuadere*. Timaeus et Suidas: ἐπάρας· ἀναπείσας. Heſych: ἐπῆρεν· ἀνέπεισεν. it. ἐπαεῖραι· προτρέψασθαι. Π. 1, 6, 18. οὐδὲ ζημίαις εἴκειν, οὐδὲ δώροις ἐπαίρεσθαι, vt pareamus. 5, 5, 13. οἱ παρόντες ὑφ' ἡμῶν πάντες ἐπηρμένοι πάρεισιν, *noſtra cauſa*. Margg. ἐπαιρόμενοι. c. inf. Π. 4, 2, 3. ἐπαίρειν βουλόμενοι ὡς μάλιστα στρατεύεσθαι αὐτόν. Α. 6, 1, 13. τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῆρεν αὐτὸν ἐπιθυμεῖν αὐτοκράτορα γενέσθαι. 7, 7, 15. Απ. 1, 2, 9. qui locus etiam ad nr. 2. referri poteſt. 3, 5, 3. Ο. 14, 9. Κ. 12, 12. c. κατὰ, Αγ. 1, 30. ἐπηρμένους καθ' ἁρπαγὴν, *praedae intentos*. Sed malunt viri docti ἐπτερωμένους

νους ex E. 3, 4, 22. Sic Π. 8, 1, 8. pro παρορμᾷν in Cod. Guelf. eſt ἐπαίρειν, probante Zeunio, quod παρορμᾷν ſit gloſſema. ¶ 4) *illuſtriorem reddere.* Απ. 3, 6, 2. ſi remp. capeſſes, ἐπαρεῖς τὸν πατρῷον οἶκον.

ἐπαισχύνεσθαι, *reuereri.* E. 4, 1, 15. οἱ τριάκοντα ἐπῃσχύνθησαν αὐτὸν καὶ ἐσιώπησαν. Legitur etiam in margg. Π. 4, 6, 2. extr. ἐπαισχυνοίμην pro ἔτι αἰσχυνοίμην.

ἐπαιτιᾶσθαι, *accuſare.* c. acc. rei, E. 1, 1, 20. οὐδενὸς οὐδὲν ἐπαιτιωμένου duces. 7, 4, 38. εἴ τινες (all. τινας) ἐπῃτιῷντο (edd. vett. ἐπαιτιῷντο), *ſi qui eos in ius vocare vellent.* v. Mor.

ἐπακολουθεῖν, ¶ 1) *inſequi.* hoſtes abeuntes, A. 4, 1, 1. ἐπακολουθοῦντος τοῦ Περσῶν στρατεύματος. E. 3, 4, 24. 4, 3, 3. 5, 1, 8. c. dat. A. 3, 2, 23. αἱ ἡμῖν ἀπιοῦσιν ἐπακολουθοῖεν. ¶ 2) *infeſtare in itinere, premere vltimum agmen.* E. 4, 3, 2. ἐκακούργουν αὐτὸν ἐπακολουθοῦντες. c. dat. E. 4, 3, 15. 7, 2, 4. ¶ 3) *ſequi ſuos.* in fuga, Π. 4, 2, 15. τὰς γυναῖκας προαπεπέμψατο, καὶ αὐτὸς — ἐπηκολούθει. praemiſſos, E. 2, 4, 22. ξὺν τοῖς ἄλλοις αὐτὸς ἐπηκολούθει. in acie inſtructa, E. 4, 2, 11. 7, 2, 22. ¶ 4) verbis, E. 7, 1, 28. ἐπεὶ — οἱ Κορίνθιοι ἀπεκρίναντο — ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι πόλεις. ¶ 5) De re inanimata. Π. 7, 3, 2. ἡ χεὶρ τοῦ νεκροῦ ἐπηκολούθησεν. Sturm. ad Hermog. περὶ ἰδεῶν 2, p. 286. explicat: *adhaeſit, alligata fuit.* Sed vertendum eſt: *manus abſciſſa eum, qui eam prehendebat, quaſi animata ſponte ſubſecuta eſt.* v. Ariſtid. p. 500. et inprimis Euſtath. ad Homer. Il. μ, 395. p. 911, 3. Sic apud Ouid. triſt. 3, 9, 14. dum ſequitur anchora tracta manus. Cf. met. 12, 372. et Hom. Il. γ. 376.

ἐπακούειν, ¶ 1) *audire, audiendo adeſſe.* A. 7, 1, 9. ἐπακούσαντες τινὲς — ταῦτα. O. 9, 1. ἐδόκει σοι — τὶ ἐπακούειν, ὧν σὺ ἐσπούδαζες διδάσκων. Hic vel ſimpl. eſt *anhören,* vel *moueri audiendo.* §. 18. dicitur ὑπακούειν. ¶ 2) *attendere.* K. 5, 19. lepores ἐπακούουσιν εἴ που πλησίον — καὶ ὅθεν ἂν ἀκούσωσι.

ἐπακτρὶς, *actuaria nauis.* v. Bayſ. de re nau. p. 606. in Gronou. theſ. T. XI. Morus in indice pro-

np. poenae loco. Π. 3, 3, 24. νόμους, δι' ὧν — τοῖς κακοῖς ταπεινὸς ὁ αἰὼν ἐπανακείσεται.

ἐπανακλαγγάνειν, *immodice latrare*, ſaltem gannitu aliquo et fractae vocis eliſione gaudia ſua, ſed intempeſtiue, teſtari. v. Vlit. ad Grat. Faliſc. 231. Pollux 5, 86. Xenophontem dicit vſum eſſe participio ἐπανακεκλαγγυῖαι. Sed nunc legitur ἐπανακλαγγάνουσαι bis, K. 4, 5. et 6, 23. cf. Iungerm. ad Poll. l. l.

ἐπανακύπτειν, *ab anteriore parte paululum arreetum eſſe*, l. *ſe attollere*. Ita Gramm. Ιπ. 12, 14. ἦν — μικρὸν ἐπανακύπτουσαν τὴν λόγχην ἀφῇ.

ἐπαναλαμβάνειν, *paulo altius repetere narrationem*. Λ. 13, 2. ἐπαναλήψομαι, ὡς ἐξορμᾶται σὺν στρατιᾷ ὁ βασιλεύς. Phauorin: ἐπαναλήψομαι· ἄνωθεν ἄρξομαι.

ἐπαναπλεῖν, *renauigare, nauigando reuerti*. E. 4, 8, 24. ἐπαναπλεύσας εἰς Κνίδον, vnde venerat. §. 35. παραπλεῖν παρὰ τὴν Χεῤῥόνησον, ὅπως δοκοίη — ἐπ' ἀργυρολογίαν ἐπαναπεπλευκέναι. §. 36. eſt ἀναπεπλ.

ἐπαναῤῥιπτεῖν, *iactare ſe, ſaltu ſe contra aliquem attollere*. K. 5, 4. lepores ἐπαναῤῥιπτοῦντες (np. ἑαυτούς. v. Doruill. ad Char. 3, 5. p. 309.) μακρὰ διχιροῦσιν ἀντιπαίζοντες. Pollux 5, 67. ἀντιπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, καὶ πηδῶντες μακρὰ, καὶ διαλλόμενοι, καὶ διαποῤῥιπτοῦντες.

ἐπανάστασις, *rebellio*. E. 5, 4, 19. τὴν τοῦ Μάλλωνος ἐπὶ τοὺς περὶ Λεοντιάδην ἐπανάστασιν.

ἐπαναστρέφειν, *aciem conuertere contra hoſtes ex fuga*. E. 6, 2, 11. οὐκέτι ἐπανέστρεψαν.

ἐπαναστρέφεσθαι, *ex fuga ſe conuertere*. Ιπ. 8, 25. ἐπαναστρεφομένοις τοῖς πολεμίοις ἐμπίπτειν.

ἐπανατείνειν, ¶ 1) *porrigere*. A. 7, 4, 6. ὁ δ' ἐπανατείνας τὸν τράχηλον, παῖε εἶπεν. ¶ 2) *extendere cornua exercitus*, ad hoſtes cingendos. Π. 7, 1, 12. τὰ ἐπανατεινόμενα κέρατα. ¶ 3) *proponere, oſtendere*. Π. 2, 1, 10. ἐπανέτεινε δὲ καὶ μείζονας ἐλπίδας τοῖς ἀξίοις ἐπαίνου. Suidas ad h. l. reſpexit haud dubie, ſed ita eum affert: ἐπανετείνοντο, δοτικῇ. Ξενοφῶν· ἐπανετείνοντο δὲ καὶ μείζονες ἐλπίδες τοῖς ἀξίοις, ἔπαινοί τε. etc. Tum addit: ἐπανετείνοντο οὖν, ἐν προςδοκίᾳ

ς ἦσαν, ἢ ηὔξοντο, ἐμε-
ινοντο.
ιτιθέναι. Π. 1, 2, 2.
onnullis eſt ἐπανέθε-
pro ἐπέθεσαν. v. ἐπι-
ναι nr. 2.
ιφέρεσθαι, ¶ 1) re-
ciare, perferre, re-
e. E. 2, 2, 13. οἱ πρέσ-
ἐπανεφέροντο ταῦτα ἐς
Ἀθήνας ciuibus ſuis.
euaporare, exhala-
K. 5, 2. αἱ κύνες — τὰ
ἐπαναφερόμενα (ſolis
re) ὄζει.
αχωρεῖν, *reuerti.*
, 4, 4. ἐπαναχωρήσαν-
καὶ τρόπαιον στησάμε-
4, 2, 14. 6, 2, 11. c.
Π. 5, 4, 5. διαπραξά-
ς ταῦτα ἐπαναχωρεῖ εἰς
Γαδάτα χώραν. c. ἐκ,
, 2, 13. ἐκ τῆς διώξεως
αχωρῆσαι. c. πάλιν, A.
7. ὁπόσον προδιώξειαν,
ντο πάλιν ἐπαναχωρεῖν
c. εἰς τοὔμπαλιν, A. 3,
ἐπανεχώρουν εἰς τοὔμ-
ν. Cod. Par. ὑπανεχ.
ρχεσθαι, ¶ 1) *red-*
E. 3, 2, 4. ἐπανῆλθον
ἱδρύσαι. Aπ. 4, 8, 2.
, 9. c. πρός, Π. 1, 5,
tr. ἐπανελθὼν πρὸς τὸν
ρα. c. εἰς, A. 7, 3, 2.
ὰ ἐπιτήδεια ἐπανελθόν-
— λαμβάνειν τὰ ἐπιτή-
ἐπανελθόντας εἰς τὰς
ις. c. ἔνθα, A. 6, 5, 20.
ελθόντες ἔνθα ἡ πρώ-
υμβολὴ ἐγένετο. ¶ 2)

aſcendere. Heſych: ἐ-
πανελθεῖν· ἀναβῆναι. E. 4,
8, 35. ἐπανελθὼν ἐς τὰ ὄ-
ρη. ¶ 3) De oratione:
repetere breuiter. Aγ.
11, 1. ἐν κεφαλαίοις ἐπανελ-
θεῖν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ. O.
6, 2. εἰ ἐπανέλθοιμεν ὅσα
διεληλύθαμεν. c. ἐπί, E.
1, 7, 10. p. 58. ἐπανέλθε-
τε ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα.
* ἐπανερωτᾷν, *iterum*
interrogare. Aπ. 3, 1, 11.
πάλιν ἐλθὼν ἐπανερώτα,
interroga eum, vt denuo
te doceat.
ἐπανθεῖν, *efflore*ſ*cere,*
*inna*ſ*ci.* K. 4, 8. canes
ἔχουσαι λευκὴν τρίχα ἐπαν-
θοῦσαν περὶ τὰ πρόσωπα.
ἐπανιέναι (ἐπάνειμι), ¶ 1)
redire. Π. 2, 1, 14. ὡς μὴ
ἐπανίοιεν in caſtra ἀνιδρω-
τί. c. πρός, K. 4, 5 πρὸς
τὸν κυνηγέτην μὴ ἐπανίτω-
σαν. 7, 11. ¶ 2) De ora-
tione, vt ἐπανέρχεσθαι.
Π. 1, 2, 15. μικρὸν ἐπάνει-
μι, *paululum ad* ſ*uperi-*
ora reuertar. E. 6, 1, 7.
πάλιν ἐπάνειμι, ὅθεν — ἐξ-
έβην. 6, 5, 1. νῦν ἐπάνειμι,
ἔνθεν ἐπὶ ταῦτα ἐξέβην. 7,
4, 1. In his omnibus prae-
ſens habet vim futuri. v.
Poll. 5, 155.
ἐπανιέναι (ἐπανίημι), ¶ 1)
remittere de impetu, re-
miſſius agere. K. 4, 5.
διωκέτωσαν ἐρρωμένως καὶ
μὴ ἐπανιεῖσθαι, *impetu non*
re-

languescente. Ita quoque explicandum videtur 10, 11. ἐὰν μὴ βούληται aper βαλλόμενος κατατεῖναι τὸν περίδρομον, ἀλλ' ἐπανιεὶς ἔχῃ πρὸς τὸν προσιόντα περιδρομὴν ποιούμενος, *remissius agens, non amplius id agens vt omni vi intendat* τὸν περίδρομον. Vulgo vertunt: *in accedentem conuersus tendat,* vt ἐπανιεὶς sit pro ἐπανιών. ¶ 2) Actiue: *leuare, liberare.* c. gen. K. 7, 1. σκυλακεύειν αὐτὰς ἐπανιέντα τῶν πόνων.

ἐπανίστασθαι, ¶ 1) *consistere, stare,* np. superne. E. 1, 4, 7. ἐπαναστὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐσκόπει. ¶ 2) *surgere.* De disputaturo contra aliquem in conuiuio, Σ. 4, 2. ἐπαναστὰς — ἐπήρετο. Sic ἀναστάς.

ἐπανορθοῦν, *erigere, consolari.* Ammonius p. 43. διορθοῦν ἐπὶ δοράτων — καὶ ἐπὶ λόγων· ἐπανορθοῦν δὲ ἐπὶ μόνων λόγων. Phrynichus p. 208. κατορθῶσαι ἐπὶ πολέμου — ἐπανορθῶσαι δὲ λόγῳ τῶν ἡμαρτημένων, etc. Quod si standum sit praecepto Thomae Mag. p. 333. ἐπανορθοῦμαι κάλλιον ἢ ἐπανορθῶ, minus elegans fuerit Xenophon. Sane etiam Pollux non nisi medium agnoscit. v. Poll. 3, 100. 6, 115. 140. 141. 9, 139. Aπ. 2,4,6. φίλος — σφαλλομένους πλεῖστα ἐπανορθῶν.

ἐπανόρθωσις, *vitae emendatio.* Eπ. 1, 5. εἰς ἐπανόρθωσιν, *ad emendandos mores.*

ἐπάνω, *supra.* A. 6, 3, 1. ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται, *in superioribus.*

ἐπαπειλεῖν, *insuper minari, minas addere.* A. 6, 2, 5. ἐπαπειλεῖν, εἰ μὴ ποιήσαιεν.

ἐπαρήγειν, *auxiliari.* Π. 6, 4, 5. extr. οἱ ἀπὸ τῶν πύργων ἡμῖν ἐπαρήξουσι.

'Επάριτοι, *Epariti,* cohors Arcadica. v. Steph. Byz. qui tamen 'Επαρίται et 'Επαρίτας scribit, quam scripturam Berckelius etiam ap. Xenoph. restitui vult. Idem perhibet, nomen duci ab vrbe 'Επαρις, quam tamen nullibi reperiri ipse fatetur. Vnde etiam male definit per ἔθνος 'Αρκαδικόν. Melius Hesych. in v. 'Επαρόητοι (leg. 'Επάριτοι) explicat: τάγμα 'Αρκαδικὸν μαχιμώτατον, καὶ οἱ παρὰ 'Αρκάσι δημόσιοι φύλακες. Memorantur E. 7, 4, 22. 33. 34. 36. 7, 5, 3. ex quo loco patet, eos vel saltem eorum duces satis honoratos fuisse. Verba sunt: ἔπεμπον εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις

ς ἀπὸ τῶν Ἐπαρί-
:gitur de iis diſpu-
ula in Hiſt. acade-
giae Pariſ. elegan-
literarum T.
p. 234.
ν, ¶ 1) *ſuppedi-*
raebere. Cf. Poll.
O. 2, 8. *εἴ τι καὶ*
θελήν — εἰσὶν οἳ καὶ
ειαν. c. dat. Απ. 2,
τίς ἂν δεομένῃ (σοι)
αρκέσειεν. 2, 7, 1.
'αμιν ἀλλήλοις ἐπαρ-
neceſſarias. 2, 8,
eſt de opiſiciis,
ppeditant victum.
c. gen. rei. Απ.
. *πᾶσιν ἀφθόνως ἐ-*
ῶν ἑαυτοῦ. v. Kypk.
imoth. 5, 10. Απ.
:3. amici poſſunt
do *χρημάτων νομί-*
'ωνεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐ-
ἀλλήλοις. v. *κοινω-*
3. Σ. 8, 26. *ὁ τοῦ*
'αρκῶν ἄρξει τοῦ ἐ-
qui pulcritudinis
viam alteri facit.
: *ἐπαρκεῖ· ὑπουρ-*
θεῖ. it. *ἐπήρκησεν·*
εν. Phauorin: *ἐπ-*
βοηθῶ, τὸ τοῖς
ἔχουσιν ἀρκετὰ δί-
c. ¶ 2) *iuuare.*
4. *ἡ γεωργία συμ-*
καὶ εἰς τὸ ἐπαρκεῖν
:. Stob. *εἰς τὸ ἄρ-*
iiſſo *ἀλλήλοις.* Sic
ur etiam pro *ὑπ-*
ι. ὑπάρχειν n. 10.

ἐπάρχειν, *inſuper imperare.* Π. 1, 1, 4. *ὁ μὲν Σκύθης ἄλλου μὲν οὐδενὸς δύναιτ' ἂν ἔθνους ἐπάρξαι — Κῦρος δὲ ἐπῆρξε καὶ τῶν* Ἑλλήνων. Sed pro ſimplici *ἄρχειν* eſt 4, 6, 2. p. 256. *ἔχω τεῖχος ἰσχυρὸν καὶ χώρας ἐπάρχω πολλῆς.* Mrgg. *ὑπάρχων*, Cod. Gueлf. *ὑπάρχω*, quod poſſit ferri, quia Gobryas regulus erat, Aſſyriorum regi tributarius.

ἐπαύξεσθαι, *creſcere, adaugeri.* c. *εἰς*, O. 7, 43. *τὰ καλά τε κἀγαθὰ — διὰ τὰς ἀρετὰς εἰς τὸν βίον τοῖς ἀνθρώποις ἐπαύξεται.*

ἐπαφιέναι, *immittere.* Π. 4, 1, 2. p. 201. *τὰ παλτὰ ἐπαφεῖναι.*

ἐπαφρόδιτος, *venuſtus, iucundus.* Σ. 8, 15. *ἡ τῆς ψυχῆς φιλία καὶ ἐπαφροδιτωτέρα.* — Sed vidit iam Leuncl. hoc ſententiae repugnare. Itaque Erneſtius emendabat *ἀναφροδιτωτέρα*, quod Zeun. recepit. Recte vero ſequitur *αἰτούμεθα τὴν θεὸν ἐπαφρόδιτα καὶ ἔπη καὶ ἔργα διδόναι.* cf. §. 18. Ιερ. 1, 35. *παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος — ἥδισται καὶ ἐπαφροδιτώταται αἱ μάχαι καὶ ἔριδες.*

ἐπεγγελᾶν, *irridere.* c. dat. Π. 5, 5, 4. *τοὺς ἐμοὺς ἐμοῦ ἀμελήσαντας καὶ ἐπεγγελῶντας ἐμοί*, dum te magis

gis colunt. A. 2, 4, 15. ταύτας (κώμας) Τισσαφέρνης Κύρῳ ἐπεγγελῶν διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν ἐπέτρεψε, *contumeliose illudens.*

ἐπεγείρειν, *e somno excitare.* A. 4, 3, 8. εἰ καθεύδοι, ἐπεγείραντα εἰπεῖν.

ἐπεί, ¶ 1) *cum, postquam.* c. indicat. Π. 6, 2, 8. ἐπεὶ ταῦτα εἶπεν ὁ Κῦρος, ἀνέστη Χρυσάντας. A. 5, 2, 3. 5. Λ. 1, 1. etc. c. opt. Π. 8, 3, 10. οἱ ἄλλοι, ἐπεὶ καλέσειεν, — ὑπήκουον. Vbi Zeun. in indice reddit *quotiescunque,* vt A. 4, 7, 7. Sic Π. 1, 3, 9. Wels perperam edidit ἔπειτ' ἀναστταίητε — οὐδ' ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε, pro ἐπεὶ ἀναστ. Sed marg. Steph. habet ἔπειτ' εἰ ἀναστ. In oratione obliqua, Π. 5, 3, 14. ἤκουσιν ἄγγελοι, ὡς ὁ Ἀσσύριος, ἐπεὶ πύθοιτο — χαλεπῶς ἐνέγκοι. Margg. tamen ἐπύθετο. c. δὲ et indic. Π. 1, 3, 13. ἐπ' δὲ ταῦτα εἶπεν — 1, 4, 7. 14. 2, 1, 1. §. 2. p. 86. 2, 3, 7. 2, 4, 2. etc. A. 1, 5, 8. 1, 9, 4. 5. 5, 8, 4. 7, 3, 4. etc. Leunclauius eumque secutus Wellsius Π. 5, 2, 8. ἐπεὶ δὲ mutat in ἐπειδὴ, sed Hutch. et Morus cum antiquis editt. ab ἐπεὶ δὲ incipiunt nouam periodum, et dicunt esse ἀναναπόδοτον. Nam verba ἐπ' οὐδενὶ — θηριώδες δοκεῖ εἶναι, esse parenthesi includenda, neque verba §. 9. ἐνενόητε δὲ habere apodosin. Zeunius quaerit apodosin in verbis §. 10. εἰπεῖν λέγεται, vt sit ὑπερβατὸν durius. 8, 1, 8. pro ἐπεὶ δὲ εὐδαιμονέστερος all. habent ἐπειδὴ εὐδ. A. 4, 7, 1. pro ἐπεὶ καὶ ἀφίκοντο in melioribus libris est ἐπεὶ δὲ ἀφ. §. 15. καὶ ἡγούμενος, ἐπεὶ δὲ ἐνέβαλεν — all. emendant ἡγούμενος δὲ ἐπεὶ ἐνέβ. all. ἐπεὶ δὲ mutant in ἐπειδή. E. 3, 4, 24. est ἐπεὶ δέ. Sed Leuncl. Αγ. 1, 32. putat plenius dici ἐπειδὴ δέ. Etiam in codd. permutantur, vt A. 4, 7, 2. et 7. Cod. Eton. pro ἐπεὶ δὲ habet ἐπειδή. Sed 6, 5, 4. pro ἐπειδὴ δὲ habet ἐπεὶ δέ. c. δὲ et opt. Π. 1, 6, 19. p. 77. ἐπεὶ δὲ ἔχοιεν τὴν ἡλικίαν. Vbi tamen videtur esse sententia indefinita, vt 2, 4, 16. ἐπεὶ δὲ δειπνήσειεν. c. δὲ et ἂν, K. 8, 4. ἐπεὶ δ' ἂν φανῇ τὸ ἴχνος. Ita recte Leuncl. pro ἐπειδὰν φανῇ, quod Steph. defendit. c. δὲ et αὖ. vid. αὖ. Π. 2, 4, 16. pro ἐπεὶ δ' αὖ ἔληξεν, all. male habent ἐπειδάν. Nam ἐπειδὰν poscit coniunctiuum. c. inf. Ἀπολ. 4. ἐπεὶ δ' αὐτὸν πάλιν

'σιν. Wels. ex e- one Stephani ha- α δ'. Sed Bach. ἐπεὶ, assentiente ad Palaeph. p. ine etiam ὡς ha- tiuum, qui pen- andus est a prae- verbo ἔφη. For- ten ἐπεὶ h. l. est τα. v. nr. 3. c. , 6. ἐπεὶ γοῦν νι- βούλοιτο γενέσθαι. . Leuncl. Wellſ. ed melior erat tio ἐπεὶ γοῦν ἐ- c. καὶ in incre- rationis: *porro,* *im.* v. Abresch. 'huc. 4, 80. Απ. ἐπεὶ καὶ — τίς οὐκ τι πολλοὶ μεγάλα κι; Sed aliter Απολ. 23. κατα- εγίγνετο, ἐπεὶ καὶ τεψηφίσθη, *ma- apparuit, post-* . τάχιστα, *cum simul atque.* 1. ἐπεὶ δὲ τάχι- A. 7, 2, 3. E. bi Leuncl. ver- *quam.* Απ. 1, 2, quoque intelli- videtur A. 6, 3, ἐδείπνησαν τά- ηγγέλθη. cum st ἐδείπν. inter- Sic c. εὐθέως, . ἐπεὶ εὐθέως ἤ- πρᾶγμα. it. c.

εὐθὺς, Π. 1, 6, 12. extr. ἐπεὶ ἐν τῷ τέλει τούτῳ ἐγενόμην, εὐθὺς τούτου ἐπεμελήθην. A. 1, 5, 15. ἐπεὶ ἧκε — εὐθὺς ἔλαβε. In quo tamen vtroque loco ἐπεὶ per se potest esse *simulac,* quia εὐθὺς facit apodosin. Cf. εὐθύς. Alias apodosin constituunt formulae ἔνθα δὴ et ἐνταῦθα δή. v. ἔνθα et ἐντ. it. καὶ, A. 5, 2, 11. ἐπεὶ δὲ πάντα παρεσκεύαστο — ἐπεὶ δ' ἐπαιάνισαν — καὶ ἅμα γε ἠλάλαξαν. Vbi καὶ in Cod. Eton. deest. Cf. καὶ nr. 5. it. ἐκ τούτου δὴ, Π. 2, 3, 9. ¶ 2) *ex eo tempore, quo.* Hesych. ἀφ' οὗ χρόνου. A. 1, 9, 16. πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον, ἐπεὶ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο. 7, 2, 18. ἐπεὶ νεανίσκος ἐγενόμην. Πο. 5, 12. E. 6, 5, 37. ¶ 3) *deinde.* Π. 1, 6, 17. σύ με τοῦτο ἐκ παιδίου ἐπαίδευες — ἐπεὶ δὲ, ὡς ἐν τοῖς ἐφήβοις ἦμεν. v. ad h. l. Hutch. Sed Zeun. ὡς cum nonnullis Codd. omisso, ἐπεὶ δὲ exponit *quamdiu,* vel vult ἔπειτα δ' ὡς legere. 7, 2, 7. p. 418. ἐπεὶ δὲ ἀκούσας — ᾔσθην. Marg. Leuncl. ἔπειτα δέ. Sed Steph. et Hutch. e Codd. reponunt ἐγὼ δέ. A. 5, 7, 12. ἐπεὶ μέντοι σφᾶς λέγειν ἔφασαν. Steph. hic ἐπεὶ perperam pro ἔπειτα irre-

irrepſiſſe dicit, E. 7, 1, 31. ἐπεὶ δὲ — οὐκέτι ἐμέσευον. Wels. e coniectura Stephani edidit ἔπειτα. Aπ. 2, 8, 5. cf. ἔπειτα nr. 1. ¶ 4) *quum, quia.* Π. 1, 4, 7. ἐπεὶ δ' οὖν ἔγνω. 2, 3, 5. p. 119. ἐπεὶ οὖν αὕτη ἡ μάχη καταλείπεται. A. 1, 3, 5. 6. Aπ. 1, 4, 6. ἐπεὶ ἀσθενὴς μέν ἐστιν ἡ ὄψις — ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωροῦντα δυσχερῆ, np. ἐστι. v. Hindenb. ad h. l. c. γε, A. 1, 3, 9. οὔτε ἡμεῖς ἔτι ἐκείνου στρατιῶται, ἐπεί γε οὐ συνεπόμεθα αὐτῷ. Aπ. 2, 7, 14. c. περ, Π. 1, 5, 7. p. 54. ἐπείπερ σύνισμεν ἡμῖν — ἴωμεν. Iunt. εἴπερ. Etiam alias εἴπερ legitur pro ἐπείπερ. (v. ὡς n. 26. g.) Aπ. 1, 4, 19. O. 1, 11. ὁ λόγος ἡμῖν χωρεῖ, ἐπείπερ εἴρηται τὰ ὠφελοῦντα χρήματα εἶναι. Iπρ. 8, 4. ¶ 5) *ſiquidem, nam.* Π. 2, 2, 7. 8. A. 3, 1, 21. τούτῳ γε οὔτε προσήκει — ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον ἀμφότερα τὰ ὦτα τετρυπημένον. 3, 3, 9. 7, 6, 16. Aγ. 1, 36. E. 7, 1, 26. ἐπεὶ καὶ τὴν πλάτανον οὐχ ἱκανὴν εἶναι, np. ἔφη. Iερ. 1, 23. 3, 4. c. opt. O. 12, 1. μὰ Δί', ἔφη, — ἐπεὶ οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι, πρὶν ἂν — c. γε, O. 7, 6. ἐπεί τά γε ἀμφὶ γαστέρα etc. Zeun. *praeſertim cum.* c. περ, A. 5, 1, 3. c. opt. Aπ. 1, 4, 19. c. τοι, Σ. 3, 4. ἐπεί τοι ἀνδρεία ἐστὶν ὅτε βλαβερά. ¶ 6) *ſi.* c. opt. Π. 1, 4, 4. ἐπεὶ σφᾶς ἴδοιεν. A. 1, 5, 2. O. 11, 12. Iπρ. 2, 4. Sic A. 4, 2, 16. pro ἐπιλαβόμενοι all. habent ἐπεὶ λάβοιεν. c. indic. et ἄν, E. 6, 2, 16. ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέψας ἂν τὰς τριήρεις ἀφίει. Poteſt ἂν h. l. referri ad ἀντιστρ. vt ſit *conuerſurus.* ¶ 7) *ceteroqui. quod ni ita eſſet.* v. Alberti Obſ. in N. T. p. 341. Fiſcher. ad Plat. Euthyphr. 10. Π. 2, 2, 17. οὐ φιλοπονός ἐστιν. ἐπεὶ ἤρκει ἂν αὐτῷ — A. 6, 1, 20. ἐπεὶ εἰ οὕτω γε τοῦτ', οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξεστιν. ¶ 8) In var. lect. permutatur c. ὅτε. v. ὅτε nr. 1. it. c. εἰ. v. εἰ. nr. 4. 7. c. ἐπειδή. v. ſupra nr. 1. it. c. ὡς. v. ὡς nr. 23. c. ἔπειτα. v. ſupra nr. 1. et 3. c. ὅπου. v. ibi nr. 6. 7.

ἐπείγεσθαι, *feſtinare.* Heſych: ἐπείγεται· σπεύδει, σπουδάζει. E. 1, 7, 10. p. 57. τί δεδιότες, σφόδρα οὕτως ἐπείγεσθε; Legitur etiam in margg. et Cod. Guelf. Brodaei ac Philelphi pro ἐφέπεσθε, quod vide nr. 4.

ἐπειδὰν, ¶ 1) *cum, poſtquam.* Futurum magis quam praeteritum indicat, vel potius efficit fe-

re

uturum praeteritum
actum. c. coniunct.
, 4, 19. ἐπειδὰν ἴδωσι.
10. ἐπειδὰν δὲ ἡττηθῇ.
10. extr. ἐπειδὰν δὲ ἐ-
's καὶ ἀριστήσητε. Λ.
c. opt. Π. 1, 3, 15. μὴ
ῇ — ἐπειδὰν οἴκοι εἴης.
5, 4. ἐπειδὰν ἀπέλθοι.
Eton. ἀπέλθῃ. c.
:τα, *ſimulac, cum*
um. Π. 1, 3, 12. ἐ-
ν τάχιστα — μάθης.
10. ἐπειδὰν τάχιστα
ήσητε. Wels. perpe-
ιριστήσετε. A. 3, 1, 7.
1. in quibus duobus
hanc formulam ſe-
r εὐθύς. ¶ 2) *ſi.* c.
Π. 3, 3, 16. οὕτω γάρ,
:ν μὴ ἀντεπαξίωσιν.
, Steph. ἐὰν μή. c.
. 1, 4, 9. μαστιγωσά-
πειδάν γε ἐγὼ δῶ αὐ-
quidem, ſi modo.
υν, ſi ſcilicet. Σ. 3,
ιδὰν τοίνυν ἡμῶν ἕκα-
ἔπῃ. c. indic. Ιπ. 6,
ιδάν γε ἄγειν δεῖ τὸν
Sed Steph. recte
it δέῃ. Idem volebat
ν γε μήν, quia ſic
r §. 16. Sed Caſta-
placebat ἐπειδὰν δέ,
etiam extat 7, 2.
.4, 1, 8. p. 206. ἐπει-
θῶσι. Fiſcherus ad
Phaed. 3, 4. dicit,
l. Guelf. eſſe ἐπειδὴ
Sed Zeun. in verbis
poſt ſequentibus:

ἐπειδὰν δέ τις αὐτῶν θηρᾷ, dicit, ſe ex Cod. Guelf. dediſſe ἐπειδὴ pro ἐπειδάν. Απ. 1, 2, 35. ὁ Χαρικλῆς, ἐπειδάν, ἔφη, ἀγνοεῖς — Fr. Portus, Leuncl. et Reisk. recte viderunt, legendum eſſe ἐπειδή, vt edidit Erneſti, quia hoc cauſae eſt, ἐπειδὰν vero temporis. cf. ἐπειδή. Legitur item ἐπειδὰν pro ἐπεὶ δ' ἂν et pro ἐπεὶ δ' αὖ. v. ἐπεὶ nr. 1.

ἐπείδειν, v. infra ἐπιδεῖν.

ἐπειδή, ¶ 1) *quandoquidem.* c. indic. Π. 1, 5, 7. p. 55. ἐπειδὴ καὶ ἐκποδὼν ἡμῖν γεγένηται. E. 3, 4, 25. Απ. 4, 3, 4. 6. 9. In tribus poſtremis locis nonnulli habent ἐπειδάν. v. Ern. Cf. ἐπειδὰν nr. 3. c. opt. Απ. 1, 2, 57. Σωκράτης ἐπειδὴ ὁμολογήσαιτο — ἔφη. ¶ 2) *ſi.* c. opt. E. 1, 4, 3. φάσκων ὀμωμοκέναι, ἀπάξειν ἐπὶ θάλατταν, ἐπειδὴ οὐ παρὰ βασιλέα, πρ. ἀπάξοι. ¶ 3) *poſtquam.* c. indic. Π. 2, 1, 1. ἐπειδὴ δὲ διέβησαν. 2, 3, 9. 2, 4, 8. p. 130. A. 1, 2, 26. οἱ δ' ἄλλοι ἐπειδὴ ἧκον. 1, 7, 13. E. 3, 2, 3. c. opt. Π. 1, 4, 23. ὡς ἄν, ἐπειδὴ ἀφίκοιντο, στησόμενοι. c. τάχιστα, *ſimul atque.* Π. 1, 5, 6. ἐπειδὴ δὲ ᾐρέθη τάχιστα. 7, 5, 7. it. ſine τάχιστα, c. opt. A.

4, 5, 7. ἐπειδή τι ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο. ¶ 4) Saepe in libris permutatum est c. ἐπεὶ, vel ab editoribus pro ἐπεὶ s. ἐπεὶ δὲ substitutum. v. ἐπεὶ nr. 1.

ἐπεῖναι, ¶ 1) *adesse, inesse, coniunctum esse.* Π. 6, 2, 11. p. 371. ἔπεστι γὰρ τις αἰσχύνη λόγχην ἀκονῶντα (marg. Leuncl. ἀκονῶντι) κακὸν εἶναι. ¶ 2) *superstructum esse.* A. 1, 2, 5. γέφυρα ἐπῆν, *ponte iunctus erat fluuius.* 1, 7, 12. 4, 4, 1. ἐπὶ ταῖς πλείσταις οἰκίαις τύρσεις ἐπῆσαν. ¶ 3) *proponi.* Πο. 3, 7. εἰ τούτοις τιμή τις ἐπείη, *si hi honore quodam afficerentur.* ¶ 4) In var. lect. permutatur c. ὑπεῖναι. v. ὑπεῖναι.

ἐπεισβαίνειν, *ingredi*, sp. contra hostem. E. 1, 1, 4. παρεβοήθει καὶ ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ εἰς τὴν θάλατταν.

ἐπεισιέναι, *irruere.* K. 10, 9. in ed. Ald. aliisque melioribus legitur ἐπεισίασι pro ἐπίασι.

ἐπεισπηδᾶν, *contra aliquem insilire.* Π. 3, 3, 28. τοὺς εἰς τὰς τάφρους ἐμπίπτοντας ἐπεισπηδῶντες ἐφόνευον.

ἐπεισπίπτειν, ¶ 1) *irruere in hostes.* Π. 7, 1, 16. ταύτῃ ἐπεισπεσόντες — ἐφόνευον. Margg. συνεισπεσόντες. *irrumpere in urbem*, Aθ. 2, 15. μηδὲ πύλας ἀνοιχθῆναι, μηδὲ πολεμίους ἐπεισπεσεῖν. ¶ 2) *inuadere.* Π. 7, 5, 10. οἱ ἐπὶ τοὺς φύλακας τεταγμένοι ἐπεισπίπτουσιν αὐτοῖς. Legitur quoque §. 11. pro εἰσπίπτειν, quod vide nr. 2. b. E. 2, 4, 15.

***ἐπεισπλεῖν**, *contra nauigare, cum classe superuenire.* in ipsa pugna, E. 1, 1, 3. Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ εἴκοσι ναυσίν. ἐντεῦθεν δὲ φυγὴ ἐγένετο. §. 8.

ἐπεισφέρεσθαι, v. συνεπεισφέρεσθαι.

ἔπειτα, ¶ 1) *deinde, praeterea.* Refertur ad πρῶτον, interdum etiam saepius repetitur, et quidem sic: πρῶτον μὲν, ἔπειτα δὲ etc. nonnunquam tamen δὲ omittitur. Π. 1, 3, 12. πρῶτον μὲν ἄρξει — ἔπειτα δὲ χρήσῃ — ἔπειτα δὲ πορεύσῃ — ἔπειτα τά τε νῦν καὶ ἄλλα συλλέξω. Pro vltimo ἔπειτα in nonnullis est ἐπεί. 4, 5, 16. 6, 2, 7. πρῶτον μὲν ἠκούετε — ἔπειτα δὲ ἔρχονται — ἔπειτα δὲ προσέρχονται — ἔτι δὲ ἔρχεται — πρὸς δ' ἔτι εἰσίν. 7, 2, 7. p. 419. Aπ. 3, 11, 12. Π. 7, 3, 1. πρῶτον μὲν — ἔπειτα. Sic sine δὲ est Aπ. 1, 4, 11. 1, 7, 2. 3, 8, 5. et 4, 2, 31. O. 2, 5. πρῶ-

τον μὲν — ἔπειτα — ἔ-
π δέ. Legitur ſine πρῶ-
Π. 1, 3, 14. μι ἔπαι-
— λέγων — ἔπειτα δὲ ἔ-
Vbi verti poteſt *prae-*
a, vt ſaepius. 6, 2, 11.
70. 7, 5, 15. 8, 3, 11.
ταν τῷ Διῒ — ἔπειτα τῷ
ῳ — ἔπειτα Γῇ — ἔπει-
δὲ ἥρωσι. Iep. 4, 10.
2, 4. ἔπειτα δὲ — §. 5.
τα δὲ — §. 6. ἔπειτα —
ἔπειτα, *deinde, tum,*
o, denique. Sine δὲ
etiam Π. 6, 3, 11. p.
et 7, 5, 1. Sed in-
um, vt δὲ, ſolo μὲν
ecedente ponitur ἔ-
α δὲ, vt Π. 2, 3, 10.
, 7. p. 366. 7, 3, 4. A.
, 5. Sic poſt partici-
Π. 1, 2, 2. ἀΦεῖσαι —
τα προστάττουσιν. Hic
hano redundare vi-
atur. 1, 3, 10. στὰς —
τα — λέγοιμ' ἄν. Pot-
verti *et ita, et tum,*
, 4, 13. 1, 6, 11. ἔχον-
ύναμιν — ἔπειτα ἀμε-
ibid. ἔχων — ἐργάτας
τα ἐᾷη ἀργὸν, *et ta-*
i. Sic 4, 5, 12. p. 247.
7, 9. *ideo, adeo.* O.
28. Interdum ſic po-
m verti poteſt *tamen,*
Koen. ad Gregor. de
ectt. p. 62.) vt Π. 5, 5,
. 327. εἰ ἀσκῶν — ἔπει-
λοκῶ. A. 2, 5, 3. πῶς
ντες τοσούτους πόρους —
ιτα τοῦτον ἐξελοίμεθα;

Aγ. 5, 4. O. 1, 18. ¶ 2) Inter articulum et nomen temporis facit periphraſin adiectiui futuri, Π. 1, 5, 7. p. 52. εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον. A. 2, 1, 12. cf. χρόνος. ¶ 3) In vna eademque oratione, non praecedente πρῶτον, eſt *praeterea.* Cf. nr. 1. Π. 3, 3, 9. p. 179. νῦν μὲν ἐν τῇ σῇ χώρᾳ — σινόμεθα ἄκοντες — ἔπειτα νῦν σὺ ἡμᾶς τρέφεις. 7, 3, 4. ἔπειτα δ', ἔφη, ἴσθι. 7, 5, 19. A. 2, 4, 3. vbi vertere poſſis *ideoque.* 5, 5, 7. ¶ 4) Eſt interrogantis cum indignatione quadam, vel omnino disputationem continuantis: *vero, at vero, ita vero?* Biſetus ad Ariſtoph. Lyſiſtr. 1014. εἶτα εἶτε ἔπειτα — ἐνίοτε ἐρωτῶντός ἐστι μόριον μετ' ἀγανακτήσεως. οὕτως καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. Π. 3, 1, 12. ἔπειτα δοκεῖ σοι καὶ ἡ τοιαύτη ἧττα σωφρονίζειν ἱκανὴ εἶναι ἀνθρώπους; 7, 1, 4. ἔπειτα, πῶς δυνήσονται; 7, 5, 26. p. 458. 8, 4, 10. ἔπειτα οὐκ ἂν πρίαιό γε παμπόλλου, ὥστε σοι ταῦτα εἰρῆσθαι; Ita Steph. et Leuncl. pro ἐπεὶ ediderunt, quae emendatio etiam MSS. nonnullis confirmatur. Aπ. 1, 4, 11. init. 2, 7, 5. 7. ¶ 5) c. καὶ contractum: κἄπειτα, *tum.* Π. 4, 3, 3. p. 231.

ὅ γε ἄν τις φοβηθείη, μὴ εἰ δεήσει ἐφ' ἵππου κινδυνεύειν, — κἄπειτα μήτε πεζοὶ ἔτι ὦμεν, μήθ' ἱππεῖς. 5, 1, 7. A. 4, 3, 8. Cf. κἄπειτα, vbi eſt *et deinde*. ¶ 6) In interrogatione: *atqui, cur ergo?* Π. 2, 2, 17. κἄπειτα τοιοῦτον ὄντα οὐ φιλεῖς; Σ. 4, 2. ¶ 7) In var. lect. permutatur c. ἐπεί. v. ἐπεὶ nr. 1. 3. et ſupra nr. 1. 4.

ἐπέκεινα, *vltra*. Suid: ἐπέκεινα· παρεκεῖ. Heſych. ἀνωτέρω. ἐξωτέρω. Thomas: ἐπέκεινα ῥήτορες λέγουσιν. A. 5, 4, 2. πολέμιοι — οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα, *qui vlterius quam ii habitarent*. Hutch. ellipticam locutionem ſupplet ſic: οἱ ἐκ τοῦ τόπου ſ. μέρους ἐπ' ἐκεῖνα χωρία ſ. μέρη ὄντες. c. gen. E. 5, 1, 10. ἀνέβαινον τοῦ Ἡρακλείου ἐπέκεινα. K. 5, 31. τιθεὶς εἰς τὸ ἐπέκεινα τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν τοὺς ὄπισθεν, καὶ ἔξω. θεῖ οὕτως. Fr. Portus: *figens veſtigia poſteriorum pedum in anteriorum veſtigiis*. Sed ſenſus videtur potius hic eſſe: *ponens pedes poſteriores non ſolum vltra anteriorum veſtigia* (np. ſaltu maiore facto, quam ad haec contingenda opus fuerit), *ſed etiam extra illa* ſ. *ab illorum latere*. Deſcribitur enim ſaliendi vehementia.

ἐπεκθέειν ſiue ἐπεκθεῖν, *procurrere contra hoſtem*. ex arce, A. 5, 2, 16. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο ἀποχωρεῖν, ἐπεξέθεον ἔνδοθεν πολλοὶ hoſtes. ex vrbe, E. 5, 3, 6.

ἐπεκτρέχειν, *hoſtiliter excurrere*. ex vrbe, E. 6, 2, 10. ἐπεκδραμόντες ἔλαβον. c. dat. E. 4, 4, 17. ἐπεκδραμόντες πελτασταῖς, *contra peltaſtas*.

*__ἐπελαύνειν__, ¶ 1) *incitare*. Ιπ. 8, 11. ἐπελαύνειν τὸν ἵππον, np. contra hoſtem. Leuncl. ſine cauſa malebat ἀπελ. Placet tamen haec coniectura Gailio, qui vertit *dégager ſon cheval*. ¶ 2) *equo vehi contra aliquem, equitantem irruere*. in pompa, Ιπρ. 3, 12. θᾶττον ἐπελαύνειν — c. dat. ibid. τάχιστα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν. in pugna, E. 7, 1, 10. εἰ καταβεβηκόσιν ἐπελαύνοιέν τινες. ¶ 3) *pone agere, pone adigere*. Ιπρ. 2, 3. de cuneo ferreo: ὅταν τό τε ἡγούμενον τό τε μέσον ἐῤῥωμένον ᾖ, καὶ τὸ ἐπελαυνόμενον ἱκανόν, *pars poſterior*. Gail temere omiſit verba ᾖ — ἐπελαυν.

ἐπεμβάλλειν, ¶ 1) *vrgere, adurgere*. K, 10, 11.

κατορθοῖ ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ, ἡ δὲ δεξιὰ ἐπεμβάλλει. Pollux 5, 24. ἡ δεξιὰ κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἰσχὺν ἐπωθείτω τὸ πρ—βόλιον. ¶ 2) De fluuiis: *insuper influere.* E. 4, 2, 6. ἐπεμβάλλοντες ἕτεροι ποταμοὶ in fluuios. cf. ἐμβάλλειν.

ἐπεξελαύνειν, *emittere contra, prouehi iubere contra.* E. 5, 3, 6. οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι contra hostes ex vrbe τοὺς ἱππεῖς.

ἐπεξέρχεσθαι, ¶ 1) *egredi e regione ad persequendum hostem.* E. 7, 2, 4. ἐπεξελθόντες οἱ τῶν Φλιασίων ἱππεῖς, ἐπηκολούθουν. commeatus causa in hostium agrum, A. 6, 4, 16. ¶ 2) *erumpere ex vrbe.* A. 5, 2, 6. μάχονται ἐπεξεληλυθότες. E. 3, 1, 15.

ἐπεξιέναι, ¶ 1) *erumpere ex vrbe.* Π. 5, 4, 20. ἦν — ἐπεξίωσι Babylonii in Persas. E. 6, 2, 12. obsessi ἐπεξῄεσαν. Ιπ. 7, 3. ¶ 2) *e castris euagari ad inueniendum hostem.* A. 6, 5, 8. τῶν ἄλλων ἐπεξιόντων, All. ἐξιόντων, vt est paulo ante.

ἐπεξόδια, *sacra ob felicem itineris vel expeditionis contra aliquem suscipiendae euentum.* A. 6, 5, 2. ante iter ἐθύετο ἐπεξόδια. Carent fere hoc verbo lexica. Alias dicitur ἐπ' ἐξόδῳ θύειν.

ἐπεργασία, *cultus agrorum communis, ius arandi mutuum.* v. Biscicola horr. subcesiu. 1, 6. Pollux 7, 142. καὶ στίχον δὲ δένδρων λέγει Ξενοφῶν, καὶ ἐπεργασίας, τὸ τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. Π. 3, 2, 11. ἐπιγαμίας δ' εἶναι καὶ ἐπεργασίας.

ἐπερείδεσθαι, v. ἀπερείδ.

ἐπέρεσθαι, ¶ 1) *interrogare.* Π. 1, 3, 5. τὸν Ἀστυάγην ἐπερέσθαι Cyrum, np. ἔφασαν. 6, 3, 5. ἐπὶ τούτοις ἤρετο — τί οὖν; τοῦτο δ' ἐπήρετο τῶν παρόντων ἕνεκα. 8, 3, 2. A. 7, 2, 17. O. 7, 3. ὅ με ἐπήρου. c. εἰ, A. 7, 2, 14. ἐπήρετο τὸν Μηδοσάδην, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' εἶπεν — ἐπὶ τούτοις πάλιν ἐπήρετο Μηδοσάδην, εἰ ἔλεγε ταῦτα. E. 7, 4, 7. εἰς Θήβας ἔπεμψαν ἐπερησομένους, εἰ τύχοιεν. Απ. 1, 2, 33. Cf. εἰ nr. 2. c. πότερα, E. 3, 2, 8. ἐπήρετο, πότερα βούλοιτο σπονδὰς ἔχειν. ¶ 2) *iterum interrogare.* Π. 8, 3, 13. ἤρετο αὐτὸν — ὁ δὲ ἀπεκρίνατο — ὁ δὲ ἐπήρετο. A. 5, 8, 3. Cf. ἐπερωτᾷν nr. 1. ¶ 3) *oraculum consulere.* Atticis est proprium hoc in genere verbum. v. Spanhem. ad Aristoph. Plut. 32. A. 3, 1, 5. ἐπήρετο

ρετο τὸν Ἀπόλλω, τίνι ἂν — Λ. 8, 5. Lycurgus ἐλθὼν εἰς Δελφοὺς ἐπήρετο τὸν θεὸν, εἰ λῷον — Πο. 6, 2. E. 4, 7, 2. 6, 4, 30.

ἐπέρχεσθαι. ¶ 1) *aduenire, accedere* Iπ. 8, 4. equus ἣν ἴδῃ ὄπισθέν τινα ἐπελθόντα, vt verberet, ἀλεῖται. c. πάλιν, *redire.* Π. 1, 4, 13. seruus fugitiuus ἣν αὐτόματός σοι πάλιν ἐπέλθῃ. Margg. et Cod. Guelf. ἔλθῃ. ¶ 2) *superuenire.* E. 5, 4, 50. οἱ Θηβαῖοι ἐπελθόντες Lacedaemoniis in itinere ἀντετάξαντο. Margg. ὑπελθόντες. Fortassis rectius. Potest enim hoc verbo impetus inopinatus significari. ¶ 3) *venire in alterius locum, vestigiis insistere.* O. 8, 7. πορευομένων ἐν τάξει — εἰς τὸ κενούμενον ἀεὶ οἱ ὄπισθεν ἐπέρχονται. ¶ 4) *peragrare.* c. acc. A. 7, 8, 14. τῆς βασιλέως χώρας, ὅσην ἐπήλθομεν. ¶ 5) *adoriri.* Hesych: ἐπέρχομαι· τολμῶ, ἐγχειρῶ. K. 3, 6. κύνες — τρέμουσι καὶ οὐκ ἐπέρχονται leporem, πρὶν ἴδωσιν ὑποκινοῦντα. c. dat. hostes, E. 7, 4, 24. ἐπεληλυθότες ἀποχωροῦσι. ¶ 6) *in mentem venire.* c. dat. Aπ. 4, 3, 3. ἤδη ποτέ σοι ἐπῆλθεν ἐνθυμηθῆναι, *animum subiit.*

ἐπερωτᾶν, ¶ 1) *iterum interrogare.* Thomas: ἐρωτῶ, τὸ ἀπόκρισιν ζητῶ τινα. τὸ ἐπερωτῶ δὲ, ἔστι μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐρωτῶ· κυρίως δὲ, ὅταν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει, ἑτέρᾳ ἐρωτήσει χρῶμαι. Π. 7, 2, 7. p. 418. cum iam bis interrogassem, πάλιν πέμπω καὶ ἐπερωτῶ τὸν θεόν. Sic c. πάλιν, Π. 1, 3, 13. πάλιν ἐπερωτηθείς. 7, 1, 21. ἀκούσαντες ταῦτα ἐπήροντο — ἐπηρώτων πάλιν. ¶ 2) simpl. *interrogare.* E. 6, 4, 1. Κλεόμβροτον regem — ἐπερωτῶντα τὰ οἴκοι τέλη, τί χρὴ ποιεῖν. O. 6, 6. εἴ τις ἑκατέρους ἐπερωτῴη, πότερα — ¶ 3) *consilium rogare.* Πο. 5, 13. εἴ τίς με ἐπερωτῴη, εἰ καὶ — λέγεις. ¶ 4) *consulere deos.* a) non solum per oracula, Πο. 6, 3. Delphis ἐπερωτᾷν, τίνας — Ἀπολ. 14. ἐπερωτῶντος Χαιρεφῶντος ἐν Δελφοῖς περὶ ἐμοῦ. c. acc. E. 4, 7, 2. ἐπηρώτα τὸν θεὸν, εἰ — Aπ. 4, 3, 16. Cf. supra n. 1. b) sed praeter illa etiam per exta et auspicia, Aπ. 1, 1, 9 εἴ τις ἐπερωτῴη, np. διὰ τῆς μαντικῆς, πότερον — 4, 3, 12. O. 5, 19. ἐπερωτῶντας θυσίαις καὶ οἰωνοῖς, ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Σ. 4, 47. Iπ. 9, 9.

ἕπεσθαι, ¶ 1) *sequi.* a) praeeuntem, Π. 6, 3, 11. p. 385. τὰ ζεύγη — ἕψεται ὡς ἐγγύτατα τῆς φάλαγγος — ἑπόμενα ταῦτα πάντα.

Sic

Sic 6, 2, 11. p. 373. de mercatoribus exercitum ſequentibus. 7, 3, 2. de gregibus pecorum, quae quis iubet pone ſe agi. b) ducem viae, A. 1, 3, 17. τῷ ἡγεμόνι ἕπεσθαι. c) veſtigia, A. 7, 3, 23. ἐγὼ μὲν ἡγήσομαι — ὑμεῖς δ' ἕπεσθε, κἂν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἕπεσθε. d) inuitantem ad conuiuium, Σ. 1, 7. ἀχθόμενος, εἰ μὴ ἕψοιντο. e) incipientem, in agendo, A. 3, 1, 16. εἰ ὑμεῖς ἐθέλετε ἐξορμᾶν ἐπὶ ταῦτα, ἕπεσθαι ὑμῖν βούλομαι. §. 25. Λ. 8, 2. Aπ. 2, 2, 11. μηδενὶ ἀνθρώπων πειρᾶσθαι ἀρέσκειν, μηδὲ ἕπεσθαι, μήτε πείθεσθαι. Vbi ἕπεσθαι pertinet ad στρατηγὸν, ſed πείθεσθαι ad ἄρχοντα. f) dominum, A. 2, 3, 10. δοῦλοι πολλοὶ εἵποντο. g) patronum, E. 3, 4, 8. οὔτε ἕπεσθαι ἑαυτῷ εἴα ὄχλον clientum. h) canem, K. 6, 14. 10, 5. ¶ 2) De militibus: a) *ducem praeeuntem* vel *alios praeeuntes ſequi*. in itinere, Λ. 11, 6. τοῖς μὲν ἡγεῖσθαι δέδοται, τοῖς δὲ ἕπεσθαι τέτακται. Sic ad ἡγεῖσθαι refertur A. 4, 1, 5. et 7, 3, 21. Π. 5, 3, 16. p. 299. ὅπως κοσμίως ἕπωνται, *marſchiren*. A. 3, 5, 12. ἕπεσθαι, *aufbrechen*, ἡνίκ' ἂν τις παραγγείλῃ. E. 3, 4, 23. vbi dicitur de iis, qui in proelio alios, qui hoſtes aggrediuntur, ſequuntur. Π. 1, 4, 22. εἵποντο Cyaxarem hoſtes perſequentem. Cf. Iπρ. 8, 18. it. §. 22. πείθεσθαι καὶ ἕπεσθαι. it. de equis, Iπ. 11, 11. Iπρ. 1, 15. Sic pro πορεύεσθαι Π. 4, 2, 7. in margg. et Cod. Guelf. eſt ἕπεσθαι, et A. 6, 5, 15. πορεύεσθαι in cod. Eton. pro ἕπεσθαι. c. dat. O. 8, 6. σφενδονήτας τοῖς ἄρχουσι τεταγμένως ἑπομένους. cf. ἀφηγεῖσθαι. c. σὺν, A. 1, 3, 6. vbi iungitur πείθεσθαι. Sic de ipſo imperatore, Π. 5, 4, 4. Cyrus αὐτὸς σὺν τοῖς ἄλλοις, qui hoſtem perſequebantur, εἵπετο. c. ὄπισθεν, Π. 3, 2, 2. οἱ ἔμπροσθεν ἡμῶν ἡγεῖσθε. ὑμεῖς δὲ ὄπισθεν ἕπεσθε. c. ἐπὶ, *poſt*, vel pro dat. Π. 5, 2, 1. οἱ — τὰς κοπίδας ἔχοντες ἐπὶ τούτοις εἵποντο. 5, 3, 16. p. 299. ἐπὶ τούτοις οἱ σκευοφόροι ἑπέσθωσαν. 5, 5, 12. A. 6, 5, 7. b) in expeditionem, *militiam ſequi, nomen profiteri*. Π. 2, 1, 2. p. 87. τοὺς Ἕλληνας — οὐδέν πω σαφὲς λέγεται εἰ ἕπονται. — Κᾶρας — οὔ φασιν ἕπεσθαι. 5, 5, 9. p. 330. 7, 4, 5. vbi refertur ad ἄγειν. §. 7. οὓς δῶρα ἀχαρίστως ἑπομένους. Suid. in v. ἀχαρίστως

ρίστως ex h. l. laudat ἐπιμένοντας. A. 1, 3, 18. 19. 21. 1, 4, 14. ἕπεσθαι — ἐπὶ βασιλέα. 2, 6, 7. qui locus poſſit etiam ad nr. 6. referri. c. dat. Π. 2, 1, 4. τοὺς ἑπομένους ὑμῖν Πέρσας, *milites veſtros*. A. 1, 4, 13. O. 21, 8. c. σὺν pro dat. v. Abreſch. ad Luc. 9, 49. Π. 4, 5, 19. ὅπως — σὺν τοῖς ἵπποις ἕπωνται, *vt inter equites ſtipendia facerent*. 6, 2, 5. In acie. Itaque ¶3) οἱ ἑπόμενοι, *milites*. Π. 1, 6, 19. p. 74. τοὺς ἑπομένους βελτίους ἔχειν. 6, 3, 11. p. 385. θαῤῥύνειν τοὺς ἑπομένους. O. 21, 7. vbi opponuntur οἱ ἄρχοντες. Sic A. 1, 5, 14. τάξις αὐτῷ ἑπομένη, h. e. τάξις αὐτοῦ. Ιπ. 11, 10. τὸ ἑπόμενον, np. στράτευμα. ¶4) In rebus Graecorum de ſociis eorum, qui imperium habent, qui ἡγοῦνται. Omnino enim etiam in ſuperioribus exemplis ἕπεσθαι refertur ad ἄγειν et ἡγεῖσθαι. E. 2, 2, 12. iubentur Athenienſes Λακεδαιμονίοις ἕπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ὅποι ἂν ἡγῶνται. 3, 5, 8. p. 184. ἡμᾶς ἐῤῥωμενεστέρως ὑμῖν ἕψεσθαι. Margg. συμμαχήσειν. 4, 6, 2. c. μετὰ, E. 5, 2, 12. p. 301. μετὰ τῶν κρατούντων ἕπεσθαι κερδαλέον ἐστί. ¶5) *a latere ſequi, non a tergo*, omninoque *comitari*. Π. 6, 3, 11. p. 386. αἱ ἕτεραι ἑκατοστύες, ἡ μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν τῆς στρατιᾶς στοιχοῦσα, ἑπέσθω τῇ φάλαγγι — ἡ δὲ κατὰ τὸ εὐώνυμον. Sic Π. 1, 4, 7. et 4, 6, 2. p. 257. οἱ ἑπόμενοι ſunt *comites venationis*. Cf. K. 6, 11. it. c. σὺν, Π. 5, 2, 6. ἣν σὺν ἡμῖν ἕπῃ. ¶6) fere i. q. πείθεσθαι. Cf. nr. 1. e. Π. 7, 1, 2. ἑψόμεθά σοι, ὦ Ζεῦ μέγιστε, *poſt dextra auſpicia iter ſuscipiemus*. A. 2, 6, 7. v. nr. 2, b. Hinc Π. 1, 6, 18. pro πείθεσθαι in margg. aliisque eſt ἕπεσθαι, quod Zeun. recepit, quia ſequitur ὁδός. et O. 4, 19. Steph. et Leuncl. reliquique boni editores pro πείθωνται e Stobaeo receperunt ἕπωνται, quod ſit elegantius. Et ſupra vidimus non raro ἕπεσθαι ex re militari ductum coniungi cum πείθεσθαι, vt A. 1, 3, 6. Απ. 2, 2, 11. Ιπρ. 8, 22. ¶7) *probare, aſſentiri*. O. 11, 13. μέχρι μὲν τούτου ἕπομαι. All. exponunt *mente aſſequor, intelligo*. ¶8) *inſequi, perſequi*. Π. 8, 1, 12. θηρίοις φεύγουσιν ἕπεσθαι. Margg. ἐφέπεσθαι. Sic ſaepe de hoſtibus hoſtes in fuga vel itinere inſequen-

entibus, A. 1, 8, 13.
ον μὲν κατὰ κράτος, ἐ-
δὲ, μὴ θεῖν δρόμῳ,
ἐν τάξει ἕπεσθαι. 3,
, 11. 12. 6, 5, 9. Ag.
. cf. ἀκολουθεῖν. De
ous leporem perse-
tibus, K. 6, 19. ἕπε-
αι κύνες. De specula-
ous, E. 2, 1, 15. τὰς
τας τῶν νεῶν ἐκέλευ-
πεσθαι τοῖς Ἀθηναί-
. 17. ¶ 9) c. ἐπὶ et
persequendo appro-
uare. Inest enim
gnantia quaedam. Π.
23. τοὺς ἀμφὶ Κῦρον
ἐπ' αὐτοὺς ἑπομένους,
e ad ipsum Assyri-
exercitum venire,
fugitiuos persequе-
ur. ¶ 10) *pergere in*
gredi hostem. A. 6,
. ἥδιον — ἑποίμην, ἢ —
ωροίην. ¶ 11) *contin-*
. E. 2, 4, 11. νίκη ἡμῖν
ἑπομένη. ¶ 12) Ele-
er de rei euentu:
itari, coniunctum
c. μετὰ, K. 5, 28.
ίβοι τῶν κυνῶν, ὅταν
ωνται lepores, ἑπόμε-
ετὰ τούτων. Sic K. 10,
ῥύμη τῆς ἐκκρούσεως
ι. Zeun. coniicit vel
κρούσει, vel μετὰ τῆς
vel ἐκ τῆς ἐκκρ. c.
Π. 1, 2, 7. ἕπεσθαι δο-
τῇ ἀχαριστίᾳ ἢ ἀναι-
τία. Illa dicitur ἡγε-
Scil. est causa, cum

haec sit effectum. Λ. 9, 2. ἕπεται τῇ ἀρετῇ σώζεσθαι — ἡ εὔκλεια ἕπεται τῇ ἀρετῇ. Ap. 1, 2, 37. τῶν ἑπομένων τούτοις. ¶ 13) εἵπετο alicubi male legitur pro ἵετο. v. ἵεσθαι. et εἵποντο pro περιείποντο. v. περιέπειν nr. 2. Pro lectione Aldina ἁπτέσθω K. 10, 11. in Iunt. aliisque vett. editt. est ἑπέσθω. Et sane dat. cum ἁπτέσθω durus est. Portus tamen et Leonic. vertunt: *pedes manus sequantur, laeuus laeuam, dexter dextram.* Scil. ex lectione ἑπέσθω videtur locus ita posse intelligi: *pes sinister stet, vt manus sinistra est, anteriore loco.* Cf. ἅπτεσθαι nr. 11. Legitur etiam ἑπομένων pro ἐπιγόνων. v. ἐπίγονοι. Confunditur item ἕπεσθαι c. ἀφέπεσθαι. v. ibi. it. c. πορεύεσθαι. v. supra nr. 2. a. et ὕστατος.

ἐπεσθίειν, *insuper edere.* Ap. 3, 14, 3. μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον ἐπεσθίων, cum pane. §. 6. pro ἐσθίειν margg. habent ἐπεσθίειν.

ἐπευθύνειν, *dirigere quasi gubernaculo*, v. Vlit. ad Grat. Falisc. 272. K. 5, 32. ἐπευθύνειν οὐχ ἱκανὴ (scil. οὐρὰ τοῦ λαγῶ) τὸ σῶμα διὰ τὴν βραχύτητα. Pol-

Pollux 5, 71. habet ἀπευθύνειν.

ἐπεύχεσθαι, *vota s. preces addere*, it. *preces facere*, i. q. αἰτεῖσθαι. Π. 5, 1, 12. Κῦρος — ἐπεύξατο· ἀλλ' ὦ Ζεῦ, αἰτοῦμαί σε. 5, 4, 7. ἐπεύξατο· ἀλλ' ὦ Ζεῦ, καὶ τούτοις πολλὰ δοῖεν οἱ θεοί. 6, 4, 4. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεύξατο· ἀλλ' ὦ Ζεῦ δός μοι φανῆναι ἀξίῳ. c. inf. Π. 4, 2, 6. ἐπηύξατο θεοὺς — ἡγεῖσθαι, ἔπειτα δὲ αὐτὸς δυνηθῆναι χάριν — ἀποδοῦναι. 8, 3, 13. in sacrificiis, Π. 8, 7, 1. ἔθυε, ὧδε ἐπευχόμενος· Ζεῦ — καὶ πάντες θεοί, δέχεσθε τάδε. in affirmando, A. 5, 6, 2. ἐπεὶ συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος ὧδε εἶπεν. Fortassis h. l. verti possit *diis testibus adhibitis*.

ἐπέχειν et ἐπισχεῖν, ¶ 1) *cohibere, retinere*. Hesych: ἐπισχεῖν· κρατεῖν, ἢ κωλύειν. Thom. Mag. p. 341. ἐπέχω, τὸ κωλύω. c. gen. E. 6, 5, 14. hostes περιελάσαντες ἐπέσχον αὐτοὺς τῆς διώξεως. ¶ 2) omisso ἑαυτούς: *desistere, abstinere*. v. Thom. M. p. 339. a) ab itinere, c. gen. Π. 4, 2, 6. καὶ ὅπου ἂν ἀναπαύωνται καὶ ἐπισχῶσι τῆς πορείας. A. 3, 4, 22. b) a persequendo, Π. 1, 4, 23. ἐπέσχον. c) ab aedificatione, E. 6, 5, 4. ἐὰν ἐπίσχωσι τῆς τειχίσεως. §. 5. ¶ 3) *reprimere lacrymas*. Π. 5, 5, 5. ἐμπλησθῆναι δακρύων — ἐπισχὼν δὲ μικρὸν ἔλεξε. Sed possit etiam intelligi *suppresso sermone, cum paululum tacuisset*, vt omissus sit genitiuus τοῦ λόγου, qui additus est ap. Platonem in Lyside T. II. p. 210. extr. ¶ 4) *subsistere, warten*. E. 1, 6, 6. δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν. Π. 5, 4, 17. Vlpian. ad Demosth. Philipp. I. ἐκ μεταφορᾶς τῶν προθυμουμένων ἵππων δραμεῖν καὶ ἐπεχομένων. v. Wetst. ad Act. 19, 22. ¶ 5) *differre actionem*. Ar. 3, 6, 10. περὶ τοῦ πολέμου συμβουλεύειν — ἐπισχήσομεν. ¶ 6) *occupare, locum tenere*. Π. 6, 3, 8. οὗτοι ἐπέχουσιν ἀμφὶ τὰ τετταράκοντα στάδια. Olim legebatur ἀπέχουσι, quod defendit Zeun. dicens, ἀπέχειν idem significare posse. Sed ἐπέχουσιν ortum est a Leunclauio (nec displicet Moro), qui illud effinxit e lectione libri Camerarii ἔχουσι. Legitur etiam κατέχουσι. Saltem opus est verbo, quod significet *locum occupare*. v. sequentia. ¶ 7) *in potestate habere*.

Σ.

1. Ἔρωτος — πάντα
ντος.
λος, *qui assecutus*
Etymol. M. ἐπίβολος·
ντικὸς, ἐπιτυχὴς, ἐγ-
ς, ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ
άλλειν. ὃ σημαίνει τὸν
ένοντα τοῦ σκοποῦ. με-
ι γὰρ ἀπὸ τῶν πόῤῥω-
ἐπιβολὴν ποιουμένων,
τυχεῖν. Deinde lau-
exempla, in quibus
bus scribitur ἐπήβο-
num sequuntur haec:
λῶν τετάρτῳ παιδείας·
αι κατὰ δύναμιν ἐπή-
— ἔστι δὲ οὐ ποιητικὴ
ις, ἀλλ' Ἀττική. In
phonte quidem non
itur hic locus, etsi
tone legitur παιδείας
θαι κατὰ δύναμιν ἐπη-
ς. quem locum lau-
Ruhnkenius ad Ti-
um p. 85. qui hoc
en simili modo expli-

ος, ¶ 1) np. τόπος,
vnde vox loquen-
b aliis audiri potest.
5, 11. ἔστησαν εἰς ἐ-
ν. (pro quo Π. 4, 3,
ου ἔμελλεν ἂν ἐξακού-
τὰ λεγόμενα.) 3, 3, 1.
άμενος τοὺς στρατη-
ις ἐπήκοον, λέγει ὧδε.
3. προσελθόντες εἰς ἐ-
ν, ἠρώτων. 7, 6, 7.
ηκόῳ εἱστήκει. ¶ 2)
ectus. A. 7, 7, 17. οἱ
τοι ἐπήκοοι γενόμενοι.

Sed viri docti mutarunt in ὑπήκοοι.

ἐπήλυτος, *aduena.* Hesych: ἐπήλυτος· ἔποικος, προσήλυτος. O. 11, 4.

Ἐπήρατος, *Eperatus.* E. 2, 3, 7. Ephorus anno vndeuigesimo belli Peloponnesiaci.

ἐπηρεάζειν, *infestum esse, contumelia afficere,* vel potius *petulanter* s. *contumeliose* s. *insolenter officere alicuius commodis.* v. Wass. ad Thucyd. 1, 26. vbi ex Aristotele docetur, ἐπηρεασμὸν esse ἐμποδισμὸν ταῖς βουλήσεσιν, οὐχ ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Cf. Phauorin. Σ. 5, 6. ἡ ὑψηλὴ ῥίς, ὥσπερ ἐπηρεάζουσα, διατετείχικε τὰ ὄμματα, np. ne videre possimus. c. dat. Ap. 1, 2, 31. ἔγραψε, λόγων τέχνην μὴ διδάσκειν, ἐπηρεάζων αὐτῷ. v. ad h. l. Hindenb. Cf. Morus ad Isocr. paneg. 31. p. 62. qui vertit h. l. *insolenter tractare cupiens.* Ap. 3, 5, 16. Athenienses ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν ἑαυτοῖς — ἐπηρεάζουσιν ἀλλήλοις, *nocent.*

ἐπί, I.) c. gen. ¶ 1) *in.* De loco: Λ. 14, 4. ἐπὶ ξένης. etc. ¶ 2) *in.* De statu et conditione, in qua quis est: Ay. 1, 37. ὅσον χρόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἔμεινε, *impe-*

perium tenebat. Cod. Harl. ἐπὶ τῇ ἀρχῇ. Λ. 11, 2. 13, 1. ἐπὶ στρατιᾶς. it. de obiecto, *an, bey,* Απ. 2, 3, 2. Sic fere 3, 9, 3. ¶ 3) *ad, apud.* A. 4, 3, 21. ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Nisi hoc quoque loco est *in* (ipso flumine). ¶ 4) *in.* De motu ad locum: Π. 3, 3, 14. ἀναβάντας ἐφ' ἵππων ἐλάσαι. Quanquam genitiuus refertur etiam ad ἐλάσαι. (v. omnino ἀναβαίνειν nr. 1. a.) 4, 5, 17. ἐπὶ τῆς γῆς καταπίπτοντες. it. *versus,* vt nostrum *nach,* vel alias εἰς, Π. 5, 2, 15. extr. 5, 3, 16. extr. 6, 1, 15. 18. ἐπὶ Λυδίας. 7, 2, 1. ἐπὶ Σάρδεων. 7, 4, 8. A. 2, 1, 3. 6, 3, 15. E. 1, 2, 8. 1, 4, 4. 1, 6, 16. ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου φυγοῦσα. (§. 14. erat ἐπὶ Ἑλλήσποντον ὥρμησε, vbi tamen in margg. est ἐπὶ Ἑλλησπόντου.) §. 28. 2, 1, 11. ἀνήγοντο ἐπὶ τῆς Χίου. Nam hostes hanc insulam tenebant. 3, 3, 10. ἔπεμπον μοῖραν τοῖς ἐπ' Αὐλῶνος, *iis qui Aulonem proficiscebantur.* Intell. ἰοῦσι s. πεμφθεῖσι. Possit etiam h. l. reddi: *praefectis Aulonis,* vt vertit Goldhagen. 4, 1, 8. 5, 3, 6. bis. 7, 1, 19. 7, 5, 25. Sic dicitur ἐπ' οἴκου et ἐπ' οἶκον. v. οἶκος nr. 4. ¶ 5) *contra.*

E. 3, 4, 12. ἐπὶ Φρυγ
πορεύετο. Sed Aγ. 1
in multis libris legit
Φρυγίαν. ¶ 6) De co
s. potius *ad aliqui*
ciendum, vt alias c
vel acc. Aπ. 3, 3, 2.
χὴ, ἐφ' ἧς ᾕρησαι.
De tempore: Π. 1,
p. 73. ἐπὶ τῶν πράξεα
rebus agendis, qu
res gerendae sunt.
dex Brodaei hab
quod attinet, pro
p. 76. ἐπὶ τῶν ἡμ
προγόνων, *temporibu*
iorum. A. 6, 5, 6. ἐ
πρώτου, np. ἱερείου. v
τος nr. 1. Λ. 13, 1
φρουρᾶς, *tempore n*
ae. Cf. infr. c. dat.
Πο. 6, 1. ἔτι ἐφ' ἡμῶν
huc nostra aetate.
sych: ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ
ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν.
A. 1, 9, 7. ἐνί γε τ
ἡμῶν. E. 4, 3, 9. (Aγ.
K. 1, 11. τῶν ἐφ' ἑ
homines suae ae
Sic ἐπὶ κινδύνων, *te*
periculi, si vera est
v. ἐπικινδύνως. ¶
tempore imperii: *j*
8, 4, 3. 8, 8, 8. 11. ἐ
ρου, *imperante Cy*
2, 3, 7. πρῶτος (Ἐ
ἐφ' οὗ ἤρξατο ὁ π
quo magistratum g
te. 3, 1, 3. ἐπὶ τῶν τ
τα, *illo tempore,*
triginta tyranni

narentur. 3, 4, 7. ἐπ' Ἀθηναίων, *cum Athenienſes ſummas ſ. imperium ciuitatum tenerent.* it. ἐπὶ Λυσάνδρου. 6, 1, 7. Similiter Π. 8, 7, 1. ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, *ex quo coeperat regnare.* it. c. particip. E. 1, 2, 1. ἐπὶ Ἐφόρου ὄντος — Ἄρχοντος δὲ etc. 2, 1, 7. ἐπὶ Ἀρχύτου ἐφορεύοντος, ἄρχοντος δὲ etc. ¶ 9) *ſub.* De imperio belli et ductu. Απ. 3, 5, 10. τὸν πόλεμον τὸν ἐπ' ἐκείνου, *illo duce,* καὶ τὸν ἐφ' Ἡρακλειδῶν — καὶ τοὺς ἐπὶ Θησέως πολεμηθέντας. Ιπρ. 1, 12. ἣν ἐπὶ σοῦ ἀναβῶ, *tuis auſpiciis.* it. c. particip. Πο. 3, 7. πολλὰ ἐπὶ Λυσιστράτου ἡγουμένου — πολλὰ ἐπὶ Ἡγησίλεω. E. 3, 1, 7. ἐπὶ Λυσάνδρου ναυαρχοῦντος. ¶ 10) *ſub.* K. 5, 30. ὠμοπλάτας — σκέλη τὰ ἐπ' αὐτῶν. ¶ 11) *ſuper.* Π. 4, 1, 6. ἐφ' ἵππων νέονται. K. 5, 8. ὑπὸ παντὶ, ἐπ' αὐτῶν, ἐν αὐτοῖς, παρ' αὐτά. etc. ¶ 12) c. εἶναι, *praefectum eſſe.* A. 3, 2, 24. τίνας ἐπὶ τῶν πλευρῶν εἶναι, *commandiren.* ¶ 13) *de, propter.* v. γελᾶν, et ἐμβάλλειν nr. 12. ¶ 14) *circa.* A. 1, 5. 8. ψέλλια ἐπὶ τῶν χειρῶν. Marg. Steph. et 2 Codd. περὶ ταῖς χερσίν. cf. Π. 1, 3, 2. vbi eſt περί. ¶ 15) Denumero: i. q. εἰς vel noſtrum *auf* vel Lat. *fere.* A. 7, 8, 7. τοῖχος ἦν ἐπὶ ὀκτὼ πλίνθων τὸ εὖρος. E. 2, 4, 8. 6, 4. 12. v. Duker. ad Thucyd. 7, 78. ¶ 16) De auctore, pro ἀπό. E. 5, 1, 33. ἡ ἐπ' Ἀνταλκίδου εἰρήνη καλουμένη, *legato Antalcida facta.* ¶ 17) De conditione, vel de praeſentia: *coram, in conſpectu.* cf. Weſſeling. ad Diod. Sic. 16, 93. et Doruill. ad Charit. p. 721. E. 6, 5, 38. p. 429. ἐπ' ὀλίγων μαρτύρων, *paucis teſtibus adhibitis ſ. admiſſis.* Similiter Πο. 3, 14. ἐπ' ἐγγυητῶν, *acceptis praedibus.* ¶ 18) De acie: Π. 2, 3, 9. ταξίαρχον ἄγοντα τὴν τάξιν ἐφ' ἑνὸς, *ſingulis ſingulos ſubſequentibus.* 2, 4, 1. 5, 3, 16. p. 298. A. 5, 2. 6. Sic ἐπὶ μιᾶς. v. εἷς nr. 8. Idem fere eſt ἐπὶ κέρως, *deinceps, alius poſt alium, longo ordine.* Dicitur etiam de integris cohortibus deinceps euntibus. Λ. 11, 8. E. 6, 2, 18. 7, 5, 22. etc. v. κέρας nr. 6. Sed ἐπὶ τεττάρων, *in quaternos, ita vt quaterni quaternos ſequantur, ita vt altitudo ſit quaternorum.* Π. 8, 3, 8. A. 1, 2, 15. E. 3, 4, 13. (vbi etiam eſt ἐπὶ πολλῶν, *multis*

tis eiusdem latitudinis ordinibus ſequentibus.) Eodem modo E. 2, 4, 24. 6, 2, 11. ἐπ' ὀκτώ, *octoni.* E. 6, 5, 19. ἐπ' ἐννέα ἢ δέκα ἀσπίδων, *in nouenos vel denos.* ἀσπίδων enim dictum eſt pro ἀνδρῶν ἀσπίδας ἐχόντων. v. ἀσπὶς n. 3. Sed legitur etiam ſimul de fronte, Π. 2, 4, 2. τὸ μὲν μέτωπον ἐπὶ διακοσίων, *ad ducenos,* τὸ δὲ βάθος ἐφ' ἑκατὸν, *ad centenos.* A. 4, 8, 9. ἐπὶ ὀλίγων τεταγμένοι, *ita ordinati vt latior ſit acies, quam altior.* Ay. 1, 25. ἐπὶ στοίχων ἰόντας, *per ſeries.* Similes formulae ſunt in βάθος, μέτωπον, φάλαγξ. Interdum ſic habet accuſatiuum. v. III, 10. ¶ 19) αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν, v. ἑαυτοῦ nr. 5. ἐπ' ἴσης, v. ἐπίσης. ¶ 20) Intelligi poteſt in genitiuo δείλης, τῆς ἡμέρας, et ſimilibus. ¶ 21) In var. lect. eſt pro ἐξ. v. ταμιεύεσθαι nr. 2. Permutatur etiam c. ἀπό. v. ἀρύειν. it. c. κατά. v. κατὰ c. acc. n. 10. II.) c. dat. ¶ 1) De loco: *in.* Π. 6, 3, 6. ἐπὶ ταύτῃ τῇ σκοπῇ. Margg. ἐπὶ ταύτης τῆς σκοπῆς. 7, 2, 3. μένειν ἐπὶ τοῖς ὅπλοις, *armatos manere.* 7, 4, 8. ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ. A. 1, 8, 14. ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ. 3, 4, 26. 6, 5, 7. etc. ¶ 2) *in, quod attinet ad.* De obiecto, Π. 2, 1, 9. φιλότιμον ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις. O. 13, 9. τῇ γαστρὶ αὐτῶν ἐπὶ ταῖς ἐπιθυμίαις προσχαριζόμενος, *de iis quae venter cupit.* ¶ 3) τὸ ἐπ' ἐμοί, Π. 5, 4, 6. *quod ad me attinet.* τὸ ἐπὶ σοί, *tua opera.* A. 6, 6, 13. τὸ ἐπὶ τούτῳ. Additur εἶναι in hac formula, E. 3, 5, 8. p. 181. v. εἶναι nr. 16. c. Cf. de ſimili vſu infra nr. 20. c. In hac formula non niſi datiuum poni obſeruauit Duker. ad Thucyd. 4, 28. cf. Markland. ad Lyſ. p. 566. ¶ 4) *prope.* E. 5, 4, 59. ἐπεὶ δ' ἐπ' αὐτοῖς ἦσαν, *cum propius acceſſiſſent hoſtes.* Sic A. 7, 3, 17. ἦν ἥλιος ἐπὶ δυσμαῖς (all. δυσμάς), *prope occaſum.* ¶ 5) *ad, apud, iuxta.* Π. 1, 3, 2. ἐπὶ θύραις. cf. θύρα n. 3. §. 10. ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ. 2, 3, 9. ἐπὶ τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐγένοντο. 2, 4, 18. 5, 3, 1. §. 16. p. 298. 7, 4, 5. 7, 5, 6. πύργους ἐπὶ τῷ ποταμῷ ᾠκοδόμει. A. 1, 2, 8. ἐπὶ ταῖς πηγαῖς. §. 13. 1, 4, 4. vbi Leuncl. ridicule vertit *ſupra.* 1, 7, 15. ἐπὶ τῇ τάφρῳ. In Leuncl. et Welſ. deeſt ἐπί. 4, 2, 4. 5, 3, 4. 6, 4, 3. v. θάλαττα. E. 1, 6, 19. ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ, *ea parte qua Malea*

lea est. Απ. 3, 5, 4. ἐπὶ Δηλίῳ. cf. ἔξοδος, θάλαττα. ¶ 6) *inter, apud.* Λ. 12, 5. ἐφ' ἑαυτοῖς, *inter se.* At v. ἑαυτῷ nr. 6. Απ. 2, 1, 27. ἐπ' ἀγαθοῖς. Leuncl. minus bene: *bonorum gratia.* Huc referri potest Π. 4, 5, 15. p. 251. ἐπὶ πᾶσι παρεῖναι, *rebus omnibus interesse.* ¶ 7) *circa.* A. 7, 4, 2. ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς. ¶ 8) *cum.* De coniunctione ciborum etc. Π. 1, 2, 11. κάρδαμον ἐπὶ τῷ σίτῳ. 6, 2, 10. Αθ. 2, 19. οὐ νομίζουσι τὴν ἀρετὴν αὐτοῖς πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κακῷ, *cum damno coniunctam esse.* Nisi malis de euentu intelligere. Απ. 3, 14, 2. 5. ¶ 9) *praeter.* Π. 4, 5, 14. πολλὰ χρήματα, καὶ ἄνδρες ἐπ' αὐτοῖς. 5, 5, 9. p. 330. ἀμελήσας τοῦ ὀργίζεσθαί σοι, ἐπὶ τούτοις πάλιν ᾔτουν σε, *adeo, noch überdiess, sogar,* vel *postea.* A. 3, 2, 3. ἐπὶ τούτοις, *praeterea.* Hutch. *insuper.* Potest etiam verti: *de his rebus.* Απ. 1, 2, 25. ἐπὶ πᾶσι τούτοις διεφθαρμένω. O. 9, 14. 15, 1. Ιπρ. 8, 7. ἐπὶ τῇ τοῦ πολέμου νίκῃ, καὶ εὐδαιμονίᾳ οἱ θεοὶ τὰς πόλεις στεφανοῦσι. Possis etiam vertere *post partam victoriam.* Saltem Leuncl. non bene vertit *per.* Nam εὐδ. pendet a στεφ. ¶ 10) *ad.* De motu ad locum, siue potius *ad aliquid patiendum faciendumue,* vbi datiuus est pro accusatiuo. A. 1, 6, 10. ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο. Cf. λαμβάνεσθαι nr. 6. Sed 5, 7, 19. all. legunt ἄγεσθαι vel ἄγασθαι vel ἄρξεσθαι θανάτου, all. ἄγεσθαι θανάτῳ, Muretus vero ἄγεσθαι ἐπὶ θανάτῳ, quam emendationem Hutch. et Zeun. receperunt. Π. 3, 4. ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖσθαι. Brodaeus sine causa coniicit ἐπὶ ξένια. Απ. 1 3, 5. ἐπὶ τούτῳ οὕτω παρεσκευασμένος ᾔει. Steph. et Reisk. volebant ἐπὶ τοῦτο vel ἐπὶ τοῦτον. 1, 7, 1. ὁδὸς ἐπ' εὐδοξίᾳ. Hic quoque Reiskio placebat accusatiuus, quem Ernesti recepit. 4, 4, 3. K. 6, 5. ἐξίτω ἐπὶ θήρᾳ. Ald. Steph. et Wells. ἐπὶ θήραν. Sic post καλὸς, Π. 1, 6, 19. p. 71. κατασκευὰς καλὰς ἐφ' ἑκάστῳ, *aptos ad singula efficienda.* cf. ἄγειν nr. 3. 6. γίγνεσθαι nr. 14. τρέπεσθαι. ¶ 11) *versus.* E. 7, 5, 9. ᾔγετο ἐπὶ Σπάρτῃ. ¶ 12) *ad.* c. verbo εἰπεῖν. Π. 3, 1, 21. ἐπὶ τούτοις εἶπε, *ad haec, his auditis.* A. 7, 3, 6. Hutchins.

Hutchins. vertit *post haec*. Cf. nr. 16. b. ¶ 13) *contra*. Π. 1, 6. 19. p. 80. μηχανὰς, ἃς καὶ πάνυ ἐπὶ τοῖς μικροῖς ἤθη (leg. ἔθη) ἐμηχανῶ. Cf. Απ. 3, 11, 18. ¶ 14) *ergo*. Π. 8. 7, 3. p. 551. ὁπόσα ἐπ' ἀνδρὶ εὐδαίμονι νομίζεται. nempe in funere. v. tamen nr. 15. ¶ 15) De tempore: *in, inter, apud*. Π. 1. 3, 11. ἐπὶ τῷ δείπνῳ. *tempore coenae*. 1, 4, 24. ἐπὶ τῇ θέᾳ τῇ αὐτοῦ, *cum ipsum videret*. Nisi malis *ad conspectum sui*. Possit etiam bene huc referri locus paulo ante nr. 14. allatus. A. 2, 2, 2. ἐπὶ τῷ τρίτῳ (σημείῳ), *cum tertium signum datum fuerit*. Λ. 13, 1. ἐπὶ φρουρᾶ. Vbi tamen Zeun. ex emendatione Leuncl. recepit ἐπὶ φρουρᾶς. Απ. 1, 5. 2. ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γενόμενοι. Sic Απ. 2, 2. 8. ἐπὶ τῷ βίῳ παντί. Sed cf. βίος. ¶ 16) *post*. a) De tempore. Π. 5, 1, 12. ἐπὶ τούτοις, *postea*, cum antea tantum vnus locutus esset. A. 6, 1, 6. ἐπὶ δὲ τούτῳ. Antea bis est μετὰ τοῦτο. §. 7. ἐπὶ τούτῳ (cum Mantinenses saltassent) ὁρῶν ὁ Μυσὸς ἐκπληττομένους αὐτούς. Hutchins. exponit *sur cela, en ces entrefaites*. et conferri iubet Vigerum 9, 4. Sed fortasse rectius h. l. ἐπὶ referatur ad ἐκπλητ. E. 2, 1, 8. 4, 4, 9. τὴν ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἡμέραν. cf. θύεσθαι n. 1. b. De ordine in concione. Π. 2, 3. 4. Χρυσάντας μὲν οὕτως εἶπεν. ἀνέστη δ' ἐπ' αὐτῷ Φεραύλας. 6, 1, 6. 7. 8. 9. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ὁ Κῦρος εἶπε. 6, 3, 5. Cf. nr. 12. A. 3, 2, 3. c) in acie et exercitu v. Lamb. Bos ad Lucian. T. I. p. 626. Π. 2, 2, 2. στήσας ἐν λοχαγὸν πρῶτον, καὶ τάξας ἐπ' αὐτῷ ἄνδρα. 2, 3, 10. 5, 3, 16. p. 299. sq. 6, 3, 11. p. 383. sq. ἐπὶ τοῖς θωρακοφόροις — ἐπὶ τοῖς ἀκοντισταῖς — ἐπὶ τούτοις — ἐπὶ τοῖς πελτασταῖς. p. 385. ἐπὶ τοῖς πύργοις καὶ ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς — ἐπὶ τοῖς σκευοφόροις. p. 386. 8, 3. 8. septies ἐπὶ δὲ τούτοις — bis μετὰ δὲ τούτους — ἐπὶ δὲ τούτοις. A. 6, 5, 7. ἐπὶ τῷ μέσῳ ἕπεσθαι, *aciem mediam sequi*. Ibid. sic est ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ. Cf. ἕπεσθαι nr. 2. a. Λ. 13, 7. E. 2, 4, 8. ἐτάχθησαν ἐπ' αὐτοὺς πελτοφόροι — ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πετροβόλοι. Leuncl. volebat etiam ἐπ' αὐτοῖς, quod recepit Schneiderus. Sic οἱ ἐπὶ πᾶσι, *qui in extrema acie sunt*, qui alias nominantur ὀπισθοφύλακες. Π. 6, 3, 11. p. 384. τοὺς ἐπὶ πᾶ-

σι

σι καλουμένους — ὅς τῶν ἐπὶ πᾶσιν ἄρχεις. p. 385. τοὺς ἐπὶ πᾶσι τεταγμένους. 7, 1, 17. E. 1, 1, 24. ¶ 17) ἐπί τινι εἶναι, alicuius partes sequi, alicui addictum esse. E. 6, 3, 6. p. 386. ἐπ' ἐκείνοις (Margg. ἐκείνης) γεγένηνται. Ita quidem exponunt h. l. interpretes, sed nobis videtur significare illis subiectae fuerunt, vt est ¶ 18) De potestate: Π. 1, 3, 12. ὁπόταν βούλῃ εἰσιέναι ὡς ἐμὲ, ἐπί σοι ἔσται, penes te erit, tibi licebit. Intell. ὡς ἐμὲ εἰσιέναι s. τοῦτο ποιεῖν. Cf. infra. 1, 6. 2. μὴ ἐπὶ μάντεσιν εἴης (all. perperam ἦς), ne ab hariolis pendeas. 4, 2. 7. μὴ ἡμᾶς ἐφ' ὑμῖν γενέσθαι, ἀλλὰ — ὑμᾶς ἐφ' ἡμῖν γενήσεσθαι. 4. 5. 3. ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας γενέσθαι ἐφ' ἑαυτοῖς — φύλακας ἐπ. τοῖς ἐφ' ἡμῖν γεγενημένοις. np. praeda, quae in nostram potestatem venit. 6. 2. 11. p. [illegible] 2. [illegible] ἐφ' [illegible], qui nobis parent. [illegible] Hutch. et Zeun. [illegible] [illegible] ἐφ' [illegible]. A. 1. 1. 4. [illegible] ἐπ. [illegible] ἐπ. τῷ [illegible]. Cod. Eton. [illegible] ad. 3. 1, 10. 12. 24. 5. 5, 10. 5. 6. 7. [illegible] 4. 34. [illegible] de [illegible] tate et potestate aliquid faciendi, A. 5, 5, 10. ὅπως — ἐφ' ἡμῖν ᾖ κομίσασθαι ὁπόταν βουλώμεθα, liceat. E. 2, 3, 21. 3, 1, 9. 3, 2, 10. Απ. 2, 6, 30. Cf. supra Π. 1, 3, 12. vbi infinitiuus omissus est. Caeterum imitatur hunc praepositionis vsum Ouidius met. 7, 24. in dis est, h. e. penes deos, in deorum potestate. ¶ 19) οἱ ἐπί τινι, qui curam alicuius rei gerunt, qui custodiunt aliquid, qui alicui negotio praefecti sunt. Π. 2, 4. 17. p. 187. τὸν ἐπὶ ταῖς ἄρκυσι, scil. τεταγμένον, h. e. ἀρκυωρόν. 6, 3, 11. p. 385. ἄρχοις τῶν ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς. p. 386. ὁ ἄρχων τῶν ἐπὶ ταῖς κακήλοις ἀνδρῶν. A. 1, 4. 2. νῆες, καὶ ἐπὶ ταύταις ναύαρχος. 4, 1, 10. οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες. 4, 4. 12. καταλιπόντες φύλακας, καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τούτοις μένοντα. E. 1, 5, 6. καταλιπὼν ἐπὶ ταῖς ναυσὶν Ἀντίοχον. [illegible] Il. 1. 2, 5. ἄρχοντες ἐφ' ἑκάστῳ — [illegible]. 3, 3, 22. p. [illegible] ἄρχοντας ἐπὶ [illegible], constituit. O. [illegible] [illegible] ἐφ' [illegible] τεταγμένον. [illegible] O. ἐπιτάττειν [illegible]. 1. [illegible] τέτταρας [illegible] ¶ 20) De causa [illegible], propter, ob, propterea quod. Il. 1. 6. 14. ἐπ. μηδὲ τοῦτο [illegible] [illegible], propter

fen-

sententiam a me latam. 2, 3. 5. p. 119. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παιόμενος, *hanc ipsam ob causam.* 2, 4, 8. ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς — φθονήσαντας. 4, 5, 7. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀγαθοῖς, *ob res adeo secundas.* Hic reddi etiam possit *pro.* E. 4, 4, 15. ἐπὶ Λακωνισμῷ φεύγειν. Aπ. 3, 6, 16. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, *propterea.* 3, 14, 2. ter. Sic post verba γελᾷν, ἐπαινεῖν, φρονεῖν, φυσᾷν, etc. c. inf. Aπ. 3, 14, 7. ἐπὶ τῷ ταῦτα ἐσθίειν. b) *propter, propterea vt, eo consilio, ea spe* etc. Π. 1, 5, 7. p. 55. ἐπὶ τούτῳ (ἐπαίνῳ) πάντα πόνον ὑποδύεσθαι. 1, 6, 19. p. 76. ἐπὶ ἀγαθῷ, *vtilitatis causa.* p. 80. ἐπὶ τούτῳ, *propterea.* 2, 2, 5. ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κέρδει. Cf. κέρδος. 6, 2, 5. οὓς ἐπεπόμφει ἐπὶ κατασκοπῇ, *vt specularentur.* Margg. κατασκοπήν. Aliud eiusmodi exemplum v. in v. κατασκοπή. 7, 4, 5. ἐπὶ τῇ Κύρου δίκῃ, *vt Cyrus de ea re iudicaret.* A. 1, 3, 1. μισθωθῆναι οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν. Leuncl. perperam: *aduersus.* 2, 4, 3. ἐπὶ πολέμῳ, *inferendi belli causa, bellum illaturi.* 2, 5, 3. p. 114. οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἤλθομεν. vbi all. malunt ἐπὶ τοῦτο. 4, 4, 11. ἐπὶ τίνι, *cur.* 7, 6, 13. 14. μὴ βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν, ἐφ' ᾗ ἐδωροδοκούμην, *quam vt perficerem.* 7, 7, 23. ἐπὶ τοῖς στρατιώταις, *militum nomine.* E. 2, 2, 12. ἐπὶ τίνι λόγῳ, *quam ob causam, quibus instructi mandatis* 3, 2, 16. μὴ χρηστηριάζεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' Ἑλλήνων πολέμῳ, *de bello contra Graecos gerendo.* 4, 2, 1. 4, 8, 17. 24. bis. Aπ. 2, 3, 19. [illegible] 14, 4. vbi Leuncl. non male: *de.* 20, 13. Σ. 1, 5. ἐπὶ σοφίᾳ, *sapientiae discendae (docendae) causa.* Casus interdum permutantur: Π. 3, 1, 3. margg. habent ἐπὶ δίκην καταβαίνειν pro δίκην. Contra E. 1, 4, 5. ἀνήχθη ἐπὶ κατασκοπὴν pro κατασκοπῇ. Possit etiam ex nr. 8. huc referri Aθ. 2, 19. Sic ἐπ' ἀγαθῷ, ἐπὶ βλάβῃ, ζημίᾳ, κακῷ, πλεονεξίᾳ, ὠφελείᾳ. v. suis locis. Sic post θύεσθαι, ἱερὰ γίγνεται, etc. c) c. artic. Π. 1, 4, 12. τὸ ἐπὶ σοί, *quia tu non vis.* Possit etiam ad n. 18. referri, et verti: *quod in tua potestate erat, quod tu facere poteras.* d) ἐφ' οἷς et ἐφ' ᾧ, *quo consilio, quibus de causis.* Π. 3, 3, 18. ὑπομιμνήσκειν, ἐφ' οἷς ἐτρεφόμεθα ὑπὸ Κυαξάρους. 8, 6,

8, 8, 11. οὐδὲ τοῖς ἄρ-
ν ἔτι χρῶνται, ἐφ' ᾧ
ς αὐτὰ ἐποιήσατο, *eo*
ilio quo, ad eos v-
ad quos. Margg. ἐφ'
Απ. 1. 6, 5. Sed di-
r ἐφ' ᾧ etiam pro ὅπως
ι. v. nr. 21. d. ¶ 21)
conditione: a) Π. 3,
. ἐπὶ τούτοις ἔδοσαν καὶ
ιον τὰ πιστὰ, *his con-*
onibus. Sic A. 5, 4, 5.
. 4, 6, 5. 8, 6, 4. ἐπὶ
εἰρημένοις ἰέναι. Πο. 4,
ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, *iisdem*
conditionibus. E. 6,
7, 4, 11. cf. σπένδειν,
ην ποιεῖσθαι. Sic b)
ιῖς, *quibus sub con-*
onibus. c. indic. Π.
, 11. ἴσασι γὰρ, ἐφ' οἷς
ὺς Κυαξάρης ἄγεται
ιάχους. Lamb. Bos
lligi iubet συμβολαίοις.
, 6, 32. c. opt. E. 2, 2,
ἐπήγγελον — ἐφ' οἷς οἱ
εδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν
ην. Paulo aliter c.
c. Ay. 1, 4. οὐ μειζόνων
;θησαν, ἢ ἐφ' οἷσπερ —
λείαν παρέλαβον,
m ea, sub quibus.
c) ἐφ' ᾧ est *ea con-*
one vt. Suidas expli-
ἐπὶ τούτῳ. c. inf. A.
, 12. ἀποδώσειν, ἐφ' ᾧ
αἰειν τὰς κώμας. 4, 4,
Io. 4, 14. c. inf. et acc.
, 2, 12. ἐποιοῦντο εἰρή-
ἐφ' ᾧ — καθελόντας
Λακεδαιμονίοις ἕπεσθαι.

it. d) pro simplici *vt,* i. q. ἐπὶ τῷ, interprete Hutchinsono. c. inf. A. 6, 6, 13. ἄρχειν — ἐφ' ᾧ τε πλοῖα συλλέγειν. c. inf. et nominat. Ay. 4, 1. ἀλλότρια ἀποστερεῖν, ἐφ' ᾧ κακόδοξος εἶναι, *quo fiat vt.* c. fut. Σ. 4, 35. ἐφ' ᾧ πλείονα κτήσονται. Cf. nr. 20. extr. Dicitur etiam e) ἐφ' ᾧ τε, *ea conditione vt.* v. Bergler. ad Aristoph. p. 80. c. inf. E. 2, 3, 8. αἱρεθέντες ἐφ' ᾧ τε ξυγγράψαι νόμους. 3, 5, 1. 7, 4, 10. it. post ἐπὶ τίσιν, E. 3, 1, 17. ἐπὶ τίσιν ἂν ξύμμαχος γένοιτο. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ἐφ' ᾧ τε ἐᾷν. Vbi marg. Leuncl. omittit τε. it. post εἰ μὴ, E. 3, 5, 17. ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν — εἰ μὴ ἐφ' ᾧτε ἀπιέναι. it. sequente δὲ, E. 2, 4, 28. διήλλαξαν, ἐφ' ᾧ τε εἰρήνην μὲν ἔχειν, ἀπιέναι δέ. sequ. καὶ, E. 5, 2, 12. p. 298. sequ. τε, E. 6, 3, 7. vbi tmesis est in ᾧτε. ¶ 22) De pretio. v. πόσος. In var. lect. permutatur c. ἐν. v. ἐν nr. 8. 12. 17. c. it. c. εἰς. v. παρεῖναι nr. 1. it. c. ὑπό. v. ὑπὸ c. dat. nr. 1. b. et nr. 3. it. c. διά. v. διὰ c. acc. nr. 1. a. III.) c. accus. ¶ 1) *in, ad.* De motu ad locum. Π. 3, 1, 2. διεδίδρασκον ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ — ἐπὶ λόφον τινὰ καταφεύγει.

A.

A. 1, 4, 11. 2, 4, 7. ἐπὶ τὰς μελίνας. 4, 7, 13. 17. 5, 1, 1. πορείᾳ μέχρι ἐπὶ θάλατταν — ἐπὶ (2 codd. εἰς) Τραπεζοῦντα ἀφίκοντο. E. 1, 2, 4. 3, 4, 15. ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 6, 5, 21. ἀφῆκεν ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πόλεις. cf. εἶναι nr. 4. ὁρμᾶσθαι nr. 1. et ἐξικνεῖσθαι, etc. c. inf. metaphorice, Π. 1, 6, 18. ἐπὶ τὸ ἀνάγκῃ πείθεσθαι, *vt coactus quis pareat*, αὕτη ἡ ὁδός ἐστιν· ἐπὶ δὲ τὸ — ἑκόντας πείθεσθαι, ἄλλη συντομωτέρα ὁδός. §. 19. p. 72. ¶ 2) *ad, versus*. Απ. 3, 5, 13. ἡ πόλις ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν. De formulis ἐπὶ δόρυ et ἐπ' ἀσπίδα v. suis locis. E. 6, 5, 32. ἐπορεύετο τὴν ἐφ' Ἕλος. ¶ 3) *contra* Π. 1, 4, 15. ἁμιλλώμενος ἐπὶ τὰ θηρία. 1, 5, 3. ἐπὶ ἓν ἕκαστον τῶν ἐθνῶν ἰόντας. 2, 4, 10. 3, 2, 4. 4, 5, 6. 5, 5, 6. 6, 2, 9. 6, 4, 5. p. 392. 7, 5, 9. A. 1, 1, 11. 1, 2, 4. 17. 1, 4, 14. 2, 1, 4. 2, 3, 12. Αγ. 1, 16. v. supra c. gen. nr. 5. §. 33. Λ. 14, 6. E. 2, 1, 11. 3, 1, 1. 6. 3, 4, 27. 7, 1, 31. 7, 4, 14. Ἱερ. 4, 3. bis. K. 6, 17. lepus ἀνατξας ἐφ' αὐτὸν ὑλαγμὸν ποιήσει τῶν κυνῶν, *incitabit contra se*. cf. δύναμις nr. 3. ἔρχεσθαι nr. 7. ἄγειν nr. 2. ἱέναι nr. 11. et συνίστα-

σθαι et alia verb
ria. ¶ 4) *per*. E.
μὴ ἐπὶ τὰ μακρὰ
διῄρητο, ἔλθοιεν.
coniiciebat κατὰ,
ἐπεί, omisso ἂν an
το. ¶ 5) Pro ἐ
resch. dilucc. Th
A. 4, 1, 15. ὁδὸς ὀ
ἐπὶ ταύτην (Co
(ταύτῃ) ὁρᾷν ἔξεστ
λον. 6, 5, 15. τὰ δ
τὸν δεξιὸν ὦμον ἐ
εἶναι nr. 30. d. ἰσ
9. οἰκοδομεῖν. Si
7, 1, 19. ἀπετέμν
τὸν ἐπὶ στενὸν τῆς
Π. 1, 6, 19. p. 73.
τα δεῖ μᾶλλον συμ
τεῖν. K. 13, 10. γι
ται ἐπὶ τὰ βελτίω
χείρω. v. γιγνώσκε
Fortassis etiam ve
est *in meliorem*
— *in peiorem*.
apud. Π. 3, 3, 8.
θύρας. §. 29 ἐπὶ
δους. cf. δεξιός.
ca. Π. 7, 5, 1. πε
πᾶν τὸ στράτευμα
πόλιν. §. 24. κύκλῳ
τον ἐπὶ τὰ βασίλει
men κύκλος nr. 6.
7, 4, 5. pro περὶ
ποντον in margg.
Ἑλ. At debebat g
esse παρὰ, quia
praecedit. K. 9,
τὴν στεφάνην. St
cte emendat παρ
παριέναι nr. 1.

tempore: *per.* Π. 5, 2, 2. ἐπ' ἀνθρώπων γενεὰν (all. γενεᾶς, all. γενεὰς), *durante vna hominum aetate.* 6, 6, 20. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Πο. 1, 4. ἐπ' ἐνιαυτὸν, *vno anno.* ¶ 9) De numero vel diſtantia loci. Π. 7, 5, 5. πλεῖον ἢ ἐπὶ δύο στάδια, *fere duo.* A. 1, 7, 12. Cf. εἶναι n. 30. c. ¶ 10) De acie. Vbi vſitatius habet genitiuum. v. ibi nr. 18. Π. 7, 5, 2. ἐπὶ διπλάσιον τὸ βάθος γιγνόμενοι, *aciei altitudine fere duplicata vtentes.* Ergo §. 1. recte habet lectio: ἀνάγκη ἐπ' ὀλίγον τὸ βάθος γενέσθαι τὴν φάλαγγα. vbi margg. τῆς φάλαγγος. A. 4, 8, 9. ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι, Hutchinſono interprete ſunt, *quorum ordines maiore numero a fronte ad extremam aciem porriguntur.* cf. βάθος et παρατάττειν. ¶ 11) De imperio, Π. 4, 5, 19. ἐπὶ τοὺς πεζοὺς καθιστάναι, *peditibus praeficere.* E. 3, 4, 20. Ξενοκλέα ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἱππεῖς. ¶ 12) *ad efficiendum.* Π. 6, 2, 11. p. 372. τὰ ἀναγκαιότατα ὄργανα ἐπὶ ταῦτα πάντα. ¶ 13) De conſilio faciendi aliquid et de cauſa: *ad, propter, cauſa.* Π. 1, 2, 9. ἐξίῃ ἐπὶ θήραν, *venatum.* E. 2, 3, 22. ἐκάλεσε τοὺς ἕνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην, *ad comprehendendum.* Απ. 2, 3, 10. κλινὸν ἐπ' αὐτὸν μηχανᾶσθαι, *vt eum amicum tibi reddas.* O. 3, 7. 8, 11. ἐπὶ θέαν, *ſpectatum.* 20, 18. ἐφ' ὅπερ ὥρμηται, *cuius cauſa.* All. legunt ἐφ' ᾧπερ, quam lectionem Bach. recte defendit. cf. καλεῖν nr. 5. et γελᾶν. Inprimis ſaepe ſic eſt poſt verba ἔρχεσθαι, ἥκειν, θέειν, πέμπειν, et ſimilia. v. Valckenar. ad Herodot. 7, 193. Π. 1, 2, 6. ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, *huius rei cauſa.* 1, 6, 12. p. 64. πρός σε ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, *ad petendam pecuniam.* §. 19. p. 80. ἐπὶ τὰς ὄρνιθας — ἐπορεύου. 4, 5, 12. p. 247. πέμπων ἐπὶ στράτευμα, *ad arceſſendum exercitum.* 5, 3, 7. ἐπὶ στράτευμα ἀπέρχονται. 6, 1, 18. ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο. 6, 3, 4. παρεληλύθοιεν ἐπὶ χιλὸν — ἐπὶ ξύλα. 7, 2, 5. A. 5, 1, 4. 5. 6, 2, 2. 7, 6, 2. 3. Αθ. 1, 16. πλεῖν ἐπὶ δίκας. Π. 3, 1, 3. ἐπὶ δίκην καταβαίνειν, *ad cauſam dicendam.* E. 1, 6, 6. πέμψας ἐς Λακεδαίμονα ἐπὶ χρήματα, pro quo §. 7. eſt χρήματα ἄξοντας. 5, 4, 56. Απ. 2, 3, 13. O. 2, 15. ἐπὶ πῦρ ἐλθόντος σου, *ad ignem petendum.* Paulo

poſt

poſt eſt ὕδωρ παρ' ἐμοῦ αἰτοῦντι — ἐπὶ τοῦτο ἤγαγον. Alia ſunt in εἰσιέναι, ἐκπέμπειν, ἐξιέναι, ἐξορμᾶσθαι, ἐπικύπτειν, ἥκειν, πλεῖν, πορεύεσθαι, τάττειν nr. 12. ſq. et 19. στρατεύεσθαι nr. 1. c. inf. Λ. 14, 6. ἐπὶ τὸ διακωλύειν. ¶ 14) ἐπὶ πόδα, *pedetentim*. Π. 7, 5, 3. ἐπὶ πόδα ἀπιέναι, *paulatim pedem referre, ita tamen, vt,* quod Zeunius monet, *os ſit hoſti aduerſum*. A. 5, 3, 2. ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν. E. 2, 4, 23. cf. ἀναχάζεσθαι. ¶ 15) ἐπὶ et ἔτι permutantur in libris. v. ἄχθεσθαι nr. 4. et ἐπαισχύνεσθαι, et ἐπικαταλαμβάνειν, et ἐπιπρόσω, et φέρειν nr. 4 Sic Π. 1, 6, 19. p. 76. pro ἔτι δὲ προβὰς ταῦτα ἐδίδασκε, Zeun. ex Cod. Guelf. et Philelph. edidit καὶ ἐπί γε ταῦτα ἐδίδασκεν, h. e. *et praeterea*, omiſſo participio προβὰς, quod pro ſcholio habet. Cf. ἔτι. Permutantur item ἐπὶ et πρὸς, v. ἐκφέρειν nr. 4. et θάλαττα, et πρὸς c. acc. nr. 3. it. ἐπὶ et παρά. v. θάλαττα. it. ἐπὶ et περί. v. paulo ante nr. 7. it. ἐπὶ et εἰς. v. εἰς nr. 19. c. et ſupra nr. 1. et πρανὴς nr. 1. ¶ 16) Non raro omittitur, vt Π. 1, 6, 19. p. 72. ante τό τε — φαίνεσθαι. p. 82. ante στενάς. O. 19, 2. ante ὁπόσον βάθος. etc. Sic ἄγειν τὰ ὄρη, τὴν ὁδὸν etc. v. ἄγειν nr. 2. et 12. Sic Π. 2, 4, 13. προέπεμπε τὴν ἐπὶ τὰ Φρούρια ὁδόν. ¶ 17) ἐπὶ πολὺ et ἐπὶ τὸ πολὺ, iunctim et ſeparatim ſcripta, ἐπὶ μακρὸν, ἐπὶ μικρὸν, ἐπὶ δόρυ, ἐφ' ὅσον, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, ἐπὶ πλεῖον, ἐπὶ τὸ δυνατὸν, *ſi poteſt fieri*, v. in πολὺς, μακρὸς, μικρὸς, δόρυ, ὅσος, θάτερα et ἕτερος, πλείων, δυνατός.

ἐπιβαίνειν, ¶ 1) *calcare pedibus*. c. gen. Π. 3, 3, 27. οἱ Πέρσαι ἐπέβησαν τῶν ἀφιεμένων (ab hoſtibus) βελῶν. ¶ 2) *conſcendere*. Thom. Mag. ἀναβαίνω ἵππον, οὐκ ἐπιβαίνω. ἐπιβαίνω δὲ νεώς. c. ἐπὶ eſt E. 3, 4, 1. ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πλοῖον. ¶ 3) *ingredi in fines alienos* vel *hoſtium*. c. gen. E. 2, 3, 18. p. 99. ἐπιβαίνειν ποι τῆς χώρας. 3, 5, 17. εἰ καὶ μικρόν τις τῶν χωρίων του (margg. που) ἐπιβαίη, np. e via. 7, 4, 6. τῆς Λακωνικῆς οὐκ ἐπέβαινον ἐπὶ πολέμῳ. ¶ 4) *bello aggredi*. c. dat. Π. 5, 2, 12. ἐπιβῆναι σὺν ἡμῖν τῷ Ἀσσυρίῳ.

ἐπιβάλλειν, ¶ 1) *iniicere, imponere*. A. 3, 5, 6. ἐπιβαλῶ ὕλην. K. 9, 16. τῆς γῆς (np. τι) ἐπιβαλεῖν

ἐπ'

ἐπ' αὐτά. 10, 7. ἐπιβάλλοντα τοὺς βρόχους ἐπὶ ἀποσχαλιδώματα. ¶ 2) *indere.* K. 6, 7. ἐπὶ δ' ἄκρας (σχαλίδας retis) τοὺς βρόχους ἐπιβαλλέτω. Sic §. 9. ἐπὶ ἄκρας (σχαλίδας) ἐπιβάλλων τοὺς ἐπιδρόμους. ¶ 3) *infligere, infligi iubere.* Λ. 2, 9. Lycurgus πληγὰς ἐπέβαλλε τῷ ἁλισκομένῳ. Sic ἐπιβάλλειν ἐπιβουλὴν vel ἐπιβολὴν, v. ἐπιβουλή. Etymol. M. τέτακται δὲ τὸ ἐπιβάλλειν καὶ ἐπὶ τοῦ ζημιοῦσθαι, καὶ ἐπιβολὴ ζημία ὠνόμασται. ¶ 4) ἐπιβεβλημένοι dicuntur τοξόται, *qui sagittas neruis imposuerunt,* i. e. *parati.* A. 4, 3, 21. 5, 2, 10. τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς (2 codd. πλευραῖς), ὡς — τοξεύειν δεήσον. Hutch. in his intelligi iubet τὰ τοξεύματα.

ἐπιβάτης, ¶ 1) *epibata.* (Hirt. bell. Alex. 11.), *miles classiarius,* qui non tantum vehitur naui, sed etiam ex ea pugnat. v. Duker. ad Thucyd. 6, 43. qui ex Eustathio et Thoma Mag. in v. ἐπίκωποι (Cf. Harpocrat. Etymol. M. et Suid.) demonstrat, ἐπιβάτας olim quidem dictos fuisse rectores nauis, vel τοὺς ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιουμένους, διδόντας ναῦλον, Attice vero τοὺς ἐνόπλους τε ὄντας καὶ παρεσκευασμένους εἰς μάχην, vt Thomae verbis vtamur. E. 1, 1, 19. 21. distinguuntur a κυβερνήταις, 1, 6, 13. 5, 1, 11. (vbi genitiuus τῶν νεῶν additus est, vt 4, 8, 29. ἀπὸ τῶν νεῶν.) et 7, 1, 3. a nautis et remigibus, et 1, 2, 4. ab equitibus atque peltastis. Commemorantur etiam E. 4, 8, 28. et 6, 2, 14. ¶ 2) Videtur etiam dux inferior ita vocari. E. 1, 3, 11. Ἡγησανδρίδας, ἐπιβάτης ὢν Μινδάρου. Leuncl. et Brodaeus emendare volebant ἐπιστάτης. Sed non opus est, modo nomen ἐπιβάτης in vniuersum explicetur de *nauta* l. *qui naui vehitur, qui est in classe.* Cf. Ἡγησανδρίδας.

***ἐπιβιάζεσθαι,** *vi capere, aperta vi agere.* Π. 3, 1, 11. vbi tamen plures legunt ἀποβιάσασθαι. (E. 6, 1, 4. p. 363. simpliciter est βιάζεσθαι.)

ἐπιβοᾶν, *allatrare.* K. 6, 19.

ἐπιβοήθεια, *subsidium in vltimo agmine, auxilium.* Π. 5, 4, 20.

ἐπιβοηθεῖν, *auxilium ferre.* E. 5, 4, 12. 7, 2, 19. 7, 4, 15. 30. c. dat. A. 6, 5, 6. ἐπιβοηθήσοντες τῇ

Φα-

Φάλαγγι. c. ἐπὶ, E. 7, 5, 24. μὴ ἐπιβοηθῶσιν — ἐπὶ τὸ ἐχόμενον. Legitur etiam pro παραβοηθεῖν. v. ibi.

ἐπιβολὴ, v. ἐπιβουλή.

ἐπιβουλεύειν, ¶ 1) *insidiari, insidias struere.* Iπ. 5, 3. τὸ ἐπιβουλεύειν — ἐξαιρεῖ τῶν ἵππων. Camerar. *subitas inuasiones.* Iπρ. 7, 13. σκοποῖς — ἐπιβουλεύοντα, cum speculatoribus, np. speculando et occasionem captando. c. dat. Π. 5, 4, 3. ὁ ἐπιβουλεύων τῷ Γαδάτᾳ παίει αὐτόν. 6, 1, 12. A. 1, 1, 3. ὡς ἐπιβουλεύοι αὐτῷ. §. 6. 2, 6. 12. τοῖς — κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε. E. 2, 3, 16. §. 18. p. 96. 5, 4, 34. c. inf. *insidiose cogitare,* A. 5, 6, 16. ἐπεβούλευέ με διαβάλλειν πρὸς ὑμᾶς. Σ. 4, 52. Passiuum: *insidiis peti.* Π. 7, 5, 26. p. 456. οὐ γὰρ ἐπιβουλεύσαντες — ἀλλ᾽ ἐπιβουλευθέντες. 8, 7, 3. p. 544. rex debet ἐπιβουλεύειν καὶ ἐπιβουλεύεσθαι, *insidiis expositus esse.* Aγ. 8, 1. βασιλείας — οὐκ ἐπιβουλευομένης, ἀλλ᾽ ἀγαπωμένης. E. 1, 4, 6. 1, 7, 10. p. 55. Iερ. 7, 10. Aπ. 4, 2, 35. Sed τὰ ἐπιβουλευόμενα Iπρ. 9, 8. sunt *insidiae,* vt recte vertit Camerarius. ¶ 2) *res nouas moliri in re publica.* Aϑ. 1, 15. E. 2, 3, 17. p. 94. τοῦτον ὑπάγομεν καὶ ὡς ἐπιβουλεύοντα, καὶ ὡς προδιδόντα. Idem p. 91. nominatur ἐχθρὸς καὶ προδότης. Hesych. et Phauorin: ἐπίβουλος· ἐχθρός. ¶ 3) *deliberare.* Π. 1, 4, 13. ἐπιβουλεύσας, ὅπως ἂν — εἴποι. Marg. Leuncl. πῶς ἄν. Fortassis non male. v. βουλεύεσθαι, inprimis nr. 3.

ἐπιβουλεύεσθαι. Fut. med. pro fut. pass. Π. 5, 4, 16. αὐτοὶ ἐπιβουλευσόμεθα καὶ ὁ οἶκος, *nobis et domui insidiae struentur.* 6, 1, 7. περὶ τῶν Φρουρίων ὡς ἐπιβουλευσομένων πράγματα εἶχον. All. ἐπιβουλευομένων. Fortassis haec lectio profecta es[illegible] ab eo, qui formam me[illegible]diam pro passiua ter[illegible] non posset.

ἐπιβουλὴ, ¶ 1) *insidia*[illegible] Iungitur cum παρασκε[illegible] de apparatu belli, Π. [illegible] 5, 4. et cum δόλος A. 5, [illegible] 16. c. πρὸς, *contra.* A. [illegible] 1, 8. οὐκ ᾔσθάνετο τῆς πρ[illegible] ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς. c. ἐκ [illegible] ἀπὸ, Iερ. 1, 38. ἐπιβουλ[illegible] ἐξ οὐδένων πλέονες — ἢ ἀ[illegible] —. ¶ 2) ἐξ ἐπιβουλῆς. A[illegible] 6, 4, 5. τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθ[illegible] ἐξ ἐπιβουλῆς εἶναι βουλομε[illegible]νων — *insidiose fieri a[illegible] iis, qui.* ¶ 3) *coniuratio in ciuitate.* E. 3, 3, 4. 5. ¶ 4) E. 1, 7, 1. Ἀρχέδημος

Ἐρασι-

Ἐρασινίδῃ ἐπιβουλὴν ἐπιβαλὼν, κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ. Portus in indice exponit: *per insidias aggressus.* Sed multi viri docti, vt iam Brodaeus, et deinde Taylor. ad Lys. p. 115. et Markland. ad eund. p. 575. legunt ἐπιβολὴν, et ostendunt, ἐπιβολὴν esse *mulctam a magistratu impositam, re nondum ad iudices delata,* (v. Poll. 8, 51. it. 6, 176. quo vtroque loco dicit ζημίας ἐπιβολήν. Cf. 8, 21.) et saepe sic dici ἐπιβάλλειν ἐπιβολὴν, etiam simpliciter ἐπιβάλλειν. cf. Harpocrat. qui ἐπιβολὴ explicat nomine ζημία, vbi Valesius laudat Suidam et Schol. ad Aristoph. Vespp. 766. Add. Hesych. et Etymol. M. in v. ἐπιβάλλειν, it. Doruill. ad Char. p. 34. qui docuit, ἐπιβουλὴν et ἐπιβολὴν saepe inter se permutari. Iam cum in loco Xenophontis de accusatore agatur, patet, cum Budaeo vertendum esse: *postulare, vt reo mulcta imponatur.* ¶ 5) ἐπιβουλὴ δαίμονος Π. 5, 1, 12. legitur pro βούλησις δ. v. βούλησις.

ἐπίβουλος, *insidiosus.* De imperatore in bonam partem, Π. 1, 6, 19. p. 74. ἐπίβουλον εἶναι, καὶ κρυψίνουν, καὶ ἀπατεῶνα. Απ. 3, 1, 6. ἁπλοῦν τε καὶ ἐπίβουλον.

ἐπιγαμία, ¶ 1) *mutuum connubium.* Hesych. explicat: τὸ παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι. Π. 1, 5, 3. ἐπιγαμίας ἀλλήλοις πεποιημένοι, np. ad stabiliendam societatem. ¶ 2) *ius mutuorum connubiorum.* Π. 3, 2, 11. συνετίθεντο, ἐπιγαμίας εἶναι. Alius locus ex E. 5, 2, 12. vbi diserte de iure illo dicitur, est in v. ἔγκτησις.

ἐπιγαυροῦσθαι, *efferri animo.* Π. 2, 4, 18. Chrysantas, a Cyro iussus montes occupare, ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ Κύρου. Hesych. ἐπαρθείς. Zonaras in lex. MS. affert hunc locum, et interpretatur ἀνδρωθεὶς, θρασυνθείς. Eodem modo Suid. et Phauorin. cf. γαυροῦσθαι.

ἐπιγελᾶν, *arridere.* Π. 2, 2, 14. ἐπιγελάσας — εἶπε. 6, 1, 2. E. 4, 5, 9. Απολ. 28. λέγεται εἰπεῖν — καὶ ἅμα ἐπιγελάσαι.

Ἐπιγένης, *Epigenes,* discipulus Socratis, Απ. 3, 12. vbi est Socratis ad eum de cura corporis dissertatio.

ἐπιγεραίρειν, *honorare.* Pollux 6, 187. γεραίρειν. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπιγεραίρειν εἶπεν.

εἶπεν. Π. 8, 6, 6. τὸν καλόν τι ποιοῦντα καθ' ἡμέραν ἐπιγεραίρειν. v. γεραίρειν.

ἐπιγίγνεσθαι, ¶ 1) *post aliquem nasci.* Π. 6, 1, 9. ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων ἕτεροι ἐφηβήσουσι καὶ ἐπιγενήσονται. Hutch. *succedent.* cf. Abresch. auctar. dilucc. Thucyd. p. 276. K. 5, 25. τῶν τε ὑπαρχόντων — καὶ τῶν ἐπιγιγνομένων. vbi non erat quod Leuncl. emendare vellet αὐτῶν pro τῶν. Hinc οἱ ἐπιγιγνόμενοι, E. 7, 1, 20. et Aπ. 4, 8, 10. *posteri.* Sic Π. 8, 7, 3. p. 549. ἀνθρώπων τὸ πᾶν γένος τὸ ἀεὶ ἐπιγιγνόμενον. ¶ 2) *superuenire.* Π. 1, 6, 19. p. 81. ταχὺ ἐπιγενήσεσθαι lepori. Iπρ. 7, 10. cf. Wesseling. ad Diodor. Sic. 13, 51. c. dat. A. 6, 4, 19. ἐπιγενόμενοι τοῖς προφύλαξι. it. de tempore, E. 5, 4, 21. αὐτῷ ἡμέρα ἐπεγένετο. Fr. Portus: *die praeuentus est.* ¶ 3) *cursu assequi.* Iπρ. 4, 19. κἂν — τις ἐπιγίγνηται κύων lupo. K. 6, 19. ἐπιγίγνεσθαι αὐταῖς, np. κυσί. ¶ 4) *exoriri.* De ventis, imbribus, et similibus. v. Wetsten. ad Act. 28, 13. E. 1, 6, 20. ὕδωρ ἐπιγενόμενον πολὺ καὶ βρονταί. 2, 4, 3. ἐπιγίγνεται χιών. 3, 2, 17. σεισμὸς ἐπιγίγνεται. 5, 4, 17. ἄνεμος αὐτῷ ἐξαίσιος ἐπ[...] το. Cf. Poll. 1, 105. [...] *aduenire, ingruere* [...] tempore. E. 4, 6, [...] πεγίγνετο τὸ μετόπω[...] 1, 8. νυκτὸς ἐπιγενο[...] 6, 5, 17. ¶ 6) Legit[...] iam A. 3, 4, 16. ἐπι[...] ται in nonnullis p[...] ραγίνονται.

ἐπιγιγνώσκειν, ¶ [...] *gnoscere.* c. partic[...] 5, 4, 12. ὅσους ἐπέγ[...] τῶν ἐχθρῶν ὄντας. [...] *cognoscere.* O. 9, 1[...] ταμίαν — ἐπαιδευόμε[...] γιγνώσκειν αὐτὴν ποι[...] np. opum nostraru[...] piam et bonitatem. [...] *animaduertere, i*[...] *gere.* Π. 8, 1, 11. ἐ[...] δ' ἂν ἐκεῖ οὐδένα ὀρ[...] νον. 8, 7, 3. p. 542. [...] ἢ καὶ ἐπέγνως κεκιν[...] αὐτήν;

*ἐπιγνωρίζειν, *mo*[...] *re, docere, signif*[...] K. 6, 23. canes εἰσβ[...] σαι εἰς τὸν κυνηγέτη[...] γνωρίζουσαι ἀληθῆ [...] Fr. Portus et Leu[...] *agnoscentes.*

ἐπίγονοι, *nepotes,* [...] *les.* O. 7, 34. de a[...] σὺν τῶν ἐπιγόνων τι[...] μόνι. All. ἑπομένων, [...] Cod. Lips. quae [...] Fr. Porto videtur a[...] vt sensus sit: *prae*[...] *rege aliquo ex ii*[...]

ſequuntur, qui ducem comitantur.

ἐπιγράφειν, *inſcribere.* ¶ 1) cippo ſepulchrali, Π. 7, 3, 6. τῇ στήλῃ — ἐπιγεγράφθαι τὰ ὀνόματα Σύρια γράμματα — ἐπιγεγράφθαι εὐνούχων, np. ὀνόματα. ¶ 2) donariis, A. 5, 3, 6.

ἐπιγράφεσθαι, *nomina ſua inſcribere.* E. 7, 5, 20. ἐπεγράφοντο δὲ καὶ τῶν Ἀρκάδων ὁπλῖται — ὡς Θηβαῖοι. Morus explicat: *inſcribebant ſuos clypeos* (v. c. litera Θ), *vt ſi Thebani eſſent.* Agitur de parandis ante proelium armis. Sed tamen pro modeſtia ſua dubitanter proponit hanc explicationem, quae certe melior eſt, quam vulgaris: *nomina dabant, ac ſi Thebani eſſent, volebant Thebani haberi.* Nam ſic debebat eſſe ἀπεγράφοντο. Schneiderus putat, Arcades potuiſſe etiam ſymbola Thebanorum clypeis ſuis inſcribere.

Ἐπιδαύριοι, *Epidaurii,* erant inter Lacedaemoniorum ſocios, E. 4, 2, 9. 6, 5, 29. 7, 2, 2.

Ἐπίδαυρος, *Epidaurus,* vrbs Argolidis in Peloponneſo, eſt in ſociis Lacedaemoniorum, E. 6, 2, 2. 7, 1, 7. §. 13. ἐμβαλούντων — εἰς Ἐπίδαυρον τῶν Ἀργείων. Hic locus occaſionem dedit errori Berkelii ad Steph. Byz. Dicit enim, hanc vrbem vocari Ἐπίδαυρον τῶν Ἀργείων ad diſcrimen aliarum hoc nomine vrbium. At verba eius loci haud dubie vertenda ſunt: *cum Argiui Epidauri fines ingreſſi eſſent.*

ἐπιδαψιλεύεσθαι, *large ſuppeditare.* Heſych. ἐπιδαψιλευόμενος· — ἐπιχορηγῶν πλουσίως. Cf. Poll. 3, 119. Egregie de hoc verbo diſputauit Hemſterh. ad Lucian. T. I. p. 452. Π. 2, 2, 8. ἡμῖν — γέλωτος ἐπιδαψιλεύσῃ. Genitiuus explicari poteſt cum Hutch. et Lamb. Bos per ellipſin verborum τι ἐκ τούτου. Nam alias regit accuſatiuum.

ἐπιδέειν, *deligare, obligare.* Π. 5, 2, 15. p. 285 πολλοὺς — τραύματα ἐπιδεδεμένους, *quibus deligata ſunt vulnera.* Sic 5, 4, 5. Sed 2, 3, 8. eſt ſine τραύματα.

ἐπιδεής, *carens.* c. gen. Π. 8, 7, 3. p. 544. εὐφροσύνης ἐπιδεής.

ἐπίδειγμα, ¶ 1) *ſpecimen, documentum, argumentum.* Π. 8, 2, 9. καλὸν ἐπίδειγμα — ἐπιδεῖξαι Κροίσῳ. *clarum documentum edidiſſe, re ipſa demonſtr...*

ſtraſſe. Αγ. 9, 6. τοῦτο οὐκ ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ πλούτου ἐπίδειγμά ἐστι. Απ. 4, 4, 12. τὸ μὴ θέλειν ἀδικεῖν, ἱκανὸν δικαιοσύνης ἐπίδειγμα. ¶ 2 *ſpecimen artis.* Σ. 6, 6. ἑώρα τῶν αὐτοῦ ἐπιδειγμάτων ἀμελοῦντας. np. ſaltationes et geſticulationes puellae. 7, 3. τὸ εἰς μαχαίρας κυβιστᾶν, κινδύνου ἐπίδειγμα, *ein gefährliches Kunſtſtück.*

ἐπιδεικνύναι ſ. ἐπιδεικνύειν, ¶ 1) *oſtendere.* Π. 2, 3, 8. ἐπεδείκνυσαν τὰς πληγάς. Αγ. 7, 6. Ε. 1, 7, 2. ἐπιστολὴν ἐπεδείκνυ μαρτύριον. 3, 3, 5. c. dat. Απ. 3, 10, 9. ἐπιδείξαντος αὐτοῦ τῷ Σωκράτει θώρακας. Poſſit hic locus etiam ad nr. 11. referri. 3, 11, 1. 2. c. acc. abſoluto et ὅτι. Attice. Ο. 9, 4. σύμπασαν τὴν οἰκίαν ἐπέδειξα αὐτῇ, ὅτι — ἀναπέπταται. ¶ 2) De luſtratione exercitus, omninoque de pompis: *ſpectandum praebere.* Π. 5, 5, 2. ἐπιδείκνυσι τῷ Κυαξάρει τὴν δύναμιν. Α. 1, 2, 14. Ιπρ. 3, 1. τὰς πομπὰς — καὶ ἄλλα ὅσα ἐπιδεικνύναι δεῖ τῇ πόλει, ᾗ δυνατὸν κάλλιστα ἐπιδείξῃ. §. 4. πάντα ἐπιδεδειγμένα ἔσται καὶ τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις. §. 7. ¶ 3) *producere in concionem, ſiſtere coram aliquo, prä-*

ſentiren, vor
6, 6, 3. ὁ δ' ἐπε
τοὺς (legatos)
ώταις. ¶ 4) *o*
declarare fac
emplo, qualis
12, 18. τοῦτο
μεγάλῳ παραδει
primis ſaepe a
τὸν, vt Π. 3,
τόν τις ἰὼν ἐπιδε
τόν. 6, 4, 5. e
κνύτω τις τοῖς
ἑαυτὸν ἄξιον ἀρ
ἑαυτὸν ἐπιδεικνυ
χομένοις κεκοσ
αρετῇ — ἐπεδεί
ἐκπονοῦντα. C
Σ. 1, 6. Απ. 1,
τέστερον τοῖς ἐ
λόγοις ἑαυτὸν
c. nominat.
et inf. Απ. 2,
δεῖξαι, σὺ μὲν
καὶ Φιλάδελφος
νος δὲ Φαῦλος.
conſtructione,
σωφροσύνην δ'
δεικνὺς — ἐπιδε
μὴ ἑλκόμενον.
ſoluto ſimilite
nr. 7. ¶ 5) *d*
argumentis,
re. Π. 5, 5, 8.
σοῦ ἐπιδεικνύσθ
13. §. 16. ἐπιδε
ἤθειαν — ἐπιδ
εὔηθες. Simil
Λ. 7, 4. Lycu
ξας legibus τὸ
τὸ δὲ πλούτου

1, 1, 11. *τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα μωραίνοντας ἐπεδείκνυε.* vbi tamen Erneſt. alteram lectionem *ἀπεδείκνυε* meliorem putabat. 3, 9, 11. bis. 4, 1, 3. 4, 4, 18. O. 9, 13. 16. 13, 9. Permutatur cum *ἀποδεικνύειν* tanquam ſynonymo, O. 3, 1. 2. 4. ¶ 6) *efficere vt pateat.* E. 2, 3, 21. *βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδεῖξαι, ὅτι οὗτοι εἰσὶ — ἀσεβέστατοι.* Απ. 3, 10, 10. Niſi malis hunc locum referre ad nr. 12. b. ¶ 7) *narrare, dicere, indicare.* Π. 2, 2, 1. extr. *τοιοῦτόν σοι ἕνα τῶν ἑταίρων ἐπιδεικνύω.* A. 7, 4, 17. *ὁ Σεύθης — ἐπεδείκνυεν, ἃ λέγοιεν,* ſcil. vt interpres. Αγ. 9, 6. O. 10, 1. *ἀνδρικήν γε ἐπιδεικνύεις τὴν διάνοιαν τῆς γυναικός.* Σ. 4, 43. *τοῖς φίλοις ἐπιδεικνύω τὴν ἀφθονίαν — τοῦ ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ πλούτου.* c. acc. abſol. Π. 2, 3, 3. *ἐθελήσει ἐπιδεῖξαι ἑαυτὸν, ὡς διανοεῖται.* A. 1, 9, 5. *ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅτι περὶ πλείστου ποιοῖτο.* Cod. Eton. *ἀπέδειξεν,* all. *ἐπεδείκνυτο αὐτόν.* Qui duo loci referri etiam poſſint ad n. 4. ¶ 8) *enarrare, docere,* naturam rei. Απ. 4, 2, 12. vbi ſynonymum eſt *διεξηγήσασθαι.* O. 9, 2. §. 4. *διαιτητήρια τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδείκνυον αὐτῇ κεκαλλωπισμένα — ἔχειν ψυχεινά.* Nisi h. l. eſt *indicabam.* ¶ 9) *oſtentare iactabundum.* Π. 8, 4, 8. *ἐὰν ἐκπώματα πολλά μοι ἐπιδεικνύῃ.* A. 5, 4, 8. Π. 5, 4, 19. *ἵνα ἐπιδείξῃς αὐτοῖς* e longinquo *τὸ στράτευμα, ὅτι σοι πολύ ἐστι.* Marg. Steph. minus Attice: *ὅτι τὸ στράτευμά σου.* Cf. Ιπ. 5, 6. O. 10. 3. *ἐπιδεικνὺς ἀργύριον κίβδηλον.* §. 5. ¶ 10) *oſtendere artem diſcipulorum, ſehen laſſen* Σ. 2, 1. *ταῦτα ἐπιδεικνὺς ὡς ἐν θαύματι, ἀργύριον ἐλάμβανεν.* §. 13. ¶ 11) *ſpecimen exhibere ſuae ſcientiae et ſapientiae,* it. de artificibus: *opus ſuum oſtendere.* Ιερ. 11, 10. *πανήγυρις τῶν βουλομένων ἐπιδεικνῦναι, εἴ τις τι σοφὸν ἔχοι.* O. 10, 1. *εἰ Ζεῦξίς μοι καλὴν εἰκάσας γραφῇ γυναῖκα ἐπεδείκνυε.* Σ. 3, 3. *ἐπιδεῖξειν τὴν αὑτοῦ σοφίαν. καὶ ἐπιδείξω γε, ἔφη.* Paulo poſt eſt *εἰς μέσον φέρειν.* Cf. nr. 1. c. particip. Σ. 1, 6. *σοφὰ λέγειν. — νῦν ἐπιδείξω ὑμῖν ἐμαυτὸν — πολλῆς σπουδῆς ἄξιον ὄντα.* ¶ 12) *efficere, exhibere.* a) vbi praedicatum eſt adiectiuum vel participium, Π. 2, 4, 5. *τοὺς ἄλλους ἐπιδεικνύς σοι οὕτω πειθομένους.* 8, 1, 14. Πο. 2, 5. vbi explicatur

per

per ποιεῖσθαι. O. 10, 9. κ. per leges, Λ. 1, 2. Lycurgus γνοὺς — προέχουσαν εὐδαιμονίᾳ τὴν πατρίδα ἐπέδειξεν. b) c. ſubſtantiuo: *facere.* Π. 8, 4, 4. ἐπιδεικνῦναι τὰ ἔργα — φιλανθρωπίας. Cf. nr. 6. ¶ 13) *portendere.* A. 5, 7, 7. εἰ — ἔσται οἷον ἐπιδείκνυσιν. Zeun. intelligit ἑαυτὸν, et vertit: *quale ex ſpecimine edito cognitum habemus.* 2 codd. ὑποδείκν.

ἐπιδείκνυσθαι, ¶ 1) *oſtendere factis ſuis.* A. 2, 6, 14. ἐπιδεικνύμενος, ὅτι πλεῖστα δύναιτο — ἂν ἀδικεῖν. ¶ 2) *probare, declarare.* c. ſubſt. Π. 4, 5, 11. φιλίαν ἐπιδεικνύμενος. Αγ. 11, 9. ἀνδρείαν μετ' εὐβουλίας — ἐπεδείκνυτο. Σ. 8, 8. πᾶσι ἐπιδεικνυμένου ῥώμην τε καὶ καρτερίαν. Απ. 4, 8, 1. Απολ. 33. ¶ 3) *oſtentare.* Απ. 2, 1, 21. Πρόδικος ἐν τῷ συγγράμματι, ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ἐπιδείκνυται. Niſi malis paſſiue intelligere: *innoteſcit, notus eſt.* De equo, Ιπ. 11, 9. ἔστ' ἂν ἐπιδεικνύηται τὴν λαμπρότητα. Cf. nr. 9. ¶ 4) *artem ſuam oſtentare.* A. 5, 4, 19. ὠρχοῦντο — ὥσπερ ἄλλοις ἐπιδεικνύμενοι. Ιερ. 1, 13. οἱ ἐπιδεικνύμενοι καὶ ὅ τι οὖν, np. θέαμα. ¶ 5) *ſpecimen dare.* v. Weſſeling. ad Diod. Sic. 15, 86. Doruill. ad Charit. p. 594. A. 1, 9, 10. εἰς γε μὴν δικαιοσύνην εἴ τις αὐτῷ φανερὸς γένοιτο ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, np. τὴν δικαιοσύνην. Moſche ad O. 19, 12. interpretatur: *iuſtitiae operam daturus.* c. acc. Π. 4, 2, 19, extr. ἐν μείζοσι ἐπιδειξαίμεθα τὴν παιδείαν. 5, 5, 14. λόγον ἡμῖν ἐπιδειξόμενοι, *eloquentiae ſpecimen exhibituri.* A. 4, 6, 11. 12. K. 1, 13. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, ὅσα ἐπεδείξαντο τῶν παρὰ Χείρωνος, *quae ſpecimina ediderunt earum artium, quas a Chirone didicerant.* c. adiect. Π. 7, 5, 23. πιστότερα ἔργα ἐπεδείκνυντο, *maiora edebant fidei ſpecimina.* Poſſis etiam ad nr. 8. referre. ¶ 6) *narrare.* Π. 6, 1, 3. τῷ πατρὶ ἐπιδείξασθαι, ἃ ἕκαστα διεπράξω. ¶ 7) *ſignificare.* K. 6, 23 ἐπειδὰν περὶ τὸν λαγὼ ὦσι, καὶ τοῦτο ἐπιδεικνύωνται σαφῶς τῷ κυνηγέτῃ. ¶ 8) *facere, exhibere.* Π. 8, 4, 4. extr. Αγ. 1, 37. ἀξιεπαίνου βασιλέως καὶ τοῦτ' ἔργον ἐπεδείξατο. Sic Ιπ. 11, 6. eleganter c. adi. de equo: δεῖ — πάντα τὰ κάλλιστα καὶ λαμπρότατα ἐπιδείκνυσθαι. Cf. nr. 5. ¶ 9) *ſe ſpectandum praebere.*

De

De equitibus in pompa s. exercitatione equestri, Ιπp. 3, 8. πάνυ ἂν ἡδέως ἐπιδείξαιντο. ¶ 10) In var. lect. permutatur c. ἀποδείκνυσθαι. v. ibi.

ἐπιδεικτέον, *oportet ostendere s. probare*. K. 10, 21. ἐπιδ. τὴν εὐψυχίαν.

ἐπιδεῖν, ¶ 1) *videre*. Π. 8, 7, 8. p. 542. τοὺς φίλους ἐπεῖδον δι' ἐμοῦ εὐδαίμονας. ¶ 2) *experiri suo vsu, erleben*. Hoc sensu ponitur fere in rebus grauioribus et ἐπὶ συμφορᾶς, vt ait Thomas. A. 3, 1, 10. τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας. c. particip. pro inf. A. 7, 1, 19. πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα. 7, 6, 21. Sed de rebus bonis est (Cf. interpp. ad Thom. Mag.) Πo. 6, 1. ἵνα ἔτι ἐφ' ἡμῶν ἐπίδωμεν τὴν πόλιν εὐδαιμονοῦσαν. E. 2, 4, 10. p. 111.

ἐπίδειξις. ¶ 1) *monstratio*. Aπ. 3 11, 2. refertur ad θέαν. ¶ 2) *lustratio equitatus ludicra, ostentationis et exercitii caussa instituta*. v. ἐπιδεικνύειν nr. 2. Ιπp. 3, 10. cf. ἀπόδειξις, pro quo Π. 8, 6, 7. in nonnullis est ἐπίδειξις.

ἐπιδεῖσθαι, *amplius indigere*. c. ὡς, Σ. 8, 16. ὡς μὲν ἄγχται — οὐδὲν ἐπιδεῖται λόγου.

ἐπιδέκατον, Harpocrat. τὸ δέκατον, *decima pars*. cf. Meurs. lectt. Att. 5, 13. Sed Tennulius ad Iamblich. introd. in Nicomachi arithmeticam p. 156. dicit, esse *sesquidecimum*, h. e. vnum totum et decimam eius partem, v. c. 55 esse ἐπιδέκατον numeri 50. Verum haec notio vix locum habet in his: E. 1, 7, 6. τὰ χρήματα δημοσιῶσαι, τὸ δ' ἐπιδέκατον τῆς θεοῦ εἶναι, np. Mineruae. §. 10. p. 56.

ἐπίδηλος, *insignis*. O. 21, 10. μηδὲν ἐπίδηλον ποιήσουσιν οἱ ἐργάται, *nihil praecipui*.

ἐπιδημεῖν, ¶ 1) *aduenam esse*. Dicitur proprie de peregrinis, qui in alius populi vrbe aliqua commorantur. Aπ. 1, 2, 61. Λίχας τοὺς ἐπιδημοῦντας ἐν Λακεδαίμονι ξένους ἐδείπνιζε. Haud dubie hunc locum in me[illegible] habuit Wetsten. ad Act. 2, 1[illegible]. ¶ 2) *domi esse, in vrbe manere*. Π. 7, 5, 24. εἴτ' ἐπιδημῶν — εἴτε καὶ ἀποδημῶν. E. 2, 4, 10. p. 110. οὐδ' ἐπιδημοῦντες, *cum ne Athenis quidem essemus*. 3, 3, 7. ἐρωτώμενος, ἐν τίνι χρόνῳ — εἶπεν ὅτι ἐπι[illegible] οἱ παρηγγελμένοι [illegible] *vrbe maneret*. h[illegible] ui haec esse eu[illegible]

Videtur enim consilio Cinadon obscure et perplexe respondisse. Vir doctus tamen in Biblioth. crit. Amst. P. V. p. 97. negat huic responso conuenire cum interrogatione, et ἐπιδημίων putat a Xenophonte scriptum fuisse, vt χρόνῳ subintelligatur ac tertii genus significetur. Quae coniectura vix probabitur ei, qui ex Himerii propemptico Flauiani didicerit, ἐπιδημίας celebrata fuisse non publice, sed ab hominibus priuatis in reditu amici vel cognati ex peregrinatione in patriam. Si quis igitur interpretatione nostra supra proposita non contentus fuerit, ei puto magis placituram esse coniecturam Schneideri ἐπὶ δημοσίοις, quae tamen nobis quidem non satis placebat. Σ. 4, 31. ¶ 3) *in patriam redire.* Aπ. 2, 8, 1. ἐκ τῆς ἀποδημίας — νῦν ἐπιδημήσας.

ἐπιδημία, *aduentus peregrinorum in vrbem.* Aϑ. 1, 17.

ἐπιδιαβαίνειν, *transire post alium.* v. Abresch. dilucc. Thucyd. 6, 100. E. 5, 3, 4. Ὀλύνθιοι διέβησαν τὸν ποταμόν. οἱ δ᾽ ἠκολούθουν — καὶ ὡς φεύγουσι διώξαντες ἐπιδιέβαινον. *persequebantur per fluuium.*

ἐπιδιαπλεῖν, v. διαπλεῖν.

***ἐπιδιδάσκειν,** ¶ 1) *addocere, docendo adiicere.* Π. 1, 3, 14. ἤν τι δέωμαι — οὗτος ἐπιδιδάξει. ¶ 2) i. q. simplex διδάσκειν. O. 10, 10. ἔτι βέλτιον ἄλλου ἐπίσταιτο ἐπιδιδάξαι. Sed Fr. Portus hic quoque reddit *addere docendo.*

ἐπιδιδόναι, ¶ 1) *addere, insuper dare.* De dote, cf. Hesych. in v. ἐπίδοσις. c. acc. Π. 8, 5, 10. ἐπιδίδωμι δὲ αὐτῇ καὶ φερνὴν, Μηδίαν. ¶ 2) *dare aliis partem, impertire.* c. gen. omisso τὶ, Π. 1, 5, 1. ἐπιδιδόντα τοῦ ἑαυτοῦ μέρους. ¶ 3) *tradere, permittere.* Aγ. 2, 29. v. ἀποδιδόναι nr. 2. ¶ 4) *largiri populo* vt causam litium iudicet. Aϑ. 3, 3. ἔτι ἂν πλείω διεπράττεσθαι, εἰ πλείους ἐπεδίδοσαν ἀργύριον. ¶ 5) *proficere,* i. q. αὔξεσθαι. Aπ. 3, 9, 3. ἀνθρώπους — ἐπιμελείᾳ πολὺ ἐπιδιδόντας. c. ἐπὶ, O. 3, 10. εὐθύς τε χρήσιμοί εἰσι καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδεδώκασι. Sic ¶ 6) *incrementum capere.* v. Graeu. ad Lucian. pseudosoph. Obs. 33. Π. 1, 4, 12. ἢν τοσοῦτον ἐπιδιδῶ, *si tantillum* (pudori meo) *in-*

incrementi accesserit. Ἰερ. 9, 7.

ἐπιδιώκειν, ¶ 1) *persequi.* A. 1, 10, 8. οἱ βάρβαροι ἔφευγον. οἱ δὲ ἐπεδίωκον μέχρι κώμης τινός. A. 4, 3, 18. ἐπιδιῶξαι. ¶ 2) *aggredi aggredientes*, s. *persequentes repellere.* Π. 3, 2, 4. A. 4, 1, 12. E. 4, 5, 15. ἐπιδιῶξαι τοὺς προειρημένους. Margg. ἀποδιῶξαι. Sic 6, 2, 11. pro ἀπεδίωκεν, in margg. est ἐπεδίωκεν, quod Steph. aptius esse dicit. 4, 6, 9. 7, 2, 12. ἐπιδιώκοντες μέχρι τοῦ ἱπποσίμου.

ἐπίδοσις, *augmentum.* Hinc ἐπίδοσιν ἔχειν, *augeri, crescere, augeri posse.* Ἰερ. 1, 18. O. 20, 23. ter. Vbi explicatur per formulam ἐπὶ τὸ βέλτιον ἰέναι.

ἐπίδρομος, *funiculus tensilis in reti superior*, cum περίδρομος sit inferior. K. 6, 9. v. περίδρομος, et Poll. 5, 29.

ἐπιεικής, *probatus, bonus.* Gregor. de dialectis p. 246. de Ionibus: τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατόν φασι. vbi Koen. et Xenophontis locum laudat, et Schol. Lucian. T. II. p. 737. qui τὸ ἐπιεικὲς explicat a) τὸ τὸν τρόπον ἀγαθόν. b) τὸ σύμμετρον, c) τὸ πάνυ. cf. Muncker. ad Antonin. Lib. c. 16. E. 1, 1, 21. τοὺς ἐπιεικεστάτους τῶν τριηράρχων.

Ἐπιεικία, *Epiecia.* E. 4, 2, 8. κατὰ τὴν Ἐπιεικίαν. All. Ἐπιείκειαν. 4, 4, 13. Videtur oppidum Achaiae fuisse.

ἐπιεικῶς, ¶ 1) *valde.* Hesych: πάνυ, λίαν. Cf. Phauorin. et Fischer. ad Plat. Crit. 1, 7. E. 5, 4, 50. στενὸν ἐπιεικῶς — χωρίον. ¶ 2) *satis.* Phauorinus et alii (v. Fischer. l. l.) interpretantur etiam vocabulo ἱκανῶς. O. 2, 1. ἐπιεικῶς τῶν τοιούτων ἐγκρατῆ. ¶ 3) *bene, egregie.* O. 11, 25. πῶς δὴ ἀγωνίζῃ; — πάνυ ἐπιεικῶς.

ἐπιέναι, ¶ 1) *aduentare, obuiam proficisci hostem versus* s. *in hostium regionem.* Π. 2, 4, 17. p. 136. ὡς ᾔσθετο τοὺς πολεμίους ἐπιόντας. Ἀγ. 1, 8. ἐπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ, h. e. in Asia potius quam in Graecia. E. 7, 2, 5. c. εἰς, Π. 8, 3, 9. p. 180. εἰς τὴν ἐκείνων ἐπιόντες. Haec lectio est ex Marg. cum vetus lectio sit ἰόντες. c. ἄλλῃ, E. 4, 1, 11. ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς χώρας ἐπῄει. ¶ 2) *palari, vagari.* A. 1, 6, 2. κωλύσειε τοῦ καίειν ἐπιόντας. ¶ 3) *procedere, progrediendo adire.* A. 1, 2, 17.

17. milites in lustratione ἐπῄεσαν Cyrum versus. 4, 7. 17. οἱ ἀεὶ ἐπιόντες ad suos. ¶4) *irruere, inuadere*. Π. 3, 3, 27. οἱ Πέρσαι ἐπιόντες. 5, 4, 8. ἐπιὼν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως. Leuncl. *inuadens*. Sed neque haec versio, neque ipsum verbum Graecum hic locum habet. Scil. ἐπιὼν ex emendatione Brodaei dedit Leuncl. et Well. reliqui vero rectius ἀπιών. A. 1, 7, 4. πλῆθος πολὺ ἐπίασιν. 1, 10, 7. 3, 4, 20. 4, 6. 16. 6, 5, 9. ὄπισθεν ἡμῶν ἐπιόντας τοὺς πολεμίους. §. 10. ἐπιόντων μὲν ἡμῶν — ἀπιόντων δέ. E. 4, 5. 17. 5, 1, 12. ἐπῄεσαν (all. male ἀπῄεσαν) καὶ οἱ — ὁπλῖται. 7, 4, 22. 7, 5. 22. Απ. 4, 3, 14. κεραυνὸς — ὁρᾶται οὔτ' ἐπιὼν, οὔτε κατασκήψας, οὔτε ἀπιών. Venti ib. dicuntur tantum προσιέναι. O. 4. 5. it, in venatione, Π. 2, 4, 15. ὡς ἐπιόντες τὰ θηρία ἐξανιστᾶιεν. Nisi malis *circumeuntes* s. *adeuntes*. sc. ad ferarum latibula. K. 5, 24. αἱ ἀλώπεκες ἐπιοῦσαι. 6, 23. ἐπιᾶσι (scrib. ἐπίασι) canes. 12, 3. Π. 3, 3. 16. οἱ ἡμέτεροι μᾶλλον θαρρήσουσιν, ἂν ἐπιᾶσιν, (scrib. ἐπίασιν) Steph. θαρρήσειν ἂν ἅπασιν. Cod. Guelf. et Marg. Steph. θαῤῥήσαντες ἐπίασιν. All. aliter. v. Zeun. qui emendat θαῤῥήσαντες ἀπίασιν. A. 4, 3, 17. 6, 3, 5. Legitur etiam in cod. Bodl. et edit. Hutch. atque Zeun. Π. 3, 3, 9. p. 180. ἐπιόντας pro ἐρχομένους. et K. 10, 9. in ed. Leuncl. ac Well. ἐπίασι pro ἐπεισίασι. ¶5) *latius serpere*. De immodestia militum, A. 5, 7, 7. ὃ εἰ ἔπεισι. ¶6) *succedere*. A. 6, 1, 6. ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐπιόντες οἱ Μαντινεῖς saltaturi. All. male ἐμπίνοντες. ¶7) *succurrere animo*. Απ. 4, 2, 4. ὅ τι ἂν ἀπ' αὐτομάτου ἐπίῃ μοι, συμβουλεύσω. ¶8) De tempore: *appropinquare, ingruere*. A. 5, 2, 16. ἡ νὺξ φοβερὰ ἦν ἐπιοῦσα. E. 1, 2, 9. χειμὼν ἐπῄει. 6, 4, 20. ἐπιόντων δὲ Πυθίων. 7, 4, 28. K. 4, 6 τοῦ ἄστρου ἐπιόντος. Fr Portus et Brodaeus: *sub canis ortum*. Possit etiam, vt Zeunius dicit, commode de *ortu solis* accipi, s. *sole medium coelum tenente*. ¶9) *sequi, futurum esse*. Απολ. 26. ὑπὸ τοῦ ἐπιόντος καὶ ὑπὸ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. Π. 2, 1, 10. ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ. 8, 7, 3. p. 542. ¶10) Participium significat *proxime sequens, futurum*. Σ. 4, 5.

προ-

προορᾶν τὸ ἐπιόν. Oppon. τὸ μέλλον. Inprimis cum quibusdam nominibus, vt Π. 5, 3, 16. p. 298. τὰς ἐπιούσας ἡμέρας. 7. 2, 1. τῆς ἐπιούσης νυκτός. Πο. 4, 40. τὸ ἐπιὸν ἔτος. E. 4, 6, 13. ἐς τὸ ἐπιὸν θέρος. A. 3, 4, 10. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, *poſtridie*. Sic 4. 5, 6. E. 4, 6, 6. 5, 4, 3. 7, 4. 32. Sed A. 1, 7, 2. 4, 5, 21. τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ. Non igitur ſequitur Xenophon legem, quam ſcribunt Herodianus grammaticus p. 472. ed. Pierſ. et Thomas Magiſter: τῇ ἐπιούσῃ ἐρεῖς, οὐ προσθεὶς τῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἐπιούσης δὲ ἡμέρας. c. εἰς, A. 7, 4, 10. εἰς τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα. Aγ. 2, 30. Alia v. in ἔτος, ἕως, θέρος, χειμών, χρόνος.

ἐπιέννυσθαι, *induere ſe*. Π. 6, 4, 3. γῆν ἐπιέσασθαι (all. perperam ἐπιπιέσ.), *terra obrui, humari*. Heſych. explicat ταφῆναι. ad q. l. vid. interpp. et Doruill. ad Charit. p. 365. it. Kuſter. ad Suid. in v. Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα. Xenophontis locum confert Valckenarius cum loco Herodoti 7, 139. vbi ſunt κιθῶνες τειχέων.

ἐπιζήμιος, *noxius*. Aπ. 1, 2, 57. τί πονηρὸν καὶ ἐπιζήμιον. c. dat. Aπ. 2, 7, 9. αὐτὰς ἐπιζημίους εἶναι σεαυτῷ. np. dum alendae ſunt.

***ἐπιζημιοῦν**, *mulctam irrogare*. E. 5, 2, 14. ἐπιζημιοῦν στατῆρι κατὰ τὸν ἄνδρα.

ἐπιζητεῖν, ¶ 1) *indagare*. Eſt venaticum. Π. 2, 4, 17. p. 137. ὥσπερ ἐν θήρᾳ ἡμᾶς τοὺς ἐπιζητοῦντας ἔσεσθαι. K. 6, 24. ἕτερον ἐπιζητεῖν. ¶ 2) *deſiderare abſentem*. Π. 1, 2, 4. οὗτοι δὲ οὔτε ἐπιζητοῦνται, ἣν μὴ προῤῥηθῇ παρεῖναι. 8, 1, 6. ὁπόσοι — μὴ παρεῖεν ἐπὶ τὰς θύρας, τούτους ἐπεζήτει, *arceſſebat*. In ſeqq. eſt προσηνάγκαζε παρεῖναι. §. 7.

ἐπιθαλαττίδιος et **ἐπιθαλάττιος**, *maritimus*. Nam Thoma Magiſtro iudice vtrumque eſt probum. E. 3, 1, 10. πόλεις ἐπιθαλαττιδίας. 3, 4, 27. ταῖς πόλεσι — ἐπιθαλαττιδίοις. 4. 8. 1. A. 5. 5, 11. τῶν χωρίων τῶν ἐπιθαλαττίων. E. 3, 1, 13. ἐπιθαλαττίους πόλεις.

ἐπιθεῖν, *accurrere*. De venatore dicitur. v. Poll. 5. 85. K. 6. 10. 10, 18.

ἐπίθεσις, *impetus, inuaſio*. A. 4. 4. 14. μή τις ἐπίθεσις γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις, *ne quis aggrederetur relictos*. 7, 4, 17. τιμωρήσασθαι τῆς ἐπιθέ-

ἐπιθετικόν. c. dat. (Verbalia enim regunt casum sui verbi.) Aπ. 4, 1, 3. κυνῶν — ἐπιθετικῶν τοῖς θηρίοις.

ἐπιθορυβεῖν, *admurmurare.* Est ¶ 1) fauentium. v. supra ἀναθορυβεῖν, et Thom. Mag. in v. θόρυβος. E. 2, 3, 19. ἡ βουλὴ ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα. 6, 5, 37. ¶ 2) indignantium. E. 1, 7, 8. ἐπεθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος, καὶ ἠναγκάσθησαν ἀφιέναι τὰς κλήσεις, *plebs tumultuata est.* Antea erat ἐβόα δεινὸν εἶναι.

ἐπιθυμεῖν, ¶ 1) *cupere, velle.* c. inf. praes. vel aorist. v. Thom. Mag. p. 160. sq. Π. 1, 4, 6. ἐπιθυμῶν σφόδρα — ἐξιέναι. §. 25. ἐπεθύμει λαβεῖν. A. 6, 4, 5. ἐπεθύμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα σώζεσθαι. All. ἐπόθουν, quod glossema pu-

μηται. Sic 4
liter Iερ. 6, 2
ας ἐπιθυμήσα
ὧν ἐπιθυμεῖ
γροῦ ἢ οἰκέτο
h. l. de possel
2, 6, 3. χρημα
Sic de emtu
ἐπιθυμῆσαι τ
Σ. 8. 19. ἐα
ἐπιθυμεῖ, *qu*
scit in amor
6, 5. τοῦ μὴ
θυμεῖ ποτοῦ
c. gen. et in
6, 11. ἐπιθυ
του — ἐπιθυ
— ἐπιθυμῶν
c. τοῦ et inf.
τοῦ εὐδοξεῖν ε
8. 22. ἐπιθυμ
λέν τι ἀκούε
etc. ¶ 2) *i*
5, 11. ἀκούοι
θυμεῖν τῆς ὑμ
καὶ χωρίων —
¶ 3) *cupere*

queris, amas, respicis. Vulgo vertunt: *patriae desiderio teneris.* Απ. 2, 6, 28. ἂν ἂν ἐπιθυμήσω ἀνθρώπων. Σ. 4, 63. 64. 8, 2. vbi synonymum est ἐρᾷν, quod tamen vehementiorem amorem videtur significare. §. 13. τῶν τοῦ σώματος ἐπιθυμούντων. ¶ 4) *studere, studiosum esse.* virtutum, Σ. 8, 8. ῥώμην καὶ καρτερίαν καὶ ἀνδρείαν — τὸ τοιούτων ἐπιθυμεῖν. Similiter Απ. 1, 2, 15. τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε, *imitari velle.* artium, Απ. 2, 6, 30. τούτων τῶν μαθημάτων πάλαι ἐπιθυμῶ. Κ. 2. 4. τῶν ἀρκύων ἐπιθυμοῦντα τοῦ ἔργου. 3, 11. τοὺς ἐπιθυμοῦντας κυνηγεσίων. 12, 1. οἱ ἐπιθυμήσαντες τούτου τοῦ ἔργου. ¶ 5) *magistro uti velle.* Απ. 1, 2, 5. τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιθυμοῦντας οὐκ ἐπράττετο χρήματα. ¶ 6) *consilium capere, malle.* Αγ. 1, 8. πολλοὶ ἠγάσθησαν — τὸ ἐπιθυμῆσαι — ἀντιδιαβῆναι. ¶ 7) *non dubitare.* De eo, qui libenter aliquid facit. Α. 1. 9, 7. ἑνί γε ἀνδρὶ — ἐτεθύμησαν καὶ χρήματα καὶ — σώματα προέσθαι. ¶ 8 In var. lect. permutatur c. ὑπερεπιθυμεῖν. v. ibi.

ἐπιθύμημα, *res quae cupitur.* Ιερ. 1, 23. ταῦτα τὰ ἐδέσματα εἶναι μαλακῆς — ψυχῆς ἐπιθυμήματα. 4, 7.

ἐπιθυμητής, ¶ 1) *studiosus, amans.* v. Pollux 3, 69. Απολ. 28. ἐπιθυμητὴς μὲν ἰσχυρὰς αὐτοῦ. ¶ 2) *discipulus.* Απ. 1, 2, 60. πολλοὺς ἐπιθυμητὰς λαβὼν, οὐδένα μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο. cf. ἐπιθυμεῖν n. 5.

ἐπιθυμία, ¶ 1) *cupiditas.* Απ. 1, 3, 5. ἐπιθυμία τοῦ σίτου, i. e. *fames.* cf. Π. 4, 5, 2. vbi de eadem re est λιμὸς, et Cic. de finn. 2, 28. Απ. 2, 1, 1. ἐπιθυμίαν βρωτοῦ καὶ ποτοῦ καὶ λαγνείας etc. Sic de animalibus c. inf. Απ. 2, 1, 4. ἐπιθυμία τοῦ φαγεῖν. it. de aliis rebus c. inf. Π. 1, 1, 5. ἐπιθυμίαν ἐμβαλεῖν τοῦ πάντας αὐτῷ χαρίζεσθαι. Ιερ. 1, 26. τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθυμίας παρέχειν. Ιππ. 1, 11. τοὺς νέους εἰς ἐπιθυμίαν καθιστάναι τοῦ ἱππεύειν. Etiam sine casu articuli, Κ. 1, 8. Πηλεὺς ἐπιθυμίαν παρέσχε θεοῖς, δοῦναι Θέτιν αὐτῷ, *deos ita studiosos sui effecit, vt darent.* Sic c. ἔχειν, Π. 1, 4, 3. ἐπιθυμίαν τὶς εἶχεν — ἀκούειν, *libenter audiebat.* Est enim h. l. periphrasis verbi. Vnde Stobaeus habet ἐπεθύμει. ¶ 2) *cupiditas illicita.* Απ. 1, 2, 24.

24. τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν. §. 64. τοὺς πονηρὰς ἐπιθυμίας ἔχοντας. Απολ. 30. αἰσχρᾷ ἐπιθυμίᾳ. Sic de *voracitate* seruorum, O. 13, 9. τῇ γαστρὶ αὐτῶν ἐπὶ (h. e. ἐν) ταῖς ἐπιθυμίαις προσχαριζόμενος. De *libidine et Veneris cupiditate*. v. Poll. 3, 72. qui habet hoc nomen in capite περὶ ἔρωτος καὶ ἐρωμένου. Π. 1, 6, 19. p. 77. τῇ ἰσχυρᾷ ἐπιθυμίᾳ. Απ. 3, 9, 7. τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἔρωτα καλοῦσιν. c. gen. Απολ. 16. δουλεύειν ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις. c. πρὸς, Λ. 2, 15. ταῖς πρὸς τοὺς παῖδας ἐπιθυμίαις. ¶ 3) Vrbane dicitur de partibus genitalibus. Π. 7, 5, 22. στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας, *castrati*. ¶ 4) Ιερ. 6, 2. διῆγον ἐν συμποσίοις — μέχρι κοινῆς ἐπιθυμίας ἐμῆς τε καὶ τῶν παρόντων. Erasmus vertit: *ad satietatem*. Sed rectius videtur accipi de *libidine venerea*, ad quam omnes simul incitabantur per cibos lautos aliasque illecebras, vel potius cum Leunclauio vertendum: *quamdiu tum mihi, tum iis qui aderant, collubitum fuisset*. ¶ 5) *ars, studium*. v. ἐκπονεῖν nr. 1.

ἐπιθωρακίζεσθαι, *se lorica munire*. Π. 3, 3, 14. ἔργον ἐπιθωρακίσασθαι. Pro eo A. 3, 4, 21. est θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. Ergo ad equitem ipsum potius referendum est, quam ad equum, vt Hutchinsono videbatur, ob locos Curtii 3, 11, 1[illegible] 4, 9, 3. et Suidae in v. θώραξ.

ἐπικαίριος, ¶ 1) *opportunus* propter tempus. O. 5, 4. αἱ ἐπικαιριώταται πράξεις εἰσὶν, *optime, quippe suo tempore, fiunt*. Stobaeus habet ἐπικαιρόταται. Cf. nr. 2. ¶ 2) *excellens, vtilissimus*. O. 15, 11. τὰ ἐπικαιριώτατα, *praecipua artis*. Mosche etiam O. 5, 4. ita intelligit: *ita demum quam maxime prosunt, vbi suo semper tempore fiunt*, vel: *quaecunque summi sunt momenti, suum quoddam habent tempus*. ¶ 3) *idoneus ad rem gerendam*. E. 3, 3, 11. τοὺς ἐπικαιριωτάτους ξυνελάμβανον. Fr. Portus: *nocentissimos quosque, qui erant maxime apti ad nocendum*. ¶ 4) *is, cuius caussa quicquid sit, opportune videtur et vtiliter fieri*. c. inf. Π. 8, 2, 12. ὁπότε τὶς ἀσθενήσειε τῶν θεραπεύεσθαι ἐπικαιρίων. Hutch. *quos curari con-*

conueniret, h. e. *quos curari vtile Cyro esset, qui maxime cura medicorum indigerent.*

ἐπικαίριοι, ¶ 1) *principes l. duces militum caeteris praestantiores*, h. e. rerum vsu, scientia, dexteritate, prudentiaque maxime ad res gerendas idonei et opportuni, qui a rege vel ab imperatore summo, quando ὁ καιρὸς postulat, conuocantur, a) vt consilia dent de bello. Locus inprimis perspicuus est Π. 3, 3, 8. συνεκάλεσε μυριάρχους καὶ χιλιάρχους καὶ ταξιάρχους καὶ λοχαγοὺς — ἐπεὶ δὲ συνῆλθον οἱ ἐπικαίριοι, εἶπεν — πρωῒ παρεῖναι ἐπὶ τὰς Κυαξάρους θύρας. Margo cod. Bodlei. explicat: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τὰς παρατάξεις καταρτιζόμενοι. Perperam, vt recte iudicat Hutchinsonus, cui placet interpretatio Porti in indice: *illi, quorum praesentiam res postulat, qui parati sunt ad aliquid opportune peragendum.* §. 9. παρῆσαν οἱ ἐπικαίριοι ἐπὶ τὰς θύρας. Vtroque loco Marg. Steph. perperam habet ἐπίκουροι. §. 16. καλέσας τὸν Κῦρον καὶ πάντας τοὺς ἐπικαιρίους. All. legunt: ἄλλους τῶν ἐπικαιρίων, quod praefert Zeun. 5, 1, 9. [illegible] [illegible]. Hic, vt aliis in locis, all. habent [illegible]. (v. Steph. ad h. l. qui hoc verbum recte quidem interpretatur, sed minus recte etymologiam nimium sequi videtur, adhibitis locis Π. 3, 2, 1. et 2, 1, 15. quorum certe posterior plane alienus est.) 5, 5, 13. παρέσονται πάντες οἱ ἐπικαίριοι, ὅπως βουλευσαίμεθα σὺν σοί. Sunt fere iidem, qui §. 14. dicuntur οἱ ἱκανώτεροι τῶν φίλων καὶ φρονεῖν καὶ συμπράττειν εἴ τι δέοι. 7, 5, 4. E. 6, 4, 15. Lacedaemonii συλλέξαντες τοὺς ἐπικαιριωτάτους συνεβουλεύοντο. it. alii duces bellici, qui imperatorem in speculandis rebus hostium comitantur, Π. 7, 5, 1. περιήλαυνε τὴν πόλιν σὺν τοῖς φίλοις τε καὶ ἐπικαιρίοις τῶν συμμάχων, (quibus 7, 4, 6. iunguntur οἱ ἄρχοντες.) b) *primores regni, ad quos rex vel imperator refert de regni statu et conditione*, Π. 7, 4, 3. 7, 5, 25. συνέλεξε τούς τε ὁμοτίμους καὶ πάντας ὁπόσοι ἐπικαίριοι ἦσαν καὶ ἀξιοχρεώτατοι αὐτῷ ἐδόκουν κοινωνοὶ εἶναι καὶ πόνων καὶ ἀγαθῶν. 8, 4, 14. Cf. 8, 6, 1. ¶ 2) Hinc videntur in vniuersum ita dici

dici *primores, amici regis*, vel imperatoris. Π. 8. 5, 7. Sic A. 7, 7, 9. οἱ ἐπικαίριοι ſunt *electi legatorum comites*, vt cum Seutha agant. Cf. 7, 1, 4.

ἐπίκαιρος, ¶ 1) *opportunus*. De locis, Ιεῤ. 10, 5. τὰ ἐπίκαιρα φυλάσσοντες, np. e quibus facile obſeruari et repelli poſſint hoſtes. O. 20, 9. ¶ 2) *opportuno ſ. recto loco poſitus*. Aπ. 3, 6, 10. φυλακαὶ ἐπίκαιροι — τὰς ἐπικαίρους φυλακάς. ¶ 3) *vulneribus letalibus expoſitus*, np. locus. Iπ. 12, 7. τὸ ψιλούμενον αἰρομένης τῆς δεξιᾶς, στεγαστέον — εἰ δὲ μὴ, ἐν τῷ ἐπικαιροτάτῳ ἀφύλακτον ἔσται. ¶ 4) Confunditur c. ἐπικαίριος. v. ἐπικαίριος et ἐπικαίριοι.

ἐπικαίρως πορεύεσθαι, v. κέρας nr. 6.

ἐπικαλεῖν, ¶ 1) *cognominare*. v. Thom. Mag. in v. ἐπικαλοῦμαι. E. 2, 3, 17. p. 92. Θηραμένης — κόθορνος ἐπικαλεῖται. 2, 4, 4. 3, 1, 6. Aπ. 1, 4, 2. Ἀριστόδημον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Σ. 6, 6. ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ſcil. εἶ. — κάλλιον, ἔφη, ἢ εἰ ἀφρόντιστος ἐκαλούμην. ¶ 2) *reprehendere, accuſare*. Π. 4, 5, 6. vbi edd. vett. habent ἐπεκάλει pro ἀπεκάλει, quod eſt in ed.

Welſ. et Hu
rinus: ἐπεκάλ
το, ὠνείδιζεν. v
et Thom. Ma
καλῶ. E. 1, 1
ἐπικαλοίη τι α
ἔφασαν χρῆναι
Portus ad h.
inquit, ἀντὶ τ
rarius reperitu

ἐπικαλεῖσθαι,
implorare. Tl
ἐπικαλοῦμαι —
θειαν τινὰ πα
7, 4, 1. ἑκάτερο
το τὸν Κῦρον.
25. Sed de iis
rum fidem im
7, 1, 17. τῶν
λουμένων. it.
3, 23. Therame
οὺς ἐπεκαλεῖτο
πους καθορᾶν τ

ἐπικαλύπτειν,
K. 8, 1. ἐπικα
nix veſtigia.

ἐπικαμπή, *fle*
1, 4. ἔνθα τὴν
ποιοῦνται. Fit
λαγγίασιν, ſi
exercitus cornu
poſita inflectur
micirculari for
circumdent.
Tact. 46. et
γεῖν. Nomina
καμπτήρ.

ἐπικάμπτειν,
A. 1, 8, 17.
ὡς εἰς κύκλωσιν
12. τὸ ὑπερέχο

ψαντες εἰς κύκλωσιν. cf. ἀποκάμπτειν ex Π. 7, 1, 3. et ἐπικαμπή.

ἐπικαταβάλλειν, *demittere*. K. 4, 3. ἰχνευέτωσαν — ἐπικαταβάλλουσαι τὰ ὦτα.

ἐπικατακλείειν, *concludere*. Π. 4, 1, 8. p. 206. ἐπικατακλείσαντες ἑαυτοὺς εἰς ἔρυμα, *castris se continuerunt*.

ἐπικαταλαμβάνειν, *occupare, deprehendere*. E. 2, 4, 4. ἀπέκτειναν — ἑκατὸν, καὶ ἄλλους δὲ δύο ἐπικαταλαβόντες ἐν ταῖς εὐναῖς. Margg. ἔτι καταλαβόντες.

ἐπικαταμένειν, *diutius morari*. Π. 1, 2, 11. ἦν — δέῃ θηρίου ἕνεκα ἐπικαταμεῖναι. Legitur etiam pro καταμένειν. v. ibi nr. 1.

***ἐπικαταῤῥιπτεῖν**, *insuper deiicere*. A. 4, 7, 9. γυναῖκες ῥίπτουσαι τὰ παιδία, εἶτα καὶ ἑαυτὰς ἐπικατεῤῥίπτουν de monte.

ἐπικεῖσθαι, ¶ 1) *superiacere, impositum esse*. O. 19, 13. πηλὸν ταῖς κεφαλαῖς πάσαις ἐπικείμενον. ¶ 2) *vrgere, imminere*. hostibus fugientibus s. pedem referentibus, A. 4, 1, 12. ὑπομένειν, ὅτε οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπικέοιντο. Quae est forma Attica, secundum Moerin in v. κέοιντο p. 226. Sed v. ibi Hudson. Cf. Schwarz. Obss. in Weiler. gramm. p. 231. 4, 3, 23. ἐπέκειντο θρασέως, vltimis in agmine. 5, 2, 18. δῆλοι ἦσαν ὅτι ἐπικείσονται ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ, ad egressum loci. 7, 8. 10. E. 2, 4, 23. 4, 5, 16. 5, 4, 43. 6, 5, 13. bis. 7, 1, 10. c. dat. Π. 7, 1, 14. ταραττομένοις ἐπέκειτο τεταγμένος. A. 4, 3, 6. τοῖς διαβαίνουσιν ἐπικεισομένους τοὺς Καρδούχους ὄπισθεν. 5, 2, 5. E. 7, 5, 24. ὡς — ὄπισθεν ἐπικείσοιντο αὐτοῖς. Sic A. 3, 4, 8. οὐκέτι ἐπέκειντο οἱ βάρβαροι τῇ τότε ἀκροβολίσει. vbi alii: ἐσίνοντο, quod glossema putatur. Paulo aliter in pugna equestri velitari, Ιπ. 8, 12. ἐπιστρέψαντα ἀναχρᾶσθαι ἐπικεῖσθαι, *conuerso equo hostes persequentes vrgere*. ¶ 3) *vexare bello*. E. 6, 5, 35. Lacedaemonii, ὅτε εὖ ἔπραττον, ἐπέκειντο ὑμῖν. 7, 2, 10. ¶ 4) De poena: *propositum esse*. A. 9, 6. τοιαύτης τοῖς κακοῖς ἀτιμίας ἐπικειμένης. Sic fere Aπ. 2, 1, 5. τηλικούτων ἐπικειμένων τῷ μοιχεύοντι κακῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ¶ 5) De damno. cf. ζημία. ¶ 6) A. 6, 5, 18. ἐπέκειντο, h. e. *cursu in hostes ruebant, impetum faciebant*, in nonnullis legitur pro ἐπο-

πορεύοντο. Non male, vt videtur.

ἐπικελεύειν, ¶ 1) *adhortari, excitare*. In bello tribuitur iis, qui agmen claudunt, Η. 3, 3, 19. ὑμεῖς ὄπισθεν ὄντες — ἐπικελεύοντες αὐτοῖς, ἔτι κρείττους ποιεῖτε. 6, 3, 11. p. 385. τοῖς τὸ δέον ποιοῦσιν ἐπικελεύειν. Scil. ἐπικελεύειν proprie eſt *incitare facientem*. cf. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 4, 17. ¶ 2) *inſuper aliis verbis et formulis hortari canes*. Κ. 6. 20. πρὸς τοῖς ἄλλοις κελεύσμασιν — ἐπικελεύειν τόδε, εὖ κύνες etc. Sed 9, 18. Wellius e coniectura Leuncl. recepit ἐγκελεύσαντα pro ἐπικελ. quia ἐγκελεύειν canes ſaepius dicitur venator. ¶ 3) Dicitur de deo, qui per terrae motum hortatur ſ. excitare creditur, vt porro irruptio in regionem fiat, Ε. 4, 7, 4.

ἐπικηρύττειν, *edicere* in malam partem, *minari, per praeconem edicere abſenti ſupplicium*. Ε. 1, 1, 10. ἐπεκήρυξε, ὃς ἂν ἁλίσκηται —, θάνατον τὴν ζημίαν. Paulo aliter praecepit Ammonius p. 56. et 81. it. Pollux 4, 13. Cf. Etymol. M. in v. ἐπικεκηρυχέναι.

ἐπικίνδυνος, *periculoſus*.
Α. 2, 5, 3. ἔχοντες τ
τους πόρους, — καὶ τ
μηδένα ἐπικίνδυνον,
non dubios, certiſſi
Απ. 2, 1, 5. adulter
νεται ὅμως εἰς τὰ ἐπι
να. 4, 6, 10. τὰ δειν
ἐπικίνδυνα, *omnia pe*
la. c. dat. Α. 7, 7, 3
ἐπικίνδυνόν ἐστιν ἀπ
periculum imminet
abiero. Comparati
per ο, non per ω, v
in Welliana, ſcriben
eſſe, oſtenditur in ad
dis edit. Leuncl. ad
7. Occurrit Α. 1, 3
it. c. inf. Ιερ. 4, 7.
χαλεπώτερα καὶ ἐπικι
τερα κατεργάσασθαι
διωτικῶν ἐπιθυμημάτα

ἐπικινδύνως, *pericu*
cum periculo. Απ. 2
κρεῖττον, τὰ ἀρκοῦντ
σφαλῶς ἔχειν — ἢ ἐπι
νως πάντα κεκτῆσθαι.
4, 5. ἦν ἐπικινδύνως ἐλ
τέ που. Sed vett. ed
bent ἐπὶ κινδύνων,
defendit Zeun. et
nos interpretabamu
ſtibus propinquis.

ἐπικλείειν, *claud*
Ιπ. 12, 6. πτέρυγες ὅπ
ἀναπτύσσωνται, ὅτ
καθαιρῆται, ἐπικλεί
coeant.

ἐπίκλημα, *cognon*
Sic vertit Leuncl. C
4. πένης καλοῦμαι, κα
νυ μὲν ἂν ἦν ἐν πολλῇ

μίᾳ τῷ ἐπικλήματι τούτῳ. Sed rectius forſan verteretur *crimen*. Nam paulo ante eſt ἔγκλημα. Heſych: ἐπίκλημα· μέμψις ἢ ἔγκλημα.

ἐπίκλησις, *cognomen*. Ita Leuncl. aliique vertunt Λ. 9, 4. ὁπόταν τις κακὸς γένηται, ἐπίκλησιν μόνον ἔχει κακὸς εἶναι. Posſit etiam intelligi *ignominia, mala opinio*.

ἐπικλίνειν, *inclinare*. K. 6, 15. canes inuento lepore prae gaudio ἐπικλίνουσαι τὰ ὦτα.

ἐπίκλισις, *inclinatio, flexio*. Iπ. 7, 12. ὁπότε ἐπὶ τὰ εὐώνυμα ἀναστρέφοι equus, τότε καὶ τῆς ἐπικλίσεως ἂν ἄρχοιτο. Sed ap. Pollucem 1, 214. haec leguntur: ὅταν ὁ ἵππος ἄρχηται τῆς ἐπισκελήσεως. ἐπισκέλησιν δὲ ὁ Ξενοφῶν καλεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς τῶν ποδῶν κινήσεως. E quo loco Iungermannus emendari iubet Xenophontis locum.

*ἐπικνήμιον, vid. ἀντικνήμιον.

ἐπικοσμεῖν, *inſuper ornare*. Π. 7, 3. 4. τοῖςδε ἐπικόσμει τοῖς παρ' ἐμοῦ mortuum, np. praeter ea, quibus tu iam eum ornaſti. cf. §. 2.

ἐπικουρεῖν, ¶ 1) *auxilium ferre*. Heſych: ἐπικουρήσοντας· βοηθοῦντας. Qui nos admonet, discrimen illud, inter βοηθεῖν et ἐπικουρεῖν, quod ſtatuunt Etymol. M. Ammonius, et Thomas in v. βοηθεῖν, non ſemper obſeruari, ſaltem in Xenophonte raro locum habere. a) in bello et proelio, Π. 7, 1, 11. ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρήσων. 8, 6. 8. Aγ. 6 7. E. 6, 2, 25. 6, 5, 38. p. 431. 4. 8. 4. Ἑλλὰς ἑαυτῇ ἐπικουροῦσα, *ſe ipſam defendens*. b) vapulanti, vbi fere eſt *verbera ab aliquo defendere, verberibus eripere aliquem*. A. 5, 8, 9. ἐξῆν ὑμῖν ἐπικουρεῖν αὐτοῖς, ἀλλὰ οὔτε τούτοις ἐπικουρεῖτε. c) equo. Iπ. 2. 4. ὡς αὐτὸς ἥκιστα δύναται ὁ ἵππος, ἤν τι λυπῇ αὐτόν, ἐπικουρεῖν. ¶ 2) *defendere ab aliqua re*. c. acc. rei, A. 5, 8, 11. εἴ τῳ χειμῶνα ἐπικούρητα. ¶ 3) *remedium adhibere, mederi*. Aπ. 1, 4. 13. νόσοις ἐπικουρῆσαι. ¶ 4) *fulcire, erigere*. O. 17, 13. τῷ κατακλυσθέντι (σίτῳ) ἐπικουρεῖται, ἐπικουφίσαντες τὴν γῆν. ¶ 5) *ſuſtentare, ſeruare*. Λ. 10, 2. ἐπικουρῆσαι τῷ τῶν ἀγαθῶν γήρᾳ, np. honore tribuendo et conciliandа auctoritate. cf. ſeqq. ¶ 6) *ſubleuare*, de-

depellere, auertere mala. Πο. 1, 1. νομίζων — τῇ πενίᾳ αὐτῶν ἐπικεκουρῆσθαι ἄν, καὶ τὸ (fcrib. τῷ cum Steph. et Zeun.) ἀνυπόπτους εἶναι. Sic fere Λ. 2, 7. τῷ λιμῷ ἐπικουροῦντας. ¶7) *prodeſſe*, np. arcendo incommoda. Π. 6, 2, 11. p. 370. ἐσθὴς ἀφθονωτέρα παροῦσα πολλὰ καὶ ὑγιαίνοντι καὶ κάμνοντι ἐπικουρεῖ.

*ἐπικούρημα, *remedium.* c. gen. et dat. A. 4, 5, 10. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, *aduerſus niuem* — τῶν δὲ ποδῶν — Debebat eſſe τοῖς δὲ ποσί. De qua mutatione ſtructurae v. Abreſch. dilucc. Thucydd. 1, 120. et Hutchinſ. ad h. l. Suidas in v. χιὼν legit ἐπικούφημα, quod tamen minus bonum iudicat Hutch.

ἐπικουρία, ¶1) *adiumentum.* Π. 6, 1, 27. οἱ πύργοι μεγάλη ἐπικουρία τῇ ἑαυτοῦ φάλαγγι. E. 6, 5, 38. p. 428. ἵνα ἔχωσιν (καὶ ἰδιῶται καὶ πόλεις), ἐάν ποτ' ἀδύνατοι γένωνται, ἐπικουρίαν τῶν προπεπονημένων, *vt habeant, quo tueantur ea, quae antea labore parta ſunt.* Schneiderus: *vt fructu laborum priorum laetentur.* Cf. προπονεῖν nr. 3. ¶2) *auxilia.* Π. 8, 6, 8. ἐφοδεύει ἀνὴρ στράτευμα ἔχων, ὡς, ἤν μέν τις τῶν σατραπῶν ἐπικουρίας δέηται, ἐπικουρεῖ. E. 6, 1, 5. ἱκανὴν αὐτῷ ἐκπέμψαι ἐπικουρίαν. 6, 5, 38. p. 430. ¶3) *adminiculum, fulcrum, remedium.* O. 17, 13. δοκεῖ ἐπικουρίας τινὸς δεῖσθαι ὁ σῖτος.

ἐπίκουρος, ¶1) *auxiliator in bello.* Ammonius: ἐπίκουροι εἰσὶν οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι· σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. Cf. Etymol. M. et ſupra ἐπικουρεῖν, it. Fiſcher. ind. Palaephat. Π. 1, 5, 7. p. 55. καλοῦσι ἡμᾶς οἱ φίλοι ἐπικούρους. τί οὖν ἢ τὸ ἀλέξασθαι δικαιότερον; 8, 6, 6. Cyrus dicit ſatrapis: δεῖ ἐμὲ — ὑμῖν ἐπίκουρον εἶναι, ὑμᾶς δὲ — ἐμοὶ συμμάχους. Vbi videant doctiores, quale ſit horum nominum diſcrimen. Nobis videbatur Cyrus ſe ἐπίκουρον nominare, quatenus pericula et hoſtium impetum a ciuibus propulſat. Αγ. 11, 13. ἐκεῖνον ἐκάλουν — οἱ ἀδικούμενοι ἐπίκουρον. Πο. 4, 9. E. 7, 4, 6. ¶2) *qui alterum defendit a contumelia.* Π. 7, 5, 21. ἄδοξοι ὄντες παρὰ τοῖς ἄλλοις διὰ τοῦτο δεσπό-

τον

τικούρου προσδέονται.
ι eſt βοηθεῖν. ¶ 3)
tiue c. gen. Απ. 4,
τὸ πῦρ ἡμῖν ἐπίκουρον
λύχους, ἐπίκουρον δὲ
ις; ignis qui a no-
efendit ſ. depellit
ι et caliginem, ſ.
obis opem aduer-
igus et caliginem
. ¶ 4) Confundi-
ἐπικαίριος. v. ἐπικαί-
ır. 1. a.
ύφημα, v. ἐπικούρη-

φίζειν, ¶ 1) alle-
O. 17, 13. ἐπικου-
ἐπικουφίσαντες τὴν
¶ 2) leuiorem face-
1, 6, 19. p. 73. ἐπι-
ει τι ἡ τιμὴ τοὺς πό-
ῷ ἄρχοντι. (v. Cic.
2, 26.) 7, 1, 9. ταῖς
ἐπικουφίζων labo-
uturum proelii,
ad ſpem erigens.
uxilium praeſtare,
ι ſuis ſubleuare.
, 10. τὴν πόλιν κο-
αὶ τοὺς φίλους ἐπικου-

τεια, ¶ 1) imperi-
oteſtas. Π. 5, 5, 9.
. φρούρια τὰ πρότε-
τὴν Σύρων ἐπικρά-
συγκατασπασθέντα,
m in Syrorum po-
m redacta. A. 7,
ἄπιμεν ἐκ τῆς του-
κρατείας, ex ho-
oteſtate nos ſub-

ducemus. Ιερ. 6, 13. πρὶν ἂν ἔξω τῆς ἐπικρατείας γένηται, e poteſtate vel ex imperio et ditione tyranni exierit. ¶ 2) *ditio*. Π. 5, 4, 13. τὰς νομὰς τῶν κτηνῶν τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἐκέλευσε καταθέσθαι ἐν τῇ ἑαυτῶν ἐπικρατείᾳ. A. 6, 4, 3. ὑπὸ τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ χωρίου, in ditione.

ἐπικρατεῖν, ¶ 1) *imperare, imperium nanciſci.* De imperio Graeciae, E. 7, 1, 2. p. 437. κατὰ θάλατταν ἐπικρατῆσαι. ¶ 2) *vincere*. E. 6, 4, 13. μαχόμενοι ἐπεκράτουν. Paulo ante eſt ἐκράτουν. 6, 5, 26. 7, 5, 13. Π. 5, 2, 11. εἰ οὗτος ἐπικρατήσει. c. gen. Ibid. ὅπως ἡμῶν μὴ ἐπικρατήσει. Sic Π. 5. 4, 12. in marginib. et nonnullis MSS ὁ ἐπικρατῶν eſt *victor*, quod Zeunius recepit pro vulgato ὁ κρατῶν. ¶ 3) *ſibi ſubiicere*. O. 1, 22. de voluptatibus: αἳ οὕτω χαλεπῶς ἄρχει τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἂν ἐπικρατήσωσιν, *quos in poteſtate habent*. ¶ 4) *vi capere*. E. 7, 4, 27. ἐπικρατοῦσι τοῦ σταυρώματος.

ἐπίκρινος, v. περικνές.

ἐπίκροτος, *pauitus*, np. pulſu pedum. Ιπ. 3, 14. ἐν τῷ ἐπικρότῳ (ſcil. χωρίῳ) ἐν Ἀκαδημίᾳ ἱππεύειν. Camerarius fere eodem mo-

do

do interpretatur, quo ſupra vocabulum ἀπόκροτος. Sed id non placebat Leunclauio. Brodaeus conliciebat ἱπποκρότῳ.

ἐπικρύπτεσθαι, *celare, diſſimulare.* A. 1, 1, 6. δύναμιν ἤθροιζεν ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, *clam.*

ἐπικτᾶσθαι, *plura comparare, ſubinde augere.* E. 7, 1, 2. p. 436. τριήρεις κέκτησθε πολλάς, καὶ πάτριον ὑμῖν ἐστι ναυτικὸν ἐπικτᾶσθαι.

ἐπίκτητος, *recens extra patriam partus ſ. comparatus.* Phauorin: ἐπίκτητον· ἔξωθεν εἰσελθόντα. Ag. 1, 36. δέξαιτο τοὺς ἐπικτήτους ἀντὶ τῶν ἀρχαίων φίλων.

ἐπικυδής, *gloria ornatus, honore et opibus ornatus.* E. 5, 1, 33. Λακεδαιμόνιοι πολὺ ἐπικυδέστεροι ἐγένοντο ἐκ τῆς ἐπ' Ἀνταλκίδου εἰρήνης. Heſych: ἐπικυδέστερος· ἐπικρατέστερος, ἐνδοξότερος. Eadem habet Suidas, qui addit: κῦδος γὰρ ἡ δόξα. Caſaubonus ad Polyb. 1, 16. locum Xenoph. bene explicat: *meliori facti conditione, quam reliqui Graeci.*

Ἐπικυδίδας, *Epicydidas.* E. 4, 2, 1. mittitur a Lacedaemoniis, vt Ageſilaum domum reuo[…] Aſia.

ἐπικυλινδεῖν, *dei[…] re.* E. 3, 5, 13. ἐπ[…] λοιποὺς ἐπεκυλίνδου[…] τρους ἐς τὸ κάταντες.

ἐπικύπτειν, ¶ 1) *in[…] re ſe pronum.* Π. 2[…] τῶν ἐπικυπτόντων ἐ[…] λους, vt glebas toll[…] Iπ. 12, 3. cf. κύπτ[…] 2) De ſaltaturo, *qu[…] orbem rotat.* Σ. 2, […] τὸ ἔμπροσθεν ἐπικ[…] Oppon. εἰς τοὔπισθ[…] πτεσθαι.

ἐπικυροῦν, *ratum […] re.* v. Poll. 5, 16[…] ψηφισμάτων γεγραμ[…] A. 3, 2, 21. ὅ τι τοῦ[…] κεῖ — ἐπικυρώσατε αὐ[…] στα.

ἐπικωλύειν, *impe[…]* O. 8, 4. πῶς γὰρ […] ρευθείησαν, ἐὰν ἕ[…] τως ἐπικωλύσωσιν […] λους. Ita Leuncl. e[…] Sed olim legeba[…] ρευθ. ἔχ. οὕτως ἐπικ[…] ἀλλήλους. Quae le[…] vera eſt, inquit F[…] accuſatiuus regitur […] mine, cuius verbu[…] iugatum regit ac[…] uum. v. ἐπιθετικὸς […] στήμων.

ἐπικώλυσις, v. ἐπ[…] ειν.

ἐπιλαμβάνειν, ¶ 1 […] *plecti, attingere, […] ciſci.* A. 6, 5, 4. ἐ[…]

πάντας, ὁπόσους (all. ἐφ' ὅσους) ἐπελάμβανε ἡ στρατιὰ in itinere, *quoscunque comprehendere* f. *complecti cornu poterant* — ἔθαπτον τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά. Nisi, vt Morus in indice dicit, legendum est ἀπελάμβανε, *comprehendit, inclusit.* ¶ 2) *retinere.* Ἱπ. 9, 8. ἐπιλαμβάνειν χρὴ ἵππου τοῦ εἰς τὸ τάχιστα ὁρμᾷν.

ἐπιλαμβάνεσθαι, ¶ 1) *apprehendere.* Α. 4, 7, 9. ἰδών τινα θέοντα — ἐπιλαμβάνεται ὡς αὐτὸν κωλύσων. c. gen. Α. 4, 7, 8. ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτυος. Ἱπ. 8, 8. χαίτης ἐπιλαμβάνεσθαι. ¶ 2) *prensare.* Αθ. 1, 18. ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρός. Est rei, populo in iudicio blandientis. ¶ 3) *impetu corripere.* Π. 7, 1, 16. ὅτου ἐπιλάβοιτο τὰ δρέπανα, πάντα βίᾳ διεκόπτετο. ¶ 4) *incidere in.* Α. 4, 2, 16. ἐχρῶντο Graeci αὐτοῖς (hostium iaculis), ἐπιλαβόμενοι, *si nacti essent.* All. legunt ἐπεὶ λάβοιεν. Sed potest etiam ἐπιλαμβάνεσθαι h. l. reddi *apprehendere.* Ε. 4, 2, 14. ἐπελάβοντο et ἐπέτυχον inter se permutantur. 6, 5, 42. χαλεπῶν χωρίων ἐπελάβοντο. ¶ 5) *reprehendere.* Suidas: ἐπιλαμβάνεσθαι, γενικῇ· μέμφεσθαι. v. Wetsten. ad Luc. 20, 20. et Olear. ad Philostrat. p. 17. Phauorinus: ἐπιλαμβάνομαι, ἀντὶ τοῦ ἅπτομαι τινὸς ἁμαρτῶντος, γενικῇ. ὡς Ξενοφῶν (nescio vbi), καὶ Ἀριαίου πολλὰ τὸν κύριον παρανοσφισαμένου, Ἀριαῖος ἐπιλαμβάνεται. Ε. 2, 1, 22. ἐπελάβετο τοῦ — ψηφίσματος. Similiter Απ. 1, 2, 31. οὐκ ἔχων ὅπῃ ἐπιλάβοιτο, *cum non haberet, in quo reprehenderet Socratem, quod carpere posset.* Franc. Portus dicit, metaphoram desumtam esse a luctatoribus.

ἐπιλάμπειν, *illucere.* Κ. 8, 1. ἐὰν — ἥλιος ἐπιλάμπῃ, *fulget in vestigia.*

ἐπιλανθάνεσθαι, ¶ 1) *obliuisci.* c. gen. Απ. 1, 2, 21. quinquies. c. acc. v. Thom. Mag. Π. 1, 4, 28. ἐπελάθου τι ὧν ἐβούλου. 3, 3, 24. p. 193. 6, 3, 1. εἴ τις τι ἐπιλελησμένος εἴη. Alia structura est Σ. 4, 62. ὅ τι ἂν καλὸν ἴδῃ, μηδέποτε ἐπιλανθάνεσθαι. Intell. ἐκείνου f. ἐκεῖνο. ¶ 2) *non praemiis or[illegible] beneficiorum im[illegible] rem esse.* Π. 4, [illegible] 2. [illegible] 201. ὅταν τι ἀγαθὸν ὁ [illegible] δῷ, οὔτε ποτὲ ἐπιλ[illegible] αὐτοῦ. 4, 5, 12. p. 24[illegible]

ἀναγκάζεις σοῦ μὲν ἐπιλαθέσθαι, τοῖς δὲ ἀκολουθήσασι πᾶσαν τὴν χάριν ἀποδιδόναι. 5, 2, 5. τοῦτ' ἐγώ σοι — οὔποτ' ἐπιλήσομαι, ἀλλὰ πειράσομαί σε ἀντιτιμῆσαι. Contra E. 6, 4, 24. ἐπιλαθέσθαι τὸ γεγενημένον πάθος, *non vlcisci.* ¶ 3) *honore debito priuare.* K. 1, 10. πατρὸς ἐπιλανθανομένου τῆς θεοῦ. Sic per λιτότητα c. οὐκ de cultu diuino. Ay. 2, 13. et E. 4, 3, 13. οὐκ ἐπελάθετο τοῦ θείου. ¶ 4) *omittere.* Π. 3, 3, 27. ἐπιλαθόμενος τοῦ βάδην, δρόμῳ ἡγεῖτο, *non amplius gradatim incedebat, sed* etc. Similiter ¶ 5) De affectu: *deponere, exuere.* Π. 8, 3, 4. τοῦ φθόνου ἐπελέληστο. ¶ 6) *non curare, nullam rationem habere.* Π. 1, 3, 9. ἐπιλέλησθε — ὅτι βασιλεὺς ἦσθα. 1, 4, 8. πάντων ἐπιλαθόμενος, *neglectis omnibus.* Ιερ. 6, 2. K 5, 33. ἐπιλάθοιτ' ἂν εἴ του ἐρῴη. Vnde c. οὐ, *rationem habere.* E. 4, 2, 2. οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι ὑμῶν. ¶ 7) c. μὴ, *secum sumere,* i. q. φέρεσθαι. Π. 6, 2, 11. p. 371. ξύλης μὴ ἐπιλαθέσθαι.

ἐπιλέγειν, ¶ 1) *addere dicendo, munus verbis ornare.* Π. 1, 3, 6. διαδιδόναι τοῖς — θεραπευταῖς, ἐπιλέγοντα ἑκάστῳ, *ita vt quemque compellaret.* A. 1, 9, 14. ¶ 2) *adscribere.* Π. 3, 3, 19. τῶν ὁμοτίμων γεγόνατε καὶ ἐπιλελεγμένοι ἐστέ. Vel sunt *eximii,* i. q. ἐπίλεκτοι.

ἐπιλείπειν, ¶ 1) *deficere, non suppetere.* Cf. Poll. 1, 52. A. 4, 7, 1. τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε. 5, 8, 2. σίτου ἐπιλελοιπότος. 6, 4, 11. 14. τὰ θύματα ἐπελελοίπει. Ιπ. 4, 11. ἐπιλειψούσης ποτὲ ἀργυρίτιδος. E. 2, 2, 7. ὁ σῖτος ἐπελελοίπει. §. 10. c. acc. personae, v. Thom. Mag. Π. 1, 6, 9. ἐὰν — ἐπιλίπῃ αὐτὸν ἡ δαπάνη. §. 10. μήποτε ἐπιλίπῃ τι ὑμᾶς ὧν δεῖ. 2, 4, 8. 8, 1, 1. A. 1, 5, 6. Π. 5, 2, 2. τοσαῦτα ἔνδον (in vrbe obsessa) ἀγαθὰ, ὅσα ἐπ' ἀνθρώπων γενεὰν μὴ ἂν ἐπιλείπειν τοὺς ἔνδον ὄντας. ¶ 2) *relinqui a tergo ab iis qui celerius eunt.* A. 1, 8, 12. τὸ ἐπιλειπόμενον (pars exercitus) ἤρξατο θεῖν.

ἐπίλεκτοι, *selecti et egregii milites.* v. Poll. 1, 176. A. 3, 4, 26. 7, 4, 7. E. 5, 3, 23. 7, 1, 8. 7, 2, 10. 12.

*ἐπιληΐς, *iure belli parta.* E. 3, 2, 17. ἐπιληΐδας ἔχοιεν τὰς πόλεις.

ἐπιλήσμων, *obliuiosus.*

v.

ιom. Mag. in v. λή-
κς, et Phrynich. p. 208. qui a Thoma in ιsdam dissentit. Απ. 8. ἐπιλησμογέστερον ιίνειν. c. gen. Απολ. ν ἔμαθον ἐπιλησμονέ-
ν.

γίζεσθαι, *reputa-* ι. 7, 5, 16. οὐδὲν τού- Steph. malebat τού- ἐπελογίσαντο, *non* *erunt.*

ιν, *vinculis solue-* ι. 7, 8. ἐὰν — ἐπιλύῃ contra leporem. 9, εσταθεῖν ἐπιλύσαντα ίνας.

τίδας, *Epilytidas.* 4, 39. Spartanus, in pugna.

θάνειν, *addisce-*). 10, 10. ὅ τι χεῖρον ιιτο), ἐπιμαθεῖν.

τύρεσθαι, *testa-* *stes appellare.* Π. 12. p. 529. δοκεῖ θύ- ὑμᾶς κοινῇ καὶ θε- ιμαρτυραμένους συν- ι. §. 13. Suidas: ἐ- τύραντο· μάρτυσιν ἐ- ντο. οἱ δὲ πιστὰ δόντες βόντες ἐπεμαρτύραν- ς θεούς. οὕτω Ξενο- Videtur Suidas in- sse locum A. 4, 8, ρα πιστὰ εἶναι. θεοὺς ρτύραντο ἀμφότεροι. 4, 4. Agesilaus a nis sacrificare pro- hibitus ἐπιμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς — ἀπέπλει.

ἐπιμαχία, v. συμμαχία.

ἐπίμαχος, *qui facile pot-* *est oppugnari.* Suidas: ἐπίμαχος· δυναμένη πολε- μεῖσθαι. Deinde laudat locum A. 5, 4, 7. χωρίον ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον. He- sych: ἐπίμαχον χωρίον, ᾧ δύναταί τις προσιέναι μαχό- μενος. Cf. Etymol. M. et Thom. Mag. et Poll. 1, 171. E. 7, 1, 4. κατὰ τὸ ἐπιμαχώτατον. Diodorus Sic. a Moro laudatus ha- bet τόπον εὐεφοδώτατον.

ἐπιμειδιᾶν, *leniter arri-* *dere.* Est minus, quam γελᾶν. Π. 2, 2, 9. οἱ μὲν ἄλλοι ἐγέλασαν — καὶ αὐ- τὸς ἐπεμειδίασε.

ἐπιμέλεια, ¶ 1) *cura.* Op- ponitur iis, qui ipsi opus faciunt, O. 5, 4. τοὺς τῇ ἐπιμελείᾳ γεωργοῦντας, i. e. *per alios.* Scil. intelli- gitur vel patrisfamilias vel villici cura, qua ope- ras inspicit atque excitat. Saepe enim tribuitur vil- lico, vt O. 12, 13. ταύτην τὴν ἐπιμέλειαν διδαχθῆναι. Vbi significat *artem, sci-* *entiam,* vt §. 15. it. 14, 2. διὰ τῆς τούτου ἐπιμελεί- ας γεωργεῖν. Cf. 15. 2. Tribuitur etiam herae, O. 7, 41. αἱ ἐπιμέλειαι, *munera* s. *partes in ad-* *ministratione.* Cf. 8, 1.

10,

10, 10. Dicitur de varia cura, v. c. Π. 1, 6, 13. ἡ τῆς ὑγιείας ἐπιμέλεια. v. Poll. 1, 177. O. 12, 14. οὔτ' ἐπιμέλειαν ἡδίονα ῥᾴδιον εὑρεῖν τῆς τῶν παιδικῶν ἐπιμελείας. Vbi intelligi poteſt de *ſtudio, cui quis deditus eſt*. Sed Π. 1, 2. 9. δοκεῖ αὕτη ἡ ἡλικία μάλιστα ἐπιμελείας δεῖσθαι, Weisk. non male exponit *arctiore cuſtodia*. Similiter c. ὅπως, O. 7, 5. ἔζη ὑπὸ πολλῆς ἐπιμελείας (parentum), ὅπως ὡς ἐλάχιστα ὄψοιτο. Hinc ἐπιμέλειαν ἔχειν vel ποιεῖσθαι idem eſt quod ἐπιμελεῖσθαι, *rationem habere, proſpicere alicuius commodis*. E. 4, 6, 2. ὑμεῖς πολιορκουμένων ἡμῶν — οὐδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθε. Απ. 4. 3, 11. K. 12, 6. c. inf. K. 7, 11. ἐπιμέλειαν ποιήσονται τούτου μᾶλλον, ἢ ἐκείνου φροντίζειν. Quae eſt dura ſtructura, tentata ideo ab Aem. Porto, qui recte vidit, proprie ex legibus grammaticis requiri φροντίσουσι. Sed fortaſſis tamen ita defendi poteſt, vt poſt μᾶλλον ἢ omiſſa dicatur coniunctio ὡς ſ. ὥστε, quas coniunctiones ſaepiſſime poſt comparatiuum et ἢ poni ſolere, conſtare poteſt vel ex iis, quae infra in ἢ nr. 1. allata ſunt. Ex hac igitur ratione ſenſus foret: *ferarum cura magis occupatae erunt canes, quam vt de eſca ſolicitae eſſe poſſint vel velint*. c. ὡς, O. 20. 16. ὁ μὲν ἔχῃ τινὰ ἐπιμέλειαν, ὡς — ἐν τῷ ἔργῳ ὦσιν, ὁ δὲ μὴ ἐπιμελῆται τούτου, *aliquam curam gerit*. ¶ 2) *cultura*. Απ. 1, 2, 4. τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν. ¶ 3) *ſtudium, animi contentio, der Eifer*. A. 1, 9, 14. τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ προθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι. Cf. §. 15. Απ. 2, 1, 28. οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας. Vbi πόνου ad corpus refertur. 2, 7, 7. τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν. 4, 2, 6. ἄνευ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας. Sed de *ſtudio quod tractamus* ſ. de *vitae genere* intelligi poteſt Απ. 2, 1, 20. αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν ἔργων. Cf. nr. 1. ex O. 12, 14. it. O. 5, 1. ἐπιμέλεια γεωργίας, *tractatio, ſtudium*. et §. 11. c. ἐκ, K. 1, 5. τῆς ἐπιμελείας τῆς ἐκ τῶν κυνῶν. §. 12. Aliter c. παρὰ, K. 1, 17. τῆς ἐπιμελείας τῆς παρὰ Χείρωνος, *ſtudio, cui Chironis diſciplina eos adſuefecerat*. ¶ 4) *diligentia*. Π. 2, 3, 9.

9. τοῦτον ὁ Κῦρος ἀγασθεὶς τῆς — διδασκαλίας καὶ τῆς ἐπιμελείας. O. 7, 22. ταῦτα καὶ ἔργων καὶ ἐπιμελείας δεῖται. Cicero ap. Columell. praefat. ad lib. 12. vertit; *et operam et diligentiam.* §. 26. K. 13, 13. πόνοις καὶ ἐνθυμήμασι καὶ ἐπιμελείαις πολλαῖς. ¶ 5) *exercitium.* Opponitur ſcientiae. O. 20, 6. οἱ στρατηγοὶ οὐ γνώμῃ διαφέροντες — ἀλλὰ σαφῶς ἐπιμελείᾳ. Niſi eſt *diligenti attentione.* Sic videtur explicandum Π. 7, 5, 26. p. 456. Hoc quoque loco poteſt de *ſedula cura* intelligi. Sed magis huc pertinet Aπ. 4, 8, 11. ἀρετῆς ἐπιμέλειαν. Hinc ἔχειν et ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν, *exercere.* Π. 1, 6, 19. p. 80. in venatione εἶχες ἐπιμέλειαν τοῦ φθάνειν aues. All. ἠσκήκεις δὲ φθάνειν. fortaſſe melius. Saltem Zeun. recepit ἠσκήκεις tanquam verbum exquiſitius, cuius gloſſema ſit formula ἐπιμέλειαν ἔχειν. Poſſit tamen quis contra ſtatuere. Aπ. 3, 3, 7. τοῦ βάλλειν — ἐπιμέλειάν τινα ποιήσῃ; c. ὅπως, O. 11, 22. εἴ τινα καὶ τούτου ἐπιμέλειαν ποιῇ, ὅπως δύνῃ λόγον διδόναι. Paulo poſt eſt μελετᾷν. ¶ 6) *doctrina.* Aπ. 1, 2, 8. τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλεια. ¶ 7) *ars, ſcientia.* Π. 1, 6, 12. p. 64. εἴ τινα ἐπιμέλειαν ἐδίδαξέ με. Margg. εἴ τινας τέχνας. O. 12, 13. 15. v. ſupra nr. 1. ¶ 8) *attentio, prouidentia, cautio.* Π. 5, 4, 17. ἔδοξεν ἄξια ἐπιμελείας λέγειν, np. vt ipſe ſibi proſpiceret. Sed Π. 8, 2, 7. ἄξιον ἐπιμελείας. ¶ 9) *adminiſtratio rei familiaris.* Cf. nr. 1. O. 5, 6. ὁ ἵππος κομίζει τὸν κηδόμενον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν. cf. ἴδιος. ¶ 10) In rebus Graecorum i. q. ἡγεμονία. Cf. Poll. 8, 84. E. 7, 1, 2. p. 437. προσήκουσα ὑμῖν — ἡ ἐπιμέλεια, *principatus maritimus.* p. 439. ἡ κατὰ γῆν ἐπιμέλεια — ἡ κατὰ τὴν θάλατταν. ¶ 11) *gloria, laus post mortem.* Aπ. 4, 8, 10. ἐγὼ ἐπιμελείας τεύξομαι ὑπ' ἀνθρώπων — οἶδα γὰρ ἀεὶ μαρτυρήσεσθαί μοι. ¶ 12) *veneratio deorum.* Cf. Poll. 1, 21. Π. 1, 6, 4. διὰ ἐκείνας τὰς ἐπιμελείας ἥδιον ἔρχῃ πρὸς τοὺς θεούς. *amicorum,* v. θεραπεία. ¶ 13) Datiuus ἐπιμελείᾳ, Π. 5, 3, 17. *conſulto, data opera.* Idem eſt κατ' ἐπιμέλειαν, E. 4, 4, 8. ¶ 14) Locus vitioſus: Iπp. 7, 9. ἡ γὰρ ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπιμελείᾳ σκεδάννυνται. Alii aliter emendare ſtuduerunt.

runt. Leuncl. mutat ἐπὶ in τῇ περί, probante Zeunio.

ἐπιμελεῖσθαι, ¶ 1) *curare.* Thomas: ἐπιμέλομαι κάλλιον, ἢ ἐπιμελοῦμαι. Moeris p. 148. ἐπιμέλου παροξυτόνως, Ἀττικῶς· περισπωμένως, Ἑλληνικῶς. Sed Xenophon vtraque forma vtitur promiſcue. Sic Π. 6, 3, 2. primo eſt ἐπεμέλοντο τῶν στρατιωτῶν, et mox ἐπεμελοῦντο ἕκαστος τῶν ἑαυτοῦ. 8, 1, 5. τῆς τῶν ὅλων σωτηρίας ἐπιμελεῖσθαι — δεκάδων ἐπιμέλονται — οἰκίας καὶ νεὼς ἐπιμελούμενοι. Σ. 4, 46. ἐπιμέλονταί σου, *commodis tuis proſpiciunt,* ſed §. 48. ἐπιμελεῖσθαί μου. Saepe tamen variat lectio, v. c. A. 4, 3, 23. pro ἐπιμελησόμενοι all. habent ἐπιμελόμενοι. Πο. 5, 10. Caſtalio pro ἐπιμελόμενοι edidit ἐπιμελούμενοι, quod erat §. 9. O. 4, 9. pro ἐπιμελεῖσθαι in margg. eſt ἐπιμέλεσθαι. 11, 17. ἐπιμέλομαι. Marg. Leuncl. ἐπιμελοῦμαι. De forma ἐπιμέλεσθαι iam Hieron. Wolfius ad Iſocr. p. 81. dubitauit. cf. Hindenb. ad Aπ. 2, 4, 7. Opponitur ἀφυλακτεῖν, Π. 1, 6, 5. et ἐργάζεσθαι (cf. ἐπιμέλεια n. 1.), Πο. 4, 22. O. 4, 2. Distinguitur a βοηθεῖν, A. 4, 2, 15. vbi tamen non admodum videntur differre. Dicitur de epitropo et hero, O. 12, 9. 20, 21. de principe miniſtrorum in coena, Π. 8, 4, 1. οὐδ' ἐκάθιζε, ἀλλ' ἐπεμελεῖτο. etc. c. gen. Π. 1, 6, 12. p. 66. τούτου ἐπεμελήθην. vbi paſſiuum eſt pro medio, vt ſaepius. Aπ. 1, 4, 13. deus dicitur ἐπιμεληθῆναι τοῦ σώματος, *proſpexiſſe, bene conſtituiſſe.* Similiter 1, 1, 19. Cf. 1, 4, 14. 17. et 18. 2, 10, 2. ἐάν τις κάμνῃ — τούτου ἐπιμελῇ. 3, 2, 3. ἵνα ἑαυτοῦ — ἐπιμελῆται, *ſuum felicitatem curet.* O. 11, 11. 12, 13. Sic de medico, O. 13, 2. ἰατροῦ, ὃς ἐπιμελοῖτο κάμνοντός τινος. Etiam de inanimatis, Π. 1, 2, 2. νόμοι ἐπιμελούμενοι τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ. c. gen. articuli et inf. etiam addito acc. Π. 5, 3, 16. p. 300. ἐπιμελεῖσθε τοῦ σιωπῇ πορεύεσθαι. E. 2, 3, 17. p. 93. τοῦ πλεονεκτεῖν ἀεὶ ἐπιμελούμενος. Aπ. 1, 6, 15. εἰ ἐπιμελοίμην τοῦ ὡς πλείστους ἱκανοὺς εἶναι. 4, 2, 4. c. ὅπως, Π. 1, 6, 3. ὅπως γ' ἂν οἱ θεοὶ — ἐθέλωσιν — ἐπιμελούμενος. §. 7. 4, 2, 18. ἐπιμελήθητε ὅπως διπλάσια σιτία παρεσκευασμένα ᾖ. Πο. 5, 9. 10. Aπ. 2, 10, 1.

3,

3, 2, 1. O. 4, 9. 7, 39. 20, 4. οὐ γὰρ ἐπιμελεῖται, οὐδὲ ποιεῖ, ὅπως ταῦτα ἔχῃ. Σ. 3, 5. 8, 25. Ιπρ. 4, 6. ἐπιμεμελῆσθαι (Margg. ἐπιμελεῖσθαι) ὅπως ἕξει. c. gen. et ὅπως, Π. 1, 2, 10. et ipſe venatur et τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται ὅπως ἂν θηρῷεν, pro ἐπιμ. ὅπως ἂν οἱ ἄλλοι θηρ. 1, 6, 13. πειρᾶ σὺ ἐπιμελεῖσθαι σεαυτοῦ, ὅπως ὑγιαίνῃς. 2, 1, 4. 9. 4, 2, 19. p. 223. 5, 3, 16. p. 295. οἱ ἄρχοντες ἐπιμελείσθωσαν πάντων, ὅπως ἂν συνεσκευασμένοι ὦσι. 6, 2, 3. E. 3, 1, 2. ἐπιμεληθῆναι καὶ σφῶν, ὅπως μὴ δῃοῖτο ἡ χώρα αὐτῶν. O. 4, 13. 20, 10. c. περὶ et ὅπως, Ιπ. 4, 5. περὶ τῶν στομάτων, ὅπως μαλακὰ ἔσται, ἐπιμελεῖσθαι. c. ὡς, O. 20, 4. ἐπιμελεῖται, ὡς αὐτῷ σπείρηται — ἐπιμ. ὡς φυτεύσῃ. c. gen. et ὡς, Π. 7, 3, 6. τούτων ἐπεμελήθη, ὡς τύχοιεν. A. 1, 1, 5. Αγ. 1, 22. O. 7, 34. 20, 8. c. gen. et ὑπὲρ, duplici conſtructione, Π. 1, 6, 12. p. 64. τούτων ὥσπερ καὶ ὑπὲρ τῆς στρατηγίας ἐπιμελεῖσθαι. c. gen. et inf. O. 20, 9. τούτου ἐπιμελοῦνται, οὕτω ποιεῖν. c. acc. Π. 8, 3, 16. pro πλειόνων ἐπιμελούμενον all. habent πλείονα ἐπιμ. quod defendit Hutchinſ. ob alios ſimiles locos: E. 5, 4, 4. τὰ ἄλλα ἐπεμελεῖτο, *procurabat.* Huic eidem formulae 4, 1, 19. additur genitiuus αὐτοῦ. Απ. 2, 9, 4. τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπεμελεῖτο, vbi tamen Aemil. Portus vel intelligi ve addi iubebat κατὰ, quae praepoſitio poteſt etiam in locis praecedentibus omiſſa putari. ¶ 2 *attentum et ſolicitum eſſe, adminiſtrare.* E. 2, 3, 11. ὥσπερ τυραννίδος ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐπιμελεῖσθαι. ¶ 3) *praefectum eſſe, praeeſſe, praefecti munere fungi.* Π. 5, 3, 16. p. 300. ἐπιμελοῦ πάντων ὄπισθεν. 5, 4, 10. p. 313. ἄρχοντα ἕλεσθε — ὅστις ὑμῶν ἐπιμελήσεται. 6, 3, 2. v. nr. 1. vbi etiam plura ſunt, quae huc pertineant, exempla, inprimis c. ὅπως. A. 4, 8, 18. δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι, καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι. 5, 1, 4. E. 1, 7, 1. 4. 8. 17. it. §. 23. τῶν βουλομένων φίλων εἶναι ἐπιμελεῖσθαι, *tueri.* Oppon. κακὸν ποιεῖν. ¶ 4) *auctorem eſſe.* E. 6, 5, 37. ὧν αὐτοὶ ἐπεμελήθητε ὅρκων. ¶ 5) *tractare, operam dare.* Π. 7, 5, 25. ἐπιμελοῖντο τῆς ἀρετῆς. Antea eſt τῆς ἀρετῆς ἄσκησιν. Απ. 1, 3, 11. ἐπιμεληθῆναί τινος καλοῦ κἀγα-

κἀγαθοῦ. 3, 5. 3. 8. Σ. 8, 43. Sed *artem tractare* Ἀπ. 2, 7, 8. ἐπιμεληθησόμεναι τούτων. Praecedit ποιήσουσαι. 4, 5, 7. 4, 7, 10. μαντικῆς ἐπιμελεῖσθαι. O. 4, 4 — 12. 9, 1. 14. 15, 6. 8. Ἀπολ. 7. τελευτῇ, ἣ ῥᾴστη ὑπὸ τῶν τούτου ἐπιμεληθέντων κέκριται, *qui cicutam tractant, qui iam multis poculum mortiferum obtulerunt.* Sic de physicis, qui tractant s. considerant opera diuina, Σ. 6, 7. οὕτως ἂν θεῶν ἐπιμελοίμην. ¶ 6) *exercere.* Ἀπ. 3, 3, 11. ἐπιμελεῖσθαι τοῦ λέγειν δύνασθαι. 3, 7, 7. τῶν ἐπιμελουμένων τοῦ τῇ πόλει διαλέγεσθαι. 3, 12, 5. οὐ χρή, ὅτι ἡ πόλις οὐκ ἀσκεῖ — ἀμελεῖν, ἀλλὰ μηδὲν ἧττον ἐπιμελεῖσθαι. 4, 5, 10. De iis, qui *exercendo corpus firmant.* Ἀπ. 3, 5, 15. οἱ ἐπιμελούμενοι (sp. τῷ σωμασκεῖν) τῆς εὐεξίας. O. 11, 11. πῶς ὑγιείας ἐπιμελῇ, πῶς τοῦ σώματος. Ἱπ. 2, 1. εὐεξίας τε ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἱππικῆς. ¶ 7) *obseruare an hostis aliquid agat,* vel *prospicere ne quid agat.* A. 1, 6, 15. ἐπεμελεῖτο ὅ τι ποιήσει βασιλεύς. E. 1, 1, 14. 6, 5, 11. ¶ 8) c. gen. personae; *excolere.* Ἀπ. 1, 2, 8. ἂν ἑαυτῶν ἐπιμελῶνται καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἔσεσθαι. ¶ 9) *colere amicos, amicorum commodis prospicere.* Π. 1, 6, 3. τῶν φίλων ἐπιμελεῖσθαι. Ἀπ. 2, 2, 13. vbi explicatur per θεραπεύειν. §. 12. est τῆς παρὰ τούτων εὐνοίας ἐπιμελεῖσθαι. Sic de iis, qui se inuicem amant, Σ. 8. 18. ἀπόντων μᾶλλον ἢ παρόντων ἐπιμελεῖσθαι, *sollicitos esse.* ¶ 10) Est in var. lect. pro ἐπιτελεῖσθαι. v. ἐπιτελεῖν nr. 1.

ἐπιμέλεσθαι, (v. omnino ἐπιμελεῖσθαι) ¶ 1) *curare, curam gerere.* Π. 6, 3, 2. εἴ τι ἐμποδίζοι, οἱ κατὰ ταῦτα γιγνόμενοι — ἐπεμέλοντο. De epitropo, O. 12, 4. ἀντ' ἐμοῦ ἐπιμελόμενος. §. 16. ὅταν ἐπιμελομένους ἴδω. Oppon. ἀμελοῦντας, vt saepius, v. c. Π. 1, 6, 19. p. 72. De legibus, Π. 1, 2, 3. ἐπιμέλονται ὧδε. c. gen. E. 2, 4, 15. οἱ δέκα, τῶν ἐν ἄστει — ἐπεμέλοντο. Ἀπ. 2, 8, 4. οἱ προστατεύοντες καὶ τῶν δημοσίων ἐπιμελόμενοι. 3, 4, 12. οἱ τῶν κοινῶν ἐπιμελόμενοι, i. e. *senatus, magistratus.* 3, 6, 14. vbi est de patrefamilias. c. gen. articuli et inf. Π. 1, 2, 10. δημοσίᾳ τοῦ θηρᾶν ἐπιμέλονται. Ἀγ. 1, 20. c. μὴ et inf. O. 11, 17. ἐπιμέλομαι μὴ ἀποχωλεῦσαι τὸν

τὸν ἵππον. c. ὅπως, Π. 2, 2, 1. ἐπεμέλετο — ὅπως — λόγοι ἐμβληθήσονται. Sic de legibus, Π. 1, 2, 3. νόμοι ἐπιμέλονται, ὅπως μὴ — c. ὡς, Π. 6, 3, 1. ἐπεμέλοντο, ὡς μὴ κωλύοιντο. Ἀγ. 1, 19. c. gen. et ὅπως, Π. 2, 1, 14. ἐπεμέλετο καὶ τοῦδε — ὅπως εἰσίοιεν. Ἀγ. 1, 21. Απ. 2, 2, 10. c. gen. et ὡς, Π. 1, 6, 19. p. 72. ἐπιμελόμενος ἂν τούτου, ὡς ἂν πραχθείη. c. περὶ, Α. 5, 7, 6. λέγειν — ἢ μάχεσθαι — ἢ ἐγρηγορέναι περὶ τῆς ὑμετέρας ἀσφαλείας ἐπιμελόμενον. ¶ 2) *folicitum effe*. Π. 7, 5. 26. p. 457. πεινῶντας καὶ διψῶντας καὶ ἐπιμελομένους καὶ πονοῦντας. Vbi πον. refertur ad omnes, ἐπιμελ. ad folos duces. ¶ 3) i. q. ἐπιτηδεύειν, Π. 7, 5, 26. p. 460. ¶ 4) *tractare, operam dare*. Ο. 4. 1. τῶν ἐπιστημῶν αἳ ἐμοὶ πρέποιεν ἂν ἐπιμελομένῳ. ¶ 5) *praeesse*. Π. 8, 1, 5. δεκάδαρχοι τῶν δεκάδων ἐπιμέλονται. Α. 3, 2, 25. Cf. nr. 1. ex Ε. 2, 4. 15. Απ. 2, 8, 4. et 3, 4, 12. it. ex Π. 6, 3, 1. it. nr. 2. ¶ 6) De amatore: *colere*. Απ. 3, 11, 10. iubetur Theodota τὸν ἐπιμελόμενον ἀσμενῶς ὑποδέχεσθαι. De iis, qui colunt amicos, Απ. 2, 4, 7. vbi idem eft quod θεραπεύειν. Sic Σ. 3, 14. amici, i. e. dii, ἐμοῦ ἐπιμέλονται.

ἐπιμέλημα, *res quam quis curat, negotium*. Ο. 4, 4. ἐν τοῖς καλλίστοις — ἐπιμελήμασι εἶναι γεωργίαν. 7, 22. τὰ ἔνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα — τὰ ἔξω ἔργα καὶ ἐπιμελήματα. Scil. ἔργα nominantur, quatenus facienda funt herae, ἐπιμελήματα autem, quatenus curanda. Cf. §. 37.

ἐπιμελής. ¶ 1) *fedulus, induftrius*. Inprimis dicitur de oeconomo, aliisque qui induftrii funt in re domeftica, cf. nr. 2. b. Απ. 2, 6, 38. ὡς οἰκονομικῷ καὶ ἐπιμελεῖ τὰ ἑαυτῶν ἐπιτρέψαι. Ο. 11, 8, 12. 6. ἐπιμελῆ ποιῆσαι — διδάξαι ἐπιμελεῖς εἶναι. §. 7. τοὺς ἀκρατεῖς — ἐπιμελεῖς ποιῆσαι. §. 8. 16 — 18. 15. 5. De oeconomo et imperatore fimul, c. περὶ, Απ. 3, 4, 9. ἐπιμελεῖς καὶ φιλοπόνους — περὶ τὰ ἔργα. Sic imperatorem Απ. 3, 1, 6. dicit effe debere ἐπιμελῆ καὶ καρτερικόν. Cf. Poll. 1, 170. it. de omni praefecto, Α. 3, 2, 20. δεῖ πολὺ τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν. ¶ 2) c. gen. *ftudiofus*. v. Iungermann. ad Poll. 1, 41. a) *aliorum commoda curans*, Π. 4, 2, 19. p. 222. τὸ τῶν συμμάχων

μάχων ἐπιμελεῖς Φανῆναι, np. parando iis vel curando vt habeant cibos. Aπ. 2, 6, 35. ἐπιμελὴς τῶν Φίλων. b) *qui operam rei dat.* Aπ. 3, 1, 1. ἐπιμελεῖς ὧν ὀρέγοιντο. Sic Comparat. K. 12, 10. τῶν οἰκείων ἐπιμελέστεροι. c) *pius in deos.* Cf. Poll. 1, 20. Superl. Aπ. 1, 4, 16. ἡλικίαι, θεῶν ἐπιμελέσταται, i. e. θεοσεβέσταται. ¶ 3) ἐπιμελές τινι dicitur *id, quod alicui curae eſt.* Aπ. 4, 7, 4. μαθεῖν παρὰ τῶν κυβερνητῶν — οἷς ἐπιμελὲς ταῦτα εἰδέναι.

ἐπιμελητέον, *curari oportet.* c. gen. Iερ. 9, 1. οὐ πάντων τούτων ἐπιμελητέον. Aπ. 2, 1, 28. τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον, *rei pecuariae danda eſt opera.* et c. dat. commodi, Iπ. 4, 3. τῷ ἵππῳ σίτου τε καὶ γυμνασίων ἐπιμελητέον. c. ὅπως, Π. 7, 5, 25. ἐπιμελητέον, ὅπως μὴ ἀνήσωσι τὴν — ἄσκησιν. O. 7, 36. bis. Iπ. 2, 3. Iπρ. 1, 3. bis. c. gen. et dat. et ὅπως, O. 7, 37. τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται. Addito εἶναι, Π. 4, 4, 2. δυοῖν ἐπιμελητέον ἡμῖν εἴη. E. 4, 8, 31. ἔγνωσαν ἐπιμελητέον εἶναι, *non negligenter agendum eſſe.* 6, 2, 7.

ἐπιμελητὴς, ¶ 1) *curator.* Π. 8, 1, 3. ἐπὶ τἆλλα ἄλλους ἐπιμελητὰς — εἰς τὴν δίαιταν ἐπιτηδείων ἐπιμεληταὶ — ἵππων καὶ κυνῶν ἐπιμελητάς. Aπ. 2, 7, 14. ἀντὶ κυνὸς εἶ Φύλαξ καὶ ἐπιμελητής. Vbi eſt de *tutore,* vel omnino de eo *qui aliorum bona curat.* ¶ 2) i. q. ἐπίτροπος. O. 12, 14. τοιούτους — ἐπιμελητὰς καθιστάναι. ¶ 3) *praefectus vrbis.* v. Poll. 8, 84. E. 3, 2, 9. καταστήσας in vrbe expugnata Δράκοντα ἐπιμελητήν. Sic de ſatrapis, O. 4, 7. ¶ 4) *rector, magiſter morum et ſtudiorum.* Aπολ. 30. iuuenem διὰ τὸ μηδένα ἔχειν σπουδαῖον ἐπιμελητὴν, προςπεσεῖσθαι — ἐπιθυμίᾳ.

ἐπιμελητικὸς, *ad curam et attentionem idoneus.* O. 12, 19. ἐπιμελητικοὺς ποιήσασθαι.

ἐπιμελῶς, *ſtudioſe, cum cura.* Heſych: ἐπιμελῶς· συνεχῶς, σπουδαίως. Aπ. 2, 4, 2. ἀγροὺς καὶ οἰκίας — κτωμένους ἐπιμελῶς καὶ τὰ ὄντα σώζειν πειρωμένους. §. 3. 4, 3, 3. cf. προθύμως nr. 2. Comparat. Πο. 4, 52. οἱ ταχθέντες γυμνάζεσθαι πολὺ ἂν ἐπιμελέστερον πράττοιεν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις. Aπ. 3, 5, 14.

ἐπιμένειν, ¶ 1) *manere.* Π. 1, 4, 8. ἐπέμενεν μόλις πως in equo, qui ceciderat.

λέστερον, tamen adhibetur, praeter alios, a Xenophonte, apud quem eſt ¶ 1) *cogitare, cogitatione ſuscipere.* Πο. 1, 2. σκοποῦντι μοι ἃ ἐπενόησα. ¶ 2) *in animo habere, velle.* A. 2, 2, 5. ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι. Ἀγ. 1, 36. c. acc. A. 2, 5, 2. p. 109. οὐδ' ἐπινοοῦμεν τοιοῦτον. 3, 1, 5. ὁδὸν ἐπινοεῖ. ¶ 3) *moliri.* Ἱερ. 2, 2. μεγάλα μὲν ἐπινοεῖτε, ταχὺ δὲ κατεργάζεσθε. Cf. ὑπονοεῖν nr. 2. quocum confunditur. ¶ 4) *ſuscipere.* A. 6, 4, 6. ἐπενόει τοὺς νεκροὺς θάψαι.

ἐπίνοια, Heſych. ἐπιτήδευμα. it. ἐπιτήδευμα· ἐπίνοια, ἔργον, ποίημα. it. μηχαναί· τέχναι, ἐπίνοιαι, βουλεύματα. Π. 2, 3, 8. Κῦρος — ἀγασθεὶς τοῦ ταξιάρχου τὴν ἐπίνοιαν. Leuncl. bene: *ſolers inuentum.* Verti etiam poteſt *ingenium.* Cf. Fiſcher. ind. Palaeph. in v. ἐπινοεῖν.

ἐπινομία, *ius in alia regione paſcua ex pacto poſſidendi, ius mutuorum paſcuorum.* Pollux 7, 184. ἐπινομία δὲ Ξενοφῶν εἶπε τὸ ἐν τῇ ἀλλήλων ἐξεῖναι νέμειν. cf. ἐπεργασία. Π. 3, 2, 11. ἐπιγαμίας — ἐπεργασίας — ἐπινομίας.

ἐπίξανθος, *ſubflauus.* K. 5, 22. lepores ἐλάττους ἐπίξανθοι pro quo Pollux 5, 68. habet ἐπίπυῤῥος. Sed idem Poll. 5, 76. de ceruis: ἔστι δὲ τοῖς ἐλάφοις τὸ χρῶμα ἐπίξανθον.

ἐπιορκεῖν, proprie eſt *ſaepius iurare, einmahl über das andere ſchwören.* Quoniam vero, qui ſaepius iurare ſolent, periurium plerumque committunt, factum deinde eſt, vt ἐπιορκεῖν ſignificet *peierare,* h. e. vel *non facere, quae iuraueris, etiamſi volueris facere;* quam notionem verbo tribuebat Chryſippus Stoicus: vel *iurare animo malo,* h. e. eo, vt non ſerues promiſſa; quae verbi explicatio placebat Cleanthi Stoico. v. Stobae. ſerm. 28. et Grot. ad Matth. 5, 33. In Xenophonte ad ¶ 1) pertinere videntur: A. 2, 5, 11. ἐπεὶ ἐπιορκῶν τε ἐφάνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων. cf. εὐορκεῖν. §. 13. παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυε τὰς σπονδὰς — δίκαιον γὰρ ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιορκοῦντας. Ἀγ. 1, 13. E. 3, 4, 11. Cf. Etymol. M. ad ¶ 2) A. 2, 6, 11. ἐπιορκεῖν καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾷν. 3, 2, 6. ἐπιωρκήκασί τε καὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους λελύκασι. 7, 6, 14. Σεύθης — σύνοιδέ μοι εἰ ἐπιορκῶ. Ἀπολ. 24. μάρτυρας ἐπιορκοῦντας κατα-

μαρτυρεῖν. Sic
erando ostcn-
ι. 4. 3. οὐκ οἶδα
ιν ὀμόσαι — καὶ
κῆται. 3. 1, 14.
periurium.
am ἐπιστία A.
14. A. 3, 2, 4.
βεία, A. 3, 2, 3.
ui, quod iu-
facit. Hesych:
τον μὴ φροντί-
1, 12. Τισσα-
ανίσας ἐπίορκον.
ἃ ὤμοσεν —

ἐπιέναι nr. 10.
mino, in vni-
. 3, 1. 12. ἄρ'
λθοι, ὡς — φο-
. All. e con-
phani melius
bunt ἐπὶ πᾶν,
ediatur via,
dicitur πάντα
K. 4. 1. πλευ-
αν βαθείας,
, non admo-
ax 5, 58. μὴ
βαθυνόμεναι.
ειν. E. 5. 4.
nullis perpe-
ἐπιπαραθέον-
παραθέοντας.
τρέχειν iungit
accusatiuum
Imo additur
έχειν.
ναζεσθαι,
ibi compara-
1. τινὸς ἐνέσο-

μενος — τοῦτο ἐπιπαρασκευάσαιτο in expeditionem et iter.

ἐπιπαριῖναι, *adesse.* A. 3. 4. 14. ἐπιπαρῆσαν, *venerant ad alteram partem exercitus,* vt phalanx fieret. Morus: *post alios et ipsi aderunt, superueniebant.*

ἐπιπαριέναι, *accedere, superuenire.* A. 3. 4. 18. οἱ μὲν κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δὲ κατὰ τὸ ὄρος ἐπιπαριόντες ἀφίκοντο. Morus: *deinceps, alter ad alterum accedentes.* 6, 3, 12. οἱ πελτασταὶ ἐπιπαριόντες (2 Codd. παριόντες) κατὰ τὰ ἄκρα, *per iuga montium tendentes.*

ἐπίπεδος, *planus.* Phauorin: ἐπίπεδον· τὸ ἰσόπεδον. E. 6, 4. 14. οὐ πάνυ ἐν ἐπιπέδῳ, ἀλλὰ πρὸς ὀρθίῳ, scil. χωρίῳ. 7. 1. 19. ὅπερ ἐστὶ χωρίον ἐπίπεδον. Legitur etiam K. 10. 9. perperam ἐπίπεδον pro ἄπεδον. cf. ἄπεδος. Comparat. E. 7, 4. 13. ἀντιστρατευομένων ἐν ἐπιπεδεστέρῳ χωρίῳ τῶν Ἠλείων, *in loco satis plano.* Leuncl. *in campo nonnihil plano.* Alii ἐπὶ πεδεστέρῳ, omisso ἐν. Non bene. v. Morus.

ἐπιπέμπειν, ¶ 1) *immittere.* Dicitur de diis in vtramque partem. v.

Hemſterh. ad Lucian. T. I. p. 208. Σ. 8, 10. Venus *πάνδημος* dicitur *τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων ἐπιπέμπειν*. Similiter Π. 8, 7, 3. p. 547. *τὰς τῶν ἄδικα παθόντων ψυχὰς οὔπω κατενοήσατε, — οἵους παλαμναίους τοῖς ἀνοσίοις ἐπιπέμπουσι*; ¶ 2) *inſuper mittere*. Sic in margg. Π. 4, 5, 8. *ἐπιπέμπειν στράτευμα*, quod probatur Zeunio, pro *πέμπειν στρ.*

ἐπίπεμπτος proprie eſt *ſesquiquintus*, ſed interdum etiam *quintus*, vt Harpocration *τὸ ἐπιδέκατον* explicat nomine *τὸ δέκατον*. v. ibi Valeſ. Cf. Phauorin. Vnde Πο. 3, 9. *ἐπίπεμπτον* eſt *quinta pars ſortis*, quae, pro vſuris, mercatoribus mutuo datur. Huius loci ſententiam aperuit Salmaſius de modo vſurar. p. 23. ſed non bene emendauit. v. Weſſeling. ad Petiti legg. Att. lib. 4. tit. 4. p. 405.

ἐπίπερκνος, *notis ſ. pilis nigris diſtinctus*. K. 5, 22. lepores maiores dicuntur *ἐπίπερκνοι*. Hanc enim lectionem Leuncl. recte reſtituit e Poll. 5, 67. pro *ἐπίπερκοι*.

***ἐπιπεταννῦναι**, *expandere*. K. 5, 10. lepus in ſomno *τὰ ὦτα ἐπιπετάσας ἐπὶ τὰς ὠμοπλάτας*.

ἐπιπηγνῦναι, *denſare*. K. 5, 1. *ἡ μὲν πάχνη — τὸ θερμὸν ἔχει ἐν αὐτῇ, ὁ δὲ παγετὸς ἐπιπήξας*.

***ἐπιπιέσασθαι**, v. *ἐπιένυσθαι*.

ἐπιπίνειν, *inſuper bibere*. Π. 6, 2, 11. p. 370. *μετὰ τὸν σῖτον εἰ οἶνον ἐπιπίνοιμεν*.

ἐπιπίπτειν, ¶ 1) *incidere, auf etwas fallen*. O. 18, 7. *εἰκὸς ἐπιπίπτειν τὰ ἄχυρα ἐπὶ τὸν σῖτον*. cf. *χιών*. ¶ 2) *caſu incidere, auf iemanden ſtoſsen*. c. dat. A. 4, 1, 8. *ἐξ ἀπροσδοκήτου αὐτοῖς ἐπέπεσε τὸ Ἑλληνικόν*. ¶ 3) *aggredi, impetum facere in hoſtem*. c. dat. A. 4, 5, 14. *μὴ ἐπιπέσοιεν τοῖς κάμνουσι*. 6, 4, 17. E. 4, 1, 11. 6, 5, 16. 7, 1, 5. *ἐπιπίπτουσι τοῖς Λακεδαιμονίοις*. Margg. *ἐμπίπτουσι*. 3, 5, 12. Schneiderus ex mrgg. recepit *ἐπέπεσον* pro *ἔπεσον*. Cf. *πίπτειν* n. 6. Sic fut. med. Π. 7, 1, 5. *τοῖς πολεμίοις τεταραγμένοις ἐπιπεσούμεθα*. A. 1, 8, 2. *ἀτάκτοις ἐπιπεσεῖσθαι*. 6, 5, 9. ¶ 4) *irruere*. a) in regionem, A. 5, 6, 10. *ὅπῃ βούλεσθε, ἐξαίφνης ἐπιπέσοιτε*. 6, 3, 1. 7, 3, 23. c. dat. A. 6, 2, 11. *ὅπως — ἐπιπεσόντες τοῖς Βιθυνοῖς,*

λά-

λάβοιεν ὅτι πλεῖστα. b) in tentorium, E. 4, 8, 30. οἱ Ἀσπένδιοι τῆς νυκτὸς ἐπιπεσόντες, κατακόπτουσιν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτόν. ¶ 5) occupare urbes. Π. 7, 4, 2. οὕτω μᾶλλον ἐπιπεσὼν ἀπαρασκεύοις. Aorist. pro futuro.

ἔπιπλα, τὰ, *supellex.* Gregor. de dialect. p. 245. ed. Koen. ἔπιπλα, τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς. Gloss. Herodot: ἔπιπλα, ἡ μὴ ἔγγαια κτῆσις, ἀλλ' ἐπιπόλαιος. Suidas: σκεύη τὰ μὴ ἔγγαια, ἀλλ' οἷον ἐπιπόλαια. οἱ δὲ (v. c. Herodotus) ἐπίπλοα αὐτά φασιν. Hesych: ἱμάτια γυναικεῖα, ἢ χρήματα, ἢ σκεύη τὰ μὴ ἔγγεια, ἀλλ' ἐπιπόλαια. v. ibi interpp. et Kuhn. ad Poll. 10, 10. Cf. Thom. Mag. et Etymol. M. Πο. 4, 7. ἔπιπλα ἱκανὰ τῇ οἰκίᾳ. Απ. 2, 7, 2. O. 3, 2. distinguitur ab οἰκίᾳ. 9, 6. inter ἔπιπλα recensetur etiam κόσμος γυναικός. Quare Alberti putat, Hesychium ad illum locum respexisse. cf. §. 8. Eadem vocantur σκεύη §. 9.

ἐπιπλεῖν, *classe inuadere.* E. 1, 1, 11. ἐμάχοντο ἐπιπλέουσι τοῖς ἐναντίοις. 2, 1, 17. c. dat. E. 1, 6, 16. ἐπιπλεύσας αὐτῷ ἐξαίφνης, δέκα τῶν νεῶν ἔλαβε. c. ἐπί, E. 1, 6, 6. ἐπιστείλας μὴ ἐπιπλεῖν ἐπὶ τὰς Λυσάνδρου ναῦς. 2, 1, 11. ὁρμώμενοι — ἐπὶ τὴν Χίον — ἐπέπλεον, καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν. Steph. et Leuncl. ediderunt τὴν ἐπὶ Χίον, probante Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 384. quia in significatione adoriendi plerumque iungatur datiuo. Sed haec ratio, vt vidimus, non sufficit.

ἐπιπλήττειν, *obiurgare.* O. 13, 12. ἐπαινῶ. ἣν δὲ ἴδω — οὐκ ἀμελῶ, ἀλλ' ἐπιπλήττω.

ἐπίπλους, *hostilis classis aduentus.* E. 2, 1, 18. Κόνων ἰδὼν τὸν ἐπίπλουν Lysandri, np. eum locum versus, vbi suae naues stationem habebant. 4, 3, 5. εἶναι περὶ Κνίδον τὸν ἐπίπλουν ἀλλήλοις.

ἐπιποιεῖν dicit Grammius legi E. 2, 4, 14. Sed ἐπεποιήκεσαν, quod ibi inuenitur, est plusquamperfectum verbi ποιεῖν. v. ποιεῖν nr. 39. et 2. Quem errorem vel propterea notandum putauimus, quia dicit, hoc esse certius exemplum, quam quod sit in var. lect. in Philostrati epistolis. Similis error est in ἐπιφοβεῖσθαι.

ἐπιπολάζειν, ¶ 1) *in superficie manere, non radicem*

dicem denuo agere. Cf. ἐπιπολῆς. O. 16, 13. οὐδαμῶς ἂν μᾶλλον ἡ ὕλη ἐπιπολάζοι καὶ αὐαίνοιτο ὑπὸ τοῦ καύματος. ¶ 2) *eminere, ſe exſerere, frequentem eſſe.* v. Fiſcher. ind. Aeſchin. Λ. 3, 3. ὁρῶν τοῖς τηλικούτοις μάλιστα ὕβριν ἐπιπολάζουσαν.

ἐπιπόλαιος, *exſertus, exſtans.* Σ. 5, 5. ὀφθαλμοὶ ἐπιπόλαιοι.

ἐπιπολῆς, ¶ 1) *in ſuperficie.* Heſych: ἐπιπολῆς· ἀνωτάτω, ἐπάνω, ἐπιπλέον. Suid: ἐπιπολῆς· τὸ ἐπάνω, ἐπιπλέον, ἄῤῥιζον. O. 16, 14. τὴν ὕλην — ὡς αὐαίνηται ἐπιπολῆς. cf. ἐπιπολάζειν. ¶ 2) *superne.* Aπ. 3, 1, 7. ἐπειδὰν ταχθῇ materia aedificii κάτω μὲν καὶ ἐπιπολῆς τὰ μήτε σηπόμενα — ἐν μέσῳ δε, αἱ πλίνθοι. K. 9, 16. τῆς γῆς τὴν ἐπιπολῆς ἐξαιρεθεῖσαν, *quae in effoſſa fouea fuerat in ſuperiori parte.* ¶ 3) *non profunde.* O. 19, 4. ἐξορύττοιντο ἂν — εἰ λίαν γε οὕτως ἐπιπολῆς πεφυτευμένα εἴη.

ἐπιπολὺ, v. πολὺς, n. 13.

ἐπιπονεῖν, ¶ 1) *vehementer laborare, labores tolerare.* E. 6, 1, 4. p. 364. ὅταν ἐπιπονήσαντες ἀγαθόν τι πράξωσιν milites. ¶ 2) *labores continuare, diutius laborare.* Λ. 2, 5. δύνασθαι — ἀσιτήσαντας ἐπιπονῆσαι.

ἐπίπονος, ¶ 1) *laborioſus.* K. 13, 10. ἐπίπονοί τ' εἰσι, *quamuis ſubeant ſemper labores.* ¶ 2) *cum multo labore coniunctus, moleſtus.* Π. 8, 1, 10. ἀρετὰς ἐπιπονωτάτας. All. ἐπιπονωτάτους, quod probat Abreſch. animaduu. ad Aeſchyl. p. 295. Sed comparatiui forma feminina eſt A. 1, 3, 19. πρᾶξις ἐπιπονωτέρα. In poſitiuo autem reperitur K. 12, 15. μαθήσεις καὶ μελέτας ἐπιπόνους — μὴ θέλοντες διὰ τὸ ἐπίπονον διδάσκεσθαι. ¶ 3) *aerumnoſus, miſer.* Π. 2, 3, 5. p. 120. βίον ἐπίπονον. A. 6, 1, 15. οἰωνὸς μέγας — ἐπίπονος μέντοι, np. quod omnes aues ei ſunt infeſtae.

ἐπιπόνως, *aerumnoſe.* Phauorin: ἐπιπόνως· κοπηρῶς, ἢ χαλεπῶς. Aπ. 1, 7, 2. iactator ἐπιπόνως — βιώσεται. Sic ſuperl. Π. 7, 5, 24. ἐπιπονώτατα ζῶντας. Sed Aπ. 2, 1, 31. ἐπιπόνως — διὰ γήρως περῶντες, *cum labore.*

ἐπιπρέπειν Π. 7, 5, 26. p. 458. pro ἐπιτρέπειν edidit Hutchinſonus, eumque ſecutus Zeunius.

***ἐπιπροσήκειν**, *opportunum eſſe.* Πο. 3, 12. ἐπιπροσήκοντας τόπους αὐνῇ τε καὶ

καὶ πράσει. Ita legit Stph. Sed Leuncl. in edit. ſecunda, vt Welſ. et Zeunius, diuiſim ſcripſit: ἐπὶ προσήκοντας.

ἐπίπροσθεν, *ante, in anteriore parte.* Π. 1, 4, 24. ἐπίπροσθεν ποιούμενον τοὺς προσάγοντας, *praetendentem ſibi, anteire iubentem, eos qui ipſum adducebant.* Suidas: ἐπίπροσθεν· ἔμπροσθεν, τιμητικώτερον. Deinde laudat illum Xenophontis locum. v. Abreſch. annotatt. ad quaedam N. T. loca, ad Act. 2, 34. qui tamen habet ἔμπροσθεν. Π. 3, 3, 15. ἐστρατοπεδεύετο — κώμας τε καὶ γεωλόφους ἐπίπροσθεν ποιησάμενος, *ita vt tectus et tutus eſſet poſt vicos et colles.*

ἐπιπρόσω nonnulli legunt Π. 7, 1, 4. pro ἔτι πρόσω.

ἐπίπτασθαι, *aduolare.* Π. 2, 4, 14. ἀετὸς δ' ἐπιπτάμενος αἴσιος — τὸν λαγὼ ἔπαισε.

ἐπιραβδοφορεῖν, *virga inſtigare ad curſum.* Iπ. 7, 11. equus εἰς τὸ ἐπιραβδοφορεῖν ἥδιστ' ἂν ἀφικνοῖτο — σημαίνοι τῷ ἵππῳ τῷ ἐπιραβδοφορεῖν. quae duo vltima verba recte ſunt in bonis editionibus, pro ἐπὶ τὸ ῥαβδοφορεῖν, vt eſt in aliis. Pollux 1, 220. τὸ δὲ ἐπιραβδοφορεῖν τὸν ἵππον, ὅπερ γίνεται, εἴ τις εἰς δρόμον ἐξελαύνοι, οὐ πάνυ ἐπαινοῦσιν οἱ ἱππικοί. vbi Kuhnius locum Xen. bene vertit: *virga manibus praelata equo ſignum ad curſum dare.*

ἐπίρικνος, *ſuperiori parte incuruus.* Timaeus: ῥικνόν· ἐπικαμπὲς, ἢ ῥυσόν. Cf. Heſych. in v. ῥικνοί. K. 4, 1. σκέλη τὰ ὄπισθεν ἐπίρικνα. Ita legunt codd. nonnulli et Pollux 5, 58. quae lectio placet Leunclauio et Kuhnio, et a Zeunio fuit recepta, cui tamen in praefat. ad Aπ. placet interpretatio Brunckii: οὐ σαρκώδη, *les jambes ſeches,* coll. Iamblich. de vita Pythag. p. 162. vbi ῥικνὰ, h. e. *macilenta,* opponuntur τοῖς πολυσάρκοις. Sed vulgo legitur περικνά.

ἐπιῤῥεῖν, *affluere.* De frequentiſſimo hominum concurſu. v. interpp. ad Lucian. T. I. p. 361. et Valckenar. ad Theocrit. p. 365. Π. 7, 5, 15. ὄχλος πλείων καὶ πλείων ἐπέῤῥει ad Cyrum. De rebus ſecundis, Aπολ. 27. εἰ ἀγαθῶν ἐπιῤῥεόντων προαπόλλυμαι.

ἐπίῤῥητος, *infamis.* Heſych: ἐπίῤῥητον· ἐπίψογον, αἰσχρόν. v. ibi interpp.

O. 4, 2. βαναυσικαὶ — ἐπίῤῥητοι εἰσὶ καὶ ἀδοξοῦνται.

ἐπιῤῥιπτεῖν, ¶ 1) *iniicere.* A. 5, 2, 16. ξύλα μεγάλα ἐπεῤῥίπτουν ἄνωθεν. ¶ 2) Omiſſo pronomine reciproco, K. 6, 22. αἱ δ' ἐπειδὰν λαμπρὰ ᾖ τὰ ἴχνη, ἐπιῤῥιπτοῦσαι, np. ἑαυτάς, *ſe in ea coniiciunt.*

ἐπίῤῥυτος, *irriguus.* A. 1, 2, 22. εἰς πεδίον μέγα, καλὸν καὶ ἐπίῤῥυτον. v. Poll. 1, 239. qui hoc habet in laudibus regionis.

ἐπιῤῥωννῦναι, *confirmare,* np. animo, ſpe. Ag. 1, 27. et E. 3, 4, 28. ἐπεῤῥώσθη δ' ἄν τις κἀκεῖνο ἰδὼν — πᾶς οὐ πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν. E. 7, 5, 6. εἰς τὸ ἐπιῤῥῶσαι αὐτούς. Oppon. εἰς ἀθυμίαν ἐμπεσεῖν.

ἐπισάττειν, *equum ſternere, clitellas equo imponere.* Pollux 7, 186. τὸν ὄνον ἐπισάξαι. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐφ' ἵππων, ἐπισάξαι. Π. 3, 3, 14. χαλινῶσαι ἵππους — ἐπισάξαι. Suidas: ἐπισάξαι· ἐπαναβῆναι. (Ita fere Phauorin.) Deinde laudat locum A. 3, 4, 21. δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον — καὶ χαλινῶσαι — καὶ ἀναβῆναι. Recte igitur Suidam reprehendunt Kuſter. et Hutchinſ. Nam ἐπισάξαι nunquam ſignificat ἐπαναβῆναι.

ἐπισημαίνειν, *ſignificare, reſpondere.* De oraculo, E. 4, 7, 2. ὁ θεὸς ἐπεσήμαινεν αὐτῷ, ὅσιον εἶναι.

ἐπίσημος, *ſignatus.* v. Poll. 3, 86. et 9, 51. Π. 4, 5, 14. p. 250. χρυσίον ἐπίσημον.

***ἐπισήπεσθαι**, v. ἀποσήπεσθαι.

ἐπίσης, *aequaliter.* c. dat. Π. 3, 3, 18. ὑμᾶς ταῦτα ἐπίσης ἐμοὶ ἐπισταμένους, *aeque ac me.* Sed in aliis deeſt ἐπίσης, et pro ταῦτα ſcribitur ταυτά. Quare ἐπίσης Zeunio videtur gloſſema eſſe, quo quis explicauerit verba ταυτὰ ἐμοί, praeſertim cum Thomas Mag. dicat elegantius eſſe ἐξίσης.

Ἐπισθένης, *Epiſthenes.* gente dicitur et Amphipolitanus et Olynthius. Hutchinſonus enim eundem intelligendum eſſe putabat. Sed obſtare huic ſententiae videtur pronomen τις, quod A. 7, 4, 5. Epiſthenis Olynthii nomini adiectum eſt. A. 1, 10, 5. Ἐπισθένης δὲ Ἀμφιπολίτης (all. Μεγαλοπολίτης) ἦρχε τῶν πελταστῶν. 4, 6, 1. Ἐπισθένῃ (all. Κλεισθένῃ) Ἀμφιπολίτῃ παραδίδωσι φυλάττειν. §. 2. Ἐπισθένης (all. Κλεισθένης) ἠράσθη τοῦ παιδός.

7,

7, 4. 5. Ἐπισθένης δὲ ἦν τις Ὀλύνθιος παιδεραστής. §. 6. Huc pertinent Suidae verba: Ἐπισθένης. οὗτος ἦν ἐπὶ Σεύθου (h. e. Seuthae temporibus) τῶν Θρᾳκῶν βασιλέως ἐπίῤῥητος ἐπὶ παιδεραστίᾳ. Kuſterus nihil monuit.

*ἐπισιμοῦν. E. 5, 4. 50. legebatur olim ἐπισιμώσας. Et Franc. Portus dicit, verbum eſſe militare, quod ſignificet *agmen porrectum contrahere et ex longiore latius et firmius reddere.* Sed quia ibi poſcitur verbum, quod habeat notionem aliorſum vertendi, et quia ἐπισιμοῦν alias non occurrit, recte Leuncl. aliique reſcripſerunt ἀποσιμώσας. v. ἀποσιμοῦν.

ἐπισιτίζεσθαι, *frumentari, cibaria s. commeatum ſibi comparare.* Schol. Thucyd. 6, 94. ἐπισιτισάμενοι, ἤγουν ἐφόδια λαβόντες. et 8, 95. ἐπισιτιζόμενοι, ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντες. Thom. Mag. in v. σιτοῦμαι· ἐπισιτίζομαι, τὸ ἐφόδια ἁπλῶς λαμβάνω, ἢ μετὰ τὸ φαγεῖν λαμβάνω, καὶ οὕτως ἀπέρχομαι. v. ibi interpp. A. 1, 4, 18. κῶμαι μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου. ἐνταῦθα — ἐπεσιτίσαντο. 1, 5, 4. ἐνταῦθα ἔμειναν — καὶ ἐπεσιτίσατο τὸ στράτευμα. Leuncl. *exercitui frumentatione proſpiciebatur.* 3, 4, 10. 4, 7, 18. 7, 7, 1. Πο. 4, 48. it. pecunia, A. 7, 1, 5. ἤχθοντο ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν. E. 2, 1, 13. ἀνήχθησαν ἐς Σηστὸν, ἐκεῖθεν δὲ εὐθὺς ἐπισιτισάμενοι ἔπλευσαν. Fortaſſis de iis, qui coemunt victum, intelligi poſſunt etiam hi loci: A. 2, 4, 3. οὐδ' ὁπόθεν ἐπισιτιούμεθα. 6, 2, 3. ὁπόθεν ἐπισιτισάμενοι πορευσόμεθα.

ἐπισιτισμὸς, ¶ 1) *frumentatio.* A. 1, 5. 9. μὴ διατρίβων, ὅπου μὴ ἐπισιτισμοῦ ἕνεκα — ἐκαθέζετο. ¶ 2) *commeatus.* Heſych: ἐφοδιασμός. A. 7, 1, 6. οἱ στρατιῶται ἐπισιτισμοῦ δεόμενοι — ἀθυμοῦσι. ¶ 3) E. 3, 2, 19. ἐγένετο αὕτη ἡ στρατεία ὥσπερ ἐπισιτισμὸς τῇ Πελοποννήσῳ. Agitur de Lacedaemoniis cum aliis ſociis in Elidem irruentibus, et multam inde praedam abigentibus. Intelligendum igitur eſt non modo de frumentatione, ſed etiam de varia praeda abducta, et de deuaſtatione.

ἐπισκέλησις, v. ἐπίκλισις.

ἐπισκεπτέον, *conſiderare oportet.* Απ. 2, 6, 8. τὰ παρὰ τῶν θεῶν, auguria

ria et extra, ἐπισκεπτέον εἰ συμβουλεύουσιν.

ἐπισκέπτεσθαι, ¶ 1) *inspicere, videre an recte se habeant omnia.* c. acc. Π. 6, 3, 10. ἐπισκέψασθε καὶ τὰ τῶν ἵππων καὶ τὰ ὑμῶν αὐτῶν ὅπλα. c. acc. et aduerbio vel pronomine interrogandi. Π. 7, 1, 5. ἐπισκέψομαι ἕκαστα πῶς ἡμῖν ἔχει. E. 3, 2, 5. σκεψάμενοι τὰ ἄλλα ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ. A. 3, 3, 11. ἣν αὐτῶν ἐπισκεψώμεθα τίνες πέπανται σφενδόνας. ¶ 2) *videre num serui recte faciant.* O. 10, 11. ἐπισκέψασθαι καὶ σιτοποιόν. Hesych: ἐπισκέπτει· — ἐφορᾷ. c. ὅπως. O. 11, 16. ταῦτα ἐπισκεψάμενος ὅπως ἕκαστα γίγνεται, μεταῤῥυθμίζω. ¶ 3) *inuisere aegrotum.* Απ. 3, 11, 10. ἀῤῥωστήσαντος φίλου, φροντιστικῶς ἐπισκέψασθαι. c. acc. et ὅπως. Π. 5, 4, 5. ὡς ἐπισκέψαιτο τὸν Γαδάταν, ὅπως ἔχει ἐκ τοῦ τραύματος. ¶ 4) *explorare.* O. 9, 11. ταμίαν ἐποιησάμεθα, ἐπισκεψάμενοι ἥτις ἐδόκει εἶναι ἐγκρατεστάτη. Απ. 4, 2, 25. ἵππους ὠνούμενοι — οὐ πρότερον, πρὶν ἂν ἐπισκέψωνται, πότερον εὐπειθής ἐστι. ¶ 5) *argumentis s. exemplis adhibitis considerare.* E. 2, 3, 18. p. 98. εἰ δὲ μὴ ἄλλως γνωστὸν ὅτι ἀληθῆ λέγω, ὧδε ἐπισκέψασθε. Ιερ. 3, 6. c. acc. et particulis interrogandi, Ιερ. 3, 1. εἰ ἀγαθὸν, — τοῦτο ἐπισκεψώμεθα. Απ. 4, 6, 14. τί οὖν; οὐκ ἐκεῖνο ἐπισκεψώμεθα, τί ἐστιν ἔργον. Ita Well. e margg. Sed vulgo in editis est ἐπεσκεψάμεθα, pro quo Ernesti vel ἐπισκεψαίμεθα vel ἐπισκεψόμεθα reponendum putabat. Posterius probatur Hindenburgio, quia etiam alias post τί οὖν sequi solet indicatiuus. 1, 6, 4. ἴθι οὖν ἐπισκεψώμεθα, τί χαλεπὸν ᾔσθησαι. O. 6, 14. ὅπως τοὺς ἔχοντας — ἐπισκεψαίμην, τί ποτ᾽ ἐργαζόμενοι — ἀξιοῖντο. Απ. 4, 2, 25. ἑαυτὸν ἐπισκεψάμενος, ὁποῖός ἐστι. c. εἰ, *num*, Απ. 1, 5, 1. ἐπισκεψώμεθα εἴ τι προὐβίβαζε. 1, 7, 1. Perfectum passiui pro medio, Απ. 3, 5, 6. ταῦτά γε οὐκ ἐπέσκεμμαι.

ἐπισκευάζειν, (et ἐπισκευάζεσθαι) ¶ 1) *reficere.* a) naues, de quibus Pollux 1, 125. τὰς πεπονηκυίας καὶ κεκακωμένας ἔστι θεραπεῦσαι, ἐπισκευάσαι, ἐπισκευάσασθαι. vbi v. Kuhn. Αθ. 3, 4. διαδικάζειν, εἴ τις τὴν ναῦν μὴ ἐπισκευάζει, *im baulichen Wesen erhält.* E. 1, 5, 6. τὰς ναῦς — ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύ-

χων

αὐτάς. 2, 1, 7. 2, 2, 1.
66. b) templa, A. 5,
.τὸν ναὸν ἐπισκευάζειν.
5, 1. μεγαλοπρεπέστε-
ερα ἐπισκευάσομεν. c)
um, E. 4, 8, 8. ἐπι-
κόσας τὸ τῶν Κυθηρίων
ος. Sic Pollux 10, 16.
ευάσαι τὸ τεῖχος. ¶ 2)
onere. Suidas: ἐπι-
κάσασθαι · ἐπιφορτίζε-
. Pollux 1, 139. σκευ-
ων μὲν ὄνων, ἐπισκευα-
νων δὲ βοῶν ὑφ' ἁμά-
cf. Wessl. ad Act.
15. Sed ap. Xenoph.
urrus, Π. 7, 3, 1. τὰ
ιατα — ἐφ' ἁμαξῶν ἐπι-
άσαι. ¶ 3) *onerare,*
acken. E. 7, 2, 18. ἐ-
ευασάμενοι ὑποζύγια.
equos instruere fre-
ephippiis, etc. He-
: ἐπισκευασάμενοι ·
rtassis legendum ἐπε-
ασμένοι) εὐτρεπισθέν-
cf. Poll. 10, 14. E. 5,
. τοὺς ἵππους ἐπεσκευ-
ένους ἔχων. ¶ 5) Πο. 4,
γων οὐδὲ φθονεῖ οὐδεὶς
ἐπισκευαζομένοις. Le-
l. *fabricas nouas in-*
tentibus. Sed est po-
: *argentifodinas au-*
tibus s. *meliores red-*
tibus et conseruanti-
. *nouam laboris at-*
adeo lucri materiam
parantibus. Possit
m passiue accipi, et
ις repeti ex praece-
dente ἔργων: *quae au-
gentur* s. *in melius resti-
tuuntur.* Similiter Fr.
Portus: *nouis apparati-
bus.*

ἐπίσκεψις, ¶ 1) *inspectio.* O. 8, 15. θαυμάσας τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ, qui explorabat an omnia suo loco iacerent. ¶ 2) *speculatio, obseruatio.* K. 10, 22. ἐπισκέψεις — καὶ μεταδρομαί. ¶ 3) *consideratio, perpensio.* O. 2, 17. ἄξιόν μοι ἔδοξε εἶναι ἐπισκέψεως ὅ τι εἴη τοῦτο. ¶ 4 *meditatio.* Απολ. 8. οἱ θεοί μου ἐναντιοῦντο τῇ τοῦ λόγου ἐπισκέψει. ¶ 5) *disputatio.* Aπ. 4, 6, 1. τὸν τρόπον τῆς ἐπισκέψεως δηλοῦν.

ἐπίσκιος, v. πολύσκιος.

ἐπισκοπεῖν, ¶ 1) *adspicere, conspicere.* K. 12, 21. ὑπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ οἰόμενοι ἐπισκοπεῖσθαι. ¶ 2) *diligenter circumspicere.* c. εἰ, Aπ. 2, 1, 22. κατασκοπεῖσθαι ἑαυτήν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται. ¶ 3) *speculari, obseruare.* K. 9, 17. Sic Σ. 1, 12. ἀπέβλεψεν εἰς τὸν Αὐτόλυκον, δηλονότι ἐπισκοπῶν, τί ἐκείνῳ δόξειε, *obseruans, attendens.* ¶ 4) *inspicere, videre num rectum sit.* E. 3, 2, 9. imperator ἐπισκοπῶν τὰς πόλεις. ἐάρα — καλῶς ἐχούσας. Λ. 2, 2. παιδονόμον

μον ἐπισκοποῦντα εἴ τις ῥᾳδιουργοίη. De aliis praefectis, O. 4, 6. rex τοὺς πρόσω ἀποικοῦντας, πιστοὺς πέμπει ἐπισκοπεῖν. 8. 15. proreta dicit: ἐπισκοπῶ — πῶς κεῖται τὰ ἐν τῇ νηΐ. 9. 14. vbi eſt de cenſoribus. Sic ¶ 5) *luſtrare.* A. 2, 3. 1. τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν. ¶ 6) *inuiſere aegrotos.* Pollux 3, 108. ἐπὶ νοσοῦντος. ἐπισκοπεῖν φησι Ξενοφῶν. Π. 8, 2, 12. ὁπότε τὶς ἀσθενήσειε — ἐπεσκόπει. O. 15, 9. τῷ περιϊόντι ἰατρῷ, καὶ ἐπισκοποῦντι (Margg. περισκοποῦντι) τοὺς κάμνοντας. ¶ 7) *conſiderare, disquirere.* Λ. 9, 1. ἐπισκοπῶν τις ἂν εὕροι. Verti etiam poteſt *attendens.* Απ. 3. 5, 1. διαλογιζόμενοι περὶ αὐτῶν ἐπισκοπῶμεν. O. 3, 14. οὐδὲν οἷον τὸ ἐπισκοπεῖσθαι, *nihil melius eſt, quam vt ea de re inquiratur.* 4, 5. c. acc. Π. 8, 8, 13. τὰ ἔργα αὐτῶν ἐπισκοπῶν. Απολ. 15. c. acc. particip. pro inf. O. 2, 17. εὗρον ἐπισκοπῶν πάνυ οἰκείως ταῦτα γιγνόμενα. c. εἰ, *num,* aliisque interrogandi particulis, Λ. 1, 10. εἴ τι — ἀπετέλησεν, ὁ βουλόμενος ἐπισκοπείτω. Stobaeus: σκοπείτω. Απ. 3, 2, 4. ἐπισκοπῶν, τίς εἴη ἀγαθοῦ ἡγεμόνος ἀρετή. Etiam praecedente accuſatiuo, Ιερ. 8, 2. ἐπισκοποῦντες δὲ αὐτό, εἰ οὕτως ἔχει, μήπω ἐκεῖνο σκοπῶμεν. Απ. 4, 2, 24. ἐπεχείρησας σαυτὸν ἐπισκοπεῖν, ὅστις εἴης. Similiter in margg. E. 5, 2, 8. τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπισκοποῦντας τοὺς ξυμμάχους, ὁποῖοί τινες — ἐγεγένηντο. Sed vulgo editur τῶν ξυμμάχων. c. ὧδε, Απ. 3. 8, 8. ἐπεσκόπει δὲ ὧδε. Σ. 8, 35.

ἐπισκοπεῖσθαι, ¶ 1) *inſpicere.* De hera, O. 10, 10. περιελθεῖν ἐπισκοπουμένην καὶ εἰ κατὰ χώραν ἔχει. ¶ 2) *inſpicere iubere.* De rege Perſarum, O. 4, 8. ὁπόσην μὴ αὐτὸς ἐφορᾷ, πέμπων πιστοὺς ἐπισκοπεῖται. ¶ 3) *conſiderare.* Λ. 3, 1. ὁ βουλόμενος καὶ ταῦτα ἐπισκοπείσθω. ¶ 4) *conſiderando, vel videndo explorare.* Π. 5, 2. 11. ὁ Κῦρος — ἐπεσκοπεῖτο, εἴ τι δυνατὸν τοὺς πολεμίους ἀσθενεστέρους ποιεῖν.

*ἐπισκυθρωπάζειν, *frontem contrahere.* Hermogenes form. orat. 2, 4. Ξενοφῶν λέγων τοὺς κύνας ἐπισκυθρωπάζειν καὶ πάλιν μειδιᾷν. Nempe Hermog. dicit, ſuaue eſſe, ſi brutis tribuatur, quod homini eſt proprium. cf. Poll. 6, 29. vbi eſt

ἐπι-

ἐπισκυθρωπάζων συμπότης. K. 8, 5. canes ἐπισκυθρωπάσασαι διὰ τοῦ ἴχνους — διατρέχουσι.

ἐπισκώπτειν, ¶ 1) *iocari*. Π. 1. 3. 9. ὁ Ἀστυάγης ἐπισκώπτων ἔφη. Ἀπ. 1. 3, 7. Σ. 8. 4. ¶ 2) *irridere*. E. 4. 4. 17. ὥστε οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐπισκώπτειν ἐτόλμων, ὡς οἱ σύμμαχοι φοβοῖντο. Ἀπολ. 23. c. acc. Ἀπ. 4, 4, 6. ὥσπερ ἐπισκώπτων (ed. Parif. ἀποσκώπτων) αὐτὸν ἔφη. Σ. 1, 5. c. acc. rei, Ἀπ. 3, 11, 16. ἐπισκώπτων τὴν αὐτῆς ἀπραγμοσύνην ἔφη.

ἐπισπᾷν, *attrahere*. Eſt verbum proprium de ianuam clauſuro. Vnde etiam ῥόπαλον dicitur ἐπισπαστήρ. v. Poll. 10. 22. 25. E. 6, 4. 36. ἐπισπάσασα τὴν θύραν, εἴχετο τοῦ ῥοπάλου.

ἐπισπᾶσθαι, ¶ 1) *ſecum trahere*. A. 4. 7. 9. ἰδών τινα θέοντα — ἐπιλαμβάνεται, ὡς αὐτὸν κωλύσων. ὁ δ' αὐτὸν ἐπισπᾶται. ¶ 2) Metaphorice *eo pertrahere ſecum, vt.* c. inf. Π. 5. 5. 5. ἐκρατεῖτο ὑπὸ τῶν δακρύων. ὥστε καὶ τὸν Κῦρον ἐπεσπάσατο ἐμπλησθῆναι δακρύων τὰ ὄμματα.

ἐπισπερχῶς, *diligenter*. Heſych: μετὰ σπουδῆς. Π. 4. 1, 2. p. 2-0. ἐπισπερχῶς παρηγγύα.

ἐπίσπεσθαι (poet Port.), *ſequi*. Heſych. interpretatur verbo ἐπακολουθῆσαι. A. 4. 1, 5. μήτις — ἐκ τοῦ ὄπισθεν ἐπίσποιτο. c. dat. Π. 4, 5, 17. τοὺς ἐμοὶ ἐθελουσίους ἐπισπομένους. In marg. Steph. eſt quoque ἐφεσπομένους, in edd. vett. ἐπισπομένους.

ἐπισπεύδειν, ¶ 1) *feſtinare iubere*. E. 5, 1, 30. διέπεμπε τῶν ἱππέων — ἐπισπεύσοντας, *qui finitimos arma capere celeriter iuberent*. ¶ 2) *feſtinanter et libenter accedere*. Πο. 3, 4. peregrini mercatores τιμώμενοι — πρὸς φίλους ἐπισπεύδοιεν. ¶ 3) De aqua et oleo: Σ. 7, 4. ταῦτα οὐκ εἰς ταὐτὸ τῷ οἴνῳ ἐπισπεύδει, *non eadem efficiunt quae vinum*. Sic Leuncl. Sed Zeunius, fortaſſe rectius: *hae quaeſtiones vino non conueniunt*. §. 3. dixit συμποσίῳ οὐδὲν προςήκει.

ἐπισταμένως, *perite, prudenter*. Videri poſſit rarum eſſe. Nam Pollux 4. 8. ἐπισταμένως, inquit, παρ' Ὁμήρῳ. Cf. 5, 145. et Heſych. Π. 1, 1, 3. ἤν τις ἐπισταμένως τοῦτο πράττῃ.

ἐπίστασθαι, ¶ 1) *ſcire*. A. 5, 7, 4. ὑμεῖς δὲ ἐπίστασθε (all. εὖ ἴστε) δήπου, ὁπόθεν

πόθεν ὁ ἥλιος ἀνίσχει. 7, 7, 6. c. acc. O. 18, 1. εἰς τοῦτο (hac de re) ταυτὰ ἐμοὶ ἐπιστάμενος. c. ὅτι, A. 5. 1. 6. εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς, ὅτι ἥξει πλοῖα, *ſi certo ſciremus.* E. 2, 3, 18. p. 97. ἠπιστάμην, ὅτι καὶ οἱ πρόθυμοι — ὑπόπτως ὑμῖν ἕξοιεν. c. ὡς, Π. 2, 3, 10. ὅπως — ἐπίστωνται ὡς δεῖ ἀπιέναι. Cod. Guelf. et edd. vett. ἐπιστῶνται. c. acc. et inf. Π. 1, 5, 7. p. 55. ἐπίστασθε τὰ μεγάλα πειρώμενον (np. ἐμὲ) ὁρμᾶσθαι. c. acc. particip. pro inf. Π. 1, 5, 7. p. 54. οὓς ἐγὼ σαφῶς ἐπίσταμαι ἰδιώτας ὄντας. A. 6, 6, 10. Sed c. nominat. Ιπρ. 8, 10. ὧν ἂν σαφῶς ἐπιστῶνται ἥττους ὄντες. c. acc. et ὅτι, Π. 3, 2, 7. τοῦτο ἐπίστω, *hoc ſcito,* — ὅτι ἐγὼ πολλαπλάσια ἂν ἔδωκα. Hanc formam ἐπίστω Thomas Mag. elegantiorem iudicat, quam ἐπίστασο. Et Moeris p. 163. ἐπίστω, Ἀττικῶς· ἐπίστασο Ἑλληνικῶς. Cf. p. 182. A. 3, 1, 24. 5, 7, 4. τοῦτό γε ἐπιστάμεθα, ὅτι ὁ βορέας — φέρει. E. 4, 1, 17. εὖ ἐπίστω, ὅτι ἄπειμι. c. acc. et οἷ pro ὅτι vel inf. A. 3, 2, 14. ἐπιστάμεθα Μυσοὺς — οἳ ἐν τῇ χώρᾳ οἰκοῦσι — ἐπιστάμεθα δὲ Πεισίδας ὡσαύτως. c. εὖ, Π. 3, 3, 17. εὖ τοῦτο ἐπίστω, οὐ καταφρονοῦσι. §. 18. εὖ δ' ἐπίστασθε — καὶ διδάξετε. 7, 2, 2. A. 1, 4, 8. εὖ γε ἐπιστάσθωσαν, ὅτι οὔτε ἀποδεδράκασιν. 3, 1, 25. E. 2, 4, 13. 3, 5, 8. p. 184. 4, 2, 2. 5, 4, 33. εὖ ἐπίστω, ὅτι πειρασόμεθα. ¶ 2) *noſſe.* c. acc. Π. 8, 5, 7. τὰς χώρας τὰς τῶν ἡγεμόνων ἠπίσταντο οἱ Κύρου ὑπηρέται. A. 1, 3, 12. δύναμιν ἔχει πεζὴν — ἣν πάντες ὁρῶμέν τε καὶ ἐπιστάμεθα. ¶ 3) *intelligere.* Σ. 3, 6. τὰς ὑπονοίας οὐκ ἐπίστανται. ¶ 4) *noſſe artem, peritum eſſe.* Differt ab εἰδέναι. v. εἰδ. it. a δύνασθαι, Π. 3, 2, 12. οὐδ' ἂν ἐπίσταιντο ἐργάζεσθαι, οὐδ' ἂν δύναιντο. it. a μανθάνειν, Π. 3, 3, 25. διὰ τὸ ἐπίστασθαί τε καὶ μεμελετηκέναι ἐν τάξει πορεύεσθαι — ἠπίσταντο γὰρ καὶ ἐμεμαθήκεσαν, ἀσφαλέστατον εἶναι τὸ ὁμόσε ἰέναι. Legitur etiam de iis, qui natura, non doctrina, alicuius rei periti ſunt, Π. 2, 3, 5. p. 118. vbi additur φύσει, cuius ſynonyma ſunt οὐ μαθόντα, εἰς οὐδενὸς διδασκάλου φοιτήσαντα, et οὐ διδασκόμενος. Dicitur ſaepe ſimpliciter, Aπ. 2, 3, 7. ὅταν τις αὐτῷ μὴ ἐπιστάμενος ἐγχειρῇ χρῆσθαι. 3, 1, 11. ἣν γὰρ ἐπίστηται, np. τὰ τακτικά. 3, 5,

5, 21. οἱ ἥκιςα ἐπιςάμενοι (πρ. ἄρχειν) ἄρχουσιν αὐτῶν — οὐδὲ εἷς ἐπίςαται (i. e. potest) ἄρχειν, μὴ ἐπιςάμενος. 3, 6, 17. τοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐκ τῶν μάλιςα ἐπιςαμένων ὄντας. Oppon. ἀμαθεςάτων. 3, 9, 11. ἐν τῇ νηὶ τὸν ἐπιςάμενον, πρ. ἄρχειν — πειθομένους τῷ ἐπιςαμένῳ — ἐπίςασθαι — τοῖς ἐπιςαμένοις. 3, 14, 6. 4, 2, 4. 4, 7, 1. Σ. 2, 9. γυναῖκα διδασκέτω, ὅ τι βούλοιτ' ἂν αὐτῇ ἐπιςαμένῃ χρῆσθαι. c. acc. Π. 6, 2, 11. p. 373. οὗτοι (fabri et sutores) — ἃ ἐπίςανται, τῷ βουλομένῳ μισθοῦ ὑπηρετοῦντες. Ἀπ. 2, 3, 10. οἷς (i. e. ἐκείνοις, ἃ) καὶ σὺ ἐπίςασαι — αὐτὸν ἀλόντα. 2, 6, 13. O. 1, 3. 4. Σ. 2, 19. Sic Σ. 8, 39. ποῖα ἐπιςάμενος, quibus artibus. c. inf. didicisse, recte posse. Π. 1, 6, 6. ἐπιςαμένους — τοξεύειν — κυβερνᾷν. §. 7. ἐπίςασθαι (all. ὑφίςασθαι) ἀνθρώπων ἄλλων προςατεύειν. A. 3, 3, 11. 5, 7, 15. 7, 3, 12. Ἀπ. 1, 1, 9. 3, 9, 10. O. 1, 12. ἣν ἐπίςηταί γε πωλεῖν — ὃς μὴ ἐπίςηται χρῆσθαι — εἰ μή τις ἐπίςαιτο (All. ἐπίςηται) χρῆσθαι. §. 14. etc. 2, 11. legitur ter, in quo numero est ἐπιςηθῆναι χρῆσθαι. Leuncl. malebat ἐπίςασθαι. Sed Aem. Portus in notis ἐπιςηθῆναι dicit esse pro medio, et defendit, vt etiam Bach. Sic Fr. Portus ait quasi de scientia et arte legi E. 3, 4, 9. μειοῦν τοὺς φίλους ἠπίςω, (quod est pro communi ἠπίςασο) — εἰ μὴ ἐπιςαίμην ἀντιτιμᾷν. c. aduerb. v. Συμ. sl. ¶ 5) *memoria tenere.* Σ. 3, 6. ἐπίςανται ταῦτα τὰ ἔπη. ¶ 6) *arte facere.* Ιπ. 11, 6. ἃ ἵππος ἀναγκαζόμενος ποιεῖ, οὔτ' ἐπίςαται, οὔτε καλά ἐςι. ¶ 7) *posse.* Hesych: ἐπίςαμαι· δύναμαι. it. ἐπιςάμεθα· δυνάμεθα. Cf. supra nr. 4. c. inf. A. 1, 3, 15. καὶ ἄρχεσθαι ἐπίςαμαι. Non admodum differre videtur a δύνασθαι, Ἀπ. 4, 2, 26. διαγιγνώσκουσιν ἅ τε δύνανται καὶ ἃ μή· καὶ ἃ μὲν ἐπίςανται πράττοντες — εὖ πράττουσιν· ὧν δὲ μὴ ἐπίςανται, ἀπεχόμενοι. ¶ 8) *solere.* A. 1. 4, 14. χάριν — ἀποδώσει. ἐπίςαται δ' εἴ τις καὶ ἄλλος. c. inf. O. 21, 4. οὐδ' αἰσχύνεσθαι ἐπιςαμένους. E. 4, 1, 14.

ἐπίστασις, ¶ 1) *inhibitio, cum quis gradum sistit.* v. Thom. Mag. in v. ἐπέχω. A. 2, 4, 14. ὅσον χρόνον τὸ ἡγούμενον ἐπιςῇ, τοσοῦτον — δι' ὅλου τοῦ ςρατεύματος γίγνεσθαι τὴν ἐπίςασιν. All. perperam: ἐπίτασιν. ¶ 2) *inspectio,* cu-

curatio. Απ. 1, 5, 2. ἐπιτρέψαιμεν — ἔργων (agriculturae) ἐπίστασιν. Sed rectius Stobaeus: ἐπιστασίαν, h. e. προστασίαν, interprete *Suida.*

ἐπιστατεῖν, ¶1) *praeesse, ducis munere fungi.* A. 2, 3, 7. ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει. Suidas, laudans hunc locum: ἐπεστάτει· ἦρχε, ἡγεμόνευεν. c. gen. Π. 1, 1, 2. de pastoribus: ὧν ἂν ἐπιστατῶσι ζώων. Απ. 2, 8, 3. ἔργων ἐπιστατοῦντα, συγκομίζοντα καρπούς. Est periphrasis τοῦ ἐπιτρόπου. ¶2) *curare vt fiat, instituere, docere.* Π. 8, 1, 6. ἤρχετο δ' ἐπιστατεῖν τοῦ οἵους δεῖ εἶναι τοὺς κοινῶνας.

ἐπιστάτης, ¶1) *praefectus* quicunque. Poll. 7, 183. τοὺς δὲ ἐφεστηκότας τῇ ἔργων ἐπιμελείᾳ οἱ Ἀττικοὶ ἐπιστάτας ἔργων λέγουσι. Π. 8, 6, 7. πολλαὶ πράξεις ὀλίγοις ἐπιστάταις. Sic de eo, *qui rerum summae praeest.* v. c. de rege, Π. 8, 1, 2. ὅταν ὁ ἐπιστάτης βελτίων γένηται. De *paedotriba,* Απ. 3, 5, 18. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι πείθονται τοῖς ἐπιστάταις. De eo, *qui in certaminibus bellicis de certantium virtute iudicat et praemia dispensat.* Poll. 3, 145. τοὺς δὲ βραβευτὰς καὶ ἐπιστάτας ὠνόμαζον. Π. 2, 2, 11. διατάττοντα ἐμὲ τοὺς ἐπιστάτας. Λ. 8, 4. οἱ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἐπιστάται — κολάζουσιν. De eo, *qui praeest operis in agro.* Hesych: ἐπιστάτης· ἐπίτροπος. Cf. tamen nr. 3. Π. 8, 1, 3. ἔργων ἐπιστάται. *in argentifodinis,* Απ. 2, 5, 2. ἐπιστάτην εἰς τἀργύρια πρίασθαι. De *gubernatore nauis,* O. 21, 3. cf. Απ. 3, 5, 18. ¶2) Magistratus Athenis, forte delectus ex aliqua prytanum decuria, qui vnum diem imperabat. Cf. Poll. 8, 96. Απ. 1, 1, 18. βουλεύσας καὶ ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος. v. Ernest. ad h. l. omninoque Ioh. Luzac disquisitio de Epistatis ac Proedris Atheniensium et de Socrate Epistate, quae adiecta est eius orationi de Socrate ciue (Lugd. Bat. 1796. 4.) p. 89—123. Απ. 4, 4, 2. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπιστάτης γενόμενος. Praeerat enim concionibus populi, et hunc in suffragia mittebat. ¶3) Differt ab ἐπιτρόπῳ, O. 21, 9. v. ἐπίτρ. nr. 3. ¶4) In acie: *miles post* πρωτοστάτην *collocatus.* v. Aelian. tact. 5. Arrian. p. 21. it. Suid. et Poll. 1, 127. et infra πρωτοστάτης. Π. 8, 1, 3. ὅτι εἴ γε μάχης ποτὲ δεήσοι,

ἥσσοι,

ἦσοι, ἐκ τούτων αὐτῷ καὶ παραστάτας καὶ ἐπιστάτας ληπτέον εἴη. Ιπρ. 2, 4. Sic eleganter Π. 3, 3, 26. homotimi in proelio ſe excitantes, περιορῶντες ἀλλήλους, ὀνομάζοντες παραστάτας, ἐπιστάτας, vocantes quemque παραστάτην ſuum et ἐπιστάτην.

ἐπιστατητέον, *praeeſſe oportet.* O. 7, 35. τούτων σοι ἐπιστατητέον.

ἐπιστέλλειν, ¶ 1) *ſcribere in epiſtola.* Π. 4, 5, 12. ἀναγνῶναι δέ σοι ἃ ἐπιστέλλω (Margg. τὰ ἐπιστελλόμενα) βούλομαι. ¶ 2) *per epiſtolam petere.* c. inf. Π. 5, 5, 1. Κῦρος πέμπει πρὸς Κυαξάρην, καὶ ἐπέστελλεν ἥκειν αὐτόν. ¶ 3) *per legatum nunciare,* vel verbis vel litteris. Π. 1, 4, 26. ποιῆσαι, ὥσπερ ὁ Κῦρος ἐπέστειλεν. pro quo antea eſt ἀποπέμψαι καὶ εἰπεῖν. 3, 3, 1. ἔπεμπε τὸν ἄγγελον, ἐπιστείλας ὅσαπερ ἔφη. 5, 4, 13. A. 7, 6, 32. ἐπέστελλον ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι τῷ Ξενοφῶντι, np. per nuncios vel per epiſtolas. Codd. Eton. et Guelf. vt edd. vett. habent ἔπεμπον, quod Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 2, 81. praefert, dicens, πέμπειν ſaepe abſolute poni ita, vt ſit *miſſo nuncio ſignificare,* vel etiam *per literas.* ¶ 4) *legatos dicere iubere. legatis mandata dare.* v. Abreſch. dilucc. Thucyd. 2, 6. et 4, 8. Π. 2, 4, 19. τὸν ἄγγελον, ἐπιστείλας ταῦτα, ἔπεμψε. 3, 2, 14. 6, 2, 1. E. 5, 1, 29. ὅτι οὐκ ἐπεσταλμένα σφίσι ταῦτα εἴη. ¶ 5) *mandare* ſ. *mandata dare* in vniuerſum, *vel coram vel per literas.* Suid. et Phauorin: ἐπιστέλλει· ἐντέλλεται, ὑποτίθεται. Ammonius quidem ita distinguit: ἐπιστεῖλαι μὲν, διὰ γραμμάτων. ἐπισκῆψαι δὲ, διὰ λόγων. Sed rectius praecipit Thomas in v. ἐπετειλάμην· ἐπισκῆψαι μὲν τὸ αὐτοπροσώπως προστάξαι· ἐπιστεῖλαι δὲ, οὐ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελεῦσαι. Π. 5, 3, 9. τὰ ἐπισταλέντα. c. dat. Π. 4, 5, 12. p. 248. ἐγὼ ἐπιστέλλω σοι περὶ τῶν Περσῶν, ἥπερ γέγραπται. c. inf. Π. 4, 5, 12. p. 247. πέμπων — εἰς Πέρσας, ἐπιστέλλω, ὁπόσοι ἂν ἴωσιν ὡς ἐμὲ — σοὶ ὑπάρχειν. E. 1, 5, 6. c. dat. et inf. Π. 4, 5, 12. p. 246. Κῦρος αὐτῷ ἐπέστειλε — λέγειν — ἀποδοῦναι. 6, 2, 1. ἐπέσταλται τοῖς παρ' ἐμοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν σὺ κελεύῃς. A. 7, 2, 3. E. 3, 1, 1. οἱ Ἔφοροι τῷ ναυάρχῳ ἐπέστειλαν (haud dubie per ſcytalam) ὑπηρετεῖν.

-ειν. 3, 2, 5. 4, 2, 1. 6, 4, 2. c. dat. acc. et inf. Π. 7, 4, 5. ἐπέστελλε Ἀδουσίῳ συμμίξαντα πρὸς Ὑστάσπην ἄγειν. Diſerte de mandatis per litteras videtur eſſe E. 1, 5, 2. Κῦρος τὸν πατέρα ἔφη ταῦτα ἐπεσταλκέναι. §. 3. παρ' ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ. All. perperam ἀπέστειλε. Nam 1, 4, 1. rex ei epiſtolam dederat. Potuit tamen rex etiam verbis ſimul mandata dediſſe. ¶ 6) *praecipere, iubere, edicere.* Π. 4, 1, 10. σύμπεμψόν μοι — τινὰ, ὃς ἐρεῖ tuo exercitui, ἃ ἂν σὺ ἐπιστείλῃς. 4, 5, 6. κελεύει λέγειν — ταῦτα ἐπέστελλεν. Αγ. 1, 14. et E. 3, 4, 11. ¶ 7) De morituris, qui quaedam facienda praecipiunt. v. Valckenar. ad Eurip. Hippol. 858. Π. 7, 3, 5. ἡ τροφὸς περιεκάλυπτεν ἄμφω, ὥσπερ ἡ Πάνθεια ἐπέστελλεν. A. 5, 3, 7. Xenophon in proelium iturus ἐπέστειλεν, ἢν μὲν σωθῇ — ἀποδοῦναι· εἰ δέ τι πάθοι — E. 1, 7, 7. ἐπιστέλλειν αὐτῷ τοὺς in mari ἀπολλυμένους — ἀπαγγεῖλαι. ¶ 8) Perperam aliquo loco inſeritur ὁ ἐπιστέλλων. v. ἔρχεσθαι nr. 1.

ἐπιστήμη, ¶ 1) *ſcientia.* Oppon. φύσις, Απ. 3, 1, 6. πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπιστήμῃ. Iungitur c. μάθησις, Απ. 4, 2, 20. δοκεῖ σοι μάθησις καὶ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου εἶναι, ὥσπερ τῶν γραμμάτων; Quid ſit, apparet ex Απ. 4, 6, 7. οἱ σοφοὶ, ἐπιστήμῃ σοφοί εἰσι — τίνι ἄλλῳ τις ἂν εἴη σοφὸς, εἴ γε μὴ ἐπιστήμῃ; — ἐπιστήμη ἄρα σοφία ἐστίν. O. 1, 1. οἰκονομία ἐπιστήμης τινὸς ὄνομα. 2, 12. 20, 2. K. 2, 3. ¶ 2) *ars.* Ιερ. 2, 2. ἐπιστήμαις ἀρίστους, *artibus praeſtantiſſimos.* Σ. 3, 5. εἰπεῖν τὴν τέχνην, δι' ἧς ταῦτα ἀπεργάζομαι — σὺ αὖ λέγε, ἐπὶ ποίᾳ ἐπιστήμῃ μέγα φρονεῖς. O. 3, 15. τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ἑκάστην ἐργαζομένους. Pro eo 4, 1. eſt τῶν τεχνῶν ἐργάτας. Ibid. κάλλισται τῶν ἐπιστημῶν — τοὺς πράττοντας αὐτάς. ¶ 3) Iungitur variis verbis. c. ἐργάζεσθαι et πράττειν. v. n. 2. c. ἐκβάλλειν, *obliviſci,* Απ. 3, 12, 6. c. ἔχειν, O. 1, 16. 17. c. κτᾶσθαι, O. 15, 1. ἐπειδὰν — ἐπιστήμην κτήσῃ αὐτῷ, *poſtquam ipſe eum docuiſti.*

ἐπιστημόνως, *perite, ſcite.* Π. 1, 5, 7. p. 54. οἳ ἂν τοξεύωσιν — ἐπιστημόνως. Comparat. O. 3, 14. ἐπιστημονέστερον ἐμοῦ σοι πάντα ἐπιδεῖξαι.

ἐπιστήμων, *ſciens, peritus.* O. 21, 5. ἀγαθοὶ καὶ ἐπι-

ἐπιστήμονες ἄρχοντες. c. acc. (Regit enim caſum ſui verbi) Π. 3, 3, 7. ἐπιστήμονες τὰ προσήκοντα τῇ ἑαυτῶν ἕκαστος ὁπλίσαι. Ο. 2, 16. ἕκαστα ἐπιστημονέστατοι. c. gen. Π. 2, 1, 9. ἐπιστήμονα τῶν στρατιωτικῶν. §. 16. Α. 2, 1, 6. ἐπιστήμων τῶν περὶ τὰς τάξεις καὶ ὁπλομαχίαν. Απ. 3, 1, 5. ἵνα ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὦμεν. 4, 7, 1. Ιππ. 4, 6. τοὺς ἐπιστημονεστάτους ἑκάστων τόπων. c. inf. Ο. 19, 16. γεωργεῖν — ἐπιστήμων. c. ποιεῖν, *inſtituere*. Ο. 7, 41. ὁπόταν ἀνεπιστήμονα ταλασίας — ἐπιστήμονα ποιήσῃς — ἐπιστήμονα καὶ πιστὴν — ποιησαμένη. 19, 17.

ἐπιστολεύς, legatus nauarcho apud Lacedaemonios additus, vt, ſi quid accidiſſet, illi ſuccederet, et ibi, vbi nauarchus non poſſet, rem gereret. Poſſit verti *legatus claſſis* ſ. *nauarchi*. Polluce auctore 1, 96. eſt ὁ ἐπὶ τοῦ στόλου διάδοχος τοῦ ναυάρχου. v. ibi Iungermann. it. Scheffer de milit. nau. 4, 5. p. 288. et Crag. de rep. Laced. 4, 5. Sed Valckenar. ad Theocrit. p. 263. ſuſpicatur, quia ἐπιστολεὺς etiam ἐπιστολιαφόρος dicitur, ἐπιστολέα dictum eſſe, qui praefecti mandata (τὰς ἐπιστολὰς) perferret ad claſſiarios. Quae quidem Valckenarii explicatio non conuenit in locos Xenophonteos. Ε. 1, 1, 15. παρὰ Ἱπποκράτους, τοῦ Μινδάρου ἐπιστολέως, ἐς Λακεδαίμονα γράμματα πεμφθέντα, *ab Hippocrate, qui Mindaro interfecto claſſi praefectus erat*. 2, 1, 5. 4, 8, 11. 5, 1, 5. 6.

ἐπιστολή, ¶ 1) *epiſtola*. Π. 2, 2, 2. p. 104. τὴν ἐπιστολὴν δοῦναι ἣν ἔγραψα οἴκαδε — ὅπου ἔκειτο ἡ ἐπιστολὴ — δραμόντα ἐνεγκεῖν τὴν ἐπιστολὴν — ἧκον οἱ ἄνδρες φέροντες τὴν ἐπιστολήν. §. 3. 4, 5, 12. p. 246. Κυαξάρει ἀποδοῦναι τὰ γράμματα — ἐνῆν δὲ τῇ ἐπιστολῇ τάδε. p. 248. 8, 2, 9. 10. Α. 1, 6, 3. γράφει ἐπιστολὴν παρὰ βασιλέα ὅτι ἥξοι — ἐνῆν δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ — τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ. 7, 2, 5. δίδωσιν αὐτῷ — ἐπιστολὴν commendatitiam. Ε. 1, 4, 1. 1, 7, 2. ¶ 2) *ſcriptae conditiones pacis* a rege miſſae. Ε. 7, 1, 27. ἀκουσομένους τῆς παρὰ βασιλέως ἐπιστολῆς. ¶ 3) i. q. ἐντολή, *mandatum*. Heſych. ἐπιστολαί· ἐντολαί, ἐπιταγαί. vbi v interpp. Schol. Aeſchyl. Prometh. 3. ἐπιστολάς· ἐντολάς. cf. Etym. Mag. in v. ἐπετειλάμην, et Schol. Sophocl. Oedip.

Colon. p. 323. ed. Steph. Π. 5, 5, 2. v. ἐντολή. Αγ. 8, 3. ἦλθεν αὐτῷ ἐπιϛολὴ παρὰ βασιλέως — τῷ δὲ φέροντι εἶπεν — ὅτι οὐδὲν δέοι ἐπιϛολὰς πέμπειν. — μηδ' ἂν πάνυ πολλὰς ἐπιϛολὰς δέχωμαι. Sed Perizon. ad Aelian. V. H. 10, 20. vult h. l. ſimpliciter intelligi epiſtolam.

ἐπιστολιαφόρος, i. q. ἐπιϛολεύς. E. 6, 2, 14. Ὑπερμένης δὲ, ὃς ἐτύγχανε ἐπιϛολιαφόρος τῷ Μνασίππῳ interfecto ὤν.

ἐπιστρατεία, *expeditio in aliquem ſuscepta.* A. 2, 4, 1. μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιϛρατείας.

ἐπιστρατεύειν, *expeditionem contra aliquem ſuscipere, bellum inferre.* A. 2, 3, 11. Κῦρον ἐπιϛρατεύοντα πρῶτος ἤγγειλα. E. 4, 6, 1. c. dat. E. 7, 2, 2. ἐπιϛρατευόντων αὐτοῖς ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν Ἑλλήνων. 7, 4, 20.

ἐπιστρατεύεσθαι, *bellum inferre.* c. dat. Π. 8, 5, 12. p. 529. ἤν τις ἐπιϛρατεύηται χώρᾳ Περσίδι.

ἐπιστρατοπεδεύειν, *bellum inferre.* c. dat. E. 4, 8, 33. ἐπιϛρατοπεδεύσας ταῖς πόλεσιν ἐπὶ τὴν Ἄβυδον ἀντεπεϛράτευε. Leuncl. corrigi iubet ἐπιϛρατεύσαντος αὐτοῦ (ſcil. Φαρναβάζου) σὺν ταῖς πόλ. Sed probabilior eſt coniectura Goldhagenii et Mori: ἐπιϛρατοπεδευούσαις vel ἐπιϛρατευούσαις.

ἐπιστρέφειν, ¶ 1) *conuertere.* K. 10, 12. venatorem oportet προβάλλεσθαι τὸ προβόλιον — ἐπιϛρέφοντα τὰς πλευρὰς τὰς εὐωνύμους ἐπὶ τὴν χεῖρα τὴν εὐώνυμον, quam np. praetendit. v. Poll. 5, 23. ¶ 2) *reuerti cogere.* E. 6, 4, 9. ἐπιθέμενοι τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπέϛρεψαν αὐτοὺς in caſtra. ¶ 3) Pro medio: *ſe conuertere.* Ιπ. 8, 12. fugientem oportet ἐπιϛρέψαντα in hoſtem ſequentem ἀνὰ κράτος ἐπικεῖσθαι. K. 10, 15. ¶ 4 *reuerti.* E. 4, 5, 16. ἐδίωκον καὶ ἐπέϛρεφον. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. ἀντιϛρέφειν. v. ibi.

ἐπιστρέφεσθαι, ¶ 1) *conuertere ſe.* De abituro, Σ. 9, 1. συνεξιὼν ἐπιϛραφεὶς (pro ἐπιϛρεψάμενος) εἶπε. Sic fere Π. 6, 4, 4. ἐπιϛραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν. ¶ 2) *reuerti,* vel *deficere.* E. 7, 2, 3. οὐδ' ὣς ἐπεϛράφησαν, np. a Lacedaemoniis. Sed Schneiderus cum Fr. Porto vertit *curarunt, commoti ſunt.* ¶ 3) *adire.* c. εἰς, O. 4, 13. ἐν ὁπόσαις χώραις ἐνοικεῖ,

ἐνοικεῖ, καὶ εἰς ὁπόσας ἐπιςρέφεται.

ἐπιστρεφὴς (poet. Port.), *diligens, accuratus.* Suid: ἐπιςρεφής· ἀγχίνους. it. ἐπιςρεφέως· ἐπιμελῶς. it. ἐπιςρέφεια· ἀγχίνοια. Cf. Mori index. Ε. 6, 3, 5. Αὐτοκλῆς μάλα δοκῶν ἐπιςρεφὴς εἶναι ῥήτωρ, *accurate dicens.* Ruhnkenius in hist. crit. oratorum Graec. Vol. VIII. oratorum Reiskii p. 139. vertit *orator sollertissimus.*

ἐπιστροφὴ, *cura, attentio.* Suidas in v. ἐπιςροφῆς: λέγεται δὲ ἡ ἐπιςροφὴ καὶ ἡ φροντίς. Ε. 5, 2, 9. ἀκούσασι τοῖς Ἐφόροις (querelas exulum Phliuntis) ἄξιον ἔδοξε τῆς ἐπιςροφῆς εἶναι. De alio loco v. ἀποςροφὴ nr. 3.

ἐπισυμμαχία probante Zeunio in Cod. Guelf. vt in margg. Π. 3, 2, 11. legitur pro συμμαχία, vbi v. Significat autem *mutuam belli societatem, initam de auxilio sibi inuicem ferendo.*

ἐπισύρεσθαι, *secum trahere.* Suid: ἐπισύρεται· ἐφέλκεται. Hesych: ἐπισυρόμενοι· προκυλινδούμενοι. Κ. 5, 13. ὑγρομελῆ ὄντα, ἐπισύρεται ὅλα ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐπίσυρμα, *vestigium rei tractae.* Κ. 9, 18. ἐπισύρματα τοῦ ξύλου in pedostraba, tracta a cerua. Pollux 5, 34. habet ἀποσύρματα.

ἐπισφάττειν, *apud sepulcrum mactare et immolare.* c. dat. Π. 7, 3, 2. ἐλαύνειν — animalia, ὡς ἐπισφαγείη τῷ Ἀβραδάτῃ. §. 4. ἐπισφαγήσεται (Fut. 2. in passiuo) αὐτῷ ὅσα εἰκός. Sed Α. 1. 8, 20. ἐπισφάξαι αὐτὸν Κύρῳ est *eum interficere super Cyro iacentem.*

ἐπισχεῖν, v. ἐπέχειν.

ἐπισχύειν, *validiorem s. potentiorem reddere.* Ο. 11, 13. περιουσίαν ποιεῖν, ὡς καὶ φίλους ἐπωφελεῖν, καὶ πόλιν ἐπισχύειν.

ἐπιτακτὴρ, *qui imperat aliis, exactor laborum.* Π. 2, 3, 2. τοῖς μὴ θέλουσιν ἑαυτοῖς προςάττειν ἐκπονεῖν τἀγαθα, ἄλλους αὐτοῖς ἐπιτακτῆρας δίδωσι Deus. De forma nominis Xenophontea v. γνωςήρ.

Ἐπιταλιεῖς, *Epitalienses.* Ε. 3, 2, 18. εὐθὺς δὲ Μακίςιοι, ἐχόμενοι δ' Ἐπιταλιεῖς. Ita rescripsit Leuncl. pro δὲ Πεταλιεῖς vel δὲ Πιταλιεῖς, probante etiam Wesselingio ad Diodor. Sicul. 14, 18. v. sequens.

Ἐπιτάλιον, *Epitalium*, oppidum Tryphaliae s. Triphyliae, quae est pars Elidis in Peloponneso. v. Steph.

Steph. Byz. in h. v. qui Polybium auctorem secutus est. E. 3, 2, 21. ἐν Ἐπιταλίῳ πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ — Φρίξαν καὶ Ἐπιτάλιον καὶ Λεπρίναν.

ἐπίτασις male in nonnullis legitur A. 2, 4, 14. pro ἐπίςασις vbi v.

ἐπιτάττειν, ¶ 1) *praecipere, edicere.* Hesych: ἐπέταξεν· ἐνετείλατο. Π. 5, 3, 21. ἄρχων δὲ καὶ ἐπιτάττων εἷς ἦν. Hutch. et all. ἐπὶ τούτοις ἦν. Haud dubie melius. 8, 1, 1. p. 462. τῶν ἐπιταχθέντων οὐδὲν ἡμιτελὲς κατελείπομεν. Σ. 1, 11. ἐπιτεταγμένον ὑπό του κρείττονος. K. 12, 2. φύλακες ἀγαθοὶ τοῦ ἐπιταττομένου. c. dat. Π. 4, 2, 16. οἷς ἐπέταξεν, ἐκεῖνοι. 5, 5, 9. p. 330. ῥᾷον Μήδοις ἐπιταχθῆναι οὐδέν. c. dat. et acc. O. 7, 23. deus τὰ ἔξω ἐπέταξεν αὐτῷ. c. acc. E. 3, 1, 8. πᾶσαι πόλεις ἐπείθοντο, ὅ τι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. c. inf. Aγ. 2, 13. προπέμψαι ἐπέταξε τοὺς — ἱππεῖς. §. 29. ἐπέταττε Μεσσήνην ἀφιέναι. E. 2, 4, 28. c. dat. et inf. Π. 6, 3, 2. ἐπετέτακτο πᾶσι — ἰέναι. A. 2, 3, 4. ᾧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν. 7, 6, 11. Λ. 4, 7. O. 9, 9. c. acc. et inf. Λ. 5, 8. ἐπέταξε τὸν πρεσβύτατον ἐπιμελεῖσθαι. De ciuitate, Σ. 4, 44. ἡ πόλις σοι ἐπιτάττουσα. De Lycurgo legislatore, Λ. 2, 10. μαστιγοῦν τούτους ἄλλοις ἐπέταξε. 3, 5. De praefecto, Λ. 2, 11. τὸν ἀεὶ παρόντα — ἐπιτάττειν τοῖς παισὶν ὅ τι ἂν ἀγαθὸν δοκοίη εἶναι. ¶ 2) *mandare.* E. 1, 7, 10. p. 54. ἐπέταξαν collegae τῷ Θηραμένει — ἀνελέσθαι τοὺς ναυαγούς. O. 9, 18. ¶ 3) De medicis: *monere.* Π. 1, 6, 18. ἐν τοῖς κάμνουσι, ὡς προθύμως τοὺς ἐπιτάξοντας, ὅ τι χρὴ ποιεῖν, καλοῦσι. ¶ 4) Legitur etiam pro ἔπειτα προστάττειν, Π. 1, 2, 2. it. pro ἐπιτρέπειν. v. ἐπιτρ. nr. 5. ¶ 5) *post priorem aciem collocare.* E. 1, 6, 21. ἐπετέτακτο — Ἀριστοκράτει — Περικλῆς. — ἐπετέτακτο δὲ Πρωτομάχῳ Λυσίας. Videtur ad h. l. respexisse Hesychius: ἐπετέτακτο· ἐν τάξει ἢ ὄπισθεν ἠκολούθει. vbi v. Alberti.

ἐπιτάττεσθαι, *a tergo collocare.* A. 6, 5, 6. ἐπιτάξασθαι τῇ φάλαγγι λόχους φύλακας — ἐπιβοηθήσοντας. Tales erant triarii apud Romanos. In var. lect. est ἐπιτεταγμένους pro ἐπιτεταμένους. v. ἐπιτείνειν nr. 1.

ἐπιτείνειν, ¶ 1) *tendere.* K. 5, 30. μηρούς l. μῦς ἐπιτεταμένους, *musculos extensos.*

censos. All. ἐπιτεταγμένους. ¶ 2) c. εἰς, pallium pro medio: *contentis viribus eniti ad.* Π. 7, 5, 26. p. 458. Φημὶ χρῆναι νῦν ἐπιταθῆναι ἡμᾶς εἰς ἀνδραγαθίαν. Portus: *contentis viribus bonorum virorum officio fungi.* ¶ 3) *augere.* Phauorin: ἐπιτείνει, ἤγουν αὔξει καὶ εἰς ἐπίδοσιν ἄγει. Λ. 2, 5. μᾶλλον ἂν — ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι, *vno cibo semel sumto plus temporis duraturos et laboraturos.* ¶ 4) *magis incitare.* c. inf. Ιπρ. 1, 13. τοὺς ἱππέας ἡ βουλὴ ἄν μοι δοκεῖ — ἐπιτεῖναι ἂν τρέφειν ἄμεινον. Camerar: *maiori diligentia alere.*

ἐπιτειχίζειν, ¶ 1) *prope vrbem* vel *in finibus munimentum aliquod exstruere ad hostes coercendos.* Schol. Thucyd. 1, 144. πόλιν τινὰ ἑτέραν πλησίον ἄλλης τειχίσαι, διὰ τὸ Φρουρεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν γῆν. v. Hemsterhus. ad Lucian. Nigrin. 23. p. 62. c. dat. Π. 5, 3, 6. τὸ Φρούριον — ὃ Φατε Ὑρκανίοις καὶ Σάκαις ἐπιτετειχίσθαι, *contra Hyrcanios et Sacas.* §. 12. τὸ Φρούριον τοῖς Ἀσσυρίοις ἐπιτετειχισμένον. E. 7, 2, 20. τοῖς πολεμίοις ἐπιτετειχικὼς ἔσῃ, *habebis munitionem contra hostes in finibus.* Paulo ante erat χωρίον ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἡμῖν τειχίζουσιν. Olim legebatur ἐπιτετυχηκώς. c. acc. E. 5, 1, 2. Ἀθηναῖοι ἐπετείχισαν Αἰγινήτας καὶ ἐπολιόρκουν αὐτούς. Ita Steph. et Leuncl. Sed Wesseling. ad Diodor. Sicul. 12, 44. legi iubet Αἰγινήταις, quia aliis in locis datiuo iungitur. Sine casu, E. 7, 2, 1. τῶν Ἀργείων ἐπιτετειχικότων ἐν τῷ Φλιοῦντι — Τρίκρανον. ¶ 2) *hostiliter imminere.* E. 3, 2, 1. νομίσας τὴν Αἰολίδα ἐπιτετειχίσθαι τῇ ἑαυτοῦ οἰκήσει Φρυγίᾳ, *quasi munitionem in finibus oppositam esse.*

ἐπιτείχισμα, *munimentum hostibus oppositum,* vnde hostes obseruare et facile coercere possis. Suid. et Phauorin: ἐπιτείχισμα· τὸ τειχιζόμενον κατά τινων χωρίον, ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ, ἐπιτειχισμός. E. 5, 1, 2. §. 5. In sequentibus est Φρούριον.

ἐπιτειχισμὸς, i. q. ἐπιτείχισμα, vel potius *exstructio* ἐπιτειχίσματος. v. ἐπιτείχισμα. E. 5, 1, 2. ἀκούσας ταῦτα περὶ τοῦ ἐπιτειχισμοῦ.

ἐπι-

ἐπιτελεῖν, ¶ 1) *perficere, absoluere.* De aedificatione, c. dat. Π. 3, 3, 1. ἐπιτελέσας (all. παρασκευάσας, quod etiam Zeun. praefert propter sequentes datiuos) τὸ φρούριον καὶ φύλαξιν καὶ ἐπιτηδείοις. E. 1, 1, 17. τοῦ τείχους τι ἐπετέλεσαν. De ſtatu reip. E. 5, 3, 25. τὰ περὶ Φλιοῦντα οὕτως ἐπετετέλεστο. De variis commodis, Ιερ. 9, 10. ἀνάγκη εὑρίσκεσθαι καὶ ἐπιτελεῖσθαι, ſcil. τὰ ὠφέλιμα. (all. ἐπιμελεῖσθαι) A. 4, 3, 10. εὔχεσθαι τοῖς φήναςι θεοῖς — καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐπιτελέσαι. Hutch. vertit: *nuncupare, vt reliqua ipſis perficerent commoda dii.* Leuncl. autem male: *perſoluere diis.* O. 15, 1. Σ. 1, 14. ἵνα ἐπιτελοίη ὧνπερ ἕνεκα ἐκαλεῖτο, *officium ſuum faceret.* Similiter ¶ 2) *facere iuſſa, legibus ſatisfacere.* Απ. 4, 6, 12. τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελούντων, *qui e legibus viuunt.* Sic legitur pro ἀποτελεῖν Π. 1, 4, 25. et a Zeunio fuit receptum.

ἐπιτελεῖσθαι, *perſoluere.* Απ. 4, 8, 8. ἐπιτελεῖσθαι τὰ τοῦ γήρως, *incommoda ſenectutis ſuſtinere.* Pro quo Απολ. 6. eſt ἀποτελεῖσθαι. Απολ. 33. τὸν θάνατον ἐπετελέσατο, *obiit.*

ἐπιτέχνησις. Hoc nomen in Xenophonte legi ait Phauorinus.

ἐπιτήδειος, ¶ 1) *idoneus, aptus, peritus.* Saepe ponitur abſolute, ita vt ex ſerie orationis diſpiciendum ſit, ad quod quis ſit aptus. Π. 1, 4, 17. τοὺς ἐπιτηδείους ad praedam et venationem ἀφῆκε. 5, 4, 16. φυλάττειν — εἰ ἐπιτήδειος εἰμί. 8, 6, 4. ἐκλεξάμενος αὐτῶν τοὺς δοκοῦντας αὐτῶν ἐπιτηδειοτάτους εἶναι ἔπεμπε σατράπας. A. 1, 3, 18. 6, 6, 16. 7, 7, 1. 7, 12. vbi ἐπιτηδειότατοι nominantur, qui §. 9. ἐπικαίριοι. §. 35. in quibus locis ſaepe ἐπιτήδειοι dicuntur legati, vel eorum comites. E. 5, 4, 3. 6, 2, 27. Απ. 2, 3, 9. de cane: κύνα, εἴ σοι ἦν ἐπὶ προβάτοις ἐπιτήδειος. 2, 6, 35. Ιπρ. 4, 17. De frenis, Ιπ. 9, 9. χαλινοὶ λεῖοι ἐπιτηδειότεροι τῶν τραχέων. c. πρὸς, Απ. 2, 1, 3. μαθεῖν εἴ τι ἐπιτήδειόν ἐστι μάθημα πρὸς τὸ κρατεῖν τῶν ἀντιπάλων. K. 5, 32. c. εἰς, Απ. 2, 6, 37. ἄν τι ἔχω ἐπιτήδειον εἰς τὸ φίλους κτήσασθαι. c. inf. Π. 5, 3, 16. p. 298. ἐπὶ τοῖς ὀχήμασι καταλείπωμεν τοὺς μετὰ τούτων ἐπιτηδειοτάτους πορεύ-

ῥεῦσθαι, np. tardos. 6, 1, 13. ἐδόκουν ἐπιτηδειότατοι ἀμφὶ ταῦτ᾽ ἔχειν. §. 18. 8, 6, 9. τὸν ἐπιτήδειον παραδέχεσθαι τὰ φερόμενα γράμματα, καὶ παραδιδόναι καὶ παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους. Vbi potius intelligendus videtur *cui mandatum s. qui constitutus erat, vt.* A. 5, 2, 10. τοὺς ἐπιτηδείους ἔπεμψε τούτων ἐπιμεληθῆναι. Απ. 3, 4, 8. si locus est sanus. v. notae virorum doctorum, et προστατεῖν. ¶ 2) *opportunus.* De locis, Π. 7, 2, 3. καταστρατοπεδεύσας ὅπου ἐδόκει τὸ ἐπιτηδειότατον εἶναι τῆς πόλεως. 7, 5, 14. c. dat. Π. 8, 5, 3. χώραν εἶχον προσήκουσαν — χώραν εἶχον ἑκάστῃ ἐπιτηδείαν. c. inf. A. 2, 5, 3. p. 112. χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπιτίθεσθαι. ¶ 3) *quo opus est.* Απ. 4, 2, 25. τὰ πρὸς τὴν ἵππου χρείαν ἐπιτήδεια. §. 26. τὰ ἐπιτήδεια ἑαυτοῖς ἴασι. In sqq. est: ὧν ἂν δέωνται. ¶ 4) *commodus, vtilis.* Hesych: ἐπιτήδειον· ἕτοιμον, ὠφέλιμον. Π. 4, 1, 7. ἔλεγον, οἷα ἐπιτήδεια ἐδόκουν εἶναι, ὑπὲρ ὧν ἐδέοντο. Vbi est de iis, *quae sunt accommodata ad rem,* et videtur construi c. ὑπέρ. Nam ὑπὲρ ὧν dictum est pro ὑπὲρ ἐκείνων ὧν. A. 7, 1, 24. ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον εἴη τοὺς στρατιώτας πλησίον εἶναι τοῦ τείχους. Απ. 3, 4, 3. 4, 2, 5. ἐπιτήδειον αὐτοῖς εἴη, τοῦ λόγου ἄρχεσθαι ἐντεῦθεν. Sed haec Ernestio non genuina videbantur, quia praecedit: ἁρμόσειε δ᾽ ἂν οὕτω προοιμιάζεσθαι. Possit certe alterutrum videri glossema esse. Etymol. M. τὸ ἁρμόττον dicit ἐπιτήδειον. Fr. Portus h. l. ἐπιτήδειον putat ἀντιφραστικῶς καὶ εἰρωνικῶς dictum esse. Ιπρ. 1, 19. ¶ 5) *conueniens.* Αθ. 2, 19. γιγνώσκοντες τοὺς σφίσιν αὐτοῖς ἐπιτηδείους καὶ συμφόρους φιλοῦσιν. ¶ 6) *amicus, necessarius.* Hesych: ἐπιτήδειος· ὁ φίλος. Moeris p. 164. ἐπιτηδείους οὐχ ὥσπερ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν (quae putantur esse ἀπομνημονεύματα) μόνους τοὺς ἐκ γένους προσήκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑταίρους. cf. Poll. 3, 61. 5, 113. et Etymol. M. E. 1, 4, 5. 7. O. 11, 23. διαλλάττων τινὰς τῶν ἐπιτηδείων. Huc referunt A. 2, 3, 7. ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν. Suidas, qui hunc locum laudat, interpretatur: φίλον, εὔνουν, ἁρμόδιον. Scil. videtur aliquis ex iis fuisse, sed segnis in opere faciundo.

Clear-

Clearchus autem hominem praecipue ſibi carum verberabat, vt oſtenderet, quid exſpectandum eſſet aliis. v. Abreſch. auctar. dilucc. Thucyd. 1, 93. Hutch. et Weſſ. ediderunt ἔπαυσεν ἄν, remouebat τὸν δοκοῦντα βλακεύειν ab opere. Sed Scaliger ad Manil. 2, p. 172. dicit, Atticos *expoſitum noxae* aut *opportunum iniuriae* vocare ἐπιτήδειον. Quae explicatio non diſplicet. Articulus enim impedire videtur, quo minus de amico accipiatur. Imo ὁ ἐπιτήδειος eſt *poena dignus*. Niſi forte quis malit legere τὸν ἀνεπιτήδειον, *ineptum ad opus faciendum hominem*. Ita ἄν, quod vulgo male legitur poſt ἔπαιεν, non extruditur, ſed ſuo loco ponitur, np. vt pars adiectiui ἀνεπιτήδειον. Cf. ἀνεπιτήδειος et Soping. ad Heſych. De ciuitatibus ſocietate iunctis, E. 6, 3, 6. p. 387. ἡμῶν ὑμῖν ἐπιτηδείων ὄντων. Neutrum legitur A. 5, 5, 13. πρὸς ἀλλήλους πολλά τε καὶ ἐπιτήδεια διελέγοντο. All. φιλικά. ¶7) *familiaris, ſectator.* Απ. 1, 1, 6. Socrates ἐποίει καὶ τάδε πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους. Sic alias Socrates dicit diſcipulos ſuos ἑταίρους, φίλους etc. ¶8) ἐπιτήδειοι γάμοι, *wenn ſich das Paar zuſammen ſchickt*, v. γάμος.

τὰ ἐπιτήδεια, ¶1) *omnia ad vitam neceſſaria*. Π. 3, 3, 1. v. ἐπιτελεῖν nr. 1. 8, 5, 3. περὶ τοῦ πεποιῆσθαι τὰ ἐπιτήδεια πάντα ἐν καιρῷ — οἱ περὶ τὰ ἐπιτήδεια θεράποντες. vbi v. Steph. Απ. 2, 2, 10. Ιπ. 6, 3. ¶2) *fructus, commoda*, vel *fruges quas fert ager*. Ο. 16, 3. οὐ γὰρ ἂν ὅτου δέοιτο αὐτὸς, τοῦτο σπείρων καὶ φυτεύων μᾶλλον ἂν ἔχοι τὰ ἐπιτήδεια, ἢ ὅ τι ἡ γῆ ἥδοιτο φέρουσα. ¶3) *victus, commeatus*. Suidas: σῖτα· ἡ τροφὴ, σῖτα καὶ ποτά. Ξενοφῶν δὲ ἐπιτήδεια καλεῖ. Plene legitur Π. 8, 1, 3. τὰ εἰς δίαιταν ἐπιτήδεια. Sed ſaepiſſime ſimpliciter: Π. 1, 6, 7. τὰ ἐπιτήδεια ὅπως αὐτός τε καὶ οἱ οἰκέται ἔχοιεν — ἅπαντα τὰ ἐπιτήδεια. §. 9. 10. vbi pro eo eſt etiam: ἃ δεῖ ὑπάρχειν, et ὧν ἂν δέῃ, et τὰ δέοντα. §. 11. Sunt quidem in his locis *omnes vitae neceſſitates*. Sed Cyrus ipſe explicat per τροφήν. Nam §. 12. p. 65. eſt τί εἴη ὄφελος στρατηγίᾳ τακτικῶν ἄνευ τῶν ἐπιτηδείων; p. 66. eſt τροφή. 4, 2, 17. οὔτε σῖτα οὔ-

τε ποτὰ ἔχοντες — ὅπως τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα τοῖς στρατιώταις — ἔσται. §. 19. p. 223. τὰ ἐπιτήδεια ἕξουσιν, pro quo p. 222. eſt σιτίοις (Cod. Guelf. σίτοις) καὶ ποτοῖς χρῆσθαι. Ad h. l. Fiſcher. proluſ. XII. de vitiis lexicor. N. T. reſpexiſſe putat Suidam in v. σῖτα, quem locum paulo ante laudauimus. Sed idem Suidas habet haec: ἐπιτήδεια· τὰ πρὸς τροφὴν ἁρμόδια. Ξενοφῶν· τὰ ἐπιτήδεια ἄφθονα παρῆν. Et ſaepiſſime commemorantur ἄφθονα ἐπιτήδεια, vt A. 7, 6, 20. ἐπιτήδεια ἀφθονώτερα, pro quo §. 18. et 19. eſt σῖτον. Reliqua v. in v. ἄφθονος. Π. 6, 2, 11. p. 370. A. 2, 2, 2. οὐ — μένειν οἷόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν. All. addunt ἔχειν. 2, 5, 2. p. 110. τῶν ἐπιτηδείων ἀπορία. Sic alias c. ἀπορία. v. ibi. cf. ἔνδεια. A. 4, 1, 12. 4, 4, 5. εἶχον πάντα τὰ ἐπιτήδεια — ἱερεῖα, σῖτον, οἴνους etc. *omnes vitae neceſſitates, omnis generis commeatum*. Λ. 6. 4. 7, 3. ἴσα φέρειν εἰς τὰ ἐπιτήδεια in phiditiis. Πο. 4, 9. 48. E. 6, 4, 6. εἰ μὴ ἔξοι ὁ δῆμος τἀπιτήδεια. O. 7, 20. 20, 15. Σ. 4, 2. Cf. ἔκπλεος et πλήρης. c. gen. temporis, Π. 5, 3, 16. p. 298. τὰ ἐπιτήδεια τριῶν ἡμερῶν λαβόντες. 6, 2, 11. p. 373. E. 7, 1, 29. Π. 4, 2, 18. δυοῖν μηνῶν τὰ ἐπιτήδεια. c. variis verbis, vt c. ἀνακομίζειν, v. ἀνακομ. c. ἀναλίσκειν, v. ibi ex Π. 6, 1, 10. c. ἀποκλείεσθαι, v. ἀποκλείειν. c. ἀπορεῖν, v. ibi. c. εἶναι vel ἔχειν et ἀμφὶ vel περί. v. ἀμφὶ nr. 7. et περὶ c. acc. nr. 7. c. ἐπιλείπειν, A. 4, 7, 1. τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε. In his ſaepe dicitur de *commeatu in exercitu*, et cum ſequentibus verbis ſaepe quoque de *frumentatione ſ. pabulatione*, vt c. ἔρχεσθαι et ἐπί, *ad parandum vel apportandum*, A. 2, 3, 5. ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Sic c. πορεύεσθαι, A. 5, 1, 4. E. 2, 4, 17. c. σκεδάννυσθαι, Ιπ. 7, 9. et c. λέγαι, A. 6, 4, 16. c. ἐπανέρχεσθαι et εἰς, A. 7, 3, 2. εἰς τὰ ἐπιτήδεια ἐπανελθόντες. §. 4. dicuntur τροφή. c. ἡγεῖσθαι et πρός, A. 2, 3, 5. ἡγεῖσθαι ἐκέλευε πρὸς τὰ ἐπιτήδεια. c. ἔχειν A. 5, 3, 1. ἀπῄεσαν ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια. Cod. Par. et marg. Steph. inter ἔχοντες et τὰ inſerunt εἰς, Cod. Eton. pro ἔχοντες habet εἰς. Cf. A. 1, 3, 11. et ſupra paſſim. it. c. ἔχειν pro παρέχειν. v. ἔχειν nr. 18. c.

λαμ-

λαμβάνειν, Π. 4, 5, 19. 5, 4, 13. λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. ἡ δὲ ἐκ τῶν πολεμίων τροφὴ — 6, 1, 14. Α. 1, 5, 10. 2, 3, 13. 4, 4, 3. 5, 1, 4. σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ε. 4, 1, 8. Α. 5, 2, 1. 5, 3, 3. 5, 5, 9. 6, 4, 16. 7, 1, 8. 7, 3, 2. In his ſaepe ſynonymum eſt ἀγορά. c. μετιέναι, v. ibi nr. 2. c. παρασκευάζειν, Π. 4, 5, 1. 5, 5, 12. Α. 2, 6, 5. c. πορίζειν, ἀρ. imperator exercitui, Απ. 3, 4, 2. c. πορίζεσθαι, imperator et exercitus ſibi, Α. 4, 1, 10. 5, 1, 4. Sed Π. 2, 1, 6. p. 92. et Πο. 4, 22. eſt *labore victum quaerere.* c. συλλέγειν, Π. 6, 2, 9. cf. συλλέγειν. c. συνεισάγειν, Π. 3, 2, 11. c. συσκευάζεσθαι, Π. 6, 2, 10. τὰ ἐπιτήδεια δεῖ εἰς τὴν ὁδὸν συσκευάζεσθαι. Statim explicatur per συσκευάζεσθαι σῖτον ἱκανὸν, et οἶνον ἔχειν. c. σπανίζειν, Α. 2, 2, 5. τῶν ἐπιτηδείων σπανιεῖ. De loco Απ. 2, 8, 2. v. ἐργάζεσθαι nr. 6. Tribuitur etiam beſtiis, vt equis, Π. 4, 5, 2. aquilae, Α. 6, 1, 15. vbi eſt c. λαμβάνειν. ouibus, Απ. 3, 2, 1. lupis, Ιππ. 4, 19. vbi eſt c. πορίζεσθαι. canibus, Κ. 7, 11. ¶ 4) *ſtipendium.* Ε. 6, 2; 10. μὴ διδόντα τὰ ἐπιτήδεια. §. 9. erat: δυοῖν μηνοῖν ὀφειλε τὸν μισθόν. ¶ 5) Locus iocoſus et ambiguus eſt Σ. 1, 11. ſcurra συνεσκευασμένος παρεῖναι ἔφη πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ὥστε δειπνεῖν τἀλλότρια.

τὸ ἐπιτήδειον, *neceſſarii ſumtus.* Πο. 4, 38. ἡ πρόσοδος τὸ ἐπιτήδειον συγκατασκευάζοι ἄν.

ἐπίτηδες (poet. Port.), *dedita opera.* Heſych: ἐπίτηδες· ἑκούσιον, ἐπιμελές. Suidas: ἐπίτηδες· ἐκ σπουδῆς. Π. 1, 6, 2. σὲ ταῦτα ἐπίτηδες ἐδιδαξάμην.

ἐπιτηδεύειν, ¶ 1) *curare.* c. inf. Π. 8, 8, 5. τὸ πονεῖν οὐδαμοῦ ἐπιτηδεύεται, *nemini curae eſt, nemo ſe adſuefacit, nemo ſolet.* ¶ 2) *vitae inſtitutum ſectari.* Απ. 3, 5, 14. μηδὲν χεῖρον ἐπιτηδεύειν — μιμούμενοι καὶ τούτοις τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύοντες. cf. αὐτὸς n. 6. b. Ο. 11, 7. 20, 22. Απολ. 19. Κ. 12, 8. ¶ 3) *facere ſolere.* Αγ. 6, 5. πάντα τἀναντία πρὸς τοὺς πολεμίους ἢ πρὸς τοὺς φίλους ἐπιτηδεύων. Λ. 6, 4. τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰθισμένον ἐποίησεν ἐπιτηδεύεσθαι, *moribus recipi.* ¶ 4) *vti ſolere, ſibi parare, quaerere.* Αγ. 9, 3. τὴν εὐπάθειαν — ἐπετήδευσεν. ¶ 5) *operam dare, exercere.* Π. 7, 5, 26. p. 459. ἅπερ καὶ ἐκεῖ ἐπιτηδεύειν, p. 460.

τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐπιτηδεύοντας. Αγ. 11, 11. τὸ εὔχαρι οὐ σκώμμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπετήδευε. Hutch: *vrbanitatem non dicteriis, ſed moribus ſtudioſe colebat.* Λ. 10, 4. Σπάρτη — δημοσίᾳ ἐπιτηδεύουσα τὴν καλοκἀγαθίαν. Paulo ante eſt ἐπιμελεῖσθαι et ἀσκεῖν. Αθ. 1, 13. τὴν μουσικὴν ἐπιτηδεύοντας — ταῦτα ἐπιτηδεύειν. Απ. 4, 2, 3. 40. Σ. 2, 6. ¶6) *adſuefacere, inſtituere.* Π. 1, 6, 19. p. 80. κύνας ἐπιτετηδευμένας πρὸς τὸ αἱρεῖν.

ἐπιτήδευμα, ¶1) *inſtitutum vitae.* Suid: ἐπιτήδευμα· ἡ τοῦ βίου διαγωγή. Λ. 1, 1. τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν Σπαρτιατῶν. 5, 1. ἑκάστῃ ἡλικίᾳ ἐνομοθέτησεν ὁ Λυκοῦργος ἐπιτηδεύματα. 10, 8. Ιερ. 11, 5. vbi eſt de ἁρματροφίᾳ. Απ. 3, 5, 14. 3, 9, 14. Socrates dicit, κράτιστον ἐπιτήδευμα eſſe εὐπραξίαν. v. εὐπραξία. ¶2) *ſtudium, exercitium.* Π. 7, 5, 26. extr. ἐν καλοῖς κἀγαθοῖς ἐπιτηδεύμασι διημερεύοντες. v. Markland. ad Lyſ. p. 589. 8, 5, 4. Απ. 4, 2, 31. ἐπιτηδεύματα τὰ μὲν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν φέροντα, ἀγαθά· τὰ δὲ πρὸς τὸ νοσεῖν, κακά. Σ. 2, 4. vbi proprie eſt de exercitiis. Κ. 2, 2. τὸ ἐπιτήδευμα τὸ τῶν κυνηγεσιῶν.

ἐπιτηρεῖν, *obſeruare, exſpectare.* Ε. 2, 2, 10. διέτριβε τρεῖς μῆνας, ἐπιτηρῶν ὁπότε μέλλοιεν — ὁμολογήσειν.

ἐπιτιθέναι, ¶1) *imponere.* De onere, c. dat. Ο. 17, 9. τῷ ἰσχυροτέρῳ πλεῖον βάρος — ἐπιτιθέναι. quanquam Thomas Magiſter, ἀναθεῖναι τὸν φόρτον, inquit, οὐκ ἐπιθεῖναι. cſ. Moeris. De aliis rebus, Κ. 9, 15. τῇ ςεφάνῃ ἐπιθεῖναι ἀκίδας. c. ἐπὶ, Π. 7, 3, 5. ἐπιθεῖσα ἐπὶ τὰ ςέρνα τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἑαυτῆς κεφαλήν. Κ. 9, 13. τὸν βρόχον τῆς σειρίδος τὸν ἐπὶ τὴν στεφάνην ἐπιτεθησόμενον, *imponendum.* Sed Stph. emendabat περὶ τὴν στεφ. §. 15. ἐπὶ τὸ βάθος ſcrobis τὴν ποδοστράβην ἐπιθεῖναι — περὶ δὲ τὴν στεφάνην τὸν βρόχον. 11, 4. ¶2) Metaphorice: Π. 3, 1, 15. μὴ αὐτοῖς ἐπιθῇς ζυγὰ τοῦ μὴ ὑβρίσαι, *ne inſolentes fiant.* De poenis, Π. 1, 2, 2. οἱ νόμοι — ζημίας αὐτοῖς ἐπέθεσαν. quam lectionem Steph. defendit, quia ἐπανέθεσαν, vt all. legunt, non de poenis dicatur. Λ. 10, 5. ζημίας μὴ ἐλάττους ἐπιθεῖναι. §. 6. Cf. δίκη nr. 3. et c. inf. Λ. 3, 4. ἐπιθεὶς poenae loco — μηδενὸς ἔτι τῶν καλῶν τυγχάνειν. De aliis rebus duris,

ris, quae legibus imponuntur, Λ. 10, 7. ἐπέθηκε τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν ἀρετήν. cf. ἀνάγκη nr. 4. ¶ 3 Eſt in var. lect. pro ἀνατιθέναι. v. ἀνατιθ. nr. 1.

ἐπιτίθεσθαι. ¶ 1) *imponi iubere.* Π. 8, 2, 3. σῖτον τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν ἐπετίθετο. ¶ 2) *incutere.* v. φόβος. ¶ 3) *adoriri, aggredi.* Heſych: ἐπέθεντο· ἐπέκειντο, ἀντέκειντο. v. Wetſten. ad Act. 18, 10. et Valckenar. ad Herodot. 3, 76. In bello, Π. 1, 6, 19. p. 78. p. 79. p. 83. vbi ἐπιθέσθαι idem eſt quod antea πόλεμον ἄρχεσθαι. 5, 4, 8. 8, 5, 7. εἴ τις ἐπιθεῖτο (all. ἐπίθοιτο. quam formam Atticam praefert Zeunius) νυκτὸς ἢ ἡμέρας — τοὺς ἐπιτιθεμένους. Α. 2, 4, 12. ἐπέθετο οὐδεὶς οὐδαμόθεν. Αγ. 2, 20. Ιπρ. 4, 5. τὸ ἐπιθέσθαι καὶ — τὸ φυλάξασθαι. 5, 3. c. dat. Π. 6, 3, 6. ἐπιθέσθε τοῖς ἀναβαίνουσιν. 7, 1, 4. φοβούμενοι μὴ ἐπιθώμεθα αὐτοῖς. §. 11. ἐμοῦ ἐπιτιθεμένου τοῖς κατὰ δεξιὸν — τότε καὶ ὑμεῖς — ἐπιχειρεῖτε. Α. 2, 4, 2. ἐπιθήσεται ἡμῖν. §. 9. 3, 4, 1. ἐφοβοῦντο μὴ ἐπιθοῖντο αὐτοῖς. §. 18. 21. φοβούμενοι μὴ τῆς νυκτὸς ἐπιθοῖντο αὐτοῖς. 4, 2, 9. 15. 4, 3, 18. 4, 4, 11. Ε. 2, 4, 11. 6, 5, 18. ἐφοβεῖτο μὴ τῇ οὐρᾷ ἐπίθοιντο (retracto accentu) οἱ πολέμιοι. Αγ. 2, 2. Ιπρ. 5, 2. 7, 11. c. κατὰ, Π. 7, 1, 11. ἡμᾶς ἐπιτιθεμένους κατ' ἄκρων. §. 14. ἐπιτίθεται καὶ αὐτὸς κατὰ τὰ εὐώνυμα. Tribuitur beſtiis, Α. 6, 1, 15. τὰ ὄρνεα μάλιστα ἐπιτίθεσθαι τῷ αἰετῷ καθημένῳ. Ιπρ. 4, 19. ¶ 4) *vim inferre, nocere* quacunque ratione. Απ. 2, 1, 15. οἵοις μάλιστα ἐπιτίθενται οἱ βουλόμενοι ἀδικεῖν. v. Dreſig. de V. M. N. T. 1, 57. Απ. 2, 3, 4. ¶ 5) *regionem ſibi per ſeditionem ſubiicere, ſeditionem mouere,* Ε. 2, 1, 1. οἱ ἐν Χίῳ στρατιῶται — τῇ Χίῳ ἐπιθησόμενοι. ¶ 6) *tollere.* Αθ. 3, 12. τῶν ἐπιθησομένων τῇ δημοκρατίᾳ, *qui tollere volunt.* ¶ 7) *aggredi* ſ. *ſuscipere opus.* Απ. 2, 8, 3. τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων ἐπιτίθεσθαι. 3, 9, 7. v. ἐπιχειρεῖν nr. 4.

ἐπιτιμᾷν, ¶ 1) *reprehendere, corrigere.* Απ. 3, 7, 3. ὅταν τι ἁμαρτάνωσιν, ὀρθῶς ἐπιτιμῶντα. Paſſiu. Απ. 1, 2, 28. εἰ — φαῦλα πράττοντας ἐπήνει, δικαίως ἂν ἐπετιμᾶτο. c. dat. Ο. 11, 24. ἐπιτιμῶμέν τινι, στρατηγῷ συμπαρόντες. Leuncl. *cum militiae praetori*

tori adsumus, increpamus aliquem. Sed Fr. Portus: *accusamus interdum ducem exercitus plures patroni aduocati.* ¶ 2) *crimini dare, exprobrare.* c. dat. et acc. Απ. 1, 2, 31. τὸ κοινῇ τοῖς φιλοσόφοις ἐπιτιμώμενον. K. 12, 16. πολλὰ ἐπιτιμῶσι τοῖς πεπαιδευμένοις.

ἐπιτίμιον, *poena.* Hesych: ἐπιτίμιον· — τιμωρία. Poll. 8, 21. τιμωρία — ἐπιτίμημα, καὶ ὡς Ἀντιφῶν ἐπιτίμιον. Sed etiam Xenophon eo vtitur de *incommodis et damnis*, quae poenae loco sequuntur negligentiam et vitia. Απ. 3, 12, 3. ἢ καταφρονεῖς τῶν ἐπιτιμίων τῆς καχεξίας.

ἐπίτιμος (cf. ἄτιμος), *liberatus ab infamia ciuili et in integrum restitutus.* E. 2, 2, 6. τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες. Etymol. M. ἐπίτιμον· πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ δημηγορῆσαι καὶ δικάσασθαι.

ἐπιτοπολύ, v. πολὺς nr. 14.

ἐπιτρέπειν, ¶ 1) *permittere, sinere.* Π. 5, 5, 9. p. 331. ἐπορευόμην, σοῦ ἐπιτρέψαντος. c. inf. Π. 1, 1, 2. μὴ ἐπιτρέπειν τῷ καρπῷ χρῆσθαι. c. dat. pers. et acc. rei, Π. 7, 5, 26. p. 458. τῇ εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν ἐπιτρέπειν, *in fortuna secunda malitiae indulgere.* Nisi malis h. l. ἐπιτρέπειν explicare *adiungere, admiscere.* Muretus, Hutch. et Zeun. legunt ἐπιπρέπειν. quae lectio non est spernenda. c. dat. et inf. Π. 8, 4, 13. ἐπέτρεψεν αὐτοῖς διανέμειν. A. 1, 2, 19. Πο. 5, 7. E. 5, 3, 23. 25. c. duplici dat. et inf. A. 3, 2, 20. τοὺς οὐδενὶ ἐπιτρέψοντας κακῷ εἶναι. c. acc. et inf. A. 7, 7, 4. πορευομένους ἡμᾶς οὐδ' ἐναυλισθῆναι — ἐπιτρέπεις. E. 6, 1, 2. τὰς προσόδους ἐπέτρεψαν λαμβάνοντα — ἀναλίσκειν. Sed margg. λαμβάνοντι. c. dat. et acc. et inf. E. 6, 3, 5. οὐδ' αὐτοῖς Θηβαίοις ἐπετρέπετε αὐτονόμους εἶναι. ¶ 2) c. μὴ vel simili particula: *prohibere.* Π. 3, 2, 2. ἤν τις μαλακύνηται, μὴ ἐπιτρέπετε. A. 7, 7, 2. οὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν, ἀλλ' — ὡς πολεμίους ἀλεξησόμεθα, *non inultam feremus vestram iniuriam.* E. 1, 4, 7. εἴ τις ἅπτοιτο, μὴ ἐπιτρέπειν, *defendere, propulsare.* 2, 4, 14. 3, 2, 5. ἢν ἀδικῶσιν, οὐκ ἐπιτρέψουσιν, *punient, castigabunt.* ¶ 3) *tradere, committere curae.* Π. 5, 2, 3. c. inf.

inf. τὴν θυγατέρα ἐπιτρέπω διαθέσθαι ὅπως ἂν σὺ βούλῃ. c. dat. et acc. A. 6, 1, 21. ἐμοὶ ἐπιτρέψαι τὴν ἀρχήν. E. 1, 3, 11. 5, 3, 24. ἐπιτραπῆναι ἑαυτῷ τὰ περὶ Φλιοῦντος. Aπ. 1, 5, 2. δούλῳ δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψαιμεν ἂν βοσκήματα. 2, 6, 38. εἰ — ἐπιτρέψειέ σοι τὴν ναῦν. O. 1, 3. vbi eſt de ἐπιτρόπῳ. 3, 12. Sic c. ἑαυτὴν, Aπ. 2, 6. 38. σοὶ — τὴν πόλιν — ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι regendam. Σ. 8, 40. c. dat. et inf. Aπ. 1, 5, 2. εἰ ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γενόμενοι βουλοίμεθά τῳ ἐπιτρέψαι ἢ παῖδας — παιδεῦσαι, ἢ θυγατέρας παρθένους διαφυλάξαι. etc. ¶ 4) *iudicium permittere.* v. Poll. 8, 126. A. 7, 7, 11. τούτοις ἐπιτρέψαι — ὁπότερα ἂν ψηφίσωνται. E. 4, 5, 5. ἐπιτρέψοντες Ἀγησιλάῳ γνῶναι ὅ τι βούλοιτο περὶ σφῶν. Aπ. 3, 5. 12. πολλοὶ ὑπὲρ δικαίων ἀντιλέγοντες, ἐπέτρεπον ἐκείνοις. Σ. 4, 21. Κλεινία δ' — οὐκ ἂν ἐπιτρέψαις; Intell. κρίνειν e praecedenti κρινάτω. ¶ 5) *iubere.* A. 6. 5, 7. τὴν τάξιν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι. Defendit hanc lectionem **Doruill.** ad Charit. p. 630. Sed all. legunt ἔπεμψεν, et Hutch. e coniectura ἐπέταξεν.

ἐπιτρέπεσθαι, *ſe fidei curaeque committere.* A. 1, 9, 5. ἐπίστευον αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι.

ἐπιτρεπτέον, *committendum eſt, demandandum eſt.* c. dat. Iερ. 8, 9. οὐκ ἐπιτρεπτέον τοῖς ῥᾳδιουργοῦσιν.

ἐπιτρέχειν, ¶ 1) *accurrere.* c. acc. K. 3, 6. ὁσάκις ἐπιτρέχουσι canes τὰ ἴχνη. ¶ 2) *irruere, irrumpere.* A. 4, 7, 8. αἱροῦσι τὰ χωρίον. ὡς δὲ ἅπαξ εἷς ἐπέδραμεν. All. pro εἷς ἐπέδρ. habent εἰσεδράμον. ¶ 3) *inuadere.* A. 4. 3, 23. ὡπλισμένοι — ἱκανῶς πρὸς τὸ ἐπιδραμεῖν καὶ φεύγειν. K. 5, 16. ἐπιτρέχουσαι αἱ κύνες ἀφαιροῦνται lepores. c. dat. K. 9, 6. ἡ ἔλαφος — ἐπιδραμεῖται τῷ ἔχοντι αὐτὸν, np. νεβρόν. c. ἐπὶ, E. 5, 4, 51. ἐπὶ παραθέοντας — τινὲς ἐπέδραμον. v. ἐπιπαραθέειν. K. 6, 16. ¶ 4) *percurrere, leuiter tractare.* Heſych: ἐπιτρέχων· συντόμως. O. 15, 1. ὃ ἡμῖν ἀργότατα ἐπιδεδράμηται τοῦ λόγου. §. 6. ταῦτά μοι δοκῶμεν ἀργότερόν πως ἐπιδεδραμηκέναι τῷ λόγῳ.

ἐπιτρίβειν, *atterere, cruciare.* Aπ. 1, 3, 12. τὰ φαλάγγια — ταῖς ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους.

ἐπίτριτον, *tertia pars ſortis in foenore poſitae.*

v.

v. ἐπίπεαπτος. Πλ. 3, 9. Cf. Gell. N. A. 18, 14.

ἐπιτροπεύειν, *villici munus administrare.* O. 12, 8. 13, 1.

ἐπιτροπευτικὸς, *aptus ad subeundum munus villici.* O. 12, 3. ὅταν δεηθῇς ἐπιτρόπου, καταμαθὼν ἤν που ᾖ ἐπιτροπευτικὸς ἀνήρ.

ἐπίτροπος, *cuius curae aliquid commissum est, curator, procurator.* Hesych. explicat: ὁ προστατῶν χωρίων, καὶ ὅλης τῆς οὐσίας, καὶ ὀρφανῶν. Ergo ¶ 1) rerum variarum, Π. 4, 2, 17. παρεῖναι πάντας τοὺς ἐπιτρόπους. εἰ δέ που μὴ εἴη ἐπίτροπος. Antea definitur: ὅτῳ καὶ σκηνῆς μελήσει. καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα τοῖς στρατιώταις ἔσται, et dicitur ἀμφὶ συσκευασίαν ἔχειν. 8, 3, 19. ἐπίτροπον ἕξει σχολὴν παρέξοντα. Intelligitur is, *cui Pheraulas omnia sua tradiderat, vt ipsum aleret.* 7, 4, 6. ἐπίτροποι sunt, *quibus haec commissa erat cura, vt thesauri salui perducerentur.* ¶ 2) *tutor.* Απ. 1, 2, 40. Ἀλκιβιάδην, πρὶν εἴκοσιν ἐτῶν εἶναι, Περικλεῖ ἐπιτρόπῳ ὄντι ἑαυτοῦ — διαλεχθῆναι. ¶ 3) *villicus.* Thomas M. in v. ταμίαν, communiter dici ait ἐπίτροπον et οἰκονόμον, seu Attice ταμίαν. Sed in Xen. saepe dicitur ἐπίτροπος. O. 12, 2. ἔχω ἐπιτρόπους ἐν τοῖς ἀγροῖς. §. 4. pro eo est: ὅστις μέλλει ἀρκέσειν ὅταν ἐγὼ ἀπῶ ἀντ' ἐμοῦ ἐπιμελόμενος. cf. §. 3. 5. 8. 13, 1. 3. 4. 10. 12. 14, 1. 15, 1. 5. 21, 9. ἐν τοῖς ἰδίοις ἔργοις, ἄν τε ἐπίτροπος ᾖ ὁ ἐφεστηκώς, ἄν τε καὶ ἐπιστάτης. Scil. in Oeconomico ἐπίτροπος videtur esse *seruus vel libertinus, cuius maxime in agricultura vsus esset;* ἐπιστάτης vero etiam *liber, cuius opera in aliis quoque negotiis versaretur, praefectus operarum quarumcunque.*

ἐπιτυγχάνειν, ¶ 1) *occurrere in via.* c. dat. E. 7, 4, 26. Ἠλεῖοι ἰόντες — ἐπιτυγχάνουσι τοῖς Πυλίοις. Margg. περιτυγχ. quod videtur glossemati deberi. ¶ 2) *hostiliter superuenire, ex improuiso superuenire hostibus.* E. 4, 1, 9. ἐπέτυχεν αὐτοῖς — ἐσπαρμένοις. 7, 2, 20. τοῖς πολεμίοις ἐπιτετυχηκὼς ἔσῃ. *superuenies et castellum finitimum eripies.* Sed bene rescribunt viri docti ἐπιτετειχικώς. ¶ 3) *incidere in, reperire.* Π. 2, 2, 2. p. 103. οὗτος οὕτω δυσ-

δυσκόλως ἐπέτυχεν. Sed viri docti corrigunt δυςκόλῳ, quod placet. Iidem dicunt, se in libris reperisse ἐνέτυχεν, atque hoc praeterunt. Nobis vero cum Hutchinsono videtur etiam ἐπέτυχεν ferri posse. 3, 3, 5. ἐθήρα ὅπου ἐπιτυγχάνοιε θηρίοις. A. 3, 4, 10. κώμαις ἐπιτυχόντες. 4, 1, 6. τὰ ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις ἐπιτυγχάνοι, ἐλάμβανον. Ita Steph. edidit pro ὅ τι. 7, 2, 10. E. 4, 2, 14. τοῖς Ἀργείοις ἐπιτυγχάνουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι in pugna ἀναχωροῦσι. 4, 8, 28. ἐπιτυχὼν ταῖς πόλεσι πάσαις — λακωνιζούσαις. Ιπρ. 4, 3. ¶ 4) *nancisci.* c. dat. A. 1, 9, 14. ὁπότε πάνυ ἡδὺν λάβοι (οἶνον). λέγων ὅτι οὕτω — ἡδίονι οἴνῳ ἐπιτύχοι. Aπ. 3, 9, 14. O. 12, 20. ἵππῳ ἐπιτυχὼν ἀγαθῷ. All. ἵππου — ἀγαθοῦ. Saltem est c. gen. O. 2, 3. εἰ ἀγαθοῦ ὠνητοῦ ἐπιτύχοιμι. Cf. τυγχάνειν nr. 1. g. ¶ 5) *feliciter gerere.* c. acc. E. 4, 5, 19. καὶ τἄλλα ἐπετύγχανεν Ἰφικράτης. 4, 8, 21. cf. ἀποτυγχάνειν nr. 2. ubi sic c. acc. ἐπιτύχωσι in margg. est pro ἀποτύχωσι. Sed c. gen. Aπ. 4, 2, 28. ἐπιτυγχάνοντες ὧν πράττουσι. ¶ 6) Particip. ἐπιτυχὼν, a) *vulgaris, vilis.* Aγ. 1, 3. πόλεως ἐπιτυχούσης, *ignobilis, obscurae.* Well. perperam συντυχ. K. 10, 1. b) *alias consuetus.* Iπ. 9, 3. ἠρεμήσαντα πλείω χρόνον ἢ τὸν ἐπιτυχόντα. Ex nostra ratione ἢ est *quam.* Sed Camerarius vertit *aut quamdiu licuerit.* Leuncl. coniecit τυχόντα.

ἐπιφαίνεσθαι, ¶ 1) *ex improuiso in conspectum prodire, subito se ostendere.* a) hostibus, Π. 6, 3, 6. ἐπιφανῆναι αὐτοὺς τῇ τῶν πολεμίων τάξει. 8, 5, 8. ὄπισθεν ἐπιφανέντων τῶν πολεμίων. A. 3, 3, 5. 3, 4, 7. 24. 3, 5, 2. ἐξαπίνης ἐπιφαίνονται οἱ πολέμιοι ἐν τῷ πεδίῳ. Λ. 11, 8. ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου πολεμία φάλαγξ ἐπιφανῇ — ἢν ἐκ τοῦ ὄπισθεν οἱ πολέμιοι ἐπιφανῶσιν. §. 10. ἢν ἐκ τῶν δεξιῶν πολεμίων τάξις ἐπιφαίνηται. Margg. ἐπιφέρηται. E. 4, 8, 19. 5. 4, 38. Ιπρ. 8, 15. c. dat. Π. 1, 6, 19. p. 82. εἴ σοι ἄγοντι — οἱ πολέμιοι ἐπιφανεῖεν. A. 2, 4, 12. 3, 4, 1. E. 7, 2, 5. εἰ θελήσειαν ἐπιφανῆναι μόνον σφίσι, *sich nur blicken lassen.* b) proficiscentes amice, E. 6, 5, 17. ἱππεῖς θυομένῳ — ἐπιφαίνονται. Np. erant amici, sed nondum agniti. c) herus operariis, O. 21, 10. δεσπό-

σκότου ἐπιφανέντος ἐπὶ τὸ ἔργον, vt inſpiciat. ¶ 2) *auxilii cauſa adeſſe.* Π. 2, 4, 12. ἵνα, εἴ που καιρὸς εἴη, ἐπιφανείην. E. 3, 4, 26.

ἐπιφανὴς, ¶ 1) *qui facile poteſt agnoſci et diſcerni.* Cf. Poll. 6, 206. Aπ. 3, 1, 10. οὐ τοίνυν οὗτοι (οἱ φιλοτιμότατοι) ἄδηλοι, ἀλλ' ἐπιφανεῖς πανταχοῦ ὄντες εὐαίρετοί εἰσι. ¶ 2) *clarus, illuſtris.* v. Poll. 5, 158. Σ. 8, 7. πατέρων ὀνομαστῶν ὑμᾶς εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἐπιφανεῖς. Superl. Aγ. 3, 2. ὀνομάσαι βούλομαι τοὺς ἐπιφανεστάτους αὐτῶν. ¶ 3) *nobilis, princeps, vornehm.* Aγ. 5, 6. ἥκιστα οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἀνθρώπων λανθάνουσι. E. 7, 4, 24.

ἐπιφατνίδιος, *praeſepialis.* Pollux 1, 184. ἐρεῖς δὲ φορβειὰ καὶ ἐπιφατνίδια δεσμὰ etc. Iπ. 5, 1. ἐπιφατνιδίας φορβειᾶς — τὸ ἅμμα. Totum locum habet Pollux 1, 202.

ἐπιφέρειν, ¶ 1) *inferre.* De bello, Πο. 4, 41. φοβερώτερος ὁ πόλεμος τοῖς εἰσφέρουσιν, ἢ τῇ πόλει. E. 6, 3, 4. p. 383. ὅπλα ἐπιφέρειν ἀλλήλοις ἡμᾶς. ¶ 2) *conferre aliquid per calumniam in aliquem, exprobrare.* Poll. 4, 32. ὀνειδίσαι, ὄνειδος ἐπενεγκεῖν, etc. Aπ. 1, 2, 31. τὸ κοινῇ τοῖς φιλοσόφοις ἐπιτιμώμενον ἐπιφέρων αὐτῷ, καὶ διαβάλλων. ¶ 3) Eſt in var. lect. pro ἀποφέρειν. v. ἀποφ. nr. 3.

ἐπιφέρεσθαι, ¶ 1) *ſe inferre, irruere.* Heſych: ἐπιφερομένους. ὡρμηκότας. Π. 1, 2, 10. φυλάξασθαι τὸ ἐπιφερόμενον, ſc. θηρίον. A. 1, 9, 4. ἄρκτον ἐπιφερομένην. K. 5, 32. lepus καταλιπὼν τὸ ἐπιφερόμενον, ſcil. θηρίον, vulpem, canem etc. Sic eſt de canibus K. 6, 16. πολεμικῶς ἐπιφερόμεναι — πάλιν ἐπιφερόμεναι. De volatilibus, Π. 2, 4, 14. ἀετὸς ἐπιπτάμενος, ὡς κατεῖδε τὸν λαγὼ φεύγοντα, ἐπιφερόμενος ἔπαισε αὐτόν. ¶ 2) *inuadere.* De hoſtibus, Iπ. 2, 8. μάχεσθαι — ἤν τι ἐκ τοῦ πρόσθεν προσπίπτῃ — καὶ ἤν τι ὄπισθεν ἐπιφέρηται. Margg. φαίνηται. Contra ἐπιφέρηται legitur in margg. pro ἐπιφαίνηται. v. ibi. ¶ 3) *inſurgere.* De mari, A. 5, 8, 9. ὅταν χειμὼν ᾖ, καὶ θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται, *attollitur contra nauem.*

ἐπιφθέγγεσθαι, v. σάλπιγξ.

ἐπίφθονος, *inuidiae obnoxius.* Σ. 3, 9. πενία vocatur ἥκιστα ἐπίφθονον πρᾶγμα, h. e. ἥκιστα φθονούμε-

νούμενον. v. Thom. Mag. in v. φοβερόν.

ἐπιφθόνως, *cum inuidia.* Π. 7, 5, 14. ποιῆσαι, ὥςὅτι ἥκιστα ἐπιφθόνως — φανείη. Vett. editt. ἀνεπιφθόνως, quod Muretus ſeiungendum putabat ſic: ἂν ἐπιφθ. Rectius ſane, quam Leuncl. qui ἂν plane omiſit. c. ἔχειν, *inuidere.* Π. 3, 3, 7. φιλοτίμως ἔχοντες — ἐπιφθόνως εἶχον πρὸς ἀλλήλους. Sic 8, 2, 13.

ἐπιφιλοπονεῖσθαι, *ſtudere, vacare, ſtudioſe vacare.* O. 5, 5. θήραις ἐπιφιλοπονεῖσθαι.

***ἐπιφοβεῖσθαι**, quod ſine auctoritate aſſertur in lexicis, Grammius ſtudet munire auctoritate Xenophontis, ex E. 6, 2, 14. vbi eſt ἐπεφόβηντο. Sed haud dubie hic eodem modo errauit, quo ſupra in ἐπιποιεῖν. v. φοβεῖσθαι nr. 1.

ἐπιφορεῖν, *ingerere.* A. 3, 5, 6. γῆν ἐπιφορήσω.

ἐπίφορος, *uterum geſtans.* Heſych: ἐπίφορος· τοῦ τεκεῖν ἐγγὺς οὖσα. vbi v. interpp. Cf. Poll. 5, 52. K. 7, 2. legitur de canibus.

***ἐπιχαρίζεσθαι**, *concedendo gratificari.* Iπ. 6, 12. ἄλλῳ — τὸν ἀναβαλοῦντα ἐπιχαρίσηται.

ἐπίχαρις, *amabilis, iucundus.* Suidas: ἐπίχαρις· ἐπιτερπής, ὁμιλητικός. Π. 1, 4, 4. ἐν ταῖς συνουσίαις πάμπαν ἐπίχαρις. Sic de praemiis, Iερ. 9, 4. ἐν τούτοις τὸ ἐπίχαρι διὰ τοῦ ἄρχοντος ἐγένετο. Sed A. 2, 6, 7. τὸ ἐπίχαρι eſt *morum ſuauitas.* Oppon. τὸ στυγνὸν καὶ ὠμόν. K. 5, 33. lepus vocatur ἐπίχαρι θηρίον, vbi Leunclau. et Zeun. vertunt *lepidum.*

ἐπιχαρίτως, *ad gratiam.* Phauorinus: χαρίζομαι, καὶ τὸ ἀστιεύομαι, κομψεύομαι καὶ εἰρωνεύομαι — καὶ ἀπὸ τούτου ἐπιχαρίτως ἐπίῤῥημα παρὰ Ξενοφῶντι, ἀντὶ τοῦ ἀστείως καὶ πρὸς χάριν. Aπολ. 4. ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσαν. cf. Aτ. 4, 4, 4. vbi eſt πρὸς χάριν διαλέγεσθαι.

***ἐπιχαριτώτερος**, *gratior, iucundior.* Eſt vox Xenophonti familiaris, inquit Doruill. ad Charit. p. 680. Π. 8, 2, 2. εὐεργέτημα ἀνθρώποις πρὸς ἀλλήλους οὐδὲν ἐστιν ἐπιχαριτώτερον. Σ. 7, 5. τὸ συμπόσιον πολὺ ἐπιχαριτώτερον. * Superl. O. 7, 37. ἐπιχαριτώτατον ἐπιμέλημα.

Ἐπίχαρμος, *Epicharmus,* poeta Siculus, (v. Cic. ad Attic. 1, 19.) cuius carmina illa, quae ad philoſophiam poeticam ſpectant, Henr. Stephanus

nus maximam partem collegit in poesi philosoph. p. 54 — 58. Eius versus quidam laudantur Ἀπ. 2, 1, 20. vbi v. Ruhnken. Cf. quos laudat Fischer. ind. Aeschin.

ἐπιχεῖν, *affundere*. O. 17, 9. τῷ οἴνῳ ἐπιχεῖν ὕδωρ. Sic A. 4, 5, 19. πάνυ ἄκρατος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι.

ἐπίχειρα Π. 1, 4, 25. in marg. Steph. legitur pro ἐπιχώρια. Non satis apte. Significat enim *praemia*. v. Poll. 3, 143. et 6, 186. et Etymol. M.

ἐπιχειρεῖν, ¶ 1) *suscipere*. Differt igitur ab ἐπιθυμεῖν, Π. 8. 7, 3. p. 542. οὔτ᾽ ἐπιχειρήσας, οὔτ᾽ ἐπιθυμήσας οἶδα ὅτου ἠτύχησα. Sic c. inf. Ἀπ. 3, 6, 1. ἐπεχείρει δημηγορεῖν, ἐπιθυμῶν προστατεύειν τῆς πόλεως. c. dat. Ἀπ. 2, 3, 5. τί ἄν τις ἐπιχειροίη τοῖς ἀδυνάτοις; 3, 5, 28. 3, 6, 8. 14. 4, 1, 4. ¶ 2) *inchoare*. c. ἀπὸ, Πο. 4, 2. ἀπὸ ποίου χρόνου ἐπεχειρήθη (τὰ ἀργυρεῖα), *strui coepta sint*. ¶ 3) i. q. πράττειν, ita tamen, vt simul habeat notionem audaciae. c. acc. Π. 6, 1, 21. ὅταν ἡ ἀγαθὴ κρατῇ, τὰ καλὰ πράττεται· ὅταν δὲ ἡ πονηρὰ, τὰ αἰσχρὰ ἐπιχειρεῖται. ¶ 4) *conari*. Hesych: ἐπιχειρεῖ· τολμᾷ. Dicitur enim fere de magno conatu, et qui fit in rebus arduis. Iungitur autem infinitiuo, et substituitur verbo πειρᾶσθαι. Ἀπ. 2, 6, 28. πειρῶ ἀγαθὸς γίγνεσθαι, καὶ — θηρᾶν ἐπιχείρει τοὺς καλούς. 3, 6, 4. it. verbo ἐπιτίθεσθαι, Ἀπ. 3, 9, 7. ἐπιχειρεῖν οἰκίας αἱρεῖσθαι, ἢ ἄλλῳ τῷ ἐπιτίθεσθαι τῶν δήλων ὅτι ἀδύνατά ἐστι. Saepe non de solo conatu, sed de opere perfecto intelligendum est, ita vt habeat redundantiam quandam, et elegantem periphrasin faciat verbi illius, cuius infinitiuus additus extat. v. Fischer. ind. Aeschin. Π. 6, 2, 4. ἐπεχείρησε κατασκευάζειν, np. ἅρματα. v. Raphel. ad Luc. 1, 1. Π. 1, 1, 1. τυραννεῖν ἐπιχειρήσαντες. A. 5, 6, 20. ἐρᾷ καὶ ἐπεχείρει λέγειν. Cod. Paris. λέγων. Λ. 11. 9. F. 2, 3, 10. §. 18. p. 94. p. 105. 2, 4, 7. 29. 4, 3. 16. 4. 4, 2. §. 7. ἐπιχειρεῖτον ἄνδρε δύο — συγγενέσθαι Πραξίτα. O. 10, 8. Sed simpliciter, sine difficultatis aut audaciae notione, facit circumlocutionem Ἀπ. 1, 2, 39. 2, 6, 1. 4. et O. 19, 14. Sic ¶ 5) *solere*. Π. 2, 2, 15. p. 111. ἄγειν ἐπιχειροῦσιν οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ ἐπὶ τὰ καλὰ κἀγαθὰ, οἱ δὲ πονηροὶ ἐπὶ τὰ πονηρά. Nisi dictum est

est pro ἄγουσιν. ¶ 6) *adoriri*, i. q. ἐπιτίθεσθαι. Π. 7, 1, 11. v. ἐπιτίθεσθαι n. 3. Π. 5, 4, 20. οὐδ' ἐπιχειρήσουσιν nos. E. 2, 1, 2. 2, 4, 10. p. 110. ὅταν ἐπιχειρῶμεν (Margg. ἐγχειρῶμεν) πολλῶν ὄντων ἐναντίων ὀλίγοις οὖσι — διδόασι, *quamuis multi sint*. Nam genitiui non pendent ab ἐπιχειρῶμεν, sed pertinent ad διδόασι. Ιπρ. 5, 12. c. dat. Π. 3, 3, 21. τοῖς ὀλίγοις ἐπιχειρῆσαι. 7, 1, 11. E. 4, 5, 12. 6, 5, 8. ἐπεὶ οὐκέτι αὐτοῖς οἱ ἐναντίοι ἐπεχείρουν, np. persequendo. Ιπρ. 7, 12. Sic de subditis res nouas molientibus, Π. 1, 1, 5.

ἐπιχείρημα, ¶ 1) *conatus*. E. 1, 2, 4. αἰσθόμενος τὸ ἐπιχείρημα. ¶ 2) *studium venationis*. K. 13, 13. ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐπιχειρήματος βελτίους γίγνονται.

ἐπιχειρητέον, *conandum est*. Aπ. 3, 6, 14. πλείω φέρειν οὐδ' ἐπιχειρητέον αὐτῷ.

*ἐπιχορεύειν, *saltabundum accedere*. Σ. 9, 4. ὁ Διόνυσος ἐπιχορεύσας — ἐφίλησεν αὐτήν.

ἐπίχρυσος, *inauratus*. Aπ. 3, 10, 14. ἐπιχρύσους θώρακας.

ἐπιχύειν, *superfundere, supra infundere*. O. 17, 12. ἰλύος ἐπιχυθείσης.

ἐπιχωρεῖν, ¶ 1) *cedentem se conferre*. E. 2, 4, 24. Pausanias hostibus cedens παρήγγειλε τοῖς — ξυμμάχοις ἐπιχωρεῖν πρὸς ἑαυτόν. ¶ 2) *procedere*. A. 1, 2, 17. ἐπιχωρῆσαι. Mox est ἐπῄεσαν.

ἐπιχώριος, ¶ 1) *indigena*. Π. 7, 4, 1. ἦρχουν αὐτῷ οἱ ἐπιχώριοι βασιλεύοντες. ¶ 2) *patrius, more patrio et populari receptus*. Π. 6, 4, 1. λινοῦν θώρακα, ὃς ἐπιχώριος ἦν αὐτοῖς. 8, 8, 6. ἦν αὐτοῖς ἐπιχώριον, τὸ — ἐσθίειν. §. 9. ἦν ἐπιχώριον αὐτοῖς μὴ ὁρᾶσθαι. §. 10. Δ. 5, 6. ἐπιχώριον ἐν τοῖς φιλιτίοις λέγεσθαι, *consuetum*. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 6, 3. Aϑ. 1, 9. Hinc τὰ ἐν Πέρσαις ἐπιχώρια Π. 1, 4, 25. *patria s. popularia Persarum instituta*. Intell. ἐπιτηδεύματα siue ἔθη. v. Schol. Thucyd. 2, 27. et supra ἐπίχειρα. Sic ἔθους intelligi iubet Hutch. Aγ. 5, 4. ἐπιχωρίου ὄντος τοῖς Πέρσαις φιλεῖν. Sed Leisner. ad Bos ellips. Graec. p. 284. edit. 8. τρόπου, quod minus placet.

ἐπιψεκάζειν, *irrorare, guttatim infundere*. Σ. 2, 26. ἢν ἡμῖν — μικραῖς κύλιξι ἐπιψεκάζωσιν.

ἐπιψεύδεσθαι, *assingere, mentiendo addere*. Ιπρ. 2,

2, 16. ἐπιψεύδονται, πλέονας φάσκοντες ἀπεκτονέναι.

ἐπιψηφίζειν, ¶ 1) *populum in suffragia mittere.* quod Athenis erat τοῦ ἐπιστάτου, etiam proëdrorum. Απ. 1. 1, 18. ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος — οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. Harpocration explicat verbo ἐπικυροῦν, et Leuncl. *calculum suum adiungere.* Vterque perperam. Nam de eadem re E. 1, 7, 9. est προτιθέναι διαψήφισιν, et Απ. 4, 4, 2. οὐκ ἐπέτρεψε ψηφίσασθαι. cf. Αϑ. 2, 17. et Aelian. V. H. 3, 17. v. omnino Ernest. et Hindenburg ad l. l. et Kuster. de V. M. 2, 9. ¶ 2) *sententias rogare milites.* quod erat imperatoris. A. 5, 1, 8. cum Xenophon concionem militum de itinere consuleret, ἀνέκραγον, ὡς οὐ δέοι — ὁ δὲ ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπεψήφισε οὐδὲν, *ea de re sententias eorum non amplius rogauit.* Leuncl. male: *sanxit.* 5, 6, 21. ἔγνωσαν, ὅτι ἐκπλεῖν δεδογμένον εἴη, καὶ Ξενοφῶν αὐτὸς ἐπεψηφικὼς εἴη. Nam §. 19. dixerat: ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ, αἱρέτω τὴν χεῖρα. 6, 1, 16. ¶ 3) Si locus est sanus, significat *suffragio suo comprobare.* Suid: ἐπιψηφίζων· ἐπικυρῶν. Thom. Mag. ἐπιψηφίζω ἐγὼ τοῖς παροῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβεβαιῶ. A. 7, 3, 6. εἴ τις ἀντιλέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μὴ, ἐπιψηφίζετε ταῦτα. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψήφισαν. καὶ ἔδοξε ταῦτα. Sed Hutch. partim e codicum vestigiis, partim e coniectura repoſuit ἐπιψηφίζεσθε et ἐπεψηφίσαντο.

ἐπιψηφίζεσθαι, ¶ 1) *suffragio suo comprobare.* A. 7, 6, 11. πάντες δ' ἐπεψηφίσασθε ταῦτα. All. ἐψηφίσασθε. cf. ἐπιψηφίζειν nr. 3. ¶ 2) *per suffragia decernere.* c. inf. E. 1, 1, 24. Ἀθηναῖοι — ἐπεψηφίσαντο ὁπλίτας αὐτὸν καταλέξασθαι. Margg. ἐψηφίσαντο, per glossema, vt putamus, quia auctor huius lectionis non potuit ferre ἐπιψηφίζεσθαι pro simplici in notione decernendi. 4, 2, 2. πάντες ἐπεψηφίσαντο (Margg. ἐψηφίσ.) βοηθεῖν μετ' Ἀγησιλάου. Hic est vel simpliciter: *decreuerunt,* vel: *quaeque ciuitas Asiae conuentibus habitis decreuit.* ¶ 3) In var. lect. permutatur etiam cum ἀποψηφίζεσθαι. v. ibi.

ἐπίψογον, τὸ, *reprehensio.* Λ. 14, 7. οὐδὲν δεῖ θαυμάζειν, τούτων τῶν ἐπιψόγων

γων αὐτοῖς γιγνομένων. Gramminius etiam h. l. vult adiectiue accipi, qui potest conferri.

ἐπιὼν, v. ἐπιέναι.

ἐποικεῖν, *incolere, habitare.* Π. 6, 2, 5. τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐποικοῦντας. pro quo 2, 1, 2. p. 87. est οἰκοῦντας.

ἐποικοδομεῖν, ¶ 1) *superstruere.* A. 3, 4, 6. κρηπὶς — ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπῳκοδόμητο πλίνθινον τεῖχος. ¶ 2) *reficere.* E. 6. 5. 12. ἐπῳκοδόμει τὸ τεῖχος αὐτῶν ὅσα ἐδεῖτο.

ἔποικος, *aduena.* Schol. Thucyd. 2, 27. et ex eo Suidas: ἄποικοι, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι· ἔποικοι δὲ, οἱ εἰς πόλεις. Suidas explicat etiam nomine μέτοικοι. E. 1, 2, 12.

ἐπομνύειν et

ἐπομνῦναι, ¶ 1) *deierare.* Saepe dicitur de iis, qui interrogati respondent, sed interposito iureiurando, Π. 4, 1, 11. ὁ Κῦρος εἶπεν, οὐκοῦν καὶ ἄλλοις προθύμως λέξεις; κἀκεῖνος ἐπομόσας, νὴ τὸν Δί', ἔφη. A. 7, 8, 1. ἠρώτα αὐτὸν — ὁ δ' αὐτῷ ἐπομόσας εἶπεν, ἦ μὴν ἔσεσθαι — Σ. 9, 6. τοῦ Διονύσου ἐπερωτῶντος αὐτὴν εἰ φιλεῖ αὐτὸν, τῆς δὲ οὕτως ἐπομνυούσης, ὥστε — ἅπαντας ἐπομόσαι (Margg. συνομόσαι) ἂν ἦ μὴν — φιλεῖσθαι. ¶ 2) De teste. c. acc. vt ὀμνῦναι, Π. 6, 4, 3. ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ τὴν σὴν φιλίαν, ἦ μὴν ἐγὼ βούλεσθαι μᾶλλον, *per amicitiam.* ¶ 3) i. q. ὀμνῦναι. Σ. 9, 7. οἱ ἄγαμοι γαμεῖν ἐπώμνυσαν. Est eorum, qui alicuius dicta vel facta approbant. Cf. O. 20, 29.

ἐπονείδιστος, *contumeliosus.* Λ. 9, 5. homo ignauus εἰς τὰς ἐπονειδίστους χώρας ἀπελαύνεται, *in infima s. vltima loca.* §. 6. ἐπονείδιστος βίος, vbi iungitur cum ἄτιμος. Dicitur etiam de obscenitate, Σ. 8, 19. qui obscene amat puerum, νέμει τῷ παιδὶ τὰ ἐπονειδιστότατα. §. 34. oppon. νόμιμα.

ἐπονομάζειν, *cognominare.* O. 6, 17. καλόν τε κἀγαθὸν ἐπονομαζόμενον.

ἔπος, ¶ 1) *carmen heroicum.* Απ. 1, 3, 3. ἐπαινέτης δ' ἦν καὶ τοῦ ἔπους τούτου Hesiodei. Sic saepe de carminibus Homeri, Απ. 1, 4, 3. 4, 2, 10. Σ. 3, 5. 6. ¶ 2) *carmen quoduis.* Etymol. M. ἔπος, ὁ λόγος, παρὰ τὸ ἔπω — ἔπος λέγεται κυρίως ὁ ἔμμετρος λόγος, καταχρηστικῶς δὲ πᾶς λόγος. Cf. Eustath. ad Il. p. 3. et ad Odyss. α, p. 1380, 61. Απ. 1, 2, 21. τῶν ἐν μέτρῳ πεποι-

ποιημένων ἐκῶν. ¶ 3) *verbum.* v. ἐπαφρόδιτος et ἀγανός.

ἐποχεῖσθαι, *vehi.* Π. 7, 1, 22. κάμηλον, ὥστ' ἐποχεῖσθαι. Hesych: ἐποχούμενος· βασταζόμενος.

ἔποχος, *qui equitare potest, qui perite et firmiter equo insidet.* Π. 1, 4, 4. οὔπω πάνυ ἔποχος ὤν. 8, 1, 12. Ιπ. 8, 10. Ιπρ. 1, 6. 7. 18. Hinc τὸ ἔποχον, *ea ephippii pars, cui insidetur.* Ιπ. 12, 9. χρὴ τὸ ἔποχον τοιοῦτον ἐῤῥάφθαι, ὡς ἀσφαλέστερόν τε τὸν ἱππέα καθῆσθαι, καὶ τὴν ἕδραν τοῦ ἵππου μὴ σίνεσθαι. Antea vocatur ἐφίππιον. Interpres Pollucis I, 185. reddit *instrata,* Leunclauius *lorum, quo ephippium constringitur.* Non bene.

ἑπτακαίδεκα, *septendecim.* A. 4, 5, 18. E. 3, 1, 11. it. post ἕξ, scil. καὶ δέκα, Π. 1, 2, 8. ἓξ ἢ ἑπτακαίδεκα. Steph. legi iubet ἑπτὰ καὶ δέκα. Sed E. 4, 5, 17. etiam est: στάδια ἓξ ἢ ἑπτακαίδεκα. cf. ἑκκαίδεκα, quod sic dicitur post πέντε.

ἑπτάκλινος, v. οἶκος.

Ἐπύαξα, *Epyaxa.* A. 1, 2, 12—25. vxor regis Ciliciae, cum pecunia venit ad Cyrum minorem, qui cum ea consuesse diceba-tur, et ad preces eius exercitum lustrabat. Nominatur etiam ἡ Κίλισσα.

ἐπῳδή, *incantatio.* Metaphor. de suauissimo cantu Sirenum, Aπ. 2, 6, 11. de conciliatione amicorum, Aπ. 2, 6, 10. 13. it. amasiorum, Aπ. 3, 11, 16. 17.

ἐπωμίς, *summa et eminens humeri pars.* v. Poll. 2, 133. 137. et Foes. oecon. Hippocr. in h. v. Aπ. 3, 10, 13. τὸ μὲν ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ ἐπωμίδων, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ὤμων.

ἐπωνυμία, *cognomen.* O. 12, 2. μὴ ἀποβάλῃς τὴν ἐπωνυμίαν τὸ ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς κεκλῆσθαι. Σ. 8, 9. Ζεὺς πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει. De hac πολυωνυμίᾳ deorum v. Callimach. h. in Dian. 7. ibique Spanhem. K. 3, 1.

ἐπωφελεῖν, *insuper iuuare.* O. 11, 9. θεοὺς τιμᾷν καὶ φίλους ἐπωφελεῖν. §. 13.

ἐρᾷν, ¶ 1) *amare.* Differt a φιλεῖν, Ιερ. 11, 11. οὐ μόνον φιλοῖο ἄν, ἀλλὰ καὶ ἐρῷο ὑπ' ἀνθρώπων. Scil. φιλοῦσιν amici; sed qui vehementius amant, tanquam amasium, ii ἐρῶσι. Σ. 4, 63. ἐρῶντες ἐκυνοδρομοῦμεν ἀλλήλους ζητοῦντες. c. gen. Σ. 1, 2. Καλλίας ἐρῶν Αὐτολύκου. 8. 2. οὐκ ἔχω χρόνον εἰπεῖν, ἐν ᾧ οὐκ

ἐρῶν τινος ἀπελῶ. §. 3. 4. 7. 8. De rebus, *lieb haben*, K. 5, 33. ἐπιλάθοιτ' ἄν, εἴ του ἐρῴη. ¶ 2) *vehementer amore captum teneri*. Π 5. 1. 5. τὸ ἐρᾷν ἐθελούσιόν ἐστι. §. 6. πρὶν ἐρᾷν. Σ. 8, 21. Απ. 1, 2, 22. ἐρασθέντες, *amore capti*. Nam etiam in Xenophonte semper aoritus passivi, nunquam activi aut medii, legitur. Cf. Fischer. ind. Aeschin. Sic Π. 5, 1. 6. ἐθελούσιόν ἐστι τὸ ἐρασθῆναι. Margg. male: ἐρᾶσθαι. c. gen. Π. 5. 1. 5. τῶν καλῶν τῶν μὲν ἐρῶσι, τῶν δ' οὔ. — ἐρᾷ ἕκαστος ὧν ἂν βούληται. — οὐκ ἐρᾷ ἀδελφὸς ἀδελφῆς. — ἕκαστος τῶν καθ' αὑτὸν ἐρᾷ. §. 7. Απ. 1, 2, 29. ἐρῶντα Εὐθυδήμου. Sic passiu. A. 4. 6, 2. Ἐπισθένης ἠράσθη τοῦ παιδός. Aγ. 5. 4. E. 4, 1, 19. ἐρασθέντος αὐτοῦ τοῦ Εὐαλκοῦς υἱέως Ἀθηναίου. Σ. 8, 29. Hinc ὁ ἐρώμενος, *amasius, qui amatur*, vel honeste, Σ. 8. 2. 8. 11. 16. vbi, vt saepius, synonymum est τῶν παιδικῶν. 25 35. vel inhoneste, Π. 5, 1, 6. ter. Απ. 1, 2, 29. O. 12, 14. Σ. 8, 13. 27. 36. ¶ 3) *vehementer cupere*. c. inf. E. 7. 5. 16. ἐρῶντες ἀνασώσασθαι τὴν πατρῴαν δόξαν. O. 6, 12. Sic passiu. c. τοῦ et inf. Aγ. 10, 4. ἐρασθεὶς τοῦ εὐκλεὴς γενέσθαι. ¶ 4) *vehementer appetere*. c. gen. Π. 3, 3. 20. νίκης ἐρῶντες μάχεσθαι. A. 3, 1, 19. Aγ. 11, 9. ¶ 5) *studiosum esse*. Π. 1, 4. 5. ἐρᾷν τοῦ ἔργου, venationis. 6, 1, 21. οὐδ' ἅμα καλῶν τε καὶ αἰσχρῶν ἔργων ἐρᾷ. Aγ. 3, 1. τῶν καλῶν ἤρα, καὶ τὰ αἰσχρὰ ἐδίωκεν. Σ. 4, 62. φιλοσοφίας ἐρῶντα. 8, 18. K. 12, 10. 14. 13, 18. ¶ 6) *suscipere solere*. Π. 8, 7, 3. p. 544. τὸ δυςκαταπρακτοτέρων ἐρᾷν. ¶ 7) Refertur ad mortuos: *admirari*. K. 1, 17. ὧν οἱ ἀγαθοὶ ἔτι καὶ νῦν ἐρῶσι, οἱ δὲ κακοὶ φθονοῦσι. Sed all. pro ὧν legunt ἧς, vt referatur ad τὴν ἐπιμέλειαν, quo fere modo est 12, 18. μεγάλη ἀρετή, δι' ἣν καὶ νῦν θαυμάζονται· ἧς ὅτι ἐρῶσι πάντες, εὔδηλον.

ἔρανος, proprie est *pecunia ad communes epulas* vel *ad subleuandam amici inopiam collata*. v. Hesych. et Etymol. M. Hinc eleganter Π. 7, 1, 7. de *opera eorum, qui pro aliis fortiter pugnant, qui ita pugnant, vt quilibet pro virili omnibus sit salutaris, atque adeo conferat ad summam rei*: εἰς τίνα ποτ' ἂν καλλίονα ἔρανον ἀλλήλους παρακα-

ρακαλέσαιμεν — πολλὰ κἀγαθὰ ἀλλήλοις εἰσενεγκεῖν. Similis locus eſt ap. Thucyd. 2, 43. v. Morus ad Longin. p. 127. ſq.

Ἐρασινίδης, *Eraſinides.* Aliquoties ita ſcriptum legitur hoc nomen apud Thucyd. et Diodorum Siculum. Sed ap. Lyſiam p. 376. eſt Ἐρασινείδης. Aliter Suidas: ἐστρατήγησε μετ' Ἐρασινίδου· ἐπὶ τῶν δυστυχιῶν. ἐκ τῶν περὶ Ἀργίνουσαν στρατηγησάντων δυστυχῶς. ἀπέθανον δὲ δημοσίᾳ, οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομείναντες Θράσυλλος, Περικλῆς καὶ οἱ λοιποί. ἐγένετο δέ τι καὶ περισσότερον τῷ Ἐρασινάδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων. Quae omnia e Schol. Ariſtoph. Suidam deſcripſiſſe, Kuſterus iam annotauit. Eraſinides igitur fuit vnus e decem praetoribus, proelio ad Arginuſas nobilitatis, E. 1, 5, 10. 1, 6, 11. 21. ſed domum reuocatus, E. 1, 7, 1. 2. accuſatus et ob naufragos non ſublatos, ob quod etiam reliqui accuſabantur, et prae reliquis ob peculatum, tandemque capite mulctatus, E. 1, 7, 10. 11. cf. interpp. ad Aπ. 1, 1, 18. vbi eſt: ἐννέα στρατηγοὺς τοὺς ἀμφὶ Θράσυλλον καὶ Ἐρασινίδην.

Ἐρασίστρατος, *Eraſiſtratus*, vnus e triginta tyrannis. E. 2, 3, 2.

ἐρασιχρήματος, *pecuniae cupidus.* Heſych: ἐρασιχρημάτους· φιλαργύρους. vbi v. interpp. Pollux 1, 42. habet in epithetis tyranni, et Platonicum vocabulum eſſe dicit. Sed eſt etiam ap. Xenophontem Aπ. 1, 2, 5. οὐδ' ἐρασιχρημάτους τοὺς συνόντας ἐποίει.

ἐράσμιος (poet. Port.), *amabilis.* v. Heſych. et Doruill. ad Charit. p. 645. Σ. 8, 36. τῷ τὴν ψυχὴν ἐρασμίῳ. Vbi oppon. τὸν τῷ εἴδει τοῦ ἐρωμένου χρώμενον. Aπ. 3, 10, 3. pictor exprimit τὸ ἐρασμιώτατον τῆς ψυχῆς ἦθος,

ἐραστής, ¶ 1) *amore captus, amator, ein Verliebter.* Λ. 2, 13. τοῦ διαλέγεσθαι τοὺς ἐραστὰς εἴργουσιν ἀπὸ τῶν παίδων. Vbi εἴργουσιν non dubito quin et genitiuum regat et praepoſitionem: *prohibent amatores a pueris et illos cum his colloqui vetant.* Aπ. 1, 3, 9. τῶν σωφρονικῶν μᾶλλον ἢ τῶν ἐραστῶν. Sed Erneſt. defendit alteram lectionem: θρασέων. Alii aliter tentant. Σ. 8, 22. 26. 32. vbi

ad τὰ παιδικὰ refertur. Cf. §. 35. Plene Λ. 2, 15. ἐραστὰς παιδικῶν. ¶ 2) Honeſto ſenſu: Σ. 8, 11. τῷ καλῷ τε κἀγαθῷ ἐραστῇ, h. e. ei, qui amat τὸν καλὸν κἀγαθόν. Poſſit etiam §. 35. huc referri. Saltem ibi eſt μέσως dictum. ¶ 3) amicus. Heſych: ἐραστής· φίλος, ἐπιθυμητής. Σ. 8, 2. Χαρμίδην — πολλοὺς ἐραστὰς κτησάμενον. ¶ 4) cupidus. Π. 1, 5, 7. p. 55. τοὺς ἐπαίνου ἐραστάς. ¶ 5) qui appetit. Αγ. 1, 19. ἐραστὰς τῆς ἑαυτοῦ φιλίας. Απ. 1, 6, 13. καλῶν τε κἀγαθῶν ἐραστήν. Olim legebatur: καλόν τε κἀγαθὸν ἐραστ. Cf. nr. 2. ex Σ. 8, 11.

ἐρατικός. v. ἐρωτικός.

Ἐρατοσθένης, Eratoſthenes, vnus e triginta tyrannis. E. 2, 3, 2.

ἐργάζεσθαι, ¶ 1) operari, laborare. Oppon. ἀργεῖν, Π. 1, 6, 5. ἐργαζομένους μᾶλλον ἢ ἀργοῦντας. Απ. 1, 2, 57. Socrates dicebat, τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀργεῖν κακόν, et τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἐργάζεσθαι. cf. 2, 7, 8. et ἔργον nr. 11. a. Sic Αθ. 1, 15. vbi etiam cum Fr. Porto et Zeunio intelligi poteſt ſpeciatim de opere ruſtico, vt Π. 1, 4, 13. ſeruum ſugitiuum ἐργάζεσθαι ἀναγκάσω. it. O. 3, 4. Tribuitur tauris, Π. 7, 5, 22. et apibus, O. 7, 33. 17, 14. ¶ 2) opus ruſticum facere. Π. 3, 2, 12. ληϊζόμενοι ζῶσι, καὶ οὐδ' ἂν ἐπίσταιντο ἐργάζεσθαι. 8, 3, 15. ἐργαζόμενος — εἰς ἀγρὸν ἀπαγαγὼν ἐκέλευσεν ἐργάζεσθαι. O. 4, 10. 20, 16. 19. 20. vbi oppon. ἀργὸν εἶναι. Huc referri ſolet Π. 8, 1, 6. ἱκανοὶ ἄλλων ἐργαζομένων τρέφεσθαι. Sed videtur etiam de aliis opificiis intelligi poſſe. E. 2, 1, 1. ἐργαζόμενοι μισθοῦ κατὰ τὴν χώραν. Hinc οἱ ἐργαζόμενοι ſunt, qui alias dicuntur ἐργάται, agricolae, operae ruſticae. Π. 3, 2, 9. 5, 4, 13. τοῖς ἐργαζομένοις. Mox ſequitur τῶν ἐργατῶν. 7, 4, 4. A. 2, 4, 11. χώρας ἀγαθῆς οὔσης, καὶ τῶν ἐργασομένων ἐνόντων. O. 4, 15. 5, 2. 6, 11. 13, 3. 15, 10. c. acc. γῆν etc. colere, vt ἐξεργάζεσθαι. v. ibi nr. 5. Π. 3, 2. 8. ἐξεῖναι ὑμῖν γῆς (np, μέρος) ἐργάζεσθαι ὁπόσην ἂν βούλησθε. vbi fere ſignificat poſſidere. §. 10. οὐκ ἂν — ἐργαζοίμεθα μὴ ὅτι τὴν τούτων, ἀλλ' οὐδ' ἂν τὴν ἡμετέραν. 4, 4, 3. χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε. 5, 4, 12. τοὺς ἐργαζομένους τὴν γῆν. 6, 1, 12. πρόσορα ὑμῖν κτᾶσθε

σθε καὶ ἐργάζεσθε. 7, 4, 3. 7, 5, 13. §. 26. p. 454. Πο. 4, 6. E. 3, 2, 7. 4, 6, 5. O. 1, 8. 4, 11. 16, 9. it. c. pluribus accuſatiuis, E. 3, 3, 7. ὁπόσοις ἄνθρωποι καὶ γῆν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἐργάζονται, *quibus inſtrumentis et terram colunt, et ligna lapidesque caedunt.* Paſſiue: O. 19, 8. τῆς γῆς εἰργασμένης, *ſerendis arboribus fodiendo praeparatae.* Synon. eſt μαλακῆς. Sic Ιπρ. 8, 8. ἀπὸ τῶν εἰργασμένων θρεπτέον, *ex iis quae alii coluerunt.* Sed de ipſis frugibus, E. 5, 3, 3. εἴ τι δένδρον ὑπόλοιπον, εἴ τι εἰργασμένον τοῖς πολεμίοις. qui locus Fr. Porto ſuſpectus erat. Morus vertit *culta regio.* ¶ 3) *opus ruſticum fieri iubere.* Π. 1, 6, 11. ἔχων ἐργάτας, οἷς ἂν ἐργάζοιτο, ſcil. ἀγρούς. ¶ 4) *fodere.* De operis argentifodinarum, Πο. 4, 3. 12. 22. §. 25. εἰργασμένων ἀνθρώπων, i. e. ἐργασαμένων. §. 32. De iis, qui foſſam faciunt, E. 5, 2, 4. ¶ 5) *occupari* quocunque negotio. De lanae opificio, vbi itidem, vt de agricultura, videtur eſſe verbum proprium, Απ. 2, 7, 12. ἐργαζόμεναι (*ipſo opere occupatae*) ἠρίστων, ἐργασάμεναι (*operibus confectis vel in aliud tempus dilatis*) ἐδείπνουν. §. 14. ¶ 6) *labore ſibi parare, quaeſtum facere, victum acquirere.* Sic dicitur etiam κατεργάζεσθαι et προσεργάζεσθαι. v. Graeu. lect. Heſiod. ad ἐργ. 43. c. acc. Απ. 1, 3, 5. εἴ τις οὕτως ἂν ὀλίγα ἐργάζοιτο. 2, 1, 25. οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρήσῃ. 2, 8, 1. τῷ σώματι ἐργαζόμενος τὰ ἐπιτήδεια πορίζεσθαι. §. 2. μισθοῦ τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι. Erneſt. eiicienda putabat verba τὰ ἐπιτήδεια, et Schützius eiecit, ſed Hindenb. ea defendit. O. 1, 21. 22. ¶ 7) *tractare, exercere.* a) quamcunque artem, O. 4, 2. artes ſedentariae καταλυμαίνονται τὰ σώματα τῶν ἐργαζομένων, h. e. τῶν τεχνιτῶν ſ. βαναύσων. 5, 8. c. acc. O. 1, 17. ἐπιστήμας ἔχοντας, ταύτας οὐκ ἐθέλοντας ἐργάζεσθαι. 3, 15. 4, 3. βαναυσικὰς τέχνας ἐργάζεσθαι. 7, 20. ἐργαζομένους τὰς ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίας. 15, 10. ἄξια τῆς τροφῆς ἐργάζεσθαι. 18, 9. 20, 14. b) inprimis oeconomiam, O. 6, 9. αὕτη ἡ ἐργασία — ἡδίστη ἐργάζεσθαι. Sic 15, 4. vbi τέχνη vocatur. Cf. 16, 1. Similiter ¶ 8) *elaborare in arte,*

arte. O. 1, 3. ὁ τεκτονικὴν ἐπιστάμενος — ἄλλῳ δύναιτο ἐργάζεσθαι. §. 16. Similiter ſcurra, ad artem ſuam reſpiciens, Σ. 6, 10. dicit: σιωπῶν οὐκ οἶδα ὅπως ἄξια τοῦ δείπνου ἐργάσομαι. ¶ 9) *arte facere, fabricare, opificii* vel *artis opus facere*. Paſſiu. pro actiuo, Aπ. 2, 6. 6. τὸν τοὺς ἀνδριάντας καλῶς εἰργασμένον. K. 6, 1. Sed paſſiue. Aπ. 3, 10, 9. θώρακας εὖ εἰργασμένους. Σ. 5, 4. Iπ. 12, 2. §. 3. ὁ θώραξ οὕτως εἰργάσθω. ¶10) Additis vel intelligendis aliis accuſatiuis eſt *facere, patrare*. Π. 5, 5. 5. p. 327. τοὺς φίλους — ἀγαθὰ ποιεῖν — τἀναντία τούτου ἐργάζεσθαι. Cod. Guelf. ἐξεργάζεσθαι, quod praefert Zeun. Cf. nr. 14. E. 4, 1, 10. λαμπρόν τι ἐργάζεσθαι. Aπ. 2, 7, 10. αἰσχρόν τι ἐργάσασθαι. — πάντες ἃ ἐπίστανται — ἥδιστα ἐργάζονται. 2, 8, 5. οἷς (i. e. ἐκείνοις ἃ) νῦν ἐργάζεσθαι φῄς. Alio modo hunc locum explicat Thiemius in v. ἀνέγκλητος. 4, 1, 4. cf. ἀγαθός et κακός. Σ. 4, 62. Sic c. ἔργον, A. 6, 3, 10. κάλλιστον ἔργον ἐργάσασθαι. O. 7, 21. c. τί, O. 6, 14. τί ποτ' ἐργαζόμενοι τοῦτ' (ὄνομα) ἀξιοῖντο καλεῖσθαι, *qua tandem ratione*. De equo, Iπ. 6, 16. μή τι ἀνήκεστον ἐργάσηται. ¶ 11) *efficere vt fiat*. O. 12, 20. δοκεῖ δεσπότου ὀφθαλμὸς τὰ καλά τε κἀγαθὰ μάλιστα ἐργάζεσθαι. ¶ 12) i. q. ἐμποιεῖν, *afferre*. c. dat. Aπ. 2, 1, 20. σώματι εὐεξίαν ἐργάζεσθαι. Reisk. malebat ἐνεργάζ. quod etiam Erneſtio melius videbatur. ¶ 13) *inferre malum*. c. dupl. acc. Attice. v. Thom. M. in v. δρῶ. A. 5, 6, 4. ὡς — τὴν Σινωπέων χώραν κακόν τι ἐργάζοιντο. E. 2, 3, 11. 7, 5, 2. Σ. 4, 30. c. ἐν, E. 1, 1, 13. οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει. ¶ 14) Saepe in var. lect. c. ἐξεργάζεσθαι permutatur. v. ἐξεργάζεσθαι, et ſupra nr. 10.

ἐργαλεῖον, *inſtrumentum opificum*. Π. 5, 3, 17. βάναυσοι τῶν ἐργαλείων — ἰατροὶ τῶν ὀργάνων τὰ ὀνόματα ἴσασι. Sed videtur tamen eſſe nomen generis. v. Aeſchin. diall. 2, 27. et 34. et Poll. 4, 181.

ἐργασία, ¶ 1) *exercitium eorum, quae didiceris*. Oppon. ἀργία. Aπ. 2, 7, 7. τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν. ¶ 2) *elaboratio, confectio*. O. 7, 21. ἡ τῆς ἐσθῆτος ἐκ τῶν ἐρίων ἐργασία. ¶ 3) quoduis *opificium*. O. 6, 8. γεωργίαν

ἐρ-

ἐργασίαν κρατίστην, ἀφ' ἧς τὰ ἐπιτήδεια οἱ ἄνθρωποι πορίζονται. Vbi tamen verti quoque recte poteſt *occupatio*. §. 9. ¶ 4) *cultura*. v. Bos Obſſ. crit. 6. O. 5, 14. τῆς γῆς ἐργασία. Antea dicitur γεωργία. Sic 7, 20. τὰς ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίας intelligendum eſt de operibus ruſticis. ¶ 5) *fructus laboris, quaeſtus*. Πο. 4, 29. ὁ εὑρὼν ἀγαθὴν ἐργασίαν. Sed Leunclau. vertit *opus excolendum*. Cf. εὑρίσκειν nr. 1. Απ. 3, 10, 1. τὰς τέχνας ἐχόντων καὶ τῆς ἐργασίας ἕνεκα χρωμένων. K. 3, 3.

ἐργάσιμος, *cultus*. Π. 1, 4, 16. ἐξελᾶν τὰ θηρία ἐκ τῶν λασίων εἰς τὰ ἐργάσιμα καὶ εὐήλατα. Intell. χωρία. K. 5, 15. ſynonymum eſt τὰ ἔργα.

ἐργαστέον, *opus faciendum eſt*. De opere ruſtico, O. 7, 35. οἷς ἂν ἔργον ἔνδον ἐργαστέον. Ιπ. 8, 8.

ἐργαστέος, *faciendus*. O. 13, 3. ἐὰν τὰ ἔργα μάθῃ ὡς ἐστὶν ἐργαστέα.

ἐργαστήρ, (poet. Port.), ¶ 1) *operarius, qui ruri opus facit*. Pollux 1, 221. γῆς ἐργάται ἢ ἐργαστῆρες, ὡς Ξενοφῶν. Phauorin. in v. γεωργία· ἐργαστῆρες, ὡς Ξενοφῶν. Amat enim Xenophon hanc formam. v. γνωστὴρ et θεραπευτήρ. Salmaſius de vſuris p. 411. ſq. dicit, ἐργαστῆρας eſſe *colonos mercede conductos*, cum γεωργοὶ ſint ipſi domini. Hinc O. 5, 15. γεωργὸν cum duce comparari, ἐργάτας autem ſ. ἐργαστῆρας cum militibus. O. 20, 16. τὸ λυσιτελεῖν γεωργίαν — ὅταν ὄντων ἐργαστήρων καὶ πλεόνων. All. ἐργαστηρίων. ¶ 2) *opifex*. Pollux 7, 7. τοὺς δὲ βαναύσους καὶ ἐργαστῆρας κατὰ Ξενοφῶντα εἴποις. O. 13, 10. ἱμάτια παρέχειν τοῖς ἐργαστῆρσι. Ad h. l. reſpexiſſe videtur Pollux. Sed pertinet ille haud dubie etiam ad n. 1. Haud dubie enim intelliguntur *ſerui rus colentes*.

ἐργαστήριον, ¶ 1) *officina*. Phauorin: ἐργαστήρια· οἱ οἶκοι, ἔνθα ἐργάζονται οἱ χειροτέχναι. Αγ. 1, 26. et E. 3, 4, 17. τὴν πόλιν — πολέμου ἐργαστήριον. Suidas, ad h. l. reſpiciens: ἐργαστήριον· ἐν ᾧ ἐργάζονται. Suauiter dictum videtur Athenaeo 10, 5. p. 421. ¶ 2) O. 20, 16. edd. vett. legunt ἐργαστηρίων pro ἐργαστήρων, quod praeferunt viri docti. Sed fortaſſis ἐργαστήρια poſſint dicta eſſe pro ἐργαστῆρες ſ. ἐργάται, vt paulo poſt ve-

vocantur, vel ſignificare *agros colendos.*

ἐργαστικὸς, *ſtrenuus, impiger.* Απ. 3, 1, 6. τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ — ἐργαστικόν. Praeter Platonem, et Geoponica, et Clementem Alexandrinum poterat etiam Grammius auctorem huius adiectiui laudare Palaephatum 3, 5.

ἐργάτης, ¶ 1) i. q. ἐργαστικὸς, *laborioſus, non otioſus.* Heſychius: ἐργάται· οἱ παρ' ἡμῖν ἐργαστικοὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Π. 1, 6, 15. ἐργάτην στρατηγόν. Oppon. ἀργοῦ. 4, 1, 2. p. 201. Χρυσάνταν ἐργάτην τῶν πολεμικῶν, καὶ φρόνιμον. v. Obſ. Miſc. Vol. VII. p. 294. Απ. 1, 2, 57. ¶ 2) *qui opus facit, qui artem exercet.* Ιερ. 6, 11. ἐργάτας ὁποίου βούλει ἔργου. Απ. 2, 1, 27. τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθόν. O. 4. 1. τῶν τεχνῶν ἐργάτας, οἵους δεῖ. Vnde ¶ 3) κατ' ἐξοχὴν eſt a) *agricola.* Π. 7, 5, 26. p. 457. ἐργάτας ἡμετέρους καὶ δασμοφόρους. Ιερ. 10, 5. O. 4, 9. ἄρχουσιν τῶν κατοικούντων τε καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ δασμοὺς ἐκ τούτων ἐκλέγουσι. Cf. Π. 5, 4. 12. 13. b) *ſeruus opus faciens ruri,* Π. 1, 6, 11. ἐργάτας οἷς ἂν ἐργάζοιτο. Πο. 4, 5. ζεύγη εἰς τὸ χωρίον, καὶ — ἐργάται. Ε. 7, 5. 15. τοὺς ἐργάτας, καὶ πολλοὺς τῶν ἐλευθέρων. O. 5, 16. 20, 16. 21, 10. *in metallis,* Πο. 4, 5. ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἔργοις πάντας ἐνδεῖσθαι ἐργατῶν. §. 22.

ἐργοδότης, *locator operis.* Phrynichus: ἐργοδότης οὐ κεῖται. Sed rectius Pollux 7, 182. τοὺς ἐκδιδόντας, ἐργοδότας εἴρηκε Ξενοφῶν. vbi v. Iungerm. et Hemſterhuſ. Idem Pollux 7, 200. φατέον δὲ, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκδιδόντος ἔργον ὅ τι οὖν τὸ ἐργοδοτεῖν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐργαζομένου τὸ ἐργολαβεῖν. cf. Doruill. ad Charit. p. 369. Π. 8, 2, 4.

ἐργολαβεῖν, *opus conducere* ſ. *faciendum ſuscipere.* v. ἐργοδότης. Απ. 3, 1, 2. εἴ τις ἀνδριάντας ἐργολαβοίη.

ἔργον, ¶ 1) *res geſta, factum.* Differt enim a nomine πρᾶξις. v. πρ. Π. 2, 2, 10. σκοποῦντας τὰ ἔργα ἑκάστου. §. 13. ἐκ τῶν ἔργων κρινόμενοι. Απ. 3, 5, 11. μέγιστα ἔργα κατειργασμένους. Σ. 1, 1. τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἔργα — πραττόμενα. Leuncl. putabat, ἔργα ſuperfluum eſſe. Sed etiam aliis in locis ἔργα dicuntur πράττεσθαι. v. infra aliquoties et πράττειν. Hinc καλὸν ἔργον, a) *virtus,*

tus, inprimis ſortitudo. Π. 8, 1, 13. πολὺ διέφερεν ἐν πᾶσι τοῖς καλοῖς ἔργοις. Agitur ibi de venatione, quae belli meditatio eſt. Απ. 3, 5, 3. Σ. 8, 32. Sed ſaepe etiam dicitur de *virtute probi animi indice,* et de *rebus cum virtute geſtis vel gerendis,* Απ. 2, 6, 35. ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις τῶν φίλων ἀγάλλῃ. c. ἀγαθὸς, Π. 8, 1, 4. τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔργα. §. 8. 8, 2, 13. Απ. 2, 1, 20. v. ἀγαθὸς et καλος. b) *victoria.* E. 6, 4, 22. καλοῦ ἔργου γεγενημένου. Cf. nr. 11. f. c) it. omiſſo καλὸν, Π. 1, 4, 24. αἴτιον τοῦ ἔργου, np. quod Aſſyrios vicerat. Ιερ. 2, 15. Cf. nr. 21. Sic E. 5, 3, 2. ἐλέγετο ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ ἀποκτεῖναι ὀγδοήκοντα, np. dum hoſtes perſequeretur. ¶ 2) *quicquid ſit, quod ſieri ſolet.* O. 6, 1. τῶν πολεμικῶν ἔργων, *eorum quae in bello ſieri ſolent, rerum bellicarum.* Alias aliter dicitur haec formula. v. nr. 11. f. Sed ſaepe ἔργον eſt *quod quis facere ſolet, conſuetudo.* Inprimis c. gen. vt Π. 1, 4, 25. ἀνδρὸς ἔργα διαπραττόμενον. Niſi maiis *quae virum decent.* A. 2, 6, 4. ταῦτα φιλοπολέμου ἀνδρὸς ἔργα εἶναι. Ιπ. 10, 2. ταῦτα δ' ἐστὶν ἵππων ἔργα τῶν μάλιστα ἀχθομένων. ¶ 3) *res ipſa.* Oppon. λόγος. Π. 6, 1, 5. οὐκ οἶδα εἴ τι δεῖ λόγων, ὅπου αὐτὰ τὰ ἔργα δεικνύει τὸ κράτιστον. 6, 4, 3. ἔργα πιθανώτερα τῶν νῦν λεχθέντων λόγων. E. 5, 3, 15. οὐκ ἂν πιστεύσειε λόγοις — ἀλλ' ἔργου τινὸς πιστοῦ δεῖν ἔφη. K. 12, 13. ἐκ τῶν ματαίων λόγων — ἐκ τῶν κακῶν ἔργων. Ιερ. 7, 2. γεραίρουσι καὶ λόγοις καὶ ἔργοις. Sic opponuntur ἔργῳ et λόγῳ, vt apud Latinos *re* l. *reuera* et *verbo.* Π. 2, 2. 17. οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ. 4, 1, 2. p. 200. 6, 3, 11. p. 385. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. Αγ. 11, 9. Απ. 2, 3, 6. 8. 17. Cf. λόγος nr. 4. Similia ſunt A. 3, 2, 21. ἵν' ἔργῳ περαίνητε, np. quae huc vsque dicta ſunt. A. 1, 9, 6. καὶ ἔργῳ ἐπεδείκνυε, καὶ ἔλεγεν. E. 6, 5, 38. extr. οἱ συναγορεύοντες βοηθῆσαι — ὑμῖν τοῖς ἔργῳ δυναμένοις βοηθῆσαι. it. de infante, Απ. 2, 2, 8. καὶ τῇ φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις. ¶ 4) *facinus, ſcelus.* a) cum epithetis, Π. 1, 2, 3. πονηροῦ ἔργου ἢ αἰσχροῦ ἐφίεσθαι. A. 5, 7, 18. ποιοῦντες ἔργα ἀσεβῆ. E. 6, 5. 38. p. 429. Sic Π. 4, 6, 2. p. 258. τὸ κακὸν ἔργον eſt *iniuria.* b) ſine epithetis, Π. 7, 3, 6. ᾔσθετο τὸ ἔργον τῆς γυναικὸς,

γαικὸς, quae ſe interſecerat. Απολ. 25. ἐφ' οἷς ἔργοις κεῖται θάνατος. K. 1, 11. κακοὶ δὲ ἔπραξαν τὸ ἔργον. ¶ 5) *euentus*. A. 3, 3, 9. ὅτι — αὐτὸ τὸ ἔργον αὐτοῖς μαρτυροίη. E. 7, 1, 2. p. 439. ὡς δὲ ἀναγκαῖα αὐτοῖς — ἐκ τῶν ἔργων ἔξεστι γιγνώσκειν. §. 13. ἐκ τῶν συμβαινόντων ἔργων ἐμεγαλύνοντο. ¶ 6) *operatio, affectio*. Aπ. 3, 10, 8. τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα τῷ εἴδει προσεικάζειν. Paulo ante eſt τὰ πάθη. Λ. 7, 4. τὸ μὲν ψυχῆς, τὸ δὲ πλούτου ἔργον. Leuncl. *ab animo proficiſci*. ¶ 7) *effectio rei*. A. 3, 5, 7. τὸ μὲν ἐνθύμημα χάριεν — τὸ δὲ ἔργον ἀδύνατον. ¶ 8) *opus ab artifice elaboratum*. Aπ. 3, 10, 7. ſtatuarius τοῖς τῶν ζώντων εἴδεσιν ἀπεικάζων τὸ ἔργον. §. 14. O. 6, 13. Iπ. prooem. ἐν τῷ βάθρῳ τὰ ἑαυτοῦ ἔργα ἐξετύπωσεν. Gail: *le nom de ſes ouvrages*. cf. χαλκευτικός. ¶ 9) *ars* vel *opificium, quod quis tractat*, vel omnino *negotium, ſtudium*. Π. 1, 4, 5. διὰ τὸ ἐρᾶν τοῦ ἔργου. Paulo ante erat ἱππική. Sic de re equeſtri eſt O. 3, 9. ἰδιώτης τούτου τοῦ ἔργου. Π. 1, 6, 12. p. 64. ἐν τοῖς στρατηγικοῖς ἔργοις. O. 20, 6. Cf. nr. 12. et 11. f.

Π. 2, 1, 8. ἀφέμενοι τοῦ πολλοῖς προσέχειν τὸν νοῦν, ἐπὶ ἓν ἔργον τράπωνται. 8, 2, 4. v. βραχύς. E. 7, 1, 2. p. 438. ἀπειρότεροι τούτου τοῦ ἔργου, np. rei naualis. Aπ. 1, 6, 3. 1, 7, 2. vbi eſt ipſa *artis tractatio*. Sed v. ληπτέον nr. 3. O. 1, 20. ἡδοναὶ — διακωλύουσιν ἀπὸ τῶν ὠφελίμων ἔργων. 2, 17. 21, 11. Σ. 4, 40. Sic de ſtudio venandi, K. 2, 3. ἐγχειρῇ τῷ ἔργῳ. §. 4. bis. v. ἄρκυς nr. 4. 3, 1. 12, 1. 4. 13, 17. Cf. infra n. 17. ex Π. 1, 4, 17. De vita hominis priuati et tyranni, Ιερ. 1, 10. ¶ 10) *opus faciendum, laboris materia*. Π. 1, 6, 7. ἱκανὸν καὶ καλὸν ἀνδρὶ ἔργον, εἴ τις δύναιτο ἐπιμεληθῆναι. — τούτου μεγάλου ἔργου οὕτως ὄντος. E. 4, 4, 12. ἔδωκε ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον, *dedit quod agerent*. Λ. 13, 3. ἄρχεται τούτου τοῦ ἔργου. Intell. ſacrificium. Cf. nr. 1. a. ¶ 11) Saepe a Xenophonte dicitur de quibusdam operibus ſimpliciter, inprimis de re ruſtica. Heſych: ἔργα ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν, ποτὲ δὲ τὰ κατὰ τὴν γεωργίαν. a) *ea quae in re ruſtica* vel omnino *in re familiari fieri ſolent vel debent, munera agriculturae* etc. Graecnii

tuii lectt. Heſiod. c. 9. p. 45. E. 5, 4, 3. ἐξ ἀγροῦ ἀπιόντες, ἡνίκαπερ οἱ ἀπὸ τῶν ἔργων ὀψιαίτατοι. Vbi eſt de opere confecto, vt O. 20, 17. τὸ ἥμισυ διαφέρει τοῦ ἔργου παντός. Sed ſaepius legitur de eo, quod fieri debet, vt Π. 8, 1, 3. ἔργων ἐπιστάται. Απ. 1, 5, 2. ἔργων ἐπίστασιν. 4, 7, 2. v. ἀποδείκνυσθαι. O. 1, 2. τῶν τεχνῶν τί ἔργον ἑκάστης — τῆς οἰκονομίας ἔργον. Hoc ibi explicatur verbis εὖ οἰκεῖν τὸν οἶκον. 4, 10. 5, 13. 9, 3. 12, 4. 19. 13, 11. 14, 2. τοὺς καρποὺς ἀφανίζειν, ὥστε μὴ λείπειν λυσιτελοῦντας τοῖς ἔργοις, *quantum ſufficiat ad agrum conſerendum*. 15, 1. 20, 5. §. 16. ὡς τὴν ὥραν ἐν τῷ ἔργῳ οἱ ἐργάται ὦσιν, *laborent, operi faciundo adſint*. §. 19. 21. 21, 9. 10. Aliter O. 3, 7. ἔργον eſt *conſideratio* vel *diſputatio de re familiari*. Similiter §. 4. ἀξιοθέατον τῆς οἰκονομίας ἔργον, *res ex oeconomia conſideratione digna*. Dicitur etiam de ipſo labore, O. 7, 22. ταῦτα καὶ ἔργων καὶ ἐπιμελείας δεῖται. De partibus quibusdam operis ruſtici, O. 16, 11. ἔαρος τούτου τοῦ ἔργου ἀρκτέον. 7, 22. τά τε ἔνδον καὶ τὰ ἔξω — τὰ ἔνδον ἔργα, τὰ ἔξω ἔργα. Cf. §. 23. §. 25. τὰ ἔξω ἔργα. §. 35. οἷς μὲν ἂν ἔξω τὸ ἔργον ᾖ — οἷς δ' ἂν ἔργον ἔνδον ἐργαστέον. Pro τὰ ἔξω ἔργα 7, 20. eſt ὑπαίθρια ἔργα, et §. 21. τὰ ἔνδον ἔργα nominantur τὰ τῶν στεγνῶν ἔργα δεόμενα. Plene legitur O. 3, 1. τὰ οἰκονομικὰ ἔργα. 4, 12. 24. τῶν γεωργικῶν ἔργων. 5, 19. τῶν ἐν τῇ γεωργίᾳ ἔργων. 12, 15. ἐπιμέλειαν τῶν κατ' ἀγρὸν ἔργων. 15, 9. τὰ ἔργα τῆς γεωργίας. Quid autem ἔργον ſit in verſu Heſiodi, Απ. 1. 2, 56. 57. allato, diſputat Politus ad Euſtath. T. I. p. 480. in hanc ſententiam, vt ex mente veterum doceat intelligendum tantummodo eſſe σπουδαῖόν τι, quanquam ipſe quidem apud Heſiodum intelligit de ſolis agriculturae operibus, qualia ſunt arare, fodere etc. vt etiam vetus Heſiodi ſcholiaſtes. Illud vero οὐδὲν, quod additum eſt, non cum Moſchopulo, Tzetza et recentioribus ad ὄνειδος refert, ſed cum Plutarcho et veteribus ad ἔργον, quippe quod in Heſiodo quidem ſit agriculturae, ſed e ſententia Socratis ἀγαθόν τι ſι ὠφέλιμον. b) *lanificii*. Απ. 2, 7, 11. v. ταλάσιος. O. 7, 6.

vbi est *pensum.* c) *apum,* O. 7, 17. §. 32. bis. §. 33. d) *canum* in venatione, K. 3. 10. 4. 6. e) *argentifodinarum,* Πο. 4, 3. οὐδεὶς πώποτε ἔργου ἠπόρησεν — τὰ ἔργα τῶν ἐργαζομένων περιῆν. §. 7. 22. 26. 31. 39. bis. Plene §. 4. ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἔργοις. f) in bello: *res gerenda,* A. 3, 1, 16. προκαλοῦμεν ἀλλήλους ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα. 7, 8, 10. ἐξέρχεται — συμμετασχεῖν βουλόμενος τοῦ ἔργου. E. 6, 5, 39. νομίζοντες ἐπὶ καλόν τι ἔργον ἡγήσεσθαι. Potest etiam de *victoria* accipi, vt supra nr. 1. b. Π. 7, 1, 14. ᾔσθετο ἐν ἔργῳ ὄντα τὸν Κῦρον, *occupatum esse pugnando.* Sed margg. habent ἐν ἴσῳ ὄντα. Plene legitur Π. 1, 6, 12. p. 64. ἕκαστα τῶν πολεμικῶν ἔργων κράτιστον. O. 4, 5. τῶν πολεμικῶν ἔργων ἐπιμελεῖσθαι. §. 7. 12. 24. Ιππ. 8, 1. τῶν πολεμικῶν ἐν ἱππικῇ ἔργων. cf. πολεμικός, et supra nr. 2. g) in coena, Π. 4, 5, 3. ὥστε μὴ ἀπορεῖν ἔργου τοὺς ἐγρηγορότας. vbi est *causa hilaritatis,* v. c. vina, cibi, etc. Ιερ. 1, 21. ἐρωτικώτατα ἔχειν τοῦ ἔργου. ¶ 12) *munus, officium.* c. gen. vel adiect. Π. 1, 2, 13. ὅσα σωφρονούντων ἤδη ἔργα ἐστί. 8, 1, 3. αὐτοῦ ἐνόμιζε τοῦτο ἔργον εἶναι. Αγ. 7, 1. Λ. 7, 2. Απ. 3, 4, 7. 8. 4, 2, 5. ἰατρικὸν ἔργον. O. 7, 31. 11, 1. ter. Σ. 4, 56. 57. Poterant etiam huc referri στρατηγικὰ ἔργα, et πολεμικὰ ἔργα, de quibus v. nr. 9. et 11. f. c. pronom. possess. O. 11, 6. διηγοῦ τὰ σὰ ἔργα. Απ. 3, 3, 3. τοῦτο οὐκ ἐμὸν οἶμαι τὸ ἔργον εἶναι. c. dat. Π. 4, 5, 13. οἷς τοῦτο ἔργον ἦν, *mandatum erat.* c. pronom. poss. et inf. v. Valckenar. ad Eurip. Phoenn. 447. Π. 2, 1, 4. τὰς ψυχὰς αὐτῶν θήγειν, ἡμέτερον ἔργον. 2, 4, 17. p. 137. 5, 5, 14. O. 7, 14. c. dat. et inf. Π. 6, 3, 11. p. 385. ἔργον ἐστὶν τοῖς πρωτοστάταις, θαῤῥύνειν τοὺς ἑπομένους. Paulo aliter est Σ. 4, 46. σὸν ἔργον λέγειν. *te iam ordo tangit.* ¶ 13) *opera, labor.* Hinc ἔργον ἔχειν et ἔργον ποιεῖσθαι, *laborare, operam omnem dare, serio id agere vt.* Π. 8, 4, 4. ἔργον ἔχειν δεόμενον τούτου κοινωνεῖν, *id agere rogando, valde rogare, vt participes eius fierent.* Αγ. 11, 12. ἀμαυροῦν τὰ τῶν πολεμίων ἔργον εἶχεν. v. ibi Hutch. Απ. 2, 10, 6. Ιερ. 9, 10. ἔργον ποιεῖσθαι τὸ σκοπεῖσθαι. All. τοῦ σκοπεῖν, quod probat Zeunius.

nius. Nos: *ſich es zur Pflicht machen.* Eodem modo c. εἶναι, Π. 5, 1, 13. ὅπως — Πέρσαις μηδὲν ἄλλο ᾖ ἔργον ἢ τὰ πρὸς πόλεμον ἐκπονεῖν. Aliud eſt ἐν ἔργῳ εἶναι. v. Abreſch. ad Aeſchyl. p. 417. et ſupra nr. 11. a. et f. ¶ 14) *quod conuenit* ſ. *dignum eſt* ſ. *decet.* De rebus inanimatis, Π. 7, 1, 10. ἔργον τῆς σῆς ταχυεργίας, *aliquid in quo elaboret tua in rebus perficiendis celeritas, etwas fur deine Geſchwindigkeit.* Similiter Aπ. 3, 8, 6. κόφινος — ἐὰν πρὸς τὰ ἑαυτοῦ ἔργα καλῶς πεποιημένος ᾖ, *ad ea quibus deſtinatus eſt.* Σ. 5, 4. ¶ 15) *quod labore et opera partum eſt.* Πο. 4, 44. συνήκοιτ' ἂν τὰ ἔργα εἰς ἓν ἐξ ἁπάντων τῶν τειχῶν, *quae in argentifodinis effoſſa ſunt.* Leuncl. reddidit *operas.* Cf. συνήκεσθαι. ¶ 16) *locus cultus, arvum.* v. Viger. 3, 4, 12. K. 3, 3. canes ἄψυχοι λείπουσι τὰ ἔργα, καὶ ἀφίστανται τὸν ἥλιον ὑπὸ τῆς σκιᾶς. 5, 15. 34. 9, 11 18. Hinc opponuntur τὰ ὄρη, K. 4, 9. 5, 12. 8, 2. 9, 17. ¶ 17) *quod ad rem pertinet.* Videtur interdum periphraſin facere ipſius rei. Π. 1, 4, 17. τὸ ἔργον τῆς θήρας. 1, 5, 7. p. 52. ἅπερ ἔργα ἀρετῆς νομίζεται. Pollis etiam reddere *virtute digna,* vel *virtutis effectus.* Leuncl. vertit *ſtudia* Ιερ. 7, 8. δουλείας ἔργα, *ſeruilia.* Sic explicari poteſt O. 3, 4. τῆς οἰκονομίας ἔργον. Agitur ibi de ſeruis vel remanentibus vel aufugientibus. Sed v. nr. 11. a. ¶ 18) *quod indiget.* Π. 1, 2, 12. ὅσα ἰσχύος ἢ τάχους ἔργα ἐστὶ, *ad quae perficienda robore et celeritate opus eſt.* Sic fere eſt Π. 7, 1, 10. v. nr. 14. ¶ 19) ἔργον ἐστὶ, *opus eſt.* Π. 2, 3. 5. p. 119. ἡ μάχη. — ἐν ᾗ προθυμίας μᾶλλον ἢ τέχνης ἔργον ἐστί. Aγ. 10, 1. ¶ 20) *difficile.* Heſych: ἔργον · δυσχερὲς, δύσκολον. Suid: ἔργον εἰπεῖν · χαλεπὸν εἰπεῖν. c. inf. Π. 1, 1, 5. ὅσα καὶ διελθεῖν ἔργον ἐστίν. 3, 3, 14. 7. 5, 18. p. 447. ἔργον σου ἦν μεταλαβεῖν. E. 6, 1, 7. 7, 1, 21. Aπ. 4, 6, 1. πολὺ ἔργον ἂν εἴη διεξελθεῖν. 4, 7, 9. Σ. 4, 38. ¶ 21) τῷ ἔργῳ pene redundat. Aγ. 2, 5. ἡδόμενος τῷ ἔργῳ ὅτι — ἐνενικήκει.

ἐργῶδες, *difficile.* Suidas interpretatur verbis μετὰ πόνου γινόμενον, δυσχερές. Aπ. 1. 3, 6. ἐργωδέστατον φυλάξασθαι, *euitatu difficil-*

ſicillimum. 2, 6, 9. vbi in ſequentibus pro eo eſt χαλεπόν.

ἔρδειν, *facere.* De ſacrificiis, Aπ. 1, 3, 3. ex Heſiodo: ἔρδειν ἱερὰ θεοῖσι. — καδδύναμιν ἔρδειν.

ἐρεθίζειν, *irritare.* K. 10, 14. ἔχοντα προβόλιον ἐρεθίζειν aprum ὡς ἀφήσοντα. §. 15. 17. ὅταν ἐρεθίζηται aper.

ἐρεῖν, ¶ 1) *dicere.* Π. 8, 4, 10. ὥστε σοι ταῦτα εἰρῆσθαι. vbi σοι eſt pro ὑπό σου. Sic Aπ. 4, 2, 19. εἰρήσθω μοι, *dictum ſit a me.* A. 5, 5, 12. E. 6, 5, 37. ὡς ὀρθῶς τε καὶ δίκαια εἰρηκότος. Σ. 4, 25. (v. αὐτὸς nr. 3.) 8, 32. c. εἰς, Aπ. 3, 14, 4. νομίσας εἰς αὐτὸν εἰρῆσθαι τὰ λεχθέντα, *er wäre gemeynt.* ¶ 2) *dicturum eſſe.* Heſych: ἐρέω· λέξω, ἀπαγγελῶ. A. 7, 7, 9. ταῦτα ἔφασαν ἐρεῖν. Aθ. 1, 2. vbi tamen etiam verti poteſt *contendo; aſſirmo.* Sic in formula obiiciendi, Π. 4, 3, 3. p. 229. ἀλλ' ἐρεῖ τις ἴσως, ὅτι οὐκ ἐπιστάμεθα, *dixerit quis.* In formula prauae interpretationi occurrendi, A. 3, 2, 9. οὐ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐρῶ, ὡς — *non hoc intellectum volo, damit will ich nicht ſagen.* De legatis, A. 2, 5, 1. ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα ὅτι — 7, 1, 21. De iis omnibus, qui ſunt aliquid nunciaturi, E. 1, 6, 5. οἴκαδε ἀποπλεῖν, ἐροῦντα τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε. 2, 1, 5. πρέσβεις πέμπειν, ταῦτα ἐροῦντας. Eſt familiariter reſpondentis, Π. 2, 2, 17. ποίῳ ποτὲ etc. Reſp. ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, *dicam, exponam.* Cf. nr. 5. c. πρὸς, *delaturum eſſe,* Π. 8, 3, 9. εἴ τις αὐτοῦ δέοιτο — ἐκείνους ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐρεῖν. ¶ 3) *narrare.* Saepe de hiſtoricis, Aγ. 3, 1. ταῦτα μὲν δὴ εἴρηται, ὅσα — ἐπράχθη. 9, 1. ἐρῶ γε, ὡς —, *narrabo.* Πο. 4, 33. Aπ. 1, 2, 1. c. περὶ, E. 7, 4, 1. τὰ μὲν περὶ Εὔφρονος εἴρηται. c. περὶ et ὡς, E. 7, 3, 1. περὶ μὲν δὴ Φλιασίων, ὡς πιστοὶ τοῖς φίλοις ἐγένοντο — εἴρηται. ¶ 4) *disputando efficere et conſtituere.* O. 1, 11. εἴρηται τὰ ὠφελοῦντα χρήματα εἶναι. ¶ 5) *reſpondere.* Π. 3, 1, 5. ἐρῶτα, ἔφη, ὅ τι βούλει, ὡς τἀληθῆ ἐροῦντος. cf. §. 8. ¶ 6) *praecipere de arte, exponere.* Iπ. 9, 1. τὰ εἰρημένα a me. Iπ. 3, 9. ἡ τάξις εἴρηται. 4, 12. 16. ¶ 7) *iubere.* Π. 4, 5, 7. οἱ φύλακες, ὥσπερ εἰρημένον ἦν ὑπὸ Κύρου, οὐκ εἰσαφῆκαν αὐτούς. c. dat. Π. 7, 1, 5. οὕτω γὰρ αὐτῷ εἰρήσεται. vbi Medium eſt pro Paſſiuo. A. 3, 4, 3. E. 4,

4, 4, 3. c. acc. et inf. Π. 8, 3, 3. εἴρηκα πάντας πείθεσθαί σοι. c. duobus datt. et inf. A. 3, 4, 2. τοῖς ἱππεῦσι εἴρητο θαῤῥοῦσι διώκειν. E. 3, 2, 5. Δερκυλλίδᾳ ἐροῦντες μένοντι ἄρχειν (h. e. μένειν καὶ ἄρχειν) καὶ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν. ¶ 8) *vetare, interdicere.* A. 4, 1, 11. εἴ τι εὑρίσκοιεν τῶν εἰρημένων μὴ ἀφιέμενον. ¶ 9) *pacisci, pacto constituere* vel *promittere.* Π. 1, 6, 11. πρὸς τοῖς εἰρημένοις. 8, 6, 4. E. 7, 1, 18. χρόνος ὃς ἦν εἰρημένος. ¶ 10) In var. lect. confunditur c. εὑρίσκειν. v. ibi nr. 3. it. c. εἰρήνη. v. ibi lit. s.

ἐρείπειν, *euertere, demoliri.* Suid: ἐρείπω· καταβάλλω, καὶ διαφθείρω. Cf. Etymol. M. Π. 7, 4, 1. ἐρείψων τὰ τείχη. All. κατερείψων.

ἔρεσθαι, ¶ 1) *interrogare.* Iungitur fere omnibus particulis interrogandi. Π. 1, 4, 19. ἤρετο, ἦ οὗτοι, ἔφη, — εἰσίν; §. 28. In priori loco redundat ἔφη, vt Απ. 1, 3, 8. ἤρετο Ξενοφῶντα· εἰπέ μοι, ἔφη, οὐ σὺ ἐνόμιζες; et Π. 5, 5, 3. ἤρετο ὧδε· εἰπέ μοι, ἔφη, τί μοι ὀργίζῃ; Margg. et Cod. Guelf. pro ἤρετο habent εἶπε. quod praefert Zeunius, et ἤρετο putat esse glossema. Cf. φάναι nr. 16. 8, 2, 9. λέγεται ἐρέσθαι· καὶ πόσα ἂν οἴει μοι χρήματα εἶναι; A. 7, 2, 11. οἱ δ' ἤροντο, εἰ ὁ Ἀθηναῖος — Αγ. 5, 5. ἐρομένου τοῦ ἑταίρου — εἰ φιλήσει. E. 3, 3, 9. ἐρομένου δὲ, τίνας ἄγοι. 4, 3, 1. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου· ἆρ' ἂν — ἐν καιρῷ γένοιτο; 4, 5, 6. πρέσβεις — ἧκον ἐρησόμενοι τί ἂν ποιοῦντες εἰρήνης τύχοιεν. Απ. 1, 2, 36. μηδὲ ἔρωμαι ὁπόσου πωλεῖ. 1, 6, 15. τοῦ Ἀντιφῶντος ἐρομένου, πῶς ἡγεῖται. 4, 4, 7. περὶ γραμμάτων ἐάν τις ἔρηταί σε πόσα καὶ ποῖα Σωκράτους ἐστίν. O. 11, 22. ἔμελλον — τοῦτο ἐρήσεσθαι, εἰ — ποιῇ. 15, 1. οὐκ ἔτ' ἐρήσομαι περὶ τούτου, εἰ — ¶ 2) *consulere oraculum.* A. 3, 1, 6. ἔπειτα οὕτως ἤρου. ¶ 3) *discendi caussa percontari.* O. 7, 5. ὅπως — ἐλάχιστα ἔροιτο.

ἐρέτης, *remex.* E. 1, 6, 11. 13.

Ἐρετριεὺς et Ἐρετριεῖς, v. Γογγύλος.

ἐρευνᾶν, *inuestigare, conquirere, exquirere,* np. vt punias. Thomas Mag: ἐρευνῶμαι κάλλιον ἢ ἐρευνῶ. At Π. 1, 2, 12. est κακούργους ἐρευνῆσαι. Sic passiuum A. 7, 6. χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐρευνᾶται.

ἐρευνητέον, *quaerendum est.* Σ. 8, 39. vbi synonyma sunt σκεπτέον et ἀθρητέον.

Ἐρεχθεύς, *Erechtheus.* ¶ 1) rex Atheniensium, qui Vulcano et Minerua natus fertur. v. Apollodor. 3, 14, 6. qui eum Erichthonium vocat, quod antiquioris Erechthei cognomen esse putat Heynius ad Apollod. p. 837. Ἀπ. 3, 5, 10. τὴν Ἐρεχθέως τροφὴν καὶ γένεσιν. cf. Ernest. et Homer. Il. β, 547, sq. et Morus ad Isocr. panegyr. 9. p. 20. ¶ 2) alius isque iunior Atheniensium rex, Pandionis filius. v. Apollod. 3, 4, 8. Hic celebrare instituit sacra Cereris Eleusinia. v. Diodor. Sic. 1, 29. qui tamen eum dicit gente Aegyptium fuisse. Σ. 8, 40. Καλλίας — ἱερεὺς θεῶν τῶν ἀπ' Ἐρεχθέως, *deorum qui inde a temporibus et ex instituto Erechthei in Eleusiniis coluntur.* cf. Gramm. p. 104. et E. 6, 3, 3. sq.

ἐρημία, ¶ 1) *locus desertus, vbi non sunt homines.* Etymol. M. ἐρημία· ἡ τῶν ἐνοικούντων μονωθεῖσα χώρα. E. 5, 4, 41. παρῆλθε δι' ἐρημίας. K. 9, 17. Sic de pascuis, O. 5, 6. αἱ κύνες τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι. ¶ 2) *solitudo.* Oppon. ὄχλος. A. 2, 5. 2. p. 110. 5, 4, 19. ἐν ὄχλῳ ὄντες ἐποίουν ἅπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν. Paulo post est μόνοι ὄντες. Ιερ. 6, 4. Ἀπ. 1. 4. 19. ὁπότε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁρῷντο — ὁπότε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν. Sic fere E. 5. 2, 20. πλείστη ἦν ἐρημία ἐν ταῖς ὁδοῖς, np. tempore meridiano. 6, 5, 23. τὴν ἐν Λακεδαίμονι ἐρημίαν. Aberant enim milites. §. 25. Sic c. gen. Ἀγ. 1, 29. et E. 3, 4, 21. δι' ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος, *per loca in quibus nulli hostes erant.* Ἀπ. 2, 2, 14. μὴ — ἐν ἐρημίᾳ φίλων ἀναφανῇς, *amicis priuatus.*

ἔρημος, ¶ 1) *desertus, incolis carens.* Thomas M. ἔρημος χώρα, ἐρήμη δὲ δίκη. ἐρήμη δὲ χώρα, παρὰ ποιηταῖς. Sed Xenophon genere feminino saepius vtitur, quam communi. Π. 3, 2, 1. ὄρη ἔρημα — πολλὴν τῆς χώρας τοῖς Ἀρμενίοις ἔρημον καὶ ἀργὸν οὖσαν. A. 1, 5, 4. πόλις ἐρήμη μεγάλη — ἐνταῦθα ἔμειναν. (Ex hoc loco colligunt viri docti, vocabulum ἔρημος non tantum de loco aspero et feris habitato dici. v. Hutch. dissert. p. 17. not. 6.) §. 5. ἐξελαύνει σταθμοὺς ἐρήμους.

μους. 2, 4, 15. 16. 3, 4, 4. 6. τεῖχος ἔρημον. 4, 5, 2. E. 4, 8, 35. ἣ ἐρημότατον ἦν τοῖς Ἀβυδηνοῖς. Leuncl. volebat τῆς Ἀβυδηνῆς. 5, 4, 3. 7, 2, 7. K. 5, 24. τῶν νήσων — αἵτ' ἔρημοι καὶ οἰκούμεναι. §. 25. εἰς τὰς ἐρήμους insulas. c. gen. Π. 4, 4, 2. οἰκουμένη μὲν χώρα — ἐρήμη δ' ἀνθρώπων οὖσα, ἐρήμη καὶ τῶν ἀγαθῶν γίγνεται. ¶ 2) *carens, non habens, non instructus, sine.* c. gen. Π. 4, 4, 2. ἐρήμη τῶν ἀγαθῶν. v. nr. 1. A. 7, 1, 15. χωρίον — ἔρημον οἰκιῶν. Sic Πο. 2, 6. Λ. 5, 3. ἔρημος ἡ τράπεζα βρωτῶν. E. 7, 5, 23. βάθος — ἔρημον πεζῶν. Sic Iπρ. 5, 13. Aπολ. 8. ἔρημα τῶν εὐφροσυνῶν. Iπρ. 8, 4. ἱμάντων ἔρημα. ¶ 3) *destitutus.* Π. 7, 5, 26. p. 459. τῷ ἀρετῆς ἐρήμῳ. Virtus ibi tanquam satelles sistitur. Aπ. 4, 4, 24. φίλων ἀγαθῶν ἔρημοι. 4, 7, 10. ἔρημον γίγνεσθαι συμβουλῆς θεῶν. ¶ 4) *defensoribus destitutus,* aut *non satis instructus praesidiis.* Hesych: ἔρημα · ἀφύλακτα. a Π. 6, 3, 1. ὡς μηδὲ τὰ οἴκοι ἔρημα εἴη. A. 3, 4, 24. ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν. *sine velitibus.* 4, 2, 9. 4, 6 8. 10. E. 3, 2. 12. μὴ ἐρήμην οὖσαν — φέρωσι καὶ ἄγωσι. 5, 4, 51. c. gen. Π. 4, 1, 4. ἔρημον ἀνδρῶν ἐφάνη τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. Aγ. 2, 19. ἔρημον φυλακῆς. E. 4, 5, 13. hostes ἐρήμους καὶ πελταστῶν καὶ ἱππέων. 7, 2, 9. 7, 5, 10. τὴν πόλιν — ἔρημον τῶν ἀμυνομένων. v. Heringa Obseruatt. 15. p. 125. Cf. ὅπλα et πυρόν. Sic eleganter Π. 7, 1, 9. ἔρημα τῶν πολεμίων τὰ πλάγια ταῦτα ἀποδείξω, *dispergam hostes.* b) De patre: Π. 4, 6, 2. p. 258. ὡς — νυνὶ διάκειμαι ἔρημος ὤν, *orbus.* De muliere marito orbata, Π. 7, 3, 4. οὐκ ἔρημος ἔσῃ. ¶ 5 *duce destitutus.* A. 7, 3, 27. οἱ ἱππεῖς ἔρημοι οἴχονταί μοι ἄλλος ἀλλαχῇ διώκων, h. e. sine caeteris copiis et duce. Λ. 2, 11. ἔρημοι οἱ παῖδες ἄρχοντος. §. 12. ¶ 6) *solus, desertus* ab asseclis vel sociis, si non ab omnibus, certe a plerisque. Π. 2, 1, 4. ὀλίγοι — καὶ ἔρημοι συμμάχων. 7, 1, 8. οὐκ ἐάσοντες ἐρήμους ὑμᾶς ἀγωνίζεσθαι. 7, 4, 5. 7, 5, 18. εἰ καταλείψει ἐρήμους, οἷς ἦλθε σύμμαχος. E. 2, 4, 14. οἱ τριάκοντα ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι ξυνεκάθηντο. O. 2, 5. Sic de Cyaxare, Π. 4, 5, 5. καταλιπόντας αὐτὸν ἔρημον — οὕτως ἔρημον ἐμὲ καταλιπεῖν. §. 10. §. 12. p. 246. 248.

248. 5, 5, 10. p. 334. ¶ 7) ἔρημον γίγνεσθαι τινὸς, *alienum eſſe ab aliqua re, abiicere aliquid.* Π. 7, 5, 26. p. 457. ἡμᾶς δεῖ μὴ τῶν ὅπλων ποτ' ἐρήμους γίγνεσθαι, *nos oportet perpetuo exercere rem militarem.* ¶ 8) Videtur infinitiuo iungi. A. 2, 1, 5. ἅμαξαι Φέρεσθαι ἔρημοι. Np. ad ἔρημοι cum Brodaeo et Hutch. ſupplendum eſt τῶν ὑποζυγίων, quae modo Graeci mactauerant, et Φέρεσθαι pendet ab omiſſo ὥστε.

ἐρημοῦν, ¶ 1) *deſolare, deſertum reddere.* Αγ. 1, 20. πορθουμένη καὶ ἐρημουμένη χώρα. Oppon. οἰκουμένη. ¶ 2) *deſtituere.* c. gen. A. 1, 3, 6. ὑμῶν ἐρημωθεὶς (all. ἔρημος ὢν), *ſine vobis.* Oppon, σὺν ὑμῖν. Ιπρ. 4, 18. τα ἐρημούμενα Φυλακῆς, *quae non habent.* ¶ 3) *deſerere.* E. 5, 3, 27. Ἀθηναίους ἠρημῶσθαι, np. a ſociis.

ἐρητύειν, *cohibere, placare.* Απ. 1, 2, 58. ex Homero: ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε.

ἐρίζειν, ¶ 1) *certare, contendere.* Ammonius in v. ζηλῶσαι· ζηλοῦν μέν ἐστι τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι· ἐρίζειν δὲ, τὸ μετὰ μάχης Φιλονεικεῖν. A. 4, 7, 8. πάντες ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς καὶ ἐπηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους, καὶ οὕτως ἐρίζοντες αἱροῦσι τὸ χωρίον. c. περὶ, Αγ. 1, 5. ἐρισάντων περὶ τῆς ἀρχῆς Λεωτυχίδα — Ἀγησιλάου. c. dat. et περὶ, A. 1, 2, 8. Ἀπόλλων —— Μαρσύᾳ νικήσας ἐρίζοντά οἱ περὶ σοΦίας. ¶ 2) *dubiam facere laudem.* K. 1, 12. οὐ προέχειν λέγεται, ἀλλ' ἐρίζειν. cf. Homer. Il. β, 552. ſqq.

ἔριον, *lana.* Apud Xenophont. ſemper, ni fallor, pluralis legitur. Π. 5, 2, 7. ὁπόσα πρόβατα Φύει ἔρια. Απ. 2, 7, 12. 13. 2, 9, 4. O, 7, 6, 21. 36.

ἐριουργεῖν, *lanificium exercere.* Λ. 1, 3. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες τὰς κόρας ἐριουργεῖν ἀξιοῦσι. E. 5, 4, 7.

ἔρις, *contentio, certamen.* i. q. Φιλονεικία, auctore Heſychio. Π. 2, 3, 6. ὁρμᾶσθαι εἰς ἔριν ταύτης τῆς μάχης πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους. Alias dicitur ἀγών. 6, 2, 3. ἔριν ἐνέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς Φίλοις, ὅπως — Λ. 4, 2. εἰ τοὺς ἡβῶντας συμβάλλοι εἰς ἔριν περὶ ἀρετῆς. §. 5. ἔρις πολιτικωτάτη. §. 6. cf. διατίθεσθαι, μάχη, Φιλονεικία.

ἐρίΦειος, *hoedinus.* A. 4, 5, 21. κρέα ἐρίΦεια.

ἑρμηνεία, *oratio.* Απ. 4, 3, 11. τὸ ἑρμηνείαν δοῦναι, δι' ἧς τῶν ἀγαθῶν μεταδιδομένῳ

μένῳ

μέν τε ἀλλήλοις διδάσκοντες, καὶ κοινωνοῦμεν, καὶ νόμους τιθέμεθα.

ἑρμηνεύειν, ¶ 1) *interpretari, aliorum sententiam exponere*, pp. in alia lingua. A. 5, 4, 2. ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν, ἡρμήνευε δὲ Τιμησίθεος. ¶ 2) *distincte docere.* Aπ. 1, 2, 52. veros amicos esse dicit τοὺς εἰδότας τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι δυναμένους. ¶ 3) *iusta oratione persequi, oratione declarare*, vel accusandi vel defendendi causa. O. 11, 23. εἰ καὶ ἑρμηνεύειν τοιαῦτα μελετᾷς — ἢ γὰρ κατηγοροῦντός τινος, ἢ ἀπολογουμένου ἀκούσας.

ἑρμηνεὺς, ¶ 1) *interpres linguae.* A. 1, 2, 17. πέμψας Πίγρητα τὸν ἑρμηνέα παρὰ τοὺς στρατηγοὺς ἐκέλευσε. 1, 8, 8. 4, 4, 3. 4, 5, 8. 7, 6, 31. Sic c. διὰ, A. 2, 3, 10. ἔλεγεν δι᾽ ἑρμηνέως τοιάδε. 4, 2, 12. 4, 5, 23. ¶ 2) *interpres prodigiorum, auspiciorum, et sacrorum.* Π. 1, 6, 2. δι᾽ ἑρμηνέων τὰς τῶν θεῶν συμβουλὰς συνείης.

Ἑρμῆς, ¶ 1) *Mercurius.* Aπ. 1, 3, 7. τὸν Ὀδυσσέα Ἑρμοῦ ὑποθημοσύνῃ — ἐγκρατῆ ὄντα. ¶ 2) οἱ Ἑρμαῖ, *statuae Mercurii*, quales Athenis multae fuerunt in viis et compitis, ante aedes et extra vrbem. v. Theoph. Chr. Harles, Vir Ill. de Mercurii statuis ante aedes ianuasque apud Graecos positis; in eius Opusculis varii argumenti, p. 470 — 488. Cf. Gramm. hist. deor. p. 40. sq. et Ioh. Nicolai de Mercurio et Hermis s. statuis Mercurialibus, quas Germanice vocamus *Wege-Zeiger*. Frcf. et Lips. 1687. 12. p. 108. sqq. qui etiam p. 135. tetigit locum Xenophontis Iπp. 3, 2. ὅσων deorum ἀγάλματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐστι, ταῦτα, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν, — περιελαύνειν — ἐπειδὰν δὲ πάλιν πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς γένωνται.

Ἑρμιονεῖς, *Hermionenses*, sunt a partibus Lacedaemoniorum, E. 4, 2, 9. et sidi etiam perman · n · post proelium ad Leuctram, E. 7, 2, 2.

Ἑρμιόνη, *Hermione*, oppidum Laconicae, v. Wass. ad Thucyd. 2. 56. E. 6, 2, 2. ναῦς ἀπὸ Ἑρμιόνης. Margg. Ἑρμίονος. Nam vocatur tam Ἑρμιών, quam Ἑρμιόνη. v. Steph. Byz. ibique Berkel.

Ἑρμογένης, *Hermogenes*, ¶ 1) Socratis amicus, cuius paupertas auctore Socrate subleuatur a Diodoro, Aπ. 2, 10. narrat mor-

mortem Socratis, Απ. 4, 8, 4. ſqq. Απολ. tot. quibus in locis vocatur Hipponici filius. Commemoratur etiam Σ. 1, 3. 3, 8. 4, 23. 8, 12. Επ. 1, 1. Dicit, ſe gloriari de amicorum virtute et potentia, Σ. 3, 14. Explicat ſuum bonum, Σ. 4, 46—49. Explicat, quid ſit παροινία, et inde cum Socrate disputat, Σ. 6, 1 — 4. A Socrate ioco petitur, Σ. 8, 3. ¶ 2) vnus ex Athenienſium legatis contra Antalcidam miſſis, E. 4, 8, 13.

Ἑρμοκράτης, *Hermocrates*. ¶ 1) praetor Syracuſanorum, cum reliquis ducibus in exilium eiectus, E. 1, 1, 18. 21. 22. 1, 3, 9. 2, 2, 14. Διονύσιος ὁ Ἑρμοκράτους Συρακούσιος ἐτυράννησε. v. Doruill. ad Charit. p. 11. ¶ 2) vnus e discipulis Socratis. Απ. 1, 2, 48. inſeritur poſt Χαιρεκράτης in Cod. Pariſ. 1.

Ἕρμων, *Hermon*. E. 1, 6, 23. Ἕρμων Μεγαρεὺς ὁ τῷ Καλλικρατίδᾳ κυβερνῶν.

ἑρπετὰ, *animalia* in vniuerſum. v. Etymol. M. et Heſych. it. Theod. Graeu. ad Callimach. h. in Iou. 13. Απ. 1, 4, 11. τοῖς μὲν ἄλλοις ἑρπετοῖς πόδας ἔδωκαν — ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας.

ἔῤῥειν, *perire*. Heſych: ἔῤῥει· ἀπόλωλεν. Cf. Thom. Mag. Π. 6. 1, 2. ἣν ὑμεῖς (Perſae et ſocii) ἀπέλθητε, ἔῤῥει τὰ ἐμὰ παντελῶς, *res meae plane peſſum eunt, perii*. Sic de ſcurra, Σ. 1, 15. ἔῤῥει τὰ ἐμὰ πράγματα. it. in epiſtola Laconica, E. 1, 1, 15. ἔῤῥει τὰ καλά. quod etiam Diogenianus habet, prouerbb. 4, 89. qui addit, dici ἐπὶ τῶν κακόν τι βουλομένων δηλῶσαι συντόμως.

ἐῤῥωμενὴς, ¶ 1) *robuſtus*. Λ. 1, 4. ἐξ ἀμφοτέρων (parentibus) ἰσχυρῶν καὶ τὰ ἔκγονα ἐῤῥωμενέστερα γίγνεσθαι. §. 5. E. 7, 2, 20. τῶν πολιτῶν οἱ ἐῤῥωμενέστατοι. ¶ 2) *fortis*. Π. 3, 3, 9. p. 180. βελτίοσι καὶ ἐῤῥωμενεστέραις ταῖς ψυχαῖς τῶν στρατιωτῶν χρησόμεθα. §. 17. A. 3, 1, 29. οὔτε ἰσχὺς — ἀλλὰ ταῖς ψυχαῖς ἐῤῥωμενέστεροι. E. 4, 8, 28. vbi tamen οἱ ἐῤῥωμενέστατοι poſſunt eſſe *robuſtiſſimi*. §. 30. ὅπως ἂν ἐῤῥωμενέστατον τὸ στράτευμα ποιήσοιτο, *vt animos copiarum confirmaret* ſtipendio. 6, 2, 13. ἐῤῥωμενέστεροι ἐγεγένηντο, *animis erectiores*. Oppon. ἐν πάσῃ τῇ ἀθυμίᾳ ἦσαν.

Απ.

Απ. 3, 9, 1. σῶμα σώματος ἰσχυρότερον — οὕτω καὶ ψυχὴν ψυχῆς ἐῤῥωμενεστέραν πρὸς τὰ δεινά. 4, 1, 4. ¶ 3) *bene constitutus.* Αγ. 1, 35. τὰ μὲν τῶν βαρβάρων ἔτι ἀθυμότερα ἐγένετο, τὰ δὲ Ἀγησιλάου πολὺ ἐῤῥωμενέστερα, *multo magis confirmabantur,* np. tam animi, quam opes. ¶ 4) *viribus valens.* De priuatis et ciuitatibus, E. 6, 5, 38. p. 428. ἰδιώταις καὶ πόλεσι — ὅταν ἐῤῥωμενέστατοι ὦσιν.

ἐ ῤ ῥ ω μ έ ν ω ς, ¶ 1) *summis viribus, acriter.* Π. 2, 3, 3. εἰ ἐῤῥωμένως ἀντιλήψονται τῶν πραγμάτων. E. 3, 5, 12. ἐδίωκον ἐῤῥωμένως. 4, 4, 14. vbi verti quoque pollit *confidentibus animis.* K. 4, 5. ¶ 2) *fortiter, confidenti animo, sine metu.* Π. 3, 3, 20. ἐξῄεσάν τε θρασέως, καὶ παρετάττοντο ἐῤῥωμένως. §. 25. 26. 6, 1, 15. E. 5, 4, 43. 6, 4, 32. ¶ 3) *firmiter, valide.* Π. 5, 4, 20. πολλῷ ἂν ἐῤῥωμενέστερον συμμιγνύοιεν, *cum validiore exercitu,* f. *densiore agmine.* E. 7, 4, 28. τὴν Ὀλυμπίαν ἐῤῥωμενέστερον ἐφρούρουν, *firmiori praesidio.* Ιπ. 7, 5. ἐῤῥωμενεστέρως δύναιτο καὶ ἀκοντίσαι καὶ πατάξαι, np. quia firmius sedet. K. 10, 16. ¶ 4) *promte, impigre.* E. 3, 5, 8. p. 184. ἐῤῥωμενεστέρως ἡμᾶς ἕψεσθαι. 6, 4, 18. Ιερ. 9, 7. ¶ 5) *validis passibus, celeriter.* Αγ. 2, 11. E. 4, 3, 11. ἐχώρουν ἐῤῥωμένως.

ἔ ῤ ῥ ω σ ο, v. ῥωννύναι.

ἐ ρ ύ θ η μ α, *rubor.* K. 5, 18. lepores κατάδηλοί εἰσι — ἐὰν ἔχωσιν ἔνιον ἐρύθημα.

Ἐ ρ υ θ ρ ά, *Erythra,* Boeotiae oppidum, vt videtur. E. 5, 4, 49. Agesilaus Plataeis ἐπορεύετο τὴν ἐπ' Ἐρυθρᾶς. cf. Steph. Byz.

ἐ ρ υ θ ρ α ί ν ε σ θ α ι, *rubescere pudore.* Π. 1, 4, 4.

ἐ ρ υ θ ρ ι ᾶ ν, *erubescere,* i. q. ἐρυθραίνεσθαι. O. 8, 1. δηχθεῖσαν αὐτὴν καὶ ἐρυθριάσασαν.

ἐ ρ υ θ ρ ὸ ς, *ruber.* O. 10, 2. ἐντετριμμένην — πολλῇ ἐγχούσῃ, ὅπως ἐρυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Hinc ἡ ἐρυθρὰ θάλαττα, *sinus Persicus,* Π. 8, 6, 10. 8, 8, 1. de quo mari v. Hutchins. p. 660. it. Etymol. M. et interpp. ad Curt. 8, 9, 15.

ἐ ρ ύ κ ε ι ν (poet. Port.), *arcere, propulsare.* A. 3, 1, 16. ἐρύκειν ἀπ' ἐμαυτοῦ τὰ κακά, np. virtute. v. ἀπερύκειν.

ἔ ρ υ μ α, ¶ 1) *castellum, locus munitus, Vestung.* Suid: ἔρυμα· φύλαγμα ἢ τεῖχος, ἀσφάλισμα. Π. 4, 2,

2, 3. καταλαβεῖν, πρὶν ἐν τοῖς ἐρύμασιν εἶναι. 7, 4, 3. παρέλαβε τὰ ἐρύματα ἀμφοτέρων. Πο. 4, 44. E. 2, 3, 18. p. 99. 3, 2, 11. Ἱερ. 2, 10. O. 6, 10. it. ſi lectio vera eſt, pluralis de vna vrbe, Π. 5, 2, 1. ὑπερίσχυρον τὸ ἔρυμα. Mox de eodem: ὑπὸ τὰ ἐρύματα. vbi margg. et edd. vett. ἐρυμνὰ, ſcil. τείχη, quod §. 5. additum legitur. 7, 2, 1. τῶν Σαρδιανῶν ἐρύματα. quod explicant de triplici Sardium muro, Sed marg. Steph. τοῦ Σ. ἐρύματος, quod Zeun. praefert, confirmatum auctoritate MS. Guelf. et Zonarae, vt intelligatur *arx*. In ſqq. eſt ἀκρόπολις et ἡ ἄκρα. ¶ 2) *caſtra munita*. Π. 3, 3, 16. ἐκ τοῦ ἐρύματος — ἔρυμα. §. 21. §. 28. ἔφευγον εἰς τὸ ἔρυμα. Marg. St. τὰ ἐρύματα. Sed de caſtris ſemper legitur ſingularis. §. 29. 4, 1, 5. ἐν ἐρύματι. Praecedit στρατόπεδον. §. 8. p. 206. ¶ 3) *munimentum, Veſtungswerk*. Π. 3, 3, 14. τάφρον περιβάλλονται — τὰ ἐρύματα περιβάλλονται. quae ſunt locutiones idem ſignificantes. A. 1, 7, 13. Ἀπ. 2, 1, 14. ¶ 4) Metaphorice de omnibus, *quibus aliquid munitur ac defenditur*. A. 2, 4, 11. ἐρύματα ἔχοντες; ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα ποταμὸν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα. Similiter Curtius 4, 5, 4. *Euphratem, Tigrimque et Araxem, — magna munimenta regni ſui*. Sic de lorica, Π. 4, 3, 3. p. 229. θώρακας ἐρύματα τῶν σωμάτων. Heſych: ἔρυμα· — κάλυμμα, φύλαγμα. Etymol. M. ἔρυμα χροός· φύλαγμα καὶ ἀσφάλισμα τοῦ σώματος. ¶ 5) Legitur Π. 3, 3, 27. pro ἅρμα. v. ἅρμα nr. 1. et A. 3, 3, 10. pro ῥῦμα. v. ῥῦμα.

Ἐρύμαχος, *Erymachus*. Dardanenſis. A. 5, 6, 11.

ἐρυμνὸς, ¶ 1) *accliuis, propter montes inacceſſus*. Timaeus lex. Plat: ἐρυμνά· τὰ ἐχυρὰ καὶ τὰ δυσπρόσβατα χωρία. Heſych: ἐρυμνόν· — ὑψηλὸν καὶ ὀχυρὸν, οὗ ταχέως οὐδεὶς ἐπιβαίνει. Cf. Etymol. M. A. 5, 5, 2. χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν — ἧττον ἐρυμνά. 5, 7, 18. τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια. Ἀπ. 3, 5, 25. μέση διέζωσται (χώρα) ὄρεσιν ἐρυμνοῖς. §. 26. Sic ſimpliciter, omiſſo ſubſtantiuo, Π. 3, 2, 5. καταμαθὼν ἔνθα σκοπαὶ ἦσαν αἱ τῶν Χαλδαίων, ἐρυμνόν τε ὂν καὶ ἔνυδρον. ¶ 2) *munitus*. v. Poll. 1, 170. Π. 7, 4, 5. καθέξων τὰ ἐρυ-

ἐρυμνά. A. 3, 2, 14. ἐν τοῖς πεδίοις τὰ ἐρυμνὰ καταλαβόντες. it. c. ſubſtantiuo, A. 1, 2, 8. βασίλεια ἐρυμνά. 6, 4, 14. καταλιπόντες τὰ σκεύη ἐν τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ, in caſtris. 6, 5, 1. εἰς τὸ ἐρυμνὸν χωρίον ἡγοῦντο, np. vt caſtra locarent. ¶ 3) *locus ad pugnandum tutus.* Π. 1, 6, 19. p. 78. ἐν δυσχωρίαις αὐτοὺς γιγνομένους ἐν ἐρυμνῷ αὐτὸς ὢν ὑποδέξῃ. cf. τεῖχος et ἔρυμα nr. 1.

ἐρυμνότης, *munitio.* Π. 6, 1, 14. ὅσα ἐρυμνότητος προσεδεῖτο.

ἐρυσίβη, *rubigo in ſegetibus, putredo quaedam reſidentis humoris.* Timaeus lex. Plat: ἐρυσίβη· μιλτώδης δρόσος. v. omnino Fiſcher. ind. Aeſchin. O. 5, 18. eſt pluralis: ἐρυσίβαι.

ἔρχεσθαι, ¶ 1) *venire, aduenire.* Π. 2, 1, 2. p. 89. εἰ πάντες ἔλθοιεν Πέρσαι in auxilium. A. 1, 3, 10. μεταπεμπομένου αὐτοῦ οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν, in tentorium. 3, 1, 5. ἐλθὼν ἐπήρετο. 3, 2, 24. ὁπότε οἱ πολέμιοι ἔλθοιεν. Eleganter c. acc. appoſitionis, Π. 1, 5, 4. δεόμενος αὐτοῦ ἄρχοντα ἐλθεῖν τῶν ἀνδρῶν. c. εἰς, Ἱππ. 7, 11. πορευόμενον στράτευμα καὶ εἰς ὁδοὺς ἔρχεται, *fortuito incidit.* De formula εἰς χεῖρας ἐλθεῖν v. χείρ nr. 1. et 2. c. ἐπί, Π. 7, 4, 2. ἐπὶ τὴν Καρίαν ἦλθε ſeditionem repreſſurus. Perperam praecipit Thomas Mag. ἦλθε, κοινόν· ἐλήλυθε δὲ, Ἀττικόν. A. 5, 6, 3. p. 291. Παρθένιος fluuius — ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἂν traiecturi. O. 6, 16. Sic de pedibus, Απ. 2, 3, 19. πόδες οὐδ' ἂν ἐπὶ τὰ ὀργυιὰν διέχοντα ἔλθοιεν ἅμα, *pertingere poſſunt.* Alia v. nr. 3. et 13. c. παρὰ et acc. Ἱπ. 10, 4. ὅταν ἔλθῃ παρ' ἵππους. c. πρὸς, Π. 1, 6, 4. ἔρχῃ πρὸς τοὺς θεοὺς δεησόμενος. A. 3, 3, 2. ἔλθοιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς, *partes veſtras ſequerer.* 7, 7, 21. in auxilium. Σ. 4, 8. Sic de discipulis, Απ. 1, 2, 27. πρὸς ἄλλους ἐλθόντες, *aliorum ſcholis frequentatis.* c. dat. A. 2, 5, 4. εἰ βούλεσθέ μοι — ἐν τῷ ἐμφανεῖ ἐλθεῖν. 7, 7, 18. ἄλλους σοι ἐλθεῖν. E. 3, 2, 2. ἦλθον αὐτῷ παρὰ τοῦ Σεύθου ξύμμαχοι. 7, 5, 18. Sic εἰς λόγους ἔρχεσθαι τινὶ, *colloquendi cauſa conuenire aliquem,* A. 2, 5, 2. p. 109. etc. v. λόγος nr. 5. e. cf. αὐτὸς nr. 10. c. c. ἐκ, A. 3, 2, 2. δεῖ ἐκ τῶν παρόντων ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐλθεῖν. Vertunt: *e praeſentibus malis*

malis emergere. Imino ἐκ τῶν παρ. est: *pro re nata, ex praesenti copia.* Potest tamen ἐλθεῖν metaphorice accipi, vt Lat. *euad re,* pro *fieri, esse.* Sed Wyttenbach. ad Plutarch. de sera num. vind. p. 88. malit ἐπελθεῖν. c. παρὰ et gen. v. nr. 8. c. διὰ, Π. 1, 2, 15. γεραίτεροι διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐληλυθότες (Stobaeus διεληλ., *aetate per omnem honestatem acta.* Antea dicuntur τὰ νόμιμα ποιοῦντες. cf. Fischer. ind. Aeschin. in v. ἐλαύνειν. c. particip. verbi ἔχειν, Π. 2, 1, 2. p. 89. ὅπλα ἔρχονται ἔχοντες, *armati.* 3, 3, 1. το στράτευμα ὅσον ἦλθεν ἔχων, *quocum venerat.* 2, 4, 8. p. 130. ἦλθον οὐδέν τοι πολλὰ ἔχων χρήματα. A. 3, 4, 7. 6, 4, 11. Cf. nr. 6. et ἔχειν nr. 7. Pro illo participio alias est σὺν, vt A. 5, 4, 9. οἱ ἐλθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς. 7, 5, 10. etc. quae praepositio interdum debet intelligi, v. c. Ἱππ. 8, 10. ἀπαρασκεύοι δυνάμει ἔρχονται. ¶ 2) c. particip. fut. cui saepe eandem vim addit, quam verbum μέλλειν, ita vt efficiat futurum lat. in *rus.* v. quos laudant interpp. Hesychii, inprimis Portus in lex. Ion. Cf. Victor. V. L. 9, 4. et Fischer. ad Plat. Euthyphr. 2, 7. A. 7, 1, 18. τοῦ βασιλέως, ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοι τὴν ἀρχήν. 7, 7, 10. ἐρχόμεθα βοηθήσοντες. Hic pro μέλλομεν positum est. Nam iam aderant. E. 3, 2, 5. ἦλθον ἐπισκεψόμενοι. Αγ. 2, 7. οὐ τοῦτο λέξων ἔρχομαι. Sic Franco-Galli: *je m'en vais dire.* Cf. nr. 1. ex Π. 1, 6, 4. it. c. ὡς, A. 3, 2, 7. E. 7, 4, 7. ἐλθεῖν ἐπὶ τοὺς συμμάχους ὡς — ποιησόμενοι τὴν εἰρήνην. c. particip. aoristi. pro fut. Π. 3, 2, 13. ἦλθον (np. τινὲς) παρ' αὐτοῦ κατασκεψάμενοι. Sed Steph. et Hutch. reposuere κατασκεψόμενοι. ¶ 3) c. ἐπὶ, *venire aliquo s. ad aliquem alicuius rei consequendae vel peragendae caussa.* a) sine acc. rei, A. 2, 5, 12. ἔρχεσθε ἐφ' ἡμᾶς, np. ad colloquendum. E. 1, 6, 7. ἐλθόντος ἐμοῦ ἐπ' αὐτὸν, scil. rogaturus pecuniam. 7, 4, 27. ἐλθόντες ἐπὶ τὸν Κρῶμνον, np. obsidione liberaturi. Similiter c. πρὸς, v. nr. 6. b) c. acc. rei, Π. 1, 2, 6. ἐπὶ τοῦτο (Stobae. ἐπὶ τούτῳ) ἔρχονται, *ad discendam iustitiam.* 1, 6, 12. p. 64. πρός σε ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, *petiturus argentum.* E. 4, 8,

8, 11. ἐπὶ τὰς — ναῦς ἦλθε ſucceſſor. O. 2, 15. ἐπὶ πῦρ ἐλθόντός σου. Cf. n. 6. it. praecedente dat. perſ. Σ. 2, 1. ἔρχεταί τις αὐτοῖς, ad eos, ἐπὶ κῶμον. cf. ἐπὶ c. acc. nr. 13. ¶ 4) *iter facere.* c. acc. A. 2, 2, 5. ἄπιμεν' ἣν περ ἤλθομεν. Intell. κατὰ τὴν ὁδὸν, καθ' ἥνπ. 3, 1, 5. ἔλθοι τὴν ὁδὸν, ἣν ἐπινοεῖ. 7, 8, 12. cf. ὁδός. ¶ 5) *aduentare, im Anmarſch ſeyn.* De hoſtibus, Π. 2, 1, 2. p. 86. οἱ πολέμιοι οὐκ ἔρχονται. 2, 4, 18. 6, 2, 7. p. 365. et 366. Similiter A. 7, 8, 5. εἰ ἔλθοι τῆς νυκτὸς σὺν τριακοσίοις ἀνδράσι. ¶ 6) *ire, proficiſci.* Vbi praeſens habet fere vim futuri. Π. 1, 6, 9. σὺ πιστεύων ἔρχῃ τοῖς — χρήμασιν. §. 10. πεζὴν δύναμιν ἔχων ἐνθένδε ἔρχῃ. v. nr. 1. extr. Inprimis in participio. A. 1, 3, 14. ἐλθόντας Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα. Vbi fere, vt ſaepius, abeſſe participium poterat. Sic 3, 1, 5. συμβουλεύει ἐλθόντι εἰς Δελφοὺς ἀνακοινῶσαι. 7, 2, 16. ἐλθὼν εἰπέ. Aπ. 4, 4, 5. μὴ εἶναι, ὅποι ἂν ἐλθὼν τύχοι τούτου, h. e. μὴ εἶναι ὅπου ἂν τύχοι τούτου. c. εἰς, de ſpeculatore, Π. 6, 1, 21. εἰς τοὺς πολεμίους ἐλθεῖν. 6. 2, 2. ἐλθόντες εἰς τοὺς πολεμίους, ὡς παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ περὶ συμμαχίας, h. e. tractaturi de ſocietate. Quo eodem modo c. περὶ eſt A. 7, 7, 11. ἐλθεῖν — παρὰ Σεύθην περὶ τοῦ μισθοῦ. Sic c. παρὰ et acc. Iπ. 10, 4. ὅταν αὖθις ἔλθῃ παρ' ἵππους, *retro it.* Vera lectio eſt θέλῃ, omiſſo ἐλθεῖν. v. αὖθις nr. 5. et θέλειν n. 1 c. ἐπὶ, Π. 6, 1, 18. ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο, np. ad ſpeculandum. it. c. πρός, Π. 2, 4, 12. πρὸς τὰ φρούρια ἐλθεῖν, np. ad ea reſicienda. E. 4, 1, 1. ¶ 7) *in expeditionem proficiſci, adoriri.* c. ἐπὶ, Π. 5, 5, 9. p. 331. πολλοὶ τῶν ἐπὶ σὲ ἐλθόντων. A. 3, 1, 16. ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν. 3, 2, 8. Ξέρξης — ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. 4, 8, 4. 5, 7, 9. ἔρχεται ἐπ' αὐτούς, ὡς πορθήσων. 7, 3, 18. E. 7, 1, 24. 7, 4, 14. 29. Sed etiam c. εἰς, E. 7, 1, 12. ἐλθεῖν ἐς Λακεδαίμονα. c. πρός, A. 1, 3, 20. πρὸς τοῦτον ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν. 5, 7, 12. ἐλθεῖν πρὸς (Cod. Eton. ἐπὶ) αὐτούς. cf. ἰέναι nr. 11. d. ¶ 8) *mitti, miſſum venire.* a) E. 2, 3, 9. φρουροὺς σφίσι ξυμπρᾶξαι ἐλθεῖν. A. 4. 8, 18. ἦλθον αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες. b) Inprimis de legatis et ſimilibus. v. ἄγγελος et ἀγγελία. quanquam nuncii raro

raro dicuntur ἐλθεῖν, ſaepius ἥκειν. Cf. πρεσβεύειν. A. 1, 3, 18. ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κῦρον ἐρωτᾷν. 2, 1, 6. ἔρχονται παρὰ βασιλέως κήρυκες. 2, 3, 1. κήρυκας ἔπεμψε — οἱ δ' ἐπεὶ ἦλθον. c. ἀπὸ, E. 3, 2, 5. ἔρχονται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν Ἀρακός τε καὶ Ναυάτης. 3, 4, 26. ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ὁ ἐπιστέλλων etc. Sic fere Aγ. 1, 36. ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκ. τελ. βοηθεῖν. Vbi Welſius perperam ſecutus Leunclauium inſeruit ὁ ἐπιστέλλων. Boſius ad Cornel. Nep. 17, 4, 1. e Plutarcho intelligi iubet: ἡ σκυτάλη ἡ κελεύουσα. Recte. Cf. Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 2, 12. Nam in his ſaepe omittitur ἄγγελος et ſimilia, v. c. Π. 6, 2, 1. ἦλθον (ſcil. τινὲς) παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ. Cf. nr. 6. ex A. 1, 3, 14. c) de rebus inanimatis, vt de mercibus, Π. 6, 2, 8. θάλαττα, καθ' ἣν πλείω ἔρχεται ἀγαθὰ, *aduehuntur*. De epiſtolis, v. ἐπιστολή. De donis, A. 4, 8, 17. ξένια παρ' ἐκείνων ἦλθον πλείονα. E. 1, 6, 12. 4, 2, 1. 7, 2, 23. ταῦτα δειπνήσαντες, καὶ οἴκοθεν ἄλλα ἐλθόντα. Ιερ. 1, 13. ἔρχεται αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα (θεάματα) οἴκοι μένουσι, *afferuntur*. O. 3, 15. ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τὰ κτήματα, *importantur*. Cf. nr. 16. it. nr. 17. ex O. 5, 18. ¶ 9) De femina, quae ad maritum ducitur: *nubere*. Λ. 1, 5. ἐπεὶ γυνὴ πρὸς ἄνδρα ἔλθοι. O. 7, 5. cf. §. 6. ¶ 10) De tempore. v. χρόνος. Sic de aetate, A. 3, 1, 10. ποίαν ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω. ¶ 11) *redire*. Π. 6, 1, 21. ἔλθοις ἂν τοίνυν ἡμῖν. 7, 5, 15. 6, 2, 5. ἦλθον ἐκ τῶν πολεμίων. A. 5, 1, 3. 6. 5, 7, 9. Aγ. 1, 10. E. 5, 4, 28. Ιερ. 2, 9. Sic c. οἴκαδε, Σ. 4, 8. c. αὖθις, A. 7, 7, 18. νῦν τε μένοντας ἂν — αὖθίς τ' ἂν ταχὺ ἐλθόντας. Cf. nr. 6. ex Iπ. 10, 4. c. πάλιν, Π. 7, 5, 18. ὡς δ' ἤλθομεν πάλιν, ἔνθεν ὡρμήθημεν. A. 3, 1, 6. Sic A. 6, 6, 22. ἔδοξεν εἰς τοὔμπαλιν ὑποστρέψαντας ἐλθεῖν. ¶ 12) *peruenire ad, conſequi*. Π. 6, 2, 11. p. 370. χρὴ, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, προειθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι. 8, 2, 1. ¶ 13) *aggredi, ſuſcipere*. fere vt nr. 3. c. εἰς, A. 1, 7, 4. εἰς οἷον ἔρχεσθε ἀγῶνα. 2, 6, 9. c. ἐπὶ, Πο. 4, 7. πλείονες ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἔρχονται. Aπ. 1, 1, 12. O. 6, 13. K. 2, 2. 3. cf. ἐπίπαν. ¶ 14) *redigi*. vid. Mark-

land ad Eurip. Suppl. 170. c. εἰς, O. 3, 8. v. ἀπορία nr. 3. K. 10, 18. ἑκόντα οὐ χρὴ ὑποπίπτειν· ἐὰν δὲ ἄκων ἔλθῃ εἰς τοῦτο. ¶ 15) *progredi*, vt apud Latinos, de consuetudine vitae. E. 6, 2, 4. εἰς τοῦτο τρυφῆς ἐλθεῖν, *eo progressos esse*. ¶ 16) *accidere, immitti*. c. ὑπὸ, E. 6, 5, 38. p. 429. εἴ ποτε ἔλθοι ἐν τῇ Ἑλλάδι κίνδυνος ὑπὸ βαρβάρων. ¶ 17) Particip. ἐλθὼν saepe eleganter additur, vbi fere poterat omitti. Cf. n. 6. Π. 2, 2, 2. p. 103. ἃ παρὰ σοῦ ἐμάθομεν — καὶ ἐγὼ ἐλθὼν ἐδίδασκον, h. e. *ipse praesens*. 4, 1, 6. vbi etiam reddi potest *statim*. 5, 5, 9. p. 331. 7, 2, 5. ἔξεστι δέ σοι ἰδόντι ταῦτα munera ἐλθόντι ἔτι — βουλεύσασθαι. Hutch. vertit: *huc redire*. Muretus delendum censebat ἐλθόντι. Sed neutra ratio videtur vera esse. 8, 4, 16. πρὸς ἐμὲ ἐλθὼν, *simulatque ad me venerit*. Sic 8, 5, 4. A. 2, 1, 8. τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, ἀλλ' οὐ λαβεῖν ἐλθόντα, *statim*. 2, 3, 11. 7, 4, 8. Ξενοφῶν ἐλθὼν ἔλεγε τῷ Σεύθῃ. vbi ἐλθὼν in aliis deest. E. 3, 4, 3. Απ. 3, 6, 11. O. 8, 22. ὅποι χρὴ ἐλθόντα λαβεῖν ἕκαστα. 5, 18. πρόβατα — νόσος ἐλθοῦσα ἀπώλεσεν. vbi etiam verti potest *ingruens*. Cf. nr. 8. c. ¶ 18) Idem participium, vt ἰὼν, celeritatem interdum notare dicit Doruill. ad Charit. p. 297. qui huc refert E. 5, 4, 31. et Απ. 3, 1, 3. Sed in priori loco verti potest: *cum adiisset patrem*; in altero pertinere videtur ad nr. 17. vbi sunt plura redundantiae exempla. ¶ 19) Var. lect. A. 2, 5, 10. pro προσελθεῖν in Cod. Guelf. et edd. vett. et margg. est ἐλθεῖν. 7, 7, 9. ἐλθόντων δὲ ἔλεξε Χαρμῖνος. All. ἐλθὼν, quod videtur simplicius esse. Nam Charminus aduenerat. K. 7, 9. τὰ δρομαῖα, ἕως ἂν ἔλθωσι, τῷ ἴχνει μεταθεῖν ἐᾶν. Leuncl. transponendo et mutando legit δρ. τῶν ἰχνῶν, ἕως ἂν εὕρωσι, μεταθεῖν. Zeunius et ipse amplectitur εὕρωσι, sed τῷ ἴχνει mutat in τὰ ἴχνη. Permutatur item c. διέρχεσθαι. v. ibi nr. 4. c. ἐπέρχεσθαι. v. ibi nr. 1. c. ἐπιέναι. v. ἐπιέναι nr. 4. c. θέλειν. v. supra nr. 6. et θέλειν nr. 5. c. ἰέναι. v. χεὶρ nr. 1. q. c. ἐλαύνειν. v. ibi nr. 3.

ἔρως, ¶ 1) *amor*, partim Venereus, partim castus et animorum. Disputa-

tur de eo Π. 5, 1, 5. ſqq. Ιερ. 1, 28. ſqq. Σ. 8. tot. Deſcribitur Απ. 3, 9, 7. *τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἔρωτα καλοῦσιν.* Iungitur variis verbis, Π. 5, 1, 5. *ἔρωτα κωλύειν.* §. 6. *κλαίοντας ὑπὸ λύπης δι' ἔρωτα.* §. 8. *αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι.* §. 9. *ἡλίσκετο ἔρωτι.* 6, 1, 20. *ἔρωτος ἡσσῆσθαι.* Ιερ. 1, 29. *τὰ μετ' ἔρωτος ἀφροδίσια.* Απ. 1, 2, 22. *τοὺς εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας.* Σ. 1, 10. *διὰ τὸν ἔρωτα.* 4, 23. *ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐκπλαγέντα.* §. 25. *ἔρωτος ὑπέκκαυμα* eſt maxime oſculum. c. gen. Π. 6, 1, 18. *ληφθεὶς ἔρωτι τῆς γυναικός.* Ιερ. 1, 31. *τυράννῳ οὐ φὴς παιδικῶν ἔρωτας ἐμφύεσθαι.* Σ. 8, 3. *τῷ ταύτης ἔρωτι κατατήκεται.* §. 6. *ἔρωτα — οὐ ψυχῆς, ἀλλ' εὐμορφίας.* §. 10. 12. 37. Eleganter Π. 6, 1, 21. per proſopopoeiam nominatur *ἄδικος σοφιστής.* ¶ 2) *Amor deus.* Deſcribitur Σ. 8, 1. Cf. Gramm. hiſt. deor. p. 60—62. Cur Ἔρωτες fingantur *τοξόται,* disputatur Απ. 1, 3, 13. Σ. 1, 10. *οἱ ὑπὸ σώφρονος ἔρωτος ἔνθεοι.* 8, 24. *ὁ ἀεὶ σύνοικος ἐμοὶ ἔρως κεντρίζει εἰς τὸν ἀντίπαλον ἔρωτα.* ¶ 3) *cupiditas.* Απ. 3, 9, 7. v. nr. 1. Apud Pollucem 5, 165. ſynonyma ſunt *βούλησις, ἐπιθυμία, ὄρεξις, ἔρως.* c. gen. Π. 5, 1, 11. *ἔρως τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἐκείνου (ἡγεμόνος) ἐγγίνεται αὐταῖς (μελίσσαις).* Α. 2, 5, 3. p. 112. *ὁ ἐμὸς ἔρως τοῦ τοῖς Ἕλλησιν πιστὸν γενέσθαι.* Ιερ. 7, 3. *τιμῆς καὶ ἐπαίνου ἔρως.* Απ. 1, 4, 7. *ἔρωτα τῆς τεκνοποιΐας.* 2, 6, 3. *τοῦ χρηματίζεσθαι.* Εκ. 1, 8. *τυραννίδος.* ¶ 4) *deſiderium rei abſentis.* Heſych: *ἔρως· πόθος.* Ε. 5, 3, 19. *ἔρως αὐτὸν ἔσχε τῶν σκιερῶν σκηνημάτων.*

ἐρωτᾶν, ¶ 1) *interrogare.* Λ. 3, 6. *τὸ ἐρωτηθὲν ἀκοῦσαι, id de quo interrogaueris.* Ε. 5, 4, 29. *οὐ μέντοι ἠρώτα, ἀλλ' εἴα αὐτόν.* Απ. 1, 4, 8. *ἐρώτα γοῦν, καὶ ἀποκρινοῦμαι.* Sed haec verba ſuspecta ſunt. c. acc. rei, Π. 3, 1, 5. *ἐρώτα — ὅ τι βούλει, ὡς τἀληθῆ ἐροῦντος.* qui eſt genitiuus abſolutus. v. *ὡς* nr. 20. Ο. 11, 9. *τούτων ὧν ἐρωτᾷς.* Vbi accuſatiuus, vt ſaepius, ex articulo poſtpoſitiuo debet intelligi. c. interrogatiuis, vt c. *εἰ,* Π. 4, 5, 10. *οὐχ ὡς ἐπιθυμοῦντες τῆς ἐξόδου ἠρωτήσατε, εἰ ἐξίοιτε.* c. *τίς,* Ε. 4, 3, 13. *ἠρώτων* Ageſilaum, *τί χρὴ ποιεῖν.* 6, 4, 3. 2, 2, 12. *ἐρωτώμενοι ἐπὶ τίνι λόγῳ ἥκοιεν.* it. praecedente acc.

acc. perſ. Π. 8, 5, 10. ὁπότε τις ἐρωτῴη αὐτὴν, τίνι γαμοῖτο. c. acc. rei et perſ. Attice, Π. 4, 5, 12. ὅ τι ἄν σε τούτων ἐρωτᾷ. Απ. 3, 7, 2. Sic paſſiu. c. acc. rei, Π. 1, 4, 3. ὅσα ὑπ' ἄλλων ἐρωτῷτο, ταχὺ ἀπεκρίνατο. 5, 2, 9. E. 2, 2, 11. c. πρὸς, de. Π. 4, 5, 12. ἐὰν τίς σε πρὸς ταῦτα ἐρωτᾷ. Paulo aliter Απ. 4, 2, 15. ἐγὼ ὑπελάμβανον πρὸς τοὺς φίλους μόνον ταῦτ' ἐρωτᾷν, *ratione amicorum, ſi haec erga amicos facerem*. c. ὑπὲρ. Απ. 4, 2, 23. τὸ ἐρωτώμενον — ὑπὲρ ὧν μάλιστα χρῆ εἰδέναι. c. πάλιν, *altera vice*. A. 1, 6, 7. πάλιν ὁ Κῦρος ἠρώτα. §. 8. E. 3, 3, 5. ἐρομένων τῶν Ἐφόρων. §. 6. ἐρωτώντων τῶν Ἐφόρων. §. 7. πάλιν οὖν ἐρωτώντων. etiam ſine πάλιν, eodem ſenſu, A. 4, 4, 11. ἐρωτώμενος ποδαπὸς εἴη — οἱ δ' ἠρώτων αὐτόν. cf. ἀνερωτᾷν, quocum in var. lect. permutatur. ¶ 2) *conſulere oraculum*. Π. 7, 2, 7. ἐρωτᾷν τὸν θεὸν — ἀποκρίνεται ἐρωτῶντι. A. 3, 1, 6. Απ. 1, 3, 1.

ἐρώτημα, *interrogatio*. O. 11, 5. οὐδὲν ὑγιαίνοντα τῷ ἐρωτήματι. De actu interrogandi, ita vt pro ἐρωτᾷν poſitum ſit, O. 15, 13. τὸ προοίμιον — οὐχ οἷον ἀκούσαντα ἀποτρέπεσθαι τοῦ ἐρωτήματος.

ἐρώτησις, *interrogatio*. Π. 8, 4, 7. ψεύδους οὐδεμία ἐρώτησις δεῖται. Ιερ. 1, 35. O. 19, 15. ἆρα ἡ ἐρώτησις διδασκαλία ἐστίν; *num interrogando doceri poteſt?*

ἐρωτικὸς, *amori deditus, ad amorem propenſus*. Απ. 2, 6, 28. εἰς τὴν τῶν καλῶν — θήραν, διὰ τὸ ἐρωτικὸς εἶναι. Σ. 4, 15. ἐμπνεῖν τι τοὺς καλοὺς τοῖς ἐρωτικοῖς. §. 62. ἐρωτικώτερος γεγένηται. In Well. edit. male legitur ἐρατικώτερος.

ἐρωτικῶς ἔχειν, *appetere, ſtudioſum eſſe*. c. gen. articuli et inf. Π. 3, 3, 8. ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ ἤδη ποιεῖν τι. Ιερ. 1, 21. ἐρωτικώτατα ἔχειν τοῦ ἔργου τούτου, ſc. edendi. O. 12, 15.

ἐς pro εἰς ſaepe legitur in Hellenicis. v. εἰς.

ἐσθὴς, *veſtis*. Diſtinguitur a ſtragulis, Π. 4, 5, 14. p. 249. στρωμνὴν καὶ ἐσθῆτα. 6, 2, 11. p. 370. στρώματα — ἐσθὴς μέντοι. Sed eſt nomen generis, (v. Thom. Mag.) ita vt etiam pallium complectatur. v. Etymol. M. Λ. 7, 3. ἱματίων ἕνεκα — οὐ γὰρ ἐσθῆτος πολυτελείᾳ κοσμοῦνται. Attice ſingularis pro plurali: A.

3, 1, 13. ὅσα κτήνη, χρυσὸν, ἐσθῆτα. 4, 3, 18. τῶν σκευοφόρων τὰ ὑπολειπόμενα, καὶ μετὰ τούτων ἐσθῆτά τε καλὴν καὶ ἐκπώματα. Αθ. 1, 10. ἐσθῆτα — οὐδὲν βελτίων (ſcil. ἐστὶ) ὁ δῆμος, ἢ οἱ δοῦλοι. Πο. 4, 8. ἐσθῆτα πολυτελῆ. Ο. 7, 21. Varie conſtruitur: Π. 5, 1, 2. ὁμοίαν ταῖς δούλαις εἶχε τὴν ἐσθῆτα. Απ. 2, 1, 22. κεκοσμημένη ἐσθῆτι λευκῇ — ἔχειν ἐσθῆτα. 3, 11, 4. παροῦσαν ἐν ἐσθῆτι — οὐ τῇ τυχούσῃ. Ο. 9, 6. ἐσθῆτα ἀνδρὸς τὴν εἰς ἑορτὰς καὶ πόλεμον. Pluralis eſt Π. 1, 3, 2. ἐσθῆτες φαυλότεραι. cf. παρέχειν. In var. lect. permutatur ἔστιν ὢν c. ἐσθής τινων. v. εἶναι nr. 36.

ἐσθίειν, ¶ 1) *edere*. Distinguitur a φαγεῖν, Αγ. 9, 3. τῷ μὲν Πέρσῃ — μύριοι τεχνῶνται τί ἂν ἡδέως φάγοι — Ἀγησίλαος δὲ πᾶν συντυχὸν ἡδέως ἤσθιεν. cf. ἀηδῶς et ἡδέως. Iunctum cum καθεύδειν facit deſcriptionem hominis ſecuri, Π. 3, 1, 14. δύνανται μᾶλλον τῶν εὐδαιμόνων ἐσθίειν τε (In marg. additur καὶ πίνειν) καὶ καθεύδειν. v. πίνειν nr. 3. Et otioſi, Απ. 2, 7, 7. c. gen. Attice. v. Fiſcher. ad Weller. grammat. p. 313. E. 3, 3, 6. ὠμῶν ἐσθίειν αὐτῶν. v. ὠμός. c. ἱκανὸς, Ο. 11, 12. ἐπεὶ ἐσθίειν τις τὰ ἱκανὰ ἔχοι. ¶ 2) *cibo indigere*. Π. 1, 6, 14. πλεῖστα γὰρ τὰ ἐσθίοντα ἐν στρατιᾷ, i. e. animalia. ¶ 3) Eleganter pro ζῆν. Απ. 2, 7, 12. μόνον τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀργὸν ἐσθίειν. ¶ 4) Απ. 3, 14, 6. pro ἐσθίειν in marg. Steph. eſt ἐπεσθίειν,

ἐσθλὸς, *bonus, probus*. Π. 1, 5, 7. p. 52. πλέον ἕχωσιν οἱ ἐσθλοὶ γενόμενοι τῶν πονηρῶν. Stobaeus et Marg. Steph. habent ἀγαθοί. Per gloſſam. Nam Xenophon ſaepe vtitur poeticis. Απ. 1, 2, 20. et Σ. 2, 5. e Theognide.

ἑσμὸς, *examen apum*. E. 3, 2, 20. περιεπλήσθη ἡ οἰκία ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὥσπερ ὑπὸ ἑσμοῦ μελιττῶν ὁ ἡγεμών.

ἑσπέρα, ¶ 1) *veſpera*. Π. 3, 2, 12. ἐπεὶ δὲ ἑσπέρα προσῄει, *appetente veſpera*. A. 4, 7, 19. ἐπεὶ ἑσπέρα ἐγένετο. Genit. E. 1, 6, 1. σελήνη ἐξέλιπεν ἑσπέρας, *veſpere*. 4, 1, 3. Paulo aliter Π. 4, 6, 7. τῶν μουσουργῶν ἀκούσας ἑσπέρας, *aliquando veſpere*. Plenius: Π. 1, 4, 17. ἤδη δὲ ἑσπέρας γενομένης. E. 6. 5, 17. ἑσπέρας ἐπιγιγνομένης. Sic A. 6. 3, 14. εὐθὺς ἀφ᾽ ἑσπέρας, *ſtatim cum veſpera*. it. E.

2, 4, 15. et 6, 4, 25. Sed Π. 1, 4, 23. est μέχρις ἑσπέρας. 7, 5, 17. p. 444. πρόσθεν ἑσπέρας. K. 4, 11. ἐντὸς ἑσπέρας. Accus. c. εἰς, A. 3, 1, 3. ὀλίγοι εἰς τὴν ἑσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, *vespertino tempore*. E. 1, 6, 14. ἐς τὴν ἑσπέραν, ἐπεὶ σκότος εἴη. c. πρός, E. 1, 1, 21. πρωῒ καὶ πρὸς ἑσπέραν, *sub vesperam, vespere*. 4, 5, 4. Sic E. 4, 3, 15. ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑσπέραν ἦν, *cum advesperasceret*. ¶2) *Occidens regio*. c. πρός, *versus*. Π. 1, 1, 5. ἦν τε πρὸς ἕω, ἦν τε πρὸς ἑσπέραν. 2, 3, 10. ὅταν πρὸς ἑσπέραν ἴωμεν. 8, 6, 10. 8, 8, 1. A. 3, 5, 9. 4, 4, 2. 5, 7, 4. 6, 4, 2. E. 4, 4, 18. 6, 5, 15. 7, 5, 21. ¶3) E. 4, 7, 4. τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ — μετὰ τὸ δεῖπνον ἔσεισεν ὁ θεός. Margg. τῇ πρώτῃ ἑσπέρᾳ.

ἑσπερινός, *vespertinus*. A. 12, 6. πρὸ τῶν ἑσπερινῶν γυμνασίων.

Ἑσπερῖται, *Armenii occidentales*. Nam Teribazus, rex Armeniae, vocatur ἄρχων Ἑσπεριτῶν, A. 7, 8, 14. et 4, 4, 2. regio eius dicitur Ἀρμενία ἡ πρὸς ἑσπέραν.

ἔστε, ¶1) *vsque*. A. 4, 5, 5. ἔστε ἐπὶ τὸ δάπεδον. cf. μέχρι. ¶2) *vsque dum, donec*. c. indicat. Π. 7, 5, 3. ξυνεῖπον ἀπιόντες, ἔστε ἐπὶ ταῖς σκηναῖς ἐγένοντο. A. 2, 5, 6. Aγ. 2, 13. c. coniunct. Π. 5, 3, 7. μένειν ἔστε σὺ ἀπέλθῃς. c. opt. A. 1, 9, 7. ὡς εὔχοιτο τοσοῦτον χρόνον ζῆν, ἔστε νικῴη. 5, 5, 2. ἐπιμεῖναι, ἔστε βουλεύσαιντο. All. ἔστ' ἐβουλεύσαντο. c. ἂν et coni. v. Valcken. ad Eurip. Hippol. 659. Π. 1, 6, 10. ἀναμένειν — ἔστ' ἂν ἡ χρεία σε ἀναγκάσῃ. 5, 4, 15. 6, 1, 3. A. 2, 3, 5. 4, 5, 20. 5, 6, 13. Λ. 11, 8. 9. 13, 6. E. 3, 1, 12. O. 7, 33. 13, 7. c. ἂν et opt. Π. 8, 1, 15. ἀνέμενεν ἔστ' ἂν φάγοιέν τι. c. ἂν et indic. A. 3, 1, 18. τί οὐκ ἐποίησεν — ἔστ' ἂν ἔτυχεν; Sed Steph. et Hutch. reposuerunt ἔστε. Permutatur in libris antiquis cum ἕως. Cf. ἕως nr. 1. Π. 3, 3, 24. p. 193. ἕως ἂν ἐγγένηται. Cod. Guelf. εἴστ' ἄν, h. e. ἔστ' ἄν. 4, 1, 11. ἔστε γ' ἂν ποιήσω. All. ἕως ἄν γε, quod glossema putatur. Etymol. M. ἔστε· ἕως ἄν. it. cum ὅταν/ Aπ. 3, 5, 6. ὅταν μὲν μηδὲν φοβῶνται — ὅταν δὲ χειμῶνα δείσωσιν. In hoc altero membro all. legunt ἔστ' ἄν, et recte quidem. ¶3) *quoad, quamdiu*. c. indic. Π. 5, 4, 4.

ἔστε μὲν — ἤλαυνον. Marg. ὡς, quod ortum videtur ex adscripto scholio ἕως. v. Zeun. et ὡς nr. 30. c. Ar. 1, 2. 18. c. opt. A. 3, 3, 4. ἔστε ἐν τῇ πολεμίᾳ εἶεν. All. ὥστε. c. ἂν et coni. Λ. 5, 3. οὔτε ἔρημος ἡ τράπεζα — γίγνηται, ἔστ' ἂν διασκηνῶσιν. Ed. Iunt. habet indicatiuum διασκηνοῦσιν. O. 1, 23. Ir. 11, 9. c. ἂν et indic. A. 3, 1, 13. ἔστ' ἂν αἱ σπονδαὶ ἦσαν.

ἑστήκειν, *stare*. Hesych: ἑστήξεται· σταθήσεται. Π. 6, 2, 7. p. 366. ἅρματα — οὐχ οὕτως ἑστήξεται ὥσπερ πρόσθεν, ἀποστραφέντα ὡς εἰς φυγήν. Hutch. et alii vertunt: *non ita constituendi sunt*. K. 10, 9.

Ἑστία, ¶ 1) *Vesta*, dea tutelaris aedium regiarum in Persia. Ita etiam Zeunius. Videtur tamen inprimis *ignis sacer* intelligi. v. Gramm. hist. deor. p. 49 — 51. Π. 1, 6, 1. προσευξάμενος Ἑστίᾳ πατρῴᾳ (in ed. Steph. deest πατρῴᾳ), καὶ Διὶ πατρῴῳ. 7, 5. 20. πρῶτον μὲν Ἑστίᾳ ἔθυσεν, ἔπειτα Διὶ βασιλεῖ. ¶ 2) *ara et imago Vestae Athenis* in curia posita. Vnde Vesta Βουλαία dicta est. Harpocrat. Ἑστίαν — τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἱδρυμένην. v. Vales. ad h. l. p. 141. et Wesseling. ad Diodor. Sic. 14, 4. vbi plene dicitur βουλαία Ἑστία. E. 2, 3, 21. ὁ Θηραμένης condemnatus ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν Ἑστίαν, καὶ εἶπεν· ἐγὼ — ἱκετεύω, h. e. *in aram Vestae*. Mox enim et §. 23. vocatur ὁ βωμός. Hesych: ἑστία· βωμός. cf. supra βωμός. ¶ 3) *Vesta*, quae colebatur *in Elide*. E. 7, 4, 31. μεταξὺ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τοῦ τῆς Ἑστίας ἱεροῦ. ¶ 4) *focus domesticus, domus*. Hesych: ἑστία· — οἰκία. Eustath. ad Odyss. ξ, p. 1756, 23. ἑστία κυρίως μὲν ἐσχάρα οἴκου, καθ' ἣν ἔθυον δεσμέραι, — ἐκεῖθεν δὲ καθ' ὁμωνυμίαν ἑστία καὶ ὁ ὅλος οἶκος ἐλέγετο. Cf. ad ρ, p. 1814, 5. Π. 7, 5, 19. εἰ μόνος ἄμοιρος εἴης ἑστίας, οὐ οὔτε ὁσιώτερον χωρίον —— οὔτε ἥδιον. Antea erat οἰκίας. Λ. 9, 5. γυναικὸς κενὴν ἑστίαν οὐ περιοπτέον. Leuncl. *caueat, ne domo prodeat vxor*. Fr. Portus: *vt nunquam vxorem solam domi relinquat nec peregre abeat*. Camerarius fatetur, locum esse obscurum. Zeunius eum varie tentat, nec nos aliquid certi habemus. Fortassis ita locus verti possit: *foci vxoris nullam debet rationem*

tionem habere, etiamsi igne vacuus sit, h. e. in foco vxoris ignem non debet accendere, igne ei interdictum est.

ἑστιᾷν, ¶ 1) *conuiuio excipere*. c. acc. Π. 1, 3, 9. ὅτε εἱστίας σὺ τοὺς φίλους. Σ. 1, 4. 2, 2. ¶ 2) *oblectare, reficere*. Σ. 2, 3. ἵνα καὶ εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα. Sic Athenaeus 7, p. 275. A. λόγοις ἑστιᾷ. Plato in Timaeo T. III. p. 27. B. τὴν τῶν λόγων ἑστίασιν. Sic Cic. Topic. 5. dixit *discendi epulas*. Xenophontis locum Athenaeus 15, p. 686. D. ita laudat, vt legat εὐωδίαν. Sed Casaub. p. 971. vtrumque ait recte dici. ¶ 3) ἑστιᾷν νικητήρια, v. νικ.

ἑστιᾶσθαι, *epulari*. Π. 8, 3, 14. ὅπως ἂν θύσαντες ἑστιῷντο victores post certamina. 8, 5, 11.

ἐσχάρα, *focus*, vel potius *foculus gestatilis et ansatus, pruna plenus*, qui viris principibus praeferebatur ad incendendos odores, *batillum* s. *vatillum*. Hesych: ἐσχάρα· βωμὸς ἰσόπεδος οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος, ἢ ἑστία σιδηρᾶ — ἢ πυροφόρον σκεῦος. Eustath. ad Odyss. η, p. 1575, 41. οὐ μόνον κατὰ γῆς ἐσχάραι πυρὸς ἦσαν, ἀλλὰ καὶ περιφορηταί, πp. in pompis. Cf. Etymol. M. qui etiam κοίλην vocat. it. Curt. 3, 3, 9. ibique Raderus, et interpp. ad Horat. 1, sat. 5, 36. Π. 8, 3, 6. in pompa πῦρ — ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες εἵποντο φέροντες.

ἐσχατιὰ, *vltimi regionis alicuius fines*. Hesych: ἐσχατιά· ἄκρα, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίου. v. Hemsterhus. ad Lucian. Tim. T. I. p. 143. Cf. Suid. E. 2, 4, 3. διαπέμπουσιν ἐς τὰς ἐσχατιὰς agri Attici.

ἔσχατος, ¶ 1) *extremus, vltimus*. in agmine et acie, Π. 5, 3, 16. p. 300. ἔσχατοι Καδούσιοι ἀγόντων. §. 22. A. 4, 8, 10. E. 2, 4, 10. c. gen. Ay. 2, 9. et E. 4, 3, 9. Ὀρχομένιοι αὐτῷ ἔσχατοι ἦσαν τοῦ εὐωνύμου. 4, 4, 11. De vrbe, A. 1, 2, 10. εἰς Κεραμῶν ἀγοράν, πόλιν — ἐσχάτην ἐν τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ. et c. gen. A. 1, 2, 19. Ἰκόνιον τῆς Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. 1, 4, 1. Hinc Πο. 1, 6. ἀπ' ἐσχάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ἔσχατα ἀφικέσθαι, *ab extremis Graeciae finibus ad extremos*. v. Wetsten. ad Matth. 24, 31. E. 3, 3, 5. τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς, *extrema pars*. ¶ 2) *summus, grauissimus*. Dicitur fere de rebus malis atque molestis. Cf. Suid.

iō

in v. ἔσχατα et ἐσχάτη. De flagitiis, Π. 8. 8. 2. τοῖς τὰ ἔσχατα πεποιηκόσιν. De minis et conuiciis, Aπ. 2, 2, 9. v. λέγειν nr. 23. De ſuppliciis, Π. 3. 1, 5. τὰ ἔσχατα παθεῖν, *vltima pati* (Curt. 3. 1, 6. qui ſimilibus formulis ſaepe vtitur). §. 13. Φοβεῖται μὴ πάντα τὰ ἔσχατα πάθῃ, *ſummo ſupplicio afficiatur.* A. 2, 5. 4. cf. δίκη nr. 3. c. ὑπὸ, E. 6, 4, 5. ὑπὸ τῆς πόλεως τὰ ἔσχατα παθεῖν. Sic A. 3, 1, 12. in nonnullis eſt ἔσχατα pro αἴσχιστα. Quin etiam nouus ſuperlatiuus eſt E. 2. 3, 18. p. 100. τὰ πάντων ἐσχατώτατα παθὼν ἂν δικαίως ἀποθνήσκειν. Quamuis Phrynichus p. 54. dicat: ἔσχατον χρὴ λέγειν, οὐχὶ ἐσχατώτατον. quae verba exſcripſit quoque Thomas Mag. Hinc εἰς τὰ ἔσχατα, *ſumme, ſummopere.* Λ. 1, 2. vbi dicitur in bonam partem: εἰς τὰ ἔσχατα μάλα σοφόν. E. 5, 4, 33. ἠνίασε morte ſua εἰς τὰ ἔσχατα Ἀρχίδαμον.

ἐσχάτως, *ſummopere, ita vt nihil ſupra.* A. 2, 6, 1. Φιλοπόλεμος ἐσχάτως. Cf. Phrynich. et Thom. Mag.

ἔσω, *intus.* v. ῥαΐζειν. Heſych: ἔσω· ἐντὸς, ἔνδον. Sed v. ἔνδον. K. 10, 7. τὸ ἔσω, *pars* retis *interior.*

ἔσωθεν, *ab interiore parte.* A. 1, 4, 4. δύο τείχη· τὸ μὲν ἔσωθεν, *citerius* — τὸ δὲ ἔξω. v. ἔξω n. 15. b.

ἑταῖρα, ¶ 1) *amica, proſtibulum.* A. 4, 3, 14. πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι ἐν τῷ στρατεύματι Graecorum. 5, 4, 18. ἑταίραις ἃς ἦγον οἱ Ἕλληνες, συγγενέσθαι. O. 1, 13. Sic A. 4, 3, 23. pro ἑταίρων, quod expreſſerunt Leuncl. et Hutch., ſcribendum videtur ἑταιρῶν. Leuncl. vertit *res alias*, quia in marg. Steph. inuenerat ἑτέρων. De qua horum nominum confuſione cf. ἑταῖρος n. 1. ¶ 2) *mulier pulchra et honeſta,* noctu clam ad alios viros introducenda. E. 5, 4, 5. πάλαι κελευόντων ἄγειν τὰς ἑταίρας, np. viros habitu mulierum pro meretricibus ſuppoſitos. v. omnino Athenae. 13, p. 571. D.

ἑταιρία, ¶ 1) *ſodalitium.* E. 2, 4, 13. praeco iurat πρὸς — ξυγγενείας καὶ κηδεστείας καὶ ἑταιρίας. ¶ 2) *factio.* E. 5, 2, 17. στρατηγὸς ἑκάτερος τῶν ἑταιριῶν.

ἑταιρὶς, *amica.* Thom. Mag: ἑταῖρα Ἀττικοὶ, οὐχ ἑταιρίς. Sane etiam E. 5, 4, 6. pro τὰς ἑταιρίδας non-

nonnulli habent τὰς ἑταίρας, vt eſt §. 5.

ἑταῖρος, ¶ 1) *ſodalis, qui diu cum aliquo eadem vitae conſuetudine vixit.* v. Ammon. in h. v. et in v. φίλος. Distinguitur a φίλοις, A. 7, 3, 15. *ἐγώ σοι δίδωμι τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους*, duces in coena praeſentes, *φίλους εἶναι πιστούς*. Ag. 9, 7. E. 5, 4, 25. *οἱ τοῦ Κλεομβρότου φίλοι, ἅτε ἑταῖροι ὄντες τῷ Σφοδρίᾳ* in iudicium vocando. Ιερ. 3, 7. §. 8. *ὑπὸ ἑταίρων τῶν μάλιστα δοκούντων φίλων εἶναι.* v. tamen infra nr. 3. it. a παιδικοῖς, Σ. 8, 31. *οὐχ ὡς παιδικοῖς — ἀλλ' ὡς ἑταίρῳ.* Sic Cyrus milites gregarios vocat ἑταίρους, *commilitones*, Π. 2, 2, 1. quanquam ibi p. 100. in ed. Welſ. legitur ἕτεροι. Nam p. 102. eſt ἕνα τῶν ἑταίρων, et §. 3. ἄνδρας ἑταίρους. 2, 4, 11. ἱππέας τινὰς τῶν ἐνθένδε ἑταίρων. Et ſaepius ἑταῖρος atque ἕτερος inter ſe permutantur, v. c. Ag. 5, 5. pro ἑταίρων et ἑταίρου Codex Harl. habet ἑτέρων et ἑτέρου. Contra 6, 4. idem codex cum aliis pro ἑτέροις legit ἑταίροις. cf. ἑταῖρα nr. 1. ¶ 2) *aequalis.* Ιερ. 6, 3. *ἡλικιώτας — διὰ τὸ δούλους ἀντὶ φίλων ἔχειν τοὺς ἑταίρους.* Plenius Π. 5, 1, 1. *ἐκ παιδὸς ἑταῖρος.* et 5, 2, 13. *ἐκ νέου ἑταῖρον.* Sic Π. 7, 1, 15. iunguntur *οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ καὶ ὁμοτράπεζοι*, qui 7, 3, 1. tantum dicuntur ἑταῖροι. ¶ 3) *amicus.* Π. 8, 4, 15. *οὐκ ἐπαγγέλλουσιν* neceſſitates ſuas *οἱ φίλοι τοῖς ἑταίροις.* Aπ. 2, 6, 15. ¶ 4) *diſcipulus.* v. Poll. 5, 144. Et quidem *diſcipulus Socratis*, Aπ. 2, 8, 1. *ἀρχαῖον ἑταῖρον ἰδών.* 2, 10, 1. Aπολ. 2. et 23.

ἔτειος, *anniculus, vnius anni.* K. 5, 14. lepores ἤδη ἔτειοι. §. 16.

Ἐτεόνικος, *Eteonicus.* Lacedaemonius, vna cum Cleandro et Anaxibio verſatur Byzantii et Graecos excludit, A. 7, 1, 7 — 13. Thaſſo, vbi harmoſtes erat, per ſeditionem eiicitur, E. 1, 1, 23. Cononem obſidet, ſed audita ſuorum clade tollit obſidionem, E. 1, 6, 19 — 28. In Chio ſeditionem ſuorum compeſcit, et a Chiis pecuniam impetrat, E. 2, 1, 1 — 4. A Lyſandro cum claſſe arceſſitur Epheſum, §. 7. Ab eodem in Thraciam miſſus Lacedaemoniis eam conciliat, 2, 2, 3. In Aeginam mittitur a Lacedaemoniis, 5, 1, 1. Dicto non audientibus

tibus vtitur militibus, quia ſtipendia non dederat. §. 13.

ἑτεράκις. vulgo quidem a lexicographis dicitur legi in Xenophonte, et vertitur *altera vice*. Sed vix dubium eſt quin illi hoc confuderint cum ἑκατεράκις.

ἑτερόγναθος, *equus refractarius, qui propter oris ſ. maxillae duritiem in alterum modo latus flectitur.* Heſych: ἑτερόγναθος· σκληρόστομος, ἀπειθής. ἐπὶ τῶν ἵππων. Suidas: ἑτερόγναθος, ἐπὶ ἵππου, ἀπειθής, ἢ ἄπληστος, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. Cf. Etymol. M. et Poll. 1, 197. qui §. 195. contraria habet in laudem. Iπ. 1, 9. ἑτερόγναθοι γὰρ — οἱ μὴ ὁμοίας τὰς γνάθους ἔχοντες γίγνονται. 3, 5. 6, 9.

ἑτεροκλινής, *ab altera parte decliuis.* Heſych. et Phauorin: ἑτεροκλινές· πλάγιον, καταῤῥεπές. K. 2, 8. ἐν τοῖς ἑτεροκλινέσι τῶν χωρίων. Oppian. ὁμαλέσι. Plura exempla ex aliis ſcriptoribus habet Gramm.

ἑτερομήκης, Iπ. 7, 14. v. πέδη nr. 2.

ἕτερος. ¶ 1) *alter.* A. 4, 1, 17. ὁ μὲν ἕτερος οὐκ ἔφη — ὁρῶντες τοῦ ἑτέρου κατασφαγή. K. 10, 11. τῇ μὲν ἀριστερᾷ — τῇ δὲ ἑτέρᾳ. cf. ibid. ſequentia. Vbi patet τῇ ἑτέρᾳ dictum eſſe pro τῇ δεξιᾷ, quanquam Heſychius: ἐν τῇ ἑτέρᾳ· ἐν τῇ ἀριστερᾷ. it. ἕτερον πόδα· τὸν εὐώνυμον. Pluralis, quando de duabus partibus agitur, in quarum vtraque plura ſunt indiuidua. Π. 2, 3, 7. τοῖς ἡμίσεσιν — τοῖς δ' ἑτέροις. Sic fere E. 1, 2, 4. τὰ ἕτερα (ſcil. μέρη) τῆς πόλεως. Bis poſitum refertur inter ſe, vt apud Latinos: Π. 2, 1, 6. p. 93. τί ἕτερος ἡμῶν ἑτέρου διαφέροι. §. 12. A. 5, 4, 17. εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως. 6, 1, 3. ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον —— καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου — ἄλλοι δὲ τὸν ἕτερον ἐξέφερον. Cf. ὁ nr. 24. E. 2, 2, 2. ἡ ξυμφορὰ — εἰς ἄστυ διῄκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων, h. e. τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλοντος, vt recte annotauit Fr. Portus. O. 7, 28. τὸ ἕτερον (ſup. μέρος τοῦ ζεύγους) ἐκλείπεται, τὸ ἕτερον δυνάμενον. Etiam praecedente plurali, Π. 8, 2, 13. οἱ πλείονες ἑκπόδων ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. it. ipſe pluralis, Π. 7, 1, 4. πῶς δυνήσονται ὠφελεῖν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους. O. 21, 2. 4.

¶ 2) *alteruter*. Αγ. 2, 30. *εἰ μὲν μηδετέρῳ — εἰ δὲ τῷ ἑτέρῳ συλλήψοιτο*. Ιπ. 1, 9. *εἰ ἀμφότεραι — ἢ ἕτεραι*. Hinc c. *μηδὲ* eſt *neuter*. Α. 7, 4, 6. *ἱκέτευε μηδὲ ἕτερον κατακαίνειν*. Ε. 2, 3, 18. p. 99. *μηδ' ἑτέροις ἀρέσκει*. Cf. *μηδέτερος*. ¶ 3) *ſecundus*. Π. 2, 3, 10. *ὁ οὐραγὸς τοῦ τελευταίου λόχου — ἔπειτα δὲ ὁ οὐραγὸς τοῦ ἑτέρου — καὶ ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος*. Sic Π. 4, 6, 5. *τῇ ἑτέρᾳ*, *poſtridie*. Α. 3, 4, 15. coll. §. 17. vbi pro eo eſt *δεύτερος*. ¶ 4) *alius*. Π. 6, 3, 3. *ἕτερα τοιαῦτα*. Απολ. 10. *ἕτερα καινὰ δαιμόνια*. Κ. 8, 8. Sic Κ. 9, 8. *μετὰ τῶν μητέρων καὶ ἑτέρων ἐλάφων*. Zeun. intelligit de ſexus alterius ceruis. Hinc c. articulo eſt *reliquus*, Π. 3, 3, 1. *συλλαβὼν τὸ ἕτερον στράτευμα*. Sed hic deeſt *ἕτερον* in nonnullis, et interpretibus ſuspectum eſt. Zeun. emendauit *ἑκάτερον*. ¶ 5) *diuerſus*, *disſimilis*. Π. 8, 3, 4. *ἑτέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ*, quam adhuc fui. c. *ἤ*, Π. 1, 6, 2. *ἕτερα λέγοντας, ἢ τὰ — σημαινόμενα*. c. gen. Α. 6, 4, 5. *οἱ μὲν — οἱ δὲ καὶ τούτων ἕτεροι*. ¶ 6) Legitur pro *ἑταῖρος*, vbi vide. it. pro *ἐχυρός*: v. *ἐχ*. nr. 1.

ἔτι. ¶ 1) *adhuc*. Π. 4, 2, 5. et 12. extr. *ἔτι φωτὸς ὄντος*. Π. 5, 2, 15. p. 285. *πολλοὺς εὑρήσομεν ἔτι κλαίοντας — πολλοὺς ἔτι — πάντας δ' ἔτι*. 8, 8, 8. etc. ¶ 2) *etiam*. Hinc *ἔτι καὶ νῦν*, *etiamnum*, *nunc quoque*, Π. 1, 1, 4. 1, 2, 1. 5, 2, 15. p. 286. 8, 3, 14. 8, 4, 3. Αγ. 1, 2. (vbi in cod. Harl. eſt: *καὶ νῦν ἔτι*.) Λ. 10, 8. 14, 1. Ε. 2, 4, 30. it. *καὶ νῦν ἔτι*, Π. 1, 3, 2. 2, 4, 15. 7, 5, 25. 8, 1, 2. 8, 2, 3. 8, 3, 5. 8, 5, 11. 13. it. *καὶ νῦν δὲ ἔτι*, Π. 1, 2, 16. 3, 2, 11. 7, 1, 2. 8, 1, 12. it. *καὶ ἔτι νῦν*, Π. 6, 1, 17. vbi tamen all. legunt *ἔτι καὶ νῦν*, probantibus Steph. et Hutch. Legitur etiam *ἔτι καί*, Ε. 6, 4, 13. *nunc quoque*. Sed Steph. malit *ἔτι δὲ καί*. v. infra nr. 6. ¶ 3) *amplius*, *diutius*. Π. 4, 2, 12. p. 218. *οὐδένα ἔτι προσδεξόμεθα*. 5, 5, 13. *πότερον ἔτι δοκεῖ στρατεύεσθαι*. Α. 1, 6, 8. 1, 7, 14. Sic de tempore: *vlterius*, Απολ. 6. *εἰ ἔτι προβήσεται ἡ ἡλικία*. §. 33. *τοῦ ἔτι ζῆν*. ¶ 4) *poſthac*. Π. 5, 2, 15. extr. *μὴ γὰρ ἔτι ἀτίμαζε*. Α. 4, 5, 14. ¶ 5) *aliquando*. Π. 4, 2, 5. *μέγαν ἔτι ἔσεσθαι αὐτόν*. Poſſis etiam reddere *in poſterum*. ¶ 6) *porro*, *praeterea*.

terea. c. δὲ, Π. 2, 4, 9. ἔτι δὲ ἐλπίζω — ἔσεσθαι. 6, 2, 7. v. ἔπειτα nr. 1. A. 3, 2, 18. O. 5, 12. Sic ἔτι δὲ καὶ, Π. 1, 2, 9. 4, 2, 19. p. 224. 7, 5. 17. p. 445. 8. 2, 3. A. 6, 6, 9. E. 4, 2, 11. 7. 1, 2. p. 437. it. pro δὲ, praecedente μὲν, Π. 1, 4. 3. ἅμα μὲν διὰ τὴν παιδείαν — ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι. Sic προςέτι, Π. 1, 6, 19. p. 72. et πρὸς δ' ἔτι, Π. 4, 1, 8. p. 206. 6, 2, 7. v. ἔπειτα nr. 1. A. 3, 2, 2. et ἔτι πρὸς τούτοις, O. 15, 4. vbi, vt in sequenti formula, ἔτι habet aliquid redundantiae. Quo fortaſſe pertinent verba Suidae: ἔτι ἐπίῤῥημα παρέλκει (ἀεὶ) παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. et ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, Π. 1, 1, 2. 2, 1, 9. Aϑ. 2, 13. O. 4, 13. 15, 1. cf. πρὸς nr. IV. et προσέτι. ¶ 7) Poſt interrogationem intendit, et verti poteſt *tandem*. Aπ. 2, 6, 20. εἰ καὶ οἱ ἀρετὴν ἀσκοῦντες — μισοῦσιν ἀλλήλους, τίνες ἔτι φίλοι ἔσονται; O. 1, 13. Etiam alio modo. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 6, 6. Λ. 3, 4. μηδενὸς ἔτι τῶν καλῶν τυγχάνειν, *nihil plane* ſ. *nihil vnquam conſequi.* ¶ 8) Cum comparatiuo: *multo, etiam, eo.* v. Dauiſ. ad Maxim. Tyr. 2, p. 531. et Fiſcher. ad Welleri grammat. p. 154. et 217. Π. 3, 2, 8. ἔτι ἂν μᾶλλον εὐφραινοίμεθα. 3, 3, 19. ἔτι κρείττους. 5, 2, 15. p. 286. ἔτι μᾶλλον. 5, 4, 10. p. 312. ἐλάσσονι ἔτι μορίῳ. 7, 5, 5. A. 1, 9, 6. Aγ. 1, 35. Aπ. 1, 7, 3. 2, 1, 34. Aπολ. 4. Cf. μᾶλλον nr. 1. Interdum inſuper additur πολὺ, Π. 1, 6, 14. πολὺ δ' ἔτι χαλεπώτερον. 7, 5, 9. A. 1, 10, 7. Aπ. 2, 1, 27. Etiam cum ſuperlatiuo, O. 7, 18. ὅπως ἔτι ὠφελιμώτατον ᾖ, h. e. *etiam vtiliſſimum.* Vnde Brod. et Steph. ſine cauſa reſcribi iubebant ὅτι. Sic Π. 1, 4, 3. pro ἔτι πλείω edd. vett. habent ὅτι πλείω, Stobaeus ἐπὶ πλείω. Omninoque ἔτι et ἐπὶ inter ſe confunduntur. v. ἐπὶ c. acc. nr. 15. it. ἔτι et ὅτι. v. ὅτι nr. 3. et 8. it. οὐδὲν ἔτι et οὐδέν τι. v. τὶς nr. 34. ¶ 9) Π. 7, 1, 9. pro ἕως ἐστί σοι σχολὴ in marg. Steph. eſt ἕως ἔτι σ. σχ. *ſo lange du noch Zeit haſt.* ¶ 10) οὐκέτι, (v. omnino οὐ nr. 6.) a) *non amplius.* De tempore, A. 2, 6, 7. τὸ χαλεπὸν σωτήριον καὶ οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαίνετο. Sic μηκέτι, Aγ. 2, 3. E. 4, 3, 3. etc. v. μηκέτι. De loco, E. 4, 2, 8. οὐκέτι δέκα στάδια ἀπεῖχον.

χον. §. 12. b) *non prius.* O. 3, 1. ἐγώ σε οὐκέτι ἀφήσω, πρὶν — ὑπέσχησαι. c) *non vt antea.* Αγ. 1, 35. οὐκέτι (Cod. Harl. οὐκ ἔτι) Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων — ἡγεμὼν ἦν. E. 2, 3, 10. Sic A. 1, 10, 9. οὐ μέντοι ἔτι ἀθρόοι. d) *non item, non etiam.* Nam ſaepe ſimpliciter negat, ſine reſpectu ad tempus praeteritum, vt ait Kuhn. ad Pauſan. 8, 28. p. 659. Heſychius: οὐκέτι· οὐχὶ, ἢ οὔ. Π. 1, 6, 19. p. 74. οὐκέτι τοῦτο φαῦλον ἔργον ἐρωτᾷς. 4, 3, 3. p. 227. 7, 5, 26. p. 456. 8, 1, 3. A. 1, 10, 8. Λ. 14, 1. Ιερ. 1, 16. Απ. 4, 4, 20. e) *non vt alii.* Αγ. 2, 26. οὐκέτι δείσας, ἀλλὰ πεισθείς. Car. Gottlob Kühn. ad Aelian. V. H. 12, 12. legendum putat οὔ γέ τι δείσας.

ἑτοιμάζεσθαι, *ſibi parare.* Π. 3, 3, 4. οὐχ ὃ ἔλαβε μόνον χρήματα, ἀλλὰ πολὺ πλείονα τούτων ἑτοιμασάμενος — ὥστε λαμβάνειν ὁπότε δέοιτο. Aoriſtus eſt pro futuro. c. inf. Απολ. 8. ἑτοιμασαίμην ἂν — τελευτῆσαι, vt morerer. Edd. vett. ante Steph. habent ἡτοιμασάμην, quod probat Doruill. ad Charit. p. 404. et Zeunius.

ἕτοιμος, ¶ 1) *paratus.* Π. 2, 1, 3. παρεσκευάζετο ὅπλα — καὶ σχεδὸν ἕτοιμα ἦν. Hinc Π. 4, 2, 18. πάντα — ἕτοιμα ποιεῖτε, *parate.* ¶ 2) *inſtructus, aptus.* c. πρὸς, Απ. 4, 5, 12. πρὸς τοῦτο ἑαυτὸν ἕτοιμον παρασκευάζειν. c. inf. Π. 4, 1, 1. ἕτοιμοί εἰσιν μάχεσθαι. K. 10, 1. ¶ 3) *qui in promtu eſt.* Π. 7, 5, 12. τὰ ὅπλα — εἰς τὰς ἄκρας κατέθετο, ὡς εἴη ἕτοιμα, εἴ τί ποτε δέοι χρῆσθαι. Ιερ. 1, 30. 32. O. 3, 2. ¶ 4) *facile parabilis.* A. 7, 8, 6. ἤλαυνον in hoſtium agrum — ὡς ἑτοίμων δὴ χρημάτων. Sic fere Π. 8, 2, 10. λόγισαι πόσα ἐστὶν ἕτοιμα χρήματα ab amicis. et c. dat. A. 1, 6, 3. νομίσας ἑτοίμους αὐτῷ εἶναι τοὺς ἱππέας, *eum certo accepturum eſſe.* ¶ 5) ἕτοιμον εἶναι, *cupere, velle.* c. inf. A, 6, 1, 2. λέγοντας ὅτι ἕτοιμος εἴη τοὺς Ἕλληνας μήτ' ἀδικεῖν, μήτ' αὐτὸς ἀδικεῖσθαι. E. 3, 2, 11. ¶ 6) ἐξ ἑτοίμου εἶναι dicitur, *quod facile fieri poteſt.* Απ. 2, 6, 16. εἰ ἔστιν ἐξ ἑτοίμου — καλὸν κἀγαθὸν τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς φίλον εἶναι. Oppon. ἀδύνατον. ¶ 7) ἐξ ἑτοίμου, a) *ſtatim.* Π. 8, 5, 6. ἐκάθευδον αὐτῷ ἐν τάξει — ἀκοντισταὶ, ὅπως εἴ τινες προσίοιεν, ἐξ ἑτοίμου ἀκοντίζοιεν.

τίζοιεν. Ιπρ. 1, 19. oppon. ὡς μὴ ζητεῖν δέῃ. Sic superl. Π. 5, 3, 22. ἔχων ἐν τάξει — ὅπως ἐξ ἑτοιμοτάτου διώκοι, *quam citiſſime, expeditiſſime.* b) De animo: *promte.* O. 14, 3. οὐ πάντας ἐξ ἑτοίμου εὑρίσκω ὑπακούοντας τῆς διδασκαλίας ταύτης. (13, 6. de eadem re eſt προθύμως.)

ἑτοίμως, *promte, non grauate.* A. 2, 5, 1. ἑτοίμως ἐκέλευσεν ἥκειν. vbi vix dubium eſt, quin ἑτοίμως pertineat ad ἥκειν. 5, 7, 2. συνέδραμον καὶ μάλα ἑτοίμως, *celeriter, alacriter.*

ἔτος, *annus.* a) E. 2, 3, 7. τοῦ θέρους, ἐς ὃ — ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἔτη τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Απ. 1, 4, 12. περιγράψαντας τοῦ ἔτους χρόνον. O. 17, 4. ὁ θεὸς οὐ τεταγμένως τὸ ἔτος ἄγει, *annos vertit.* cf. παρέρχεσθαι et στρατεύσιμος. b) Genit. A. 5, 3, 13. ἑκάστου ἔτους, *ſingulis annis.* E. 1, 3, 1. τοῦ ἐπιόντος ἔτους, *anno ſequente.* Cf. δύο nr. 2. 7, 4, 28. τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἔτους. c) Datiu. E. 1, 2, 1. τῷ ἔτει ᾧ ἦν. Αγ. 2, 22. τῷ ἐπιόντι ἔτει. Sic E. 1, 6, 1. 2, 1, 7. et 2, 3, 1. §. 7. πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει. 4, 5, 2. ἐκείνῳ τῷ ἔτει. 7, 1, 1. τῷ ὑστεραίῳ ἔτει. 7, 2, 10. τῷ ὑστέρῳ ἔτει. Sequente ἐν, E. 2, 3, 1. τῷ ἔτει ἐν ᾧ ἦν. d) Accuſ. Π. 1, 2, 9. δέκα ἔτη, *per decem annos.* Λ. 8, 4. οὐκ ἐῶσιν ἄρχειν τὸ ἔτος, *per totum annum.* Αθ. 3, 5. ὅσα ἔτη. v. ὅσος nr. 3. e) c. διὰ, v. διὰ c. gen. nr. 4. et 5. f) c. εἰς, A. 7, 3, 26. τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη, *annos circiter triginta natos.* Sed Λ. 11, 1. ἔτη εἰς ἃ δεῖ στρατεύεσθαι, *per quos, quibus.* g) c. ἐν, Αγ. 1, 34. ἐν δυοῖν ἐτοῖν, *intra duos annos.* Πο. 4, 23. ἐν ἔτεσι πέντε ἢ ἕξ. h) c. μέχρι, Π. 1, 2, 8. μανθάνουσι μέχρι ἓξ — ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς. cf. γενεά. A. 6, 4, 18. οἱ μέχρι τριάκοντα ἐτῶν. i) c. ὑπὲρ, A. 5, 3, 3. τοὺς ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη. 6, 5, 3. k) c. εἶναι genitiuus, A. 2, 6, 10. ἦν ἐτῶν ὡς τριάκοντα, *annos ſere triginta natus erat.* (Sic Luc. 3, 23.) 7, 4, 12. E. 3, 1, 11. Απ. 1, 2, 40. Sed Απ. 1, 2, 35. primo quidem eſt: μέχρι πόσων ἐτῶν δεῖ νομίζειν νέους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους. Mox vero et §. 36. νεώτερος τριάκοντα ἐτῶν, *minor natu triginta annorum, der um 30 Iahr jünger iſt.* l) c. περὶ et εἶναι, K. 2, 4. εἶναι τὴν ἡλικίαν περὶ ἔτη εἴκοσι. m) a.

o. ἀμφὶ et γίγνεσθαι, v. γίγν. nr. 4. c. n) ἔτη εἶναι vel γίγνεσθαι, v. γίγν. l. l. et εἶναι.

Ἐτυμοκλῆς, *Etymocles*, Lacedaemonius, Agesilai amicus, E. 5, 4, 32. Erat inter legatos Athenas, E. 5, 4, 22. 6, 5, 33.

εὖ, ¶ 1, *bene*. Π. 3, 3, 7. εὖ αὐτῷ εἶχον τὰ σώματα οἱ στρατιῶται — εὖ δὲ τὰς ψυχάς, *bene valebant*. Απ. 3, 12. 4. Ἱππ. K. 12, 5. τοῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς εὖ ἔχουσιν. cf. ἀκούειν, πάσχειν, ποιεῖν, ἐπίστασθαι, ἵστημι, εἰδέναι, πράττειν. ¶ 2) *recte, perite, scite*. Π. 1, 5, 7. p. 53. εὖ λέγοντες, *apte ad persuadendum* — τῷ λέγειν εὖ πείθοντες — εὖ σπείρων καὶ εὖ φυτεύων. 1, 6, 19. p. 77. εὖ ἐξαπατᾶν — εὖ πλεονεκτεῖν. A. 6, 1, 1. ἐκλόπευον εὖ μάλα. Cf. μάλα. 7, 1, 14. est formula animos incitatos mitigantis: εὖ τε λέγετε, καὶ ποιήσω ταῦτα. Απ. 2, 6, 6. τὸν τοὺς πρόσθεν ἀνδριάντας καλῶς εἰργασμένον — καὶ τοὺς λοιποὺς εὖ ποιήσειν. Cf. λέγειν nr. 22. ¶ 3) Formula canes incitantis, K. 6, 19. εὖ γε εὖ γε ὦ κύνες. §. 20. εὖ κύνες, εὖ ὦ κύνες.

εὐαγγέλια θύειν, *sacra facere ob rei feliciter gestae nuncium*. Pollux 5, 129. ἡ ἐπὶ τῷ συνήδεσθαι θυσία εὐαγγέλια, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῷ ἥδεσθαι. E. 1, 6, 26. ἔθυε τὰ εὐαγγέλια. 4, 3, 7. de simulante: ἐβουθύτει ὡς εὐαγγέλια.

Εὐαγόρας, *Euagoras*. ¶ 1) Eleus, bigis vicit in ludis Olympicis, E. 1, 2, 1. ¶ 2) rex Salaminius in Cypro. E. 2, 1, 19. Conon victus ad eum fugit. E. 4, 8, 24. 5, 1, 10. Athenienses ei Cyprum sibi subiecturo auxilia mittunt aduersus regem Persarum, Chabria duce. cf. Isocrat. orat. in laudem Euagorae, et Cornel. Nepos Chabr. 2. it. Phil. Theod. Verpoortennii diss. de regno Salaminio in Cypro, p. 25. sq. ed. Fischer. Lips. 1779. 8.

εὐάγωγος, *docilis*. O. 12, 15. εὐάγωγοι εἰς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν. Antea opponitur ἀδύνατοι εἰς ἐπιμέλειαν παιδεύεσθαι.

εὐαίρετος, *qui facile seligi et cognosci potest*. Απ. 3, 1, 10. ἐπιφανεῖς ὄντες — εὐαίρετοι ἂν εἶεν.

Εὐαλκῆς, *Eualces*, Atheniensis, E. 4, 1, 19.

εὐάλωτος, *captu facilis*. Hesych: εὐάλωτον· εὐθήρατον. K. 9, 9. αἱ ἔλαφοι — οὐκ εὐάλωτοί εἰσιν.

εὐανάκλητος, *facilis vocatu*

catu ſ. *nominatu*. K. 7, 5. ὀνόματα αὐταῖς τίθεσθαι βραχέα, ἵνα εὐανάκλητα ᾖ. Gataker. ad Antonin. 1, 7. aliique minus bene: *reuocatu faciles*. Suidas: εὐανακλήτως · συμπαθῶς. Tum affert locum modo laudatum, his additis verbis: εὐαναδιδάκτως, ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπανελθεῖν θέλωσι. Sed prima explicatio praeſtat. v. Gramm.

εὐανδρία, *copia virorum praeſtantium*. Heſych: εὐανδρία · πλῆθος νέων. v. Valeſ. ad Harpocrat. in h. v. Aπ. 3, 3, 12. εὐανδρία ἐν ἄλλῃ πόλει ὁμοία, *aeque praeſtantes viri*.

εὐαπάλλακτος, *qui facile iterum vendi poteſt*. Iπ. 3, 1.

εὐαποτείχιστος, *qui facile poteſt circumuallari*. E. 2, 4, 22. σκοπῶν πῇ εὐαποτείχιστος εἴη ὁ Πειραιεύς. v. ἀποτειχίζειν.

εὐαρέσκως, *placide*. Hinc Aπ. 3, 5, 5. δοκεῖ μοι — ἄρχοντι εὐαρεσκοτέρως διακεῖσθαι ἡ πόλις, *operam dare vt magis placeat*, np. obedientia. Margg. εὐαρεστοτέρως.

εὐάρεστος, v. εὐεύρετος.

εὐαρέστως, v. εὐαρέσκως.

εὐαρίθμητος, *qui facile numerari poteſt*. Iπρ. 5, 5. ἵπποι — διασπειρόμενοι εὐαρίθμητοι γίνονται, h. e. *pauci*. Suid: εὐαρίθμητοι · ὀλίγοι. Cf. Poll. 3, 88.

Εὐάρχιππος, *Euarchippus*, Ephorus eponymus anno vigeſimo quinto belli Peloponneſiaci. E. 1, 2, 1. 2, 3, 7.

εὔβατος, *facilis acceſſu*. E. 5, 6, 9. εὐβατώτερον ἦν τὸ ὄρος καὶ ὁπλίταις καὶ ἵπποις.

Εὐβοεῖς, *Euboenſes*. Aγ. 2, 6. Ageſilaus in proelio apud Coroneam ἀντιτεταγμένους εὑρὼν — Εὐβοέας. §. 24. ἐπὶ τὴν Λακεδαίμονα στρατευσαμένων —— Εὐβοέων, np. poſt pugnam Leuctricam. E. 4, 3, 8. in pugna ad Coroneam ἦσαν ἀντιτεταγμένοι τῷ Ἀγησιλάῳ — Εὐβοεῖς. Poſt pugnam Leuctricam ſequebantur Boeotios, E. 6, 5, 23. et Epaminondam ad Mantineam, E. 7, 5, 4.

Εὔβοια, *Euboea*, inſula Boeotiae vicina. E. 2, 3, 7. μετ' Εὐβοίας ἅλωσιν ab Athenienſibus factam.

Εὐβότας, *Eubotas*. E. 1, 2, 1. Ὀλυμπιὰς τρίτη, ᾗ ἐνίκα τὸ στάδιον Εὐβότας Κυρηναῖος. Ab aliis ſcribitur Εὐβάτας, ab aliis Εὔβατος, ab aliis Εὐβώτας. v. Meurſ. de archontt. Att. 3, 11. Perizon. ad Aelian. V. H. 10, 2. Weſſeling. ad Diodor. Sicul. 13, 68.

εὐ-

ία, *consilii boni-
prudentia.* Suid:
ία· ἐπιστήμη τοῦ σκο-
υ, ποῖα καὶ πῶς πράτ-
πράξομεν συμφερόν-
.γ. 11, 9. ἀνδρείαν τὸ
μετ' εὐβουλίας — ἐ-
ωντο.
.ος, *Eubulus,* prae-
thenienſium. E. 1,
vbi margg. habent
ον.
, v. Εὔταία.
α, *generis nobili-*
.γ. 1, 2. περὶ εὐγενεί-
ῦ — ὁποστὸς ἀφ' Ἡ-
υς ἐγένετο.
;, *nobilis, claro
e natus.* E. 4, 1, 4.
ν οὖσαν — πατρὸς εὐ-
ὔτου.
όνως, *vt bonum
decet.* Αγ. 2, 25.
ι εὐγν. ἑαυτῷ.
ων, *aequus rerum
:ator, aequus iu-
qui facile ignoſcit.*
8, 6. τοὺς εὐγνώμο-
ῖκειν. Oppon. οἱ φι-
.
τος, *facilis cogni-*
. 20, 14. εὔγνωστα
μαθῇ πάντα παρέ-

ι, *bonorum libero-
procreatio.* Λ. 1, 6.
αῖς τοὺς γάμους ποι-
, καὶ τοῦτο συμφέρειν
ονία.
ς, *bonos et rectos
os habens, angu-
los ad amuſſim factos
habens.* O. 4, 21. in Cyri paradiſo εὐγώνια πάντα.

εὐδαιμονεῖν, ¶ 1) *felicem eſſe, florere,* i. q. εὖ πράττειν. v. Heſych. Λ. 1, 2. νόμους οἷς πειθόμενοι ηὐδαιμόνησαν. Πο. 6, 1. τὴν πόλιν μετ' ἀσφαλείας εὐδαιμονοῦσαν, *omnium rerum copia inſtructam.* Cf. Απολ. 18. et Ιερ. 5, 4. O. 4, 25. v. εὐδαίμων nr. 2. 11, 8. ſynonymum eſt εὖ πράττειν. Απ. 4, 2, 34. ſqq. disputatur, in quo inſit τὸ εὐδαιμονεῖν. ¶ 2) De animo: *beatum eſſe.* Ιερ. 2, 4. ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν τυράννων — ἔνθα περ καὶ τὸ εὐδαιμονεῖν, *beatitudo.* ¶ 3 De iis, *qui aliis imperant, ſaltem liberi ſunt:* Π. 8, 7, 3. p. 543. καταλείπω πατρίδα καὶ φίλους εὐδαιμονοῦντας.

εὐδαιμονία, ¶ 1) *felicitas.* a) omnis generis, Π. 6, 1, 28. τὴν ἐν πολέμῳ πλεονεξίαν ἅμα σωτηρίαν τε εἶναι καὶ εὐδαιμονίαν. b) De ea, quae oritur ex cognitione ſui, Π. 7, 2, 7. p. 418. §. 8. c) De ea, quae oritur ex voluptate, Απ. 2, 1, 29. cf. nr. 3. et μακαριστός. d) De *vita quieta et otioſa,* Π. 8, 7, 3. p. 544. νομίζω — καταλιπεῖν εὐδαιμονίαν σοι ἀλυποτέραν. A. 2, 5, 2. p. 111. ἔθνη —

ἐνοχλοῦντα ἀεὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ. e) De *diuitiis, honore,* etc. Hefych: εὐδαιμονία· πλοῦτος, μακαριότης, εὐτυχία. Π. 7, 5, 17. p. 444. χαίρειν ταύτην τὴν εὐδαιμονίαν κελεύω. Intelligit dignitatem regiam, multas moleſtias habentem. Λ. 9, 3. τοῖς ἀγαθοῖς παρεσκεύασε εὐδαιμονίαν, *honores et alia commoda.* cf. ὄλβος. f) De *florente ſtatu ciuitatis,* Λ. 1, 2. προέχουσαν εὐδαιμονίᾳ τὴν πατρίδα ἐπέδειξεν. Απ. 3, 2, 2. 3, 5, 7. Ιερ. 8, 7. εὐδαιμονίᾳ οἱ θεοὶ τὰς πόλεις στεφανοῦσιν. g) De *animi tranquillitate,* ſ. de *animo a diuitiis non pendente,* Π. 8. 3, 17. 18. ¶ 2) Tribuitur brutis, Π. 8, 2, 8. ¶ 3) Εὐδαιμονία dicitur ἡ Κακία ab aſſeclis eius, Απ. 2, 1, 26.

εὐδαιμονίζειν, *felicem putare, felicem dicere.* A. 1, 7, 3. τῆς ἐλευθερίας — ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. 2, 5, 2. p. 109. Απ. 2, 7, 7.

εὐδαιμονικὸς, *ad felicitatem perducens.* Απ. 4, 2, 34. τὰ εὐδαιμονικὰ, *ea quibus felicitas cenſetur.*

εὐδαιμονικῶς, *feliciter.* E. 3, 2, 7. πόλεις ἐν εἰρήνῃ εὐδ. διαγούσας.

εὐδαιμόνως, *feliciter.* Ιερ. 7, 10. εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγοντα. A. 3, 1, 30. εὐδαιμονέστερον διάγοντας. Π. 7, 2, 7. p. 418. ὅπως εὐδαιμονέστατα διατελέσαιμι.

εὐδαίμων, ¶ 1) *felix.* Π. 3, 3, 24. p. 193. oppon. εὐδαιμονέστατοι et ἀθλιώτατοι. vt Ιερ. 2, 3. εὐδαίμονας et ἀθλίους. Eſt fere i. q. μακάριος, Αγ. 11, 8. τοὺς καλῶς ζῶντας οὔπω εὐδαίμονας, τοὺς δ' εὐκλεῶς τετελευτηκότας μακαρίους. E. 2, 4, 10. p. 111. De eo, qui ſe ipſe nouit, Π. 7, 2, 7. 8. De mortuo, Π. 8, 7, 3. p. 542. ὑμᾶς χρὴ, ὅταν τελευτήσω, ὥσπερ εὐδαίμονος ἐμοῦ λέγειν — πάντα. p. 551. ὁπόσοι ἂν ἔλθωσι ad funus meum, τούτους εὖ ποιήσαντες ὅσα ἐπ' ἀνδρὶ εὐδαίμονι νομίζεται. quo loco poteſt etiam de *diuite* intelligi. De ipſa morte, Απ. 4, 8, 3. ποῖος δ' ἂν γένοιτο θάνατος εὐδαιμονέστερος τοῦ καλλίστου; ἢ ποῖος θεοφιλέστερος τοῦ εὐδαιμονεστάτου; De eo, cui otium eſt a curis, Π. 8, 3, 18. ἐμὲ εὐδαίμονα ἐποίησας. ¶ 2) *diues. rebus omnibus inſtructus.* Π. 3, 1, 14. οἱ φυγάδες, ἡττημένοι, δουλεύοντες —— μᾶλλον τῶν εὐδαιμόνων. 8, 3, 18. εὐδαίμων ἐγένου multis donis acceptis. §. 19. ἡγεῖτο εὐδαίμων γεγενῆσθαι, ὅτι

ὅτι πολλῶν ἦρχε χρημάτων. A. 5, 4, 18. παῖδας τῶν εὐδαιμόνων σιτευτούς. Diodor. Sicul. 14, 30. rem eandem narrans habet τῶν πλουσιωτάτων. E. 4, 1, 15. vbi praeter *diuitias* complectitur etiam *libertatem*, vt Π. 8, 7, 3. p. 542. v. nr. 3. Aπ. 1, 6, 2. O. 4, 25. δικαίως δοκεῖς εὐδαίμων εἶναι. ἀγαθὸς γὰρ ὢν ἀνὴρ εὐδαιμονεῖς. Cicero de ſenect. 17. vertit: *recte te beatum ferunt, quoniam virtuti tuae fortuna coniuncta eſt.* c. acc., omiſſo κατὰ, Π. 8, 2, 11. ὃς κτᾶσθαί τε πλεῖστα χρῆσθαί τε πλείστοις δύνηται σὺν τῷ καλῷ, τοῦτον ἐγὼ εὐδαιμονέστατον νομίζω καὶ τὰ χρήματα, *etiam ratione opum.* Saepe de *ciuitate opibus florente*, A. 1, 2, 6. πόλιν οἰκουμένην, εὐδαίμονα καὶ μεγάλην. quae duo ſaepe iunguntur, vt §. 7. 20. 23. 1, 4, 1. 11. 1, 5, 10. 2, 4, 16. 3, 2, 14. 4, 7, 14. De regione, A. 3, 5, 11. Ἀρμενίας — πολλῆς καὶ εὐδαίμονος. 5, 6, 13. De vicis, A. 7, 3, 23. κώμας πολλάς τε καὶ εὐδαίμονας. ¶ 3) *praecipue florens et potens.* De ciuitatibus, quae felices ſunt ob pacem, ob bona inſtituta, etc. Aγ. 1, 37. ὁμονόως πολιτευομένας καὶ εὐδαίμονας τὰς πόλεις. Πο. 5, 2. εὐδαιμονέσταται πόλεις λέγονται, αἳ ἂν πλεῖστον χρόνον ἐν εἰρήνῃ διατελῶσι. Ιερ. 11, 7. πόλεων, ὧν ἐὰν σὺ εὐδαιμονεστάτην τὴν πόλιν παρέχοις. vbi ſuperlatiuus videtur eſſe pro comparatiuo. Aπ. 3, 2, 1. 4. De *optimatibus et principibus*, Π. 8, 7, 3. p. 542. τοὺς φίλους δι᾽ ἐμοῦ εὐδαίμονας γιγνομένους. Oppon. δουλωθέντας. Cf. nr. 2. A. 1, 5, 7. σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις. Aθ. 2, 10. οἱ ὀλίγοι καὶ οἱ εὐδαίμονες. ¶ 4) Tribuitur ſimul brutis, Π. 8, 2, 8. τὸν νομέα χρῆναι εὐδαίμονα τὰ κτήνη ποιοῦντα — τὸν δὲ βασιλέα εὐδαίμονας πόλεις. Aπ. 1, 4, 11. (ἄνθρωποι) εὐδαιμονέστεροι ἐκείνων, np. τῶν ζώων.

Εὐδαμίδας, *Eudamidas*, Lacedaemonius. E. 5, 2, 16. ſqq. contra Olynthum imperator mittitur.

εὕδειν, *dormire.* K. 5, 11. lepus τοὺς μυκτῆρας, ὅταν εὕδῃ, κινεῖ.

εὔδηλος, *ſatis manifeſtus, admodum euidens.* Π. 2, 1, 13. ὥστε εὔδηλον εἶναι, ἐξ ὁποίας χώρας ἕκαστος αὐτῶν ἐστιν. c. ὅτι, Π. 4, 3, 13. p. 228. οὐκ εὔδηλον, ὅτι — νομίζουσι; 8, 6, 9. ὅτι — τῶν πορειῶν αὕτη ταχίστη

χίστῃ, τοῦτο εὔδηλον. A. 3, 1, 2. 5, 6, 5. Πο. 4, 18. E. 2, 3, 18. p. 97. O. 9, 4. K. 12, 18. c. dat. et ὅτι, E. 6, 1, 4. p. 359. εὔδηλον ἡμῖν, ὅτι — c. ἐν et ὅτι, E. 7, 1, 2. p. 436. εὔδηλον ἐν τούτοις ἐστὶν, ὅτι — c. ἐξ et ὅτι, Απ. 4, 2. 3. ὅτι οὐκ ἀφέξεται εὔδηλόν ἐστιν ἐξ ὧν ἐπιτηδεύει. Etiam maſculin. c. ὅτι, vt δῆλος, O. 7, 8. εὔδηλος ἦν ὅτι οὐκ ἀμελήσει. Sed E. 6, 3, 6. p. 387. εὔδηλον ὅτι eſt *ſcilicet*. c. ὡς, Σ. 4, 47. ὡς — πάντες τοὺς θεοὺς ἡγοῦνται πάντα εἰδέναι — εὔδηλον. 8, 37. c. dat. et ὡς, E. 5, 4, 23. ἔλεγον ὡς εὔδηλον τοῖς Ἀθηναίοις ἔσοιτο, ὡς —

εὐδία, ¶ 1) *dies ſerenus nec ventoſus*. Etymol. M. εὐδία· ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία, καὶ κυρίως ἀβροχία. Suidas: εὐδία· ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα. Euſtath. ad Il. γ, p. 314. εὐδία, ὅ ἐστιν ἡ εὐαερία. v. Wetſten. ad Matth. 16, 2. E. 2, 4, 10. p. 110. θεοὶ — ἐν εὐδίᾳ χειμῶνα ποιοῦσι. ¶ 2 *maris tranquillitas*. E. 6, 2, 17. νύκτωρ — εἰ εὐδία εἴη, — ἀνήγετο. Sic fere A. 5, 8, 8. ἐν εὐδίᾳ ὁρῶ ὑμᾶς, *in tranquillo, tutos, nec frigori nec hoſtibus expoſitos*. Eſt enim elegans metaphora, vt Π. 6, 1, 11. ἢν φρούρια ἡμῖν γένηται — ἡμῖν ὑπ' εὐδίας ἔσται πάντα. All. habent ὑπ' εὐδίαν, all. ὑπεύδια. Steph. malebat ἐπ' εὐδίας.

* **εὐδιάβατος**, *qui tranſiri* ſ. *traiici facile poteſt*. E. 4, 2, 6.

εὐδιαίρετος, v. εὔδιος.

εὐδίαιτος, *frugalis*. Απολ. 19. γεγενημένον — ἐξ εὐδιαίτου πολυδάπανον.

εὐδιεινὸς, *non vento et frigori expoſitus*. K. 5, 9. lepus ποιούμενος εὐνὴν, ὅταν μὲν ᾖ ψύχη, ἐν εὐδιεινοῖς, np. χωρίοις.

Εὔδικος, *Eudicus*. ¶ 1) Ephorus eponymus anno belli Peloponneſiaci vltimo. E. 2, 3, 1. vbi tamen praeter Welſ. et margg. omnes editt. habent nomen Εὐδίου. §. 7. ¶ 2) vnus τῶν περιοίκων. E. 5, 4, 39. cadit in bello.

εὔδιος, *tranquillus, lenis*. E. 1, 6, 28. ὁ ἄνεμος εὐδιαίτερος ἦν. All. male εὐδιαίρετος. Eſt enim forma comparatiui Attica pro εὐδιώτερος.

Εὔδιος, v. Εὔδικος.

εὐδοκιμεῖν, ¶ 1) *bene audire, in bona exiſtimatione eſſe*. Λ. 2, 10. per disciplinam ἐστὶν ὀλίγον χρόνον ἀλγήσαντα πολὺν χρόνον εὐδοκιμοῦντα εὐφραίνεσθαι. E. 6, 1, 2. καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Θετταλίᾳ μάλα εὐδοκίμει,

δοκίμει, καὶ ἐν τῇ πόλει ἐδόκει καλός τε κἀγαθός. Απ. 3, 6, 18. c. διὰ, Απ. 4, 1, 5. ἠλίθιος, εἴ τις οἴεται διὰ τὸν πλοῦτον — μηδὲν ἀγαθὸς ὢν, δοκεῖν εὐδοκιμήσειν. c. ἐπὶ, O. 11, 1. ἐφ' οἷς εὐδοκιμεῖς. c. ἐν, Απ. 3, 6, 17. ἐν πᾶσιν ἔργοις εὐδοκιμοῦντας τε καὶ θαυμαζομένους. Oppon. κακοδοξεῖν. Ιπ. 11, 13. it. c. ἐν, *apud*, Ιπ. 9, 4. ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τὰ ξενικὰ ὁρῶ εὐδοκιμοῦντα. Sic ibid. c. dat. οἶδα καὶ Λακεδαιμονίοις τὸ ἱππικὸν ἀρξάμενον εὐδοκιμεῖν, i. e. Λακεδαιμονίων. c. παρὰ, Π. 8, 4. 10. ἀπαγγελθῆναι, παρ' ᾗ εὐδοκιμεῖν βούλει ὅτι ἀστεῖος εἶ. Σ. 5, 1. ¶ 2) *gloriam consequi, inclarescere*. Π. 7, 1, 22. τῶν πολεμίων Αἰγύπτιοι μόνοι εὐδοκίμησαν, τῶν δὲ σὺν Κύρῳ τὸ Περσῶν ἱππικὸν κράτιστον ἔδοξεν εἶναι — εὐδοκίμησε δὲ ἰσχυρῶς καὶ τὰ — ἅρματα. E. 2, 4, 20. c. dat. E. 4, 5, 4. καιρίῳ ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε. ¶ 3) *placere, probari*. Π. 1, 6, 19. p. 79. ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα — εὐδοκιμεῖ, ἐν τοῖς πολεμικοῖς τὰ καινὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ, np. quia plus efficiunt. 8, 2, 5. ἐν εἶδος εὐδοκιμοῦν, *probatum, bene factum*. Ιπ. 1, 6.

εὐδόκιμος, ¶ 1) *qui bona existimatione est*. E. 5, 4, 25. κάλλιστος καὶ εὐδοκιμώτατος τῶν ἡλίκων. Λ. 13, 9. v. nr. 3. ¶ 2) *illustris, celeber*. Απ. 3, 7, 1. ἀγῶνας νικᾶν, καὶ διὰ τοῦτο αὐτός τε τιμᾶσθαι καὶ τὴν πατρίδα ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐδοκιμωτέραν ποιεῖν. 4, 2, 1. O. 4, 16. ¶ 3) *qui probatur, bonus*. Ιπ. 7, 11. ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἄρχεσθαι (np. διατροχάζειν) εὐδοκιμώτερον, *melius est*. 11, 13. εὐδοκίμους ἵππους ἔχειν, *bene institutos*. Huc Zeun. non male refert Λ. 13, 9. ita vt εὐδόκιμος sit *egregius*, cuius forma et habitus probatur.

εὐδοξεῖν, ¶ 1) *bene audire*. E. 1, 1, 22. Ἑρμοκράτης τὰ πολλὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ εὐδόξει. Potest verti *auctoritate florebat*. ¶ 2) *illustrem esse*. Απ. 3, 6, 16. de eo, qui remp. capessere volebat: εὐδοξεῖν ἐπιθυμῶν.

εὐδοξία, *gloria*. Απ. 1, 7, 1. 3, 5, 3.

εὔδοξος, (v. Sallier. ad Thom. Mag. in v. ἐπίδοξος.) ¶ 1) *illustris, celeber*. Απ. 4, 2, 28. εὔδοξοι καὶ τίμιοι γίγνονται. ¶ 2) *gloriam afferens*. Λ. 7, 4. τὸ τῷ σώματι πονοῦντα ὠφελεῖν τοὺς συνόντας εὐδοξότερον ἐποίησε, *honorificentius*. Morus legi iubet ἐν-

ἐνδοξόν. probante Zeunio, fortassis ob verba Thomae l. l. qui tamen ἐπίδοξος potius dicendum putat, quam aut ἔνδοξος aut εὔδοξος. Ἱππ. 1, 22. 8, 7. ¶3) *gloriae index*. A. 6, 1, 15. οἰωνὸς εὔδοξος. All. ἔνδοξος.

εὔεδρος, *cui firmiter et commode quis insidere potest*. Ἱπ. 1, 12. εὐεδρότερον τὸν ἵππον παρέχεται. Cf. Suid. qui habet simile exemplum.

εὐειδής, *speciosus, formosus*. Thom. Mag: εὐειδής. ὁ τὸ εἶδος παντὸς τοῦ σώματος κάλλιστα διακείμενος· καλὸς δὲ, ὁ τὴν ὄψιν ἀστεῖος. v. omnino Fischer ind. Palaephat. A. 2, 3, 2. τοὺς εὐειδεστάτους τῶν στρατιωτῶν. 5, 2, 11. εὐειδὴς ἡ παράταξις διὰ τὸ χωρίον. 2 MSS. et marg. Steph. habent μονοειδής, quod Zeunius videtur recte praeferre. Απ. 3, 11, 4. θεραπαίνας εὐειδεῖς.

εὔελπις, *bona spe plenus*. A. 2, 1, 13. ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον οἱ Ἕλληνες εἶεν. Αγ. 8, 2. εὔελπις καὶ εὔθυμος καὶ ἱλαρός.

εὐεξάλειπτος, *qui facile et nemine prohibente e catalogo deleri potest*. E. 2, 3, 21. οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἑκάστου.

εὐεξαπάτητος, *facilis deceptu*. Ἱππ. 7, 15. εὐεξαπάτητοι εἰσὶν οἱ φύλακες. v. Gramm. qui addit exemplum ex Aristotele et Polluce.

εὐεξία, ¶1) *bonus corporis habitus*. Hesych: εὐεξία· ὑγίεια, εὐφυΐα. v. inprimis Suid. Λ. 4, 6. εὐεξίας ἐπιμελεῖσθαι. καὶ γὰρ πυκτεύουσι. Απ. 2, 1, 20. 3, 12, 7. vbi pro eo etiam est εὖ τὸ σῶμα ἔχειν. 3, 5, 15. O. 11, 13. ὁποίῳ πόνῳ χρῆ πρὸς τὴν εὐεξίαν καὶ ῥώμην. Ἱπ. 2, 1. ἐπιμελεῖσθαι εὐεξίας τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἱππικῆς. K. 12, 5. Plenius est Λ. 7, 3. σώματος εὐεξίᾳ κοσμοῦνται. Απ. 3, 12, 3. vbi opponitur καχεξία. ¶2) Metaphorice de forma reip. Λ. 8, 1. Λυκοῦργον ταύτην τὴν εὐεξίαν καθιστάναι. Leuncl. *egregiam reip. constitutionem*. Sed Fr. Portus: *bonum animi habitum*, metaphora ducta a corporum exercitatione paedotribarum. Fortassis intellexit *parendi magistratibus promtitudinem*.

εὐεπής. K. 13, 16. φωνὴν εὐεπῆ ἴσασιν, *pulchra et bona verba*. v. φωνή. Sed potest etiam explicari *vocem gratam et bona verba emittentem*.

εὐε-

εὐεπιβούλευτος, *insidiis facile patens.* Hesychius interpretatur ῥαδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος. Π. 8, 4, 2. τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ὡς εὐεπιβουλευτοτέρας ταύτης οὔσης, ἢ τῆς δεξιᾶς. v. δυσεπιβούλευτος.

εὐεπίθετος, *qui facile potest inuadi.* Thomas: εὐεπίθετος· ὁ εὔκολος εἰς ἐπίθεσιν, ἤτοι ὁ εὐεπιχείρητος. cf. Schol. Thucyd. 6, 34. et Gramm. A. 3, 4, 12. εὐεπίθετον ἦν ἐνταῦθα τοῖς πολεμίοις, np. τὸ πλαίσιον vel τὸ στράτευμα.

εὐεργεσία, ¶ 1) *beneficentia.* Π. 8, 7, 3. p. 545. ἡ κτῆσις αὐτῶν ἐστὶ σὺν τῇ εὐεργεσίᾳ. A. 2, 5, 3. p. 114. δι' εὐεργεσίας ἰσχυρός, *per beneficentiam aliis praestitam munitus.* ¶ 2) *beneficium.* Π. 5, 5, 10. p. 333. ambigue: ἆρ' ἀντὶ ταύτης τῆς εὐεργεσίας χάριν αὐτῷ εἰδείης; — ἆρ' ἄν σε τῇ εὐεργεσίᾳ ταύτῃ εὐφραίνοι; A. 2, 6, 14. per calumniam: εὐεργεσίαν κατέλεγεν — ὅτι οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. 7, 7, 27. τοὺς σοὶ προεμένους εὐεργεσίαν. vbi est pro plurali, vt Απ. 3, 11, 11. εὐεργεσίᾳ καὶ ἡδονῇ τὸ θηρίον τοῦτο ἁλώσιμον. Απολ. 17. μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίαν. Edd. vett. et Marg. Steph. εὐεργεσίας. Sed pluralis est Απ. 2, 7, 9. εὐεργεσιῶν μεμνημένοι. ¶ 3) E. 1, 1, 17. εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακουσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστί, *Syracusani putantur bene meriti de Antandro.* Fr. Portus explicat per εὐεργέτην εἶναί τινι. Vel potius totus locus vertendus est: *Syracusani cum alias immunitates, tum ius ciuitatis habent Antandri.* Sed Morus vertit: *est iis nomen euergetarum apud Antandrios.*

εὐεργετεῖν, *beneficum esse, beneficiis afficere.* Π. 8, 2, 6. εὐεργετοῦντος μᾶλλον ἢ ἀφαιρουμένου. §. 7. μεγάλως εὐεργετῶν. A. 2, 6, 9. μὴ ἡττᾶσθαι εὐεργετῶν. Αγ. 9, 7. c. gen. rei, omisso ἀντί, Π. 3, 3, 3. μισθοῦ περιϊόντα εὐεργετεῖν. Αγ. 4, 4. εἰ μισθοῦ εὐηργέτει. Sed c. ἀντί, Π. 8, 2, 7. μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν. c. dat. rei, Π. 8, 2, 1. χρήμασι ἀδυνατώτερος εὐεργετεῖν. §. 2. c. acc. rei, Π. 3, 1, 19. ἄλλα πλείονος ἄξια εὐεργετήσειν. Απ. 3, 11, 12. ὅτῳ ἂν μέγιστα εὐεργετοῖεν. c. acc. pers. Π. 8, 7, 3. extr. τοὺς φίλους εὐεργετοῦντας. Margg. εὖ ποιοῦντες. Ibid. paulo ante neutrum genus de terra: τοῦ εὐεργετοῦ-

τοῦντος ἀνθρώπους. Αγ. 2, 29. εὐεργετήκει τὴν Λακεδαίμονα. E. 4, 1, 4. Απ. 2. 1, 19. ἵνα τοὺς φίλους εὖ ποιῶσι καὶ τὴν πατρίδα εὐεργετῶσι. Vbi variatur oratio per εὖ ποιεῖν et εὐεργετεῖν, vt 2. 6. 5. εὖ ποιῶν τοὺς εὐεργετοῦντας ἑαυτόν. et §. 7. [illegible] τοὺς πρόσθεν εὖ ποιῶν φαίνηται, δῆλον εἶναι καὶ τοὺς ὑστέρους εὐεργετήσοντα. §. 25. τὴν πόλιν εὐεργετεῖν. Sic §. 26. 3, 6, 3. et 3, 12, 4. Απολ. 26. εὐεργέτουν τοὺς ἐμοὶ διαλεγομένους προῖκα διδάσκων. Caſtal. Gesn. et Bach. εὐηργέτουν: Sed v. Zeun. Hinc pasſiu. Πο. 5, 7. Θηβαῖοι εὐεργετούμενοι (i. e. εὐεργετημένοι) — ἔδωκαν. Paulo poſt eſt εὖ πάσχειν. Cf. πάσχειν. Απ. 2, 2, 3. μείζονα εὐεργετημένους. 2, 9, 8.

εὐεργέτημα, *beneficium*. Π. 5, 5, 10. p. 334. ταῦτα ἄν σοι δοκεῖ εὐεργετήματα εἶναι; 8, 2, 2.

εὐεργέτης, ¶ 1) *beneficii auctor*. Αγ. 4, 4. οἱ εὖ πεπονθότες ἡδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτῃ. ¶ 2) *bene meritus de aliquo*. A. 2, 5, 2. p. 110. εἴ σε κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν ἢ τὸν εὐεργέτην κατακτείναντες -- ἀγωνιζοίμεθα; Sunt verba Clearchi ad Tisſaphernem. 7, 7, 6. §. 13. ἀχαρίστως ἀποπέμψασθαι ἄνδρας εὐεργέτας. E. 4, 8, 4. εὐεργέτας φανῆναι τῶν Λακεδαιμονίων. ¶ 3) Apud Graecos erat titulus ſ. nomen honorificum eorum, qui *inprimis de aliquo meriti* erant. v. Fiſcher. ad Plat. apol. Socr. 26, 12. A. 7, 6, 27. Xenophon ad milites: πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ ἀεὶ ὡς εὐεργέτου μεμνῆσθαι ὑπισχνεῖσθε. Πο. 3, 11. εἰ μέλλοιεν ἀναγραφήσεσθαι εὐεργέται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. Cf. Thucyd. 1, 129. ibique interpp. Videtur enim alludi ad ritum Perſarum, vbi nomina eorum, qui praeclare de rege erant meriti, libro cuidam inſcribebantur, vt ſuo tempore praemiis ornarentur. v. Eſther. 6, 1 — 6. et quos nr. 5. laudauimus. E. 6, 1, 4. p. 356. πρόξενος ὑμῶν ὢν καὶ εὐεργέτης. Πο. 3, 11. ¶ 4) εὐεργέται honorifico nomine appellabantur *reges*. Π. 3, 3, 4. οἱ ἄλλοι — ἀνακαλοῦντες (τὸν Κῦρον) τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν. Sic Cyrus de ſe: Π. 5, 5, 11. ἀντασπάζου με, εὐεργέτην τε νόμιζε εἶναι. 8, 1, 9. ¶ 5) εὐεργέται vocantur *de rege Perſarum bene meriti*, qui Perſico vocabulo dicebantur Ὀροσάγγαι. v. Herodot. 8, 85. Deſider. Herald. aduerſar.

ſarr. 1, 9. Doruill. ad Charit. p. 193. Cl. nr. 3. Π. 4, 4, 3. τοῦτον ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον περιέψομεν. 5, 3, 15. εἰ Γαδάτῃ βοηθήσαιμεν, ἀνδρὶ εὐεργέτῃ.

εὐεργετητέον, *beneficiis afficere oportet et bene mereri.* Απ. 2, 1, 28. τοὺς φίλους εὐεργετητέον — τὴν πόλιν ὠφελητέον.

εὐετηρία, *anni fertilitas, frugum abundantia.* Herodianus: εὐθενεῖσθαι λέγοντες, εὐθένειαν οὐ λέγουσιν, ἀλλ᾽ εὐετηρίαν. Heſych: εὐετηρία. εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός. E. 5, 2, 4. σῖτος πολὺς εἴη, εὐετηρίας γενομένης τῷ πρόσθεν ἔτει. Ιερ. 5, 5. εὐετηριῶν γενομένων ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν.

*εὐεύρετος, *in quo facile omnia reperiri poſſunt.* O. 8, 17. εἰ μὴ εὑρήσομεν καλὴν καὶ εὐεύρετον χώραν ἑκάστοις. Margg. εὐάρεστον.

εὐέφοδος, *qui facile poteſt adiri atque adeo capi.* Π. 2, 4, 9. πότερον ἐν ἐχυροῖς χωρίοις εἰσὶν ἢ ἐν εὐεφόδοις.

εὔζωνος, *expeditus, miles leuis armaturae.* Heſych: εὔζωνοι· εὔοπλοι, ἔνοπλοι. Suid: εὔζωνοι· οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. Zonaras in lexico inedito: εὔζωνοι καὶ μονόζωνοι, οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται, καὶ μὴ κατάφρακτοι. οὕτως Ξενοφῶν. cf. Phauorin. Π. 2. 4, 17. p. 136. προπέμπειν εὐζώνους ἄνδρας, λῃσταῖς ἐοικότας. 4. 2. 3. 6. εὔζωνοι καὶ ταχὺ ἐπορεύοντο. 5, 3, 21. A. 3, 3. 5. σφενδονῆτας, μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους. 4, 2, 5. φεύγοντες — εὔζωνοι γὰρ ἦσαν. 4, 3, 15. τῶν ὀπισθοφυλάκων τοὺς εὐζωνοτάτους. 5, 4, 12. 6, 3. 9. παρέπεμψε τῶν γυμνήτων ἀνθρώπους εὐζώνους. 7, 3, 26.

εὐήθεια, *ſtultitia.* A, 1, 3, 16.

εὐήθης, *ſtultus.* Moeris p. 143. εὔηθες, τὸ χρηστὸν, Θουκυδίδης Ἀττικῶς· εὔηθες, τὸ ἀνόητον, Ἑλληνικῶς. Rectius Thomas: εὔηθες κατ᾽ εὐφημισμὸν τὸ ἀσύνετον. A. 1, 3, 16. ἐπιδεικνὺς ὡς εὔηθες εἴη — αἰτεῖν. E. 2, 3, 11. Απ. 4, 2, 2. Απολ. 28. Ἀπολλόδωρος ἐπιθυμητὴς μὲν αὐτοῦ ἰσχυρὸς, ἄλλως δὲ εὐήθης. vbi etiam reddi ex mente Moeridis poſſit: *ſimplex, ingenuus.*

εὐήλατος, *campeſtris.* De loco, per quem equus facile agi poteſt. Heſych: εὐήλατος· ὁ πεδεινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος, εὐέλατος. cf. Suid. et Poll. 1, 186. Π. 1, 4, 16. θηρία ἐξελᾷν εἰς τὰ ἐργάσιμά τε καὶ εὐήλατα, ης. χωρία. E. 5, 4, 54.

vbi

τοῦντος ἀνθρώπους. Αγ. 2, 29. εὐεργετήκει τὴν Λακεδαίμονα. E. 4, 1, 4. Απ. 2, 1, 19. ἵνα τοὺς φίλους εὖ ποιῶσι καὶ τὴν πατρίδα εὐεργετῶσι. Vbi variatur oratio per εὖ ποιεῖν et εὐεργετεῖν, vt 2. 6. 5. εὖ ποιῶν τοὺς εὐεργετοῦντας ἑαυτόν. et §. [illegible] τοὺς πρόσθεν εὖ ποιῶν φαίνηται, δῆλον εἶναι καὶ τοὺς ὑστέρους εὐεργετήσοντα. §. 25. τὴν πόλιν εὐεργετεῖν. Sic §. 26. 3, 6, 3. et 3, 12. 4. Απολ. 26. εὐεργέτουν τοὺς ἐμοὶ διαλεγομένους προῖκα διδάσκων. Castal. Gesn. et Bach. εὐηργέτουν. Sed v. Zeun. Hinc passiu. Πο. 5, 7. Θηβαῖοι εὐεργετούμενοι (i. e. εὐεργετημένοι) — ἔδωκαν. Paulo post est εὖ πάσχειν. Cf. πάσχειν. Απ. 2, 2, 3. μείζονα εὐεργετημένους. 2, 9, 8.

εὐεργέτημα, *beneficium*. Π. 5, 5, 10. p. 334. ταῦτα ἄν σοι δοκεῖ εὐεργετήματα εἶναι; 8, 2, 2.

εὐεργέτης, ¶ 1) *beneficii auctor*. Αγ. 4, 4. οἱ εὖ πεπονθότες ἡδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτῃ. ¶ 2) *bene meritus de aliquo*. A. 2, 5, 2. p. 110. εἴ σε κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν ἢ τὸν εὐεργέτην κατακτείναντες — ἀγωνιζοίμεθα; Sunt verba Clearchi ad Tissaphernem. 7, 7, 6. §. 13. ἀχαρίστως ἀποπέμψασθαι ἄνδρας εὐεργέτας. E. 4, 8, 4. εὐεργέτας φανῆναι τῶν Λακεδαιμονίων. ¶ 3) Apud Graecos erat titulus s. nomen honorificum eorum, qui *inprimis de aliquo meriti* erant. v. Fischer. ad Plat. apol. Socr. 26, 12. A. 7, 6, 27. Xenophon ad milites: πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ ἀεὶ ὡς εὐεργέτου μεμνῆσθαι ὑπισχνεῖσθε. Πο. 3, 11. οἱ μέλλοιεν ἀναγραφήσεσθαι εὐεργέται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. Cf. Thucyd. 1, 129. ibique interpp. Videtur enim alludi ad ritum Persarum, vbi nomina eorum, qui praeclare de rege erant meriti, libro cuidam inscribebantur, vt suo tempore praemiis ornarentur. v. Esther. 6, 1 — 6. et quos nr. 5. laudauimus. E. 6, 1, 4. p. 356. πρόξενος ὑμῶν ἦν καὶ εὐεργέτης. Πο. 3, 11. ¶ 4) εὐεργέται honorifico nomine appellabantur *reges*. Π. 3, 3, 4. οἱ ἄλλοι — ἀνακαλοῦντες (τὸν Κῦρον) τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν. Sic Cyrus de se: Π. 5, 5, 11. ἀντασπάζου με, εὐεργέτην τε νόμιζε εἶναι. 8, 1, 9. ¶ 5) εὐεργέται vocantur *de rege Persarum bene meriti*, qui Persico vocabulo dicebantur Ὀροσάγγαι. v. Herodot. 8, 85. Desider. Heald. aduersarr.

ſarr. 1, 9. Doruill. ad Charit. p. 193. Cl. nr. 3. Π. 4, 4, 3. τοῦτον ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον περιέψομεν. 5, 3, 15. εἰ Γαδάτῃ βοηθήσαιμεν, ἀνδρὶ εὐεργέτῃ.

εὐεργετητέον, *beneficiis afficere oportet et bene mereri.* Απ. 2, 1, 28. τοὺς φίλους εὐεργετητέον — τὴν πόλιν ὠφελητέον.

εὐετηρία, *anni fertilitas, frugum abundantia.* Herodianus: εὐθενεῖσθαι λέγοντες, εὐθένειαν οὐ λέγουσιν, ἀλλ' εὐετηρίαν. Heſych: εὐετηρία. εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός. E. 5, 2, 4. σῖτος πολὺς εἴη, εὐετηρίας γενομένης τῷ πρόσθεν ἔτει. Ιερ. 5, 5. εὐετηριῶν γενομένων ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν.

***εὐεύρετος**, *in quo facile omnia reperiri poſſunt.* O. 8, 17. εἰ μὴ εὑρήσομεν καλὴν καὶ εὐεύρετον χώραν ἑκάστοις. Margg. εὐάρεστον.

εὐέφοδος, *qui facile poteſt adiri atque adeo capi.* Π. 2, 4, 9. πότερον ἐν ἐχυροῖς χωρίοις εἰσὶν ἢ ἐν εὐεφόδοις.

εὔζωνος, *expeditus, miles leuis armaturae.* Heſych: εὔζωνοι· εὔοπλοι, ἄνοπλοι. Suid: εὔζωνοι· οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. Zonaras in lexico inedito: εὔζωνοι καὶ μονόζωνοι, οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται, καὶ μὴ κατάφρακτοι. οὕτως Ξενοφῶν. cf. Phauorin. Π. 2. 4, 17. p. 136. προπέμπειν εὐζώνους ἄνδρας, λησταῖς ἐοικότας. 4. 2. 3. §. 6. εὔζωνοι καὶ ταχὺ ἐπορεύοντο. 5, 3, 21. A. 3, 3. 5. σφενδονήτας, μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους. 4, 2, 5. φεύγοντες — εὔζωνοι γὰρ ἦσαν. 4, 3, 15. τῶν ὀπισθοφυλάκων τοὺς εὐζωνοτάτους. 5, 4, 12. 6, 3. 9. παρέπεμψε τῶν γυμνήτων ἀνθρώπους εὐζώνους. 7, 3, 26.

εὐήθεια, *ſtultitia.* A, 1, 3, 16.

εὐήθης, *ſtultus.* Moeris p. 143. εὔηθες, τὸ χρησθὸν, Θουκυδίδης Ἀττικῶς· εὔηθες, τὸ ἀνόητον, Ἑλληνικῶς. Rectius Thomas: εὔηθες κατ' εὐφημισμὸν τὸ ἀσύνετον. A. 1, 3, 16. ἐπιδεικνὺς ὡς εὔηθες εἴη — αἰτεῖν. E. 2, 3, 11. Απ. 4, 2, 2. Απολ. 28. Ἀπολλόδωρος ἐπιθυμητὴς μὲν αὐτοῦ ἰσχυρὸς, ἄλλως δὲ εὐήθης. vbi etiam reddi ex mente Moeridis poſſit: *ſimplex, ingenuus.*

εὐήλατος, *campeſtris.* De loco, per quem equus facile agi poteſt. Heſych: εὐήλατος· ὁ πεδεινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος, εὐέλατος. cf. Suid. et Poll. 1, 186. Π. 1, 4, 16. θηρία ἐξελᾶν εἰς τὰ ἐργάσιμά τε καὶ εὐήλατα, np. χωρία. E. 5, 4, 54. vbi

vbi eſt de *loco accliui, ſed tamen equis non difficili adſcenſu.*

εὐήλιος, *apricus.* O. 9, 4. οἰκία — εὐήλιος.

εὐημερία, *coeli clementia, coelum ſerenum.* E. 2, 4, 2. μάλ' εὐημερίας οὔσης.

εὐθαρσὴς, ¶ 1) *bona ſpe plenus.* Aγ. 11, 10. ἐν τοῖς δεινοῖς εὐθαρσής. E. 7, 1, 2. p. 439. τοὺς συμμάχους εὐθαρσεστάτους. ¶ 2) *ſpem bonam et confidentiam afferens.* Ιπρ. 4, 11. αἱ Φανεραὶ Φυλακαὶ δῆλα ἔχουσι καὶ τὰ δεινὰ καὶ τὰ εὐθαρσῆ, *quae non metuenda ſunt.*

εὐθεράπευτος, *quem facile demereri poſſis.* Π. 2, 2, 3. οὕτως εὐθεράπευτοί εἰσιν ὥστε μικρῷ ὄψῳ παμπόλλους ἀνακτήσασθαι.

εὐθέως, *ſtatim.* Π. 2, 4, 13. E. 1, 4, 7. 3, 4, 10. c. ἐπεὶ, E. 3, 2, 3. ἐπεὶ εὐθέως ᾔσθοντο, *ſimulac, vbi primum.* Sed diuiſim Π. 1, 5, 4. ἐπεὶ ᾐσθάνετο — αὐτὸς εὐθέως etc.

εὐθημοσύνη, *aptus ordo, apta rerum collocatio.* Hoc vocabulum reperiri dicit Pollux 9, 161. παρὰ τῷ ποιητῇ, h. e. apud Heſiodum Ἐργ. 471. vt viri docti ad Pollucis locum docuerunt, et Suidas explicat nomine τάξις, laudans locum Π. 8, 5, 4. καλὸν ἡγεῖτο ὁ Κῦρος ἐν οἰκίᾳ εἶναι ἐπιτήδευμα τὴν εὐθημοσύνην — πολὺ κάλλιον τὴν τῶν στρατιωτικῶν Φυλῶν εὐθημοσύνην — ἐπεμέλετο ταύτης τῆς εὐθημοσύνης.

εὐθηνεῖν, *exuberare, feracem eſſe.* v. Poll. 1, 239. qui habet inter ſimilia agri epitheta. Thomas vero Mag. εὐθενεῖν, inquit, κάλλιον ἢ εὐθηνεῖν. v. ibi interpp. Aϑ. 2, 6. ἐκ τῆς εὐθηνούσης (γῆς) ἀΦικνεῖται τοῖς τῆς θαλάσσης ἄρχουσι, *e terra quae fructus vberes tulit.*

Εὔθηρος, *Eutherus.* Aπ. 2, 8. amicus Socratis, a quo ad conuenientius vitae genus compellitur.

εὔθριξ, *bonos capillos habens.* K. 4, 6. deſcribuntur canes εὔτριχες. cf. Poll. 5, 59.

εὐθὺ, *recta.* Eſt aduerbium loci, cum εὐθὺς proprie temporis ſit. v. Ammon. ibique interpp. et qui laudantur in notis ad Thucyd. 8, 88. et Hemſterhuſ. ad Lucian. diall. mort. 27, 1. Cf. infra εὐθύς. Heſych: εὐθύ· εἰς εὐθεῖαν. Π. 5, 2, 15. p. 287. ἄγε ἡμᾶς εὐθὺ τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος. c. gen. E. 1, 4, 5. ἀνήχθη εὐθὺ Γυθείου, *recta Gytheum verſus.* Cf. interpp. Aelian. V. H. 9, 18. Ruhnken. ad Timae. p. 92.

Εὐθύδημος, *Euthydemus*, turpiter amatur a Critia, Απ. 1, 2. 29. cognominatur ὁ καλὸς Απ. 4, 2, 1. in quo toto capite Socrates ei oſtendit, non eum ſapientia alios vincere, qui multa poetarum et ſophiſtarum ſcripta collegerit. Disputat cum Socrate de diis eorumque prouidentia, Απ. 4, 3. de temperantia, Απ. 4, 5. de variis rebus, Απ. 4, 6.

Εὐθυκλῆς, *Euthycles*, Lacedaemonius, legatus ad regem Perſarum, E. 7, 1, 23.

εὐθυμεῖσθαι, ¶ 1) *genio indulgere in epulis.* Π. 4, 1, 8. οὐ βουλοίμην νῦν ὁρῶν Μήδους εὐθυμουμένους — ἀναγκάζειν ἰέναι. 5, 5, 9. p. 330. A. 4, 5, 21. πανταχοῦ εὐωχουμένους καὶ εὐθυμουμένους. E. 7, 4, 36. ἐδειπνοποιοῦντο καὶ εὐθυμοῦντο. ¶ 2) *hilarem eſſe.* in pugna ludicra, Π. 2, 3, 8. ἅμα μὲν ἐγυμνάζοντο, ἅμα δὲ εὐθυμοῦντο. ¶ 3) *laetari.* c. ἐπὶ, Π. 4, 1, 9. ἄγοντες ἐφ' οἷς πάντες εὐθυμήσεσθε. Sed alluditur ibi ſimul ad epularum laetitiam.

εὐθυμητέον, *laetandum eſt.* Απολ. 27. πᾶσιν ὑμῖν εὐθυμητέον.

εὐθυμία, ¶ 1) *animus aequus, animi tranquillitas.* Π. 7, 2, 8. ὁ Κῦρος ἐθαύμασε τὴν εὐθυμίαν Croeſi, qua laetus accipiebat priuatas laetitias. v. Cic. de finn. 5, 8. et 29. ¶ 2) *oblectamentum in epulis.* Π. 1, 3, 11. τοιαύτας αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ. 4, 1, 7. περὶ εὐθυμίαν ἐτύγχανεν ὤν. 4, 5, 3. ἔπινον καὶ εὐωχοῦντο καὶ ηὐλοῦντο καὶ πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο. ¶ 3) *hilaritas, alacritas.* Π. 6, 2, 3. ἆθλα ἐδίδου, καὶ ἦν πολλὴ εὐθυμία ἐν τῷ στρατεύματι.

εὔθυμος, ¶ 1) *alacer.* Αγ. 8, 2. εὔθυμος καὶ ἀεὶ ἱλαρός. Sic in bello de iis, *qui bono fortique animo ſunt*, Π. 6, 4, 5. πολὺ εὐθυμότεροι εἰς τὸν ἀγῶνα ἰέναι. A. 3, 1, 29. E. 4, 3, 1. vbi inprimis pertinet ad bonam ſpem fauſto nuncio confirmatam. Cf. ῥᾴων. ¶ 2) De equo: *animoſus.* v. Poll. 1, 194. Iπ. 11, 12. εὐθυμότατοι ἵπποι.

εὐθύμως, ¶ 1) *animo tranquillo.* Απ. 4, 8, 3. εὐθύμως καὶ εὐκόλως ζῆν. ¶ 2) *alacriter.* Π. 2, 2, 15. p. 113. πολὺ εὐθυμότερον τῆς ἀρετῆς ἀνθέξονται. 2, 3, 5. p. 120. 3, 3, 8. ὅπως εὐθυμότατα ἐξορμῶνται. ¶ 3) *fortiter.* Π. 8, 4, 7. τοὺς πόνους καὶ τοὺς κινδύνους εὐθύμως φέροντας. E. 7, 4, 24. εὐθυμότερον πολὺ εἶχον,

χον, *multo fortiori erant animo.*

εὐθύνειν, *regere.* Hesych: εὐθύνει· διοικεῖ, — κυβερνᾷ. Π. 1. 1, 2. πορεύονται αἱ ἀγέλαι, οἷ ἂν αὐτὰς εὐθύνωσιν οἱ νομεῖς, *agunt.*

εὐθύνη, *iudicium in quo rerum a magistratibus gestarum ratio repetitur.* Pollux 8, 45. εὐθύνη δὲ κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων. Timaeus lex. Platon: εὐθύναι· δίκαι κατὰ τῶν ἀρξάντων κακῶς. Hesych: εὐθύνας· τιμωρίας, δίκας, τὸ δοῦναι λόγον ἐφ' ἑκάστῳ ἁμαρτήματι. Harpocration in v. εὐθύναι· εὔθυνοι (Phauorinus habet εὐθύνη)· ὄνομα ἀρχῆς — δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. Cf. Moeris p. 135. et Thom. Mag. Aϑ. 3, 2. δίκας καὶ γραφὰς καὶ εὐθύνας ἐκδικάζειν. E. 7, 4, 34. οἱ — διακεχειρηκότες τὰ ἱερὰ χρήματα, εἰ δώσοιεν εὐθύνας, *si rationes reddendae essent.* §. 36.

εὐθὺς, ¶ 1) *statim.* Phrynichus: τὸ εὐθὺ τόπου ἐστὶν, τὸ δὲ εὐθὺς χρόνου. cf. εὐθὺ, et Abresch. dilucidatt. Thucyd. 8, 88. qui bene obseruauit, εὐθὺς fere praepositionem secum habere. Sic c. πρὸς, Π. 2, 4, 17. p. 137. πορεύσομαι — εὐθὺς πρὸς τὸν βασιλέα. Hutch. vertit *recta.* A. 5, 4, 7. E. 3, 1, 16. εὐθὺς ὥσπερ ἔτυχε — ἡγεῖτο πρὸς τὰς πύλας. c. εἰς, E. 3, 4, 21. εὐθὺς ἐς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλλε. cf. Aγ. 1, 29. vbi tamen legitur εὐθὺς τὸν Σαρδιανὸν τόπον, omisso εἰς, quam lectionem defendi posse dicit Bach. qui tamen etiam coniicit εὐθὺ τοῦ Σαρδιανοῦ τόπου. Sed all. melius receperunt εἰς. it. interposito verbo, E. 2, 1, 13. εὐθὺς ἀνήχθησαν ἐς Σηστὸν — εὐθὺς ἐπισιτισάμενοι ἔπλευσαν ἐς Αἰγὸς ποταμούς. c. ἐπὶ, Π. 7, 2, 1. εὐθὺς ἐπὶ Σάρδεων ἔφυγε. E. 4, 2, 1. et interposito verbo, Aγ. 1, 28. et E. 3, 4, 20. εὐθὺς ἡγήσοιτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας. E. 3, 1, 16. εὐθὺς ᾔει ἐπὶ τὴν Σκῆψιν. c. ἀπὸ, E. 4, 1, 20. εὐθὺς ἀπεπορεύετο ἀπὸ τῆς χώρας. c. ἐν, Π. 8, 6, 1. ὅπως — εὐθὺς ἀντιπάλους ἔχοι ἐν τῇ χώρᾳ. 2, 4, 14. Aγ. 1, 32. E. 3, 4, 24. εὐθὺς ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον. Sed saepe sine praepositione, vt Π. 2, 4, 2. εὐθὺς τροχάζων ἡγεῖτο. §. 12. 7, 5, 10. εὐθὺς ὡς πολέμιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς. §. 12. 8, 5, 13. A. 1, 8, 18. καθορᾷ

ρᾷ βασιλέα — καὶ εὐθὺς οὐκ ἠνέσχετο. E. 2, 4, 23. 4, 1, 18. 4, 4, 10. καταφρονήσαντες τῷ πλήθει, εὐθὺς ἐχώρουν. Hic vertunt *recta*. Σ. 2, 4. ὁ ἀλειψάμενος εὐθὺς ἅπας ὄζει, αἱ δὲ — πολλοῦ χρόνου δέονται. Iπ. 5, 10. Ponitur bis, Π. 8, 8, 1. ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, εὐθὺς μὲν οἱ παῖδες ἐστασίαζον, εὐθὺς δὲ πόλεις — ἀφίσταντο. Sic ſaepius poſt ἐπεί. v. ἐπεὶ nr. 1. Sed ſine ἐπεὶ bis legitur E. 3, 2, 18. it. poſt ἐπειδὰν τάχιστα, A. 2, 1. ἐπειδὰν τάχιστα — ξυνιῶσιν, εὐθὺς μὲν ἐφιστᾶσι, εὐθὺς δὲ πέμπουσι. it. ſemel poſitum. v. ἐπειδάν. Sic poſt ὡς, Π. 2, 4, 15. ὡς πρὸς τοῖς ὁρίοις ἐγένοντο, εὐθὺς ἐθήρα. Iungitur cum ἐκ, vbi temporis vel aetatis nota eſt, Π. 1, 6, 17. εὐθὺς ἐκ παιδίου. A. 4, 6, 11. εὐθὺς ἐκ παίδων. Aγ. 10, 4. εὐθὺς ἐκ παιδός. E. 3, 4, 11. ἐκ τούτου εὐθύς. 7, 1, 2. p. 438. Sic εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. v. ἀρχή. Cf. παραχρῆμα, et πρῶτος. ¶ 2) *primo*. Π. 8, 5, 2. εὐθὺς ἐνόμιζε πρὸς ἕω βλέπουσαν σκηνὴν — ἔπειτα ἔταξε. A. 2, 4, 5. ἐφυλάττοντο ἀλλήλους — καὶ εὐθὺς τοῦτο ὑποψίαν παρεῖχεν. Tum ſequitur καὶ τοῦτο ἔχθραν παρεῖχε. Sic in oratione, Aγ. 1, 8. εὐθὺς μὲν οὖν πολλοὶ πάνυ ἠγάσθησαν. Scil. Xenophon primam ibi Ageſilai actionem commemorat. ¶ 3) *ab initio*. Suid: εὐθὺς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. O. 7, 22. τὴν φύσιν εὐθὺς παρεσκεύασεν ὁ Θεός. K. 7, 9. vbi Fr. Portus: *ſtatim ab initio*. ¶ 4) *ſimulac*. c. particip. A. 2, 6, 9. εὐθὺς μειράκιον ὤν. 4, 7, 1. προσέβαλλεν εὐθὺς ἥκων, *ſimulac aduenisset*. Iπ. 1, 16. ὅτου ἂν φῶσιν αἱ κνῆμαι εὐθὺς γιγνομένου ὑψηλόταται, *ſimulac natus eſt*. K. 10, 17. Sic εὐθὺς ἀρχόμενος. v. ἄρχεσθαι nr. 1, g. c. ἐπεί, E. 4, 1, 8. εὐθὺς ἐπεὶ ἔγνω — αὐτὸς ἐπορεύετο. Cf. ἐπεὶ nr. 1. c. ὡς οἷόν τε, v. οἷος nr. 13. ¶ 5) *facile*. Aγ. 3, 1. ἀναμνῆσαι μόνον ἀρκεῖ, καὶ εὐθὺς πιστεύεται. Iερ. 1, 37. τῷ ἰδιώτῃ εὐθὺς τεκμήριον ἐστὶν — ὅτι χαρίζεται. Σ. 1, 8. 5, 6. ¶ 6) *haud dubie, certo*. Π. 1, 6, 9. εἰ μὴ ἕξει ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια, καταλύσεταί σου εὐθὺς ἡ ἀρχή. Iερ. 9, 4. Aπ. 1, 7, 2. ¶ 7) εὐθὺς γὰρ ſequitur poſt αὐτίκα, *verbi cauſa*. Iερ. 2, 7. αὐτίκα γὰρ, §. 8. εὐθὺς γάρ. Koenius ad Gregor. de dialectis p. 195. dicit, εὐθὺς γὰρ poſitum eſſe pro αὖθις γὰρ, inque hunc modum vertendum; *et*

vt

vt hoc insuper [illegible]. Sic Ιερ. 1, 35. εὐθὺς γὰρ videtur esse pro εὖθις γάρ. Et Ernest. Ανα. 2, 6, 32. pro εὐθὺς malebat αὖθις. Sed ibi est *statim ab initio*, f. vt Hindenb. reddit: *protinus tamen*. Contra pro αὖθις Leuncl. alicubi εὐθὺς substituit. v. αὖθις nr. 4. Cf. nr. 5.

εὐθὺς, *rectus*. Π. 1, 3, 4. εὐθυτέρα ὁδός. Ιπ. 7, 14. ἵππος ἤδη πλήρης ὢν τοῦ εὐθέος, sc. δρόμου. §. 17. ἐπειδὰν — εἰς τὸ εὐθὺ βλέπῃ ὁ ἵππος, *recta*, *gerade vor sich hin*.

εὐθύωρον, *recta*, *secundum lineam rectam*. Harpocration et Suidas interpretantur: τὸ κατ' εὐθεῖαν, Etymol. M. εὐθύωρον τὴν ἀναχώρησιν, εὐθυτάτην, σύντομον. Sic Phauorin: εὐθύωρον, Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν. καὶ Ξενοφῶν, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ δὴ εὐθύωρον ἀπέβλεπε. Hic locus et haec significatio non reperitur in Xenophonte. Sed A. 2, 2, 8. οὐ μέντοι οὐδ' ἀπήλλαττε — ἀλλ' εὐθύωρον ἄγων.

εὐίατος, *facile sanabilis*. Ιπ. 4, 2. ἔστι δὲ — καὶ ἵππου ἀρχόμενα πάντα εὐιατώτερα.

εὔιππος, *bonos equos habens*. Π. 5, 5. [illegible] ἄλλων συμμάχων [illegible]

[illegible] καὶ εὐπλοωτάτους. E. 4, 2, 8.

εὐκάθεκτος, *qui facile cohiberi et coerceri potest*. Π. 7, 5, 24. Βασιλεὺς — ὅπως εὐκαθεκτότατοι εἶεν.

εὐκαίρως, *opportune*, *in reipublicae commodum*. Αγ. 8, 3. τῇ μεγαλογνωμοσύνῃ εὐκαίρως ἐχρῆτο, sc. quum non admitteret contra remp. amicitiam regis Persarum.

εὐκάρδιος, *animosus*. Ιπ. 6, 14. ἵππῳ εὐκαρδίῳ. Alias dicitur εὔψυχος. v. Pollux 1, 195.

* εὐκατάλυτος, *qui facile potest destrui*, *et frangi*. E. 2. 5, 8. p. 184. ἡ Λακεδαιμονίων πλεονεξία, πολὺ εὐκαταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς. v. Gramm. qui tantum ex Georgio Pachymere exemplum addidit.

εὐκαταφρόνητος, *facilis contemtu*. Π. 8, 3, 1. τὴν ἀρχὴν μὴ εὐκαταφρόνητον. c. ὑπό, E. 6, 4, 28. μηδ' ὑφ' ἑνὸς εὐκαταφρόνητος εἶναι. Vtroque loco per λιτότητα intelligitur timendus, reuerendus.

εὐκατέργαστος, ¶ 1) *effectu facilis*. E. 6, 1, 4. p. 362. βασιλεὺς Περσῶν — ὃν ἐγὼ ὑπήκοον ποιήσασθαι ἔτι εὐκατεργαστότερον ἡγοῦμαι εἶναι, ἢ τὴν Ἑλλάδα. v. Gramm.

Gramm. ¶ 2) *concoctu facilis*. Suid: εὐκατεργάστου — εὐδιαλύτου. Απ. 4, 3, 6. τὸ ὕδωρ — μιγνύμενον πᾶσι τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς, εὐκατεργαστότερα — ποιεῖν αὐτά.

εὔκλεια, *gloria*. Π. 8, 2, 11. p. 488. καρπῦμαι εὔκλειαν. Ibidem laudatur. Α. 7, 6, 22, νῦν ἄλλην εὔκλειαν προσειλήφατε. Αγ. 1, 36. Λ. 9, 2. εὔκλεια ἕπεται τῇ ἀρετῇ. Ε. 5, 1, 14. fin. 7, 5, 9. ἀντὶ τῆς πρόσθεν εὐκλείας πολλὴν ἀδοξίαν. Απ. 3, 5, 7. 4, 8, 1. Σ. 8, 32. 43. Ιπ. 1, 19. Κ. 1, 14. 13, 12. vbi oppon. δύσκλεια. c. ὑπὸ, Α. 7, 6, 23. ἔχων δι' ὑμᾶς καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὔκλειαν.

Εὔκλεια, τὰ, *dies feſti in honorem Dianae Eucleae* apud Corinthios. Ε. 4, 4, 2. Εὐκλείων τὴν τελευταίαν εἵλοντο. v. Goldhagen. it. Pauſan. 9, 17. et 1, 14.

εὐκλεής, *celeber, illuſtris*. Π. 3, 3, 24. p. 193. τὰς ἀγαθὰς καὶ εὐκλεεῖς εὐδαιμονεστάτας νομίζειν. Αγ. 10, 3. βίος εὐκλεής. §. 4. Πο. 6, 1. εὐκλεέστεροι ἐσόμεθα. c. ἐν, Π. 8, 5, 12. p. 528. Κῦρος — εὐκλεεῖς ὑμᾶς ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐποίησε. Ε. 7, 2, 20. εὐκλεέστατος ἐν τῇ πατρίδι, ὀνομαστότατος ἐν τοῖς συμμάχοις καὶ πολεμίοις. Hic patet, de quibus proprie dicatur.

Εὐκλείδης, *Euclides*. ¶ 1) Phliaſius, augur. Α. 7, 8, 1 — 3. ¶ 2) vnus e triginta tyrannis, Ε. 2, 3, 2.

εὐκλεῶς, *glorioſe*. Α. 6, 3, 10. εὐκλεῶς τελευτῆσαι. Αγ. 11, 8. Ιπ. 1, 1. ἄρξειας ἂν — εὐκλεέστατα.

Εὐκλῆς, *Eucles*. Ε. 1, 2, 5. Hipponis filius, Syracuſanus.

εὐκόλως, *ſuauiter, iucunde*. Απ. 4, 8, 3. εὐθύμως τε καὶ εὐκόλως ζῆν. Cf. Plat. Phaed. 66. vbi Fiſcherus exponit *libenter, ſine vllo faſtidio*. Sic *facile* ap. Latinos, v. c. Terent. adelph. 3, 4, 56.

εὐκοσμία, *modeſtia, ordo diſciplinae*. Π. 1, 2, 3. τῇ τῶν πεπαιδευμένων εὐκοσμίᾳ. Oppon. τύρβη. 8, 1, 11. εὐταξίαν τῶν ὑπεικόντων τοῖς ἀμείνοσι, πολλὴν δ' αἰδῶ καὶ εὐκοσμίαν πρὸς ἀλλήλους.

εὐκόσμως, *ornate*. Π. 2, 4, 1. de veſtitu: εὐκοσμότατα καὶ λαμπρότατα προςελθεῖν.

*εὐκρινεῖν, *eorum, qui militiam profiteri volunt, accuratum delectum habere*, vel *accurate*

rate omnia agere, accurate se parare. E. 4, 2, 4. τὲς στρατευσομένες δεῖ εὐκρινεῖν. v. Mori index.

εὐκρινὴς, *distinctu facilis, distinctus.* Iπρ. 3, 3. τὰ δόρατα μεταξὺ τοῖν ὤτοιν τε ἵππε σχεῖν. εἰ μέλλοι — εὐκρινῆ ἔσεσθαι. Camerar. *explicatu faciles.*

εὐκρινῶς, *ordine, distincte.* O. 8, 19. χύτρας — εὐκρινῶς κειμένας.

Εὐκτήμων, *Euctemon.* E. 1, 2, 1. archon anni 25 belli Peloponnesiaci. v. Meurs. archontt. Att. 3, 11.

εὐκτὸς, *optabilis.* Poll. 5, 130. εὐκταῖα, καὶ τὸ Ἀττικώτερον εὐκτά. Π. 3, 2, 12. πᾶσιν εὐκτὰ ταῦτα. Aπ. 1, 5, 5.

Εὐκτρήσιοι, *Euctresii,* Arcadiae oppidum. E. 7, 1, 19. ὡς ἐγένετο ἐν τῇ ἐπ' Εὐκτρησίες ἐκτροπῇ — ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς τε ἐπ' Εὐκτρησίων καὶ τῆς ἐπὶ Μιδέας ὁδε. Margg. Εὐτρησίες. quam lectionem veram putat Berckelius. Nam Steph. Byzant. dicit: τὸ γαρ Εὐτρήσιον (leg. Εὐτρήσιοι), πόλις Ἀρκαδίας, καὶ εκ ἐθνικόν. et Pausan. 8. 27. p. 654. habet etiam Εὐτρησίες. Cf. Politus ad Eustath. T. II. p. 539. et Hesych. in v. Εὐτρ.

εὔκυκλος, *bene curuatus.* K. 9, 12. στεφάνας εὐκύκλες. Hesych: εὔκυκλος· στρογγύλος.

εὐλαβεῖσθαι, ¶ 1) *vereri.* Moeris p. 144. negat Atticos hoc verbo vti pro φοβεῖσθαι. Perperam. v. Fischer. ad Plat. Phaed. 39. Iερ. 6, 16. equi possessor εὐλαβέμενος μή τι ἀνήκεστον ἐργάσηται equus. ¶ 2) *fugere, vitare.* Aπ. 3, 9, 4. τὸ τὰ αἰσχρὰ εἰδότα εὐλαβεῖσθαι. ¶ 3) *cauere, non suscipere.* Aπ. 3, 6, 8. συμβελεύῃ ἐπιχειρεῖν τῷ πολέμῳ — εὐλαβεῖσθαι πείθῃ.

εὐλήπτως, *ita vt commode capi s. prehendi possit.* Π. 1, 3, 7, ὡς ἂν ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατον. Ita Steph. et Weisk. vt sit adiectiuum. Sed reliqui εὐληπτότατα, quod elegantius videtur, vtpote pro aduerbio positum.

εὔλυτος, ¶ 1) *qui facile solui potest.* K. 6, 12. δήσαντα τὰς κύνας — ὅπως ἂν εὔλυτοι ὦσι. ¶ 2) De sociorum fide infirma, E. 5, 2, 12. p. 301. οὐκέθ' ὁμοίως εὔλυτα ἔσται. Antea erat ἀποστήσονται.

εὐμαθὴς, ¶ 1) *qui facile discitur.* Thom. Mag. εὐμαθὴς ὁ εὔγνωστος. O. 20, 14. εὔγνωστα καὶ εὐμαθῆ πάντα παρέχειν. 21, 1. τὴν γεωργικὴν τέχνην πασῶν

εἶναι

εἶναι εὐμαθεστάτην. ¶ 2) *facilis intellectu, planus.* Απ. 1, 2, 35. τάδε σοι εὐμαθέστερα ὄντα. ¶ 3) *docilis.* Thom. Mag. εὐμαθὴς, ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς. Α. 1, 9, 3. Κῦρος εὐμαθέστατος τῶν ἡλίκων. All. αἰδημονέστατος, quod Ruhnken. ad Απ. 3, 9, 6. glossema esse dicit nominis δαημονέστατος, corrupti ex αἰδημονέστατος.

Εὐμάθης, *Eumathes.* E. 2, 3, 2. vnus e triginta tyrannis.

εὐμάρεια, (poet. Port.) *facilitas, commoditas.* Hesych: εὐμάρεια· εὐχέρεια, ἡσυχία. Suidas: εὐμάρεια, ἡ εὐκολία. it. εὐμάρειαι· εὐχέρειαι. O. 5, 9. χειμάσαι — θερμοῖς λουτροῖς, ποῦ πολὺ πλείων εὐμάρεια; Stobaeus: εὐχέρεια, quod recepit Zeun. sine idonea caussa, opinor.

Εὔμαχος, *Eumachus.* v. Εὔβουλος.

εὐμεγέθης, *ingens, permagnus, satis magnus.* Ιπ. 10, 6. τροχοὺς εὐμεγέθεις. c. μάλα, E. 5, 2, 4. ποταμὸν μάλ' ὄντα εὐμεγέθη. De equo, Ιπ. 1, 17. πώλου — εὐμεγέθους. Zeun. bene vertit *iustae magnitudinis.*

εὐμένεια, *benignitas.* Α. πολ. 7. ἴσως ὁ θεὸς δι' εὐμένειαν προξενεῖ μοι. Thom. Mag. in v. εὔνοια· εὐμένεια ἀεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα. v. ibi interpp.

εὐμενὴς (poet. Port.), ¶ 1) *beneuolus, amicus.* Αγ. 1, 22. οὐ μόνον οἱ πυνθανόμενοι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ οἱ ἁλισκόμενοι εὐμενεῖς αὐτῷ ἐγίγνοντο, *eum amabant.* E. 5, 2, 9. συγγενεῖς πολλοὶ — τῶν φευγόντων, καὶ ἄλλως εὐμενεῖς. 5, 4, 26. Ἀγησίλαον εὐμενῆ ἐμοὶ εἰς τὴν κρίσιν παρασχεῖν. Sic feminin. Απ. 2, 1, 32. εὐμενὴς παραστάτις οἰκέταις. De hominibus priuatis erga ciuitates, Ιπρ. 4, 7. De ciuium fide in republica, erga regem, etc. E. 2, 3, 18. p. 98. πότερα εὐμενὴς ἢ προδότης νομίζοιτο. Απ. 3, 5, 2. εὐμενεστέρους δὲ ποτέρους ἑαυτοῖς εἶναι νομίζεις; *vtrum Athenienses Atheniensibus, an Thebanis Boeotos?* Cf. Ιερ. 11, 12. Απ. 3, 4, 9. De fide sociorum et populorum victorum, Π. 7, 5, 7. Καππαδόκαι — οὓς σφίσιν ἐνόμιζον εὐμενεστέρους εἶναι ἢ Πέρσαις; E. 2, 5, 8. p. 182. 5, 2, 1. ὅσοι τῶν ξυμμάχων τοῖς πολεμίοις εὐμενέστεροι ἦσαν, ἢ τῇ Λακεδαίμονι. §. 24. 5, 4, 65. Τιμόθεος πόλεις ἁπάσας εὐμενεστέρας ἔσχεν. 6, 3, 5. p. 384. ἐπὶ τοὺς εὐμενεστάτους — στρατεύειν. De diis, E. 6,

6, 4, 2. τοὺς θεοὺς εὐμενεστάτους εἶναι, *benignissimos*. cf. ἵλεως, quocum iungitur. ¶ 2) *partibus fauens*. E. 2. 4, 21. Παυσανίας — ὅπως μὴ δῆλος εἴη εὐμενὴς αὐτοῖς ὤν. np. Piraeenlibus. ¶ 3) *facilis, commodus, clemens*. A. 4, 6, 9. ἡ τραχεῖα (ὁδὸς) τοῖς ποσὶν ἀμαχεὶ ἰοῦσιν εὐμενεστέρα, ἢ —

εὐμενίζεσθαι, *propitium sibi reddere, placare*. Π. 3. 3, 11. θεοὺς θυσίαις — εὐμενίζετο.

εὐμενῶς, *cum beneuolentia*. E. 2, 3, 19. Theramenis orationi ἡ βουλὴ ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα.

εὐμετάβολος, *mutabilis*. E. 2, 3, 17. p. 93.

εὐμεταχείριστος, ¶ 1) *qui facile potest circumueniri, quo facile quis vti pro arbitrio potest*. A. 2, 6, 10. ἐπεβούλευον ὡς εὐμεταχειρίστῳ ὄντι. ¶ 2) *facilis*. E. 5, 2, 12. p. 299. ὁρᾶτε ὅπως μὴ οὐκέτι εὐμεταχείριστα ἐκεῖνα ἔσται ὑμῖν, h. e. *ne difficillima tractatu* etc.

εὐμήκης, *prolixus*. Iπ. 5, 6. εὐμήκεις αἱ τρίχες.

εὐμίσητος, *facile incurrens odium, odio dignus*. Π. 3, 1, 5. συμβουλεύω — τἀληθῆ λέγειν, ἵνα σοι ἐν ..ς ἀπῇ τὸ εὐμισητότατον.

* **εὐμνημόνως**, *ita vt facile possit in memoriam reuocari*. Aγ. 11, 1. ὡς ἂν ὁ ἔπαινος εὐμνημονεστέρας ἔχοι, *facilius memoria teneatur*.

εὐμορφία, *pulchritudo*. Moeris p. 149. εὔμορφον παρ' οὐδενὶ εὗρον, ἀλλ' εὐπρεπῆ. εὐμορφίαν παρὰ Πλάτωνι ἐν νόμοις. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. σπάνιον δέ. v. ibi interpp. Thomas: εὐπρεπὴς καὶ ἀστεῖος τὴν ὄψιν, κάλλιον λέγειν, ἢ ὡραῖος. τὸ δὲ εὔμορφος, κοινόν. Πλάτων μέντοι ἐν νόμοις, καὶ Ξενοφῶν, εὐμορφίαν λέγουσιν. Σ. 8. 6. ἔρωτα — οὐ ψυχῆς, ἀλλ' εὐμορφίας.

εὐνάζειν, *in cubili collocare*. K. 9, 3. ceruas ἀγούσας τοὺς νεβροὺς — οὗ ἂν μέλλῃ ἑκάστη τὸν ἑαυτῆς εὐνάσειν. Ita Steph. edidit pro lectione edd. vett. quam etiam Zeunius recepit, εὐνάσκειν. §. 4. τὸν νεβρὸν ὅπου εἶδεν εὐνασθέντα.

εὐνάζεσθαι, *cubare*. De venatoribus, K. 12, 2. εὐνάζεσθαι σκληρῶς δυνατοὶ ἔσονται.

εὐναῖος quater legitur in Κυνηγ. v. δρομαῖος, vbi explicatum est.

εὐνάσιμος, *cubili aptus*. K. 8, 4. παραλείπεται εὐνάσιμα πολλά, np. χωρία.

* εὐ-

* **εὐνάσκειν**, v. εὐνάζειν.

εὐνὴ, ¶ 1) *locus in quo cubari poteſt.* Π. 5, 2, 7. κλίναι ὑμῖν εἰσιν, ὁπόσαι γένοιντ' ἂν εὐναὶ ἐπὶ γῆς. ¶ 2) *luſtrum, cubile leporis.* Aπ. 3, 11, 8. K. 6, 16. ἀφίξονται canes πρὸς τὴν εὐνὴν τοῦ λαγώ. Sic K. 5, 9. lepus ποιούμενος εὐνήν. Leuncl. et Wels. ὁ ποιούμ. quod non placet Zeunio, qui ποιούμενος explicat per ποιεῖται, vt omiſſum ſit ἐστί. Videtur autem εὐνὴν ποιεῖσθαι h. l. eſſe *iacere*, vt Fr. Portus exponit, non: *ſibi ſtruere cubile*, vt Leuncl. vertit. ¶ 3) *cubile apri.* K. 10, 7. 9. ¶ 4) *ſtragula.* Ammonius in v. λέχος· λέχος ἐστὶν ἡ κλίνη· εὐνὴ δὲ, ἡ ἐπὶ ταύτης στρωμνή. Sic quoque Thom. Mag. in v. λέχος, cuius interpretes oſtendunt, vanum eſſe hoc discrimen. Π. 8, 8, 8. τὰς εὐνὰς οὐ μόνον ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστρώννυσθαι, ἀλλ' ἤδη τῶν κλινῶν τοὺς πόδας — τιθέασιν. §. 9. ¶ 5) *lectus dormitorius.* Poll. 6, 10. τὸ δὲ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ στρωμνὰ ἐνῆν, εὐνὴν καὶ κοίτην ὠνόμαζον. Cf. Heſych. et Etymol. M. Aγ. 5, 2. E. 2, 4, 4. ἄλλους ἐπικαταλαβόντες ἐν ταῖς εὐναῖς. O. 10, 8. 11, 14. ἀνίστασθαι ἐξ εὐνῆς. Σ. 9, 7. εἰς εὐνὴν ἀπιόντας dormitum.

εὐνοεῖν, *beneuolentia complecti.* Π. 8, 2, 1. οὐ ῥᾴδιον — εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις — ὡς φιλοῦσιν καὶ εὐνοοῦσιν. O. 12, 5. τὸ εὐνοεῖν, sc. τὸν ἐπίτροπον, ἐμοὶ (domino) καὶ τοῖς ἐμοῖς.

εὔνοια, ¶ 1) *beneuolentia.* Heſych: εὔνοια· φιλία. ¶ a) amicorum, Aπ. 2, 6, 20. ἐν τίσιν ἀνθρώποις εὔνοια καὶ πίστις ἔσται; §. 34. v. εὐνοϊκῶς. O. 11, 8. ¶ b) ſodalium, Iερ. 6, 3. μηδεμίαν ἐνορᾶν εὔνοιαν ἐμοὶ παρ' αὐτῶν. cf. ἐνδείκνυσθαι. ¶ c) dei. Thom. Mag. εὔνοια, καὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα, vt εὐμένεια. Λ. 13, 3. προλαμβάνειν βουλόμενος τὴν τοῦ θεοῦ εὔνοιαν. Margg. ἔννοιαν. ¶ d) regis, Π. 8, 2, 11. p. 488. εὐεργετῶν ἀνθρώπους εὔνοιαν ἐξ αὐτῶν κτῶμαι καὶ φιλίαν. ¶ e) inferiorum erga ſuperiores. Thomas: εὔνοια, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος πρὸς τὸν μείζονα. Sic militum in imperatorem, Π. 1, 5, 7. p. 55. τῇ ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὐνοίᾳ. A. 2, 6, 7. φιλίᾳ καὶ εὐνοίᾳ ἑπομένους οὐδέποτ' εἶχεν. viam monſtrantis in exercitum, A. 4, 7, 15. τούτου ἕνεκα, οὐ τῆς τῶν Ἑλλήνων (i. e. εἰς

τοὺς Ἕλληνας) εὐνοίας. ministrorum et seruorum in dominum, Π. 3, 1, 16. ὑπηρέται — εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ τῇ ἐμῇ (i. e. εἰς ἐμὲ) τὸ δέον συλλαμβάνοιεν; A. 1, 8, 20. eunuchus ἐτετίμητο ὑπὸ Κύρου δι' εὔνοιάν τε καὶ πιστότητα. O. 12, 5. de ἐπιτρόπῳ· εὔνοιαν δεήσει αὐτὸν ἔχειν σοὶ καὶ τοῖς σοῖς — ἄνευ γὰρ εὐνοίας τί ὄφελος; §. 7. b) canum, Π. 8, 2, 3. τὸν σῖτον — ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἐμποιεῖν τινα εὔνοιαν. ¶ 2) promtus animus, studium erga aliquem. A. 7, 7, 26. εὔνοιαν ἀποδείκνυσθαι. Praecedebat προθυμίαν. Oppon. κακόνοια.

εὐνοϊκῶς, beneuole, amice. Suid: εὐνοϊκῶς· φιλικῶς. πιστῶς. Π. 4, 4. 3. ἰὸν ὡς ἡμᾶς εὐνοϊκῶς. 8, 4. 1. αὐτὸν — τιμῶντες εὐνοϊκώτατα. Aπ. 2, 2, 12. ἵνα — εὐνοϊκῶς ἐγγύθεν βοηθῇ σοι. 3, 11, 10. osculari οὐ μόνον μαλακῶς, ἀλλὰ καὶ εὐνοϊκῶς. Σ. 8. 18. εὐνοϊκῶς διαλέγεσθαι. Sic εὐνοϊκῶς ἔχειν, beneuolo animo esse. Π. 8, 3, 19. ἀγνοεῖν εὐνοϊκῶς ἔχοντας. Ιπ. 6, 2. c. dat. A. 1, 1, 5. ὡς εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ. E. 4, 4, 15. c. πρὸς, Aπ. 2, 6, 34. εὐνοϊκῶς ἔχεις πρὸς αὐτὸν — αὐτῷ μοι ἐγγίγνεται εὔνοια πρὸς οὓς ἂν ὑπολάβω εὐνοϊκῶς ἔχειν πρὸς ἐμέ. O. 9, 12.

εὐνομεῖσθαι, bonis legibus et institutis uti, bene constitutum esse. v. Thom. Mag. et Suid. Sed apud Xenophontem non nisi de ciuitatibus dicitur. Aθ. 1, 8. ὁ δῆμος οὐ βούλεται εὐνομουμένης τῆς πόλεως δουλεύειν — ὃ νομίζεις οὐκ εὐνομεῖσθαι, non recte constitutum esse. O. 9, 14. ἐν εὐνομουμέναις πόλεσιν.

εὐνομία, bona instituta, bonus reip. status. v. Hesych. in h. v. et Thom. Mag. in v. νομή. Describitur Aθ. 1, 9. E. 4, 4, 6. Κόρινθον — εὐνομίᾳ χρωμένην.

Εὔνομος, Eunomus. E. 5, 1, 5 - 9. nauarchus Atheniensium, vincitur a Gorgopa.

εὔνους, beneuolus, fauens. ¶ 1) minor maiori. v. εὔνοια. a) milites duci. A. 2, 6, 10. b) ciues regi, Π. 8, 3, 3. ὅπως τε οἱ εὖνοι κάλλιστα ἰδεῖν ποιοῖτο τὴν ἐξέλασιν. Oppon. δυσμενέσι. Sic O. 6, 10. περὶ τοὺς ἀρίστους καὶ εὐνουστάτους παρέχεσθαι τῷ κοινῷ. c) serui dominis, Aπ. 2. 4, 5. ἀνδράποδον εὔνουν καὶ παραμόνιμον. Sic fere 2, 10, 3. O. 7, 37. ἣν μέλλωσι serui εὐνούστεροι ἢ πρόσθεν ἔσεσθαι. 9, 5. 12. 7. 8. 15, 5. ¶ 2) maior minori. v. εὔνοια. np. rex ciuibus et parentes

tes liberis, Π. 8, 5, 12. Cambyſes dicit: *ἄνδρες Πέρσαι, καὶ σὺ, ὦ Κῦρε, ἐγὼ ἀμφοτέροις ὑμῖν εὔνους εἰμί.* Απ. 2, 2, 10. *ταύτην* (matrem) *εὔνουν σοὶ οὖσαν.* ¶ 3) reges et peregrini aliis nationibus et populis, Αγ. 8, 3. rex Perſarum *ἦν φίλος Λακεδαιμονίοις καὶ τῇ Ἑλλάδι, εὔνους ἂν φαίνηται.* A. 7, 7. 18. *τούτους* (Graecos) *αὐτοῖς* (populis a Seutha victis) *εὐνουστέρους εἶναι ἢ σοί.* 2, 4. 9. *Ἀριαῖος καὶ Ἀρταῖεζος πιστοὶ ὄντες Κύρῳ, καὶ ὑμῖν* (Graecis) *εὖνοι.* Cl. 3, 3, 2. Sic aduenae inquilinis, Πο. 2, 5. (*τοὺς μετοίκους*) *εὐνουστέρους ποιεῖσθαι.* it. §. 7. ¶ 4) amicus amico, a) A. 1, 9, 12. *φίλους ὅσους ποιήσαιτο, καὶ εὔνους γνοίη ὄντας.* §. 17. *κρίνειν τοὺς πιστοὺς καὶ εὔνους.* 7, 2, 17. *φίλους εὔνους ἔφη νομίζειν.* Απ. 1, 2, 52. Απολ. 27. *τοῖς ἐμοῖς εὔνοις λυπητέον,* i. e. *φίλοις.* Steph. mauult *τοῖς ἐμοὶ εὔνοις.* ¶ b) partes in re publ. partibus, Αϑ. 3, 10. *ἐν οὐδεμιᾷ πόλει τὸ βέλτιστον εὔνουν ἐστὶ τῷ δήμῳ, τὸ κάκιστον — εὔνουν τῷ δήμῳ, ὅμοιοι τοῖς ὁμοίοις εὔνοί εἰσι.* ¶ c) populares popularibus, A. 5, 6, 1. ¶ d) offenſus offenſori, Π. 4, 6, 2. p. 258. *οὐκ ἄν ποτε ἐγὼ τούτῳ* (qui ſilium meum interfecit) *δυναίμην εὔνους γενέσθαι, reconciliari.* Sic E. 1, 4, 5. *ἑώρα* Alcibiades *ἑαυτῷ εὔνουν οὖσαν* (*τὴν πόλιν*), *reconciliatam.* ¶ 5) Praeterea varie dicitur, vt Π. 5, 4, 15. *εὐνουστέροις τοὺς ἵππους δοὺς ἢ νῦν σοι εἶχον.* A. 7, 3, 9. *εὔνους δέ σοι ὢν παραινῶ.* O. 12, 8. *ἑαυτοῖς εὖνοι πάντες — ἄνθρωποι.*

εὐνοῦχος, *caſtratus, ſpado.* Moeris p. 347. *σπάδων, κοινόν· εὐνοῦχος, Ἑλληνικῶς.* Contra Thom. Mag: *εὐνοῦχος. τὸ δὲ σπάδων, Ἀνάττικον.* it. *σπάδων οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ εὐνοῦχος.* Heſych. et Etymol. M. *εὐνοῦχος· σπάδων, τομίας.* De eunuchorum origine, et cur Cyrus eos ſibi miniſtros atque corporis cuſtodes elegerit (*τοὺς περὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα θεραπευτῆρας ἐποιήσατο εὐνούχους*), notabilis locus eſt Π. 7, 5, 20-23. cf. d'Ollincan (i. e. Ancillon) traité des eunuques, 1707. 12. et Donat. ad Terent. Eun. 1, 2, 87. Erant gynaeceis praefecti omninoque miniſtri aulici valde honorati. Herodotus 8, 105. *παρὰ τοῖσι βαρβάροισι τιμιώτεροί εἰσι οἱ εὐνοῦχοι, πίστιος εἵνεκα τῆς πάσης τῶν ἐνορχέων.* cf. 3, 130. Dan. Heinſius in Heſiodi opera et dies c. 6.

6. p. 134. et Dorvill. ad Charit. p. 484. Sic praesto sunt Pantheae, Π. 6, 1, 18, cum Araspes ei vim inferre voluisset, haec *πέμπει τὸν εὐνοῦχον* (*eunuchum sibi custodem et ministrum additum.* Haec enim est vis articuli.) *πρὸς τὸν Κῦρον καὶ κελεύει λέξαι.* §. 19. 6, 4, 4. *οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ θεράπαιναι αὐτὴν ἀπῆγον.* 7, 3, 1. sepulcrum fodiunt domino mortuo, Pantheae marito. §. 5. 6. cum Panthea se interfecisset, iidem se interficiunt, sepulturam nacti prope eius sepulcrum, cum inscriptione *σκηπτούχων.* quam lectionem pro *εὐνούχων* ex optimis editt. defendunt Hutch. et Leuncl. qui etiam ostendit, eunuchos reuera fuisse regum sceptrigeros. Gadatas regulus vocatur *εὐνοῦχος*, Π. 5, 2, 13. Paulo ante est: rex *συμπίνοντα παρ' ἑαυτῷ — ἐξέτεμεν.* 5, 3, 6 — 10. 6, 1, 1.

Εὔξεινος Πόντος, *Pontus Euxinus.* Π. 8, 6, 10. *τὴν ἀρχὴν ὥριζεν αὐτῷ* (Cyro) — *πρὸς ἄρκτον ὁ Εὔξεινος πόντος.* 8, 8, 1. A. 4, 8, 17. Graeci veniunt *εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ.* (Antea eum videntes clamauerant; *θάλαττα, θάλαττα.* v. 4, 7, 17. seq.) 5, 1, 1. O. 20, 27. [illegible] *πόντος.*

Εὔξενος, *Euxenus*, harmostes in Asia relictus ab Agesilao, E. 4, 2, 8.

εὔξεστος, *bene politus, egregie fabricatus.* Σ. 4, 6. ex Homero: *εὐξέστου ἐπὶ δίφρου.*

εὐξύμβολος, *in pactis faciendis facilis, is quocum facile commercia habere possis.* Hesych: *εὐσύμβολον· εὐσυνάλλακτον.* v. Olear. ad Philostrat. p. 40. Απ. 2, 6, 5. *εὔορκος καὶ εὐξύμβολος.* Ernest. *comis, fidelis.* v. *δυσξύμβολος.*

Εὐοδεὺς v. Ἐνοδίας.

εὔοδος, *facile peruius, expeditus.* A. 4, 8, 10. *ᾗ ἂν εὔοδον ᾖ*, (np. *ὄρος*) *ταύτῃ ἄξει.* 5, 8, 8. *τῇ μὲν ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον τὸ ὄρος.* Antea erat *προσβατόν.* c. dat. A. 4, 2, 7. *εὐοδωτάτη ἦν τοῖς ὑποζυγίοις*, np. *ὁδός.* Alberti huc trahit Hesych: *εὔοδος· ἀγαθή.*

***εὐοπλία**, *insignis armatura.* Ιερ. 9, 6.

εὔοπλος, *armis bene instructus.* Π. 5, 5, 2. *τοὺς εὐιπποτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους.* Hic tamen *εὐοπλ.* in nonnullis deest. 6, 2, 8. A. 2, 3, 2. E. 4, 2, 8. Ιερ. 5, 4. 11, 3.

εὐορκεῖν, *iusiurandum non*

non violare. E. 1, 7, 10. p. 57. de iudicibus: ὑμεῖς κατὰ τὸν νόμον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινεῖτε. 2, 4, 20. Απ. 1, 1, 18. vbi ed. Caſtal. et all. habent εὐορκίαν pro εὐορκεῖν. cf. ἐπιορκεῖν.

εὐορκία, *ſancta iurisiurandi obſeruatio.* v. εὐορκεῖν.

εὔορκος, *iusiurandum ſeruans.* E. 2, 4, 29. εὔορκοι καὶ ὅσιοι in foedere. Απ. 2, 6, 5. εὔορκος καὶ εὐξύμβολος. Ruhnken. emendat εὔοργος, *mitis, lenis.* All. malunt αὐτάρκης. cf. ſupra ἔνορκος, quocum confunditur.

εὐόφθαλμος, ¶ 1) *bonis oculis praeditus.* Poll. 2, 52. εὐόφθαλμος καὶ εὐοφθαλμότερος, ὡς Ξενοφῶν. Σ. 5, 5. καρκίνον εὐοφθαλμότατον εἶναι. ¶ 2) *pulchros oculos habens.* Π. 8, 1, 14. ὑποχρίεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς — ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνοιντο. Harpocrat: εὐοφθάλμως· εὐπρεπῶς.

εὐοχεῖσθαι. Ιπρ. 8, 4. οἱ εὐοχούμενοι ἵπποι. Suidas: εὐοχεῖται ἀντὶ τοῦ καλῶς ἡνιοχεῖται. Vnde Camerar. vertit: *equi commodae vecturae.* Leuncl. εὐοχούμενοι Graecum eſſe negans vult diuiſim ſcribi: εὖ ὀχούμ. et vertit: *ad equitationis laborem idonei.* Sed ſunt haud dubie *equi bene habiti,* ut reddidit Ribittus, i. e. *bene nutriti.* Nam ſtatim ſequitur: μὴ ἐκπεπονημένοι δέ. v. ἐκπονεῖν nr. 2. Deinde ὀχὴ eſt i. q. τροφὴ auctoribus grammaticis antiquis. Denique ita intellexiſſe videtur librarius Cod. Lipſ. in quo eſt εὐωχούμ. cf. Gramm.

εὐπαγής, *firmus, bene compactus.* K. 2, 8. σχαλίδες εὐπαγεῖς. Cf. εὐπαχής.

εὐπάθεια, *voluptas.* Αγ. 9, 3. τὴν εὐπάθειαν in victu et ſomno — εὐπορωτέραν ἐπετήδευσεν. 11, 9. οὐ καρτερίαν τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' εὐπάθειαν νομίζειν. In malam partem accipitur Απολ. 18. τὰς εὐπαθείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πορίζεσθαι, *delicias, cibos delicatos.*

εὔπαλτα, v. παλτόν.

***εὐπαράπειστος**, *qui facile falſa perſuaſione decipitur.* Ita Portus in indice. Sed melius vertitur: *cui facile perſuadetur, qui facile flecti poteſt.* Αγ. 11, 12. ἐχθροῖς μὲν δυσεξαπάτητος, φίλοις δὲ εὐπαραπειστότατος. Hanc lectionem probat quidem Kuſter. ad Heſych. in v. ἄπιστος. Sed vera lectio

libro

librorumque bonorum eſt εὐπαραπιστότατος. cf. ἀπιστεῖν.

εὐπατρίδης, *patricius, nobilis*. Schol. Sophocl. Electr. 25. εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατρὶς περιφανὴς καὶ τὸ γένος, — εὐπατρίδαι δὲ παρὰ Ἀττικοῖς οἱ αὐτόχθονες, (Cf. Moeris p. 141. Heſych. et Phauorin.) καὶ κατὰ τοῦτο περιφανεῖς, οἷον οἱ εὖ ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος, ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς ἐπιπλέον τῶν εὐπατριδῶν. ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής, οὐ μὴν εἴ τις εὐγενής, εὐπατρίδης. Hi patricii erant primae Athenienſium claſſis e tribus illis, in quas Theſeus totam multitudinem deſcripſerat. v. Plutarch. Theſ. c. 25. p. 11. ed. Wechel. Σ. 8, 40. τὰ μέγιστα σοὶ ὑπάρχει· εὐπατρίδης εἶ, ἱερεὺς θεῶν. Cf. Etymol. M. et Poll. 8, 111. Sed O. 1, 17. πάνυ εὐπατριδῶν δοκούντων εἶναι, videtur idem eſſe quod εὐγενής ſenſu latiori: *bono loco natus*. Oppon. ὅμιλοι. Heſych. et Phauorin: ἐξ εὐπατριδῶν· ἐξ εὐγενῶν. Suid: εὐπατρίδαι· εὐγενεῖς.

***εὐπαχής**, *obeſus, carnoſus*. K. 4, 1. ὑποκώλια in canibus εὐπαχῆ. Cf. Poll. 5, 59. K. 5, 30. lepus habet μηροὺς εὐπαχεῖς. Cf. Poll. 5, 70. In vtroque Pollucis loco eſt εὐπαγῆ et εὐπαγεῖς. Sed Jungermann. et Hemſterhuſ. ibi ex MS. et Xenophonte reſtituerunt εὐπαχῆ et εὐπαχεῖς. Cf. Gramm. qui eundem errorem notat in Oppian. 1, 188. et de vtroque vocabulo, tam εὐπαγής quam εὐπαχής ſ. εὐπαχής, quaedam adſpergit. Zeunius in Xenophonte praetulit εὐπαγῆ et εὐπαγεῖς.

εὐπειθής, ¶ 1) *obediens, moriger us*. Ιε. 4, 51. πόλιν — εὐπειθῆ παρέχων καὶ εὔτακτον. A. 3, 1. Απ. 3, 5, 5. De militibus, Cf. Poll. 1, 180. Απ. 3, 4, 8. v. κατήκοος, cui iungitur. Ιπ. 1, 7. §. 24. εὐπειθεῖς εἶναι τοὺς ἀρχομένους equites. Vett. edd. εὐπιθ. c. dat. Π. 2, 1, 9. ἑαυτὸν παρέχειν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι. ¶ 2) De equo: *tractabilis*. Heſych: εὐπειθεῖς· πειθηνίους. Cf. Poll. 1, 185. Απ. 4, 2, 25. εὐπειθὴς ἢ δυσπειθής. Σ. 2, 10. οὐ τοὺς εὐπειθεστάτους, ἀλλὰ τοὺς θυμοειδεῖς ἵππους.

εὔπειστος, v. εὔπιστος.

***εὐπερίσπαστος**, *qui facile circumflecti poteſt*. v. Gramm. K. 2, 8. σχαλίδες εὐπερίσπαστοι. Fr. Portus:

Portus: *quae facile possunt conuerti.*

εὐπέτεια, (poet. Steph.) *facilitas.* O. 5, 5. ἡ γῆ — καὶ κυσὶν εὐπέτειαν τροφῆς παρέχουσα, *alimentorum facilitatem et copiam.*

εὐπετής (poet. Steph.), ¶ 1) *facilis.* Π. 5, 2, 2. ἦ ἡ πρόσοδος ad castellum εὐπετεστάτη. O. 12, 14. synon. est ῥᾴδιον, a quo Ammonius p. 122. εὐπετὲς distinguit. c. inf. Ιπ. 6, 16. εὐπετὲς εἶναι ἀναβῆναι. ¶ 2) *facilitatem afferens, commodus.* Π. 4, 3, 3. ἐκεῖνο ἐκ εὐπετές, τὸ, ὅ τι ἂν δέῃ ὅπλον φέρειν, τὸν ἵππον τῦτο συμφέρειν.

εὐπετῶς (poet. Port.), ¶ 1) *facile.* v. Hesych. Π. 8, 3, 14. τάφρον περιβάλλονται εὐπετῶς διὰ τὴν πολυχειρίαν. Vbi potest etiam simul ad celeritatem referri. §. 21. εὐπετῶς αὐτῶν κρατῆσαι. ¶ 2) *aequo animo, non moleste.* Απ. 2, 1, 6. ταῦτα (ψυχῇ καὶ θάλπῃ) εὐπετῶς φέρειν. ¶ 3) *nemine impediente,* fere i. q. ταχύ. A. 3, 2, 6. τὰς μεγάλους ταχὺ μικρὰς ποιεῖν, καὶ τὰς μικρὰς — σώζειν εὐπετῶς dicuntur dii. 1, 4, 3, 16. Αγ. 2, 18. E. 6, 1, 4. p. 360. ¶ 4) *celeriter.* A. 4, 7, 7. ἀνεχάζετο εὐπετῶς. E. 7, 1, 10. εὐπετῶς ἀναπηδῶντες in equos. ¶ 5) *expedite, apte, commode.* Ιπ. 6, 12. τὸν εὐπετῶς ἀναβιβάζοντα. ¶ 6) *recte, bene, merito.* A. 2, 5, 3. p. 114. βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστι τιάραν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἴσως ἂν — καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι. ¶ 7) *apte, cohaerenter.* Π. 2, 1, 13. λίθων καὶ ξύλων — κἂν ὁπωσῦν καταβεβλημένα τύχῃ, συναρμόσαι ταῦτα εὐπετῶς, h. e. εὐθέτως, ἀρτίως, interprete Hesychio.

*εὐπιθής v. εὐπειθής.

εὔπιστος, *obediens.* Π. 1, 2, 12. πλεῖστοι — εὐπιστότατοι. Wells. auctoritate Leunclauii male edidit εὐπειστ. v. Steph. et Hutch. ad h. l. et Valckenar. ad Herodot. 6, 108. it. supra ἀπιστεῖν. Sic 2, 1, 11. εὐπειστότατοι est ex mala emendatione Leuncl. Nam libri ceteri omnes habent εὐπιστ. Ιπ. 9, 3. εὐπιστότερον τὸ ἱππικὸν ποιῆται. Leuncl. malebat εὐπειστ.

εὐπλατής, *satis latus, peramplus.* v. Gramm. K. 10, 3. λόγχας εὐπλατεῖς. Hunc locum respexit Pollux 5, 20.

εὔπνους, *facile spirans.* Pollux 2, 77. μυκτῆρες εὐπνοώτεροι παρὰ Ξενοφῶντι, ap. Ιπ. 1, 10. Idem Pollux

lux 1, 194. nomen εὔπνους habet in laudibus equi.

εὐποδία, *pedum bonitas*. Pollux 9, 161. καὶ ἡ παρὰ Ξενοφῶντι εὐποδία. Cf. 1, 194. Ιπ. 1, 3. οἱ παχεῖς πολὺ τῶν λεπτῶν διαφέρουσιν εἰς εὐποδίαν.

εὐποιεῖν v. ποιεῖν nr. 20.

εὐποιητέος, *beneficiis afficiendus*. Απ. 2, 6, 27. οἱ συμμαχεῖν ἐθέλοντες εὐποιητέοι.

εὐπόλεμος, *bellicosus*. Πο. 4, 51. εὐπολεμοτέραν γενέσθαι (τὴν πόλιν). Cf. δοκεῖν nr. 5. de loco O. 4, 3.

εὐπορεῖν, ¶ 1) *rerum necessariarum copiam* s. *commeatum habere*. Π. 1, 6, 10. ὅτε μάλιστα εὐπορῇς. Απ. 2, 7, 4. O. 20, 2. τὰς μὲν εὐπορεῖν, τὰς δ' ἀπόρους εἶναι. Plenius c. gen. Πο. 6, 1. ὁ δῆμος τροφῆς εὐπορήσει. E. 1, 6, 13. σίτων οὐδαμόθεν ἦν εὐπορῆσαι. ¶ 2) *copiam habere*. Λ. 11, 2. τούτων (artificum) ἐπὶ στρατιᾶς εὐποροῦσι. ¶ 3) *nancisci*. E. 1, 1, 6. ἵππων εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν.

εὐπορία, ¶ 1) *opum et pecuniae copia*. Π. 3, 3, 6. εὐπορία τις προσγεγένηται, καὶ ἔχομεν ἀφ' ὧν τιμᾶν. Plene E. 4, 8, 28. πολλὴν εὐπορίαν χρημάτων. Sic Leuncl. et Hutch. explicant A. 7, 6, 26. πολλὴ ὑμῖν εὐπορία φαίνεται, καὶ πλεῖτε ἔνθα δὴ ἐπιθυμεῖτε. Sed fortassis in vniuersum est *felix status*, vel *facultas*, *libera potestas*. §. 27. oppon. ὅτε ἐν ἀπόροις ἦμεν. ¶ 2) *ars rei familiaris recte administrandae*, vel *bonus ordo*, *facilitas res inueniendi*. O. 9, 1. vid. ἀμηχανία. ¶ 3) Legitur pro πάρεστι. v. παρεῖναι nr. 1.

εὔπορος, ¶ 1) *facilis meatu*, *expeditus*. A. 2, 5, 2. p. 110. ὁδὸς εὔπορος. (Cf. Poll. 3, 96.) 5, 1, 8. E. 6, 5, 42. Sic neutrum, omisso χωρίον, A. 3, 5, 11. ἐντεῦθεν εὔπορον εἶναι, ὅποι τὶς ἐθέλει πορεύεσθαι. Ιπ. 4, 4. ἐπὶ τὰ εὔπορα. Sic A. 6, 5, 11. pro ἀνεύπορα rescripserunt viri docti ἂν εὔπορα. ¶ 2) *facile parabilis*. Αγ. 9, 3. εὐπάθειαν ῥᾴονα καὶ εὐπορωτέραν. ¶ 3) *facilis*. Π. 6, 1, 28. ἔγνω εὔπορον οὖσαν τὴν ἀγωγὴν, *facilem esse hanc vehendi rationem*. Λ. 11, 8. εὐπορώτατα — ποιοῦσι — δοκοῦντα χαλεπὰ εἶναι. E. 7, 5, 8. ¶ 4) *rerum necessariarum copia instructus*, *opulentus*. v. Ammon. in v. πλούσιος p. 114. sed etiam p. 113. et Thom. Mag. O. 3, 8. τοὺς μὲν εἰς ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδείων ἐληλυθότας — τοὺς δὲ

καὶ

καὶ πάνυ εὐπόρους ὄντας. Plenius Απ. 4, 6, 14. ὁ χρήμασιν εὐπορωτέραν τὴν πόλιν ποιῶν. Fr. Portus: *qui reip. vectigalia auget.* Sic Πο. 4, 51. ¶ 5) O. 9, 5. ſerui, coniugio et familia aucti, εὐπορώτεροι πρὸς τὸ κακουργεῖν γίγνονται, *maiorem facultatem habent.* Leuncl. et Fr. Portus vertit *fiunt inſtructiores.* ¶ 6) *res neceſſarias ſuppeditans.* Λ. 9, 2. ἡ ἀρετὴ εὐπορωτέρα καὶ ἰσχυροτέρα. ¶ 7) *qui ſe facile expedit e rerum difficultate, prudens et ad agendum idoneus.* E. 6, 3, 6. εὐπορώτεροι ἐνίοτε γίγνεσθαι ἁμαρτάνοντες. ¶ 8) Legitur perperam pro ἄπορος. v. ibi nr. 4.

εὐπόρως, ¶ 1) *facile.* Π. 1, 6, 9. ἀγωνιστέον πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα, ὧν οὐ ῥᾴδιον εὐπόρως περιγενέσθαι. ¶ 2) *ſine difficultate et confuſione.* Π. 8, 5, 18. ἐκτεῖναι φάλαγγα εὐπόρως. O. 8, 10. ¶ 3) *large, vel nemine impediente.* E. 5, 4, 57. εὐπόρως σῖτον παρεκομίζοντο.

εὔπους, *pedibus valens, duros pedes habens.* Eſt in laudibus equi. v. Poll. 1, 194. Ιπ. 1, 3. 17. 3, 12. vbi Zeun. malit εὔνους, np. τῷ ἀναβάτῃ, quia ſtatim ſequitur πειθήνης. De canibus, v. Poll. 5, 60. K. 3, 2. 4, 6. εὔποδες ſunt, ἐὰν τῇ αὐτῇ ὥρᾳ μὴ καταῤῥηγνύωνται αὐτῶν οἱ πόδες τὰ ὄρη θεουσῶν. §. 10. εὔποδες γίγνονται per aſpera loca et montes ductae.

εὐπραγεῖν, *bene agere, felicem eſſe.* Απολ. 27. ὡς εὐπραγοῦντος ἐμοῦ ὑμῖν εὐθυμητέον. Quanquam Thomas Mag. in v. εὖ λέγειν dicit: εὖ πράττει (κρεῖττον) ἢ εὐπραγεῖ.

εὐπραγία, *fortuna proſpera.* O. 9, 12. τῆς εὐπραγίας αὐτῇ μεταδιδόντες.

εὔπρακτος, *facilis factu.* A. 2, 3, 11. ἵνα μοι εὐπρακτότερον ᾖ — ὑμῖν διαπράξασθαι.

εὐπραξία, ¶ 1) *actio bona, recte factum.* Απ. 3, 9, 14. diſtinguitur ab εὐτυχίᾳ, et ita deſcribitur: τὸ μαθόντα τι καὶ μελετήσαντα εὖ ποιεῖν. ¶ 2) *res ſecundae,* i. q. εὐτυχία, interprete Suida. Αγ. 11, 10. ἐν ταῖς εὐπραξίαις σωφρονεῖν — ἐν τοῖς δεινοῖς εὐθαρσής. E. 4, 8, 4. ἐν ταῖς εὐπραξίαις πιστὸς φαίνεσθαι οὐδὲν θαυμαστὸν, ὅταν δέ τινες ἐν συμφοραῖς — Απ. 3, 9, 8. permutatur cum εὐτυχία et εὐτυχεῖν.

εὐπρεπής, ¶ 1) *decorus, decens.* Πο. 1, 4. κάλλιστοι βωμοὶ — εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα. O. 15.

15, 13. εὐπρεπές ἐστι μαθεῖν. Wyttenbach. ad Plutarch de fera numinis vindicta p. 45. coniicit εὐπετές. ¶ 2) *pulcher, venustus.* Phauorin: εὐπρεπής· ὁ τὴν ὄψιν εὐπρόσωπος καὶ εὐειδής. A. 4, 1, 11. ἢ παιδὸς ἐπιθυμήσας, ἢ γυναικὸς τῶν εὐπρεπῶν, h. e. τινὸς ἐκ τῶν εὐπρ. Απ. 2, 1, 22. (γυναῖκα) εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν καὶ ἐλευθέριον. Ιπ. 1, 4. ἵπποι in equo — εὐπρεπέστεροι φαίνονται.

εὐπρόσοδος, v. omnino Thom. Mag. Dicitur autem ¶ 1) De locis: a) *aptus, patens commeationi.* Ἡ. 6. 1. 14. ἐκάθητο στράτευμα, ἔνθα ᾤετο ὑγιεινότατον καὶ εὐπροσοδώτατον εἶναι (i. e. τόσοις ὅσα) ἔδει προσκομίζεσθαι. Hic intelligi poteſt χωρίον. Sed poſſunt etiam illa adiectiua ad στράτευμα referri. b) *facilis acceſſu hoſtibus.* A. 5, 4, 17. χωρία — τὰ εὐπροσοδώτατα hoſtibus. E. 6, 5, 24. ¶ 2) De homine, *ad quem facile aditus patet.* Αγ. 9, 2. Ageſilaus πᾶσιν εὐπρόσοδος.

εὐπρόσωπος, *honeſta facie praeditus, formoſus.* Suid: εὐπρόσωπος· εὔμορφος. Απ. 1, 3, 10. Ἀλκιβιάδου υἱὸν — εὐπροσωπότατον καὶ λευκότατον.

εὑρετὸς, *qui inueniri pot.* eſt. Απ. 4, 7, 6. ἔτι γὰρ εὑρετὰ ἀνθρώποις αὐτὰ ἐνόμιζεν.

εὕρημα, ¶ 1) *inuentum.* Αγ. 10, 2. καλὸν εὕρημα ἀνθρώποις στάθμη καὶ κανών. Απ. 3, 10, 9. καλὸν τὸ εὕρημα, τῷ (Hindenb. et Erneſti e MS. legit τὸ) τὰ δεόμενα σκέπης σκεπάζειν τὸν θώρακα. c. gen. K. 3, 7. τὰ τῶν ἄλλων κυνῶν εὑρήματα, *veſtigia a reliquis canibus inuenta.* ¶ 2) *lucri loco*, fere i. q. ἕρμαιον. Suidas explicat praeter alia per ἐπίτευγμα, Heſych. et Phauorin. per ἐπιτυχία. A. 7, 3, 6. εἰ μισθὸν προλήψοιτο, εὕρημα ἐδόκει εἶναι. ¶ 3) *commentum, excogitatio.* Suidas: βούλευμα. Heſych: ἐπινόημα. A. 2, 3, 11. εὕρημα ἐποιησάμην, εἰ τὰς συνθήκας — αἰτήσασθαι, *rationem excogitare coepi, qua.* v. Dieſig. V. M. p. 428. Alii exponunt *in lucro poſui.* Dubito an recte. ¶ 4) *ſtudium.* Suid: ἐπιτήδευμα. K. 1, 1. τὸ εὕρημα θεῶν — ἄγραι καὶ κύνες. Leuncl. *inuentum*, etiam non male.

εὖριν et εὖρις, *ſagax.* Etymol. M. in h. v. poſtquam docuit, oxytona in compoſitione fieri paroxytona, addit haec: εὔρινον

ρίνων κυνῶν — ἤτοι τὴν ὄσφρησιν ἐχόντων ὀξυτάτην — Ξενοφῶν ἐν τῷ κυνηγετικῷ κελεύει κύνας ἐκλέγεσθαι εὔρινας, ἵνα ὀσφραίνωνται τὰς λαγῶς. Est ergo inter laudes canum. v. Poll. 5, 60. K. 4, 6. κύνες εὔρινες — εὔρινες δὲ, ἐὰν τοῦ λαγὼ ὀσφραίνωνται.

εὔριπος, *fretum*. E. 1, 6, 16. ἐς τὸν εὔριπον τῶν Μιτυληναίων.

εὑρίσκειν, ¶ 1) *inuenire quaesita*. Π. 4, 2, 12. p. 215. δούλων ἀποδιδρασκόντων καὶ εὑρημένων. 4, 5, 11. σκηνὴν εὑρὼν, *vbi e pluribus delegeris*. Πο. 4, 4. ὅταν ὀλίγοι — ζητῶσιν, ὀλίγα τὰ χρήματα εὑρίσκεται in metallis. §. 26. 30. 31. in quibus duobus locis positum est sine accusatiuo. Intelligi potest χρήματα. Fortassis etiam huc referendus est locus ex Πο. 4, 29. infra nr. 9. allatus. Certe ἀγ. ἐργασίαν explicat Fr. Portus *materiam operi commodam*, Leuncl. *fructuosum opus excolendum*. Etiam §. 32. huc potest referri: τἀγαθὰ εὑρήσουσί τε καὶ φορήσουσι. E. 5, 3, 23. ἐπιζητοῦντες οὐχ εὕρισκον σῖτον. O. 20, 9. Sic de canibus in venatione, Π. 1, 6, 19. p. 80. ἐπεὶ εὑρεθείη lepus odoratu. Κυν. 3, 11, 8. τῇ ὀσμῇ αἰσθανόμενοι εὑρίσκουσιν αὐτάς. §. 9. K. 4, 10. 6, 4. 8, 6. 10, 23. Ferae dicuntur εὑρίσκεσθαι, K. 5, 33. ἰχνευόμενον. εὑρισκόμενον. 7, 7. 10, 19. c. ὑπὸ, K. 5, 16. εὑρισκόμενοι ὑπ' αὐτῶν. c. ἐκ, K. 5, 21. οἱ ἐκ (i. e. ἐν) τῶν ψιλῶν εὑρισκόμενοι. c. ὅθεν, K. 6, 18. ὅθεν εὑρίσκεται, *quibus in locis*. Fortasse vero, cum ὅθεν sit *quibus ex locis*, εὑρίσκεται rectius per praegnantiam explicetur: *e quibus latibulis excitatus inuenitur*. ¶ 2) *deprehendere non quaesita, nancisci*. A. 4, 4, 8. ἐχρίοντο. πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ηὕρισκον τὸ χρίσμα. Paulo post: ἐκ τούτων καὶ μύρον εὑρίσκετο. 7, 6, 19. ¶ 3) *excogitare*. Π. 2, 1, 2. p. 89. τί ἂν ἄλλο τὶς κρεῖττον εὕροι; 2, 2, 5. p. 120. ὅπλα — ἅ ἐστι πᾶσιν ἀνθρώποις (i. e. ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων) εὑρημένα, ὡς ἂν εὐφορώτατα εἴη. 7, 2, 4. ἀγαθόν τι σοι εὑρεῖν, *consilium reperire*. Paulo ante est συμβουλεῦσαι. 8, 8, 8. O. 5, 11. ἐπιμέλειαν ἡδίω τινὰ εὕρηκεν, *scit, nominare potest*. Ιπ. 12, 5. c. εἰς, Π. 1, 6, 12. p. 65. τὰς εὑρημένας (Marg. Steph. εἰρημένας) εἰς πόλεμον τέχνας. O. 20, 5. σοφόν τι εὑρη-

εὑρηκέναι εἰς τὰ ἔργα. cf. πρόφασις. c. dat. commodi, A. 3, 3, 11. ἣν τῷ σφενδονῶν ἐντεταγμένῳ — τινὰ ἀτέλειαν εὑρίσκωμεν. K. 12, 17. ¶ 4) *intelligere*. K. 12, 16. ὃ γὰρ εὑρίσκουσι, οἷον χρὴ τὸν ἀγαθὸν εἶναι. etc. Inprimis c. particip. pro inf. Π. 8, 1, 1. p. 463. εὑρήσετε — ταύτην ἥκιστα — ἀναγκαζομένην ὑπακούειν. Ιερ. 7, 12. Aπ. 4, 3, 14. O. 6, 4. ὠφέλιμα ὄντα εὑρίσκετο disputando. Σ. 8, 32. et c. aliis verbis, modum intelligendi declarantibus. Π. 2, 2, 7. εὑρήσεις, ἣν ὀρθῶς λογίζῃ, ἐμὲ ἀληθῆ λέγοντα. 3, 3, 6. σκοπούμενοι εὑρήσετε τὸ ἀγρυπνῆσαι etc. np. τῶν ἀγαθῶν αἴτια ὄντα f. εἶναι. 6, 2, 10. λογιζόμενος εὕρισκεν πλειόνων ἡμερῶν ἐσομένην ὁδόν. Πο. 5, 12. vbi εὑρήσει et γνώσεται ſynonyma ſunt. E. 7, 4, 2. λογιζόμενοι εὕρισκον οὐδὲν μεῖον — ἀγαθὸν, np. εἶναι f. ὂν f. ἐσόμενον. O. 2, 17. Σ. 8, 22. ¶ 5) *animaduertere*, vel *videre*. Π. 6. 3, 8. κρεῖττον, μείζονα οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας μείζονα εὑρίσκειν. 7, 5, 26. p. 460. ὑμᾶς καταγοῶν θεάσομαι, καὶ οὓς ἂν ὁρῶ (Marg. Steph. et libri Brodaei habent εὕρω) ἐπιτηδεύοντας. Aπολ. 5. ¶ 6) *cognita cauſſa ſtatuere*. Π. 1, 2, 7. iudices οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὑρίσκωσι. In praecedentibus eſt γνῶσι. ¶ 7) *ſibi parare, conſequi*. Aπ. 2, 1, 24. σκοπούμενος διέσῃ, τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σιτίον ἢ ποτὸν εὕροις. ¶ 8) *conficere, reditus et quaeſtum offerre*. De vectigalibus, Πο. 4, 40. ὅσα — χρήματα εὕρισκε (Ita Steph. emendauit pro εὑρίσκετε) τὰ τέλη. Ita etiam recte cum Zeunio accipi poteſt §. 25. ὅσον (np. ἀργύριον) τὸ τέλος εὕρισκε τῶν ἀνδραπόδων. E qua ratione τὸ τέλος eſt nominatiuus, et ſignificat *ſumtus in operas impenſos*. Cf. ἐφευρίσκειν. De rebus venditis, E. 3, 4, 24. πολλὰ χρήματα — ἃ εὗρε πλέον ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα. O. 2, 3. πόσου ἂν οἴει εὑρεῖν — τὰ σὰ κτήματα πωλούμενα; — εὑρεῖν ἄν μοι πέντε μνᾶς — πλέον ἂν εὕροι (τὰ σὰ) ἢ ἑκατονταπλασίονα τούτου. Quia hic εὑρεῖν bis eſt cum accuſatiuo, Leuncl. et vterque Portus etiam primo loco emendabant πόσον. Haud dubie recte. Sed Bach. defendit πόσου, dicens, intelligi poſſe εἶναι. Sic Aπ. 2, 5, 5. ὅταν πωλῇ — καὶ ἀποδῶται τοῦ εὑρόντος. Leuncl. malebat εὑρεθέντος,

τος, vt eſſet genitiuus pretii. Fr. Portus, quem initio etiam Erneſt. ſequebatur, dicit actiuum eſſe poſitum pro paſſiuo. Quod non placet Abreſchio in auct. dilucc. Thuc. 3, 82. p. 325. et Doruillio ad Charit. p. 113. quorum ille malit *τυχόντος*, quod recepit poſthac Erneſt. et Ruhnkenius e cod. Voſſii. Schneiderus cum Zennio, ad h. l. et ad Πο. 4, 25. defendit *εὑρόντος*. ¶ 9) *lucrari, lucrum facere, reditus habere.* Πο. 4, 29. *ὁ μὲν εὑρὼν ἀγαθὴν ἐργασίαν* e metallis — *ὁ δὲ μὴ εὑρών.* §. 32. De his locis v. ſupra nr. 1. O. 20, 26. *εἰ πολὺ ἀργύριον εὑρίσκοι*, up. ex fundis ſ. praediis. c. gen., omiſſo *ἐκ* vel *ἀπὸ*, Πο. 4, 25. *ὅσον τὸ τέλος εὕρισκε (ἡ πόλις) τῶν ἀνδραπόδων.* Sed v. nr. 8. ¶ 10) *efficere ſummam, herausbringen.* a) computando, Π. 8, 2, 10. *λέγεται λογιζόμενος ὁ Κροῖσος πολλαπλάσια εὑρεῖν, ἢ ἔφη Κύρῳ ἂν εἶναι.* b) metiendo, E. 3, 2, 8. *μετρῶν εὗρε τῦ Ἰσθμῦ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα στάδια.*

εὑρίσκεσθαι, ¶ 1) *parare ſibi, impetrare*, up. commoda. A. 2, 1, 6. *ἰόντας ἐπὶ τὰς θύρας* regis *εὑρίσκεσθαι ἤν τι δύνωνται ἀγαθόν.* c. *παρὰ*, A. 7, 1, 20. *παρ᾽ ὑμῶν ἀγαθόν τι εὑρίσκεσθαι.* v. Abreſch. dilucc. Thucyd. 1, 31. ¶ 2) *rationem excogitare, inſtituere.* E. 6, 2, 20. *εὕρετο ὅπως μήτε — ἀνεπιστήμονας εἶναι.* ¶ 3) Pro paſſiuo. A. 5, 8, 9. *εἰ ἠθέλετε σκοπεῖν, τὺς αὐτὺς εὑρήσεσθαι τότε κακίστους.* Suid: *εὑρήσεται ἀντὶ τῦ εὑρεθήσεται.*

εὖρος, *latitudo.* Accuſatiuus, omiſſo *κατὰ*, vel nominatiuus, omiſſo *ἦν* etc. c. nominatiuo menſurae, A. 1, 2, 5. fluuii *τὸ εὖρος δύο πλέθρα.* 1, 4, 1. 1, 7, 11. *ὀρυκτὴ τὸ εὖρος ὀργυιαὶ πέντε.* 3, 4, 4. *εὖρος εἴκοσι πόδες.* c. *ἐπὶ* et gen. A. 7, 8, 7. *ὁ τοῖχος ἦν ἐπὶ ὀκτὼ πλίνθων τὸ εὖρος.* c. ſolo gen. A. 1, 2, 8. *τῦ Μαρσύου τὸ εὖρος ἐστὶν εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν.* §. 23. 1, 4, 4. *ῥεῖ ποταμὸς — εὖρος πλέθρου.* Steph. *πλέθρον.* §. 9. 10. *ὗ τὸ εὖρος πλέθρου.* §. 11. 1, 7, 13. *πάροδος στενὴ — ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος.* 2, 4, 6. 2, 4, 13. *ποταμὸν τὸ εὖρος πλέθρου.* 2, 5, 1. 3, 4, 5. 6. etc. c. adiect. v. *πλεθριαῖος.*

εὔρυθμος, *concinnus, aptus.* O. 8, 19. *καὶ χύτρας φασὶν εὔρυθμον φαίνεσθαι εὐκρινῶς κειμένας.*

Antea

Antea est καλὸν, np. ob bonum ordinem. Suid: εὔρυθμον· εὖ τεταγμένον. De corpore, Απ. 3, 10, 11. σχήματα ἀνθρώπων, τὰ μὲν εὔρυθμά ἐστι, τὰ δὲ ἄρυθμα. De lorica, Απ. 3, 10. 10. τὰς θώρακας — εὐρυθμοτέρους ποιῶ. §. 11. πῶς τῷ ἀρύθμῳ σώματι ἁρμόττοντα τὸν θώρακα εὔρυθμον ποιεῖς; — ὁ ἁρμόττων ἐστὶν εὔρυθμος. cf. §. 12.

Εὐρύλοχος, *Eurylochus*, Arcas, non ignobilis dux Graecorum. A. 4, 2, 13. 4, 7, 7. 8. 7, 1, 21. 7, 6, 29.

Εὐρυμέδων, *Eurymedon*, Pamphyliae fluuius. v. Steph. Byzant. E. 4, 8, 30.

εὐρύνειν, *dilatare*, *diducere*. Iπ. 1, 10. ὅταν ὀργίζηται — εὐρύνει μᾶλλον τοὺς μυκτῆρας.

Εὐρυπτόλεμος, *Euryptolemus*, Pisianactis filius. E. 1, 7, 8. fuit Alcibiadis consobrinus, E. 1, 4. 7. eiusdemque legatus in foedere cum Pharnabazo faciendo, E. 1, 3, 8. vt Atheniensium ad regem, §. 9. Defendit decem duces indicta caussa capitis damnatos, E. 1. 7. 10. cf. §. 11. vbi sententiam dicit. In Aeschinis Socratici dial. 3, 12. nonnullae editt. habent Ἐρυπτόλεμος. Sed v. ibi Fischer.

εὐρὺς, *latus*. Iπ. 10, 10. ὅταν οἱ ἄξονες εὐρείας — ἔχωσι τὰς συμβολάς. A. 4, 5, 19.

Εὐρυσθένης, *Eurysthenes*, et Προκλῆς, E. 3, 1, 4. reguli Teuthraniae et Alisarniae, non confundendi cum conditoribus regni Lacedaemonii. v. Hutchins. ad A. 7, 8, 10.

Εὐρυσθεὺς, *Eurystheus*. E. 6, 5, 38. p. 431. ab eius iniuriis Athenienses defendunt Heraclidas.

εὐρύστομος, *largus*, *latus*. Iπ. 10, 10. ὁπόσα περιτίθεται περὶ τοὺς ἄξονας — εὐρύστομα καὶ μὴ σύμπυκνα. Habet hoc vocabulum Pollux 2, 101.

εὐρυχωρία, *locus amplus*, *campus patens*, *planities*. Π. 4, 1, 8. p. 206. εἰ ἐν εὐρυχωρίᾳ πρόσιμεν αὐτοῖς. E. 7, 4, 24.

Εὐρώπη, *Europa*. Π. 1, 1, 4. τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔθνη.

εὔρωστος, ¶ 1) *robustus*, *validus*. Λ. 5, 8. εὔρωστοι et ἀσθενεῖς opponuntur. Αγ. 2, 3. et E. 4, 3, 3. πέμπει τοὺς περὶ αὐτὸν μάλα εὐρώστους ἱππέας. E. 6, 1, 4. p. 358. τὸ σῶμα μάλα εὔρωστος. O. 6, 9. τὰ σώματα κάλλιστά τε καὶ εὐρωστότατα. Iπ. 11, 1.

de

de equo: τὴν ψυχὴν μεγαλόφρονα, καὶ τὸ σῶμα εὔρωστον. Cf. Poll. 1, 211. ¶ 2) *fortis*. E. 3, 3, 5. τὸ εἶδος νεανίσκος — καὶ τὴν ψυχὴν εὔρωστος.

εὐρώστως, *fortiter*, *intrepide*. Aγ. 2, 24.

Εὐρώτας, *Eurotas*, Laconicae fluuius. E. 5, 4, 27. 6, 5. 27. 30.

εὐσαρκία, *corpulentia*. Eπ. 2, 2. εἶναι ἵππου ἀρετὴν ȣ̓ τὴν εὐσαρκίαν. v. Gramm.

εὔσαρκος, *corpulentus*, *carnosus*. Λ. 5, 8. Iπ. 1, 13. Cf. Poll. 1, 190. Iπ. 1, 17.

εὐσέβεια, *pietas*. in deos, Π. 8, 1, 9. Aγ. 3, 5. et simul in parentem, K. 1, 15. Αἰνείας σώσας τȣ̀ς — θεȣ̀ς, σώσας δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα, δόξαν εὐσεβείας ἐξηνέγκατο. cf. εὐσεβής.

εὐσεβεῖν, *pium et religiosum esse*. E. 1, 7, 10. p. 57. κατὰ τὸν νόμον εὐσεβȣ̃ντες — κρινεῖτε. Aπ. 4, 4, 19. Stobaeus perperam, iudice Valckenario, habet: θεȣ̀ς εὐσεβεῖν, pro θ. σέβειν.

εὐσεβής, *pius*. Aπ. 4, 6, 2. ποῖόν τι νομίζεις εὐσέβειαν εἶναι; — κάλλιστον. — ὁποῖός τις ὁ εὐσεβής ἐστιν; — ὁ τȣ̀ς θεȣ̀ς τιμῶν. §. 4. ὁ ὡς δεῖ τιμῶν, εὐσεβής ἐστι. Π. 8, 1, 9. πλεῖν μετὰ τῶν εὐσεβῶν μᾶλλον, ἢ μετὰ τῶν ἠσεβηκέναι τι δοκȣ́ντων. Aγ. 11, 1. Aπ. 1, 1, 20. εὐσεβέστατος. 4, 3, 17. εὐσεβεστέρους τȣ̀ς συνόντας παρεσκεύαζε. 4, 8, 11. εὐσεβὴς ȣ̃τως, ὥστε μηδὲν ἄνευ τῆς τῶν θεῶν γνώμης ποιεῖν. K. 13, 17. θεοφιλεῖς καὶ εὐσεβεῖς εἰς τȣ̀ς νέους. Steph. recte omisit illud εἰς. cf. ἀνόσιος, cui opponitur.

εὐσεβῶς, ¶ 1) *pie*. Aπ. 2, 2, 13. ἱερὰ εὐσεβῶς θυόμενα. 4, 3, 16. πῶς κάλλιον ἢ εὐσεβέστερον τιμῴη θεȣ́ς. ¶ 2) *rite*. Aπ. 1, 3, 1. περὶ θυσίας ἢ περὶ προγόνων θεραπείας — νόμῳ πόλεως ποιȣ̃ντας εὐσεβῶς ἂν ποιεῖν.

εὔσκιος, *opacus*. O. 9, 4. οἰκία — τȣ̃ θέρους εὔσκιος. Oppon. εὐήλιος.

εὔσκοπος, *ad speculandum aptus*. Π. 6, 3, 1. ἀναβιβάζων ἐπὶ τὰ πρόσθεν εὐσκοπώτατα. Intell. χωρία.

εὐσταλής, *bene instructus*. Suid: εὐσταλής· καλῶς ἐστολισμένος, ἢ κȣ̃φος. Iπ. 7, 8. ȣ̃τω εὐσταλέστατος ὁ ἱππεύς.

εὔστομος, *idoneo ore*. K. 4, 2. canes εὔστομοι. Oppon. ἄστομοι. v. Poll. 5, 60.

εὔστοχος, *non aberrans a meta*, *certo feriens*. Iπ. 12, 14. ȣ̃τω — οἴσεται τὸ ἀκόντιον εὐστοχώτατον.

εὐστόχως, *iaculo perite contorto*. Π. 1, 4, 8. διατεινάμενος εὐστόχως βάλλει. Leuncl. *feliciter ferit*. At εὐστ. pertinet ad διατείν. Sed Cod. Guelf. habet εὐτυχῶς, quod Zeun. ex interpretatione ortum esse dicit. Recte.

εὐσχημόνως, ¶ 1) *decenter*. Π. 1, 3, 7. καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως. §. 8. στήσας τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως. De quo loco v. σπουδαίως. Fortasſis in priore loco §. 7. verti poſſit *caute*. Heſych: εὐσχημόνως· εὐλαβῶς. ¶ 2) *honeſte, ſine infamia*. Απ. 3, 12, 4. ἐκ τῶν πολεμικῶν ἀγώνων σώζονται εὐσχημόνως. Oppon. κακῶς.

εὐσχημοσύνη, *decus geſtuum et totius formae*. Π. 5, 1, 2. διήνεγκε mulier — τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ εὐσχημοσύνῃ, καίπερ ἐν ταπεινῷ σχήματι ἑστηκυῖα.

εὐσχήμων, *eleganti forma praeditus*. Habet Pollux 1, 194. inter equi epitheta. Iπ. 1, 17. εὐσχήμονος καὶ εὐμεγέθους. Sed 11, 12. ὡς — ἵπποι καὶ γοργότατοι καὶ πονεῖν εὐσχημονέστατοι γίγνονται, eſt: *inter laborandum formam retinentes pulcherrimam*.

Εὐταία, *Eutaea*, Steph. Byz. πόλις Ἀρκαδίας. Ξενοφῶν ἐν Ἑλληνικῶν στ΄. Ibi Berckelius, „incidi, inquit, in Xenophontis „editionem (quales ſunt „Ald. Iunt. Bryl.), in „qua excuſum erat Εὐ„γαία. Peſſime apud Pau„ſan. (8, 27. p. [illegible]4.) no„minatur [illegible], vt be„ne obſeruat Sylburg. „Exiſtimo, idem eſſe op„pidum, quod Stepha„nus, Theopompi aucto„ritate inductus, etiam „Εὔγειαν appellauit." E. 6, 5, 12. ἐχώρει ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν. καὶ καταλαβὼν πόλιν ὅμορον οὖσαν, Εὐταίαν. §. 20. 21.

εὐτακτεῖν, *modestum eſſe, parere* Π. 8, [illegible], 7. ὁπότε τις εὐτακτῇ, καὶ εἴ τις μὴ πράττοι τὸ προσταττόμενον. Απ. 3, 5, 21. ἐν στρατιωτικοῖς μάλιστα δεῖ σωφρονεῖν, καὶ εὐτακτεῖν καὶ πειθαρχεῖν. 4, 4, 1. §. 14. de quo loco v. πόλεμος nr. 1.

εὔτακτος, ¶ 1) *ordinis ſtudioſus*. Π. 8, 3, 3. Φεραύλαν — φιλόκαλον καὶ εὔτακτον. ¶ 2) *modeſtus, imperata faciens*. Plerumque dicitur de militibus, vt Π. 7, 2, 3. οἱ διαφυλάξαντες τὴν ἄκραν — εὔτακτοι γενόμενοι. Iidem vocantur οἱ πειθόμενοι. A. 2, 6, 8. τὸ τὴν τιμωρίαν φοβεῖσθαι αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποίει.

ἐποίει. 3, 2, 20. τὲς ἀρχομένους εὐτακτοτέρους καὶ πειθομένους μᾶλλον. E. 3, 1, 25. Απ. 3, 5, 5. Ιπρ. 1, 24. Sed etiam de aliis, v. c. Πο. 4, 51. πόλιν εὐπειθεστέρων καὶ εὐτακτοτέρων. Απ. 3, 5, 18. εὔτακτοι ἐν τοῖς ναυτικοῖς. §. 20. Eſt generis communis interdum, Αγ. 6, 4. πῶς ἂν ἰσχυροτέρα φάλαγξ, ἢ διὰ τὸ πείθεσθαι εὔτακτος ἔσα.

εὐτάκτως, ¶ 1) *ordinate.* Π. 8, 5, 1. Cyrus cum exercitu εὐτάκτως κατεσκευάζετο ad iter, vt quaelibet poſſent rurſus inuenire. Απ. 1, 4, 8. τάδε ὑπερμεγέθη — δι' ἀφροσύνην τινὰ οἴει εὐτάκτως ἔχειν, *bene ordinata eſſe.* Ιπρ. 2, 7. ἔτω εὐτακτοτέρως ἂν ἔχοι. Intelligi poteſt τὸ πρᾶγμα vel eiusmodi quid. Sed poteſt etiam ad nr. 2. referri, vt pertineat ad agmen bene ordinatum. ¶ 2) *ſeruatis ordinibus.* Π. 3, 3, 25. in itinere εἵποντο εὐτάκτως. Paulo poſt eſt ἐν τάξει. 5, 3, 20. ¶ 3) *modeſte, obedienter.* Π. 2, 2, 1. p. 101. μάλα τῦτό γε εὐτάκτως ὑπήκουσε. A. 6, 6, 19. τὸ παραγγελλόμενον εὐτάκτως ποιῦντας. Απ. 3, 5, 18. εὐτάκτως ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι πείθονται τοῖς ἐπιστάταις.

εὐταξία, *bonus ordo, modeſtia.* Π 2, 1, 9. ἰδιώτῃ (προσεῖπε), ἑαυτὸν παρέχειν φιλοκίνδυνον μετ' εὐταξίας. 8, 1, 11. A. 1, 5, 8. de induſtria militum, plauſtra e luto extrahentium: μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι. 3, 1, 27. ἡ εὐταξία σώζειν δοκεῖ. Ιερ. 9, 6. Απ. 3, 3, 14. ὅπλων παρασκευῇ καὶ εὐταξίᾳ.

εὔτεκνος, *fecundus.* Λ. 1, 8. ἥν τινα εὔτεκνον καὶ γενναίαν ὁρῴη. Zeun. non male: *idoneam ad bonam ſubolem pariendam.*

εὐτέλεια, *frugalitas.* Απολ. 25. καρτερίαν καὶ εὐτέλειαν. Σ. 4, 42. εὐτέλειαν μᾶλλον ἢ πολυχρηματίαν, *vitam quae non magnis ſumtibus eget.*

εὐτελής, ¶ 1) *frugalis.* Απ. 1, 3, 5. ἔτω εὐτελὴς ἦν — ὥστε — λαμβάνειν — ἀρκῦντα. ¶ 2) *vilis, vili pretio parabilis, paratu facilis.* Ιερ. 1, 20. τῶν τὰ εὐτελέστερα παρατιθεμένων. cf. σίιτα. 3) *facilis, non magni laboris.* Ιπρ. 1, 15. ῥᾴω καὶ εὐτελεστέραν ἄσκησιν.

εὐτελῶς, *paruo cum ſumtu, viliter.* Π. 5, 3, 16. p. 298. ὅσῳ δ' ἂν κουφότερον συσκευαζώμεθα καὶ εὐτελέστερον. 8, 3, 18. Απ. 3, 13, 2. Σ. 4, 49. μάλα

 εὐτελῶς.

εὐτελῶς. Mox eſt ὀυδὲν δαπανῶν.

εὐτολμία, *audacia.* Επ. 2, 2. enumeratur in virtutibus equi.

εὔτολμος, *audax, fortis.* A. 1, 7, 4.

εὐτόνως, *ſtudioſe, cum contentione.* Ιερ. 9, 6. ταῦτα πάντα διὰ φιλονεικίαν εὐτόνως ἀσκεῖσθαι.

εὐτρεπὴς, *commodus, aptus.* Ιπ. 7, 1. τὸν ῥυταγωγέα — εὐτρεπῆ εἰς τὴν χεῖρα λαβεῖν, *apte.*

εὐτρεπίζειν, ¶ 1) *inſtruere.* E. 2, 2, 2. ἔδοξε — τὰ τείχη εὐτρεπίζειν, *inſtruere tormentis, munire, reficere.* ¶ 2) *conciliare, adiungere.* E. 4, 8, 12. ἀκούσαντες ὅτι Κόνων — τὰς πόλεις Ἀθηναίοις εὐτρεπίζοι.

εὐτρεπίζεσθαι, ¶ 1) *inſtruere.* Π. 6, 2, 11. extr. τὴν ἑαυτῶ τάξιν ἕκαστος εὐτρεπισάμενος. ¶ 2) *in ſuas partes pertrahere.* E. 4, 8, 6. τὸν Κόνωνα ἐκέλευεν εὐτρεπίζεσθαι τὰς πόλεις, ὅπως — ναυτικὸν ἀθροισθείη. Leuncl. *permouere.* Et ſic fere Fr. Portus. Sed Goldhag. *Anſtalt machen.* Morus: *in ciuitatibus eo rem redigere, vt.*

Εὐτρήσιοι, v. Εὐατρήσιοι.

εὔτριχες, v. εὔθριξ.

εὔτροχος, *qui facile agi ſ. circumagi poteſt.* K. 2, 5. περιδρόμους ἁμαμάξους, ἵνα εὔτροχοι ὦσι in rete.

εὐτυχεῖν, ¶ 1) *bona fortuna vti.* Αγ. 11, 2. ὁπότε εὐτυχοίη — εὐτυχῶν δέ. E. 3, 5, 8. p. 183. ἐπεὶ εὐτύχησαν, *poſtquam eos fortuna euexerat.* Attici alias dicunt ηὐτύχ. v. Fiſcher. ad Weller. p. 175. ſq. Sic in formula optantis, E. 7, 1, 2. p. 440. εὐτυχοῖτε. ¶ 2) *proſpero ſucceſſu vti.* in bello, Π. 5, 2, 15. p. 287. ἐπεὶ νενικήκαμεν — ἐπεὶ εὐτυχήκαμεν. A. 1, 4, 16. 6, 3, 4. οἱ Θρᾷκες εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ εὐτύχημα. Αγ. 2, 23. αὐτός τε καὶ ἡ πόλις εὐτύχει. E. 4, 5, 6. 7, 1, 2. p. 439. κατὰ θάλατταν εὐτυχεῖν, *vincere.* 7, 5, 14. οὐκ ἐβούλετο — μάχεσθαι — εὐτυχηκόσι, *qui paulo ante vicerant.* K. 12, 5. §. 6. εὐτύχουν πρὸς τοὺς πολεμίους. c. acc. K. 12, 8. τὰ τοῦ πολέμου — εὐτυχοῦντες. c. ἐν, E. 7, 1, 2. p. 437. ἀπὸ τῶν θεῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν ἐν τούτῳ, np. in re nauali.

εὐτύχημα, ¶ 1) *felicitas.* Σ. 4, 54. ¶ 2) *proſper ſucceſſus, victoria.* A. 6, 3, 4. v. εὐτυχεῖν. E. 4, 5, 9. τὸ εὐτύχημα τῶν φίλων.

εὐτυχὴς, *felix.* Π. 1, 1, 1. ſo

1. σοφοί τε καὶ εὐτυχεῖς ἄνδρες γεγενημένοι. Αγ. 10, 1. εὐτυχέστερος. Cf. ſi lubet, Thom. Mag. in v. πλέσιος. Sed εὐτυχέστερος l. l. eſt, *cui fortuna magis fauet.*

εὐτυχία, ¶ 1) *fortuna ſecunda.* Απ. 3, 9, 14. τὸ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν δεόντων, εὐτυχίαν οἶμαι εἶναι. Sic plural. Π. 8, 7, 1. οὐδεπώποτε ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐφρόνησα. Απ. 3. 9, 8. Ιπρ. 9, 9. ¶ 2) *proſper ſucceſſus, res feliciter geſta.* Π. 4, 1, 8. p. 205. μείζω ἡδονὴν τί παρέχει ἀνθρώποις, εὐτυχίας, ἣ νῦν ἡμῖν παραγεγένηται; 4, 5, 4. victis hoſtibus Cyaxares ἐμεθύσκετο — ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ. Ε. 7, 2, 23. ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ σπείσαντες. 1, 7, 10. p. 60. ἀντὶ τῆς νίκης καὶ τῆς εὐτυχίας.

εὐτυχῶς, *felici caſu.* Απ. 1, 4, 8. νῦν εὐτυχῶς πως δοκεῖς συναρπάσαι; *ita vt neſcias vnde.* Cf. εὐστόχως.

εὔυδρος, v. ἔνυδρος.

εὐφημεῖν, ¶ 1) *bona verba dicere.* Hinc εὐφήμει dicebant, qui alios vel plane ſilere vellent, vel alia et melius omen habentia dicere iuberent: *bona verba quaeſo, dii meliora, abſit.* Suidas: εὐφήμει· σιώπα, μὴ ἀκαίρο λόγει. Moeris p. 161. εὐφήμει, Ἀττικῶς· σίγα, Ἑλληνικῶς καὶ κοινόν. Π. 2, 2, 5. εὐφήμει, μὴ λέγε ἀλαζόνας εἶναι. 8, 4, 5. ἤδη πώποτε καλέσαντός σου οὐκ ἦλθον; εὐφήμει, ἔφη ὁ Κῦρος. Hic diſerte eſt fortiter negantis. Nam mox in ſimili reſponſione ſequitur οὐδὲ τοῦτο. Ο. 10, 4. ¶ 2) *pie loqui.* Heſych. et Suid: εὐφημεῖ· καλὰ λαλεῖ, ἢ ἐπαινεῖ. Σ. 4, 49. ἐπαινῶ αὐτοὺς (deos) — εὐφημῶ τε ὅσα ἂν δύνωμαι, καὶ — οὐδὲν ψεύδομαι.

εὔφλεκτος, *qui facile cremari poteſt.* Π. 7, 5, 9. πρόθυρα εὔφλεκτα.

εὔφορος, ¶ 1) *portatu facilis.* De armis. cf. Suid. Π. 2, 3. 5. p. 120. ὅπλα — ὡς ἂν εὐφορώτατα εἴη. Ιπ. 7. 8. 12, 12. ¶ 2) *agilis, expeditus.* Σ. 2, 16. ὥσπερ χρὴ ὀρχεῖσθαι τὸν μέλλοντα εὐφορώτερον τὸ σῶμα ἕξειν. Hinc in verbis ſaltationis habet Pollux 4, 97. ¶ 3) *ſecundus.* De vento, Ε. 6, 2, 15. τοῖς ἀκατίοις, εἰ εὔφορον πνεῦμα εἴη, ὀλίγα ἐχρῆτο. v. Gramm.

εὐφραίνειν, ¶ 1) *exhilarare, oblectare.* De conſcientia virtutis ac tolerantia, Αγ. 9, 5. εὔφραινον (ſcil. Ageſilaum) καὶ τάδε, ὅτι — Cf. Απ. 1, 6, 8.

De opibus, Απ. 1, 6, 3. χρήματα — κταμένους εὐφραίνει. O. 9, 19. 20, 23. κτῆμα καὶ χρῆμα εὐφραίνειν ᾤετο. De iis, qui non male dicunt, imo laudant, Ιερ. 1, 15. τί οἴει τοὺς μὴ λέγοντας κακῶς εὐφραίνειν — τοὺς ἐπαινοῦντας τί δοκεῖς εὐφραίνειν; De victoria, Ιερ. 4, 6. ἀθληταὶ ὅταν γένωνται κρείττονες, τοῦτο αὐτοὺς εὐφραίνει. De vero amico, Απ. 2, 4, 6. εὖ πράττοντας πλεῖστα εὐφραίνων. De blanditiis mulierum et rebus venereis, Ιερ. 1, 27. 29. De connubio, Π. 4, 2, 19. p. 223. αὖ ἢ ἂν ἡμᾶς ἢ θεὸς ἡ πλείω εὐφράνειεν. De ludicris et sermonibus conuiualibus, Σ. 2, 2. tibicen et saltatrix ἐδόκουν μάλα ἱκανῶς εὐφραίνειν conuiuas. 3, 2. ὠφελεῖν τι ἢ εὐφραίνειν ἀλλήλους. De iis omnibus, quae vitam iucundam reddunt, Π. 8, 7, 3. p. 544. πάντα τὰ δοκοῦντα ἀνθρώπους εὐφραίνειν. Cf. τέρψις. ¶ 2) *gratum facere.* Π. 5, 5, 10. p. 333. ἆρ᾽ ἂν εὐφραίνοι σε τούτῳ τῷ θεραπεύματι — ἆρ᾽ ἄν σε ταύτῃ τῇ εὐεργεσίᾳ εὐφραίνοι; ¶ 3) Poteſt per aduerbium verti, Π. 2, 1, 2. p. 86. οὐκ ἂν ὁ ἀριθμός σε ἀκούσαντα εὐφρανεῖ, *libenter* ſ. *iucunde audies numerum exiguum.*

εὐφραίνεσθαι, ¶ 1) *laetari, laetitiam percipere.* Σ. 8, 12. ὅπως ἔτι μᾶλλον εὐφραίνηται disputatione mea de amore. De conuiuis, Σ. 1, 15. ἵνα εὐφραίνοιντο οἱ συνόντες per ſcurram. Sic fere Π. 3, 1, 23. poſt conuiuium ἀπήλαυνον εὐφραινόμενοι. c. particip. Π. 1, 4, 15. ὁρῶν εὐφραίνετο. Απ. 2, 1, 24. τίσι παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστ᾽ ἂν εὐφρανθείης. Vbi datiuus poteſt ſimul referri ad εὐφρ. Cf. 1, 6, 8. c. dat. Π. 2, 2, 1. p. 102. τῷ γέλωτι ηὐφραίνετο, *libenter* ſ. *dulce ridebat.* Απ. 4, 3, 5. c. ἐπὶ, E. 4, 1, 14. οἰκήματα καλὰ — ἐφ᾽ οἷς εὐφραινόμην. Σ. 7, 5. θεάματα ἐφ᾽ οἷς ὑμεῖς εὐφραίνεσθε. c. ἀπὸ, Ιερ. 4, 6. πλείω ἔχων κτήματα, πλείω καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν εὐφραίνεται. c. διὰ, Ιερ. 1, 8. δι᾽ ἑκάστου τούτων εὐφραίνεται. c. ἐν, Ιερ. 1, 16. δι᾽ ὧν τρεφόμεθα — πολὺ πλείω ὑμεῖς ἐν αὐτοῖς εὐφραίνεσθε. Quod ſi Ammonii p. 63. praeceptum valeret, debebat eſſe ἥδεσθε. Sed etiam in ſuperioribus ſunt exempla, vbi εὐφραίνειν et εὐφραίνεσθαι ad cibos refertur. ¶ 2) *honeſtis voluptatibus frui.* Π. 1, 5, 7. p. 52. οἱ ἡδονῶν ἀπεχόμενοι, οὐχ ἵνα μηδέποτε εὐφρανθῶσι.

φρανθῶσι, τῦτο πράττουσιν, ἀλλ' ὅπως εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφραίνωνται. ¶ 3) *iucunde viuere.* Π. 7, 5, 17. p. 444. μετὰ τῶν φίλων εὐφρανθῆναι. 8, 7, 3. p. 545. Λ. 2, 10. Απ. 2, 1, 19. πονεῖν ἡδέως — ζῆν εὐφραινομένους, i. e. ἡδέως. Ο. 9, 12. Σ. 8, 18.

Εὐφράτας l. Εὐφράτης, v. Ἀβραδάτης.

Εὐφράτης, *Euphrates,* fluuius Asiae nobilissimus. Α. 1, 3, 20. τὸν Ἀβροκόμαν ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι. 1, 4, 11. Εὐφράτην ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων. §. 14. Cyrus minor dicitur διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, vt Graeci 4, 5, 2. quanquam 2, 4, 3. haec leguntur: τὸν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι. De fontibus eius vid. 4, 1, 3. 4, 5, 2. Genitiuus τῦ Εὐφράτου est 1, 5, 10. Praeterea legitur 1, 5, 1. 5. 1, 7, 12. 13. 1, 8, 3. cf. ποταμός.

εὐφροσύνη, ¶ 1) *laetitia, hilaritas, voluptas honesta.* v. Ammon. p. 146. Π. 3, 3, 6. δοκεῖ ἡμῖν εὐφροσύνη τις νῦν παρεῖναι, ὅτι εὐπορία τις προσγεγένηται. 7, 2, 8. ἐκείνη τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν μαλακῶν καὶ εὐφροσυνῶν πασῶν ἐμοὶ μετεῖχε. 7, 4, 4. 8, 7, 3. p. 544. Αγ. 9, 4. ἠγάλλετο, ὅτι ἐν μέσαις ταῖς εὐφροσύναις ἀναστρέφοιτο. Λ. 7, 6. ἡ κτῆσις πλείους λύπας ἢ ἡ χρῆσις εὐφροσύνας παρέχει. Ιερ. 1, 2. εὐφροσύνας τε καὶ λύπας. §. 18. τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος, *quae ex spe oritur.* 6, 1. 8, 3. Απ. 3, 8, 10. Ο. 9, 12. Απολ. 8. Oppon. τὰ χαλεπά. c. περὶ, Ιερ. 7, 4. ἡ περὶ τὰς τιμὰς εὐφροσύνη. ¶ 2) *voluptas venerea,* etiam honesta. Π. 8, 1, 11. προπονεῖν πρῶτον σὺν τῷ καλῷ τῶν εὐφροσυνῶν. Oppon. τῶν παραυτίκα ἡδονῶν. Ιερ. 1, 29. Σ. 8, 21.

Εὔφρων, *Euphron.* Sicyonius, a Lacedaemoniis deficit, ope Argiuorum et Arcadum mutata re publica democratiam constituit, cum aliis στρατηγὸς lectus collegas breui remouet, multaque scelerata committit, Ε. 7, 1, 32 — 34. Cum Thebanis et aliis Phliasios bello inuadit, et turpiter vincitur, Ε. 7, 2, 11 — 15. Cum Sicyone democratia restitueretur, iterum ad Lacedaemoniorum partes transire vult, traditque iis portum, sed tandem Thebas confugit, corrupturus Thebanos, interficitur vero ibi ab inimicis suis Sicyoniis, Ε. 7, 3.

εὐφυής,

εὐφυής, ¶ 1) *bona indole praeditus.* De hoc nomine v. omnino Valckenar. ad Ammon. p. 87. sq. Απ. 1. 6, 13. ὃν ἂν γνῷ εὐφυῆ ὄντα, διδάσκων. Hindenb. mauult formam Atticam εὐφυᾶ. 3, 9, 3. opp. ἀμβλύς. 4, 1, 3. τῶν ἵππων τοὺς εὐφυεστάτους — τῶν κυνῶν εὐφυεστάτων. §. 4. Ιπ. 4, 3. λυμαίνεται καὶ ταῖς εὐφυέσιν ὁπλαῖς, h. e. solidis. ¶ 2) *natura aptus.* c. πρὸς. Π. 1, 6, 19. p. 76. εὐφυεῖς καὶ πρὸς τὸ ἐξαπατᾷν καὶ πρὸς τὸ πλεονεκτεῖν. Ιπ. 1, 7. στέρνα πλατύτερα in equis — καὶ πρὸς τὸ διὰ πολλῶ σκέλη φέρειν εὐφυέστερα. c. inf. Απ. 2, 9, 3. εὐφυέστερος ὢν ἀπὸ τῶν συκοφαντῶν λαμβάνειν. Ita legitur in cod. Voss. pro ἔφη ῥᾷστον εἶναι, et placet Ruhnkenio, modo ἂν deleatur. Sed Schützius coniicit εὐφυέστερος, ἢ ὡς ἀπὸ τ. σ. λ. *meliori animi indole praeditus.*

εὐφωνία, *vocis elegantia in cantando.* Απ. 3, 3, 13. Valckenar. mauult εὐφυΐα. Sed v. Schütz.

εὔφωνος, v. ἔμφωνος.

εὔχαρις, ¶ 1) *gratiosus.* Π. 7, 4, 1. Ἀδέσιον — ἐκ ἄφρουν οὐδ' ἀπόλεμον καὶ πάνυ δὴ εὔχαριν, *comem, gratiosum apud milites,* ut E. 4, 8, 22. ¶ 2) *facetus, vrbanus.* Π. 2, 2, 5. ἀστεῖοι καὶ εὐχάριτες, qui risum mouere student. Stob. habet εὐχάριστοι, all. εὐχάριτοι. Posterius placet Stephano, quia εὐχάριστος significet accepti beneficii memorem. Tandem tamen nihil certi pronunciat. Hinc ¶ 3) τὸ εὔχαρι, *vrbanitas, comitas.* Αγ. 8, 1. αὐτῶ τὸ εὔχαρι μὴ σιωπᾶσθαι. 11, 11. τὸ εὔχαρι ὠ σκώμμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπετήδευε.

εὐχάριστος, ¶ 1) *iucundus.* Π. 2, 2, 1. εὐχαριστότατοι λόγοι, *lepidissimi, facetissimi,* vt εὐχαριστία Ephes. 5, 4. intelligitur a Salmasio de foenore trapezitico p. 133. aliisque non paucis. Stephanus, fortassis, inquit, εὐχαριτώτατοι. Sed legitur ap. Xen. etiam ἀχάριστος de iniucundo. v. Hutch. ad h. l. et quos laudat Pierson. ad Herodian. p. 441. O. 5, 10. οἰκέταις προσφιλεστέρα, γυναικὶ ἡδίων, τέκνοις ποθεινοτέρα, φίλοις εὐχαριστοτέρα. Σ. 3, 9. εὐχαρίστῳ πράγματι, *non molesto.* All. εὐχαρίτῳ. ¶ 2) *gratus, memor beneficii.* v. Pierson. l. l. quo auctore haec est propria vocabuli notio. Π. 8, 3, 19.

19. ἄνθρωπον εὐχαριστότατον. ¶ 3) Legitur pro ἀχάριστος. v. ἀχάρ. nr. 3. it. pro εὔχαρις. v. ibi nr. 2.

* εὐχάριτος, v. εὔχαρις et εὐχάριστος.

εὔχειλος, v. εὔχιλος.

εὔχειρος, *qui facile vinci eo capi poteſt.* O. 8, 4. στρατιὰ ἄτακτος — τοῖς πολεμίοις εὐχειρότατον. Marg. Leuncl. εὐχειρωτότατον. Cf. εὐχείρωτος.

εὐχείρωτος, *qui facile vinci et opprimi poteſt.* Π. 1, 6, 19. p. 78. τὰς πολεμίους εὐχειρωτοτάτους. Ita Steph. et Leuncl. emendarunt. Olim erat εὐχειροτάτους. cf. εὔχειρος. E. 5, 3, 4. εὐχείρωτοι αὐτοῖς ἐδόκουν εἶναι. 6, 4, 12. τὸ ἄλλο πᾶν εὐχείρωτον. Etiam de iis, qui non hoſtes ſunt, Π. 7, 5, 20. οὐδαμοῦ ἄνθρωποι εὐχειρωτότεροί εἰσιν ἢ ἐν σιτίοις, καὶ ποτοῖς.

εὐχέρεια, v. εὐμάρεια.

εὐχερῶς, *facile.* Λ. 2, 5. qui modice cibo vtuntur, εὐχερέστερον πρὸς πᾶν βρῶμα ἔχειν, *facilius omnem cibum admittere.*

εὔχεσθαι, ¶ 1) *optare.* Π. 3, 2, 7. ὁρῶ τούτους ἔχοντας, ὥσπερ ἐγὼ ηὐχόμην. Sic 8, 7, 3. p. 542. A. 1, 4, 7. εὔχοντο — αὐτοὺς ληφθῆναι. §. 16. 7, 1, 19. 7, 7, 16. εὔξω ἂν μᾶλλόν σοι καταπραχθῆναι. Π. 5, 10. E. 4, 4, 12. ἔργον οἷον οὐδ' εὔξαιτό ποτ' ἄν. 5, 1, 3. εὔχοντο αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθά. Σ. 4, 33. εὔχῃ μηδέποτε πλουτεῖν. §. 39. Ἱππ. 8, 6. εὔξαιτ' ἄν τις πτηνὸς γενέσθαι. §. 13. ¶ 2) *precari, preces facere.* Pertinet ad deos. vid. δεῖσθαι nr. 4. quod ad homines pertinet, e Π. 1, 6, 6. vbi ſaepius legitur εὔχεσθαι. Π. 7, 1, 1. ἠρίστα — καὶ σπείσας καὶ εὐξάμενος ἔπιε. A. 4, 8, 14. O. 11, 8. c. dat. vid. Abreſch. dilucc. Thucyd. 1, 90. Wetſten. ad Act. 26, 29. Kypk. T. II. p. 133. Thomas: εὔχομαι τῷ θεῷ, ἤγουν, εὐχὴν πρὸς αὐτὸν ὑπέρ τινος ποιοῦμαι. Π. 7, 1, 1. εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς. c. dat. deorum et acc. rei, Π. 2, 3, 1. εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς τὰ ἀγαθά. Απ. 3, 14, 3. ὅταν οἱ ἄλλοι τοῖς θεοῖς εὔχωνται πολυκαρπίαν, εἰκότως ἂν οὗτος πολυοψίαν εὔχοιτο. c. inf. A. 6, 1, 17. εὔχομαι δοῦναί μοι τοὺς θεούς. O. 7, 7. c. dat. et inf. Π. 5, 2, 5. εὔχονται πᾶσι θεοῖς γενέσθαι ποτέ. A. 4, 3, 10. εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς — καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐπιτελέσαι. c. πρὸς, Απ. 1, 3, 2. εὔχετο (vnus codex ηὔχετο) πρὸς τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ διδόναι. — τοὺς εὐχομένους χρυσίον — οὐδὲν διάφορον

ρου εὔχεσθαι, ἢ εἰ — εὔχοιντο. 4, 2, 36. Σ. 4, 55. ¶ 3) vouere. Thomas: εὔχομαι, καὶ τὸ ὑπισχνοῦμαι. A. 4, 8, 18. τὴν θυσίαν ἣν εὔξαντο. — ἀποθῦσαι — θεοῖς ηὔξαντο. Hutch. rectius: ἃ ηὔξ. All. εὔξ. Zeun. ἃ εὔξ. Moeris p. 175. ηὐξάμην διὰ τοῦ η, Ἀττικῶς· διὰ δὲ τοῦ ε, Ἑλληνικῶς. Sed Herodiano p. 202. (p. 460.) vtrumque probatur. Aγ. 11. 2. πλείονα ἔθυσεν, ἢ ηὔχετο. c. fut. A. 3, 2, 5. εὔξασθαι τῷ θεῷ θύσειν σωτήρια. §. 7. c. praeſenti. A. 5, 1, 1. εὔξαντο σωτήρια θύειν. vbi tamen all. θύσειν. K. 6, 13. εὐξάμενον τῷ Ἀπόλλωνι — μεταδώσειν τῆς θήρας. c. ὑπὲρ, Aπ. 2, 2, 10. πολλὰ τοῖς θεοῖς εὐχομένην ἀγαθὰ ὑπὲρ σου, καὶ εὐχὰς ἀποδιδοῦσαν. Erneſt. vult deleri ἀγαθὰ, quia ſimpliciter dicatur πολλὰ εὔχεσθαι. Sed non placet Hindenburgio.

εὐχή, ¶ 1) *votum, Wunſch.* A. 1, 9, 7. εὐχὴν — ὡς εὔχοιτο τοσοῦτον ζῆν. ¶ 2 *preces.* Σ. 8, 15. v. ἀποτελεῖν nr. 4. d. ¶ 3) *votum, Gelübde.* Thomas in v. εὔχομαι· εὐχὴ, ἡ ἐν ἱκετηρίαις ὑπόσχεσις. Aπ. 2, 2, 10. v. ἀποδιδόναι nr. 2.

εὔχιλος, *qui pabulo faci-le nutritur.* Heſych: εὔχειλον (leg. εὔχιλον)· εὔτροφον, εὔχορτον. Iπ. 1, 12. πλευρὰ βαθυτέρα — ἰσχυρότερον καὶ εὐχιλότερον — τὸν ἵππον παρέχεται. Probatur haec ſcriptura Stephano, Leunclauio, et Zeunio. Sed Junt. et Cod. Lipſ. εὐχειλότερον. All. εὐχυλότερον, quam lectionem in verſione ſecutus eſt Camerarius: *melioris de paſtu ſucci.* v. Gramm.

εὔχρηστος, *vtilis.* Π. 5, 3, 16. p. 299. milites οὕτω πορευόμενοι εὐχρηστότεροι γίγνονται. Aπ. 4, 1, 3. τῶν ἵππων — εἰ δοκιμασθεῖεν εὐχρηστοτάτους. O. 8, 3. Iπρ. 1, 3. c. πρὸς, Aπ. 3, 8, 5. πάντα — καλά τε καὶ ἀγαθὰ νομίζεται, πρὸς ἅπερ ἂν εὔχρηστα ᾖ.

* εὐχρόαστος, *bene coloratus, nitidus.* Iπ. 1, 17. equi εὐχρόαστοι ἐξ ἀσχρῶν — γίγνονται.

εὔχροος ſ. εὔχρους et

εὔχρως, *bonum colorem habens.* Π. 8, 1, 14. ἐντρίβεσθαι ὡς εὐχροώτεροι ὁρῷντο ἢ πεφύκασιν. Λ. 5, 8. διαπονούμενοι, εὔχροοί τε καὶ εὔσαρκοι — εἰσί. O. 10, 5. τὸ σῶμα — ὑγιαῖνόν τε καὶ ἐῤῥωμένον ἔσται, καὶ διὰ ταῦτα εὔχρως σοι ἔσομαι. §. 11.

εὔχυλος, v. εὔχιλος.

εὔψυ-

εὐψυχία, *fortitudo.* K. 10, 21. προσιτέον aduerſus aprum καὶ ἐπιδεικτέον τὴν εὐψυχίαν.

εὔψυχος, *animoſus, alacer.* K. 3, 3. canes εὔψυχοι. 4, 6. εὔψυχοι ἔσονται, ἐὰν μὴ λίπωσι τὰ κυνηγέσια. c. πρὸς, K. 7, 8. εὐψύχους πρὸς τὸν δρόμον.

εὐψύχως, *fortiter, animoſe.* Ιπ. 8, 21. προθύμως καὶ εὐψύχως παρελθόντας ἐπὶ τὲς πολεμίους.

εὐώδης, *fragrans, bene olens.* Thomas Mag: ἀνθοσμίας οἶνος, ἐκ εὔοσμος. v. ibi interpp. et ſupra ἀνθοσμίας. A. 4, 4, 5. οἴνους παλαιὲς εὐώδεις. 5, 4, 16. εὐώδης καὶ ἡδὺς οἶνος. Sed etiam de aliis rebus legitur, A. 1, 5, 1. ἅπαντα ἦσαν εὐώδη ὥσπερ ἀρώματα.

εὐωδία, *ſuauitas odoris ex vnguento.* Σ. 2, 3. εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα.

εὔωνος, *vili pretio.* Thomas: ἀξιώτερον εἴπῃς — ἐδὲ εὐωνότερον. Sic fere Moeris. Heſych: εὔωνον· εὔπρατον, εὐαγόραστον, Suid: εὔωνον· εὐτελές. Aπ. 2, 10, 4. εὐωνοτάτους ἐστὶ φίλους ἀγαθὲς κτήσασθαι.

εὐώνυμος, *ſiniſter, laeuus.* Heſych. et Suid: εὐώνυμον· τὸ ἀριστερόν. Λ. 11, 9. ὅτε ὁ ἄρχων εὐώνυμος γίγνεται in acie — ἢ δὲ ἐρὰ εὐώνυμος γένηται K. 10, 12. πλευρὰς τὰς εὐωνύμους. Hinc τὸ εὐώνυμον, *ſiniſtrum cornu*, Π. 7, 1, 10. πρὸς τῷ εὐωνύμῳ. §. 12. προσῄεσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον. A. 1, 2, 15. 1, 8, 6. 1, 10, 6. 5, 4, 11. 6, 5, 18. Aγ. 2, 9. E. 1, 6, 21. 24. 2, 4, 10. 21. 3, 2, 12. 4, 2, 11. 4, 3, 6. 9. 4, 4, 10. 7, 5, 25. Et plene, A. 1, 5, 3. τὸ εὐώνυμον κέρας. Sic 1, 8, 17. 1, 10, 4. E. 7, 5, 24. O. 4, 19. Hinc variatur, A. 1, 8, 3. τὸ εὐώνυμον κέρας — ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ. Sic Plur. τὰ εὐώνυμα, np. μέρη, *pars ſiniſtra*, Π. 7, 1, 14. ἐπιτίθεται κατὰ τὰ εὐώνυμα. Λ. 11, 10. E. 4, 6, 9. Ιπ. 7, 12.

εὐωχεῖν, *conuiuio excipere.* Π. 5, 5, 13. δείπνει ἤδη, καὶ εἴ τινές σε τιμῶσιν, ἀντασπάζου καὶ εὐώχει αὐτὲς.

εὐωχεῖσθαι, *conuiuio excipi, conuiuari, epulari.* Heſych; εὐωχεῖται· εὐφραίνεται. it. εὐωχηθέντα· εὐφρανθέντα. Aπ. 3, 14, 7. ὡς ἔλεγε τὸ εὐωχεῖσθαι ἐν τῇ Ἀθηναίων γλώττῃ ἐσθίειν καλοῖτο· τὸ δὲ εὖ προσκεῖσθαι, ἐπὶ τῷ ταῦτα ἐσθίειν, ἅτινα μήτε τὴν ψυχὴν μήτε τὸ σῶμα λυποίη, μήτε δυσεύρετα εἴη. — τὸ εὐωχεῖσθαι τοῖς κοσμίως διαιτωμένοις ἀνετί-

ἀνετίθει. v. Valckenar. ad h. l. Wetſten. ad 2 Petr. 2, 13. Jungitur c. εὐθυμεῖσθαι. v. εὐθ. Sic Π. 4, 5, 3. Μῆδοι καὶ ἔπινον, καὶ εὐωχοῦντο (Margg. ἥδοντο), καὶ πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο. Tribuitur ſacrificantibus, Αθ. 2, 9. θύειν καὶ εὐωχεῖσθαι—θύουσιν δημοσίᾳ — ἔστι ὁ δῆμος ὁ εὐωχούμενος. etiam beſtiis, A. 5, 3, 12. ὄρη — ἱκανὰ — τρέφειν καὶ ἵππους, ὥστε καὶ τὰ τῶν εἰς τὴν ἑορτὴν ἰόντων ὑποζύγια εὐωχεῖσθαι. Hutch: vt iumenta ſaturentur. Morus et Zeun. interpretantur largo pabulo vti. Similiter Ariſtot. H. A. 8, 6. c. acc. Π. 1, 3, 6. κρέα εὐωχῶ. 6, 1, 7. Confunditur etiam c. εὐοχεῖσθαι. v. ibi.

εὐωχία, ¶ 1) *epulum.* Poll. 6, 8. αἱ δὲ δημοσίαι ἑστιάσεις, εὐωχίαι, θάλειαι etc. Π. 4, 2, 19. p. 222. ὅ μοι δοκεῖ — αὕτη ἡ εὐωχία ἰσχυροτέρους ποιῆσαι. Antea vocabatur ἄριστον. ¶ 2) *epulum lautum.* Heſych: εὐωχία· εὐφροσύνη. Etymol. M. εὐωχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, ὅτε ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνονται τιμὰς — ἡ καλῶς τρέφουσα τὸ σῶμα. Π. 1, 5, 1. εἴ ποτ' ἐν ἑορτῇ εὐωχία προσγένοιτο. A. 6, 1, 2. Αθ. 2, 7. ¶ 3) ipſi *cibi.* Π. 2, 3, 11. διπλῆν ὑμῖν εὐωχίαν παρέχειν

4) Eleganter dicitur Ι 2, 9. τοῦτο νομίζειν με (Margg. ἡδίστην) εὐω εἶναι (in coena) τοὺς μάχεσθαι μέλλοντας ὅτι τίστους παρασκευάζειν.

ἐφάμιλλος, *aequalis, certamen init cum quo, comparandus.* Hſych: ἐφάμιλλον· ὅμ Suid: ἐφάμιλλον· ὅμ ἴσον. Cf. Poll. 5, 1 Απ. 3, 3, 12. οὐδεὶς — τῷ ἐφάμιλλος γίγνεται.

ἐφαρμόζειν, *accom dare.* Αγ. 8, 8. ἐφαρ σας τὰς δαπάνας ταῖς π όδοις.

ἐφεδρεύειν Pollux 1, 2 apud Xenophontem (non conſtabat, vbi) rius dictum eſſe ait equite: καὶ ἐφεδρεύειν ἐφ ὡς Ξενοφῶν, εἰ καὶ βιαι ρον.

ἔφεδρος proprie eſt g *diator tertiarius* ſ. *ſc tor*, qui duobus alliḍ vt victorem integer v bus adoriatur. v. Hut ad h. l. et Lucian. H motim. T. I. p. 783. quos laudat Doruill. Charit. p. 388. Hinc 2, 5, 2. p. 110. re poteſt *vindex necis.* Weſſeling. ad Herod 5, 41. Locus eſt: εἰ κατακτείναιμεν — πρὸς β σιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδ ἀγω

ἀγωνιζοίμεθα. All. ἔφορον.

ἐφέλκειν, *abripere*. Metaphorice: Π. 8, 4, 15. ἐμοὶ δοκοῦσιν τοὔμπαλιν οὐ βούλονται ἐφέλκεσθαι.

ἐφεξῆς, ¶ 1) *deinceps, secundum ordinem*. Π. 4, 6, 2. p. 257. βέβληκα δὶς ἐφεξῆς. Ο. 8, 19. ¶ 2) *continenter, similiter*. Suid: ἐφεξῆς· ἐπίσης κατὰ τάξιν. Ε. 4, 6, 4. ὡς — δῃώσοι πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐφεξῆς. Ο. 12, 10. οὐδὲ γὰρ — ἐφεξῆς γε οὕτως οἷόν τε πάντας διδάξαι, *omnino omnes*.

ἐφέπεσθαι, ¶ 1) *subsequi, pone sequi*. in pompa, Π. 8, 3, 8. παρείποντο οἱ δισχίλιοι — ἐφείποντο οἱ σκηπτοῦχοι. ducem aduersus hostes, Π. 1, 4, 20. αὐτὸς ἡγεῖτο — Κυαξάρης ἐφείπετο. §. 22. 3, 3, 27. ἡγεῖτο, καὶ ἐφθέγξατο, τίς ἐφέπεται. Margg. ἕψεται. c. dat. Π. 7, 1, 13. αὐτοῖς συνεμίγνυε· οἱ δὲ πεζοὶ αὐτῷ ἐφείποντο. suos praeeuntes, Π. 6, 3, 1. ὄπισθεν ἡ φάλαγξ ἐφεπομένη. Α. 3, 4, 2. 4, 1, 5. 4, 6, 17. 6, 5, 7. 7, 3, 20. Hinc Α. 4, 6, 13. τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν, *vltimorum in agmine*. ¶ 2) *persequi hostem*. Α. 2, 2, 5. οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι. 4, 5, 10. 5, 8, 4. Αγ. 2, 2. ἐκακούργουν ἐφεπόμενοι. (Ε. 4, 3, 2. est ἐπακολουθοῦντες) §. 3. Ιππ. 7, 11. c. dat. Π. 7, 1, 15. φεύγοντα ἅρματα, καὶ τούτοις ἐφείποντο. 7, 5, 11. Α. 7, 6, 20. ¶ 3) *aggredi hostem, vrgere, instare*. Α. 6, 5, 10. τὸ μὲν ἀπιέναι ἀπὸ πολεμίων — τὸ δὲ ἐφέπεσθαι. Cod. Eton. ἕπεσθαι. ¶ 4) *idem facere*. Π. 7, 1, 5. παιᾶνα ἐξάρξω, ὑμεῖς δὲ ἐφέπεσθε. All. ἐπείγεσθε, (v. ἐπεγείσθαι.) quod praefert Zeun. et explicat de militibus, qui impetum faciunt in hostes. Ιππ. 2, 4. ¶ 5) *morem gerere, obsequi*. Απολ. 23. τῶν ἑταίρων ἐκκλέψαι βουλομένων αὐτὸν, οὐκ ἐφείπετο. Sed potest etiam proprie intelligi. ¶ 6) Π. 8, 1, 12. in marg. Steph. et Cod. Guelf. legitur θηρίοις φεύγουσιν ἐφέπεσθαι, pro θ. φ. ἕπεσθαι.

Ἐφεσία, np. χώρα, *ager Ephesiorum*. Ε. 3, 2, 12. προεληλυθότων τῶν πολεμίων ἐς τὴν Ἐφεσίαν. Ita Leuncl. Sed alii legunt: προελ. τῶν Ἐφεσίων ἐς τὴν πολεμίαν. De Diana Ephesia v. Ἄρτεμις. Α. 5, 3, 9 — 13. describitur templum et locus, vbi erat templum, Dianae Ephesiae, ad cuius similitudinem Xenophon Scilunte suum exstruxit.

Ἔφεσος, *Ephesus*, Joniae vrbs,

vrbs, A. 2, 2, 3. quae distabat a Sardibus τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν, E. 3, 2, 9. Eam Thrasylus occupaturus repellitur a ciuibus et Tissapherne, E. 1, 2, 3, — 8. Quanquam eam tenent Lacedaemonii, tamen Antiochus et deinde Alcibiades nauibus prope accedunt, E. 1, 5, 1 9. cf. 2, 1. Versatur ibi Agesilaus, Ay. 1, 14 — 28. E. 3, 4, 4 — 19. Tenet eam Conon, E. 4, 8, 3. sed mox Thimbro Lacedaemonius, §. 17. Commemoratur etiam saepius, v. c. A. 1, 4, 2. 6, 1, 15.

ἐφέσπεσθαι, v. ἐπίσπεσθαι.

ἐφεστρὶς, *pallium, quae-uis vestis, quae super alias induebatur.* Moeris: ἐφεστρίς· τὸ ἐπὶ ἱματίοις ἐπίβλημα. v. ibi Pierson. Cf. Hesych. et Suid. Σ. 4, 38. tecta aedium festiue nominantur ἐφεστρίδες.

ἐφευρίσκειν, *insuper reddere.* Πο. 4, 40. ὅσα (χρήματα) ἂν ἐφευρίσκῃ (τὰ τέλη), *quae insuper e vectigalibus proueniunt s. redeunt.* v. εὑρίσκειν n. 8. Sed Aπ. 1, 2, 58. in loco Homerico est ἐφεύροι pro εὕροι.

ἐφηβᾶν, *pubescere, adolescere.* Π. 6, 1, 9. ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων ἕτεροι ἐφηβήσουσι.

ἔφηβος, *adolescens.* Apud Persas ita dicebantur, qui inter decimum sextum vel septimum et sextum vel septimum vigesimum aetatis annum aetatem agebant. Locus classicus est Π. 1, 2, 9 — 12. Praeterea occurrunt Π. 1, 2, 4. 5. 8. 13. 15. 1, 5, 1. 4. 1, 6, 17.

ἐφήδεσθαι, *laetari hostium calamitate.* v. Valckenar. ad Ammon. in v. ἐπιχαίρειν. Aγ. 7, 5. οὐκ ἐφησθεὶς φανερὸς ἐγένετο. c. dat. pers. Π. 6, 1, 20. οἱ ἐχθροί ἐφήδονταί μοι. E. 5, 3, 20. Agesipolide mortuo Ἀγησίλαος — οὐκ ἐφήσθη ὡς ἀντιπάλῳ. Marg. ἀντιπάλου. c. dat. rei, E. 4, 5, 18. ἐφηδομένους τῷ δυστυχήματι.

ἐφήκειν, *pertingere, pertinere, extendi.* Λ. 12, 5. δρόμον ἐλάσσω ποιεῖσθαι, ἢ ὅσον ἂν ἡ μόρα ἐφήκῃ.

ἑφθὸς, *elixus.* Π. 6, 2, 11. p. 370. τὰ ἑφθὰ πάντα μεθ' ὕδατος ἐσκευάσθαι. Λ. 5, 4. 18. καρύοις ἑφθοῖς.

Ἐφιάλτης, *Ephialtes.* E. 4, 8, 24.

ἐφιέναι, ¶ 1) *immittere.* Iπ. 4, 17. ἐφιέναι τοὺς ἁρπάζοντας ad praedam. c. ἐπὶ, de pastoribus, qui greges *in pascua dimittunt l. agunt.* Suid: ἐφίει· πέμπει. Π. 1, 1, 2. νέμονται pecora ἐφ' ὁποῖα ἂν αὐτὰς

τὰς ἐφιῶσιν paſtores. All. ἐπάγωσιν, quod tamen venatorum potius eſſe dicit Stephanus, et habet ſpeciem gloſſematis. c. inf. omiſſo ὥςε, Π. 4, 2, 12. p. 217. τὺς νεωτέρους ἐφίετε διώκειν. ¶ 2) *admittere*. Ιπ. 10, 7. ἵνα — ἐφείη equus τὸ στόμιον. Ita Leuncl. repoſuit pro ἀφείη, *dimittat, non mordeat*. v. ἀφιέναι nr. 7. ¶ 3) *permittere*. Suid: ἐφίει· ἐπέτρεπεν. Heſych: ἐφίημι· — ἐπιτρέπω. it. ἐφιᾶσι· συγχωρῦσι, ἐπιτρέπουσι. v. Toup. emendatt. I, 166. c. inf. E. 7, 4, 7. ἐφέντων καὶ ταῦτα πράττειν τῶν Θηβαίων. c. dat. et inf. Π. 7, 2, 4. διαρπάσαι — αὐτοῖς ἐφεῖναι τὴν πόλιν ὃ βύλομαι. 7, 5, 12. τὺς τεθνηκότας θάπτειν ἐφῆκε τοῖς προσήκουσιν. Margg. ἀνῆκε. E. 3, 1, 6. ¶ 4) *legibus permittere*. Λ. 2, 7. κλέπτειν δ' ἐφῆκεν ἔςιν ἃ τῷ λιμῷ ἐπικουρῦντας — ἐφῆκεν αὐτοῖς γε μηχανᾶσθαι, ¶ 5) *legibus conſtituere*. Λ. 5, 4. ἐφῆκεν, ὁπότε διψῴη ἕκαςος, πίνειν. 11, 3.

ἐφίεσθαι, ¶ 1) *concupiſcere, appetere*. Heſych: ἐφίεμαι· ἐπιθυμῶ. Αγ. 11, 14. μεγάλην καὶ καλὴν ἐφιέμενος — Quia deeſt caſus nominis, ſubſtituunt viri docti ex Attica ratione accuſatiuum, alii ἀρετὴν, alii δόξαν. Phauorin: ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ. — Ἀττικῶς αἰτιατικῇ. c. gen. Π. 1, 2, 3. ἔργου αἰσχρῦ ἐφίεσθαι. 1, 5, 7. p. 55. 3, 3, 7. 4, 1, 8. p. 205. 5, 1, 7. Ιερ. 1, 30. Απ. 4, 2, 7. Σ. 8, 25. c. inf. Σ. 9, 6. ἐφιεμένοις πράττειν, ἃ πάλαι ἐπεθύμουν. ¶ 2) *ſtudere, ſtudioſum eſſe*. Απ. 4, 2, 11. ταύτης τῆς ἀρετῆς ἐφίεσαι — τῆς καλλίςης καὶ μεγίστης ἀρετῆς ἐφίεσαι. 4, 8, 11. Απολ. 17. 34. Σ. 8, 5. ἄλλου του ἐφιέμενος, *alii rei intentus*. §. 41. cf. ἀρετή. ¶ 3) *amare*. Απ. 4, 1, 2. ἔφη τινὸς ἐρᾶν, φανερὸς δ' ἦν — τῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν εὖ πεφυκότων ἐφιέμενος. ¶ 4) *permittere*. A. 6, 6, 17. ἡ στρατιά σοι ἐφεῖτο (all. ὑφεῖτο) ὅ τι ἐβύλου ποιῆσαι.

ἐφικνεῖσθαι, *peruenire*. Π. 1, 1, 5. ἐφικέσθαι ἐπὶ τοσαύτην τὴν γῆν τῷ ἀφ' ἑαυτῦ φόβῳ, ὥςε καταπλῆξαι πάντας. Hutch: *tantum terrarum nominis ſui terrore peruadere*. 4, 5, 7. ὅτως ἐφικνῦνται ad caſtra. Sed haud dubie hic verior lectio eſt ἀφικνῦνται. Contra 8, 7. 3. p. 547. edd. vett. habent ἐφικνεῖ-

ἐφικνεῖται pro *ἀφικνεῖται*. v. *ἀφικν.* nr. 4.

ἐφίππειος, *equeſtris.* Π. 8, 3, 3. *κάσας ἐφιππείους*, *quibus equites vtuntur.* v. *κάσας*.

ἐφίππιον et

ἐφίππειον, *ſella equo impoſita, ſtratum equo impoſitum ad inſidendum.* Ιπ. 7, 5. *καθίζηται ἐάν τε ἐπὶ ψιλȣ̃ ἐάν τε ἐπὶ τȣ̃ ἐφιππίου.* 12, 8. *τῷ ἐφιππείῳ αὐτὸν σκεπάσαι.* Ιπρ. 8, 4.

ἔφιππος, *bonus eques.* Π. 4, 2, 1. *ἔφιπποι* (fort. legendum *εὔιπποι*) *ἐδόκουν εἶναι.*

ἐφιστάναι, ¶ 1) *ſiſtere, ſtare iubere.* Π. 4, 2, 10. *ἐπέστησε τὸ στράτευμα.* Sic pro *στήσας* all. legunt *ἐπιστήσας*. v. *ἱστάναι* nr. 4. Cf. *ἐφίστασθαι* nr. 1. A. 1, 8, 11. *ὁ δ' ἐπιστήσας.* Interpretes fere vertunt *cum ſubſtitiſſet.* Sed fortaſſis rectius omiſſus putetur accuſatiuus *τὸ στράτευμα.* v. §. 10. ¶ 2) *collocare, ſtatuere, ſuperſtruere.* E. 3, 1, 5. *χελώνην ξυλίνην ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ Φρεατίᾳ.* ¶ 3) *praeficere.* Π. 6, 1, 13. *ἄνδρας ἐπέστησαν* (*ταῖς μηχαναῖς*), *οἳ ἐδόκουν ἐπιτηδειότατοι εἶναι.* A. 3, 3, 12. *ἵππαρχος ἐπεστάθη.* 3, 4, 13. E. 6, 2, 3. c. dat. A. 5, 1, 9.

πεντηκόντορον — ἦ ἐπ…
σαν Δέξιππον. §. 10.
κόντορον, ἧ ἐπεστάθη…
λυκράτης. Λ. 2, 2. c.
Λ. 2, 1. *ἐπ' αὐτοῖς …*
γωγὰς θεράποντας ἐφι…
σι. E. 2, 1, 8. cf. *μ…*
φόρος, ναύαρχος, φ…
¶ 4) In aoriſto ſecu…
imperfecto, plusqu…
perfecto et perfecto h…
vim paſſiui vel m…
Hinc eſt *adſtare,* …
7, 6. *ἄλλοι ἐφίστασαν…*
τῶν δένδρων. Duo c…
ὑφίστασαν. cf. *ὑφιστ…*
etiam de alia lecti…
varietate, it. *ὑφίστα…*
nr. 1. A. 5, 8, 4. *ἐπι…*
ἐπῄνουν σε. Σ. 2, 7.
τὴν ὀρχηστρίδα ἐφεστηκ…
vt artem ſuam oſten…
¶ 5) *iuxta poſitum* ſ…
ſtructum eſſe. Cf. Poll…
120. A. 1, 4, 5. *ἐπὶ …*
τείχεσιν ἐφειστήκεσαν …
λαι. ¶ 6) *accedere,* …
ſtare, terrendi cauſa…
2, 3, 19. *Κριτίας —* …
στῆναι ἐκέλευσε τȣ̀ς …
ἐγχειρίδια ἔχοντας τῇ βο…
§. 20. ¶ 7) *inſiſtere.* …
4, 3. recte reſtituit Leu…
ἐφεστηκότων pro *ἀφ…*
¶ 8) *ſubſiſtere, reſtit…*
Π. 1, 4, 19. *ἐφεστή…*
τοῖς ἵπποις (h. e. *σὺν …*
ἵπ.) *ἠρέμα.* A. 1, 5, 7.
9) *praeeſſe, praefect…*
eſſe. O. 21, 9. *ἄν τε …*
τροπος ᾖ ὁ ἐφεστηκώς, …

τάτης. c. dat. A. 6,
βασίας ταύτῃ (τάξει)
κει. c. ἐπὶ, Ιερ. 9,
ζοντες ἐφ' ἑκάστῳ
ἐφεστήκασι. Απ. 3,
ἔμαθον ταῦτα, ἐφ'
στᾶσι. Leuncl. *qui-*
nt praepositi. Sed
etiam interpretari
r *quae*, h. e. pro-
quorum peritiam.
rege apum, O. 7,
Hinc οἱ ἐφεστῶτες.
, 5, 19. *praefecti*
ισiorum et choro-

τθαι, ¶ 1) *resti-*
subsistere. Suid:
μενος ἀναμένων, σχο-
ιαδίζων. Deinde lau-
ocum A. 2, 4, 14.
ζος ἐπορεύετο ἄλλοτε
λλοτε ἐφιστάμενος.
ἂν χρόνον τὸ προη-
ι ἐπιστῇ — Margg.
nulli Codd. habent
ταις. 5, 4, 19. K. 5,
ις ἐφιστάμενος. Pau-
st ἀνακαθίζων dici.
Sic §. 19. cf. Poll.
¶ 2) *aedificari iu-*
Αγ. 8, 7. τὰς θύρας
στόδημος — ἐπεστή-
Plutarch. habet ἐπέ-
I 3) *praeficere.* Π. 8,
p. 487. εἰ φρουρὰς
ρους ἐπεστησάμην,
es addidissem.
ιν, ¶ 1) *circumi-*
rapias) *inspiciendi*
Π. 8, 6, 8. ἐφοδεύ-

εἰ ἀνὴρ κατ' ἐνιαυτὸν, np. circitor regis Persarum. v. ἔφοδοι. ¶ 2) (excubias) *obire et inspicere.* E. 5, 3, 22. εἰς τὰς φυλακὰς ἀναγκάζειν τὸ πλῆθος ἰέναι, καὶ τούτους ἐφοδεύων πιστὰς παρέχεσθαι.

ἐφοδεύεσθαι, *vigilias obire.* E. 2, 4, 15. ἐξεκάθευδον — καὶ δι' ἀπιστίαν ἐφωδεύοντο — κατὰ τείχη.

ἐφοδιάζεσθαι, *viaticum parare.* c. dat. pers. E. 1, 6, 8. πεντάδραχμίαν ἑκάστῳ τῶν ναυτῶν ἐφοδιασάμενος.

ἐφόδιον, *viaticum.* v. Thom. Mag. in h. v. ibique Oudendorp. Cf. Suid. et Hesych. A. 7, 3, 9. ἠπόρει. οὐ γὰρ — ἔχων — εἰ μὴ παῖδα, καὶ ὅσον ἐφόδιον. 7, 8, 1. ἠρώτα — πόσον χρυσίον ἔχει — ὁ δ' εἶπε — μηδ' ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιόντι. E. 1, 1, 16.

ἔφοδος, ¶ 1) *aditus, accessus.* A. 3, 4, 25. ὁρᾷ — κορυφὴν — καὶ ἀπὸ ταύτης ἔφοδον ἐπὶ τὸν λόφον. Hunc locum minus recte inspiciens Abreschius in animaduu. ad Aeschyl. 2, 32. ita legit: ἔφοδον ὄντα τὸν λόφον, vt ἔφοδον sit adiectiuum. 4, 2, 4. ἔφοδος αὐτόθεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἦν. c. gen. E. 2, 4, 3. ἀποκλείσαντες αὐτοῖς τὰς ἐφόδους τῶν ἐπιτηδείων, *com-*

commeatum. ¶ 2) *aduentus hostilium copiarum.* A. 2, 2, 9. ἐξεπλάγη — βασιλεὺς τῇ ἐφόδῳ τῦ στρατεύματος. 2, 3, 1. ¶ 3) *incursio, inuasio hostium.* Hesych: ἔφοδος· ὁρμὴ, ἄφιξις, ἐπιδρομὴ, παρουσία, βλάβη. Schol. Thucyd. 7, 5. ἐπίθεσις πολεμική. E. 7, 2, 23. ὡς εἶδον τὴν σφοδρότητα τῆς ἐφόδου. Ιερ. 10, 6.

ἔφοδοι, *circitores*, qui a rege Persarum quotannis emittuntur, obituri regiones et inspecturi satrapas. Π. 8, 6, 8. Tales fere homines Athenis dicebantur περίπολοι.

ἐφορᾷν, ¶ 1) *videre, conspicere.* Pollux 2, 55. ἐφορωμένους καὶ ἐφορῶντας, ὡς Ξενοφῶν. Π. 5, 3, 21. πεζοὺς προὔπεμπεν, ἐφορωμένους ὑπὸ Χρυσάντα καὶ ἐφορῶντας αὐτόν. 6, 3, 3. οἱ σκοποὶ — τὰ πρόσω ἐφορῶντες (Marg. Steph. ἀφορ.) ἐδόκουν καταμανθάνειν, *oculos conuertentes.* K. 7, 7. ¶ 2) *obseruare.* A. 6, 3, 8. Τιμασίων — προελαυνέτω ἐφορῶν ἡμᾶς καὶ σκοπείτω τὰ ἔμπροσθεν. cf. ἐφορμεῖν nr. 1. ¶ 3) *visere aegrotos.* Π. 5, 4, 9. οὐδένα ἑκὼν ἀτημέλητον παρέλιπεν, ἀλλ' αὐτόπτης ἐφεώρα. ¶ 4) *inspicere.* De ducibus, Π. 3, 3, 19. ὑμεῖς ὄπισθ[...] τες τὰς ἀγαθὰς ἐφο[...] καὶ ἐπικελεύοντες. 5, [...] περιελαύνων ἐφεώρα [...] ἐπεμελεῖτο. 6, 3, 1[...] 384. De rege, O. [...] τὰς ἀμφὶ τὴν αὐτῦ [...] αὐτὸς ἐφορᾷ. vbi syn[...] mum est ἐπισκοπεῖν. De diis, cf. Dorvi[...] Charit. p. 511. Π. 8, [...] p. 548. θεὰς πάντ' ἐ[...] τας.

ἐφορατικὸς, *insp[...] idoneus. inspicien[...] ritus.* O. 12, 19. τ[...] σπότην — ἐφορατικ[...] εἶναι τῶν ἔργων.

ἐφορεία, *magist[...] Ephororum.* Λ. 8, [...] τῆς ἐφορείας δύναμιν.

ἐφορεῖον, *Ephororum[...] ria.* Aγ. 1, 36. εἰ ἐν [...] φορείῳ ἔτυχεν ἑστηκὼς [...] corrigunt pro φορ[...] φορείῳ. Nomine ἐφ[...] vtitur Plutarch. apo[...] p. 232. extr. cf. Cra[...] rep. Laced. 2, 4.

ἐφορεύειν, *Eph[...] esse.* E. 1, 3, 1. Παντ[...] ους ἐφορεύοντος. Sic [...] 1. 2, 3, 1. c. ἐπὶ, E. [...] 7. ἐπὶ Ἀρχύτου ἐφο[...] τος. Dicitur haec for[...] de Ephoro eponym[...] Ἔφοροι.

* ἐφορικοὶ δίφροι, *[...] Ephororum.* Ael[...] V. H. 2, 15. vocat τῶν Ἐφόρων θρόνους,

εἰώθασι καθήμενοι χρηματίζειν, καὶ πολιτικῶν ἕκαστα διατάττειν. Λ. 15, 6. πάντες ὑπανίςανται βασιλεῖ, πλὴν ὀυκ ῎Εφοροι ἀπὸ τῶν ἐφορικῶν δίφρων.

ἐ φ ο ρ μ ᾶ ν, *cum impetu fugere*. E. 1, 6, 15. (ναῦν) τὴν ἐς τὸ πέλαγος ἐφορμήσασαν ἐδίωκον.

ἐ φ ο ρ μ ε ῖ ν, ¶ 1) *obſeruare naues hoſtium* in oſtio portus vel in ſtatione, *ne elabantur*. Pollux 1, 122. τὸ φυλάττειν τινὰς, ἐφορμεῖν καὶ ναυλοχεῖν. v. ibi Kuhn. E. 1, 6, 14. ἐπειδὴ — οἱ ἐφορμῦντες ὀλιγώρως εἶχον — ἐξέπλευσεν ἔξω τῦ λιμένος. §. 15. τῶν ἐφορμύντων ἕκαστοι — τὰς ἀγκύρας ἀποκόπτοντες. Leuncl. malebat ἐφορῶντες et ἐφορώντων. Vtrumque in textum recepit Welſ. Prius placebat quoque Stoebero ad Thom. Mag. p. 400. At ſine vllo variae lectionis veſtigio de iisdem nauibus eſt §. 25. πλεῖν ἐπὶ τὰς τῇ Μιτυλήνῃ ἐφορμύσας. 6, 2, 5. ἐπὶ τῷ λιμένι — ἐφώρμει. ¶ 2) *inſidiari*. Harpocrat: ἐφορμεῖν, ἀντὶ τῦ ἐφεδρεύειν. τὸ μὲν γὰρ κατὰ τινῶν ὁρμᾶν ἐπιτηρῦντας καιρὸν ἐπιθέσεως, ὕτως ἔλεγον. cf. Kuſter. ad Suid. in h. v. A. 7, 6, 18. τριήρεις ἐφορμῦσαι Lacedaemoniorum ἐκώλυον Graecos διαπλεῖν. Sed poteſt etiam h. l. cum Leuncl. verti *in ſtatione nos obſeruantes*. ¶ 3) *appellere*. Aϑ. 2, 13. ἔξεςιν ἐφορμῦσι — λωβᾶσθαι τὺς τὴν ἤπειρον οἰκῦντας.

῎Ε φ ο ρ ο ι, inquit Suidas, παρὰ Λακεδαιμονίοις πέντε, ὓς ᾿Εφόρους ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐφορᾷν τὰ τῆς πόλεως. ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν. cf. Timae. lex. Platon. Herodotus 1, 23. magiſtratum hunc a Lycurgo inſtitutum eſſe dicit, quam ſententiam defendit Gronou. Sed Ariſtoteles, Plutarchus, Cicero (de legib. 3, 7.) aliique referunt ad Theopompum. v. interpp. ad Herodot. l. l. et Crag. de rep. Laced. 2, 4. E. 7, 1, 22. diſtinguuntur ᾿Αγησίλαος, γέροντες et ῎Εφοροι. Ab vno Ephororum annus nominabatur, vt ab archonte Athenienſium eponymo, v. c. E. 1, 2, 1. ἐπὶ ᾿Εφόρου ὄντος ἐν Σπάρτῃ Εὐαρχίππου. cf. ἐφορεύειν. Omnes eponymi Ephori, qui tempore belli Peloponneſiaci fuerunt, recenſentur E. 2, 3, 7. Summae eorum poteſtatis multa ſunt exempla, vt Λ. 4, 6. ἥν τις ἀπειθῇ — ἄγει αὐτὸν ὁ παιδονόμος ἐπὶ τὺς ᾿Εφόρους· οἱ δὲ ζημιῦσι. 8, 4. ῎Εφοροι ἱκανοὶ

ἱκανοὶ μέν εἰσι ζημιοῦν ὃν ἂν βούλωνται, κύριοι δ' ἐκπράττειν παραχρῆμα, κύριοι δὲ καὶ ἄρχοντας μεταξὺ καὶ καταπαῦσαι, καὶ εἶρξαί γε, καὶ περὶ τῆς ψυχῆς εἰς ἀγῶνα καταστῆσαι. Audiunt legatos et decernunt, E. 2, 2, 12. 3, 1, 1. Coniuratione audita eam opprimunt, E. 3, 3, 5—11. Decemuiralem poteſtatem a Lyſandro in oppidis conſtitutam tollunt, E. 3, 4, 2. Sunt arbitri pacis, non ſolum cum ἐκκλήτοις, E. 2, 4, 38. ſed etiam ſoli, E. 2, 2, 8. coll. §. 11. Harmoſten conſtituunt, E. 4, 8, 32. Decernunt bellum, tam vna cum ἐκκλησίᾳ, E. 3, 2, 17. 4, 6, 3. quam ſoli, A. 2, 6, 2. E. 5, 1, 1. 30. 6, 4, 17. Legunt hippagretas, Λ. 4, 3. Definiunt annos militares, Λ. 11, 1. Imperatori mandata mittunt in bellum, E. 3, 1, 5. 3, 2, 5. 10. Ipſum regem in bellum mittunt, E. 5, 4, 14. qui in re dubia domum ad eos mittit, conſilium et mandata rogans, E. 6, 4, 3. Duo ſunt cum rege in bello, Λ. 13, 5. E. 2, 4, 25. 26. quibus abſentibus tres reliqui domi rem publicam adminiſtrant, E. 2, 4, 20. Imperatorem reuocant e

bello, A. 2, 6, 2. I
um in imperatorem
tuunt, E. 5, 4, 24.
vero ſumma erat e
poteſtas, non tam
mitibus plane careb
2, 3, 17. extr. Omn
εἶκοι, πέντε, τέλη.
5, 4, 47. pro Λακεδ
in margg. eſt ἔφο
φαίνειν nr. 7. Legit
iam ἔφορος in 2 M
marg. Steph. pro ἔ
v. ἐφεδρ.

ἐφύειν, *ſuperpluere* *bre perfundere.* K
νεβρὸς — ἐκάσει ἀνελ
ἐὰν μὴ ἐφυσμένος ᾖ.
daeus coni. ἐψυ
frigore vexatus,
placet Zeunio.

ἔχειν (cf. omnino
¶ 1) *habere.* Sed d
varie, prout adiu
habet nomen etc. I
1. δεινὸν ἔχειν, *peri*
ſubire. Ay. 7, 7. κακ
malis afflictus.
in αἰτίᾳ, γνώμῃ, ἐ
δίκῃ, ἑαυτῷ, ἔνδηλο
θυμίᾳ, ἔργου, μεῖον
ον, πρᾶγμα, τέλος,
πολεμικὸς, ἡσυχίᾳ,
etc. Saepe refer
virtutes vel vitia,
4. τὸ σκυλακῶδες
εἶχεν. Απ. 1, 2,
σωφροσύνης, ἣν ἐκε
χεν. 2, 6, 4. O. 9,
μνημονικὸν ἐδόκει ἔχε
τὸ προνοεῖν. Ιπ. 9,

9, 1. ¶ 2) *tenere, retinere.* Hesych: ἔχει· κατέχει. Π. 1, 4, 26. ἐᾶ ἔχειν εἴ τῳ τι ἐγὼ δέδωκα. 2, 3, 5. p. 120. διδόντα μᾶλλον ἢ αὐτὸν ἔχοντα. 3, 3, 3. 4, 3, 3. p. 229. πάλτα, οἷς καὶ μεθιέντες καὶ ἔχοντες χρώμεθα ἄν. 6, 2, 11. p. 373. τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν, h. e. ὁ πωλεῖν. A. 4, 1, 9. vbi oppon. ἀφεῖναι. E. 2, 2, 7. K. 5, 1. 7, 6. 10, 9. ἔχῃ αὐτὸν ἡ ἄρκυς. Sic 9, 18. αἱ πέτραι ἔξουσι τὸν φλοιὸν τοῦ ξύλου, np. ita vt adhaereat. ¶ 3) *possidere.* Π. 1, 6, 11. ἔχοντα δύναμιν — ἔχων ἀγροὺς — ἔχων ἐργάτας. 2, 3, 5. p. 120. ὅ τι ἂν ἔχοι. 2, 4, 8. p. 130. οὐδέν τοι πολλὰ ἔχων ἴδια χρήματα — ὀλίγα λοιπὰ ἔχω. 7, 5, 26. p. 455. in margg. τὸ ἔχειν καταπρᾶξαι, pro τὸ ἀρχὴν κατ. 8, 2, 11. p. 488. ἔνδον ἔχοντες αὐτὰ, np. χρήματα. — τοὺς πλεῖστα ἔχοντας. 8, 3, 16. πολλὰ ἔχειν — ὀλίγα ἔχειν. §. 17. ἔχειν χρήματα — τὸν πολλὰ ἔχοντα. §. 18. 20. 8, 4, 14. §. 15. βούλονται δοκεῖν πλείω κεκτῆσθαι ἢ ἔχουσιν — τὸν πολλὰ δοκοῦντα ἔχειν — ὅσα ἂν ἔχωσι. 8, 8, 4. Αθ. 1, 13. ἵνα αὐτός τε ἔχῃ (ἀργύριον), καὶ οἱ πλούσιοι πενέστεροι γίγνωνται. E. 4, 8, 5. διὰ Λακεδαιμονίους γῆν ἔχον. 5, 2, 7. οἱ ἔχοντες τὰς οὐσίας. Ιερ. 4, 6. πλείω ἔχων κτήματα — πλείω φαίνηται ἔχων — ὅταν ἐλάττω ἔχῃ. O. 20, 1. Σ. 4, 32. 34. 35. 37. cf. ἀρκεῖν nr. 3. 4. Sic c. τὶ, Π. 4, 1, 9. ἵνα ἔχοντές τι οἴκαδε ἀφικώμεθα, *non inopes.* A. 6, 1, 11. 6, 6, 22. Cf. τὶς nr. 27. Hinc simpliciter ἔχειν, Π. 8, 3, 17. *diuitem esse.* cf. Wetsten. ad Matth. 13, 12. et Valckenar. ad Herodot. 7, 22. Sic particip. A. 7, 3, 13. ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος, τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ — τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα. Nisi διδόναι simul pertinet ad ἔχοντας et ἔχουσι, vt sit *qui possunt.* K. 2, 2. τὸν μὲν ἔχοντα. vbi tamen Leuncl. probante Zeunio corrigit τιμὴν ἔχ. Sed A. 5, 3, 13. ὁ ἔχων est *possessor.* ¶ 4) *imperio tenere, in sua potestate habere.* Π. 2, 1, 2. p. 87. ὁ Ἀσσύριος ὁ Βαβυλῶνα τε ἔχων καὶ τὴν ἄλλην Ἀσσυρίαν. A. 7, 1, 17. ἄρχοντές τε τῶν νήσων ἁπασῶν, καὶ — πόλεις πολλὰς ἔχοντες — καὶ τὸ Βυζάντιον ἔχοντες. E. 3, 2, 22. τὴν πόλιν ἔχειν. 4, 8, 8. Plenius Π. 1, 5, 2. βασιλεὺς — ὑπηκόους ἔχων Ὑρκανίους. ¶ 5) *in matrimonio habere.* Eustath. ad Il. α, p. 61.

... ad Matth. 14. 4. Π. 1, ς. 4. τὸν τὴν ἀδελφὴν ἔχοντα, *affinem*. A. 3, 4, 7. Λ. 1, 7. νέαν ἔχειν. §. 8. τὸν ἔχοντα, *maritum*. E. 4, 8, 21. 7, 4, 23. ¶ 6) *ducem esse*, vel *locum in acie tenere*. Cf. nr. 15. et 29. Π. 4, 2, 13. αὐτὸς τὸ μέσον ἔχων. 6, 3, 12. τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φάλαγγος τάξιν ἔχειν. A. 1, 2, 15. 1, 8, 3. 9. 16. 17. cf. δεξιὸς, εὐώνυμος, κέρας. ¶ 7) *secum habere*. Inprimis de ducibus belli: *secum ducere*. A. 7, 3. 9. ὃ διαβεβήκει ἔχων, εἰ μὴ παῖδα. Π. 5, 3, 22. ὑπαντῴη, ὑφ' αὑτῷ ἔχων ἐν τάξει τὴν ἰσχύν. Plena formula est Π. 1, 4, 17. τοὺς βελτίστους — ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἐνταῦθα κατέμεινε. Hinc particip. verti potest *cum*, maxime in verbis veniendi, vt Π. 1. 4. 17 ...

...
...
...
(
e
m
2.
T...

κεφαλὰς ἐπορεύοντο. 6, 5, 15. E. 2, 1, 3. τὸν κάλαμον εἶχε. §. 1. erat κάλαμον φέρειν. etc. ¶ 9) *gestare*. Eustath. ad Odyss. τ, p. 1863, 34. τὸ ἔχε, ἀντὶ τοῦ, ἐφόρει. ἐξ οὗ τὸ ἀμπέχειν γίνεται. Π. 1, 4, 26. ἣν εἶχε στολὴν ἐκδύντα. 5, 1, 2. ὁμοίαν ταῖς δούλαις εἶχε τὴν ἐσθῆτα. 7, 5, 11. βασιλέα, σπασάμενον ὃν εἶχεν ἀκινάκην. A. 1, 5, 8. §. 10. διφθέρας ἃς εἶχον στεγάσματα, *tegumentorum loco*. E. 2, 1, 3. ἄνδρας ἐγχειρίδια ἔχοντας, *armatos*. 4, 1, 13. Ad plura simul refertur Π. 8, 2, 6. στολαῖς — ψέλλια καὶ στρεπτοὶ — οὐκ ἔξεστιν ταῦτα ἔχειν, ᾧ ἂν μὴ βασιλεὺς δῷ. cf. στολή. c. πρὸ, A. 4, 5, 11. μέλαν τι ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. ¶ 10) *scire*, *peritum esse*. c. acc. Λ. 1, 3. οἱ πολλοὶ τῶν τὰς τέχνας ἐχόντων. Απ. 1, 6, 13. διδάσκων ὅ τι ἂν ἔχῃ ἀγαθόν. (Απολ. 26. est: ὅ τι ἐδυνάμην.) §. 14. ἐάν τι σχῶ ἀγαθὸν, διδάσκω. 2, 2, 6. 2, 6, 37. 3, 10, 12. δίδαξον, εἴ τι ἔχεις. O. 2, 1. 14. 11, 16. 14, 1. 15, 11. Ιππ. 1, 16. K. 12, 7. 13, 4. c. τί, Π. 1, 4, 24. οὐκ ἔχων ὅ τι χρὴ λέγειν. 6, 1, 25. οὐκ ἔχω τί μεῖζον εἴπω. E. 1, 6, 5. c. ὅπως, E. 1, 4, 6. οὐκ εἶχεν ὅπως ὠφελοίη. c. πῶς, Π. 6, 4, 4. οὐκ ἔχουσα πῶς ἂν ἄλλως ἀσπάσαιτο αὐτόν. c. ὁπόθεν, A. 3, 5, 3. μὴ τὰ ἐπιτήδεια, εἰ καύσειεν (τὰς κώμας), οὐκ ἔχοιεν ὁπόθεν λαμβάνοιεν. c. οὐδὲν et ὅ τι, E. 1, 3, 13. οὐδὲν ἔχοντες ὅ τι ποιήσαιεν. etc. In his conuenit lingua graeca cum latina. ¶ 11) *posse*. c. inf. Π. 1, 1, 4. παμπόλλων ἐθνῶν, ὧν οὐδ' ἂν τὰ ὀνόματα ἔχοι τις εἰπεῖν. Fischer. ad Plat. Phaed. 50. ostendit, in Cod. Altorf. legi ἴσχοι. 1, 4, 5. 1, 6, 15. ὥστε, ὁπότε δέοιτο, ἔχειν χρῆσθαι. 2, 2, 7. ἔχοις ἂν εἰπεῖν. 3, 3, 6. ἔχομεν (*habemus*) ἀφ' ὧν τιμᾶν ἕξομεν οὓς ἂν βουλώμεθα. 7, 4, 4. 7, 5, 17. οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν μέμψασθαι. A. 2, 2, 5. οὐδὲν εἴχομεν λαμβάνειν. 3, 2, 7. 7, 6, 28. E. 4, 1, 17. 7, 1, 24. 7, 3, 7. p. 477. 478. Ιερ. 8, 7. Απ. 2, 6, 28. 2, 7, 11. οὐχ ἕξω ἀποδοῦναι, *soluendo non ero*. 3, 6, 9. οὐκ ἔχοιμι ἀπὸ στόματος εἰπεῖν. (Σ. 3, 5. pro eo est: δυναίμην.) 4, 4, 19. ἔχοις ἂν οὖν εἰπεῖν; *audeasne?* O. 1, 2. ἔχοιμεν ἂν εἰπεῖν. Paulo post est: δυναίμεθ' ἄν. 3, 2. 8, 1. 2. Σ. 3, 7. 4, 56. Απολ. 17. etc. Ita quo-

quoque accipi poteſt ſine inf. Π. 7, 3, 1. κεκοσμηκυῖα οἷς εἶχε τὸν ἄνδρα, *quibus rebus poterat.* ¶ 12) *occaſionem et facultatem habere.* O. 20, 13. εἴ τις — μήτε ἰδεῖν ἔχοι καρπὸν — μήτε ἀκοῦσαι τὴν ἀλήθειαν ἔχοι. ¶ 14) *habitare. inne haben.* Etymol. M. ἔχω· οἰκῶ. Heſych: ἔχων· οἰκῶν. v. Barneſ. ad Eurip. Helen. 75. c. κατὰ, Π. 4, 2, 2. οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔχοντες. Per tmeſin exponit Abreſchius dilucc. Thucyd. 3, 13. Similiter *verſari, commorari in aliquo loco.* O. 10, 10. εἰ κατὰ χώραν ἔχει ᾗ δεῖ. c. acc. K. 5, 12. τὰ ὄρη ἔχουσιν. §. 4. Sic ¶ 14) De diis tutelaribus. Etymol. M. ἔχω· φυλάσσω. Π. 8, 3, 1. ἔθυσαν — ἥρωσι τοῖς Συρίαν ἔχουσι. ¶ 15) *continere.* Π. 2, 4, 1. ἐν δεξιᾷ ἔχοντα ἑαυτὸν, *tenentem cornu dextrum.* Λ. 3, 5. ἐντὸς τοῦ ἱματίου τὼ χεῖρε ἔχειν. ¶ 16) *pertingere, vicinum eſſe.* A. 7, 8, 12. κώμας ὑπὸ τὸ πόλισμα ἐχούσας. Alii ſcriptores ſic iungunt c. εἰς. v. Hutch. ad h. l. ¶ 17) i. q. κατέχειν. *comprehendere, capere.* Π. 2, 1, 15. σκηνὴν — ἱκανὴν· ἔχειν ὡς καλοίη ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Muretus mauult κατέχειν. ¶ 18) i. q. παρέχειν. A. 6, 1, 5. ὄψιν ἔχων καλὴν φαίνεσθαι. Λ. 1, 5. πάντ' ἔχων, ὅσα δεῖ παρέχεσθαι. Sed h. l. poteſt etiam eſſe *inſtructus.* E. 3, 4, 21. πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια ἡ στρατιὰ εἶχε. (Ag. 1, 2. eſt παρεῖχε.) Ita accipiendum eſt Λ. 2, 5. in lectione Stobaei, quam Zeun. recepit: σῖτον τοσοῦτον ἔχειν συνεβούλευεν. Cf. τιμωρία, et πρόσοδος. ¶ 19) *occupare, capere, occupatum ſ. captum tenere.* Π. 3, 2, 5. εἶχον τὰ ἄκρα. All. εἴχετο, quod praeferunt Hutch. et Zeun. A. 3, 5, 1. εἶχον τὸ ἄκρον. 5, 1, 6. ἔχομεν τὰ ἐκείνων, *bello ſ. praedando cepimus.* Palliu. Π. 3, 2, 6. πρὶν ἔχεσθαι τὰ ἄκρα. 5, 5, 9. p. 331. 7, 2, 1. 2. A. 4, 6, 15. E. 4, 5, 5. De hominibus, A. 7, 3, 27. ἔχονται οἱ ἄνθρωποι, *capti ſunt.* Sic *tenentur* ap. Cic. Catil. 4, 2. Similiter Π. 6, 3, 12. τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φάλαγγος τάξιν ἔχειν. A. 4, 5, 18. διαλαχόντες κώμας — ἐπορεύοντο τὰς ἑαυτῶν ἔχοντες, *in ſuos quisque vicos.* 5, 1, 2. θάλατταν ἔχομεν, *prope ad mare acceſſimus.* Etymol. M. ἔχω· πλησιάζω.

πλησιάζω. Dicitur etiam de affectionibus animi, quibus quis opprimitur f. tenetur. Etymol. M. ἔχω· κρατῶ. Cf. Homer. Il. β, 2. E. 7, 2, 9. πάντας — κλαυσίγελως εἶχεν. it. fine cafu, K. 7, 1. ἀνάγκη ἔχει canes. cf. ἀνάγκη. ¶ 20) i. q. λαμβάνειν. v. Obf. Mifc. nov. T. VI. p. 502. Π. 1, 6, 7. ὅπως τὰ ἐπιτήδεια αὐτός τε καὶ οἱ οἰκέται ἱκανῶς ἔχοιεν. — ὅπως ἕξουσιν ἅπαντα τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεω. 4, 2, 18. A. 2, 3, 4. ἄξουσιν ἔνθεν ἕξουσι τὰ ἐπιτήδεια. §. 13. λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια — ὠνουμένους ἕξειν τὰ ἐπιτήδεια. O. 16, 3. Eſt item *accepiſſe*, c. παρὰ, A. 7, 6, 14. εἰ ἔχω τι παρ' αὐτοῦ. c. ὑπὸ, A. 7, 6, 23. ἔχων δι' ὑμᾶς καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὔκλειαν. Απ. 3, 4, 1. τραύματα ὑπὸ τῶν πολεμίων ἔχων. ¶ 21) *doceri, cognoſcere*. Ιπ. 11, 6. ἵππον δεῖ ἀπὸ σημείων ἔχοντα πάντα — ἐπιδείκνυσθαι. ¶ 22) c. adiect. ſiue particip. fere i. q. χρῆσθαι, vel *experiri*. Π. 1, 6, 16. ἔχει ὑπακουούσας (κύνας). §. 19. p. 71. 3, 1, 19. οὐ θαρροῦντά με ἕξεις. 4, 3, 3. p. 229. Aγ. 6, 5. τοὺς πολεμίους εἶχε ψέγειν οὐ δυναμένους. 9, 7. εἰ Φίλην τὴν πόλιν ἔχοι. E. 5, 1, 21. Σ. 4, 49. εἰ τοιοῦτος ὢν φίλους αὐτοὺς ἔχεις. ¶ 23) c. μὴ et inf. praecedente gen. artic. *impedire*. A. 3, 5, 6. ὁ ἀσκὸς δύο ἄνδρας ἕξει τοῦ μὴ καταδῦναι. Poteſt reddi *ſustinebit, quo minus*. E. 4, 8, 5. τοιαῦτα λέγων ἔσχε τοῦ μὴ ἐκπεπλῆχθαι. Heſych: ἔχει· διείργει. ¶ 24) c. ἀμφὶ et περὶ, *occupatum eſſe, verſari*. E. 7, 4, 28. οἱ Ἀρκάδες πάλιν περὶ τοὺς Ἠλείους εἶχον, *Eleos iterum bello aggrediebantur*. Plura v. in ἀμφὶ nr. 6. ¶ 25) Aliter c. περὶ, v. περὶ nr. 1. K. 10, 9. ἐστήξεται περὶ αὐτὸν ἔχων, np. τὴν ἄρκυν, *circumdatus retibus*. Ita recte Fr. Portus. Sed Leuncl. *intentus in ſe ipſum*. ¶ 26) c. πρὸς et dat. *admotum tenere*. Σ. 4, 27. τὸν ὦμον πρὸς τῷ Κριτοβούλου ὤμῳ ἔχοντα. Ιπ. 7, 8. Simile erat c. ὑπὸ nr. 16. ¶ 27) c. πρὸς et acc. *tendere aduerſus, accedere* ſ. *procedere ad aggrediendum*. K. 10, 11. ἐὰν — ἐπανιεὶς aper ἔχῃ πρὸς τὸν προσιόντα venatorem. De formula γνώμην ἔχειν πρός τινα v. ἑαυτὸν nr. 1. ¶ 28)

28) c. aduerb. eſt i. q. εἶναι c. adiect. ſiue *comparatum eſſe, ſe habere.* Π. 1, 4, 3. πῶς ἔχοντα τυγχάνοι, i. e. ποῖα ὄντα τυγχ. 3, 2, 7. ὁρῶ τούτους ἔχοντας ὥσπερ ἐγὼ ηὐχόμην, *eo redactos eſſe quo* — Deeſt enim οὕτως, ad quod referatur ὥσπερ. A. 5, 8, 11. E. 3, 2, 5. ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, *quinam ſit ſtatus rerum.* 4, 8, 27. 31. Απ. 2, 6, 36. ὀρθῶς ἔχειν ἡγοῦμαι, *par eſſe.* 3, 10, 12. ὡςαύτως ἔοικεν ἔχειν, *eandem fere rationem habere.* O. 10, 9. πρεπόντως ἐχούσαν. (§. 12. eſt: πρεπόντως ἠμφιεσμένη.) Plura v. in ἀθύμως, ἀπείρως, ἀπόρως, ἀσφαλῶς, ἀτρέμας, δυσλύτως, δυσμενῶς, ἐμπείρως, ἐρωτικῶς, εὖ (Sed de formula εὖ ἔχει, quae interdum omittitur, vid. εἰ nr. 17.), εὐμνημόνως, ἐχθιόνως, κακῶς, καλῶς, μετρίως, ὁσίως, ποικίλως, φιλονείκως, etc. ¶ 29) c. ᾗπερ et ὥσπερ, dicitur vel de iis, qui ſine mora aliquid faciunt, Π. 3, 1, 4. εὐθὺς πορεύεται — ᾗπερ εἶχεν, *vt veniebat ex itinere.* Zeun. ex Zonora et Cod. Guelf. edidit ὥσπερ εἶχε. Sic A. 4, 1, 14. εὐθὺς ὥσπερ εἶχεν ἐλθὼν, *vt erat.* vel de iis qui non mutantur, Π. 7, 1, 1. ὁ Κῦρος ὥσπερ εἶχεν ἑστηκὼς — ἠρίστα. Poteſt h. l. cum Moro et Zeunio verti *vt ſtabat.* Cf. nr. 35. E. 4, 1, 13. κατεκλίνθη — ὥσπερ εἶχε, χαμαὶ, *non mutata veſte.* 7, 4, 24. ὥσπερ εἶχον συντεταγμένοι ἔστησαν, *non mutata acie.* Sed aliter eſt in his: Π, 6, 3, 10. σὺ τὸ δεξιὸν κέρας ἔχε, ὥσπερ καὶ ἔχεις, καὶ οἱ ἄλλοι μυρίαρχοι, ᾗπερ νῦν ἔχετε, *quo loco nunc quisque ſuos habet.* A. 2, 2, 10. εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι — ᾗπερ (all. ἥνπερ) εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη, *eo loco quo fuerunt.* 6, 4, 7. κατὰ χώραν ἀπιέναι, ᾗπερ πρόσθεν εἶχεν τὸ στράτευμα. Hutch: *in eum locum, quem ante diſſidium tenuerant in exercitu.* ¶ 30) Inprimis varie dicitur c. οὕτω, vt A. 3, 1, 21. καὶ εἶχεν οὕτως, *et reuera ita erat.* Commendat hanc ſimplicem breuitatem Pſeudodemetrius Phaler. περὶ ἑρμην. §. 137. — A. 5, 6, 5. οὕτω δ' ἔχει, *ſed ea lege.* — A. 6, 5, 9. νῦν δὲ οὕτως ἔχει, *nunc ea eſt rerum noſtrarum conditio.* Contra E. 4, 8, 4. ἔστι δὲ οὐχ

οὕτως

ὕτως ἔχον. — A. 3, 2, 6. ὕτω ἐχόντων (πραγμάτων), et K. 10, 11. ὅταν ὕτως ἔχῃ, it. Π. 2, 1, 2. p. 8. εἰ ὕτως ἔχει, *rebus ita comparatis.* — A. 7, 7, 30. ταῦτα ἔχειν ὕτως ὐχ οἷόν τε, *haec ſieri non poſſunt.* — Π. 8, 5, 7. ὕτω δὴ ἐχόντων, *cum hic ordo eſſet in caſtris.* Sed de animi affectionibus O. 8, 4. ἔχοντες ὕτως, *adeo perturbati.* — Π. 5, 1, 11. νῦν δ' ὕτως ἔχομεν, *ita affecti ſumus* ſ. *ſentimus.* A. 3, 1, 28. ὕτω γε ἐχόντων (στρατιωτῶν), *ſi milites animum abiecerint.* c. περὶ, Aπ. 4, 8, 7. ὕτως ἔχοντες (MS. 1. addit γνώμης, vt Π. 1, 6, 11. eſt ὕτως ἔχε τὴν γνώμην, et A. 6, 6. 9. ὕτως ἔχων τὴν γνώμην) περὶ ἐμῦ διατελῦσιν, *ita conſtanter de me ſentiunt* ſ. *ſtatuunt.* Π. 1, 6, 16. ὕτω καὶ περὶ ἐλπίδων ἔχει, *eadem ſpei eſt ratio.* Brodaeus dicit, alios codd. habere τὰ περὶ τῶν ἐλπ. O. 2, 12. ὕτω καὶ ἐμοὶ ἔχει περὶ τῆς οἰκονομίας, *ſequor eandem adminiſtrationis domeſticae rationem.* c. dat. ſine περὶ, Π. 7, 5, 20. ἡ πόλις ὕτως ἔχοι αὐτῷ, *ita in eum animata eſſet.* c. πρὸς, A. 1, 3, 9. τὰ τῦ Κύρου ὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκεῖνον, *ſic ſe habet Cyrus ad nos, ut nos ad illum*, h. e. nos non amplius ſumus eius milites, nec ille nobis ſtipendium numerat. — Π. 6, 4, 3. ὕτως ἔχουσα πρός σε, *etiamſi hoc ſim erga te animo.* Aπ. 3, 9, 8. — Aπ. 4, 8, 7. ὕτως ἂν εἶχον πρὸς τῦς ἑαυτῶν φίλους, *ita de amicis iudicarent.* — E. 3, 3, 10. ὕτω δ' ἔσχον οἱ Ἔφοροι πρὸς τὸ πρᾶγμα, *ita intenti erant ad rem, tanta cum cura rem agebant.* ¶ 31) c. gen. et aduerb. vbi intelligi poteſt περί. v. Valckenar. ad Herodot. 6, 116. et Thom. Mag. p. 401. Π. 7, 5, 19. ὕτω τρόπου ἔχεις, *ita comparatus es.* All. perperam habent τρόπον. Aγ. 1, 25. et E. 3, 4, 16. ἥτις ἂν ἄριστα σωμάτων ἔχοι, *corporibus robuſta cohors et bene exercitata.* (Π. 1, 6, 15. eſt τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντας, et O. 21, 7. οἳ ἂν ἄριστα τὸ σῶμα ἔχωσιν.) E. 2, 1, 9. ὡς εἶχε φιλίας πρὸς τὴν πόλιν, *quam amico animo eſſet.* 4, 5, 15. ὡς τάχους ἕκαστος εἶχεν, *pro viribus quisque celerrime.* Poll. 9, 152. ὅτι τάχιστα, ὡς τάχιστα, ὡς εἶχε τάχους. ¶ 32) c. adu. et dat.

non defuturam esse. Suidas in v. ἀχχριστεῖν laudat hunc locum paululum mutatum, et exponit: μὴ εὐχαρίστως. Cf. Hutch. qui explicat: οὐκ ἀχάριστόν μοι ἔσεσθαι. E. 3, 5, 5. τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλῶς σφίσι ἔχειν, *res eorum prospere in Asia succedere.* 4, 7, 2. εἰ ὁσίως ἂν ἔχοι αὐτῷ, i. e. ὅσιον εἴη. 4, 8, 31. Χαλκηδόνα ἔχουσι — αἱ πόλεις εὖ ἔχοιεν, *beneuolas esse.* §. 32. Απ. 1, 3, 3. ὅτε τοῖς θεοῖς καλῶς ἔχειν, *decere.* 2, 7, 9. φιλικώτερόν τε καὶ οἰκειότερον ἀλλήλοις ἕξετε. Cf. εὐνοϊκῶς, ἀσφαλῶς, βεβαίως. it. addito inf. E. 1, 6, 23. ὅτι εἴη καλῶς ἔχον ἀποπλεῦσαι, *utile esse.* Απ. 3, 8, 9. 4, 6, 9. Σ. 4, 9. it. c. περί. v. ἀμελῶς. ¶ 33) c. adu. et πρὸς, Π. 3, 3.

24. et ἡσυχία. it. ἔχοι et ἴσχοι. v. nr. 11. Moeris: ἴσχειν, Ἀττικῶς· ἔχειν, Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. Mag. p. 477. Legitur ἔχειν pro ἀρχήν. v. supra nr. 3. it. pro συνέχειν. v. ibi nr. 4. it. ἔχει pro ἔφυ. v. φύεσθαι nr. 3. it. εἶχε pro ἔλαβε. v. λαμβάνειν nr. 2. ¶ 37) ἔχων interdum redundat. Αγ. 1, 32. ἔχων κύκλῳ πάντα — περιεστρατοπεδεύσατο. coll. Ε. 3, 4, 24. vbi omissum est. Aliud exemplum ex Ἀ. 3, 4, 29. v. in τάχιστα, np. in ταχὺς nr. 11. a.

ἔχεσθαι, ¶ 1) *firmiter tenere*. Hesych: ἔχεται· — ἀντιλαμβάνεται. c. gen. Κ. 10, 11. λαβόντα τὸ προβόλιον, ἔχεσθαι αὐτοῦ — τῇ ἀριστερᾷ χειρί. §. 13. ἔχεσθαι τῆς ὕλης κατωθεν. Pollux 5, 25. τῆς ὕλης ἀπρὶξ ἀντειλημμένον. Sic Ιπ. 12, 5. τὸ ἐχόμενον τῶν ἡνιῶν sunt *digiti*, vt recte Brodaeus et Camerar. explicarunt. Sed non bene Leuncl. ¶ 2) *prehensum non dimittere, non elabi pati, sich an einen halten*. Α. 7, 6, 30. ἢν σωφρονῶμεν, ἑξόμεθα αὐτοῦ. v. Hutch. ¶ 3) *adhaerere*. Ιπ. 7, 5. τοῖν μηροῖν οὕτως ἂν ἔχοιτο. ¶ 4) *propinquum esse*. Hesych: ἐχόμενοι· ἐγγίζοντες. Π. 8, 5, 5. τούτων ἐν κύκλῳ ἐχομένους ἱππέας εἶχε, *qui hos proxime cingebant a latere*. Ε. 4, 4, 10. ἐχόμενοι τοῦ τείχους. Ε. 6, 5, 16. οἱ Ἀρκάδες ἐχόμενοι τῶν — ὁρῶν. ¶ 5) *vicinum* s. *finitimum esse*. Αγ. 2, 11. Ἑλλησπόντιοι ἐχόμενοι. Zeun: *qui illis annumerantur*. (Ε. 4, 3, 10. deest ἐχόμενοι.) Ε. 3, 2, 18. Απ. 3, 5, 10. c. gen. Ε. 7, 1, 9. τῶν ἐχομένων τῆς πόλεως γηλόφων. ¶ 6) *presse sequi*. Hesych: ἔχεται· ἕπεται. it. ἔχετο· ἠκολούθει. Κ. 6, 9. canes ἐχομένας τῶν ἰχνῶν. Sic de militibus, qui in itinere proxime currus sequuntur, Π. 7, 1, 5. ὑμᾶς χρὴ ἕπεσθαι ἐχομένους ὁτιμάλιστα τῶν ἁρμάτων. it. qui in acie proxime alter alterum excipiunt, Α. 1, 8, 6. ἐχόμενοι τούτων, γερροφόροι· ἐχόμενοι δὲ ὁπλῖται. §. 7. oppon. πρό. Ε. 5, 2, 31. τὸ ἐχόμενον πεζὸν αὐτῶν. 6, 2, 11. it. sine gen. Α. 1, 8, 3. Κλέαρχος τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων — Πρόξενος δὲ ἐχόμενος. Ε. 1, 6, 21. ἐχόμεναι (νῆες). 4, 4, 9. 7, 5, 24. μὴ ἐπιβοηθῶσιν — ἐπὶ τὸ ἐχόμενον. ¶ 7) c. ἐν, *pendere a*. Π. 4, 2, 12. νίκην διασώσωμεν. ἐν γὰρ

rin: ἔχου· μετανοιῶ, φρόντιζε. cf. Wetſten. ad Hebr. 6, 9. A. 6, 3, 10. κοινῇ τῆς σωτηρίας ἔχεσθαι. ¶ 10) *aggredi, agere, capeſſere.* E. 7, 2, 19. εὐθὺς ἔργου εἴχοντο καὶ — ἐνέχεοντο.

ἐχθὲς, *heri.* Moeris dicit, ἐχθὲς eſſe Ἑλληνικὸν, χθὲς vero Ἀττικόν. Sic fere Etymol. M. Sed Thomas recte vtrumque probum indicat. Π. 7, 5, 18. ἐχθὲς — οὐκ ἂν σοι ἐδυνάμην προσελθεῖν.

ἐχθιόνως, *magis inimice.* Σ. 4, 3. ἐχθιόνως ἔχουσιν ἢ πρὶν λαβεῖν, *magis inimice ſe gerunt.*

ἔχθιστος, *inimiciſſimus.* Moeris: ἔχθιστος, Ἀττικῶς· ἐχθρότατος, Ἑλληνικῶς. Thom. Mag. ἔχθιστος, οὐκ ἐχθρότατος. v. ἐχθρός.

ἐχθίων, *magis odio dignus.* E. 2, 3, 17. p. 93

φοβύμενος τὺς ἐχθρὺς inter ciues. O. 1, 6. Oppon. φίλος, Aπ. 2, 6, 4. πολλὺς τοῖς φίλοις ἐχθρὺς παρέχειν. 2, 9, 8. ἐχθρὺς ποιεῖσθαι — φίλους ποιεῖσθαι. 4, 4, 17. De feris, K. 13, 15. μελετῶσι νικᾷν — οἱ κυνηγέται κοινὺς ἐχθρύς. c. gen. K. 13, 12. πάσης τῆς πόλεως ἐχθροῖς ἐπιχειρῦσιν. Sic ſuperlatiuus, de cuius forma v. ἔχθιστος. A. 3, 2, 3. πρὸς τὺς ἐκείνου ἐχθίστους ἀποστάς. ¶ 2) *hoſtis.* Certe interdum videtur τὸν πολέμιον ſimul comprehendere. A. 3, 2, 2. οἶμαι ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν, οἷα τὺς ἐχθρὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν. E. 2, 3, 17. p. 91. ὐ μόνον ὡς ἐχθρῷ αὐτῷ προσήκει, ἀλλὰ καὶ ὡς προδότῃ. c. ἀνὴρ, A. 1, 3, 20. Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα. Femin. Aπ. 4, 2, 15. ἐχθρὰν πόλιν. c. dat. Aγ. 6, 1. ἐχθρῶν τῇ τε πόλει καὶ τῇ Ἑλλάδι. E. 2, 3, 17. p. 91. φανερῶς ἐχθροὶ τῷ δήμῳ γεγενήμεθα. Praecedit πολέμιος. c. pronom. poſſeſſ. E. 3, 4, 25. τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι. Oppon. φίλος, Π. 2, 4, 8. p. 130. φίλους, ὐκ ἐχθρὺς, δεῖ εἶναι, τὺς μέλλοντας συμμάχους ἔσεσθαι. 8, 7, 3. p. 551. E. 4, 1, 4. 5. Ιερ. 2, 2. 6, 12. Sic in formula pacis ſolemni: τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζειν, de qua v. αὐτὸς nr. 6. b. ¶ 3) *inuiſus.* c. dat. Π. 5, 4, 16. p. 318. τὸν καὶ θεοῖς ἐχθρὸν καὶ ἀνθρώποις. cf. Wetſten. ad Rom. 5, 10. Superl. Π. 4, 6, 2. p. 256. ὁ παῖς — ἔχθιστος ὢν ἐμοὶ, *quem ego inſigniter odi.* E. 2, 4, 13. ἔχθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πόλεμον. cf. ἐχθίων. 4) In var. lect. permutatur c. ἐχθρῶς. v. ibi. it. c. κέτρος. v. πέτρ.

***ἐχθρῶς**, *odioſe.* Π. 8, 1, 7. προσεθίζειν αὐτὺς θεραπεύειν, ἧττον δὲ ἐχθρῶς (all. ἐχθρὺς), np. quia non coacti faciunt. Alia v. in βλέπειν.

ἐχῖνος, *pars freni,* quae Germanice vocatur *die Stange* h. e. orbiculus acutus et aſper, quo frenum conſeritur. Poll. 1, 184. τῶν ὑποστομίων τὰ μὲν κοῖλα, ἐχῖνοι. Camerar. vertit *clauſuras.* Iπ. 10, 6. ἔχων ἐχίνους ὀξεῖς. Gail: *pointes aiguës.* In notis p. 345. *dent de loup,* ou *les deux bouts du mors qui ſe joignent dans la bouche.*

ἐχυρὸς, ¶ 1) *munitus.* Heſych: ἐχυρά· — ἀσφαλὴς, ἰσχυρὰ, ὀχυρά. Schol. Thucyd. 7, 77. ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι· ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Π. 2, 4, 9. οἰκήσεις αὐτῶν ἐν

ἐχυ-

ἐποίησας. (All. ἰσχυρὰ, cf. Ἀγ. 6, 6.) 7, 4, 1. A. 7, 4, 8. ἥδιον ἔξω αὐλίζεσθαι ἐν ἐχυροῖς (all. ἑτέροις) ἂν χωρίοις μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς στενοῖς. Ἱπ. 4, 2. ἐχυρὸς ἵππων. ¶ 2) *tutus*. Π. 1, 6, 19. p. 74. ἃ οἰόμεθα πλείστου ἡμῖν ἄξια εἶναι, ἐν ἐχυρωτάτῳ ποιεῖσθαι, *loco tutissimo reponere*. Antea est φυλάττεσθαι. 3, 1, 11. §. 15. Φρούρια ἐντειχίζειν, καὶ τὰ ἐχυρὰ κατέχειν. 8, 5, 5. A. 2, 5, 2. p. 109. Ἱερ. 1, 12. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. ἰσχυρός. v. supra nr. 1. et ἰσχυρὸς nr. 4.

ἕψειν, *coquere*, *elixare*. Π. 8, 2, 5. ἱκανὸν ἔργον ἑνὶ ἕψειν κρέα, ἄλλῳ ὀπτᾷν, ἄλλῳ δὲ ἰχθὺν ἕψειν, ἄλλῳ ὀπτᾷν. A. 2, 1, 5. κρέα ἕψαντες. 5, 4, 16. κάρυα — ὡς σίτῳ ἐχρῶντο, ἕψοντες. All. addunt: καὶ ἄρτους ὀπτῶντες, quod Leuncl.

βλέπουσαν ἵστασθαι τὴν σκηνήν. 8, 6, 10. 8, 8, 1. A. 3, 5, 9. ἡ πρὸς ἕω, ap. ὁδός. 5, 7, 4.

ἕως, ¶ 1) *donec*. c. indic. Π. 1, 3, 6. ἕως διεδίδου πάντα — κρέα. 7, 5, 15. ἕως παρέφθασεν ἑσπέρα γενομένη. Margg. ὥστε. E. 4, 5, 2. 17. c. ὅτε, Π. 5, 1, 11. ἕως ὅτε (Codd. Brodaei ὥστε ὅτε. Perperam. Cod. Guelf. et Margg. εἰς ὅτε) Ἀστυάγης ἡμᾶς ἀπέστρεψεν. Sic dicunt ἕως ἄνω, ἕως ἄρτι, ἕως ἔσω, ἕως νῦν, ἕως πότε, ἕως σήμερον. v. Wetſien. ad Matth. 17, 17. c. gen. A. 4, 8, 6. ἕως οὗ ἐπὶ τὰ ὄρη κατέστησαν. MS. Guelf. et edd. vett. praeter Caſtal. ἕως οὗ ἔστε, MS. Eton. ἕως ἔστε. vbi vel ἔστε vel ἕως ſ. ἕως οὗ eſt gloſſema. c. opt. Π. 1, 3, 10. ἕως παρατείναιμι τοῦτον. 5, 3, 19. ἕως ἄγγελος ἔλθοι. E. 4, 4, 9. ἕως δὴ οἱ σύμμαχοι βοηθήσαιεν. c. coni. Π. 7, 5, 15. περιμένετε ἕως τὸν ὄχλον διωσώμεθα. all. ὡς τὸν ὄχλ. διωσόμ. c. ἂν et coni. Π. 2, 3, 10. ἕως ἂν παραγγέλλω. 3, 3, 9. p. 180. οὐκ ἀναμένομεν ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακῶται. §. 21. ἕως ἂν πλείους γένωνται. 5, 4, 16. p. 318. ἕως ἂν ἕλῃ (all. ὡς ἀπολέσαι) τὸν αὐτοῦ βελτίονα. A. 5, 1, 6. E. 1, 3, 7. 3, 4, 5. 25. 4, 6, 13. Iπ. 7, 8. ἕως ἂν ὑποσπάσηται — ἕως ἂν εὐφορώτατον εἴη. Steph. Leuncl. et Weſſ. ὡς ἂν εὐφ. K. 10, 23. ¶ 2) *interea dum*. c. ind. A. 4, 3, 7. ἕως ὑπέφαινεν, ἐθύοντο πάντες. E. 4, 7, 3. c. ἂν et coni. Π 6, 3, 10. ἕως ἂν ἐγὼ θύωμαι — χρὴ ἀριστῆσαι. 7, 3, 5. ¶ 3) *dummodo*. E. 1, 1, 16. μὴ ἀθυμεῖν — ἕως ἂν τὰ σώματα σῶα ᾖ. ¶ 4) *quamdiu*. c. ind. Π. 7, 2, 7. p. 418. τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον, ἕως εἶχον ἡσυχίαν. 7, 5, 3. 8, 2, 1. 8, 3, 1. A. 2, 6, 2. Aθ. 2, 14. K. 1, 11. c. ἔτι, Π. 1, 6, 9. ἕως ἔτι ἐν φιλίᾳ ἐσμὲν, λέγε. 3, 3, 21. ἕως ἔτι οἰόμεθα. §. 23. 7, 1, 9. in margg. ἕως ἔτι σοι σχολή. Vulgo: ἕως ἐστί σοι σχ. c. ἂν et coni. Π. 1, 6, 10. ἕως ἂν ἔχωσι τὰ δέοντα οἱ στρατιῶται, ὑπηρετήσουσί σοι. (3, 3, 18. extr. eſt c. ἂν et ind. ἕως ἂν θαῤῥοῦντας — ἐπιδεικνύετε. Steph. vero et Hutch. recte: ἐπιδεικνύητε. 5, 2, 5, eſt ſine ἂν c. coni. ἕως ἀνὴρ δίκαιος ὦ. Sed Zeun. e MS. Guelf. ἕως ἂν ἀ.) 8, 5, 12. p. 529. Aγ. 3, 5. O. 1, 22. Iπ. 5, 8. 8, 12. ¶ 5) ἕως ἂν legitur pro ἔστ' ἄν. v. ἔστε nr. 2. et ſupra nr. 1. Permutatur etiam c. ὡς. v. nr. 1. et ὡς nr. 30.

ſyriae et Mediae fluuius. A. 2, 5, 1. v. omnino Hutchinſ. diſſ. p. 20. qui etiam A. 3, 3, 5. vbi vulgo legitur τὸν Ζάθην vel Ζάτην, reſtituit nomen Ζάβατον. Bochartus geograph. 4, 19. et Michaelis ſpicileg. geogr. p. 243. putant, eundem eſſe, qui a Graecis vocetur Λύκος.

Ζάθης, v. Ζάβατος.

Ζάκυνθος, *Zacynthus*, inſula et vrbs maris Ionii, non procul a Peloponneſo. Ipſa non minus quam ciues eius, Ζακύνθιοι, commemorantur E. 6, 2, 2.

ζᾶν, v. ζῆν.

Ζάτης, v. Ζάβατος.

ζειά, *zea*. Suid. et Phanorin: εἶδος κριθῆς. Sed non conſtat, quale frumenti genus fuerit. Heſych: ζειά· κριθή, ἢ σίτου γένος. it. ζειά· οἱ μὲν σίτου

Portus, qui ζεῖρα scribendum putat.

ζευγηλατεῖν, *boum iugum agere, arare.* A. 6, 1, 4. ὁ μὲν σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ.

ζευγηλάτης, *iugarius, bubulcus, arator.* Hesych. et Phauor: ζευγελάτης· γηπόνος. it. ζευγηλάτης· μεταβάτης, ἡνίοχος. A. 6, 1, 4.

ζευγίτης, *plaustro impositus, a iugis boum tractus.* Π. 6, 1, 28 in nonnullis legitur ζευγίτου δὲ πύργου, pro ζεύγει· τῷ δὲ π.

ζευγνύναι, *iungere ligando.* A. 3, 5, 6. δεσμοῖς οἷς ζεύξας τὰς ἀσκὰς πρὸς ἀλλήλους ἁρμόσας. c. παρὰ, A. 6, 1, 4. τὸν λῃστὴν παρὰ τὰς βᾶς ζεύξας. Athenaeus 1, 13. habet δήσας. De ponte. A. 1, 2, 5. γέφυρα ἐζευγμένη πλοίοις. Sic 2, 4, 12. Sed §. 7. διώρυχα ἐζευγμένην πλοίοις.

ζεῦγος, ¶ 1) *iugum boum.* Etymol. M. ζεῦγος, ὁ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινων ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. Cf. Poll. 10, 53. et Fischer. ad Plat. apol. 26, 14. Π. 6, 1, 27. ὀκτὼ ζεύγεσι βοῶν ἄγειν τῶν μηχανῶν τὸ — οἴκημα. §. 28. ἦγε τὰ ὀκτὼ ζεύγη τὸν πύργον — ἕκαστον τὸ ζεῦγος — βάρος ἦν ἀμφὶ τὰ εἴκοσι καὶ πέντε τάλαντα ζεύγει (v. ζευγίτης) — ἐγένετο ἔλαττον ἢ πεντεκαίδεκα τάλαντα ἑκάστῳ ζεύγει τὸ ἀγώγιον. 6, 3, 11. p. 385. τὰ ζεύγη τὰ τὰς ὑπηρέτας καὶ πύργους φέροντα. A. 7, 8, 13. καὶ ἵππους, καὶ ζεύγη. Aπ. 2, 4, 5. ποῖος ἵππος ἢ ποῖον ζεῦγος. De bobus aratoribus, A. 6, 1, 4. λῃστὴς — τὸ ζεῦγος ἀπάγει. 7, 2, 19. Πο. 4, 5. ὁπόσα ζεύγη ἀρκεῖ εἰς τὸ χωρίον. O. 16, 10. 13. cf. βοεικός. ¶ 2) *equi currui iuncti.* Π. 8, 8, 12. ἄνευ ἡνιόχων τὰ ζεύγη — κακὰ τὰς φίλους ποιεῖ. ¶ 3) *equi et boues iugales,* omninoque *iumenta oneribus vehendis iuncta.* A. 3, 2, 17. κατακαῦσαι τὰς ἁμάξας — ἵνα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῇ. E. 2, 4, 18. τὰ ζεύγη ἐκέλευσε λίθους ἄγειν. All. ζεύγεα, quod Leuncl. tanquam poeticum reiicit. 7, 2, 23. τὰ ζεύγη καὶ τὰ ὑποζύγια. Scil. ὑποζύγια dicuntur etiam ea, quae curribus non iuncta sunt, sed onera ferunt. Aπ. 1, 1, 9. ¶) 4) *par.* De coniugibus. v. Duruill. ad Charit. p. 469. et Kypk. T. I. p. 93. O. 7, 18. θεοὶ δοκῦσι — τὸ ζεῦγος τῦτο συντεθεικέναι, ὃ καλεῖται

... Deamo Zeuxippo v. Ἡρακλεώτης.

Ζεῦξις, Zeuxis. Απ. 1, 4, 3. ἐπὶ ζωγραφίᾳ Ζεῦξιν μάλιστα τεθαύμακα. cf. O. 10, 1.

Ζεύς, Jupiter. ¶ 1) Graecorum. Λ. 13, 2. rex in finibus hostium θύεται Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ. Αθ. 2, 6: νέσους τῶν καρπῶν αἳ ἐκ Διός εἰσιν, v. c. siccitatem. Fr. Portus dicit, hanc formam dicendi esse poeticam. Recte. Est inprimis Homerica. Απολ. 24. Διός καὶ Ἥρας καὶ τῶν σὺν τούτοις θεῶν. Σ. 8, 29. 30. differitur de Jouis amoribus. K. 1, 4. Ζεὺς καὶ Χείρων ἀδελφοί, πατρὸς τοῦ αὐτοῦ. — Σ. 8, 9. Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι, πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει. Et in Xenophonte quidem reperiuntur, cognomina Jouis haec: ¶ a) Ἀγήτωρ. Ita dicebatur ap. Lace-

νιος. v. Ξ. ¶ f) Ὀλύμπιος. A. 5, 3, 12. τῶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱερῶ. E. 3, 2, 16. §. 19. ἔθυε τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ. ¶ g) Σωτήρ. Ita eandem ob causam cognominabatur, ob quam Ἐλευθέριον dictum esse ait Didymus. v. σωτήρ. Hoc nomen interdum pro tessera militari datum est, vt omnino deorum nomina. v. Barth. aduersar. 83, 4. A. 1, 8, 11. σύνθημα ante pugnam Ζεὺς σωτὴρ καὶ Νίκη. 6, 5, 15. cf. Ἡρακλῆς. ¶ 2) Persarum. Hi Joui tauros sacrificarunt, Π. 8, 3, 6. 11. — in pompa currus sacrauerunt, Π. 8, 3, 6. cf. ἅρμα. — et saepissime preces fecerunt, Π. 5, 1, 12. ὁ Κῦρος ἐπεύξατο· ὦ Ζεῦ, αἰτῶμαί σε, δός μοι. 5, 4, 7. vbi distingui videtur a diis: ὦ Ζεῦ, καὶ τέτοις πολλὰ ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοί. 6, 3, 5. Κῦρος εἶπεν· ὦ Ζεῦ μέγιστε, λαβεῖν μοι αὐτὸν γένοιτο. 6, 4, 4. 7, 1, 2. — Apud hos quoque dicitur cognominatus fuisse ¶ a) Βασιλεὺς, h. e. *et auctor gentis regia.* (Reges enim Persarum genus deriuabant a Perseo, Jouis filio. v. Π. 1, 2, 1.), *et tutor conseruatorque regni.* Π. 2, 4, 14. ὁ Κῦρος προσεκύνησε Δία βασιλέα. 7, 5, 20. ¶ b) Πατρῷος, quod cognomen idem significat quod Βασιλεύς. Π. 3, 3, 11. ἔθυε Διὶ βασιλεῖ — αὖθις Διὶ πατρῴῳ ἔθυε. v. omnino Doruill. ad Charit. p. 476. et Gramm. hist. deor. p. 11 — 20. Π. 1, 6, 1. προςευξάμενος τῇ Ἑστίᾳ πατρῴᾳ, καὶ Διὶ πατρῴῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς. Zeun. ad h. l. cum Grammio intelligit *Jouem auctorem et deum tutelarem gentis regiae* 7, 1, 1. 8, 7, 1. ¶ c) Ζεὺς Ἡγεμὼν et Z. Σύμμαχος et Z. Σωτὴρ dari solebant pro tessera militari, Π. 3, 3, 26. 7, 1, 6. v. σύνθημα. ¶ 3) Exclamationibus inseruit. Π. 2, 2, 3. Cyrus mirabundus εἶπεν· ὦ Ζεῦ καὶ πάντες θεοί. 5, 5, 4. A. 5, 7, 18. πρὸς Διὸς, πῶς θύσομεν ἡδέως; ¶ 4) Saepe legitur μὰ τὸν Δία et νὴ τὸν Δία. v. μὰ et νὴ et Ἥρα.

Ζήλαρχος, *Zelarchus,* quidam annonae praefectus, A. 5, 7, 15 — 17.

ζηλοῦν, ¶ 1) *aemulari, imitari.* c. acc. K. 13, 10. μὴ ζηλῶν τὰς ἐπὶ τὰς πλεονεξίας εἰκῇ ἰόντας. ¶ 2) *admirari, suspicere.* Π. 4, 3, 4. p. 232. ἐζηλωκέναι ἱπποκενταύρους. 5, 2, 5.

45. μὴ ζῆλου. c. acc. Ιερ. 1, 9. πῶς πάντες ἐζήλουν ἂν τὰς τυράννους. 6, 12. Passiu. Απ. 2, 1, 19. ἐπαινουμένους καὶ ζηλουμένους ὑπὸ τῶν ἄλλων. c. acc. et gen. Thomas: ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. Π. 8, 4, 10. τούτου σε ζηλῶ, *ob hoc te felicem dico.* Σ. 4, 44. ζηλῶ σε τοῦ πλούτου. Bach. minus bene: *inuidia commoueor.*

ζηλωτὸς, *inuidia dignus,* vel *felix praedicandus,* πρ. ob diuitias. Thom. Mag. in v. ζηλῶ et Hesych: ζηλωτός· μακαριστός. Cf. Suid. et Phauorin. Α. 1, 7, 4. τὸν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν, *faciam vt reuerso inuideant, vt reuersum beatum praedicent, populares.* v. Doruill. ad Charit. p. 677.

φανῇ, ὁ ἔχων ζημιοῦται. 8, 4. Ἱερ. 9, 2. καὶ ζημιοῦν, καὶ κολάζειν. ¶ 2) *punire.* Λ. 4, 6. ἤν τις ἀπειθῇ — ἄγει αὐτὸν ὁ παιδονόμος ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, οἱ δὲ ζημιοῦσι. Απ. 1, 2, 18. φοβούμενοι μὴ ζημιοῖντο ἢ παίοιντο ὑπὸ Σωκράτους. 3, 1, 2. δικαίως οὗτος ὑπὸ τῆς πόλεως ζημιοῖτο. np. per repulsam, vel ignonniniam. §. 3. 4, 4, 17. O. 9, 14. 14, 7. c. ἐπὶ, O. 14, 5. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς κλέμμασι — καὶ θανατοῦσθαι τοὺς ἐγχειροῦντας. c. dat. Π. 6, 3, 11. p. 385. θανάτῳ ζημιοῦν. A. 6, 4, 8. θανάτῳ ζημιοῦσθαι. ¶ 3) *condemnare, mulctandum puniendumue iudicare.* E. 1, 7, 6. θανάτῳ ζημιῶσαι. §. 10. extr. 3, 1, 6. Θίμβρων — ζημιωθεὶς ἔφυγε. 5, 3, 11. 12. ¶ 4) *damno afficere.* Π. 2, 2, 15. p. 111. δαπάνῃ ζημιοῦν τοὺς κοινωνούς. Απ. 2, 2, 9. οὔτε τὸν ἐλέγχοντα ἐλέγχειν, ἵνα ζημιώσῃ (fortassis detrahendo de honore), οὔτε ἀπειλεῖν, ἵνα κακόν τι ποιήσῃ. 4, 2, 29. ζημιοῦνταί τε καὶ κολάζονται. Potest medie intelligi: *damnum sibi inferunt,* vt 3, 9, 12. O. 1, 8. 9. et 2, 18. c. acc. pers. et rei. Phauorin: ζημιῶ ἀπὸ αἰτιατικῆς (personae) εἰς δοτικὴν (rei), καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν. v. Wetsten. ad Matth. 16. 26. et Valckenar. ad Herodot. 7, 39. Π. 3, 1, 17. σαυτὸν ζημιώσῃς πλείω ἢ ὁ πατὴρ ἠδυνήθη σε βλάψαι. Sic passiu. Π. 3, 1, 9. μεγάλα γ' ἂν ζημιοῖο, εἰ τοὺς σεαυτοῦ κατακαίνοις. Etiam h. l. potest in medio accipi. O. 8, 21.

ζημιώδης, *damnosus.* Απ. 3, 4, 11. οὐδὲν — οὕτως ἀλυσιτελές τε καὶ ζημιῶδες ὡς τὸ ἡττᾶσθαι.

ζημίωμα, *poena.* E. 3, 1, 7. ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων — ἀταξίας γὰρ ζημίωμά ἐστι.

ζῆν, ¶ 1) *viuere.* Differt a βιοῦν. v. β. Opponitur morti, Π. 7, 3, 1. οὐ ζῇ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανε. 8, 5, 12. p. 529. ἕως μὲν ἂν ἐγὼ ζῶ — ὅταν δ' ἐγὼ τελευτήσω, δῆλον ὅτι Κύρου, ἐὰν ζῇ. Sic Π. 1, 4, 5. ζῶντά οἱ παρέχειν (θηρία), *viua, non interfecta.* E. 2, 3, 15. ζῆν εἴων. §. 17. p. 93. ἄνδρα τὸν ἄξιον ζῆν, h. e. innoxium. 3, 1, 2. Κῦρον ὅτ' ἔζη. §. 8. ἕως ἔζη. (Thomas Mag: ἔζων, οὐκ ἔζην. Herodian. p. 202. τὸ ἔζων γράφεται καὶ ἔζη παρὰ Δημοσθένει πολλαχοῦ, ἐπεὶ καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον (πρόσωπον) ἐφύλαξε τὸ η. Contra Moeris: ἔζην, Ἀττικῶς· ἔζων, Ἑλληνικῶς. vbi tamen Sallier. ex Hero-

... 7, 3. ἔζη. A. 1, 5, 5. et E. 6, 4, 18. et 7, 2, 17. ἔζων. Sed Π. 8, 3, 15. et ἔζη et ἔζων.) Απ. 2, 1, 1. οὐδὲ ζῴη γ' ἄν τις, εἰ μὴ τρέφοιτο. 3, 12, 2. ζῶντες ἁλίσκονται. K. 1, 8. c. particip. Απ. 2, 1, 19. ζῆν εὐφραινομένους. c. aduerb. Απ. 2, 1, 10. ἥδιον ζῶσιν οἱ ἄρχοντες etc. Inf. c. artic. i. q. ζωή, Π. 1, 5, 7. p. 54. πόνους τοῦ ζῆν ἡδέως ἡγεμόνας. Απ. 1, 4, 7. Απολ. 9. et 33. τὸ ἔτι ζῆν. Oppon. picto, O. 10, 1. ἥδιον ζώσης ἀρετὴν γυναικὸς καταμανθάνειν, ἢ εἰ Ζεῦξις — εἰκάσας γραφῇ. ¶ 2) *vitam sustentare, vitam tolerare.* A. 7, 2, 18. οὐκ ἐδυνάμην ζῆν εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν ἀποβλέπων — ζώην μὴ εἰς τὴν ἐκείνου τράπεζαν ἀποβλέπων. Ibid. ζῶ — ληϊζόμενος. Αθ. 1, 15. ὅσον ζῆν καὶ ἐργάζεσθαι. c. σὺν, Π. 7, 2, 8 ...

L... d... se... v. et N. 8, ... σιν ... τερ... re. ζῆν. ζωντ... Ζῆνις

'ανϋμενον. O. 8, 2. K. 3. τὰ ῥήματα αὐτοῖς]ται, *verba studiose is exquisita sunt.* v. uill. ad Char. p. 57. *quaerere vt capias, stigare.* Est venati- . v. Poll. 5, 10. K. 6, ἐὰν ἑαλωκὼς ᾖ, τὰς ς ζητεῖν ἄλλον. §. 25. ὸν κυνηγέτην τὸν λαγὼ ν. 7, 10. ἀεὶ τῦτο ncl. rectius τῦτον) ται. 8, 6. c. ὅποι, K. ζητῦντα ὅποι (all. ὁποῖα) n vestigia. Illud ὅποι coniectura Stephani. venatione eleganter sfertur ad amicitiam, 4, 63. ἐκυνοδρομῦμεν ήλους ζητῦντες. ¶ 3) *erere vt vtaris.* Απ. , 23. μὴ εἰδότα ζητεῖν πιςαμένους ταῦτα. Ιπρ. 9. ὡς, ἣν πόλεμος γί- αι, μὴ ζητεῖν δέῃ τὸ ἱπ- ν. ¶ 4) *quaerere vt is, emturire.* Π. 2, 2, ἵππους, οἳ ἂν ἄριστοι , ζητεῖτε. Πο. 4, 36.) *poscere ad collo- ndum, quaerere m conuenire velis.* , 3, 1. ἐζήτουν τὰς ἄρ- ας. 2, 4, 8. 9. O. 8, ¶ 6) *ambire.* Αϑ. 1, χύτας ἀρχὰς ζητεῖ ὁ δῆ- ἄρχειν. ¶ 7) *appete- jectari.* K, 8, 4. πα- ίνεται δὲ ἐυνάσιμα πολ- ζητεῖ δὲ τῦτο. 13, 5.

ὀνόμασιν ἐ σεσοφισμένοις λέγω. ἐδὲ γὰρ ζητῶ τῦτο. ¶ 8) *scrutari, conside- rare.* Αϑ. 1, 9. εἰ εὐνομίαν ζητεῖς — ὄψει. Απ. 3, 4, 11. τὰ πρὸς τὸ νικᾷν συμ- φέροντα ζητήσει — τὰ πρὸς τὸ ἡττᾶσϑαι φέροντα σκέ- ψεται. Thom. Mag. ζητή- σομαι, ἐ ζητήσω. Saltem non solum h. l. legitur ζη- τήσει, sed etiam infra nr. 9. ζητήσεις. Αγ. 8, 1. μὴ ζη- τῶν, *facile.* Απ. 1, 1, 15. οἱ τὰ ϑεῖα ζητῦντες, *qui perscrutantur vt discant.* Sic 4, 7, 5. 6. Απὸλ. 16. ¶ 9) *excogitare.* Απ. 3, 11, 15. ζητήσεις τῦτο αὐτὴ καὶ μηχανήσῃ, np. vt me tibi concilies. ¶ 10) *stu- dere, cupere.* Hesych: ζητεῖν· βὔλεσϑαι. Ἀττικοί. Phauorin: ζητεῖν, ἐπὶ τῦ βὔλεσϑαι, οἱ Ἀττικοί. Vul- go tamen editur ibi βου- λεύεσϑαι. c. inf. A. 5, 4. 18. ἐζήτουν ταῖς ἑταίραις — οἱ Ἕλληνες ἐμφανῶς συγγε- νέσϑαι. Αϑ. 2, 18. Απ. 4, 2, 4. 5. 4, 5, 11. K. 9, 6. 13, 5. ὀρϑᾶς ἐγνωσμένα ζητῶ λέγειν. ¶ 11) *inter- rogare, interrogando perquirere.* Π. 8, 5, 7. ἠπίσταντο τὴν χώραν — ὥστε ἐκ ἐζήτουν. O. 7, 3. ὅταν με εἰς ἀντίδοσιν καλῶνται — ἐδεὶς ζητεῖ τὸν καλόν τε κἀγαϑὸν, ἀλλὰ σαφῶς ὀνο- μάζοντες με — προσκαλῦν- ται. * ζητή-

ζητητέον, ¶ 1) *quaerendum*. Απ. 2, 6, 1. πρῶτο ζητητέον (np. ἐςί) ὅστις ἄρχει γαςρός. ¶ 2) *confiderandum*. Απ. 4, 6, 8. ἆρ᾽ οὖν καὶ τἀγαθὸν οὕτω ζητητέον ἐςί; ¶ 3) *excogitandum*. Απολ. 8. ἐδόκει ἡμῖν ζητητέα εἶναι — τὰ ἀποφευκτικά.

ζύγαστρον, *arca lignea*. Hefych: ζυγαςρόν· κιβώτιον. ζυγαστρὸς· κιβωτὸς, σορὸς, ζυγός. Suidas, Etymol. M. Phauorin. Photius in lexico MS. dicunt esse ξυλίνην σορόν. Ita etiam Zonaras in lexico nondum edito: ζύγαςρον· κιβωτός. κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορὸς — παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι τὰς σανίδας. καὶ Ξενοφῶν. — Deinde paucis mutatis (v. Valcken. ad Theocrit. p. 335.) laudat locum Π. 7, 3, 1. χρήματα — ἐν ζυγάςροις ςήσαντας.

ζυγὸν, *iugum*. Metapho-

Sicul. 17, 30. A. 4, 7, 11. Chalybes εἶχον — παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον. ¶ 2) mulierum. Thomas dicit: ἐπὶ γυναικὸς καταχρηστικῶς. A. 1, 4, 9. αἱ κῶμαι Παρυσάτιδος ἦσαν, εἰς ζώνην δεδομέναι. Ita viri docti emendarunt, pro εἰς ζωὴν δεδ. Nam ſolebant reges Perſarum vxoribus ad ſingulas partes ornatus ſingula oppida donare. v. Hutch. ad h. l. Cic. Verr. 3, 33. Valckenar. ad Herodot. 2, 98. et Triller ad Thom. Mag. l. l.

ζῶον, ¶ 1) *animal quoduis, et bruta et homines.* Π. 1, 1, 3. τῶν ἄλλων ζώων ῥᾷον ἢ ἀνθρώπων ἄρχειν. 2, 3, 5. p. 118. πάντας ἀνθρώπους — ὥσπέρ γε τἆλλα ζῶα. 7, 5, 22. 8, 3, 10. βέλτιστον πάντων τῶν ζώων ἡγεῖτο ἄνθρωπον εἶναι — γονέας πολὺ μᾶλλον ἀντιθεραπεύειν πάντων τῶν ζώων ἐθέλοντας — τὰ ἄλλα ζῶα καὶ ἀχαριστότερα καὶ ἀγνωμονέστερα ἀνθρώπων. Ιερ. 7, 3. δοκεῖ — διαφέρειν ἀνὴρ τῶν ἄλλων ζώων — σιτίοις πάντα ὁμοίως ἥδεσθαι ἔοικε τὰ ζῶα. Απ. 1, 4, 11. μόνον τῶν ζώων ἄνθρωπον ὀρθὸν ἀνέστησαν. §. 14. etc. 2, 1, 4. O. 13, 6. ¶ 2) *animal brutum.* Ιερ. 7, 3. ἡ φιλοτιμία οὔτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐμφύεται, οὔτ' ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις. O. 15, 4. γενναῖα καλοῦμεν τῶν ζώων, ὁπόσα — πρᾳέα ἐστὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ιπρ. 5, 5. ἵπποι πολλοὶ φαίνονται διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ζώου. c. gen. Απ. 4, 3, 10. τί ἄλλο ζῷον αἰγῶν τε καὶ ὑῶν. etc.

ζωός, *viuus.* A. 3, 4, 3. ζωοὶ εἰλήφθησαν. E. 1, 2, 3.

Ζωστήρ, *Zoſter*, inquit Steph. Byz. τῆς Ἀττικῆς ἰσθμὸς, ὅπου φασὶ τὴν Λητὼ λῦσαι τὴν ζώνην καθεῖσαν ἐν τῇ λίμνῃ λούσασθαι. Piſcatores ibi ſacrificabant Latonae, Dianae et Apollini Ζωστηρίῳ. Cf. Etymol. M. Ζωστήρ non differre videtur a Ζώνῃ ap. Plin. H. N. 4, 11. et Apollon. Rhod. 1, 29. quanquam hi Thraciae tribuunt. Schol. Apollon. l. l. Ζώνη ἐστὶν ὀρεινὸς τόπος οὕτω καλούμενος, καὶ πόλις ὁμώνυμος. E. 5, 1, 9. ἦσαν περὶ Ζωστῆρα τῆς Ἀττικῆς.

ζωτικός, *viuus.* Απ. 3, 10, 6. τὸ ζωτικὸν φαίνεσθαι — ἐνεργάζῃ τοῖς ἀνδριάσιν. §. 7. ζωτικωτέρους ποιοῦσι φαίνεσθαι τοὺς ἀνδριάντας.

H.

ἤ, ¶ 1) *quam.* v. omnino Etymol. M. Poſt comparatiuum, A. 3, 1, 2. πλέον ἢ μύρια στάδια. Απ. 1,

Timaeus: ἦπου· ἄραγε, μονονουχὶ, αὐτίκα μάλα. Π. 2, 2, 6. ἦπου ἂν — σφόδρα ἂν ἡμῖν ἐμέμφου. 8, 4, 14. E. 6, 5, 38. p. 432. c. μὴν, *sane*. Etymol. M: ἦ μὴν, ὄντως δή. τὸ ἦ σύνδεσμος βεβαιωτικός. τὸ μὲν σύνδεσμος παραπληρωματικός. — ἦ, ὄντως καὶ ἀληθῶς, καί ἐστιν ἐπίῤῥημα βεβαιώσεως. Suidas: ἦ μὴν· ὄντως δὴ, καὶ ἀλλ᾽ οὖν, καὶ ἀλλ᾽ ὅμως. cf. Wetsten. ad Hebr. 6, 14. Π. 8, 4, 8. ἦ μὴν, ἔφη, πολλά μοί ἐστι. A. 7, 7, 21. Inprimis in formulis iurandi. cf. Eustath. ad Odyss. λ, p. 1678, 36. Π. 2, 3, 5. p. 120. σὺν θεῶν ὅρκῳ λέγω, ἦ μὴν ἐμοὶ δοκεῖ Κῦρος — φιλεῖν. 8, 4, 4. θεοὺς ὄμνυμι, ἦ μὴν ἐμοὶ δοκεῖν (marg. Steph. et all. δοκεῖ) — διαφέρειν. c. inf. futuri. Π. 6, 2, 3.

τος. 7, 4, 15. καλὸν παῖδα ἡβάσκοντα ἄρτι.

ἥβη, *pubertas.* Poll. 2, 170. αὕτη (ἡ ὑπὲρ αἰδοῖα) ἡ τρίχωσις, ἥβη τε καὶ ἐπίσειον (λέγεται). Phauorin: ἥβη· ἡ πρώτη τρίχωσις τῶν αἰδοίων. Inde Heſych. habet alteram notionem: ἥβη· νεότης, ἀκμή. conf. ἡβᾷν. Απ. 2, 1, 21. ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὡρμᾶτο. c. ἀπὸ, Αγ. 1, 31. ἐκέλευσέ τινας ἀφ' ἥβης θεῖν, *quosdam qui pubertatem exceſſerant.* Sed rectius eſt in loco parallelo E. 3, 4, 23. τὰς δέκα ἀφ' ἥβης θεῖν. Nam Lacedaemonii annos numerabant ἀφ' ἥβης. Delectus primus erat eorum, qui δέκα, ſecundus eorum, qui πεντεκαίδεκα, tertius, qui τριάκοντα, quartus, qui πέντε καὶ τριάκοντα, quintus et poſtremus, rebus in ſummum discrimen adductis, eorum qui τετταράκοντα ἀφ' ἥβης erant. Eſt locutio breuis Laconica, in qua Hutch. ſupplendum putat ἔτη et γεγονότας ſ. διατελέσαντας. E. 2, 4, 22. Παυσανίας — παρήγγειλε τὰς — τὰ δέκα ἀφ' ἥβης ξυνέπεσθαι. Saepe c. neutro, E. 4, 5, 15. ἐκέλευσε τὰ δέκα ἀφ' ἥβης ἐπιδιῶξαι, pro τὰς τὰ δ. α. ἡ. γεγονότας. §. 16. τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἥβης. 4, 6, 10. 5, 4, 40. τὰ δέκα ἀφ' ἥβης ἔθει· 6, 4, 17. in ſummo periculo φρουρὰν ἔφαινον οἱ Ἔφοροι ταῖν ὑπολοίποιν μόραιν μέχρι τῶν τετταράκοντα ἀφ' ἥβης — τὸ γὰρ πρόσθεν μέχρι τῶν πέντε καὶ τριάκοντα ἀφ' ἥβης ἐστρατεύοντο. Plenius E. 5, 4, 13. λέγων ὅτι ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη ἀφ' ἥβης εἴη, καὶ οὐκέτι ἀνάγκη εἴη — ἔξω στρατεύεσθαι.

Ἥβη, K. 7, 5. nomen cani imponendum.

ἡβητικὸς, ¶ 1) *puber.* Λ. 4, 7. τοῖς τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν πεπεραχόσιν. 11, 3. ¶ 2) *adoleſcentibus conſuetus.* E. 5, 3, 20. ἡβητικοὶ λόγοι.

ἡγεῖσθαι, ¶ 1) *viae ducem eſſe.* Π. 4, 2, 3. λέγουσι ὅτι — ἡγήσοιντο. §. 7. 4, 2, 5. 4, 5, 7. A. 2, 2, 4. ἡγήσεσθαι ἀδόλως. 2, 4, 3. c. gen. Π. 4, 5, 6. Ὑρκανίους — οἴχεσθαι ἡγουμένους αὐτῶν. Muretus malebat αὐτῷ. c. dat. Schol. Ariſtoph. Plut. 15. ἡγοῦμαι τὸ προοδοποιῶ, πρὸς δοτικὴν ἀποδιδόμενον, δοκεῖ κατὰ τὴν σύνταξιν ἐλλειπῶς ἔχειν. Putat enim, deeſſe genitiuum τῆς ὁδοῦ. Π. 5, 3, 16. p. 298. ἀρχέτω αὐτῶν, καὶ ἡγείσθω αὐτοῖς, καὶ γὰρ ὁδῶν ἔμπειρος. 7, 2, 1.

… ducunt, …

E. 3, 1, 23. ἡγείσθω τις (intell. ἐκεῖσε) ὅπου κεῖται τὰ Μανίας. §. 24. O. 2, 15. εἰ ἄλλοσε ἡγησαίμην, ὁπόθεν σοι εἴη λαβεῖν. Paulo post est ἤγαγον, et δείξαιμι. Sic c. dat. A. 7, 3, 4. Plenius Π. 4, 2, 8. οἱ Ὑρκάνιοι τὴν ὁδὸν ἡγοῦντο. Addito dat. Π. 3, 2, 13. συμπέμψαιτ᾽ ἂν — οἵτινες αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγοῖντο ἄν. A. 5, 4, 4. ὑμῖν — τὴν ὁδὸν ἡγήσονται. Sed auctore Polluce 3, 95. dicendum est ὁδοῦ ἡγεῖσθαι. ¶ 2) *praecedere, praeire.* De iis, qui primum agmen ducunt, Π. 1, 4, 20. Cyrus πρῶτος ἡγεῖτο ταχέως, *ante omnes equitabat.* 2, 2, 2. p. 104. μηδένα τῶν ὄπισθεν κινεῖσθαι, πρὶν ἂν ὁ πρόσθεν ἡγῆται. Antea est προϊέναι. 2, 4, 17. p. 138. μή τοι δρόμῳ ἡγήσῃ —

praeeundo, Π. 7, 5, 9. ἡγήσομαι ἐγὼ — ὑμεῖς δὲ δείκνυτε τὰς ὁδούς. Α. 7, 3, 2. ἕπεσθε τῷ ἡγουμένῳ. §. 25. ἂν καὶ ἐγὼ πεζὸς ἡγῶμαι. Ε. 7, 4, 21. Ιπρ. 1, 21. αὐτοὺς δεήσει ἡγουμένους τοὺς ἀκοντιστὰς ἐλαύνειν Ita perperam reſcripſiſſe videtur Steph. pro τοῖς ἀκοντισταῖς. c. gen. Π. 1, 1, 4. Cyrus ἑκόντων ἡγήσατο Μήδων 6, 1, 26. ἡγησόμενος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἅρματος. 8, 3, 8. bis. Α. 1, 4, 2. ἡγεῖτο αὐτῶν (τῶν νηῶν) Ταμώς. 1, 7, 1. τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι. 7, 3, 26. Ε. 7, 4, 6. Απ 3, 2, 4. Ιπρ. 1, 25. c. dat. Π. 7, 1, 5. ἡγοῦ τῷ πεζῷ. Α. 2, 2, 4. Κλέαρχος τοῖς ἄλλοις ἡγεῖτο — οἱ δ' εἵποντο. 5, 2, 6. 7, 1, 25. 4, 2, 5, Ιπρ. 3, 11. c. acc. Λ. 15, 2. βασιλέα — στρατιὰν — ἡγεῖσθαι. In his omnibus dicitur de imperatoribus ſ. praefectis. Sed de duce factionis eſt Ε. 2, 3, 18. p. 98. et 3, 2, 20. De duce vndecimuirorum capitalium, Ε. 2, 3, 22. ¶ 5) *deducere, comitari.* Σ. 1, 3. τοῖς ἀμφ' Αὐτόλυκον ἡγεῖσθαί τινα ἔταξεν. ¶ 6) *principem eſſe, praecipuum, ſ. nobiliſſimum eſſe.* Π. 4, 1, 3. τὸ ἡγούμενον φῦλον τῆς στρατιᾶς Sic de rege Lacedaemoniorum, Ε. 3, 3, 3. ὁπότε μὴ ἀφ' Ἡρακλέους τῆς πόλεως ἡγοῖντο, *reges forent.* Inprimis de principatu Graeciae, Λ. 14, 5. ἐπεμελοῦντο Lacedaemonii, ὅπως ἄξιοι εἶεν ἡγεῖσθαι. Ε. 2, 2, 12. vbi refertur ad ἕπεσθαι, vt 6, 3, 5. p. 384. ad ἀκολουθεῖν. Cf. 4, 8, 14. 7, 5, 3. et c. gen. Λ. 14, 6. Ἕλληνες ἰόντες εἰς Λακεδαίμονα ἐδέοντο αὐτῶν ἡγεῖσθαι ἐπὶ τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν. Ε. 3, 5, 8. p. 183. 4, 1, 4. ¶ 7) *incipere.* Απ. 2, 3, 14. σὺ δοκεῖς ἡγούμενος (*beneficiis prouocans*) μᾶλλον ἂν ἐξεργάσασθαι τοῦτο. Paulo poſt eſt καθηγεῖσθαι. c. gen. Απ. 2, 3, 15. τὸν πρεσβύτερον ἡγεῖσθαι παντὸς ἔργου καὶ λόγου. ¶ 8) *proficiſci.* De imperatore vel duce, qui cum exercitu proficiſcitur. Π. 3, 2, 3. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κῦρος, ἡγεῖτο. 7, 1, 4. Α. 1, 8, 16. 6, 3, 12. 6, 5, 2. Λ. 13, 6. c. acc. viae, Π. 2, 4, 17. p. 138. ἐὰν μὴ — ἐλάσσων ἡ ὁδὸς ᾖ, τὴν ῥᾴστην ἡγεῖσθαι. Ε. 6, 4, 25. c. ἐπὶ, Αγ. 1, 28. et Ε. 3, 4, 20. ὡς ἡγήσοιτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας.

Ε. 6,

stimare. c. inf. Π. 4,
17. ὅπως εὖ βεβουλεῦσθ
ἡγήσωνται. 8, 2, 1. Απ.
6, 15. πῶς ἄλλους ἡγεῖτ
πολιτικὲς ποιεῖν. c. δεῖν, se
quente acc. et inf. Π.
6, 8. ἡγουμένους, δεῖν τὸ
ἄρχοντα διαφέρειν. 2, 1, 16
c. adiect. omiſſo fere inf
εἶναι, Π. 3, 1, 12. ὃς ἂν
βελτίους τινὲς ἑαυτῶν ἡγή-
σωνται. 7, 2, 8. εἴτ' ἄρα καὶ
χρήσιμόν τι νομίζων αὐτὸν
εἶναι, εἴτε καὶ ἀσφαλέστερον
ὅτω ἡγέμενος. 8, 1, 16. ἄδι-
κον ἡγέμενος καὶ κατάλυσιν
τῆς ἀρχῆς τῦτο νομίζων. E.
5, 1, 17. etc. c. nominat.
et inf. Π. 4, 6, 2. p. 257.
κρείττων ἱππεὺς ἡγέμενος
εἶναι. 6, 2, 7. p. 366. 8, 3,
19. A. 5, 4, 10. Sic du-
alis, Απ. 1, 2, 16. κρείτ-
τονε τῶν συγγινομένων ἡγη-
σάσθην εἶναι. c. acc. et inf.
inprimis εἶναι, Π. 1, 5, 7.
ἃ αἰσχρὰ ἡγεῖται εἶναι. 1, 6,

ɩuitur aliis belli duci-
A. 4, 7, 6. τȣ́του ἡγε-
ɩ ἦν τῶν ὀπισθοφυλάκων
:γῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
dominium. Πο. 5, 5.
ονίας τȣ̃ ναυτικȣ̃ — ἐτύ-
ν. Pertinet ad impe-
ı Graeciae.
νικὸς, ¶ 1) *aptus
ncipiendum et inci-
lum*. Απ. 2, 3, 14.
ονικώτερός σου — πρὸς
φύσιν ταύτην. ¶ 2)
, *auctor*. Π. 2, 2, 15.
ι 1. ἡγεμονικοί εἰσι πρὸς
ονηρά. ¶ 3) *dignus
rio*. Απ. 4, 5, 12.
ις — ἡγεμονικωτάτους.
*princeps, prae aliis
ens*. Σ. 8, 16. ψυχὴ
; ἐν τοῖς ἥλιξιν ἡγεμο-

συνα, *ſacra quae
untur deo* (Ioui Ἡγε-
ı *pro felici itineris
u*. A. 4, 8, 18. ἀπο-
ι τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ
Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνα.
ν, 1) *dux viae*. He-
: ἡγεμών· ὁδηγός. Zo-
s in lexico MS. et ex
uid. et Phauor: ἡγε-
ὁ τῆς ὁδȣ̃ ἡγȣ́μενος.
ζῶν (A. 4, 2, 1.)· καὶ
γεμόνα δήσαντες, πα-
ιασιν αὐτοῖς. cf. Val-
. ad Herodot. 5, 14.
4, 17. p. 136. p. 138.
νας ἔχων ἀνθρώπους
natione. Oppon. θη-
ı. 18. 3, 2, 13. A. 1,

3, 14. 16. 17. 4, 2, 4. E. 7, 2, 3. c. gen. ὁδȣ̃, Π. 5, 3, 19. τȣ́τῳ δȣ̀ς ἡγεμόνας τῆς ὁδȣ̃. A. 3, 1, 2. Απ. 1, 3, 4. ¶ 2) *imperator*, i. q. στρατηγός. Π. 6, 2, 5. ὅτι Κροῖσος ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς πάντων ᾑρημένος εἴη. coll. §. 7. p. 306. vbi ſimpliciter dicitur στρατηγός. Απ. 2, 2, 4. Sic de duce factionis in plebe, E. 2, 3, 17. p. 92. §. 18. p. 98. ¶ 3) *dux belli inferior*. Cf. Thom. Mag. et Ammon. in v. βασιλεύς. Π. 5, 3, 16. p. 301. ὁ στρατηγὸς — εἴσεται τῶν ὑφ' αὐτὸν ἡγεμόνων τὰ ὀνόματα. 6, 3, 4. ἱππέων καὶ πεζῶν καὶ ἁρμάτων τȣ̀ς ἡγεμόνας, καὶ τῶν μηχανῶν καὶ τῶν σκευοφόρων τȣ̀ς ἄρχοντας. cf. ἅρμα. A. 1, 7, 10. τȣ̃ στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες, καὶ στρατηγοί, καὶ ἡγεμόνες τέτταρες. Vbi haec tria videntur fere eſſe ſynonyma. ¶ 4) *dux quilibet*. Π. 1, 2, 10. rex in venatione ἡγεμὼν αὐτοῖς ἐστι. Sic de rege apum, v. Poll. 1, 254. E. 3, 2, 20. O. 7, 34. 39. cf. μέλιττα et σμῆνος. ¶ 5) *auctor, cauſa, fons*. c. gen. Π. 1, 5, 7. p. 54. πόνους τȣ̃ ζῆν ἡδέως ἡγεμόνας νομίζετε. E. 1, 4, 6. p. 29. τῶν φοβερῶν — γενέσθαι κινδυνεῦσαι ἡγεμὼν καταστῆναι,

Oppon. ἕπεσθαι. c. πρὸς Απ. 3, 2, 3. ςρατηγὲς, ἵνα πρὸς τῦτο (ad εὐδαιμονίαν ciuium) αὐτοῖς ἡγεμόνες ὦσιν. All. πρὸς τέτοις, quod probat Ernest. ¶ 6) princeps, superior. De principe Graeciae ciuitate A. 6, 1, 18. Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν (Ἀθηναίων) ἡγεμόνας. E. 3, 5, 8. p. 183. ὧν πρόσθεν ἤρχετε καὶ αὐτῦ τῦ βασιλέως Persarum — ἡγεμόνες. 6, 5, 34. Ἀθηναίοι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ᾑρέθησαν ἡγεμόνες τῦ ναυτικῦ. §. 38. Σ. 8, 39. ¶ 7) βῦς ἡγεμὼν in Pythiis. v. βῦς nr. 1. b. ¶ 8) Est epitheton Herculis, vt apud Latinos *Comes*. Hercules enim putabatur *deus tutelaris eorum, qui in expeditionem exibant*. v. Artemidor. 2, 42. cf. Huet. demonstr. euang. p. 277. edit. 2. p.

in edd. vett. pro *αἰσθήσεσθαι.* c. particip. Π. 8, 4, 6. *ἥδομαι ταῦτά σε ἐρωτήσας.* O. 3, 9. *ὅπως ἡσθῇς ἰδών τι ἢ ἀκούσας.* 20. 25. *ὅπως ὠφελούμενος ἥδοιτο.* Cf. Π. 2, 1, 5. 2, 4, 14. O. 11, 1. c. dat. Π. 1, 4, 15. *τῷ Κύρῳ ἥδετο — ἥσθη τῇ θήρᾳ.* 2, 3, 8. 2, 4, 4. 8, 3, 17. *ἰσχυρῶς χρήμασιν ἥδεται.* Oppon. *ἀνιᾶσθαι.* 8, 4, 4. *πέμποντα* cibos, *οἷς ἡσθεὶς τύχοι.* E. 3, 4, 10. Ιερ. 1, 4. *διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὁράμασιν ἡδομένους τε καὶ ἀχθομένους.* Sic fere §. 5. *ἀγαθοῖς ἥδεσθαι.* §. 36. 7, 3. Απ. 1, 5, 4. *ἐν συνουσίᾳ τίς ἂν ἡσθείη τῷ τοιούτῳ.* 2, 6, 22. *τοῖς τῶν ὡραίων ἀφροδισίοις ἡδόμενοι.* Ald. *ἑλόμενοι.* All. *ἡλωμένοι.* Excerpt. Voſſ. *ἑλκόμενοι,* Schützius aliquando coniecerat *κηλούμενοι.* Sed Ruhnkenio placet *ἡδ.* cf. *ἁλίσκειν* nr. 8. et *ἀγάλλεσθαι.* cui iungitur. c. *ἐπί,* E. 7, 1, 22. *ἐπὶ τῇ τῶν Ἀρκάδων τύχῃ ἥσθησαν.* Ιερ. 1, 5. *ἥδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐπ᾽ αὐτοῖς.* Απ. 4, 5, 9. *ἥδεσθαι ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις.* Genitiuo nunquam iungitur, quanquam ſic videtur Ιπ. 2, 4. *ἅπτεσθαι, ὧν ψηλαφωμένων ὁ ἵππος μάλιστα ἥδεται.* Nam ſunt genitiui conſequentiae. ¶ 2) i. q. *χαίρειν.* E. 4, 1, 5. *καίπερ ὑπερχαίρω — μᾶλλόν μοι δοκῶ ἥδεσθαι, ὅταν τι τοῖς φίλοις ἀγαθὸν ἐξευρίσκω.* c. dat. Απ. 4, 2, 10. *ἔχαιρεν ἀκούων ταῦτα — ὁ δὲ καταμαθὼν ἡσθέντα τῷ ἐπαίνῳ τούτῳ.* c. *ὅτι,* Π. 6, 2, 1. *ἥδομαι ὅτι μοι ἐπήγγειλας.* E. 3, 2, 7. Σ. 3, 13. c. dat. et *ὅτι,* E. 4, 3, 5. *ἡδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι — ἐνενικήκει.* ¶ 3) *libenter facere, libenter vti, libenter tractare* etc. c. dat. E. 4, 4, 19. *ἡδομένους τῷ πολέμῳ, bellicoſos.* Ιερ. 1, 6. *τῷ ὕπνῳ ὅτι ἡδόμεθα, nos libenter dormire.* Απολ. 31. *ἡσθεὶς οἴνῳ, vinolentus.* Ιπ. 10, 4. equus *τούτοις ἥδεται.* Cf. §. 6. 13. et 14. c. particip. v. Valckenar. ad Herodot. 3, 34. Π. 1, 4, 25. *ἥδετο πυνθανόμενος, libenter ſ. cum voluptate audiebat.* 2, 2, 16. *ἥδομαι συνὼν τούτῳ.* cf. Bos ad Lucian. T. II. p. 376. 4, 1, 11. 8, 4, 1. E. 6, 3, 3. *οἷος μηδὲν ἧσσον ἥδεσθαι ὑφ᾽ αὑτοῦ ἢ ὑπ᾽ ἄλλων ἐπαινούμενος.* Απ. 2, 6, 3. *λαμβάνων μὲν ἥδεται, ἀποδιδόναι δὲ οὐ βούλεται.* c. *μᾶλλον,* Π. 5, 1, 12. *εὖ ποιῶν ὑμᾶς μᾶλλον ἥδεσθαι, malle vos beneficiis afficere.* 8, 4, 14. *διδοὺς μᾶλλον ἢ κτώμενος ἥδεται.* (2, 3, 5. p. 120. in ea-

τι ἡ γῆ ἥδοιτο φύουσα κ[…]
τρέφουσα. *quae terra fa[…]
*cile et sine labore ferr[…]
et nutrire potest. 20, 1[…]
ὁ χρόνος ἂν ποιοίη. οἷς ἡ γ[…]
ἥδεται, *quod terrae gra[…]
tum sit, i. e. stercus. Σ[…]
2. 25. ὅταν ὕσῳ ἥδεται, το[…]
σῦτο πίνῃ, i. e. non nimi[…]
irrigatur. ¶ 5) *solere.*
Ἱερ. 1, 30. ὐ τῶν ἑτοίμων
ἥδεται ἔρως ἐφιέμενος. ¶
6) *uti, conuersari.* Π. 5,
4. 18. ἥγετο τῶν ἑαυτῦ πι-
στῶν, οἷς ἥδετο. (§. 17. erat:
ὅτῳ συνὼν χαίροις) Ἱερ. 6,
2. §. 3. τῶν ἡδομένων ἐμοί.
In sqq. est ἡδέως ὁμιλεῖν. ¶
7) Legitur pro εὐωχεῖσθαι.
v. ibi. Cf. αὐλεῖσθαι. it. pro
ἀναπνεῖν. v. ἀναπν.

ἡδέως, ¶ 1) *cum voluptate.* De iis, qui *libenter*, h. e. *cum appetitu*, edunt vel bibunt, Π. 1, 5, 1. ἐσθίοντα — ἡδέως καὶ πίνοντα. 2, 1, 14. Ἱερ. 1,
23. οἱ ἡδέως ἐσθ[…]

ἔπεισαν (marg. Steph. αὖ πολλὰς) — πολλοὶ δὲ πολλὰς ηὔξησαν ἤδη. A. 2, 5, 2. p. 109. Ἀπ. 4, 8, 5. (Ἀπολ. 4. omissum est ἤδη.) Σ. 8, 22. ¶ 2) *nunc*. Est enim fere temporis praesentis. Phauorin: ἤδη ἐνίοτε λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ νῦν. Π. 2, 2, 1. p. 101. ὁποῖοι μέν τινες ἔσονται — οὔπω ἐπίσταμαι· ἐν μέντοι τῇ συνουσίᾳ δύσκολοι — ἤδη φαίνονται. 4, 1, 2. p. 201. 7, 2, 8. A. 1, 4, 15. E. 4, 1, 7. Iungitur c. νῦν, vbi ἤδη videtur esse celeritatis, νῦν temporis, vel alterutrum redundare, Π. 6, 1, 21. v. νῦν nr. 1. Sic Σ. 4, 25. in margg. νῦν δὲ ἤδη εἶδον αὐτόν. Vbi in reliquis ἤδη deest. ¶ 3) *statim*. A. 2, 2, 1. ἥκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτὸς, *hac ipsa nocte*. 6, 5, 18. ἰέναι ἤδη ἐπ' αὐτούς. Cod. Eton. omisit ἤδη. 7, 7, 14. τὸ ἤδη κολάζειν. Hutch. vertit *continuo*. All. legunt: τε δὴ κολάσεις. O. 14, 8. vbi etiam verti potest *posthac*. ¶ 4) *interdum*. Π. 8, 4, 15. ἑώρακα ἤδη ἀνθρώπους, οἳ βούλονται δοκεῖν. 8, 7, 3. p. 550. ¶ 5) *tum*. Π. 7, 5, 18. p. 447. εἰ ταῦτα καλῶς γένοιτο, εὖ ἤδη ἐδόκουν εἰδέναι. A. 2, 6, 8. Iungitur c. τηνικαῦτα, Π. 1, 6, 19. p. 73. ὁπότε ἤδη ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια — οὐκ ἂν ἤδη τηνικαῦτα σωφρονεῖν ἄν τις σοι δοκοίη; ¶ 6) *demum*. Αγ. 11, 8. τοὺς ζῶντας οὔπω εὐδαίμονας, τοὺς δὲ τετελευτηκότας ἤδη μακαρίους. ¶ 7) *aliquando*. Phauorin: ἤδη — καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ τούτου — καὶ ἀντὶ τοῦ ποτέ. In interrogatione, Π. 8, 4, 5. ἤδη πώποτε καλέσαντός σου οὐκ ἦλθον — προσαχθὲν δέ τι ἤδη σοι οὐκ ἔπραξα; O. 19, 3. 4. 7. ¶ 8) *itaque, igitur*. A. 2, 6, 3. ἤδη δὲ φυγὰς ὢν ἔρχεται. 7, 3, 12. ἐνταῦθα μὲν ἤδη γέλως ἐγένετο. E. 7, 1, 22. §. 23. ἐκ τούτου παρακαλέσαντες ἤδη τοὺς συμμάχους. Sic ἐκ παραλλήλου iungitur c. τοίνυν, Σ. 5, 5. οὕτω μὲν τοίνυν ἤδη ἐμοὶ ὀφθαλμοὶ καλλίονες ἂν εἴησαν. Nisi h. l. ἤδη accipere malis pro δὴ, *vtique*. c. οὖν, A. 4, 7, 4. τὸ λοιπὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλεθρον. O. 1, 23. ¶ 9) *igitur*. In interrogatione, Ἀπολ. 18. πῶς οὐκ ἂν ἤδη δικαίως — ἐπαινοίμην; Αγ. 5, 4. ἆρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη τὸ σωφρόνημα μανικόν; Σ. 4, 60. it. c. οὖν, Ἀπ. 1, 6, 6. ἤδη οὖν ποτε ᾔσθου ἐμὲ — ἔνδον μένοντα; ¶ 10) *adeo, quin*. Π. 1, 4, 4. καὶ κατῆρχεν ἤδη ἀναπηδῶν. §. 9. ἐνταῦθα μέντοι ἤδη καὶ ὁ θεῖος αὐτῷ ἐλοιδορεῖτο. 8, 8, 4. οὐ μόνον τοὺς ἡμαρ-

... ποτε — καὶ δ πλάσια ἀπέδωκεν. ¶ 11) *praeterea*. Suid. et Phauorin. interpretantur pe. τὸ λοιπόν. Π. 8, 2, 10. κα ἐμοὶ ἤδη χρὴ ὡς πλουσίᾳ χρῆσθαι — εἷς μὲν τοίνυν καὶ ἕτος ἤδη θησαυρὸς, *praeter alios*. A. 5, 8, 6. c. που, O. 8, 20. ὑποδήματα — ἱμάτια — τὰ δὲ ἄλλα ἤδη που ἀπὸ τέτου ἅπαντα. ¶ 12) i. q. δή. Eſt enim *vtique*, vel *quidem*. E. 5, 1, 4. τῦτο γὰρ ἤδη — ἀνδρὸς ἔργον ἐςίν. §. 24. ἐνήδρευσεν ὡς ἤδη ἐδύνατο ἀφυλέςατα. Steph. coniiciebat δή. Ιερ. 7, 3. Απ. 3, 5, 1. ἐπισκοπῶμεν, ὅπου ἤδη τὸ δυνατόν ἐςι. O. 14, 9. ¶ 13) *ſcilicet*. In ironia, E. 7, 1, 3. ἤδη γὰρ ἡγήσεσθε κατὰ θάλατταν. Valckenar. ad Herodot. 5, 20. emendat ἦ δὴ γὰρ ἡγ. In reſponſione, O. 15, 3. τὴν τέχνην με ἤδη (hoc ...

αὐτόν. ¶ 3) *libentissime.* Απ. 2, 7, 10. *ἥδιστα ἐργάζονται.*

ἥδιστος et **ἡδίων**, v. *ἡδύς.*

ἡδομένως, *libenter.* Π. 8, 4, 5. *ὁ προθύμως ἢ οὐχ ἡδομένως πράττοντα.*

ἡδονή, ¶ 1) *sensus iucundus, hilaritas.* v. Ammon. in v. *χαρὰ* p. 146. Π. 1, 4, 15. *πᾶσιν ἡδονῆς καὶ ἀγαθοῦ τινος συναίτιος.* 4, 1, 8. p. 204. p. 205. *μεγίστη ἡδονὴ* vocatur, quae oritur ex *εὐτυχίᾳ.* Ιερ. 1, 17. *τὸ τὰ εἰωθότα ὑπερβάλλον παρέχει τὰς ἡδονάς.* §. 36. 2, 15. 7, 4. *οὐδεμία ἀνθρωπίνη ἡδονὴ τοῦ θείου ἐγγυτέρω δοκεῖ εἶναι, ἢ ἡ περὶ τὰς τιμὰς εὐφροσύνη.* Απ. 1, 6, 9. Ο. 20, 23. ¶ 2) *laetitia nimia.* Π. 1, 4, 15. *οὐ δυναμένῳ σιγᾶν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.* 8, 3, 17. *ὑφ' ἡδονῆς.* Sic de equo, Ιπ. 10, 16. ¶ 3) *voluptas corporea.* Ε. 4, 8, 22. *αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί.* 6, 1, 4. p. 364. *τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡδονῶν.* Απ. 1, 5, 6. *οὐ μόνον τῶν διὰ σώματος ἡδονῶν — ἀλλὰ καὶ τῆς διὰ τῶν χρημάτων.* 2, 6, 5. 4, 5, 3. 11. Cf. Raphel. et Wetsten. ad 2 Corinth. 5, 10. Interdum alia epitheta adduntur: Απολ. 19. *ἀνόσιον — ὑβριστὴν — ἢ ἄλλης πονηρᾶς ἡδονῆς ἡσσημένον.* Κ. 12, 8. et 12. *κακαὶ ἡδοναί.* §. 15. *ἐν ἡδοναῖς ἀκαίροις διάγειν.* 13, 2. v. *καινὸς* nr. 5. Interdum simpliciter dicuntur *ἡδοναί*, Κ. 12, 13. Sunt autem a) vel *venereae*, Απ. 1, 4, 12. *τὰς τῶν ἀφροδισίων ἡδονάς*, quas Xenophon etiam *τὰς ἐγγυτάτω ἡδονὰς* vocat, Απ. 4, 5, 10. *facile obuias.* cf. *παραυτίκα* et *παραχρῆμα.* b) vel *e cibis lautis perceptae*, Π. 8, 2, 3. *ἡδονῇ πολὺ διαφέρει τὰ ἀπὸ τῆς βασιλέως τραπέζης.* Α. 2, 3, 9. Cf. *μειονεκτεῖν* nr. 3. ¶ 4) *praua cupiditas.* Απ. 1, 2, 23. *συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ αἱ ἡδοναὶ πείθουσι.* Huc item referri possunt ex nr. 3. quae cum epithetis posita sunt. ¶ 5) *res suauis atque delectans.* Απ. 3, 11, 11. *εὐεργεσίᾳ καὶ ἡδονῇ τοῦτο τὸ θηρίον* (homo) *ἁλώσιμον.* Sic de venatione, Κ. 12, 7. *ἡ ἡδονὴ αὕτη πλεῖστα ἀγαθὰ παρασκευάζει.*

ἡδυγνώμων, *consilio prudentiaque delectans.* Σ. 8, 30. *οὐχ ἡδυσώματος ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυγνώμων.* v. Gramm.

ἡδύνειν, *suauem reddere, condire.* Moeris: *ἡδῦναι, Ἀττικῶς· ἀρτῦσαι, Ἑλληνικῶς.*

καὶ ἄμπελοι ἡδυοινοι, Ξενοφῶν. Cf. 1, 243. 6, 4, 4. ἀμπέλους πολλ καὶ ἡδυοίνους. ¶ 2) q vinum suaue in regio sua habet. Πο. 5, 3.

ἡδυπάθεια, voluptas a) honesta. O. 5, 1. ἐπ μέλεια αὐτῆς (agricult rae) ἡδυπάθειά τις καὶ ο κου αὔξησις. ¶ b) turpi Π. 7, 5, 16. p. 455. ῥα διουργίαν καὶ τὴν τῶν κακῶ ἡδυπάθειαν, οἳ νομίζουσι τ πονεῖν ἀθλιώτατον, τὸ δ ἀπόνως βιοτεύειν ἡδυπάθει αν. Λ. 7, 3. vbi saltem est indecora.

ἡδυπαθεῖν, ¶ 1) voluptatem percipere. c. ἀπὸ, O. 5, 2. ἀφ' ὧν ἡδυπαθοῦσι — φέρει ἡ γῆ. Hic est in bonam partem. Sic Σ. 4, 41. ἡδυπαθῆσαι dicitur is, qui libenter et iucunde edit cibos vel vilissimos. ¶ 2) voluptatibus indulgere. Hesych.

4, 4. ἐπιδεικνῦναι τὰ ἔργα πολὺ ἥδιον φιλανθρωπίας, ἢ — Απ. 3, 8, 8. ἡδὺ θέρους ψυχεινὴν ἔχειν οἰκίαν, ἡδὺ δὲ χειμῶνος ἀλεεινήν. Ο. 5, 9. c. dat. et inf. Π. 3, 2, 13. τῶν ἡμετέρων ἡδύ μοι φείδεσθαι. c. acc. et inf. Απ. 3, 8, 10. ἡδὺ μὲν εἰδότας προσεύξασθαι, ἡδὺ δὲ ἀγνῶς ἔχοντας προσιέναι. ¶ 2) *gratus.* Π. 1, 6, 16. extr. καλῶς μοι δοκεῖς λέγειν, καὶ ἐμοὶ ὄντως ἥδιον. v. Doruill. ad Charit. p. 708. ſq. ¶ 3) *dulcis.* A. 5, 4, 16. οἶνος — ἡδύς. 6, 4, 3. κρήνη ἡδέος ὕδατος. ¶ 4) ἡδύ ἐςι, *placet, libet.* c. dat. Π. [illegible], 5, 1. δειπνεῖτε, ὅπου ἥδιςον ὑμῖν. 5, 5, 8. σιωπᾷν ἥδιόν σοι, ἢ ἀποκρίνασθαι. 6, 1, 5. ἡμῖν ἐχρῶντο ὡς ἐκείνοις ἦν ἥδιςον, ἡμῖν γε μὴν ὡς χαλεπώτατον. 6, 2, 2. 8, 3. 19. Απ. 1, 4, 17. ¶ 5) Pluralis τὰ ἡδέα, *gaudium, ſenſus iucundi, voluptas.* Ιερ. 2, 14. 6, 6 φόβος πάντων τῶν ἡδέων λυμεών. it. *ſuaues ſenſus equi*, O. 13, 7. οἱ πῶλοι καταμανθάνουσιν ὑπακούειν — τῷ — τῶν ἡδέων τι αὐτοῖς γίγνεσθαι. it. *voluptas venerea*. Σ. 8. 17. τὰ ἑαυτοῦ ἡδέα σπουδάζειν. it. omnino *voluptas inhoneſta*, Απ. 4, 5, 6. ἡ ἀκρασία ἀφέλκουσα ἐπὶ τὰ ἡδέα. §. 9. ¶ 6) Π. 5, 2, 9. in margg. et Cod. Guelf. eſt ἡδίςην εὐωχίαν pro μεγίςην εὐωχ.

ἥδυσμα, *condimentum.* Thom. Mag: ἥδυσμα· οὐκ ἄρτυμα. Απ. 3, 14, 5. παντοδαπὰ ἡδύσματα Phauorin: ἡδύσματα· βρώματα, ἢ εὐοσμίας.

*ἡδυσώματος, *propter corporis pulchritudinem placens.* Σ. 8, 30. v. ἡδυγνώμων.

ἠθμὸς, vel potius ἠθμὸς (v. Schol. Apollon. Rhod. 1, 1294.), *colum*, cuius in conuiuiis diuitum erat vſus ad percolandum vinum et frigidam e niue factam. Απ. 1, 4, 6. ἠθμὸν (Ed. Pariſ. et MS. Leid. vitioſe ἰσθμὸν) βλεφαρίδας ἐμφῦσαι. Victor. et Ruhnken. de ciliis dici poſſe negabant. Sed defendit lectionem vulgatam Erneſti, et interprete Etymol. M. ἠθμὸς eſt ἐργαλεῖον διατετρημένον πολλαῖς τρύπαις, δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἴωθε διακρίνειν τῶν παχυτέρων.

ἦθος, ¶ 1) *mores*, vel potius *morum quaedam proprietas.* v. Quinctilian. 6, 2. Απ. 4, 8, 11. παραβάλλων τὸ ἄλλου ἦθος πρὸς ταῦτα, οὕτω κρινέτω. O. 15, 12. καὶ τὰ ἤθη γενναιοτάτους — ἡ γεωργία ἔοικε παρέχεσθαι. 21, 10.

animus, animi indole: Απ. 3, 10, 3. pictoribu dicit Socrates: ἀπομιμεῖ σθε τῆς ψυχῆς ἦθος. Cl §. 5. Σ. 8, 13. τῶν τὸ ἦθος ἀγχμένων ob mores. Oppon. τῶν τοῦ σώματος ἐπιθυμούντων. §. 16. θάλλουσα — ἤθει αἰδήμονί τε καὶ γενναίῳ ψυχῇ.

ἤϊα (poet. Port.), iui. Π. 5, 4, 5. ἐγὼ πρός σε ἤϊα ἐπισκεψόμενος. §. 6. Est forma Homerica, quam Hefychius inter alia interpretatur verbo ἐπορευόμην.

ἠϊών, litus. Thom. Mag: ἠϊὼν κάλλιον, ἢ ἠϊών. At v. ibi interpp. E. 1, 1, 3. κατὰ τὴν ἠϊόνα. Est vocabulum poeticum.

'Ηϊών, Eion, oppidum Thraciae. E. 1, 5, 9. Λακεδαιμόνιοι — αἱροῦσι Δελφίνιον καὶ 'Ηϊόνα. cf. interpp. ad Thucyd. ...

5, 2. 5, 1, 14. p. 281. c. particip. praeſ. pro fut. E. 7, 1, 3. ἔλεγες, ὡς — ἥκεις τὴν συμμαχίαν ποιέμενος. Steph. malebat ποιησόμενος. At ſine cauſa. vid. nr. 2. b. c. adiect. Π. 5, 3, 3. ἐ Δαρεικῶν μεστοὶ ἥκομεν. b) imperfectum pro plusquamperfecto, A. 1, 5. 12. Κῦρος ἔπω ἧκεν, nondum venerat. E. 1, 5, 1. c. ἐπὶ, ad, Π. 4, 5, 5. ἐπὶ θύρας ἐδεὶς ἧκε. c. ἐπὶ, propter, E. 1, 1, 24. ἐφ' ἃ ἧκε, np. vt exercitum conſcriberet. c. particip. ἔχων vel φέρων, Π 1, 4, 17. ὡς αὐτὸς ἔχων ἧκεν, quibuscum ipſe venerat. A. 7, 5. 3. εἰ γὰρ ἐκήδου, ἧκες ἂν πλήρη φέρων τὸν μισθόν. ¶ 2) venire. a) In praeſenti, A. 2, 1, 3. εἰ μέλλοιεν ἥκειν. 2, 2, 1. ἥκειν ἤδη κελεύει — ἂν μὲν ἥκωμεν. E. 4, 5, 8. εἶπεν — ἐμφαγεσιν ὅ τι δύναιντο, ἥκειν τὴν ταχίστην, congregari ad iter. 5, 1, 13. c. ἐπὶ, ad, Π. 5, 5, 1. ἐπέστελλεν ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στράτευμα E. 5, 1, 15. b) In imperfecto. Omiſſo nomine ἄγγελοι vel ſimili, Π. 7, 4, 4. ἐν τέτῳ ἧκον οἱ παρὰ Κύρου. 8, 1, 6. E. 3, 1, 16. παρὰ τῶ ἄρχοντος ἧκε λέγων. c. particip. Π. 2, 2, 2. extr. ἧκον οἱ ἄνδρες φέροντες τὴν ἐπιστολήν. A. 1, 2, 9. ἧκε Κλέαρχος — ἔχων ὁπλίτας Σ 1, 2. αὐτὸν ἧκεν ἄγων, i e. ἦγε. c. particip. praeſ. pro fut. Π 3, 2, 8. οἱ Χαλδαῖοι ἧκον, δεόμενοι τῶ Κύρου. c) Futurum, Π. 4, 6, 5. ὡς ἥξων ad eum. c. dat. Π. 6, 1, 23. ἐγώ σοι ἀναδέχομαι ἥξειν πολὺ πιστότερον φίλον. 6, 4, 3. c. particip. ſynonymo, A. 4, 5, 15. ἥξουσί τινες ἐπ' αὐτὰς πορευόμενοι. De aduentu hoſtili, Ἱππ. 4, 8. ἢν ἥξοντες εἰσηγγελμένοι ὦσιν οἱ πολέμιοι. Ita edidit Steph. Sed edd. vett. et Zeun. habent ἥξαντες, aoriſto poſito pro futuro. c. ἐπὶ, contra. A. 6, 3, 16. ᾠόμεθα ὑμᾶς — ἥξειν ἐπὶ τὰς πολεμίους. ¶ 3) proceſſiſſe, progreſſum eſſe. E. 1, 5, 6. Θρασύβουλον ἔξω Ἑλλησπόντου ἥκοντα. ¶ 4) rediiſſe. Vbi vt nr. 1. praeſens habet vim perfecti, imperfectum plusquamperfecti. Π. 7, 4, 5. ἐπεὶ δ' ἧκεν, cum rediiſſet ex expeditione. A. 2, 2, 1. οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἧκον. it. omiſſo τινὲς vel ἄγγελοι, E. 5, 3, 25. ἐπεὶ δὲ ἧκον ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ἀπαγγέλλοντες. 6, 5, 25. c. particip. ἔχων, A. 2, 3, 4.

3, 7. ἥκει ἡμῖν ἀνὴρ ἄριστος. Interdum additur πάλιν, A. 7, 2, 6. ἀκούσας ἥκοντα πάλιν Ξενοφῶντα. 7, 3, 23. ἥκει ταχὺ πάλιν. All. perperam habent ἧκε. ¶ 5) *redire*. Π. 6, 2, 3. ὑποσχόμενοι ἥξειν ὡς τάχιστα. 7, 5, 11. A. 2, 1, 7. 11. 2, 3, 4. ἄγγελοι — ἧκον ταχύ. §. 13. μέχρι ἂν ἐγὼ ἥκω. 5, 1, 3. 5, 3, 3. 7, 3, 22. ἥξω παρ' ὑμᾶς. E. 1, 6, 7. ἕως ἂν ἥκωσιν. c. πάλιν, Π. 4, 2, 12. μέμνησθε ἥκειν πάλιν ὡς ἐμέ. 4, 5, 11. cf. πάλιν. c. particip. ἄγων et ἔχων, Π. 4, 1, 9. ἴσως ἄν σοι — ἥκοιμεν ἄγοντες ἐφ' οἷς εὐθυμήσεσθε — ἥξομεν πρός σε ἄγοντες. A. 5, 1, 6. 5, 4, 2. 6, 1, 10. προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἥκειν, *rediturum esse*. 7, 1, 23. ἔχων τὰ ἱερεῖα — ἧκε. c. aliis participiis. A …

K. 8, 3. ἴχνη —
ις τὸ αὐτὸ ἥκοντα,
m in se redeuntia.
ɔr de culpa vel ma-
1, 5, 7. p. 55. εἰς
ἐλλεῖπον ἥξει, in
idet. 2, 1, 2. p.
Πέρσας τὸ δεινὸν ἥ-
Persas redunda-
9) Hutch. ad A. 1,
ι verbis τῶν εἰς πό-
ργων dicit ellipsin
articipii ἡκόντων,
ɔgi Aeschin. 2, 2.
·λῦτον ἥκοντα, per-
ɪ. Cf. nr. 8. d. et
1. ¶ 10) Confundi-
ατέχειν. v. ibi nr.
:. ἄγειν. v. ibi nr.
9. g.
ι, peruenire. A.
, θύειν ἔνθα πρῶ-
φιλίαν γῆν ἥκοιντο.
·ndis vltimae Le-
ımae est ἵκοιντο.
κοιντο.
¶ 1) minime. Ti-
ex. Platon: ὐ πά-
hauorin: ὐδαμῶς.
ɪ, 7. μισῦσι μὲν
;, δικάζονται δὲ
ιτα. Steph. vel
; plane omitten-
ıtat, vel legen-
ἥ' ἥκιστα, h. e. nil
uam in iudicium
Sed prior ratio
nda videtur. Aπ.
ἀπολέσειεν ἂν οὓς
βούλοιτο. In re-
e negat, Aπ. 4,

5, 3. νομίζεις τῦτον ἐλεύθερον εἶναι; ἥκιστα. 4, 6, 10. etiam c. gen. Π. 8, 4, 5. ἔστιν ὅ τι — κατέγνως; τῦτο δὴ πάντων ἥκιστα, ἔφη. Nam iam antea aliquoties alia negauerat. Iunctim c. ὅτι, Π. 7, 5, 14. ὅτι ἥκιστα ἐπιφθόνως. ¶ 2) ὐχ ἥκιστα. Moeris: ὐχ ἥκιστα, Ἀττικῶς· μάλιστα, Ἑλληνικῶς. Significat igitur maxime, inprimis. Etymol. M. explicat τὸ μάλιστα. Hesych. in v. ὐχ, μάλιστα. Timaeus: πάνυ. Π. 1, 5, 7. p. 55. διὰ τῦτο ὐχ ἥκιστα θαῤῥεῖν. 7, 3, 3. E. 2, 3, 12. 6, 2, 27. Aπ. 1, 2, 23. 3, 5, 3. c. gen. Aπ. 3, 4, 11. ὐχ ἥκιστα τύτων, ἐὰν ἀπαρχάσκευος ᾖ, φυλάξεται. Portus vterque genitiuum redundare dicunt, vt apud Latinos in formula minime gentium. Nec Hindenburgio displicet. Fortassis reddi possit: hoc eodem modo. np. vt pugnat, si paratus est.

'Ηλεία, ager Eleorum. E. 3, 2, 17. (§. 21. est ἡ τῶν Ἠλείων χώρα.) 6, 2, 19. 7, 4, 17. Cf. Ἦλις.

'Ηλεῖοι, Elei. Λ. 2, 13. Ἠλεῖοι διὰ χαρίτων τῇ ὥρᾳ χρῶνται. (quod quomodo intelligendum sit, patet ex Σ. 8, 34.) E. 3, 2. 16 — 22. Eleis irati Lacedaemonii

... ... seditio
caedes, diuisis in du
partes ciuibus inter X
niam et Thrasydaeu
Caede facta multi ex
ptimatibus ad Lacedaem
nios transfugiunt. El
pace facta ciuitates su
liberas dimittere cogur
tur, sed curam temp
retinent. E. 4, 2, 9. i
proelio Lacedaemonio
sequuntur. 6, 2, 2. dan
Lacedaemoniis naues. 6
5, 2. cum ciuitates sib
subiectas dimittere nol
lent, non iurant de pace
a rege missa. §.5. dant Mantineensibus pecuniam ad muros aedificandos. 6, 5, 19. 23. 30. 40. Mantineensibus ac Thebanis in bello contra Lacedaemonios adsunt vsque ad vrbem Spartam. 7, 1, 7. denuo Thebanis auxiliantur. §. 15. Arcadibus, qui ipsis ciuitates a Lacedaemoniis

ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου
Φερε. Scil. color
i fere aureus. v.
et Steph. in indi-
ıuri.
ς (poet. Port.), *in-*
s. A. 1, 4, 4. πέ-
.ίβατοι. v. Schol.
ı. Rhod. 2, 169.
ych. et Etymol. M.
1) *ſtolidus.* Sui-
plicat: ἄφρων, ὁ
ἡ ἀναίσθητος. De-
udat A. 2, 6, 11.
ν (ᾤετο) — τὸ αὐ-
λιθίῳ εἶναι. Neu-
iect. pro ſubſtan-
l. 5, 3, 17. ϛρατηγὸς
.ίθιος, ὥϛε ὀκ εἴσε-
ὑφ' αὐτὸν ἡγεμόνων
κτα. §. 18. A. 2, 5,
4. ὀχ — ὅτω ἠλί-
ι ἀλόγιϛοι. 5, 7, 6.
9, 8. τῷ Φρονίμῳ
ς ἠλιθίους. 4, 1, 5.
praecedentibus eſt
., 2, 10. ῥαψῳδὸς τὰ
ἀκριβοῦντας, αὐτὸς
ἠλιθίους ὄντας. ¶
ıs, *mendax.* De
re, Απ. 1, 1, 5.
ίθιον μήτ' ἀλαζόνα.
. οἶσθά τι ἔθνος ἠλι-
ν ῥαψῳδῶν; ¶ 3)
s in conueniendis
Thom. Mag. ἠλίθιος
μαλακὸς καὶ ἀκίνη-
γνώμην· ὀ μόνον ὁ
. Π. 1, 4, 12. βλὰξ
ἠλίθιος.
¶ 1) *aetas.* Π.

1, 6, 19. p. 77. ἐπεὶ δὲ ἔχοιεν τὴν ἡλικίαν, ἥνπερ σὺ νῦν ἔχεις. A. 3, 1, 10. ποίαν ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω, *wie alt werde ich wohl werden.* O. 3, 10. τινὲς — ἡλικίαι καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων· εὐθὺς χρήσιμοί εἰσι, ita vt non diu erudiri debeant. Cf. nr. 5. K. 2, 2. τὸν ἤδη ἐκ παιδὸς ἀλλάττοντα τὴν ἡλικίαν. §. 4. εἶναι τὴν ἡλικίαν περὶ ἔτη εἴκοσι. ¶ 2) *adoleſcentia.* Schol. Thucyd. 7, 60. ἡλικίας· νεότητος. cf. Harpocrat. Suid. et Phauorin. it. Fiſcher. ind. Aeſchin. A. 1, 9, 4. Κῦρος — ἐπεὶ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεπε, φιλοθηρότατος ἦν. E. 5, 4, 25. τὴν ἡλικίαν ἔχων τὴν ἄρτι ἐκ παίδων, h. e. *ephebus.* Απ. 3, 5, 27. ἐλαφρὰ ἡλικία. Fr. Portus intelligit de iis, qui ſunt agiliores ad excurſiones faciendas et ad labores ferendos. Sic interpp. ad Lucian. T. II. p. 154. explicant E. 1, 6, 17. τὸς ἐν ἡλικίᾳ ὄντας, *qui in flore aetatis ſunt.* Rectius verteris: *qui habent aetatem militarem.* de qua v. στρατεύσιμος et στρατιωτικός. cf. Poll. 1, 177. ¶ 3) *aetas virilis et prouectior.* Π. 3, 3, 19. οἱ δοκεῖτε — τῇ ἡλικίᾳ φρονιμώτεροι, *propter aetatem.*

4, 2, 3. ἐν ἡλικίᾳ γενόμεν
*cum ad virilem aetate
peruenisset.* O. 7, 4
προϊούσης τῆς ἡλικίας. M
est πρεσβυτέρα γινομένη. (
πόῤῥω nr. 1. ¶ 4) *vit*
Απολ. 6. εἰ προβήσεται
ἡλικία. K. 1, 3. ὖ καὶ αἱ α
ταὶ ἡλικίαι, *non aequ
diu vixerunt.* ¶ 5) *h
mines huius vel illi
aetatis.* Cf. Suid. Π. 1,
6. ἑκάστῃ ἡλικίᾳ προστέται
ται. §. 9. αὕτη ἡ ἡλικία,
e. ἔφηβοι. Λ. 5, 1. Σ.
17. Sic plural. Απ. 1,
16. αἱ φρονιμώταται ἡλικ
αι, *viri inprimisque se
nes.* Sic fere est O. 3,
(v. nr. 1.) nisi quod geni
tiui sunt additi.

ἡλικιώτης, *aequalis.* Di
citur fere semper de iu
uenili vel puerili aetate
Π. 1, 4, 1. τοῖς ἡλικιώται
συνεκέκρατο. §. 5. εἰς τ
ἴσον — τοῖς ἡλικιώταις

ν. 4, 7, 7. Αν. 3, 8, λιος εἰς τὰς παστάδας ιπει — ὁ χειμερινὸς K. 5, 2. 8, 1. ἐὰν ὁ πιλάμπῃ. cf. ἀνατέλ- ἀνέχειν, ἀνίσχειν, ις, μηνοειδὴς, προ- τειν. ¶ 2) *ſolis ae-* Αγ. 5, 3. πλεονεκτῶν Oppon. ψύχους. Cf. ἰ, 19. p. 73.

deus Perſarum. Π. . in ſolemni pompa eſſu Cyri e regia ἵπ- ωντο θῦμα τῷ Ἡλίῳ. quis Soli conſecra- mactatis v. Bochart. . T. I. lib. 2. c. 10.) λου ἅρμα λευκὸν — ένον. (Heſych. et ἀστέρων τέθριππος ε ἡλίου.) §. 11. ἔθυ- Διὶ — τὰς ταύρους. τῷ Ἡλίῳ — τὰς ἵπ- , 7, 1. A. 4, 5, 24. Xenophon equum, ceperat, ὅτι ἤκουσεν ἱερὸν εἶναι τῷ Ἡλίου. ctum eſt in Arme- quae regi Perſarum t. Cf. infra Μίθρης.

ται, *ſole aduri.* 18. τὰ ἡλιώμενα in *quae ſole aduri* t.

lis. 1) vrbs, E. 3, 1. 7, 4, 15. 17. cf. τος. 2) regio, E. 7, 4, 19. 21. Cf.

ἧλος, *clauus.* K. 9, 12. podoſtrabe habet ἥλους — σιδηροῦς τε καὶ ξυλίνους.

ἡμεῖς, v. ἐγώ.

ἠμελημένως, ¶ 1) *negligenter, ſecure.* A. 1, 7, 15. ἐπορεύετο ἠμελημένως. all. ἠμελημένος. ¶ 2) *tenuiter et exiliter.* Απ. 3, 11, 4. μητέρα — ἐσθῆτι καὶ θεραπείᾳ ὑ τῇ τυχέσῃ καὶ θεραπαίνας — καὶ ἔτι ταύτας ἠμελημένως ἔχοντα.

ἡμέρα, ¶ 1) *dies.* a) O. 11, 6. ἀγαθή ἐστιν ἡμέρα ὡς ἀρετῆς ἄρχεσθαι. *fauſta* vel *apta.* Cum vero nullus dies, in quo quidem aliquis virtuti ſtudere incipiat, putari male ominis poſſit, agnoſcimus h. l. ironiam Socraticam, qua fortaſſis irridere voluerit ſuperſtitionem illam de dierum diſcrimine. Sequente ἀφ' οὗ. A. 3, 2, 9. ὅπω πολλαὶ ἡμέραι ἀφ' ὅ. Cf. infra. b) Dualis c. maſcul. Π. 1, 2, 11. μίαν ἄμφω τύτω τὼ ἡμέρα λογίζονται. Recentiores edit. habent ταύτας τὰς ἡμέρας. Sed illud eſt Atticum. Cf. Cel. Hindenb. ad Απ. 2, 3, 18. it. infra ὁ nr. 13. c) Pluralis c. δύο. E. 1, 6, 6. δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν. Cf. δύο. d) Genitiuus poſt μέρος, Iπ. 4, 4. ἀεὶ μέρος τῆς ἡμέρας. Π. 1, 2. 6. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας. In

 non-

nonnullis deeſt μέρος. Et ſane alias omiſit Xenophon. A. 3, 4, 4. τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας. §. 8. 18. E. 7, 2, 10. §. 12. τὸ πλεῖϛον τῆς ἡμέρας. Aπ. 1, 1, 10. Sic c. μέσον. cf. μέσος nr. 1 e) c. ὁδὸς, Π. 1, 1, 3. ἀπέχοντας παμπόλλων ἡμερῶν ὁδόν. 3. 3, 12. δέχ' ἡμερῶν ἀπέχειν ὁδόν. 6, 2, 10. A. 2, 2, 5. δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδόν. 7, 3, 7. Aϑ. 2, 5. Sic A. 6, 4, 1. ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλȣ̃ς. 7, 3. 5. ȣ̓δαμῆ πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν. E. 7, 1, 29. ἑπτὰ ἡμερῶν ἐπιτήδεια. Cf. ὁδὸς nr. 1. f) c. ἀπὸ, Π. 7. 4, 3. ἀπὸ τῆςδε τῆς ἡμέρας. A. 7, 5, 4. O. 11, 6. ἀπὸ τῆς αὔριον ἡμέρας. g) c. διὰ, K. 4, 11. δι' ἡμέρας, *per totum diem*. Plene eſt O. 20, 17. δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. K. 6, 3. διὰ τρίτης τῆς ἡμέρας, *tertio quoque die*. Omiſſo διὰ, vel ἐπὶ, (v. Thom. Mag. in v. νυκτὸς) Π. 1, 6, 19. p. 82. τῆς ἡμέρας, *interdiu*. A. 2, 6, 5. 7, 4. 10. Aπ. 3, 11, 16. Cf. νύξ. A. 3, 3, 8. τῆς ἡμέρας ὅλης, *per totum diem*. 6, 6, 1. ἑκάστης ἡμέρας, *quotidie*. Eodem ſenſu Πο. 4, 15. ſimpliciter eſt τῆς ἡμέρας. cf. ἄλλος. Sic plural. A. 1, 7, 14. δέκα ἡμερῶν, *intra decem dies*. 4, 7, 15. E. 7, 5, 18. h) c. πρὸ, Π.

4, 5, 7. ȣ̓κ εἰσαφῆκα
ἡμέρας. 8, 3, 5. A. 7,
E. 1, 6, 13. K. 6, 13
diſtinguuntur ἅμ' ἡλ
νέχοντι, et πρὸ ἡμέρα
2. cf. πόῤῥω. i) Dat
Π. 6, 3, 1. τῇ πρώτῃ ἡ
Sic E. 4, 7, 4. vbi inm
eſt τῇ π. ἑσπέρᾳ. A. 2
τῇ πρόσϑεν ἡμέρᾳ. *he*
7, 6. 4, 8, 6. τρισὶν ἡμ
ἕως ȣ̂. Poteſt iſtud
neutro intelligi (vt ſu
ſed poteſt etiam eſſe
ἕως ȣ̂ χρόνου et ἀφ'
νου. All. ἐν τρισὶν ἡμ.
11. ταῦτα ἦν τῇ ἡμ
ἐξωρμῶμεν. Cod. Et
τῇ ἡμ. E. 2, 1, 20.
10. ἡμέρᾳ πέμπτῃ (
ἡμέραν πέμπτην), *di*
hinc quinto. k)
quente ἀπὸ, A. 1, 7
τῇ ἑνδεκάτῃ (ἡμέρᾳ)
ἐκείνης τῆς ἡμέρας. 6,
l) c. ὕστερον, E. 1,
μετὰ ταῦτα ȣ̓ πολλαῖς
ραις ὕστερον. §. 6.
ἅμα, Π. 1, 2, 4. ἅ
ἡμέρᾳ, *primo man*
3, 9. τῇ ὑστεραίᾳ (ἡ
ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. 5, 4, 1
2, 1, 2. E. 1, 2, 4.
10. 4, 8, 35. παρ
ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. In m
deeſt τῇ ἡμ. probant
ro ob edd. vett. K.
n) c. ἐν, Π. 2, 3, 1
μιᾷ ἡμέρᾳ. A. 1, 5, 1
τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. E. 3,
4, 5, 5. 7, 5, 21. Se

5, 3, 16. p. 300. ἐν τῇ ἡμέρᾳ est *interdiu*, et E. 7, 4, 32. ἐν ἡμέρᾳ dictum est pro ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Plural. Π. 1, 2, 4. ἐν ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις. A. 1, 7, 14. et E. 7, 1, 30. ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, *intra hos dies.* Sic A. 1, 2, 20. ἡμέρας τρεῖς, ἐν αἷς (all. ἐν ᾧ, sp. χρόνῳ) ἀπέκτεινε. 2, 4, 1. 2, 5, 1. E. 1, 6, 17. 3, 2, 1. 4, 4, 18. Aπ. 3, 13, 5. τὰς περιπάτους, ὃς ἐν πέντε ἢ ἓξ ἡμέραις περιπατεῖς. Cf. ἄλλος. o) Accusatiuus: Π. 1, 2, 9. τὴν ἡμέραν, *interdiu.* Attice sic dici, non καθ' ἡμέραν, Thomas Mag. auctor est in v. νυκτός. Doruill. ad Charit. p. 412. intelligit κατὰ vel μετά. Nam Π. 1, 6, 19. p. 80. lepus dicitur τὴν ἡμέραν ἀποδιδράσκειν, sed Aπ. 3, 11, 8. μεθ' ἡμέραν. A. 6, 1, 8. ἡμέραν καὶ νύκτα. Cf. νύξ. Sic Π. 1, 3, 11. τὰς ἡμέρας. it. A. 5, 8, 10. 7, 2, 12. p) c. ἀνὰ et εἰς, v. ἀνὰ et εἰς. q. ἐπὶ, Π. 6, 2, 11. p. 372. τὸ ἐφ' ἡμέραν ἀρκέσον, *quod in dies singulos satis fuerit.* (E. 5, 1, 13. est: μιᾶς ἡμέρας σῖτον.) q) c. κατὰ, Π. 3, 3, 13. προῄεσαν τοσοῦτον καθ' ἡμέραν, *quotidie.* 4, 2, 18. 8, 6, 6. E. 6, 5, 40. Iπ. 5, 2. Plene Aπ. 4, 2, 12. καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Hinc Iερ. 4, 9. τὰ καθ' ἡμέραν, *quotidianae necessitates.* Iπ. 5, 9. ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βρέξις. Cf. καθημέραν. Omisso κατὰ, A. 1, 2, 21. ἔμειναν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ. Intell. μίαν, *per vnum diem.* Sic fere 6, 4, 1. ταύτην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ηὐλίζοντο. 4, 3, 2. ἑπτὰ ἡμέρας, ὅσας περ ἐπορεύθησαν, *per quos.* 4, 5, 6. τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὅλην ἐπορεύοντο. cf. ἐπιέναι. §. 18. ἐννάτην ἡμέραν, *nono abhinc die.* Σ. 3, 6. ἑκάστην ἡμέραν, *singulis diebus.* r) c. μετὰ, v. μετά. c. παρὰ, E. 1, 4, 6. ἀεὶ παρ' ἑκάστην ἡμέραν, *quotidie.* s) c. πρὸς, A. 4, 5, 16. ἐπειδὴ πρὸς ἡμέραν ἦν, *cum in eo esset vt dies illucesceret.* E. 2, 4, 4. ἐπεὶ πρὸς ἡμέραν ἐγίγνετο. t) Iungitur variis verbis: Π. 1, 6, 19. p. 82. ἐπειδὰν ἡμέρα γένηται, *vbi dies illuxisset.* 4, 1, 4. A. 7, 3, 1. Sed A. 6, 4, 6. ἐπειδὴ ἡμέρα (duo codd. ὑστεραία ἡμ.) ἐγένετο τῆς συνόδου, *cum dies vnus, ex quo conuenerant, praeterlapsus esset, et alter illuxisset.* E. 2, 4, 16. πρὶν ἡμέρας δέκα γενέσθαι. cf. γίγνεσθαι. A. 1, 7, 14. ἐπεὶ παρῆλθον αἱ δέκα ἡμέραι. E. 3, 3, 1. A. 4, 6, 1.

ἡμέρα ἣν ἐγδόη. vid. ἄγειν, διακλύειν, λήγειν, μεσεῖν, πρώτευαι, ὑποφαίνειν u) Saepe omittitur, v. c. E. 7, 4, 32. τῇ ὑστεραίᾳ. vid. ἀλλος, εἰς nr. 12. ἕτερος, ἐπιέναι, ὑπερχῖος, et alia. ¶ 2) [illegible] χρόνος. E. 2, 4, 10. p. 111. οἳ ἂν νικήσαντες ἐπίθωσι τὴν πασῶν ἡδίστην ἡμέραν. ¶ 3) In var. lec. [illegible] mutatur c. μήν. v. [illegible] nr. 1. it. c. ἐσπέρα. v. ἑσπ. nr. 3.

ἡμε[ρεύε]ιν, diem transigere. E. 5, 4. 3. ἡμερεύσαντες ἔν τινι τόπῳ ἐρήμῳ, πρὸς τὰς πύλας ἦλθον — ἐψαλίσατοι. O. 4. 2. artes βα[ναυσικ]ὰς καὶ ἀναγκάζουσι πρὸς πῦρ ἡμερεύειν. Poll. [illegible], 64. τὸ δι' ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας, ἡμερεῦσαι, καὶ διημερεῦσαι, [illegible] ἐπὶ τῶν βαναύσων ὁ Πλάτων εἴρηκε· πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας. Saltem hoc cadit etiam in Xenophontis locum. De διημερεύειν v. supra suo loco.

ἡμερινός, diurnus. Π. 1, 6, 10. p. 82. φυλακὰς νυκτερινὰς ἢ καὶ ἡμερινὰς καθιστάναι. 8, 6, 9. τῷ ἡμερινῷ ἀγγέλῳ τὸν νυκτερινὸν διαδέχεσθαι. O. 20, 8.

ἡμέριος (poet. Port.), diurnus. O. 21, 3. ἡμέριος πλοῦς, nauigatio intra diei spatium absoluenda.

ἥμερος, ¶ 1) cicur. Π. 1, 3, 6. θήρια (κρέα) καὶ ἡμέρων. ¶ 2) satiui[s] 5, 3, 12. ἄλσος ἡμέρω[ν] δρύων. O. 16, 5. τὰ [illegible] fruges satiuae. K. v. ἄγριος, quod ibi [illegible] nitur.

ἡμεροσκόπος, speci[latores] diurnus. Suid: ἡμε[ροσκό]ποι· οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρου[ροῦντες] v. Aeneae poliorc. ibique Casaub. E. [illegible] ὁ τῶν Ἀθηναίων ἡμε[ροσκό]πος.

ἡμεροφύλαξ, custos [diur]nus. E. 7, 2, 6. [illegible] τὰς ἡμεροφύλακας δέκα — ἀφ᾽ ἑκάστης τάξεως εἰς ἡμεροφύλα[κας] ὁρώντων τῶν ἡμεροφύ[λάκων]

ἡμέτερος, noster. Π 2. p. 87. τὴν ἡμετέρα[ν] μιν. §. 4. ὅπλα ὅμο[ια] ἡμετέροις. E. 1, 1, 1[illegible] τε τὴν ἡμετέραν ἀρε[τὴν] τὴν ὑμετέραν προθ[illegible] c. gen. A. 7. 1, 1[illegible] ἡμετέροις αὐτῶν φίλ[οις] Homer. Il. γ, 1[illegible] Hutch. p. 524. F[eminin]um saepe elliptice [illegible] tur, Π. 2, 1, 2. p. [illegible] ἐπὶ τῆς ἡμετέρας. (χώρας, quod nome[n] ditum est 3, 3, 9. [illegible] ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώ[ρα] κῶται.) 3, 2, 10. 5, A. 3, 5, 4. 4, 8, 4. [illegible] tur de variis rebu[s] 2, 1, 5. ἀπεῖναι οὐδὲ τὰ [ἡμέ]τερα χρὴ, studia n[illegible]

2, 3, 2. οἱ πολέμιοι ἡμέτεροι, *in noſtra poteſtate eſſe*, vel *fore*. 4, 2, 10. τῶν ἡμετέρων τινὲς, *quidam ex noſtro exercitu*. 4, 3, 3. p. 229. οὐδὲν οὕτως ἡμέτερόν ἐστιν ὡς ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. Antea eſt ἔχομεν. 6, 1, 7. τῶν ἡμετέρων ἀγομένων, *cum facultates noſtrae agerentur*. §. 9. τὰ ἡμέτερα ἀσθενέστερα γίγνοιτ' ἂν, *potentia noſtra*. A. 1, 3, 9. τὰ ἡμέτερα, *officia noſtra, rationes noſtrae*. 1, 5, 15. τῶν ἡμετέρων κακῶς ἐχόντων, *vbi conditio noſtra inteſtinis bellis fuerit labefactata*. Π. 6, 2, 7. p. 307. τὰ ἡμέτερα φῦλα, *noſter exercitus*. 8, 4, 6. πρὶν καλεῖσθαι παρῆν τῶν ἡμετέρων ἕνεκα, *ad res noſtras agendas, um uns zu dienen*. A. 7, 7, 10. ἡμέτεροι γάρ εἰσι, *nobis parent*. E. 6, 3, 6. p. 387. αἱ τὰ ἡμέτερα — φρονοῦσαι, *quae partes noſtras ſequuntur*. Sic 7, 4, 40. Similiter ap. Cic. Mil. 1. „reliqua multitudo — tota noſtra eſt.“ Iπ. init. οὐκ ἐξαλείφομεν ἐκ τῶν ἡμετέρων, *ex iis quae nos ipſi obſeruauimus, ex noſtris commentariis ſ. praeceptis*.

μην, v. εἶναι nr. 1. et diſp. II. de dialecto Alexandrina (Gerae 1788. 4.) p. 8. ſq.

ἡμίβρωτος, *ſemeſus*. Poll. 6, 39. χῆνας ἡμιβρώτους φησὶ Ξενοφῶν, np. A. 1, 9, 14.

*ἡμιδαρεικὸν, *daricus dimidius*. v. δαρεικός. Hinc A. 1, 3, 21. τρία ἡμιδαρεικὰ, *ſesquidaricus, daricus ſesquialter*. De qua ratione v. Caſaub. ad Theophraſt. charr. 6.

ἡμιδεὴς, *ſemiuacuus, ſemiplenus*. A. 1, 9, 14. βικὰς οἴνου ἡμιδεεῖς. Cf. Suid.

ἡμίθεος, *ſemideus*. Σ. 8, 31. Θησεὺς καὶ Πειρίθους καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν ἡμιθέων.

ἡμιμναῖον, *dimidia mina*. Πο. 4, 15. vbi plerique perperam habent pluralem ἡμιμναῖα. Aπ. 2, 5, 3.

*ἡμιοβόλιον, *dimidius obolus*. A. 1, 5, 6. v. ὀβολός. Apud alios ſcribitur ἡμιωβόλιον. cf. Poll. 6, 160.

ἡμιόλιος, *ſesquialter, ſesquiplex*. c. gen. A. 1, 3, 21. μισθὸν ἡμιόλιον — οὗ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικά. K. 10, 2. cf. Harpocrat. in v. ἡμιολιασμός. it. Heſych. et Suid. et Gell. N. A. 18, 14.

*ἡμιονικὸς, *mularis, mulinus*.

linus. Moeris: ὀρεικὸν ζεῦγος, Ἀττικῶς· ἡμιονικὸν, Ἑλληνικῶς. cf. Thom. Mag. in v. ὀρεικὸν et Harpocrat. A. 7, 5, 1. ζεύγη ἡμιονικὰ τρία, *iuga mulorum*.

ἡμίονος, *mulus*. Moeris p. 57. ἀστράβη, Ἀττικῶς· νωτοφόρος, ἡμίονος, Ἑλληνικῶς. Hesych: ἡμίονος· ὀρεύς. A. 5, 8, 3. ἡμίονον ἤλαυνον — ἐλεύθερος ὤν. Quod tamen ad seruos pertinebat. O. 18, 4. Ιπ. 5, 6.

ἡμίπλεθρον, *plethrum dimidium*. v. πλέθρον. A. 4, 7, 4. τὸ λοιπὸν γίγνεται ὡς ἡμίπλεθρον. Sed ibid. τρία ἡμίπλεθρα est *plethrum sesquialterum*.

ἥμισυς, *dimidius*. Π. 2, 1, 2. p. 88. σχεδὸν ἀμφὶ τὰς ἡμίσεις. Sic semper infra formatus reperitur accusatiuus, quanquam Thomas Mag. p. 422. praecipit, κάλλιον esse τὸ ἀσυναίρετον, πρ. ἡμίσεας. Π. 2, 3, 7. τοῖς ἡμίσεσιν ἔδωκε. A. 1, 8, 16. ἡμίσει ἐν χρόνῳ. 4, 2, 7. 7, 8, 11. οἱ ἡμίσεις. Aγ. 2, 2. E. 4, 3, 2. Feminin. Πο. 4, 31. αἱ ἡμίσειαι, πρ. φυλαί. Ιερ. 8, 4. αἱ ἡμίσειαι χάριτες πλέον ἢ ὅλον. Neutr. Π. 8, 3, 5. τὰ ἅρματα τὰ ἡμίσεα. Aγ. 4, 5. τὰ ἡμίσεα hereditatis. Et sic dici iubent Phrynichus p. 198. atque Thomas p. 420. non ἡμίση. Aγ. 2, 6. μόραν καὶ ἥμισυ. O. 20, 17. τὸ ἥμισυ διαφέρει τοῦ ἔργου παντός. De hoc Hesiodeo prouerbio v. Suid. et Bach. ad h. l. it. interpp. ad Hesiod. ἔργ. 40. et ad Lucian. somn. 3. cf. Horat. 1, epist. 2, 40. et Erasm. chill. 1, 9, 95. et Hindenb. ad Aπ. 2, 6, 22. Zeun. non male exponit: *dimidium praestat toti*, h. e. *parum operis fit*. Ego cum Leuncl. et Gailio malim ita explicare, vt τὸ ἥμισυ sit accusatiuus, pendens a verbo διαφέρει, hoc sensu: *efficit vt operis totius dimidia tantum pars conficiatur*. Masculin. c. gen. v. Wolf. ad Demosth. p. 357. Π. 2, 3, 7. τοὺς ἡμίσεις τῶν ἀνδρῶν. Sic 2, 4, 17. p. 136. 137. 4, 5, 2. 7, 1, 10. E. 4, 1, 10. 5, 3, 21. τὸν ἥμισυν σῖτον. it. Feminin. Π. 1, 2, 9. τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς. Ed. Iunt. τὰς ἡμισείας φυλακάς. Neutrum: Π. 3, 3, 21. εἰ μὴ ὑπὲρ ἥμισυ αὐτῶν ἔσονται οἱ ἡττηθέντες. 4, 5, 1. τοῦ πεποιημένου σίτου τὸ ἥμισυ. 8, 3, 11. ἀπέλιπεν τοὺς ἄλλους ἵππους ἐγγὺς τῷ ἡμίσει τοῦ δρόμου. A. 1, 9, 14. ἄρτων ἡμίσεα. 4, 3, 12. 5, 2,

2, 1. E. 2, 4, 6. 4, 3, 8. O. 18, 8. *μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἅλω.* Edd. vett. *τῆς ἡμίσεως.* Phrynichus l. l. *τὸ ἑνικὸν οὐν μόνως τοῦ ἡμίσεος — ἀλλ᾽ οὐ τοῦ ἡμίσους.* Sic quoque Thom. Mag. p. 421. et Phauorin. in quorum omnium libris ſcribitur per ο.

ἡμιτελής, *inchoatus, imperfectus, ſemiperfectus.* Π. 3, 3, 18. p. 188. *εἰκότως ἂν ἡμιτελῆ αὐτὸν νομίζοι.* Oppon. *τελείως ἀγαθὸς ἀνήρ.* 8, 1, 1. p. 462. *οὐδὲν ἡμιτελὲς κατελείπομεν.*

ἡμιωβολιαῖος, *dimidii oboli magnitudinem aequans.* Aπ. 1, 3, 12. *τὰ φαλάγγια οὐδ᾽ ἡμιωβολιαῖα τὸ μέγεθος.*

ἤν, 1) ¶ *ſi.* Regit coniunctiuum, Π. 1, 2, 4. *ἢν μὴ προῤῥηθῇ παρεῖναι.* §. 8. *ἤν τις διψῇ.* 1, 3, 13. *ἢν δέ με καταλίπῃς.* § 14. 1, 4, 5. 2, 4, 17. p. 137. 3, 3, 10. *ἢν τὰ τῶν θεῶν ἡμῖν θᾶττον συγκαταινῇ, ἐξίωμεν ὡς τάχιστα,* vbi *ἢν — θᾶττον* eſt *ſimulatque.* 6, 3, 11. p. 384. *ἢν μὴ* (Margg. *εἰ μὴ*) *ἀγαθοὶ ὦσιν* (Margg. *ἔσονται*), *οὐδὲν ὄφελος.* Zeun. recepit *εἰ — ἔσονται*, quia eleganter *εἰ μὴ* futuro iungitur. 8, 2, 10. etc. cf. *τις.* Vbi vero non coniunctiuum ſibi iunctum habet, vitio librariorum id factum eſſe putandum eſt, (Cf. Thom. Mag. p. 267.) v. c. Π. 1, 6, 19. p. 72. *ἤν τι αὐτοῖς συμβαίη.* All. *συμβαίνῃ*, quod probant Steph. et Hutch. quia alias ſcribendum eſſet *εἰ.* 2, 4, 17. p. 136. *ἢν δυνάμεθα.* Cod. Guelf. *ἂν δυνώμ.* 5, 1, 8. *ἢν μήποτε παύσομαι.* Eſt vitium Leunclauianae. Steph. et Hutch. *παύσωμαι.* 5, 5, 5. p. 328. *ἢν φαίνομαι πεποιηκώς.* Ita Leuncl. et Welſ. Sed all. *φαίνωμαι.* 6, 1, 12. *ἢν — δυνάμεθα.* Zeun. *ἢν — δυνώμεθα.* 8, 2, 3. *ἤν τι δέονται.* Steph. et Hutch. *δέωνται.* A. 4, 6, 8. *ἢν δυνώμεθα.* All. perperam *δυνάμεθα*, et vnus Cod. *δυναίμεθα.* 6, 5, 11. *ἢν ἐφέπονται.* Cod. Eton. *ἐφέπωνται*, vt Steph. emendauerat. Πο. 4, 24. *ἢν τίθεται.* Steph. malebat, vt Zeun. repoſuit, *τιθῆται.* Cf. *εἰ* nr. 26. c. *ἂν*, Π. 2, 4, 17. p. 137. *ἢν δ᾽ ἂν ὑποχωρῇ.* c. *περ*, *ſiquidem, cum.* Π. 4, 6, 3. *ἤνπερ φρονῶν φαίνῃ — δέχομαί σε.* c. *καὶ*, *etiamſi.* Iπρ. 4, 8. *καὶ γὰρ ἢν πάνυ πιστοὶ ὦσι.* Omnino cf. *ἂν* et *ὅταν.* ¶ 2) *an.* Π. 2, 4, 11. *ἄκουε — ἤν τί σοι δόξω λέγειν.* ¶ 3) *ἤν τε — ἤν τε, ſiue — ſiue.* Π. 1,

τὶ ὑπισχνῶνται. O. 11, 16. Iπ. 12, 6. Iπρ. 5, 6. Cf. ἐὰν nr. 3. et ὅς nr. 16. d.

ἡνία, ¶ 1) *lorum habenae quod ab equite tenetur et equi capiti iniicitur.* Poll. 1, 147. αἱ δὲ ἡνίαι καὶ ῥυτῆρες καλῦνται. Hesych: ἡνίαι· λῶρα χαλινῶν. Sic etiam Etymol. M. et Suid. Cf. infra ἡνίον. Iπ. 6, 7. τὸν χαλινὸν ὀρθῶς ἐμβάλῃ — τὰς ἡνίας περιβαλὼν περὶ τὴν κεφαλήν. ¶ 2) *tota habena.* Π. 6, 4, 2. λαβὼν παρὰ τῦ ὑφηνιόχου τὰς ἡνίας. Iπ. 6, 9. 7, 1. 8. 9. 12, 5. τὸ ἐχόμενον τῶν ἡνιῶν.

ἡνίκα, ¶ 1) *quando, cum.* Thom. Mag. p. 713. ſq. vetat in vniuerſum de tempore dici, imo ſignificare ait *qua hora.* c. indicat. Π. 1, 4, 27. ἡνίκα — ἑώρα. 3, 3, 5.

8, 11. 12. A. 1, 8, 14. In ludis Olympicis, E. 3, 2, 16.

Ἤπειον, *Epeum*, Triphyliae in Peloponneſo oppidum, quod ab Herodoto ſcribitur Ἔπιον, a Polybio Αἰπυὸν et Ἠπεὸν, a Stephano Byz. Ἤπιον. v. Hollſten. ad h. l. et Weſſeling. ad Diod. Sic. 14, 18. E. 3, 2, 22. Ἤπειον, τὴν μεταξὺ πόλιν Ἡραίας καὶ Μακίστου.

ἤπειρος, *terra continens*. Αγ. 1, 36. ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεων καὶ νήσων. Αθ. 2, 3. 13. Πο. 1, 7. E. 4, 8, 12. 6, 1, 4 p. 361. ὐ νήσους ἀλλ' ἤπειρον κεκρατημένος. Απ. 3, 5, 10. K. 5, 24. πλείους ἐν νήσοις ἢ ἐν ταῖς ἠπείροις. Speciatim de *terra continente, quae eſt in regis Perſarum ditione atque adeo in Aſia*, E. 1, 2, 11. ἐξῆλθον ἐς τὴν ἤπειρον, καὶ ἐπόρθουν τὴν βασιλέως χώραν. 3, 1, 3. ἐκ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων. v. Harpocrat. ibique Valeſ. et Morus ad Iſocrat. panegyr. 36.

Ἤπειρος, *Epirus*. E. 6, 1, 4. p. 358. Δόλοπες, καὶ Ἀλκέτας ὁ ἐν τῇ Ἠπείρῳ ὕπαρχος. 6, 2, 6.

ἠπειρωτικος, *mediterraneus, continentem incolens*. E. 6, 1, 4 p. 361. μὴ νησύδρια — ἀλλ' ἠπειρωτικὰ ἔθνη.

ἧπερ, v. infra ὅς nr. 16.

ἠπητὴς, v. ἀκεστής.

ἦρ, *ver*. E. 3, 2, 5. ἅμα τῷ ἦρι. 4, 1, 7. πρὸ ἦρος. 4, 7, 1. εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἦρος. 5, 3, 1. 5, 4, 58. K. 5, 6. et 9, 1. τοῦ ἦρος, *tempore verno*.

Ἥρα, *Juno*. Απολ. 24. ἀντὶ Διὸς καὶ Ἥρας καὶ τῶν σὺν τούτοις θεῶν. Per eam viri quoque iurabant, non tantum mulieres, tam apud Perſas, quam apud Graecos: Π. 1, 4, 12. Cyrus: μὰ τὴν Ἥραν, inquit, — οὐκ οἶδα. Margg. et cod. Bodl. habent Δία, quod Hutch. temere recepit, quia viri non niſi qui mulieres imitari vellent, per Junonem iurauerint, teſte Phauorino in v. νή. In reliquis locis omnibus viri iurant νὴ τὴν Ἥραν, vt Hyſtaſpes Π. 8, 4, 6. Sic Socrates Απ. 1, 5, 5. ἐμοὶ δοκεῖ νὴ τὴν Ἥραν — εὐκτὸν εἶναι. vbi v. Erneſt. 3, 10, 9. 3, 11, 5. 4, 2, 9. 4, 4, 8. O. 10, 1. ad q. l. v. Bach. 11, 19. Σ. 4, 44. 54. 8, 12. 9, 1. Omnino v. Zeun. ad Π. 1, 4, 12.

Ἡραία, *Heraea*, Arcadiae oppidum. v. Steph. Byz. E. 3, 2, 22. v. Ἤπειον. 3, 3, 1. 6, 5, 22.

Ἡραιεῖς, *Heraeenses*. E. 6, 5, 11. Lacedaemoniis adsunt contra Mantineenses et Arcades alios. §. 22. οἱ Ἀρκάδες — στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Ἡραιέας, ὅτι οὐκ ἤθελον τῷ Ἀρκαδικῷ μετέχειν.

Ἡραῖον, *fanum Junonis*. 1) prope Piraeum Corinthi, E. 4, 5, 5. 8. 2) ad Phliuntem, E. 7, 2, 1. 6. 11. 12.

Ἡράκλεια, *Heraclea*. ¶ vrbs Ponti. A. 6, 2, 1. ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἄποικον οὖσαν, ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. 5, 6, 3. extr. πολλὰ ἐστι πλοῖα ἐν Ἡρακλείᾳ. 6, 4, 1. τριήρους ἐστιν εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Βυζαντίου κώπαις ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς. Cf. omnino Jebb. ad Aristid. p. 540 ¶ 2) vrbs Thessaliae, cognominata Τραχινία, ab Hercule condita, et olim Τραχὶν dicta. v. Steph. Byz. ibique interpp. omninoque quos laudat Wall. ad Thucyd. 5, 12. E. 1, 2, 12. ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ sunt Achaei et ἔποικοι, i. e coloni a Spartanis illuc missi. v. Diodor. Sic. 12, 59. et Thucyd. 3, 92. vbi vocatur Ἡράκλεια ἡ ἐν Τραχινίαις.

Ἡρακλεῖδαι, *Heraclidae, Herculis posteri*. A. 10, 8. Λυκοῦργος κατὰ τοὺς Ἡρακλείδας λέγεται γενέσθαι. Απ. 3, 5, 10. τὸν (πόλεμον) ἐφ' Ἡρακλειδῶν πρὸς τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἡρακλείδης, *Heraclides*. ¶ 1) Maronites (v. Μαρωνείτης), A. 7, 6, 30. vocatur Ἕλλην. 7, 3, 7 — 9. conuiuis apud Seuthen auctor est, vt Seuthi dona dent. Cf. §. 14. (Vnde ab Athenaeo 6, 13. Seuthis adulator dicitur.) A. 7, 4, 1. Seuthis iussu praedam vendit, vt militibus inde stipendia soluantur. 7, 5, 1 — 7. redit a praeda vendita. Sed cum non satis pecuniae inde secum afferret, indignantur Graeci et Xenophon, quod stipendia non acciperent. Quare Heraclides Xenophontem calumniatur apud Seuthen et reliquos duces Graecos, frustra quidem. 7, 6, 2 — 6. apud Lacedaemonios, exercitum a Seuthe petentes, calumniatur Xenophontem. §. 30. 31. accusatur apud Lacedaemonios ob pecunias e praeda retentas, atque adeo timens abit. 7, 7, 21. 24. eandem ob caussam a Xenophonte apud Seuthen reprehenditur.

tur. §. 28. Seuthis iram timens pecuniam numerat. Vocatiuus ὦ Ἡρακλείδη eſt A. 7, 5, 3. ¶ 2) Siculus, Ariſtogenis filius, praetor, E. 1, 2, 5.

Ἡράκλειον, *fanum Herculis.* ¶ 1) Chalcedone, E. 1, 3, 6. ¶ 2) in Aegina, E. 5, 1, 10. ¶ 3) Thebis, E. 6, 4, 7.

Ἡρακλεῶται, *Heraclienſes.* In Theſſalia, E. 6, 4. 9. in Leuctrica pugna cum Lacedaemoniis faciunt. §. 27. Jaſon eorum moenia deiicit.

Ἡρακλεῶται, *Heracleenſes.* ¶ 1) in Ponto, A. 5, 6, 11 — 17. cum Sinopenſibus promittunt Graecis pecuniam et naues. §. 21. naues dant, pecuniam non item. 6, 2, 2. τοῖς Ἕλλησιν οἱ Ἡρακλεῶται ξένια πέμπουσιν. §. 3 — 5. cum Graeci ſtipendia petentes ad eos mitterent, indignati portas claudunt. §. 11. Arcadibus vero dant naues. Ibid. mentio fit τῆς πόλεως τῶν Ἡρακλεωτῶν. ¶ 2) in Theſſalia E. 3, 5, 6. Lacedaemonii Phocenſibus contra Thebanos auxilium laturi ἐκέλευον παρεῖναι καὶ Οἰταίους καὶ Ἡρακλεώτας. 6, 5, 23. adſunt Heracleotae Thebanis contra Lacedaemonios.

Ἡρακλεώτης, *Heracleenſis*, Σ. 4, 63. vocatur a patria Zeuxippus pictor. v. Bach.

Ἡρακλεῶτις, *Heracleenſium regio* in Ponto. A. 6, 2, 11. ὅρια τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ἡρακλεώτιδος. v. Θρᾴκη nr. 2.

Ἡρακλῆς, *Hercules.* v. omnino Gramm. hiſt. deor. p. 62 — 75. A. 6, 2, 2. παρὰ τῇ Ἀχερουσιάδι χεῤῥονήσῳ — λέγεται Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον καταβῆναι. Αγ. 8, 7. filium habuit Ariſtodemum. Sed v. Ἀριστόδημος. E. 3, 3, 3. poſteri eius eſſe feruntur reges Lacedaemoniorum. cf. Αγ. 1, 2. Hercules K. 1, 9. πρῶτος τῶν Ἑλλήνων vocatur, et Telamoni praemium dare legitur Heſionen. Σ. 8, 29. Ζεὺς — ὅσων ψυχὰς ἀγασθείη, ἀθανάτους τέτους ἐποίει· ὧν Ἡρακλῆς. E. 6, 5, 38. p. 431. vos Athenienſes σχόντες τὴν Εὐρυσθέως ὕβριν, διεσώσατε τὰς Ἡρακλέους παῖδας. A quibus Heraclidis cum originem ducerent Lacedaemonii, E. 6, 3, 4 p. 383. Hercules a Callia Athenienſi vocatur Lacedaemoniorum ἀρχηγέτης. Templum habuit in Arcadia,

Arcadia, E. 7, 1, 21. it. Thebis, E. 6, 4, 7. vbi cum arma disparuissent, bonum omen putatum est, ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν μάχην ἐξωρμημένου. cf. Ἡράκλειον. Fuit enim in eorum deorum numero, qui curare homines putabantur in periculo, inprimis in expeditione bellica. Vnde et Ἡγεμὼν dictus. v. Ἡγεμὼν nr. 8. Hinc Graeci A. 4, 8, 18. cum venissent in primam vrbem Graecam, parant τῷ Διῒ τῷ Σωτῆρι καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνα. De Hercule Prodicio vid. Aπ. 2, 1, 21 — 34. cf. Pighii praefat. ad Herculem Prodicium, Colon. 1709. 8. Vocatiuus ὦ Ἡράκλεις et simpliciter legitur. Aπ. 2, 1, 23. 27. 29. 33. et ita, vt sit admirantis. Etymol. M. et Phauorin: Ἡράκλεις· ἐπίφθεγμα θαυμαστικὸν, ἀντὶ τοῦ, ὦ τοῦ θαύματος. Π. 1, 6, 19. p. 74. ὁ Κῦρος ἐπιγελάσας εἶπεν, ὦ Ἡράκλεις, οἷόν συ λέγεις. Σ. 4, 53. Vel iurantis, Aπ. 1, 3, 12. ὦ Ἡράκλεις, ἔφη Ξενοφῶν, mehercules. Vbi Fr. Portus non male dicit intelligi Herculem ἀλεξίκακον, qui auertit mala.

ἠρέμα, 1) *quiete.* Hesych: ἠρέμα· ἀτρέμα, ἡσύχως, σχολαίως. Π. 1, 1, 1. οἱ ἐφεστήκασι τοῖς ἵπποις ἠρέμα. 2) *modice, pedetentim.* Π. 7, 1, 5. ἦγε τῷ πεζῷ ἠρέμα.

ἠρεμαίως, *lente, paulatim.* Iπ. 9, 5. οὐ δεῖ ἐξαπίνης σπᾶν, ἀλλ' ἠρεμαίως προσάγεσθαι τῷ χαλινῷ.

ἠρεμεῖν, *quiescere.* Aγ. 7, 3. εἰ δ' αὐτοῖς νόμοις ἠρεμοῦντες διαμένοιεν, *si semper constanter legibus obediant.* Σ. 9, 3. μόλις ἠρεμοῦσα Ariadne, *vix se continens, quo minus prae amore se loco moueret.* Iπ. 7, 8. ἠρεμεῖν δεῖ διδάσκειν τὸν ἵππον, *quiescere consistendo.* 9, 5. ἠρεμεῖν dicitur equus post cursum. §. 9. eques iubetur ἠρεμεῖν ἐπὶ θυμοειδοῦς ἵππου, *quiete sedere.* cf. ἠρεμίζειν, quocum in var. lect. permutatur.

ἠρεμέστερος, *quietior, sedatior.* Π. 7, 5, 22. de eunuchis: ἄνθρωποι ἠρεμέστεροι γίγνονται, *minus ad insolentiam procliues.*

ἠρεμεστέρως, *quietius, tranquillius.* Π. 3, 1, 17. ἠρεμεστέρως ἔχειν τὰ ἐνθάδε, *minus res nouas moliri.*

ἠρεμία, *tranquillitas.* Iπ. 2, 3. ἣν ἐπίστηται τὸ πεινῆν

νῆν — παρασκευάζειν, μετ' ἠρεμίας γίγνεσθαι τῷ πάλῳ, *clam, ſine perturbatione quae ab hominibus oritur.* Nam oppon. δι' ἀνθρώπων.

ἠρεμίζειν, ¶ 1) *conſiſtere iubere, inhibere curſum.* Iπ. 7, 18. ἐκ τοῦ τάχεος — ἠρεμίζειν (τὸν ἵππον), καὶ — πάλιν ὁρμᾷν. 9, 3. ἐπειδὰν ἀναβῇ, ἠρεμίσαντα (all. ἠρεμήσαντα) πλείω χρόνον — οὕτω προκινεῖν, np. τὸν ἵππον. Cf. Poll. 1, 205. ¶ 2) *vitam ſedentariam agere.* Λ. 1, 3. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες κόρας ἠρεμιζούσας ἐριουργεῖν ἀξιοῦσι.

ἠρινός, *vernus.* E. 3, 2, 8. ἀρξάμενος ἀπὸ ἠρινοῦ χρόνου πρὸ ὀπώρας.

Ἡριππίδας, *Herippidas.* E. 3, 4, 6. Ageſilai legatus ad Tiſſaphernem. §. 20. praeficitur ab Ageſilao Cyrianis. 4, 1, 5 — 7. Ageſilai ad Spithridatem legatus. §. 10. 11. cum parte copiarum caſtra Pharnabazi occupat. 4, 2, 5. cum aliis ab Ageſilao iudex conſtituitur de praemiis Aſiae ciuitatibus tribuendis. 4, 3, 8. Ἡριππίδας ἐξενάγει ξενικοῦ. §. 10. ὧν Ἡριππίδας ἐξενάγει. (Aγ. 2, 10. nonnulli habent Ἡριπίδας.) 4, 8, 11. claſſi praeficitur contra Corinthios.

Ἡρώδας, *Herodas,* Syracuſanus. E. 3, 4, 1. Lacedaemoniis nunciat regis apparatum belli.

Ἥρωες, *Heroes, ſemidei,* h. e. homines ob multas res praeclare geſtas inter deos relati, et tutores eius, quam olim incoluerant, regionis crediti. v. Cuper. Obſ. 3, 16. Λ. 15, 9. οὐχ ὡς ἀνθρώπους, ἀλλ' ὡς ἥρωας τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλεῖς προτετιμήκασιν. Thomas Mag. ἥρω Ἀττικοί, οὐχ ἥρωα· καὶ ἥρως, ἐπὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, οὐχ ἥρωας. ἥρωες δὲ, οὐχ ἥρως. Cf. Phrynich. p. 62. Sed in Xen. ſemper eſt ἥρωας. Diſtinguuntur a diis, Π. 2, 1, 1. προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσι Περσίδα γῆν κατέχουσι. 3, 3, 11. Κῦρος ἔθυε, πρῶτον μὲν Διῒ βασιλεῖ, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς — συμπαρεκάλει δὲ καὶ ἥρωας γῆς Μηδίας οἰκήτορας καὶ κηδεμόνας. — ἱλάσκετο θεοὺς, καὶ ἥρωας Ἀσσυρίας οἰκήτορας. 8, 3, 11. Σ. 8, 28. eſt ἥρωες, vt Iπ. 11, 8.

ἧσθαι, *ſedere.* Aπ. 1, 2, 58. ex Homero: ἀτρέμας ἧσο.

Ἡσίοδος, *Heſiodus.* Quidam eius verſus laudantur

ἡσσᾶσθαι, *inferiorem esse, vinci.* c. gen. Π. 6, 1, 20. θεὸς ἀκὼν ἔρωτος ἡσσῆσθαι. Zeun. ἡττῆσθαι. All. ἡττᾶσθαι. Ἀπολ. 19. πονηρᾶς ἡδονῆς ἡσσημένον. v. omnino ἡττᾶσθαι.

ἧσσον, *minus.* Π. 1, 3, 4. ἵνα ἧσσον — ποθοίη. Zeun. ex Cod. Guelf. et edd. vett. habet ὡς ἧσσον, quod explicat ὡς ἥκιστα. Sed v. ὡς nr. 26. i. Ἱερ. 4, 9. ἧσσον (Zeun. ἧττον) ἱκανὰ εἰς τὰ ἀναγκαῖα δαπανήματα. Ο. 7, 23. Ἀπολ. 6. ὁρᾷν τε χεῖρον, καὶ ἀκούειν ἧσσον. Hesych: ἧσσον, ἧττον· χεῖρον. v. ἧττον n. 2. c. ἤ, Π. 1, 6, 11. ἧσσον αἰσχρὸν ἢ εἴ τις. Zeun. ἧττον. Πο. 4, 10. χρυσίον μηδὲν ἧσσον χρήσιμον εἶναι ἢ ἀργύριον. Ε. 6, 3, 3. Ἱερ. 1, 33. Ο. 1, 23. 20, 27. c. gen. pers. Πο. 1, 1. οὐδενὸς ἧσσον (Zeun. correxit ἧττον) τῶν ἄ-

pediti ab hostibus. 6, 5, 42. καθ' ἡσυχίαν ἀποχωρῆσαι, *non ab hoste lacessiti.* O. 8, 7. πορευόμενοι ἐν τάξει — ὁμοίως ὥσπερ εἷς ἕκαστος καθ' ἡσυχίαν πορεύονται, *non se inuicem turbantes.* Απ. 2, 9, 8. ὁ Κρίτων ἐν ἡσυχίᾳ ἦν, *non amplius lacessebatur a sycophantis.* ¶ 2) ἡσυχίαν ἄγειν, v. ἄγειν nr. 24. ¶ 3) ἡσυχίαν ἔχειν, ¶ a) *non mouere se.* Σ. 2, 15. σὺν τοῖς σχήμασι καλλίων φαίνεται, ἢ ὅταν ἡσυχίαν ἔχῃ. ¶ b) *subsistere.* A. 4, 5, 11. εἴ τις κινοῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι. ¶ c) *domi se tenendo a bello abstinere.* Π. 7, 2, 7. p. 418. ἕως μὲν εἴχον ἡσυχίαν — ἐπειδὴ δὲ ἀνεπείσθην ἐφ' ὑμᾶς στρατεύεσθαι. E. 6, 1, 4. p. 363. ¶ d) *in statione sua se tenendo non progredi contra hostes.* E. 2, 4, 11. ἡσυχίαν εἶχε — μὴ ἐπιτίθεσθαι. 3, 2, 20. ὁ δῆμος — ἡσυχίαν εἶχεν, *non resistebat.* 3, 5, 11. 4, 2, 8. 4, 4, 4. 5, 4, 9. 7, 5, 22. Ιπρ. 5, 15. ¶ e) *in statione manere, non fugere.* E. 3, 2, 13. 6, 5, 8. ἀνακεχωρηκότες — ἐπεὶ δὲ ἡσυχίαν εἶχον. §. 9. 7, 4, 22. ¶ f) *silere, non contradicere.* E. 2, 3, 23. ἡ βουλὴ ἡσυχίαν εἶχεν. ¶ g) *tranquillum esse.* Π. 8, 7, 3. p. 544. μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἄγειν κεντριζόμενον ὑπὸ τῆς — φιλονεικίας. ¶ h) *otiosum esse.* A. 3, 1, 10. κατακείμεθα, ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἔχειν. All. ἡσ. ἄγειν. Cod. Eton. ἡσυχιάζειν. Σ. 4, 13. ἡσυχίαν ἔχων, *vitam otiosam agens, nihil omnino agens.* 7, 3. ¶ 4) *otium.* Π. 7, 5, 15. καθ' ἡσυχίαν συγγενῆ ὄμεθα *non occupati negotiis publicis.* E. 6, 2, 16. καθ' ἡσυχίαν ἅπαντα ποιεῖν, *mit Muſse.* Oppon. διὰ σπουδῆς. ¶ 5) *pax.* E. 6, 3, 4. ἡσυχίας ἐπιθυμήσῃ. ¶ 6) *requies.* Ιερ. 6, 3. ὁπότε ἡσυχίας ἐπιθυμήσαιμι. ¶ 7) *solitudo.* Απ. 2, 1, 21. ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι.

* ἡσυχιάζειν vid. ἡσυχία n. 3. h.

ἥσυχος, *lentus.* Π. 5, 3, 20. παρελαύνων τὸν ἵππον — ἥσυχος κατεθεᾶτο τὰς τάξεις. Steph. coniiciebat ἡσύχως. Sed ἥσυχος positum est pro aduerbio, vt A. 6, 5, 7. in Cod. Eton. ἥσυχοι. Omnino de hoc vsu adiectiuorum v. Fischer. ad Weller. p. 303. cf. ἡσύχως et supra ἄσμενος.

ἡσύχως, ¶ 1) *modice.* A. 6, 5, 7. οἱ μὲν ἡσύχως προῆγον. v. ἥσυχος. ¶ 2) *mode-*

ste.

αγαν χαλεπως.

ἦτοι, v. ἤ nr. 4.

ἦτρον, *quicquid est infra vmbilicum, venter imus.* Poll. 2, 170. τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν πᾶν, ἄχρι τῶν ὑπὲρ αἰδοῖα τριχώσεων, ἦτρόν τε καὶ ὑπογάστριον. Hesych: ἦτρον· ὁ περὶ τὸ ὑπογάστριον τόπος, ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν. Sic fere Moeris, qui dicit, ἦτρον esse Atticum, ὑπογάστριον autem Hellenicum. Timaeus lex. Platon: ἦτρον· ὁ μεταξὺ ὀμφαλȣ̃ τε καὶ αἰδοίου τόπος. v. Homer. Il. ν, 568. Suid. et Etymol. M. A. 4, 7, 10. θώρακας λινȣ̃ς μέχρι τȣ̃ ἤτρου. Ιπ. 12, 4.

ἧττα, *clades.* Tribuitur ei, qui victus est, Π. 3, 1, 11. τȣ̃ πατρὸς ἧτταν. §. 12. in quibus duobus locis dicitur de subita calamitate captiuitatis, qua quis se sentit aliis esse inferiorem. Sed de clade

ticip. et gen. Π. 5, 4, 15. σοῦ μὴ ἡττᾶσθαι ἀντιδωρούμενον, np. με. ¶ 2) *succumbere, non perficere posse.* c. gen. Π. 1, 5, 7. p. 54. οἵτινες, ἀγρυπνῆσαι δέον, ἡττῶνται τούτου, *vigilias perferre nequeunt.* ¶ 3) *vinci bello* vel *proelio.* Π. 3, 1, 14. δεδιότες μὴ ἡττηθῶσι — ἤδη δὲ ἡττημένοι. 3, 3, 20. ἡττηθήσεσθε, *victi fueritis.* §. 21. ἡττῆσθαι. 4, 1, 5. ἐπεὶ ἥττηνται. Α. 3, 1, 2. νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν ἕνα κατακαίνοιεν, ἡττηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθείη. 3, 2, 26. 4, 6, 17. Ε. 1, 2, 10. 1, 7, 10. extr. cf. ἥττων nr. 5. c. μάχῃ, Π. 3, 1, 12. ὅταν μάχῃ τις ἡττηθῇ. 6, 2, 7. p. 306. Α. 1, 2, 9. Ε. 1, 5, 13. 2, 2, 14. μάχῃ ἡττηθέντων. 2, 3, 4. 7, 1, 24. Sic Ε. 4, 3, 5. ὅτι ἡττημένοι εἶεν τῇ ναυμαχίᾳ. ¶ 4) Αγ. 8, 8. τείχη ἀνάλωτα ἡττᾶσθαι ὑπὸ πολεμίων. All. rectius: κτᾶσθαι. ¶ 5) *re infecta abire, repulsam ferre.* Ε. 3, 4, 8. πάντας ἡττωμένους ἀπέπεμπε. ¶ 6) *causa cadere, litem perdere.* Απ. 4, 4, 17. πῶς δ' ἂν ἧττον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἡττῷτο. ¶ 7) *conuinci rei veritate.* Ε. 5, 4, 31. ἡττηθεὶς τοῦ δικαίου ἀπῆλθε. cf. nr. 1. omninoque ἡσσᾶσθαι.

ἧττον, ¶ 1) *minus.* Ιπ. 8, 7. ἧττον ἂν ὑποδύοι ὁ ἵππος — ἧσσον ἂν αὐτὸς κόπτοιτο. Sequente ἢ, Λ. 3, 6. ἐκείνων ἧττον — ἢ τῶν λιθίνων, ἧττον — ἢ τῶν χαλκῶν. Ο. 4, 9. etc. c. τὶ, Π. 7, 5, 22. οὐ μέντοι ἀμελέστεροι — οὐδ' ἧττόν τι ἱππικοὶ, οὐδὲ ἧσσόν τι ἀκοντιστικοὶ, οὐδὲ ἧσσον φιλότιμοι. Cf. τὶς nr. 34. c. οὐδὲν, Ιερ. 3, 4. οὐδὲν ἧττον τούτου ἕνεκεν τιμῶσιν αὐτὰς, *nihilo minus, demungeachtet.* Ο. 20, 29. Sed Απ. 2, 7, 5. in responsione: οὐδὲν ἧττον, *nihil minus, omnium maxime.* Et Απ. 1, 5, 6. δουλείαν οὐδεμιᾶς ἧττον αἰσχρὰν dictum est pro οὐδὲν ἧττον αἰσχρὰν vel pro πάσης αἰσχίω. Similis locus est in v. ἧσσον. c. ἢ, Α. 7, 5, 5. οὐδὲν ἧττον ἀγάγοιεν ἢ Ξενοφῶν, *non minus quam.* Ο. 2, 6. 4, 12. 5, 16. οὐδὲν ἧττον δεῖ τὸν γεωργὸν ἢ τὸν στρατηγὸν παρακελεύεσθαι. Cf. οὐδεὶς nr. 5. c. gen. pers. Π. 2, 1, 16. οὐδὲν ἧττον τιμᾶν — τοὺς ὑπηρέτας οὔτε κηρύκων οὔτε πρέσβεων. Ο. 5, 16. οὐδὲν ἧττον οἱ δοῦλοι τῶν ἐλευθέρων. ¶ 2) *peius.* Απ. 3, 7, 4. οὐδὲν ἧττον ἐν τῷ πλήθει ἢ μόνος ἀριθμεῖ. Sequitur ἄριστα κιθαρίζειν. 4, 8, 8. ὁρᾶν καὶ ἀκούειν ἧττον. v. ἧσσον. ¶ 3) *rarius*

ἥττον δὲ ἰδίων μοι δοκεῖ ἔνια αὐτῶν ἡδίω εἶναι τοῦ συμφέροντος. Leuncl. et Wels. de hoc loco valde laborarunt. Ernesti ἧττον δὲ τ. vertendum putabat *immo vero, contra*, dure tamen dictum esse intelligens. Melior videtur Zeunii ratio, qui iubet ἧττονι legi: *vbi nimis his rebus indulgere coepi.* cf. ἧσσον.

ἥττων, ¶ 1) *minor.* Π. 2, 1, 6. p. 93. τόλμην οὐδὲν ὑμῖν προσήκει ἥττονα ἡμῶν παρέχεσθαι. etc. Cf. nr. 9. ¶ 2) *inferior.* c. gen. Απ. 2, 1, 15. τῶν πολιτῶν πάντων (all. elegantius πάντα) ἥττων ὤν, np. quia ius ciuitatis non habet. ¶ 3) *nimis deditus.* Π. 8, 8, 7. ἥττους τοῦ οἴνου. Απ. 1, 5, 1. ἄνδρα — ἥττω γαστρός, ἢ οἴνου, ἢ ἀφροδισίων, ἢ πόνου ἢ ὕπνου. 4, 5, 11. ¶ 4) *ferendo impar.* Ιπ. 1, 3. equi

marg. Steph. habet: ἔτε γν. ἔτε δύν. ἥττω ἔχοντι, *minorem*. 10) ἥττων λόγος, v. λόγος nr. 8. cf. ἥσσων.

Ἡφαίστεια, *Vulcanalia, dies festi Athenis in honorem Vulcani celebrari solita*. Αθ. 3, 4. v. Suid. et Harpocrat. in v. Λαμπὰς, et Meurs. Graecia feriata. cf. infra λαμπάς.

Ἥφαιστος, *Vulcanus*. Π. 7, 5, 9. ἥν ἀναβῶσί τινες ἐπὶ τὰς οἰκίας, ἔχομεν σύμμαχον θεὸν Ἥφαιστον. Intelligitur simul *ignis*. Sed Freinshem. ad Curt. 4, 4, 13. nomen Ἥφαιστον dicit ab impudenti glossa esse, cum per illum σύμμαχον θεὸν intelligatur *ignis, deus Persarum*. Cf. Gramm. hist. deorum p. 41. De etymologia nominis orientali v. Hutch. p. 526. De allegoria autem Eustath. ad Il. α, p. 83.

Ἥφης et Ἥχης, v. Θήχης.

ἠώς, v. ἕως.

Θ

θᾶκος, *sedes, sedile*. Hesych: θᾶκος· καθέδρα, θρόνος. Portus in ind. dicit, poeticum esse, Thomas Mag. Atticum, θῶκος vero poeticum. v. ibi Triller. Iunior et inferior seniori et honoratiori dicitur θάκων ὑπείκειν, ὑπαναστῆναι, ἐξαναστῆναι, vbi. vid. it. ὑπαναστατέον.

Θαλάμαι, *Thalamae*. Steph. Byz. πόλις τῆς Μεσσηνίας. Ε. 7, 4, 26. Elei ἰόντες ἐπὶ τὴν Πύλον, ἐπιτυγχάνουσι τοῖς Πυλίοις, ἀποκεκρουσμένοις ἀπὸ τῶν Θαλάμων. Leg. Θαλαμῶν. v. Mor.

θάλαμος, ¶ 1) *cubiculum*. a) virginum, Λ. 3, 6. αἰδημονεστέρους — τῶν ἐν τοῖς θαλάμοις παρθένων. Longinus perperam legit ὀφθαλμοῖς. v. παρθένος. b) coniugum, Ε. 3, 3, 2. ἐκ τοῦ θαλάμου ἐξελάσας — — τὸν σὸν πατέρα. — ἐκ ἔφχνη ἐν τῷ θαλάμῳ. Cf. Plutarch. Alcib. 23. Σ. 9, 3. Ἀριάδνη εἴσεισιν εἰς τὸν ἑαυτῆς τε καὶ Διονύσου θάλαμον. ¶ 2) *interior aedium pars*. Ο. 9, 3. ὁ θάλαμος ἐν ὀχυρῷ ὢν, τὰ πλείστου ἄξια καὶ στρώματα καὶ σκεύη παρεκάλει.

θάλασσα, v. θάλαττα.

θαλασσουργός, *victum quaerens in mari*. v. Wetsten. ad Apoc. 18, 18. Wesseling. Obs. 1, 15. Bergler. ad Alciphr. 1, 13. p. 58. Dicitur de nauigantibus aeque ac piscatoribus. Hesych: θαλασσεύς· ἁλιεύς. Θαλάσσια· ἔργα ναυτικά. Ο. 16, 7. τὸ τῶν

στα αὐτῶν ἐκ ἂν εὐξαίμην, ἧττον δὲ τέτων μοι δοκεῖ ἔνια αὐτῶν ἡδίω εἶναι τῦ συμφέροντος. Leuncl. et Wels. de hoc loco valde laborarunt. Ernesti ἧττον δὲ τ. vertendum putabat *immo vero, contra*, dure tamen dictum esse intelligens. Melior videtur Zeunii ratio, qui iubet ἧττονι legi: *vbi nimis his rebus indulgere coepi.* cf. ἧσσον.

ἥττων, ¶ 1) *minor.* Π. 2, 1, 6. p. 93. τόλμην ἐδὲν ὑμῖν προσήκει ἥττονα ἡμῶν παρέχεσθαι. etc. Cf. nr. 9. ¶ 2) *inferior.* c. gen. Απ. 2, 1, 15. τῶν πολιτῶν πάντων (all. elegantius πάντα) ἥττων ὢν, np. quia ius ciuitatis non habet. ¶ 3) *nimis deditus.* Π. 8, 8, 7. ἥττους τῦ οἴνου. Απ. 1, 5, 1. ἄνδρα — ἥττω γαστρὸς, ἢ οἴνου, ἢ ἀφροδισίων, ἢ πόνε

marg. Steph. habet: ἔτε γν. ἔτε δύν. ἧττω ἔχοντι, *minorem.* 10) ἥττων λόγος, v. λόγος nr. 8. cf. ἥσσων.

Ἡφαίστεια, *Vulcanalia, dies festi Athenis in honorem Vulcani celebrari solita.* Αϑ. 3, 4. v. Suid. et Harpocrat. in v. Λαμπὰς, et Meurs. Graecia feriata. cf. infra λαμπάς,

Ἥφαιστος, *Vulcanus.* Π. 7, 5, 9. ἣν ἀναβῶσί τινες ἐπὶ τὰς οἰκίας, ἔχομεν σύμμαχον ϑεὸν Ἥφαιστον. Intelligitur simul *ignis.* Sed Freinshem. ad Curt. 4, 4, 13. nomen Ἥφαιστον dicit ab impudenti glossa esse, cum per illum σύμμαχον ϑεὸν intelligatur *ignis, deus Persarum.* Cf. Gramm. hist. deorum p. 41. De etymologia nominis orientali v. Hutch. p. 526. De allegoria autem Eustath. ad Il. α, p. 83.

Ἥφης et Ἥχης, v. Θήχης.

ἠώς, v. ἕως.

Θ

ϑᾶκος, *sedes, sedile.* Hesych: ϑάκος· καϑέδρα, ϑρόνος. Portus in ind. dicit, poeticum esse, Thomas Mag. Atticum, ϑῶκος vero poeticum. v. ibi Triller. Iunior et inferior seniori et honoratiori dicitur ϑάκων ὑπείκειν, ὑπαναστῆναι, ἐξαναστῆναι, vbi. vid. it. ὑπαναστατέον.

Θαλάμαι, *Thalamae.* Steph. Byz. πόλις τῆς Μεσσηνίας. Ε. 7, 4, 26. Elei ἰόντες ἐπὶ τὴν Πύλον, ἐπιτυγχάνουσι τοῖς Πυλίοις, ἀποκεκρουσμένοις ἀπὸ τῶν Θαλάμων. Leg. Θαλαμῶν. v. Mor.

ϑάλαμος, ¶ 1) *cubiculum.* a) virginum, Ἀ. 3, 6. αἰσχημονεστέρους — τῶν ἐν τοῖς ϑαλάμοις παρϑένων. Longinus perperam legit ὀφϑαλμοῖς. v. παρϑένος. b) coniugum, Ε. 3, 3, 2. ἐκ τῦ ϑαλάμου ἐξελάσας — — τὸν σὸν πατέρα. — ἐκ ἐφάνη ἐν τῷ ϑαλάμῳ. Cf. Plutarch. Alcib. 23. Σ. 9, 3. Ἀριάδνη εἴσεισιν εἰς τὸν ἑαυτῆς τε καὶ Διονύσου ϑάλαμον. ¶ 2) *interior aedium pars.* Ο. 9, 3. ὁ ϑάλαμος ἐν ὀχυρῷ ὤν, τὰ πλείστου ἄξια καὶ στρώματα καὶ σκεύη παρεκάλει.

ϑάλασσα, v. ϑάλαττα.

ϑαλασσουργὸς, *victum quaerens in mari.* v. Wetsten. ad Apoc. 18, 18. Wesseling. Obs. 1, 15. Bergler. ad Alciphr. 1, 13. p. 58. Dicitur de nauigantibus aeque ac piscatoribus. Hesych: ϑαλασσεύς· ἁλιεύς. ϑαλάσσια· ἔργα ναυτικά. Ο. 16, 7. τὸ τῶν

..., 1. πεδίον ἅπαν ὁμαλὸν, ὥσπερ θάλαττα. 5, 1, 2. θάλατταν ἔχομεν, prope ad mare peruenimus. 5, 8, 9. ὅταν χειμὼν ᾖ, καὶ θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται, tumidum, commotum. Sic magnum mare ap. Lucret. 2, 553. Αθ. 2, 6. τοῖς τῆς θαλάσσης ἄρχουσιν, qui antea ibid. dicuntur οἱ κατὰ θάλατταν κράτιστοι. §. 11. τὸν ἄρχοντα τῆς θαλάσσης — τὸν ἄρχοντα τῆς θαλάττης. §. 12. ὃ χρήσονται τῇ θαλάττῃ — ταῦτα ἔχω διὰ τὴν θάλατταν, ob principatum maris. E. 4, 8, 4. Ἀθηναίων ἀρχόντων τῆς θαλάττης — τῆς θαλάττης ἄρχειν. 5, 1, 25. ἐκράτει πάσης τῆς θαλάττης. cf ἄρχειν, ἀρχὴ, μοιχᾶν, πάμφορος, πλεῖν, προσκλύζειν. Cum praepositionibus, vt c. ἀπὸ, E. 6, 4, 4. ἀναβὰς ἀπὸ τῆς θαλάττης, ...

κατὰ θάλατταν ἤδη ἀντέμποιτο, *per mare*. Sic 4, 5, 10. Opponuntur Πο. 1, 5. πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, *mediterraneae et maritimae.* E. 4, 8, 4. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, *terra marique.* Sic O. 5, 17. et saepius. v. γῆ. Sed E. 5, 1, 28. et Ιερ. 8, 9. est πεζῇ καὶ κατὰ θάλατταν. Addito artic. E. 3, 5, 8. p. 183. ὅτε ἦρχετε τῶν κατὰ θάλατταν, *insulanis.* 4, 8, 1. τὰ κατὰ θάλατταν — γενόμενα, *in insulis.* §. 17. c. παρὰ, A. 1, 2, 24. οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες. 5, 1, 7. ταῖς παρὰ θάλατταν οἰκουμέναις πόλεσι. c. πρὸς, E. 4, 8, 1. τὰς πρὸς θαλάττῃ πόλεις.

θαλαττοκρατεῖν, *maris imperio potiri*, dicuntur superbo titulo Graeci, qui partem maris Aegaei tenebant. v. Valcken. ad Herodot. 3, 222. Egregia de hoc verbo disputatio est Casauboni ad Polyb. p. 195 - 197. qui dicit, proprie eo significari: *potentiam maiorem in mari quam reliquos habere.* Sic est E. 1, 6, 2. Sed interdum dici de eo, *qui naualibus copiis est instructior*, aut *qui in proximo sibi mari sine metu potentioris vagatur.* Sic E. 4, 8, 10. οἱ Κορίνθιοι ναῦς πληρώσαντες ἐθαλαττοκράτουν ἐν τῷ — κόλπῳ, *impune vagabantur.*

θαλαττοκράτωρ, *maris dominus, potitus maris imperio.* Αθ. 2, 2. et 14. θαλασσοκράτορες sunt, *qui potentes sunt mari et multas insulas regunt.* E. 1, 6, 2. θαλαττοκράτορος nomen sibi tribuit Lysander, victis nauali proelio Atheniensibus. cf. θαλαττοκρατεῖν.

θαλία, *festum conuiuium.* Hesych: θαλία· εὐθηνία, εὐωχία, πανήγυρις, τέρψις, εὐφροσύνη. Suid: θαλίαις· ἑορταῖς. cf. Poll. 6, 8. Ιερ. 6, 2. ᾠδαῖς τε καὶ θαλίαις καὶ χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμιγνύναι.

θάλλειν, ¶ 1) *virere, florere.* Πο. 1, 4. τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσι. Σ. 2, 25. θάλλοντα dicuntur τὰ ἐν γῇ φυόμενα. ¶ 2) Metaphorice: Σ. 8, 16. θάλλουσα μορφῇ — καὶ ἤθει ψυχῇ. it. de mortuis, quorum memoria reliqua est, Απ. 2, 1, 33. τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι.

θαλλοφόροι, *senes termitem oleae in pompa Panathenaeorum ferentes.* Helych: θαλλοφόρος· ὁ πομπεύων Ἀθήνησι τοῖς Πανα-

... ἅπαν ὁμαλὸν, ὥσπερ θάλαττα. 5, 1, 2. θάλατταν ἔχομεν, prope ad mare peruenimus. 5, 8, 9. ὅταν χειμὼν ᾖ, καὶ θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται, tumidum, commotum. Sic magnum mare ap. Lucret. 2, 553. Αθ. 2, 6. τοῖς τῆς θαλάσσης ἄρχουσιν, qui antea ibid. dicuntur οἱ κατὰ θάλατταν κράτιστοι. §. 11. τὸν ἄρχοντα τῆς θαλάσσης — τὸν ἄρχοντα τῆς θαλάττης. §. 12. ὃ χρήσονται τῇ θαλάττῃ — ταῦτα ἔχω διὰ τὴν θάλατταν, ob principatum maris. E. 4, 8, 4. Ἀθηναίων ἀρχόντων τῆς θαλάττης — τῆς θαλάττης ἄρχειν. 5, 1, 25. ἐκράτει πάσης τῆς θαλάττης. cf ἄρχειν, ἀρχὴ, μοιχᾷν, πάμφορος, πλεῖν, προσκλύζειν. Cum praepositionibus, vt c. ἀπὸ, E. 6, 4, 4. ἀναβὰς ἀπὸ τῆς θαλάττης, regione ...

κατὰ θάλατταν ἤδη ἂν πέμποιτο, *per mare.* Sic 4, 5, 10. Opponuntur Πο. 1, 5. πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, *mediterraneae et maritimae.* E. 4, 8, 4. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, *terra marique.* Sic O. 5, 17. et ſaepius. v. γῆ. Sed E. 5, 1, 28. et Ιερ. 8, 9. eſt πεζῇ καὶ κατὰ θάλατταν. Addito artic. E. 3, 5, 8. p. 183. ὅτε ἦρχετε τῶν κατὰ θάλατταν, *inſulanis.* 4, 8, 1. τὰ κατὰ θάλατταν — γενόμενα, *in inſulis.* §. 17. c. παρὰ, A. 1, 2, 24. οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες. 5, 1, 7. ταῖς παρὰ θάλατταν οἰκουμέναις πόλεσι. c. πρὸς, E. 4, 8, 1. τὰς πρὸς θαλάττῃ πόλεις.

θαλαττοκρατεῖν, *maris imperio potiri*, dicuntur ſuperbo titulo Graeci, qui partem maris Aegaei tenebant. v. Valcken. ad Herodot. 3, 222. Egregia de hoc verbo disputatio eſt Caſauboni ad Polyb. p. 195 – 197. qui dicit, proprie eo ſignificari: *potentiam maiorem in mari quam reliquos habere.* Sic eſt E. 1, 6, 2. Sed interdum dici de eo, *qui naualibus copiis eſt inſtructior,* aut *qui in proximo ſibi mari ſine metu potentioris vagatur.* Sic E. 4, 8, 10. οἱ Κορίνθιοι ναῦς πληρώσαντες ἐθαλαττοκράτουν ἐν τῷ — κόλπῳ, *impune vagabantur.*

θαλαττοκράτωρ, *maris dominus, potitus maris imperio.* Αθ. 2, 2. et 14. θαλασσοκράτορες ſunt, *qui potentes ſunt mari et multas inſulas regunt.* E. 1, 6, 2. θαλαττοκράτορος nomen ſibi tribuit Lyſander, victis nauali proelio Athenienſibus. cf. θαλαττοκρατεῖν.

θαλία. *feſtum conuiuium.* Heſych: θαλία· εὐθηνία, εὐωχία, πανήγυρις, τέρψις, εὐφροσύνη. Suid: θαλίαις· ἑορταῖς. cf. Poll. 6, 8. Ιερ. 6, 2. ᾠδαῖς τε καὶ θαλίαις καὶ χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμιγνύναι.

θάλλειν, ¶ 1) *virere, florere.* Πο. 1, 4. τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσι. Σ. 2, 25. θάλλοντα dicuntur τα ἐν γῇ φυόμενα. ¶ 2) Metaphorice: Σ. 8, 16. θάλλουσα μορφῇ — καὶ ἤθει ψυχῇ. it. de mortuis, quorum memoria reliqua eſt, Aπ. 2, 1, 33. τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι.

θαλλοφόροι, *ſenes termitem oleae in pompa Panathenaeorum ferentes.* Heſych: θαλλοφόρος· ὁ πομπεύων Ἀθήνησι τοῖς Πανα-

σι Ξενοφῶν ὁ ... ψη-
θαλλοφόρους. Cf. Pha-
uorin. et Schol. Ariſtoph.
Veſp. 542. it. Petit. ad
leges Att. lib. I. tit. 2,
8. interpp. ad Heſych.
Beniamin Gottlieb Lau-
rentii Bodeni commen-
tat. de ſenibus θαλλοφό-
ροις, Viteb, 1766. 4. et
quos laudat Meurſ. pa-
nath. c. 20. Σ. 4, 17. θαλ-
λοφόρους τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς κα-
λοὺς γέροντας ἐκλέγονται.

Θάλλων, nomen cani im-
ponendum, K 7, 5

θάλπεσθαι, *calere, ca-
loris moleſtiam ſentire,
caloris vehementia pre-
mi.* Π. 5, 1, 5. μηδὲ ῥι-
γοῦν τοῦ χειμῶνος, μηδὲ θάλ-
πεσθαι τοῦ θέρους. Legitur
pro θήγεσθαι. v. θήγειν.

θάλπος, *aeſtus.* Π. 6, 2.
11. p. 370. ἀπάγων ἐκ τοῦ
χειμῶνος εἰς τὸ ἀνέχεσθαι
ἰσχυρὰ θάλπη, καὶ ἐν τῷ
θ...

Θο
ι
i
i.
L
θα
fi
ti
σ
νῦ
4.
χl
θx
ad
θαμ

Thamneria s. *Thamnerii.* E. 2, 1, 8. Darius aegrotus arcessit Cyrum, ὢν ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδείας, ἐγγὺς Καδουσίων.

θανατηφόρος, *mortifer, perniciosus.* E. 2, 3, 17. p. 93. πᾶσαι μεταβολαὶ πολιτειῶν θανατηφόροι.

θάνατος, ¶ 1) *mors.* Π. 8, 7, 3. p. 548. ἐγγύτερον τῷ θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου. Αγ. 10, 3. θάνατος ὡραῖος. v. ὡρ. Pluralis K. 12, 13. ζημίας καὶ θανάτους. ¶ 2) *mors violenta, caedes.* Ιερ. 4, 3. βιαίῳ θανάτῳ ἀποθνήσκειν. Sed etiam sine βίαιος, Π. 7, 2, 7. p. 418. μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. Sic plural. inprimis de *mortis suppliciis*, A. 2, 6, 16. ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς, ὅσπερ κάλλιστος θανάτων (all. θάνατος) ἐδόκει εἶναι, *mortis s. supplicii generum.* Αγ. 1, 37. ἄνευ φυγῆς καὶ θανάτων — εὐδαίμονας τὰς πόλεις, *sine caedibus.* Απολ. 32. τῶν θανάτων τοῦ ῥᾴστου ἔτυχεν, *e mortis generibus facillimum.* Sed etiam singularis significat ¶ 3) *mortis supplicium.* Απ. 2, 2, 3. ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι ζημίαν θάνατον πεποιήκασιν. 4, 8, 3. θάνατος ὃν ἂν κάλλιστά τις ἀποθάνοι. Agitur ibi de morte Socratis. cf. ζημία, ζημιοῦν, καταψηφίζεσθαι, λαμβάνεσθαι nr. 6. ¶ 4) Saepe omittitur ἐπὶ θανάτῳ. v. ἄγειν nr. 3. Cf. ἐπὶ c. dat. nr. 10.

θανατοῦν, *morti addicere, capitis damnare.* Phauorin: θανατόω, θανατῶ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυμι καὶ φθείρω. — Ξενοφῶν· θανατοῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ τὸν τοῦ Ἀριχίου ἀδελφιδοῦν. Sed frustra hunc locum in Xenophonte quaesiueris. E. 2, 3, 11. οὐκ εἰκὸς — θανατοῦν, εἴ τις ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ δήμου. §. 20. Palliu. A. 2, 6, 2. ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν τελῶν. O. 14, 5. θανατοῦσθαι τοὺς ἐγχειροῦντας. Medium pro pass. Π. 7, 5, 11. προεῖπεν — εἴ τις ληφθείη, ὅτι θανατώσοιτο.

θάπτειν, *sepelire.* Π. 4, 6, 2. p. 258. ἐκομισάμην, καὶ ἔθαψα — παῖδα. 5, 4, 11. ἔθαπτον τοὺς Καδουσίους. 7, 5, 12. A. 4, 1, 14. 5, 7, 12. τοὺς νεκροὺς θάπτειν κελεύειν τοὺς τούτου δεομένους. §. 13. πῶς ἂν ταφείησαν οἱ νεκροί. 6, 4, 6. ἔθαψαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐδύναντο κάλλιστα. Duo codd. μάλιστα. Αγ. 2, 16. E. 1, 7, 10. p. 56. ἐάν τις τὴν πόλιν προδιδῷ — μὴ ταφῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ. 2, 4, 12.

... et Petit. ad legg. Att. p. 47. sqq. Αϑ. 3, 4. χορηγοῖς διαδικάσαι εἰς Θαργήλια.

ϑαῤῥαλέος (poet. Port.) et ϑαρσαλέος, 1) *fidens, audens, fortis*. Suid. et Phauorin: ϑρασὺς ϑαῤῥαλέου διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν ϑρασὺς, διαβολὴν ἔχει κακὸς ὤν· ὁ δὲ ϑαῤῥαλέος ὡς ἀγαϑὸς ἐπαινεῖται. cf. Ammon in v. ϑράσος. Gregorius de dialectis p. 66. dicit, Atticos veteres vti potius forma ϑαρσαλέος. v. ibi Koen. Π. 3, 3, 9. p. 180. ἐκείνους μὲν φοβερωτέρους ποιήσομεν, ἡμᾶς δὲ αὐτὰς ϑαῤῥαλεωτέρους. 7, 5, 2 Α. 3, 6, 6. πολέμιοι ϑαρσαλεώτεροι ἔσονται. c. πρὸς. Α. 3, 2, 9. ϑαῤῥαλεωτέρους πρέπει εἶναι πρὸς τὰς πολεμίους. ¶ 2) *temere audax*. Ε. 6, 5. 32. τὸ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλεῖν ...

¶ 2) *fidere, confidere alicui, non metuere aliquem, Zutrauen haben.* c. acc. perſ. Π. 5, 5, 13. ἵνα σε καὶ θαῤῥήσωσιν. Sallier ad Thom. Mag. recte vertit: *vt tibi etiam confidant.* Reliquorum interpretum verſiones attulit Zeun. p. 450. Significat item *confidere, confidenter ſperare.* Phauorin: θαῤῥῶ· ἐλπίζω, προσδοκῶ, πιςεύω, πέποιθα. c. ὅτι, Π. 8, 1, 16. ὅτι ὁ — κίνδυνος εἴη παθεῖν τι, ἰσχυρῶς ἐθάῤῥει. Πο. 4, 22. Σ. 1, 16. ¶ 3) *fortem et animoſum eſſe.* in venatione, Π. 1, 4, 7. θαῤῥῶντα διώκειν. in bello, Π. 1, 5, 7. p. 55. θαῤῥῶντες ὁρμώμεθα. 3, 3, 18. extr. 5, 1, 11. oppon. φοβεῖσθαι. 5, 2, 15. p. 285. εἰ δὲ καὶ θαῤῥήσουσι — ὅταν θαῤῥήσωσιν. Zeun. e Cod. Guelf. θαρσῶσι et θαρσῶσιν. Oppon. δείσωσιν. p. 286. θαῤῥῶν ἀδὲν ἂν σφαλείης — ὡς δὲ ἔτι μᾶλλον θαῤῥῇς. p. 287. 7, 5, 9. θαῤῥῶντες εἰσίωμεν μηδὲν φοβόμενοι. Duo vltima verba Hutch. ob codd. MSS. pro gloſſemate habet, quae iam Stephani ſuſpicio fuerat. A. 3, 4, 2. 4, 6, 6. 6, 5, 19. ἐπὶ τούτους ἴτεον — ὡς μὴ τεθαῤῥηκότες ἀναπαύσαιντο, *confirmatis animis.* c. acc. rei, Π. 7, 5, 9. ὃ λέγεται φοβερὸν εἶναι — τοῦτο μάλιςα θαῤῥεῖτε. Intell. διὰ, quod additum extat Π. 1, 5, 7. p. 55. διὰ τοῦτο ὑμᾶς — οἶμαι θαῤῥεῖν. Zeun. tamen e MSS. διὰ omittit. Margg. θαρσεῖν. E. 3, 5, 8. p. 181. c. ὑπὲρ, Π. 7, 1, 9. θάῤῥει ὑπὲρ ἐκείνων. ¶ 4) *ſecurum eſſe.* Π. 3, 1, 19. ὁ θαῤῥοῦντά με ἕξεις. Ιερ. 2, 11. 18. Απ. 2, 1, 15. θαῤῥεῖς, *nullas inſidias times.* Ιπ. 8, 6. θαῤῥούντων, i. e. θαῤῥείτωσαν. Sic de iis, qui hoſtium aduentum ſ. irruptionem non timent, E. 4, 6, 6. Ιπρ. 4, 11. 17. ¶ 5) *non triſtem eſſe.* Π. 1, 4, 28. εἰπεῖν αὐτῷ θαῤῥεῖν. ¶ 6) *laetum eſſe, laetis rebus vti.* A. 5, 8, 8. νῦν ἐγὼ θαῤῥῶ — μᾶλλον ἢ τότε. Αγ. 11, 2. θαῤῥῶν et ὀκνῶν opponuntur. Praecedit εὐτυχοίη. ¶ 7) *non cunctari, non dubitare.* Π. 2, 2, 8. θαῤῥῶν δαπανήσεις, *non cunctanter.* Ιερ. 11, 13. Similiter de equo, Ιπ. 10, 13. μάλιςα θαῤῥῶν πρόεισιν. Leuncl. *animo maxime promto.* ¶ 8) *audere, fortiter ſuſcipere.* Thomas: θαῤῥῶ, εἰ μὲν ἀντὶ

τοῦ

… εἰσέρχομαι τὴν μάχην. A. 3, 2, 12. εἰ τὰς μάχας θαῤῥεῖτε. c. inf. Π. 8, 8, 4. ἐδὲ ἀθροίζεσθαι — θαῤῥῦσι. ¶ 9) *rei difficultate non deterreri.* Απ 2, 6, 28. θαῤῥῶν πειρῶ ἀγαθὸς γίγνεσθαι. Sed §. 33. θαῤῥῶν δίδασκε verti etiam poteſt *bona cum ſpe*, vt Σ. 2, 9. cf. θαρσεῖν.

θάῤῥος, *audacia, animus.* Moeris p. 189. θάῤῥος, Ἀττικῶς· θάρσος, Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. Mag. in v. θαῤῥῶ. v. tamen vtriusque interpp. A. 6, 5, 10. θάῤῥος ἐμποιεῖ. cf. θάρσος.

* **θαῤῥούντως**, *confidenter.* Σ. 2, 10. ἐξεκυβίσα — οἱ μὲν θεώμενοι ἐφοβῦντο — ἡ δὲ θαῤῥύντως ταῦτα διεπράττετο. cf. Gramm.

θαῤῥύνειν, *fortem et animoſum efficere, bono animo eſſe iubere, animum addere.* Thom

γάταις καὶ κτήνεσιν — θάρσος καὶ ἀσφάλειαν παρέχειν. ¶ 2) *animus, fortitudo*. Π. 3, 3, 26. μεσὸν στράτευμα προθυμίας, φιλοτιμίας, ῥώμης, θάρσους. 5, 2, 15. p. 285. vbi vt Ιπρ. 5, 3. oppon. φόβος. Αγ. 11, 15. E. 7, 1, 21. μένος καὶ θάρσος — ἐμπεσεῖν. c. πρός. Π. 4, 2, 8. πᾶσιν ἐγγίγνεσθαι θάρσος πρὸς τοὺς πολεμίους. ¶ 3) *securitas*. Απ. 3, 5. 5. θάρσος ἀμέλειάν τε καὶ ῥᾳθυμίαν — ἐμβάλλει. Oppon. φόβος. cf. θάῤῥος et θράσος.

θαρσύνειν, v. θαῤῥύνειν.

Θαρύπας, *Tharypas*. A. 2, 6, 15. Μένων — παιδικὰ εἶχε Θαρύπαν — γενειῶντα.

Θάσιος, *Thasius*. v. Θάσος. Σ. 4, 41. τῷ Θασίῳ οἴνῳ ἐντυχών. cf. Ariftoph. Plut. 1022. ibique Schol. it. Athenae. 1, p. 28. fq. Erat vinum valde generofum.

Θάσος, f. Θάσσος, *Thafus*. Steph. Byz. Θάσσος, νῆσος πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα. v. omnino Waff. ad Thucyd. 1, 100. E. 1, 1, 8. ἐπεισπλεῖ — Θρασύβουλος ἐκ Θάσου. §. 23. ἐν Θάσσῳ (vbi Morus tamen et Schneiderus itidem repofuere Θάσῳ) — στάσεως γενομένης ἐκπίπτουσιν οἱ Λακωνισαί. 1, 4, 4. 5, 1, 7.

θᾶσσον, *citius*. Π. 5, 3, 20. ἄγε δὴ οὖν θᾶσσον. 6, 3, 2. E. 5, 4, 42. θᾶσσον (Margg. θάσσονα) τὴν ἀποχώρησιν ἐποιοῦντο. Ιερ. 1, 19. Ιπρ. 9, 3. Hic Zeun. reponere, anquam Atticum, malebat θᾶττον. cf. θᾶττον.

Θάσσος, v. Θάσος.

θάτερος, *alteruter*. In nominatiuo tamen ἅτερος dicendum, et θάτερος barbarum effe, praecipit Thomas in v. ἅτερος. Neque ille nominatiuus θάτ. apud Xenophontem legitur, fed cafus alii, de quibus cf. etiam Etymol. M. in v. θάτερον. E. 3, 1, 7. θατέρῳ μᾶλλον ἢ ἅμα ἀμφοτέροις πολεμεῖν. Se[illegible] Π. 5, 5, 11. ἐπὶ θά[illegible]α eft *contra, aliter*. De formula ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, *ex altera parte*, v. Hutch. ad A. 5, 4, 4. qui eam ellipticam et eodem modo intelligendam effe ait, quo formulam ἐπέκεινα. cf. Abrefch. ad Thucyd. 7, 84. Sic Ιπρ. 4, 15. ὅταν οἱ ἕτεροι ἀποχωρῶσιν, οἱ ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα ταράττοιεν ἂν τοὺς πολεμίους. Sed E. 6, 2, 5. τὸ ναυτικὸν εἰς τἀπὶ θάτερα τῆς πόλεως κατεστρατοπέδευσεν, *in altera par-*

[illegible] οἱ πλεῖοι τα πὶ θάτερα τȣ̃ ποταμȣ̃ παρε τάξαντο.

θᾶττον, ¶ 1) *celerius citius*. Thom. Mag: θᾶττον, Ἀττικοί· τάχιον, Ἕλληνες. Idem praecipiunt Moeris et Phrynichus. Π. 2, 1,2. p. 89. πολὺ ἂν θᾶττον οἱ ὀλίγοι ὑπὸ τῶν πολλῶν τιτρωσκόμενοι ἀναλωθείησαν. Α. 7, 3, 25. θᾶττον δραμȣ̃νται. Ε. 2, 2, 1. Ιερ. 4, 7. ȣ̓δὲ θᾶττόν τι γίγνεται τῷ τυράννῳ ἢ τῷ ἰδιώτῃ, ὧν ἐπιθυμεῖ. 9, 7. ὁρμῷντο ἂν θᾶττον — χρήματα θᾶσσον εἰσΦέροιεν. Απ. 4, 3, 13. θᾶττον νοήματος. Est species prouerbii, quo maxima celeritas indicatur. v. Valckenar. ad Eurip. Hippol. 1186. Simile quid est Α. 1, 5, 8. θᾶττον ἢ ὥς τις ἂν ᾤετο, cf. Is. Casaub. ad Diog. Laert. 1, 35. et Abresch. lectt. Aristaenet. p. 96.

p. 22. Σ 2, 1. ὀρχηστρίδα τῶν τὰ θαύματα δυναμένων ποιεῖν — ταῦτα ἐπιδεικνὺς ὡς ἐν θαύματι. 7, 3.

θαυμάζειν, ¶ 1) *mirari*. Π. 7, 1, 4. ἐννοεῖς — ; πάνυ γε καὶ θαυμάζω γε. Zeun. non male explicat *abſurdum et inutile eſſe iudico*. c. acc. Π. 4, 2, 14. οἱ μὲν ἐθαύμαζον τὰ ὁρώμενα, οἱ δὲ ἐγίγνωσκον ἤδη. A. 4, 8, 16. ἐδὲν ἦν, ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν, h. e. *nihil noui aut inſolens*. Σ. 7, 4. τὰ παρόντα θαυμάζειν. Agitur de contemplatione rerum naturae, ſed ſimul alluditur ad praeſtigias. Cf. infra nr. 5. c. acc. et inf. E. 2, 3, 18. p. 95. ἐ θαυμάζω γε, τὸν Κριτίαν παραωενομηκέναι. c. ὅτι, K. 1, 3. θαυμαζέτω μηδεὶς, ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῶν — ἐτελεύτησαν. Cf. θαυμάζεσθαι. c. acc. et ὅτι. Aθ. 1, 4. ὃ ἔνιοι θαυμάζουσιν ὅτι νέμουσι. §. 11. c. gen. vbi Hutch. ait ἕνεκα vel χάριν intelligi, Ammonius autem et Suidas non inepte dicunt, θαυμάζειν genitiuo iunctum ſignificare καταγιγνώσκειν, κατηγορεῖν. Eſt enim improbantis ſ. indignantis. A. 6. 2, 3. θαυμάζω τῶν ςρατηγῶν ὅτι ἐ πειρῶνται. E. 2, 3, 21. ὑμῶν θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε, quod *non*. Aπ. 3, 7. 8. Aπολ. 11. θαυμάζω Μελίτου, ὅτῳ ποτε γνὲς λέγει. K. 13. 1. θαυμάζω τῶν σοφιςῶν καλουμένων ὅτι φασὶ — c. gen. et inf. Πο. 4, 14. τῆς πόλεως πάνυ ἄξιον θαυμάσαι τὸ — μὴ μιμεῖσθαι. c. gen. conſequ. Λ. 14, 7. ἐδὲν δεῖ θαυμάζειν τέτων τῶν ἐπιψόγων αὐτοῖς γιγνομένων. Exponi h. l. poteſt *facile patet*. Sic ſaepius praecedente ἐδὲν, vt c. τὸ et inf. Λ. 9, 6. ἐδὲν θαυμάζω τὸ προαιρεῖσθαι ἐκεῖ θάνατον. Iερ. 2, 3. 5. c. εἰ, A. 3, 2, 23. vid. εἰ n. 1. c. εἰ μὴ, O. 7, 39. θαυμάζοιμ' ἂν εἰ μὴ πρός σε μᾶλλον τείνει τὰ τῦ ἡγεμόνος ἔργα. Eſt modeſte et humaniter a ſe amouentis in alterum. c. εἰ pro ὅτι, Π. 4, 5, 10. ἐδὲν θαυμάζω εἰ Κυαξάρης ὀκνεῖ. v. Hutch. p. 292. Aπ. 1, 1, 13. 1, 2, 7. 4, 8, 6. θαυμάζεις, εἰ τῷ θεῷ δοκεῖ; Pro quo Aπολ. 5. eſt ἢ θαυμαςὸν νομίζεις; In vtroque loco praecedunt verba: θαυμαςὰ λέγεις. Σ. 8, 24. c. ὅπως, Aπ. 1, 1, 20. 3, 5, 13. θαυμάζω γε — ἡ πόλις ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν. Marg. Steph. εἰ ἡ πόλις ὅτως ποτ'. ¶ 2) *mirabundum quaerere, non ſatis intelligere*. Ante interro-

1, 8. θαυμάζω πότερα κρατῶν — ἢ ὡς διὰ Φιλ. 5, 7, 8. 12. 6, 5, θαυμάσας ὅ τι τὸ ἴσχον Λ. 1, 1. ἐθαύμασα ὅπως τῷ τρόπῳ τοῦτ' ἐγένετο. A 1, 1, 1. ¶ 3) *mirabundu exspectare.* c. futuro, 3, 5, 8. ἦσαν θαυμάζοντες ὅποι ποτὲ τρέψονται οἱ Ἕλληνες. E. 2, 3, 12. θαυμάζοντες, τί ἔσοιτο ἡ πολιτεία. ¶ 4) *dubitare.* c. *ei, an,* Π. 3, 3, 24. θαυμάζοιμ' ἄν, εἴ τι πλέον ἂν ὠφελήσειε λόγος. Aπ. 2, 8, 5. ¶ 5) *admirari, magni facere, suspicere.* c. acc. vbi Ammon. et Suid. etiam Phauorin. interpretantur verbo ἐπαινεῖν. Λ. 1, 2. Λυκοῦργον — θαυμάζω. In seqq. est σοφὸν ἡγοῦμαι. O. 4, 21. ἐθαύμαζεν αὐτὸν (paradisum) — ὡς καλὰ τὰ δένδρα εἴη. Ibid. ταῦτα θαυμάζων. In his est ...

ὑπὸ τῦ Τιγράνους. §. 21. 22. ¶ 7) c. οὐ. E. 3, 2, 7. ἔφασαν, ἐκ ἂν θαυμάζειν, εἰ πεμφθείη τις σὺν δυνάμει, *sibi gratum fore s. sibi placiturum esse negarunt.* ¶ 8) Var. lect. A. 5, 4, 10. pro μηδὲν ἀθυμήσετε all. habent μηδὲν θαυμάσητε.

θαυμάζεσθαι, *mirari.* Futurum: Ἱερ. 9, 8. εἰ δέ τις θαυμάζει, ὅτι — ἧττον τῦτο θαυμάσεται.

θαυμάσιος, ¶ 1) *admirandus, insignis.* Hesych: θαυμάσιος· θαυμαστός. v. θαυμαστός. A. 2, 3, 9. αἱ βάλανοι — θαυμάσιαι τὸ κάλλος. Steph. et Hutch. ex Athenaeo praeferunt θαυμάσιοι, tanquam magis Atticum. Margg. et all. habent τῦ κάλλους. Σ. 7, 4. θαυμασίοις ἐντυχεῖν. Intelliguntur non modo praestigiae, sed omnis generis admiranda, v. c. naturae, lucis, etc. Cf. θαυμάζειν nr. 1. ¶ 2) *insigniter stultus, cuius stultitiam vix possis satis mirari.* A. 3, 1, 18. ὦ θαυμασιώτατε ἄνθρωπε, σύ γε ὐδ' ὁρῶν γιγνώσκεις.

θαυμασιουργεῖν, *miranda facere, miracula edere.* Σ. 7, 2. τροχὸς — ἐφ' ὗ ἔμελλε θαυμασιουργήσειν saltatrix.

θαυμαστὸς, ¶ 1) *mirus.* Apud Xenophontem saepius legitur, quam θαυμάσιος, licet Moeris dicat: θαυμάσιον, Ἀττικῶς· θαυμαστὸν, Ἑλληνικῶς. Π. 7, 5, 9. ὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, *non mirum.* Λ. 10, 8. τὸ πάντων θαυμαστότατον, *id quod maxime mirum est.* Απ. 4, 8, 6. θαυμαστὰ λέγεις. Απολ. 5. c. inf. Π. 7, 5, 7. ὐδὲν θαυμαστὸν ἦν ἄλλως ἔχειν. 8, 2, 4. 8, 4, 4. Απ. 1, 1, 17. ὐδὲν θαυμαστὸν — περὶ αὐτῦ παραγνῶναι τὺς δικαστάς. 1, 2, 41. 4, 6, 1. c. τὸ et inf. Π 8, 2, 4. ὐδὲν θαυμαστὸν — τὸ φιλονείκως ἔχειν. Απ. 4, 4, 5. ὡς θαυμαστὸν εἴη τὸ — μὴ ἀπορεῖν. Απολ. 11. c. εἰ. Π. 6, 1, 9. ὐδὲ (Hutch. et Zeun. e Codd. praeferunt ὐδὲν) θαυμαστὸν, εἰ ἐν τάχει — δυνήσονται. Πο. 5, 9. O. 3, 13. πολὺ θαυμαστότερον εἴ τι ἐπίσταιτο Sic est formula humanitatis: Π. 2, 1, 6. τοξόται καὶ ἀκοντισταὶ ἦτε — καὶ εἴ τι χείρους ἡμῶν ταῦτα ποιεῖν ἦτε, ὐδὲν θαυμαστόν. ὐ γὰρ ἦν ὑμῖν σχολή. c. εἰ pro ὅτι, Αθ. 3, 2. Ἱερ. 1, 6. Απ. 1, 1, 17. θαυμαστὸν, εἰ μὴ τύτων ἐνεθυμήθησαν. 1, 2, 25. O. 5, 11. ἐμοὶ θαυμαστὸν

mirabilia dicens, *qu*
putat eos pudefieri.]
6, 11. ¶ 2) *admira*
dus, laudandus. Π. 1,
7. τῦτο θαυμαϛὸν δήπου
φαίνετο ἡμῖν εἶναι. 8,
8. τῷ μεγέθει δώρων ὑπε
βαλεῖν — ὐ θαυμαϛόν· τ
δὲ θεραπείᾳ τῶν φίλων —
τῦτο ἀξιολογώτερον. Ε. 4
8, 4. Ιπ. 11, 9. σφόδρ
καλὸν ἢ θαυμαϛὸν ἢ ἀγαθόν
(Steph. ἀγαϛόν.) ¶ 3
insolens, inusitatum. Π.
4, 6, 2. p. 257. ὐδὲν θαυ-
μαϛὸν παθών. 5, 1, 9.
¶ 4) *difficilis intellectu.*
Απ. 1, 2, 32. θαυμαϛόν
οἱ δοκεῖ εἶναι, εἴ τις — μὴ
ὁμολογοίη κακὸς βουκόλος
εἶναι· ἔτι δὲ θαυμαϛότερον,
εἴ τις — μὴ αἰσχύνοιτο. 4,
2, 6. Σ. 4, 3. 4. ¶ 5)
absurdus, improbandus,
reprehendendus. Π. 2,
1, 5. θαυμαϛὰ μὲν ἴσως
δόξω λέγειν. Ε. 6, 3. 4.

κράτιον καλὴ θέα ἐγένετο. Ιππ. 1, 26. ἐν ταῖς θέαις, *in pompis et exercitationibus, quae ab equitibus exhibentur.* 3, 11. ¶ 3) *conspectus.* Π. 1, 4, 24. πρόσωπον ἠγριωμένον ἐπὶ τῇ θέᾳ τῇ αὐτοῦ. Nisi quis intelligere malit sic: *propterea quod adeo cum voluptate spectasset.*

Θεὰ, *dea.* K. 1, 6. Κέφαλος ὑπὸ θεᾶς (np. Aurora) ἡρπάσθη.

Θεαγένης, *Theagenes,* gente Locrensis, lochagus in exercitu Graecorum, A. 7, 4, 14 Alios Theagenes recenset Dukerus ad Thucyd. 4. 27.

Θέαμα, *spectaculum, res spectatu digna.* A. 4. 7, 9. δεινὸν ἦν θέαμα, αἱ γυναῖκες ῥίπτουσαι τὰ παιδία. Ιερ. 1, 11. §. 14. v. θέατρον ur. 2. Aπ. 2, 1, 31. O. 5, 2. 8. 20. Σ. 2, 2. θεάματα, np. quae exhibebat saltatrix. 7, 5. Bacchi et Ariadnes personae exhibitae. c. gen. Π. 6, 4, 4. καλοῦ ὄντος τοῦ θεάματος τοῦ Ἀβραδάτου καὶ τοῦ ἅρματος.

Θεᾶσθαι, ¶ 1) *spectare, visere.* A. 3. 5, 8. οὐ προσήλαυνον, ἀλλὰ ἐθεῶντο, np. cum exspectatione rei futurae, vt E. 3, 1, 10. Sed A. 1, 9, 2. θεῶνται οἱ παῖδες καὶ τοὺς τιμωμένους — καὶ ἄλλους ἀτιμαζομένους, discendi caussa. Sic O. 3, 6. θεώμενος καταμαθήσῃ. it. §. 7. ¶ 2) *cum admiratione* vel *voluptate* vel *amore spectare.* v. Valckenar. ad Theocrit. p. 342. Ιερ. 2, 4. splendorem regium. O. 20, 18. ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενός τε καὶ θεώμενος. c. acc. Π. 1, 4, 15. ἐθεᾶτο τοὺς ἁμιλλωμένους. §. 24. 1, 6, 15. 2, 2, 16. 3, 1, 23. mulier a marito interrogata, an Cyrus pulcher videatur, respondet: οὐκ ἐκεῖνον ἐθεώμην. Margg. ἐθεώρουν. 4, 1, 11. 5, 1, 3. πάντως καὶ σὺ θεάσῃ αὐτήν. Margg. θέασαι. §. 4. 8. 7, 1, 11. γελοίους τε, πολεμίους fugientes θεᾶσθε. Ιερ. 6, 4. 7. 9. 8, 5. 11, 12. σοῦ προυσοῦντας θεῷο ἄν. Aπ. 1, 3, 13. 2, 1, 22. 3, 11, 1. 2. 3. O. 8, 6. ἡδέως θεάσαιτο ὁπλίτας — θαυμάσειεν ἱππέας. Σ. 2, 14. ἡδέως ἂν θεῴμην Πείσανδρον. 4, 12. Ιπ. 10, 17. 11, 9. Sic de arte et artis operibus, etiam de artificibus. Ammonio et Phauorino in v. βλέπειν significat θεᾶσθαι, ὁρᾷν τι τῶν τεχνικῶς γιγνομένων. O. 6, 13. ἀγαθοὺς τέκτονας — πε-

... ꝛc. de lu(

O. 3, 9. θεᾶ αὐτὰς ὥσ

τραγῳδὰς τε καὶ κωμῳδὰς

ὅπως ἡδῇ. 8, 3. χορὸς

ὅταν ταραχὴ τις — θ

αθαι ἀτερπές. ¶ 3) i.

ἰδεῖν et ὁρᾶν. Π 3,

17. ἡμᾶς οἱ πολέμιοι θε

σονται ὐδὲν φοβύμενοι

πάλιν καθορῶντες ἡμῶν

πλῆθος. 5, 4, 10. p. 31

ἵνα μὴ — ὁρῶντες εὐφρα

νωνται, ἀλλὰ τὰ ἑαυτά

κακὰ θεώμενοι ἀνιῶνται. (

19. 7, 1, 9. μὴ πρότερο

πρὶν ἂν φεύγοντας θεάσ

— ὅταν τύτους ἴδῃς φεύ

γοντας. 7, 5, 26. extr

E. 4, 4, 12. 4, 5, 18

Απ. 2, 1, 31. ὐδὲν πώποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι, *vidisti.* 4, 3, 14. O. 8, 1. Σ. 8, 21.

¶ 4) *contemplari, speculari.* Π. 7, 5, 4. τεθεάμεθα κύκλῳ τὴν πόλιν.

¶ 5) *lustrare.* Π. 5, 5, 1. θεασάμενος τὸ στράτευμα

θέειν et θεῖν, ¶ 1) *currere.* Π. 3, 3, 29. in fuga ἀνέκραγον καὶ ἔθεον ἐκπεπληγμέναι. Α. 2, 2, 7. εἰς τὰς τάξεις ἔθεον. 4, 3, 16. θέοντας εἰς τοὔμπαλιν. Ε. 4, 6, 10. De equis, Α 4, 8, 21. De canibus, leporibus, apris, Κ. 3, 10. 5, 31. 10, 9. cf. δόλιχος, δρόμος. κράτος et ὁμόσε. c. ἐπὶ pro εἰς, Α. 4. 3, 15. ἔθει ἀνὰ κράτος πάλιν ἐπὶ τὸν πόρον. c. ἐπὶ. *contra,* Π. 3, 2, 4. ταχὺ ἀλλάξαντες ἔθεον ἐπ' αὐτούς. Sed Π. 8, 5, 7. οἱ ὑπηρέται — τὴν συντομωτάτην ἐφ' ἕκαστον ἔθεον, *ad arceſſendum* vel *ad ſignificandum.* Infinitiuus θεῖν reiicitur a Graeuio ad Lucian. ſoloeciſt. 3. Sed ſaepe legitur, vt Π. 4, 3, 4. Α. 1, 8, 12. 4, 3, 22. θεῖν ἐς (cod Eton. ἐπὶ) τοὺς πολεμίους — θεῖν ὅτιτάχιστα. Αγ. 1, 31. Ιτ. 10, 14. c. acc. Κ. 4, 6. αὐτῶν τὰ ὄρη θεουσῶν. Intell. κατά. 5, 17. θέουσι μάλιστα τὰ ἀνάντη. Paulo aliter c. acc. nominis cognatam notionem habentis, Α. 4. 7, 17. θέουσι δρόμον ἐπὶ (*ad*) τοὺς βοῶντας. Sed Hutch. et Leun. cum Stephano reſcripſerunt δρόμῳ, quod eſt viitatius. v. δρόμος nr. 3. Κ. 5, 14. τάχιστα θέουσι τὸν πρῶτον δρόμον, *conficiunt.* 9, 10. de quo loco v. βιάζεσθαι paſſiue poſitum nr. 4. ¶ 2) *celeriter nauigare.* Ε. 6, 2, 17. εἰ αὔρα φέροι, θέοντες. ¶ 3) Confunditur c. θέλειν. v. ibi nr. 2.

θεῖος, ¶ 1) *diuinus.* Ε. 7, 1, 2. p. 436. οὐκ ἀνθρωπίνῃ μᾶλλον ἢ θείᾳ φύσει τε καὶ τύχῃ διωρίσθαι. v. ἀνθρώπινος nr. 1. Απ. 2, 1, 32. ἔργον καλὸν οὔτε θεῖον οὔτε ἀνθρώπινον. Hinc Απ. 1, 1, 15. οἱ τὰ θεῖα ζητοῦντες, *res diu.* h. e. *coeleſtes, naturales.* v. Erneſt. clau. Cic. in v. Diuinus. Sed Απ. 1, 6, 10. τὸ μηδενὸς δέεσθαι, θεῖον εἶναι, eſt *deo proprium.* Cf. τὸ θεῖον nr. 2. ¶ 2) *Dei ſimilis.* Π. 8, 7, 3. p. 54?. ἡ ψυχὴ τότε θειοτάτη καταφαίνεται. ¶ 3) *praeclarus, magnus.* Heſych: θεῖον· τὸ ἄξιον λόγου, ὥστε θαυμάζεσθαι. Suid: θείους· σπουδαίους. Ε. 7, 2, 21. θείᾳ τινὶ προθυμίᾳ καὶ οἱ μισθοφόροι ἐξέδραμον. Ο. 21, 5. θεῖοι, καὶ ἀγαθοί, καὶ ἐπιστήμονες ἄρχοντες. ¶ 4) *a diis datus* ſ. *proficiſcens.* Heſych: θεῖον· τὸ ἐκ θεοῦ ἀφιγμένον. Ε. 4, 4, 12. ἔδωκε — ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔργον, οἷον οὐδ' εὔξαιντό ποτ' ἂν

... οἰκοχσιν, np.
quod nomen latet in
ον. ¶ 5) diuinitus ac-
dens. A. 1, 4, 17. ὁ
ποθ' ὁ ποταμὸς διαβατὸς
εἰ μὴ τότε. — ἐδόκει
θεῖον εἶναι, diuino con-
lio factum. E. 3, 2, 1
σειτμὸς ἐπιγίγνεται. ὁ δ'
γις θεῖον ἡγησάμενος
διαφῆκε τὸ στράτευμα. Va-
ckenar. ad Herodot. 8
138. minus recte, vt vi-
detur, comparat cum ἐν-
θυμεῖσθαι [. ἐνθύμιον ποιεῖ-
σθαι, animo diligenter
confiderare, et dicit, fic
in Eurip. Cycl. 410. effe
εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον.
τὸ θεῖον, ¶ 1) numen di-
uinum. v. Poll. 1, 5. Π.
4, 2, 8. ὥστε πᾶσι Φρί-
κην πρὸς τὸ θεῖον ἐγγίγνε-
σθαι. 8, 7, 3. p. 551. ἢν
μετὰ τοῦ θείου γένωμαι mor-
tuus. Ag. 2, 13. et E. 4,
3, 13. οὐκ ἐπελάθετο τοῦ
θείου. ...

των τί θέλοι, np. διαλέγεσθαι. c. ἀντὶ, malle. Π. 3, 1, 10. ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι πείθεσθαι θέλει. Saepe de diis. v. θεός. ¶ 2) libenter, sua sponte facere. Π. 4, 1, 10. λέγε τὸν θέλοντα ἰέναι, ire quicunque ire sua sponte voluerit. 4, 5, 12. p. 247. οὐ τὸν θέλοντα, ἀλλὰ πάντας ἀποκαλεῖς, qui sua sponte, non coactus, velit reuerti. O. 5, 12. ἡ γῆ θέλουσα (Marg. Steph. habet θέουσα et θεὸς οὖσα. Posterius praetulit Well.) τοὺς δυναμένους καταμανθάνειν — διδάσκει. Toupius emendatt. ad Suid. in v. θέλημος vertit sua sponte, et comparat Virgil. Ge. 2, 500. volentia rura. c. inf. Π. 6, 4; 5. p. 392. μετὰ τῶν θελόντων τοῖς συμμάχοις ἀρήγειν μαχεῖσθε. O. 5, 15. προθύμους — καὶ πείθεσθαι θέλοντας. Portus conii. ἐθέλοντας. 12, 19. ¶ 3) solere. Απ. 2, 6, 4. στασιώδης, καὶ θέλων πολλοὺς τοῖς φίλοις ἐχθροὺς παρέχειν. ¶ 4) audere. A. 3, 2, 10. θέλουσι — μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς, verentur impetum vestrum excipere. ¶ 5) Saepe permutatur cum ἐθέλειν. Π. 1, 6, 19. p. 72. ἐθέλῃ. all. θέλῃ. 2, 1, 7. θελήσουσι. Cod. Guelf. ἐθελήσουσι. 3, 1, 10. θέλει. Cod. Gu. ἐθέλει. 5, 2, 5. ἐθέλοιμι. all. θέλοιμι. 5, 5, 14. ἐθελήσειαν. all. θελήσειαν. 7, 1, 6. ἐθέλωσι. all. θέλωσι. O. 5, 16. θέλωσι. all. ἐθέλωσι. Etiam cum aliis verbis: Π. 2, 4, 19. βουλόμενον. all. θέλοντα, probante Zeunio. Cf. βούλεσθαι nr. 8. c. 4, 6, 4. θέλῃς. all. ἔλθῃς. cf. n. 1. A. 7, 6, 26. θέλητε. all. ἤλθετε.

θεμέλιον, fundamentum. E. 5, 2, 5. τῶν ὑπὸ ταῖς οἰκίαις καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ τείχους θεμελίων. Ιπ. 1, 2. ὑποκειμένων θεμελίων.

θεμελιοῦν, fundare. Π. 7, 5, 6. πύργους ᾠκοδόμει, φοίνιξι θεμελιώσας, palmis fundatas.

θέμις, ¶ 1) fas. Moschopulus ad Hesiod. ἐργ. 9. δίκη μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων, θέμις δὲ ἐπὶ θεοῦ. Omnino v. Phauorin. cf. Wesseling. ad Diodor. Sic. 5, 67. Π. 1, 6, 6. ὡς οὐδὲ θέμις εἴη αἰτεῖσθαι — μὴ μαθόντας — νικᾷν. O. 11, 8. πειρῶμαι ποιεῖν ὡς ἂν θέμις ᾖ μοι εὐχομένῳ καὶ ὑγιείας τυγχάνειν, per deos liceat. ¶ 2) i. q. δυνατόν. v. Schol. Aristoph. nubb. 140. O. 11, 11. πῶς θέμις ἐστί σοι — σώζεσθαι. Sic Apollon. Rhod. 2, 616.

Mosche

...um. Sane i
lud ἐστὶ pro εἶναι rep
suit demum Wels.

Θεμιστογένης, Themi-
stogenes. E. 3, 1, 1
ὡς Κῦρος ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἀ-
δελφὸν — Θεμιστογένει τῷ
Συρακοσίῳ γέγραπται. v.
Suid. in h. v. omninoque
Mori examen quorundam
locorum hist. Graec. Xenophont. c. 6.

Θεμιστοκλῆς, Themi-
stocles. Απ. 2, 6, 13.
Athenis honoratus. 3, 6,
2. ἔστη ὀνομαστὸς — ὥσπερ
Θεμιστοκλῆς ἐν τοῖς βαρβά-
ροις. 4, 2, 2. utrum natura
an institutione tantas
virtutes consecutus
sit. v. ad h. l. Hindenburg.
Σ. 8, 39. Graeciae liberator.

Θεμιτὸν, ¶ 1) fas, licitum.
Θ. 11, 8. οἱ θεοὶ
τοῖς ἀνθρώποις ὁ θεμιτὸν
ἐποίησαν εὖ πράττ...

pon. hominibus, O. 10, 7. ὥσπερ οἱ θεοὶ ἐποίησαν ἵπποις ἵππους — ἥδιστον, οὕτω καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνθρώπου σῶμα — οἴονται ἥδιστον εἶναι. Ιπ. 3, 4. et ſaepius. b) Promiſcue dicuntur οἱ θεοὶ et ὁ θεὸς, Απ. 1, 4. et 4, 3. it. 4, 7. 6. τῶν οὐρανίων, ἃ ἕκαστα ὁ θεὸς μηχανᾶται — οὐ χαρίζεσθαι θεοῖς τὸν ζητοῦντα — τὰς τῶν θεῶν μηχανάς. E. 6, 5, 38. p. 429. ἐκ θεῶν τινος καιρὸς παραγεγένηται — εἴσονται ταῦτα θεοί. O. 8, 16. c) Dii vocantur auctores noſtri et noſtrae naturae, Απ. 2, 3, 18 19. O. 7, 22. et ſaepius in hoc cap. Σ. 5, 6. Ιπ. 8, 13. d) auctores tempeſtatis, O. 17, 2. 3. 4. 20, 11. ὕδωρ ὁ μὲν ἄνω θεὸς παρέχει. cf. βρέχειν, κελεύειν, ποτίζειν. e) amici hominum. v. Valckenar. ad Eurip. Hippol. 996. Π. 1, 5, 4. ὡς πρὸς φίλους μοι τοὺς θεοὺς ὄντας. Σ 3, 14. 4, 48. 8, 3. f) σύμμαχοι, A. 3, 2, 6. Αγ. 1, 13. E. 3, 4, 11. πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δὲ Ἕλλησι συμμάχους ἐποίησεν. Αγ. 11, 1. Ιπ. 7, 4. g) Videntur diſtingui ab Ioue, Π. 5, 4, 7. cf. Ζεὺς nr. 2. et σὺν nr. 9. d. h) Dicuntur regionem tueri, Π. 2, 1, 1. θεοῖς καὶ ἥρωσι τοῖς Περσίδα γῆν κατέχουσι — θεοῖς τοῖς Μηδίαν γῆν κατέχουσιν. it. διδάσκειν, Π. 6, 2, 10. p. 370. διδάσκει δὲ καὶ ὁ θεὸς paullatim conſueſcere rebus, ἀπάγων ἡμᾶς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ χειμῶνος. it. διδόναι, Π. 3, 1, 3. τίς ὁ δικάζων; δῆλον ὅτι ᾧ ὁ θεὸς ἔδωκε. 2, 2. 10. ἤν τι δῷ ὁ θεὸς ἀγαθόν. 4, 1, 2. p. 201. §. 5. 7, 1, 10. ὅτῳ ἂν ὁ θεὸς νίκην διδῷ. A. 5, 2, 17. E. 4, 4, 12. cf. ἔργον n. 10. O. 7, 12. Ιπ. 5, 6. τοὺς θεοὺς — δεδωκέναι ταύτας τὰς τρίχας (iubam) ἵππῳ — ὥσπερ ἃ ὄνοις ἔδοσαν. Ita Well. cum Stephano edidit pro τὸν θεὸν, quia ſequitur ἔδοσαν. Sed Zeun. ad h. l. et Doruill. ad Charit. p. 601. ſingularem defendunt, quia θεὸς et θεοὶ ſaepe dicuntur promiſcue. v. ſupra. Poteſt eſſe ſyneſis. §. 8. δέδοται παρὰ θεῶν ἵππῳ χαίτη. Cf. διδόναι nr. 19. it. παρέχειν, Πο. 1, 3. ὅσα οἱ θεοὶ — ἀγαθὰ παρέχουσι. it. ποιεῖν, Π. 2, 3, 2. ὁ θεὸς οὕτω πως ἐποίησε. E. 5, 2, 12. p. 301. 7, 5, 26. it. nocere, v. βλάπτειν. it. forti praeeſſe, Π. 7, 1, 8. coll. 6, 3, 12. it. leges dare hominibus, Απ. 4,

3, 11. 4, 2, 6. k) Varia epitheta et attribu[ta] deorum: Π. 1, 6, 1. μεγίστου θεȣ̃ σημεῖα. 19. extr. θεοὶ αἰεὶ ὄντε[ς] πάντα ἴσασι. 5, 4. 14. 6, 1, 20. θεȣ̀ς ἀκȣ́ω ἔρωτος ἡσσῆσθαι. 8, 7. 3. p. 548. θεȣ̀ς τȣ̀ς ἀεὶ ὄντας, καὶ πάντ᾽ ἐφορῶντας, καὶ πάντα δυναμένους. cf. ἀεὶ et ἀειγενής. Ε. 6, 5. 38. P. 429. θεοὶ οἱ πάντα ὁρῶντες. Απ. 3, 5, 10. τὴν τῶν θεῶν κρίσιν, ἣν οἱ περὶ Κέκροπα δι᾽ ἀρετὴν ἔκριναν. Απολ. 24. Διὸς καὶ Ἥρας καὶ τῶν σὺν τȣ́τοις θεῶν. Σ. 4, 47. 48. vbi multa ſunt de omniſcientia et potentia deorum. 6, 7. οἶσθα μετεωρότερόν τι τῶν θεῶν; 8, 28. §. 40. οἱ ἀπ᾽ Ἐρεχθέως θεοί. Ιπρ. 9, 9. K. 1, 15. Αἰνείας σώσας τȣ̀ς πατρῴους καὶ μητρῴους θεȣ̀ς, penates. A-

3, 2, 6. *gratulatio et nota publica.* p) πρὸς θεῶν et πρὸς τῶν θεῶν, *per deos*, est exclamantis et interrogantis, Π. 2, 2, 10. 5, 5, 4. 6, 2, 7. E. 2, 3, 18. p. 99. rogantis et hortantis, A. 3, 1, 16. E. 2, 4, 13. Απ. 1, 2, 41. O. 7, 1. 9. monentis, A. 7, 1, 19. deprecantis, Π. 3, 1, 19. 3, 3, 17. cf. πρὸς c. gen. nr. 3. q) σὺν θεοῖς et σὺν θεῷ, *diuino auxilio* s. *beneficio*, Π. 1, 5, 7. extr. 2, 1, 6. p. 92. 4, 6, 3. 5, 2, 4. 5, 4, 10. p. 313. 6, 2, 7. p. 3[?]5. σὺν θεῷ Margg. σὺν θεοῖς. 8, 5, 12. p. 528. Πο. 6, 3. Ιπρ. 6, 1. 7, 3. 14. 9, 7. θεῶν συνεθελόντων. §. 8. σὺν θεῷ πράττειν. it. c. artic. Π. 2, 4, 9. 5, 3, 10. σὺν τοῖς θεοῖς — χαίρειν. A. 3, 1, 15. 29. 3, 2, 4. 7. 9. 5, 8, 8. 6, 5, 14. 6, 6, 17. E. 1, 6, 7. O. 6, 1. 11, 20. Ιπρ. 5, 14. πάντα — σὺν τῷ θεῷ πράττειν. Mox est θεῶν ἵλεων ὄντων. 9, 3. Contra Ιπρ. 6, 6. ἄνευ θεῶν, *non consultis diis.* Plenius Απ. 4, 8, 11. ἄνευ τῆς τῶν θεῶν γνώμης. Sed A. 7, 7, 23. σὺν τοῖς θεοῖς εἰδόσι est obtestantis. r) Paulo aliter c. μετὰ, A. 7, 7, 13. οἶδα μετὰ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ φανερὸν σε τούτους καταστήσαντας, *diis auspicibus, nächst Gott.* Αγ. 11, 13. ¶ 2) ὁ θεὸς, *Jupiter.* E. 4, 7, 2. Sic dual. Λ. 13, 3. ἀμφοῖν τούτοιν τοῖν θεοῖν, *up. Iovi et Mineruae.* ¶ 3) ὁ θεὸς, *Neptunus.* E. 4, 5, 2. τῷ θεῷ ἔθυε. Nam Neptuno siebant Isthmia. 4, 7, 4. ἔσεισεν ὁ θεός. ¶ 4) ὁ θεὸς, *Apollo.* Π. 7, 2, 7. A. 3, 1, 5. 6. 7. 5, 3, 8. ὅπου ἀνεῖλεν ὁ θεός. 6, 1, 14. Αγ. 1, 34. 2, 15. Λ. 8, 5. 14, 7. Πο. 6, 2. E. 3, 3, 3. 4, 3, 14. 6. 4, 3?. 7, 1, 16. Απολ. 12. 15. cf. Δελφοί. ¶ 5) ὁ θεὸς, *daemonium Socratis.* Απ. 4, 8, 6. Απολ. 5. 7. 12. Etiam plur. Απολ. 8. οἱ θεοὶ ἐναντιοῦντο τῇ τοῦ λόγου ἐπισκέψει. Sed §. 13. προσειδέναι τὸν θεὸν τὸ μέλλον νομίζουσιν, videtur de aliis diis intelligendum. (Απ. 1, 1, 3. est τοὺς θεούς.) Ibidem tamen: οὐ ψεύδομαι κατὰ τοῦ θεοῦ, est *daemonium.* ¶ 6) ἡ θεὸς, *Diana.* A 3, 2, 7. 5, 3, 7. 8. 9. 13. K. 1, 10. 5, 14. ¶ 7) ἡ θεός, *Minerua.* E. 1, 7, 6. §. 10. p. 56. ¶ 8) ἡ θεός, *Venus.* Σ. 8, 15. ¶ 9)

οἱ δώδεκα θεοί, v. δώδεκα. ... [illegible] Leuncl. et Well. ex Marg. Steph. O. 5, 12. [illegible] θεοῖς ὅσα pro [illegible].

θεοσέβεια, *pietas in deos.* A. 2, 6, 13.

θεοσεβής, *pius.* Π. 8, 1, 9. οἱ θεοσεβεῖς εἶεν, ἧττον ἂν [illegible] ἐθέλειν — ἀνόσιόν τι ποιεῖν. Αγ. 10, 2. Απ. 1, 4. 10. ἔθνη θεοσεβέστατα.

θεοσεβῶς, *pie.* Π. 2, 3, 26. [illegible] παιᾶνα· οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες συνεπήχησαν.

θεοφιλής, ¶ 1) *diis gratus*, vel ob virtutes vel [illegible], atque adeo *felix, beatus.* Π. 4, 1, 2. p. 102. ὡς θεοφιλεῖς καὶ σ[illegible] cf. [illegible] Απ. 3. 9. 15. [illegible] καὶ θεοφιλεστάτους [illegible] εἶναι ἐν μὲν γεωργίᾳ τοὺς τὰ γεωργικὰ εὖ πράττοντας — τὸν μηδὲν εὖ πράττοντα, οὔτε χρήσιμον [illegible] εἶναι, οὔτε θεοφιλῆ. ¶ 2) *pulcherrimus.* Ita Ern. in indice exponit Απ. 4, 8, 3. ποῖος δ' ἂν γένοιτο θάνατος εὐδαιμονέστερος τοῦ καλλίστου, ἢ ποῖος θεοφιλέστερος τοῦ εὐδαιμονεστάτου. Απολ. 32. δοκεῖ θεοφιλοῦς μοίρας τετυχηκέναι. Sed vtroque in loco verti potest *felix, faustus.* Ex Ernestii vero ratione intelligi potest Λ. 4.5. αὕτη δὴ γίγνεται ἡ θεοφιλεστάτη τε καὶ πολιτικωτάτη ἔρις, ἐν ᾗ ἀποδέδεικται ἃ δεῖ ποιεῖν τὸν ἀγαθόν. np. ob integritatem; *honestissima.* Sed Fr. Portus explicat: *diis grata propter carmina et cantus.*

θεράπαινα, *ancilla.* Π. 5, 1, 2. αἱ θεράπαιναι πᾶσαι περὶ αὐτήν. Mox dicuntur ἄλλαι, quo nomine interpretantur etiam Ammon. in v. παιδίσκη et Suidas. Π. 6, 4, 4. Απ. 3, 11, 4. O. 7, 6.

θεραπεία, ¶ 1) *ministerium, apparatio.* Tribuitur amicis secundi ordinis. Π. 5, 5, 10. p. 333. ἕσου καὶ φρουρᾶς καὶ θεραπείας ἕνεκα κέκτηται. Marg. Steph. et nonnulli codd. habent στρατείας ἕνεκα. 8, 2, 2. ὡς ἀγαθεῖη ἢ ἐν φυλακαῖς, ἢ ἐν θεραπείαις. c. gen. obiecti, Π. 8, 3, 18. διὰ τὴν Κύρου θεραπείαν, np. dum ad fores praesto sunt. ¶ 2) *cura, quam amici praestant aegroto.* Ibid. 8, 4. αἱ ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων θεραπεῖαι. *mater familias supellectili resarciendae*, O. 8, 10. τὰ δεόμενα θεραπείας ἐξετάσει ἡ ὄψις. *equisones equis*, Ιπ. 4, 2. *mater foetui*, K. [illegible]

¶ 3)

¶ 3) *cultus et officia, quae fiunt a superiore in inferiorem*, Π. 8, 2, 8. τῷ μεγέθει δώρων — τῇ θεραπείᾳ καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ φίλων. Ibid. c. gen. obiecti: φίλων θεραπείᾳ — πάντων ἀνθρώπων θεραπείᾳ. c. gen. instrumenti, Π. 8, 2, 5. τῇ τῶν σίτων θεραπείᾳ τοιαῦτα ποιῶν, *cibis mittendis suos sibi concilians.* ¶ 4) *blanditiae s. obsequia blanda superiori exhibita.* E. 2, 3, 10. Athenienses praefectum Lacedaemoniorum ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ. Ιερ. 1, 28. vbi sunt *blanditiae vxorum s. mulierum.* Sed Π. 7, 5, 26. p. 456. *officia, quae fiunt a victis inuitis.* ¶ 5) *cultura.* O. 20, 12. θεραπείας δεῖται ἡ γῆ ὑγροτέρα. ¶ 6) *cultus deorum.* Απ. 1, 4, 10. δαιμόνιον — τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδεῖσθαι. ¶ 7) *familia, comitatus.* Thomas: θεραπεία, καὶ ἡ δουλεία, καὶ τῶν θεραπόντων ἄθροισμα. Poll. 3, 75. θεραπεία, τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν. Perizonius ad Aelian. V. H. 2, 2. recte sic explicat Απ. 3, 11, 4. μητέρα παροῦσαν αὐτῇ ἐν ἐσθῆτι καὶ θεραπείᾳ οὐ τῇ τυχούσῃ, καὶ θεραπαίνας πολλάς. Scil. matris est θεραπεία, sed ipsius sunt θεράπαιναι.

Similiter Π. 5, 5, 3. et 4. vbi tamen videtur esse *exercitus*, qui remansit apud Cyaxarem. Sic 4, 6, 1. Γωβρύας παρῆν — σὺν ἱππικῇ θεραπείᾳ.

θεραπεύειν, ¶ 1) *ministrare, apparere.* Π. 1, 3, 6. τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις. 5, 5, 10. p. 333. τούς σε θεραπεύοντας. 8, 1, 7. vbi explicatur per παρεῖναι. ¶ 2) *officiose frequentare.* v. θύρα nr. 3. b. ¶ 3) *parere, obedire.* Π. 7, 5, 13. τοὺς δασμοὺς ἀποφέρειν, καὶ θεραπεύειν τούτους, satrapas, — οἷς ἐδόθησαν. Απ. 2, 1, 12. 13. ¶ 4) *colere, obseruare.* np. principes et praefectos, fere vt nr. 3. Phauorin: θεραπεύω. — τιμῶ. Π. 2, 1, 10. θεραπεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων. 8, 2, 3. 8, 3, 9. 10. A. 2, 6, 14. τιμᾶσθαι καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου. E. 2, 3, 10. Απ. 2, 2, 11. 13. Sic de clientibus, E. 3, 4, 7. παμπληθὴς ὄχλος θεραπεύων αὐτὸν ἠκολούθει. Potest ex nr. 6. huc referri Π. 7, 5, 17. p. 445. ¶ 5) *officiis beneficiisue demereri et sibi conciliare, gratificari.* Π. 5, 1, 9. θεραπεύων αὐτήν, καὶ οἰόμενος χαρίζεσθαι αὐτῇ. 5, 5, 10. p. 333. ὃ μάλιστα ἄνθρωποι

τοῖσε ἐθεράπευον. 8, 3, 19. θεραπεύειν ἐδὲν ἡδὺ αὐτῷ ἔτως — ὡς ἀνθρώπους. Hic pertinet ſimul ad alia animalia. Sic fere 5, 5, 10. p. 333. κύνας θεραπεύων, vbi ſimul de blanditiis et cura debet intelligi. 8, 8, 1. τὰς ὑφ' ἑαυτῷ ὥσπερ ἑαυτῷ παῖδας ἐτίμα καὶ ἐθεράπευε. A. 1, 9. 12. E. 1, 4, 6. p. 28. θεραπεύειν τὰς ἐχθίστους. Aπ. 1, 4, 18. 3, 11, 3. Σ. 4, 29. 30. Sic Πο. 4, 40. διὰ τὸ θεραπεύεσθαι μετοίκους καὶ ἐμπόρους, np. honoribus et immunitatibus. §. 42. it. c. dat. rei, Π. 8, 2, 6. τοῖς ἄλλοις θεραπεύων ſuos, h. e. ταῖς ἄλλαις θεραπείαις. ¶ 6) *blandiri.* Poſſint huc ex nr. 5 referri Π. 5, 5, 10. p. 333. et Aπ. 3, 11, 3. Sic Π. 7, 5, 17. p. 445. εἴ τις ἐμῷ

θεραπεύειν. ¶ 13) In var. lect. permutatur θεραπεύων et θεράπων. v. θεράπων nr. 2. et 4.

θεράπευμα, *cultus, blanditiae, cura.* Π 5, 5, 10. p. 333. τούτῳ τῷ θεραπεύματι erga canes.

θεραπευτέον, ¶ 1) *officiis conciliare sibi oportet.* Π. 7, 5, 19. οὐχ ἡμᾶς amicos tuos. σοι μάλιστα ἦν θεραπευτέον — τὸ δὲ πλῆθος ἀνακτᾶσθαι ἔδει. ¶ 2) *colere oportet.* Απ. 2, 1, 28. θεραπευτέον τοὺς θεοὺς — τὴν γῆν θεραπευτέον.

θεραπευτὴρ (poet. Port. Immo est forma Attica, qua Xenophon maxime delectatur. v. γνωστήρ.), *minister, famulus.* Π. 7, 5, 23. τοὺς περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σώματος θεραπευτῆρας. cf. Dorvill. ad Charit. p. 369. qui e pluribus locis ostendit, eunuchos familiariores et fideliores et acceptissimos ministrorum fuisse.

θεραπευτὴς, *minister.* Π. 1, 3, 6. τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς ad mensam.

θεραπευτικὸς, ¶ 1) *officiosus.* c. gen. Αγ. 8, 1 τὸ φιλόστοργον καὶ θεραπευτικὸν τῶν φίλων. ¶ 2) *obediens.* E. 3, 1, 25. εὐτακτότεροι καὶ θεραπευτικώτεροι.

θεράπων, ¶ 1) *amicus secundi ordinis.* Ammonius: θεράποντες, οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι. Hesych: οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι. Cf. Etymol. M. Π. 7, 2, 8. ἀποδίδωμί σοι — τοὺς φίλους καὶ τοὺς θεράποντας. 8, 2, 9. δοῦναι τὴν ἐπιστολὴν τῷ Κροίσου θεράποντι. Paulo ante dicitur ἀνὴρ ὅτῳ πιστεύει (ὁ Κροῖσος) μάλιστα. §. 10. A. 1, 8, 20. 3, 3, 2. Fortassis h. l. potest exercitus intelligi. Ιερ. 2, 2. 4, 1. ¶ 2) *seruus, vel saltem famulus inferioribus ministeriis praepositus.* Hesych: θεράποντες· δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται. Sic quoque Suidas. Π. 3, 1, 9. Λ. 2, 1. παιδαγωγοὺς θεράποντας. Margg. θεραπεύοντας. quae est librorum vett. lectio, quam Steph. post Brodaeum mutauit in θεράποντας. Sed in veteri lectione, quam Zeun. probat, est participium pro substantiuo. Bern. Martini varr. lectt. 2, 15. post παιδαγωγοὺς vult inseri καὶ, vt est in loco Antiphanis ap. Athenae. 6, p. 226. Distinguuntur ab eunuchis, et iis inferiores videntur, Π. 7, 3, 1. τοὺς εὐνούχους καὶ

ckenar. ad Ammon, legi mauult παρεπόντων, *qui sequuntur lixas.* Sed Schneiderus vtroque in loco intelligit *commeatibus praefectos.* in coena, Π. 7, 1, 1. Etiam captiui sic dicuntur Π. 5, 2, 1. ¶ 3) Est submissionis, Π. 6, 1, 25. φίλον σοι ἐμαυτὸν δίδωμι καὶ θεράποντα καὶ σύμμαχον. et humanitatis, O. 7, 42. Ischomachus ad vxorem: ἐὰν βελτίων φανῇς, καὶ ἐμὲ σὸν θεράποντα ποιήσῃς. ¶ 4) E. 5, 4, 28. τῶν θεραπόντων (Margg. θεραπευόντων) τῷ δεομένῳ παρεχώρει, h. e. vel *famulorum,* vel *eorum, qui officia matutina vellent aut deberent Agesilao praestare.* Sed lectio loci est incerta. v. Morus et Schneider. ad h. l.

θερίζειν, ¶ 1) *aestatem* ...

Hinc τὸ θερμὸν, K. 5, 1. 4. 5. vbi §. 4. eſt *calor*, ſiue, vt Macrobius Saturnn. 7, 16. dicit, *occultus tepor lunae*. Vltimo in loco Leuncl. *halitus et calor*. Intelligitur enim *calida exhalatio*, vt §. 1. Poll. 5, 49. τȣ̃ ἡλίου τὸ πνεῦμα τὸ ἀπ' αὐτῶν, sc. τῶν λαγωῶν, ἀμαυρȣ̃ντος. Sed τὰ θερμὰ ſunt *thermae*, *aquae calidae*, E. 4, 5, 3. κατὰ τὰ θερμὰ prope Corinthum παρῄει — πρὸς τοῖς θερμοῖς ἐστρατοπεδεύετο. Sitae erant in anguſtiis, vt Thermopylae. vid. §. 8. Morus vero ob hanc ipſam §. 8. vbi ex his θερμοῖς euadunt in campum, τὰ θερμὰ exponit *anguſtias*. Plena locutio eſt θερμὰ λουτρὰ, O. 5, 9. ¶ 2) *feruidus*. De dentibus apri recens occiſi, K. 10, 17. Cf. διάπυρος.

θερμουργὸς, *calidus et temerarius, qui quamcunque rem ſuscipere audet*. Suid: θερμός· θρασύς. καὶ θερμουργὸς, ὁ προπετής. Aπ. 1, 3, 9. θερμουργότατον καὶ λεωργότατον.

Θερμώδων, *Thermodon*, fluuius Ponti Polemoniaci. A. 5, 6, 3. p. 291. τὸν Θερμώδοντα εὖρος τριῶν πλέθρων. 6, 2, 1.

θέρος, *aeſtas*. E. 2, 1, 1. ἕως μὲν θέρος ἦν. K. 6, 13. ἐὰν μὲν ᾖ χειμὼν — ἐὰν δὲ θέρος. Gen. O. 5, 3. θάλπη θέρους. cf. ἀκμή. Sed E. 4, 5, 4. et Aπ. 1, 6, 2. θέρους, vt Aπ. 2, 1, 30. et O. 9, 4. et K. 5, 5. τȣ̃ θέρους, eſt *aeſtate*. Sic c. particip. E. 1, 2, 1. ἀρχομένου του θέρους. 2, 3, 7. τελευτῶντος τȣ̃ θέρους. 3, 2, 21. τȣ̃ δ' ἐπιόντος θέρους. Dat. c. ἐν, Π. 1, 6, 19. p. 73. ἦν ἐν θέρει ὥσπ. 8, 8, 9. ἐν τῷ θέρει. O. 16, 13. Acc. c. ἐς, E. 4, 6, 13. ἐς τὸ ἐπιὸν θέρος.

Θέρσανδρος, *Therſander*. E. 4, 8, 18. 19. tibicen, Thimbroni in deliciis, cadit cum eo in proelio.

θέσις νόμων, *legum latio*. Aθ. 3, 2. v. νόμος.

θεσμὸς (poet. Port.), *lex diuina*. Thomas: θεσμὸς, ὁ ἄγραφος· νόμος, ὁ ἔγγραφος. Cf Heſych. Π. 1, 6, 6. τȣ̀ς τῶν θεῶν θεσμȣ̀ς, i. e. *ordinem rerum a diis conſtitutum*.

θεσμοφοριάζειν, *ſacra Cereris Legiferae celebrare*. E. 5, 2, 20. τὰς γυναῖκας ἐν τῇ Καδμείᾳ Thebis θεσμοφοριάζειν. v. Meurſ. Graecia feriata in v. Θεσμοφόρια, et *Potter*. archaeol. Graec. T. I. p. 882. ſeqq. ed. Rambach. Cf. Schneider. ad h. l.

Θεσπιαὶ, *Theſpiae*, Boeotiae vrbs, quae ab aliis

Θεσπιας ἐπὶ βοήθειαν. §. 15. §. 20. τὸν ἐν ταῖς Θεσπιχῖς ἁρμοστὴν Lacedaemoniorum — ἦγεν ἐκ τῶν Θεσπιῶν. §. 38. §. 41 — 55. narrantur varii eius ciuitatis caſus, quo tempore erat a partibus Lacedaemoniorum, quorum rex Ageſilaus ſeditionem in ea ortam coercet. Nonnulli enim Thebanos ſequi volebant.

Θεσπιεῖς, *Theſpienſes*. E. 4, 2, 13. ſunt in Thebanorum exercitu. (Occurrit h. l. accuſatiuus Θεσπιέας, qui eſt Atticus. v. Zeun. ad Π. 1, 1, 2.) E. 5, 4, 42. Thebani ἐπὶ τὴν τῶν Θεσπιέων χώραν στρατεύουσι. §. 43. Θεσπιέων ὁπλῖται ſunt in exercitu Lacedaemoniorum. cf. §. 45. E 6, 3, 1. multi a Thebanis in exilium eiiciuntur. cf. §. 4 ...

ρεῖν tantum ſit τὸ τῶν θεῶν ὁρεῖν. Saltem Xenophon eo de ſacris utitur A. 1, 2. 10. τὰ Λύκαια ἔθυσε, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε — ἐθεώρει τὸν ἀγῶνα καὶ Κῦρος. 5, 3, 8. ἀφικνεῖται εἰς τὴν Ὀλυμπίαν θεωρήσων, ludos ſpectaturus. v. Hutch. ad h. l. Huc pertinet etiam Ἱερ. 11, 10. ἐξείη σοι — θεωρήσοντι πορεύεσθαι, np. vel ludos vel alia θεάματα. ¶ 2) cum cura ſ. admiratione ſpectare. A. 1, 2, 16. ἐθεώρει in militum luſtratione ὁ Κῦρος πρῶτον μὲν τὰς βαρβάρους — εἶτα δὲ τὰς Ἕλληνας. 2, 4, 13. hoſtis ſubſiſtebat et παρερχομένους e longinquo ἐθεώρει τὰς Ἕλληνας. §. 14. 6, 2, 1. παραπλέοντες ἐθεώρουν cum voluptate τὴν Ἰασωνίαν ἀκτήν. E. 4, 5, 6. Σ. 7, 3. ¶ 3) Π. 4, 3, 2. pro ὁρῶν Zeun. e MS. Guelf. et Philelphi edidit θεωρῶν. Permutatur etiam θεωρεῖν c. θεᾶσθαι. v. ibi nr. 2.

θεωρία, ¶ 1) ſpectaculum. Ἱερ. 1, 12. οἱ τύραννοι [illegible] μάλα ἀμφὶ θεωρίας ἔχουσι. ¶ 2) legatio ſacra, quotannis ſolemniter in inſulam Delum miſſa. (v. Reinel. epiſt. ad Vorſt. p. 62. ſq. Ernelt. ad Απ. 3, [illegible]). Απ. 4, 8, 2. μηδένα δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν, ἕως ἂν ἡ θεωρία ἐκ Δήλου ἐπανέλθῃ. Steph. corrigit θεωρίς, h. e. nauis, qua vehebantur illi legati. v. Valckenar. ad Ammon. p. 92. et ad Herodot. 6, 87. Placebat haec coniectura Erneſtio. Neque tamen neceſſaria videtur. Cf. Fiſcher. ad Plat. Crit. 1, 13. et ad Phaed. 1, 19.

Θῆβαι, *Thebae.* ¶ 1) vrbs Boeotiae. Πο. 4, 46. ab argentifodinis Atticis multo amplius ſexcentis ſtadiis abeſt. E. 2, 4, 1. 2. multi exulum Athenienſium cum Thraſybulo huc fugiunt. etc. ¶ 2) *Thebanorum regio.* E. 5, 4, 19. εἰς τὰς Θήβας ἐνέβαλλον. §. 36. 58. 60. 62. etc.

Θηβαῖοι, *Thebani.* Πο. 5, 7. patiuntur Athenienſes duces eſſe in ſocietate. E. 2, 2, 12. infeſti Athenienſibus pacis legibus eos exſtirpare volunt. Cf. 6, 5, 35. E. 5, 2, 24. bella eorum aduerſus Lacedaemonios. E. 6, 3, 9. et 6, 5, 35. Athenienſes et Lacedaemonii eos decimare volunt. v. δεκατεύειν. 6, 4, 6. Θηβαίων οἱ προεστῶτες ſunt *Boeotarchae.* Απ. 3, 5, 2. Thebani iniuſti ſunt

[illegible] Boeotos. E. 7, 9. 14. 15. ὁ Θηβαΐς [illegible] Thebano- [illegible], qui 7. 3, 4. nominatur Θηβαῖος ἀρ- [illegible]. Sic E. 7. 4. 36. ὁ Θηβαῖος est harmo[illegible] [illegible] Theban[illegible] Thebanis vid. [illegible] 7. 1. 24. et supra in v. [illegible], et passim in Hel- [illegible].

Θήβης πεδίον, Thebes [illegible], urbs Lyciae. v. [illegible]. Steph. Byzant. et [illegible] 37, 15. A. 7, 8. 4. E. 4, 1, 20.

Θήγεσ[illegible]. [illegible]. Ar. 3. 11, 17.

Θήγειν, (poet. Port.) a- cuere, incitare, [illegible], et alacriorem red- dere. Hesych. θήγει· [illegible] ἐξ [illegible]. H. 1. [illegible] [illegible] χρυ [illegible] θήγεσθαι ἐν τῇ [illegible]. All. θήγεσθαι, all. γ[illegible]. Sed hoc est vitium librario- rum, illud vero [illegible]. 1. 6. 19. p. 81. εὖ μὲν τὰ σώματα ἠσκημένα, εὖ δὲ αἱ ψυχαὶ τεθηγμέναι. 2. 1, 4. τὰς ψυχὰς [illegible] θήγειν. § 5. τῶν ἀνδρῶν θήγειν τὸ [illegible]. § 7. θήγειν τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικά. Ar. 3. 3. 7.

Θήκη, 1) cella, condito- [illegible]. O. 8, 17. [illegible] ἑκάστοις θηκῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ μεγάλῃ. 2) fe-

pulchr[illegible]
S[illegible]
Pnau[illegible]
Luc[illegible]
7. 3. 1. [illegible]

Θήλε[illegible]
ia. [illegible]
[illegible]
[illegible]
λον [illegible]
[illegible]
Stobaeus: [illegible]
[illegible]. qua[illegible]
Zeun. [illegible]
bent[illegible]. Ar. [illegible]
1[illegible]. 4. K[illegible]

Θῆλυ, femina[illegible] et [illegible]λον.

Θηλύνειν, e[illegible] Hefych. et P[illegible] λύνει· μαλάσσε[illegible] τῶν σωμάτων [illegible] καὶ αἱ ψυχαὶ [illegible] στερον γίγνοντα[illegible]

Θήρ, fera. Π. [illegible] p. 137. τῶν κυνῶ[illegible] ρα. Hutch. e[illegible] ra: τὰ θηρία. q[illegible] tur pluralis τὰ [illegible] μενα. Sed in [illegible] est τὴν θήραν. q[illegible] intelligit: priu[illegible] cipiatur venati[illegible] fynesin ex θήρα[illegible] telligi posse dic[illegible] in τὰ προσφερόμ[illegible] 3. p. 231. 4. [illegible] 257. δὶς καταβά[illegible] ρας. All. θῆρα[illegible] tendit Zeun. q[illegible]

ἑκατεράκις fer-
venatio. Π.
τέμπης ἐπὶ θή-
ἐποίησε μεγα-
ıp. magno ap-
lisque feris
, 4, 12. §.
αλὴ ἔσται. §.
20. ἐν θήρᾳ ἅ-
μεν. 7. 5. 22.
θήραν (all. θη-
κίους. 8, 6,
τὶ θήραν τὰς ἀ-
, 7. ἐπὶ θή-
A. 5. 3. 11.
το. i. e. ἐθήρων.
τῷ αὐτῷ εἴδει
ήρας. 10, 21.
. 4, 2, 5. ἐν
νόμενον. 8, 8, 7,
ξῆγον ἐπὶ τὰς
, 5. cf. ἐξά-
αι. ¶ 2) ve-
ium. Λ. 6, 4.
ισθέντες. ¶ 3)
cultas, ſ. co-
3. 9. ἐν χω-
άντων, ὁπόσα
ιενα θηρία. ¶
ae captatur.
it Fr. Portus
. θῆραι, αἱ μὲν
ις — πάγκα-
raeda. K. 6,
ν τῇ Ἀρτέμιδι
ς θήρας. 12,
micos conci-
σ. Απ. 2, 6.
καλῶν τε καὶ
ν. ¶ 7) Per-

mutatur in var. lect. c. θήρ. v. ibi. it. c. θύρα. v θύρα nr. 3. b.

Θηραμένης, *Theramenes.* E. 1, 1, 8. e Macedonia veniens cum Alcibiade ſe iungit. §. 14. cum Eubulo relinquitur praefectus Chryſopoli. 1, 6, 25. 1, 7, 3. 10. poſt victoriam ad Arginuſas cum Thraſybulo trierarchus mittitur ad naues ſubmerſas, ſed tempeſtate impeditur. 1, 7, 2 — 5. cf. §. 10. p. 59. imperatores tamen accuſat, et varia contra eos molitur. 2, 2, 10 — 13. vrbe obſeſſa mittitur de pace ad Lyſandrum, et deinde cum aliis Lacedaemona, et impetrat pacem. 2, 3, 2. electione refertur in numerum triginta virorum. §. 11 — 16. reſiſtit Critiae et triginta tyrannis. § 17. accuſatur a Critia ob ingenium in rep. mutabile, et ignominioſe Cothurnus appellatur. cf. κόθορνος. §. 18. reſpondet. §. 20 — 23. damnatus fidem deorum aduocat. §. 24. ad mortem dum ducitur, apophthegma edit.

Θηρᾶν, ¶ 1) *venari.* Π. 1, 2, 10. τοῦ θηρᾶν ἐπιμέλονται — θηρᾷ — θηρᾶεν. 1, 4, 16. θηράσαι — θηρᾷη —

... 8, 8, 7. A. 1, 5, 2. Λ. 4, 8. c. acc. Π. 1, 4, 11. θηρία ἐθηρῶμεν — εἴ τις ζῶα θηρῴη. A. 4, 5, 18. λαγὼς ᾤχετο θηράσων. E. 4, 2, 6. τὰς σφῆκας θηρᾷν. Aπ. 2, 1, 18. 3, 11, 7. τὰς λαγὼς θηρῶντες. ¶ 2) *in venatione capere.* Π. 1, 4, 10. ὅτι ταῦτα θηράσειεν ἐκείνῳ. ¶ 3) *captare, acquirere studere.* Π. 4, 2, 20. ὄλβον θηρᾷν. Aπ. 3, 11, 6. αἱ φάλαγγες — θηρῶσι τὰ πρὸς τὸν βίον. ¶ 4) *amicos captare, conciliare studere.* Aπ 2, 6, 28. θηρᾷν τὰς καλὰς τε κἀγαθὰς. §. 29. 3, 11, 7. φίλους θηράσειν. §. 9. Omnino de hac notione vid. Plato de legib. lib. 7. T. II. p. 823. ed. Steph. ¶ 5) *per insidias aggredi.* in bello, Ιπρ. 4, 17. τῷ ἰσχυροτέρῳ τὸ ἀσθενέστερον θηρᾷν. ¶ 6) ...

ρατέος. Hic, vt ex §. 9. patet, θηρ. tam ad animalia refertur, quam ad ἐχθρὺς, quod displicet Erneſtio, qui pro ἐχθρὺς malit κάπρους vel ſimile. At vid. θηρᾶν nr. 6.

θηρατικὸς, ¶ 1) *ad venationem vtilis.* Hinc Απ. 2, 6, 33. τῶν φίλων τὰ θηρατικὰ, *artes amicos conciliandi.* ¶ 2) *venatori decorus.* K. 6, 8. ἔστι θηρατικὸν — τὸ ἐκ παντὸς τρόπου ἑλεῖν ταχύ, *venatoris officium eſt.*

θήρατρον, *rete, inſidiae quae beſtiis capiendis ſtruuntur.* Heſych: θήρατρον· δέλεαρ, ἄγκιστρον. Suid: θήρατρα· δίκτυα, παγίδες. cf. Thom. Mag. in h. v. Απ. 2, 1, 4. aues τοῖς θηράτροις ἐμπίπτουσι. Metaphor. de Theodota, Απ. 3, 11, 7. ὑφήνασθαί τι θήρατρον. Antea de araneis dicebatur.

θήρειος, *ferinus.* Π. 1, 3, 6. κρέα — καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων.

θηρεύειν, ¶ 1) *venari.* A. 1, 2, 7. θηρίων ἃ ἐκεῖνος ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου. 5, 3, 10. τῶν θηρευομένων, *ferarum quae venando capiuntur.* ¶ 2) *captare.* O. 20, 18. αὔρας θηρεύων μαλακάς. Iπ. 10, 9. equus τὸ φεῦγον ἐν τῷ στόματι ἀεὶ θηρεύων. ¶ 3) *appetere.* Π. 8, 2, 1. τὴν φιλίαν θηρεύειν. ¶ 4) *inſidiis capere, ſ. circumuenire.* A 1, 2, 13. λέγεται Μίδας τὸν Σάτυρον θηρεῦσαι οἴνῳ κεράσας κρήνην.

θηρευτὴς, *venator, venaticus.* Aγ, 9, 6. κύνας θηρευτάς.

θηρευτικὸς, *venaticus.* Λ. 6, 3. κυνῶν θηρευτικῶν κοινωνίαν. E. 5, 3, 20. θηρευτικοὶ λόγοι, *ſermones de venatione.*

Θηρίμαχος, *Therimachus,* harmoſtes Lacedaemonius in Lesbo. E. 4, 8, 29. vincitur a Thraſybulo et cadit.

θηρίον, ¶ 1) *beſtia.* Oppon. hominibus, A. 5, 7, 18. δοκεῖ ὑμῖν θηρίων, ἀλλὰ μὴ ἀνθρώπων εἶναι τὰ τοιαῦτα ἔργα. Aγ. 9, 5. ἐκ ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ θηρίων ἀθενεστάτων βίον μιμέμενον. Iπρ. 4, 18. 20. Dicitur de feris omnibus, maxime de iis quae venatui aptae et deſtinatae ſunt, Π. 1, 4, 5. 7. cf. ἄγριος. 1, 6, 16. E. 4, 1, 14. παραδείσους θηρίων μεστὺς. Iπ. 8, 10. K. 11, 1. 12, 2. 13, 12. ſpeciatim de auibus, Π. 1, 6, 19. p. 80. ἐπὶ τοῖς μικροῖς θηρίοις ἐμηχανῶ. Mox eſt ὄρνιθες. de lepore, K. 5, 6. 27. 33. 6, 25. 7, 11,

7, 11. de apro, K. 10, 3. 6. 12. 13. 20. De canibus, [illegible]ibus, mustelis, E. 4, 1, 1[illegible]. [illegible] δὲ δεῖπνον ἔ[illegible]α. εἰ μή τι ὧν ἂν ὑμεῖς λίπητε. ξυλλέξομαι, ὥσπερ τὰ θηρία. v. Fr. Portus. De canibus et equis. Απ. 2, 2, 7. Cf. ἀλκιμος. ἀμαθὴς, ἐλαύνειν. ¶ 2) animal nocens, cuius ictus vel morsus venenatus est. v. Bos exercitati. ad Act. 28, 4 et Joh. Ern. Imman. Walchii diss. de Deo Melitensium, Ien. 1752. 4. §. 4. Suidas: θηρία καὶ τὰ δάκετα, ἑρπετὰ, φαλάγγια. ὄφεις. Σ. 4. 28. v. δάκνειν. Sic Απ. 1. 3. 13. καλὸς homo vocatur θηρίον, quia eius contrectatio et osculum quasi venenum aliquod illis immittit. ¶ 3) homo. Απ. 3, 11, 11. εἰ [illegible] τὸ θηρίον τοῦτο ἀ[illegible]. Antea de venatione agebatur, vel potius de conciliandis sibi hominibus. v. θηρᾶν nr. 4. [illegible] 4 [illegible] nonnullis legitur pro [illegible]. v. θήρ.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. De eo quod bestiarum more fit, vel bestias arcedit, Π. 5, 2, 8. [illegible]θαι ἀπὸ τῶν βρωμάτων — [illegible]κὸν καὶ θηριώδες δοκεῖ εἶναι. Hinc O. 15, 9. [illegible] θηριώδης,

ratio qua bestiae coguntur obsequi, np. alliciendo cibis et puniendo. K. 4, 7. vnius coloris esse ἐστι οὐ γενναῖον, ἀλλ' ἄτιμον καὶ θηριῶδες. Cf. Poll. 5, 65. qui dicit: παραμεμίχθαι τι καὶ ἑτέρας χρόας.

Θησαυρίζειν, reponere, congerere. Π. 8, 2, 1. ἢ ὄργανα — χρήσιμα, ἢ φάρμακα, ἢ σῖτα, ἢ ποτὰ — παρασκευάσας ἐθησαύριζε τῷ ἑαυτῷ in futuros vsus aegrotantium.

Θησαυρὸς, ¶ 1) thesaurus, opes in longum tempus repositae. Distinguitur a χρήμασι, Π. 3, 1, 19. χρήματα, σὺν τοῖς θησαυροῖς, οἷς ὁ πατὴρ κατέλιπε. Brodaeus coni. ἐν τοῖς θησ. Sic Π. 7, 3. 1. τοὺς μὲν ἔταξε τοὺς θησαυροὺς παραλαμβάνειν, τοὺς δ' ὁπόσα παραδοίη Κροῖσος χρήματα — ἐπισκευάσαι. Scil. pecunia et aliae res pretiosae videntur θησαυρὸς s. θησαυροὶ nominari, quatenus reponuntur et asseruantur, χρήματα autem, quatenus dominus iis vtitur. 8, 2, 9. θησαυροὺς χρυσοῦ πλείστους. §. 10. εἶναι ἐν τοῖς θησαυροῖς. Αγ. 10, 1. Ιερ. 11, 13. ¶ 2) quaelibet res pretiosa et cara. v. c. amici, Π. 8, 2, 10. εἰς — καὶ οὗτος θησαυρὸς ἡμῖν, np. Hystaspes. §. 11. εἰσὶ καὶ ἐμοὶ

ἐμοὶ θησαυροὶ — τὰς φίλους μοι νομίζω θησαυρὰς. ſapientia, Απ. 1, 6, 14. τὰς θησαυρὰς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν, ὰς ἐκεῖνοι κατέλιπον ἐν βιβλίοις γράψαντες. 4, 2, 9. ὰκ ἀργυρίου καὶ χρυσίου θησαυρὰς μᾶλλον, ἢ σοφίας. ¶ 3) *receptaculum, in quo opes repoſitae aſſeruantur.* v. Poll. 9, 44. A. 5, 4, 16. εὕρισκον θησαυρὰς ἄρτων νενημένων, *cellas.* Sic in templis: *aedicula aſſeruandis donariis,* v. Valckenar. ad Herodot. 4, 162. A. 5, 3, 6. Ξενοφῶν ἀνάθημα ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρόν. Heſych: θησαυρός· εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων, ἢ ἱερῶν ἀπόθεσιν οἶκος.

Θησεὺς, *Theſeus.* Σ. 8, 31. amicus Pirithoi. K. 1, 2. diſcipulus Chironis. §. 10. valde ob res geſtas laudatur. cf. Απ. 3, 5, 10.

Θήχης, *Thechas*, mons ſacer, ad Pontum Euxinum pertinens. A. 4, 7, 16. ἀφικνὰνται ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος — ὄνομα δ' ἦν τῷ ὄρει Θήχης. All. Ἥχης, Cod. Eton. Ἥφης. Diodorus vocat eum montem Χήνιον. v. Hutch. et infra ἱερός. Cf. Phauorin. in ἱερὸν ὄρος.

Θίασος, *ſocietas, coetus.* Heſych: θίασον· εὐωχία καὶ πλῆθος, ὰ μόνον τὸ Βακχικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν. (Abreſch. in Miſc. Obſ. T. X. p. 6. propter Σ. 8, 1. coniicit ἐρωτικόν.) it. θίασος· χορὰ σύστασις, ἢ σύλλογος, καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος. Harpocration et Zonaras et Suidas: θίασος ἐστὶ τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν. Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ ἀπομνημονευμάτων. v. inprimis Schol. Ariſtoph. theſmoph. 40. Biſetus ad eiusdem ranas v. 330. et Salmaſ. de vſuris p. 43. ſqq. Απ. 2, 1, 31. τίς ἂν εὖ φρονῶν τὰ σὰ θιάσου τολμήσειεν εἶναι;

Θιασώτης, *ſodalis.* Heſych: θιασῶται· χορευταί. v. θίασος, et quos laudat Hudſon. ad Moerid. p. 186. Cf. Poll. 6, 8. Σ. 8, 1. conuiuae vocantur ob amores ſuos θιασῶται τὰ θεὰ, np. Ἔρωτος.

Θίβραχος, *Thibrachus.* E. 2, 4, 23. polemarchus Lacedaemonius.

Θίγειν, *tangere.* c. gen. Heſych: θίγειν· ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι. Cf. Suid. Π. 1, 3, 5. ὅταν μὲν τὰ ἄρτου ἅψῃ — ὅταν δὲ τέτων τινὸς θίγῃς. 5, 1, 8. v.

p... g. 40.). Lacedaemonius, post bellum Peloponnesiacum harmostes in Asiam missus. v. Harpocrat. ibique Vales. A. 7, 6, 1. mittit ad Cyrianos eosque sollicitat, vt secum militent. §. 31. timetur a Seutha. 7, 7, 35. 7, 8, 24. accipit Cyri exercitum. E. 3, 1, 3. contra Tissaphernem in Asiam mittitur. §. 4 — 6. coniungit se cum Cyrianis, sed re minus bene gesta in exilium mittitur, succedente ei Dercyllida, cf. 3, 2, 1. Sed tamen E. 4, 8, 17 — 21. mittitur contra Strutham, vbi perit imprudentia sua.

Θίσβαι, *Thisbae.* Steph. Byz: Θίσβη, πόλις Βοιωτίας, λέγεται καὶ πληθυντικῶς. E. 6, 4, 3. διὰ Θισβῶν ὀρεινὴν πορευθεὶς, ἀφικνεῖται εἰς Κ...

ναῖκα ἀπὸ θνητῶν τοιαύτην, 8, 7, 3. p. 547. ἡ ψυχὴ ἕως ἂν ἐν θνητῷ σώματι ᾖ, ζῇ· — τὰ θνητὰ σώματα. Σ. 8, 29. ¶ 2) qui interfici potest. A. 3, 1, 15. τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν ob iram deorum.

*θοινάζειν (poet. Port.), conuiuari, epulari. Ay. 8, 7. ἐθοίναζεν ἐν ταῖς θυσίαις.

*θοινατικὸς, ad solemnes epulas pertinens. O. 9, 7. θοινατικὰ ὄργανα. Margg. θοινητικά. quod Zeun. recepit propter Moeridis praeceptum.

θοίνη (poet. Port.), conuiuium solemne, epulum lautum, i. q. εὐωχία. v. Hesych. et Etymol. M. Moeris p. 183. θοίνη, Ἀττικῶς· θοῖνα, Ἑλληνικῶς. Etymon huius nominis tradit Athenaeus 2, p. 28. Π. 4, 2, 19. p. 223. αὕτη ἡ θοίνη. Ay. 5, 1. ἐμμοιρίαν λαμβάνων ἐν ταῖς θοίναις.

θοινητικὸς, v. θοινατικός.

Θορικὸς, Thoricus, promontorium, et δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, inquit Steph. Byz. v. ibi Berkel. De scriptura nominis v. interpp. Thucyd. 8, 95. Meurs. de pagis, et reliquu. Att. c. 5. p. 21. Πο. 4, 43. ἔστι ἐν τῇ πρὸς ἄρκτον τεῖχος ἐν Θορικῷ. E. 1, 2, 1. Ἀθηναῖοι Θορικὸν ἐτείχισαν.

θορυβεῖν, ¶ 1) tumultuari. Π. 4, 5, 4. vinolenti ἐθορύβουν. K. 3, 7. canes θρασεῖαι — τὰς σοφὰς — ἀνείργουσι θορυβοῦσαι, cum tumultu, voce et cursu turbato. Eleganter de canibus dici, notauit Hermogenes de form. orat. p. 238. ¶ 2) perturbare. Π. 5, 3, 20. milites θορυβουμένους in itinere. Potest vel medie intelligi: tumultuantes, vel passiue: perturbatos. Oppon. εὐτάκτως καὶ σιωπῇ ἰόντας. ¶ 3) terrere, consternare. Poll. 9, 155. ταὐτὸν ἂν εἴη ἐκπλήττειν, θορυβεῖν, ἀπειλεῖν etc. Ιπ. 9, 11. παρὰ κραυγὴν — μὴ προσιέναι τεθορυβημένον. K. 10, 9. Sic Σ. 2, 11. pro ἐφοβοῦντο Aristides habet ἐθορυβοῦντο. ¶ 4) fremitu et clamore indignationem significare. v. Wesseling. ad Diodor. Sic. 1, 72. p. 84. Απολ. 14. ταῦτα ἀκούοντες ἐθορύβουν. §. 15.

θόρυβος, ¶ 1) tumultus fere e clamore ortus, clamor et commotio multorum. Π. 4, 5, 4. τοὺς Μήδους ᾤετο παρεῖναι — ἀκούων θόρυβον πολύν. 7, 1, 5. A. 1, 8, 11. θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος — θόρυβος

ρεῖ[illegible] ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται. 2, 2, 10. 3, 4, 21. ἐὰν τις [illegible] γίγνηται noctu — [θο]ρύβου ὄντος. 4, 2, 13. ἵετο — πολλῷ πλήθει καὶ [θο]ρύβῳ. 4, 4, 12. ἀνακραγόντες ἔθεον — οἱ δὲ [illegible]ντες τὸν θόρυβον. 4, 5, 14. 5, 7, 13. ἠκούομεν θορύβου [illegible], ταῖς ταῖς. E. 2, 1, [illegible] 7, 1. θορύβου ὄντος, np. e clamore multorum diuerſa cupientium. ¶ 2) *murmur cum tumultu.* E. 6, 5, 36. διῆθει κατὰ [illegible] λόγους θόρυβος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. οἱ μὲν γὰρ ἔ[illegible] etc.

θορυβώδης, *vim turbandi i. terrendi habens.* Iπ. 9, 11. μηδὲν θορυβῶδες προσφέρειν. Cf. Poll. 8, 154

Θούριος, *Thuriis oriundus,* magnae Graeciae oppido. v. Steph. Byz. A. 5, 1, 2. v. Ἀντιλέων. E. 1, 5, 11. δυοῖν τριήροιν Θουρίαιν. Quidam vertunt *[illegible] ac. uarias.*

Θούριος A. 5, 1, 2. in nonnullis eſt pro Θέριος.

Θρᾷκες, *Thraces.* 1) *Europaei.* ſupra Cherſoneſum et Helleſpontum, A. 1, 1, 9. bello petuntur a Lacedaemoniis duce Clearcho. cf. 1, 3, 4. 2, 6, 2. Sed A. 1, 2, 9. Thraces peltaſtae ſunt in Clearchi copiis apud Cyrum. 6, 1, 3. ſaltant cum armis. Cf. Poll. 4, 100. Aπ. 3, 9, 2. non gerunt ἀσπίδας et δόρατα, ſed πέλτας et ἀκόντια. E. 3, 2, 7. τὴν Χεῤῥόνησον — φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν Θρᾳκῶν. (male al. Περσῶν.) §. 8. A. 7, 3, 10 — 17. eorum mores et 7, 4, 2. veſtitus. Ipſi varie deſcribuntur: A. 7, 2, 1. εἰς κώμας τῶν Θρᾳκῶν τὰς κατὰ Βυζάντιον. 7, 4, 7. οἱ ὀρεινοί, §. 5. οἱ ἐκ τοῦ ὄρους Θρᾷκες. 7, 5, 7. τῶν Μελινοφάγων καλουμένων Θρᾳκῶν. 7, 6, 22. τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Θρᾷκας. it. 7, 8, 14. regem habent Seuthen ¶ 2) *Aſiatici*, qui iidem Θρᾷκες Βιθυνοὶ vocantur. v. Arrian. peripl. P. E. p. 126. Morus ad E. 1, 3, 2. ſupra Βιθυνοὶ et mox Θρᾴκη. Π. 6, 2, 5. μεμισθωμένους ab Aſſyriorum rege Θρᾳκῶν μαχαιροφόρους. A. 6, 3, 1. ſqq. Arcades, qui Thracum agros depraedati erant, vincunt et obſident, ſed a Xenophonte fugantur. cf. Θρᾷξ.

Θρᾴκη, *Thracia.* ¶ 1) *Europaea*, A. 5, 1, 9. ἐν Θρᾴκῃ παρὰ Σεύθῃ. E. 1, 3, 8. 11. 1, 4, 4. 2, 2, 3. 3, 2, 7. 8. 4, 8, 26. τὰς ὑπὸ τῇ Θρᾴκῃ πόλεις Ἑλλη-

Ἑλληνίδας. ¶ 2) *Asiatica*. A. 6, 2, 11. εἰς Κάλπης λιμένα κατὰ μέσον πως τῆς Θρᾴκης — τὰ ὅρια τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ἡρακλεώτιδος. 6, 4, . ἐν τῇ Θρᾴκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ — ἐν μέσῳ ἄλλη μὲν πόλις μηδεμία οὔτε φιλία οὔτε Ἑλληνίς, ἀλλ' ἢ Θρᾷκες ἢ Βιθυνοί. All. ἄλλ' ἢ Θρᾷκες Βιθ. cf. Βιθυνίς, et Θρᾷκες.

Θρᾴκιον, *Thracium*, locus Byzantii. A. 7, 1, 15. in ipſa vrbe eſt χωρίον — τὸ Θρᾴκιον καλούμενον, ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν. E. 1, 4, 13. Byzantii ἀνοίξαντες τὰς πύλας τὰς ἐπὶ τὸ Θρᾴκιον καλουμένας, h. e. portas, quae in vrbem venientibus ducunt ad Θρᾴκιον in vrbe ſitum. De hac porta v. Petr. Gyllius in Conſtantinop. topographia 1, 20. et 2, 2.

Θρᾴκιος, *Thracius*. A. 7, 1, 8. ἐκ τῶν Θρᾳκίων κωμῶν. 7, 2, 13. κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον — πρῶτινον. §. 20. εἴ τις σοί ἐστι θυγάτηρ, ὠνήσομαι Θρᾳκίῳ νόμῳ. v. Hutch. 7, 4, 15.

Θρανίψαι, *Thranipſae*. A. 7, 2, 18. populi regni Seuthae, in Thracia Europaea. All. ibi legunt Τρανίξαι, all. Τρανίψαι. v. Holſten. ad Steph. Byz. in v. Λαδεψοί.

Θρᾷξ, *rex Thracum*. Π. 1, 1, 4. εἰ τοῦ ἑαυτοῦ ἔθνους ἄρχων διαγένοιτο -- ὁ Θρᾷξ Θρᾳκῶν. Sed ſimpliciter *Thrax* intelligitur Πο. 4, 14.

θρασέως, *confidenter, audacter*. Π. 3, 3, 20. οἱ Ἀσσύριοι -- ἐξῄεσαν θρασέως. A. 4, 3, 23. οἱ Καρδοῦχοι ἐπέκειντο θρασέως. Λ. 14, . τοῦτο μὰ Δία οὐκ ἂν ἔτι θρασέως εἴποιμι. Σ. 4, 58. E. 6, 2, 27. οὕτω θρασέως μήτε καταβραθυμῶν -- φαίνεσθαι. Sed probabilis videtur coniectura in Biblioth. crit. P. V. p. 103. propoſita, legendum eſſe οὕτως ἐθάρσει, ὡς μήτε etc. Cf. Schneider.

θράσος, ¶ 1) *audacia, animus imperterritus*. K. 12, 5. τῇ αὐτῶν εὐεξίᾳ καὶ θράσει. O. 7, 25. ¶ 2) *temeritas*. Ammon: θράσος, ἡ ἄλογος ὁρμή. Phauorin: θάρσος, ἡ εὐτολμία· θράσος δὲ, ἡ ἀλόγιστος αὐθάδεια. Euſtath. ad Odyſſ. ξ, p. 1762, 82. θάρσος, θερμότης ἔμφρων, ἐναντία τῷ θράσει. Schol. Apollon. 2, 77. θράσος, τὸ μετὰ ἰταμότητος. Π. 1, 4, 3. οὐ θράσος, ἀλλ' ἁπλότης. K. 13, 15. τοῖς μὲν μετὰ σωφροσύνης, τοῖς δὲ μετ' αἰσχροῦ θράσεος.

Θρασύβουλος, *Thraſybulus*. ¶ 1) ὁ Στειριεὺς τὸν δῆμον

... 2. 4, 8, 25. A Cornelio Nepote Thrasyb 1, 1. vocatur Lyci filius E. 1, 1, 8. 1, 4, 4. 1, 5. 6. cum aliis praeest classi. 1, 6, 25. 1, 7, 8. trierarchus. cum Theramene mittitur ad naufragos tollendos. cf. §. 10. p. 54. et 59. E. 2, 3, 18. p. 98. viuit in exilio. 2, 4. Thebis reuersus munit Phylen et Piraeeum, contra triginta tyrannos bellum gerit. §. 10. est oratio eius ad suos, §. 29. ad ciues. 3, 5, 9. Thebanis legatis populiscitum praelegit. 4, 8, 26 — 31. aliae res ab eo gestae, eiusque mors. ¶ 2) ὁ Κολυττεὺς τὸν δῆμον, E. 5, 1, 23. dux classis Atheniensium. De hoc quoque v. Markland. l. l. et infra Κολλυτεύς.

Θρασυδαῖος, *Thrasydaeus*, Eleensis. ...

hos decem praetores vocat τὺς ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἐρασινίδην ἐννέα στρατηγὺς, quia Thrasyli auctoritas inprimis magna erat, vel quia opera eius praecipua fuerat in hac caussa, vel quia cum Erasinide consilium de naufragis tollendis dederat. Ab aliis scriptoribus vocantur illi praetores οἱ μετὰ Θρασύλλου δέκα: v. Valckenar. ad l. l.

θρασύνειν, v. θαῤῥύνειν.

θρασύνεσθαι, *audacem esse*. E. 2, 4, 2. θρασυνόμενοί τινες τῶν νέων. Leuncl. *audaculi*.

θρασὺς, ¶ 1) *audax*, *alacer*. E. 2, 3, 16. ἐδόκουν αὐτοῖς θρασύτατοι εἶναι. 3, 2, 17. πολὺ θρασύτεροι ἦσαν. 4, 5, 16. θρασύτεροι et μαλακώτεροι opponuntur. K. 3, 7. θρασεῖαι eleganter dicuntur canes. v. Hermogen. de form. orat. 2, p. 238. ¶ 2) *ferox*, *insolens*. Απ. 1, 2, 59. ἐὰν θρασεῖς ὦσι. ¶ 3) *laetus*, *securus*, *nil timens*. A. 5, 8, 8. νῦν θαῤῥῶ μᾶλλον ἢ τότε, καὶ θρασύτερός εἰμι — οἶνον πλείω πίνω, ἀλλ' ὅμως ὐδένα παίω. ¶ 4) In var. lect. confunduntur ἐραστῶν et θρασέων. v. ἐραστὴς nr. 1.

θρασύτερον, *audacius*, *animosius*. E. 4, 5, 16. πολὺ ἤδη θρασύτερον ἐπέκειντο. 6, 5, 27.

θρασύτης, *temeritas*. Π. 1, 4, 9. θρασύτητα in venando.

Θρασωνίδας, *Thrasonidas*. E. 7, 4, 15. Elide inter duces factionis popularis.

θραύειν, *atterere*. Hesych.: θραύει· συντρίβει. K. 6, 1. δέρματα μαλακὰ πλατέα, ἵνα μὴ θραύῃ τὰς τρίχας τῶν κυνῶν.

Θραῦστον f. Θραῦστος, *Thraustus*. E. 7, 4, 14. Elidis vrbs, quam Arcades occupant. v. Mor.

θρέμμα, *omne animal quod alitur*. O. 20, 23. πᾶν κτῆμα καὶ θρέμμα. Sic Αγ. 9, 6. videntur intelligi *equi iugales* f. *ad currus alendi*. Sed Portus hic vertit *alendi ratio*.

θρεπτέον, ¶ 1) *alere et educare oportet*. Λ. 9, 5. τὰς προσηκύσας κόρας οἴκοι θρεπτέον. ¶ 2) *viuendum est*. c. ἀπὸ, Ιπρ. 8, 8. ἢ ἐργαστέον, ἢ ἀπὸ τῶν εἰργασμένων θρεπτέον.

θρῆνος, *lamentatio*, *lessus*. Etymol. M. in h. v. ἐπικήδιον παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἔτι τῦ σώματος προκειμένου, λέγεται, ὁ δὲ θρῆνος ὑ περιγραφόμενος τῷ χρόνῳ. Eustath. ad Odyss.

συν αυταῖς· ὁ δὲ ἐπικήδειος ἔπαινός ἐστι τῦ τελευτήσαντος μετά τινος μετρίου σχετλιασμῦ etc. Multa alia habet Ammonius in v. ἐπικήδιος. Αγ. 10, 3. dicit Xenophon, ſe non ſcribere θρῆνον, ſed ἐγκώμιον Ageſilai, et cauſam addit.

Θριάσι, *in Thria.* Steph. Byz. Θρία, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. — Θριᾶθεν, Θριᾶζε, καὶ Θριᾶσιν. E. 5, 4, 21. Sphodrias Piraeeum occupaturus ἦγεν ἐκ τῶν Θεσπιῶν. Θριάσι δὲ αὐτῷ ἡμέρα ἐπεγένετο.

Θρίξ, *capillus.* K. 4, 6. canes ἐὰν ἔχωσι λεπτὴν καὶ πυκνὴν καὶ μαλακὴν τὴν τρίχα. §. 8. 5, 10. In his tribus locis ſemper ſingularis eſt pro plurali. Dicitur de re minima, Σ. 6, 2. μεταξὺ τῦ ὑμᾶς λέγειν, ὐδ' ἂν τρίχα, μὴ ὅτι λόγον ἂν τις ...

θρυπτικὸς, *delicatus, mollitiei deditus.* Π. 8, 8, 8. θρυπτικώτεροι. Απ. 1, 2, 5. ὁ θρυπτικὸς, ὐδ' ἀλαζονικὸς ἦν, ὔτ' ἀμπεχόνῃ — ὔτε τῇ ἄλλῃ διαίτῃ.

θρύψις, *mollities, deliciae.* Π. 8, 8, 8.

Θυαμία, *Thyamia*, oppidum agri Phliasii, Ε. 7, 2, 1. munitur a Sicyoniis. 7, 4, 1. a Phliasiis. 7, 4, 11. hi illud reddunt. 7, 2, 20. sqq. Phliasii eripiunt Sicyoniis.

Θύβαρρα, *Thybarrha.* Π. 6, 2, 5. προϊέναι — εἰς Θύβαρρα. Berkelius eandem vrbem esse putat, quam describit Steph. Byz: Θύμβραρα· πόλις Ἀσίας τῷ Πακτώλῳ συνεχὴς, ὡς Ξενοφῶν. τὸ ἐθνικὸν Θυμβαρεὺς ἔδει. Ξενοφῶν δὲ Θυμβραρχῖος φησί. In loco Xenoph. cod. Guelf. habet Θυμβρία, Marg. Steph. Θύμβαρρα, vel Θυμβραΐα, vel Θυμβραΐαν, vel Θυμβραΐδα, Marg. Leuncl. Θύμβριον. Berkelius praefert Θύμβραρα. Gronouius minus corruptum esse ait Π. 7, 1, 21. ὁ Κῦρος ἐστρατοπεδεύσατο ἐν Θυριβάροις, vbi margg. Θυμβράροις. Quam lectionem vtroque in loco elegit Zeun. Nota est Frereti de proelio ad Thymbraiam inter Cyrum et Croesum commisso disputatio, quae etiam Germanice versa extat in Massenbachii militär. Monatschrift, Vol. II. Berol. 1787. 8. mens. Jun. nr. II. Cf. Fabric. biblioth. Graec. Vol. III. p. 23. ed. III. Harles.

θυγάτηρ, *filia.* Π. 8, 4, 8. ἣν τὴν θυγατέρα μου γυναῖκα λαμβάνῃς. Saepe sine pronomine: Π. 3. 3, 3. ταῖς θυγατράσι tuis. 4, 6, 2. p. 256. δώσοντος τὴν θυγατέρα suam τῷ ἐμῷ παιδί. 5, 1, 5. ὐδὲ πατὴρ θυγατρὸς suae. 5, 2, 3. τὴν θυγατέρα suam ἐξαγαγὼν — τὴν δὲ θυγατέρα ταύτην meam. §. 4. μὴ τὴν θυγατέρα suam λέγοι. §. 5. θυγατέρα tuam — τῇ θυγατρὶ tuae 8, 4, 7. τῶν δέ τῳ τὴν θυγατέρα tuam δῦναι. §. 9. ἥν τις ἐκδῦναι βύληται θυγατέρα suam. (Cf. A. 4, 1, 17.) §. 11. σοὶ δώσω ἄνδρα τῇ θυγατρὶ tuae. 8, 5, 9. τὴν θυγατέρα suam. Sed Π. 8, 5, 10. ὁ σὸς πατὴρ ἔγημε τὴν τῦ ἐμῦ πατρὸς θυγατέρα, *sororem meam germanam.* Ε. 3, 1, 11. θυγατρὸς ἀνὴρ αὐτῆς ὤν, *eius gener.* cf. ἀγαπητὸς, μνηστὴρ, γαμβρὸς et ἔχειν.

θύειν, ¶ 1) *sacrificare, hostias mactare.* Π. 8, 3, 14. πᾶσιν ἐδίδου βῦς, ὅ-

πως ἂν θύσαντες ἑστιῷντο. 8, 5, 11. ἱερεῖα ἄγων, ὡς πᾶσι Πέρσαις ἱκανὰ θύειν τε καὶ ἑστιᾶσθαι. 8, 7, 1. ἔθυε Διῒ — ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὡς Πέρσαι θύουσιν. A. 5, 7, 18. E. 2, 4, 28. 3, 1, 18. 3, 2, 16. 19. Ιπρ. 1, 1. c. acc. Π. 7, 2, 7. πάμπολλα (np ἱερεῖα) θύων. 8, 5, 12 p. 529. θύειν τὰ ἱερὰ ὑπὲρ ὑμῶν. 8, 7, 1. ἔθυε τὰ νομιζόμενα ἱερά. A. 6, 1. 2. θύσαντες τῶν αἰχμαλώτων βοῶν. Cod. Eton. βȣ̃ς. Sed in illa lectione intelligi debet τινάς. Aγ. 11, 2. Aθ. 2, 9. θύουσιν δημοσίᾳ ἱερεῖα πολλά. Aπ. 1, 3, 3. θυσίας θύων μικρὰς ἀπὸ μικρῶν — ἀπὸ πολλῶν καὶ μεγάλων πολλὰ καὶ μεγάλα θυόντων. O. 2, 5. Sed Aθ. 2, 9. θυσίας, καὶ ἱερὰ, καὶ ἑορτὰς, καὶ τεμένη — ἐχ οἷόν τέ ἐστιν ἑκάστῳ θύειν, hos accuſatiuos facile patet non a verbo θύειν pendere. Imo omiſſa putanda eſt praepoſitio κατὰ, vt ſit, *quod attinet ad ſacrificia* etc. quemadmodum etiam Leuncl. vertit. c. acc. pro ἐπὶ et dat. v. Herald. aduerſarr. 1, 5. vbi agit de formula θύειν διαβατήρια, pro qua E. 6, 4, 19. dicitur θύεσθαι ἐπὶ τῇ διαβάσει.

Sic ἐπεξόδια, εὐαγγέλια, Λύκαια, σωτήρια θύειν, quae vid. ſuis locis. Ariſtides p. 679. ed. Ven. πάνυ δὲ τȣ̃το καινοπρεπὲς καὶ ἰδία τις σύνταξις, τὰ Λύκαια ἔθυσεν. τῷ γὰρ ὀνόματι τῆς ἑορτῆς ȣ̈τω κέχρηται, ὡς αὐτῷ τῷ θυομένῳ, εἰπὼν τὸ γινόμενον κατὰ τȣ̃ ἐν ᾧ γίνεται, καὶ δι' ὃ γίνεται.. θύειν μὲν γὰρ ἐν Λυκαίοις σύνηθες εἰπεῖν. θύειν δὲ τὰ Λύκαια, τῆς καινοπρεπείας. c. ὑπὲρ. Π. 8, 5, 12. p. 529. θύειν τὰ ἱερὰ ὑπὲρ ὑμῶν. E. 3. 3, 4. Aπ. 2, 2, 13. τὰ ἱερὰ εὐσεβῶς θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως, τȣ́του θύοντος. c. πρὸ, Λ. 15, 2. θύειν βασιλέα πρὸ τῆς πόλεως τὰ δημόσια ἅπαντα. Leuncl. malit ὑπὲρ τῆς π. quod etiam eſt in marg. Leuncl. Sed Aem. Portus defendit πρὸ, quia ſaepe pro ὑπὲρ ponitur. Zeun. praefert lectionem edd. vett. πρὸς τῆς π. Cf. καλεῖν et τιμᾶν. ¶ 2) *hoſtias mactare vt de rei futurae euentu exta conſulantur, exta conſulere.* Ammonius: θύουσι μὲν οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι. Sed non conſtanter hoc discrimen obſeruari, praeter alios docent hi loci:

A. 7,

A. 7, 2, 8. θῦσαί τι βούλοιτο. καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο. E. 3, 1, 19. θύσω τῇ Ἀθηνᾷ. §. 20. ἔθυε τῇ Ἀθηνᾷ. ἐπεὶ δὲ ἐτέθυτο — §. 21. ἐμὲ τεθυκότα. 3, 4, 3. θῦσαι ἐν Αὐλίδι, ἔνθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων — ἐθύετο. §. 4. de eadem re: θύοι — θύειν. 3, 5, 5. 7, 1, 24. θῦσαι ἐν Αὐλίδι — ἔνθαπερ Ἀγαμέμνων θύσας. Inprimis perſpicuum eſt, ſic eſſe intelligendum, in his locis: Π. 3, 3, 10. ἔθυσε Διὶ — ἐπεὶ δὲ ἐκαλλιέρησε. A. 5, 4, 11. 6, 4, 11. ἔθυε. §. 15. v. θύεσθαι. 7, 1, 25. οὐκ ἐκαλλιέρει — τῇ δ' ὑστεραίᾳ — θύσων — μὴ θύειν. 7, 8, 2. θύων τῷ Ἀπόλλωνι — ἰδὼν τὰ ἱερὰ — εἰ ἤδη ποτὲ θύσειεν. Λ. 13, 2. θύει — Διὶ ἀγήτορι — ἢν δὲ ἐνταῦθα καλλιερήσῃ — αὖ θύεται Διί. E. 3, 3, 4. c. πότερα, A. 7, 6, 32. ἔθυε τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, πότερα οἱ λῷον — ἀπιέναι. ¶ 3) τὰ θυόμενα, carnes. Λ. 15, 3. γέρα ἀπὸ τῶν θυομένων. Sic E. 4, 2, 7. πολλοῖς διέπεμπε τῶν τεθυμένων. Sed E. 4, 5, 1. τὰ τεθυμένα ſunt ipſa *ſacrificia*, vt 3, 5, 5. τὰ τεθυμένα ἱερά, np. iam accenſa in ara.

θύεσθαι, ¶ 1) *ſacrificare*, vel *ſacrificari iubere*, ita *vt exta inſpiciantur*, et de felici rei ſuscipiendae ſucceſſu. Thomas Mag: θύεται οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ σφάττεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ θύει. v. θύειν n. 2. Π. 3, 2, 2. ὁ Κῦρος ἐθύετο. ἐπεὶ δὲ καλὰ ἦν τὰ ἱερὰ αὐτῷ. 6, 3, 1. A. 2, 1, 7. 4, 3, 7. 6, 4, 9. 10. 7, 8, 3. Λ. 13, 3. E. 3, 1, 14. 4, 1, 10. 4, 4, 5. 4, 7, 7. A. 3, 1, 7. θυσάμενος ἐξέπλει. 4, 6, 16. θυσάμενος ἦγε. E. 3, 2, 9. θυσάμενος ἐτείχιζε. Sic ſaepius participium ſequente verbo actionem indicante, vt E. 4, 5, 10. 4, 6, 6. et 4, 7, 5. Similiter E. 3, 2, 13. αὐτὸς ἐθύετο. στράτευμα ἡσυχίαν εἶχε. Simpliciter legitur Π. 6, 3, 10. ἕως ἂν ἐγὼ θύωμαι. 6, 4, 1. ὁ Κῦρος ἐθύετο, vbi demum §. 5. ſequitur ὡς δ' ἐκεκαλλιερήκει. c. dat. A. 5, 6, 8. μάντις — θυόμενος Κύρῳ, *Cyri nomine*. 7, 8, 2. εἰώθειν ἐγὼ ὑμῖν θύεσθαι, *pro vobis*. c. εἰ, A. 6, 1, 21. ἐθυόμην εἰ βέλτιον εἴη. 7, 2, 8. ἐθύετο, εἰ προεῖεν αὐτὸν οἱ θεοί. c. περὶ, A. 6, 4, 12. θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. c. περὶ et εἰ, A. 5, 6, 15. ἐθυόμην περὶ αὐτοῦ τούτου εἰ ἄμεινον εἴη. c. ἐπὶ et dat. Π. 2, 4, 13.

ἐθύετο ἐπὶ τῇ πορείᾳ. 6, 2, 11. extr. θύσομαι ἐπὶ τῇ ὁρμῇ, *de felici successu longi itineris contra hostes futuri.* A. 3, 5, 12. ἐπὶ τούτοις ἐθύσαντο, ὅπως — τὴν πορείαν ποιοῖντο. Vertunt *post haec*, quod Hutchinsono non placet. Recte. 5, 6, 8. 12. 6, 4, 11. θυομένων ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. §. 13. 6, 6, 19. E. 3, 4, 15. cf. ἄφοδος, ἔξοδος, πορεία. c. inf. omisso ἐπὶ, A. 2, 2, 2. θυομένῳ ἰέναι, i. e. ἐπὶ τῷ ἰέναι. c. ἐπὶ et acc. A. 7, 8, 12. θυσάμενος ὁ Ξενοφῶν, ἐξάγει — ὁ δ' ἀκούσας ὅτι πάλιν ἐπ' αὐτὸν τεθυμένος εἴη Ξενοφῶν, h. e. interprete Hutchinsono, περὶ τοῦ ἰέναι ἐπ' αὐτόν. Passiu. τεθυμένος est pro medio, vt E. 5, 1, 15. c. ὑπὲρ, A. 5, 6, 14. θύεσθαι ὑπὲρ τῆς μονῆς. §. 15. θύομαι ὁπόσα δύναμαι καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. cf. γίγνεσθαι nr. 2. d. et εἶναι nr. 11. ¶ 2) A. 6, 4, 14. est ἐθύετο, sed §. 15. θύειν. vbi tamen cod. Eton. θύεσθαι. Mox βοῦς ἐθύοντο. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. πυνθάνεσθαι. v. ibi nr. 1.

θύλακος, *saccus.* A. 6, 4, 16. v. ἀσκός.

θῦμα, *sacrificium, victima.* Moeris p. 204. ἱερεῖον, Ἀττικῶς· θῦμα, Ἑλληνικῶς. Hesych: θύματα· σφάγια, ἱερεῖα, ἀπαρχαί, ὁλοκαυτώματα. Π. 8, 3, 5. βοῦς ἤγοντο θῦμα — θύματα τῷ ἡλίῳ. A. 6, 4, 14. τὰ θύματα ἐπελελοίπει. 7, 8, 11.

Θύμβαῤῥα, Θυμβραΐα, Θυμβραῒς, Θύμβραρα, Θυμβραραῖος, Θυμβρία, v. in v. Θύβαῤῥα.

Θύμβριον, *Thymbrium*, vrbs magna inter Caystri campum et Tyriaeum. A. 1, 2, 11. Cyrus venit εἰς Θύμβριον. Marg. Leuncl. Θυμβραΐον. Haud dubie fuit in Pisidia. v. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 70.

θυμοειδὴς, *animosus, ferox.* De equis est proprium epitheton, quod Pollux saepe iis tribuit, v. c. 1, 194. 210. 214. Cf. Aeschin. diall. 1, 10. Hesych: θυμοειδής· ὀργίλος. Cf. θυμώδης. Ιπ. 4, 1, 3. ἵππων τοὺς εὐφυεστάτους, θυμοειδεῖς τε καὶ σφοδροὺς ὄντας. Σ. 2, 10. θυμοειδεῖς ἵππους. Oppon. εὐπειθεστάτους. Ιπ. 1, 8. 9, 1. θυμοειδεστέρῳ ἵππῳ τοῦ καιροῦ χρῆσθαι. Oppon. βλάξ, vt §. 12. §. 2. Cf. θυμὸς nr. 2. §. 4. 5. 6. 7. vbi est i. q. ὀργίλος. §. 8. φιλονεικότατοι καὶ

καὶ θυμοειδέστατοι τῶν ἵππων. §. 9. 10, 17.

Θυμὸς, ¶ 1) *animus, fortitudo*. Π. 4, 2, 12. p. 216. ἴωμεν ῥώμῃ καὶ θυμῷ ἐπὶ τὰς πολεμίους. Αγ. 6, 2. θυμῷ μάχεσθαι, *intrepide, confidenter, animoso et alacri impetu*. v. Klotz. ad Tyrtaeum p. 56. ¶ 2) *animus ad iram propensus, iracundia*. Hesych: θυμός· — ὀργή. Ιπ. 9, 2. ἐστὶ θυμὸς ἵππῳ, ὅπερ ὀργὴ ἀνθρώπῳ. Apro tamen K. 10, 15 vtrumque tribuitur, et θυμὸς ibi vertitur *furor*. ¶ 3) *animus insigniter laetus, laeti animi alacritas*. K. 4, 4. canis lepore inuento significat rem venatori ἀπὸ τῆ θυμῆ. Pollux 5, 61. pro eo habet τῇ χαρᾷ τῆς ψυχῆς. ¶ 4) *libet*. Hesych: θυμός· — προαίρεσις, — ἐπιθυμία. Π. 3, 1, 20. ἀπελαύνετε ὅπου ὑμῖν θυμὸς, np. ἐστί. ¶ 5) Nomen cani imponendum, K. 7, 5.

Θυμοῦσθαι, *cum indignatione irasci*. Π. 5, 5, 5. p. 327. θυμῆσθαι καὶ φοβεῖσθαι. Antea erat ὀργίζεσθαι. it. c. dat. A. 2, 5, 2. p. 111. Αἰγυπτίοις ὑμᾶς τεθυμωμένους, *infensos*. De equo, Ιπ. 1, 10.

Θυμοχάρης, *Thymochares*. E. 1, 1, 1. praefectus classis Atheniensium, victus a Lacedaemoniis. cf. Thucyd. 8, 95.

Θυμώδης, *animosus, ferox, acer, iracundus*. Est epitheton equorum. v. Poll. 1, 214. A. 4, 5, 24. ἵπποι μείονες τῶν Περσικῶν, θυμωδέστεροι δὲ πολλῷ. Duo codd. θυμοειδέστεροι.

Θυνοὶ, vel, vt Strabo scribit, Θύνοι, *Thyni*, populi Thraciae, ciues regni paterni Seuthae, reliquis acriores, A. 7, 2, 12. Θυνοὶ (all. Βιθυνοὶ), πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι. §. 18. 7, 4, 1. ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίον. §. 10. 14. 17.

Θύρα, ¶ 1) *ianua*. Thomas: πύλαι, ἐπὶ τείχους· θύραι, ἐπὶ οἰκίας. Sed haec differentia non semper obseruatur. Nam saltem A. 5, 2, 12. 13. vbis πύλαι vocantur θύρετρα. cf. πύλη nr. 1. vbi θυρῶν et πυλῶν in libris confundi ostendimus. Proprie legitur Π. 2, 3, 9. ἐπὶ τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐγένοντο. Marg. Steph. ταῖς θύραις. 8, 2, 4. Αγ. 8, 7. E. 3, 1, 25. ὡς εὗρεν ἐπὶ ταῖς θύραις. §. 24. mentio erat οἰκήσεως. 5, 1, 13.

ἡ θύρα

ἡ θύρα ἡ ἐμὴ ἀνέῳκτο καὶ πρόσθεν — εἰσιέναι τῷ δεομένῳ. Quod elegans eſt de libertate adeundi. O. 9, 5. Σ. 1, 11. Cf. κόπτειν, 1. 5. ¶ 2) oſtium in curru, apertura. Ammonius: θύρα, τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐκ τῶν σανίδων· θύραι, τὸ ἄνοιγμα αὐτὸ καὶ τὸ χάλασμα. Poll. 10, 24. habet χάσμα τῆς θύρας. Π. 6, 4, 4. κατὰ τὰς θύρας τοῦ ἁρματείου δίφρου ἀνέβαινεν. ¶ 3) θύραι βασιλέως, regia, aula, atrium regiae, quo ſenſu hodie dicitur Porta Ottomanica. v. Leuncl. ad Π, 1, 3, 2. Steph. in notis p. 69. 40. Raphel. ad Eſther. 2, 19. Hutchinſ. diſſ. II. Cyropaediae praemiſſa p. 76. Dicitur vel addito nomine βασιλέως, aut nomine regis proprio, vel iisdem omiſſis. Dicuntur item a) ad regiam, h. e. ad regem, vel, ſi rex in caſtris eſt, ad praetorium venire, qui ſunt aliquid petituri, vel deliberaturi, vel honoris cauſa viſuri et ſalutaturi, Π. 2, 4, 3. ἀφίκοντο ἐπὶ τὰς Κυαξάρους θύρας. Paulo poſt vocatur βασίλειον. 8, 4, 12. ὁ Κῦρος ξυμπρέπεμψεν αὐτὰς ἐπὶ θύρας ſuas. A, 2, 1, 6. ἐπὶ τὰς θύρας βασιλέως ἰόντας veniam petituros. v. Caſaub. ad Diog. Laert. 2, 69. qui ſaepe dici ait de illis, quibus gratia et ope regis opus erat. A 7, 3, 7. Sic ad praetorium, Π. 3, 3, 8. πρωῒ παρεῖναι ἐπὶ τὰς Κυαξάρους θύρας. § 9. 4, 5, 5. ἐπὶ θύρας οὐδεὶς ἦκε. 5, 5, 13. 6, 1, 1. A. 1, 2, 11. 2, 5, 7. it. Π. 2, 4, 3. vbi paulo poſt vocatur βασίλειον. b) Porro adeſſe portae regis dicuntur homines aulici, illuſtres, principes, qui perpetuo circa eum verſantur, vt ſemper praeſto ſint, bey Hofe ſeyn, faire la cour. Π. 1, 3, 2. ὅσων ἑώρακα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπὶ θύραις, fortaſſis etiam ad fores cubiculorum. Male all. ἐπὶ θήραις, Cod. Guelf. melius ἐν ταῖς θύρ. 8, 1, 2. τὰς ἐντίμους ἀεὶ παρεῖναι ἐπὶ θύρας, καὶ παρέχειν αὐτὰς χρῆσθαι — ἐφοίτων ἐπὶ τὰς θύρας Κύρου οἱ ἔντιμοι σὺν τοῖς ἵπποις καὶ ταῖς αἰχμαῖς. §. 6. μὴ παρεῖεν ἐπὶ τὰς θύρας. Mox eſt; παρὰ ἄρχοντι εἶναι. § 11. ἐποίησεν ἐπὶ ταῖς θύραις πολλὴν εὐταξίαν — ἐπὶ θύραις διῆγον. 8, 3, 1. πάρεστε ἐπὶ τὰς θύρας κοσμηθέντες — πρὶν ἥλιον ἀνατέλλειν. §. 18. θύρας τὰς

τὰς Κύρου θεραπεύειν, *officiose frequentare.* 8, 8, 7. παῖδας παιδεύεσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις. A. 1, 9, 2. πάντες οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐν ταῖς βασιλέως θύραις παιδεύονται, *in ipsius aulae aedibus.* Sed marg. Steph. et 2 Codd. habent ἐπὶ τ. β. θ. Sic E. 1, 6, 6. 7. dicitur de imperatore Lacedaemoniorum, qui saepe ventitare ad Cyrum debet, eique aulici instar adulari, quo accipiat promissam pecuniam. Tribuitur etiam satrapis, Π. 8, 6, 5. ἀναγκάζειν τούτους ἐπὶ θύρας ἰέναι καὶ — παρέχειν ἑαυτοὺς τῷ σατράπῃ χρῆσθαι. — παιδεύειν δὲ καὶ τοὺς παῖδας ἐπὶ θύρας, ὥσπερ παρ' αὐτῷ. ἐξάγειν — τὸν σατράπην τοὺς ἀπὸ θυρῶν. it. magistratibus, Π. 8, 1, 2. θεραπεύουσι τὰς τῶν ἀρχόντων θύρας. 8, 6, 7. πᾶσαι αἱ τῶν ἀρχόντων θύραι ὁμοίως vt Cyri θεραπεύονται. ¶ 4) A. 6, 5, 14. ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμὲν, *prope Graeciam.* v. Hutch. p. 494. et, quem laudat, Bos in animaduu. ad scriptt. Graecos c. 9. Sic A. 2, 4, 2. Graeci gloriantur, se vicisse copias regis ἐπὶ ταῖς θύραις αὐτοῦ, *non procul a regia.* 3, 1, 2. ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν, *non procul a rege eiusque exercitu.*

θυραυλεῖν, *foris agere, sub dio degere.* Hesych: θυραυλοῦσι· πρὸ θυρῶν διατρίβουσι. Timaeus lex. Platon: θυραυλεῖν· ἔξω τῶν θυρῶν αὐλίζεσθαι ἢ ἀναστρέφεσθαι. Suid: θυραυλεῖν· πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν. O. 7, 30. γυναικὶ κάλλιον ἔνδον μένειν, ἢ θυραυλεῖν.

θύρετρον, *porta.* cf. θύρα. A. 5, 2, 18. πολὺς ἦν ὠθισμὸς ἀμφὶ τὰ θύρετρα.

Θυρεὺς, v. Θυριεύς.

Θυριαῖον, v. Τυριαῖον.

Θυρίβαῤῥα, v. Θύβαῤῥα.

Θυριεὺς, *Thyrii ciuis.* E. 6, 2, 25. διέβαινεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν — Θυριεῦσι δὲ μάλα καὶ ἀνδράσιν ἀλκίμοις καὶ χωρίον καρτερὸν ἔχουσιν, ἐπολέμει. Ita emendarunt viri docti pro Θυρεῦσι. Nam Steph. Byz. in v. Θυρέα dicit, Θύριον esse Acarnaniae oppidum, et hinc fieri Θυριεύς.

θυροῦν, *foribus munire.* Απ. 1, 4, 6. βλεφάροις αὐτὴν (τὴν ὄψιν) θυρῶσαι.

θυρωρὸς, *ianitor.* Suid: θυρωρός· ὁ φύλαξ τῆς θύρας. Π. 7, 5, 23. ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν θυρωρῶν, qui

ex

ex eunuchis sumebantur. 8, 8, 10. E. 7, 1, 26.

θυσία, *sacrificium*. Π. 3, 3, 18. εἶναι — ἐπεὶ δὲ τέλος εἶχεν ἡ θυσία. 6, 2, 3. εἴποτε θυσίαν ποιοῖτο, *sacrum faceret*, καὶ ἑορτὴν ἄγοι. A. 4, 8, 18. τὴν θυσίαν, ἣν εὔξαντο, παρεσκευάζοντο. §. 19. ἡ θυσία ἐγένετο. 5, 3, 10. θυσίαν ἐπ . . τῷ θεῷ, *sacrificium constituebat, parabat*. Hutch. et alii male: *sacrum faciebat*. 6, 4, 11. πα . . ναι ἐπὶ τὴν θυσίαν. Sic A 13, 4. πάρεισι περὶ τὴν θυσίαν. Aθ. 2, 9. v. θύειν nr. 1. E. 2, 4, 13. 3, 3. 5. ἡγέστης τῆς θυσίας. cf. ἡγεῖν. 4, 1, 10. καλλιερησάμενος κατέλυσε τὴν θυσίαν. 4, 5, 1. οἱ Ἀργεῖοι ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, qui praeessent ludis Isthmicis. §. 2. τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν. Aπ. 1, 1, 3. χρῶνται θυσίαις, *exta consulunt*. Σ. 8, 9.

θυσσανωτός, *fimbriatus*. Pollux 7, 64. θύσσανοι δὲ, οἱ λεγόμενοι κροσσοὶ — ὅθεν καὶ τὰ θυσσανωτὰ παρὰ Ξενοφῶντι. Sed locum non inuenimus.

θωπεία, *blandimentum*. cf. θωπεύειν et Suid. Iπ. 3, 12. equi ὑπέρθυμοι πολλῆς θωπείας τε καὶ πραγματείας δεόμενοι.

θωπεύειν, *blandiri* vel verbis vel demulcendo Iπ. 10, 13. K. 6, 21.

θωρακίζειν, *lorica armare*. c. duplici acc. Π. 6, 1, 17. τὰς ἡνιόχους ἐθωράκισε πάντα πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν. Passiu. A. 2, 5, 9. συνηκολούθουν καὶ ἄλλοι Περσῶν τεθωρακισμένοι. 3, 4, 21. θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. 7, 3, 21. Etiam equi armabantur ferro a Persis, *serie laminarum graues* ideo dicti a Curtio 3, 11, 15. cf. 4, 9, 3. et Suid. in v. θώραξ. Π. 8, 8, 11. Κῦρος — θωρακίσας αὐτοὺς καὶ ἵππους. 6, 1, 26. Κῦρον σπουδάζοντα — περὶ τοὺς τεθωρακισμένους ἵππους τε καὶ ἱππέας. Tales equi, armatos equites vehentes, vocabantur *cataphracti*. v. Athenae. 5, p. 194. F. Arrian. tact. p. 53. ed. Schesser.

θωρακίζεσθαι, *loricam sibi induere*. A. 2, 2, 7. Ἀριαῖος ἐθωρακίζετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. ἐν ᾧ δὲ ὡπλίζοντο.

θωρακοποιός, *loricarum faber*. Aπ. 3, 10, 9.

θωρακοφόρος, *loricatus*. Π. 5, 3, 16. p. 298. πρῶτον μὲν ἄγε τοὺς θωρακοφόρους — τοὺς θωρακοφόρους κελεύω ἡγεῖσθαι, ὅτι τοῦτο βαρυτα-

ῤύτατόν ἐστι τῦ στρατεύματος. §. 19. 6, 3, 11. 7, 1, 6.

θώραξ, *lorica*. Π. 4, 3, 3. p. 229. θώρακας ἐρύματα τῶν σωμάτων. 6, 1, 26. Πάνθεια ἡ γυνὴ — χρυσῦν αὐτῷ θώρακα ἐποιήσατο. Aπ. 3, 10, 9. θώρακες εὖ εἰργασμένοι. §. 10. ſqq. v. c. §. 14. ἐπιχρύσους θώρακας. Iπ. 12, 1. χρῆναι τὸν θώρακα πρὸς τὸ σῶμα πεποιῆσθαι, i. e. ἁρμόττοντα. cf. ἁρμόζειν nr. 1. §. 2 — 7. agitur de loricae equitis partibus et ſtructura. cf. κράνος, λινῦς, χαλκῦς. Alius enim equiti θώραξ erat, alius pediti. Plutarchus in Philopoem. c. 6. p. 359. πεζὸς ἐν ἱππικῷ θώρακι καὶ σκευῇ βαρυτέρᾳ. De peditibus: Π. 1, 2, 13. τέλειοι habent θώρακα περὶ τοῖς στέρνοις. 2, 1, 2. p. 89. θώραξ περὶ τὰ στέρνα. §. 6. p. 93. De equitibus (Cf. Suid.): Π. 4, 5, 19. τὰς θώρακας ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχεῖσθαι. 7, 1, 1. A. 1, 8, 18. vbi eſt regis. 3, 3, 12. 3, 4, 29. θώρακα ἔχων τὸν ἱππικὸν, ὥστε ἐπιέζετο. E. 7, 2, 21.

Θώραξ, *Thorax*. ¶ 1) ὁ Βοιώτιος, A. 5, 6, 9. 11. cum aliis a Sinopenſibus naues petit, ne in Ponto maneant. §. 13. ſemper imperii aemulus, Xenophonti etiam contradicit. ¶ 2) Λακεδαιμόνιος, E. 2, 1, 12. 17. eſt inter duces Lacedaemoniorum.

I.

Ἴακχος, *Jacchus, Bacchus*. Σ. 8, 40. θεῶν τῶν ἀπ' Ἐρεχθέως, οἳ καὶ ἐπὶ τὸν βάρβαρον in India σὺν Ἰάκχῳ ἐστράτευσαν. Cf. Gramm. hiſt. deor. p. 105. ſq. v. et Διόνυσος.

ἰᾶσθαι, *mederi, ſanare*. Π. 8, 2, 12. ὁπότε τις ἰάσαιτό τινα. A. 1, 8, 18. ἰᾶσθαι τὸ τραῦμα. K. 1, 6. νοσῦντας ἰᾶσθαι. Sed Aπ. 3, 1, 4. ὁ μαθὼν ἰᾶσθαι, *qui artem medendi didicit*.

Ἰάσων, *Jaſon*, tyrannus Pherarum in Theſſalia. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 11, 9. Peculiarem iſtius Jaſonis biographiam dedit A. G. Meiſsnerus in Diario, quod inſcribitur *Apollo*, Januar. 1794. Cf. eiusdem Epaminondas T. I. Pragae 1798. 8. p. 170. ſqq. E. 6, 1, 4 — 7. Polydamas Lacedaemone eius potentiam commemorat, et Lacedaemonios, ſed fruſtra, contra eum ſolicitat.

citat. Jaſon creatur ταγὸς Theſſaliae. 6, 4, 20 — 32. eſt ſocius Thebanorum contra Lacedaemonios, alitute inter vtrosque pacem conciliat, bellum cum Phocaeenſibus gerit, et poſt alia facta tandem a ſeptem iuuenibus interficitur.

'Ιασωνία ἀκτὴ, *Jaſonium littus*, quod etiam promontorium vocatur, erat inter Cotyora et Sinopen. A 6, 2, 1. τὴν 'Ιασωνίαν ἀκτὴν, ἔνθα ἡ 'Αργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι. v. Hutch. ad h. l. et diſſ. II. p. 21.

'Ιάται, v. 'Ιός.

ἰατρεία, *medicina* quatenus exercetur. v. Phrynich p. 202. et Thom. Mag. in v. ἱερεία. Απ. 3, 9, 15. ἐν ἰατρείᾳ τοὺς τὰ ἰατρικὰ εὖ πράττοντας.

ἰατρεῖον, *officina medici*. E. 2, 1, 3. ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, ἀπιόντι ἐξ ἰατρείου.

ἰατρεύειν, *artem medicam exercere*. Απ. 3, 1, 4.

ἰατρικὸς, *artis medicae peritus*. Απ. 3, 3, 9. ἰατρικώτατον. Sed ἡ ἰατρικὴ, O. 1, 1. eſt *ars medica*. Plene dicitur Π. 1, 6, 12. p. 66. et Απ. 4, 2, 5. τὴν ἰατρικὴν τέχνην. Poſteriore loco eſt etiam ἰατρικὸν ἔργον, *munus medici*. τὰ ἰατρικὰ, *res medicae*, v. ἰατρεία.

ἰατρὸς, *medicus*. Π. 5, 3, 17. ἰατρὸς οἶδε τῶν ὀργάνων καὶ τῶν φαρμάκων οἷς χρῆται πάντων τὰ ὀνόματα. 8, 2, 12. τοὺς ἰατροὺς τοὺς ἀρίστους συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν — τοῖς ἰατροῖς χάριν ᾔδει. 8, 3, 16. ἰατρῶν δέονται aegroti. Απ. 1, 2, 51. τοὺς κάμνοντας — ὠφελοῦσιν — οἱ ἰατροί. 2, 4, 3. τοῖς οἰκέταις aegrotantibus ἰατροὺς εἰσάγοντας. 2, 10, 2. ἐάν τις σοι κάμνῃ τῶν οἰκετῶν — παρακαλεῖς ἰατρούς. O. 13, 2. 15, 9. In exercitu, Π. 1, 6, 12. extr. οἱ στρατηγοὶ ἰατροὺς ἐξάγουσι. §. 13. ἰατροὶ — ἰῶνται τούτους. Λ. 13. 7. Medicinae pars vetuſtiſſima et potiſſima olim fuit Chirurgice. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 3, 7. Hinc Π. 3, 2, 6. τοὺς τετρωμένους, ἰατροὺς καλέσας, θεραπεύειν ἐκέλευσεν. Sic fere 5. 4, 9. it. A. 1, 8, 18. et 3, 4, 18. 5, 8, 8. ἰατροὶ τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ. E. 5, 4, 58. Συρακούσιός τις ἰατρὸς σχάζει τὴν φλέβα. Απ. 1, 2, 54.

'Ιβηρες, *Hiſpani*. E. 7, 1, 9. ſunt in auxiliis Lacedaemoniis a Dionyſio miſſis.

Ἰδαῖος γραφεὺς, Agesilao ab epistolis, E. 4, 1, 18. vbi tamen fortassis e Plutarcho legendum sit Ἀδαῖος.

ἰδεῖν, v. εἴδειν.

Ἴδη, *Ida*, mons Troiae. A. 7, 8, 4. ἐπορεύοντο διὰ τῆς Τροίας, καὶ ὑπερβάντες τὴν Ἴδην. E. 1, 1, 17. ὕλην ἐκ τῆς Ἴδης κομίζεσθαι.

ἰδίᾳ, ¶ 1) *per se, priuatim*. Oppon. δημοσίᾳ. Ιερ. 11, 9. θαυμαστὸς ὐκ ἰδίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ παρὰ πᾶσιν. Paulo ante erat ὑπὸ ἰδιωτῶν. it. κοινῇ, Απ. 2, 6, 38. 4, 4, 1. Sic Π. 5, 5, 6. ἔπεμπες πρός τε τὸ Περσῶν κοινὸν — καὶ πρὸς ἐμὲ ἰδίᾳ. 6, 2, 11. p. 372. ταῦτα ἰδίᾳ χρήσιμα ἑκάστῳ, καὶ ὑπὲρ τῦ κοινῦ. E. 1, 3, 8. τόν τε κοινὸν ὅρκον, καὶ ἰδίᾳ καὶ ἀλλήλοις πίστεις ἐποιήσαντο. 1, 7, 10. p. 54. τὴν αἰτίαν κοινὴν ἔχουσιν, ἐκείνων ἰδίᾳ ἁμαρτόντων. Oppon. δῆμος, Αθ. 2, 18. κωμῳδεῖν τὸν δῆμον ὐκ ἐῶσιν — ἰδίᾳ δὲ κελεύουσιν, *singulos*. it. πόλις, E. 2, 1, 9. ὡς εἶχε φιλίας πρός τε τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πόλιν καὶ πρὸς Λύσανδρον ἰδίᾳ. Απ. 1, 2, 63. ὐδὲ ἰδίᾳ ὐδένα ἀγαθῶν ἀπεστέρησεν, *priuatum*. Sic O. 11, 22. Praeterea varie legitur: Π. 8, 1, 1. p. 462. ἐπειδὰν ἄρξωνται ἰδίᾳ ἕκαστος περὶ τῆς αὐτῦ σωτηρίας βουλεύεσθαι. A. 5, 6, 14. δεινὸν ἰδίᾳ Ξενοφῶντα πείθειν, *non e reliquorum praetorum consilio*. Αγ. 5, 7. εἰς ὐδεμίαν οἰκίαν ἰδίᾳ — κατήγετο, ἀεὶ δὲ ἐν ἱερῷ — ἢ ἐν φανερῷ. Hic ἰδίᾳ est *in loco priuato*. 8, 3. ἰδίᾳ πρὸς αὐτὸν ὐδὲν δέοι ἐπιστολὰς πέμπειν. Bach: *de rebus priuatis*. 11, 9. δόξης ὐδεμιᾶς ἤρα ἧς ὐκ ἐξεπονεῖτο ἰδίᾳ, *suo labore*. Edd. vett. τὰ ἴδια, *quae propria essent eius virtutis*, vel *munia*. Hanc lectionem praeferunt viri docti. Λ. 2, 2. oppon. Lycurgi legibus. E. 1, 4, 5. 1, 6, 8. αὐτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ἰδίᾳ, *de suis opibus*. 2, 3, 16. ἰδίᾳ πρὸς τὰς βουλευτὰς — διέβαλλον, *priuato consilio*. Ιερ. 10, 8. τρέφουσι ciues καὶ ἰδίᾳ — φύλακας, scil. non modo tyranni. Απ. 4, 4, 17. ¶ 2) *in suum vsum*. Αθ. 2, 10. γυμνάσια — τοῖς πλουσίοις ἐστὶν ἰδίᾳ ἐνίοις (all. ἴδια ἐνίοις)· ὁ δὲ δῆμος αὐτὸς αὑτῷ οἰκοδομεῖται ἰδίᾳ παλαίστρας. E. 2, 3, 6. ¶ 3) *seorsum*. Suid: ἰδίᾳ· χωρίς. A. 6, 6, 15. εἴ τις — ἰδίᾳ λήϊζοιτο, δημόσια εἶναι. 7, 6, 8. Σεύθης ἰδίᾳ ἐκεῖνον πεπλῦ-

πεπλήτικεν, *excluso exercitu*. E. 1, 1, 21. ἰδίᾳ πρὸς Ἑρμοκράτην προσομιλοῦντες, *cum Hermocrate solo*. Απ. 3, 7, 4. οὐ ταυτόν ἐστιν — ἰδίᾳ τε διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ πλήθει ἀγωνίζεσθαι. In ſqq. eſt μόνος et κατὰ μόνας.

ἴδιος. ¶ 1) *proprius, ſuus.* Heſych: ἴδιον· οἰκεῖον. Π. 1, 1, 1. ἐν ἰδίοις οἴκοις. 2, 4. 8. p. 130. ἴδια χρήματα — ἀνήλωκα, *pecunias meas paternas ſ. haereditate acceptas.* Αθ. 2, 8. οἱ Ἕλληνες ἰδίᾳ μᾶλλον φωνῇ καὶ διαίτῃ χρῶνται, Ἀθηναῖοι δὲ κεκραμένῃ. E. 2, 1, 9. τοὺς φόρους — οἱ αὐτῷ ἴδιοι ἦσαν. 2, 4, 20. Παυσανίας φθονήσας Λυσάνδρῳ, εἰ — ἰδίας ποιήσαιτο τὰς Ἀθήνας, *ſuam facturus, i. e. deuinctam ſibi habiturus eſſet ciuitatem Athenienſium.* O. 7, 41. ἄλλαι ἴδιαι ἐπιμέλειαι, *ad te ſ. ad tuum officium pertinentes.* 9, 19. τῶν κτημάτων ὅσα ἴδια ὄντα εὐφραίνει. 21, 9. ἐν τοῖς ἰδίοις ἔργοις, *in rebus domeſticis adminiſtrandis.* ¶ 2) *priuatus*, i. q. ἰδιωτικός. v. Timae. lex Platon. Heſych. et Suid. Π. 1, 2, 14. δικάζονται τά τε κοινὰ πάντα καὶ τὰ ἴδια. Ιερ. 11, 1. Απ. 3, 5, 16. Πο. 4, 21. ἀργύριον δημόσιον — ὁμοίου τοῦ ἰδίου ὄντος αὐτῷ. E. 1, 2, 3. διεσκεδασμένοι κατὰ τὰς ἰδίας λείας. Schneider: *vt pro ſe quisque praedas ageret.* Ιερ. 10, 5. ἀσφάλειαν — παρέχειν τοῖς σοῖς ἰδίοις (ἐργάταις), ὁμοίως δὲ τοῖς ἀνὰ χώραν. Leuncl. *priuatim tuis.* Cf. nr. 4 Απ. 3, 7, 5. μᾶλλον ἐν τοῖς ὄχλοις, ἢ ἐν ταῖς ἰδίαις ὁμιλίαις. ¶ 3) τὰ ἴδια, *facultates, pecunia, res familiaris.* E. 1, 5, 2. τοῖς ἰδίοις χρήσεσθαι, ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ ἔδωκεν. Ιερ. 10, 5. τῶν ἰδίων ἐπιμελεῖσθαι. 11, 4. 12. πρὸ τῶν σῶν ἰδίων, ὥσπερ τῶν (intell. ἑαυτῶν) ἰδίων μαχομένους. Απ. 3, 4, 12. ἡ τῶν ἰδίων ἐπιμέλεια πλήθει μόνον διαφέρει τῆς τῶν κοινῶν. etc. ¶ 4) τὸ ἴδιον, *commoda priuata.* Π. 5, 4, 6. οὔτε εὖ πεπονθὼς ὑπ' ἐμοῦ εἴς γε τὸ ἴδιον, ἀλλ' ὅτι τοὺς φίλους σοι ἔδοξά τι ὀνῆσαι. A. 1, 3, 3. 7, 7, 23. Ιερ. 11, 1. oppon. τὰ εἰς τὴν πόλιν ἀναλούμενα, et τὰ εἰς τὸ ἴδιον ἀνδρὶ τυράννῳ. ¶ 5) *certus, verus, perpetuus.* Σ. 8, 13. ἀνάγκη ἰδία. Poſſis etiam vertere *peculiaris.*

ἰδιότης, *proprietas, vis.* A. 2, 3, 9. ἐθαύμαζον τὴν ἰδιο-

ἰδιότητα τῆς ἡδονῆς· ἦν δὲ σφοδρά.

Ἰδιωτεία, *vita priuata.* Ιερ. 8, 1. τὸ ἄρχειν πλεονεκτεῖ τῆς ἰδιωτείας. Steph. explicat per concretum.

Ἰδιωτεύειν, *hominem priuatum esse, vitam priuatam agere.* Ιερ. 8, 5. μᾶλλον ὅταν ἄρχῃ ἢ ὅταν ἰδιωτεύῃ. ¶ 2) *nullo in alias gentes imperio clarum, ignobilem, obscurum esse.* Π. 8, 7, 3. p. 542. τὴν πατρίδα πρόσθεν ἰδιωτεύουσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ νῦν προτετιμημένην καταλείπω. Hutch. diss. I. p. 42. intelligit *Medis subiectam et tributariam.*

Ἰδιώτης. ¶ 1) *homo priuatus.* Π. 1, 6, 19. p. 83. ηὔξησαν καὶ ἰδιώτας καὶ πόλεις. 8, 6, 11. πᾶν ἔθνος — πᾶσα πόλις — πᾶς ἰδιώτης. Α. 7, 7, 17. ἐκ βασιλέως ἰδιώτην φανῆναι. Αγ. 1, 2. 9, 7. 11, 6. τῶν μὲν ἰδιωτῶν — τῶν δὲ ἀρχόντων. Λ. 10, 4. Πο. 4, 14. τῆς πόλεως θαυμάσαι — πολλὰς πλουτιζομένους ἰδιώτας. §. 17. ὥσπερ οἱ ἰδιῶται — οὕτω καὶ ἡ πόλις. §. 18. μᾶλλον τὸ δημόσιον ἢ οἱ ἰδιῶται. §. 19. 32. Ε. 1, 7, 4. ἔπειθον τὸν δῆμον, ἐβούλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι. 2, 4, 26. ἔπεμπον καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἄστει ἰδιώτας, *qui priuatim pacem petebant,* — ἔπεμπον καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄστεος. 3, 4, 7. ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἰδιώτης ἐφαίνετο, ὁ δὲ Λύσανδρος βασιλεύς. §. 27. 6, 1, 4. p. 363. 6, 5, 38. p. 428. Ιερ. 1, 2 οἶδά σε καὶ ἰδιώτην γεγενημένον, καὶ νῦν τύραννον ὄντα. Sic saepius in hoc libello. Απ. 2, 6, 18. Ο. 1, 15. 21, 6. ὥσπερ ἰδιώταις — οὕτω καὶ ὅλῳ τῷ στρατεύματι. Σ. 4, 35. Κ. 12, 11. 13, 11. τὰς τῶν ἰδιωτῶν οὐσίας — καὶ τὰς τῆς πόλεως, εἰς τὰς κοινὰς σωτηρίας ἀνωφελέστεροί εἰσι τῶν ἰδιωτῶν. Posterius Leuncl. vertit *quam homines imperiti.* Imo *qui reip. vtilitatem non curant.* Eleganter Ε. 3, 1, 11. αἰσχρὸν γυναῖκα ἄρχειν, αὐτὸν δὲ ἰδιώτην εἶναι, i. e. ἄρχεσθαι. ¶ 2) *miles gregarius.* Hesych: ἰδιώτας· ὁπλίτας. cf. Abresch. in Obs. misc. T. X. p. 9. Π. 1, 6, 19. p. 73. ἄρχοντός τε ἀνδρὸς καὶ ἰδιώτου. 2, 1, 9. 10. 8, 3, 11. 8, 4, 13. οἱ ἐξάδαρχοι τοῖς ὑφ᾽ ἑαυτοῖς ἰδιώταις. Α. 1, 3, 11. οὔτε στρατηγοῦ, οὔτε ἰδιώτου. 3, 2, 21. 5, 7, 16. Αγ. 5, 2. Ο. 20, 6. Ιπρ. 2, 6. ¶ 3) *pauper, plebeius, vilis, contemtus.* Απ. 3, 12, 1. ἰδιώτης εἰμί. Videtur Epige-

Epigenes ambiguam Socratis orationem de vestitu viliori accepisse. v. Schneider. ¶ 4) *rudis, imperitus.* Hesych: ἰδιώτας· ἀπείρους. Suid: ἰδιώτης· ἀγράμματος, ἀμαθής. cf. Etymol. M. in h. v. et Wetsten. ad 1 Corinth. 14, 16. A. 6, 1, 21. οἱ θεοὶ ὅτως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὡς καὶ ἰδιώτην ἂν γνῶναι, *extispicinae imperitus.* Ιερ. 4, 6. ἀθληταὶ ὅταν ἰδιωτῶν γένωνται κρείττονες. Απ. 3, 7, 7. vbi, vt Ιπρ. 8, 1. opponuntur ἀσκηταί. Ιπ. 2, 5. 12, 15. K. 13, 4. ἐγὼ δὲ ἰδιώτης μέν εἰμι, οἶδα δὲ etc. Oppon. sophistis iactatoribus. Raphelius opportune confert locum 2 Corinth. 11, 6. c. ὡς et inf. Π. 1, 5, 7. p. 54. ἰδιώτας ὡς πρὸς ὑμᾶς ἀγωνίζεσθαι. c. κατὰ, ibid. ἰδιῶται κατὰ τὰς πόνους — ἰδιῶται κατὰ τὸν ὕπνον, *qui labores et vigilias ferre non possunt.* c. gen. O. 3, 9. ἰδιώτης τὅτου τῆ ἔργου. Ιπρ. 8, 1. ¶ 5) Confunditur c. ἰδιωτικός. v. ibi.

ἰδιωτικὸς, ¶ 1) *priuatus, in priuatum cadens.* Λ. 15, 8. αἱ τιμαὶ βασιλεῖ δέδονται ὅδέν τι πολὺ διαφέρουσαι τῶν ἰδιωτικῶν. Junt. ἰδιωτῶν. Ιερ. 1, 2. ὁ ἰδιωτικὸς βίος. Oppon. ὁ τυραννικός. §. 3. 7. 4, 7. χαλεπώτερα — τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιθυμημάτων. Sic A. 6, 1, 15. cum exercitus Xenophontem creare imperatorem vellet, αἰετὸν ἀνεμιμνήσκετο — ὥσπερ ὁ μάντις ἔλεγεν, ὅτι μέγας οἰωνὸς εἴη, καὶ ὅκ ἰδιωτικὸς, quippe qui imperium portenderet. ¶ 2) Ιερ. 4, 8. ἰδιωτικῶν in margg. legitur pro ἰδιωτῶν.

ἰδιωτικῶς, *more plebis, tenuiter, negligenter.* Απ. 3, 12, 1. ἰδιωτικῶς τὸ σῶμα ἔχεις, ita vt consequatur καχεξία. Paulo ante est κακῶς ἔχοντα. Refertur maxime ad vestitum. Ita Ernest. Sed melius explicari videtur: *corpore imbecilli et aegro et parum robusto es.* Ambigua tamen haec Socratis verba esse, patet ex Epigenis responso. v. ἰδιώτης nr. 3.

ἱδροῦν, *sudare.* Π. 8, 1, 13. ὅτε — πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον ᾑρεῖτο. O. 4, 24. 21, 3. Sic ἱδρῶντι τῷ ἵππῳ, Π. 1, 4, 28. A. 1, 8, 1. E. 4, 5, 7.

ἱδρύειν, *collocare.* Π. 8, 4, 5. εἰς τιμιωτέραν ἐμῆ ἕδραν ἱδρυνθῆναι. Απ. 1, 2, 58. ex Homero: ἄλλους ἵδρυε, *sedere iube.*

ἱδρὼς, *sudor.* Π. 2, 1, 14. ἐπὶ θήραν ἐξάγων, ἱδρῶ-

τα

τα αὐτοῖς παρεῖχεν — παιδιὰς αἳ ἱδρῶτα ἔμελλον παρέχειν. Moeris p. 202. ἱδρῶ, Ἀττικῶς· ἱδρῶτα, Ἑλληνικῶς. Π. 2, 4, 5. ἱδρῶτι καὶ σπουδῇ κεκοσμημένος. 8, 8, 5. διὰ πόνων καὶ ἱδρῶτος τὰ σώματα στερεῦσθαι. Απ. 1, 4, 6. ὁ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἱδρώς. 2, 1, 28. γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἱδρῶτι. Vnus cod. ἱδρῶσι. Sed contra vſum loquendi Xenophonteum. O. 10, 8. Ιπρ. 8, 6. De equo, Ιπ. 11, 7. ἢν — μέχρι πολλοῦ ἱδρῶτος ἐλαύνηται.

ἱεῖν ſ. ἱέναι, ¶ 1) *mittere, iaculari.* Heſych: ἱέντας· ἀκοντίζοντας. Suid: ἵησιν· ἀφίησιν, πέμπει. Π. 8, 3, 1.. ἵησι τῇ βώλῳ, καὶ Φεραύλα τυγχάνει. A. 1, 5, 12. quem locum Suidas laudauit: Κλέαρχον ἵησι τῇ ἀξίνῃ. Hutch: *ſecuri iacta petit.* 3, 4, 9. ſine caſu: ἀμελέτων τοξεύειν ἄνω ἱέντες μακράν. Hinc fortaſſis Αγ. 1, 25. quia ἀκοντισταὶ et τοξόται antea commemorati ſunt, nata eſt lectio Junt. ἱέντας pro ἰόντας, quae lectio placet Schneidero ad E. 3, 4, 16. Et ſaepius confunduntur haec verba. v. ἰέναι nr. 13. c. et ἵεσθαι. ¶ 2) *demittere.* A. 4, 5, 14. ἵεσαν ἑαυτοὺς κατὰ τῆς χιόνος εἰς τὴν νάπην. ¶ 3) *emittere.* K. 13, 16. φωνὴν εὐεπῆ ἱᾶσιν. ¶ 4) *iactare, mouere.* Σ. 2, 22. ſaltaturus ἵει ἅμα πάντα τὰ σκέλη, καὶ χεῖρας, καὶ κεφαλήν.

ἰέναι, εἶμι, ¶ 1) *ire.* Variationis cauſa permutatur c. ἔρχεσθαι, Π. 5, 5, 6. δεόμενος πειρᾶσθαί με ἐλθεῖν ἡγούμενον, εἴ τινες Περσῶν ἴοιεν, np. auxilio. E. 7, 4, 7. it. c. ἀπέρχεσθαι. v. nr. 7. De formula κἂν διὰ πυρὸς ἰοίην, Σ. 4. 16. vid. πῦρ. Ἐν ῥυθμῷ ἰέναι v. in ῥυθμός. Tribuitur inanimatis, A. 1, 8, 11. θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος. ¶ 2) *iter facere.* Ιερ. 1, 12. c. acc. loci, v. in ὄρθιος. c. acc. viae, Π. 2, 4, 17. p. 136. ἴθι τὴν ὀρεινὴν, *montem verſus.* c. εἰς, Π. 1, 5, 7. p. 56. ἴτε εἰς Μήδους, *in Mediam.* 4, 5, 12. in. ὁ εἰς Πέρσας ἰών. c. ἐπὶ, E. 7, 1, 7. τὰς πύλας ἐπὶ Φλιοῦντα ἰόντι φερούσας, vbi ἰόντι, fere vt ap. Hebraeos, imperſonaliter poſitum eſt. Hinc A. 6, 2, 11. pro ἐπορεύετο in 2 codd. eſt ᾔει. Κατ' ἐξοχὴν dicitur de iis, qui vt ſatrapae in prouinciam proficiſcuntur, Π. 8, 6, 1. ὅπως εἰδεῖεν, ἐφ' οἷς (*quibus conditionibus*) ἴασιν οἱ ἰόντες, vbi praeſens

pro

pro futuro accipi poteſt. it. §. 4. ¶ 3) *venire.* εἰς ταυτὸν ἰέναι, *colloqui.* v. in αὐτὸς nr. 6. c. Sic c. εἰς, A. 7, 7, 3. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἦτε εἰς τήνδε τὴν χώραν. E. 4, 8, 5. τοὺς μὲν ἰόντας ἁρμοστὰς φίλως ἐδέχοντο, τοὺς δὲ ἀπιόντας μετεπέμποντο. Dicitur de legatis. v. πρέσβυς. it. A. 2, 3, 4. εἰ αὐτοῖς σπένδοιτο ἰοῦσιν καὶ ἀπιοῦσιν. Sic Thucyd. 4, 118. c. ὡς, Π. 1, 4, 26. πάλιν ἰέναι ὡς σὲ, *redire.* 4. 4, 3. ἰὼν ὡς ἡμᾶς εὐνοϊκῶς. Vbi dicitur de victis, qui ſe dedunt victori. 4. 5, 12. p. 247. ¶ 4) Eſt verecundiae. Π. 1, 2, 16 αἰσχρὸν τὸ ἰόντα που φανερὸν γενέσθαι, ἢ τοῦ οὐρῆσαι ἕνεκα, ἢ καὶ ἄλλου τινὸς τοιούτου. Sic ἀπιέναι et ἀποχωρεῖν. cf. Valcken. ad Herodot. 4, 113. ¶ 5) In praeſenti habet ſignificationem futuri, vt compoſita. Thom. Mag. in v. ἰών· τὸ ἰὼν, καὶ ἰέναι, καὶ ἐπὶ τριῶν χρόνων εὕρηται· — τὸ δὲ ἄπειμι, καὶ δίειμι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου καὶ ἐπὶ μέλλοντος. v. Doruill. ad Charit. p. 37. A. 1, 3, 6. ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος — οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε. Hinc Π. 7, 5, 9. νῦν ἐπ' αὐτοὺς ἴωμεν, defendi fortaſſis poſſit lect. marg. εἶμεν, quam Hutchinſono ſecutus videtur Leunclauius, vertens *tendimus.* ¶ 6) Cum alius verbi particip. fut. fere redundat. Π. 1, 6, 8. μὴ ἐθέλειν ἰέναι αὐτοῖς ἀνταγωνιουμένους. 4, 1, 8. extr. 5, 5, 1. 9. A. 4, 6, 13. ἕτοιμός εἰμι — ἰέναι καταληψόμενος τὸ ὄρος. 5, 3, 7. E. 3, 2, 19. ἑκόντες ᾖσαν συστρατευσόμενοι. 7, 5, 3. Aπ. 3, 9, 9. ἐξεῖναι αὐτοῖς ἰέναι πράξοντας. vbi Erneſt. hunc inf. ἰέναι cum particip. explicat per *ſtatim*, vt alias. ¶ 7) Participium explicant, v. c. Π. 5, 4, 10. p. 313. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀριστᾶτε ἰόντες, ὑμεῖς δὲ ἀπελθόντες ἄρχοντα ἕλεσθε. Λ. 14, 6. οἱ Ἕλληνες ἰόντες εἰς Λακεδαίμονα ἐδέοντο αὐτῶν ἡγεῖσθαι. Aπ. 4, 3, 13. οἱ θεοὶ — οὐδὲν εἰς τὸ ἐμφανὲς ἰόντες διδόασιν. O. 13, 2. In horum tamen nonnullis poteſt redundare. Per *ſtatim* vero explicat Doruill. ad Char. p. 297. locum E. 4, 4, 5. οἱ φίλοι αὐτοὺς ἔπειθον, καὶ μητέρες ἰοῦσαι, καὶ ἀδελφοί. Sed hic videtur ſimpliciter eſſe *ire*, vel *venire*. Interdum ὁ ἰὼν eſt fere i. q. ἄγγελος, Π. 3, 2, 15. νομίζων τοὺς ἰόντας τῶν Ἀρμενίων τοιαῦτα λέξειν. 5, 4, 1. πέμπει τινὰ, καὶ κελεύει τὸν ἰόντα — λέγειν τῷ Ἀσσυρίῳ. ¶ 8)

¶8) Imperat. ἴϑι. Thom. Mag. f. l. τὸ δὲ ἴϑι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν ἐπὶ πχρωχημένου, ἀντὶ τοῦ ἐλϑέ. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ ἔρχου. a) De vere abituro, Π. 4, 1, 10. λαβὼν δὴ ἴϑι ὅντινα ἐϑέλῃς. 4, 5, 1. ἴτε καὶ ἡμῖν πέμπετε. §. 8. ἴϑι μὲν οὖν — ἐλϑὼν ταῦτα λέγε. 5, 3, 8. 11. E. 3, 3, 9. 4, 1, 5. ἴτ', ἔφη, ὑμεῖς, καὶ διδάσκετε. cf. n. 2. b) De remanentibus: *age, porro*. Vbi fere additur δή. Eft inprimis formula transitionis, maxime in dialogis. Π. 5, 3, 3. ἴτε δὴ — δότε αὐτῷ. vbi Cod. Guelf. ἄγε δή. A. 7, 2, 15. ἴϑι νῦν, ἀφήγησαι τούτῳ. 7, 7, 16. ἴϑι δὴ ἀναμνήσϑητι. Ιεp. 8, 3. vbi Zeun. bene *porro, tum*, fed Fr. Portus vertit *perge*. Απ. 1, 6, 4. ἴϑι οὖν ἐπισκεψώμεϑα. 3, 3, 3. 3, 4, 7. ἴϑι δὴ ἐξετάσωμεν. 4, 2, 31. O. 12, 17. ἴϑι — καὶ τόδε μοι δήλωσον. 19, 3. 4. Sic Π. 3, 1, 19. pro ἴϑι δεῖξόν μοι, margg. habent ἴϑι δὴ λέξόν μοι. ¶9) Imperat. Atticus plur. eft ἰόντων. v. Pierfon. ad Moer. in v. ἀγόντων. Π. 2, 3, 9. δύο εἰς ἕνα ἰόντων. all. ἰέναι. A. 1, 4, 8. ἀλλὰ ἰόντων ἄν. All. ἴτωσαν, omiffo ἄν, quod etiam Steph. delendum putabat. Sed Hutch. formam Atticam recte defendit. ¶ 10) Indicat confilium vel conatum: *aggredi, fuscipere*, etc. c. εἰς, Ιπ. 11, 7. equus ἑκὼν εἶσιν εἰς τὸ μετεωρίζειν ἑαυτὸν, *fponte inftituit f. incipit fe attollere*. cf. κίνδυνος. c. ἐπί, Π. 4, 5, 18. ᾔεσαν ἐπὶ τὴν διαίρεσιν, *fie fchritten zur Theilung*. Ιεp. 1, 21. ἥδιον ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρασκευὴν ἰόντας. K. 13, 10. τοὺς ἐπὶ τὰς πλεονεξίας εἰκῇ ἰόντας, *qui feruntur*. Απ. 3, 9, 9. ἀπὸ τῶν βελτιόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἰέναι, *relictis melioribus peiora fuscipere*. — εἰ δέ τις ἴοι. Sed O. 20, 23. πᾶν κτῆμα καὶ ϑρέμμα ἐπὶ τὸ βέλτιον ἰόν, *incrementa capiens*. Antea eft ἐπίδοσιν ἔχον. Cf. ἀπιέναι nr. 7. et εἶναι nr. 30. d. Paulo aliter et magis proprie Π. 5, 3, 18. ἴτω τις ἐφ' ὕδωρ, *afferendae aquae caufa*. Αϑ. 1, 18. ᾔεσαν ἐπὶ δίκας, *petitum ius*. Cf. ὅπλον. it. c. ἐπὶ et dat. Απ. 1, 3, 5. ἐπὶ τούτῳ (np. σίτῳ) οὕτως παρεσκευασμένος ᾔει. Sic c. πρὸς et dat. E. 4, 8, 22. πρὸς ᾧ ᾔει ἔργῳ, τοῦτο ἔπραττεν. ¶11) Eft hoftilitatis. a) *bello petere regionem hoftilem*. c. εἰς, Π. 3, 3, 9. p. 179. et §. 10.

ἰέναι εἰς τὴν πολεμίαν. Sic E. 6, 5, 24. O. 5, 13. 6, 6. c. ἐπὶ, Αγ. 1, 16. ἐπὶ Καρίαν ἰέναι. Cf. E. 3, 4, 12. et 3, 4, 25. Sic de pabulatoribus A. 7, 6, 18. ἰόντες ἐπὶ τὰς κώμας, σῖτον λαμβάνουσι. b) *proficiſci vrbem verſus ad bellum ſ. ad eam oppugnandam.* c. πρὸς et acc. Π. 5, 3, 4. ᾔει πρὸς Βαβυλῶνα. all. ἄγει. E. 3, 1, 17. ᾔει πρὸς τὴν Σαῆψιν. §. 19. ᾔει πρὸς τὰς πύλας. 3, 5, 11. Sed c. ἐπὶ, E. 3, 1, 16. et 18. vbi in margg. eſt ἤγετο pro ᾔει. 4, 8, 28. bis. 7, 1, 25. 7, 4, 26. 7, 5, 4. c) *petere hoſtes bello in hoſtico.* c. ἐπὶ, Π. 1, 5, 7. p. 54. ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. 2, 4, 13. 3, 3, 9. p. 180. bis. 4, 2, 3. 6, 2, 9. A. 1, 3, 1. E. 3, 1, 7. 3, 5, 8. p. 181. §. 9. Sic eſt Π. 1, 5, 3. ἐπὶ ἓν ἕκαστον τῶν ἐθνῶν ἰόντας καταστρέψασθαι. Huc item referri poteſt O. 5, 14. ἐπὶ τοὺς πολεμίους (all. πολέμους) σὺν ἀνθρώποις δεῖ ἰέναι. Niſi malis h. l. d) *proelio aggredi.* Sic eſt c. ἐπὶ, Π. 3, 3, 14. εἴ τις ἐπ᾽ αὐτοὺς ἴοι. Ιπ. 8, 10. it. de pugna gymnica, Απ. 2, 6, 26. Eſt etiam locus elegans K. 13, 12. οἱ ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντες (*circumuenientes*), οἱ δὲ κυνηγέται ἐπὶ τὰ θηρία ἰόντες. Vbi etiam ἔρχεσθαι ita legitur. Hinc fortaſſe ductum eſt illud de Socrate homines conuicturo, Απ. 4, 1, 3. οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ πάντας ᾔει. Poteſt tamen etiam ſimpliciter explicari *conueniebat.* Sed *inuadere hoſtem in proelio* eſt etiam c. πρὸς et acc. A. 2, 6, 6. ἀπροφασίστως ἰέναι πρὸς τοὺς πολεμίους. et c. gen. A. 4, 3, 19. πρὸς τῶν Καρδούχων ἰέναι. c. εἰς, varia conſtructione, vt A. 3, 2, 10. ἰέναι εἰς αὐτούς. Π. 8, 8, 4. εἰς χεῖρας — τοῖς κρείττοσιν ἰέναι. Cf. χεὶρ nr. 1. q. E. 6, 4, 24. τοῖς ἀηττήτοις εἰς μάχην ἰέναι. c. ἐναντίον et dat. E. 4, 4, 10. c. ὁμόσε et dat. Π. 3, 3, 25. Et ſic Σ. 2, 13. de ſaltatrice: ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι. Cf. ἰτέον. e) Sed non hoſtilitatis eſt Π. 6, 4, 5. p. 393. ἴτε ἐπὶ τὰς τάξεις. A. 1, 10, 3. ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήξοντες. c. μετὰ et σὺν eſt i. q. συστρατεύεσθαι, Π. 4, 1, 10. A. 7, 6, 11. Hinc 7, 7, 20. προθυμότερον ἴοιεν ἐπί σε ἢ σύν σοι. ¶ 12) c. διὰ eſt *vti.* vel potius facit periphraſin verbi, quod nomini adiecto cognatum eſt. A. 3, 2, 4. αὐτοῖς διὰ φιλίας ἰέναι — διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι

ἰέναι. v. Hutch. p. 206. ¶ 13) Permutatur a) c. *εἶναι.* Π. 1, 6, 2. v. *εἶναι* nr. 80. b. 3; 3, 22. *τοῖς ἀεὶ ἔξω ἰοῦσι.* all. *οὖσι.* 4, 2, 1. *εἴ τι ὄπισθεν δεινὸν εἴη.* all. *ἴοι.* 5, 2, 1. *ὅστις ἂν πρόσθεν ἴῃ.* Cod. G. *εἴη.* 5, 3, 14. *ὅσῳ σὺ πρόσω δοκεῖς ἰέναι, abiisse.* all. *ἀπεῖναι.* all. *ἀπιέναι.* Muret. volebat *εἶναι.* §. 22. pro *ἴοιεν* in Iunt. est *εἶεν.* 5, 4, 20. p. 322. *ἦν δ' ἄρα καὶ οὕτως ἰόντων.* All. *ἂν οὖν τῷ ὄντι.* 8, 8, 7. *ἰέναι ὅπου — εὐδοκιμοῖεν.* Marg. *εἶναι.* A. 5, 4, 19. *μετ' ἄλλων ἰόντες* edidit Wells. e Leunclau. coniectura. Edd. vett. habent *ἰόντες.* 7, 3, 2. *ἂν πρὸς ἐκεῖνον ἦτε, si vos cum illo coniunxeritis.* Sed Hutch. e cod. Eton. edidit *ἴητε,* quod iam Steph. voluerat. 7, 6, 6. pro *ἴητε* all. habent *ἦτε,* iota non subscripto. Ιπ. 8, 12. *ἕως μὲν ἂν παρὰ τοὺς φίλους τις ᾖ.* Steph. coni. *ἴῃ,* improbante Leunclauio. b) c. *ἀνιέναι.* v. *ἀνιέναι* nr. 1. c) c. *ἱέναι.* v. *ἱέναι* nr. 1. Sic Leonicenus vertit *emittere,* atque adeo legisse videtur *ἱέναι,* K. 7, 7. *μὴ ἀνιέναι εὐθὺς — ἐὰν δὲ προλάβῃ — τὰς σκύλακας ἰέναι.* et §. 9. *οὐδὲν κωλύει ἰέναι.* d) c. *ποιεῖν.* Π. 4, 2, 10. *ὑπαντῶν τὰς δεξιὰς ἀνατείναντας. ἐὰν οὖν οὕτως ἴωσιν.* Margg. *οὕτω ποιῶσι.* e) c. *διιέναι.* Π. 2, 4, 2. *στενοτέραν ἢ ὡς — πάντας ἰέναι.* all. *διιέναι.* f) c. *πορεύεσθαι,* v. supra nr. 2. g) c. *ἄγειν* et *ἄγεσθαι,* v. nr. 8. et 11. b. h) c. *ἐπιέναι.* v. *ἐπιέναι* nr. 1. i) c. *ἀπιέναι.* v. *ἀπιέναι* nr. 7. k) c. *παριέναι.* v. *παριέναι* nr. 1. l) c. *προϊέναι.* v. *πρόσθεν* nr. 2. m) c. *ἔρχεσθαι.* v. *χεὶρ* nr. 1. q. ¶ 14) *ἤϊα* et *ἰτέον* v. suis locis.

Ἱεραμένης, *Hieramenes.* E. 2, 1, 6. Persa.

Ἱέραξ, *Hierax.* E. 5, 1, 3 — 6. nauarchus, Teleutiae successor in Asia.

ἱέρεια, *sacerdos.* Sic enim scribendum esse praecipiunt Thom. Mag. p. 470. et Herodian. p. 200. Sed Moeris p. 191. *ἱέρεια* dicit esse *Ἑλληνικὸν, ἱερεία* paroxytonon *Ἀττικόν.* v. ibi Pierson. E. 6, 4, 7. *αἱ ἱέρειαι* Thebis *λέγοιεν, ὡς νίκην οἱ θεοὶ φαίνοιεν.* Ἀπολ. 12. *ἡ Πυθοῖ ἐν τῷ τρίποδι ἱέρεια.*

ἱερεῖα, ¶ 1) *victimae.* Cf. supra *θῦμα.* Π. 8, 7, 1. *λαβὼν ἱερεῖα ἔθυε.* A. 6, 1, 2. *θύσαντες τῶν αἰχμαλώτων βοῶν καὶ ἄλλα ἱερεῖα.* 6, 4, 18. *βοῦν ὑπὸ ἁμάξης (οὐ γὰρ ἦν ἄλλα ἱερεῖα) σφαγιασάμενος.* 7, 1, 22. 23. 25.

25. 7. 6, 32. Αθ. 2, 9. 2) *animalia quaelibet.* Scil. nullum animal in proprios vſus mactabant, quin eius aliquam partem Deo conſecrarent adolendam. v. Caſaub. ad Athenae. 1, p. 36. Schol. Homer. Il. χ, 159. Odyſſ. λ, 23. et Doruill. ad Charit. p. 662. Phauorin: ἱερεύειν, ἐ μόνον τὸ θύειν, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς σφάζειν. Etymol. M. ἱερεῖον· τὸ πρόβατον. Π. 1, 4. 17. ἱερείων πολλὴν ἀφθονίαν. 2, 2, 1. Κυαξάρης ἔπεμψεν εἰς τὴν τάξιν ἑκάστην ἱερεῖα, καὶ ἐγένετο ἑκάστῳ τρία κρέα. Α. 4, 4. 5. τὰ ἐπιτήδεια — ἱερεῖα, σῖτον, οἴνους etc. 5, 7. 8. 6, 5, 1. πλοῖον — ἄλφιτα ἄγον καὶ ἱερεῖα καὶ οἶνον. All. ἱερά. Sed vtriusque generis animalia, tam ſacrificiis quam eſui deſtinata, intelliguntur Π. 8, 5, 11. ἱερεῖα ἄγων ὡς — θύειν τε καὶ ἑστιᾶσθαι. Αθ. 2, 9. δῆμος εὐωχούμενος καὶ διαλαγχάνων τὰ ἱερεῖα. Cf. ἱερεὺς, et ἱερά.

ἱερεὺς, *ſacerdos.* Α. 6, 1, 14. παραστησάμενος δύο ἱερεῖς (*vates.* All. ἱερεῖα) ἐθύετο. Accuſatiuum iſtum non probauerit Thomas Mag. qui in v. ἑρμηνέας Atticos dicere ait ἱερέας. v. ibi int Λ. 13, 11. Πο. 6, 1 8, 39.

ἱεροπρεπὴς, *augu ſanctitate religion ſacerdotio dignus,* Wetſten. ad Tit. 2 Σ. 8, 40. ἐν τῇ ἑορτῇ πρεπέστατος τῶν προγ μένων.

ἱερὸς, *ſacer, diis c cratus.* De locis, querebus. Suid: ἱερὸ ον, τῷ θεῷ ἀνατεθειμέ 4. 7, 16. τὸ ἱερὸν ὁ Ponto. v. Θήχης. 10. ἐποίησε ναὸν ἀπὸ ρῦ ἀργυρίου, *pecunia nae in donarium nata,* — τῶν θυομέ πὸ τῆς ἱερᾶς νομῆς. ἐξ αὐτῆ τῆ ἱερῆ χωρί 12. ἐν τῷ ἱερῷ τόπ 7, 1, 9. et 7, 3, ἱερῆ ὄρους in Thraci Valeſ. ad Harpocrat ἐφ' ἱερόν. Ε. 7, 4, 33. τὰ ἱερὰ χρήματα vid eſſe pecuniae e temp cadum. Ἄῤῥητα ἱερ ἄῤῥητος. De ἱερᾷ σι λῇ v. συμβουλή. c. Κ. 5, 25. τὰς ἱερὰς τ σων, i. e. νήσους. it. Π. 8, 3, 6. ἅρμα Δ ρόν. Α. 4, 5, 24. — ἱερὸν ἡλίου. 5, 3, 1 6, 5, 27. ἐν τῷ 1 Ἀπόλλωνος ἱερῷ. S ri docti recte iud ἱερῷ eſſe gloſſema.

τὸ ἱερὸν, *templum*. Αγ. 11, 1. ἱερὰ, καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις ἐσέβετο — τὰς ἐξ ἱερῶν κλέπτοντας. §. 2. ὐδὲν ἧττον ὁσίοις ἔργοις, ἢ ἁγνοῖς ἱεροῖς. Leuncl. *sacrificiis puris*. Immo ἁγνὰ ἱερὰ ſunt *templa non ſceleribus polluta*. cf. Cornel. Nep. Ageſ. 4, 7. Αϑ. 2, 9. ἱερα καὶ τεμένη. 3, .ƽ Πο. 4, 19. 5, 9. τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν αὐτόνομον. Ε. 2, 4, 13. 3, 1, 19. 4, 4, 3. 7, 3, 7. p. 476. Ιερ. 4, 5. εἴργξειν ἐκ τῶν ἱερῶν. Ap. Poll. 8, 66. prohibentur templis acculati de caede. c. gen. Ε. 2, 4, 8. ἱερὸν τῆς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος. 4, 1, 20. 6, 5, 27. Ιπρ. 3, 2.

τὰ ἱερὰ, ¶ 1) *victimae*. Π. 8, 3, 14. 8, 7, 1. ἔϑυε τὰ νομιζόμενα ἱερά. Margg. ἱερεῖα. Λ. 15, 5. Αϑ. 2, 9. κτᾶσϑαι ἱερά. Vbi tamen ἱερὰ poſſunt etiam eſſe *templa, fana*, vt paulo ante. Ε. 3, 4, 4. ἐνέτυχον ἱεροῖς τεϑυμένοις. 3, 5, 5. Cf. ϑύειν. ¶ 2) *ſacrificia*. Π. 3, 3, 18. πρὸς τὰ ἱερὰ παρεῖναι. 6, 4, 5. p. 343. ἐλϑόντες πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ προσευξάμενοι. 7, 1, 1. ἔτι ὄσιν ἀμφὶ τὰ ἱερά. Α. 4, 3, 7. ἀπὸ τῶν ἱερῶν, *poſt ſacrificia facta*. cf. τέλος nr. 1. et τελεῖν nr. 2. ¶ 3) *exta*. Π. 1, 6, 2. ἐν ἱεροῖς δῆλον καὶ — σημείοις. 3, 3, 18. οἱ ϑεοὶ — σωτηρίαν προϋπισχνοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς. 6, 4, 5. τὰ ἱερὰ ἡμῖν οἱ ϑεοὶ φαίνουσιν οἷά περ ὅτε τὴν πρόσϑεν νίκην ἔδοσαν. 8, 7, 1. ἐσημήνατέ μοι καὶ ἐν ἱεροῖς, καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις. Α. 5, 2, 8. 6, 2, 9. 7, 8, 2. ἰδὼν τὰ ἱερὰ (all. ἱερεῖα) εἶπεν ὅτι πείϑοιτο. Ε. 4, 4, 5. ϑυομένων τοιαῦτα ἦν ἱερὰ, ὥστε — Ιπρ. 9, 9. cf. ἄλοβος, γίγνεσϑαι nr. 2, d. ἐξαιρεῖν, οἰωνὸς, σημαίνειν, συνϑεᾶσϑαι. Hinc Α. 1, 8, 11, ὅτι ἱερὰ καὶ σφάγια καλὰ εἴη, *ſibi adderere*. Doruill. ad Charit. p. 663. latius patere ait ἱερὰ, quam σφάγια. Nempe ἱερὰ ſunt *laetae coniecturae ex extis*: σφάγια vero, *varia omina ex motibus hoſtiae iam caſurae*. Α. 5, 6, 16. ἀπεκρίνατο τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι — ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό τις δόλος. 6, 4, 6. ἐπεὶ τὰ ἱερὰ ἐγένετο. All. ἱερεῖα. All. ἱερὰ καλά. Sed καλὰ non opus eſt. Simpliciter dictum habet ſenſum eundem. v. Doruill. l. l. Α. 6, 5, 12. τὰ ἱερὰ ἡμῖν καλὰ, οἵ τε οἰωνοὶ αἴσιοι, τά τε σφάγια κάλλιστα. 7, 8, 6. Ε. 3, 3, 4. ἔτι δεινότερα τὰ ἱερὰ

ἀρμενιον ἱεραι καλα. cf. καλὸς nr. 15. Dicuntur etiam τὰ ἱερὰ προχωρεῖν τινι, A. 6. 4, 14. Contra Ιπρ. 6, 6. παρὰ τὰ ἱερὰ, extis non addicentibus. ¶ 4) *vasa templorum, donaria.* E. 1, 7, 10. p. 56. sacrilegus dicitur τὰ ἱερὰ κλέπτειν. ¶ 5) *oracula.* E. 4, 7, 3. πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει, *ad oracula consulenda.* ¶ 6) Saepe in var. lect. permutatur c. ἱερεῖα v. supra et ἱερεῖα.

Ἱεροσομβάτας, v. Ῥαμβάκας.

ἱεροσυλίαι, *sacrilegia.* Ἀπολ. 25.

ἱερόσυλος, *sacrilegus.* E. 1, 7, 10. p. 56. ὅς ἐστιν ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις — ἐάν τις τὰ ἱερὰ κλέπτῃ — μὴ ταφῆναι. Απ. 1, 2, 62. Sic dicuntur etiam Ay. 11, 1. qui supplices ab aris abripiunt.

εἰς, Α. 4, 2, 5. Ἕλληνες ἵεντο εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Σ. 2, 12. τολμηρῶς εἰς τὰ ξίφη ἵεται, *praeceps ruit.* c. κατὰ et gen. Α. 1, 5, 8. ἵεντο κατὰ πρανοῦς γηλόφου, *per collem deorsum ferebantur.* c. κατὰ et acc. Α. 4, 2, 6. ἵεντο ἄνω κατὰ τὴν Φανερὰν ὁδόν. c. πρὸς, Ιπ. 8, 8. πρὸς ὄρθιον ἱεμένου, *enitentis.* Ed. vett. et Zeun. ἱεμένου. cf. ἀποχωρεῖν nr. 5. et Φέρεσθαι nr. 4.

ἵζεσθαι, *collocari, iacere.* Κ. 9, 14. διαλεῖν — ὅσον ἵζεσθαι ἀμφοῖν, *vt poni f. demitti possint in fouea.*

ἴθι, v. ἰέναι nr. 8.

ἱκανὸς, ¶ 1) *sufficiens.* Π. 1, 6, 7. ἱκανὸν — ἀνδρὶ ἔργον, εἴ τις δύναιτο, *er hat genug zu thun.* 4, 5, 1. ἱκανὸς cibus ἀμφοτέροις πεποίηται — ἱκανὰ ἔχομεν παρεσκευασμένα. (§. 2. est ἄφθονα.) §. 14. p. 249. 8, 2, 2. §. 5. ἱκανὸν ἔργον ἑνὶ ἕψειν, ἄλλῳ ὀπτᾶν. Πο. 4, 5. πλεῖον τῶν ἱκανῶν. Ιερ. 1, 19. τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν. 4, 8. Απ. 4, 2, 38. ἐνίοις μὲν πάνυ ὀλίγα ἀρκεῖ — ἐνίοις δὲ πάνυ πολλὰ οὐχ ἱκανά ἐστι. Ο. 17, 6. Ιπ. 2, 1. οἱ τοῖς χρήμασι ἱκανώτατοι, *opulentissimi.* c. inf. Ο. 11, 12. ἐπεὶ ἐσθίειν τὶς τὰ ἱκανὰ ἔχοι. it. 2, 4. c. εἰς, Αγ. 9, 3. εἰς τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι, πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. Ε. 5, 3, 17. εἰς τὰ ἐπιτήδεια ἱκανὸν διδόναι, ὁπόσοι γυμνάζεσθαι ἐθέλοιεν. Fr. Portus intelligit ἀργύριον. Leuncl. mauult διδ. ὅσον εἰς τὰ ἐπιτ. ἱκανόν. Ιερ. 4, 9. Απ. 4, 2, 37. Ο. 2, 4. c. πρὸς, Π. 7, 5, 24. οὐχ ἱκανὴν τὴν Φυλακὴν πρὸς τὸ πλῆθος τῶν δυσμενῶς ἐχόντων. ¶ 2) *satis multus, satis copiosus.* Π. 2, 1, 8. ὑπηρέτας — ἱκανοὺς πάντα πεποιημένα παρασχεῖν. All. malunt ἱκανῶς. 2, 4, 12. 3, 3, 1. Φύλαξιν ἱκανοῖς. 7, 5, 24. Φύλακας — ἱκανοὺς, — Φρουροὺς ἱκανούς. Α. 3, 2, 7. Ε. 3, 4, 15. Ιερ. 7, 12. Ο. 18, 2. ἵνα ἱκανὰ τὰ ἄχυρα μᾶλλον γίγνηται, i. e. ἱκανώτερα, *plures paleae.* c. inf. Π. 8, 5, 11. ἱερεῖα ἄγων, ὡς πᾶσι ἱκανὰ θύειν τε καὶ ἑστιᾶσθαι. Α. 1, 2, 1. 4, 8, 18. ἱκανοὶ βόες ἀποθῦσαι τῷ Διῒ — ἡγεμόσυνα. ¶ 3) *satis magnus, satis capax.* Π. 2, 1, 12. σκηνὰς — ἱκανὰς τῇ τάξει ἑκάστῃ. §. 15. Α. 6, 4, 2. τὸ χωρίον — ἱκανὸν μυρίοις ἀνθρώποις οἰκῆσαι. (All. οἴκησις. Cod. Par. οἰκήσεις.) quae est Attica loquendi ratio. Ε. 4, 4, 13. Σ. 3, 8. Αὐτολύκῳ ἱκανὴ

ἱκανὴ (γῆ) γένοιτο ἐγκονίσασθαι. Sic de spatio, A. 5, [illegible], 2. ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλύθεσαν. intell. διάστημα. it. de satis longo tempore. K. 8. 6. ἔσται ἡ λειπομένη [illegible] ἱκανὴ περιστήσασθαι. ¶ 4) iustus. Π. 5, 3, 2. ἐξ[illegible]λόντες — τῆ[illegible] [illegible] τὰ ἱκανὰ, iustam [illegible] partem. K. 5. [illegible] — μῆκος ἱκανόν. ¶ 5) satis fortis et validus. Ιπρ. 2, 3. ὅταν — τὸ μέσον ἐῤῥωμένον ᾖ, καὶ τὸ ἀπεληλυνόμενον ἱκα[illegible] K. 2. 4. τὸ εἶδος, — [illegible] ψυχὴν δὲ ἱκανός. c. inf. A. 6, 4, 20. ἐν τοῖς ὅπλοις [illegible], [illegible] ἱκανοῖς φυλάξ[illegible]. Muretus delet [illegible], quod etiam docet m. 2 Codd. Sic tamen [illegible] Ιππ. 7, 2. [illegible] ἱκανὸς [illegible]θαι, impares. E. 2, 3, 11. ¶ 6) idoneus, bonus, peritus. Π. 1, 5, 7. p. 54. ἱκανοὶ [illegible]. 4, 3, 3. extr. A. 5, 6, 7. ἱππέας καὶ [illegible] [illegible] τὴν τριβὴν ἱκα[illegible]. E. 1, 7, 3. 2, 3, 18. p. 96. ἀνδρὸς καὶ δυ[illegible] καὶ [illegible] ἱκανὰ εἶναι, idoneus ad aliquid conferendum [illegible]. Ιερ. 1, 5. Vtroque in loco potest etiam simpliciter explicari [illegible], probus. Aπ. 1, 2, 27. c. acc. Π. 1, 5, 7. p. 54. ἱκανοὶ ταῦτα, pares his ferendis. 1, 6. 12. p. 66. 2, 2, 5. 3, 3, 23. 5, 3, 16. p. 298. ὁδῶν ἔμπειρος καὶ τἄλλα ἱκανός. c. inf. Π. 1, 4, 12. τίς σοῦ γε ἱκανώτερος πεῖσαι; 3, 3, 1. 5, 5, 14. συλλέξας τοὺς ἱκανωτέρους τῶν φίλων καὶ φρονεῖν καὶ συμπράττειν. Marg. ἱκανωτάτους. Sed in aliis quoque Xenophon vtitur comparatiuo pro superlatiuo. A. 2, 6, 10. ἄρχειν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἱκανὸς ἦν. All. δυνατός. 6, 6, 9. 7, 1, 13. E. 5, 3, 20. Aπ. 1, 2, 10. §. 15. ἱκανωτάτω λέγειν τε καὶ πράττειν. 1, 4, 1. bis. 2, 9, 3. 4, 2, 6. κυβερνᾶν, ἢ ἱππεύειν, ἢ ἄλλό τι τῶν τοιούτων ἱκανοὶ γενέσθαι. O. 5, 8. 7, 3. ἡ γυνὴ ἱκανὴ ἔστι διοικεῖν. 12, 8. 13, 1. Σ. 3, 7. ¶ 7) qui potest, qui solet. c. inf. Π. 1, 4, 25. ἱκανὸν καὶ φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀμύνειν. 1, 6, 10. 2, 1, 5. τῶν ἱκανωτάτων καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν. 6, 2, 10. οἶνον τοσοῦτον — ὅσος ἱκανὸς (Marg. ἐν ὅσῳ ἱκανὸν) ἔσται ἐθίσαι ὑμᾶς ὑδροποτεῖν. 8, 1, 6. E. 1, 7, 10. extr. 3, 4, 12. Ιερ. 7, 9. Aπ. 4, 7, 3. ταῦτα ἱκανὰ εἶναι ἀνθρώπου βίον κατατρίβειν. §. 5. Σ. 3, 2. 4, 30. ¶ 8) De lega-

legatis: *qui plenam potestatem habent.* A. 2, 3, 3. ὅτι — ἥκοιεν ἄνδρες, οἵ τινες ἱκανοὶ ἔσονται τὰ παρὰ βασιλέως τοῖς Ἕλλησιν ἀπαγγεῖλαι. Sic de ephoris, Λ. 8, 4. οἱ Ἔφοροι ἱκανοί εἰσι ζημιοῦν, Stobae. δυνατοὶ, quod Zeun. iudicat esse glossema significatus paulo rarioris.

ἱκανῶς, ¶ 1) *sufficienter, satis.* Π. 1, 6, 7. τὰ ἐπιτήδεια — ὅπως ἱκανῶς ἔχοιεν. 8, 6, 6. Ο. 19, 5. Κ. 5, 30. λαγώνας — λαγαρὰς ἱκανῶς. ¶ 2) *apte, rite, vt par est, recte.* E. 1, 7, 10. p. 59. τί τούτων οὐχ ἱκανῶς καὶ καλῶς ἔπραξαν; *tot nauibus, quot sufficerent ad rem perficiendam,* O. 4, 10. κἂν ὁ φρούραρχος μὴ ἱκανῶς τῇ χώρᾳ ἀρήγῃ. Margg. καλῶς. 6, 13. τοὺς ἀγαθοὺς τέκτονας — πάνυ ὀλίγος — μοι χρόνος ἐγένετο ἱκανῶς περιελθεῖν, *ad recte* l. *diligenter obeundum.* Steph. sine caussa coni. ἱκανὸς, vt referatur ad χρόνος. ¶ 3) ἱκανῶς ἔχειν, *parem esse.* Π. 6, 3, 11. δοκοῦμέν σοι ἱκανῶς ἕξειν — πρὸς οὕτω βαθείας φάλαγγας.

ἱκετεύειν, ¶ 1) *supplicare diis.* Απ. 1, 5, 5. ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς, δεσποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν. ¶ 2) *supplicem rogare homines,* vel omnino *vehementer rogare.* Π. 4, 2, 12. captos τοὺς μὲν ἱκετεύοντας, τοὺς δὲ φεύγοντας. c. imperat. Π. 1, 3, 10. ἱκετεύω, δός μοι. 1, 4, 10. c. inf. Π. 4, 6, 4. ἡ θυγάτηρ — ἱκέτευσε μὴ δοῦναι αὐτὴν τῷ φονεῖ. 5, 2, 3. 7, 2, 3. 7, 3, 5. ἡ τροφὸς πολλὰ ἱκετεύουσα Pantheam μὴ ποιεῖν τοῦτο. 7, 4, 4. οἱ Κᾶρες ἱκέτευον μένειν αὐτόν. A. 7, 4, 6. 17. E. 6, 3, 1. 6, 5, 23. Απ. 1, 2, 29. προσαιτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς, ἱκετεύοντα καὶ δεόμενον προσδοῦναι. c. acc. pers. et inf. A. 7, 4, 5. Ξενοφῶντα ἱκέτευσε βοηθῆσαι. c. acc. rei et. inf. E. 2, 3, 21. ἱκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτίᾳ εἶναι ἐξαλείφειν.

ἱκέτης, *supplex.* ¶ 1) diis, Aγ. 11, 1. τοὺς βωμῶν ἱκέτας, *qui supplices in templum dei alicuius tanquam ad asylum confugiunt.* ¶ 2) hominibus, Π. 4, 6, 2. p. 256. ἥκω πρός σε καὶ ἱκέτης προσπίπτω. §. 3. δέχομαι ἱκέτην σε. c. inf. A. 7, 2, 18. ἐκαθεζόμην ἐνδίφριος αὐτῷ ἱκέτης, δοῦναί μοι.

ἱκνεῖσθαι, v. ἥκεσθαι.

Ἰκόνιον, *Iconium.* A. 1, 2, 19. ἐξελαύνει εἰς Ἰκόνιον, Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. Alii,

γ. 11.

ἰκτῖνος, *miluius* f. *miluus*. Ἱππ. 4, 18. v. Thom. Mag.

ἱλαδὸν, *copiose, abundanter*. Ἀπ. 2, 1, 20. ex Hesiodo: τὴν κακότητα ἱλαδόν ἐστι ἑλέσθαι. Poll. 9, 144. τὸ Ὁμήρου ἱλαδόν.

ἱλαρὸς, *hilaris*. Ἀγ. 8, 2. εὔελπις, εὔθυμος, ἱλαρός. Ἀπ. 3, 7, 12. ἱλαροὶ ἀντὶ σκυθρωπῶν. Hesych: ἱλαρός· περιχαρὴς τῇ ὄψει.

Ἵλαρχος, *Ilarchus*, Ephorus eponymus anni decimi tertii belli Peloponnesiaci, E. 2, 3, 7.

*ἱλαρῶς, *hilariter*. Ἀπολ. 33. ἱλαρῶς προσεδέχετο τὸν θάνατον.

ἱλάσκεσθαι, *placare, propitium sibi reddere*. Π. 3, 3, 11. τὴν ἱλάσκεσθε χοαῖς. Ο. 5, 20. περὶ τῶν γεωργικῶν πράξεων — τοὺς θεοὺς ἱλάσκεσθαι.

ἵλεως, *propitius*. Π. 1, 6, 2. θεοὶ ἵλεω καὶ ...

4, 5, 11. οἱ ἱμάντες calceorum. Ιπ. 8, 4. ἐφίππια ἐξ ἱμάντων ἠρτημένα. Κ. 6, 1. κυνῶν κόσμος δέρραια, ἱμάντες. (Pollux 5, 55. ἱμὰς πλατὺς περὶ τῷ τραχήλῳ, ὃς καὶ περιδέραιον καὶ περιδερὶς ὀνομάζεται.) Ibid. οἱ ἱμάντες ἔχοντες ἀγκύλας τῇ χειρί. Poll. 5, 56. τὸ περιδέραιον ἐξῆπται στενȣ̃ ἱμάντος, ὃς κατὰ τὸν κύναγχον ἐξηγκύλωται (Emendant ἐξηγκύλωται). καὶ ἀπὸ τȣ́του ἄγεται ἡ κύων. Κ. 7, 6.

ἱμάτιον, *vestis.* De pallio enim raro legitur apud Xenophontem. Α. 7, 5, 3. εἰ μήγ᾽ ἄλλως ἐδύνω, καὶ ἀποδόμενος τὰ σαυτȣ̃ ἱμάτια. vbi videtur prouerbialiter dictum. Λ. 2, 4. ἀντὶ τȣ̃ ἱματίοις διαθρύπτεσθαι, ἐνόμισαν ἑνὶ ἱματίῳ (Stobaeus: ἐνόμισε δερματίῳ) δι᾽ ἔτους προσεθίζεσθαι. Poteſt h. l. de *pallio* accipi, vt Ε. 1, 7, 5. μέλανα ἱμάτια ἔχοντας ὡς δὴ ξυγγενεῖς ὄντες τῶν ἀπολωλότων. Ε. 2, 3, 5. ὡμολόγησαν ἓν ἱμάτιον ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι in traditione vrbis. Απ. 2, 7, 5. ἱμάτια ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα. Ο. 4, 23. 7, 36. ἔρια — ὅπως οἷς δεῖ ἱμάτια γίγνηται. 10, 11. δεῦσαι καὶ μάξαι τὰ ἱμάτια. 13, 10. cf. ἀποδεικνῦναι, μάρσιππος, ποιεῖν, ῥηγνῦναι. De *ſtragulis* intelligendum eſt Π. 8, 3, 8. ἵπποι — ῥαβδωτοῖς ἱματίοις καταπεπταμένοι.

Ἴμβρος, *Imbrus*, inſula Thraciae. v. Steph. Byz. Ε. 4, 8, 15. Athenienſes timentes de ea nolunt pacem facere. 5, 1, 28. in pace Antalcidae eam retinent.

Ἱμέρα, *Himera*, vrbs Graeca in Sicilia. Ε. 1, 1, 27. a Carthaginienſibus capitur. Steph. Byz. corrupte ex h. l. profert Χείμεραν. v. ibi interpp.

ἵνα, ¶ 1) *vt.* c. indicat. v. Markland. ad Lyſ. p. 435. (T. I. p. 43. ed. Reisk.) cf. Raphel. ad 1 Cor. 4, 6. Π. 1, 6, 19. p. 80. ἵνα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐνέδυ. Αθ. 1, 11. ἵνα λαμβάνων πράττει. Steph. et all. πράττῃ. c. opt. Π. 8, 3, 9. ἵνα διαπράττοιμεν. Camerarii liber habet διαπράττωμεν, quod Steph. praeferendum putat. Ε. 2, 1, 1. ἵνα μάθοιεν. Σ. 1, 15. c. coni. Π. 1, 3, 8. ἵνα ἀνακτήσωμαι. Hutch. et all. ἀνακτήσομαι. Α. 3, 2, 24. ἵνα ἐν ἀσφαλεστέρῳ ᾖ. 2 codd. habent εἴη. Ponitur in afferendis exemplis, vt Latinorum *vt*, Σ. 2, 26. πυκνὰ ἐπιψεκάζωσιν. ἵνα καὶ ἐγὼ ἐν Γοργείοις ῥήμασιν εἴπω. c. μὴ, Ε.

4, 2,

4, 2, 11. ἵνα μὴ διασπασθείησαν. All. διασπασθῶσιν. (2) vid. Alias sic iungitur indicatiuo. v. Valckenar. ad Herodot. 9, 27. Sed c. coniunct. est An. 2, 1, 11. οὐδ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐμαυτὸν πάντα, ἀλλ' ἵνα τίς μοι δοκῇ μέσην ταύτην ὁδόν. Leuncl. malebat ἀλλ' εἶναι, quod Steph. edidit, et in vno cod. reperit Erneſtius. K. 6, 7. ἵνα αὐτῶν μηδὲν ἀπορῶσι. v. ibi Zeun. qui ostendit, ἵνα, cum vbi significat, habere etiam coniunctiuum.

Ἰνδικαὶ κύνες, *canes Indicae*, adhibendae ſunt in venandis hinnulis et ceruis, K. 9, 1. et apris, K. 10, 1. De earum praestantia v. Plin. H. N. 7, 2 et interpp. Curt. 9, 1, 31. it. Poll. 5, 38.

Ἰνδοί, *Indi*, populi Armeniis et Chaldaeis vicini, fortaſſis in Colchide. Nam Colchis etiam Aethiopia dicitur. v. Herodot. 4, 28. et Hutch. diss. I. Cyropaediae praemissa p. 55. Π. 1, 1, 4. in Cyri ditione fuerunt. 1, 5, 3. ab Aſſyriorum rege contra Medos ad ſocietatem inuitantur. 2, 4, 1 — 8. legati veniunt ad Cyaxarem et Cyrum, quaeſitum de cauſa belli inter Medos et Aſſyrios, et ſocietatem inituri cum eo, qui iuſte bellum gereret. 3, 2, 12. rex eorum diues eſt, apud quem ſtipendia merent Chaldaei. 6, 2, 3. 5. οἱ Ἰνδοὶ ſunt *Indorum legati.*

ὁ Ἰνδός, *rex Indorum*. Π. 3, 2, 13 — 15. legatos ad eum mittit Cyrus de pecunia commodanda. 6, 2, 1 — 5. legati eius cum pecuniis veniunt, quod Cyrus ad hoſtes mittit ſpeculatum.

Ἰνεῖς, v. Ἰλιεῖς.

ἰνώδης, *neruoſus, fibroſus*. K. 4, 1. in canibus ἰνώδη eſſe debent τὰ κάτωθεν τῶν μετώπων. Cf. Poll. 5, 57.

Ἰός, *Ios* ſ. *Ius*, Arcadiae oppidulum. E. 6, 5, 24. ἐν Ἰῷ τῆς Σκιρίτιδος. §. 26. κατ' Ἰὸν τῆς Σκιρίτιδος. Ibid. κώμη nominatur. Ibid. etiam Ἰᾶται commemorantur, eius incolae. Cf. infra Σκιρῖται.

ἴουλος, *lanugo*. Photius in lexico MS. ap. Valckenar. ad Theocrit. p. 409. ἴουλος· χνοῦς τριχῶν, ἤτοι ἡ πρώτη τῶν γενείων βλάστη. Poll. 2, 88. ἴουλος παρὰ τὸ ἕρπειν. Nempe deſcendit ab ἰέναι. Sed Gual-

Gualterus ad Poll. deriuat a vermiculo ἴουλος, lat. *conuoluulus*, quod ſit multipes. Omnino praeter Heſych. et Etymol. M. vid. Schol. Apollon. 2, 43. et Tzetz. ad Lycophr. 23. Σ. 4, 23. τϐτῳ παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει. Poll. 2, 10. παρὰ τὰ ὦτα καθέρποντα τὸν ἴουλον ἔχων.

ἱππαγρέται, apud Lacedaemonios *praefecti trecentis illis ſelectis grauis armaturae militibus, qui in ciuitate optimi habebantur, et in bello perpetui comites regem ſtipabant.* Hi trecenti, quamuis eſſent ὁπλῖται, dicti ſunt ἱππεῖς, et lecti ſunt ab hippagretis, vnde hi praefecti nomen habent. ἀγρεῖν enim eſt *capere.* Heſych: ἱππαγρέται· ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ἐπιλέκτων ὁπλιτῶν. vbi v. Albert. Idem tamen Heſych. habet haec: ἵππαρχος· ὁ τῶν νέων ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκωσιν. Niſi eius verba emendanda ſunt ex loco Euſtathii ad Il. ϑ, p. 727, 23. νεανίσκος καὶ νεανίας ὁ αὐτός. Λάκωνες δὲ τϐτους ἱππεῖς ἐκάλουν, καὶ τϐς προεστῶτας αὐτῶν ἱππαγρέτας. cf. Meurſ. miſcell. Lacon. p. 117. Crag. de rep. Laced. 2, 14. Ruhnken. ad Timaei lex. Plat. p. 109. ſq. Λ. 4, 3. αἱρϐνται — ἐκ τῶν ἀκμαζόντων τρεῖς ἄνδρας· ϐτοι δὲ ἱππαγρέται καλϐνται. τϐτων δ' ἕκαστος ἄνδρας ἑκατὸν καταλέγει. E. 3, 3, 9.

ἱππάζεσθαι, ¶ 1) *equitare.* Schol. Ariſtoph. nubb. 15. τὸ δὲ ἱππεύεσθαι ϐχ ἁπλῶς χρείαν περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι, καὶ ϐτως ἱππάζεσθαι. Suidas: ἱππάζεται ϐχ ἁπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι, ὃ νῦν κέλητα καλϐσιν. Iπ. 7, 1. homini ἐπισταμένῳ ἤδη ἱππάζεσθαι. Iπρ. 1, 5. 2, 1. vbi eſt de decurſionibus equeſtribus, vt 3, 9. De equo, Iπ. 10, 1. ἵππῳ μεγαλοπρεπεστέρῳ ἱππάζεσθαι. ¶ 2) *equitando ſe exercere.* Aγ. 1, 25. et E. 3, 4, 16. μεστὸν τὸν ἱππόδρομον ἱππέων ἱππαζομένων. Iπρ. 1, 13. De equo, Iπ. 10, 15. ὅταν εἰς τὸ ἱππάζεσθαι μετὰ τϐ κυδρϐ ἀφιγμένος ᾖ. 11, 7. ὅταν ἱππάζηται. cf. ἱππασία. ¶ 3) De equis: *erudiri, eruditum et agitationi idoneum eſſe.* Poll. 1, 182. ἀπαίδευτος καὶ ἄγριος. τϐτῳ δὲ ὁ Ξενοφῶν ἀντιτίθησι τὸν ἤδη ἱππαζόμενον. Iπ. 3, 1. ὅταν ἱππαζόμενον

tur vertiſſe: *iam agitationi idoneis.*

ἱππάριον, *equulus.* v. Moeris p. 200. et ibi Pierſon. Contemtus cauſa dicitur Π. 1, 4, 19. ἐπὶ πονηρῶν ἱππαρίων ὀχέμενοι.

* ἱππαρμοστής, *equitum praefectus* apud Lacedaemonios. Cf. ἁρμοστής. E. 4, 4, 10. Πασίμαχος ὁ ἱππαρμοστής, ἔχων ἱππέας — καταδήσας ἀπὸ δένδρων τὰς ἵππους. 4, 5, 12. cf. Gramm.

ἱππαρχεῖν, *hipparchum eſſe, equitibus praeeſſe.* Απ. 3, 3, 1. ἱππαρχεῖν τινι ᾑρημένῳ. §. 11. Ιπ. 11, 10. Particip. pro ſubſt. Αγ 2, 4. et E. 4, 3, 4. Πολύμαχος — ὁ Φαρσάλιος, ἱππαρχῶν.

ἱππάρχης, i. q. ἵππαρχος. Σ. 1, 4. στρατηγοῖς καὶ ἱππάρχαις.

ἱππαρχία, *munus magiſtri equitum.* Αθ. 1, 3.

θαύμαζον. Ιπ. 1, 10. 14. 10, 2. 5. 13. Ιπρ. 1, 15. ¶ 2) *exercitatio equitandi, meditatio equestris.* O. 11, 17. ἱππασάμην ἱππασίαν ὁμοιοτάτην ταῖς ἐν τῷ πολέμῳ ἀναγκαίαις ἱππασίαις. Ιπ. 3, 4. 8, 9. μακρὰς — βραχείας τὰς ἱππασίας ποιεῖσθαι. 10, 15. 11, 13. ἱππασίαι πρὸς ἐπίδειξιν. ¶ 3) *genus* I. *species equitationis et equestris exercitii.* Ιπ. 3, 5. μεταβάλλεσθαι τὴν ἱππασίαν. 7, 13. cf. πέδη. ¶ 4) *locus exercitationis equestris.* Ιπ. 6, 11. ἐξ ἱππασίας εἰς οἶκον ἀπάγηται. 7, 19.

ἱππάσιμος, *equitabilis, planus, aptus ad equitandum.* Π. 1, 4, 14. ἱππάσιμα χωρία. v. Poll. 1, 186. E. 7, 2, 12. μέχρι τῶ ἱππασίμου.

ἱππαστής, *equus ad exercitia equestria idoneus.* Ιπ. 10, 17. τὸν ἵππον τοιῶτον ἀποκαλῶσιν ἐλευθέριον — ἱππαστὴν, θυμοειδῆ. cf. Kuhn. ad Poll. 1, 194.

ἱππεία, ¶ 1) *equitatus, equestres copiae.* Hesych. et Phauorin: ἱππείαν· τὴν ἵππον. cf. ἀσπὶς et πρεσβεία. A. 5, 6, 3. ἱππείαν — κρείττω ἁπάσης τῆς βασιλέως ἱππείας. Αγ. 1, 23. ¶ 2) *res equestris.* Suid: ἱππεία· ἡ ἵππευσις. Π. 8, 8, 9. ὁ τῆς ἱππείας — ἐπιμέλονται. Marg. Steph. ἱππικῆς.

ἱππεύειν, ¶ 1) *equitare.* Π. 5, 2, 8. ἅμα ἱππεύοντες, *inter equitandum.* 1, 6, 6. Αγ. 1, 25. E. 3, 4, 16. τάξεσιν ἥτις κράτιστα ἱππεύοι. Ιπ. 3, 11. Ιπρ. 3, 13. 14. De equo, Ιπ. 1, 6. εἰκάζοις ἂν καὶ ἱππεύοντα ὑγρὰ ἕξειν τὰ σκέλη, *currentem.* 10, 3. Ιπρ. 1, 4. ¶ 2) *equitem esse.* a) *rem equestrem curare.* Suid: ἵππευε· ἵππων φρόντιζε. Ιπ. proem. πολὺν χρόνον ἱππεύειν. 2, 1. Ιπρ. 1, 11. b) *equo merere.* E. 3, 1, 3. ἔπεμψαν τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἱππευσάντων, *qui equo meruerant.* 6, 1, 4. p. 360. οἱ ἱππεύοντες, *equites.* Ιπρ. 9, 5. ¶ 3) *exercitationes equestres instituere.* Απ. 3, 3, 6. ἔνθαπερ εἰώθατε ἱππεύειν. Mox est μελέτας ποιεῖσθαι. ¶ 4) Legitur ἱππεύειν pro ἱππεῦσιν. v. ἱππεὺς nr. 1. Et Ιπ. 3, 4. ὀπτεύων emendauit Leuncl. pro ἱππεύων.

ἱππεύς, ¶ 1) *eques.* Ιπ. 6, 16. τὸν ἱππέα. 7, 1. 7. 8. in bello, Π. 1, 4, 17. καὶ πεζοὶ καὶ ἱππεῖς. 2, 1, 2. p. 88. εἰσὶν ἱππεῖς πλείους

τῶν

τῶν μυρίων. Α. 12, 2. 13, 6. 17. 9. 1. 12, 5. 9. 11. Ιππ. 1, 2. 17. 18. 2, 1. 3. 5. 5, 1. ἔνθα πέντε κρείττους ἱππέων, καὶ ἔνθα πέντε κρείττους ἱππέως. §. 13. 7, 12. 8, 19. Forma nominatiui plur. ἱππῆς est Ιππ. 7, 1. 3. 8. 14. in plerisque editionibus, et est Attica. v. Eustath. ad Il. α, p. 50. Attamen Zeun. ex editt. Castal. Hal. et Bryll. eligit ἱππεῖς. Datiuus ἱππεῦσι saepe legitur, vt Α. 11, 1. καὶ ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις. Ηι. 6, 1. Ε. 7, 5, 16. τοῖς κρατίστοις ἱππεῦσιν εἶναι (Margo. ἱππεύειν) δοκοῦσι. Απ. 3. 4. 1. Ιππ. 1, 20. 2, 9. 4. 4. 7, 2. 8. 23. Acc. plural. Attice formatur ἱππέας, quod in similibus nominibus Thomas Mag. in v. ἑρμηνέας docet: Π. 1, 4, 14. πεζοὺς πολλοὺς καὶ ἱππέας. §. 16. §. 17. ἱππέας καὶ πεζούς. §. 18. 2, 1. 2. p. 87. quater est ἱππέας. p. 88. ter. 2, 4, 9. 11. 12 13. 17. p 137. 4, 5, 15. ἐν ἱππέας ἐπ' αὐτοὺς καταστήσομεν. 6, 4, 5. p. 392. 7, 5, 8. 8, 3, 8. 8, 6, 5. 8, 8, 10. Α. 3, 3, 12. 4, 3, 17. Ε. 3, 1, 3. 3, 4, 23. Ιππ. 1, 5. 6. 8. 9. 13. τοὺς ὄντας ἱππέας. Ita reposuit Leuncl. pro ἵππους, quod etiam in Cod. Lips. reperitur. §. 19. 22. 3, 7. 4, 1. 5, 2. 5. 6. 7. 7, 4. 8, 17. cf. ἵππος, quod saepe c. ἱππεύς permutatur. Locum Helladii, qui idem quod Thomas praecipit, attulimus in v. νομεύς. Sed saepe legitur forma acc. communis, ἱππεῖς. v. Fischer. ad Weller. p. 211. Errauit ergo Graeu. ad Lucian. soloecist. T. III. p. 575. nisi formam ἱππεῖς librariorum peccato tribuendam putemus. v. Zeun. ad Π. 1, 1, 2. Sic Π. 2, 1, 2. p. 87. ἐξακισχιλίους ἱππεῖς. Sed paulo post est saepius ἱππέας. 3, 2, 2. Α. 1, 5, 13. pro ἱππέας in Cod. Paris. est ἱππεῖς, vt 1, 6, 3. 4, 3. 15. in omnibus legitur τοὺς — ἱππεῖς. 5, 6, 3. p. 291. 6, 3, 8. 6, 5, 17. 7, 3, 26. in Cod. Eton. est ἔχων ἱππεῖς. 7, 4, 17. Αγ. 2, 3. pro τοὺς ἵππους in marg. Leuncl. est ἱππεῖς. Et sic Leuncl. in loco parallelo Ε. 4, 3, 4. pro ἵππους in marg. posuit ἱππεῖς ex versionibus Philelphi et Bilibaldi. Vbi tamen paulo ante est ἱππέας, vtroque in loco. Αγ. 2, 13. τοὺς ἱππεῖς. Ε. 1, 2, 4. 1, 3, 8. 1, 4, 9.

4, 9. 3, 4, 10. 4, 1, 9. 5, 3, 6. 7, 1, 9. Aπ. 3, 5, 19. Iπρ. 9. 3. *διακοσίους ἱππεῖς.* Leuncl. vult *ἱππῆς* vel *ἱππέας*, vt paulo ante eſt *χιλίους ἱππέας.* Etiam *ἱππῆς*, E. 3, 4, 14. *δώδεκα ἱππῆς — ἀπέκτειναν.* Caſtal. et Bryl. vt §. 20. Junt. et Caſtal. habent *ἱππεῖς.* Sed *ἱππῆς* eſt forma Attica. v. quos laudat Morus ad E. 3, 4, 14. c. *ἀνὴρ*, Π. 4, 3, 3. p. 229. *ἄνδρα ἱππέα.* ¶ 2) *homo camelo inſidens.* Π. 7, 1, 22. *αἱ κάμηλοι — οἱ ἐπ' αὐτῶν ἱππεῖς.* ¶ 3) i. q. *ὁπλίτης.* E. 3, 4, 23. *ἱππέων* mendoſe ſcriptum aiunt pro *ὁπλιτῶν*, quod eſt Aγ. 1, 31. At vid. *ἱππαγρέται.*

Ἱππεὺς, *Hippeus.* E. 1, 6, 21. dux Samiorum.

Ἱππίας, *Hippias.* ¶ 1) ὁ Ἠλεῖος, Aπ. 4, 4, 5 — 25. deridet Socratem, qui deinde eleganter cum eo de iuſto et legibus diſputat. Σ. 4, 62. artem memoriae docet. De hoc nobili Sophiſta v. Erneſt. ad Aπ. l. l. ¶ 2) vnus e principibus factionis, quae Elide oligarchiam defendebat, E. 7, 4, 15. Niſi hic quoque eſt idem ille ſophiſta. v. Schneider. ad h. l.

ἱππικὴ, ¶ 1) *res equeſtris.* De hac peculiarem libellum ſcripſit Xenophon. Π. 8, 1, 12. *θήραν — ἄσκησιν ἱππικῆς ἀληθεστάτην.* Aπ. 3, 3, 9. O. 3, 8. 9. Iπ. prooem. 2, 1 7, 1. 8, 10. 14. 11, 13. Iπρ. 1, 11. §. 19. *ἀσκεῖν τὴν ἱππικήν.* cf. *ἀσκεῖν.* 6, 5. 8, 1. 5. 6. Paulo aliter Iπρ. 9, 6. *μετοίκων τινὰς εἰς ἱππικὴν καθισταμένους, equites factos.* Poſſit in nonnullis ex his exemplis verti *peritia equitandi.* Saltem ſic eſt ¶ 2) Π. 1, 4. 5. *εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τῇ ἱππικῇ τοῖς ἡλικιώταις.* E. 4, 3, 5. *ἐπὶ ἱππικῇ.* Aγ. 2, 5. *ἐφ' ἱππικῇ.* ¶ 3) In var. lect. eſt pro *ἱππεία.* v. ibi.

ἱππικὸν, ¶ 1) *equitatus, equeſtres copiae.* Π. 4, 3, 3. p. 229. *ἱππικὸν καθεστάναι.* 2, 1, 2. p. 78. 8, 5, 2. A. 6, 5, 18. Aγ. 1, 15. 23. §. 24. *παρέχοι τὸ ἱππικόν.* All. *παρέχοιτο ἵππον*, quod rectius iudicatur. Sic etiam in loco parallelo E. 3, 4, 15. reſcribunt *ἵππον* pro *ἱππικόν.* 3, 1, 4. 3, 2, 12. 3, 4, 12. 15. 21. 3, 5, 6 4, 3, 2. 5. Aπ. 3, 3, 4. 14. Iπρ. 1, 2. 3. 8. 19. 26. 3, 1. 4, 9. 5, 6. 13. 9, 3. 4. it. ſequente plurali. A. 6, 5, 19. *εἶδον τὸ ἱππικὸν συνεστηκὸς, καὶ τοὺς Βιθυνοὺς πρὸς τούτους*

κος et οἰκεῖος. ¶ 2) Videtur etiam currus complecti. Π. 6, 1, 26. συντελεῖν — ἅρματα ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἑαυτοῦ. ¶ 3) *ordo equester, potestas inter equites merendi.* Πο. 2, 5. μετοίκοις — μεταδιδόναι καὶ τοῦ ἱππικοῦ, *equites facere.* Similiter Ιπρ. 9, 5. v. καθήκειν nr. 3. ¶ 4) *res equestris.* Απ. 3, [illegible] 2. τὸ ἱππικὸν — βέλτιον ποιήσας παραδοῦναι. (Vbi tamen *equestres copiae* possunt intelligi.) Sic plur. Π. 8, 8, 7. ἱππικὰ μανθάνειν καὶ μελετᾷν.

ἱππικὸς, ¶ 1) *equester, ad rem equestrem pertinens.* Π. 2, 4, 13. ἱππικὴ δύναμις. Ε. 3, 4, 16. ταῖς τε ὁπλιτικαῖς τάξεσιν — καὶ ταῖς ἱππικαῖς. 5, 3, 20. ἱππικοὶ λόγοι, *sermones de re equestri.* Ιερ.

γεῖς. Αγ. 1, 25. et E. 3, 4, 16. v. ἱππάζεσθαι. E. 6, 5, 30. Ιπρ. 3, 1. τά τ' ἐν Ἀκαδημίᾳ καὶ τὰ ἐν Λυκείῳ — καὶ τὰ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ. §. 10. 11.

ἱπποκένταυρος, *centaurus*. Π. 4, 3, 5. equites lepide cum centauris comparantur. cf. Bochart. hieroz. T. II. p. 835.

ἱπποκόμος, *equorum curator, equiſo*. Etymol. M. et Suid: ἱπποκόμος· ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελέμενος. Π. 4, 5, 18. E. 2, 4, 4. οἱ ἱπποκόμοι ψήχοντες τὰς ἵππους. O. 11, 4. Ιπ. 2, 3. 5. 4, 4. τῷ ἱπποκόμῳ ἐξακτέον τὸν ἵππον ὅπου ψήξει. 5, 1. τὸν ἱπποκόμον πεπαιδεῦσθαι ἃ δεῖ περὶ τὸν ἵππον πράττειν. §. 2. 3. vbi, vt in toto capite, alia eius officia indicantur. O, 7. ὁ ἱπποκόμος τὸν χαλινὸν ὀρθῶς ἐμβάλῃ. §. 9. 10. 12. 16. Ιπρ. 5, 6.

Ἱπποκράτης, *Hippocrates*. ¶ 1) E. 1, 1, 15. Mindari ἐπιστολεύς. 3, 3, 4. 6. harmoſtes Lacedaemoniorum Chalcedone. ¶ 2) Aπ. 3, 5, 4. dux Athenienſium, victus a Boeotis prope Delium. v. Thucyd. 4, 93.

ἱπποκρατία, *victoria equeſtris*. Heſych: ἱπποκρατεία· τὸ τοῖς ἵπποις νικᾶν. Π. 1, 4, 24. χαίρων τῇ ἱπποκρατίᾳ.

ἱππόκροτος, *circus, curriculum*. v. Poll. 1, 186. Ιτρ. 3, 14. Brodaeus pro ἐν τῷ ἐπικρότῳ legendum putat ἐν τῷ ἱπποκρότῳ.

Ἱππόλοχος, *Hippolochus*. E. 2, 3, 2. vnus e triginta tyrannis.

Ἱππόλυτος, *Hippolytus*, Theſei filius. K 1, 2. Chironis discipulus. §. 11. laudatur.

ἱππομαχεῖν, ¶ 1) *ex equis pugnare*. Π. 1, 6, 6. ἱππομαχοῦντας νικᾶν, *equeſtri proelio vincere*. Αγ. 2, 3. et E. 4, 3, 3. πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἱππομαχεῖν. ¶ 2) *equitatui reſiſtere, aduerſus equitatum pugnare*. Π. 6, 4, 5. p. 3?3.

ἱππομαχία, *pugna equeſtris*. E. 3, 4. 15. γενομένης — ἱππομαχίας. 7, 5, 18. ἡττημένος — ἱππομαχίᾳ.

Ἱππόμαχος, *Hippomachus*. E. 2, 3, 2. vnus e triginta tyrannis. 2, 4, 12. cadit in proelio.

Ἱππόνικος, *Hipponicus*. ¶ 1) Athenienſis ditiſſimus, Πο. 4, 15. ſexcenta mancipia elocarat. Videtur fuiſſe Calliae filius. De Hipponicorum familia v. omnino Perizon. ad Aelian. V. H. 4, 23. et 14, 16.

clis. E. 5, 3, 13.

ἱππονοεῖν, v. ἱππωνεῖν.

ἵππος, ¶ 1) *equus*. Π. 1, 4, 20. λαβὼν τῶν ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν. In edd. vett. perperam legitur ἱππέων pro ἵππων. §. 23. ἔπαιον ἵππους καὶ ἄνδρας. 3, 3, 14. λῦσαι ἵππους. 4, 2, 14. cf. λύειν. 4, 3, 4. p. 232. ſq. varia ſunt de equo. 4, 5, 18. τοὺς ἵππους καὶ τὰ τῶν ἵππων σκεύη. 5, 1, 7. ἵππων ἀγαθῶν καὶ γυναικῶν καλῶν. 6, 2, 7. p. 366. οἱ ἵπποι κατατεθωρακισμένοι οἱ ἐν τοῖς ἅρμασι. 6, 4, 5. p. 392. ἱππέας καὶ ἵππους ὡπλισμένους. A. 1, 9, 3. φιλιππότατος, καὶ τοῖς ἵπποις ἄριστα χρῆσθαι. Quae formula ſaepius legitur. 4, 5, 24. 4, 8, 21. ἔθεον οἱ ἵπποι. Ιερ. 6, 16. Αγ. 9, 6. ἵππους πολεμιστηρίους τρέφειν eſt munus publicum

11, 1. μεγαλοπρεπὴς 10, 1. 5. μεγαλόφρων 11, 1. μετέωρος 11, 1. ὀξὺς 1, 13. περίβλεπτος 10, 1. 5. πολεμιστήριος 1, 2. 3, 7. πομπικὸς 11, 1. πρᾶος 3, 12. σοβαρὸς 10, 17. σωτήριος 3, 12. 8, 2. ὑπέρθυμος 3, 12. ὑπέρφοβος et ὑπόπτης 3, 9. φιλόνεικος 9, 8. Tribuitur equo βλακεία Ιπ. 3, 12. ὑψηλαυχενία 10, 13. Dicitur equus γαυριᾶσθαι, ἐλαύνεσθαι, κλωσμῷ ἐγείρεσθαι, ποππυσμῷ πραΰνεσθαι. v. ſuis locis. cf. ἄγειν, ἀγέλη, ἀγελαῖος, ἀναλαμβάνειν, ἀνιέναι, ἀπάγειν, ἀποσείεσθαι, ἀρετὴ, ἀσθενὴς, ἀστράγαλος, βραδὺς, δεινὸς, δίκαιος, ἐπιραβδοφορεῖν, ἐπισάττειν, ἐπιτήδεια, ἥλιος, θυμοῦσθαι, θυμώδης, θωπεύειν, ἰσχυρὸς, καλλωπίζεσθαι, κυνήποδες, ὀργίζεσθαι, πατριώτης, παχύνειν, ποδώκης, προδότης, προσφέρεσθαι, σφαδάζειν, ὑβριστὴς, ὑποχείριος, χρήσιμος, χρυσοχάλινος. Singularis pro plur. Π. 2, 3, 5. p. 118. παίει ὁ ἵππος ὁπλῇ. Α. 1, 5, 2. τοῦ ἵππου θᾶττον ἔτρεχον — ἐπεὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος. c. ἐπὶ, Π. 4, 3, 3. p. 231. ἐφ' ἵππου κινδυνεύειν, equis inſidentes. 4, 6, 1. παρῆν — ἐφ' ἵππου. Mox eſt τὰ ἐφ' ἵππων ὅπλα. Sic hoc idem eſt, quod Π. 6, 3, 10. τὰ τῶν ἵππων ὅπλα. Α. 3, 4, 28. σὺ ἐφ' ἵππου ὀχῇ. 7, 3, 13. ἵππου — ἐφ' οὗ διώκων αἱρήσεις, quo vectus. it. plural. Π. 1, 4, 25. προὔπεμπον ἐφ' ἵππων. 4, 5, 17. ἐπὶ τῶν ἵππων καθήμενοι. §. 19. ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχεῖσθαι. 5, 2, 8. μὴ ταράσσεσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων. 8, 3, 8. ἐφείποντο σκηπτοῦχοι ἐφ' ἵππων. Α. 7, 4, 2. ζειρὰς — ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, in equis. Αγ. 2, 25. στρατεύεσθαι καὶ πεζῇ καὶ ἐφ' ἵππων. (Contrarium eſt Α. 3, 4, 30. καταλιπὼν τὸν ἵππον, ἔσπευδε πεζῇ, h. e. καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου.) Ε. 6, 4, 11. ἥκιστα φιλότιμοι ἐπὶ τῶν ἵππων ἦσαν, equis vehebantur. c. ἐπὶ et dat. Π. 5, 2, 1. ἐπορεύοντο — Κῦρος μὲν ἐφ' ἵππῳ. Defendit hanc ſtructuram Verheyk ad Antonin. Liberal. p. 155. c. σὺν, Π. 8, 1, 2. ἐφοίτων ἐπὶ τὰς θύρας σὺν τοῖς ἵπποις, equis vecti. Hinc Π. 1, 4, 19. pro συντεταγμένον Cod. Guelf. et marg. Steph. habet σὺν τοῖς ἵπποις. In marg. Steph. eſt etiam συντεταγμ. σὺν τοῖς ἵπποις. Interdum omittitur σὺν, vt Π. 4, 3, 4. p. 232. διώξομαι τῷ ἵππῳ. Ε. 1, 1, 4. ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ ἐς τὴν θάλατταν. Poſ-

uorin: ἵππος ἐπὶ ἀρσενικ. καὶ θηλυκȣ͂ Ἀττικῶς. ὃ κα συλληπτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἱππέων λέγεται. Femininum: Π. 4, 6, 2. p. 256. ἵππον εἰς χιλίαν — παρειχόμην. 5, 4, 2. πολλὴν ἵππου ἔχων καὶ ἅρματα. Αγ. 1, 15. E. 3, 2, 1. 3, 4, 12. Masculin: O. 5. 5. σὺν ἵππῳ ἀρήγειν τῇ πόλει — τὸν ἵππου συντρέφειν. Oppon. πεζῇ. it plural. Π. 1, 4, 17. τοῖς ἵπποις προσελάσας. Intell. σὺν, quod saepe ante ἵπποις omittitur. v. nr. 1. et βοηθεῖν. §. 23. σὺν τοῖς ἵπποις. 2, 1, 2. p. 90. 3, 3, 12. τοῖς ἵπποις καταδρομὴν ποιήσαντες. §. 28. ἤλαυνον εἰς τὰς ἵππους τῶν πολεμίων. Margg. ἱππεῖς. 4, 2, 6. 4, 5, 5. στρατόπεδον κενὸν — τῶν ἱππέων. Margg. ἵππων. §. 19. σὺν τοῖς ἵπποις ἕπωνται. 5, 4, 2. ἅρματα καὶ

ται ἱπποτροφεῖν. v. ἱπποτροφία.

ἱπποτροφία, *equorum nutritio.* O. 2, 6. est munus ditiorum ciuium, vt equos alant suis sumtibus, vel ad solennes pompas, vel ad sacra certamina, vel ad belli vsum.

ἱπποτρόφος, *qui equos alit et instruit.* ¶ 1) ad bellum, Αγ. 1, 24. τῶν ἱπποτρόφων πόλεων. ¶ 2) ad publicas panegyres, Ιερ. 11, 5.

ἱπποφόρβιον, *armentum equorum pascentium.* v. Schol. Homer. Il. β, 474. E. 4, 6, 6.

ἱπποφορβὸς, *equiso, equorum pastor.* v. Poll. 7, 185. Π. 1, 1, 2.

ἱππώδης, *equo decorus.* v. Poll. 1, 192. Iπ. 1, 11. κορυφὴ μείζων, ὦτα δὲ μικρότερα ἱππωδεστέραν τὴν κεφαλὴν ἀποφαίνει, *caput equinum elegantius.*

ἱππὼν, ¶ 1) *equile, equorum stabulum.* Suid: ἱππὼν σημαίνει καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἵστανται. Cf. Poll. 1, 184. Iπ. 4, 1. 2. ¶ 2) *statio equitum, qui epistolas perferunt, statio angarorum.* v. Herodot. 8, 98. Π. 8, 6, 9. ἐποιήσατο ἱππῶνας — καὶ ἵππους ἐν αὐτοῖς.

Ἵππων, *Hippon*, Syracusanus, E. 1, 2, 5.

ἱππωνεία (Poll. 1, 182. habet ἱππωνία), *equorum emtio.* Iπ. 1, 1. ὡς ἂν τις ἥκιστα ἐξαπατῷτο ἐν ἱππωνείᾳ. 3, 1. Iπρ. 1, 12.

ἱππωνεῖν, *equos emere.* Iπ. 11, 13. ἥν τις καλῶς ἱππωνήσῃ. Iπρ. 1, 14. ἱππωνεῖν (Junt. ἱππονεῖν, all. ἱππονοεῖν, *animum adiicere ad equos*). Oppon. πωλεῖν.

Ἶρις, *Iris*, Ponti fluuius. A. 5, 6, 3. p. 291. Ἶριν. all. Τίγριν. 6, 2, 1. in marg. Steph. est gen. Ἴριος, pro quo all. habent Τίγριος. Sed in plerisque editt. nihil est.

ἰσάζειν, *aequalem reddere.* Iπ. 7, 13. ἵνα ἀμφότεραι αἱ γνάθοι καθ' ἑκάτερον τῆς ἱππασίας ἰσάζωνται, np. ne ἑτερόγναθοι sint equi. v. ἑτερόγν.

Ἰσάνωρ, *Isanor*, eponymus Ephorus anno tertio belli Peloponnesiaci, E. 2, 3, 7.

ἰσηγορία, ¶ 1) *aequalis dicendi potestas.* Moeris: ἰσηγορία, Ἀττικῶς· ἰσολογία, Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. Mag. Π. 1, 3, 9. est de ebriis in conuiuio aeque vociferantibus. Jocose. Nam proprie significat aequum ius sententiam dicendi. ¶ 2) *iuris aequabilitas.* Cf. Poll. 6, 174.

τῦ ἡλικιώτης. v. ibi interpp. Suid: ἰσηλίκων· τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Σ. 8, 1. Amoris τῷ χρόνῳ ἰσήλικος τοῖς ἀειγενέσι θεοῖς.

Ἴσημι, ¶ 1) *scio*. Π. 1, 6, 11. ἴσασι γὰρ ἐφ' οἷς Κυαξάρης αὐτὰς ἄγεται. Moeris: ἴσασι, Ἀττικῶς· οἴδασι, κοινῶς. Cf. Thom. Mag. Π. 4, 4, 3. αὐτοί τε ἴστε, *scitote*, καὶ τοῖς ἄλλοις διαγγέλλετε. Α. 1, 5, 15. ἐκ ἴστε, *nescitis*, ὅ τι ποιεῖτε. Est leniter monentis. Ἱππ. 9, 9. dii πάντα ἴσασι. c. ὅτι. Λ. 8, 1. ὅτι πείθονται, ἅπαντες ἴσμεν. Ε. 1, 7, 10. p. 55. ἴστε (*scitis*) πάντες, ὅτι — ἐστι. Ἀπολ. 27. c. πῶς, Ἱππ. 9, 8. ἴσασι πῶς ἔχει. c. acc. particip. Α. 5, 8, 6. ἅπερ πολλὲς καὶ ὑμεῖς ἴστε παθόντας. Ἀπολ. 20. c. nominat. particip. Π. 2, 3, 5. p. 119. παρα-

πευσόμεθα εἰς τὴν Ἀρκαδίαν. Hic eſt comminantis. Απ. 1, 4, 11. 2, 9, 3. εὖ ἴσθ' ὅτι, es dient zur Antwort. Ιπρ. 9, 8. εὖ ἴστω, ὅτι —. it. c. ὡς, Π. 5, 1, 3. εὖ ἴσθι ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. Απ. 4, 2, 30. ὡς πάνυ μοι δοκεῖ — περὶ πολλῦ ποιητέον — ὅτως ἴσθι, *non quidem nego*. Σ. 8, 40. ¶ 2) *noui*. Απ. 2, 1, 10. τῶν ἐθνῶν ὧν ἡμεῖς ἴσμεν. 4, 2, 26. τὰ ἐπιτήδεια ἑαυτοῖς ἴσασι. Sic de leporibus, K. 5, 17. de canibus, K. 7, 11. ¶ 3) *peritus ſum, didici*. Απ. 3, 6, 16. λέγοντες, ἃ μὴ ἴσασι. Paulo ante οἶδέ τις. ¶ 4) In var. lect. permutatur ἴσθι c. οἶσθα. v. εἰδέναι nr. 8. f. it. εὖ ἴστε c. ἐπίστασθε. v. ἐπίστασθαι nr. 1.

*Ἴσθμια, *ludi Iſthmici et ſacra in iis ſolemnia*. E. 4, 5, 1. 2. bis vno anno tam ab Argiuis, quam ab Ageſilao et Corinthiis celebrantur Neptuno.

Ἰσθμός, v. ἠθμός.

*Ἰσθμός, *Iſthmus*. ¶ 1) Cherſoneſi Thraciae, A. 2, 6, 2. Latitudo eius fuit 30 ſtadia, E. 3, 2, 8. ¶ 2) Corinthiacus, E. 4, 5, 1. 4, 8, 8. Ἰσθμὸν τῆς Κορινθίας. 7, 5, 15. ¶ 3) peninſulae Pallenes, E. 5, 2, 12. p. 299. Ποτίδαιαν ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης οὖσαν.

Ἰσίας, *Iſias*. E. 2, 3, 7. Ephorus eponymus anni vigeſimi tertii belli Peloponneſiaci.

Ἰσμηνίας, *Iſmenias*, Thebis potens. v. Solanus ad Lucian. T. III. p. 103. E. 3, 5, 1. 5, 2, 17 - 26. cum Lacedaemonii arcem occupaſſent, a Lacedaemoniis damnatus interficitur.

* ἰσόμαλος eſt vocabulum obſcurum et fortaſſe corruptum. Αγ. 2, 9. ἐχώρων τάς τε φάλαγγας ἀλλήλων μάλα ἰσομάλους — καὶ οἱ ἱππεῖς ἦσαν ἑκατέρων ἰσοπληθεῖς. Hutch. emendat ἰσοπάλους, Bachio probante. Marg. Leuncl. habet ἰσομάχους. Nempe ſenſus debet eſſe: *pugnando pares*. Zeun. ad analogiam nominis ἀγχώμαλος, quod in Thucydide, Dionyſio Halic. et Ioſepho obuium eſt, defendere videtur ἰσομάλους. Et ſane videtur ſignificare poſſe *numero* vel *viribus pares*. Certe Schol. Thucyd. 3, 49. ἀγχώμαλοι, inquit, ἰσοσθενεῖς. Sed ſcribendum eſt ἰσωμάλους per ω. Nam Etymol M. in v. ἀγχώμαλον ita praecipit: τὰ παρὰ τὸ ὁμαλὸς συν-

σεν των οντων ισομεγεϑε τέτῳ (lepori) ὅμοιόν ἐστι πρὸς δρόμον.

ἰσομέτωπος, *aequati frontibus.* E. 4, 5, 16 σὺν τοῖς ἐκδρόμοις ἰσομέτωποι καὶ ἐδίωκον καὶ ἐπέστρεφον.

ἰσομοιρεῖν, *aequales partes habere* I. *nancisci* np. ex praemiis belli. Π 2, 2, 10. ἀξιώσουσιν πάντες ἔτι ἰσομοιρεῖν. c. gen Π. 2, 3, 3. ἃ ἂν ἄλλοι — καταπράξωσι, τέτων ἰσομοιρεῖν.

ἰσομοιρία, ¶ 1) *partium aequalitas.* Π. 2, 2, 13. ὁμότιμοι ὤκνουν τὴν τῦ ὄχλου ἰσομοιρίαν. §. 14. ¶ 2) *aequum ius.* Απολ. 21. μὴ μόνον ἰσομοιρίας τυγχάνειν — ἀλλὰ καὶ προτετιμῆσϑαι.

ἰσόμοιρος, *aequas partes habens.* Π. 2, 1, 16. τὲς — ὑπηρέτας ἰσομοίρους πάντων ἐποίει. 2, 2, 10. 4.

fondeur égale de niveau *placer la partie inférieure du podostrabe*. Cf. var. lect. in praefatione mea.

ἰσόπλευρος, v. πλαίσιος.

* *ἰσοπληθής*, *numero par*. Αγ. 2, 9. οἱ ἱππεῖς ἑκατέρων ἰσοπληθεῖς. Carent hoc vocabulo lexica, quod tamen etiam habet Thucyd. 6, 37.

ἰσόῤῥοπος, *aequale pondus habens*. Hesych: ἰσόῤῥοπον· ἰσοβαρὲς, ἴσον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ ῥεπόντων ζυγῶν· καὶ ἰσόσταθμον, ἢ ὅμοιον. Cf. Suid. Σ. 2, 17. σῶμα ἰσόῤῥοπον ποιεῖν, scil. cuius nulla pars grauior iusto aut leuior est. Oppon. παχύνεσθαι et λεπτύνεσθαι. cf. ἀντίῤῥοπος.

ἴσος, ¶ 1) *aequalis par*. ¶ a) magnitudine, Α. 5, 4, 18. ἴσους τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος. Ιερ. 8, 7. ἐκ τῶν ἴσων ὑπουργημάτων, *si beneficia iis paria praestatis, quae priuati praestant*. Απ. 3, 10, 10. οὐ γὰρ ἴσους γε πάντας, οὐδὲ ὁμοίους τοὺς θώρακας ποιεῖς. Ιπ. 7, 9. ἡνίας ἐπαινοῦμεν ὁποῖαι ἴσαι εἰσί. b) numero, Π. 4, 5, 18. ἀριθμήσαντας λαβεῖν — εἰς τάξιν ἴσους. Λ. 7, 3. ἴσα φέρειν, *nemo plus quam alius*. Πο. 4, 30. Ε, 1, 6, 21. Ιπρ. 2, 6. Κ. 6, 7. Plene Π. 5, 2, 1. ἴσοι ὄντες τὸν ἀριθμόν. Ιπρ. 2, 3. ἴσους τούτοις τὸν ἀριθμόν. Vbi est c. dat. pers. vt saepius infra. Margg. ἀριθμῷ. Sic ἴσον δικαστήριον, *vbi ab vtraque parte pares numero iudices sunt*. v. δικαστήριον. ¶ c) etiam magnitudine et qualitate. c. dat. Π. 7, 2, 8. εὐφροσυνῶν πασῶν ἐμοὶ τὸ ἴσον μετεῖχε. Intell. μέρος. Sic saepe τὸ ἴσον et τὰ ἴσα, vt de honoribus, Π. 2, 1, 6. οὐ μετείχετε τῶν ἴσων ἡμῖν, *aequales et quantitate et qualitate*. de praemiis belli, Π. 2, 2, 10. τῶν ἴσων τόν τε κακὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀξιοῦσθαι. §. 12. 2, 3, 2. 3. Plene Π. 2, 3, 5. p. 119. τὰ μὲν ἆθλα τῆς ἀρετῆς ἴσα πρόκειται — παραβαλλόμενοι οὐκ ἴσα εἰς τὸν κίνδυνον. de praemiis laboris, Ο. 13, 12. vbi §. 11. erat ὅμοια. de donis et beneficiis, Ιερ. 8, 2. πότερός μεῖζω ἀπὸ τῶν ἴσων κτᾶται χάριν. Antea erat ὅμοια. §. 4. de opibus, Σ. 4, 35. οἱ τὰ ἴσα (np. χρήματα) λαχόντες. de iuribus, Π. 1, 3, 15. τὸ ἴσον ἔχειν δίκαιον νομίζεται. Ε. 7, 1, 33. ὡς τῆς πολιτείας ἐσομένης ἐν τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. de laboribus et molestiis, Ιερ. 2, 14. ἴσοι οἱ πόλεμοι tyran-

τοῖς καλουμένοις. 2, 2, 1 p. 101. οὐδὲν ἴσον ἔσται. de pari conditione in vniuersum, E. 7, 1, 1. ὡς δέοι ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις τὴν συμμαχίαν εἶναι. §. 3. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις τὴν συμμαχίαν ποιούμενος — ἔστιν οὖν ἰσαίτερόν τι; *poteſtne conditio magis aequa vtrisque eſſe?* ¶ 2) *idem.* E. 7, 1, 2. p. 438. ὁ περὶ τῶν ἴσων (sup. πραγμάτων) ὁ κίνδυνος, *non de iisdem rebus nobis et vobis periculum eſt.* Sic ἴσοι Π. 3, 3, 9. p. 180. *iidem qui ante.* ¶ 3) δι' ἴσου. O. 4, 21. τὰ δένδρα δι' ἴσου (intell. διαστήματος) πεφυτευμένα, *aequo interuallo.* ¶ 4) εἰς τὸ ἴσον. Π. 1, 4, 5. εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τῇ ἱππικῇ τοῖς ἡλικιώταις, *par erat.* 1, 6, 19. p. 75. λέγουσι — καὶ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι ἐμάχεσθε.

monius: ἰσοτελὴς, ὁ τετιμημένος μέτοικος ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς πολίταις, καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις πλὴν τοῦ ἄρχειν. v. ibi Valckenar. p. 109 — 113. cf. Suid. et Moeris in v. ἰσοτελὴς, Ruhnken. ad Timae. lex. Plat. p. 110. interpp. ad Harpocrat. in h. v. et Petitus ad legg. Att. p. 246 -- 248. inprimisque Wolf. prolegom. ad Demosth. orat. adv. Leptinem p. 70. E. 2, 4, 16. οἵτινες ξυμπολεμήσειαν, καὶ εἰ ξένοι εἶεν, ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι. Sed Πο. 4, 12. ἐπὶ ἰσοτελείᾳ καὶ τῶν ξένων τῷ βουλομένῳ ἐργάζεσθαι ἐν τοῖς μετάλλοις explicari poteſt *ea lege vt non plus pendant reipublicae pro loco, quam ciues.*

ἰσότιμος, aeque honoratus, eiusdem ordinis. Ιερ. 8, 10. in antiquioribus editt. eſt ἰσοτίμους, quod Leunclau. mutauit in τιμῆς, quae coniectura recepta eſt a Welſ. et Bach. Alii corrigunt ἰσοτιμίας, vel σωτηρίας. v. Zeun. ad h. l.

ἰσοῦν, aequare, parem reddere. Π. 7, 5, 23. σίδηρος ἂν ἰσοῖ τοὺς ἀσθενεῖς — τοῖς ἰσχυροῖς. Margg. ἀνισοῖ, quod placet Abreſchio ad Heſych. Sed Zeunio vulgatum videtur elegantius.

ἰσοῦσθαι, ¶ 1) *aequalem reddere.* Ιπ. 7, 8. ἠρεμεῖν — ἕως ἂν -- ἡνίαις ἰσώσηται. ¶ 2) *ſimilem eſſe.* Σ. 8, 1. Ἔρωτος — ψυχῇ ἀνθρώπου ἰσουμένου. Heſych: ἰσοῦται· ὁμοιοῦται.

ἰσοφόρος, aequalis in ferendo, par pondere. Σ. 2, 20. τὰ σκέλη τοῖς ὤμοις ἰσοφόρα ἔχειν. Eſt fere i. q. ἰσόρροπος. Pollux 4, 97. in verbis de arte ſaltatoria recenſet hoc vocabulum aeque ac nomen ἰσοφορία.

ἰσοχειλής, labra vaſis aequans, vsque ad vaſis labra plenus. A. 4, 5, 19. ἐνῆσαν crateribus αἱ κριθαὶ ἰσοχειλεῖς. ad q. l. fortaſſis reſpexit Suidas, qui tamen de ipſis vaſibus interpretatur: μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. Sic Poll. 2, 89. ἀπὸ δὲ χειλέων τὰ μέτρα ἰσοχειλῆ τὰ ἐπίμετρα. 5, 133. ἰσοχειλὲς idem eſt quod πλῆρες. cf. 4, 170.

Ἰσσοὶ (alias dicitur Ἰσσὸς), *Iſſi* ſ. *Iſſus*, vrbs Ciliciae. A. 1, 2, 24. οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες — ἐν Ἰσσοῖς. 1, 4, 1. ἐξελαύνει — εἰς Ἰσσοὺς, τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ. ad q. l. vid. Hutch. et diſſ. p. 13.

ὑπὸ Φαρναβάζου ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων poenae loco. ¶ 3) *in acie collocare*, i. q. τάττειν. Π. 2, 2, 2. p. 103. στήσας τὸν λοχαγὸν πρῶτον, καὶ τάξας ἐπ' αὐτῷ ἄνδρα νεανίαν. 6, 3, 11. p. 384. ¶ 4) *subsistere iubere.* Π. 7, 1, 3. στήσαντες τὴν ἑαυτῶν φάλαγγα. A. 1, 2, 17. στήσας τὸ ἅρμα. 1, 10, 9. 2, 4, 13. στήσας (all. ἐπιστήσας) τὸ ἑαυτῦ στράτευμα. ¶ 5) Π. 1, 3, 8. στήσαντα τὸ πρόσωπον, *vultu ad seueritatem composito, indutum vultus graues et seueros.* Ap. Theophrast. charact. 8, 1. est oppositum καταβάλλειν τὸ ἦθος s. τὸ πρόσωπον. Cf. σπουδαίως. ¶ 6) *ad libram appendere, pondus ad libram explorare.* Thom. Mag: ἵστημι — ἀντὶ τῦ ζυγοστατῶ. Cf. Ammon. in

κατὰ μέσον — ἀπιέναι παρὰ τὸ ἑστηκὸς τοῦ στρατεύματος. A. 1, 3, 2. ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς. Vbi ἑστὼς poterat abesse. 1, 5, 13. ἕστασαν ἀποροῦντες. 4, 8, 15. 6, 5, 6. perfectum pro praesenti: προηγεῖσθε — ὡς μὴ ἑστήκωμεν. Aγ. 2, 4. E. 3, 4, 13. 4, 3, 4. Ιπρ. 5, 6. K. 9, 20. ¶ 11) *perstare in veteri sententia, non accedere ad alterius partes.* E. 5, 2, 15. τὰς οὔπω προσκεχωρηκυίας πόλεις στῆναι ἄν. ¶ 12) fere i. q. εἶναι. v. Doruill. ad Charit. p. 303. Eleganter tamen de iis, qui in acie stant, Π. 2, 1, 4. ἔδεισα μὴ ὀλίγοι στάντες — πάθοιτέ τι. ¶ 13) Legitur ἵστασαν pro ἀνειστήκεσαν. v. ἀνίστασθαι nr. 7.

ἵστασθαι, ¶ 1) *consistere* s. *stare in ordinibus.* Π. 1, 4, 23. v. ἱστάναι n. 10. ¶ 2) *subsistere* s. *resistere.* A. 1, 10, 1. οὐκέτι ἵσταντοι, ἀλλὰ φεύγουσι. ¶ 3) *cessare, intermitti.* Π. 8, 6, 9. οὐδὲ τὰς νύκτας φασὶν ἵστασθαι ταύτην τὴν πορείαν, sc. angarorum. ¶ 4) *erigere, erigi iubere.* Aγ. 2, 5. et E. 4, 3, 5. τρόπαιον ἐστήσατο. E. 2, 4, 4. 4, 2, 14. Cf. τρόπαιον. Sed Aγ. 11, 7. σώματος εἰκόνα στήσασθαι, *corporis sui simulacrum ponere* s. *poni iubere.* ¶ 5) *constituere.* De ciuitate, quae ipsa sibi regem constituit, Aγ. 1, 5. ἡ πόλις — τοῦτον ἐστήσατο βασιλέα. ¶ 6) A. 1, 8, 14 ἵσταντο permutatur cum διΐσταντο. v. διϊστάναι nr. 2.

Ἱστιεῖς, *Histienses.* E. 2, 2, 2. Ἱστιέας victos crudeliter tractant Athenienses. Scribi debebat, vt Cel. Schneiderus dedit, Ἱστιαιέας. Steph. Byz: Ἱστιαία, πόλις Εὐβοίας. ὁ πολίτης, Ἱστιαιεύς. Morus tamen ad Isocr. panegyr. 31. p. 62. dicit, haud raro haec inter se permutari.

ἱστίον, *velum.* E. 1, 1, 8. διώκειν — ἐξελομένους τὰ μεγάλα ἱστία, quo essent expeditiores ad pugnam. 6, 2, 15. v. Scheffer. milit. naual. 3, 5. p. 220. E. 2, 1, 19. Κόνων — καταχὼν ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα, ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα τῶν Λυσάνδρου νεῶν ἱστία. Fortassis enim Lysander ad pugnam profecturus, vela maiora Abarnide reliquerat. v. Mori addenda ad p. 60. In similitudine: A. 1, 5, 3. ταῖς πτέρυξιν ἄρασα, ὥσπερ ἱστίῳ χρωμένη.

ἱστός, ¶ 1) *malus nauis.* E. 6, 2, 17. αἱρόμενος τοὺς ἱστούς. ¶ 2) *tela.* O. 10, 10. πρὸς τὸν ἱστὸν προστᾶσαν.

ἴσχειν,

res haberedat, non cor
ueniebat inter eos. C
ἔχειν nr. 11. et 36.
Ἰσχίον, coxa. Ιπ. 1, 1;
ἰσχία equi debent esse πλ
τέα. Sic Poll. 1, 190. I
7, 7. 11, 2. K. 4, 1. can
habere debet ἰσχία στρογγ
λα. Sic Poll. 5, 59. C
sect. 63. K. 5, 30. lep
habet ἰσχία στρογγύλα. S
Poll. 5, 70. qui etiam
183. in vniuersum hae
habet: ἰσχία μέν ἐστιν α
ἑκατέρωθεν μετὰ τὴν ὀσφ
σαρκώδεις προβολαί. τὰ
ὑπερέχοντα ἀπὸ τούτω
γλουτοί. Moeris p. 193. e
Suid: ἰσχίον· τὸ κοῖλον το
γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλ
στρέφεται. Cf. Hesych. e
Etymol. M.

Ἰσχόλαος, Ischolaus. E. 6
5, 24 — 28 Lacedaemo
niorum praefectus in op
pido Io, cadit in proeli
aduersus Arcadas.

Ἰσχόμαχος, Ischoma

eſt: *robuſtiores et potentiores.* Απ. 1, 6, 7. oppon οἱ ἰσχυρότατοι et οἱ φύσει ἀσθενέστατοι. 1, 7, 4. τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ ἰσχυρὸν — δοκεῖν. Ο. 17, 9. ἀνθρώπῳ τῷ ἰσχυροτέρῳ πλεῖον βάρος ἐπιτιθέναι. Ibidem γῆ ἰσχυροτέρα, *cui plus ſementis credi poteſt.* Σ. 4, 13. τὸν μὲν ἰσχυρὸν — τὸν δὲ ἀνδρεῖον. Ιπ. 1, 3. τῷ τε ἰσχυροτάτῳ καὶ τῷ μαλακωτάτῳ τοῦ ποδός. §. 17. πώλου — ἰσχυροῦ καὶ εὐσάρκου. 11, 2. τὴν ὀσφῦν ἰσχυράν. Κ. 2, 4. 4, 2. 5, 31. 9. 1. cf. οἶνος. ¶ 2) *vehemens, magnus.* Π. 1, 4, 22. ἰσχυρὰν φυγὴν, *effuſam.* Sic 7, 1, 13. 1. 6, 19. p. 70. ἰσχυρὰς φυλακὰς ποιοῦνται, *diligenter ſibi cavent.* p. 80. ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι. 3, 1, 13. ἰσχυροῦ φόβου. Λ. 3, 3. ἰσχυροτάτας ἐπιθυμίας. Ε. 4. 2, 6. ἰσχυρότερον ῥεῦμα. Απ. 4, 3, 9. εἰς ἑκάτερα τὰ ἰσχυρότατα, *maxima ſuo in genere.* Σ. 3. 8. paupertas dicitur πρᾶγμα, quod ἀμελούμενον ἰσχυρότερον γίγνεται. Ιπρ. 1, 5. ἰσχυροτάτη παρόρμησις. ¶ 3) *potens.* a) Π. 5, 5, 4. οἱ ἐμοὶ δοῦλοι ἰσχυρότεροι ἐμοῦ, np. auctoritate apud ſuos Sic de imperatore, Α. 2, 5, 3. p. 114. ξενικῷ — ἐμὲ καταβῆναι δι' εὐεργεσίας ἰσχυρόν. b) De exercitu, inprimis numeroſo, *qui numero potens eſt,* Π. 3, 3. 8. ἐδίδασκεν ᾗ ἕκαστον ἰσχυρὸν ἦν τῶν συμμαχικῶν. 5. 2, 5. p. 28 μείονες ἐπεὶ νενικήκαμεν, ἰσχυρότεροι ἐπεὶ εὐτυχήκαμεν, πλείονες δὲ etc. 5, 4, 21. ἀεὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἰσχυρότερον ποιούμενος. *faciens vt numero augeretur.* 5. 5, 14. τοὺς πολεμίους μειουμένους, ἡμᾶς δὲ αὐτοὺς πλείονάς τε καὶ ἰσχυροτέρους γιγνομένους. 7, 1, 15. 7, 5, 2. Αγ. 6. 1. 4. Ε. 2, 3. 18. p. 98. τοὺς πολεμίους ἰσχυροὺς ποιοῦσιν. Ibid. pro eo eſt πολλοὺς ποιεῖν. 3. 4. 6. 4, 1, 14. τὸ ναυτικὸν χρήματα παρέχων ἰσχυρὸν ἐποίησεν. 5, 2, 12. p. 330. ἀθροιζομένης δυνάμεως — οὐ κατὰ γῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ θάλατταν ἰσχυρᾶς γενομένης. Ita Steph. et Leuncl. repoſuere pro ἰσχυρῶς γ. 7, 1, 9. Ιπρ. 4, 17. 7. 4. Hinc c) Ιπρ. 7, 13. et 8, 24. τὸ ἰσχυρον et τὰ ἰσχυρα, *robur exercitus, die Hauptarmee* Sic Ε. 7. 5, 23. τῷ ἰσχυροτάτῳ ἀγωνίζεσθαι, *cum robuſtiſſimis et fortiſſimis militibus.* Oppon. τὸ ἀσθενέστατον. d) De re publica, Αθ. 1, 4. ἐὰν εὖ πράττωσιν οἱ πλούσιοι — ἰσχυρὸν τὸ ἐναντίον

 σφίσι

...ακου ἰσχυρον, inprimi multitudine. 7, 1, 2. p 437. Απ. 3, 7, 5. cf πόλις. e) De tota gente, Π. 1, 5, 2. ἰσχυρότατον τῶν ἐγγὺς φύλων. §. 3. Sic A. 1, 5, 9. βασιλέας ἀρχὴ πλήθει χώρας καὶ ἀνθρώπων ἰσχυρά. ¶ 4) munitus. v. Poll. 1, 170. E. 4, 6, 9. πρὸς τοῖς ἰσχυροῖς, np. χωρίοις. Intelligi videntur montes. Sic Ay. 6, 6. τὰ ἰσχυρὰ (all. ἐχυρὰ) ἀνώχυρα τοῖς ἐχθροῖς καθίςη. Cf. ἐχυρός. Sed plenius legitur Π. 7, 5, 4. τείχη ἰσχυρά. §. 5. ποταμῷ ἔτι ἰσχυροτέρα ἐςιν ἡ πόλις ἢ τοῖς τείχεσι. A. 4, 6, 7. πρὸς ἰσχυρὰ χωρία (i. e. montes) καὶ ἄνδρας μάχεσθαι. 5, 2, 6. χωρίον — ἰσχυρόν. §. 12. ἐπ' ἄκροις τισὶν ἰσχυροῖς. 5. 7, 10. ἀπὸ ἰσχυρῶν τόπων (montibus) βάλλοντες. E. 3, 1, 14. ...

quendi Xenophonteo. A. 1, 7, 12. διώρυχες — βαθεῖαι ἰσχυρῶς. 4, 8, 21. τὸ ἰσχυρῶς ὄρθιον. O. 11, 10. it. verbis, Π. 1, 4, 14. λυπούμενον ἰσχυρῶς. 5, 3, 8. ἀπήγγειλε ὅτι πάντα δοκοίη ἰσχυρῶς τῷ εὐνούχῳ, *eximie placere*. 7, 4, 7. A. 2, 5, 6. 2. 6, 11. et E. 5, 1, 26. ἰσχυρῶς ἐπιθυμεῖν. E. 4, 8, 15. 17. 7, 1, 3. cf. προσκαλεῖσθαι et χαρίζεσθαι. etiam ſubſtantiuis, Απολ. 28. Ἀπολλόδωρος ἐπιθυμητὴς ἰσχυρῶς αὐτοῦ. ¶ 2) *firmiter, alte*. Λ. 3, 5. ἰσχυρῶς ἐμφῦσαι αὐτοῖς βουλόμενος. ¶ 3) *ſtudioſe, diligenter*. Π. 1, 2, 8. πειθομένους τοῖς ἄρχουσιν ἰσχυρῶς. 1, 6, 17. τούτου ἰσχυρῶς ἐπεμελεῖτο. 6, 3, 2. A. 6, 3, 7. τούτους ἐφύλαττον ἰσχυρῶς. Απ. 1, 3, 8. τῶν καλῶν ἰσχυρῶς ἀπέχεσθαι. O. 4, 4. 5. ¶ 4) *grauiter, acriter*. Π. 4, 5, 6. ἰσχυρότερον ἔτι ἢ πρόσθεν τοῖς Μήδοις ἀπειλῶν. καὶ τῷ πεμπομένῳ ἠπείλησεν, εἰ μὴ ἰσχυρῶς ταῦτα ἀπαγγείλοι. cf. κατέχειν nr. 9. et κολάζειν. ¶ 5) ἰσχυρότατά γε O. 1, 15. eſt affirmantis: *maxime vero, recte vero*. ¶ 6) In var. lect. permutatur c. καταπολύ. v. ibi. it. c. ἰσχυρός. v. ibi nr. 3. b.

ἰσχὺς, ¶ 1) *robur corporis*. Π. 1, 6, 14. δοκεῖ καὶ ἰσχὺς προσγίγνεσθαι exercitui. 2, 1, 8. ἀσκεῖν τὰ σώματα πρὸς ἰσχύν. 4, 3. 4. p. 232. ἵππου τάχος καὶ ἰσχύν. Paulo poſt eſt ῥώμη. 7, 5, 23. τῆς τοῦ σώματος ἰσχύος. Αγ. 11, 14. Απ. 1, 6, 5. O. 5, 4. K. 13, 14. ἐν τῇ αὐτῶν οἰκήσει ἐν ἰσχύϊ πολλῇ ἐστιν, *vulde robuſta ſunt, viribusque corporis ita vtuntur, vt vinci difficulter poſſint*. D · ſ·ιια, O. 17, 10. ὑπὸ κόπρου ἰσχὺς αὐτῇ ἐγγίγνεται. cf. ἀλκή. ¶ 2) *firmitas, durabilitas, magna vis*. De oculis, qui tam longe proſpicere, quam ea, quae ex obliquo ſunt, cernere poſſunt. Σ. 5. 5. πρὸς ἰσχὺν ὀφθαλμοὺς ἄριστα πεφυκότας. ¶ 3) vis proelii, Π. 3, 1, 12. ὁ ἰσχύϊ κρατηθείς. Paulo ante eſt μάχῃ ἡττηθείς. obſidionis, E. 1, 3, 10. ἐπεὶ οὐδὲν ἠδύναντο — κατ' ἰσχύν, ἔπεισαν προδοῦναι. ¶ 4) *potentia*. Αθ. 1, 15. ἰσχύς ἐστιν αὕτη Ἀθηναίων. ἐὰν οἱ σύμμαχοι δυνατοὶ ὦσι. ¶ 5. *copiae, exercitus* Π. 4, 5, 15. p. 251. ἢν ἱππέας κατασήσωμεν ἰσχὺν ἡμῖν αὐτοῖς προσθησόμεθα, *firmiorem habebimus exercitum*. 5, 3, 22. A. 1,

peditatus. 5, 4, 10. 312. 6, 1, 14.

ἰσώμαλος, v. *ἰσόμαλος*.

ἴσως, ¶ 1) *fortassis*. Π. 1, 4, 22. Κυαξάρης ἐφοίτει ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τὸ πατέρα. 2, 1, 5. θαυμαστὰ ἴσως δόξω λέγειν. 2, 4, 8. p. 130. 4, 3, 1. ἴσω μὲν — ἴσως δέ. Ἀπ. 1, 3, 13. ἴσως — τοξόται — καλοῦνται. c. τάχα per pleonasmum, s. ἐκ παραλλήλου, vt dicit Thom. Mag. in v. τάχα. E. 7, 1, 12. ἴσως τάχα τούτους — εὑρήσετε. c. ἂν et coni. E. 1, 7, 10. p. 57. ἴσως ἄν τινα καὶ οὐκ αἴτιον ὄντα ἀποκτείνητε. c. ἂν et opt. Π. 2, 4, 10. ἴσως ἂν καὶ πάλιν ἔλθοιεν. E. 7, 4, 8. ἴσως ἂν αὖθις γενοίμεθα. Sed ἂν in edd. vett. deest. Ἀπ. 1, 3, 13. μόλις γὰρ ἂν ἴσως — ὑγιὴς γένοιο. In obiectione, Π. 6, 1, 12.

Margg. et edd. vett. habent ὡς. Explicari quoque hic potest Π. 1, 4, 3. ἦν μὲν ἴσως ὁ Κῦρος πολυλογώτερος. Sed nec male vertitur *fortasse*. ¶ 4) In var. lect. est pro ἴθι, v. ἵσημι nr. 1.

Ἰταβέλιος, *Itabelius*. A. 7, 8, 8. dux barbarorum.

Ἰταλία, *Italia*. Aθ. 2, 7. distinguitur ab Sicilia. E. 5, 1, 23. τὰς ἀπὸ Συρακουσῶν καὶ Ἰταλίας ναῦς.

ἰτέον, ¶ 1) *eundum*. Hesych. et Etymol. M. ἰτέον· πορευτέον. A. 3, 1, 6. κρίνας ἰτέον εἶναι. Απ. 3, 11, 1. ἰτέον ἂν εἴη θεασομένους. Athenaeus θεασομένοις. ¶ 2) *aggrediendum, congrediendum*. Π. 2, 1, 8. ὡς ὁμόσε ἰτέον εἴη τοῖς πολεμίοις. Junt. habet ἐπὶ pro εἴη. Steph. et Leuncl. εἴη ἐπὶ τοῖς π. Vbi, vt in Welsiana, ἐπὶ perperam insertum est. A. 6, 5, 19. ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι.

ἴτυς, *ora clypei*. Suid: ἴτυς· περιφέρεια ὅπλου. Cf. Hesych. A. 4, 7, 8. ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτυος. Vertunt *vmbonem*. Male. Nam Suidas praeter glossam supra positam, cui Xenophontis locum addidit, habet etiam aliam, vbi laudat locum, in quo diserte distinguuntur ἴτυς et ὀμφαλός.

ἴϋγξ proprie est auicula, quae, quia caput et collum, reliquo corpore quiescente, retorquere et circumrotare potest, barbaro vocabulo *torquilla*, Germanice *Wendehals*, nominatur, et quae insectis victitat, maxime formicis, quas lingua satis longa proiecta glutini eius adhaerentes attrahit ac deglutit. Vnde ea veneficae vtebantur ad pelliciendos animos. Seruius ad Virgil. ecl. 8, 21. (coll. Theocrit. idyll. 2) vertit *turbinem*. De turbine s. rhombo magico explicat etiam Suidas: ἔτι δὲ καὶ ὀργάνιόν τι ἴϋγξ καλούμενον, ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὡς κατακηλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους. Videtur haec interpretatio confirmari locis Απ. 3, 11, 17. et 18. χρῆσον τοίνυν μοι τὴν ἴϋγγα, ἵνα ἐπὶ σοὶ πρῶτον ἕλκω αὐτήν. Scil. auiculam illam rotae quatuor radiis instructae illigabant, atque istam rotam cum variis incantationibus versabant. Quanquam in his omnino omne id per ἴϋγγα intelligitur, *quod vim pelliciendi habet*. v. ibi Ernest.

— . ... cum peltal
expeditionem fuscipit;
excurfiones facit in Ar
diam. 4, 5, 3. a Cori
thi s arceffitur contra
gefilaum. 4, 5, 12
19. calamitatis morae L
cedaemoniorum inprim
cum fuis peltaftis auct
eft, et alia feliciter g
rit. 4 8, 34 — 39. cu
peltaftis in Cherfonefu
miffus, infidiis pofitis A
naxibium cum fuis cae
dit. 5, 1, 22. cum alii
Abydi obfidet Nicolo
chum. 6, 2, 8. pro Ti
motheo mittitur in Cor
cyram. §. 15 — 27. i
itinere nautas exercet
Cephalleniam fubigit, i
Corcyra capit Syracufa-
norum naues, milites
fuos ad alimenta compa-
randa agros Corcyraeo-
rum colere iubet, inde
traiiciens in Acarnaniam
fert amicis ...

4. 4, 3. *ἰχνευέτωσαν*. 6, 13. 7, 6. *ταῖς κυσὶν ἰχνευούσαις*. 10, 6. c. acc. loci, K. 4, 9. *τὰ ὄρη — καὶ ἰχνεύειν καὶ μεταθεῖν*. Paſſiuum: K. 5, 12. lepus *πανταχοῦ ἰχνευόμενος*. §. 33. Medium videtur eſſe K. 8, 1. *ἰχνεύεσθαι τοὺς λαγὼς, ὅταν νίφῃ ὁ θεός*. Intell. *δεῖ*, ſ. *χρή*. Metaphorice de amicis comparandis, Απ. 3, 11, 9. *ἀντὶ κυνὸς κτήσῃ ὅϛις σοι ἰχνεύων τοὺς φιλοκάλους — εὑρήσει*.

ἴχνευσις, *inueſtigatio*. Xenophonti tribuitur a Polluce 5, 11. K. 3, 4. *εἰσὶ δὲ καὶ ἰχνεύσεως πολλοὶ τρόποι ἐκ τῶν αὐτῶν κυνῶν*. 6, 4. 10, 5. in apri venatione: *ἐπειδὰν δὲ λάβῃ αὐτοῦ τὰ ἴχνη, ἕπεσθαι ἑξῆς τῇ ἰχνεύσει ἡγουμένῃ ἀκολουθίᾳ*. Gailius h. l. praeeunte Zeunii verſione exponit *τῇ κυνὶ ἰχνευούσῃ*.

ἰχνία, v. *ἰχνεία*.

ἴχνιον, v. *ἴχνος*. Suid: *ἴχνια· σημεῖα ποδός*.

ἴχνος, *veſtigium*. Heſych: *ἴχνος· σημεῖον, ποδὸς τύπος*. A. 1, 6, 1. *ἴχνη* (Cod. Eton. et Pariſ. *ἴχνια*) *ἵππων*. 1, 7, 13. 7, 3, 23. *ἴχνη ἀνθρώπων ἢ προηγούμενα ἢ ἐναντία*. Jungitur variis verbis: K. 3, 5. *ἐκ τοῦ ἴχνους διατρέχουσι*. §. 6. *ὑπολαμβάνουσαι ἐκ τοῦ πρόσθεν τὰ ἴχνη — ἐπιτρέχουσι τὰ ἴχνη*. §. 10. *ἐκκινοῦσι παρὰ τὸ ἴχνος*. 4, 3. *ἐμμειδιῶσαι πρὸς τὰ ἴχνη — προΐτωσαν διὰ τοῦ ἴχνους*. 5, 20. v. *ἐμποιεῖν* nr. 1. 6, 2. *ἄνεμος διαρπάζει τὰ ἴχνη*. §. 14. *περαινομένου τοῦ ἴχνους*. §. 20. *ἐὰν ἐν τῷ ἴχνει ὦσιν — ἐὰν μὴ ὦσι πρὸς τοῖς ἴχνεσι*. §. 21. *ἐπειδὰν προσῶσι τοῖς ἴχνεσι*. §. 22. *ὅταν διὰ τοῦ ἴχνους πυκνῶς διάττωσι — ὑπερβάλλουσι τὰ ἴχνη*. 7, 6. *διατρέχειν τὰ ἴχνη*. Alia ſunt 8, 1. 4. 5. 8. cf. 5, 2 — 4. et *ἀφανίζειν*, *ἐξειλεῖν*, *λαμβάνειν*, *ὄζειν*. Cum variis epithetis. v. Poll. 5, 12. et Phauorin. in v. *ἰχνεύεσθαι*. K. 5, 1. §. 5. *ἴχνη λαμπρὰ — λεπτὰ, ἀσαφῆ — καθαρά*. §. 6. *ὀρθὰ — συμπεπλεγμένα*. §. 7. 6, 4. *τοῦ ἴχνους ἡ φύσις λεπτὴ οὖσα*. §. 14. et 15. multa ſunt. §. 21. *ἀμαυρὸν τὸ ἴχνος*. §. 22. *λαμπρὰ — ἴχνη*. 8, 1. *ἔϛι τὰ ἴχνη ἔξω* (h. e. *eminentia*) *πολὺν χρόνον δῆλα*. §. 6. v. *βραχὺς*, *δρομαῖος*, *εὐναῖος*, *μακρὸς*, *ὀρθὸς*, *ψευδής*. cf. Vlit. ad Grat. Faliſc. 225. In var. lect. permutantur *εἴδη* et *ἴχνη*. v. *εἶδος* nr. 2.

ἰῶ, ἰο. Vox adhortantis

canes,

expeditionem suscipit; excursiones facit in Arcadiam. 4, 5, 3. a Corinthiis arcessitur contra Agesilaum. 4, 5, 12 — 19. calamitatis morae Lacedaemoniorum inprimi cum suis peltastis auctor est, et alia feliciter gerit. 4, 8, 34 — 39. cum peltastis in Chersonesum missus, insidiis positis Anaxibium cum suis caedit. 5, 1, 22. cum aliis Abydi obsidet Nicolochum. 6, 2, 8. pro Timotheo mittitur in Corcyram. §. 15 — 27. in itinere nautas exercet, Cephalleniam subigit, in Corcyra capit Syracusanorum naues, milites suos ad alimenta comparanda agros Corcyraeorum colere iubet, inde traiiciens in Acarnaniam fert amicis opem, ma-

4. 4, 3. ἰχνευέτωσαν. 6, 13. 7, 6. ταῖς κυσὶν ἰχνευούσαις. 10, 6. c. acc. loci, K. 4, 9. τὰ ὄρη — καὶ ἰχνεύειν καὶ μεταθεῖν. Pasſiuum: K. 5, 12. lepus πανταχοῦ ἰχνευόμενος. §. 33. Medium videtur eſſe K. 8, 1. ἰχνεύεσθαι τοὺς λαγὼς, ὅταν νίφῃ ὁ θεός. Intell. δεῖ, ſ. χρή. Metaphorice de amicis comparandis, Απ. 3, 11, 9. ἀντὶ κυνὸς κτήσῃ ὅςις σοι ἰχνεύων τοὺς φιλοκάλους — εὑρήσει.

Ἴ χ ν ε υ σ ι ς, *inueſtigatio.* Xenophonti tribuitur a Polluce 5, 11. K. 3, 4. εἰσὶ δὲ καὶ ἰχνεύσεως πολλοὶ τρόποι ἐκ τῶν αὐτῶν κυνῶν. 6, 4. 10, 5. in apri venatione: ἐπειδὰν δὲ λάβῃ αὐτοῦ τὰ ἴχνη, ἕπεσθαι ἑξῆς τῇ ἰχνεύσει ἡγουμένῃ ἀκολουθία. Gailius h. l. praeeunte Zeunii verſione exponit τῇ κυνὶ ἰχνευούσῃ.

Ἰ χ ν ί α, v. ἰχνεία.

Ἴ χ ν ι ο ν, v. ἴχνος. Suid: ἴχνια· σημεῖα ποδός.

Ἴ χ ν ο ς, *veſtigium.* Heſych: ἴχνος· σημεῖον, ποδὸς τύπος. A. 1, 6, 1. ἴχνη (Cod. Eton. et Pariſ. ἴχνια) ἵππων. 1, 7, 13. 7, 3, 23. ἴχνη ἀνθρώπων ἢ προηγούμενα ἢ ἐναντία. Jungitur variis verbis: K. 3, 5. ἐπὶ τοῦ ἴχνους διατρέχουσι. §. 6. ὑπολαμβάνουσαι ἐκ τοῦ πρόσθεν τὰ ἴχνη — ἐπιτρέχουσι τὰ ἴχνη. §. 10. ἐκκινοῦσι παρὰ τὸ ἴχνος. 4, 3. ἐμμειδιῶσαι πρὸς τὰ ἴχνη — προΐτωσαν διὰ τοῦ ἴχνους. 5, 20. v. ἐμποιεῖν nr. 1. 6, 2. ἄνεμος διαρπάζει τὰ ἴχνη. §. 14. περαινομένου τοῦ ἴχνους. §. 20. ἐὰν ἐν τῷ ἴχνει ὦσιν — ἐὰν μὴ ὦσι πρὸς τοῖς ἴχνεσι. §. 21. ἐπειδὰν προσῶσι τοῖς ἴχνεσι. §. 22. ὅταν διὰ τοῦ ἴχνους πυκνῶς διάττωσι — ὑπερβάλλουσι τὰ ἴχνη. 7, 6. διατρέχειν τὰ ἴχνη. Alia ſunt 8, 1. 4. 5. 8. cf. 5, 2 — 4. et ἀφανίζειν, ἐξειλεῖν, λαμβάνειν, ὄζειν. Cum variis epithetis. v. Poll. 5, 12. et Phauorin. in v. ἰχνεύεσθαι. K. 5, 1. §. 5. ἴχνη λαμπρὰ — λεπτὰ, ἀσαφῆ — καθαρά. §. 6. ὀρθὰ — συμπεπλεγμένα. §. 7. 6, 4. τοῦ ἴχνους ἡ φύσις λεπτὴ οὖσα. §. 14. et 15. multa ſunt. §. 21. ἀμαυρὸν τὸ ἴχνος. §. 22. λαμπρὰ — ἴχνη. 8, 1. ἔςι τὰ ἴχνη ἔξω (h. e. *eminentia*) πολὺν χρόνον δῆλα. §. 6. v βραχὺς, δρομαῖος, εὐναῖος, μακρὸς, ὀρθὸς, ψευδής. cf. Vlit. ad Grat. Faliſc. 225. In var. lect. permutantur εἴδη et ἴχνη. v. εἶδος nr. 2.

ἰῶ, ἰο. Vox adhortantis canes,

canes, K. 6, 17. ἰὼ κύνες, ἰὼ κακάς. v Etymol. M.

Ἴωνες, *Iones*. Π. 6, 2, 5. auxilia mittunt Aſſyrio, Αγ. 1, 14. E. 3, 4, 1. Ageſilaus τοῖς Ἴωσι milites imperat. Αγ. 2, 11. E. 4, 3, 10. ſunt cum Ageſilao in Graecia.

Ἰωνία, *Ionia*. Π. 8, 6, 4. eundem quem Lycia accipit Satrapam. E. 5, 1, 25. eſt in Antalcidae poteſtate. Legitur etiam A. 1, 4, 13. 3, 5, 9. E. 3, 2, 11.

Ἰωνικὸς, *Jonicus*. A. 1, 1, 6. Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρνους τὸ ἀρχαῖον — ἀπέστησαν πρὸς Κῦρον πλὴν Μιλήτου. E, 3, 1, 2. τὰς Ἰωνικὰς πόλεις Tiſſaphernes vult ſibi vindicare. Sed Lacedaemonii mittunt iis auxilia. 3, 2, 13 eaedem ſunt in exercitu Dercyllidae in Aſia.

Ἰωνίς, *Ionica*. E. 3, 2, 10. pro τῶν Ἑλληνίδων πόλεων in margg. eſt Ἰωνίδων.

K.

καδδύναμιν, v. δύναμις nr, 2.

Καδμεία, *Cadmea*, arx Thebarum. E. 5, 2, 20, mulieres Cerealia ibi agunt, §. 21. ſq. cf. 6, 3, 5, 6. capitur a Lacedaemoniis. 6, 5, 38 p. 431. interfecti Argini ab Athenienſibus veteribus ad Cadmeam ſepulti ſunt.

Καδούσιοι, *Caduſii*. populi Sacis vicini, quibus ſaepe iunguntur. Π. 5, 2, 12. dicuntur natio numeroſa et fortis, et infeſta Aſſyrio. 5, 3, 12 13. coniungunt ſe cum Cyro. §. 16. p. 299. in itinere duci parent Damatae p. 300. et §. 22. agmen claudunt. 5, 4, 8. ὁ Καδούσιος ſ. ὁ ἄρχων τῶν Καδουσίων, np. Alceunas (v 5, 3, 16. p. 300.), in vltimo agmine incaute cum ſuis exſpatiatur, et ab Aſſyriis oppreſſus interficitur, Caduſiis aegre ad Cyri exercitum fugientibus. §. 9. 10. Caduſii vulnerati a Cyro curantur, et ab eo iuſſi nouum praefectum eligunt. 6, 1, 6 ὁ Καδούσιος orationem habet de exercitu nondum dimittendo. 8, 3, 8. Caduſii adſunt in Cyri pompa, §. 14. Rhathonices e Caduſiis vincit in ludis a Cyro inſtitutis. 8, 6. 4. vt 7, 4. 1. perperam in nonnullis legitur Καδούσιον pro Ἀδούσιον 8, 7, 3. p. 544. Tanaoxares fit ſatrapa Caduſiorum. E. 2, 1, 8. bello petun-

petuntur a Dario Notho, quia defecerant.

κάειν, v. καίειν.

καθὰ, *quomodo*. O. 15, 5. καταμεμαθηκέναι — καθὰ δεῖ διδάσκειν τὸν ἐπίτροπον. Απ. 4, 6, 5. ὁ εἰδὼς ἃ ἐςι νόμιμα καθὰ δεῖ χρῆσθαι — οἱ κατὰ ταῦτα χρώμενοι. Steph. ſcribit καθ' ἃ, quod Erneſtio etiam placet, quia ſequitur κατὰ ταῦτα. Sic E. 1, 7, 10. p. 18. τὰ πράγματα, καθ' ἃ αἱ ἁμαρτίαι δοκοῦσι γεγενῆσθαι, all. habent καθά.

καθαιρεῖν, ¶ 1) *diruere, demoliri*. Π. 6, 1, 13. καθαιρεῖν τὰ τῶν πολεμίων τείχη. E. 2, 2, 11. τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα ςαδίους καθελεῖν ἑκάτερον. §. 12. 2, 3, 8. τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ μακρὰ τείχη καθῃρέθη. 5, 2, 7. c. gen. E. 4, 4, 13. τῶν τειχῶν καθελεῖν, ὥςε δίοδον εἶναι. Intell. τοσοῦτον. ¶ 2) *auferre, rapere*. c. gen. E. 5, 4, 8. τῶν ἐκ τῆς ςοᾶς ὅπλων καθελόντες. Intell. τινά. ¶ 3) *interficere*. Π. 4, 3, 4. p. 232. ἄνδρα ἐξ ὄψεως μήκους καθαιρεῖν θηρία — παίειν καταλαμβάνων. Abreſchius animaduu. ad Aeſchyl. 3, p. 286. quia Heſychius καθαιρεῖ interpretatur καταλαμβάνει, et quia h. l. καθαιρεῖν et καταλαμβάνων iunguntur, καθαιρεῖν vertit *curſu aſſequi*, et pro παίειν καταλαμβάνων legit παίων καταλαμβάνειν. Haec vero et lectio et interpretatio non melior videtur eſſe vulgari. ¶ 4) *reducere, retrahere*. Ιπ. 12, 6. ὅταν καθαιρῆται (ἡ δεξιά). Ita non male emendauit Stephanus. In edd. vett. et cod. Lipſ. eſt καθαίρηται, quod Zeun. defendit.

καθαίρειν, ¶ 1) *purgare*. a) ventilando, O. 18, 6. καθαροῦμεν τὸν σῖτον λικμῶντες. § 8. ἐπειδὰν καθάρῃς τὸν σῖτον. b) terram a materia, O. 20, 11. καθαίρειν δεῖ τὴν γῆν τὸν μέλλοντα σπείρειν. c) equum, (cf. Poll. 1, 183.) Ιπ. 5, 5. μὴ καθαρῶν τῶν ἄνω ὄντων μάταιον τὰ κάτω καθαίρειν. §. 6. de capite equi: εἰ σιδήρῳ ἢ ξύλῳ καθαίροιτο. cf. καταπλύνειν. 6, 1. 2. ¶ 2) *luſtrare, expiare*. A. 5, 7, 19. καθᾶραι τὸ ςράτευμα. Si Phrynichum p. 10. Moeridem p. 137. et Thomam Mag. p. 367. audiamus, ſcribendum καθῆραι. ¶ 3) Permutatur cum καθαιρεῖν, vbi vid. n. 4.

καθαίρεσις, *demolitio*. E. 2, 2, 9. καθαίρεσις τῶν τειχῶν. 5, 1, 32.

καθάλλεσθαι, *deſilire*. ex

ex equo, E. 4, 5, 7. καθαλόμενος (de hoc aoristo v. ἅλλεσθαι) ἀπὸ τοῦ ἵππου. Margg. καθαλλόμενος. Etiam equus ipse Iπ. 3, 7. assuefaciendus ἀπ' ὄχθων καθάλλεσθαι. 8, 1. §. 5. καθαλόμενος.

καθάπερ, *sicut*. Iπ. 4, 5. Aπ. 1, 2, 29.

καθάπτειν, *alligare*. K. 6, 9. τὰ ἐνόδια — καὶ ἐκ τῶν τριμμῶν εἰς τὰ συμφέροντα καθάπτων τοὺς περιδρόμους ἐπὶ τὴν γῆν, *ex tramitibus ad loca commoda cassium margines religans.*

καθάπτεσθαι, *attingere*. v. Stoeber. ad Thom. Mag. p. 480. qui etiam huc refert E. 1, 7, 2. ὅτι οὐδενὸς ἄλλου καθήπτοντο, ἐπιστολὴν ἐπεδείκνυ μαρτύριον. Sic quoque Leuncl. explicat, qui verba οὐδ. ἄλλου de masculino intellexit, Goldhagenius vero de neutro Fr. Portus vertit: *quod in nullum alium praeter Theramenem culpam conferrent*. Recte. Nam καθάπτεσθαι, Hesychio interprete, non modo est πραΰνειν, sed etiam λοιδορεῖσθαι, ὀνειδίζειν. Sed οὐδ. ἄλλου intelligendum est in neutro, de *nulla alia re praeter tempestatem*. Mox enim sequitur ἄλλο οὐδὲν αἰτιώμενοι, ἢ τὸν χειμῶνα.

καθαρείως, *munde, pure*. Poll. 6, 27. καθάρειος, ἰδιωτικόν· καίτοι τὸ καθαρείως παρὰ Ξενοφῶντι εἴρηται. Π. 1, 3, 7. οἱ οἰνοχόοι καθαρίως ἐγχέουσι, *ita vt nihil effusum pereat*. Sic edidit Wells. cum Stephano, etiam Cod. Guelf. et Altorf. apud Fischer. ad Plat. Phaed. 1, 21. Sed καθαρείως est in edd. vett.

καθαρεύειν, *purum esse, purum putari*. Isp. 4, 4. τῷ μιαιφόνῳ μηδὲ τοὺς συνόντα καθαρεύειν. Debebat esse μηδὲ τὸν τῷ μιαιφ. συνόντα καθαρ.

καθαρίως, v. καθαρείως.

καθαρμὸς, *lustratio exercitus, expiatio a sceleribus*. A. 5, 7, 19. ἐγένετο καθαρμός. v. Hutch. ad h. l. p. 432.

καθαρὸς, ¶ 1) *purus*. O. 8, 20. κύκλιος χορὸς — καλὸν θέαμα, ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ καλὸν καὶ καθαρὸν φαίνεται. Intelligitur *locus ab omnibus impedimentis et sordibus purgatus*, vel potius *ab omni hominum turba vacuus*. 18, 8. τὸν σῖτον τὸν καθαρὸν ventilatione. §. 9. K. 5, 6. ἴχνη καθαρά, *nullis aliis odoribus permista*. 6, 6.

καθα-

καθαρὰς ποιουμένους τὰς ἀρκυστασίας, i. e. καθαίροντας, np. vepribus excidendis ex illis locis, ne retia iis haereant. Poll. 5, 19. δρέπανα (oportet venatorem habere), ὅπως εἰ δέοι τῆς ὕλης τι κόψαι, εἰς τὴν τῶν ἀρκύων ἀκώλυτον στάσιν, ὑπάρχοι τὰ δρέπανα. Cf. Fr. Port. c. gen. vt latinum *purus* ap. Horat. 1, od. 22, 1. v. Doruill. ad Charit. p. 612. et Abreſch. dilucc. Thucyd. 5, 8. E. 4, 4, 6. Κόρινθον — τῶν μιαιφόνων καθαράν. O: 16, 12. ὕλης δεῖ καθαρὰν αὐτὴν (τὴν γῆν) εἶναι. 20, 20. σκαπτόντων, ἵνα ὕλης καθαραὶ αἱ ἄμπελοι γένωνται. ¶ 2) *non fucatus.* O. 10, 7. ἀνθρώπου σῶμα καθαρὸν — ἐπειρᾶτο ἑαυτὴν παρέχειν. §. 12. ὄψις καθαρωτέρα. ¶ 3) *ſanctus.* Π. 8, 7, 3. p. 548. ἄκρατος καὶ καθαρὸς ὁ νοῦς. Cic. de ſenect. 22. vertit *purus et integer.* Scil. eſt fere i. q. ἄκρατος, *corporis coniunctione non pollutus.* Cf. Plat. Phaed. 11. Sed *ſanctus* ſ. *integer* eſt p. 549. ἔργα καθαρὰ καὶ ἔξω τῶν ἀδίκων. ¶ 4) Π. 8, 3, 5. ἡνίκα ἡ ὑστεραία dies pompae ἧκε, καθαρὰ μὲν ἦν πάντα πρὸ ἡμέρας. Leuncl. *liquida.* Quae eſt obſcura verſio. Vertendum eſt vel *ſine turba*, vel *parata*, ſ. *ordinata.* ¶ 5) Permutatur c. καρτερός. v. καρτ. nr. 2.

καθαρότης, *munditi-es.* Aπ. 2, 1, 22. κεκοσμημένην τὸ σῶμα καθαρότητι, non fuco. Valckenar. malit καθαριότητι, quia καθάριον dicatur de munditie mulieris.

κάθαρσις, *purgatio.* Iπ. 5, 5. πᾶσι τοῖς τῆς καθάρσεως ὀργάνοις. §. 9. τὴν ὑπὸ γαστέρα ἄγαν κάθαρσιν.

καθαρῶς, ¶ 1) *pure, ſine impedimentis* quae pedibus obſtant, qualia ſunt coenum, dumi etc. K. 4, 9. μεταθεῖν καθαρῶς. ¶ 2) *ſincere, accurate.* Heſych. et Suid: καθαρῶς· ἀκριβῶς, σαφῶς. Π. 8, 1, 2. ὅταν ὁ ἐπιστάτης βελτίων γένηται, καθαρώτερον τὰ νόμιμα πράττεται a ſubditis

καθέδρα, *ſedes.* K. 4, 4. ἐμβλεμμάτων τῶν ἐπὶ τὰς καθέδρας τοῦ λαγώ. Fr. Portus ad h. l. et Pergerus ad Heſych. intelligunt *cubilia leporis.* Sed poſſit etiam explicari de *parte leporis poſteriore.* Certe Pollux 2, 184. inter partes poſteriores hominis circa clunes recenſet etiam καθέδραν.

καθέζεσθαι, ¶ 1) *ſedere, conſide-*

considere. Thomas Mag: καθήμενος κάλλιον ἢ καθεζόμενος. At vtroque vtitur Xenophon: A. 5, 8, 6. καθεζόμενον συχνὸν χρόνον — καὶ ἄλλον καθήμενον καὶ βλακεύοντα. cf. Doruill. ad Charit. p. 295. E. 2, 3, 18. p. 94. ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐκαθέζετο. 3, 1, 22. Σ 1, 8. in conuiuio παρὰ τὸν πατέρα ἐκαθέζετο. c. ἐπὶ, Π. 6, 1, 4. ἐπὶ θρόνου ἐκαθέζετο. Σ. 1, 3. §. 4. ἐκαθέζετο ἐπὶ τῶν γονάτων, *genibus prouoluebatur* s. *nitebatur.* c. εἰς pro ἐν, A. 3, 1, 22. duces nocte deliberaturi ἐπεὶ συνῆλθον, εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκαθέζοντο. Cod. Parif. ἐκαθίζοντο. ¶ 2) *commorari, castra habere.* Π. 4, 5, 14. p. 250. χρήματα — ἀποφέρειν πρὸς ὑμᾶς ὅπου ἂν καθέζησθε. A. 1, 3. 12. πόῤῥω αὐτοῦ καθέζεσθαι. Cod. Parif. et Eton. καθῆσθαι. 1, 5, 9. οὐ διατρίβων — εἰ μή τινος ἀναγκαίου ἕνεκα ἐκαθέζετο. c. ἀμφὶ, Π. 5, 3, 13. ὅσον χρόνον ἐκαθέζετο ὁ Κῦρος ἀμφὶ τὴν περὶ τὸ Φρούριον οἰκονομίαν. ¶ 3) *subsistere, non progredi.* E. 3, 5, 7. καθεζόμενος ἐν τῇ Τεγέᾳ — διέπεμπε. Mox dicitur περιέμεινεν. Sic c. εἰς pro ἐν, Π. 7, 4, 3. καθεζόμενος εἰς τὸ μέσον σὺν τῇ στρατιᾷ.

καθείργειν, *includere tanquam in carcere.* E. 3, 2, 3. καθειργμένοι ἐν τῷ ὀχυρώματι.

καθέλκειν, *deducere in mare.* v. Lamb. Bos Obs. crit. c. 11. A. 7, 1, 13. καθεῖλκον τὰς τριήρεις.

καθελκύειν, i. q. καθέλκειν. E. 1, 1, 3. καθελκύσας τὰς ἑαυτοῦ τριήρεις ἀπέπλει. 1, 5, 7. 1, 6, 13. 1, 6, 28. Contrarium est ἀνέλκειν et ἀνελκύειν. v. supra.

*καθέρπειν, *serpere.* Σ 4, 23. lanugo primum progerminans dicitur καθέρπειν παρὰ τὰ ὦτα, v. ἴουλος. Sic Asclepiades in Brunckii analectt. T. I. p. 211. n. I. λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος ἕρπει.

καθεστηκώς et καθεστώς v. in καθιστάναι.

καθεύδειν, ¶ 1) *dormire.* Π. 6, 2, 11. p. 370. ἡδέως καθευδήσετε. cf. ἡδέως. 8, 3, 17. οὐδένα δυνάμενον καθεύδειν ὑπὸ λύπης. E. 5, 1, 17. ὅτι οἱ τριήραρχοι οἴκοι καθευδήσοιεν. Est securitatis, E. 2, 4, 10. p. 110. δειπνοῦντες ξυνελαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγοράζοντες. De coniugio, O. 7, 11. οὐκ ἀπορία ἦν μεθ' ὅτου ἄλλου ἐκαθεύδομεν ἄν. ¶ 2) *desidem esse, cessare.* v. Victor.

Victor. V. L. 7, 10. A. 1, 3, 11. οὐχ ἄρα ἡμῖν καθεύδειν οὐδ' ἀμελεῖν, ἀλλὰ βουλεύεσθαι ὅ τι χρὴ ποιεῖν.

καθεψεῖν, *mitigare*. Ιπ. 9, 6. ἐλάσεις ἡσυχαῖαι — καθεψοῦσι καὶ πραΰνουσι — τὸν θυμοειδῆ. Steph. et Welſ. volunt καταψῶσι. Sed videtur Xenophonti, vt aliis in locis, poetica verbi notio placuiſſe. Proprie enim eſt *decoquere*. Zeun. opportune comparat illud Homericum (Il. α. 81.) χόλον καταπέπτειν.

καθηγεῖσθαι, *ducem eſſe, praeire, incipere*. Απ. 2, 3, 15. κελεύεις ἐμὲ νεώτερον ὄντα καθηγεῖσθαι. np. vt alter idem faciat. c. acc. A. 7, 8, 5. λαβεῖν ἂν καὶ αὐτὸν καὶ γυναῖκα — ταῦτα δὲ καθηγησομένους ἔπεμψε τὸν αὐτῆς ἀνεψιὸν etc. Hutch. vertit: *vt ad haec perficienda ipſi duces forent*, Leuncl. *qui duces itineris eſſent*.

καθηδυπαθεῖν, *voluptatibus abſumere*. Ita intelligendum videtur A. 1, 3, 3. δαρεικοὺς οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοί, ἀλλ' οὐδὲ καθηδυπάθησα, ἀλλ' εἰς ὑμᾶς ἐδαπάνων.

καθήκειν, ¶ 1) *pertinere, pertingere, porrigi*. Suid. et Phavorin: καθηκούσαις· διεκτρεχούσαις. Deinde laudant locum A. 4, 3, 8. ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμόν. Sic A. 1, 4, 5. τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα. E. 5, 4, 17. τὸ καθῆκον ἐπὶ θάλατταν ὄρος. Vbi tamen etiam exponi poteſt *prope mare ſitum*. Απ. 3, 5, 25. etiam ſine εἰς, A. 3, 4, 15. διὰ γηλόφων, οἳ καθῆκον ἀπὸ τοῦ ὄρους. Intell. εἰς τὸ χωρίον. ¶ 2) *vicinum eſſe, adiacere*. E. 6, 2, 6. κόλπου, καὶ τῶν πόλεων αἳ ἐπὶ τοῦτον καθήκουσιν. ¶ 3) *legitimum eſſe, legibus praeſcriptum eſſe, decere*. Heſych: καθήκει· πρέπει. Π. 8, 1. 1. p. 462. πειθώμεθα εἷς ἂν ᾖ ἐν καθήκοι. Ιπ. 9, 5. οἷς καθήκει τὸ ἱππικὸν, *quorum officium eſt equo merere*. Ita Welſ. et Zeun. bene e marg. pro καθίστησι. c. inf. Π. 8, 1, 7. ἥν τις ἀπῇ, οἷς παρεῖναι καθήκει, *officium eſt*. A. 1, 9, 5. Hinc Π. 1, 2, 5. τὰ καθήκοντα, *officia legibus praeſcripta*. Similiter de iuſto et legitimo tempore, E. 4, 7, 2. ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος, *quando iuſtum induciarum tempus eſſet*.

καθημέραν, *quotidie*. Moeris p. 285. ὁσημέραι, Ἀττικῶς· καθημέραν, Ἑλλην-

λην-

ληνικῶς. O. 9, 9. Cf. ἡμέρα.

καθῆσθαι, ¶ 1) *sedere.* Π. 5, 2, 5. τοιούτους ἄνδρας — ἐνταῦθα καθημένους. 7, 1, 19. οἱ Αἰγύπτιοι — ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν ἐκάθηντο. np. ne totum corpus esset nudum. Thom. Mag. p. 485. καθῆντο κάλλιον ἢ ἐκάθηντο. Π. 8, 8, 9. μαλακῶς καθῆσθαι. A 4, 2, 4. Φύλακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους — ὁδὸς ἐφ' ἣ ἐκάθηντο οἱ Φύλακες, vbi exponi potest *quam occupatam tenebant.* Sic ibid. οἱ ἐπὶ τῇ Φανερᾷ ὁδῷ ἐκάθηντο. 7. 3, 10. δεῖπνον ἦν καθημένοις κύκλῳ. Λ. 9, 4. E. 4, 4, 3. καθήμενον ἐν θεάτρῳ. O. 8, 8. οἱ ἐμπλέοντες ἐν τάξει κάθηνται in naui. Ιπ. 12, 9. ἀσφαλέστερον τὸν ἱππέα καθῆσθαι. cf. θρόνος. Est saepe dignitatis, atque tribuitur consultantibus, responsa reddentibus, etc. E. 3, 5, 8. p. 180. εἷς ἀνὴρ εἶπεν, ὃς ἔτυχε τότε ἐν τοῖς συμμάχοις καθήμενος, *in consilio sociorum sedens.* 6, 4, 31. rex in δοκιμασίᾳ ἐξέτασιν πεποιηκὼς καὶ ἤδη καθήμενος καὶ ἀποκρινόμενος, εἴ τις δεόμενός του προσίοι. Sic de iudice, E. 4, 4, 3. ἐστι δὲ ὃν καὶ κριτὴν καθήμενον. de senatu, E. 5, 2, 20. ἡ βουλὴ Thebis ἐκάθητο ἐν τῇ ἀγορᾶς στοᾷ. Thom. Mag. l. l. καθῆστο κάλλιον ἢ ἐκάθητο. E. 6, 4, 20. Humi sedere est tristitiae. v. Doruill. ad Charit. p. 488. Π. 5, 1, 1. Panthea, cum capta esset, χαμαὶ ἐκάθητο. 7, 3, 1. 2. 5. ἐκάθητο κλαίουσα. ¶ 2) *occupatum sedere, sedentem laborare et corpore fere immoto.* v. Valckenar. ad Herodot. 2, 86. qui idem ad Ammon. p. 215. obseruauit, proprie dici de sellulariis. Poll. 1, 50. οἱ δὲ καθήμενοι, βάναυσοι. O. 4, 2. βαναυσικαὶ — ἀναγκάζουσαι καθῆσθαι καταλυμαίνονται τὰ σώματα. 6, 7. τοὺς τεχνίτας — καθῆσθαι, μήτε πονοῦντας, μήτε κινδυνεύοντας. v. πονεῖν nr. 2. ¶ 3) *otiosum esse.* v. Bergler. ad Alciphr. 1, 26. Π. 4, 5, 12. p. 246. οἱ ἐγγύτατα τῶν Φίλων καθήμενοι. Oppon. οἱ τοὺς ἐχθροὺς ἀπελαύνοντες. A. 5, 8, 6. καθήμενον καὶ βλακεύοντα, *immoto corpore sedentem.* Sic 4, 5, 12. de iis, qui frigore obriguerant: ἐκάθηντο, καὶ οὐκ ἔφασαν πορεύεσθαι. In sequentibus vocantur κάμνοντες et ἀσθενοῦντες. 5, 8, 6. τὸ καθῆσθαι

θῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν. Cf. καθέζεσθαι. Ο. 7, 1. ἰδὼν αὐτὸν ἐν σοᾷ καθήμενον. Mox dicitur σχολάζειν. 10, 10. 13. c. particip. Π. 5, 1, 4. ἀμελήσας ὧν δεῖ πράττειν, καθοίμην ἐκείνην θεώμενος. ¶ 4) desidere prae timore. De iis, qui non audent contra hostem progredi, Π. 3, 1, 3. τί οὖν κάθηται αὐτόθι, καὶ οὐ καταβαίνεις de monte. 3, 3, 9. p. 179. ἐν τῇ φιλίᾳ καθημένους ἡμᾶς ὑπομένειν. p. 180. ¶ 5) exspectabundum diu in aliquo loco haerere. Α. 6, 2, 3. πρέσβεις — ἡμῶν καθημένων πέμπειν. Αθ. 3, 1. οὐκ ἔστι χρηματίσαι — ἐνιαυτὸν καθημένῳ Athenis ἀνθρώπῳ. ¶ 6) manere. Αθ. 1, 16. οἴκοι καθήμενοι — διοικοῦσι τὰς πόλεις τὰς συμμαχίδας. ¶ 7) quietum esse, nullas turbas mouere. Α. 7, 1, 21. καθημένων τῶν στρατιωτῶν. Oppon. seditioni. Απ. 1, 2, 58. ex Homero: κάθησο. ¶ 8) Permutatur c. καθέζεσθαι et in var. lect. et ab ipso Xenophonte. v. καθέζεσθαι.

καθιέναι, ¶ 1) demittere. Α. 6, 5, 15. τὰ δόρατα — εἰς προσβολὴν καθέντας ex humeris. §. 17. τὰ δόρατα καθίεσαν. Κ. 9, 15. ¶ 2) remittere, laxum reddere. Ιπ. 6, 9. χαλινὸς — ἄγαν εἰς ἄκρον τὸ στόμα καθιέμενος. ¶ 3) i. q. medium καθίεσθαι, demittere se, desilire. Ιπρ. 8, 3. ἀφ' ὑψηλῶν καθιέναι. Vbi nunc male editur κατιέναι. v. Fischer. ad Plat. Phaed. 60. p. 473. sq. ¶ 4) καθέντας legitur pro κατάξαντας. v. κατάγειν nr. 5.

καθίζειν, ¶ 1) sedere iubere, collocare. Poll. 3, 89. Ξενοφῶν δὲ τὸ ἐκάθισεν ἀντὶ (Jungerm. praefert ἐπὶ) τοῦ καθίσαι ἐποίησε, h. e. καθῆσθαι ἐποίησε. Nam antea κάθηται et καθίζει vt synonyma posuerat. Π. 5, 5, 3. καθίσας αὐτόν. 8, 4, 2. οὐχ ὅπου ἔτυχεν ἕκαστον ἐκάθιζεν. Α. 2, 1, 4. ἐπὶ τὸν θρόνον τὸν βασίλειον αὐτὸν καθιεῖν. Pro hac forma futuri Attica in 2 Codd. est communis καθίσειν. De qua forma v. Moeris p. 212. et Thom. Mag. p. 483. 3, 5, 11. ἐκάθισαν χωρὶς — τοὺς φάσκοντας. Ε. 5, 4, 6. τὰς ἑταιρίδας — ἐκάθιζε παρ' ἑκάστῳ. ¶ 2) castra ponere iubere. Π. 6, 1, 14. Cyrus ἐκάθιζε τὸ στράτευμα, ἔνθα ὑγιεινότατον. ¶ 3) sedere. v. Thom. Mag. p. 486. Π. 8, 4, 1. οὐδ' ἐκάθιζε Γαδάτας, ne intercrat quidem conuiuio,

λακως. E. 7, 1, 27. οὐδὲ εἰς τὸ συνέδριον ἤθελε καθίζειν. Valckenar. ad Herodot. 8, 71. exponit *ſesſum ire*. cf. ad Ariſtoph. Plut. p. 456. not. Hemſterhuſ. Ακ. 4, 2, 1. αἰσθανόμενος — καθίζοντα εἰς ἡνιοποιεῖόν τι. Ιπ. 6, 2. ἦν — κατὰ τὴν ὠμοπλάτην καθίζων ἀποτρίβῃ. Camerar. *procumbens*. Leuncl. *conſtitutus*. Malim *ſtans*. Gail vertit *en ſe tenant*. 12, 3. ¶ 4) *quieſcere*. Λ. 12. 6. μετὰ τὰ γυμνάσια καθίζειν — κηρύττει. ¶ 5) i. q. ποιεῖν vel καθιστάναι. c inf. Π. 2, 2, 7. τοῦ κλαίειν καθίζοντος τοὺς φίλους. Stephano, Hutch. et Zeunio ſuspecta videbatur haec ſtructura, quia alias ſemper participio iungitur. Sed v. Hindenburg ad Ακ. 2, 1, 12. c. particip. Π.

eſt de acie. Sed Λ. 11, 4. καθίςανται, collocantur in acie, ſ. in acie ſua conſiſtunt. E. 2, 4, 5. 6, 5, 24. Φρουρὰς καθιςάναι ἐνόμιζον. Leuncl. vertit diſpoſita eſſe praeſidia, quaſi ſcriptum ſit καθεςάναι. Sed rectius vertitur: Lacedaemonios (qui e precedentibus intelliguntur) diſpoſuiſſe praeſidia. Απ. 3, 1, 10. coll. §. 8. commutatur tanquam ſynon. cum τάττειν, quanquam non de acie agitur. cf. Φάλαγξ. ¶ 2) conſtituere, creare, eligére, deſtinare. Π. 8, 1, 3. ἵππων καὶ κυνῶν ἐπιμελητὰς καθίςη. A. 3, 1, 27. ὅπως ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων — ςρατηγοὶ καταςαθῶσιν. All ἀντικαταςαθῶσιν. 3, 4, 18. ἰατροὺς καθέςησαν ὀκτώ. 7, 7, 34. Αγ. 3. 5. εἰ μὴ — ςρατηγὸς καταςαθείη. Λ. 2, 2. 4, 7. 15, 1. Αθ. 3, 4. Πο. 2, 7. εἰ — ἀρχὴν καθιςαῖμεν. 5, 1. εἰρηνοφύλακας καθιςάναι. E. 2, 3, 8. 3, 1, 16. 24. 3, 2, 9. 3, 4, 27. 3, 5, 8 p. 183. 4, 8, 35. Απ. 3, 5, 20 O. 12, 14. Ιπ. 1, 9. τοὺς ἱππέας καθιςάναι, equites conſcribere. 2, 2. 4, 9. 7, 13. οὗτοι ὀλίγοι καθίςανται cf. ἀρχὴ, βασιλεὺς, κύαμος, σκοπὸς, ταγὸς, τριήραρχος, φρουρὸς. Φυλακή. c. εἰς, E. 2, 3, 18. p 96. μέχρι τοῦ ὑμᾶς καταςῆναι εἰς τὴν βουλὴν, donec in ſenatum legeremini. Margg. et edd. vett. perperam καταςῆσαι εἰς τ. β. Sed Morus et Schneiderus bene repoſuerunt καταςῆσαι τὴν β. donec vos ſenatum conſtituebatis. c. inf. Π. 1, 3, 14. ὁ διδάσκαλός με — ἄλλοις καθίςη δικάζειν. Mox ibi ὁπότε καταςαθείην κριτὴς 8, 1, 8. κατεςάθησαν οἱ Μάγοι ὑμνεῖν. Απ. 1. 7. 3. ¶ 3) c. ἐπὶ, praeficere. Π. 4, 5, 19 ἐπὶ τοὺς πεζοὺς καθιςάναι ἄλλον ἄρχοντα. 8. 1. 3 ἐπὶ τἄλλα καθίςη ἄλλους ἐπιμελητάς. A. 6, 1, 14. 1. 7, 1, 33. ¶ 4) cooptare, annumerare, in claſſem ſ. ordinem referre. Π. 2, 1, 5. εἰς τὸ τῶν ὁμοτίμων καθιςάμενοι. E 7 4, 3. καθίςαντο εἰς τοὺς Σπαρτιάτους. Minus bene Leuncl. in locum Spartiatarum ſuccedebant. Απ. 2, 1, 9. Ιπ. 9, 6. εἰς ἱππικὴν καθιςαμένους. v. ἱππικὴ nr. 1. ¶ 5) componere, ordinare, inſtituere. Π. 5, 3, 10. τὰ ἔνδον καταςήσας ἐξῆλθε. 8, 1, 8 τὰ τότε καταςαθέντα ἔτι καὶ νῦν διαμένει 8, 3,

Αγ. 14. Αγ. 1, 8. περὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν ἀγῶνα καθιστάναι, *facere*. Λ. 7, 1. 8, 1. E. 1, 3, 11. 3, 4, 2. τὰς δεκαρχίας τὰς κατασταθείσας ὑπ' ἐκείνου ἐν ταῖς πόλεσιν. O. 7, 30. ¶ 6) *efficere, reddere*. A. 6, 3, 11. θεὸς — βούλεται τοὺς ἀπὸ θεῶν ἀρχομένους ἐντιμοτέρους ἐκείνων καταστῆσαι. 7, 7, 13. ἄπιστον σαυτὸν καταστῆσαι, *committere vt fide careas*. Αγ. 6, 6. 11, 3. Αθ. 1, 4. E. 6, 1, 4. p. 359. Απ. 1, 5, 6. 2, 1, 12. τοὺς ἥττονας — κλαίοντας καθιστάντες. cf. καθίζειν nr. 5. Ιπρ. 1, 15. ἄχρηστος ὁ ἱππεὺς καθίσταται, *fit*. ¶ 7) *ducere*. Π. 5, 5, 12. κατέστησαν τὸν Κυαξάρην εἰς τὴν — σκηνήν. A. 1, 4, 13. ¶ 8) *deducere*. A. 4, 8, 6. Μάκρωνες — ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν Κόλχων κατέστησαν τοὺς Ἕλληνας. v. interpp. ad Act. 17, 15. ¶ 9) *inducere*, vt Lat. *constituere, coniicere, perducere, redigere aliquo, efficere, vt res vel homo sit talis vel talis, in einen Zustand versetzen*. c. praepositionibus, Π. 4, 5, 12. p. 246. οὐδὲ ἀποχωροῦντες ἀπὸ σοῦ οἰόμεθα ἐν κινδύνῳ σε καθεστάναι. All. καθιστάναι. Ibid. paulo post: οἱ τοὺς ἐχθροὺς ἀπελαύνοντες τοὺς φίλους ἐν ἀκινδύνῳ καθιστᾶσι, *tutos praestant*. Paulo ante est τὴν ἀσφάλειαν παρέχουσι. 8, 8, 12. Λ. 4, 6. ζημιοῦσι μεγαλείως καθιστάναι (np. αὐτὸν) βουλόμενοι εἰς τὸ μήποτε ὀργὴν — κρατῆσαι. E. 2, 3, 18. p. 104. εἰς τὸ ὑπ' ὀλίγων τυραννεῖσθαι καταστήσειαν. Pro quo 3, 5, 8. p. 181. est καταστήσαντες ὑμᾶς ἐς ὀλιγαρχίαν. 7, 4, 10. τοῖς συμμάχοις εἰς πόλεμον καθίστασθαι, *societatem contra eos inire, bello implicari*. Λ. 8, 4 εἰς ἀγῶνα καταστῆσαι. v. ἀγών. Απ. 4, 3, 9. Ιπρ. 1, 11. K. 11, 3. Cf. φανερὸς nr. 7. ¶ 10) Praeterita et aoristus secundus habent vim passiui vel medii: Π. 2, 1, 13. μὴ ταράττεσθαι — εἰ δὲ ταραχθεῖεν, θᾶττον καταστῆναι, *restitui*. 8, 3, 5. μαστιγοφόροι καθέστασαν, οἳ ἔπαιον. In sequentibus est simplex ἕστασαν. Vtrumque est plusquamperfectum contractum. 8, 4, 1. ἡ δίαιτα καθειστήκει, *instituta erat*. 8, 6, 1. ἐπεὶ κατασταίη τις ἄρχων *constitutus* l. *electus erat*. §. 5. οἱ χιλίαρχοι — ἐκ βασιλέως εἰσὶ καθεστῶτες, *a rege solent constitui*. A. 4, 5, 15. φυ-

λακὴ

λακη οὐδεμία καθειστήκει. Λ. 11, 8. ἕστ' ἂν ἡ φάλαγξ ἐναντία καταστῇ. Αθ. 1, 18. δοῦλοι τοῦ δήμου καθεστᾶσι, sunt. §. 20. ἐντεῦθεν ἐπὶ τριήρη κατέστησαν, praeficiuntur. 2, 1. τὸ ὁπλιτικὸν — οὕτω καθέστηκεν, ita comparatum est. §. 2. κατὰ τύχην τι αὐτοῖς τοιοῦτον καθέστηκε, ea eorum est conditio. Portus: contigit. E. 14, 6. ἡγεμὼν καταστῆναι. 1, 6, 5. τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε, qui sit status rerum. 2, 3, 17. p. 91. ὅπως αὐτὸς ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καταστῇ, se suasque res in tuto collocet. 2, 4, 10. p. 110. ἔχοντες ὅπλα ἐναντίοι αὐτοῖς καθέσταμεν. 4, 1, 11. εἴ που καταστάίη, sicubi subsisteret. 4. 5, 19. καθεστηκότων φρουρῶν. 5, 4, 16. ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι δυναστεῖαι καθειστήκεσαν. 4, 5. 19. καθεστηκότων φρουρῶν. 6, 3, 3. ἐπεὶ δὲ κατέστηταν ἐπὶ τοὺς ἐκκλήτους, venerant, i. q. προσῆλθον, quod paulo ante praecesserat. Ιερ. 2, 10. ἐν ἀσφαλείᾳ καθεστάναι, esse. Απ. 1, 2, 9. ὑπερορᾶν τῶν καθεστώτων νόμων — τῆς καθεστώσης πολιτείας, receptae. O. 2, 7. εἰς πολλὴν ἀπορίαν καταστῇς. (3, 8. est εἰς ἀπορίαν ἐληλυθότας.) Et saepe c. εἰς, varie, vt E. 2, 3, 17. p. 93. ἕως ἂν ἐς οὖρον καταστῶσιν, vento secundo subiecti s. ventum secundum nacti sint. 6, 3. 6. p. 388. εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα καταστῆναι. v. ἀγών. Π. 2, 3, 10. ἐπειδὰν καταστῶμεν εἰς τὸν δρόμον, in curriculo stamus, in curriculum peruenimus. 1, 5, 7. p. 52. εἰς τόδε τὸ τέλος κατέστην, imperium suscepi, muneri me praefici passus sum. 5. 2. 13. εἰς τὴν βασιλείαν καθέστηκεν, regno potitus est. Sic A. 1, 1, 3.

¶ 11) Etiam aoristus primus legitur interdum pro secundo, ita vt habeat vim medii, v. c. E. 7, 4. 40. ἡμῶν δι' ὑμᾶς εἰς πόλεμον καταστησάντων. Sed Steph. coniicit καταστάντων, probantibus Moro et Schneidero. O 16, 7. τὸ τῶν ἁλιέων, ὅτι — οὔτε καταστήσαντες — ἀλλὰ πεπρατρέχοντες. Interpretantur consistentes, cessantes, quasi sit καταστάντες. Et Gail legi iubet vel καταστάντες, vel οὔτι καταστήσαντες, n' exposant rien en vente. Potest tamen explicari inhibita naui, vt intelligatur τὴν ναῦν. De similibus locis E. 2, 3, 18. p. 96. et Π. 4, 5. 12. p. 246. v. supra nr. 2. et 9.

¶ 12) Π. 3, 1, 5. ἐμποδὼν μάλιϛα ἀνθρώποις γίγνεται. Margg. καθίϛαται, quod Leuncl. ad glossemata refert. 7, 5, 26. p. 457. οὓς δασμοφόρους βουλόμεθα κτήσασθαι. Margg. καταϛήσασθαι. Απ. 7, 3, 15. καλὰς κτήσῃ. All. καταϛήσῃ. v. κτᾶσθαι nr. 1. Ἱππ. 9, 5. οἷς καθίϛησι τὸ ἱππικὸν legitur fere sine sensu. Ergo Leuncl. emendat καθήκει. vbi vid. nr. 3.

καθίστασθαι, ¶ 1) instituere, constituere, ordinare, np. res suas. Π. 5, 1, 13. οὕτω καταϛήσασθαι, ὅπως — 8, 1, 2. καταϛησάμενος εἰς τὸ διαφυλάττειν — τὴν ἀρχήν. §. 5. οὕτω καταϛησάμενος τὰ αὑτοῦ. 8, 6, 5. ὡς τότε Κῦρος κατεϛήσατο. Λ. 7, 5. νόμισμα τοιοῦτον κατεϛήσατο. Ε. 2, 2, 1. 2, 3, 9. ἕως καταϛήσαιντο τὴν πολιτείαν. Medium pro passiuo Α. 1, 3, 8. ἔλεγε θαῤῥεῖν, ὡς καταϛησομένων τούτων εἰς τὸ δέον. ¶ 2) conscribere equites. v. Vales. ad Harpocrat. in v. κατάϛασις. Ἱππ. 9, 3. εἰ διακοσίους ἱππεῖς ξένους καταϛήσαιντο. ¶ 3) eligere, constituere. Ε. 3, 4, 26. καταϛήσασθαι ναύαρχον. ¶ 4) consistere. Π. 8, 3, 1. πάρεϛε ἐπὶ τὰς θύρας — καὶ αθίϛασθε. Α. 1, 8,

2. παρήγγειλεν —
σθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ
καϛον. §. 3. §. 4.
μάχην καθίϛατο. 4
¶ 5) succedere.
10. εἰς τὰς τῶν
χώρας καταϛήσεσθ
καθιϛάναι.

κάθοδος, rediti
lum. Thom. M
θοδος. Ἀττικόν·
δὲ. Ἑλληνικόν. Ε.
τὴν ἐς Συρακούσας
4, 4, 15. οὐδ' ἐ
περὶ καθόδου φυγ
reducendis.

καθόλου, prorsus
1. ταῦτα μελετᾶν
τὸν καθόλου, καὶ τ

καθοπλίζειν, arm
2, 1, 4. αὐτοὺς κ
σμένους οὕτως — ὥ
ρας συμμίξοντας.
ὡπλισμένοι

*καθόπλισις, ar
instructio. Π. 8
παρέχοιεν αὐτοῖς
τὴν καθόπλισιν (
Steph. ἐξόπλισιν),
statem secure se
di.

καθορᾶν, ¶ 1) de
ex alto obseruar
3, 2, 5. ἐπεὶ τὰ
χον καθεώρων τ
δαίων τὰς οἰκήσεις.
10. ἀπὸ τοῦ ἄκρου κ
τες τὰ ὄπισθεν γ
6, 3, 9. εἴ που τ
καθορῷεν. Ε. 1,
ψὲ ἦν καὶ τὰς χεῖρα

καθεώρων e ſuggeſtu. 3, 2, 12. 4, 5, 13. οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος — καθορῶντες αὐτοὺς οὐ πολλοὺς ὄντας. 6, 2, 17. ἐπιπλέον καθεώρων — ἀφ' ὑψηλοτέρου καθορῶντες. ¶ 2) *conſpicere e longinquo.* Π. 5, 4, 3. καθορῶσι τὸν Κῦρον προσιόντα. §. 19. πορευόμενος τὴν τῶν Βαβυλωνίων πόλιν καθεώρα. ¶ 3) *videre, conſpicere.* Π. 3, 3, 17. ἡμᾶς οἱ πολέμιοι θεάσονται — πάλιν καθορῶντες ἡμῶν τὸ πλῆθος. Α. 1, 8, 18. ὁ Κῦρος καθορᾷ τὸν βασιλέα. 4, 4, 10. Ε. 1, 1, 11. καθορᾷ τὰς τοῦ Μινδάρου ναῦς γυμναζομένας. ¶ 4) *adſpicere.* Ε. 2, 3, 23. θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾷν τὰ γιγνόμενα, *reſpicere, miſereri.* Sed proprie *adſpicere* eſt Απ. 4, 7, 7.

καθυπέρτερος, *ſuperior, victor.* Απ. 4, 6, 14. πόλιν — ἐνπολέμῳ καθυπερτέραν τῶν ἀντιπάλων.

καθυπνοῦν, *obdormire, ſomnum capere.* Απ. 2, 1, 30. ἵνα καθυπνώσῃς ἡδέως — στρωμνὰς μαλακὰς — παρασκευάζεις.

καθυφίεσθαι, *cedere.* Ε. 2, 4, 14. οὐ χρὴ καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ. v. Thom. Mag. p. 488.

καθώς, *ſicut,* Π. 1, 4, 22. in nonnullis Codd. legitur, ſed haud dubie perperam. Eſt enim dialecti Alexandrinae. v. diſſ. 1. de hac dialecto p. 38.

καί, 1) ¶ *et.* Saepius repetitur, Π. 1, 4, 7. αἱ ἔλαφοι καὶ δορκάδες, καὶ ἄγριοι οἶες, καὶ οἱ ὄνοι. 6, 2, 5. προσπλεῖν δὲ καὶ Κυπρίων στράτευμα ἔτι, παρεῖναι δὲ ἤδη καὶ Κίλικας καὶ Φρύγας καὶ Λυκάονας καὶ Παφλαγόνας καὶ Καππαδόκας καὶ Ἀραβίους καὶ Φοίνικας καὶ — Ἀσσυρίους, καὶ Ἴωνας δὲ καὶ Αἰολέας, καὶ σχεδὸν πάντας τοὺς Ἕλληνας. Α. 5, 1, 2. Ε. 4, 4, 5. Απ. 2, 4, 2. καὶ γὰρ οἰκίας, καὶ ἀγροὺς, καὶ ἀνδράποδα, καὶ βοσκήματα, καὶ σκεύη κτωμένους καὶ ἐπιμελῶς — καὶ τὰ ὄντα σώζειν πειρωμένους. vbi penultimum καὶ in τε mutandum eſſe Erneſtius ait. 3, 1, 6. it. diuerſa notione, Π. 1, 1, 1. καὶ ἐν ἰδίοις οἴκοις, τοὺς μὲν καὶ πλείονας οἰκέτας, τοὺς δὲ καὶ πάνυ ὀλίγους. Prioribus locis eſt *vel,* vltimo loco *quamuis.* Nam ſequitur καὶ ὅμως. Sic ſaepius praecedente οἱ μὲν — οἱ δὲ, v. nr. 9. et 17. Copulat caſus diuerſos, Π. 5, 1, 7. ταύτην ἑωρακὼς, καὶ πάνυ μοι καλῆς δοξάσης εἶναι. it. participium et aduerbium, Κ. 4, 5. ἐῤῥωμένως καὶ

καὶ μὴ ἐπανιέσθαι. ¶ 2) Refertur ad τε, et reddendum eſt et — et, cum — tum. Π. 1, 1, 1. σοφοί τε καὶ εὐτυχεῖς. 1, 4. 7. ἄρκτοι τε καὶ λέοντες, καὶ κάπροι καὶ παρδάλεις. 1, 5, 3. πρός τε τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν, καὶ πρὸς Κροῖσον, καὶ πρὸς — καὶ πρὸς — καὶ πρὸς — καὶ — καὶ, πρὸς — 8, 4, 12. ἐμοί τε — καὶ Χρυσάντᾳ. Απ. 1, 2, 48. Eodem modo καὶ, bis vel ſaepius repetitum, Π. 1, 4, 18. ἐκβοηθεῖ καὶ αὐτὸς — καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 1. , 1. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐθέλοντα αὐτὸν ἑώρων — καὶ πίνοντα, καὶ — ἐπιδιδόντα — καὶ πρὸς τούτοις δὲ — κρατιστεύοντα. 2, 3, 1. καὶ γελοῖα καὶ σπουδαῖα, καὶ ἐλέγετο καὶ ἐπράττετο. 2, 4, 10. καὶ ἔλθοι τις, καὶ — λαμβάνοιντο. 4, 5, 3. οἱ Μῆδοι καὶ ἔπινον καὶ εὐωχοῦντο καὶ — καὶ — A. 5, 8, 2. ὅπου καὶ τῷ ῥίγει ἀπωλλύμεθα, καὶ χιὼν πλείστη ἦν. Αθ. 2, 1. Απ. 1, 3, 1. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ ποιῶν καὶ λέγων. etc. ¶ 3) Eleganter inter duo adiectiua ponitur, et habet vim explicandi: et quidem, vel augendi: atque adeo. Π. 4, 5, 3. πολλὰ καὶ τοιαῦτα, eaque talia. Sic § 8. Zeun. ex Cod. Guelf. inſerit καὶ inter πολλὰ ἀγαθά. 5, 2, 3. πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ φίλοι. 8, 4, 12. πολλὰ καὶ καλὰ — δῶρα. §. 16. πολλά τε καὶ καλὰ κτήματα. 8, 5, 12. p. 528. 8, 7, 1. A. 6, 4, 3. 7, 1, 21. Απ. 2, 9, 6. A. 6, 2, 6. Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων. Sed inter duo numeralia poſitum, eſt i. q. ἤ, vel, Germanice bis, vt Iπ. 4, 4. τέτταρας καὶ πέντε. ¶ 4) etiam, adeo, vel. v. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 66. Π. 1, 1, 1. (v. ſupra n. 1.) 1, 3, 9. τότε καὶ πρῶτον καὶ ἔμαθον. 2, 1, 5. καὶ μάλιστα, vel maxime. 1, 5, 3. καὶ (vel) τοῖς λόγοις — καὶ (etiam) δώροις καὶ (et) χρήμασιν. 2, 2, 3. καὶ μικροψυχίᾳ. 3, 1, 5. νομιοῦσί τι καὶ αὐτὸν καταδικάζειν σαυτοῦ. §. 10. καὶ ὁ σὸς πατήρ. Ibid. οὔπω ᾔσθου καὶ ἕνα ἄνδρα. 3, 2, 14. προσδεχόμενος καὶ ἄλλην στρατιάν. In Cod. Guelf. deeſt καὶ. Sed Zeun. recte illud defendit, dicens eſſe i. q. ἔτι, praeterea, inſuper. v. ἄλλος et ἄλλως. 3, 3, 1. ᾤοντο καὶ συμπάντων τῶν ἄλλων κρείττονες εἶναι. 4, 6, 4. ἔστι δέ μοι καὶ θυγάτηρ. — βουλεύσασθαι καὶ περὶ ταύτης. 5, 1, 1. ᾧ καὶ τὴν στολὴν ἔδωκε, cui etiam. Leuncl. et cui, vt ſit pro καὶ ᾧ. Poſſit

ſit etiam verti *ſcilicet, nimirum*. Similiter 3, 1, 4. ὃς καὶ σύνθηρός ποτε ἐγεγένητο, *qui idem*. 8, 6, 6. καὶ αὐτὸς, *et ipſe, ipſe quoque*. 5, 5, 8. καὶ τοῦτο. 6, 1, 19. φόβῳ μή τι καὶ πάθῃ. §. 20. Α. 1, 10, 9. 3, 2, 25. καὶ Λακεδαιμόνιός ἐστι. Λ. 1, 4. ἐσθῆτας καὶ δούλας παρέχειν ἱκανὰς ἡγήσατο εἶναι. Πο. 1, 3. Ε. 1, 6, 21. καὶ αὐταὶ, *ipſae quoque*. 2, 3, 12. ἀποθνησκόντων πολλῶν καὶ ἀδίκως. 3, 3, 7. καὶ τεχνῶν. 6, 1, 2. καὶ ἐκ Θετταλίας ἀφικνεῖται, *etiam, praeterea*. 6, 5, 38. p. 429. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἅπαντες. — πρὸς δὲ τούτοις, ἐνθυμήθητε καὶ τάδε. 7, 1, 2. p. 438. ἐγνωκότες καὶ αὐτοὶ ταῦτα. Απ. 3, 4, 11. καὶ πλεῖστον. 3, 9, 13. Απολ. 14. φθονοῦντες, εἰ καὶ παρὰ θεῶν μειζόνων ἢ αὐτοὶ τυγχάνοι. Σ. 4, 59. καὶ πολλοῖς. §. 60. καὶ ὅλῃ τῇ πόλει. 8, 8. τεκμήριόν ἐστι καὶ τῆς τοῦ ἐρωμένου φύσεως. Hic καὶ in all. deeſt. §. 12. ἀλλά τέ σου ἄγαμαι καὶ ὅτι νῦν ἅμα χαριζόμενος Καλλίᾳ καὶ παιδεύεις αὐτόν. Ιπ. 5, 1. καὶ τὸν ἱπποκόμον πεπαιδεῦσθαι. Ιπρ. 5, 3. γράψω καί. Ita Welſ. cum Leuncl. Sed Zeun. ex reliquis edd. recepit καὶ γράψω. Saepe item legitur κἀκεῖνος. v. ἐκεῖνος nr. 12. Cf. ἐὰν nr. 1. it. μάλα nr. 1. ¶ 5) Conſtituit apodoſin, et interdum verti poteſt *tum* ſ. *tum etiam*. Π. 1, 6, 19. p. 77. ἐπεὶ δὲ ἔχοιεν τὴν ἡλικίαν — καὶ τὰ πρὸς τοὺς πολεμίους νόμιμα — διδάσκειν. 7, 5, 18. p. 447. ἐπεὶ ἑάλω τὸ στρατόπεδον — καὶ ἐγώ σοι συνεγίγνωσκον. 8, 7, 3. p. 548. εἰ οὕτως ἔχει — καὶ ποιεῖτε ἃ ἐγὼ δέομαι. Α. 1, 10, 10. ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἐδύετο. 3, 5, 10. ὁπότε — σπείσαιντο, καὶ ἐπιμίγνυσθαι. 6. 4, 19. ἀμφὶ ἡλίου δυσμὰς ἦν, καὶ οἱ Ἕλληνες — ἐδειπνοποιοῦντο. 6, 6. 19. ἐπεὶ δὲ ἑώρα — καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει. Απ. 2, 3, 16. καὶ — ὑπακούσεται. Ο. 4, 8. ὁπόσην τῆς χώρας ἐφορᾷ αὐτὸς, — καὶ δοκιμάζει. h. l. eſt *etiam*, vel *ipſe etiam*. Vnde Leuncl. αὐτὸς excidiſſe putat poſt καὶ, Camerar. ante καί. Sic §. 14. ἀνάγκη, ἔνθα διατρίβει αὐτός, καὶ ὅπως etc. ἐπιμελεῖσθαι. Poterat eſſe καὶ αὐτὸν δπ. 7, 22. ἐπεὶ δ' ἀμφότερα ταῦτα ἐπιμελείας δεῖται, — καὶ τὴν φύσιν παρεσκεύασεν ὁ θεὸς, *ideo etiam*. Si temporis mentio praeceſſit, reddi poteſt *quum*,

Π. 1, 4, 28. ὁδὸν οὔπω πολλὴν διηνύσθαι αὐτοῖς, καὶ τὸν Μῆδον ἥκειν πάλιν. Α. 7, 4, 8. ἡμέραι οὐ πολλαὶ διετρίβοντο, καὶ οἱ Θρᾶκες περὶ σπονδῶν διεπράττοντο. ¶ 6) *tum*. Π. 1, 3, 10. καὶ ὁ Ἀσπάγης εἶπεν. 1, 6, 14. καὶ ὁ Κῦρος εἶπε. 4, 1, 6. καί τις εἶπε. Ε. 1, 6. 2. καὶ ὁμολογήσειν. ¶ 7) Ponitur post participia, vt εἶτα, et verti potest *nihilominus* f. *tamen*, vt nr. 10 Απ. 1, 1, 5. εἰ προαγορεύων — καὶ ψευδόμενος ἐφαίνετο. Reisk. vult εἶτα. Sed Ern. defendit καὶ, quia sic est Απ. 1, 2, 32. εἴ τις προστάτης γενόμενος — καὶ ποιῶν — μὴ αἰσχύνοιτο. it. εἴ τις γενόμενος νομεὺς καὶ ἐλάττους ποιῶν μὴ ὁμολογοίη. ¶ 8) *quin*. In responsione affirmat et auget. Cf. nr. 21. et Απ. 3, 5, 22. it. ναὶ nr. 2. Απ. 3, 8, 4. εἴ τι εἰδείη καλόν; καὶ πολλὰ, ἔφη. 4, 2, 24. καὶ δὶς, νὴ Δία. Ο. 19, 3. καὶ πολλάκις. ¶ 9) *certe, saltem*. Π. 7, 1, 15. τὰ μὲν καὶ (*saltem*) ἀναλαβόντα, τὰ δὲ καὶ (*etiam*) ἀπολιπόντα. Ο. 3, 13. νέαν μάλιστα, ἢ καὶ — ἐλάχιστα ἑωρακυῖαν. ¶ 10) *nihilominus*, *tamen*. Π. 7, 5, 17. p. 445. καὶ οὗτοι πάντες. Α. 3, 4, 29. ἐπιέζετο — καὶ τοῖς μὲν ἐμπροσθεν ὑπάγειν παρεκελεύετο. cf. Ioh. 1, 10. ¶ 11) *sed*, *verum*. Π. 1, 3, 13. καὶ τοῦτο εὖ ἴσθι. 1, 4, 10. καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὲν οὔ. Α. 4, 1, 12. καὶ οἱ πολέμιοι. 6, 4, 15. καὶ πρόβατα μὲν οὐκέτι ἦν. 6, 6. 13. Ο. 2, 8. καὶ ἐμοὶ μὲν — Ιπρ. 8, 16. καὶ οὐ λέγω, *neque vero*. ¶ 12) *quamuis*. Ante participia, Π. 4, 1, 8 p. 206. Φεύγουσι καὶ πολλαὶ οὖσαι. All. κἂν πολλ. Α. 5, 5, 9. Μάκρωνας δέ γε καὶ βαρβάρους ὄντας — Φίλους ἐνομίζομεν. All. δὲ καίπερ βαρβ. Vtraque lectio, κἂν et καίπερ, videtur glossemati deberi. Ε. 1, 7, 10. p. 60. καὶ αὐτὸν δεόμενον ἀναιρέσεως. 3, 5, 2. 5, 2, 6. καὶ μισοῦντες αὐτοὺς, ὅμως ἀπείχοντο αὐτῶν. 6, 5, 20. καὶ μάλα βουλόμενος ἀπάγειν — ὅμως κατέμεινε. 7, 2, 2. καὶ ἔχοντες πολεμίους — ὅμως ἐβοήθησαν. c. gen. consequent. Π. 5, 2, 6. ἐξήγαγε καὶ πολλὰ δεομένου τοῦ Γωβρύου ἔνδον μένειν. Ε. 2, 2, 6. καὶ ἀποθνησκόντων — πολλῶν, οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. 2, 4, 17. extr. Cf. μάλα nr. 1. et supra nr. 1. ¶ 13) *quidem*, *nimirum*, *nempe*. Est explicantis. Α. 2, 5, 11. ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκεν. 2, 6, 5. ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου, οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Similiter 7, 7, 27. 4, 5, 8.

γυναῖ-

γυναῖκας καὶ κόρας, hoc eft. Σ. 8, 6. ἐπειδὴ καὶ ἔςιν οὐ ψυχῆς. Sic Ιπ. 2, 1. Zeun. ante verba τῷ μὲν νέῳ restituit καὶ, quod a Stephano deletum eſſe dicit, cum tamen ſignificet *nempe*. At Gailius illud negat, ait vero, καὶ in duobus MSS. deeſſe. ¶ 14) *itaque, et ideo*. v. Abreſch. auct. dilucc. Thucyd. p. 283. Π. 1, 4, 5. καὶ ὁ Κῦρος αἰσθόμενος — ἔλεγε. 4, 1, 11. κἀκεῖνος ἐπομόσας ἔφη. 4, 2, 2. καὶ πέμπουσιν ἀγγέλους. 4, 5, 10. καὶ νῦν δεῦρο ἥκετε. Α. 1, 10, 6. καὶ ἐδόκει αὐτοῖς. §. 9. καὶ ὁ Λύκιος ἤλασε. 2, 2, 7. καὶ τῶν Ἑλλήνων. 2, 3, 11. καὶ ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον. 2, 5, 1. καὶ ἔπεμψέ τινα. 2, 10, 1. 3, 1, 31. καὶ νῦν μὴ μέλλωμεν. 3, 4, 22. καὶ χρόνον μέν τινα ἐπέσχον. 4, 4, 5. χιὼν πολλή· καὶ ἔδοξε διατκηνῆσαι. 4, 7, 17. καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον. 5, 2, 9. καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς πέμπει. 5, 3, 3. καὶ — ἐνεβίβασαν. 5, 4, 2. καὶ ἐδόκει καλέσαι. 5, 6, 22. καὶ παραλαβόντες. Cod. Eton. παραλαβόντες οὖν. Temere. v. Fiſcher. ad Palaeph. 31, 1. 6, 3, 16. καὶ ἐδόκει ἡμῖν. 6, 6, 10. καὶ ἀφειλόμην. 7, 3, 2. p. 401. καὶ ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ. Αγ. 2, 11. et Ε. 4, 3, 11. καὶ ὁ μὲν εὐθὺς ἐξελίξας τὴν φάλαγγα. ¶ 15) Eſt pro relatiuo. Α. 3, 3, 4. λοχαγὸν διέφθειρον — καὶ ᾤχετο. Ε 1, 7, 2. ἐπιςολὴν ἐπεδείκνυ, καὶ ἔπεμψαν οἱ ςρατηγοί. Vulgo ex Steph. coniectura edunt ἣν ἔπεμψ. At v. Weſſeling. ad Diodor. Sic. 4, 75. et 18, 25. Poteſt etiam καὶ ſimpliciter ſignificare *et*, modo cum Moro inde a verbis καὶ ἐπ. np. αὐτὴν, parentheſin ſtatuas, quae non Theramenis, ſed Xenophontis verba contineat. ¶ 16) Interdum deeſt. Λ. 6, 4. ἀνοίξαντας τὰ σήμαντρα, λαβόντας. Zeun. καὶ ante λαβ. excidiſſe putat. 11, 6. αἱ παραγωγαὶ — δηλοῦνται, ἀραιαί τε καὶ βαθύτεραι αἱ φάλαγγες γίγνονται. Iterum Zeun. vt Leuncl. ante ἀραιαί τε excidiſſe καὶ ſtatuit. 2, 1. παιδαγωγοὺς θεραπεύοντας ἐφιςᾶσι. Bern. Martini varr. lectt. 2, 15. inſeri vult καὶ ante θεραπεύοντας. Nam in Antiphane ap. Athenae. 6, p. 226. D. ſic eſſe. Sed ego quidem hanc criſin non capio, nec locus Antiphanis eſt ſimilis. Aliud durum aſyndeton Leunclauio videbatur eſſe Αθ. 1, 13. ὁ δῆμος, νομίζων τοῦτο οὐ κα-

... Ernest. ante μήτε ... copulam inferi iubet. I 6, 2. οὐ μόνον φαῦλον, ἀλλὰ τὸ αὐτό. K. 6, 21. περιάγειν αὐτὰς κύκλους πολλοὺς πυκνοὺς ποιούμενον. Steph. ante πυκν. inferit καί. Sed saepius in Κυνηγ. inuenitur asyndeton. ¶ 17) Saepe eleganter redundat, a) inprimis post οἱ μὲν — οἱ δὲ, vt Π. 2, 2, 10. οἱ μὲν καὶ βελτίονες, οἱ δὲ καὶ μείονες. quam rationem Phauorinus saltem ait Atticam esse, vel potius b) vim quandam et incrementum addit orationi. Π. 2, 3, 11. ὁποσάκις γε καὶ δειπνοποιούμεθα, quoties certe cunque. Sic est cunque post ὅποι et ὅπου, vt Π. 7, 2, 8. ἤγετο ὅποι καὶ αὐτὸς πορεύοιτο. Θ. 4, 11. ὅπουπερ καὶ σὺ κάθηται. Sed 5, 1, 4. ὅτι καὶ νῦν σοῦ ἀκούσας — δέδοικα ...

Ἀπ. 3, 6, 2. d) Sed poſt hanc formulam in altero membro repetitum, eſt *vtique*, Π. 5, 1, 2. εἴ τις καὶ ἄλλος ἀνὴρ, καὶ ὁ Κῦρος ἄξιός ἐςι θαυμάζεσθαι. Ε. 6, 5, 38. p. 429. εἴ τινες ἄλλοι, καὶ οὗτοι δοκοῦσι. Σ. 2, 7. εἴπέρ τι καὶ ἄλλο, καὶ τοῦτο μαθητόν. §. 9. ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις δῆλον, καὶ ἐν οἷς δὲ ἡ παῖς ποιεῖ. e) Poſt ὃς et οἷος, eſt *cunque*, vt Π. 3, 1, 3. χρήσασθαι ὅ τι καὶ βούλοιτο. §. 5. καὶ γενέσθω ὅ τι βούλεται, *quodcunque vult*, *quiduis*. 4. 2, 2. μεθ' ὧν περ καὶ οἰκοῦσι. 4, 5, 5. οὐδεὶς — πλὴν οἵπερ καὶ συνεδείπνουν. §. 12. p. 246. ἃ καὶ πρόσθεν δεδήλωται. Poteſt etiam καὶ ad πρόσθεν referri, vt ſit *iam antea*. Α. 4, 8, 16. οὐδὲν ἦν, ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν, *adeo*, *admodum*. Ε. 3, 1, 15. οἳ καὶ εἶπον, *adeo*. 4, 4, 15. οἷαν περ καὶ παρέλαβον, *qualemcunque*, vel *qualem ipſi*. f) In comparationibus, Π. 1, 6, 6. ὁμοίως παρὰ θεῶν, ὥσπερ καὶ παρὰ ἀνθρώπων. 5. 1, 6. ὥσπερ καὶ τινος ἄλλης νόσου. In his verti poteſt *etiam*. Sed 4, 4, 3. male in nonnullis legitur οὐχ ὁ αὐτὸς, ὥσπερ καὶ πρότερον, cum vera lectio ſit ὅσπερ. 5, 1, 10. ὅπως καὶ (*quomodocunque*) γιγνώσκετε, οὕτω καὶ ποιεῖτε. 5, 5, 12. ἧττον — ἢ καὶ πρόσθεν. 8, 4, 16. μᾶλλον ἐμὰ ἢ καὶ ὑμέτερα. Α. 3, 2, 20. μᾶλλον ἢ καὶ πρόσθεν. In 3 codd. καὶ deeſt. Λ. 1, 4. ὥσπερ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, οὕτω καὶ ταῖς θηλείαις. Steph. prius καὶ malebat delere, vt Zeun. et Morus. Idem Zeunius Λ. 8, 4. deleuit καὶ ante καταπαῦσαι. Ε. 4, 4, 6. ὥσπερ ἦν καὶ ἐξ ἀρχῆς. Ἀπ. 1, 6, 3. g) In reſponſione, vbi verti poteſt *ſcilicet*, *vtique*, Ε. 3, 1, 25. ἀπεκρίνατο, ἔνθαπερ καὶ δικαιότατον. 5, 3, 15. ἀπεκρίνατο· ὅπερ καὶ πρόσθεν ποιήσαντες. h) In interrogatione, ita vt fere ſemper verti poſſit *vero* vel *tandem*: Π. 1, 3, 5. καὶ τίνι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος λέγεις; §. 9. καὶ τί δὴ — οὐκ ἀπερρόφησας; §. 10. καὶ πῶς δὴ ἂν ἄρξαις; 1, 6, 13. καὶ τίνα δὴ ὁδὸν ἰών; 2, 2, 11. καὶ τί δεῖ; 2, 3, 11. ἦ καὶ ἀεὶ τοῦτο ποιεῖτε; 3, 1, 11. ποίαν δὲ — καὶ σὺ ἧτταν λέγων. §. 23. ἐπήρετο· καί σοι, ἔφη, καλὸς ἐδόκει; Valckenar. ad Theocrit. p. 342. e. cod. Leid. vult. ἦ καί σοι. 4, 1, 9. πῶς γὰρ ἂν καὶ καταλάβοιμεν;

383. καὶ δοκοῦμέν σοι ἱκανῶς ἕξειν; 7, 1, 20. τί καὶ καλὸν ἂν ποιοῦντες [illegible]ωθείημεν. Margg. ὅ τι. 8, 2, 9. καὶ πόσα ἂν οἴει εἶναι; A. 1, 8, 11. ἤρετο ὅ τι καὶ εἴη. 5, 8, 2. λέξαντα ποῦ καὶ ἐπλήγη. 7, 6, 5. μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται; §. 15. καὶ τί δὴ ταῦτα ἐποίουν; Αθ. 3, 2. πῶς γὰρ ἂν καὶ οἷοί τε εἶεν; Πο. 4, 21. πῶς καὶ φράσειεν ἄν τις; E. 1, 7. 10. p. 57. τί δὲ καὶ δεδιότες — ἐπείγεσθε; 2, 3, 18. p. 100. τούτου — τί ποτε καὶ καλέσαι χρή; 3, 3, 11. ἤροντο. τί καὶ βουλόμενος ταῦτα πράττοι. 5. 2, 12. p. 300. τί γὰρ δὴ καὶ ἐμποδών; 5, 8, 10. καὶ τίς αὕτη δίκη εἴη. §. 15. ἐρωτώμενος δὲ, καὶ τί τοῦτ' ἂν εἴη. Ιερ. 1, 1. καὶ ποῖα ταῦτ' ἐστίν; §. 15. καὶ τί οἴει; 7, 11. καὶ πῶς; Απ. 1, 3, 10. καὶ
[illegible]

διμοιρίᾳ γε ἐτίμησεν. Sic saepius in responsione est affirmantis, vt in nostra lingua *o ia*, vt Π. 1, 4, 11. 7, 1, 4. 7, 2, 4. Ο. 1, 6. 11, 9. Σ. 6, 8. 8, 4. ¶ b) *quin, imo*. Α. 3, 3, 4. διέφθειρον τοὺς στρατιώτας, καὶ ἕνα γε λοχαγὸν διέφθειρον. Ἱερ. 7, 8. Απ. 4, 2, 12. Σ. 2, 6. Sic in afferendis exemplis, Ο. 8, 4. Απολ. 20. ¶ c) *sane*. Ο. 1, 11. καὶ ὁμολογουμένως γε ὁ λόγος ἡμῖν χωρεῖ. ¶ d) *at vero, attamen*. Hesych: καί γε· καίτοι. Απ. 3, 5, 12. καὶ θαυμάζω γε. ¶ e) *e contrario, imo*. Π. 1, 6, 19. p. 79. καὶ πολύ γε μᾶλλον. Α. 7, 7, 30 καὶ μήν, ἔφη, καὶ ἀσφαλέστερόν γε — μένειν. ¶ f) καί γε confunditur c. καί τε. v. infra nr. 35. ¶ 22) καὶ δέ, ¶ a) *et vero, quin etiam, praeterea*. Π. 1, 1, 2. ἄρχοντές εἰσι καὶ οἱ βουκόλοι — καὶ πάντες δὲ οἱ καλούμενοι νομεῖς. §. 4. 1, 3, 12. 1, 4, 2. 18. 1, 5, 1. καὶ πρὸς τούτοις δὲ καὶ τἆλλα. 2, 1, 16. 2, 3. 6. 3, 2, 3. 3, 3, 7. 2. Α. 1, 8, 2. Λ. 13, 4. Ο. 11, 22. it. praecedente τε, Π. 1, 5, 4. αὐτός τε ἀντιπαρεσκευάζετο, καὶ εἰς Πέρσας δὲ ἔπεμπε, *et vero etiam*.

¶ b) *et tamen*. Ἱερ. 6, 14. τούτους φυλάττεσθαί τε, καὶ χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἀναγκάζεσθαι. ¶ c) *ideoque*. Ε. 3, 1, 6. μάλα μηχανικός, καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. Alia v. in δὲ nr. 8. ¶ 23) καὶ δή, ¶ a) est connectentis: *et quidem, atque adeo*. Π. 1, 4, 25. καὶ τὸν Κῦρον δὴ ἐνταῦθα λέγεται εἰπεῖν. ¶ b) *iam vero*, Π. 4, 3, 3. p. 228. καὶ δὴ τρεπόμενοι. τοίους — δυναίμεθα ἂν φεύγοντας λαβεῖν; ¶ c) *statim, iam iam*. Hesych: καὶ δή, ἐπὶ τοῦ ἤδη. Π. 4, 4, 3. ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα. Α. 5, 7, 5. καὶ δὴ καὶ ἀποβαίνομεν, *quin iam*. ¶ d) Auget interrogationem. Π. 1, 3, 9. καὶ τί δὴ οὐκ ἀπερρόφησας; §. 10. καὶ πῶς δὴ ἂν ἄρξαις αὐτοῦ; 1, 6, 13. Απ. 4, 4, 10. cf. n. 17. et δή. De formula καὶ δῆτα, v. δῆτα. ¶ 24) καὶ εἰ, a) *etiamsi*. Π. 5, 4, 19. καὶ εἰ παρεσκευασμένος ἐστίν. Ε. 2, 4, 16. καὶ εἰ ξένοι εἶεν, ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι. 7, 1, 2. p. 438. καὶ εἰ θαλάττης εἴργοιντο. Απ. 4, 1, 1. vbi v. Valckenar. Ο. 2, 1. Vitatius est εἰ καί, vt Α 1, 4, 9. Cf. εἰ nr. 11. et 26. ¶ b) καὶ εἰ, — καὶ εἰ, *siue — siue*. Π. 5, 5, 14. Ο. 2, 15. ¶ 25) καὶ μάλα, quam-

rius explicantis. Π. 7, 1, 15 συνεξώρμησαν δὲ καὶ (etiam) οἱ ἄλλοι ἁρμηλάται· καὶ τὰ μὲν ἅρματα ἔφευγεν, τὰ μὲν καὶ ἀναλαβόντα, τὰ δὲ καὶ ἀπολιπόντα, ὁ δὲ Ἀβραδάτας etc. vbi prius μὲν refertur ad alterum δὲ, quod est ante Ἀβραδ. Cf. nr. 9. Αθ. 2, 1. τὸ ὁπλιτικὸν — οὕτω καθέστηκε. καὶ τῶν μὲν πολεμίων — τῶν δὲ συμμάχων etc. vbi μὲν refertur ad δὲ, sed καὶ potest esse *scilicet*. Leuncl. male καὶ putat eiiciendum. §. 2. Απ. 1, 5, 9. et saepissime. ¶ 27) καὶ μὲν δή, ¶ a) *itaque, ideo, quin etiam*. Π. 1, 6, 3. καὶ μὲν δὴ — ὅσον δύναμαι — διατελέσω ἐπιμελούμενος. 6, 2, 9. cum omnes consentirent, καὶ μὲν δή, ἔφη, δοκεῖ μοι ἰέναι. ¶ b) *et quidem certe, iam vero*.

6, 1, 18. A. 1, 6, 10. 5, 5, 9. Αγ. 1, 11. et E. 3, 4, 6. καίπερ αἰσχυνόμενος ταῦτα, ὅμως ἐπέμενε. E. 4, 2, 11 Αγ. 2, 13. et E. 4, 3, 13. E. 4, 4, 15. O. 19, 16. Σ. 2, 12. 4, 14. Cf. nr. 12. Etiam ſine participio, E. 4, 1, 5. καίπερ ὑπερχαίρω. Sed marg. ὑπερχαίρων. c. gen. conſequent. Π. 1, 1, 4. καίπερ παμπόλλων ὄντων Σκυθῶν. A. 2, 3, 13. ¶ 34) καὶ ταῦτα, v. οὗτος nr. 9. ¶ 35) καί τε, atque, et inſuper. Λ. 15, 3. ἔδωκε δὲ καὶ γέρα — καὶ γῆν τε. Sic 8, 4. Zeun. ex Stobaeo dedit καὶ εἶρξαί τε pro κ. εἶρξαί γε. Recte, niſi καί γε explicare volueris quin. ¶ 36) καίτοι, et καί τοι γε, ¶ a) verum, ſed. Π. 1, 5, 7. p. 52. nil profecerunt: καίτοι ἔγωγε οἶμαι. 2, 2, 10 3, 1, 21. vbi Zeun. e MS. Guelf. pro καίτοι edidit καίτοι γ' ἔφη. 5, 4, 12. K. 13, 7. ¶ b) atqui. Π. 3, 3, 9. p. 180. Αγ. 1, 5. καίτοι — ποίων τεκμηρίων προσδεῖται. E. 3, 5, 8. p. 183. 4, 1, 15. Απ. 1, 6, 11. 2, 4. 5. 2, 10, 3. O 14, 4, vbi Leuncl. vertit quamobrem. Απολ. 19. Sic in concluſione, Αγ. 6, 4. τοὺς στρατιώτας πειθομένους παρεῖχε. καίτοι πῶς ἂν ἰσχυρότέρα γένοιτο φάλαγξ, ἢ διὰ τὸ πείθεσθαι; E. 2, 3, 17. p. 92. ¶ c) quanquam. Αγ. 8, 8. καίτοι καλὸν — πολὺ μέντοι κάλλιον. Απ. 1, 2, 3. καίτοι γε οὐδὲ πώποτε. Leuncl. neque tamen vnquam. 2, 3, 15. Σ. 8, 32. ¶ 37) καὶ τοίνυν, atqui, quin etiam, atque adeo. In continuatione orationis, Π. 1, 1. 2. καὶ τοῖς καρποῖς τοίνυν — ἐῶσι τοὺς νομέας χρῆσθαι. §. 5. 1, 3. 14. καὶ τοίνυν πληγὰς ἔλαβον. Maretus vult καίτοι. 1, 6, 17. ¶ 38) κἂν iungit ſibi maxime coniunctiuum, (v. Thom. Mag. p. 267.) et verti poteſt ¶ a) et ſi. A 1, 8, 8. κἂν τοῦτο νικῶμεν, πάνθ' ὑμῖν πεποίηται. 3, 1, 25. κἂν μὲν — ἢν δέ. Π. 2, 1, 2. p. 89. §. 6. p. 93. ¶ b quamuis. Π. 2, 1, 5 κἂν μείω τυγχάνῃ ὄντα. Cf. ἐὰν nr. 1. et ſupra nr. 12. it. Π. 2, 1, 13. etc. ¶ c) vel, adeo. Π. 2, 1, 2. p. 88. τοξόται γένοιντ' ἂν — κἂν ἑξακισμύριοι. vbi tamen eſt ſaltem, ad ſummum. 3, 1, 20. κἂν τῆς ψυχῆς πριαίμην. Nam iungit ſibi etiam optatiuum. v. Thom. Mag. p. 268. 5, 3, 4. ὅτι — κἂν αὐτὸς σὺν ἐκείνῳ μάχοιτο. 8, 3, 12. Απ. 1, 3, 9. bis. O. 18, 9. Απ.

γωνται. All. perper. ſubſtituunt διεγένοντο. 4, 28. ὀρᾶν σοὶ ἐξέϛαι, κ βούλῃ. ¶ e) ſi vero. Π 2, 1. πέμπω σοι — κἂν ἄ λων δέῃ. §. 2. Aπ. 3, 14. ¶ f) quin ſi. Π. 1, 9. κἂν βούληται, μαϛιγωσι τω. ¶ g) κἂν δήπου, ve certe. O. 12, 4. εἴτε αὐτὸς ἱκανός εἰμι — κἂ ἄλλον δήπου δυναίμην διδά ξαι. ¶ h) κἂν εἰ, etiam ſi. Σ. 2, 20 κἂν εἰ — ἀ φιϛώης. cf. ὅμως. ¶ i) κἂν τοι, ſi vero, quod ſi, E. 4, 2, 2. in marg. legitur pro ἐὰν μέντοι. et Π. 4, 3, 4. κἂν pro ἄν τε. ¶ 39) κἂν pro καὶ ἐν. A. 6, 6, 3. κἂν τούτῳ.

καίειν, ſ. κάειν, ¶ 1) comburere, concremare. Moſchopul: καίω — ὅπερ ἄμεινον κάω. Phauorin: τὸ μὲν κάω, Ἀττικόν· τὸ δὲ καίω, κοινόν. Et ſic

ἐπὶ τῶν ὄρεων. 4, 4,
ϛ ἔκαιον. 4, 5, 4.
6, 14. πυρὰ καίειν.
6, 3, 12. πλεῖστα πυ-
κιον. E 6, 2, 17.
ϛρατοπέδῳ πῦρ νύκτωρ
..ε. 6, 4, 36. ὁ λύ-
..ἄετο. O. 17, 3. πῦρ
¶ 4) cruciare, et
..necare. De frigo-
t Lat. urere. K. 8,
, καίει τῶν κυνῶν τὰς
¶ 5) In var. lect.
..tatur c. αἴθειν. v. i-
c. ἀνακαίειν. v. ἀνακ.
..ατακαίειν. v. κατακ.
c. it. c. κλ.ν. v. ibi.
αι, ¶ 1) ardere.
, 4. ὁ νεὼς — ταύ-
νυκτὶ καιόμενος. ¶
em concipere. A.
17. αἱ δὲ ξύλιναι ἤ-
ϛε καὶ ταχὺ ἐκαίον-
3) K. 6, 26. ὅπως
κυνῶν οἱ πόδες μὴ
u, laedantur ae-
..alore.
Caicus, fluuius
. A. 7, 8, 4. εἰς
πεδίον. §. 11. δια-
ι τὸν Καΐκον ποτα-
..ll. Κέρκασον, all.
ον.
Caenae, vrbs ad
. A. 2, 4, 16.
occidere, inter-
Hesych: καίνει·
, ἐκτείνει. (Albert.
..git ἢ κτείνει.) Π. 4,
. 2 17. οὗτοι δὲ καινόν-
. hostes. Margg. ἀ-

ποκταινόντων. Est forma imperatiui Attica. Saepius legitur κατακαίνειν.

καινοποιητὴς, qui res nouas conficit. Π. 8, 8, 8. Persae recentiores καινοποιητὰς τούτων ciborum) κεκτῆνται.

καινὸς, ¶ 1) nouus. E. 3, 4, 27. ἐγένοντο καιναὶ naues. Suid. et Phauorin: καινόν· τὸ νεωϛὶ κατεσκευασμένον. ¶ 2) inauditus, non vsitatus, it. singularis, admirandus, i. q. παράδοξος. v. Suid. et Phauorin. Π 1, 6. 9. p 79. ἐν τοῖς πολεμικοῖς τὰ καινὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ. 3, 1, 17. καινῆς γενομένης ἀρχῆς. Oppon. τῆς εἰωθυίας. 4, 5, 14 p. 249. 6, 3, 3. 7, 5, 26. p. 459. οὐδὲν καινὸν ἐρῶ. 8, 8, 8. Persae in cibis καινὰ ἐπιμηχανῶνται, antea nondum inuenta vel visa. Πο. 4, 17. E. 2, 3, 17. p. 92. οὐ καινὰ ταῦτα ποιεῖ, ἀλλὰ φύσει προδότης ἐϛίν. Απ. 2, 3, 10. οὐδὲν ποικίλον οὐδὲ καινὸν δεῖ ἐπ' αὐτὸν μηχανᾶσθαι. 4, 4, 6. Hippias sophista dicit: πειρῶμαι καινόν τι λέγειν ἀεί. Oppon. περὶ τῶν αὐτῶν τὰ αὐτὰ λέγειν. Scil. semper noua quaedam audire velle, erat inter vitia Atheniensium. v. Casaub. ad Theophrast.

 char.

4, 6. οὐκ — καινῶν δεῖα πραγμάτων. ¶ 4) mo bus patriis non recepti peregrinus, diuersi g neris. v. Raphel. ad Jo 13, 34. et Gataker. a uersar. misc. postum. 28. Λ. 10, 8. οἱ νόμοι L curgi παλαιοὶ ὄντες. ἐ καὶ νῦν τοῖς ἄλλοις καινότ τοί εἰσι. Απ. 1, 1, 3. ο δὲν καινότερον εἰσέφερε τ ἄλλων. Oppon. οὓς ἡ π λις νομίζει θεούς. cl. δα μονιον. ¶ 5) K. 13, 2. ἡ δοναὶ καιναὶ quae sint, ne mo intelligit. Itaque mul ti viri docti, vt Steph Leuncl. Wess. ediderun κεναὶ, *inutiles*.

καινοτομεῖν, *nouas ar genti fodinas facere*. Poll. 7, 98. καινοτομίαι μετάλλων. Cf. §. 87. Πο. 4, 27. 28. 29. 30. ὡς ἂν ἀσφαλέστατα καινοτομοῖτο — εἰ καινοτομοῖεν.

1, 4, 6. εἰ καιρὸς εἴη adeundi ad regem. — ὁπότε ἐν καιρῷ εἴη (all. ὁπ. ἐγχωροίη, quod Stephano placet, et eſt in Cod. Guelf.) εἰσιέναι, καὶ ὁπότε οὐκ ἐν καιρῷ. Sic Lat. *in tempore*. 2, 1, 15. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐκάλει — οὓς καιρὸς αὐτῷ δοκοίη εἶναι. Verti poteſt *quos ipſi videretur habere tempus*, vel *quos ipſi placeret*, vt 3, 2, 1. Π. 2, 3, 9. ὁπότε δοκοίη αὐτῷ καιρὸς εἶναι, παραγγέλλοντα. 3, 3, 6. τὰς μεγάλας ἡδονὰς — οἱ ἐν τῷ καιρῷ πόνοι παρέχονται, *opportune et idoneo tempore ſuscepti*. §. 21. 6, 1, 4. 6, 3, 10. ὅ τι ἂν πράττειν καιρὸς ἀεὶ ᾖ. Α. 2, 3, 5. 6, 3, 8. προελθόντες ὅσον ἂν δοκῇ καιρὸς εἶναι — εἰς τὸ δειπνοποιεῖσθαι. Αγ. 1, 31. καιρὸν (Ε. 3, 4, 23. eſt καλὸν) ἡγήσατο μάχην συνάψαι. Ε. 3, 5, 5. ἐλογίζοντο καλὸν καιρὸν εἶναι τοῦ ἐξάγειν. Απολ. 7. ἐν καιρῷ τῆς ἡλικίας. Ιπ. 9, 1. καιρὸς γράψαι, *tempus iam iubet ſ. poſtulat*. c. εἰς, Π. 3, 1, 4. εἰς καιρὸν ἥκεις, *opportune*. c. ἐν, Π. 8, 5, 3. πεποιῆσθαι πάντα τὰ ἐπιτήδεια ἐν καιρῷ. Α. 3, 1, 28. πάνυ ἂν ἐν καιρῷ ποιῆσαι. Ιππ. 4, 8. Cf. ſupra paſſim. ¶ 2) *opportuna occaſio*. Α. 4, 6, 11. νῦν μάλα τοι καιρός ἐστι ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν. Paulo poſt eſt ὥρα σοι ἐπιδείκνυσθαι. Αγ. 6, 5. ἐξαπατῶν ὅπου καιρὸς εἴη, *vbi ferret occaſio*. Sic plur. Π. 8, 5, 4. ὀξύτεροι οἱ καιροὶ τῶν εἰς τὰ πολεμικὰ χρηστέων. ¶ 3) *conditio, rerum ſtatus*. Α. 3, 1, 35. Tiſſaphernes noſtros interfecit, nobis inſidiatur. Vos duces μέγιστον ἔχετε καιρόν. οἱ γὰρ στρατιῶται — πρὸς ὑμᾶς ἀποβλέπουσι. Hutch. *opportuniſſimam habetis occaſionem*. Leuncl. *in vobis plurimum eſt ſitum*. Nempe ſenſus eſt: *rerum ſtatus eſt is, vt vos inprimis debeatis rebus conſulere*. §. 30. ἐν τοιούτῳ γὰρ καιρῷ ἐσμεν. Cf ἐν nr. 14. ¶ 4) *neceſſitas, opus*, i. q. χρεία. v. Thom. Mag. p. 1. Π. 5, 5, 14 εἴτι βιάζεσθαι καιρὸς, καὶ εἴτι πεῖσαι δέοι. Α. 5, 1, 5. Αγ. 2, 25. ἃ δὲ καιρὸς ἦν, οὐκ ὤκνει μετιέναι. Ιππ. 2, 5. εἴτε ποτὲ δέοι ἐλαύνειν — εἴτ' αὖ καὶ ἀποχωρεῖν καιρὸς συμβαίνοι, *ne eſſitas ferat*. ¶ 5) *commodum, vtile*. Π. 4, 1, 6. οἱ κράτιστοι τῶν πολεμίων, οὓς μάλιστα καιρὸς ἦν ἢ λαβεῖν ἢ ἀποκτεῖναι. 5, 3, 21. σημαίνοιεν — ὅ,τι καιρὸς δοκοίη εἶναι. 6, 1, 22. ταῦ-

λαντες ὠφελήσειαν βασιλ
8, 7, 3. p. 543. Sic
5, 1, 8. ἴσως ἂν καὶ π
ἡμῖν ἐν καιρῷ τι γένοιτο
τη ἡ γυνὴ, *utilis.* 6,
12. εἰ γένοιτο, ὅ τι ἐγὼ
ἐν καιρῷ ἂν γενοίμην αὖ χ
σιμος. E. 3, 4, 9. π
ράσομαι ἐν καιρῷ σοι εἶ
4, 3, 1. ἆρ' ἂν ἐν και
γένοιτο. 7, 4, 8. ἴσως
— ἐν καιρῷ ὑμῖν γενοίμεθ
Paulo post est χρήσι
ἐσοίμεθα. Poterant fo
tassis etiam quaedam h
referri ex nr. 1. ¶
modus, par, aequu
Thomas: καιρὸς — τίθ
ται — καὶ ἐπὶ τοῦ ἁρμ
δίου καὶ πρέποντος. Ag.
1. ἀποσχέσθαι σίτων ὑπ
καιρὸν, *immodicis.* Se
An. 1, 3, 6. et 7. Erne
sti pro ὑπὲρ τὸν καιρὸν e sui
codd. scribit ὑπὲρ τὸν κ
ρον. Ip. 10, 14. ὑπερβάλ
λον τὸν καιρὸν οὐδὲν ἡδ

9) In var. lect. confunditur c. ὤρα. v. ὤρα nr. 6.

κἀκεῖνος, v. ἐκεῖνος nr. 12.

κακία, ¶ 1) *vitiositas, vitium.* v. Cic. de finn. 3, 11. et Tusc. 4, 15. Opponitur fere virtuti. Cf. Phauorin. it. Suid. in v. ὑπερήφανος. Απ. 1, 2, 28. τῆς οὐκ ἐνούσης αὐτῷ κακίας. 3, 5, 17. Sic persona fingitur ἡ Κακία, Απ. 2, 1, 26. sqq.. ¶ 2) *ignauia militum, fuga laboris et periculi* Π. 2, 2, 15. p. 113. ὅσοι ἀνεπίμπλαντο ἤδη κακίας. 7, 5, 26. p. 458. oppon. ἀνδραγαθία. Λ. 9, 2. oppon. ἀρετή. Κ. 12, 12.

κακίζειν, *improbare, culpam tribuere.* Phauorin: κακίζω· τὸ ψέγω. Cf. Poll. 3, 138. Ο. 3, 11. bis pro hoc verbo est αἰτιᾶσθαι.

κακόβιος, *victu tenui vtens, vitam aerumnosam agens.* Π. 7, 5, 24. κακοβιωτάτους διὰ πενίαν.

κακοδαιμονᾶν, *insanire, malo daemone percitum esse.* Απ. 2, 1, 5. in pericula incurrere, παντάπασι κακοδαιμονῶντός ἐςι. cf. κακοδαιμονεῖν.

κακοδαιμονεῖν, *aduersa fortuna vti.* Ιερ. 2, 4. εὐδαιμονεῖν καὶ κακοδαιμονεῖν. Margg κακοδαιμονᾶν, quae lectio Zeunio non probatur, quanquam ita praecipit Thomas: κακοδαιμονεῖν, οἱ νόθως ἀττικίζοντες· οἱ δὲ γνησίως, κακοδαιμονᾶν. Et similiter ante Thomam Phrynichus.

κακοδαιμονία, ¶ 1) *infelicitas, miseria.* Hesych: κακοδαιμονίαν· ἀτυχίαν. Λ. 9, 3. παρεσκεύασε — τοῖς κακοῖς κακοδαιμονίαν, np. inprimis contemtum. Απ. 1, 6, 3. Socrates dicitur κακοδαιμονίας διδάσκαλος, quia tenuitatem vitae docebat. ¶ 2) *dementia.* Απ. 2, 3, 18. πολλὴ ἀμαθία εἴη καὶ κακοδαιμονία.

κακοδοξεῖν, *male audire.* Απ. 1, 7, 2. iactator deprehensus dicitur κακοδοξῶν. 3, 6, 17. τοὺς κακοδοξοῦντας ἐκ τῶν ἀμαθεστάτων. Oppon. τοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐκ τῶν μάλιςα ἐπιςαμένων ὄντας.

κακοδοξία, *infamia, mala existimatio.* Απολ. 31.

κακόδοξος, *male audiens, de quo homines male existimant.* Απ. 4, 1. de eo, qui aliena rapit.

κακοήθεια, *morum peruersitas.* Κ. 13, 16. iungitur cum αἰσχροκερδείᾳ.

κακολογία, *maledicentia, cum quis alicui detrahit.* v. Theophrast. charact. 28. et Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 390.

mo, malo consilio. A
7, 25. Αθ. 1, 7.

*κακονουία, malus
gium status. Αθ. 1,
τῆς κακονουίας αὐτῷ ἐλ
μέλει. v. Gramm.

κακόνους, maleuolus.
8. 2, 1. τοῖς κακονόοις.
dat. A 2, 5, 3. p. 1.
εἴ τι ἐμοὶ κακὸν βουλεύ
ἅμα ἄν μοι δοκεῖς καὶ σεα
τῷ κακόνους εἶναι, ma
consulere. §. 5. κακόνο
τοῖς Ἕλλησιν ὄντας. A
2, 2, 9.

κακοπαθεῖν, ¶ 1) laed
malis vexari, offensi
nibus expositum ess
Απ. 1, 4, 11. ἡ ὀρθό
in hominibus ποιεῖ ἤ
τοῦ κακοπαθεῖν. ¶ 2) ae
rumnas perferre. Απ. 2
1, 17. οἱ ἐξ ἀνάγκης κακο
παθοῦντες. 3, 13, 2. κα
κοπαθοῦντες διαζῶσι, ae
rumnose.

*κακοποιεῖν, ¶ 1) male
facere

τῶν πόνων κακοὶ κοινωνοί. p. 113. οἱ κακοὶ ἀφαιρεθέντες — κακοὶ ἀπέσονται — οἱ ἀγαθοὶ, τοὺς κακοὺς ἰδόντες ἀτιμασθέντας. 2, 3, 2 — 4. 6, 2, 11. p. 371. A. 1, 3, 18. μὴ κακίους εἶναι τῶν πρόσθεν. 1, 9, 9. oppon. ἐθέλοντας κινδυνεύειν et κακούς. 2, 6, 17. τούτων — ὡς ἐν πολέμῳ κακῶν. 3, 1, 25. 5, 8, 9. τοὺς αὐτοὺς εὑρήσεσθαι τότε κακίσους, καὶ νῦν ὑβρισοτάτους. Intelliguntur ii, *qui laborem fugiunt*, vt paulo ante τοῖς κακοῖς αὐτῶν. 6, 5, 10. τοῖς κακίοσιν, i. e. κακοῖς. Λ. 9, 3 — 6. 10, 6. κακῶν καὶ ἀνάνδρων. Απ. 3, 1, 9. cf. ἄρισος. c. πρὸς; Π. 2, 1, 12. κακίω — ἑτέρου εἶναι πρὸς πολεμίους. Απ. 4, 6, 10. τοὺς μὲν ἀγαθοὺς πρὸς τὰ δεινὰ καὶ ἐπικίνδυνα ὄντας, ἀνδρείους ἡγῇ εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς, δειλούς; ¶ 5) *fegnis*, *mollis*, in peragendis quibuscunque laboribus, Π. 4, 2, 20. O. 13, 12. 21, 10. βλάψαι τὸν κακὸν τῶν ἐργατῶν, καὶ τιμῆσαι τὸν πρόθυμον. Sic est conuicium in canes, K. 6, 17. ἰὼ κύνες, ἰὼ κακαί. ¶ 6) *ingratus*, *perfidus*. Π. 3, 2, 7. χάριτας — εἰ μὴ κακοί ἐσμεν, αἰσχυνοίμεθα. c. περὶ, A. 1, 4, 8. κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. 6, 6, 13. E. 6, 5, 38. p. 429. ¶ 7) *noxius*, *perniciosus*. Απ. 4, 1, 4. cf. βλαβερός. ¶ 8) *ineptus*. c. inf. Π. 7, 5, 22. κύνες ἐκτεμνόμενοι φυλάττειν καὶ εἰς θήραν οὐδὲν κακίους. Steph. e Gabrielii exemplaribus vult φυλ. καὶ θηρᾶν, vt euitetur duplex verborum structura. quae tamen non insolens est, teste Hutchinsono. Cf. Zeun. O. 4, 3. c. πρὸς, O. 7, 25. πρὸς τὸ φυλάσσειν οὐ κάκιόν ἐσι, φοβερὰν εἶναι τὴν ψυχήν. ¶ 9) Permutatur c. καλὸς, Σ. 4, 62. ὅ τι ἂν κακὸν ἴδῃ. Viri docti substituunt καλόν. Ιπ. 8, 8. πρὸς ὄρθιον ἱεμένου κακὸν χιτὴς ἐπιλαμβάνεσθαι. Well. edidit καλόν. Sed melior est Camerarii et Leuncl. lectio: οὐ κακόν. ¶ 10) κακὸν, *scelus*. Απ. 2, 6, 4. εἰ δέ τις τούτων τῶν κακῶν μηδὲν ἔχει. ¶ 11) κακὸν, *iniuria*. A. 5, 5, 7. ὅ τι ἂν τούτους κακῶν ποιήσητε. ¶ 12) *res incommoda*, *molestia*. A. 4, 8, 9. διακοπείη ἡμῶν ἡ φάλαγξ — εἰ τοῦτο ἔσαι, τῇ ὅλῃ φάλαγγι κακὸν ἔσαι, *tota phalanx laborabit*. ¶ 13) *supplicium*, *poena*. Π. 4, 4, 3. οὐδ' ὁτιοῦν κακὸν ἔσαι ὑμῖν. Απ. 2, 1, 5. 17. cf. πάσχειν.

¶ 14)

... quicquid ...
xium est, inprimis ...
nenum. Ιερ. 4. 2 μὴ τούτοις κακόν τι Φάγωσι πίωσιν. cf. ἀπάρχεσθαι.
16) *damnum, detrimentum*. Π. 1, 4, 15. πᾶ ... — ἀγαθοῦ τινος συνίστ... κακοῦ δὲ οὐδενί. K. 5, 3. c. gen. Π. 5, 4, 10. ... 313. δηώσωμεν τὴν χώραν ... ἵνα — τὰ ἑαυτῶν κακὰ θεώμενοι ἀνιῶνται. Aliter c. gen. Ἀπ. 3. 8. 7. τὸ λιμοῦ ἀγαθὸν, πυρετοῦ κακόν ἐστιν, καὶ τὸ πυρετοῦ ἀγαθὸν, λιμοῦ κακόν ἐστιν. cf. ἀπεχθος. Sic ἐπὶ κακῷ et ἐπὶ τῷ κακῷ, *detrimenti causa, nocendi causa, cum alicuius damno*, Π. 1, 6, 18. 4, 6, 2. p. 258. 7, 4, 2. 3. E. 5, 4, 30. cf. ἐπὶ c. dat. nr. 20. b. Sic κακὸν ποιεῖν, *damnum inferre, nocere*, A. 7, 4, 18. κακόν τι ποιεῖν. Ιερ. 1, 4. ...

ὑπὸ τῆς πορείας. ¶ 4) *punire*. Π. 3, 1, 13. Φόβος τοῦ ἔργῳ κακοῦσθαι μᾶλλον κολάζει ἀνθρώπους. ¶ 5) Legitur pro κακουργεῖν. v. ibi nr. 3. it. κακούμενος pro ἀκούμενος. v. ἀκούμ.

κακουργεῖν, ¶ 1) *male facere, improbum esse*. Ιερ. 10, 8. τοὺς κακουργεῖν βουλομένους (πολίτας) κωλύουσι. O. 9, 5. serui πονηροὶ συζυγέντες, εὐπορώτεροι πρὸς τὸ κακουργεῖν γίγνονται. ¶ 2) *laedere, nocere*. E. 5, 4, 16. ἀπῆλθε ὡς ἐδύνατο ἐλάχιστα κακουργήσας. Απ. 1, 4, 6. ὡς μηδ' ὁ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἱδρὼς κακουργῇ. 4, 3, 1. Ιπ. 6, 5. ἔξεστι τῷ ἵππῳ κακουργεῖν. c. acc. Π. 1, 6, 19. p. 75. ἐπὶ σκοπὸν βάλλειν — ἵνα μὴ κακουργοίητε τοὺς φίλους. O. 3, 11. ἵππον, ἣν κακουργῇ τὸν ἱππέα, κακίζομεν. Ιπ. 6, 6. c. 2. acc. Π. 6, 3, 11. p. 384. ὅ τι ἂν κακουργῇ τις τοὺς ἐναντίους. Ιπρ. 8, 14. ¶ 3) *vexare, infestare*. Π. 4, 3, 3. p. 228. τίνες ἂν φοβοῖντο ἡμᾶς κακουργεῖν, ἢ τοξόται — Marg. κακοῦν. A. 6, 1, 1. Aγ 2, 2. ἐκακούργουν οὗτοι ἐφεπόμενοι. (In loco parallelo E. 4, 3. 2. est: ἐκακούργουν αὐτὸν ἐπακολουθοῦντες.) E. 2, 4, 17 Ιπρ. 8, 1. ¶ 4) *vastare*. E. 3, 1, 10. τὴν βασιλέως χώραν κακουργοῦσιν. 3, 2, 1. μὴ τῇ ἵππῳ κακουργῇ τὰς πόλεις. 4, 8, 7. 5. 4, 42. ¶ 5) *furari*. Απ. 4, 2, 14. ψεύδεσθαι — ἐξαπατᾶν — κακουργεῖν (Stobae. κλέπτειν) — ἀνδραποδίζεσθαι. §. 15. est κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν. Σ. 4, 2.

κακουργία, ¶ 1) *maleficium, improbitas*. Ιερ. 9, 8. κακουργίαι ἧσσον τοῖς ἐνεργοῖς ἐμφύονται. Ιπρ. 1, 15. τὴν τοῦ ἵππου κακουργίαν, i. e. τὸ λακτίζειν. ¶ 2) *ratio hostibus nocendi*. Π. 1, 6, 19. p. 75. ὅπως τοὺς πολεμίους δύναισθε κακῶς ποιεῖν — μανθάνοντας πολλὰς κακουργίας. — ταῦτα πάντα κακουργίαι τινὲς καὶ ἀπάται.

κακοῦργος, ¶ 1) *noxius*. c. gen. Απ. 1, 5, 3. de intemperante: κακοῦργος τῶν ἄλλων, ἑαυτοῦ δὲ πολὺ κακουργότερος. Tum sequitur: εἴγε κακουργότατόν ἐστι μὴ μόνον τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. ¶ 2) *maleficus, sceleratus*. A. 1, 9, 8. κακούργους καὶ ἀδίκους. ¶ 3) *latro*. Suid: κακοῦργοι· οἱ λῃσταί, οἱ ἐνεδρευταί. v. Aelian. V. H. 3, 44. et Wetsten. ad Luc. 23, 32. Π. 1, 2, 12. ἤν τι φρουρῆσαι δέησῃ, ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι, ἢ λῃστὰς ὑποδραμεῖν. Ιερ. 4. 3. 10, 4.

omnino *facinorosi.*

κακύνεσθαι, *ignauite gerere in acie*. Π. 6 11. p 385. τοῖς κακυνο- νοις. Camerar. in suo C habuit μαλακυνομέ- quod Zeun. recepit. C pon. τοῖς τὸ δέον ποιοῦσι κακῶς. ¶ 1) *non rec non prudenter.* Α. 2, τοὺς ἁλισκομένους ὡς κα- κλέπτοντας τιμωροῦνται. 4, 5, 16. κακῶς οἱ ἱππ- ἐπέθεντο. ¶ 2) *ignau more timidorum.* Α. 1, 30. κακῶς τε καὶ αἰσχρ- ἀποθνήσκουσι. ¶ 3) *inf liciter.* Πο. 3, 8. ἀδήλ- ὄντος εἴτε βέλτιον εἴτε κ- κιον ἔσται. cf. πράττει ¶ 4) *misere.* Ο. 1, 2 κακῶς γηράσκειν. 5, 1 πρόβατα κάλλιστα τεθραμ- μένα νόσος κάκιστα ἀπώλε- σε. ¶ 5) *cum damno* Απ. 1, 7, 3. αἰσχρῶς τε κα κακῶς ἀπαλλάξειεν. ¶ 6

¶ a) *damno afficere.* Π. 3, 3, 9. p. 17. πολλὰ τῶν σῶν σινόμεθα — τὰ ἐκείνων κακῶς ποιήσομεν. A. 3, 3, 9. κακῶς οὐδὲν ποιεῖν — τοὺς πολεμίους in persequendo. 7, 7, 10. ὅ τι τούτους κακῶς ποιεῖτε. E. 1, 3, 11. 7, 4, 6. 7, 5, 2. Sic κακῶς ποιεῖν et κακὸν ποιεῖν inter se permutantur. v. κακὸς nr. 10. ¶ b) *bello petere, aggredi.* A. 2, 4, 11. εἴ τις βούλοιτο βασιλέα κακῶς ποιεῖν. ¶ c) *populari, vastare.* A. 1, 6, 7. κακῶς ἐποίεις τὴν ἐμὴν χώραν. 7, 7, 2. E. 6, 2, 26. Etiam sine acc. A. 4, 8, 4. οὐ κακῶς ποιήσαντες — ἀπερχόμεθα. ¶ d) *iniuria afficere.* A. 5, 5, 7. ὑμᾶς οὐδὲν πώποτε — κακῶς ποιοῦντες. ¶ e) *punire.* A. 1, 4, 8. συλλαβὼν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἀποσυλῶ. cf. ποιεῖν nr. 20.

κάκωσις, *castigatio.* A. 4, 6, 2. τοῦ ἡγεμόνος κάκωσις.

καλάμη, 1) *culmus.* v. Hesych. et Phavorin. in v. καλάμαι. A. 5, 4, 16. τὸν νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον. ¶ 2) *stipula.* K. 5, 18.

καλαμηφόρος, v. καλαμοφόρος.

κάλαμος, ¶ 1) *arundo.* A. 1, 5, 1. sq. εἴ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης καὶ καλάμου - δένδρον δ' οὐδὲν ἐνῆν. E. 2, 1, 1. 3. milites seditiosi in Chio dicuntur tesserae loco κάλαμον φέρειν et ἔχειν. ¶ 2) *calamus frumenti, culmus.* A. 4, 5, 19. O. 18, 2. κάλαμος τοῦ σίτου.

καλαμοφόρος, *calamum s. arundinem ferens.* E. 2, 1, 2. καλαμοφόροι (Marg. Steph. καλαμηφόροι) sunt milites illi seditiosi, de quibus v. κάλαμος.

καλεῖν, ¶ 1) *ad se venire iubere, accersere.* A. 1, 3, 4. ἐπειδὴ Κῦρος ἐκάλει, — ἐπορευόμην. 4, 1, 7. οἱ Καρδοῦχοι οὐ καλούντων ad colloquendum ὑπήκουον. c. acc. Π. 2, 2, 17. ὁποσάκις αὐτὸν ἐκάλεσα, εἴτε νυκτὸς εἴτε ἡμέρας. 4, 6, 2. p. 256. 5, 3, 3. τὰ ἄλλα καλέσαντες τὸν Γωβρύαν δότε αὐτῷ. 8, 3, 3. 10. 8, 4, 5. 8, 7, 2. A. 5, 4, 2. 7, 2, 16. καὶ ἐκείνους κάλεσον. 7, 3, 1. πάλιν ἐκάλει τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς. 7, 2, 8. erat μετεπέμπετο. 7, 7, 7. ὁ Μηδοσάδης ἐκέλευε τὸν Ξενοφῶντα καλέσαι τὼ Λακεδαιμονίω. ὁ δ' — ἔλεξεν, ὅτι καλεῖ αὐτοὺς Μηδοσάδης. E. 2, 1, 8. λέγων ὅτι ἀρρωστῶν ἐκεῖνον καλοίη. 4, 1, 6. Απ. 2, 10, 5. κέλευσον ἐλθεῖν

8, 3, 9. cf. κελεύειν.
2) *conuocare.* Π. 2,
16. τοὺς ταξιάρχους
λει. Zeun. e Cod. Gu
παρεκάλει. 4, 5, 14.
ἄρχοντας καλέσας in c
cionem. §. 15. est: ὑ
συγκαλῶ. cf. ἐπικαίριοι
σύλλογος. ¶ 3) *euoca*
A. 5, 6, 3. p. 291. οὐ
ρεγένοντο βασιλεῖ καλο
τι. E. 7, 1, 27. O.
16. τοῖς ἐπὶ τὰ δῶρα
κλημένοις. ¶ 4) *in a*
xilium vocare. Π. 1,
7. p. 55. καλοῦσι ἡμᾶς
φίλοι ἐπικούρους. E. 6,
25. καλούμενοι οἱ περίοικ
ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ο
ἐθέλοιεν βοηθεῖν. 7,
35. ¶ 5) *ad coenam vo*
care, inuitare. Π. 2,
15. ἐκάλει δέ. 2, 3, 11. κα
λῶ ὑμᾶς. Est h. l. futu
rum Atticum pro καλέσω
v. Moeris p. 216. ibique
Pierson. et Thom. Ma

λουμένων Θρακῶν. E. 3, 3, 2. Απ. 2, 1, 26. 3, 14, 2. ἐπὶ ποίῳ ἔργῳ ἄνθρωπος ὀψοφάγος καλεῖται. O. 7, 2. 3. 12, 2. 21, 8. Απολ. 13. c. ὄνομα, O. 7, 3. καλοῦσί με τοῦτο τὸ ὄνομα. c. τοῦτο, O. 6, 14. τί ποτε ἐργαζόμενοι τοῦτ' ἀξιοῖντο καλεῖσθαι. Intell. ὄνομα. ¶ 9) Ponitur pro ἐπικαλεῖν. Σ. 6, 6. ¶ 10) Legitur ἐκάλεσε pro ἐκέλευσεν ἄγειν. v. ἄγειν nr. 7. it. καλέσας pro κάσας. v. κάσας. it. καλούμενα pro λεγόμενα. v. λέγειν nr. 12. it. ἐκάλεσαν pro ἐδέξαντο. v. δέχεσθαι nr. 2. ¶ 11) De inanimatis: *inuitare, desiderare.* O. 9, 2. οἰκήματα — αὐτὰ ἐκάλει τὰ πρέποντα ἑκάστῳ, h. e. *ipsa cellarum conditio significabat locum cuique rei aptum.* Cf. ποθεῖν et παρακαλεῖν.

καλεῖσθαι, ¶ 1) *colloquendi causa conuocare.* A. 3, 3, 1. καλεσάμενος τοὺς στρατηγοὺς εἰς ἐπήκοον λέγει. ¶ 2) *in ius vocare.* Suid. et Phauorin: καλούμεθ' αὐτούς, ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἄξομεν. O. 7, 3. ὅταν με εἰς ἀντίδοσιν καλῶνται τριηραρχίας. Σ. 5, 2. εἰς ἀνάκρισιν σε τῆς δίκης καλοῦμαι.

καλινδεῖσθαι, *versari, occupatum esse.* Etymol. M. καλινδοῦμαι· τὸ κυλίομαι. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ ῡ εἰς ᾱ τρέπουσι. Π. 1, 4, 5. ἐκαλινδεῖτο (Stobae. ἐκυλινδεῖτο) ἐν τῷ πειρᾶσθαι. v. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 71. et Fischer. ad Plat. Phaed. 30, 13. qui praefert ἐκυλινδεῖτο. cf. κυλινδεῖσθαι.

Καλλέας, v. Καλλίας.

Καλλίας, *Callias.* ¶ 1) Atheniensis, Hipponici filius, nepos Calliae ditissimi, ipse quoque ditissimus. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 4, 16. 23. 14, 16. Palmer. ad Aristoph. aues p. 554. et ad pacem p. 206. Gronov. Obs. 4, 7. it. Fischer. ind. Aeschin. et ad Plat. apol. Socr. 4, 6. E. 1, 6, 1. archon Athenis. 4, 5, 13 — 17. Καλλίας ὁ Ἱππονίκου τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν στρατηγῶν vincitur ab Agesilao. 5, 4, 22. Lacedaemoniorum proxenus. All. Καλλίᾳ τῷ Προξένου. 6, 3, 2. legatus Lacedaemona de pace. §. 3. nominatur δᾳδοῦχος, np. Eleusiniae Matris. Vnde in oratione, quam Lacedaemone habet §. 4. allegat τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἄῤῥητα ἱερά. Σ. 1, 2. amator Autolyci (cf. 8, 7. sqq.) conuiuio excipit Socra-

possit meliores redd
homines. 5, 10. argen
homines reddit iustior
4, 17. vocatur ὁ πλουσι
τατος. §. 62. Prodico
Hippia magistris vtit
cl. 4, 1 — 5. ¶ :) Lac
daemonius. Ag. 8, 3. ἡ
θεν Agesilao ἐπιςολὴ πα
βασιλέως, ἣν ὁ μετὰ Κα
λία (all Καλλέα τοῦ Λ
κεδαιμονίου Πέρσης ἤνεγκ
περὶ ξενίας. E. 4, 1. 8.
Καλλίβιος, *Callibius*. E
2, 3, 14. 10. praesidio ar
cis Athenarum impositu
a Leandro. 6, 5. 6 — 9
Tegeae vna cum Proxeno
aduersatur factioni Sta-
sippi, et vrbe eiicitur,
quam recipit vi.
καλλιερεῖν, *litare*. Π. 3,
3, 11. ἐπεὶ δ' ἐκαλλιέρητε
— τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμε-
νος αἰτίοις ἐνέβαλεν. 6, 4,
5. ὡς δ' ἐκεκαλλιερήκει —
συνεκάλεσε τοὺς ...

Agafia de monte occupando. 5, 6, 6. mittitur inter legatos ad Sinopenfes de nauibus. 6, 2, 5. 6. legatus cum aliis mittitur Heracleam de pecunia petenda, et re infecta Xenophontem criminatur.

Καλλιμέδων, *Callimedon*. E. 4, 8, 13. eft inter legatos Athenienfium ad Teribazum.

Καλλίξενος, *Callixenus*. E. 1, 7, 5. 6. praetores illos, qui ad Arginufas rem male gefferant, accufat. cf. §. 8. et 9. §. 12. exul, reuerfus periit fame.

κάλλιον, v. καλῶς.

Καλλιππίδης, *Callipides*, tragoediarum actor, de quo v. Plutarch. Agef. 21. et Alcib. 32. Σ. 3, 11. Καλλιππίδης ὁ ὑποκριτής, ὃς ὑπερσεμνύνεται ὅτι δύναται πολλοὺς κλαίοντας καθίζειν.

Καλλισθένης, *Callifthenes*. E. 4, 8, 13. eft inter Athenienfium legatos ad Teribazum.

κάλλιστα, et καλλιστος v. in καλὸς, et καλῶς.

κάλλιστος permutatur cum βέλτιστος. v. βέλτιστος nr. 6. et 7.

Καλλίστρατος, *Calliftratus*, Athenienfis. v. Wefleling. ad Diod. Sicul. 15. 38. ¶ 1) E. 2, 4, 18. Καλλίστρατος φυλῆς Λεοντίδος interficitur a Thrafybuli exercitu. ¶ 2) E. 6, 2, 27. Καλλίστρατον τὸν δημηγόρον, οὐ μάλα ἐπιτήδειον ὄντα, Iphicrates in bello collegam habet. 6, 3, 3. Lacedaemone verfatur. §. 5. fq. orationem ibi habet de pace.

κάλλος, *pulchritudo*. Quid κάλλος proprie fit in homine, de eo v. Suid. et Phauorin. Π. 1, 4, 27. ἐκπεπλῆχθαι ἐπὶ τῷ κάλλει. Σ. 1, 9. τὸ κάλλος πάντων εἵλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν. 4, 10 — 19. disputat Critobulus, quomodo τὸ κάλλος homines poffit facere meliores. Legitur τῷ κάλλει pro τῷ καλῷ. v. καλὸς nr. 1.

καλλωπίζειν, *exquifite ornare, inftruere*. Ιερ. 11, 2. οἰκίαν ὑπερβάλλουσῃ δαπάνῃ κεκαλλωπισμένην. Απ. 2, 1, 22 τὴν μὲν ἑτέραν — φύσει κεκοσμημένην καθαρότητι — τὴν δὲ ἑτέραν — κεκαλλωπισμένην fuco τὸ χρῶμα. Cf. Fifcher. ad Plat. Phaed. 9. p. 267. Ο. 9, 4. διαιτητήρια τοῖς ἀνθρώποις (*in vfum hominum*) — κεκαλλωπισμένα.

καλλωπίζεσθαι, proprie: *fe ornare vt aliis placeas*. Hinc ¶ 1) *decorum fibi putare*. c. dat. Π. 7, 4, 7. καλλωπιζομένους καὶ ὅπλοις καὶ ἵπποις καὶ

ctant. Sic eſt ¶ 2) *perbire, gloriari.* Iπ. 5. equus ὅταν μάλιϛα κα-λωπίζηται. c. ἐπὶ, Λ. 3. πρόσθεν φοβουμένους νῦν δὲ καὶ καλλωπιζομένους ἐπὶ τῷ κεκτῆσθαι (χρυσίο c. dat. Aγ. 11, 11.

καλλωπισμὸς, ¶ 1) *elegantia veſtitus.* v. καλλωπίζειν. A. 1, 9, 13. σα τῷ σώματι κόσμον πέμποι, ἢ ὡς εἰς πόλεμον, ὡς εἰς καλλωπισμόν. ¶ 2 *elegans ſpecies, pulchritudo qua componere ſe equi ſolent,* feſtinantes ad alios equos Ita Camerar. Iπ. 10, 6 γαυριώμενος — ἐκμιμούμενος τὸν πρὸς τοὺς ἵππους καλλωπισμόν. Bochartus hieroz. T. I. lib. 2. cap. 8. p. 131. dicit, Camerarium male vertiſſe, immo πρὸς notare conuenienti-

:, 6, 12. 4, 2, 1. E. 2,
ι. 2, 4, 4. O. 6,
ῆς καλῆς ὄψεως. Σ. 4,
5. 17. Π. 1, 4, 11.
ω (τὰ θηρία) ἔμοι γε
καὶ τεθνηκότα — ἢ
. c. inf. O. 8, 6. τε-
νῆ στρατιὰ κάλλιστον ἰ-
οῖς φίλοις. c. acc. Π.
1. εἶδος μὲν κάλλιστος.
16. τῶν καλῶν τὰς
ς. K. 7, 8. καλὰς τὰ
Sed Σ. 4, 12. Κλει-
ίον θεῶμαι, ἢ τἄλλα
τὰ ἐν ἀνθρώποις κα-
est pro τοὺς ἄλλους
ς καλοὺς ἀνθρώπους.
ad animum refer-
π. 2, 6, 32. Sed
.ὸν est *pulchritudo*
·is, O. 6, 15. προσ-
νον τῷ καλῷ τὸ ἀγα-
Stobae. τῷ κάλλει.
.r de vestibus et re-
·etiosis, Π. 5, 2, 3.
ας, καὶ κόσμον παν-
καὶ Δαρεικοὺς — καὶ
καλά. A. 3, 2, 4. τῶν
ων ἑαυτὸν ἀξιώσαντα.
ante erat τὸν κάλ-
ιστμον. De vestibus
tius armis et virtu-
. 6, 4, 13. σὲ τῶν
ον καὶ ἐμαυτὴν ἠξίω-
e frugibus, Π. 8, 6,
ι καλὸν αὐτοῖς ἐν τῇ
ύοιτο. O. 4, 14. κα-
σμένοι οἱ παράδεισοι
: καὶ τοῖς ἄλλοις ἅ-
:λοῖς, ὅσα ἡ γῆ φύει,
: *florum*, ¶ 2) *a*-
moenus. De loco, Π.
8, 3, 11. καλοῦ ὄντος τοῦ
χωρίου. A. 1, 2, 22. 1,
4, 10. 2, 4, 8. 5, 6,
13. 6, 4, 4. Sic fere
Aπ. 1, 7. 1. καλλίων ὁ-
δὸς ἐπ' εὐδοξίᾳ, quanquam
h. l. improprie dicitur.
¶ 3) *honestus, decens*.
Π. 1, 5, 7. p. 52. ἃ καλὰ
ἡ πόλις νομίζει. Oppon.
αἰσχρά. Λ. 2, 14. καλλί-
στην παιδείαν, *honestissi-
mam*. O. 11, 8. ἐν πολέ-
μῳ καλῆς σωτηρίας. K. 10,
15. Saepe occurrunt κα-
λὰ ἔργα, Aγ. 11, 10. κα-
λῶν ἔργων μᾶλλον ἢ τῶν
καλῶν σωμάτων ἐπιθυμῶν.
E. 7, 2, 1. πολλὰ καὶ κα-
λὰ ἔργα διαπέπρακται. Hic
etiam, vt saepe (v. nr. 4.),
verti possit *laudabilia,
praeclara*. Aπ. 2, 1, 32.
Σ. 8, 10. § 32. τὰ νῦν κα-
λὰ ἔργα — ἕνεκα ἐπαίνου
πραττόμενα. Sed §. 18.
est συνήδεσθαι ἐπὶ ταῖς κα-
λαῖς πράξεσιν. Non raro
omittitur nomen ἔργα, vt
E. 2, 4, 29. πρὸς τοῖς ἄλ-
λοις καλοῖς ἐπιδεῖξαι ὅτι εὔ-
ορκοι ἐστέ. 6, 5, 38. p. 431.
τῶν προγόνων καλὸν, *prae-
clare factum*. — καλοῦ
κἀκείνου ὄντος — ἐκείνου
τόδε κάλλιον — πάντων δὲ
κάλλιστον. Ιερ. 2, 16. 17.
Aπ. 2, 1, 27. καλῶν καὶ
σεμνῶν ἐργάτην. 2, 6, 18.
Σ. 8, 17. τὰ τοῦ παιδὸς κα-
λά.

ἐπεμελήθη, ὡς τύχοιεν π
των τῶν καλῶν. c. inf.
2, 3, 15. οὐ δοκεῖ μοι
λὸν εἶναι — ἀδικώτερα τ
συκοφαντῶν ποιεῖν. Π.
3, 11. p. 387. οὐ κα
ταῦτα ὑφίεσθαι, turpe
1, 2, 4. c. dat. Απ. 2,
5. νομίζω οὔτέ σοι καλλ
εἶναι τὸ καλέσαι —
αὐτὸν ἐλθεῖν. Ο. 7,
Σ. 2, 3. ἐσθὴς ἄλλη μὲν
δρὶ, ἄλλη δὲ γυναικὶ κα
Mox est πρέπει. Ιππ.
8. τῶν καλῶν τῷ ἱππ
*quaecunque equitati
decent*, vt sunt pulcl
arma etc. item model
et fortiduto. c. artic.
καλὸν, est *virtus*, E. 2,
17. p. 93. τοῦ καλοῦ —
δὲν ἐντρεπόμενος. cf.
καιος. Sed καλὸν pro
λῶς, E. 7, 2, 16. κα
τοῦτο διεπράξαντο. Απ.
6, 13. vbi itidem κα
est pro καλῶς. Sed v.

bus atque donis. Sic de *honoribus et magistratibus*, Λ. 4, 4. Απ. 3, 1, 1. Sed Λ. 3, 4 sunt *iura ciuium.* ¶ 5) *bonus* ſuo in genere, *idoneus*, *tüchtig.* Π. 1, 6, 6. *καλὸν αὐτοῖς σῖτον φύεσθαι.* Ιπ. 1, 2. εἰ τὰ ἄνω in aedificiis *πάνυ καλὰ, μὴ ὑποκειμένων οἵων δεῖ θεμελίων.* In ſqq. eſt *ἀγαθά.* Sic Απ. 3, 1, 9. *ἀργύριον κάλλιςον.* Oppon. *χείρισον.* Paulo poſt oppon. *τὸ καλὸν,* np. *ἀργύριον,* et *τὸ κίβδηλον.* ¶ 6) *aptus, vtilis.* Απ. 3, 8, 4 10. oſtenditur, nil ſimpliciter eſſe *καλὸν*, et *καλὸν* idem eſſe quod *χρήσιμον* ſ. *ἀγαθὸν*, et vnum idemque ad aliam rem eſſe *καλὸν*, ad aliam *κακὸν* ſ. *αἰσχρόν.* 4, 6, 9. 10. Σ. 5, 3 — 7. In his locis ſaepe eſt c. *πρὸς*, vt K. 7, 7. *ἐὰν καλαὶ ὦσι πρὸς τὸν δρόμον τὰ εἴδη.* c. *ἐπὶ*, Π. 1, 6, 19. p. 71. *κατασκευὰς καλὰς ἐφ' ἑκάςῳ αὐτῶν.* c. *εἰς*, Π. 3, 3, 5. *εἴ τι που καλὸν ἴδοι εἰς τὴν ςρατιάν.* c. inf. A. 4, 8, 19. *ὁ λόφος κάλλιςος τρέχειν.* it. in praeceptis, Ιπρ. 4, 15. *καλὸν μὲν ἐντεῦθεν ἐπιχειρεῖν — καλὸν δὲ ἀμφοτέρωθεν.* Alias dicitur *ἀγαθόν.* Cf. in praefatione huius voluminis var. lect. ad K. 13, 6. Hinc *ἐν καλῷ*, *commode, vtiliter.* Schol. Thucyd. 5, 59. explicat verbis *ἐπὶ συμφέροντι.* Αγ. 2, 3. et 4, 3, 3. *οἱ Θετταλοὶ νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι — ἱππομαχεῖν*, *non commode licere, non conſultum eſſe.* E. 2, 1, 6. *οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοὺς ὁρμεῖν.* Portus in indice in v. *ἔλλειψις* omiſſum putat *χωρίῳ.* ¶ 7) *aptus ad perſuadendum.* Π. 3, 3, 23. *οὐδεμία οὕτως ἔςαι καλὴ παραίνεσις.* Sic Thucyd. 5, 69. *καλῶς ῥηθεῖσα λόγων παραίνεσις.* v. ibi Abreſch. et infra *καλῶς.* Απ. 1, 3, 3. ¶ 8) *opportunus.* c. inf. Π. 4, 2, 2. *ἔδοξεν αὐτοῖς νῦν καλὸν εἶναι ἀποςῆναι.* E. 3, 4, 23. *καλὸν* (Αγ. 1, 31. *καιρὸν*) *ἡγήσατο συνάψαι.* it. ſine inf. A. 3, 2, 23 *κώμας καλὰς*, np. ad inſidiandum vel ad commeatum. 6, 5, 16. *καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον* ad ſe defendendum. Απ. 4, 3, 3. dii *νύκτα παρέχουσι κάλλιςον ἀναπαυτήριον.* Sic *εἰς καλὸν* (vbi Portus l. l. intelligi vult *καιρὸν*), *opportune*, *εὐκαίρως*, Suida interprete. A. 4, 7, 2. *εἰς καλὸν ἥκεις.* Σ. 1, 4. it. *ἐν καλῷ* c. gen. E. 6, 2, 6. *κεῖσθαι τὴν Κέρκυραν*

ἡ τοῦ πατρὸς κτῆσις. ¶ 10) *praestans, ampl*[i] Π. 8, 8, 1. καλλίστη [κ]αὶ μεγίστη — ἡ τοῦ Κύρου β[α]σιλεία. ¶ 11) *prospe*[r], *faustus*. Π. 2, 4, 14. θήρα καλὴ ἔσται. Α. 5, 8. ¶ 12) *secundus*. [De] vento. v. πλοῦς et πνεῦμ[α]. ¶ 13) τὰ καλὰ, *institut*[a] *quibus ciues ad virtu*[*tem adsuescunt*], *tem adsuesiunt*, Lac[e]daemone et apud Persa[s]. E. 5, 3, 9. νόθοι τά[ν] Σπαρτιατῶν — τῶν ἐν τ[ῇ] πόλει καλῶν οὐκ ἄπειρο[ι]. 5, 4, 32. 33. Similite[r] Π. 1, 2, 15. διὰ πάντω[ν] τῶν καλῶν ἐληλυθότες, *quae cuiuis aetati prae*-*scripta sunt*. Cf. Fischer ind. Aeschin. in v. ἐλαύνεσθαι. ¶ 14) καλὰ, *artes*. K. 1, 2. μαθηταὶ κυνηγεσιῶν τε καὶ ἑτέρων καλῶν. 2, 8. 18. Sic superlat. τὰ κάλλιστα. A. 2

nesta et bona, ita vt vno verbo verti possit a) *bonus, honestus, probus.* Nunquam dici ἀγαθὸς καὶ καλὸς, auctor est Helladius ap. Phot. p. 1578. cf. Abresch. animaduu. ad Aeschyl. 3, p. 167. qui ait, ordinem inuersum non nisi cum articulo reperiri. Π. 1, 4, 27. ἄνδρα τινὰ μάλα καλὸν κἀγαθὸν ὄντα. 2, 2, 15. p. 111. ἄγειν ἐπιχειροῦσιν οἱ μὲν καλοὶ κἀγαθοὶ ἐπὶ τὰ καλὰ κἀγαθά. Opponuntur simpliciter πονηροὶ et πονηρά, et paulo post vocantur hi φαῦλοι, illi σπουδαῖοι. 3, 1, 21. Α. 2, 6, 10. Απ. 2, 6, 16. et 2, 9, 8. Oppon. πονηροῖς. Inprimis notabilis est locus Ο. 6, 8 — 17. Cf. 7, 2. 3. et 11, 1. 3. 21. it. 12, 2. Σ. 1, 1. 6, 9. τοῖς πᾶσι καλοῖς καὶ τοῖς βελτίστοις εἰκάζω αὐτόν. 8, 11. καλῷ τε κἀγαθῷ ἐρασῇ, ὑp. qui non corpus amat. §. 17. 9, 1. Sic de ciue, Απ. 1, 6, 13. ἃ καλῷ κἀγαθῷ πολίτῃ προσήκει. de hostibus, Ο. 1, 23. Praeterea varie dicitur, vt de eo qui virtutem didicit, Απ. 1, 2, 7. §. 18. καλὸν κἀγαθὸν ὄντα καὶ διαλεγόμενον κάλλιστα περὶ ἀρετῆς. it. qui ingenuas artes didicit, Απ. 1, 1, 16. ¶ b) *pulcher.* Π. 3, 3, 5. ὅ τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχοι τὸ στράτευμα. Antea dicitur simpliciter καλόν. ¶ c) *vtilis, aptus.* Απ. 3, 8, 5. πρὸς ταυτὰ πάντα καλά τε καὶ ἀγαθά ἐστι. — οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ αὐτὰ καλοὶ κἀγαθοὶ λέγονται. et sic ibid. bis. Scil. Socrates ibi affirmat, nil posse ad aliquam rem καλὸν esse, quod non ad eandem sit ἀγαθόν, et contra. ¶ d) *liberalis, nobilis, elegans* Π. 4, 3, 5. οὐδεὶς ἂν τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἑκὼν ὀφθείη Περσῶν πεζὸς ἰών. Sic de optimatibus, Ε. 2, 3, 8. 11. 13. 18. p. 96 et 100. Η. 5, 3, 15. p. 296. καλοὶ καὶ ἀγαθοί. Zeun. e cod. Guelf. καλοὶ κἀγαθοί. Sunt fere iidem, qui alias ἐπικαίριοι. ¶ e) *fortis.* Α. 4, 1, 14. δύο καλώ τε κἀγαθὼ ἄνδρε τεθνάτην. ¶ f) Propria formulae notio, de qua supra diximus, patet Απ. 2, 6, 30. ἐπὶ τοὺς ἀγαθοὺς τὰς ψυχὰς, καὶ ἐπὶ τοὺς καλοὺς τὰ σώματα. et §. 33. quanquam in praecedentibus iidem saepe dicuntur καλοὶ κἀγαθοί. Π. 3, 1, 6. ἀγαθὸν ἄνδρα, καὶ καλὰ πράττοντα. it. Ο. 6, 15. et 16. ¶ 21) Neutrum, τὰ καλὰ κἀγαθά, est ¶ a) *honesta et bona.* Π. 2,

λα πάντα (i. e. *honores*
καὶ τὰ ἀγαθὰ (*opes, facul*
tates) κτᾶται. Sic ibi
ſingularis: κἄν τι ἐκ του
των καλὸν κἀγαθὸν γίγνητα
et Σ. 8. 35. μηδενὸς καλο
κἀγαθοῦ τυχεῖν. Sed plu
ralis O. 7, 43. τὰ καλά τ
κἀγαθὰ, *honores et com*
moda. Honeſtas et virtu
maxime ſpectantur Π. 1
5. 7. p. 54. ἀσκηταὶ τῶν κα
λῶν κἀγαθῶν ἔργων. Απ. 2, 1
20. αἱ ἐπιμέλειαι τῶν καλῶ
τε κἀγαθῶν ἔργων. 3, 9, 5
πάντα ὅσα ἀρετῇ πράττετα
καλά τε καὶ ἀγαθὰ εἶναι –
καλά γε (viri docti rect
reſcribunt τε) καὶ ἀγαθ
τοὺς σοφοὺς πράττειν. C
3, 8, 5. it. in re familia
ri, O. 3, 11. vbi intelli
gi poſſunt *officia matris*
familias. Sed ad vtilita
tem inprimis referend
eſt formula O. 12, 20. δοκε
δεσπότου ὀφθαλμὸς τὰ καλ

τὸ διαλεῖπον τοῦ θώρακος ὑπὸ τῇ μασχάλῃ καλύπτει. Sic Π. 5, 1, 2. Panthea in luctu se peplo inuoluens dicitur κεκαλυμμένη. v. πέπλος.

καλῶς, ¶ 1) *pulchre, eleganter.* A. 3, 2, 4. ἐσαλμένος εἰς πόλεμον ὡς ἐδύνατο κάλλιστα. Sic κάλλιστα καὶ ἄριστα. v. ἄριστα. ¶ 2) *recte, praeclare, vt fieri debet, perite.* Π. 1, 3, 1. καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιεῖν. Zeun. in indice: *ex artis legibus.* Rectius ita explicaueris 3, 3, 24. extr. ἆσμα καλῶς ᾄδειν εἰς μουσικήν. A. 3, 1, 11. τὰ ἑαυτῶν καλῶς παρεσκευάσθαι. Απ. 3, 8, 6. Sic Λ. 5, 6. ὅ τι ἂν καλῶς τις ἐν τῇ πόλει ποιήσῃ, *praeclare in et pro re publica.* Comparatiu. Π. 1, 4, 4. κάλλιον αὐτῶν ποιήσειν. ¶ 3) καλῶς ποιεῖς et καλῶς ἐποίησας sunt formulae laudantis, quas si sequitur participium, vertendas esse aiunt *iure, merito.* v. Doruill. ad Charit. p. 159. Sed adhibentur etiam, cum quis alteri gratum s. commode aliquid fecit, vt ap. Latinos *bene facis* (v. Terent. eunuch. 1, 2, 106. ibique Donat.) et *bene fecisti,* v. Terent. eun. 5, 8, 61, Π. 1, 4, 13. ὁ Ἀσυάγης, καλῶς, ἔφη, ἐποίησας προειπών. 7, 4, 6. καλῶς ποιεῖς προνοῶν. 7, 5, 18. καλῶς ἐποίησας ἄρξας τοῦ λόγου. ¶ 4) *honeste, iuste.* A. 1, 9, 10. καλῶς πειθαρχεῖν, *non lucri studio.* 2, 6, 10. τὸν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν. Oppon. τὸν ἀδικοῦντα. Λ. 6, 3. ἵππον λαβὼν καὶ χρησάμενος καλῶς, *sine damno et fraude.* O. 3, 5. 11, 8. Sic iungitur ἄριστα. v. ibi. ¶ 5) *fideliter.* Π. 4, 5, 14. p. 251. ἡμῖν ἐπιστεύσατε καλῶς διαπεφυλάχθαι. ¶ 6) *fortiter.* Απ. 4, 8, 2. ὁμολογεῖται οὐδένα πω κάλλιον θάνατον ἐνεγκεῖν. §. 3. Sic superl. Π. 1, 5, 7. extr. ὡς κάλλιστα ἀγωνιζώμεθα. A. 3, 1, 11. ¶ 7) i. q. σωφρόνως. Π. 8, 4, 7. τὰ ἀγαθὰ σωφρόνως φέροντας — τἀγαθὰ καλῶς φέροντας. ¶ 8) *apte, commode.* Π. 4, 5, 14. p. 249. οἰκεῖται σκηνὴ καλῶς στρατιωτική. E. 4, 3, 1. σύ, ἐπεὶ παρεγένου, κάλλιστ' ἂν ἀπαγγείλαις. K. 5, 5. κεκραμένον καλῶς. ¶ 9) *probabiliter, apte ad persuadendum.* cf. καλὸς n. 7. Π. 3, 3, 24. extr. λόγος καλῶς ῥηθεὶς εἰς ἀνδραγαθίαν. E. 1, 5, 3. v. λέγειν nr. 22. Απ. 2, 7, 11. O. 5, 17. 18. Superl. Απ. 1,

rant. Cf. nr. 14. n. (
firmiter. K. 6, 1. οὐ κ
τηροῦσι τὰς κύνας. ¶
certo. E. 3, 3, 2. ἡ
κάλλιον ἐκείνου εἰδυῖα μ
¶ 13) καλῶς γίνεσθαι
εἶναι, *prospere succe*
re. Π. 7, 5, 18. p.
εἰ ταῦτα (proelium) κα
γένοιτο. E. 4, 2, 2.
2, 8. A. 4, 3, 7. ἐ
δας — καλῶς ἔσεσθαι.
3, 23. καλῶς ἔσται ἐὰν
θέλῃ. Sic compara
A. 7, 6, 2. λέγει τῷ Σ
θῃ ὅτι κάλλιον γεγένη
iam rem melius coep
succedere, posse me
ra sperari. In 2 co
est: κάλλιστόν τε γεγ. S
duplici notione legi
Π. 5, 4, 7. τῶν καλῶς
πεποιημένων καὶ καλῶς σ
βάντων. ¶ 14) καλῶς
χειν, ¶ a) *pulchrum*
se. Aπ. 3, 11, 1. ζωγρ
φους — οἷς Θεοδότην ἐ

9. ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι, *vt res cum laude gereretur.* ¶ h) c. dat. E. 6, 5, 23. οἱ Θηβαῖοι καλῶς σφίσιν ᾤοντο ἔχειν, *ſe officio ſatisfeciſſe.* ¶ i) *opportunum eſſe, commodum eſſe, non displicere.* Π. 3, 2, 15. ὁπότε καλῶς εἶχε. 4, 1, 7. καλῶς ἐδόκει ἔχειν αὐτῷ. 5, 3, 5. ὁπότε καλῶς σοι δοκεῖ ἔχειν, *recte et ſine moleſtia tua fieri poſſe.* Sic Π. 3, 1, 5. ὁπότε δὲ καλῶς εἶχεν, *cum omnes adeſſent et ſilerent.* ¶ k) *vtile eſſe.* Απ. 2, 7, 6. ſeruos ἀναγκάζουσιν ἐργάζεσθαι, ἃ καλῶς ἔχει. Erneſt: *quod reprehendi non poteſt.* Hindenb. *quae conuenit.* Sed melius Leuncl. *ea quae ipſis expediant.* Σ. 4, 9. K. 12, 17. διὰ τούτων οὐδὲν ἂν καλῶς ἔχοι, *nil recte et vtiliter ab his adminiſtratur.* Sic A. 7, 3, 19. εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει. ¶ l) *tutum* ſ. *in tuto eſſe.* Π. 7, 1, 8. τὰ καθ' ἡμᾶς ἔμοι γε δοκεῖ καλῶς ἔχειν. ¶ m) *bene ſuccedere.* Π. 7, 5, 26. p. 459. τῷ ἀρετῆς ἐρήμῳ οὐδὲ ἄλλο καλῶς ἔχειν οὐδὲν προσήκει. ¶ n) De ſacris: Π. 3, 3, 12. ἐπεὶ δὲ ταῦτα καλῶς εἶχε, i. e. ἐπεὶ δὲ ἐκαλλιέρησε. 6, 2, 11. p. 374. ὅταν τὰ τῶν θεῶν καλῶς ἔχῃ, *cum exta laeta apparent.* cf. ſupra nr. 10. ¶ 15) Pro κάλλιστα in var lect. eſt μάλιστα. v. μάλιστα nr. 10. it. καλῶς pro ἱκανῶς. v. ἱκ. nr. 2.

καμάκινος quid ſit, disſentiunt interpretes. Deſcendit a nomine κάμαξ, quod Euſtath. ad Il. σ, 563. p. 1163. ita deſcribit: ξύλον ὀρθὸν ὑπανέχον συνήθως πολλαχοῦ τοῖς γεωργοῖς ἄμπελον — παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, ἢ καὶ συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ καλάμαξ, ὡς καλάμαις ἀνεχομένων τῶν κλημάτων. — καὶ δόρατος ξύλον ἡ κάμαξ παρά τισιν. Cf. Etymol. M. in v. κάμαξ. In gloſſ. vett. κάμαξ redditur *fuſcina.* Ιπ. 12, 12. ἀντὶ δόρατος καμακίνου, ἐπειδὴ καὶ ἀσθενὲς καὶ δύσφορόν ἐστι, τὰ κρανέϊνα δύο παλτὰ ἐπαινοῦμεν. Camerar. *haſtata pertica.* Leuncl. *haſta fuſcinata,* quae habet fuſcinam, ideoque dicitur ἀσθενὲς et δύσφορον. Zeunius: *haſta longa inſtar perticae* ſ. *conti.* Maxime tamen placet Camerarii verſio.

Καμαρίνα, *Camarina*, Siciliae oppidum. E. 2, 3, 4. Dionyſio eripitur a Carthaginienſibus.

Καμβύσης, *Cambyſes.* 1) pater

pater Cyri, rex Perſarum. Π. 1, 2, 1. e Perſidarum familia oriundus. 1, 5, 4. vxorem habet ſororem Aſtyagis, et Aſtyagi auxilia mittit. 1, 6. tot. comitatur Cyrum cum exercitu abeuntem, et cum eo disputat. cf. 2, 1, 1. Π. 8, 5, 11 — 13. ante mortem orationem habet ad Cyrum et ſeniores. ¶ 2) Cyri filius natu maior. Π. 8, 7, 3. p. 544. ſq. a patre moribundo accipit regnum.

κάμηλος, *camelus*. Π. 6, 1, 17. ἦσαν αὐτῷ (Cyro) καὶ κάμηλοι. 6, 2, 4. ἐπὶ τὰς καμήλους ἦσαν ἄνδρες δύο ἐφ' ἑκάστην τοξόται. §. 7. κάμηλοί εἰσιν αὐτοῖς (Cyri militibus) ἐφ' ὧν προσελῶσιν, ὧν μίαν ἑκάστην ἑκατὸν ἵπποι οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο. 6, 3, 11. p. 386. 7, 1, 11. §. 14. Ἀρταγέρσης — προεὶς in hoſtes τὰς καμήλους. — οἱ ἵπποι ἔκφρονες γιγνόμενοι — τοιαῦτα γὰρ πάσχουσιν οἱ ἵπποι ὑπὸ τῶν καμήλων. §. 22. Cyrus camelos ex exercitu ad impedimenta remouet. E. 3, 4, 24. Omnino cf. Poll. 1, 140. et Suid.

κάμινος, *fornax aeraria, vbi metalla purgantur.* Πο. 4, 49. docetur, quomodo reditus augeri poſſint ἀπὸ καμίνων.

καμμύειν. Π. 8, 3, 12. in marg. Steph. et Cod. Camerar. et Cod. Altorf. ap. Fiſcherum de vitiis lexicor. N. T. Proluſ. XXX. p. 22. legitur καμμύων pro μύων. Sed καμμύειν eſſe Aeolicae et Alexandrinae dialecti, demonſtraui in diſp. altera de dialecto Alexandrina p. 9. ſq.

κάμνειν, ¶ 1) *fatigari.* Etymol. M. κάμνω σημαίνει τέσσαρα, τὸ κοπιῶ — τὸ κατασκευάζω — καὶ τὸ ἀσθενῶ — σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας. Heſych: κάμνει· νοσεῖ, ἐργάζεται, κοπιᾷ. A. 3, 4, 28. χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. 4, 7, 1. ἐπεὶ ἡ πρώτη τάξις ἔκαμνεν. All. ἀπέκαμνεν. ¶ 2) *morbo opprimi, aegrotare.* Π. 1, 6, 13. κάμνει τὸ στράτευμα. Antea eſt νοσεῖ. A. 4, 5, 14. μὴ ἐπιπίπτειν τοῖς κάμνουσι — οἱ δὲ κάμνοντες, np. ob frigus. 5, 5, 10. E. 3, 3, 1. ἀπιὼν ἔκαμεν. 5, 3, 19. Ἱερ. 8, 4. Απ. 1, 2, 51. 2, 2, 8. 10. 2, 4, 3. 2, 10, 2. O. 7, 37. 13, 2. Σ. 8, 17. ἂν καμὼν ἀμφότερος γένηται. pro quo §. 18. eſt: ἦν δὲ κάμῃ.

κάμπτειν, *flectere.* Π. 7, 1, 4.

1, 4. κάμπτοντες (ad κύκλωσιν) ἀνέτεινον τὰ κέρατα. Ιπ. 1, 6. τὰ γόνατα ἣν βαδίζων ὁ πῶλος ὑγρῶς κάμπτῃ. 10, 10. οἱ ἄξονες freni — ὥστε ῥᾳδίως κάμπτεσθαι. it. sine casu pro medio, Σ. 4, 6. ἐγγὺς τῆς στήλης κάμψαι. Sed potest τὸ ἅρμα intelligi. Ιπ. 7, 15. οὐ γὰρ ῥᾴδιον τῷ ἵππῳ ἐν τῷ τάχει ὄντα κάμπτειν. Intell. τὸν δρόμον. c. ἐν, Ιπ. 1, 6. ὑγροτέρως κάμπτουσιν ἐν τοῖς γόνασι, pro τὰ γόνατα.

κάμπτεσθαι, *se flectere*. Σ. 2, 22. puella εἰς τοὔπισθεν καμπτομένη τροχοὺς ἐμιμεῖτο.

καμπτὴρ, *flexus*. Π. 7, 1, 4. τὸν καμπτῆρα ἑκατέρωθεν ἐποιήσαντο. Dicitur de exercitu non recta procedente, sed in figuram τοῦ Γ se flectente. v. ἐπικαμπή.

καμπύλος, *retortus, curuus*. K. 6, 15. καμπύλα dicuntur vestigia leporis.

κἂν, v. καὶ n. 38. et 39.

κάναθρον, *canathrum, currus vimineis cratibus contectus*. Alii scribunt κάνναθρον. Plutarch. Ageſ. c. 19. κάναθρα καλοῦσιν εἴδωλα γρυπῶν ξύλινα καὶ τραγελάφων, ἐν οἷς κομίζουσι τὰς παῖδας ἐν ταῖς πομπαῖς. Hesych: κάνναι· ψίαθοι. καὶ τὰ Αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάνναθρα. it. κάναθρα· ἀστράβη, ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα, ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς Ἑλένης ἀπίωσιν. Eustath. ad Il. ω, p. 1344, 37. πείρινθα δὲ, τὸ τετράγωνον πλινθίον τὸ ἄνω περιδούμενον ταῖς ἁμάξαις, πλεκόμενον ἀπὸ ῥιπῶν· ῥίπες δὲ, οἱ τῆς οἰσύας λύγοι. — ὁ δὲ Ξενοφῶν κάνναθρον αὐτό φησι. κάννη γὰρ, ἡ ψίαθος. πλέγμα δὲ καὶ αὐτὸ ψιαθῶδες, συνέχειν φορτίον ἰσχῦον. Fere eadem tradit Porphyr. in scholiis ad Homer. a Matthaeo primum cum Syntipae fabulis editis ad Il. ω, 190. Etymol. M. et ex eo Phauorinus. cf. Athenae. 4, 6. sq. ibique Casaub. vbi Polemo scripsisse dicitur de canathro Xenophontis. Ex arundine palustri potius, quam e viminibus plegmata in canathro confecta fuisse dicit Schefferus de re vehic. p. 68. Αγ. 8, 7. ἐπὶ πολιτικοῦ καναάθρου κατῄει εἰς Ἀμύκλας. Casaubonus l. l. p. 260. post καναάθρου inserit ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, quod placet Bachio et Zeunio.

κάνδυς, *candys*. Ab Hesychio et Suida explicatur χιτὼν Περσικός. Poll. 7, 58. ὁ δὲ κάνδυς ὁ μὲν βασίλειος ἁλιπόρφυρος, ὁ δὲ

ἄλλων

milia affert Suidas in v. εἰσαγγελία, e Schol. Ariſtoph. l. l. ψήφισμα ἐγέγραφει, κατεχόμενον ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι τὸν κατ' εἰσαγγελίαν κρινόμενον. Schol. Ariſtoph. male habet ἀποκρινόμενον. Laudat autem Xenophontem, reſpiciens ad locum E. 1, 7, 10. p. 55. vbi Καννώνου ψήφισμα pertinet ad decem illos praetores, qui in cauſa publica accuſati erant, atque adeo εἰσαγγελίας rei. §. 11. κατὰ τὸ Καννώνου ψήφισμα debebant accuſati κρίνεσθαι δίχα ἕκαστον. v. omnino Mori examen quorund. locorum hiſtoriae graecae Xen. c. 3. et Schneider. qui quaedam contra Morum disputat.

κἄπειτα, pro καὶ ἔπειτα. O. 8, 9. εἰ γεωργὸς ὁμοῦ ἐμβάλοι — κἄπειτα διαλέγειν δέοι. Cf. ἔπειτα nr. 5. 6.

καπηλεία, *ars inſtitoria, cauponaria.* Πο. 4, 6. ἐπ' ἐμπορίας καὶ καπηλείας. Scil. ἐμπορία verſatur in mercibus importandis et exportandis e peregrina regione, vel terreſtri itinere vel mari. Sed καπηλεία eſt eorum, qui in foro deſident, vt quae ab aliis importentur, vel quae a ſellulariis in ipſa vrbe fabricentur, emant et vendant, quales homines fere *cociones* dicuntur, ſiue μεταβαλλόμενοι ἐν τῇ ἀγορᾷ. v. μεταβάλλεσθαι, omninoque Salmaſ. de vſuris p. 335. ſq. et p. 510.

καπηλεῖον, *caupona, taberna cocionis.* A. 1, 2, 24. οἱ τὰ καπηλεῖα ἔχοντες.

κάπηλος, *cocio, inſtitor.* Heſych: κάπηλος· μεταπράτης, ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων. κάπη δὲ ἡ τροφή. Poll 7, 193. κάπηλοι δὲ, οὐ μόνον οἱ μεταβάλλοι (v. Suid.), ἀλλὰ καὶ οἱ τὸν οἶνον κεραννύντες. cf. καπηλεία, et Plato de rep. lib. 2. T. II. p. 371. D. ed. Steph. Π. 4, 5, 4. p. 250. καπήλους καὶ ἐμπόρους in Cyri exercitu.

καπίθη, *capithe, menſurae genus* apud Perſas, quanquam Salmaſ. de vſuris p. 431. dicit eſſe vocem Aegyptiacam. Heſych. et Phauorin. ita deſcribit: ἀγγεῖον χωροῦν Ἀττικὰς κοτύλας δύο. Sed Xenophon A. 1, 5, 6. ſic: καπίθην ἀλεύρων — ἡ δὲ καπίθη δύο χοίνικας Ἀττικοὺς ἐχώρει. Propter hunc locum vir doctus in Obſeruatt. miſcell. Vol. II. T. I. p. 16. apud Heſych. ἕξ pro δύο legi iubet. Nam choenix ex mente Pollucis

33. Hooper 2, 2. buthnot p. 91. et ir χοῖνιξ. Raro legi non καπίθη, videtur appa re ex Poll. 4, 168. κα θη, ὡς Ξενοφῶν.

καπνός, *fumus*. Π. 6, 3. A. 2, 2, 7. ἐγγύς ἐστρατοπεδεύετο βασιλει καὶ γὰρ καπνὸς ἐφαίνετο κώμαις οὐ πρόσω. §. 9. τε ὑποζύγιον ἐφάνη, οὐ στρατόπεδον, οὔτε καπνο E. 6, 5, 28. cum Theb ni prope Lacedaemone essent, αἱ γυναῖκες οὐ τὸν καπνὸν ὁρῶσαι ἠνείχοντο, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦσαι πολεμίους. Scil. erat A gesilai dictum, γυνὴ Λά καινα καπνὸν οὐχ ἑώρακει πολέμιον, h. e. Laconica diu ab hostibus intacta fuit. v. Mor. ad h. l. Plutarch. Ages. 31. et Wesseling. ad Diod. Sicul. 15, 65.

Καππάδοκες...

41. Suid. et interpp. ad Rom. 8, 19. Απ. 3, 5, 6. remiges καραδοκοῦντες τὰ προσαχθησόμενα, ὥσπερ χορευταί.

κάρανος, *ſatrapa, praefectus.* E. 1, 4, 1. καταπέμπω Κῦρον, κάρανον τῶν ἐς Καστωλὸν ἀθροιζομένων. τὸ δὲ κάρανον, ἐστι κύριον. Eſt vocabulum Perſicum. v. Mor. Sed Larcherus ad A. 1, 1, 2. Doricum eſſe putat, et Koeppen, qui verba τὸ δὲ — κύριον pro ſpuriis habebat, idem Graecae originis eſſe voluit. v. Schneider. et infra Καστωλός.

καρβάτιναι, *calcei viles et ruſtici,* vno corio et vna ſolea conſtantes. Heſych: καρβατίνη· μονόπελμον καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν. it. καρπάτινον· ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. Poll. 7, 88. καρβατίνη, ἀγροικῶν ὑπόδημα, κληθὲν ὑπὸ Καρῶν. v. interpp. Heſychii. A. 4, 5, 11. καρβάτιναι πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. Laudauit hunc locum Suidas.

κάρδαμον, *naſturtium.* Perizon. ad Aelian. V. H. 3, 39. deriuat a Perſico vocabulo κάρδα, quod Strabone auctore ſignificat τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικόν. Sed Weſſeling. obſeruatt. 2, 22. rectius deriuat ab Arabico חרטם, naſum pungere. Nam apud Arabes verbum iisdem literis ſignificat naſum, et naſturtii ea vis eſſe dicitur, vt afficiat naſum. Hinc latine quoque naſturtium vocatur, quod naſum torqueat. v. Varro ap. Nonium Marcellum p. 42. ed. Plantin. et Plin. H. N. 19, 8. Schol. Ariſtoph. nubb. 235. κάρδαμα, εἶδος βοτάνης ἀγρίου παρὰ Πέρσαις. Siccandi vis ei tribuitur a Suida: ἐπισχετικὰ οὔρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτο φασὶ Πέρσας χρῆσθαι· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι. cf. Phauorin. Verum Celſus 2, 31. tribuit ei vim mouendi vrinam. Alias eius virtutes enumerant Caſſianus Baſſus geoponic. 12, 27. Dioſcorides 2, 185. Plin. H. N. 20, 13. Ioh. Bodaeus a Stapel ad Theophraſt. hiſt. plantar. 7, 4. p. 763. ſqq. Reineſ. V. L. 2, 18. Π. 1, 2, 8. pueri Perſici opſonii loco adhibent κάρδαμον. §. 11. etiam in venatione: ὄψον — τὸ κάρδαμον. — ὅταν τὸ κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ.

Chersonesi Thraciae.
Steph. Byz. E. 1, 1,
Καρδούχια ὄρη. A. 4,
2. §. 3. indicantur eoru
fines. Steph. Byz. nom
nat Γορδυαῖα ὄρη. Etia
Wesseling. ad Diod. Si
cul. 14, 27. dicit, Car
duchios montes a Gor
dyaeis, in quibus arc
Noachitica conquieuerit
non discrepare.

Καρδοῦχοι, *Carduchi*, Steph. Byz ἔθνος Μηδίας. Deinde laudat A. 3, 5, 9. Suidas: Καρδοῦχοι, σφενδονῆται ἄριστοι. Toupius emendd. 2, p. 205. sq. ed. Lipſ. putat eum respexisse ad A. 4, 2, 16. vbi tamen non σφενδονῆται, sed τοξόται ἄριστοι vocantur. Perizonius ad Ael. V. H. 3, 39. dictos fuisse arbitratur a Persico κάρδα, h. e. bellicosus. Certe ipse Xenophon

res erant δίγλωσσοι. Sed illum locum inuenire non potuimus.

Καρία, *Caria*. Π. 7, 4, 1. 8, 6, 4. primus eius ſatrapa conſtituitur Caduſius. E. 3, 1, 5. 6. a Lacedaemoniis bello petitur. Idem narratur E. 3, 2, 10 — 12. et Αγ. 1, 14 — 16. vbi dicitur ἄφιππος et domus Tiſſaphernis. E. 3, 4, 21. Αγ. 1, 29. cf. Κεραμικὸς κόλπος. Eſt etiam in var. lect. pro Φρυγία. v. Τράλλεις.

Κάρκασος, v. Καΐκος.

καρκῖνος, *cancer*. Σ. 5, 5. λέγεις σὺ καρκῖνον εὐοφθαλμότατον εἶναι.

Καρμάνδη, *Carmanda*. Steph. Byz: Καρμάνδη, πόλις πέραν τοῦ Εὐφράτου. Σοφαίνετος ἐν Κύρου ἀναβάσει. Scil. intelligit locum A. 1, 5, 10. πέραν τοῦ Εὐφράτου — ἦν πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Καρμάνδη.

Καρνᾶνες, v. Καρύαι.

καρπαία, *genus ſaltationis armatae*, inter ruſticum ſeminantem et praedonem. Heſych: κάρπεα· ὄρχησις Μακεδονική. it. καπρία· εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου. Tota eius ratio deſcribitur a Maximo Tyrio diſſ. XII. vbi Aenianibus tribuitur. cf. Athenae. 1, p. 15. et Meurſ. orcheſtr. p. 33. Suidas laudat hunc locum: A. 6, 1, 4. Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες — ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. cf. reliqua.

καρπογονία, *fertilitas, frugum editio*. Σ. 2, 25. τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων — ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν, *eo perueniunt vt fructum ferant*, ſ. *edant*.

καρπὸς, ¶ 1) fructus omnis generis, etiam arborum, ſed inprimis *fructus ſatorum et fruges*. Πο. 4, 6. καρποὶ ſunt σῖτος et οἶνος. Heſych: καρπός· σῖτος. Πο. 4, 9. E. 5, 4, 42. ἀποῤῥίπτουντες ὃν εἰλήφεσαν καρπόν. §. 56. διὰ τὸ εἰληφέναι καρπὸν ἐκ τῆς γῆς 6, 3, 5. τοῦ Δήμητρος καρτοῦ σπέρμα — σπέρματα καὶ τούτων καρπόν. 7, 2, 17. εἴργοντο τῶν ἐκ τῆς γῆς καρπῶν. O. 4, 8. δένδρων τε καὶ καρπῶν. 5, 6. 7. §. 20. τῶν ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καρπῶν. vbi ὑγροὶ καρποὶ ſunt v. c. vinum et oleum. 14, 2. 16, 3. 7. 17, 10. 20, 13. ἰδεῖν μήτε καρπὸν μήτε φυτὸν τῆς γῆς. Sic ſaepe ſingular. pro plurali, Π. 1, 5, 7. p. 53. τὸν καρπὸν εἰς τὴν γῆν ἀσυγκόμιστον καταῤῥεῖν. A. 2, 5, 3. p. 113. Πο. 1, 5.

10. καρπὸν προσκομίζοντ
Σ. 4, 55. cf. νόσος et συ
κομίζειν. ¶ 2) quicqu
e terra nascitur, siue l
tiuum sit, siue syluestı
K. 5, 5. τῶν καρπῶν αἱ
σμαί. 12, 6. καρποὶ sunt
ἐπὶ τῇ γῇ φυόμενα. ¶
semen. O. 16, 11. κα
πὸν καταβαλεῖν, ὥςε φύ
σθαι. 17, 9. ¶ 4) com
moda quae percipiuntı
¶ a) ex animalibus,
lac, lana, etc. Hesycl
καρπός· — καὶ τέκνα, κ
τὰ ἔρια. v. Abresch. an
maduu. ad Aeschyl.
18. p. 119. Π. 1, 1,
ἀγέλαι — τοῖς καρποῖς τοῖ
γιγνομένοις ἐξ αὐτῶν ἐῶσ
τοὺς νομέας χρῆσθαι. — μ
ἐπιτρέπειν τῷ καρπῷ χρῆ
σθαι. ¶ b) e laboribus ve
exercitiis. Π. 1, 5, 7
p. 53. καρπὸν κομίσασθαι. 7,
2, 4. εἰ μή τινα καρπὸν λή-
ψονται τῶν πόνων bellico-

ται. Αγ. 1, 34. τὴν τῶν φίλων χώραν ἀδῄωτον παρέχων, τὴν δὲ τῶν πολεμίων καρπούμενος. ¶ 4) *vectigalem s. tributarium habere.* v. Doruill. ad Charit. p. 558. E. 6, 1, 4. p. 361. ἠπειρωτικὰ ἔθνη καρπουμένους. πάντα γὰρ — φόρον φέρει. — βασιλεὺς ἤπειρον καρπούμενος πλουσιώτατος ἀνθρώπων ἐστίν. ¶ 5) *assequi, sibi parare.* Π. 8, 2, 11. p. 488. εὐεργετῶν ἀνθρώπους — ἐκ τούτων καρποῦμαι ἀσφάλειαν καὶ εὔκλειαν. In praecedentibus est κτῶμαι. 8, 7, 3. p. 542. τὰ ἐν παισὶ νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι. Αγ. 1, 34. τὰς τῶν θεῶν τιμὰς καρποῦσθαι. ¶ 6) De bonis et malis rebus simul, vt apud Latinos *pati*, et apud nos *die Folgen empfinden.* Π. 5, 5, 7. εἴ τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν συμβαίνοι, τοῦτο καρποίμεθα. ¶ 7) In var. lect. permutatur c. κομίζεσθαι. v. κομίζεσθαι nr. 7.

καρποφορεῖν, *fructus ferre.* Πο. 1, 3. ἃ πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναιτ' ἂν, ἐνθάδε καρποφορεῖ.

καρποφόρος, *fructifer, ferax.* Π. 6, 2, 8. φοίνικες οἱ καρποφόροι.

κάρπωσις, *fructuum perceptio, fructus.* Poll. 7, 149. τὸ μὲν καρποῦσθαι κάρπωσιν λέγει Ξενοφῶν. Π. 4, 5, 8. ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας καὶ τὴν κάρπωσιν.

Κάρσος, v. Κέρσος.

καρτερεῖν, ¶ 1) *tolerare, toleranter ferre.* c. acc. Π. 1, 5, 1. καρτερῶν ἃ ἔδει. E. 5, 1, 14. p. 282. ἣν ἀνεχόμενόν με ὁρᾶτε καὶ ψύχη καὶ θάλπη καὶ ἀγρυπνίαν. οἴεσθε καὶ ὑμεῖς ταῦτα πάντα καρτερεῖν. Απ. 1, 6, 7. 4, 5, 9. O. 5, 3. 7, 23. c. πρὸς, Π. 2, 3, 5. p. 120. πρὸς λιμὸν καὶ πρὸς δίψος καὶ πρὸς ῥῖγος καρτερεῖν, *parem esse ferendo.* c. adiect. Π. 4, 2, 20. ἄσιτοι καρτεροῦμεν, *toleranter cibo abstinemus, famem toleramus.* c. particip. Π. 3, 2, 2. τῶν πόνων οὐδεὶς ῥᾴων — ἐστὶ τοῦ νῦν καρτερῆσαι σπεύδοντας, *quam si nunc labores festinationis perferamus, nihil de celeritate remittentes.* 7, 5, 26. p. 457. καρτερεῖν καὶ πεινῶντας καὶ διψῶντας καὶ ἐπιμελουμένους καὶ πονοῦντας, i. e. πεῖναν, δίψος, etc. E. 3, 1, 14. μέχρι τεττάρων ἡμερῶν ἐκαρτέρει θυόμενος, *pergebat s. perseuerabat in consulendis extis.* Ιπ. 4, 5. καρτερεῖν ἐπιμελόμενοι οὐ πολλοὶ ἐθέλουσι, *cu-*

Sed vulgo exponunt
nos beneficiis affic
nil non tolerabimu
ἀνέχεσθαι nr. 4. Ab
te, Π. 6, 1, 20.
καρτερῆσαι ὥστε συνω
λοῖς ἀμελῆσαι αὐτῶν
mori resistere. E 2,
ἐκαρτέρουν. Leuncl.
sidionem tolerab
Plutarch. in Lysandr
14. habet ἀντεῖχον. K
3. καρτερεῖν, *tolerare*
bores. ¶ 2) *duriter*
uere. Π. 7, 5, 19
ὁρῶ μὲν ἔξω καρτεροῦ
αὐτοὶ δὲ ἐν οἰκίαις εἴημε

καρτερία, *tolerantia*
borum aliarumque *m*
stiarum, i. q. ὑπομ
interprete Hesychio.
3, 1, 23. καρτερίαν
tunt *fortitudinem.* 3,
6. 8, 8, 8. Αγ. 5,
οὐ μαλακία, ἀλλὰ καρ
ρία τῶν ἰδιωτῶν περιει
10, 1. καρτερία ποιτει

κοί, καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα κάρυα λέγουσιν. Cf. Hefych. Aliter Moeris p. 47. Sed ap. Xenophontem τὰ πλατέα κάρυα Leuncl. explicat *caftaneas*, vt Poll. 1, 232. fq. κάρυα τὰ οὐκ ἔχοντα διαφυήν· εἴη δ᾽ ἂν ταῦτα τὰ λεπτοκάρυα, ἢ μᾶλλον τὰ καςάνια ὀνομαζόμενα· φησὶ γὰρ περὶ αὐτῶν Ξενοφῶν etc. it. Salmaf. exercitt. Plin. p. 425. A. 5, 4, 16. κάρυα — τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα διαφυήν. Salmafius l. l. exponit *caftaneas, quae fitu ac facie planae funt, non prorfus rotundae.* §. 18. cf. Leuncl. ad h. l.

Καρύαι, *Caryae*, vrbs in Laconica, Arcadiam verfus, quae ap. Paufaniam fcribitur Καρυαί, ap Steph. Byz. Κάρυα, et interdum male confunditur cum alio eiusdem nominis oppido in boreali Arcadiae parte fito. v. Waffe ad Thucyd. 5, 55. et Heringa Obferuatt. c. 1?. E. 6, 5, 25. 26. 27. 7, 1, 18. Ἀρχίδαμος — Καρύας ἐξαιρεῖ κατὰ κράτος — ἐκεῖθεν εἰς Παῤῥασίας τῆς Ἀρκαδίας. Edd. vett. et margg. habent Καρυᾶνας, quod eft nomen nobis ignotum.

καρύκινος f. καρύκκινος, (de qua fcriptura v. Zeun.) indicat genus quoddam coloris, fed quodnam, non fatis certum eft. Deducendum videtur a nomine καρύκη, f. καρύκκη, quod Hefychio eft περίεργος ζωμός. βρῶμα Λυδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἡδυσμάτων συγκείμενον. it. καρυμνόν· μέλαν. vbi interpp. coniiciunt καρύκκινον. Eodem fere modo Suidas explicat nomen καρύκη, vbi addit haec: καὶ καρυκοποιεῖν, τὸ κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. Ex hac interpretatione videatur καρύκκινον etiam verti poffe *varium.* Sed praeftat cum Moro, et Zeunio intelligere colorem *fubrubicundum, nigricantem, qui ex nigro tendit ad rubrum.* Nam Erotianus, καρύκην, inquit, φασὶν αἱματώδη τὴν χρόαν ἔχουσαν. Etymol. M. vbi de intrimento illo Lydorum dixerat, pergit fic: ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύκην αὐτὸ λέγειν ἐπειδὴ μέλαν ἐςί. φησὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῷ λέγων οὕτω, καρύκιον, καρυοβαφές. καὶ κάρυος ῥέος, ὁ μέλανος ῥέος. Π. 8, 3, 3. Cyrus οὐδὲν φειδόμενος οὔτε πορφυρίδων — οὔτε καρυκινῶν ἱματίων. Cf. Foef.

1, 5, 10. διφθέρας ἐπ
πλασαν χόρτου κούφου·
τα συνέστων ὡς μὴ ἅπ
θαι τῆς κάρφης (all.
κορυφῆς) τὸ ὕδωρ.

Καρχηδόνιος, *Cartha
niensis*. E. 1, 1, 27. C
thaginienses Hannib
duce capiunt in Sic
Selinuntem et Himera
1, 5, 13. capiunt Ag
gentum. cf. 2, 2, 14.
3, 4. vincunt Dionysi
tyrannum et vrbes no
nullas ei eripiunt. Aπ.
1, 10. Libybus imp
rant. K. 2, 4. linum Ca
thaginiense tenue co
mendatur ad retia.
Poll. 5, 26.

κάσας, ab Hesychio e
plicatur ἀμφιτάπης καὶ π
λωτά. Ibi H. Steph. n
men Persicum putat.
dem Hesych: κάσσον·
μάτιον, παχὺ καὶ τραχ
περιβόλαιον. Poll.

Κάςορος. v. Hemſterhuſ. ad h. l. it. Gail. ad K. 3, 1. p. 107. ſq. qui recte oſtendit, eas Laconicas fuiſſe. cf. Kuſter. ad Suid. in v. Κασορίδων κυνῶν. K. 3, 1. αἱ κασόριαι — ἔχουσι δὲ αἱ κασόριαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην, ὅτι Κάςωρ ἡσθεὶς τῷ ἔργῳ, μάλισα αὐτας διεφύλαξεν.

Καστωλὸς, *Caſtolus.* Steph. Byz: ἦν πόλις ἐν Λυδίᾳ Καςωλός. E. 1, 4, 1. Κῦρον κάρανον τῶν ἐς Καςωλὸν ἀθροιζομένων. Videtur h. l. vrus intelligi, et κάρανος ſignificare *ſatrapam.* Hinc Καςωλοῦ πεδίον, Stephano Byz. auctore, Δωριέων, ὡς Ξενοφῶν· ἐκλήθη δὲ ὅτι Καςωλοὺς τοὺς Δωριεῖς οἱ Λυδοὶ φασιν. A. 1, 1, 2. Κῦρον ςρατηγὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καςωλοῦ πεδίον ἀθροίζονται. Marg. Steph. Καςώλου. Wels. volebat Πακτωλοῦ. 1, 9, 5. (Κῦρος) σατράπης τῆς Λυδίας καὶ Φρυγίας — ςρατηγὸς δὲ — πάντων, οἷς καθήκει εἰς Καςωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθαι. Scil. in hac planitie facile et explicari et pabulari poterat exercitus. v. omnino Schneider. ad E. 1, 4, 1.

Κάστωρ, *Caſtor.* K. 1, 2. Chironis diſcipulus. §. 13. immortalis factus. cf. Διόσκουροι et Κασόριαι.

κατὰ, ¶ A) c. gen. ¶ 1) *de.* Π. 1, 3, 1. ταῦτα κατὰ πάντων Περσῶν ἔχομεν λέγειν: Hutch. ad h. l. laudat 1 Cor. 15, 15. cf. Abreſch. animaduu. ad Aeſchyl. 2, 4. p. 273. Ἀπολ. 13. §. 25. κατ' ἐμοῦ φασιν. Leuncl. *mihi obiiciunt.* Voluit nimirum ſignificare, κατὰ h. l. eſſe *contra.* Sed v. Reisk. in ind. ad Demoſth. qui dicit, κατὰ c. gen. eſſe *de,* ſiue ad laudem rei, ſiue ad criminationem. ¶ 2) *in.* Π. 5, 1, 2. κατὰ τῶν πέπλων. Poteſt etiam h. l. verti *per.* Ἱερ. 9, 10. εἰ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη. Sic tam κατὰ γῆς quam κατὰ γῆν dicitur. v. γῆ nr. 1. b. d. ¶ 3) *ſub.* v. Valckenar. ad Eurip. Hippol. 1366. Π. 4, 6, 2. p. 258. τιμῆς τινὸς ἠξίωσε τὸν κατὰ γῆς. A. 7, 1, 19. εὔχομαι — μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. O. 19, 10. bis. v. γῆ nr. 1. a. b. ¶ 4) *deorſum, de.* A. 1, 5, 8. ἵεντο — κατὰ πρανοῦς γηλόφου. 4, 2, 11. 4, 8, 21. 6, 5, 20. Ἱπ. 3, 7. πρὸς ἄναντες καὶ κατὰ πρανοῦς. cf. ἅλλεσθαι, it. ἐξάλλεσθαι, vbi c. ἀπὸ permutatur, et πρανής.

¶ 5)

... 11. 7, 1, 11. ἐπι
θεμένους κατ' ἄκρων,
extrema parte exercit
f. aciei. All. κατ' ἄκρ
Per se vtrumque recte
ci indicat Fischer.
Weller. p. 370. Sed Zeu
ob antiquas editt. praefe
κατ' ἄκρον, eodem sens
¶ B) c. acc. ¶ 1) secun
dum. v. γένος, γνώμη, ν
μος, τάξις, τρόπος. Π. 1,
3. κατὰ τὸν σὸν λόγον, se
cundum ea, quae tu di
xisti f. monuisti. 3, 1.
8, 1, 16. κατὰ πολλοὺ
τρόπους, multis modis
A. 7, 2, 4. κατὰ τὰ συγ-
κείμενα, secundum ea
quae pactus erat. Ar.
1, 4, 9. κατὰ τοῦτο, ex
hac sententia, si hoc po-
nis, i. q. κατὰ τοῦτον τὸν
λόγον. K. 8, 2. πορεύεσθαι κα-
τὰ ταῦτα (τὰ ἴχνη), his du-
cibus. Sic §. 8. μεταθεῖν
κατὰ τὰ ἴχνη. Hesych:
κατ' ...

Oppon. ἅμα πάντα. E. 5, 2, 7. 6, 3, 8. κατὰ πόλεις ἕκαστοι. K. 6, 14. κατὰ μίαν, *ſingulatim*. cf. ἔθνος, εἷς nr. 6. et 11. it. 14. μικρὸς, ὀλίγος, τάξις, χώρα. ¶ 4) *in*. a) De loco, Heſych: κατὰ — ἀντὶ τοῦ ἐν. Π. 4, 2, 10. δεξιοῦσθε αὐτοὺς καθ᾽ ὃν ἂν ᾖ ἕκαστος, *in quo quisque loco fuerit*. Camerar. tamen vertit *in quemcunque veſtrum quisque inciderit*. 5, 3, 13. τῶν κατὰ ταῦτα τὰ χωρία. 6, 2, 11. p. 372. ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἅμην καὶ σμινύην κατὰ ἅμαξαν ἑκάστην, καὶ κατὰ τὸ νωτοφόρον δὲ ἀξίνην καὶ δρέπανον. 8, 1, 2. οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ βασιλεῖ ὄντες. 8, 6, 3. 8, 8, 10. κατὰ τὴν χώραν — ἀναστρέφονται. §. 4. eſt ἐν τῇ χώρᾳ. Aπ. 4, 4, 1. καὶ κατὰ πόλιν καὶ ἐν ταῖς στρατείαις. A. 4, 2, 11. κατὰ τὴν ὁδόν. 4, 3, 9. κατὰ τοῦτο, *hac parte*. 4, 6, 8. 5, 4, 1. κατὰ θάλατταν — κατὰ γῆν. 5, 6, 3. p. 290. p. 292. §. 4. 7, 5, 8. οἱ κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες. Aθ. 2, 2. κατὰ γῆν — κατὰ θάλατταν. E. 3, 5, 18. 4, 5, 10. πένθος ἦν κατὰ τὸ στράτευμα. 4, 7, 3. κατά τε τοὺς ἀγροὺς, καὶ ἐν τῇ πόλει. 4, 8, 1. 6, 2, 16. 5, 4, 49. τῆς φυλακῆς, καθ᾽ ἣν εἰσῆλθε. O. 5, 9. 17. 11, 14. 15. Iπ. prooem. τὸν κατὰ τὸ Ἐλευσίνιον ἵππον. v. Zeun. Iπρ. 8, 18. v. γίγνεσθαι, ἐκεῖνος, μέσος, θάλαττα, χώρα, γῆ, οὐρά. ¶ b) De motu in loco, E. 2, 1, 17. ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν Χεῤῥόνησον. Poſſit etiam verti *per*, vt 6, 2, 10. et Iπ. 8, 6. Aπ. 1, 3, 12. ἐνίησί τι κατὰ τὸ δῆγμα, *in ipſo morſu*. ¶ c) De motu in locum, Heſych: κατὰ — ἀντὶ τοῦ εἰς. Π. 7, 5, 7. τὸ ὕδωρ κατὰ τὰς τάφρους ἐχώρει. 8, 5, 9. πορευόμενοι γίγνονται κατὰ τὴν Μηδικήν. A. 7, 2, 15. κατὰ Σηλυμβρίαν ἀφίκου. Cf. χώρα, γίγνεσθαι nr. 15. ¶ d) De ſocietate, E. 5, 2, 12. p. 300. ὅπως μὴ καθ᾽ ἓν εἴη, *ne vniatur Boeotia, ne Boeoti ſe coniungant*. ¶ e) De tempore, Π. 3, 3, 13. κατὰ φῶς, *interdiu*. Oppon. νύκτωρ. 4, 2, 15. πορεύεσθαι τῆς νυκτὸς κατὰ τὸ ψῦχος. E. 2, 1, 5. κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν Sic fere §. 3 κατὰ τὴν παραγγελίαν, *his auditis*. O. 9, 8. κατὰ μῆνα, *menſtruo ſpatio, intra menſem*. Cf. καταρχὰς et ἡμέρα et χρόνος. ¶ f) Aliter de tempore, Π. 1, 4, 14. ἄφες πάντας τοὺς κατ᾽

ἐμὲ

temporibus Heraclidarum. ¶ 5 ad. Π. 3, 28. οἱ Πέρσαι κατὰ τὰς εἰσόδους ἑπόμενοι. 7, 1, ; A. 5, 2, 16. διώκειν κατὰ τὰς πύλας. 7, 5, 8. κατ' αὐτοὺς, ad sua littora E. 4, 4, 1. ἀφείθη κατὰ πόλεις τὸ στράτευμα. Poſſit h. l. distributiue accipi: in ſuam quisque ciuitatem. 4, 5, 3. κατὰ τὸ ἀκρότατον ἀνεβίβασε. 7, 5, 1. in margg. ἀπηγγέλθη πρὸς τὸ κοινὸν — καὶ κατὰ πόλεις. In edd. est καὶ τὰς πόλεις. Sic est conſilii, vt ἐπὶ, A. 3, 5, 2. τῶν ἐσκεδασμένων καθ' ἁρπαγήν. Cf. γίγνεσθαι nr. 15. a. ¶ 6) prope, iuxta. Π. 6, 3, 2. κατὰ τὴν ἑαυτῶν τάξιν ἕκαστον ἰέναι. A. 5, 2, 15. τοὺς ἐχυροὺς, τοὺς καθ' αὐτοὺς, ſibi proximos. Alias καθ' αὐτὸν eſt ſeorſim v. ...

εὐώνυμον. §. 13. 14. A. 1, 10, 5. 2, 3, 11. ¶ 10) *per*. Π. 6, 2, 8. θάλαττα — καθ' ἣν πλείω ἔρχεται ἢ ὅσα τις ἑώρακεν ἀγαθά. A. 3, 4, 18. 4, 5, 19. κατὰ κλίμακας (all. ἐπὶ κλίμακος) κατέβαινον. 6, 5, 5. 13. E. 2, 1, 3. ἐπορεύετο κατὰ τὴν πόλιν. 2, 4, 18. κατὰ τὸν δρόμον τὰς μηχανὰς προσάγειν. 3, 3, 11. 4, 1, 7. 4, 5, 1. ἀπεχώρουν κατὰ τὴν — ὁδόν. §. 10. κατὰ θάλατταν ἀπέπεμψε. 5, 4, 47. τὸ ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸν Κιθαιρῶνα ὁδοῦ ἄκρον. §. 55. est διὰ τοῦ Κιθαιρῶνος. 7, 4, 24. κατὰ τὴν ὁδὸν ἀναχωροῦντες εἰς τὴν εὐρυχωρίαν ἐξῆλθον. Leuncl. perperam: *e via cedentes*. Morus recte: *per viam angustiorem*. ¶ 11) *propter*. A. 7, 3, 20. σύνθημα δ' εἶπον Athenienses honoris causa) κατὰ τὴν συγγένειαν. cf. ἀνάγκη n. 7. Sic Π. 5, 2, 11. in marg. Steph. κατὰ ταῦτα, probante Zeunio, vbi editi καὶ τὰ αὐτά. K. 1, 5. κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐθαυμάσθησαν. ¶ 12) *pro*. Π. 8, 6, 6. κατὰ λόγου δυνάμεως. Απ. 2, 7, 1. κατὰ δύναμιν. pro quo 1, 3, 3. ex Hesiodo est καδδύναμιν. cf. ἀξία. Sic praecedente ἢ post comparatiuum. v. Rittershus. ad Oppian. cyneget. 2, 521. Π. 4, 5, 14. p. 250. πλείω ἅπαντα ἢ κατὰ τὸ ἡμέτερον πλῆθος. E. 3, 3, 1. σεμνοτέρας ἢ κατὰ ἄνθρωπον ταφῆς, *quam pro sorte humana*. Απ. 1, 7, 4. προστάττεσθαί τινι μείζω ἢ κατὰ δύναμιν. 4, 7, 10. cf. ἄνθρωπος nr. 9. ¶ 13) *quod attinet ad*. E. 1, 6, 5. οὐ κωλύω τὰ κατ' ἐμὲ, *ego quidem, quod ad me attinet*. O. 11, 9. ἡδύ μοι — τὴν πόλιν μηδὲν κατ' ἐμὲ χρήμασιν ἀκόσμητον εἶναι. Sic τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι, v. εἶναι nr. 16. c. et ἑαυτὸν nr. 2. et 4. ¶ 14) *post, a tergo*. Π. 7, 1, 15: ἐξέκλιναν κατὰ τὰ φεύγοντα ἅρματα. K. 6, 17. vbi oppon. ὑπαντᾷν. ¶ 15) Dicitur de conditionibus, vt ἐπὶ, E. 7, 1, 1. καθ' ὅ τι συμμαχία ἔσοιτο, *quibus conditionibus*. Resp. ἐπὶ τοῖς ἴσοις. ¶ 16) Circumscribit ¶ a) substantiuum vel genitiuum, A. 4, 8, 15. οἱ κατὰ (cod. Eton. πρὸς) τὸ Ἀρκαδικὸν πελτασταὶ, *peltastae Arcadici*. Leuncl. male: *Arcadico more instructi*. Intelligi enim debet σύστημα. E. 4, 4, 11. τὰ κατὰ τοὺς Σικυωνίους, *Sicyonios*. Intell. τάγματα vel μέρη. 6, 1, 4. p. 361. τὰ κατὰ Θετ-

Cf. ἑαυτὸν nr. 3. 7, τὰ καθ' ἡμᾶς, acies stra. §. 9. est τὰ σοι. A. 1, 9, 10. τὰ μῆνα κέρδος, men um. Cf. ἡμέρα. Sic o no de rerum statu, 3. 6. p. 387. τὰ κατὰ θάλ σαν — τὰ κατὰ γῆν. 4, 8, 1. 6, 1, 4. p. sq. ¶ c) aduerbium, omnino nr. 3.) Π 6. 11. p. 370. κατὰ μικ paulatim. cf. μικρός. 2, 2. E. 3, 4. 13. τὰ τύχην τινὰ, casu qu dam. cf. εἰκὸς, ἡσυχ καρτερὸς, κράτος, κόσμ μόνος, σπουδή. ¶ 7) Sa pe omissum debet intell gi, inprimis post verl motum indicantia. v. γειν, ἀποχωρεῖν, διασκ νεῖν, θεῖν, πορεύεσθαι, et it. ante πάντα, omnino in omnibus rebus, Π. 6. 8. ante τὰ ...

κατὰ) τοὺς Ἕλληνας. Cf. ſupra nr. 16.

κᾆτα, i. q. καὶ εἶτα, ponitur in interrogatione, et verti poteſt *ſiccine*. v. Kuſter. ad Ariſtoph. Plut. 79. O. 2, 4. κᾆτα οὕτως ἐγνωκὼς — οὐχ ἡγῇ; Hic eſt maxime admirantis. Cf. εἶτα nr 6.

καταβαίνειν, ¶ 1) *deſcendere*. ¶ a) de monte, Π. 3, 1, 3. καταβὰς ἡμῖν μάχεσθαι — τί οὖν οὐ καταβαίνεις (all. οὐκ ἀποβαίνεις) — ἐπὶ δίκην καταβαίνειν. §. 4. A. 7. 4, 3. εἰ μὴ καταβήσονται οἰκήσοντες. E. 7, 4. 13. κατέβαινον ἐπὶ τοὺς Ἠλείους, *aggreſſuri Eleos*. ¶ b) ex arce, E. 2, 4, 28. ἀνελθόντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν· ἐπεὶ δὲ κατέβησαν. ¶ c) ex equo, vbi opponitur ἀναβαίνειν. v. ἀναβ. Π. 1, 4, 8. καταβεβηκώς. 4, 3, 4. p. 233. ὅταν μὲν ἐπὶ τοῦ ἵππου γένωμαι — ὅταν δὲ καταβῶ. 4, 5, 15. p. 252. ἐπὶ τῶν ἵππων. — τὸ καταβῆναι ἐν μέσῳ καὶ εὐθὺς πεζοὶ παρεσόμεθα. E. 5, 4, 39. τῶν ἱππέων ἔτι καταβεβηκότων. Iπ. 7. 19. bis. Iπρ. 4, 2. εἰ πᾶσι καταβεβηκόσι πλησιάσειαν. Plene, Π. 5. 5, 3. καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου — κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου. 8, 3, 5. ἱππεῖς — καταβεβηκότες ἀπὸ τῶν ἵππων. A. 7, 3, 25. E. 7, 1, 10. Paſſiuum, Iπ. 11, 7. ἢν ταχὺ καταβαίνηται, *ſi eques cito ex equo deſcendit*, vel *ſi equus equitem cito deſcendere patitur*. Sed prior explicatio praeſtat. ¶ d) in campum, Π 3, 1, 4. ἐς τὸ πεδίον οὐ κατέβαινεν. ¶ 2) *e regione editiore in preſſiorem iter facere*. Dicitur ſaepe ſic de expeditione bellica, E. 2. 4, 4. Thraſybulus Phyla καταβαίνει Athenas verſus, vt ſe hoſtibus opponat. 6, 5, 27. Thebani expeditionem facturi in Laconicam, πολὺ θρασύτερον κατέβαινον. 7, 5, 11. cf. ἀναβαίνειν. it. *e mediterraneis ad maritima*, Π. 1, 1, 4. καταβὰς ἐπὶ θάλατταν ἐπῆρξε Κυπρίων. A. 2, 5, 3. καταβῆναι dicitur Tiſſaphernes ad maritima proficiſcens. Aγ. 1, 13 μέγα φρονήσας ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι. pro quo E. 3, 4, 11. eſt ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως. Aγ. 1, 18. ὅτι καταβήσοιτο ἐπὶ θάλατταν. E. 1, 4, 1. καταβαίνοντες οἱ Λακεδαιμονίων πρέσβεις a rege, domum reuerſuri. 3, 1, 10. 4, 2, 8. 5, 1, 3. (in terra continenti) κατέβαινεν mare ſ. por-

prouincias mittit e regi
vt satrapas exploret.
3) *in certamen descende*
re. Ita vertunt A. 4,
20. πολλοὶ κατέβησαν, ne
e tumulo ante memorato
καταβάλλειν, ¶ 2) *deii*
cere, aduersarium de e
quo, E. 5, 2, 31. ἵππαρ
χον καταβάλλουσιν ἀπὸ το
ἵππου. Ιπ. 8, 11. ¶ 2
e manu eiicere, abiice
re. Π. 2, 2, 1. p. 102
καταβάλλει ὃ ἔλαβεν, ὡ
ἕτερον ληψόμενος. 4, 5
13. τὰ παλτὰ καταβάλλειν
¶ 3) *confuse proiicere*
Π. 2, 1, 13. λίθων κα
ξύλων — κἂν ὁπωσοῦν κα
ταβεβλημένα τύχῃ. E. 2
4. 18. O. 3, 3. ὅποι
ἔτυχεν ἕκαστον καταβέβλη-
ται. Oppon. ἐν χώρᾳ τε-
ταγμένα κεῖται. cf. χύδην.
¶ 4) *euulsum s. erutum*
proiicere. O. 16, 14. τὴν
ὕλην καταβάλλειν, ὡς αὐαί-
νηται ἐπιπολῆς. ¶ 5) *se-*

ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδίον. §. 24. ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λόφος. 5, 2, 6. ἦν ἐφ' ἑνὸς ἡ κατάβασις ἐκ τοῦ χωρίου. §. 18. 5, 3, 1. τὴν κατάβασιν ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα, πρανὴς γὰρ ἦν καὶ στενή. cf. ποταμός. ¶ 2) iter e mediterraneis mare versus. cf. ἀνάβασις. A. 5, 5, 4. τῆς καταβάσεως — ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι μάχης ἄχρι εἰς Κοτύωρα. 7, 8, 15.

καταβιβάζειν, ¶ 1) *descendere iubere*. Π. 7, 5, 8. καταβιβάσας εἰς τὸ ξηρὸν τοῦ ποταμοῦ ὑπηρέτας. ¶ 2) *descendere cogere, depellere*. hostem, E. 4, 6, 7. κατεβίβασαν ἐς τὸ ὁμαλὸν τὸ στράτευμα. ¶ 3) *deorsum agere, ex monte abigere*. E. 4, 6, 5. τὰ βοσκήματα κατεβίβαζον ἐκ τῶν ὀρῶν.

καταβλακεύειν, *per inertiam perdere* s. *detrimentum afferre*. Hesych: καταβλακεύειν· — ῥαθυμεῖν, ἢ δαπανᾶν ῥαθύμως. c. acc. A. 7, 6, 16. οὔτε κατεβλακεύσαμεν τὰ τούτου. cf. βλακεύειν.

καταβλητικὸς, *vim habens equitem aduersarium ex equo deiiciendi*. Iπ. 8, 11. τοῦτο γὰρ καταβλητικόν.

καταγγέλλειν, *prodere, deferre*. A. 2, 5, 11. κατήγγειλαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλήν.

κατάγειν, ¶ 1) *deducere ad maritima*. Αγ. 1, 18. ἐπὶ θάλασσαν ἐν τάχει τὸ στράτευμα κατάγων. ¶ 2) *abducere, abigere*. E. 4, 8, 33. κατῆγεν, εἴ τι που λαμβάνοι ἀπ' Ἀθηναίων πλοῖον. Cf. nr. 3. ¶ 3) *subducere naues e mari ad terram*. Hesych: κατάγειν· ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἄγειν. A. 5, 1, 6. εἰ πλοῖα κατάγοιμεν. §. 7. οὓς ἂν καταγάγωμεν, np. nautas cum nauibus subductos. §. 10 E. 5, 1, 25. τὰς ἐκ τοῦ Πόντου ναῦς Ἀθήναζε ἐκώλυε καταπλεῖν, ἐς δὲ τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους κατῆγεν, *nauigare permittebat*, s. *iubebat*. Etiam nr. 2. huc referri potest. ¶ 4) *appellere*. v. καταπέμπειν. ¶ 5) *reducere exules in patriam*. Suid: κατάγειν· τοὺς πεφευγότας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. Ξενοφῶν (A. 1, 1, 7.)· ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. Plenius 1, 2, 2. τοὺς φυγάδας καταγάγοι οἴκαδε. it. 7, 3, 8. et Αγ. 2, 21. E. 1, 1, 20. κατάξειν αὐτοὺς, *effecturos esse vt redire iis liceret*. 2, 2, 12. τοὺς φυγάδας

nophonte, laudat lo
A. 4, 5, 19. αἱ οἰκίαι ἦ
κατάγειοι. cf. Poll. 7, 1
et 9, 49.
καταγελᾷν, ¶ 1) rid
A. 2, 4, 2. ἐνικῶμεν τὴν
σιλέως δύναμιν — καὶ
ταγελάσαντες ἀπῆλθο
Vbi tamen ſimul ha
contemtus notionem,
poteſt ad nr. 2. refe
O. 13, 4. ¶ 2) deri
re. Απ. 2, 6, 12. ἀκ
ων, τὸν ἐπαινοῦντα κατα
λῶντα λέγειν, deriden
animo, Spottweiſe.
gen. Π. 1, 4, 15. 4, 5, 1
τεθράμμεθα χωριτικῶς, ὥ
τε ἴσως ἂν ἡμῶν καταγελῷ
τε (Margg. καταγελάσα
τε), εἴ τι etc. 7, 5,
κατεγέλων τῆς πολιορκί
— ἔτι μᾶλλον κατεγέλω
Margg. et MSS. addun
τούτων. A. 2, 6, 12. E
4, 1, 10. Απ. 1, 4, 2
3, 5, 15. 3, 7, 8. 4

domum deduci. 8, 39. πρόξενοι κατάγονται παρὰ σοί. Eleganter de morte, Ay. 11, 16. εἰς τὴν ἀΐδιον οἴκησιν κατηγάγετο. ¶ 3) *reuerti.* A. 3, 4, 22. κατάγεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

καταγίγνεσθαι, *oriundum esse.* Xenophon ap. Stobaeum tit. 86. p. 497. τοὺς ἀνθρώπους ἐπίσταμαι, (τῷ) γενικῷ ἐξ ἀλλήλων καταγίγνεσθαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. v. Abresch. dilucc. Thucyd. 4, 126.

καταγιγνώσκειν, ¶ 1) *cognoscere, animaduertere.* Dicitur fere in malam partem: *cognoscere* s. *deprehendere rem malam.* Suid: καταγνῶναι· — ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. Certe saepe dicitur μέσως. c. acc. Π. 1, 3, 9. πῶς δὴ τοῦτο κατέγνως; 5, 5, 7. E. 5, 4, 57. c. acc. particip. pro inf. Π. 8, 4, 5. ἔστιν ὅ τι — οὐχ ἡδομένως πράττοντά με κατέγνως. c. ὅτι, E. 5, 4, 41. κατέγνω — ὅτι ἀεὶ μετ' ἄριστον οἱ πολέμιοι ἐφαίνοντο. c. gen. et inf. Π. 6, 1, 20. αὐτὸς ἐμαυτοῦ κατέγνων μὴ ἂν καρτερῆσαι, *animaduerti me non continentem esse.* Chariton 6, 3. pro eo dixit μοῦ καταγνοὺς ἀκρασίαν. Sed diserte in bonam partem est O. 2, 18. τοὺς γνώμῃ συντεταμένῃ ἐπιμελουμένους — κερδαλεώτερον κατέγνων πράττοντας. Sic in bonam partem est. ¶ 2) *existimare de aliquo, sentire.* Aπ. 3, 7, 3. τὴν ἐμὴν δύναμιν ἐν ποίῳ ἔργῳ καταμαθὼν ταῦτά μου καταγιγνώσκεις, *ita de me sentis.* O. 2. 1. κατέγνωκας ἡμῶν ἱκανῶς πλουτεῖν, *putasne, nos satis diuites esse.* Sed ¶ 3) *sentire.* In malam partem, Aπ. 1, 3, 10. ταῦτα κατέγνωκας αὐτοῦ, *tam male de eo sentis.* ¶ 4) *decernere.* Passiuum c. nominatiuo poenae. Nam ap. Thucyd. Demosth. aliosque actiuum est c. acc. poenae. Aπ. 4, 8, 1. ὑπὸ τῶν δικαστῶν κατεγνώσθη θάνατος. Male quidam legunt θανάτου. v. Fischer. ad Plat. apol. 29. c. gen. E. 3, 5, 18. θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη, *contra eum.* 7, 3, 7. p. 475. ¶ 5) *damnare.* Actiuum c. acc. pers. vel addito vel intelligendo, atque adeo passiuum c. nominatiuo pers. E. 1, 7, 10. p. 56. ἂν καταγνωσθῇ. Moro hoc videbatur glossema esse, quia praecedit κατακριθέντα. v. κατακρίνειν nr. 3. 4, 4, 2. κἂν νόμῳ

10. p. 60. προδοσίαν κατ
γνόντες τοὺς οὐχ ἱκανοὺς γ
νομένους. Moro iudice
γεν. funt accufatiui abf
luti: *quippe cum nc
potuerint.* Quod iudi
um fi fequi nolueris, a
cufatiuus προδοσίαν m
tandus erit in genitiuu
προδοσίας, vel accipie
dus pro διὰ τὴν προδοσίαν
καταγνύειν, ¶ 1) *fra*
gere. A. 4, 2, 13. ἐν
μὲν κατέαξαν τὸ σκέλο
De crurifragio adhibe
hoc verbum, dicit Ph
uorinus. v. interp
Thom. Mag. p. 500. Se
Moeris p. 233. dicit: κ
τέαξα τῆς κεφαλῆς, Ἀ
τικῶς· κατέαξα τὴν κεφ
λήν, Ἑλληνικῶς. ¶ 2) *d*
bilitare. O. 6, 5. τα
βαναυσικὰς τέχνας — ὅ
τὰς ψυχὰς καταγνύουσ
quod explicatur ibid 4
2. verbis: αἱ ψυχαὶ ἀρρω

ſumere. Π. 8, 4, 16. ταῦτα ἀθροίζω, οὔθ' ὅπως αὐτὸς καταδαπανήσω, οὔθ' ὅπως αὐτὸς κατατρίψω. Πο. 5, 12. πολλὰ χρήματα ἐν πολέμῳ καταδαπανηθέντα — τῶν προσόδων πολλὰς καταδαπανηθείσας. ¶ 2) edendo conſumere, aufzehren. Π. 8, 4, 4. in coena, εἴ τι ἡδὺ δόξειε λαβεῖν, μηδὲν τούτων μόνον καταδαπανᾷν. Α. 2, 2, 5. ¶ 3) inſumere. c. εἰς, Π. 6, 2, 11. p. 370. τῶν στρωμάτων τὸ βάρος εἰς τὰ ἐπιτήδεια καταδαπανᾶτε.

καταδαρθάνειν, *dormire*. Suida auctore proprie eſt τὸ ἐν δέρμασι κατακοιμηθῆναι, et Attice dicitur καταδάρθειν. Αγ. 9, 3. ὅπως καταδάρθοι rex Perſarum — πραγματεύονται. Ε. 7, 2, 23.

καταδεέστερον, *minus*. Απ. 3, 5, 18. οὐδένων καταδεέστερον — ὑπηρετοῦσιν, *nemini in miniſtrando cedunt.*

καταδειλιᾷν, *timide agere, prae metu refugere.* c. acc. Α. 7, 6, 16. οὔτε κατεδειλιάσαμεν οὐδὲν, ἐφ' ὅ τι ἡμᾶς παρεκάλεσε.

καταδεῖν, *religare, alligare.* c. ἀπὸ, Ε. 4, 4, 10. καταδήσας ἀπὸ δένδρων τοὺς ἵππους. cf. καταλέγειν nr. 4. quocum confunditur.

καταδέχεσθαι, *recipere in patriam.* Αγ 2, 21. τοὺς φυγόντας — ἠνάγκασε τὰς πόλεις οἴκαδε καταδέξασθαι. Ε. 5, 1, 31. 5, 2, 10.

κατάδηλος, ¶ 1) *manifeſtus.* Π. 4, 1, 6. καταδήλων οὕτω τῶν ἀγαθῶν ὄντων, *cum ſpes praedae tam certa et manifeſta ſit.* Αγ. 1, 6. ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τοὺς τρόπους αὐτοῦ νομίζω καταδήλους ἔσεσθαι, *fore vt cognoſcantur.* c. ὅτι, Απολ. 23. ὅτι δὲ οὕτως ἐγίγνωσκε, καταδηλότερον ἐγίγνετο. Etiam maſculinum, Π. 7, 5, 23. κατάδηλοι γίγνονται καὶ ἐν τοῖς πολέμοις - - ὅτι ἔσχον, *apparet, eos ſervaſſe.* Sic c. particip. Cf. δῆλος et φανερός. Π. 8, 1, 8. λέγεται κατάδηλος εἶναι οὕτως αἰσχυνθείς. *cum manifeſte erubuiſſe.* Ε. 6, 14. ¶ 2) *clarus, perſpicuus.* Απ. 1, 4, 14 οὐ γὰρ πάνυ σοι κατάδηλον, ὅτι — βιοτεύουσι. ¶ 3) *conſpicuus.* Κ. 5, 18. lepores διωκόμενοι εἰσὶ κατάδηλοι διὰ γῆς κεκινημένης — κατάδηλοι δὲ καὶ ἐν τοῖς τριμμοῖς. ¶ 4) *notus.* Ε. 7, 3, 3. ὁπόσοι δὲ ἐπείθοντο, οὐ πάνυ κατάδηλον.

ſeq. nominat. A. 6, 6,
p. 368. καταδικάζω ἐμαυτ
— τῆς ἐσχάτης δίκης ἄξι
(Cod. Par. ἄξιον) εἶναι.
acc. δίκην et gen. perſ. i
vt proprie ſit *contra a*
quem ſententiam ferre
decernere. E. 3,
16. Ἠλεῖοι — δίκην φ
σκοντες καταδεδικάσθαι α
τῶν ἐκώλυον τοῦ — ἀγῶνο
eos iudicio condemn
tos eſſe. Leuncl. *ind*
ctam lata ſententia mu
tam ſibi debere. C
Meurſius in miſcell. L
con. p. 332. ¶ 2) *iud*
cio ſuo declarare. A.
8, 9. ὅτι δικαίως ἔπαιον α
τούς, καὶ ὑμεῖς κατεδικ
σατε τότε.
καταδιώκειν, *perſequ*
E. 1, 2, 6. ἀποκτείναντ
ἐξ αὐτῶν ὡσεὶ ἑκατὸν, κ
ἐς τὴν θάλασσαν καταδιω
ξαντες. 2, 4, 12. 7,
31. c. acc. A. 4. 2.

τριήρεσι καταδύσῃ. 7, 2, 7. E. 5, 1, 18. ¶ 2) *deprimere*, vel *facere vt aliquis ſe occultet.* Π. 6, 1, 20. ἐμὲ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καταδύουσι τῷ ἄχει. Leuncl. *moerore obruunt.*

καταδύεσθαι, ¶ 1) *ſubmergi.* A. 3, 5, 6. in vtribus traiicientes οὐ καταδύσεσθε. 4, 5, 24. ἄνευ τῶν σακκίων κατεδύοντο iumenta in niue μέχρι τῆς γαςρός. ¶ 2) *ſe abdere.* Heſych. et Suid: καταδύεται· κρύπτεται. K. 5, 16. lepores εὑρισκόμενοι — καταδύονται εἰς φάραγγας. Vnde metaphorice legitur de iis, qui vehementi pudore afficiuntur, Π. 6, 1, 19. καταδύεσθαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. A. 7, 7, 6. κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης.

καταδῦναι, ¶ 1) *ſubmergi.* A. 3, 5, 6. ὁ ἀσκὸς δύο ἄνδρας ἕξει τοῦ μὴ καταδῦναι. cf. δῦναι. ¶ 2) i. q. διαφθείρεσθαι, τιτρώσκεσθαι, omninoque ἄχρηςον reddi. Schol. Thucyd. 1, 54. καταδύσαντες ἀντὶ τοῦ τρώσαντες, οὐ — βαπτίσαντες. Cf. Suid. et Abreſch. dilucc. Thucyd. 2, 92. E. 1, 6, 25. πλεῖν ἐπὶ τὰς καταδεδυκυίας ναῦς, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνθρώπους, *fractas.* Sic 1, 7, 10. p. 59. εἷς ἐπὶ καταδύσης νεὼς σωθείς. Sed 2, 3, 17. p. 93. οἱ καταδύντες ſunt *naufragi*, qui 1, 7, 2. etc. ναυαγοὶ voeantur.

καταδυναστεύειν, *potentia opprimere.* in iudicio, Σ. 5, 8. δέδοικα τὸν σὸν πλοῦτον μή με καταδυναςεύσῃ. v. Gramm. it. Albert. ad Heſych. in h. v. et Weſſeling. ad Diod. Sic. 13, 73.

καταθεᾶσθαι, ¶ 1) *deorſum ſpectare.* Π. 7, 5, 1. καταθεωμένοις αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους. A. 6, 5, 19. ἀπὸ λόφου καταθεωμένους τὰ γιγνόμενα. ¶ 2) *ex equo ſpectare* ſ. *contemplari* ſ. *inſpicere.* Π. 3, 2, 1. περιελαύνων τὴν χώραν amicam κατεθεᾶτο σκοπῶν οὗ τειχισθείη φρούριον. 5, 3, 20. 7, 5, 1. περιήλαυνε τὴν πόλιν — ἐπεὶ δὲ κατεθεάσατο τὰ τείχη. A. 1, 8, 10. ¶ 3) *adſpicere.* Eſt amoris vel reuerentiae, Σ. 8, 42. Αὐτόλυκος κατεθεᾶτο τὸν Καλλίαν. ¶ 4) *conſiderare.* Π. 5, 5, 10. p. 332. ταῦτα — καταθέασαι οἷά σοι φαίνεται. Ιερ. 3, 1. φιλίας (intell. περὶ) καταθέασαι. v. Zeun. Sic rationes perlegendo, Π. 8, 2, 10. τοὺς ἄλλους (θησαυροὺς) καταθεῶ, καὶ λόγισαι πόσα ἐςίν.

μεῖ (i. e. mouetes), συγα- ται τὴν βασιλέως χώραν κα ταθέεντες κακοποιεῖν. ¶ 2) excurrere ad prae dandum, vt κατατρέχειν v. Hesych. et Suid. e Thom. Mag. p. 503. Π 1, 4, 17. de iis, qui ve nantes in aliam regionem equis exeunt ad praedam οἱ φρουροὶ τῶν Μήδων ἐπ τοὺς καταθέοντας Assyrio- rum. 5, 3, 1. τοὺς ἱππέ- ας ἀφῆκε καταθεῖν in ho- stileam. E. 3, 2, 12 5. 33. οἱ Ὀλύνθιοι κα- ταθέοντες ἐς τὰς — πό- λεις ἐλεηλάτουν. c. acc. omissa praepositione εἰς, Π. 5, 4, 8. κατέθει τὴν πρὸς Βαβυλῶνα χώραν. ¶ 3) De nauibus: *in por- tum prouehi, einlaufen.* E. 1, 1, 25. πλοῖα πολλὰ σίτου εἰς Πειραιᾶ καταθέ- οντα.

καταθύειν, ¶ 1) *macta- re pro sacrificio*, ...

np. si feceris, quae potes et debes.

καταιτιᾶσθαι, *culpare, accusare.* Hinc passiu. E. 1, 1, 23. καταιτιαθεὶς ταῦτα πρᾶξαι Πασιππίδας, ἔφυγεν. cf. αἰτιᾶσθαι, quicum confunditur.

κατακάειν, f. κατακαίειν, ¶ 1) *comburere.* Π. 4, 5, 13. τὰ παλτὰ κατακαίειν. 4, 6, 1. 7, 4, 7. τὰ ὅπλα victorum κατέκαυσε. 7, 5, 9. ἀνάγκην εἶναι ἢ φεύγειν ἢ κατακεκαῦσθαι. A. 1, 4, 10. τὰ βασίλεια κατέκαυσεν. §. 17. 2, 5, 3. p. 113. κατακαύσαντες sata. 3, 2, 17. 3, 3, 1. 5, 4, 15. αὐτοῦ σὺν τοῖς Μοσύνοις κατεκαύθησαν. Thomas et Moeris: κατεκαύθη, Ἀττικῶς· κατεκαύσθη (Thom. κατεκάη), Ἑλληνικῶς. 7, 4, 11. ἐξιόντα ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθήσεσθαι αὐτόν. (v. Oudendorp. ad Thom. Mag.) §. 14. ἀπέθανε δὲ οὐδείς, κατεκαύθη μέντοι καὶ ἐσθής τινων καὶ σκεύη. E. 1, 1, 12. 3, 1, 5. 4, 1, 14. κατακεκαυμένα (οἰκήματα). 6, 5, 37. hostes οἰκίας κατακεκαύκασι. §. 40. ἐπιτήδεια — κατεκέκαυτο. O. 18, 2. τὸ ἐν γῇ λειφθὲν καὶ κατακαυθέν, np. residuae stipulae, ¶ 2) *incendio vastare.* a) vrbem, A. 5, 2, 19. κατεκαύθη πᾶσα ἡ πόλις. b) vicos, A. 3, 5, 7. κατακαύσαντες (scil. τὰς κώμας) ἔνθεν ἐξῄεσαν. 7, 4, 1. 3. c) regionem, A. 7, 7, 3. πορθοῦντες, ἣν ἐθέλοιμεν κατακαίοντες. E. 5, 2, 29. οὔτε κατέκαεν (Margg. ἔκαεν), οὔτ' ἔκοπτε, scil. τὴν πολεμίαν. cf. καίειν.

κατακαίνειν, ¶ 1) *interficere.* a) Suid: κατακαίνων· ἀναιρῶν, πλήττων. — Ξενοφῶν· τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ καταδιώξαντες. Videtur intelligi locus A. 4, 2, 4. vbi sunt illa verba, nisi quod in libris Xenophontis legitur ἀποκτείναντες, pro κατακαίνοντες, quod tamen etiam 2 MSS. exhibent. b) Idem Suidas: κατέκανεν· ἀνεῖλεν, ἐφόνευσε. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦρος ἄρκτον — κατέκανε. Locus est A. 1, 9, 4. Sed ibi nunc legitur κατέκτανε, vt etiam alias haec duo confunduntur. v. κατακτείνειν. Ad caedem ferarum in venatione pertinet etiam Π. 1, 4, 5. τὰ θηρία ἀνηλώκει διώκων, καὶ βάλλων, καὶ κατακαίνων. Alexander Agricola in sapientia hyperboreali p. 11. reprehendit Westhouium, quod verterit

4, 9, 2. p. 258. in mar
ὁ κατακανὼν pro κατακ
νὼν, *percussor*. 5, 5,
p. 334. e) legatos, A.
7, 16. κατακαίνοντες τούτ
§. 17. οἱ κατακανόντες la
dibus. f) in seditioi
A. 5, 7, 18. ἦν ἀλλήλ
κατακαίνωμεν. 7, 6, :
ἄνδρα κατακανόντες ἔσε
— ἀγρυπνήσαντα. Ag.
23. g) hostes in pugr
Π. 4, 2, 15. ἀθωρακίσι
κατακαίνουσιν. all. ἀποκτ
νουσι. quod videtur glc
sema esse. Sic saepi
v. c. §. 16. εἴ τινας σὺν
πλοις ἴδοιεν, κατακαίνειν. a
ἀποκτείνειν. 5, 4, 10.
313. 7, 1, 7. 18. 22.
5, 11. A. 3, 2, 7. ὅπ
σους ἂν κατακάνοιεν τῶ
πολεμίων. §. 26. Sic I
3, 3, 29. in Cod. Guel
ἀκοντίζειν εἰς τοὺς κατακα
νόντας. 4, 4, 1. in ec
dem cod. οὐ κατέκαινο
Vulgo legitur ...

peracta coena, in triclinio, E. 5, 4, 7. χωρὶς κατακείμενος ἔτι μετὰ δεῖπνον. ¶ 4) *ordine dispoſitum eſſe*. O. 8, 13. ἐν χώρᾳ ἔκειτο — καὶ οὕτω κατακείμενα ἕκαστα in naui.

κατακερδαίνειν, *quaeſtum facere, ſich bereichern*. O. 4, 7. οὓς ἂν εὕροι τῶν ἀρχόντων — κατακερδαίνοντας iniuſte.

κατακηροῦν, v. κατατείνειν nr. 2.

κατακηρύττειν, *alta voce indicere*. Eſt praeconis, A. 2, 2, 10. τὸν κήρυκα — σιγὴν κατακηρύξαντα.

κατακλείειν, ¶ 1) *occludere*. Π. 6, 4, 4. κατέκλεισεν τὸν δίφρον ὁ ὑφηνίοχος. E. 3, 1, 24. Δερκυλλίδας — κατέκλεισεν αὐτὰ (τὰ χρήματα) καὶ κατεσημήνατο. ¶ 2) *includere*. A. 3, 4, 16. ἐκράτησαν τῶν Ἑλλήνων καὶ κατέκλεισαν αὐτοὺς εἴσω τῶν ὅπλων. c. εἰς, A. 5, 2, 14. κατακλείουσι τοὺς πολεμίους πάλιν εἰς τὴν ἄκραν. 7, 2, 8. εἰς Χεῤῥόνησον ἐλθὼν κατακλεισθῆναι. Vbi εἰς poteſt ad vtrumque verbum referri. E. 1, 4, 10. Hinc eleganter Aπ. 2, 1, 13. οὐδ' εἰς πολιτείαν ἐμαυτὸν κατακλείω, ἀλλὰ ξένος πανταχοῦ εἰμι. Fortaſſis enim alluditur ad illam huius verbi notionem, qua ſimpliciter poſitum ſignificat *in carcerem coniicere* v. Poll. 8, 71. cf. etiam κατακλίνεσθαι, et κατακωλύειν.

κατακλείεσθαι, *ſe occludere*. Π. 7, 2, 2. Κροῖσος κατακλεισάμενος ἐν τοῖς βασιλείοις.

κατακλίνειν, ¶ 1) *collocare, reponere*. humi in cubili, K. 9, 3. ceruae τοὺς νεβροὺς — κατακλίνασαι καὶ γάλα δοῦσαι. ¶ 2) *componere in lecto*. Π. 6, 4, 4. θεράπαιναι — αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἁρμάμαξαν, καὶ κατακλίναντες — ¶ 3) *discumbere iubere in coena*. Π. 2, 3, 9. ταξίαρχος — εἰσαγαγὼν ſuos milites κατέκλινεν ἐπὶ δεῖπνον.

κατακλίνεσθαι, ¶ 1) *procumbere, proſtratum recubare*. Cf. nr. 3. E. 4, 1, 13. κατεκλίνθη καὶ αὐτὸς χαμαί. ¶ 2) *cubare dormiturum*. Π. 8, 7, 2. κατεκλίθη. v. ἀναπαύεσθαι. ¶ 3) *recubare, quieſcere, humi procumbere quieſcendi vel dormiendi cauſa*. Cf. nr. 1. De canibus, leporibus, apris: K. 3, 3. ἄψυχοι canes — ἀφίστανται ὑπὸ τὰς σκιὰς καὶ κατακλίνονται. 5, 8. lepores e fuga κατακλίνονται

εἰς

ρουμενος ὅπου κατακλ
10, 6. aper κατακλί
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τοια
np. loca ſyluoſa. ¶
discumbere ad coen
v. Athenae. 1, 19. p.
C. Π. 5, 2, 7. σύ
πνον παρέλαβεν. ἐπὶ ς
δος δὲ κατακλιθεὶς —
1, 8. οἱ δὲ ἄλλοι κατη
θησαν. §. 13. κατακλ
τοίνυν. *poſt coenam*,
2. 23. ἀπειρήκει ſaltan
κατακλινόμενος εἶπε —
ψῶ. Leuncl. *in lec*
lum procumbens. ¶
recedere, ſe ſubduce
A. 3, 3, 6. γυμνοὶ ὄν
εἴσω τῶν ὅπλων κατε
κλιντο. Sed Abreſch. a
cluar. dilucc. Thucyd.
893. non inepte vult κ
τεκέκλειντο. v. κατακλεῖε
κατακλύζειν, ¶ 1) *inu*
dando delere, diluer
K. 5, 4. οἱ ὑετοὶ κατακλ
ζουσι, np. τὰ ἴχνη. ¶

E. 1, 5, 2. καὶ τὸν θρόνον κατακόψειν ἐφ' ᾧ ἐκάθητο. ¶ 2) *interficere, caedere.* Π. 7, 1, 16. κατεκόπησαν καὶ ἀπέθανον. A. 1, 2, 25. ἔφασαν ἁρπάζοντας κατακοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλίκων. 1, 5, 15. νομίζετε — ἐμέ τε κατακεκόψεσθαι (*caesum iri*), καὶ ὑμᾶς. 1, 8, 17. 2, 5, 7. κατεκόπησαν contra fidem datam. 3, 5, 1. Aθ. 3, 11. E. 4, 8, 30. 6, 2, 10. 6, 4, 31. ἀποσφάττεται καὶ κατακόπτεται. Intelligi poteſt: *interficitur dum conciditur.* beſtias, E 4, 1, 14. μεσοὺς δένδρων καὶ θηρίων — τὰ μὲν κατακεκαυμένα, τὰ δὲ κατακεκομμένα. ¶ 3) *verberibus concidere.* Iπρ. 4.5. ὡς μὴ κατακόπτωσι τοὺς ἵππους οἱ τελευταῖοι διώκοντες. Camerar. *obtundant.* ¶ 4) In var. lect. permutatur c. διακόπτειν. v. ibi nr. 2.

κατακοσμεῖν, *ornare.* Iερ. 11, 3. ὅπλοις — ἐκπαγλοτάτοις κατακεκοσμημένος.

κατακράτος vno verbo, damnare videtur Waſſius in praefat. ad Thucyd. ad p. 375. 88. v. κράτος.

κατακρημνίζειν, *in praecipitium agere, praecipitem dare.* Π. 1, 4, 7. πολλοὺς — αὐτοῖς τοῖς ἵπποις (intell. σὺν) κατακρημνισθῆναι. 8, 3, 16. τῶν βοῶν κατακεκρημνισμένα. Hutch. intelligit σώματα. Sed Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 3, 11. p. 282. dicit, neutrum eſſe pro maſculino. Saltem non opus eſt, vt cum Stephano reponatur κατακεκρημνισμένους, np. τινάς. v. Zeun. E. 2, 1, 21. ἄνδρας ἐξ αὐτῶν κατακρημνίσειαν. §. 22. ὃς τοὺς — Κορινθίους κατακρημνίσειε. 5, 4, 17.

κατακρίνειν, ¶ 1) *ſententiam ferre, decernere, contra aliquem.* Aπολ. 7. ἢν κατακριθῇ μοι, np. ὁ θάνατος. v. καταγιγνώσκειν et καταψηφίζεσθαι. Ergo male Leuncl. κατακριθῶ. ¶ 2) *condemnare.* E. 2, 3, 22. κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον. 7, 4, 33. c. inf. poenae, Iερ. 7, 10. ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων κατακεκριμένος — ἀποθνήσκειν. ¶ 3) E. 1, 7, 10. p. 56. τοῦτον κατακριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγνωσθῇ μὴ ταφῆναι Wels. cum Steph. et Leuncl. emendat κριθέντα. v. κρίνειν nr. 1. a.

κατακρύπτειν, *abscondere.* O. 17. 12. κατακρυφθῆναι τινὰ ὑπ' αὐτῶν, *ſata ab aquis obtegi hiemis tempore.* De ſepultura,

τες. A. 1, 10, 5.
2. p. 110. εἰ — μαι
σε κατακτείναιμεν, —
εὐεργέτην κατακτείν
4, 8, 18. παῖδα ἄκων
τακτανών. 6, 4, 19. τοι
κατέκτανον. all. κατέκ
Leuncl. recte praefe
τέκανον. Eadem h
verborum confusio r
ta est in v. κατακαίνει
7, 6, 26. ἐμὲ κατακτ
Αγ. 2, 22. Ιερ. 6, 14
12.

κατακυλίειν, deuolu
excutere. Hinc Π.
1. κατακεκυλισμένοι
τῶν ἵππων, delapsi.

κατακωλύειν, ¶ 1) a
re ingressu. A. 5, 2,
στὰς κατὰ τὰς πύλας
σους ἐδύνατο κατεκώλ
ἔξω. ¶ 2) detinere.
12, 1. μή σε κατακω
ἀπιέναι ἤδη βουλόμει
¶ 3) compescere. A.
6, 6. οἱ στρατηγοὶ κατε

deprehendere, offendere, inuenire. Π. 4, 2. 12. p. 216. οὔτε συντεταγμένοι, οὔτε μάχεσθαι παρεσκευασμένοι κατειλημμένοι ἔσονται. Margg. καὶ εἰλημμένοι. 5, 3, 14. p. 296. τὸν Ἀσσύριον οἴει ἐκεῖ ἤδη καταλήψεσθαι; 5, 4, 1. A. 1, 10, 11. 4, 2, 4. περιϊόντες — καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους. §. 10. τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης φυλακῆς. Male all. καταλειφθείσης. 4, 5, 6 8. 18. 5, 7, 2. 5, 8, 4. 7, 6, 18. οὔτε ἱππικὸν, οὔτε πελταστικὸν ἐγὼ κατέλαβον παρ' ὑμῖν. E. 1, 5, 12. 7, 1, 20. 22. Aπ. 3, 11, 2. O. 11, 14. Σ. 2, 19. Interdum pene redundat, vt ap. Latinos *reperiri*, Π. 3, 2, 7. καταλαμβανόμεθα τοσοῦτον ποιοῦντες. Paulo ante eſt ἀναπεφήναμεν. ¶ 4) *attingere, peruenire, erreichen.* A. 7, 8, 4. Πέργαμον καταλαμβάνουσι. Sic fere A. 1, 8, 14. τὰ ἅρματα ἐφέρετο — οἱ δὲ ἵσταντο. ἔστι καὶ ὅστις καὶ κατελήφθη, *correptus eſt.* ¶ 5) *curſu aſſequi, einholen.* hoſtes fugientes, Π. 4. 1, 9. τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων οὐ διωξώμεθα; πῶς γὰρ ἂν καὶ καταλάβοιμεν; A. 3, 4, 3. c. acc. Π. 1, 4, 21. οὓς μὲν κατελάμβανον, ἔπαιον. 4, 2, 3. δοκεῖτε ἂν ἡμᾶς ἔτι καταλαβεῖν αὐτοὺς — ὅτι καταλήψοιντο. §. 15. A. 2, 2, 5. 3, 3, 7. 10. 3, 4, 20. 7, 4, 4. ὅσους κατέλαβον (all. ἔλαβε), κατηκόντισε. E. 1, 6, 15. 2, 4, 4. in itinere amicum, A. 3, 1, 7. Xenophon καταλαμβάνει Πρόξενον. ¶ 6) *ferire.* lapide, A. 4, 7, 3. ὃς δ' ἂν καταληφθείη. ¶ 7) *percipere, audire.* Π. 6, 2, 11. p. 37. πρὸς ἐμὲ — ἵνα τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι χώρας καταλάβητε. All. per gloſſema, opinor, καταμάθητε. ¶ 8) κατέλαβε in var. lect. eſt pro κατέβαλε. v. καταβάλλειν nr. 9.

καταλάμπεσθαι, *ſolis radiis tangi, aduri.* Aπ. 4, 7, 7. ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλαμπόμενα τὰ χρώματα μελάντερα ἔχουσι.

καταλέγειν, ¶ 1) *deligere.* E. 2, 3, 12. οἱ πολῖται καταλέγουσι τρισχιλίους τοὺς μεθέξοντας τῶν πραγμάτων. c. inf. E. 3, 4, 15. τοὺς πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν πόλεων ἱπποτροφεῖν κατέλεξε. Plane eadem leguntur Aγ. 1, 23. ¶ 2) *deligere milites.* Cf. καταλέγεσθαι. Λ. 4, 3. Ἱππαγρέται — τούτων δὲ ἕκαστος ἄνδρας ἑκατὸν καταλέγει.

ἐν τοῖς φίλοις ἔθεσαν. siu. de militibus, Π. 8. καταλέγεσθαι (M. Leuncl. καταδεδέσθαι) τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς. censere, iactare, probrare. A. 2, 6, εὐεργεσίαν κατέλεγεν, τε τις αὐτοῦ ἀφίϛατο.

καταλέγεσθαι, ¶ 1) ligere. E. 2, 3, 13. χιλίους καταλέξασθαι. e coniectura Leuncl. sertum est καταλ. ¶ De militibus: conscr. re, deligere. Bisetus Aristoph. Lysistr. 39. ταλέγειν ὁπλίτας, τὸ γράφειν, τὸ καταγράφ Ξενοφῶν (E. 1, 1, 2. ὁπλίτας τε αὐτὸν καταλέ σθαι χιλίους ἐπεψηφίσαι καὶ αὖθις· (E. 1, 4, μετὰ δὲ ταῦτα κατελέξ τὴν ϛρατιάν.

καταλειοῦν, v. κατειλ

καταλείπειν. ¶ 1) reli

do emetiuntur, vt nihilo magis de ea quicquam possideant, quam de illa, quam nondum nauigando attigerunt. c) *hinterlassen.* post mortem. Π. 3, 1, 6. παισὶν ἐλευθερίαν καταλιπεῖν. §. 19. θησαυροῖς οἷς ὁ πατὴρ κατέλιπεν. 5, 4, 14. 7, 3. 5. 8, 7, 3. p. 542. τὴν πατρίδα — προτετιμημένην καταλείπω. p. 543. 544. 548. ἡ ψυχὴ καταλείπει τὸ σῶμα. E. 4, 1, 14. 7, 4, 34. 7, 5, 18. τῇ πατρίδι ἀρχὴν Πελοποννήσου καταλιπεῖν. Απ. 2, 2. 3. τοσούτων ἀγαθῶν — ὥστε πάντες τὸ καταλιπεῖν αὐτὰ πάντων μάλιστα φεύγουσιν. vbi est periphrasis mortis. 2, 8, 1. 3, 12, 4. 4, 8, 10. Απολ. 7. Sic de scriptoribus, Απ. 1, 6, 14. τοὺς θησαυροὺς τῶν σοφῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐκεῖνοι κατέλιπον ἐν βιβλίοις γράψαντες. Referri etiam huc potest Αγ. 6, 2. τρόπαιον ἐστήσατο, ἀθάνατα τῆς ἀρετῆς μνημεῖα καταλιπών. ¶ 2) *deserere, non adiuuare.* a) abeundo, A. 3, 1, 2. μόνοι καταλελειμμένοι ἦσαν, οὐδὲ ἱππέα οὐδένα σύμμαχον ἔχοντες. E. 7, 5, 18. εἰ καταλείψει ἐρήμους οἷς ἦλθε σύμμαχος. ¶ b) moriendo, A. 3, 3, 12. τοὺς τῷ Κλεάρχῳ iam interfecto καταλελειμμένους, i. e. ὑπὸ τοῦ Κλεάρχου. ¶ 3) *reseruare.* Αγ. 5, 1. ἐν ταῖς θοίναις — οὐδετέραν αὐτῷ κατέλιπε. ¶ 4) *non interficere.* A. 6, 3, 3. ὀκτὼ μόνους κατέλιπον. ¶ 5) *non adimere, permittere.* A. 4, 2, 8. καταλιπόντες ἄφοδον τοῖς πολεμίοις. 4, 6, 1. ¶ 6) *vincere currendo.* K. 5, 3. lepus ἐν μικρῷ πολὺ καταλιπὼν τὸ ἐπιφερόμενον. ¶ 7) *omittere, missum facere.* K. 3, 10. canes καταλείπουσαι τὸ αὑτῶν ἔργον — ἐπὶ τοῦτο φέρονται. 10, 15. ¶ 8) *tradere.* De proditore, qui deserit castellum, quod defendere debebat, Π. 5, 3, 10 φίλον τὸ χωρίον τοῖς συμμάχοις καταλιπεῖν. ¶ 9) *concedere s. vnum verum ponere.* in disputando, Απ. 3, 2, 4. τὰ μὲν ἄλλα περιῄρει, κατέλειπε δὲ τὸ εὐδαίμονας ποιεῖν. ¶ 10) In var. lect. permutatur cum καταλαμβάνειν. v. ibi nr. 3.

καταλείπεσθαι. ¶ 1) *sibi reseruare.* Απ. 1, 1, 8. τὰ μέγιστα τοὺς θεοὺς ἑαυτοῖς καταλείπεσθαι. ¶ 2) *reliquum esse, superesse.* E. 3, 5, 8 p. 182. τίς καταλείπεται αὐτοῖς εὐμενής. Ιερ. 5, 2. τίνας ἄλλοι

re in itinere, non i
ris comitem assumi.
5, 6, 5. εἰ μέλλοιμ
μὲν καταλείψεσθαι (h. ε
ταλειφθήσεσθαι), οἱ δὲ π
σεσθαι. 5, 8, 4. Si
1, 8, 18. ὀλίγοι ἀμφ'
τὸν κατελείφθησαν,
fugerunt, substiter
¶ 4) propositum
Π. 2, 3, 5. p. 119.
ἡ μάχη καταλείπεται,
προθυμίας — ἔργον ἐςι
καταλεύειν, lapidi
obruere. v. Etymol
et Hesych. a) in tum
tu, A. 1, 5, 14. αὐτοὶ
λίγου δεήσαντος καταλευ
ναι a militibus iratis. 5, 7
κατελεύσθησαν. §. 12. κα
λευσθέντες. §. 17. οἱ κα
λεύσαντες τοὺς πρέσβεις. 7
8. b) in proelio, E. 4, 3,
ἀποθνήσκουσι — κατα
σθέντες e loco superio
Sic poenae loco, E.
2, 8. Θρασύλος Ἀλκιβ

τὰ ὀνόματα. Απ. 3, 4, 1. ἐκ καταλόγου στρατευόμενος κατατέτριμμαι, *postquam miles factus sum.* Poll. 1, 177. et 8, 115. οἱ ἐκ καταλόγου. Ita autem inprimis vocabantur milites ex ciuibus et indigenis delecti. v. Schol. Thucyd. 7, 20. et Hudson. ad Thucyd. 6, 43. Nam nomina eorum recitabantur ex tabulis publicis, in quas ciuium nomina relata erant. Sic de iis, qui proprie milites non sunt: E. 2, 3, 20. 2, 4, 6. 19. οἱ ἐν καταλόγῳ et οἱ ἐν καταλόγῳ ὁπλῖται sunt illi τρισχίλιοι, a triginta viris allecti. Contra E. 2, 3, 14. 20. 2, 4, 1. οἱ ἔξω τοῦ καταλόγου sunt, qui non sunt in numero τῶν τρισχιλίων. E. 2, 3, 20. τουτονὶ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου.

καταλύειν, ¶ 1) *finire.* a) bellum, A. 5, 7, 16. οὔτε ἀνελέσθαι πόλεμον — οὔτε καταλῦσαι. E. 6, 3, 6. p. 388. πόλεμοι καταλύονται. b) vitam, Απολ. 7. ἐν καιρῷ καταλῦσαι τὸν βίον. §. 27. c) sacrificium, E. 4, 1, 10. d) exercitium, E. 6, 3, 6. p. 388. ἡττηθέντες τὴν ἄσκησιν καταλύσωσιν, *non amplius certamen ineant, athleticae operam dare desinant.* cf. ἄσκησις. ¶ 2) *pacem facere, reconciliari, redire in gratiam cum aliquo.* Scil. omittitur τὸν πόλεμον, vel simile quid. v. Abresch. dilucc. Thucyd. 5, 23. c. πρὸς, A. 1, 1, 10. δεῖται αὐτοῦ μὴ καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας. ¶ 3) *dimittere.* Π. 6, 1, 11. καταλῦσαι τὴν στρατιάν. Antea saepe est διαλύειν. cf. καταλεύειν. ¶ 4) *abrogare, tollere.* Π. 6, 1, 16. τὴν Τρωικὴν διφρείαν — πρόσθεν οὖσαν — κατέλυσε. Cf. §. 17. Απ. 4, 2, 14. καταλύοιεν οἱ νόμοι. Hic vel est pro passiuo, quod nemo credit, vel vera est altera lectio καταλύοιντο, vel καταλυθεῖεν. ¶ 5) *euertere, tollere, abrogare imperium.* Π. 1, 1, 1. δημοκρατίαι κατελύθησαν. A. 6, 2, 7. ἡ τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ κατελύθη, *summum Chirisophi imperium finem habuit.* Cf. 6, 3, 1. Αγ. 1, 4. §. 36. E. 5, 4, 1. τὴν τούτων ἀρχὴν — καταλῦσαι. 6, 4, 34. Sic fere E. 1, 7, 10. p. 57. τὸν δῆμον, i. e. *democratiam,* καταλύοντι. Rarior structura est Π. 8, 5, 12. p. 529. εἰ καταλύειν πειρᾶσθε τούτου τῆς ἀρχῆς, *huic imperium*

...σῆσαι. intelligi potest
τῆς τυραννίδος. Cf. nr. 5.
¶ 7) *tollere interdicendo, vetare, arcere.* Aϑ. 1, 13. τοὺς γυμναζομένους τὴν μουσικὴν καταλέλυκεν ὁ δῆμος. v. Zeun. qui defendit hanc veterem lectionem. Sed Welſ. et Mor. Leunclauium ſecuti, propter Λ. 2, 1. inſerunt οὐ ante καταλέλυκεν. ¶ 8) *corrumpere.* Aπ. 3, 14, 5. ὁ συμμιγνύων παντοδαπὰ — ἁμαρτάνει καὶ καταλύει τὴν τέχνην, np. leges artis negligendo. ¶ 9) *nocere, damno afficere.* Πο. 4, 6. ὅταν πολλοὶ χαλκοτύποι γένωνται, — καταλύονται οἱ χαλκοτύποι. Leuncl. *euerti fortunae horum ſolent.* Fr. Portus: *ceſſant ipſi fabri.* Iπ. 12, 5. ἡ ἀριστερὰ χείρ, ἤν τι πάϑῃ, καταλύει τὸν ἱππέα. Camerar. *inutilem reddit.* ¶ 10)

τῆς ἀρχῆς τοῦτο νομίζων, *destructionem*, *labefactationem*. E. 2, 3, 17. p. 91. ἄρξας — τῆς τοῦ δήμου καταλύσεως, *democratiae abrogator*. ¶ 4) *corruptio, interitus*. Απ. 1, 2, 20. τὴν τῶν πονηρῶν (ὁμιλίαν), κατάλυσιν (τῆς ἀρετῆς).

καταμαλακίζεσθαι, *remissum ignauumque fieri*. O. 11, 12. ὀρθῶς ἐπιμελουμένῳ καὶ μὴ καταμαλακιζομένῳ.

καταμανθάνειν, ¶ 1) *discere*. O. 11, 6. ὅ τι ἂν δύνωμαι ἀκούων καταμαθεῖν. 13, 7. οἱ πῶλοι καταμανθάνουσιν ὑπακούειν. §. 6. et 8. eſt μανθάνειν. Sic ſimpliciter O. 5, 12. ἡ γῆ — τοὺς δυναμένους καταμανθάνειν καὶ δικαιοσύνην διδάσκει. Vnde Π. 7, 2, 1. καταμεμαθηκὼς κατάβασιν, *qui ſciebat* ſ. *callebat*. ¶ 2) *intelligere*, *animaduertere*. O. 3, 6. σὺ θεώμενος καταμαθήσῃ, an tales ſint. 19, 15. καταμανθάνω, ἥ με ἐπηρώτησας. c. ὅτι, O. 11, 8. καταμεμαθηκέναι δοκῶ, ὅτι οἱ θεοὶ — οὐ θεμιτὸν ἐποίησαν. Sic praecedente acc. abſoluto, Απ. 4, 4, 15. Λυκοῦργον καταμεμαθήκας, ὅτι οὐδὲν ἂν — ἐποίησεν. c. ὡς, Π. 8, 2, 7. κατεμάθομεν, ὡς τοὺς βασιλέως ὀφθαλμοὺς — ἐκτήσατο. c. gen. Π. 8, 1, 14. καταμαθεῖν τοῦ Κύρου δοκοῦμεν, ὡς — *in Cyro*. Scil. Xenophon e ſtola colligit, Cyrum velle ciuibus ſuis eſſe praeſtantiorem. v. Steph. ad p. 1. Π. 8, 6, 9. κατεμάθομεν δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλο μηχάνημα. §. 8. eſt κατενοήσαμεν. c. acc. vel ſimpliciter, vel ſequente ὅτι aut ἤ, Π. 2, 1, 8. ἐκεῖνο δοκῶν καταμεμαθηκέναι, ὅτι οὗτοι κράτιστοι γίγνονται. Απ. 4, 3, 14. O. 12, 19. 15, 5. ταῦτα ἱκανῶς δοκῶ καταμεμαθηκέναι, ἣ εἶπας. Vbi etiam ſignificare poteſt *didiciſſe*, vt ſupra 19, 15. c. acc. particip. pro inf. Π. 1, 1, 1. ἐδοκοῦμεν καταμεμαθηκέναι — τοὺς μὲν ἔχοντας etc. E. 3, 5, 1. Ιερ. 1, 4. O. 2, 17. c. nominat. particip. pro inf. A. 5, 8, 6. κατέμαθον ἀναστὰς μόγις, *ſenſi me vix ſurgere poſſe*. E. 1, 6, 4. καταμαθὼν ὑπὸ τῶν φίλων καταστασιαζόμενος. Fr. Portus ſine cauſa vult ὡς καταστασιαζόμενος εἴη. ¶ 3) *cognoſcere*, *comperire*. Π. 6, 2, 2. οἱ μὲν κατάσκοποι οὐδὲν ἄλλο δύνανται εἰδότες ἀπαγγέλλειν, ἢ ὅσα πάντες ἴσασι, οἱ δὲ τοιοῦτοι — καὶ τὰ βουλεύματα καταμανθάνουσι. §. 3. Απ. 1, 4, 18. E. 3, 2, 3.

... μετεωριζομένου καπνοῦ, Απ. 1, 4, 2. c. acc. absoluto, Α. 2, 3, 7. ἣν Κλέαρχον καταμαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει. ¶ 5) *audire.* Λ. 11, 1. εἴ τις βούλεται καταμαθεῖν, ὅτι — ἐμηχανήσατο, ἔξεστι καὶ τοῦτο ἀκούειν. Ο. 10, 1. ¶ 6) *reputare, considerare.* Π. 7, 5, 26. p. 457. ἐκεῖνο δεῖ καταμαθεῖν ὅτι τοσούτῳ μᾶλλον τἀγαθὰ εὐφραίνει. Α. 3, 1, 30. Απ. 1, 4, 17. ¶ 7) *percunctari, explorare.* Ο. 12, 3. καταμαθὼν ἥν που ᾖ ἐπιτροπευτικὸς — καταμαθὼν ἥν που ἴδῃς τεκτονικόν. ¶ 8) In var. lect. eſt pro καταλαμβάνειν. v. ibi nr. 7.

καταμελεῖν, ¶ 1) *negligenter nec ſatis attente agere.* Α. 5, 8, 1. αἱρεθεὶς κατημέλει, *munus non ſatis diligenter adminiſtrabat.* Intelligi enim poteſt genitiuus τῆς

ἀπόγονοι. Ante eſt οἰκεῖν παρ᾽ αὐτῷ. A. 5, 6, 8. δεδιὼς μὴ καταμείνειέ που ἡ ςρατιὰ — βούλεται καταμεῖναι τὴν ςρατιὰν, καὶ πόλιν οἰκίσαι. §. 9. 7, 6, 31. ¶ 3) *remanere, permanere.* De conditione, Π. 2, 1, 6. p. 94. καταμενέτω ἐν τοῖς ὑπηρετικοῖς ὅπλοις. 2, 2, 15. p. 113. τῶν καταμενόντων in exercitu, qui non dimittuntur ob ignauiam. ¶ 4) *non ereptum eſſe.* Π. 8, 6, 3. — καὶ ἔτι νῦν εἰσι τοῖς ἀπογόνοις τῶν τότε λαβόντων αἱ χῶραι καταμένουσαι. Sic ¶ 5) *perdurare, non deſtrui.* Π. 3, 1, 17. τῆς εἰωθυίας ἀρχῆς καταμενούσης.

καταμερίζειν, *distibuere.* A. 7, 5, 2. τὰ ζεύγη τοῖς λοχαγοῖς κατεμέρισε. 2 codd. κατεμερίσθη.

καταμετρεῖν, *dimetiri.* O. 4, 21. τοῦ καταμετρήσαντος ταῦτα. In ſqq. eſt διαμετρεῖν.

καταμηνύειν, ¶ 1) *indicare.* A. 2, 2, 10. ὃς τὸν ἀφιέντα τὸν ὄνον — καταμηνύσῃ. Cod. Pariſ. μηνύσῃ. ¶ 2) *ſignificare.* c. dat. E. 3, 3, 2. Neptunus ὦ; μάλα σοι ψευδομένῳ κατεμήνυσεν. Fr. Portus coniiciebat ψευδομένην. Immo cum Valckenario diatrib. in Eurip. p 291. Moro et Schneidero legendum eſt σεῦ ψευδομένω, forma Dorica, quia καταμηνύειν non datiuum, ſed genitiuum requirat. Plutarch. habet καταμαρτυρῆσαι, et in Xenophonte ſtatim ſequitur: συνεμαρτύρησε ταῦτ᾽ αὐτῷ ὁ χρόνος.

καταμίγνυσθαι, *immiſcere ſe.* incolis, A. 7, 2, 2. οἱ δὲ ςρατιῶται — εἰς τὰς πόλεις κατεμίγνυντο. Cod. Eton. κατεμιγνύοντο.

καταμύειν, *conniuere oculis, claudere oculos.* Thomas Mag: βύειν ἐπ᾽ ὤτων, καταμύειν ἐπ᾽ ὀφθαλμῶν, — μύειν δὲ ἐπὶ πασῶν τῶν αἰσθήσεων. Π. 8, 3, 12. ὁ δὲ καταμύων ἵησι τῇ βώλῳ. Paulo ante eſt μύων. K. 5, 11. lepus ὅταν ἐγρηγορῇ, καταμύει τὰ βλέφαρα, ὅταν δὲ καθεύδῃ, τὰ βλέφαρα ἀναπέπταται. Cf. καμμύειν.

καταναλοῦν, *abſumere, conſumere.* Aπ. 1, 2, 22. τὰ χρήματα καταναλώσαντες.

καταναυμαχεῖν, *proelio nauali vincere.* E. 7, 1, 2. p. 439. τούτοις πολλὰ ἔτη πολεμοῦντες, καὶ πολλάκις καταναυμαχοῦντες. Intell. αὐτούς. Regit enim accuſatiuum. v. Iſocr. panegyr. 41. et Suid.

καταννέμειν, *diuidere.* Π. 7, 5, 7.

7, 5, 7. τὸ ϛράτευμα κατένειμε δώδεκα μέρη. Ante δώδεκα omiſſum eſt εἰς, quod Aem. Portus et Hutch. ſine cauſa idonea reponi volunt. v. διαιρεῖν, et Abreſch. dilucc. Thucyd. 6, 42.

Κατάνη, *Catana*, vrbs Siciliae. E. 2, 3, 4. Petri Carrerae monumenta hiſtorica vrbis Catanae extant in Theſ. antiquitatum Siciliae P. X.

κατανοεῖν, ¶ 1) *animaduertere*, *intelligere*. c. acc. A. 7, 7, 25. προθυμίαν πολλὴν περί σε κατανοήσαντα. Αγ. 8, 1. c. ὅτι, Π. 1, 5, 7. p. 52. κατενόησα ὅτι οἱ πρόγονοι — ἐγένοντο. c. acc. abſoluto, Π. 8, 2, 12. κατανοήσας τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι — παρασκευάζονται. 8, 6, 8. κατενοήσαμεν καὶ τοῦτο, ὅτι — καὶ νῦν ἔτι διαμένει. §. 9. eſt κατεμάθομεν. 8, 7, 3. p. 547. τὰς ψυχὰς οὔπω κατενοήσατε οἵους φόβους τοῖς μιαιφόνοις ἐμβάλλουσιν; c. acc. particip. Π. 5, 5, 7. κατενόησάς με ἢ πόνου ἀποϛάντα ἢ κινδύνου. Αγ. 2, 28. c. ὡς, Π. 6, 1, 27. κατενόησεν ὡς οἷόν τε εἴη. 7, 1, 4. ¶ 2) *attendere*, *attentum eſſe*. Π. 3, 3, 18. p. 187. εἰ μὴ τυγχάνετε καταινενοηκότες, ἀκούσατε. E. 2, 3, 17. p. 91. ὡς ταῦ-

τα ἀληθῆ, ἣν κατα
εὑρήσετε. §. 18. p. 9
3, 8. εἰ τοίνυν ἐθέλ
τανοεῖν, εὑρήσεις.
reputare, *conſid*
c. acc. Π. 1, 6, 19.
ἃ χρή σε κατανοοῦν
φυλάττεσθαι. A. 1, 2
7, 25. τοὺς τῶν ϛρατιω
γους κατανόησον. E. 2
p. 99. Ἱερ. 1, 22. Ἀπολ
ὅτι, Απ. 3, 5, 25.
νενόηκας ὅτι πρόκειτ
χώρας ὄρη. c. ὡς, Π
19. p. 83. κατανοῶν
θρωποι αἱροῦνται. c
Π. 1, 6, 17. κατανο
ρὶ τούτων ὁρᾷν μοι δοκ
εἰ, Π. 7, 5, 26. p
ὑμᾶς ἐμὲ ὁρῶντας κα
παρόντας εἰ ἐπιμελ
ὧν δεῖ διάξω. — ἐγώ
μᾶς κατανοῶν θεάσομ
4) *videre*, *viden*
telligere ſ. *cogn*
Heſych: κατανοοῦντι
βλέποντι. Π. 1, 6,
ἄλλους ἀνθρώπους ἰδ
τανοήσω, οἷοι ὄντες
γνονται. 2, 2, 1
τανοήσας τινὰ σύνδειπ
γόμενον. 2, 4, 2.
νόησε τὴν ἀγυιὰν —
τέραν οὖσαν. 3, 2,

κατάντης, *decliuis*.
4, 10. p. 110. ἐς τὸ
τες καὶ δόρατα ἀφιέντ
καὶ πέτρους. 3, 5, 13
κυλίνδουν πέτρους ἐς
ταντες. Ἱπ. 8, 6. ἐ
ταντες τρέχειν. §. 8
3, 7. it. omiſſo εἰς v
τ

τὰ, Ιπ. 8, 6. τὰ κατάντη ἁμιλλώμενοι. Leuncl. et Steph. inſerunt εἰς. Ιπρ. 8, 3. τὰ κατάντη ταχὺ ἐλαύνεσθαι. Leuncl. legit κατὰ τὰ ἀνάντη. Wels: ἐς τὰ ἀνάντη. Cf. ἀνάντης. K. 5, 17. θέουσι μάλιςα τὰ ἀνάντη — τὰ δὲ κατάντη ἥκιςα. c. ἐν, E. 4, 8. 37. οἱ μὲν ἤδη ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν, τὸ δὲ ἄλλο ςράτευμα ἐν τῷ κατάντει ἦν, *marſchirte bergab.* c. ἀπὸ, E. 3, 5, 13. ἐτρέφθησαν οἱ Θηβαῖοι ἀπὸ τοῦ κατάντους. Leuncl. *ab aduerſo monte in fugam.* Imo eſt *de monte.* O. 11, 17. κατάντους — ἀπεχόμενος.

καταντικρὺ, *e regione.* E. 4, 8, 5. εἰς Σηςὸν, καταντικρὺ ὄντα Ἀβύδου. v. ἀντικρὺ et ἀπαντικρύ.

καταντιπέραν et καταντιπέρας, v. ἀντιπ.

καταννύειν et

κατανύτειν, ¶ 1) *conficere.* Π. 8, 6, 9. πόσην ὁδὸν κατανύτοι ἵππος τῆς ἡμέρας ἐλαυνόμενος. Αγ. 2, 1. E. 5, 4, 49. ¶ 2) Omiſſo ὁδὸν verti poteſt *peruenire.* E. 5, 4, 20. πρὸ ἡμέρας κατανύσειν εἰς τὸν Πειραιᾶ. 7, 1, 5.

καταπατεῖν, *conculcare, proterere.* Αγ. 1, 15. et E. 3, 4, 12. νομίζων ἱκανὸς εἶναι καταπατῆσαι τῷ ἵππῳ τοὺς Ἕλληνας. E. 4, 4, 11. καταπατούμενοι ὑπ' ἀλλήλων, ἀπεπνίγοντο. O. 8, 5. K. 3, 5.

καταπαύειν, ¶ 1) *a laboribus quietem concedere.* K. 7, 2. canes καταπαυομένας. Accipi poteſt in medio: *dum fruuntur quiete a laboribus.* Gail vertit: *bien reposées.* ¶ 2) *abrogare, priuare imperio.* Λ. 8, 3. Ἔφοροι — κύριοι καὶ ἄρχοντας καταπαῦσαι. Marg. Steph. κατασπάσαι. E. 2, 4, 15. c. gen. Π. 8, 5, 12. p. 529. ἤν τις ἀρχῆς Κῦρον ἐπιχειρῇ καταπαύειν. Ex his patet, non recte Thomam Mag. in v. διέπαυσε hoc verbum putaſſe ἀδόκιμον. ¶ 3) In var. lect. eſt pro παύειν. v. παύειν nr. 6.

καταπέμπειν, ¶ 1) *mittere.* a) ſatrapas ad maritima et in prouincias, A. 1, 9, 5. ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Λυδίας. E. 1, 4, 1. 3, 1, 2. 4, 8, 17. βασιλεὺς — Στρούθαν καταπέμπει ἐπιμελησόμενον τῶν κατὰ θάλατταν. Sic Αγ. 1, 35. et E. 3, 4, 25. rex Τιθραύςην καταπέμψας, ἀποτέμνει αὐτοῦ (Tiſſaphernis) τὴν κεφαλήν. Quod dictum eſt pro κελεύει ἀποτέμνειν. cf. πέμπειν. b) formulam pacis

ex

ex Asia maiori in minorem, et inde in Graeciam, E. 5, 1, 27. ἣν βασιλεὺς εἰρήνην κατέπεμπε. In nonnullis est κατεπέμπει, quasi a καταπεμπέω, vt dicit Aem. Portus. §. 32. 33. 6, 5, 1. §. 2. ταῖς σπονδαῖς, ἃς βασιλεὺς κατέπεμψε. ¶ 2) appellere. A. 6, 6, 2. οἱ παραπλέοντες ἄσμενοι κατέπεμπον. All. κατεῖχον, vitiose. Sed κατῆγον, np. τὰς ναῦς, recepit Hutch. et Zeun. e MSS. et marg. Steph.

καταπεταννύναι, *insternere, vestire.* Π. 8, 3, 6. Φοινικίσι καταπεπταμένοι οἱ ἵπποι. §. 8. ἵπποι ῥαβδωτοῖς ἱματίοις καταπεπταμένοι. Abresch. in Obs. miscell. nov. T. I. p. 68. aduocat Hesychii glossam: καταπεμπαμένα· καθειμένα, dicens: quid si Hesych. scriptum dederit καταπεπταμένα, vt h. l. Xenophon? Steph. nominat participium poeticum.

καταπετροῦν, *lapidibus obruere.* A. 1, 3, 2. μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι.

καταπηδᾶν, *desilire*: a) ex equo, Iπ. 8, 5. τὸ ἀναπηδᾶν καὶ τὸ καταπηδᾶν. c. ἀπό, Π. 7, 1, 18. καταπηδήσας τις ἀπὸ τοῦ ἵππου. A. 1, 8, 20. 3, 4, 29. b) de curru, c. ἐκ, A. 1, 8, 2. καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἅρματος.

καταπίπτειν, ¶ 1) *decidere.* ex equo, A. 3, 2, 11. καταπεσεῖν. Aπ. 3, 3, 5. εἴ τις καταπέσοι. Iπ. 8, 11. O. 1, 8. ἵππου — καταπίπτων ἀπ' αὐτοῦ. ¶ 2) *procidere.* Π. 4, 5, 17. ἐπὶ τῆς γῆς καταπίπτοντες. ¶ 3) Metaphorice: *incidere, redigi.* Aθ. 1, 9. ὁ δῆμος εἰς δουλείαν καταπέσοι.

καταπλεῖν, ¶ 1) *nauigare terram versus, nauigio peruenire.* E. 5, 1, 20. πλοῖα — καταπλέοντα ἀπὸ νήσων in Piraeeum. §. 25. τὰς ἐκ Πόντου ναῦς Ἀθήναζε ἐκώλυε καταπλεῖν. c. εἰς, E. 1, 4, 5. Ἀλκιβιάδης κατέπλευσεν ἐς Πάρον. 1, 6, 24. 28. 1, 7, 10. p. 58. κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ ἐς τὴν γῆν κατέπλευσαν. 2, 2, 14. 4, 8, 7. 5, 1, 7. c. dat. E. 7, 1, 9. καταπλεῖ Λακεδαιμονίοις ἡ παρὰ Διονυσίου βοήθεια. ¶ 2) *appellere.* E. 3, 4, 1. ἐν Φοινίκῃ ὢν — ἰδὼν τριήρεις καταπλεούσας ἄλλοθεν. ¶ 3) *renauigare, in patriam nauigare.* E. 1, 4, 6. καταπλέοντος δ' αὐτοῦ. 1, 6, 27. ἐπειδὴ ἐκεῖνοι κατέπλεον. Paulo ante

ante eſt αὖθις πλεῖν εἰς τὸ ἑαυτῶν ϛρατόπεδον. 1, 7, 1. 2, 3, 7. οἴκαδε κατέπλευσε. c. εἰς, E. 1, 4, 4. Θρασύλος ἐς Ἀθήνας κατέπλευσε. §. 5. Alcibiades reuocatus κατέπλευσεν ἐς τὸν Πειραιᾶ.

κατάπλεος, *plenus, repletus.* Π. 1, 3, 5. ἀποκαθαίρῃς τὴν χεῖρα — ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ᾽ αὐτῶν ἐγένετο. Steph. mutato accentu legit καταπλέα, vt ſit nominatiuus femin. et referatur ad τὴν χεῖρα, vertendus polluta. Et hanc ſcripturam, etiam in cod. Altorf. repertam (v. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 33), recte probare videntur Hutch. et Zeun. quanquam ille quidem κατάπλεα putat retineri poſſe, et vt ſubſtantiuum explicari: *ſatietas* ſ. *quae prae copia ſatietatem afferant.* Cf. Steph. et Zeun. c. gen. Π. 8, 3, 13. γῆς κατάπλεον τὸ γένειον. Zeun. edidit forma Attica κατάπλεων.

καταπλήττειν, ¶ 1) *percellere.* Π. 3, 1, 14. πάντων τῶν δεινῶν ὁ φόβος μάλιϛα καταπλήττει τὰς ψυχάς. ¶ 2) *terrere, terrorem afferre.* Π. 1, 1, 5. Cyrus dicitur τῷ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ φόβῳ καταπλῆξαι πάντας. Λ. 8, 3. ὅσῳ μείζω δύναμιν ἔχει ἡ ἀρχὴ, τοσούτῳ μᾶλλον ἂν αὐτὴν καὶ καταπλήξειν τοὺς πολίτας τοῦ ὑπακούειν, *vt dicto audientes eſſent.* Ιερ. 6, 5.

κατάπλους, *reditus, nauigatio.* Phauorin: κατάπλους· ἡ εἰς τὸν λιμένα ἔλευσις. E. 1, 4, 5. τοῦ οἴκαδε κατάπλου. §. 9. μετὰ τὸν κατάπλουν τρίτῳ μηνί.

καταπλουτίζειν, *locupletare.* Π. 8, 5, 12. p. 528. pro καὶ πεπλούτικε margg. habent καταπεπλούτικε. O. 4, 7. τούτους — δώροις μεγάλοις καταπλουτίζει.

καταπλύνειν, *abluere.* Ιπ. 5, 6. ὕδατι καταπλύνειν τὴν κεφαλὴν equi. Ita enim dici debet, auctore Polluce 1, 183. non καθαίρειν, quod de aliis equi partibus dicitur. Idem Pollux 1, 200. τὴν δὲ κεφαλὴν καταπλύνειν δεῖ μᾶλλον, ἢ καθαίρειν. cf. Euſtath. ad Il. ψ, p. 1300, 37. Sed tamen Xenophon l. l. de capite vtitur etiam verbo καθαίροιτο.

***κατάπλυσις**, *lotio, ablutio.* Ιπ. 5, 9. τὴν τῶν σκελῶν κατάπλυσιν.

καταπόδας, v. πούς.

καταπολεμεῖν, ¶ 1) *debellare.* Heſych: καταπολεμῶ· νικῶ. A. 7, 1, 17.

κατεπο-

κατεπολεμήθημεν Athenienſes a Lacedaemoniis. E. 5, 1, 26. 6, 5, 35. κατεπολέμησαν αὐτούς. 7, 1, 2. p. 439. ¶ 2) *bellum inferre, bello petere.* E. 3, 5, 8. p. 183. μεθ' ὑμῶν κατεπολέμησεν αὐτούς.

καταπολὺ, *valde.* Π. 7, 1, 15. ἐξαιματῶν καταπολὺ τῷ κέντρῳ. Margg. ἰσχυρῶς.

καταπορσύνειν, *exhibere, afferre, inferre.* Π. 1, 6, 14. ϛρατιὰν — ἢ τοῖς πολεμίοις καταπορσύνουσαν κακὰ, ἢ ἑαυτῇ ἀγαθά. All. κακὰ πορσύνουσαν, ἢ etc. quod Zeun recepit. Suid: πορσύνω· ἑτοιμάζω. v. infra πορσύνειν.

καταπράττειν, ¶ 1) *perficere, facere.* A. 7, 7, 26. ἐπεὶ κατέπραξας ἃ ἐβούλου. E. 4, 4, 6. Aπ. 2, 1, 8. 3, 5, 28. O. 13, 11. ὅταν ὁρῶσι ſerui τὰ ἔργα δι' αὐτῶν καταπρασσόμενα. ¶ 2) *rem gerere bello.* A. 1, 2, 2. εἰ καλῶς καταπράξειεν ἐφ' ἃ ἐϛρατεύετο. E. 6, 4, 22. Sic paſſiu. Π. 7, 5, 13. οὓς κοινωνοὺς ἐνόμιζε τῶν καταπεπραγμένων, *rerum geſtarum.* §. 17. p. 444. πάντα ὅσα εὐχόμεθα καταπεπραχέναι. ¶ 3) *parare, conficere.* a) aliis, A. 7, 7, 10. οἱ ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες. E. 4, 8, 26. v. ἀγαθὸν nr. 3. g. b) ſibi, Π. 7, 5, 26. p. 455. μέγα ἐϛὶ — ἔργον καὶ ἀρχὴν (Margg. τὸ ἔχειν) καταπρᾶξαι. p. 457. 8, 1, 1. p. 462. 463. A. 7, 7, 16. τοῦτο καταπρᾶξαι — εὔξαι ἂν τὰ νῦν πεπραγμένα σοι καταπραχθῆναι. Πο. 5, 5. τὴν ἡγεμονίαν διὰ πολέμου — ἡγοῦνται ἂν καταπραχθῆναι, *ſe conſecuturos eſſe.* cf. Kuſter. V. M. 1, 47. it. labore, Π. 2, 3, 3. ἃ ἂν ἄλλοι καταπράξωσι, τούτων ἰσομοιρεῖν. ¶ 4) *impetrare, efficere, auswirken.* E. 7, 4, 11. οὐκ ἠδύναντο καταπρᾶξαι, ὥστε τοὺς — φυγάδας μένειν.

καταπραΰνειν, *mitigare, placare.* Aπ. 2, 3, 16. ἐγχείρει τὸν ἄνδρα (fratrem tibi iratum) καταπραΰνειν. Ιπp. 1, 8. v. βουλὴ nr. 5.

καταρᾶσθαι, *exſecrari, diris deuouere.* Regit accuſatiuum et datiuum. v. Suid. A. 5, 6, 3. p. 290. πολλοὶ ἔσεσθε οἱ ἐπαινοῦντές με — πολλοὶ ἔσεσθε οἱ καταρώμενοι. c. dat. A. 7, 7, 28. ὁ Σεύθης κατηράσατο τῷ αἰτίῳ τοῦ μὴ ἀποδεδόσθαι. 2 codd. κατηγορήσατο.

καταῤῥαθυμεῖν, *ignauum eſſe, ignauiter imperium adminiſtrare.* E. 6, 2, 27. imperator μήτε καταῤ-

καταῤῥαθυμῶν, μήτε καταμελῶν. Απ. 3, 5, 13. καταῤῥαθυμήσαντες ὑςερίζουσι τῶν ἀντιπάλων, *desides facti.* Pro eo ibid. est ἀμελῆσαι ἑαυτῶν.

καταῤῥεῖν, ¶ 1) *defluere.* Ε. 7, 4, 29. fluuius καταῤῥέων εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβάλλει. ¶ 2) *decidere, delabi.* Π. 1, 5, 7. p. 53. τὸν καρπὸν ἀσυγκόμιςον εἰς τὴν γῆν καταῤῥεῖν.

καταῤῥηγνύναι, ¶ 1) *disrumpere.* Π. 6, 2, 11. p. 371. ἱμᾶσιν — ὧν κατατριβομένων καὶ καταῤῥηγνυμένων — ¶ 2) De pedibus canum: Κ. 4, 6. ἐὰν τῇ αὐτῇ ὥρᾳ (aestate) μὴ καταῤῥηγνύωνται αὐτῶν οἱ πόδες. Leuncl. bene: *non findantur, nicht aufspringen.*

καταῤῥήγνυσθαι, *sibi lacerare.* v. Obs. Misc. Vol. V. p. 64. Π. 3, 1, 8. in luctu τοὺς πέπλους κατεῤῥήξατο. Pollux 7, 50. laudans hunc locum, legit κατεσχίσατο. cf. πέπλος.

καταῤῥοφεῖν, *sorbere, sorbillare.* gustando, Π. 1, 3, 8. pocillatores ἐγχεάμενοι καταῤῥοφοῦσι. Intell. τοῦ οἴνου. Paulo post est ἀποῤῥοφεῖν. cf. Gramm. qui laudat etiam Aristot. problemm. 4, 36.

***καταῤῥωννύειν**, *corroborare.* Ιπ. 4, 4. τοὺς πόδας καταῤῥωννύοι. Ita Leuncl. emendauit. Ante legebatur κατευρύνοι, *ampliet.* Et sic legit Codex B Gailii. Pollux 1, 201. habet κρατύνει, quod Iungermannus reponi vult ap. Xenoph. l. l. vbi Zeun. coniicit κατευθύνοι. Sed Gesnero quoque in lexico rustico, in v. Solea, verior videtur lectio κρατύνοι.

καταρχὰς, *initio.* Απ. 4, 2, 8.

κατάρχειν, *incipere, priorem facere aliquid, vt alii idem faciant.* Π. 8, 6, 8. Κύρου κατάρξαντος νῦν ἔτι διαμένει, vt visitentur quotannis prouinciae. c. gen. Π. 8, 2, 6. πλεῖςα δωρεῖσθαι. κατῆρξε μὲν τούτου Κῦρος, διαμένει δὲ — ἡ πολυδωρία, *instituit.* Λ. 8, 2. ἣν αὐτοὶ principes κατάρχωσι τοῦ πείθεσθαι, ἕψεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους. Απ. 2, 3, 11. κατάρχοιμι ἂν τοῦ αὐτὸς — καλεῖν ἐκεῖνον. In sqq. est πρότερον ποιεῖν. Σ. 8, 1. καινοῦ λόγου κατῆρχεν, *nouum orationis argumentum incipiebat* s. *proponebat.* c. particip. Π. 1, 4, 4. κατῆρχεν ἀναπηδῶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, *primus insiliebat.* 4, 5, 19.

καταςβεννύειν et 'καταςβεννύ-

... sedare, com-pescere. Π. 5, 2, 15. p. 286. τὸν φόβον — λόγοις κατασβέσαι. 5, 3, 20. κατασβεννύναι τὴν ταραχήν. E. 5, 3, 8. ὅπως τὸ φρόνημα τῶν νενικηκότων κατασβεσθείη. Σ. 6, 10. ἡ παροινία οὕτω κατεσβέσθη.

κατασείειν, nutu vel manu signum dare. Π. 5, 4, 2. αὐτοί τε ἐδίωκον καὶ τῷ Γαδάτᾳ κατέσειον.

κατασημαίνεσθαι, obsignare. Π. 8, 2, 9. γράψαντας καὶ κατασημηναμένους δοῦναι τὴν ἐπιστολήν. E. 3, 1, 24. κατέκλεισεν αὐτὰ, καὶ κατεσημήνατο.

κατασήπειν, sinere corrumpi f. putrescere. Π. 8, 2, 11. auari τὰ μὲν κατορύττουσι, τὰ δὲ κατασήπουσι. v. T. Faber ad Lucian. Tim. 2.

κατασήπεσθαι, putrescere, putredine corrumpi. Π. 8 ...

praecedit. ¶ 2) *apparare.* E. 5, 3, 17. ξυσσίτια κατασκευάζειν. Απ. 4, 3, 3. ἐπιμελῶς οἱ θεοὶ, ὧν οἱ ἄνθρωποι δέονται, κατεσκευάκασι. ¶ 3) *aedificare, struere.* Πο. 3, 13. εἰ — οἰκήσεις τε καὶ πωλητήρια κατασκευασθείη. E. 6, 2, 4. Ιπ. 4, 1. οὕτω κατεσκευάσθαι τὸν ἱππῶνα. De nauibus, E. 3, 4, 1. ἰδὼν τριήρεις — ἔτι κατασκευαζομένας. cf. σκηνή. ¶ 4) *fabricare, conficere,* vel *fabricari iubere.* a) currus, Π. 6, 1, 16. κατεσκευάζετο (passiu.) καὶ ἅρματα. §. 17. κατεσκεύασεν ἅρματα — ὡς δὲ Κῦρος ταῦτα κατεσκεύασεν. 6, 2, 4. b) arma, Π. 7, 1, 22. ἡ ὅπλισις, ἣν Κῦρος τοῖς ἱππεῦσι κατεσκεύασεν. Αγ. 1, 26. E. 3, 4, 17. 4, 2, 4. ὅπλα εἰς τὴν στρατιὰν κατεσκευάσθη. ¶ 5) *facere, reddere.* Π. 2, 4, 12. βούλομαι κατασκευάσαι αὐτὰ ὡς ἐχυρώτατα. Αγ. 8, 8. τὴν αὑτοῦ ψυχὴν ἀνάλωτον κατασκευάσαι. ¶ 6) *efficere, eo rem perducere.* E. 5, 2, 1. τούτους κολάσαι, καὶ κατασκευάσαι, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀπιστεῖν. ¶ 7) *exornare, instruere, adornare.* a) supellectili, Π. 5, 5, 1. σκηνὴν Κυαξάρει κατασκευάσαι — τῇ κατασκευῇ. Cf. §. 12. A. 4, 1, 6. χαλκώμασι κατεσκευασμέναι αἱ οἰκίαι. Ιερ. 2, 2. Απ. 3, 11, 4. b) Ιερ. 11, 2. πόλιν τείχεσι καὶ ναοῖς — κατεσκευασμένην. c) vestitu, omninoque habitu. O. 10, 13. οὕτως ἡ γυνή μου κατεσκευασμένη, *bono et decoro vestitu ornata, non fucata.* d) armis, Π. 3, 3, 3. τὸν σὸν υἱὸν ὡς κάλλιστα ἀπ' αὐτῶν κατασκευάσασα. Λ. 11, 4. οὕτω κατεσκευασμένων. O. 4, 7. δοκίμοις ἵπποις καὶ ὅπλοις κατεσκευασμένους. Ιππ. 4, 8. οὕτως κατεσκευάσθαι. c. εἰς, A. 3, 3, 12. τοὺς ἵππους εἰς ἱππέας κατασκευάσωμεν, *in vsum equitum, equitibus.* e) variis rebus, Π. 4, 5, 17. ὑμῶν καλῶς κατεσκευασμένων, np. e praeda. 7, 2, 8. οὕτω δοκεῖς ἐμὲ κατασκευάζειν, *eam mihi vitae conditionem concedere.* Passiu. c. acc. Ιπ. 7, 4. κατεσκευασμένος πάντα, εἴ τι δέοι — ἀγωνίζεσθαι. ¶ 8) *constituere, instituere.* a) *anlegen,* E. 1, 1, 14. δεκατευτήριον κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ. b) *errichten.* Αγ. 1, 24. κατεσκεύασε τὸ ἱππικὸν αὐτῷ. Cf κατασκευαστέον. E. 2, 3, 18. p. 95. ἐν Θετταλίᾳ — δημοκρατίαν κατεσκεύαζε. All. κατασκευάζων vel κατασκευαζόντων, vn-

υης της πολεως. §. 50. (
E. 2, 4, 6. οὐδὲν ἧττον ὑ
κατασκευάζομεν τὴν πολι
αν, ἢ ἡμῖν αὐτοῖς. 4, 8, 34
3, 27. ἀσφαλῶς ἡ ἀρχὴ (
τοῖς ἐδόκει κατεσκευάσθ
7, 1, 31. Λακεδαιμονίοις κ
τεσκευακὼς τὴν Ἀχαΐαν,
ta constituit, vt Lac
daemoniis faueret. ¶
colere. terram, rus,
1, 9, 11. οἰκονόμου — χ
κατασκευάζοντα ἧς ἄρχ
χώρας. Poteſt h. l. inte
ligi *curare vt ager cola*
tur. Hutch. intelligi pu
tat apparatum σκευῶν a
agriculturam pertinenti
um, et bonam regionis
deſcriptionem. O. 4, 14
ὡς κάλλιστα κατεσκευασμέ-
νοι οἱ παράδεισοι. §. 15. §.
16. κατασκευάζειν — χώ-
ραν, καὶ ἀρήγειν τοῖς κα-
τεσκευασμένοις. §. 17. χώ-
ρας ἐνεργοὺς ποιεῖν καὶ κα-
τασκευάζειν. ¶ 10) *doce-*
re. adſuefacere. ¶

Zeun. h. l. vertit *ſumtus praebere*. Et ſane Thom. Mag. dicit: κατασκευάζει ὁ ναυπηγὸς τὴν ναῦν, κατασκευάζεται, ὁ ἐπὶ τῇ κατασκευῇ ταύτης τὰ ἀναλώματα διδούς. ¶ 4) *inſtrui iubere*. Π. 6, 1, 2?. τοὺς ἵππους χαλκοῖς — προβλήμασι κατεσκευάσατο. ¶ 5) *inſtituere*. Πο. 4, 28. νεωςὶ πάλιν κατασκευάζονται (τὰ μέταλλα), h. e. *reſtituunt, inſtaurant*. E. 2, 2, 3. κατεσκευάσατο τὰς ἄλλας πόλεις, *formam decemuiralem in ciuitatibus conſtituit*. 2, 3, 13. βιαίαν τὴν ἀρχὴν κατασκευαζομένους. 6, 4, 34. ¶ 6) *efficere, reddere*. Πο. 4, 40. κατασκευάσθαι, ὡς ἂν πλεῖςοι πρόσοδοι γίγνοιντο. Marg. Leuncl. melius: κατασκευάσασθε. E. 3, 1, 10. λαμπρότατον τὸ ξενικὸν κατεσκευάσατο. ¶ 7) *ſe gerere*. Π. 7, 5, 14. ἐπιθυμῶν ὁ Κῦρος κατασκευάσασθαι ὡς βασιλεῖ ἡγεῖτο πρέπειν. ¶ 8) *ſe adſuefacere*. Aπ. 1, 3, 15. περὶ βρώσεως — οὕτω κατεσκευασμένος ἦν. ¶ 9) *ſarcinas deponi iubere, abpacken*. Π. 8, 5, 1. εὐτάκτως κατεσκευάζετο. ¶ 10) Πο. 4, 11. ὅτι πλείςους ἀνθρώπους ἐπὶ τὰ ἀργυρεῖα ἄγωμεν, θαρσοῦντες δὲ κατασκευαζώμεθα ἐν αὐτοῖς. Leuncl. *illic ſubſtruamus*. Zeun. *ſumtus praebere*. Cf. nr. 3. Immo eſt *locare* vel *ordinare operas, Arbeiter anſtellen*. Nam αὐτοῖς pertinet ad τὰ ἀργυρεῖα. ¶ 11) In var. lect. permutatur c. παρασκευάζεσθαι. v. ibi nr. 3.

κατασκευασείειν, v. κατασκευάζειν nr. 8. b.

κατασκευαστέον, *conducendum, conſcribendum*. Aγ. 1, 23. ἔγνω ἱππικὸν κατασκευαςέον εἶναι. Pro eo E. 3, 4, 15. eſt: ἔγνω τοῦτο κατασκευαςέον εἶναι, ὡς μὴ etc. Hic vel intelligi poteſt τὸ ἱππικὸν, vel τοῦτο referri ad ὡς μὴ, ita vt κατασκευαςέον εἶναι verti poſſit *agendum* ſ. *inſtituendum eſſe*.

κατασκευὴ, ¶ 1) *apparatus*. in naui, O. 8, 1?. κατιδὼν ταύτην τὴν ἀκρίβειαν τῆς κατασκευῆς. ¶ 2) *cultus aedium, ſupellex*. Π. 3, 1, 1. κόσμον καὶ κατασκευὴν τὴν πλείςου ἀξίαν συναπέπεμπε. 5, 5, 1. τὴν σκηνὴν — κατασκευάσαι τῇ κατασκευῇ. Cod. Guelf. et Zonaras παρασκευῇ, quod recepit Zeun. 7, 5, 26. p. 454. ἔχομεν οἰκίας καὶ ἐν ταυταις κατασκευάς. 8, 3, 15. Aγ. 8, 7. τὴν ἔνδον κατασκευήν. Πο. 4, 8. οἰκίας, καὶ κατασκευὰς μεγαλοπρεπεῖς. O. 8, 18.

7, 2. dicuntur σκεύη. ¶ 4) *conuiuium, apparatus conuiuii.* Σ. 1, 4. οἶμαι, πολὺ ἂν τὴν κατασκευήν μοι λαμπροτέραν φανῆναι, εἰ — ὑμῖν ἀνδρῶν κεκοσμημένος εἴη. ¶ 5) *institutum, ordo.* Ἀγ. 9, 5. τῇ τῶν θεῶν κατασκευῇ ἀλύπως χρῆσθαι, h. e. aequo animo ferre frigus etc. Sic de ratione metalla colendi, Πο. 4, 41. ματαία ἡ κατασκευή. ¶ 6) *vitae conditio, Stand und Einrichtung.* O. 2, 8. ἀρκοῦντα ἔχοντες τῇ ἑαυτῶν κατασκευῇ, *pro suo statu.* ¶ 7) *ratio impedimenta et sarcinas deponendi, das Abpacken.* Π. 8, 5, 3. οὕτως ἔχει καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς.

κατασκηνοῦν, ¶ 1) *in tentoria se recipere, tentoria nancisci.* Π. 6, 2, 2. μένοντας ἔνθα κατεσκη-

κας αὐτῶν. 6, 1, 18. βουλόμενος δέ τινα κατάσκοπον πέμψαι ἐπὶ Λυδίας, καὶ μαθεῖν ὅ τι πράσσοι ὁ Ἀσσύριος. 6, 2, 2. 5. 6, 3, 7. Λ. 2, 8. qui vult furari, debet vigilare et κατασκόπους ἑτοιμάζειν. Ἱππ. 4, 7. 8. 16.

κατασπᾶν, *detrahere*. A. 1, 9, 4. ἄρκτον — οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου. Απ. 3, 10, 7. τὰ ὑπὸ τῶν σχημάτων κατασπώμενα καὶ ἀνασπώμενα ἐν τοῖς σώμασι. cf. καταπαύειν, quocum confunditur.

καταστάζειν, *manare, destillare*. Gregor. de dialectis p. 67. Atticos dicere ait σταλάττειν pro σταλάζειν. Koenius ibi dicit, communem verbi formam esse σταλάζειν vel στάζειν. Π. 6, 1, 2. δάκρυα καταστάζοντα τὰ μὲν κατὰ τῶν πέπλων, τὰ δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας.

καταστασιάζεσθαι, *ab aduersa factione premi*. E. 1, 6, 4. Καλλικρατίδας καταμαθὼν ὑπὸ Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος, *Lysandri amicos sibi aduersari*.

κατάστασις, ¶ 1) *constitutio, institutum*, *Einrichtung*. Π. 8, 1, 5. οὕτω καταστησάμενος τὰ αὐτοῦ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἐδίδαξε ταύτῃ τῇ καταστάσει χρῆσθαι. ¶ 2) *forma ciuitatis*. E. 2, 3. 17. p. 90. εἴ τις λυμαίνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει. Paulo ante est: τήνδε τὴν πολιτείαν καθίσταμεν. ¶ 3) *ratio, conditio, status*. A. 5, 7, 16. θεάσασθε οἵα κατάστασις ἡμῖν ἔσται τῆς στρατιᾶς.

καταστατέον, *eligere oportet*. Π. 8, 1, 3. ταξιάρχους ἐκ τούτων — καταστατέον εἶναι.

καταστρατοπεδεύειν, *milites iubere castra metari*. Π. 7, 2, 3. καταστρατοπεδεύσας τοὺς ἑαυτοῦ, ὅπου ἐδόκει τὸ ἐπιτηδειότατον εἶναι τῆς πόλεως. E. 6, 2, 5. τὸ ναυτικὸν εἰς τἀπὶ θάτερα κατεστρατοπέδευσε. Leuncl. *in statione collocat*.

καταστρατοπεδεύεσθαι, ¶ 1) *castra ponere*. A. 4, 5, 1. ὑπερβαλόντες τὸ ἄκρον — κατεστρατοπεδεύσαντο. 6, 3, 12. κατεστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ λόφον ἐκβάντες. E. 6, 2, 5. κατεστρατοπεδεύσατο τῷ πεζῷ ἐπὶ λόφῳ. 7, 1, 5. κατεστρατοπεδεύσαντο ἐν τῷ πεδίῳ. ¶ 2) *in castra peruenire*. Π. 7, 5, 4. ἔςτε ἐπὶ ταῖς σκηναῖς ἐγένοντο. ἐπεὶ δὲ κατεστρατοπεδεύσαντο, *cum in castris essent*. ¶ 3) *commorari, pernoctare alicubi*. A. 3, 4.

3, 4, 10. κατεςρατοπεδεύοντο — κώμαις ἐπιτυχόντες. E. 7, 5, 15. καταςρατοπεδευσάμενοι τείχους ἐν ταῖς οἰκίαις.

καταστρέφειν, ¶ 1) *conuertere, inuertere.* solum aratro, O. 17, 10. ἐμβαλὼν τὸ σπέρμα — καταςρέψῃς αὐτό. Fortassis est *inarare.* Nam αὐτὸ pertinet ad τὸ σπέρμα. ¶ 2) *deuincere, subigere.* Π. 8, 1, 16. ὑπὸ τῶν καταςραφέντων κίνδυνος. 8, 6, 1. τὰ κατεςραμμένα ἔθνη. §. 2. 3.

καταστρέφεσθαι, ¶ 1) *euertere.* Π. 8, 2, 6. τίς καταςρεψάμενος ἀρχὴν ὑπὸ τῶν ἀρχομένων πατὴρ καλούμενος. ¶ 2) *in potestatem suam redigere.* Π. 1, 5, 3. ἐπὶ ἓν ἕκαςον τῶν ἐθνῶν ἰόντας καταςρέψασθαι, np. αὐτά. E. 4, 8, 6. c. acc. Π. 1, 1, 4. Κῦρος — κατεςρέψατο Σύρους. 1, 5, 2. καταςρεψάμενος πάντας Σύρους. Pro eodem ibid. est ὑπηκόους πεποιημένος. 5, 2, 12. 7, 4, 8. A. 1, 9, 9. ἄρχοντας ἐποίει (i. e. ἐκείνης, ἣν) κατεςρέφετο χώρας. 7, 7, 16. ὁ καταςρεψάμενος ἔχεις. Αγ. 1, 16. Αϑ. 3, 11. E. 1, 4, 4. 3, 4, 12. 4, 1, 15. 6, 1, 1. §. 4. p. 357. κατεςρεψάμην δ' αὐτάς. p. 359. ῥᾳδίως ἂν ὑμᾶς οἱ καταςρέψεσθαι. 6, 2 Sic passiu. pro medi 7, 5, 18. πάντα (all. τας) κατεςράμμεθα. 2, 28. ὅτι κατεςραι τὴν δύναμιν εἶεν.

κατάστρωμα, *tabul nauis, fori.* Hesych ταςρώματα· τῆς νεὼς ἐν ᾧ ἑςῶτες ναυμαχ Cf. Iungermann. ad 1, 92. E. 1, 4. 7. ἐ ςὰς ἐπὶ τοῦ καταςρώ ἐσκόπει.

καταστρωννύναι, *sternere, occidere.* 3, 28. οἱ Πέρσαι — λοὺς κατεςρώννυσαν. Leuncl. ἀπέκτειναν, Leuncl. et Zeun. glossemate habet, Hutch. recepit, qui τεςρ. e Zonara su sit. cf. Poll. 9, 153 Iungermannus et s sis ex eo Wetsten. Cor. 10, 5. laudat locum E. 5, 2, 31. ibi in omnibus legitur κατέτρωσαν, κατέςρωσαν.

κατασφάττειν, *in cere.* A. 4, 1, 17. δ' οὐδὲν ὠφέλιμον κατεσφάγη.

κατασχίζειν, *perfri re.* A. 7, 1, 10. κατα σειν τὰς πύλας ἔφασα

κατασχίζεσθαι, v. ταῤῥήγνυσθαι.

κα

'άττειν, ¶ 1) ordi-
, instruere. Π. 3, 3,
ὴν ςρατιὰν κατέταξεν
υνατο κάλλιςα. ¶ 2)
phorice O. 9, 13.
ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ κα-
ττομεν. Camerar: e-
psam quoque in nu-
proborum iusto-
que collocabamus.
icl: huic tali locum
c attribuebamus.
μs potius est; sic
abamus, np. vt an-
lixerat, beneficiis af-
ido.
εἰνειν, ¶ 1) inten-
, adstringere. K. 10,
aprum in recte in-
entem ἀκοντίζειν —
ν κατατείνῃ τῆς ἄρκυος
εριφερόμενον. §. 11. ¶
xtendere, explicare,
us reddere, Ιπ. 10,
αλινὸν τραχὺν παντο-
ποιεῖν καὶ κατειλοῦν-
ῃ κατατείνοντα. Poll.
08. habet κατακηροῦν-
cera obducendo.
contendere, mag-
contentione agere.
, 5, 6. ἀντέλεγόν τινες
δὲ ἰσχυρῶς κατέτεινεν,
ιεπράξατο. ¶ 4) per-
re. E. 4, 4, 7. v. Λέ-
.
ειχίζεσθαι, mu-
euertere. Aγ. 2, 19.
τετείχιστο in nonnul-
egi pro ἀνετετείχιστο
νετετείχιστο, obserua-
tum est in Stephani thes.
T. III. p. 136 . et in lexi-
co Basileensi a. 15;4. Sed
vnde hausta sit haec le-
ctio varians, non com-
pertum habemus. In Ald.
et Flor est ἐκατετείχιστο.
Corrupte.

κατατέμνειν, ¶ 1) dis-
secare, concidere. A. 4,
7, 18. κατέτεμνε τὰ γέῤῥα
gladio, alioue instrumen-
to. ¶ 2) excidere, np.
terram effodiendo. A 2,
4, 7. κατετέτμηντο ἐξ αὐ-
τῶν τάφροι. Πο. 4, 27. ἐν
τοῖς κατατετμημένοις (ἀρ-
γυρείοις πλείων — ἢ τοῖς
ἀτμήτοις. ¶ 3) mutila-
re. v. Wetst. ad Philipp.
3, 2. Απ. 1, 2, 55. ἑαυτὸν
κατατέμνειν, partes cor-
poris resecare.

κατατήκεσθαι, marcesca-
ri, tabescere. Σ. 8, 3.
τῷ ταύτης (καλοκἀγαθίας)
ἔρωτι κατατήκεται.

κατατιθέναι, ¶ 1) depo-
nere. Ιπ. 6, 7. τὰς ἡνίας —
καταθέτω ἐπὶ τῇ ἀκρωνυχίᾳ.
¶ 2) suo loco reponere
in futuros vsus. O. 8, 10.
χώραν — λαμβάνειν τε ἐν-
τεῦθεν καὶ κατατιθέναι πά-
λιν εἰς ταύτην. 9, 8. δίαιτα
— τὰ εἰς ἐνιαυτὸν ἀπολε-
λογισμένα κατέθεμεν. §. 10.
¶ 3) proponere. v. ὅπλον
nr. 1. ¶ 4) imponere.
O. 19, 14. ὄσρακον — πῶς
ἂν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ἄνω κα-
ταθείης,

ι, 3, 2. τὴν λείαν ἀπα-
κατέθεντο ἐς Βιθυνοὺς
ὶκας. Sic eleganti me-
hora, a depoſito de-
ita, A. 2, 5, 2. p. 110.
ν — παρ' οὓς tanquam
dices φιλίαν συνθέμενοι
θέμεθα, np. iureiu-
do. Muretus vult παρ'
¶ 10) ſibi in futu-
υſus comparare. A. 7,
4. ὃν ἤλπισ' ἂν εὖ ποιή-
, ἀποςροφὴν ἐμοὶ καλὴν
ιαταθήσεσθαι. Sic fere
1) κατατίθεσθαι τινὶ
ιν, gratiam inire
d aliquem, vt ſuo
pore viciſſim rei gra-
xſpectari vel etiam
i poſit. v. Doruill. ad
rit. p. 409. et Wet-
, ad Act. 24, 27. Alii
tores dicunt κατα-
εῖν vel καταθέσθαι
ρεσίαν. v. Bergler. ad
phr. 1, 10. Π. 8, 3,
χάριν ἀνδρὶ ἀγαθῷ
θέσθαι.
τιτρώσκειν, vulne-
. A. 3, 4, 16. πολλοὺς
τίτρωσκον. 2 codd.
ωσκον. 4, 1, 7. τινὰς
ατέτρωσαν. E. 2, 4,
. 110. πολλοὺς κατα-
ομεν. 4, 6, 11. 5, 2,
cf. καταςρωννύναι.
ρέχειν, ¶ 1) de-
ere, mare verſus ſ.
litus currere. A. 7,
. καταδραμὼν ex vrbe
τὴν θάλατταν. ¶ 2)

excurrere, hoſtiliter in-
curſare, ut καταθεῖν.
Suid: κατατρεχόντων· ληϊ-
ζομένων, πορθούντων. it. κα-
τέτρεχε· ἐπόρθει, ἐληΐζετο
ἰδίου. Cf. Thom. Mag. in
v. προνομεύειν. Π. 7, 2, 2.
καταδεδραμήκεσαν ex arce
in vrbem ἁρπασόμενοι τὰ
ἐκ τῶν οἰκιῶν. E. 4, 8, 18.
c. εἰς, Π. 6, 3, 4. καταδρα-
μόντες εἰς τὸ πεδίον, συλ-
λαβόντες etc. E. 4, 7, 6.
οἱ Κρῆτες εἰς Ναυπλίαν κα-
ταδεδραμηκότες. Palmer.
ſine cauſa coniicit ἐκ Ναυ-
πλίας. (v. Mor.) 5, 3, 1.
¶ 3) procurrere ab exer-
citu. A. 5, 4, 12. ἦσαν
τῶν πολεμίων — εὔζωνοι,
οἳ κατατρέχοντες τοῖς λί-
θοις ἔβαλλον. ¶ 4) ac-
currere auxiliandi cau-
ſa e nauibus in litus.
Contra v. nr. 1. E. 5, 1,
12. ἀπέθανον — καὶ ναῦται
καταδεδραμηκότες.
κατατρίβειν, ¶ 1) atte-
rere. Π. 6, 2, 11. p.
371. τὰ πλεῖςα — ἱμᾶσιν
ἤρτηνται· ὧν κατατριβομέ-
νων — ἀνάγκη ἀργεῖν. 8,
4, 16. κτήματα — ἀθροί-
ζω, οὐδ' ὅπως αὐτὸς κατα-
δαπανήσω, οὐδ' ὅπως αὐ-
τὸς κατατρίψω vſu. Op-
portune Suidas: κατατρί-
ψειν· καταδαπανήσειν. Sic
¶ 2) conſumere. Απ. 4,
7, 3. et 5. ταῦτα ἱκανὰ εἶ-
ναι ἀνθρώπου βίον κατατρί-
βειν,

βειν, np. magnis laboribus et inutiliter. ¶ 3) *dilapidare, decoquere, per luxuriam consumere.* O. 1, 21. τοὺς οἴκους κατατρίβουσι. ¶ 4) *conficere, defatigare.* Aπ. 1, 2, 37. αὐτοὺς ἤδη κατατετρῖφθαι διαθρυλλουμένους, *loquacitate tua obtusos esse.* Ita Fr. Portus, Leuncl. et Ernest. Sed Ruhnken: *sat saepe in sermonibus adhibitos esse.* Et recte. Aπ. 3, 4, 1. στρατευόμενος κατατέτριμμαι vulneribus et laboribus. 4, 7, 5. τὰς αἰτίας αὐτῶν (rerum coelestium) ζητοῦντας κατατρίβεσθαι ἀπέτρεπεν. O. 15, 10. Sic medium pro passiuo, E. 5, 4, 60. κατατριβήσοιντο ὑπὸ πολέμου, np. inprimis ratione opum. ¶ 5) Legitur etiam pro διατρίβειν, *tempus terere, assidue versari.* v. διατρίβειν nr. 3.

κατατρύχειν, *conficere, debilitare.* Hesych: κατατρύχει· λυπεῖ, καταπονεῖ. Suid: κατατρύχειν· ἔλαττον πιέζειν. cf. Phauorin. et infra τρύχειν. Π. 5, 4, 3. ἡλίσκοντο. ἦσαν δὲ μάλα πιεζόμενοι διὰ τὸ κατατετρῦχθαι ὑπὸ τῆς πορείας Alii alias lectiones habent.

καταυλίζεσθαι, *consi-*

dere, habitare. Cf
1, 73. A. 7, 5,
ταβεβήκεσαν e mo
— κατηυλίσθησαν ἐν
πεδίῳ. cf. ἐναυλ
quocum confundit

καταφάγειν, *com*
deuorare. Suidas e
Aristoph. Pac. 6
pretatur ἀθρόως
vtEustathius πάντα
v. Wetsten. ad Ma
4. A. 4, 8, 12.
— καὶ ὠμοὺς δεῖ κ
γεῖν. Λ. 15, 4.

καταφαίνεσθαι, *a*
re, fere i. q. εἶναι.
7, 3. p. 548. ἡ ψυ
θειοτάτη καταφαίνε
7, 2.

καταφανὴς, ¶ 1)
cuus. A. 1, 8.
καταφανεῖς ἦσαν ο
μιοι, *conspici po*
2, 3, 2. 2, 4,
2, 10. E. 6, 2,
9, 18. Sic Π. 7,
ὡς ἐν τῷ καταφανε
λοις ἐγένοντο, *in*
ctu. ¶ 2) *apertu*
lis patens f. *ex*
De loco nullis
montibus syluisue
cto, Π. 3, 3, 15.
σύριοι ἐστρατοπεδευ
περιτεταφρευμένῳ,
φανεῖ δὲ, np. χωρί
loco, vbi nemo o
potest, atque adeo
dis insidiis inepto.
ἦν πᾶν καταφανὲς ἢ

ρίον. De loco inculto nec vllis fruticibus conſito, K. 5, 21. τὸ καταφανές. ¶ 3) *amplus.* K. 6, 6 διόδους καταφανεῖς. Oppon. λεπτάς. ¶ 4) *prae ſe ferens.* c. ὡς, Ιπρ. 7, 8. ὡς ποιεῖ τι, μὴ καταφανῆ ὄντα, *actiones ſuas occultantem.* ¶ 5) *perſpicuus, manifeſtus.* Π. 1, 6, 12. p. 65. μοὶ καταφανὲς ἐποίησας ὅτι — εἴη, *demonſtraſti.* Sic c. ὅτι, Π. 4, 3, 3. p. 288. οὐ παντάπασιν ὑμῖν καταφανὲς, ὅτι — δυναίμεθα. O. 1, 20. αὐτοῖς τοῖς ἐξαπατηθεῖσιν καταφανεῖς γίγνονται ὅτι λῦπαι εἰσί. 7, 11. c. particip. Π. 5, 2, 8. οὐδενὶ βρώματι — ἂν ἐκπεπληγμένος καταφανὴς γενοιτο, *eum perculſum eſſe apparebit.* E. 6, 5, 8. ἐπεὶ δὲ καταφανεῖς ἦσαν — προσιόντες. Nominat. conſequ. O. 19, 5. ἀνάγκη τοῦτο ὁρᾶσθαι, οὕτω καταφανὲς ὄν, *cum tam manifeſtum ſit.*

καταφέρειν, *deprimere, ſupprimere.* K. 5, 3. ἀφανίζει — δρόσος καταφέρουσα αὐτά.

καταφερής, *decliuis.* K. 10, 9. χωρίον καταφερές. cf. κατωφερής, pro quo eſt in var. lect.

καταφεύγειν, *confugere, fuga ſe recipere.* c. εἰς, E. 1, 6, 11. Κόνων δ' ἔφευγε — καὶ καταφεύγει ἐς Μιτυλήνην. 4, 5, 5. ἐς τὸ Ἡραῖον κατέφυγον. 5, 1, 9. αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν Πειραιᾶ κατέφυγον. c. ἐν, E. 4, 5, 5. οἱ ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφευγότες. c. πρὸς, Aπ. 3, 5, 12. πολλοὶ ὑβριζόμενοι κατέφευγον πρὸς ἐκείνους. E. 4, 1, 9. De exulibus, E. 4, 8, 28. φυγάδας, ὅσοι εἰς τὴν Μιτυλήνην καταπεφεύγεσαν. 6, 3, 1. Eleganter de eo, qui aedes habet ita aedificatas, vt vitandi aeſtus frigorisque cauſa ſe poſſit illuc recipere, Aπ. 3, 8, 10. ὅποι πάσας ὥρας — ἥδιστα καταφεύγοι.

καταφιλεῖν, *exoſculari, deoſculari,* h. e. *perquam amanter oſculari.* Eſt enim plus, quam φιλεῖν. Aπ. 2, 6, 33. τοὺς καλοὺς φιλήσοντός μου, τοὺς δ' ἀγαθοὺς καταφιλήσοντος. v. Fiſcher. ind. Theophraſt. Eſt amoris et gratulationis et gaudii, Π. 7, 5, 11. victo Aſſyriae rege Gobryas et Gadatas Κύρου κατεφίλουν χεῖρας καὶ πόδας, πολλὰ δακρύοντες ἅμα χαρᾷ καὶ εὐφραινόμενοι. Manus et pedes oſculari erat ſignum ſubiectionis. v. Wetſten. ad Luc. 7, 38.

7, 38. et Doruill. ad Charit. p. 203. Π. 6, 4, 4. Panthea curru abiturum maritum cum non ipſum poſſet, κατεφίλησε τὸν δίφρον. Vbi tamen ſimpliciter accipi poteſt pro ἐφίλησε.

καταφρονεῖν, ¶ 1) contemnere, parui facere. c. gen. Απ. 3, 4. 12. μὴ καταφρόνει τῶν οἰκονομικῶν ἀνδρῶν, quod leuia tractent. 4, 2, 39. ἀπῆλθε καταφρονήσας ἑαυτοῦ, np. cum cognouiſſet, ſe pauciora ſcire quam putaſſet. 4, 3, 14. μὴ καταφρονεῖν τῶν ἀοράτων, non vim nullam tribuere. Ιπ. 10, 7. Ιπρ. 6, 4. Sic inf. c. articulo pro ſubſtantiuo, Αγ. 1, 28. et E. 3, 4, 19. τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίων. ſine caſu, Σ. 1, 5. ἀεὶ ἐπισκώπτεις ἡμᾶς καταφρονῶν, e contemtu. it. c. ὅτι, E. 4, 8, 36. ἀπεπορεύετο οὐδὲ τῶν ἱερῶν γεγενημένων, ἀλλὰ καταφρονήσας, ὅτι διὰ φιλίας ἐπορεύετο. Paſſiuum: A. 5, 7, 7. μὴ κάκιστοι καὶ αἴσχιστοι φανῶμεν, καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων καταφρονηθῶμεν. Απ. 3, 6, 16. θαυμάζεσθαι μᾶλλον, ἢ καταφρονεῖσθαι. §. 17. Ιπρ. 6, 5. εἰς τὸ μὴ καταφρονεῖσθαι, vt plurimi aeſtimetur. cf. ἀτιμάζειν. ¶ 2) non timere. Π. 2, 4. 1
136. νῦν καταφρονεῖ. I
ἡμῶν. E. 3, 2, 1.
μὴ καταφρονῶν κα
τὰς Ἑλληνίδας πόλει
gen. Π. 2, 4, 8. p
ὡς ὁ Ἀρμένιος καταφ
σου. Απ. 3, 12, 3.
4, 19. c. dat. cauſ
4, 4, 10. καταφρονή
τῷ πλήθει, ob mu
dinem. c. ὅτι, A.
1. καταφρονήσας (τῶ
λήνων). ὅτι — ἐπα
δέν. Poteſt fortaſſi
exponi ſuperbiens,
to animo. Heſych
ταφρονεῖ· ὑπερηφαν
inf. E. 4, 5, 12. κα
νουν δὲ διὰ τὰς ἐμ
τύχας μηδένα ἂν ἐπ
σαι σφίσιν. Leuncl
rit οἰόμενοι poſt μη
Facile tamen hoc p
pium, etiamſi non
tum, poteſt intelli
3) non expetere.
12, 3. τῶν διὰ τὴν
γιγνομένων καταφρον
1, 3. K. 2, 1. μὴ
φρονεῖν κυνηγεσιῶν,
diſcere nolle. ¶ 4
tinere. K. 3, 16.
κερδείας δύνανται κα
γεῖν.

καταφρονητικῶς,
temtis hoſtibus,
uide. E. 4, 1, 9.
φρονητικῶς καὶ ἀφυ
— λαμβανόντων τὰ

δεια. 4, 8, 18. ἀτάκτως καὶ καταφρονητικῶς. 5, 3, 1.

καταφυγὴ, *perfugium, refugium*. E. 2, 4, 5. ἐβουλήθησαν Ἐλευσῖνα ἐξιδιώσασθαι, ὥστε εἶναι σφίσι καταφυγὴν εἰ δεήσοι.

καταφωρᾷν, *deprehendere, cognoſcere*. Π. 8, 7, 3. p. 547. τὴν ἐμὴν ψυχὴν — οἷς διεπράττετο, τούτοις αὐτὴν ὡς οὖσαν κατεφωρᾶτε.

καταχωρίζειν, ¶ 1) *ordine diſponere*. Π. 2, 2, 2. p. 104. ἐξαρχῆς αὖ καταχωρίσας milites. All. ἐξαρχ. αὐτίκα χωρίσας. v. αὖ. nr. 7. c. A. 6, 5, 6. O. 8, 21. καταχωρίζειν ἕκαστα. ¶ 2) *loco ſuo reponere*. Π. 4, 3, 2. ταῦτα κατεχώριζε. ¶ 3) *loco ſuo conſiſtere iubere, in locum ſuum ire iubere*. Π. 6, 3, 4. τὸ στράτευμα αὐτοῦ κατεχώριζεν ante proelium, ὅπως παρασκευάσαιντο, ὅσα ᾤετο χρῆναι. 8, 5, 8.

καταχωρίζεσθαι, *in locum ſuum ſe recipere*. Π. 8, 5, 1. πολὺς στόλος — κατεχωρίζετο ταχὺ, ὅπου δέοιτο, *conſiſteret loco quo deberet*. c. εἰς, Π. 8, 5, 3. εἰς ἀναμφισβήτητον κατεχωρίζοντο.

καταψᾷν, *demulcere*. v. Suid. Eſt blandientis. cf. Doruill. ad Charit. p. 555. Ἀπολ. 28. καταψήσαντα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν.

καταψευδομαρτυρεῖν τινος, *teſtimonium falſum contra aliquem dicere*. Ἀπολ. 24. καταψευδομαρτυρεῖν ἐμοῦ.

καταψηφίζειν δίκην, *ſententiam aduerſus aliquem pronunciatam in iudicio ſuffragiis confirmare*, *iudicio condemnare*. Ἀπολ. 23. ἐπεὶ καὶ ἡ δίκη κατεψηφίσθη, *kum iudicio eſſet condemnatus, cum iudicium damnatorium datum eſſet*. (v. Cic. Verr. 3, 22.) E. 5, 2, 26. ἐκεῖνος κατεψηφίσθη, καὶ ἀποθνήσκει. Sic eleganti metaphora. Ἀπολ. 27. κατεψηφισμένος ἦν μου ὑπὸ τῆς φύσεως ὁ θάνατος, *natura ad mortem condemnatus eram*, h. e. *mortalis natus ſum*.

καταψηφίζεσθαι, *ſuffragiis decernere contra aliquem, condemnare*. Suid: καταψηφίζεται· γενικῇ· κατακρίνει. Cf. Heſych. E. 1, 7, 11. κατεψηφίσαντο τῶν στρατηγῶν. 2, 3, 8. Ἀπολ. 32. c. acc. poenae, E. 1, 5, 11. Ἀθηναίων κατεψηφισμένων (i. e. καταψηφισαμένων) αὐτοῦ θάνατον, *quod Athenienſes eum mortis damnauerant*.

φησου εὖι.

κατεγγυᾷν. Suidas r verbo παραδιδόναι. A. 14. κατηγγύα in aliis pro παρηγγύα. v. παρ ᾷν nr. 1.

κατεῖδον, v. κατιδεῖν.

κατειλεῖν, implicare 10, 8. τὸν τραχὺν χα παντοδαπὸν ποιεῖν, καὶ τειλοῦντα implican Poll. 1, 208. habet κα λειοῦντα, laeuigando

κατειπεῖν, ¶ 1) accu re, conqueri, defe Λ. 6, 2. ἤν τις παῖς π γὰς λαβὼν ὑπ' ἄλλου, κ εἴπῃ πρὸς τὸν πατέρα. 2) Per elegantem et io ſam ironiam ſignifi laudare, commenda Aπ. 2, 6, 33. κατειπ σου πρὸς αὐτὸν ὅτι ἄγαθ αὐτόν. v. Erneſt. ad §. 8

κατεπείγειν, ¶ 1) vrger Aπ. 2, 1, 2. τὸ κατεπε γον πράττειν, rem fact neceſſariam, quae dil

12, 19. 22. ¶ 5) *parare aliis.* bello, A. 6, 2, 6. τὴν σωτηρίαν σφῶν κατειργασμένων. εἶναι γὰρ τοὺς κατειργασμένους (np. αὐτὴν Ἀρκάδας. 7, 7, 15. τοσούτους ἀνθρώπους συστρατεύεσθαί τε καὶ κατεργάσασθαί σοι ἀρχήν. Cod. Eton. συγκατεργάσασθαι, quod ferri poteſt. §. 16. τὸ πιστεύεσθαί σε a nobis, τὸ καὶ τὴν βασιλείαν σοι κατειργασμένον. All. κατειργασμένων, vt referatur ad ſequens χρημάτων. quod non verum videtur. Ἱππ. 8, 19. δοκοῦσιν ἄν μοι τὴν νίκην πολὺ μᾶλλον κατεργάζεσθαι ciuitati ſuae vel imperatori. ¶ 6) *vincere, ſibi conciliare.* c. acc. perſ. Απ. 2, 3, 16. τὰ πονηρὰ ἀνθρώπια — ἕλοις — τοὺς δὲ καλοὺς — κατεργάσαιο. ¶ 7) *ſtudio et exercitatione proficere.* Απ. 4, 2, 7. ἐλάττους οἱ κατεργαζόμενοι γίγνονται. ¶ 8) *interficere.* Heſych. et Suid: κατειργάσατο· κατηγωνίσατο. Poll. 9, 153. Ξενοφῶν μὲν ἔφη, κατειργάσατο τὸν λέοντα. Locus Xen. eſt Π. 4, 6, 2. p. 257. Henſterhuſ. ad Poll. l. l. dicit, εὐφήμως pro interficere poni eiusmodi verba, vt Lat. *conficere.*

κατερεῖν, *accuſare, deferre.* Π. 1, 4, 8. κατερεῖν αὐτοῦ τῷ πάππῳ.

κατερείπειν, v. ἐρείπειν.

κατέρχεσθαι, *redire.* in patriam. v. Thom. Mag. A. 7, 2, 1. οἴκαδε κατελθεῖν. E. 7, 3, 4. πάλιν κατέρχεται, qui ſua ſponte fugerat. §. 7. p. 476. dicitur κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν. Dicitur inprimis de exulibus, Schol. Ariſtoph. ad Rann. 1195. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν φυγάδων χρῶνται τῷ κατέρχεται. Cauſam aperit Phauorin: κατῆλθον — ἀντὶ τοῦ ἐνελιμενίσθην ὡς πολλαχοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἦλθον. Ἀττικοὶ μέντοι καὶ τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα νοστῆσαι λέγουσιν, ἐπεὶ ἡ πατρὶς ἑκάστοις οἷά τις λιμήν ἐστι. Αγ. 8, 7. Ἀριστόδημος ὁ Ἡρακλέους, ὅτε κατῆλθε in Peloponneſum, regnum auitum recuperaturus. E. 1, 7, 12. 5, 2, 9. 7, 1, 31. 7, 3, 7. p. 477. ὅστις — κατέρχηται φυγάς. Saepe participium c. artic. fere pro ſubſtantiuo ponitur, E. 5, 3, 10. τοῖς κατεληλυθόσιν — τῶν κατεληλυθότων. §. 11. οἱ κατελθόντες. §. 13. 25. 5, 4, 9. οἱ κατεληλυθότες.

κατευθὺ, *recta.* Hinc Σ. 5, 5. ὁρᾶν τὸ κατευθὺ, *intueri quod oculis oppoſitum eſt.*

κατευ-

σχοιμεν τὰ νῦν προφαινόμενα. In sqq. est κύριοι αὐτῶν γενώμεθα, et κτήσασθαι A. 5, 6, 3. p. 290. vid. n. 1. 6, 1, 22. in 2 codd. est κατασχεῖν pro ἥκειν. Sed minus bene. Nam agitur de ciuitate amica. 7, 1, 19. E. 2, 1, 2. 3, 1, 12. 7, 1, 8 L. ¶ 6) *obstringere.* De iureiurando, A. 3, 1, 13. ὅρκους κατέχοντας ἡμᾶς. ¶ 7) *coercere, regere, cohibere, reprimere.* Π. 4, 6, 2. p. 257. τότε κατέσχεν ὑπὸ σκότους τὸν φθόνον — οὐκέτι κατέσχεν ὁ ἀνόσιος τὸν φθόνον. Σ. 2, 10. τοὺς θυμοειδεῖς ἵππους κατέχειν. cf. γέλως. ¶ 8) *impellere, cogere.* A. 2, 6, 7. etc. v. ἀνάγκη nr. 5. ¶ 9) *vrgere.* Π. 1, 4, 22. ἰσχυρὰν τὴν ψυχὴν τοῖς πολεμίοις ἐποίει — κατέχων. Brodaeus: *hostes premens.* Hutch: *acrius vrgens.* Sed Stephano hoc participium videtur suspectum. Adest etiam lectionis varietas. All. legunt καθὼς εἶχεν, all. aliter. Zeun. legit τοῖς πολ., ἰσχυρῶς κατέχων, ἐποίει. E. 1, 3, 13. πάντῃ οἱ πολέμιοι κατεῖχον. 4, 6, 10. μάλα κατεῖχον βάλλοντες. Sic fere E. 4, 2, 13. οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσον κατέσχον τῶν Ἀθηναίων, ἐκράτησαν, *quot sibi oppositos habebant.* v. Schneider. ad h. l. ¶ 10) *prosternere.* Π. 1, 4, 8. βάλλει καὶ κατέσχε τὸν κάπρον. Wels. minus recte: *capit.* ¶ 11) *superiorem esse.* in republica, E. 4, 8, 22. ἐπύθετο τὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ δῆμον πάντα κατέχοντα. §. 20. erat κρατεῖν. ¶ 12) *cursu attingere.* K. 9, 20. cerui ῥιπτοῦσι εἰς τὴν θάλασσαν, ἐὰν κατέχωνται. ¶ 13) *appellere.* Suid: κατέσχον· προσωρμίσθησαν. Schol. Thucyd. 4, 54. et 57. κατασχόντες· προσορμίσαντες. 4, 43. κατασχήσουσι· ἐλλιμενίσουσι. Cf. 8, 23. et Thom. Mag. in v. προσέσχον. c. ἐπὶ, E. 2, 1, 19. Κόνων — κατασχὼν ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα — ἔλαβεν αὐτόθεν. Sed Albertus locum Act. 27, 40. vbi vt ap. Thucyd. 8, 23. iungitur c. εἰς, vertit *cursum direxerunt.* cf. Kypk. ad Act. l. l. ¶ 14) *perhibere, continere, contendere, affirmare.* K. 13, 17. λόγοι παλαιοὶ κατέχουσι ὡς καὶ θεοὶ χαίρουσι. ¶ 15) Σ. 1, 10. οἱ ἐκ θεῶν του κατεχόμενοι, *a deo aliquo correpti, dei cuiusdam numine afflati.* v. Bach. ad h. l. et Perizon. ad Aelian. V. H. 12, 64. Sic Σ. 8,

p. 56. κατηγορῆσαι. 2, 3,
p. 95. τοὺς ϛρατηγοὺς ἀ
κτεῖναι κατηγοροῦντα.
κατὰ, E. 1, 7, 6. κα
γορούντων κατὰ τῶν ϛρα
γῶν. Sic eſt etiam L
23, 14. Steph. malel
κατὰ omittere. Sed
ſerte hanc ſtructuram p
bat Etymol. M. et κι
h. l. videtur additum ε
a Xenophonte, vt pι
ſpicuitati conſuleretur.
gen. perſ. A. 5, 8, 1.
νοφῶντος κατηγόρησαν. φ
σκοντες παίεσθαι ὑπ' αὐτ
E. 1, 1, 22. κατηγορῆ
Τισσαφέρνους Ἑρμοκράτ
1, 7, 1. τῶν ἐξ καταπλ
σάντων — Ἀρχέδημος
κατηγόρει ἐν δικαϛηρίῳ.
2. 3. 5. 10. p. 59. 2,
17. p. 93. §. 18. p. ς
ἐκεῖνοι ἑαυτῶν κατηγορεῖν
φαίνονται. O. 11, 22.
περὶ obiecti, E. 1, 7,
κατηγόρει περὶ ϛρατηγί

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καλοῦ ποτέ. Απ. 2, 6, 33. κατηγόρει, ἔφη ὁ Κριτόβουλος. Intell. μου. ¶ 7) *indicare*, c. gen. et ὅτι, Π. 8. 3, 4. ἥν μου κατηγορήσῃς ὅτι αἵρεσιν δέδωκα. Poſſit etiam per ironiam Socraticam explicari, vt nr. 6. A. 5, 7, 2. ¶ 8) *prodere*, *arguere*. v. Suid. Π. 1, 4, 3. καιρούς, ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοστίαν.

κατηγορεῖσθαι medium v. in καταρᾶσθαι.

κατηγορία, *accuſatio*. A. 5, 8, 1. ὡς ὑβρίζοντος τὴν κατηγορίαν ἐποιοῦντο. E. 2, 1, 2. κατηγορίαι ἐγίγνοντο πολλαὶ τῶν Ἀθηναίων, ἃ παρανενομήκεσαν.

κατήγορος, *index*, *argumentum*. O. 20, 15. ἡ ἐν γεωργίᾳ (ἀμέλεια) ἐστὶ σαφὴς ψυχῆς κατήγορος κακῆς.

κατήκοος, *obediens*. Απ. 3, 4, 8. τοὺς ἀρχομένους κατηκόους τε καὶ εὐπειθεῖς ἑαυτοῖς παρασκευάζειν.

κατηρεμεῖν, *ſedare*, *tranquillare*. A. 7, 1, 14. βουλόμενος αὐτοὺς κατηρεμῆσαι. §. 15. milites ad diripiendum incitati κατηρεμήθησαν. 2 codd. κατηρεμίσθησαν.

κατιδεῖν, ¶ 1) *deſuper videre*, *e loco ſuperiori conſpicere*. Π. 2, 4, 14. ἀετὸς ἐπιπτάμενος ὡς κατεῖδε τὸν λαγώ. 7, 1, 19. A. 4, 7, 16. ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ κατεῖδον τὴν θάλατταν. 6, 5, 5. 7, 3, 24. E. 1, 4, 7. 2, 1, 16. 6, 2, 10. Sic de ſpeculatore, E. 1, 1, 2. κατιδὼν δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἡμεροσκόπος. ¶ 2) *e longinquo videre et animaduertere*. Π. 4, 5, 7. τὰ πυρὰ caſtrorum κατιδόντες. A. 4, 4, 6. 12. 4, 6, 4. Αγ. 1, 30. E. 1, 1, 23. 1, 6, 10. 2, 1, 17. ἐπὰν κατίδωσιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας. 3, 4, 22. 7, 4, 22. Alia conſtructio: E. 2, 1, 15. κατιδόντας ὅ τι ποιοῦσιν hoſtes, ἀποπλεῖν καὶ αὐτῷ ἐξαγγεῖλαι. ¶ 3) *videre*, *obſeruare*. A. 4, 3, 8. ὅτι κατίδοιεν — φέροντα καὶ γυναῖκα — μαρσίππους κατατιθεμένους. O. 8, 17. Σ. 9, 4. K. 6, 10. οὐχ ἑώρακεν ἢ οὐ κατεῖδε. §. 19. ¶ 4) *explorare*. Π. 3, 2, 13. κατασκεψάμενοι καὶ τα αὐτῶν πράγματα, ᾤχοντο πρὸς τοὺς πολεμίους, ὅπως αὖ καὶ τὰ ἐκείνων κατίδωσιν. A. 1, 10, 9. ¶ 5) *videndo deprehendere*, c. gen. Ιπ. 1, 15. ὄρχεις μὴ μεγάλους — ὃ οὐκ ἔστι πώλου κατιδεῖν, *in pullo*. ¶ 6) *perſpicere*, *intelligere*. Π. 1, 5, 7. p. 52. ὅ τι προσεκτήσαντο, τοῦτο οὐκέτι δύναμαι κατιδεῖν.

Edd. vett. καθιέναι. vb
¶ 2) *deuehi.* Αγ. 8,
ἐπὶ πολιτικοῦ κανάθρου
τῇσι εἰς Ἀμύκλας. ¶
redire in patriam. E
2, 14. οἱ Φυγάδες κατῆσα
Sic κατέρχεσθαι.
κατιλύειν, *limo obdu*
re. O. 17, 13. τῷ κα
λυθέντι (σίτῳ) ἐπικουρῆ
κατοικεῖν, *habitare.*
ἐν, A. 5, 3, 8. κατοικο
τος αὐτοῦ ἐν Σκιλλοῦντι.
acc. E. 2, 4, 28. ἔδο
αὐτοῖς Ἐλευσῖνα κατοικ
O. 4, 8. et 9. οἱ κατοικο
τες sunt *incolae.* cf.
τοικίζειν.
κατοικίζειν, *habita*
lem facere, condere.
5, 6, 7. χώραν τῇ Ἑλλ
δι προσκτήσασθαι, πόλιν κ
τοικίσαντας. 6, 4, 5.
τοικίσαι πόλιν. Perpera
all. κατοικῆσαι.
κατοικοδομεῖν, *aedifi*
is occupare. Αθ. 3,

7, 1, 1. τὰ Κύρου ὅπλα ὥσπερ κάτοπτρον ἐξέλαμπεν.

κατορθοῦν, ¶ 1) *dirigere.* K. 10, 11. κατορθοῖ (τὸ προβόλιον) ἡ ἀριστερὰ αὐτοῦ. Poll. 5, 24. habet ἀπευθύνειν τὸν σίδηρον. ¶ 2) *rem bene et ex sententia gerere.* Eſt bellicum. Thom. Mag: κατορθῶσαι ἐπὶ πολέμου καὶ τῶν τοιούτων. Cf. Phrynich. p. 106. et Herodian. Grammat. p. 208. E. 7, 1, 2. p. 437. κατὰ θάλατταν πλεῖστα κατωρθώκατε. Oppon. ἀποτετυχήκατε. p. 439. πλεῖστα κατωρθωκότες. Opp. ἐσφαλμένοι. Aπ. 3, 1, 3. μεγάλα ἀγαθὰ, κατορθοῦντος αὐτοῦ, — εἰκὸς γενέσθαι. Opp. διαμαρτάνειν. Sic de fortuna, E. 6, 4, 8. εἰς τὴν μάχην πάντα τἀναντία τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις ἐγίγνετο, τοῖς δὲ (Θηβαίοις) πάντα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης κατωρθοῦτο, *proſpere cedere iubebantur, proſpere cedebant.*

κατορύττειν, ¶ 1) *defodere.* Π. 3, 3, 3. τὰ χρήματα μηκέτι κατορύξαι. 4, 2, 14. 8, 2, 11. A. 4, 5, 20. οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν κατορωρυγμένος. Eſt forma Attica. v. Moeris p. 240. Phrynich. p. 12. Thom. Mag. p. 519. Πο. 4, 7. Iπ. 4, 3. ¶ 2) *ſepelire.* A. 5, 8, 4. βόθρον ὀρύττοντα ὡς κατορύξοντα τὸν ἄνθρωπον — ζῶντας ἡμᾶς δεῖ κατορυγῆναι. Aπ. 1, 2, 55.

κάτω, ¶ 1) *infra.* Π. 6, 1, 17. δρέπανα — κάτω ὑπὸ τῷ ἄξονι. Aπ. 3, 1, 7. κάτω καὶ ἐπιπολῆς. K. 4, 8. oppon. ἄνωθεν. Comparatiuus: Iπ. 7, 10. ἢν ἀνακεκύφως ᾖ ὁ ἵππος, ἡνιοχείτω κατωτέρω, *habenas demittat inferius.* Oppon. ἀνωτέρω. K. 9, 15. c. articulo, Π. 6, 4, 1. χιτῶνα — ἐσολιδωτὸν τὰ κάτω, *in partibus inferioribus.* A. 4, 2, 16. Iπ. 1, 4. τὰ κατωτέρω τῶν κυνηποδῶν ὀστᾶ. K. 9, 14. cf. ἄνω. ¶ 2) *deorſum.* A. 4, 8, 16. ᾔμουν, καὶ κάτω διεχώρει αὐτοῖς. §. 21. κάτω οἱ πολλοὶ ἐκυλινδοῦντο. ¶ 3) *ad mare, in Aſia inferiori.* cf. ἀνάβασις. Π. 6, 2, 5. p. 363. τῶν βαρβάρων τῆς κάτω Συρίας. All. Ἀσίας. E. 1, 4, 1. ἐπιστολὴν ἔφερε τοῖς κάτω πᾶσι, qui ante dicuntur οἱ ἐπὶ θαλάττῃ.

κάτωθεν, *ab imo, ex inferiore loco.* Sed ſaepe tamen accipi poteſt pro κάτω. O. 18, 2. K. 8, 8. 10, 13. πίπτειν ἐπὶ τὸ σῶμα, καὶ ἔχεσθαι τῆς ὕλης κάτωθεν. c. artic. Iπ. 1, 15. περὶ τῶν κάτωθεν ἀστραγάλων. Leuncl. vult

6, 1, 27. τῶν μηχα
τὸ κατώτατον οἴκημα.

κατωφερής, deorsum j
ctans, pronus. K. 5,
lepus habet κεφαλὴν κα
φερῆ. Margg. καταφ
Eadem varietas est in I
luc. 5, 69. et 71.

Καυή, Caue. E. 4. 1,
vocatur κώμη μεγάλη,
in Aeolia, vt videtur,
Phrygia. cf. Κύμη.

καυλός, pars hastae a
minata, quae ferro
stae inseritur. Hesy
καυλός· τὸ ἄκρον τοῦ δό
τος τὸ ἀπεξυυμένον, ει
ἐμβιβάζεται κοῖλον τοῦ
ρατος. Etymol. M. καυ
τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ὁ
τὸ ὁ υ ἐντίθεται. —
δ' ἐπίμηκες αὐλὸς λέγε
Eustath. ad Il. π, p. 10
13. καυλὸς δόρατος τὸ ἐ
μενον μέρος εἰς τὸ κοῖλον
ἐπιδορατίδος. Cf. ad ν,
920, 11. et 940, 23.

καχεξία, *malus habitus, imbecilla valetudo.* Απ. 3, 12, 2. τοῦ σώματος καχεξίαν. §. 3. 6. 7.

Κέβης, *Cebes*, Thebanus, Socratis discipulus, Απ. 1, 2, 48. 3, 10, 17.

Κεβρὴν, *Cebren*, vrbs Cebreniae, regionis in Troade. Steph. Byz: Κεβρηνία, χώρα τῆς Τρωάδος – Δίδυμος δὲ Κέβρηνα τὴν πόλιν φησίν. Cf. Suid. E. 3, 1, 14. ἐν Κεβρῆνι μάλα ἰσχυρῷ χωρίῳ τὴν φυλακὴν ἔχων.

Κεβρήνιοι, *Cebrenii*. E. 3, 1, 15. insunt in vrbe Cebrene, a Dercyllida obsessa.

Κεγχρέα s. Κεγχρέαι. *Cenchrea*, portus LXX. stadiis a Corintho distans. Wassius ad Thucyd. 8, 10. ostendit, scribi hoc nomen etiam per ει et ι, it. tam singulare esse, quam plurale, et nunc in vltima, nunc in penultima accentum habere. Cf. interpp. ad Moerin p. 330. et Wetsten. ad 1 Corinth. 16, 1. E. 4, 5, 1. ex Isthmo ἀπεχώρουν ἐς τὸ ἄστυ (Corinthum κατὰ τὴν ἐπὶ Κεγχρέας ὁδόν. 6, 5, 41. 7, 1, 6. τὰ ἐπιτήδεια ἐξῆν ἀσφαλῶς ἐκ Κεγχρεῶν κομίζεσθαι. §. 29. 7, 4, 5. Χάρης ἀφικνεῖται μετὰ τοῦ ναυτικοῦ πρὸς τὰς Κεγχρέας.

κέγχρος, *milium*. v. Theophrast. hist. plantt. 3, 2. 8, 1. 3. Dioscorid. 2, 119 — 121. A. 1, 2, 22. in parte quadam Ciliciae habebant πολὺ — καὶ μελίνην καὶ κέγχρον.

Κεδρεῖαι, *Cedreae*. Steph. Byz: Κεδρέαι, πόλις Καρίας. E. 2, 1, 0. τῆς Καρίας — καὶ προσβαλὼν πόλει τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχῳ, ὄνομα Κεδρείαις.

κεῖνος, poetice pro ἐκεῖνος. v. Etymol. M. et Doruill. ad Charit. p. 133. E. 1, 1, 19. Steph. et Morus probant κείνους, sed Leuncl. et Wels. ἐκείνους. 1, 3, 8. Stephanus habet κείνην, Leuncl. ἐκείνην. 1, 6, 9. ἐς τὸ κείνου δυνατὸν, *quantum in illo esset.* Leuncl. nimis poeticum putat, et legit τοὐκείνου. 2, 2, 2. κείνης τῆς νυκτός. §. 11. κείνους κυρίους εἶναι. 2, 3, 18. p. 100. κείνοις πολεμῶ. 4, 1, 4. κεῖνον μόνον εἶναι. In his omnibus Leuncl. in marg. habet ἐκείνης, ἐκείνους, etc. Σ. 4, 12. in optimis edd. legitur κείνου pro ἐκείνου.

κείρειν, *tondere.* E. 1, 7, 5. v. χρώς.

κεῖσθαι, ¶ 1) *iacere.* a) De eo qui lapsus est, Iπ. 7, 16. κεῖσθαι αὐτὸν καὶ ἵππον.

θύουσιν ἐῴκεσαν — μι
μένοις — ἀποθνήσκο
ἔκειντο δὲ οὕτω πολλοὶ,
περ τροπῆς γεγενημένης.
4. Αγ. 2, 14. Ε. 3, 5,
c) De re ignobili et c
temta, ſ. de mortui
gnobilibus, quorum r
la ſit mentio, Απ. 2,
33. οὐ μετὰ λήθης ἄτ
κεῖνται. ¶ 2) *ſitum e*
A. 3, 4, 6. τεῖχος πρὸ
πόλει κείμενον. 5, 4,
ἔκειτο τοῦτο (χωρίον)
τῆς πόλεως. E. 3, 1,
ὅπου κεῖται τὰ Μναῖας,
domus et theſauri. 6,
6. ¶ 3) *poni, collo*
ri. A. 2, 4, 6. πλ
θοις ἐν ἀσφάλτῳ κειμέν
7, 3, 11. αἱ τράπεζαι
κεῖντο. Ante eſt ἐτίθει
Απ. 4, 2, 14. πρὸς δικ
σύνην οὐδὲν ἡμῖν τούτων
σεται, *adſcribetur*, *c*
numerabitur. Antea ſ
pe eſt τιθέναι. Cf. τι

ϛρατιὰν, *armati sta-*
t omnes. Leuncl. *in*
is ordine consiste-
t. Vigerus: *acies in-*
cta erat. Sed Hutch:
a ordine disposita
nt. ¶ 9) De coniu-
is verti potest *coire,*
coniunctum esse.
n iungitur c. μετὰ, O.
9). τοῦτο τὸ ζεῦγος κεῖ-
μετ' ἀλλήλων τεκνοποι-
νον. Fr. Portus: *qua-*
a lecto iacet. ¶ 10)
ar. lect. est pro δεῖ-
v. ibi nr. 2.

οψ, *Cecrops,* primus
enarum rex, indige-
Απ. 3, 5, 10. τὴν τῶν
ν (Neptuni et Miner-
) κρίσιν, ἣν οἱ περὶ Κέ-
α ἔκριναν. v. Apollo-
3, 14, 1. ibique Ill.
n.

φαλος, ¶ 1) *reti-*
ulum s. lorum, quo
um in superiore ca-
parte alligatur. v.
n. ad Polluc. 10, 55.
, 8. τὸ ϛόμιον — κὰν
δέχηται. περιτιθέναι
τὸν κεκρύφαλον. ¶ 2)
cauitas retis, Galli-
ourse du filet. Poll.
. κεκρύφαλος δὲ, ἄρκυος
λότης. K. 6. 7. ἐπαίρειν
ἔσω τὸν κεκρύφαλον.

ιναι, *Celaenae,*
Phrygiae. A. 1, 2, 7.
ac vrbe habet Cyrus
ίλεια et paradisum,
quem medium Maeander fluuius perlabitur, ortus in ipsa regia. §. 8. etiam ipse rex ibi habet regiam. §. 9. est ἡ Κελαινῶν ἀκρόπολις.

κελεύειν, ¶ 1) *iubere.* a) Π. 1, 4, 18. ἐθαύμασε τίνος κελεύσαντος ἥκοι, *cuius iussu.* 2. 2, 2. p. 103. προέρχομαι ὥσπερ σὺ κελεύεις. b) Passiv. Π. 5, 5, 12. ᾖσαν πρὸς αὐτὸν — ὡς κεκέλευϛο ὑπὸ Κύρου. v. Iungerm. ad Polluc. 3, 102. qui augmenti in talibus omissi plura habet exempla. 8, 3, 7. προσκυνήσαν, εἴτε — κεκελευσμένοι, εἴτε καὶ ἐκπλαγέντες. E. 1, 6, 5. οὐκ ἔχω τί ἄλλο ποιῶ, ἢ τὰ κελευόμενα. 3, 5, 6. c) c. inf. sine dat. aut acc. qui facile potest intelligi. Π. 2, 2, 1. p. 101. ἐκέλευσε ἄρχεσθαι. §. 2. p. 103. προϊέναι ἐκέλευσα, np. τὸν λόχον. p. 104. ὁ μὲν κελεύει προϊέναι. E. 2, 2, 12. 2, 4. 6. 2:. 3, 1, 19. 3, 3, 5. ἀγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς, ἀριθμῆσαι κελεύε. 4, 1, 9. 4, 3, 1. τάττω καὶ ἀπαγγέλλειν· κελεύω. Hic haud dubie κελεύω est e glossemate. In antiquis editt. est λέγω, quod etiam Morus et Schneiderus recepit. §. 13. 5, 1, 9. ἐκέ-

Π. 2, 2, 7. ἐκέλευεν ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτῆς. Intell. ἔφη. §. 11. Cf. infra. Passiv. Π. 4, 5, 10. ὑπ᾽ ἐκείνου κελευσθέντες ἐξιέναι. c. μή, E. 3, 4. 4. ἐκέλευον μὴ θύειν, *vetabant*. Marg. Leuncl. εἶπον μὴ θ. d) c. acc. rei, E. 1, 7. 10. p. 59. μὴ ποιήσαντας, ἃ οἱ στρατηγοὶ ἐκέλευσαν. 4, 1, 15. οὐδὲ τοῦτό σε κελεύομεν, πένητα — εἶναι. e) c. acc. perſ. omiſſo inf. Π. 7, 1, 1. καὶ τοὺς ἀμφ᾽ αὐτὸν ἐκέλευσεν, np. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους. f) c. acc. et inf. Π. 1, 4. 17. ἐκέλευε περιβαλλομένους — ἐλαύνειν. §. 20. 2, 2. 2. p. 103. ἐκέλευσας διδάσκειν τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστον τάξιν — οὐ σὲ μόνον ἐκέλευον, ἀλλὰ πάντας προϊέναι. p. 104. ἐκέλευσέ με τὴν ἐπιστολὴν δοῦναι — ἐκέλευσα αὐτὸν δραμόντα ἐνεγκεῖν τὴν ἐπι-

ειν dicitur per oraculum, E. 3, 3, 3. τὸν θεὸν τοῦτο κελεύειν φυλάξασθαι. et per exta, E. 7, 2, 20. οἰόμεθά σε — τοὺς θεοὺς ταῦτα πράττειν κελεύσειν. k) De lege, E, 1, 7, 1 . p. 55. ψήφισμα, ὃ κελεύει — ἀποδικεῖν. cf. νόμος. Similiter E. 1, 7. 10. p. 56. κατὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα κελεύω κρίνεσθαι. ¶ 2) venire iubere, vocare. v. Leisner. praefat. ad Lamb. Bos de ellipsi graeca. Π. 2, 4, 5. χολῇ κελεύοντι ὑπήκουόν σοι. Sed Zeun. ex edd vett. restituit χολῇ σαλεύων, vix me commouens, tardissime incedens. E. 2, 3. 22. ἐκέλευσε ὁ κήρυξ τοὺς ἕνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην. Intell. ἰέναι vel ἔρχεσθαι. Leuncl. et Steph. malunt ἐκάλεσε, plane vt Π. 8, 7, 2. vbi Zeun. ex Iunt. recepit ἐκέλευσεν. Cf. ὅπλον nr. 4. ¶ 3) praecipere docendo. Π. 1, 6, 19. p. 76. ἐδίδασκεν τοὺς παῖδας τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ καὶ σὺ κελεύεις. Ιπ. 8, 2. ¶ 4) suadere, hortari, censere. Suid: κελεύω οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον κεῖται, — ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐλαττόνων. v. Wesseling. ad Herodot. 3, 30. Π. 5, 2, 15. p. 284. κελεύων ὡς ἀσφαλέστατα ποιεῖσθαι. Paulo ante est δοκεῖ. 8, 7, 2. Cyrum ministri προσιόντες λούσασθαι ἐκέλευον. A. 1, 4, 14. τί οὖν κελεύω ποιῆται 3, 1, 19. E. 1, 5, 3. 1, 6, 9. 1, 7, 10. p. 58. p. 59. ὃν κελεύουσι τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι. 2, 1, 21. 3, 2, 14. 4, 4, 3. Απ. 1, 2, 56. 2, 10, 5. 4, 7, 4 8. O. 3, 10. πωλοδαμνεῖν με κελεύεις. 12, 16. εἰ ἐγκρατεῖς εἰσιν ὧν σὺ κελεύεις. Steph. sine caussa coniicit βούλει, quod mox sequitur. Σ. 6, 1. ¶ 5) rogare, petere. Huc inprimis pertinent, quae paulo ante nr. 4. e Suida attulimus. Π. 3, 2, 13. ὁ ἄγγελος ᾧ κελεύω ὑμᾶς ἡγεμόνας δοῦναι. 5, 9, 13. ἠξίου — συνδειπνεῖν· ὁ δὲ, μὴ δὴ σὺ κέλευε, omitte rogare. 6, 2, 2. A. 4, 5, 18. 7, 4, 17. 7, 5, 5. E. 6, 5, 9. it. per legatos, Π. 4, 5, 8. ἰέναι τινὰ καὶ κελεύειν πέμπειν στράτευμα. E. 2, 4, 19. πεμπόντων — ἐς Λακεδαίμονα — καὶ βοηθεῖν κελευόντων. 6, 4, 19. 20. 6, 5, 8. 7, 1, 19. 7, 5, 3. ¶ 6) non recusare. E. 6, 5, 25. κελεύοντες — ἀποσφάττειν σφᾶς. ¶ 7) concedere, permittere. Π. 2, 4, 7. Κῦρος ἤρετο — ἦ καὶ ἐγὼ εἴπω; — καὶ ὁ Κυαξάρης ἐκέλευσεν. ¶ 8) In var. lect.

Hemsterhus. ad Arist
Plut. 430.

κελευστής, *celeust*
hortator, qui naut
remiges moderatu
ad opus faciendum
citat, vel voce vel
fistulo f. malleo. v.
1, 9. ibique inte
Drakenborch ad Sil.
6, 36. et inprimis. S
in h. v. et supra κελ
nr. 1. h. Αθ. 1, 2. ε
λευσταὶ distinguuntu
gubernatoribus et pr
tis. E. 5, 1, 8. λίθων
φῳ τῶν κελευστῶν ἀντὶ
νῆς χρωμένων. O. 21,

κέλης proprie est *eq*
solitarius, cui vir
insidet. Sed deinde
rem nauticam transfer
ita vt sit *nauis vno r*
acta, nauis parua
que adeo velox, a
aria. Suid: κέλης,
πλοιαρίου μικροῦ. cf. L

αἱ δὲ παντελῶς κεναὶ remigibus. Aπ. 3, 13, 6. de eo qui nihil portat: *πότερον κενὸς, ἢ φέρων τι.* O. 18, 7. *εἰς τὸ κενὸν τῆς ἅλω,* *in eum locum vbi nullum frumentum iacet.* c. gen. Π. 4, 5, 5. *τὸ στρατόπεδον κενὸν Μήδων καὶ ἵππέων.* A. 1, 8, 14. cf. *ἐστία* n. 4. ¶ 2) *ieiunus.* O. 11, 18. *ἀρισῶ — ὅσα μήτε κενὸς μήτε ἄγαν πλήρης διημερεύειν.* ¶ 3) *falsus, vanus.* A. 2, 2, 10. *κενὸς ὁ φόβος.* ¶ 4) *inutilis.* v. *καινὸς* nr. 5.

κενοτάφιον, *inanis tumulus*, (v. Virgil. Aen. 3, 304. 6, 505.) *monumentum sine cadauere.* v. quos laudat de cenotaphiis Fabricius B.-A. p. 1037. A. 6, 4, 6. *ἔθαψαν — οὓς δὲ μὴ εὕρισκον, κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα.* cf. Hutch. ad h. l. p. 478.

κενοῦν, *vacuum relinquere, deserere.* O. 8, 7. *πορεύονται* milites, *εἰς γὰρ τὸ κενούμενον ἀεὶ ὄπισθεν ἐπέρχονται.*

κεντεῖν, *stimulare, stimulis cruciare, vulnerare.* A. 3, 1, 19. *οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ — παιόμενοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμενοι, οὐδ' ἀποθανεῖν δύνανται.* cf. Doruill. ad Charit. p. 637. (Alias dicitur *αἰκιζόμενοι.*) E. 3, 3, 11.

κεντεῖσθαι, *stimulare.* Σ. 4, 6. ex Homero: *ἵππον κένσαι,* *equum tuum stimula.* Est imperatiuus aor. 1. med. contractus pro *κέντησαι.* v. Etymol. M.

κεντρίζειν, ¶ 1) *stimulare.* Iπ. 11, 6. *εἴ τις ὀρχηστὴν μαστιγῴη καὶ κεντρίζοι,* vt eleganter saltet. ¶ 2) *instigare, incitare.* Π. 8, 7, 3. p. 544. *κεντριζόμενον ὑπὸ τῆς πρὸς τἀμὰ ἔργα φιλονεικίας.* c. *εἰς*, Σ. 8, 24. *ὁ ἔρως κεντρίζει* me *εἰς τὸν ἀντίκαλον ἔρωτα αὐτῷ παῤῥησιάζεσθαι.*

Κεντρίτης, *Centrites,* fluuius. A. 4, 3, 1. *τὸν Κεντρίτην ποταμὸν εὖρος ὡς δίπλεθρον, ὃς ὁρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν τῶν Καρδούχων χώραν.*

κέντρον, *calcar.* Π. 7, 1, 15. *ἐξαιματῶν τῷ κέντρῳ.* Cf. Poll. 1, 21}.

Κεραμεικὸς, *Ceramicus,* duplicis generis locus Athenis. Timaeus lex. Plat: *Κεραμεικοὶ δύο, ὁ μὲν ἔνδον τείχους, ὁ δὲ ἐκτὸς, ἔνθα τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.* cf. Suid. et Meursii Ceramicus geminus. E. 2, 4, 23. *ἀποθνήσκει* in proelio *Χαίρων — καὶ ἄλλοι οἱ τεθαμμένοι Λακεδαιμονίων πρὸ τῶν πυλῶν ἐν Κεραμεικῷ.*

vtuntur figuli. Saltei τροχὸν habet. κεραμεὺς aj Homer. Il. σ, 600. I lexicis non extat form adiectiui κεραμεικὸς, se κεραμικός. E Phauorin tamen patere videtur, et iam κεραμεικὸν significar figulinum.

Κεράμειος sine

Κεραμικὸς κόλπος, *sinu Ceramicus.* E. 1, 4, 4 τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεραμι κὸν κόλπον. 2, 1, 10. τῆ Καρίας ἐς τὸν Κεράμειον κόλ πον.

κεράμιον, *amphora*, se cundum Dioscoriden duodequinquaginta sex tarios capiens. v. Le uncl. marg. p. 372. Ar buthnot tabb. antiq numism. pond. et men p. 93. Eisenschmid d ponderib. et mensuris 2 3. Hesych: κεράμιον· τ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος ςαμνίου.

Obſ. miſc. T. I. p. 75. et ad Heſych. in v. Κέραμος. Debet autem h. l. non Cariae oppidum intelligi, ſed illud oppidum Phrygiae, quod a Plinio H. N. 5, 32. *Ceranae* vocatur. Saltem Hutchinſono etiam ita videbatur, qui idem recte obſeruauit, Κεραμῶν ἀγορὰν eodem modo dici, quo apud Romanos Forum Julii etc.

κεραννύναι, ¶ 1) *aqua diluere vinum.* Veteres grammatici deducunt a κέρας, quia homines ante inuenta pocula bibebant e cornibus. v. Etymol. M. in v. κεράσαι, et quos laudat Wetſten. ad Apoc. 14, 10. A. 1, 2, 13. οἴνῳ κεράσας αὐτὴν; ſc. τὴν κρήνην. All. perperam αὐτόν. 5, 4, 17. oppon. οἶνος ἄκρατος et κερασθείς. ¶ 2) *miſcere.* Aϑ. 2, 8. φωνῇ καὶ διαίτῃ χρῶνται κεκραμένῃ ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων. ¶ 3) *temperare.* De aëre. Cf. Poll. 5, 108. K. 5. 5. τὸ ἔαρ κεκραμένον τῇ ὥρᾳ καλῶς παρέχει τὰ ἴχνη λαμπρά. Poll. 5, 49. habet: τοῦ ἀέρος ἄμεινον κεκραμένου, propter anni coelique temperiem.

κέρας, ¶ 1) *cornu.* Bos dicitur κέρατι παίειν, vid. παίειν. De primorum hominum conſuetudine e cornibus bibendi vid. Athenae. 11, 7. it. Bochart. hieroz. T. I. 2, 33. cf. κεραννύναι et κεράτινος. A. 7, 2, 13. κατὰ τὸν Θράκιον νόμον κέρατα οἴνου προύπινον. 7, 3, 12. Phauorin. in v. κερᾶν· — οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὸ τῆς τῶν ποτηρίων χρήσεως κέρασιν ἐχρῶντο ἀντὶ τῶν ἐκπωμάτων — τοῦ Ξενοφῶντος λέγοντος· κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον. Addit etiam alia ex eadem §. 12. et ſequentibus 13. 14. 16. ¶ 2) *tuba ex aere curuo*, cum σάλπιγξ ſit *tuba e recto aere.* v. σημαίνειν et φθέγγεσθαι, it. Κερασούντιοι. ¶ 3) *flexus.* Strabo 10, p. 704. τὰς τῶν ποταμῶν καμπὰς καλεῖσθαι κέρατα. Phauorin: κέρας — καὶ τοπικὸν, τροπικῶς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὑψηκέρατα πέτραν (ap. Ariſtoph. nubb. 597.) καὶ κέρατα ποταμῶν, ἤτοι καμπαί. Sic Curt. 3, 4, 6. *cornu iugi.* A. 5, 6, 3. p. 290. ἢ τὰ κέρατα τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους καθ' ἑκάτερα ἐστὶν ὑψηλά. Zeun. e 2 Larcheri codd. recepit lectionem τὰ κέρ. τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκ. quam Larcherus vertit *deux ſommets très - élevés de montaignes, qui bordent*

Κυρ. 1, 10 τῶν μαχομένων τὸ ἔμπροσθεν, μέτωπον καὶ ζυγὸν καὶ πρόσωπον· καὶ τὰ ἑκατέρωθεν ἄκρα, πλευραὶ καὶ κέρατα, δεξιὸν καὶ εὐώνυμον. Π. 2, 4, 17. extr. ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ τὸ κέρας. 6, 3, 10. σὺ τὸ δεξιὸν κέρας ἔχε, ὥσπερ ἔχεις. 7, 1, 4. κάμπτοντες ἀνέτεινον τὰ κέρατα — ἀποσπᾶν τὰ κέρατα ἀπὸ τῆς φάλαγγος, — ἡνίκα ἂν γένηται τὰ κέρατα, ἀναβαίνοντα κατ' ἀντιπέρας τῶν πλαγίων. §. 8. §. 11. μαχεῖσθε πρὸς κέρας, *adversus eos, qui vos a latere aggrediuntur, adversus cornu hostile.* §. 12. 8, 5, 8. ἐκ κέρατος εἰς φάλαγγα καταστῆσαι. Α. 4, 8, 10. ἔξω τοὺς ἐσχάτους λόχους γενέσθαι τῶν πολεμίων κεράτων. Ε. 3, 2, 12. 4, 2, 11. De classe, Ε. 6, 2, 16. ἐπικατήγαγεν ἂν τὸ κέρας ἀπὸ τῆς γῆς, *cornu dirigebat abductum*

αἰνῶν ἀπέθνησκον. Zeun. explicat: *qui per cornu hoſtile irruptione facta ſequebantur.* E. 6, 5, 16. κατὰ κέρας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν ἐπιπίπτειν. Ita Gronouius ad Arrian. exp. Alex. 1, 14. p. 30. exponit Π. 7, 1, 5. εἰ κατὰ κέρας προσῄεσαν. ¶ b) *procento vtroque cornu.* Ita Brodaeus interpretatur Π. 1, 1, 19. p. 82. εἴ σοι κατὰ κέρας ἄγοντι οἱ πολέμιοι ἐπιφανεῖεν. Morus non male: *ſic ducenti exercitum, vt inuadat cornu hoſtile.* Sed Gronov. l. l. κατὰ κέρας non ad ἄγοντι, ſed ad ἐπιφ. refert, vt ſit *a latere.* Fortaſſis tamen recte accipiatur pro ἐπὶ κέρως. Cf. lit. c. ¶ c) *verſus ſ. contra cornu hoſtile.* Π. 7, 1, 13. φάλαγγι κατὰ κέρας προσέβαλλον. Sic Morus explicat A. 4, 6, 4. ἵνα μὴ κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολεμίοις, παρήγγειλε — ὅπως ἐπὶ φάλαγγος γένοιτο τὸ στράτευμα. Sed hic recte poteſt accipi pro ἐπὶ κέρως, *longo agmine*, vt E. 7, 4, 23. Cf. lit. b.

Κερασούντιοι, *Ceraſuntii.* A. 5, 5, 7. Sinopenſium tributarii. 5, 7, 8. — 17. cum quidam Graecorum in amicas Ceraſuntiorum regiones irruentes male mulctati eſſent, Ceraſuntii mittunt legatos ad Graecos conqueſtum, qui, orta ex improuiſo turba, timentes fugiunt ad littus, et currentes in mare incidunt. 7, 3, 16. vulgo legitur: Κερασουνταῖοι, οἳ σημαίνουσιν αὐλοῖς τε καὶ σάλπιγξιν etc. Sed Zeun. ex inſigni lectionis varietate conſtituit hanc lectionem: κέρασί τε αὐλοῦντες καὶ etc. *cornibus canentes.* Certe Poll. 4, 71. habet κέρασι αὐλεῖν.

Κερασοῦς, *Ceraſus.* A. 5, 3, 4. ἀφικνοῦνται εἰς Κερασοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, Σινωπέων ἄποικον, ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. 5, 4, 1. Ab hac vrbe nomen acceperunt ceraſi *(die Kirſchbäume)*, quibus ager eius abundat. v Plin. H. N. 15, 25.

κεράτινος, *corneus.* A. 6, 1, 2. Paphlagones ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων. cf. κέρας nr. 1.

κεραυνός, *fulmen.* E. 4, 7, 7. πίπτει κεραυνὸς εἰς τὸ στρατόπεδον. Απ. 4, 3, 14. varia de eo verba et formulae leguntur.

Κέρβερος, *Cerberus.* A. 6, 2, 2. παρὰ τῇ Ἀχερουσιάδι χερρονήσῳ λέγεται Ἡρα-

1, 6, 14. μέγα νομίζομεν κέρδος, ἐὰν ἀλλήλοις φίλοι γενοίμεθα. O. 3, 8. 8, 12. Sic de ſtipendio, A. 1, 9, 10. τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Eleganter c. ἡγεῖσθαι et νομίζειν, *in lucro ponere*, Π. 4, 2, 19. p. 224. κἄν τι μεῖον ἡμῖν δάσωνται, κέρδος ἡγήσασθαι· διὰ γὰρ τὰ κέρδη (h. l. eſt: *quia plus accipiunt illi, quam nos*) ἥδιον ἡμῖν παραμένουσι. Aγ. 7, 3. σώζεσθαι πάντας, κέρδος νομίζων. E. 3, 1, 3. b) In malam partem, Π. 4. 2, 19 p. 225. γαστρὸς κρείττους εἶναι, καὶ ἀκαίρων κερδῶν. 8, 1, 9. αἰσχρῶν κερδῶν ἀπέχεσθαι. Aγ. 1, 36. E. 1, 4, 6. τῶν πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων. 2, 4, 13. ἰδίων κερδέων ἕνεκα. §. 29. Ιερ. 1, 36. τῷ λῃστῇ παρέχει ἡδονὰς τὸ κέρδος. Aπ. 1, 2, 22. ἀπείχοντο κερδῶν, αἰσχρὰ νομίζοντες εἶναι. §. 56. ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει, *ſi modo lucrum habeas, quamuis turpe*. O. 14, 10. Ιπρ. 1, 10. διὰ κέρδος τοῦτο ποιεῖν. K. 13, 8.

Κέρκασος, v. Κάϊκος.

Κέρκυρα, *Corcyra*, maris Ionii inſula. Κερκυραῖοι, *Corcyraei*. E. 5, 4, 64 — 66. Timotheus Corcyram ſubigit. 6, 2, 3 — 14. Mnalippus Lacedaemonius, inſulam ob commoditatem ſitus commendabilem, erepturus, vrbem obſidet. Bonitas regionis milites eius molles facit. Obſeſſi fame premuntur, eruptione in ſecuros Lacedaemonios facta eos fugant, et tropaeum ſtatuunt, ita vt Lacedaemonii inſulam relinquerent. §. 21 — 27. Iphicrates Corcyram venit, nauesSyracuſanorum Lacedaemoniis auxilio miſſas capit, et alia ibi gerit.

Κέρσος, *Cerſus*, fluuius apud portas Ciliciae. A. 1, 4, 4. vbi all. Κάρσος. Vix in aliis ſcriptoribus reperitur. v. Hutch. diſſ. p. 14.

Κερτόνιον, *Certonium*, Myſiae oppidum. A. 7, 8, 4. δι' Ἀτραμυττίου καὶ Κερτονίου παρ' Ἀταρνέα εἰς Καΐκου πεδίον ἐλθόντες. Quia nomen Certonii non in vllo alio ſcriptore legitur, Hutch. diſſ. p. 39. dicit eſſe Herodoti (7, 42.) Καρίνην, et Plinii *Carenen*. Sed Theopompus ap. Steph. Byz. Κυτώνιον vocat πόλιν μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας.

κεφάλαιον, ¶ 1) *caput, praecipua pars*. Ιπρ. 3, 7. ἐπειδὰν ὑπερβάλλωσι τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀντιπροσώπου θεάτρου. Leuncl. *cardinem*.

3, 8. το πληθος ειπε εν κεφαλαίῳ, *summatim*. Αγ. 11, 1. ἐν κεφαλαίοις ἐπανελθεῖν, *summaria repetitione explicare*. Bach.

κεφαλαλγὴς, *capiti dolorem afferens*. A. 2, 3, 9. ἦν — ἡδὺ μὲν, κεφαλαλγὲς δέ. — ἦν δὲ καὶ τοῦτο κεφαλαλγές.

κεφαλὴ, ¶ 1) *caput*. Π. 4, 2, 16. ὅστις μὴ ταῦτα ποιήσῃ, αὐτίκα τῆς κεφαλῆς στερηθήσεσθαι. A. 2, 6, 1. ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς, ὅσπερ κάλλιστος θανάτων. Απ. 1, 3, 6. K. 4, 3. cf. ἀποτέμνειν. 2) ¶ *pars summa, pinna*. Π. 3, 3, 29. ἑστηκότες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τάφρου — ἀπὸ τῶν κεφαλῶν ἔφευγον — ἀναβάντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἐμάχοντο. Morus in ind. intelligit *ostia* s. *initia fossae et aggeris*. O. 19, 13. τῶν φυτῶν αἱ κεφαλαὶ
et ... mutuo se exuli-

τὰς προμνηστρίδας — συνάγειν ἀνθρώπους εἰς κηδείαν. Poll. 3, 30. κῆδος ἡ ἐπιγαμία, κατὰ Θουκυδίδην, καὶ κηδεία κατὰ Δημοσθένη.

κηδεμὼν, *curator*, *tutor*. Hefych: κηδεμόνες· φροντισταὶ, εὐεργέται, καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. Suid: κηδεμὼν· φροντιστὴς, ἐπιμελητὴς, προνοητής. A. 3, 1, 12. ἡμᾶς, οἷς κηδεμὼν οὐδεὶς πάρεστιν, *defenfor*, *deprecator*. Alluditur fimul ad generis propinquitatem. Aπ. 2, 7, 12. Sic de diis tutelaribus, Π. 3, 3, 11. συμπαρεκάλει δὲ καὶ Ἥρωας γῆς Μηδίας οἰκήτορας καὶ κηδεμόνας.

κήδεσθαι (poet. Port.), *curam gerere*, *rationibus profpicere*. Suid: κήδεται· γενικῇ· φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται. Hefych: κήδεσθαι· φροντίζειν. O. 5, 6. equus κομίζων τὸν κηδόμενον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν. Leuncl. *rei rufticae curatorem*. Male. Nam ἐπιμέλεια non eft res ruftica, et conftructio c. εἰς non reperitur. Immo τὸν κηδόμενον h. l. abfolute pofitum eft, et εἰς τὴν ἐπιμ. pendet a κομίζων, et verti debet *ad infpectionem operis*. Cf. ἐπιμέλεια nr. 9. c. gen. Π. 5, 5, 10. p. 335. εἴ τι ἐμοῦ ἐκήδου, *commodis meis profpexifti*, *rationem mei habuifti*. 8, 7, 3. p. 546. A. 7, 5, 3. κήδεσθαι Σεύθου. εἰ γὰρ ἐκήδου, ἧκες ἂν πλήρη φέρων τὸν μισθόν. Λ. 3, 4. τοὺς κηδομένους ἑκάστων adolefcentium Intelligi videntur parentes et cognati. Zeun. intelligit fenes amatores puerorum, ob locos Plutarchi Lycurg. 17. 18. 24. E. 6, 4, 5. εἰ σαυτοῦ κήδη, *fi tua falus tibi curae eft*. — εἰ κήδεται τῶν Θηβαίων Cleombrotus, h. e. *an praeuaricator fit et faueat Thebanis*. 7, 5, 1.

κηδεστὴς, ¶ 1) *affinis*. v. Spanhem. ad Iulian. orat. 1. p. 287. Aπ. 1, 1, 8. δυνατοὺς ἐν τῇ πόλει κηδεστὰς λαβόντι. ¶ 2) *focer*, omninoque *cognatus* vel *amicus*. Proprie enim fignificat tam generum, quam focerum. v. Moeris, Thom Mag. Etymol. M. et Suid. Sed ad locum Xenoph. pertinet Hefych: κηδεσταί· πενθεροὶ, οἱ τῆς κόρης γονεῖς καὶ οἱ τῶν γαμούντων οἰκεῖοι ἐκδιδόντες, καὶ συγγενεῖς καταχρηστικῶς. v. Doruill. ad Charit p. 619. E. 4, 1, 4. Agefilaus ad Cotyn, cui auctor erat vt Spithridatis filiam duceret: μὴ κεῖνον ἂν σοι μόνον κηδεστὴν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ,

tum, ſignificat *amicum.*

κηδεστία, *affinitas.* E. 2 4, 13. πρὸς — ξυγγενείας καὶ κηδεστίας.

κηλεῖν, *ſuauiter delinire, demulcere.* Suid: κηλούμενος· τερπόμενος, θελγόμενος, οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. κηλῶ γὰρ, τὸ ὑπ' αὐλῶν ἥδομαι. Cf. Phauorin. Απ. 2, 6, 31. τὰς Σειρῆνας — ἀκούοντας αὐτῶν κηλεῖσθαι.

κηλὶς, *ignominia, probrum.* Phrynich. p. 12. σπῖλος· καὶ τοῦτο Φυλάττου. λέγε δὲ, κηλίς. Scil. proprie ſignificat *maculam.* v. Etymol. M. Heſych: κηλίς· — ὄνειδος. Suid. explicat etiam per μῶμος. E. 3, 1, 7. δοκεῖ κηλὶς εἶναι τοῖς σπουδαίοις.

Κηλοῦσα, *Celuſa.* E. 4, 7, 7. ἐθύετο ἐπὶ ταῖς παρὰ Κηλοῦσαν ἐμβολαῖς. Brodaeus, Leuncl. et Pal-

τῶν κηρυγμάτων μεγάλων γιγνομένων τοῖς πρώτοις ἀνκβᾶσιν.

κηρύκιον fiue κηρύκειον, *caduceus.* Schol. Thucyd. 1, 53. κηρύκιόν ἐςι ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους, καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους· ὅπερ εἰώθασι Φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέσχοντο. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου· τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα ςρατόπεδα. ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. Eadem fere habet Suidas in v. κηρύκειον. Cf. Etymol. M. A. 5, 4, 17. τοὺς νεκροὺς — μηδὲ σὺν κηρυκίῳ (Marg. Leuncl. κηρυκείῳ) ἀσφαλὲς ἀνελέσθαι, *miſſo caduceatore.* v. ſupra ἀκήρυκτος.

κήρυξ, ¶ 1) *praeco.* De praeconum officiis peculiarem libellum edidit Ioh. Fr. Schererus, Argent. 1745. 4. it. Phil. Guil. Moſebach, Frcf. 1767. 8. et Harles, Ien. 1760. 4. Pollux 8. 103. habet quatuor eorum genera. In Xenophonte reperiuntur haec: A. 2, 2, 10. τὸν κήρυκα — in exercitu ἀνειπεῖν ἐκέλευσε. cf. ἀνειπεῖν. 5, 7, 2. ἐκέλευσε τὸν κήρυκα συλλέξαι ἀγοράν. E. 4, 5, 7. πολεμάρχους, καὶ πεντηκοςῆρας, καὶ ξεναγοὺς καλεῖν τὸν κήρυκα ἐκέλευεν. Aγ. 1, 28. et E. 3, 4, 19. προεῖπε τοῖς κήρυξι — γυμνοὺς πωλεῖν. Tales praecones, qui vendendis rebus adhibebantur, erant reliquis contemtiores. v. Poll. 6, 128. Aϑ. 1, 17. in iudiciis adhibiti leguntur, np. vt ſilentium imperarent, vt teſtes reosue citarent, vt patronos euocarent, vt iudicibus ſuffragia laturis duas vrnas porrigerent etc. Hinc Λ. 11, 6. παραγωγαὶ, ὥσπερ ὑπὸ κήρυκος, ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου λόγῳ δηλοῦνται. Iπp. 4, 9. v. παραγγελσις. ¶ 2) *caduceator.* Tales non admodum differebant a legatis. Poll. 4, 91. τὸ κηρύκων γένος — σπονδὰς προήγγελλε, καὶ ἐκεχειρίαν ἐπήγγελλε etc. §. 94. τάχα δ' ἄν τις τοὺς κήρυκας καὶ ἑρμηνέας, καὶ σπονδοφόρους, καὶ ἐκεχειροφόρους, καὶ ἀγγέλους ὀνομάσειε. Heſych: κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ. Cf. Poll. 8, 137. et Euſtath. ad Il. α, p. 112. Quodammodo tamen eos diuerſos fuiſſe, patet e Π. 2, 1, 16. οὐδὲν ἧττον τιμᾶν τοὺς ὑπηρετας — οὔτε κηρύκων,

ταῦτα ἐπιςείλας κήρυκι ἀπέπεμπε. 7, 1, 20. 2, 1, 6. mittuntur κήρυκες a rege ad Graecos armis tradendis. 2, 1. rex ad Graecos κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν. qui nunciarent, venturos quosdam a rege missos de induciis. (3, 18. vocantur πρέσβεις Aγ. 2, 16. ἔπεμψαν κήρυκα (E. 4, 3, 14. κήρυκας ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς αἰτοῦντες. E. 3, 1, 15. ἔρχονται ἐκ τοῦ τείχους παρὰ τῶν Ελλήνων κήρυκες ad obsessorem. 4, 7, 3. ἔπεμψαν ἐστεφανωμένους δύο κήρυκας ὑποφέροντας σπονδάς. 6, 4, 15. §. 20. κύρυξ est victoriae nuncius, a Thebanis Athenas missus, qui etiam ἄγγελος vocatur. Sic 7, 1, 22. Duplex vocabuli notio est A. 5, 7, 17. τίς γὰρ

clamare, alta voce edicere. c. acc. Π. 4, 5, 15. ταῦτα εὐθὺς ἐκήρυττον praecones. c. inf. Π. 7, 5, 12. κήρυκας κηρύττειν ἐκέλευσεν ἀποφέρειν. Α. 6, 5, 2. Ε. 1, 7, 6. Ponitur imperſonaliter, vel omiſſo nomine κήρυξ, Π. 4, 5, 14. p. 250. τὴν ἀγορὰν κηρυξάτω — μὴ ἀδικεῖν. All. κηρύξατε. Sed c. dat. et inf. A. 3, 4, 22. ἐκήρυξε τοῖς Ἕλλησι παρασκευάσασθαι, ¶ 4) *renunciare victorem cum laude, ſ. honoris cauſa.* E. 4, 5, 2. ἔστι μὲν ἃ τῶν ἄθλων δὶς ἕκαστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἃ δὶς οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν. Σ. 8, 37. τοῦ κηρυχθῆναι ἕνεκα νικῶν. ¶ 5) *publice laudare, praedicare.* Π. 8, 4, 2. ὅπου οἴονται τὸν κρατιστεύοντα in quacunque re μήτε κηρυχθήσεσθαι, μήτε ἆθλα λήψεσθαι, — οὐ φιλονείκως ἔχοντες.

Κηφεισόδωρος, v. Κηφισόδωρος.

Κηφεισοφῶν, v. Κηφισιφῶν.

κηφὴν, *fucus.* Suid: κηφήν· ἡ ἀγρία μέλισσα, ἀργὸς, ἄπρακτος, etc. Π. 2, 2, 15. p. 111. O. 17, 14. κηφῆνες — ἄχρηστοι ὄντες. §. 15.

Κηφισίδωρος, v. Κηφισόδωρος.

Κηφισιφῶν, *Cephiſiphon.* A. 4, 2, 9. Κηφισόδωρον Κηφισιφῶντος Ἀθηναῖον. Cod. Guelf. Κηφισοφ. Cod. Par. Κηφεισοφ. E. 2, 4, 26. in omnibus libris legitur Κηφιτοφῶν.

Κηφισόδοτος, *Cephiſodotus.* E. 2, 1, 11. dux Athenienſium. 6, 3, 2. cum aliis mittitur Lacedaemona de pace. 7, 1, 23. habet orationem Athenis de imperio inter Lacedaemonios et Athenienſes diuidendo.

Κηφισόδωρος, *Cephiſodorus.* A. 4, 2, 9. Cephiſiphontis filius, lochagus, Athenienſis. §. 11. cadit. Vtroque loco all. habent Κηφισίδ. Cod. Pariſ. Κηφειτόδ.

Κηφισοφῶν, v. Κηφισιφῶν.

Κηφισσὸς, *Cephiſſus,* Boeotiae fluuius. Αγ. 2, 9. et E. 4, 3, 9. συνῆεσαν εἰς τὸ κατὰ Κορώνειαν πεδίον, οἱ μὲν σὺν Ἀγησιλάῳ ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ. In priore loco nonnulli ſcribunt Κηφισοῦ. E. 2, 4, 1..

κίβδηλος, *adulterinus.* Timaeus lex. Plat: κίβδηλον· οἱονεὶ κρύβδηλόν τι ὄν. Alia etyma tradunt Heſych. in v. κιβδηλῶντας, Etymol. M. Suidas et Phauorinus. Dicitur de nummis, Απ. 3, 1, 9. ἀπ

mons in finibus Boeot
rum et Megarensium.
5, 4, 36 - 38. occup
tur a Lacedaemoniis, e
peditionem contra Th
bas facturis. §. 47. τὸ
πὲρ τῆς κατὰ τὸν Κιθαιρ
να ὁδοῦ ἄκρον. §. 55. ἀπῆ
θε πάλιν διὰ τοῦ Κιθαιρ
νος τὴν ἐπὶ Μέγαρα. §. 5
occupatur. 6, 4, 5. Ἀ
γησιλάου ἐμβάλλοντος δ
Κ θαιρῶνος.

κιθαρίζειν, ¶ 1) *cithar ludere* s. *canere*. Απ.
1, 4. ὁ κιθαρίζειν μαθὼ
κἂν μὴ κιθαρίζῃ, κιθαρισ
ἐστι. 3, 7, 4. Σ. 2,
§. 2. παῖς ἐκιθάρισε. ¶
lyra canere. Scil. ly
et cithara saepe inter
confunduntur, etsi pr
prie differunt. v. Fische
ind. Palaephat. in v. κ
θάρα. Ipse Ammon. i
v. κίθαρις nomine κίθαρ
dicit τὴν λύραν significar

Ἀθ. 1, 11. κινδυνεύσει καὶ τὰ χρήματα διδόναι τὰ ἑαυτοῦ, *metuendum ei erit, ne.* E. 1, 4, 6. p. 28. κινδυνεύων — ἀπολέσθαι. 6, 4, 5. 7, 4, 34. κινδυνεύσειαν ἀπολέσθαι. c. acc. et inf. Π. 1, 5, 3. κινδυνεύοιεν — ἰόντας καταστρέψασθαι. Sed hic vel cum Steph. et Hutch. reponendum eſt ἰόντες, vel cum Cod. Guelf. legendum κινδυνεύσειεν, vt imperſonaliter accipiatur: *periculum fore, metuendum fore, ne* etc. Cf. nr. 3. ¶ 2) *periculum adire* ſ. *ſubire.* Πο. 4, 32. κοινουμένους τὴν τύχην ἀσφαλέστερον κινδυνεύειν. Niſi h. l. malis: *periculum facere.* Σ. 4, 2. De periculo vitae, in venando, Π. 1, 4, 10. οὐ δέομαι τούτων οὐδενὸς, ὥστε σε κινδυνεύειν. in vinculis, A. 1, 1, 4. ἀπῆλθε κινδυνεύσας. Nam frater eum ceperat. in bello, Π. 1, 6, 19. p. 83. παρὰ τὰ ἱερὰ μήτ' ἐν σαυτῷ μηδ' ἐν τῇ στρατιᾷ κινδυνεύσῃς. 4, 1, 8. extr. ἀναγκάζειν κινδυνεύσοντας ἰέναι in expeditionem. 5, 5, 9. p. 330. A. 1, 9, 9. 5, 3, 7. κινδυνεύσων ἐδόκει ἰέναι μετ' Ἀγησιλάου. Aπ. 3, 3, 6. ἐάν που κινδυνεύειν δέῃ, np. cum hoſtibus confligendo. Iπ. 12, 1. τὸν μέλλοντα ἐφ' ἵππου κινδυνεύειν, *ex equo pugnare,* vt Π. 4, 3, 3. p. 231. Iπρ. 4, 13. 9, 8. c. περὶ, Aγ. 2. 7. περὶ τῶν μεγίστων εἰκῇ κινδυνεύοντα in proelio. Paulo aliter Ἀθ. 1, 11. κινδυνεύειν περὶ ἑαυτοῦ, *ne in ſummum periculum ipſe veniat.* Sic fere Aπ. 2, 2, 5. mulier grauida dicitur κινδυνεύουσα περὶ τοῦ βίου, *vitae periculum ſubiens.* Aliud eſt κινδυνεύειν ὑπὲρ, v. Markland ap. Taylor. ad Lyſ. 3, p. 162. ed. Reisk. Aπ. 3, 5, 3. κινδυνεύειν ὑπὲρ εὐδοξίας τε καὶ πατρίδος, *ad comparandam et conſeruandam.* Eodem ſenſu c. ἐπὶ, Π. 6, 3, 7. ſimulatus transfuga ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ἀγαθῷ καὶ ἐκινδύνευσε. c. πρὸς et acc. Aπ. 3, 3, 14. ἑτοίμως κινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους. c. πρὸς et gen. Σ. 4, 14. κινδυνεύοιμ' ἂν πρὸς ἐκείνου, *pro illo, illius nomine.* Iungitur ſaepe cum πονεῖν, Π. 2, 3, 2. πονεῖν καὶ κινδυνεύειν ἐθέλων. 4, 2, 19. p. 223. 7, 2, 4. τοὺς στρατιώτας πολλὰ πεπονηκότας καὶ πολλὰ κεκινδυνευκότας. A. 1, 4, 14. οὔτε κινδυνεύσαντες οὔτε πονήσαντες. O. 13, 11. de ſeruis: μήτε πονεῖν μήτε κινδυνεύειν ἐθέλοντας.

1, 4, 0. extr. κινδυνει
— ἡγεμὼν καταστῆναι. 6
6. 7, 4, 34. extr. ¶
E. 6, 2, 12. ἐκινδύνευ
δ' ἂν καὶ στρατόπεδον ἐλ
parum aberat quin
perent. Sic Απ. 3,
3. 4, 7, 6. O. 18, 3
λίσκῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ — ε
ἅπερ ἐγώ; κινδυνεύω, ἐ
ἐγώ. Fr. Portus: *n*
propemodum. ¶ c)
1, 26. κινδυνεύουσιν αἱ
ἀφροδισίων μόνον ἀπολαύ
τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθ
ας παρέχειν, *videni*
Eſt μέσως dictum, vt
4, 2, 39. Sed Σ. 7,
in malam partem: κι
νεύσω τῷ ὄντι φροντιστὴς
ναι, *parum aberit, q*
ſim. Sic imperſonalit
A. 4, 1, 8. ἐκινδύνευσε
διαφθαρῆναι πολλὰ τοῦ σ
τεύματος, *periculum*
rat, metuendum fuiſ
cf. n. 1. Sed Attice,
primis per ironiam

E. 4, 2, 11. Sic omisso ἐςί, Π. 4, 3, 3. p. 228. οὐδεὶς κίνδυνος — κακόν τι παθεῖν. A. 2, 5, 3. p. 212. 5, 1, 4. κίνδυνος οὖν πολλοὺς (Cod. Eton. πολὺς) ἀπόλλυσθαι. Απ. 2, 7, 9. 3, 12, 7. O. 19, 11. Σ. 4, 8. Sequente μή, vt apud Latinos, A. 6, 1, 13. διὰ τοῦτο καὶ κίνδυνος εἴη, μὴ — ἀποβάλοι. 7, 7, 19. οὐκοῦν νῦν καὶ τοῦτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι, *hoc quoque timendum est*. E. 4, 8, 2. Et praecedente οὐ, A. 4, 1, 5. οὐδεὶς κίνδυνος μή τις — ἐκ τοῦ ὄπισθεν ἐπίσποιτο. c. περί, E. 7, 1, 2. p. 438. οὐ περὶ τῶν ἴσων κίνδυνός ἐςιν — περὶ τῆς πόλεως ὁ κίνδυνος αὐτοῖς ἐγένετο. Cum variis verbis, Π. 4, 5, 12. p. 246. ἐν κινδύνῳ σε καθεςάναι. K. 11, 3. εἰς κίνδυνον καθιςάντα τοὺς αἱροῦντας. E. 6, 5, 38. p. 429. εἰ κίνδυνος ἐν τῇ Ἑλλάδι ἔλθοι ὑπὸ βαρβάρων. A. 1, 7, 5. διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου τοῦ προσιόντος. cf. προξενεῖν et ὑποδύεσθαι.

κινεῖν, ¶ 1) *mouere*. Σ. 2, 22. saltator ὅ τι κινοίη τοῦ σώματος. ¶ 2) *loco mouere*. A. 6, 4, 20. κινεῖν τὸ ςρατόπεδον. K. 9, 18. λίθοι κεκινημένοι, *loco suo moti*. c. ἀπό, A. 3, 4, 17. ἀπὸ τοῦ γηλόφου μὴ κινεῖν τοὺς ςρατιώτας. ¶ 3) *excitare*. K. 8, 7. κινεῖν leporem reti inclusum. ¶ 4) *excitare* s. *mouere risum*. Σ. 1, 14. v. γέλως. ¶ 5) *mutare*. Αγ. 1, 37. πόλεις — ςασιαζούσας διὰ τὸ τὰς πολιτείας κινηθῆναι. E. 3, 4, 7. est συντεταραγμένων τῶν πολιτειῶν. ¶ 6) *subigere aratro*. O. 16, 10. σκληρὰ ἔςαι ἡ γῆ κινεῖν τῷ ζεύγει. §. 11. τὴν γῆν κινουμένην. §. 13. K. 5, 18. ¶ 7) *fodere*. Π. 1, 6, 19. p. 80. τὸ κεκινημένον χωρίον ἐξείκαςο τῷ ἀκινήτῳ. Intelligitur *terra, quae fodiendo nouam speciem accepit*, s. *locus, e quo gramen amotum est*. K. 9, 16. ¶ 8) *commouere, percellere*. Π. 5, 2, 8. κεκινῆσθαι ὑπὸ τῶν βρωμάτων. Paulo ante est ἐκπλήττεσθαι. ¶ 9) *de sententia dimouere*. Απ. 4, 2, 2. βουλόμενος κινεῖν τὸν Εὐθύδημον. Ernesti: *lacessere*. Valckenar: *aculeis pungere, ad sanam mentem reuocare*. Wyttenbach ad Plutarch. de sera num. vind. p. 11. *commouere, piquer*. ¶ 10) *incitare*. O. 8, 1. ἐκ τούτων κεκινημένην αὐτὴν μᾶλλον πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν. 21, 10.

κινεῖσθαι, ¶ 1) *se mouere*,

134. πέλτη Ἀμαζονικὴ, ὥς φησι Ξενοφῶν, παρεοικυῖα κιττοῦ πετάλῳ. Sed ap. Xenoph. de Molynoecis agitur, qui A. 5, 4, 6. dicuntur ἔχοντες γέῤῥα — εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ. Hunc locum Suidas affert in v. πετάλῳ, sed non nominato Xenophonte.

Κιττὸς, *Cissus*, mons, qui hodie Tuganus et a Turcis Zoga dicitur. v. Leuncl. pandect. Turcic. c. 30. et 39. A Strabone commemoratur Κισσὸς, Macedoniae oppidum. K. 11, 1. περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος, καὶ τὸν Κιττὸν τὸν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας.

κιχεῖν, *inuenire*, *deprehendere*. Hesych: κιχεῖν· καταλαμβάνειν, εὑρεῖν. Suid: κιχείω· καταλάβω. Απ. 1, 2, 58. ex Homero: ὅντινα κιχείη.

κίων, *columna*. K. 11, 4. ὀρύγματα ποιοῦσι — βαθεῖαν ἐν μέσῳ λείποντες κίονα τῆς γῆς. cf. κιονόκρανον.

κλαγγάνειν, *latrare*. K. 6, 23. canes inuadunt leporem κεκλαγγυῖαι. Edd. vett. κεκραγυῖαι. Sic K. 3, 9. pro κεκραγυῖαι all. habent κεκλαγγυῖαι. cf. ἀνακλάζειν et ἐπανακλαγγάνειν.

κλαγγὴ, *latratus*. Poll. 5, 86. κυνῶν μὲν — ὑλαγμός· — κατὰ δὲ Ξενοφῶντα καὶ κλαγγή. Distinguitur tamen a nomine ὑλαγμὸς, K. 4, 5. διωκέτωσαν — σὺν πολλῇ κλαγγῇ καὶ ὑλαγμῷ. 5, 19. κλαγγὴ ἡ ψόφος τῶν κυνῶν. 6, 17.

Κλάδαος, *Cladaus*, fluuius prope Olympiam, qui a Pausania 5, 7. p. 390. vocatur Κλάδεος. v. ibi Sylburg. E. 7, 4, 29. ἐπὶ τοῦ Κλαδάου ποταμοῦ, ὃς παρὰ τὴν Ἄλτην καταῤῥέων εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβάλλει.

Κλαζομεναὶ, *Clazomenae*, Ioniae vrbs. E. 1, 1, 6. εἰς Κλαζομενὰς fugit Alcibiades e vinculis. §. 7. Ἀλκιβιάδης ἧκεν ἐκ τῆς Κλαζομενῶν, np. πόλεως vel χώρας. Sed Steph. dicit, alios scribere τῶν Κλ. 5, 1, 28. rex Persarum vult in pace sua esse πόλεις — καὶ τῶν νήσων Κλαζομενὰς καὶ Κύπρον. Steph. legi volebat τῶν νήσων τὰς κατὰ Κλαζ. Vterque Portus et Leuncl. Κλαζομενίας. Sed recte vulgarem lectionem defendit Palmerius in exercc. ad autores gr. p. 73. et cum eo Morus ac Schneiderus, quia Pausania auctore (7, 3. p. 529.) Clazomenii tunc metu Persarum habi a-

bitarunt in proxima insula, quae ab Alexandro M. demum aggere coniuncta est cum continenti.

κλαίειν. (Nam κλᾴειν, quod, vt κάειν, Moeris et Etym. Mag. et Suid. dicunt Atticum esse, in Xenophontis libris nunquam legitur.) ¶ 1) flere. E. 7, 1, 22. est laetitiae. ¶ 2) deplorare. c. acc. H. 5, 2, 15. p. 285. πολλοὺς αὐτῶν κλαίοντας τοὺς ἀπεθανόντας. ¶ 3) κλαίοντα τινὰ καθίζειν vel καθιστάναι. facere vt quis ploret vel per verbera vel aliis modis. v. καθίζειν nr. 5. et καθιστάναι nr. 6. Π. 2, 2, 6. est κλαίειν ἐπειράσατο σε ποιεῖν.

κλᾶν, frangere. E. 4, 5, 10. de vitiante: εἴ τι ἦν λοιπὸν δένδρον, κόπτων καὶ κλῶν. Ita reponunt Steph. et Leuncl. pro κυκλῶν. Sed Morus edidit κύκλῳ, quia non dicatur in vastationibus κλᾶν. Schneider cum Koeppenio legit κάων.

κλαπῆναι, v. κλέπτειν.

κλάσμα, fragmentum. K. 10, 5. ἐν τοῖς μαλακοῖς τῶν χωρίων τὰ ἴχνη. ἐν δὲ τοῖς λασίοις, τῆς ὕλης κλάσματα, wenn die Sträuche zerknickt sind. cf. Gramm.

κλαῦμα, fletus. Π. 2, 2, 7. κλαύμασι πατέρες υἱοῖς σωφροσύνην μηχανῶνται.

κλαυσίγελως, gaudium fletu et lacrymis mixtum. Poll. 2, 64. Ξενοφῶν δὲ καὶ κλαυσίγελων, np. vt Homer. Il. ζ, 484. δακρυόεν γελάσασα. Hermogenes de form. orat. 2, p. 224. dicit, esse vocabulum nouum, sed tamen simplex. E. 7, 2, 9. γυναῖκας — χαρᾷ δακρυούσας. πάντας δὲ τοὺς παρόντας τότε γε τῷ ὄντι κλαυσίγελως εἶχεν, np. post expulsos hostes ex vrbe Phliunte. Schneiderus etiam alios laudat huius nominis auctores.

Κλεαγόρας, Cleagoras. A. 7, 8, 1. pictor, qui Lyceum picturis ornauit. Iunius eum non habet. v. Λυκεῖον.

Κλεαίνετος, Cleaenetus. A. 5, 1, 11. lochagus Graecorum, perit cum aliis.

Κλέανδρος, Cleander. ¶ 1) Laco. A. 6, 2, 8. Byzantii harmostes. 6, 4, 12. cum nauibus exspectatur a Graecis. 6, 6, 3—21. aduenit cum duabus triremibus, nulla tamen oneraria naui. Duci ad se iubet eum, qui praedam sibi vindicare ausus esset, sed fugere cogitur.

gitur. Graeci, vt iratum placent, Agasiam auctorem tradunt ei in iudicium, cui tandem a Xenophonte exoratus veniam dat. Cum dux Graecorum in Graeciam esse vellet, exta non addicunt. Caeterum ipse benigne tractat Graecos. 6, 6, 19. 7, 1, 6. amicitiam et hospitium cum Xenophonte facit. 7, 1, 24. sq. Xenophonti a nauarcho Anaxibio impetrat, vt liceat ei Byzantium venire. 7, 2, 3. nullum Graecorum vendidit. Successorem habet Aristarchum. ¶ 2) Sicyonius. E. 7, 1, 33. eligitur praetor.

Κλεάνωρ, *Cleanor*, Orchomenius, gente Arcas. A. 2, 1, 8. ςρατηγὸς Graecorum primus, vtpote senior, respondet regis legatis. 2, 5, 10. audit mandata legatorum. §. 12. Graecorum nomine Ariaeo respondet. 3, 1, 32. fit ςρατηγὸς pro Agia Arcade. 3, 2, 3. hortatur milites. cf. §. 4. 4, 6, 6. orationem habet de itinere. 4, 8, 15. praeest Arcadibus grauis armaturae. 6, 4, 15. rogatur a Xenophonte, vt se ad iter paret. 7, 2, 1. fauet Seuthi. 7, 3, 26. praeest Graecis vltra triginta annos natis. cf. §. 28. Praeterea occurrit A. 7, 1, 25. 7, 5, 2. et 6.

Κλεάρατος, *Clearatus*. A. 5, 7, 9. 10. λοχαγὸς Graecorum, qui, cum clam Graecis locum quendam occupare vellet, cadit.

Κλέαρχος, *Clearchus*. ¶ 1) Lacedaemonius, A. 2, 5, 7. Κλέαρχος Λάκων. A. 1, 1, 9. 1, 3, 3. 2, 6, 1 — 8. a Lacedaemoniis missus in Chersonesum, vt Thracibus bellum faceret, damnatus fit exul, et comparat copias pecunia, quam a Cyro acceperat. Vltimo loco simul de eius ingenio moribusque exponitur. A. 1, 2, 9. venit cum exercitu ad Cyrum. §. 15. praeest cornu sinistro. 1, 3. cum milites vi cogere vellet ad expeditionem, lapidibus petitur, sed callide oratione habita animos militum sibi conciliat, et inter legatos ad Cyrum mittitur. 1, 5, 11 — 15. rixa orta inter Clearchi et Menonis milites; Clearchus irascitur, sed tandem pacatur. 1, 6, 5. prae reliquis Graecis a Cyro honoratur. §. 9. in consilio primus a Cyro senten-

tentiam rogatur. 1, 8, 3. in proelio praeeſt dextro cornu. §. 8. 9. Cyro non morem gerit. 2, 1. legatis ſemper primus reliquorum nomine reſpondet, et regis quidem legatis ambigue. 2, 2. varia imperatoris munia obit, v. c. conuocat imperatores et praefectos in conſilium. §. 3. reliqui tanquam imperatori ſummo ei parent, *οὐχ ἑλόμενοι, ἀλλ' ὅτι μόνος ἐφρόνει.* 2, 3, 5. 6. conſilium habet, ſacra facit. §. 7. 8. in laborando impiger et ſeuerus. §. 12. reſpondet reliquorum nomine Tiſſapherni, vt 2, 4, 3. 10. 11. legatis. §. 13. totum exercitum ducit *εἰς δύο.* 2, 5, 1. 2. Tiſſaphernem conuenit, vt ei eximat ſuſpicionem, et orationem habet. §. 5—7. ipſe cum aliis ducibus et *λοχαγοῖς* Tiſſaphernem adit, ſe purgaturus; in exercitu non facile contradici ſibi patitur; comprehenſus cum comitibus interficitur. §. 11. 12. occiditur ſub praetextu violatarum induciarum, et inſidiarum. 3, 1, 8. initio ſolus Graecorum ſciuit Cyri expeditionem contra regem. 3, 2, 3. dicitur Tiſſaphernis *ὁμοτράπεζος.* §. 21. eſt antonomaſia de ſeuero duce: *μυρίους ὄψονται ἀνθ' ἑνὸς Κλεάρχους τοὺς οὐδένα ἐπιτρέψοντας εἶναι κακῷ.* ¶ 2) *Clearchus*, Rhamphii filius, Lacedaemonius. E. 1, 1, 25. Byzantinorum **proxenus**, mittitur Chalcedonem et Byzantium. 1, 3, 10—12. eſt harmoſtes Byzantii, cui vrbi Athenienſes imminent, et, dum Clearchus ad Pharnabazum proficiſcitur, proditione eam capiunt.

Κλειγένης, *Cligenes.* E. 5, 2, 11. Acanthiorum ad Lacedaemonios legatus, orationem habet.

κλείειν, *claudere, occludere.* Π. 7, 5, 10. *κεκλεισμένας εὑρίσκουσι τὰς πύλας.* A. 6, 2, 5. *αἱ πύλαι ἐκέκλειντο.* Vſitatius eſſet *κεκλεισμέναι ἦσαν.* Sed Thomas Mag. p. 521. et Laſcaris p. 521. annotarunt etiam formam perfecti *κέκλειμαι.* A. 7, 1, 23. *ἔκλεισε τὰς πύλας.* E. 5, 4, 7. *εἶπον τὴν θύραν κεκλεῖσθαι.* Leuncl. *iuſſerunt ianuam occludi.* Poſſit etiam verti: *dixerunt, ſe ianuam occluſiſſe.* Sed praeſtare videtur Fr. Porti explicatio: *iuſſerunt occluſam haberi ianuam.*

κλεῖθρον, *claustrum, pessulus.* A. 7, 1, 11. ἀποκόψαντες ταῖς ἀξίναις τὰ κλεῖθρα, ἀναπεταννύουσι τὰς πύλας.

Κλεινίας, *Clinias.* Σ. 4, 12 — 16. §. 21 — 25. propter pulchritudinem amatur a Critobulo.

Κλεινόμαχος, *Clinomachus.* E. 2, 3, 7. Ephorus eponymus anni 12 belli Peloponnesiaci.

κλεὶς, *clauicula in ceruice.* v. Pollux 2, 133. Aπ. 3, 10, 13. ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ ἐπωμίδων.

Κλεισθένης, v. Ἐπισθένης.

Κλειτέλης, *Cliteles.* E. 6, 5, 37. legatus Corinthiorum Athenis.

Κλειτόριοι, v. Κλητ.

Κλείτων, *Cliton*, statuarius, quicum Aπ. 3, 10, 6 — 8. Socrates colloquitur.

κλέμμα, *furtum.* O. 14, 5. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς κλέμμασι.

Κλεόκριτος, *Cleocritus*, Atheniensis. E. 2, 4, 13. praeco mystarum, orationem habet.

Κλεόμβροτος, *Cleombrotus*, rex Lacedaemoniorum. E. 5, 4, 14 — 18. suscipit primam contra Thebanos expeditionem. §. 59. secundam. §. 35. reprehenditur. 6, 1, 1. eo duce Lacedaemonii Phocensibus contra Thebanos auxilia mittunt. 6, 4, 1 — 14. cadit in pugna Leuctrica.

Κλεομήδης, *Cleomedes.* E. 2, 3, 2. vnus e triginta tyrannis.

κλέος, *gloria.* Hesych. κλέος· δόξα, τιμή, φήμη ἀγαθή. Cf. Thom. Mag. p. 246. sqq. K. 1, 6. κλέος ἀείμνηστον ἔχει.

Κλεοσθένης, *Cleosthenes.* E. 2, 3, 7. Ephorus eponymus anni decimi septimi belli Peloponnesiaci.

Κλεόστρατος, *Cleostratus.* E. 1, 3, 9. Argiuorum legatus ad regem Persarum.

Κλεοφῶν, *Cleophon.* E. 1, 7, 12. perit Athenis in seditione. Plures Cleophontes Athenis fuisse, ostendit Palmer. ad Aristoph. rann. p. 244.

κλέπτειν, ¶ 1) *furari, clam et fraude adimere.* Λ. 2, 7 — 9. pueris Lacedaemoniorum permissum erat, vbi κακῶς κλέπτοντες sunt, *qui non caute furantur* atque adeo deprehenduntur. Hinc A. 4, 6, 11. est iocus Xenophontis in Chirisopho. Aπ. 4, 2, 15. et 17. disputatur, quatenus

τεσθαι, *sibi furari.* ῾, 4, 6. vid. κλέπτειν 1.

της, *fur.* In bonam tem de imperatore, *facile modum inue- hostibus sua adi- di,* Π. 1, 6, 19. p. Απ. 3, 1, 6. Superl. τέστατος Απ. 1, 2, 12. Cod. Parif. 1. legitur, videtur, pro πλεονε- κτος.

ν, *Cleon.* A. 5, 4, Σπαρτιάτης, in pu- cadit.

ναι, *Cleonae,* Ar- dis oppidum. v. Waf- l Thucyd. 5, 35. E. , 15. ἐν τῷ Ἰσθμῷ· ὄντες δὲ καὶ τὰς Κλεω- ἐτύγχανον προσιόντες ὴν Μαντίνειαν.

νυμος, *Cleonymus.* ¶ 4, 1, 13. cadit ἀνὴρ ἀ- ς Λακωνικὸς Κλεώνυ- Cod. Parif. Λεώνυ- ¶ 2) E. 5, 4, 25 — Sphodriae filius, a- us Archidami, Age- filii, per hunc Spho- , patri, capitis da- to, ab Agefilao ve- impetrat. 6, 4, 14. ugna Leuctrica pro pugnans cadit.

εσθαι, (poet.), *no- tri, nomen habere.* , 2, 1. Πεοσεῖδαι ἀ- ερσέως κλῄζονται. Ita Suidas quoque hunc lo- cum laudat in v. Κῦρος.

κλῆμα, *palmes, furculus vitis.* O. 19, 8. ὑποβα- λὼν τῆς γῆς — τὸν βλα- στὸν τοῦ κλήματος. §. 9. Pollux 1, 237. et 7, 145. ὁ τῆς ἀμπέλου (κλάδος), κλῆμα.

κλῆρος. *fors.* Αθ. 1, 2. τῶν ἀρχῶν μετεῖναι ἔν τε τῷ κλήρῳ καὶ ἐν τῇ χειρο- τονίᾳ. §. 3. οὔτε τῶν στρα- τηγικῶν κλήρων οἴονται σφί- σι χρῆναι μετεῖναι, οὔτε τῶν ἱππαρχικῶν. Cf. λαγ- χάνειν.

κληροῦσθαι, *fortiri, for- tem ducere.* Π. 4, 5, 18. equos e praeda iubet ἀ- ριθμήσαντας λαβεῖν κληρω- σαμένους, *quamuis forte ducta.* c. acc. Π. 1, 6, 19. extr. εἰ κληρούμενος ὅ τι λάχοι, τοῦτό τις πράτ- τοι. Zeun. vtroque loco vertit *forte accipere.* Cf. λαγχάνειν.

κλῆσις, ¶ 1) *vocatio.* Π. 3, 2, 7. ἤκουσε τὴν κλῆσιν τοῦ Κύρου, *se arceffi a Cyro.* 8, 4, 6. ¶ 2) *inuitatio ad conuiuium.* Σ. 1, 7. ἐπαινοῦντες τὴν κλῆσιν, οὐχ ὑπισχνοῦντο συνδειπνήσειν. Cafaubo- nus ad Athenae. 7, 1. p. 473. „inuitati ad conuiui- um, inquit, fi ituri non effent, οὐ συμπεριφέρομαι inquiebant, quod erat di-

cere.

tio, compellandi ;
Π. 1, 6, 16. εἴ τις
ἀνακαλοῖτο ἀεὶ τῇ κ
οἷα etc. Leuncl. e
voce. ¶ 4) *accusati*
ius vocatio. Cf. Am
p. 82. sq. E. 1, 7,
πεθορύβησε ὁ ὄχλος
ἠναγκάσθησαν ἀφιέναι
κλήσεις.

Κλητόριοι, *Cletorii*,
cadiae populus. E.
36. 37. Agesilao dant
ductitios milites. St
et Morus et Schne
legunt Κλειτόριοι, c
scriptura sane vsit
est.

κλίμαξ, *scala.* A. 4
19. οἱ ἄνθρωποι κατὰ
μακας (all. ἐπὶ κλίμα
κατέβαινον in domos
terraneas. Suidas, i
κλίμακες, qui h. l.
dat, explicat ξύλα ὀρ
sed idem paulo inferi
κλίμαξ· ἡ κοινῶς σκάλα.

λάριον —, ᾧ εἰώθασι τοὺς κύνας δεσμεύειν ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἐςὶ ξύλινον. v. Plutarch. in Solone c. 24. in cuius tamen loco Meursius in Solone c. 19. p. 69. recte vertit *catenam*, atque adeo etiam ap. Xenoph. E. 2, 4, 29. ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κλοιῷ δήσαντες παραδιδόασιν. Cf. κύων. Sed E. 3, 3, 11. Κινάδων — δεδεμένος τὼ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον ἐν κλοιῷ. Etymol. M. κλοιὸς σημαίνει τὰ σίδηρα ἃ φοροῦσιν οἱ κατάδικοι. cf. Fr. Portus ad locum priorem p. 55. et Ienſ. ad Lucian. T. I. p. 581. Leuncl. ad E. 2, 4, 29. proprie κλοιὸν dicit eſſe *lignum*, *cui ſontes alligati collo deorſum compreſſo ſuſpicere non poſſunt*. Pollux 10, 177. ἐν τῷ κυφῶνι τὸν αὐχένα ἔχων, ἤπου νοητέον, ὡς σκεῦος ἦν τι ἀγορανομικὸν, ᾧ τὸν αὐχένα ἐνθέντα δεῖ μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κακουργοῦντα. Similis hic locus eſt loco E. 3, 3, 11. vbi recte κλοιὸς *numella* vertitur.

κλοπεύειν, (poet. Port.), *furtim aggredi*, vel *ſpoliare*. A. 6, 1, 1. ἐκλόπευον τοὺς ἀποσκεδαννυμένους, καὶ τῆς νυκτὸς — ἐπειρῶντο κακουργεῖν. Suid: ἐκλώπευον· ἔκλεπτον. Xenophῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. Sane etiam alio in loco per ω ſcribitur. v. κλωπεύειν.

κλοπὴ, ¶ 1) *furtum*. Π. 1, 2, 6. κλοπῆς καὶ ἁρπαγῆς. ¶ 2) *clandeſtina occupatio*. A. 4, 6, 11. περὶ κλοπῆς montis.

κλύζειν, *eluere*. Proprie dicitur de poculis et vaſis, νίψαι vero de facie et pedibus. v. infr πλύνειν, Ammon. p. 83. et Obſ. miſcell. nov. T. I. p. 81. Π. 1, 3, 8. εὖ κλύσαι τὸ ἔκπωμα.

κλωγμὸς, v. κλωσμός.

κλὼν, *ramus*, ſp. quatenus frangitur vel flecti poteſt. v. Etymol. M. et Fiſcher. ind. Palaephat. Suid: κλὼν, κλωνὸς, τοῦ δένδρου ὁ βλαςός. K. 10, 7. τῆς ἄρκυος — ἑκατέρωθεν ὑφιςάντας κλῶνας.

κλωπεύειν (poet. Port.), *furari*. Λ. 2, 8. τὸν μέλλοντα κλωπεύειν. In praecedentibus eſt κλέπτειν, Cf. κλοπεύειν.

κλωσμὸς, *acutus palati et gutturis ſonus* Iπ. 9, 10. ποππυσμῷ πραΰνεσθαι, κλωσμῷ δὲ ἐγείρεσθαι — ἐπὶ κλωσμῷ τὰ πρᾳέα, ἐπὶ τῷ ποππυσμῷ τὰ χαλεπὰ προσφέροι — μάθοι ἂν ὁ ἵππος ποππυσμῷ μὲν ἐγείρεσθαι, κλωσμῷ δὲ πραΰνεσθαι.

ψασιν, οἷον οἱ ονηλαται
οῦνται κυρίως.

κλὼψ (Ion. et poet. v. I
lex. Ion. , *fur.* Hel
κλώψ· κλέπτης. Ita e
Suidas explicat, lau
simul locum A. 4, 6
τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν
πῶν ἔλαβόν τινας. Se
l. sunt ii, *qui mon*
clam occupare vol
Magis proprie dici
de *latronibus* Π. 2,
17. p. 137. μὴ ὁρᾷν τὸ
στράτευμα, ἀλλ' ὡς
κλοπῶν βουλεύεσθαι. cf.
Catil. 1, 10.

κναφεὺς, *fullo.* Pro
hanc formam Thom
Mag. tanquam Attic
in v. ἄκναπτον et πλυνε
cf. supra γναφεὺς, et Pi
son. ad Moerin p 3
Αγ. 1, 26. κναφεῖς co
memorantur in armor
apparatu. Sed all.
gunt γραφεῖς.

κνεφαῖος, qui aliquid

pertinuisse. Cf. Feith. antiquitt. Homer. 4, 8. Ιπ. 12, 7. τῷ βραχίονι τὸ, ὥσπερ κνημὶς, παρατιθέμενον. Tribuuntur κνημῖδες Persis, Π. 2, 3, 7. vbi Zeun. in indice male explicat *furam*. A. 1, 2, 16. Chalybibus, A. 4, 7, 11. aliis barbaris, A. 5, 2, 16.

κνῆσμα, *prurigo*. Σ. 4, 28. ob admotum corpori meo pulchrum Critobulum ἐν καρδίᾳ ὥσπερ κνῆσμά τι ἐδόκουν ἔχειν. Praecedunt haec verba: ὦμον ἀδάξεον, de quibus v. interpp. ad Moerin p. 39. sq. qui dicit: ἀδαγμὸς, ἀδάξασθαι, Ἀττικῶς· κνησμὸς, κνήσασθαι, Ἑλληνικῶς. In re amatoria κνῆσμα non admodum differre a nomine δῆγμα, ostendit Valcken. ad Herodot. 6, 62. et ad Eurip. Hippol. 1303. cf. Dorvill. ad Charit. p. 559. sq. qui etiam de similibus vocabulis ad excitandas cupiditates translatis exposuit.

Κνίδος, *Cnidus*, vrbs Cariae. E. 4, 3, 6. Pharnabazus et Conon vincunt ad Cnidum Lacedaemonios. 4, 8, 22 — 24. Teleutias ibi classem habet.

Κνίπος, v. Ἄνιππος.

κνώδοντες, *dentalia in venabulo*. K. 10, 3. προβόλια ἔχοντα — κατὰ μέσον τὸν καυλὸν κνώδοντας ἀποκεχαλκευμένους. §. 16. describitur eorum vsus. cf. Poll. 5, 22. Gratius Faliscus v. 110. eleganter nominat *moras*. v. ibi Vlitius. Nam impetum apri morantur, quo minus ad venatorem perueniat.

κόγχη, *concha*. A. 5, 3, 9. κόγχαι.

κογχυλιάτης λίθος, *lapis durus conchylii forma*. Hesych: κογχυλίας· λίθος σκληρὸς, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίου τύπους. Idem lapis ab Hesych. et Pausan. 1, 44. p. 107. vocatur κογχίτης. Pollux 7, 100. κογχυλιάτης παρὰ Ξενοφῶντι. Codd. MSS. κογχυλίᾳ γῇ. Sed v. ibi Iungermann. A. 3, 4, 6. κρηπὶς murorum λίθου ξεστοῦ κογχυλιάτου.

κόθορνος, *cothurnus*. Ignominiae caussa sic dicitur Theramenes ob inconstantiam, qua et populo et triginta tyrannis fauebat et placere studebat. Cothurnus enim vtrique pedi aptari potest. Suid: κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. — οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ Θηραμένης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου. εἴρηται δὲ ἐπὶ

σιν ἐφαρμόττει Similia habet in v. δεξιός. Sed in v. εὐμεταβολώτερος κοθόρνου dicit haec: κόθορνος, εἶδος ὑποδήματος ἑκατέροις ποσὶν ἁρμόζον. ἐπὶ τῶν συνεχῶς μεταβαλλομένων ἡ παροιμία. Schol. Aristoph. rann. 47. ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἁρμόζει, ἔνθεν καὶ Θηραμένης Κόθορνος ἐλέγετο. ὅτι τοῖς καιροῖς καθομιλεῖν δύναται. οἱ δὲ, ὅτι ἀνδράσιν καὶ γυναιξὶν ἁρμόττει ὁ δὲ Ξενοφῶν ἐν Ἑλληνικοῖς, ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἁρμόζειν αὐτόν φησιν. cf. ad nubb. 860. Hesych. Poll. 8, 90. 91. Lael. Bisciola hor. subcesiv. 2, 21. et Mori examen c. 5. E. 2, 3, 17. p. 92. Κόθορνος ἐπικαλεῖται. καὶ γὰρ ὁ κόθορνος ἁρμόττειν μὲν τοῖς ποσὶν ἀμφοτέροις δοκεῖ, ἀποβλέπει δὲ ἐπ' ἀμφότερον. quanquam

ςch: κοιμηθέντι· κατα-
'έντι, οὐ πάντως ὑπνώ-
ι. Π. 8, 8, 5. οἱ ὀψι-
τα κοιμώμενοι. Α. 2, 1,
ri τὸ ςρατόπεδον ἐλθόν-
— ἐκοιμήθησαν. (1, 10,
de eadem re eſt ἀνε-
ιντο.) 4, 5, 11. ὑποδε-
νοι ἐκοιμῶντο in niue.
o. E. 4, 3, 13. Aπ. 2,
. ὀψὲ κοιμηθῆναι. ¶
ormire. Heſych: κοι-
ῆναι· κατακλιθῆναι, ὑ-
ται. Π. 8, 7, 1. κοι-
εἰς ἐν τῷ βασιλείῳ ὄναρ
A. 4, 3, 2. ἡδέως
ιήθησαν. Aγ. 9, 3.
ἵνως κοιμηθῆναι. E. 2,
. κείνης τῆς νυκτὸς οὐ-
ἐκοιμήθη. Ιερ. 6, 7.
τινα ὕπνον ἐκοίμω.
4, 5, 9. ἡδέως ἀνα-
'αυθαί τε καὶ κοιμηθῆ-
¶ 4) κοιμωμένας per-
ım legitur pro κεκο-
ιένας. v. κοσμεῖν nr. 5.
ζειν, ſopire. Σ. 2,
οἶνος τὰς λύπας, ὥσ-
ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀν-
τους κοιμίζει. 3, 1.
¶ 1) communiter,
muni conſilio, com-
ıi opera. Π. 2, 4, 8. p.
σκοπεῖν κοινῇ καὶ σὲ
ἐμέ. 5, 3, 12. 5, 5,
'ως κοινῇ διώκοιμεν, κοι-
τιμωροίμεθα, κοινῇ
— καρποίμεθα. A. 4,
23. 4, 7, 3. κοινῇ ἐ-
βούλοντο. 6, 3, 10. κοι-
ῆς σωτηρίας ἔχεσθαι. E.

3, 2, 11. κοινῇ πολεμεῖν καὶ
ξυμμάχεσθαι. 6, 5, 34.
7, 1, 4. κοινῇ φυλάττειν.
Margg. κοινῶς, quod prae-
tulit Morus. Sed Schnei-
derus recte defendit κοι-
νῇ, np. βουλῇ. 7, 5, 3.
Aπ. 4, 5, 12. Σ. 8, 31.
c. μετὰ, Π. 6, 4, 3. βού-
λεσθαι μετὰ σοῦ κοινῇ γῆν ἐ-
πιέσασθαι, *tecum vna*. A.
6, 2, 8. Sic c. σὺν, Π.
1, 6, 10. κοινῇ σὺν Κυαξά-
ρῃ σκοπεῖσθαι. A. 3, 3, 2.
Aπ. 1, 6, 14. Sic fere
Π. 4, 1, 3. συνησθεὶς ἐ-
κείνῳ κοινῇ. ¶ 2) *commu-
ni ſumtu*. A. 5, 4, 15.
ὁ βασιλεὺς — ὃν τρέφουσι
πάντες κοινῇ. ¶ 3) *publi-
ce*. E. 1, 2, 7. ἀριςεῖα ἔ-
δωκαν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ
πολλοῖς. Aπ. 2, 1, 12.
2, 6, 38. 4, 4, 1. ¶ 4)
ſimul. Aγ. 1, 4. κοινῇ ἐ-
παινέσαι τήν τε πατρίδα καὶ
τὸ γένος αὐτοῦ. 2, 23. Ιερ.
1, 5. ¶ 5) *pariter*. E.
2, 4, 25. κοινῇ ἀμφότεροι
Λακεδαιμονίοις φίλοι εἶναι.
¶ 6) *omnino, in vniuer-
ſum*. Λ. 11, 2. ὅσα ἡ ςρα-
τιὰ κοινῇ δεηθείη, *vniuer-
ſus exercitus, non ſin-
guli milites*. Aπ. 1, 2, 31.
κοινοβουλεῖν, *conſilia
communicare, commu-
niter deliberare*. Heſych:
ἐκοινοβουλεῖτο· ἐκοινοῦτο.
it. κοινοβούλας· τοὺς συνέ-
δρους. Λ. 13, 1. ὅπως —
κοινο-

— 5, 1, 7. κοινολογη-
νος τῷ Τισσαφέρνει. 5
36. ἐκοινολογήσατο α
ὅπως — *egit cum iis*
sibi milites conceder
Hesych: κοινολογεῖται·
κῷ διαλέγεται.

τὸ κοινὸν, ¶ 1) *comm*
res publica. ¶ a) in
nersum, Π. 2, 2, 12
πλεῖστα καὶ πονοῦντα κα
φελοῦντα τὸ κοινόν. U
10. Etiam plural. Απ
4, 12. ἡ τῶν ἰδίων ἐπιμέ
διαφέρει τῆς τῶν κοινῶν.
bid. οἱ τῶν κοινῶν ἐπιμ
μενοι sunt *senatus, ma*
stratus etc. cf. totum
cum. ¶ b) Persarum,
1, 2, 9. παρέχουσιν ἑ
τοὺς χρῆσθαι ἤν τι δέω
ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. §. 13.
5, 4. εἰς Πέρσας ἔπεμ
πρός τε τὸ κοινὸν, καὶ π
Καμβύσην — εἴ τινας πε
ποι τὸ Περσῶν κοινόν. P
est h. l. verti *consiliu*
publicum ...

3, 1, 31. κοινὸν ἂν εἴη τὸ ἀγαθὸν, np. toti exercitui. 3, 2, 21. πάντες κοινῆς σωτηρίας δεόμεθα. Leuncl. malebat κοινῇ. E. 7, 1, 28. ὅτι οὐδὲν δέοιντο πρὸς βασιλέα κοινῶν ὅρκων, np. cum rege, ab omnibus Graeciae ciuitatibus. Ιερ. 6, 2. κοινῆς ἐπιθυμίας ἐμῆς τε καὶ τῶν παρόντων. cf. κεῖσθαι n. 3. De praeda et commodis belli, Π. 2, 2, 11. ἃ στρατευόμενοι κτήσωνται κοινά. 4, 2, 19. p. 224. 4, 5, 16. c. dat. Π. 4, 5, 12. p. 248. ἃ σοι ἂν νομίζωμεν καὶ ἡμῖν πραχθέντα κοινὰ γενέσθαι ἀγαθά. A. 3, 1, 30. τὸν θάνατον ἔγνωσαν πᾶσι κοινὸν εἶναι καὶ ἀναγκαῖον ἀνθρώποις. E. 7, 1, 22. κοινόν τι χαρᾷ καὶ λύπῃ δάκρυά ἐστιν. Θ. 7, 12. 13. 21, 2. Σ. 8, 18. c. ἐν pro dat. Λ. 10, 8. ταῦτα κοινὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ. ¶ 2) *publicus, ad ciuitatem s. rempublicam pertinens.* Π. 1, 2, 2. τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ ἐπιμελούμενοι. §. 14. δικάζουσι τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια. §. 15. E. 6, 5, 34. τῶν κοινῶν χρημάτων φύλακες. Ιερ. 2, 8. κοινὸν πόλεμον πολεμεῖν. Oppon. ei, quod solus tyrannus habet. Απ. 2, 4, 6. 3, 5, 16. ἔν τε ταῖς ἰδίαις συνόδοις καὶ ταῖς κοιναῖς. K. 13, 15. feras nominat κοινοὺς ἐχθροὺς, sed §. 12. τῆς πόλεως. cf. ἑορτή. Sic Απ. 1, 1, 2. κοινοὶ τῆς πόλεως βωμοί, sed Απολ. 11. δημόσιοι. Hinc A. 5, 6, 14. εἰς τὸ κοινὸν, *publice,* vel *ad concionem militum.* Oppon. ἰδίᾳ. ¶ 3) *rei publicae vtilis.* Ιερ. 7, 9. κοινῆς ἀρετῆς καὶ εὐεργεσίας ἕνεκα. ¶ 4) *qui sui copiam facit,* vt *communis* ap. Latinos. K. 13, 9. οἱ φιλόσοφοι πᾶσι κοινοὶ καὶ φίλοι. ¶ 5) ἀπὸ κοινοῦ, ¶ a) *e publico aerario.* A. 4, 7, 19. δῶρα δόντες ἀπὸ κοινοῦ. Schol. Thucyd. 1, 80. in verbis ἐν κοινῷ intelligit ταμιείῳ. 5, 1, 7. τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ. Sic fere Πο. 4, 33. τροφὴν ἀπὸ κοινοῦ, *e re omnibus communi, communi s. publico sumtu.* ¶ b) *communi exercitus consilio.* A. 5, 7, 12. ὅτι οὐκ ἀπὸ κοινοῦ γένοιτο τὸ πρᾶγμα. ¶ 6) K. 6, 18. ἀναβοᾷν δὲ κοινὸν μέν: αὐτῷ παῖς, αὐτῷ παῖς. Leuncl. mutat in ἐκεῖνον. Sed Fr. Portus interpretatur, vel *vna cum alio,* vel *illud venatoribus vsitatum,* quae altera explicatio videtur vera esse.

κοινότης, *humanitas, comitas*

dat. A. 5, 6, 14. ἰδίᾳ
πείθειν — μὴ κοινοῦντα
στρατιᾷ, re non cum e
ercitu communicat
Stephano teste all. h.
legunt κοινούμενον. S
actiuum est etiam a
Thucyd. 4, 4. Tho
Mag. p. 539. κοινωσάμεν
οὐ κοινώσας. v. ibi Witte
qui laudat ex anabasi κο
νῶσαι et κοινώσαντας. Se
locos non inuenimus.
κοινοῦσθαι, ¶ 1) com
municare rem. Π. 5,
10. p. 312. κοινούμενος (al
perperam κινούμενος) τ
ἱκανῷ βοηθῆσαι, re com
municata, communica
tis consiliis. Πο. 4, 30
κοινωσάμενοι τὴν τύχην
qui constituerunt in ar
gentifodinis prouentu
et damna communite
ferre. §. 3. eosdem vo-
cat κοινουμένους τὴν τύχην.

milites. Sed αὐτοῖς potest etiam referri ad ἀνάγκην εἶναι, ita vt in κοινωνεῖν intelligatur αὐτοῦ. 6, 5, 2. μετὰ τῶν κοινωνεῖν βουλομένων. Ante erat τῆς εἰρήνης μετέχειν. c. gen. Thomas: κοινωνῶ ἁπλῶς τὸ μετέχω, πρὸς γενικὴν μόνον συντασσόμενον. Π. 8, 7, 3. p. 550. κοινωνῆσαι τοῦ εὐεργετοῦντος ἀνθρώπους, i. e. ſepeliri. Λ. 1, 9. ἀδελφοὺς — οἳ τοῦ γένους καὶ τῆς δυνάμεως κοινωνοῦσιν. Ε. 6, 5, 11. Ὀρχομενίων οὐκ ἐθελόντων κοινωνεῖν τοῦ Ἀρκαδικοῦ; *in conuentum venire.* §. 22. eſt μετέχειν. Ο. 6. 3. χρημάτων κοινωνήσαντας, *quibus pecuniae ſunt communes.* Ibid. λόγων κοινωνοῦντας, *disputantes.* c. gen. et dat. Thomas: κοινωνῶ σοι τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ συμμετέχω σοι. Ε. 2, 4, 13. πάντων τούτων πολλοὶ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις. 6, 3, 1. κοινωνεῖν αὐτοῖς ὧν ἔπραττον οὐκέτι ἤθελον, *cum illis participes eſſe.* Απ. 4, 3, 11. Ο. 10, 4. Σ. 8, 21. ¶ 2) *partem ſumere.* Απ. 3, 14, 1. μὴ κοινωνεῖν τοῦ εἰς τὸ κοινὸν τιθεμένου. ¶ 3) *frui.* c. gen. Π. 8, 4, 4. Cyrus in menſa ἔργον ἔχειν δεόμενον τούτου κοινωνεῖν τοὺς παρόντας. All. aliter hic legunt. Απ. 2, 6, 22. δύνανται πεινῶντες καὶ σίτου καὶ ποτοῦ κοινωνεῖν. §. 23. χρημάτων νομίμων κοινωνεῖν. Sic Ιερ. 3, 1. Wels. cum aliis edidit φιλίας — ἧς κοινωνοῦσιν οἱ τύραννοι, cum alii ἆς legant. ¶ 4) *ſocio uti.* Α. 7, 6, 19. τούτων κοινωνήσαντας, cum nunc apud Seuthen habeamus equites et peltaſtas. ¶ 5) *commune quid habere, ſimilem eſſe.* c. dat. Λ. 11, 3. στολὴν Φοινικίδα — νομίζων ἥκιστα γυναικείᾳ κοινωνεῖν, *muliebrem eſſe.* ¶ 6) οἱ κοινωνοῦντες ſunt οἱ κοινωνοί, Π. 7, 5, 13. Πέρσας καὶ τοὺς κοινωνοῦντας καὶ τῶν συμμάχων ὅσοι μένειν ᾑροῦντο. Cf. κοινών. Sic fere ¶ 7) Κ. 6, 22. canes κοινωνοῦσαι ſunt, *quae ſimul currunt.*

κοινωνία, *ſocietas officiorum et operum.* Ο. 7, 18. τὸ ζεῦγος — ὅπως ἔτι ὠφελιμώτατον ᾖ αὐτῷ εἰς τὴν κοινωνίαν. Cf. ſequentia et Poll. 3, 44.

κοινωνὸς, ¶ 1) *particeps, conſors.* c. gen. Π. 2, 2, 15. p. 111. τῶν πόνων καὶ κοινωνοί. 6, 1, 21. λόγων καὶ βουλευμάτων κοινωνὸν ἂν σε ποιοῖτο. Α. 7, 2, 20. Απ. 2, 1, 32. Virtus de ſe ipſa: ſum ἀρίστη φιλίας κοινωνὸς, np. quia amicitia

3. §. 5. maritus vocatu τοῦ σώματος vxoris κοινα νός. ¶ 2) *socius rei ge rendae, adiutor*. Π. 2, 15. p. 111. τοὺς ἀπονl κακοὺς νομίζω δαπάνῃ μόνο ζημιοῦν τοὺς κοινωνούς. 4 2, 12. πρὸς ὑμᾶς ὡς συμμα χους καὶ κοινωνοὺς διαλέγε μαι. E. 2, 3, 13. O. 7 13. 42. c. gen. Π. 2, 3 2. ὅταν ἄνθρωποι κοινων πολέμου γενόμενοι. 7, 5, 1 κοινωνοὺς τῶν κατατετρα γμένων. v. κοινών. §. 25. E. 3, 12. κοινωνοὺς ἱκανοὺς τῶ πραγμάτων, in rep. admi nistranda ac defendenda Απ. 2, 6, 26. κοινωνοῖς κα συνεργοῖς τῶν πράξεων. C 3, 15. γυναῖκα κοινωνὸν α γαθὴν οἴκου οὖσαν, *in r familiari administran da sociam*.

κοινως, v. κοινῇ nr. 1.

Κορατάδης, v. Κυρατάδης

Κοῖται, v. Κοῖτοι.

ζειν. Λ. 2, 2. 11. it. 8, 4. οἱ ἔφοροι — ἥν τινα αἰσθάνωνται παρανομοῦντα, εὐθὺς κολάζουσι. 10, 5. Cf. τιμᾷν. ¶ 2) *malis afficere.* E. 6, 3, 6. p. 386. ἐὰν κολασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *si mala senserint propter peccata.* O. 8, 16. ὁ θεὸς κολάζει τοὺς βλάκας tempestate. Σ. 4, 48. ἀπιστήσας monitis deorum ἐκολάσθην, *damnum feci.* Απ. 4, 2, 29. ἐν τούτοις ζημιοῦνταί τε καὶ κολάζονται. Potest in medio accipi: *malorum ipsi suorum auctores sunt.* Cf. ζημιοῦν nr. 4. ¶ 3) *coercere, ad officium redire cogere.* A. 2, 5, 2. p. 111. Αἰγυπτίους — ποίᾳ δυνάμει — μᾶλλον ἂν κολάσεσθε; Αθ. 1, 9. κολάσουσιν οἱ χρηστοὶ τοὺς πονηρούς. ¶ 4) *male tractare, vexare.* Π. 8, 7, 3. p. 551. τοὺς φίλους εὐεργετοῦντες δυνήσεσθε καὶ τοὺς ἐχθροὺς κολάζειν. A. 7, 7, 14. τὰς τούτων ἀπειλὰς οὐχ ἧττον — ἢ ἄλλων τὸ κολάζειν. All. κολάσεις. In praecedentibus dicitur βία. Απ. 2, 1, 17. ¶ 5) *cruciare.* Π. 3, 1, 13. ὁ φόβος τοῦ ἔργῳ κακοῦσθαι μᾶλλον κολάζει τοὺς ἀνθρώπους. v. 1 Ioh. 4, 18. ibique Raphel. Possit etiam explicari: *magis afficit atque adeo facilius emendat.* ¶ 6) *re aliqua admixta temperare et emendare.* O. 20, 12. ἡ ἅλμη κολάζεται μιγνυμένη τοῖς ἀνάλμοις.

κολάζεσθαι, v. in κολάζειν.

κολακεύειν, ¶ 1) *adulari.* Moeris dicit, ὑποκορίσασθαι magis Atticum esse quam κολακεύειν. Ιερ. 1, 15. ἕνεκα τοῦ κολακεύειν τοὺς ἐπαίνους ποιεῖσθαι. Απ. 1, 2, 24. 4, 4. 4. πρὸς χάριν τοῖς δικασταῖς διαλέγεσθαι καὶ κολακεύειν. c. acc. Π 7, 2, 7. p. 419. οἵ με κολακεύοντες ἔλεγον, ὡς πάντες ἂν ἐμοὶ πείθοιντο καὶ μέγιστος ἂν εἴην ἀνθρώπων. ¶ 2) *blande et obsequiose colere.* a) deos. Π. 1, 6, 3. μὴ ὅτε ἐν ἀπόροις εἴη τότε κολακεύοι. Stephanus ad h. l. dicit, θεραπεύειν medium esse inter τιμᾷν et κολακεύειν. b) homines, E. 1, 6, 6. βαρβάρους κολακεύουσιν ἕνεκα ἀργυρίου. 5, 1, 14. p. 282. μηδένα ἀνθρώπων κολακεύειν — εἵνεκα μισθοῦ. Απ. 2, 9, 8. c) populum, Αθ. 1, 18. κολακεύειν τὸν δῆμον — ἀντιβολῆσαι - ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρός. Sic passivum Λ. 14, 2. ἁρμόζοντας ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ κολακευομένους διαφθείρεσθαι.

*κολά-

vel potius ...
quo quis punitur. Π. 3
1, 13. τῷ ἰσχυροτάτῳ κο-
λάσματι νομιζομένῳ σιδη-
ρῳ πχιόμενοι.

κολαστέον, *punire opor-*
tet. c. acc. Π. 3, 1, 9
κολαςέον οὖν τὸν πατέρα
Ιερ. 8, 9.

κολαστήριον, *coercendi*
ratio. Aπ. 1, 4, 1.
ἐκεῖνος in disputando κολα-
ςηρίου ἕνεκα τοὺς παντ' οἰ-
μένους εἰδέναι ἐρωτῶν ἤλεγ-
χε, *coercendi causa.*

κολεὸς, *vagina.* Hesych
ἡ θήκη τοῦ ξίφους. Est vo-
cabulum Homericum. Γ.
1, 2, 9. ἐν κολεῷ κοπίδ-
ἢ σάγαριν. Cf. κουλεός.

Κολλυτεὺς, *qui est*
Collyto, populo f. pag
tribus Aegeidis. v. Har-
pocrat. qui fcribit Κολυτ-
τεύς. Cf. Suid. Hin
Aπ. 2, 7, 6. etiam Va
cken. et Ernest. refcr

Κολχὶς, *Colchorum regio*. A. 4, 8, 17. ἐλῄζοντο τὴν Κολχίδα. 5, 3, 4. ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ.

Κόλχοι, *Colchi*, populus Ponti Euxini in Aſia. A. 4, 8, 6. οἱ Μάκρωνες — ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν Κόλχων κατέστησαν τοὺς Ἕλληνας. §. 7. οἱ Κόλχοι παρατεταγμένοι ἦσαν. Inde pugna deſcribitur vsque ad §. 15. e qua Colchi victi diſcedunt. §. 16. in eorum vicis Graeci milites melle comeſto inſani fiunt. §. 17. Trapezus et 5, 3, 4. Ceraſus ſunt vrbes Colchorum. 5, 2, 1. Drilae ſunt gens Colchis vicina. 5, 7, 1. legati Colchorum lapidantur. 7, 8, 14. Colchi ſunt αὐτόνομοι.

Κολωναί, *Colonae*, vrbs Troadis maritima. E. 3, 1, 10 — 13. Dercyllidas eam eripit Maniae.

κολωνός, *tumulus, collis*. Suid: κολωνός· γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός. v. Etymol. M. A. 4, 7, 18. φέρουσι λίθου; καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. Cf. Diodor. Sicul. 14, 29.

κομᾶν, *comam alere, comatum eſſe*. Λ. 11, 3. ἔφηκε κομᾶν τοῖς ὑπὲρ τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν. Ιπ. 5. 8. ἕως ἂν κομῶσιν equae. De capite et barba ſimul dicitur Σ. 4, 28. τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς. Intell. κατὰ ante τὸ γένειον. De barbatis quoque hoc verbum dici oſtendit Solanus ad Lucian. de morte Peregrini §. 15. T. III. p. 340.

Κομανία, *Comania*, caſtellum in Myſia ſ. Teuthrania. A. 7, 8, 8.

κόμη, *coma*. v. πρόσθετος.

κομιδή, ¶ 1) *vectura*. A. 5, 1, 6. αἰτησάμενοι πλοῖα — ἴσως ἂν οὐκ ἀπορήσαιμεν κομιδῆς, οἵας δεόμεθα, i. e. πλοίων οἵων δεόμεθα. ¶ 2) *collectio*. Π. 5, 4, 12. τὴν τοῦ καρποῦ κομιδήν, *meſſem*.

κομίζειν, ¶ 1) *portare*. Απ. 3, 13, 6. φορτίον ἔδει σε φέρειν — οὐδ' ἂν ἠδυνήθην κομίσαι. ¶ 2) *vehere*. O. 5, 6. ἵππος — κομίζων τὸν κηδόμενον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν. 8, 12. nauis πάντα σκεύη — κομίζει. Sic currus Π. 7, 3, 1. τὰ χρήματα — duces διαλαχόντας τὰς ἁμάξας κομίζειν ad Cyrum. ¶ 3) *apportare*. Π. 3, 3, 2. σὺν ἄλλοις δώροις καὶ τὸ χρυσίον ἐκόμιζεν. 4, 4, 8. ὅπλα πρὸς ἡμᾶς κομίσατε, καὶ τοῖς μὲν κομίζουσιν ἔσται εἰρήνη. 5, 3, 9. ¶ 4) *aduehere*. Π. 6, 2, 5. τὴν ἀγορὰν ἐνταῦθα κομίζειν. ¶ 5) *deferre, perferre*. aegrotos et imbecilles,

ἀφ' οὗ ἔκαμεν — ἐτελεύ-
τησε, καὶ — κομισθεὶς οἴ
καδε ἔτυχεν τῆς βασιλικῆ
ταφῆς. Cf. κομίζεσθαι nr
6. ¶ 6) *deducere, effi-
cere vt quis perueniat
aliquo*. E. 2, 4, 10. p
110. dii κεκομίκασιν ἡμᾶ
ἐς χωρίον proelio nobi
aptissimum. ¶ 7) *secum
ducere*. A. 4, 6, 2. ἤρα
σθη τοῦ παιδὸς, καὶ οἴκαδ
κομίσας πιστοτάτῳ ἐχρῆτο.
κομίζεσθαι, ¶ 1) *appor-
tare s. recipere s. repor-
tare sua*. E. 5, 4, 18
ἐκομίσαντο τὰ ὅπλα. ¶ 2
*sibi s. in suos vsus appor-
tare, sibi sumere*. E
1, 1, 17. ὕλην ἐκ τῆς Ἴδη
κομίζεσθαι. ¶ 3) *sibi ad-
uehere*. E. 7, 1, 6. τ
ἐπιτήδεια ἐκ Κεγχρεῶν κο
μίζεσθαι. ¶ 4) *naui vehi
mari iter facere*. A. 5
4, 1. κατὰ θάλατταν ἐκο
μίζοντο — οἱ δὲ ἄλλοι κα

κομμωτὴς et κομμωτίας, v. in κοσμητής.

κομπάζειν, *gloriari, iactare*. v. Thom. Mag. p. 544. O. 10, 3. μήτε κομπάζοιμι, ὡς πλείω ἐςί μοι. Σ. 4, 19. ὡς ἐμοῦ καλλίων ὢν ταῦτα κομπάζεις.

κομψὸς, *facetus, festiuus*. Ita vertit Bach. O. 8, 19. ὃ καταγελάσειεν — οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ κομψός. Sed h. l. dicitur de eo, *qui diligentiam in rebus paruis ridet*. Fr. Portus minus bene intelligit eum, *qui, etsi non est grauis*, σεμνὸς, *tamen sibi grauitatem arrogat*. Quanquam non raro dicitur in malam partem, vt de venustate nimia s. nimis subtiliter excogitata. v. Ruhnken. ad Timae. lex. Platon. p. 118. Cf. Sallier. ad Moeridem p. 237. Fischer. ad Plat. Phaed. 49. p. 425. Vocabulum μέσον esse, patet vel ex Hesychio, Suida, Etymol. M. aliisque grammaticis.

κομψῶς, *scite, eleganter*. Π. 1, 3, 7. κομψῶς οἰνοχοοῦσι καὶ καθαρίως ἐγχέουσι.

κονιατὸς, *calce illitus, gypsatus*. Suidas participium κεκονιμένος explicat verbis ἀσβέςῳ κεχρισμένος, et laudat A. 4, 2, 14. ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον vinum. v. λάκκος.

κονιορτὸς (poet: Port.), *puluis*. Π. 6, 3, 3. καταμανθάνειν μετεωριζόμενον ἢ καπνὸν ἢ κονιορτόν. A. 1, 8, 5.

Κόνων, *Conon*. E. 1, 4, 4. simul cum Alcibiade et Thrasybulo fit praetor. 1, 5, 10 — 12. Alcibiade reiecto est inter decem praetores. 1, 6, 10 — 19. Callicratides Lacedaemonius eum et duo praetores Mitylenen persequitur ibique obsidet. Dum Athenienses ei auxilia mittunt, fit pugna ad Arginusas, vbi Conon obsidione liberatur. 1, 7, [illegible]. ipse pugnae non interest. 2, 1, 14 — 19. victus a Lysandro ad Aegospotamos fugit ad Euagoram in Cyprum. 4, 3, 6. cum Pharnabazo vincit pugna nauali Lacedaemonios apud Cnidum. v. Mor. ad h. l. 4, 8; 1 — 3. a Pharnabazo solus apud classem relinquitur. §. 6 — 12. alia gerit cum Pharnabazo, a quo Athenas missus restituit muros ad Piraeeum. §. 13 — 16. contra Antalcidam legatum ipse legatus mittitur ad Teribazum, sed ab hoc in vincula conicitur.

Romanorum *enſe fal*
to. Deriuant vulgo
nomen a verbo κόπ
Sed videtur eſſe orig
Perſicae. v. Reland. de
gua Perſica vetere, i
ius diſſertt. miſcell.
VIII. p. 164. ſq. Π. 1, 2
Perſae cum venantur,
bent ἐν κολεῷ κοπίδα ἢ
γαριν. §. 13. Perſae
proelium habent μάχαι
ἢ κοπίδα. 2, 1, 2. p.
inter homotimorum ar
ſunt etiam κοπὶς ἢ σάγ
εἰς τὴν δεξιάν. Bochar
hieroz. P. II. lib. 5. c.
p. 761. ex hoc loco S
dam dicit colligere, κο
δα idem eſſe quod σάγα
Sed Suidas non niſi ha
habet: σάγαρις· κοπὶς ἢ
λεκυς. Quae Suidae
plicatio vera non e
quia σάγαρις et in lo
iam laudatis a κοπίδι
ſtinguitur, et in aliis,

caedere. A. 4, 8, 2. δένδροις — ταῦτα ἔκοπτον. Sic in vaſtatione terrae hoſtilis, E. 4, 5, 10. εἴ τι λοιπὸν ἦν δένδρον, κόπτων καὶ κλῶν. 5, 2, 29. κόπτοντα τὰ δένδρα. §. 33. 6, 5, 22. 30. ¶ 4) *vaſtare*. E. 3, 2, 17. κοπτομένης τῆς χώρας. 4, 6, 5. κόπτων τὴν χώραν. Sic iungitur cum aliis verbis. v. καίειν n. 2. et κατακαίειν n. 2. ¶ 5) *pulſare*. Moeris p. 211. κόπτει τὴν θύραν ἔξωθεν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔνδοθεν, Ἀττικῶς, κροτεῖ δὲ Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. Mag. p. 546. Phrynich. p. 74. Ammon. p. 83. et Suid. Itaque intraturi aedes dicebantur κόπτειν. Cf. quos laudat Pierſon. ad Moerin l. l. et Bach. ad Sympoſ. 1, 11. E. 5, 4, 7. κόψας τὴν θύραν. Sic A. 7, 1, 10. οἱ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας, indignantes, ſibi illas clauſas eſſe. ¶ 6) *terendo excutere*. O. 18, 5. ὅπως τὸ δεόμενον κόψουσι iumenta. ¶ 7) *ſuccutere*. Ιπ. 1, 4. ὀστᾶ equi — ἀντιτυπώτερα ὄντα κόπτει τὸν ἀναβάτην. 8, 7. ἧσσον ἂν αὐτὸς (eques) κόπτοιτο.

κορεννύναι ſ. κορεῖν, *ſatiare*. Aπ. 3, 11, 13. τῶν βρωμάτων τὰ ἥδιστα — κεκορεσμένοις βδελυγμίαν παρέχει. §. 14. κεκορεσμένοι metaphorice dicuntur, *qui mulieris amore quaſi ſatiati ſunt*.

κόρη, *manica*. Videtur eſſe Perſicum vocabulum, pro quo alias dicitur χειρὶς, vbi vide. E. 2, 1, 6. Artaxerxes interfici iuſſit duo cognatos, ὅτι αὐτῷ ἀπαντῶντες οὐ διέωσαν διὰ τῆς κόρης τὰς χεῖρας. ὃ ποιοῦσι βασιλεῖ μόνῳ. ἡ δὲ κόρη ἐστὶ μακρότερον ἢ χειρὸς, ἐν ᾗ τὴν χεῖρα ἔχων οὐδὲν ἂν δύναιτο ποιῆσαι. v. Leuncl. ad h. l. et Mor. Cf. ſupra διαζωννῦναι et διείρειν.

κόρη, *puella, virgo*. A. 4, 5, 8. γυναῖκας καὶ κόρας. Λ. 1, 3. 9, 5. Hinc Κόρη dicitur *Proſerpina* dea, quia virgo a Plutone rapta eſt. E. 6, 3, 4. p. 388. τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἄῤῥητα ἱερά.

Κορησσὸς, *Coreſſus*, mons cum oppidulo haud procul Epheſo. Steph. Byz: Κορισσὸς, πόλις τῆς Ἐφεσίας. Interpretes ibi docent, neque per ι, neque per υ ſcribendum eſſe nomen, ſed per η. E. 1, 2, 4. ἐς Ἔφεσον ἔπλευσε — τοὺς ὁπλίτας ἐς τὸν Κορησσὸν ἀποβιβάσας. §. 6. 7. v. omnino Schneider.

Κορίλας, v. Κορύλας.

Κορινθία, *Corinthiorum ager*.

niti fuerant. 2, 2, 12
ergo nolebant cum The
banis parcere Athenis. 2
4, 20. tamen mites ſun
in Athenienſes. 3, 2, 18
Agidi contra Thebano
adſunt. 3, 5, 10. 16
Lacedaemoniis non ad
ſunt contra Thebanos. 4
2, 8 — 14. contra La
cedaemonios bellum ge
runt. 4, 3, 8. ſqq. A
2, 6. etiam in proeli
apud Coroneam. E. 4
4, 1 — 13. Cum non
nulli Corinthiorum ae
gre ferrent, ſemper pe
ſuam ditionem expeditio
nes fieri, cupiebant pacem
Quod veriti alii Corin
thii, Argiui ac reliqui ſo
cii, magnam Corinthi cae
dem faciunt multosque e
iiciunt. Argiui vrbem ſil
vindicant (cf. Morus a
§. 6.). Quidam exules cu
Lacedaemoniis eam re

κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς. Σ. 8, 15. ἐν τῇ τῆς μορφῆς χρήσει ἔνεσί τις κόρος. Cf. καιρὸς nr. 6.

Κορσωτὴ, *Corſote*. A. 1, 5, 4. vrbs deſerta ad Maſcam, amnem Arabiae.

Κορύλας, *Corylas*. A. 7, 8, 14. ἄρχων Παφλαγονίας Κορύλας. Cod. Pariſ. Κορίλας. A. 5, 5, 7. 11. Corylae et Paphlagonum amicitiam iactantes Sinopenſes terrorem iniiciunt Graecis. Sed 6, 1, 2. Graeci cum eo amicitiam faciunt. Occurrit etiam A. 5, 6, 4.

κορυφαία, *pars habenae, ſummum equi caput cingens*. Pollux 1, 147. ὁ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ἵππου ἐκτεταμένος ἱμὰς ἐπὶ τὸν χαλινὸν, (καλεῖται) κορυφαία. Ιπ. 3, 2. πῶς εἰς τὸ σόμα δέχεται τὸν χαλινὸν, πῶς δὲ περὶ τὰ ὦτα τὴν κορυφαίαν. Camerar. vertit *lorum verticale*. Portus in indice: *equini verticis habena*. Hayniſch et Heubel: *das Hauptgeſtell*. 5, 1. 6, 7.

κορυφαῖος, *ſummus*. K. 10, 2. ἕκαςος τόνος πέντε καὶ δέκα λίνων. ἀπὸ δὲ τοῦ κορυφαίου (ſcil. τόνου) τὸ μέγεθος δεχάμματοι. Ergo non huc pertinet τὸ κορυφαῖον, de quo Pollux 5, 31. κορυφαῖον, τὸ σενὸν τῆς ἄρκυος, ὃ τινες κορυφιςῆρα ὠνόμασαν.

Κορυφάσιον, *Coryphaſium*, vrbs et promontorium Meſſeniae, teſte Pauſania 4, 36. Sed Steph. Byz. vocat χωρίον Λακωνικῆς πλησίον Πύλου. Legitur E. 1, 2, 12.

κορυφὴ, ¶ 1) *vertex capitis*. Ιπ. 1, 8. ὁ αὐχὴν — ὀρθὸς πρὸς τὴν κορυφὴν ἥκοι. §. 11. ¶ 2) *faſtigium montis*. Heſych: κορυφή· — λόφος, ἀκρωτήριον. A. 3, 4, 25. τοῦ ὄρους τὴν κορυφήν. 4, 2, 13. E. 7, 4, 13. ¶ 3) Legitur pro κάρφη. v. ibi.

Κορώνεια (ap. Ptolemae. Κορωνία), *Coronea*, vrbs Boeotiae ad Heliconem. v. Waſſ. ad Thucyd. 4, 93. A. 5, 3, 7. κινδυνεύσων ἐδόκει ἰέναι μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ. Quod planius dicitur Αγ. 2, 9. et E. 4, 3, 9, συνῄεσαν Thebani et Lacedaemonii ἐς τὸ κατὰ Κορώνειαν πεδίον.

κοσμεῖν, ¶ 1) *ornare*. ¶ a) veſtibus. Π. 6, 1, 4. Κυαξάρης σεμνῶς κεκοσμημένος. 8, 2, 6. τίς κοσμῶν κάλλιον σολαῖς τοὺς περὶ αὐτὸν, ἢ βασιλεύς; 8, 3, 1. κοσμηθέντες ταῖς σολαῖς. §. 2. §. 3. §. 8. ἐφαίνοντο οἱ σκηπτοῦχοι κεκοσμημένοι, *in ihrem Staate*, σὺν τοῖς παλτοῖς. A. 1, 9, 13.

τὸ

eleganter Π. 2, 4, 5. μαλ
λόν σε ἐκόσμουν πορφυρίδ
ἐνδὺς — ἢ ἱδρῶτι καὶ σποι
δῆ καὶ αὐτὸς κεκοσμημένοι
καὶ σὲ κοσμῶν; Λ. 7, 3. ο
γὰρ ἐσθῆτος πολυτελεί
ἀλλὰ σώματος εὐεξίᾳ κο
σμοῦνται Lacedaemonii.
b) armis, Π. 3, 3, 7. οὐκ
ἔτι ἐν τούτῳ pericul
οὔτε τοῖς ἐν ὅπλοις κοσμοι
μένοις φθονοῦσι. vbi ἐν v
detur additum esse, n
quis ὅπλοις κοσμουμένο
ita coniungat, vt ὅπλ
κοσμούμενα. Ιπρ. 1, 22. 2
¶ c) pigmentis, Π. 1,
2. κεκοσμημένον ὀφθαλμό
ὑπογραφῇ. Ο. 10, 13. Coi
tra Απ. 2, 1, 22. κεκοσμ
μένην τὸ μὲν σῶμα καθαρότ
τι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ et
¶ d) diuitiis et praemii
Ο. 4, 8. rex Persarum eo
quos videt terram coler
δώροις κοσμεῖ. 11, 10. περ
ποιεῖν, ὥστε καὶ τὴν πόλ
κοσμεῖν. §. 12. est πόλ

33. οὐ κατῄσχυνεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκόσμησε rebus bene geſtis. Ιερ. 11, 5. Σ. 8, 38. ἑαυτὸν καὶ τὸν πατέρα κοσμήσειν. ¶ 4) *inſtruere menſam.* Π. 8, 2, 5. ὁ αὐτὸς κλίνην στρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ. 8, 6, 6. ¶ 5) *inſtruere aciem.* Heſych: κοσμῆσαι· διατάξαι. Π. 2, 1, 13. εἶχον οἱ μὲν ταξίαρχοι ὑφ' ἑαυτοῖς τὰς τάξεις κεκοσμημένας (Vulgo edunt κοιμωμένας), ὥσπερ ὁπότε εἰς ἕνα πορεύοιτο ἡ τάξις. ¶ 6) *imperare, praeeſſe.* Π. 5, 3, 21. de excubitoribus nocturnis: ἄρχων δὲ καὶ ἐπὶ τούτοις (Wellſ. et all. male: ἐπιτάττων εἷς) ἦν, ὃς καὶ τούτους ἐκόσμει. Verti etiam poſſit: *qui his ſuam cuique ſtationem aſſignabat.* Α. 3, 2, 24. τίνα χρὴ ἡγεῖσθαι τοῦ πλαισίου, καὶ τὰ πρόσθεν κοσμεῖν. In ſeqq. eſt ἡγοῖτο.

κοσμεῖσθαι, *ornare ſe, vel ſe ornari ſ. veſtiri iubere.* Π. 6, 1, 1. ὁ Κυαξάρης ἐκοσμεῖτο ἀκούων ὅτι πολὺς ὄχλος ἐπὶ ταῖς θύραις. 8, 3, 2. σὺ δὲ, ὦ Κῦρε, πότε κοσμήσῃ; — δοκῶ αὐτὸς κοσμεῖσθαι ὑμᾶς κοσμῶν. Ο. 5, 2. οἷς αὐτοὶ κοσμοῦνται.

κόσμημα, *ornatus, ornamentum.* Π. 7, 3, 2. καλὸν κόσμημα ἀνδρὶ — τετελευτηκότι. §. 4. eſt κόσμος.

κοσμητὴς, *exornator, comtor.* Π. 8, 8, 10. τοὺς κοσμητὰς, οἳ ὑποχρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσι. Margg. κομμωτίας. Codd. nonnulli κομμωτὰς, de quibus v. Suid. Sed hoc nomen κομμωτὰς non temere eſſe reponendum, dicit Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 317.

κόσμιος, ¶ 1) *modeſtus, ordinem ſeruans.* Α. 6, 6, 17. ὡς κόσμιοι εἰσὶ milites, καὶ ἱκανοὶ — πειθόμενοι — μὴ φοβεῖσθαι. ¶ 2) *moderatus, grauis.* v. Wetſten. ad 1 Timoth. 3, 2. Ιερ. 5, 1. τοὺς κοσμίους poſtea vocat ἀνδρείους. §. 2. oppon. ἀκρατεῖς. ¶ 3) *pudicus.* Απ. 3, 11, 14. τοὺς δεομένους ὑπομιμνήσκοις ὡς κοσμιωτάτῃ ὁμιλίᾳ.

κοσμίως, ¶ 1) *ordine, modeſte.* Π. 5, 3, 16. p. 299. ὅπως κοσμίως ἕπωνται. Κ. 10, 8. κοσμίως, ἀπολείποντας ἀπ' ἀλλήλων πολύ. ¶ 2) *modice.* Απ. 3, 14, 7. τὸ εὐωχεῖσθαι τοῖς κοσμίως διαιτωμένοις ἀνετίθει.

κόσμος, ¶ 1) *ornatus, ornamentum.* Π. 5, 2, 3. φιάλας χρυσοῦς, καὶ προχόους, καὶ καλπίδας, καὶ κόσμον παντοῖον. 6, 1, 15. τάλαντα ἀργυρίου — καὶ ἄλλα

πορφυροῦς χιτῶνας etc.
O. 4, 23. Ιερ. 2, 2. ὑπερ
χοντα κόσμον γυναιξὶ, i.
gemmas, aurum etc. D
citur inprimis de pulchr
vestibus, Π. 3, 1, 1. κ
σμον καὶ κατασκευὴν τ
πλείστου ἀξίαν. A. 3, 2,
speciatim mulierum, I
8, 4, 11. γυναικεῖον κόσμ
O. 9, 6. De ornatu s
pulchrorum, v. κοσμ
nr. 1. h. E. 6, 1, 4. p. 35
τιμῶ bonos — περὶ ταφ
κόσμῳ. ¶ 2) *splend*
armorum, Aγ. 11, 11.
καλλωπίζετο — τῷ ἀμ
τὸ στράτευμα κόσμῳ. Ιπ. 1
2. ¶ 3) *splendor e ma*
gnificentia. A. 1, 9, 1
ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κ
σμον πέμπει ἢ εἰς πόλεμ
ἢ εἰς καλλωπισμὸν — φιλο
καλῶς κεκοσμημένους μέ
τον κόσμον ἀνδρὶ νομίζ
Πο. 3, 13. εἰ οἰκήσεις κ
πωλητήρια κατασκευασθεί

ap. Lucret. 5, 1435. *mundus* est coelum. Απ. 1, 1, 11. ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος. v. Ernest. ad h. l.

Κοταλιτεὺς et

Κοταλυτεύς, v. Κολλυτεύς.

Κότυς, *Cotys*. Αγ. 3, 4. Κότυς ὁ τῶν Παφλαγόνων ἄρχων, βασιλεῖ μὲν οὐχ ὑπήκουσε — εἵλετο σὺν Ἀγησιλάῳ στρατεύεσθαι. E. 4, 1, 1. sqq. narratur, quomodo foedus istud cum Agesilao fecerit. §. 2. 7. est Κότυϊ. §. 5. 6. ὦ Κότυ. §. 8. Κότυν. In his locis dicitur etiam Agesilaus nuptias conciliasse inter Cotyn et Spithridatis filiam. Αγ. 2, 26. Cotys Sestum Ariobarzani erepturus metu Agesilai desistit ab oppugnatione. E. 4, 1, 2 — 8. in antiquis editt. est Ὄτυς, Ὄτυϊ, Ὄτυν, Ὄτυ.

Κοτύωρα, *Cotyora*, vrbs Ponti, Sinopensium colonia. A. 5, 5, 3. 4. ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα. v. omnino de hac vrbe, quae ab aliis κώμη tantum dicitur, et de eius cum vrbe Cytoro permutatione Polit. ad Eustath. T. II. p. 783. it Suid.

Κοτυωρῖται, *incolae Cotyorae vrbis*. A. 5, 5, 7. Κοτυωρῖται εἰσὶ ἡμέτεροι (Sinopensium) ἄποικοι. §. 13. Genit. §. 5. 6. et 5, 8, 10. τῶν Κοτυωριτῶν. Dat. A. 5, 5, 10. Κοτυωρίταις.

κουλεός, *vagina*. Αγ. 2, 14. ἐγχειρίδια γυμνὰ κουλεῶν. Cf. κολεός.

κουφαγωγός, *leue onus ferens*. v. κυφαγωγός.

κουφίζειν, *subleuare*, *adiuuare*. Π. 6, 3, 11. p. 384. ὅ τι ἂν κακουργῇ τις τοὺς ἐναντίους, παντὶ τούτῳ τοὺς συμμάχους κουφίζει. Απ. 2, 7, 1. τοῦ βάρους μεταδιδόναι — ἴσως ἂν ἡμεῖς σε κουφίσαιμεν.

κοῦφος, ¶ 1) *leuis*. Π. 6, 2, 11. p. 371. χειρομύλας — τοῦτο γὰρ κουφότατον. Ιερ. 1, 5. κοῦφα καὶ βαρέα oppon. Απ. 3, 5, 27. ὡπλισμένους κουφοτέροις ὅπλοις. c. inf. Π. 8, 2, 11. p. 488. ἡ εὔκλεια — κουφοτέρα φέρειν. De crinibus, K. 5, 30. in lepore τρίχωμα βραχὺ, κοῦφον. ¶ 2) *agilis*, *expeditus*. Π. 8, 2, 11. p. 488. τοὺς αὐτὴν φέροντας κουφοτέρους παρέχεται. Ιπ. 1, 13. ἢν membra στερεὰ ᾖ, κουφότερ' ἂν τὰ πρὸς τὸν δρόμον εἴη. K. 5, 30. lepus habet κεφαλὴν κούφην. Poll. 5, 69. ἐλαφράν. ¶ 3) *tolerabilis*, *facilis*, *gratus*. Π. 5, 4, 13. ἡ ἐκ τῶν πολεμίων τροφὴ, κουφοτέραν τὴν στρατείαν παρέχει. Paulo

2) *agiliter*. A. 6, 1. ἥλοντο ὑψηλά τε καὶ κ
Φως. Alias dicitur ἐλ
Φρῶς.

κόφινος, *corbis*, *quali*
Gloſſ. vett. Suidas: κ
Φινος· ἀγγεῖον πλεκτ
Seruit variis vſibus, Po
10, 129. τὰ ἀγγεῖα τὰ
ποδεχόμενα τὴν ὀπώρα
τρασιά, κόφινος. 4, 168. [
eſt menſura tam arid
rum, v. c. farinae, qua
liquidorum, v. c. vini,
nominatur μέτρον Βοιω
εν. 1, 245. eſt in inſtr
mentis ruſticis. 6, 9
recenſetur in inſtrume
tis, quibus συμπόσιον pu
gatur. Omnino v. Wet
ad Matth. 14, 20. Ar.
8, 6 κόφινος κοπροφόρος.

κράδισος. Poll. 6, 14. β
κος, κράδισος, ὡς Ξενοφῶ
Sed verba ὡς Ξεν. ſu
haud dubie referenda a
βῖκος, de quo ſupra.

χρυσοῦν κράνος. 6, 4, 1. Sed Π. 7, 1, 1. et A. 1, 2, 16. ſunt κράνη χαλκᾶ, quae etiam ab Herodoto 7, 84. Perſis tribuuntur. A. 5, 2, 16, κράνη Παφλαγονικὰ habent, qui ſunt in arce Drilarum. 5, 4, 16. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἷάπερ τὰ Παφλαγονικά. Optimum κράνος eſt Βοιωτιουργὲς, de quo ſupra. A. 1, 8, 4. equites Cyri ὡπλισμένοι — κράνεσι, quibus ipſe et alii carent. v. ψιλός. 7, 4, 12. οἱ περὶ Ξενοφῶντα (non Thraces, ſed Graeci) — κράνη ἔχοντες. E. 7, 5, 20. ἐλευκοῦντο οἱ ἱππεῖς Thebani τὰ κράνη. Poll. 1, 149. habet formulam: τὰ κράνη ςιλπνὰ ἐποίουν. Π. 6, 2, 7. p. 366. οἱ ἡνίοχοι — συνεςεγασμένοι θώραξι καὶ κράνεσι. A. 4, 7, 11.

Κρανώνιοι, *Cranonii*. Steph. Byz: Κράνων, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος ἐν τοῖς Τέμπεσιν — ὁ πολίτης Κρανώνιος. v. quos laudat Waſſ. ad Thucyd. 2, 22. Aγ. 2, 2. et E. 4, 3, 2. Cranonii ſunt in ſociis Boeotorum contra Lacedaemonios.

Κράσιος ter legitur pro Κρεύσιος. v. Κρεῦσις.

κρᾶσις, *mixtura, temperamentum*. Σ. 3, 1. eleganti tralatione: ἡ κρᾶσις τῶν τε παίδων τῆς ὥρας καὶ τῶν φθόγγων. Alluditur ad vinum, de quo ante dixerat Socrates. Suid: κρᾶσις· μίξις οἴνου καὶ ὕδατος.

κράσπεδον, ¶ 1) *radix montis, ea pars montis, vbi in planitiem deſinit*. E. 4, 6, 8. ὑποκαταβαίνοντες ἐς τὰ κράσπεδα τῶν ὀρῶν. vbi Fr. Portus ex Etymol. M: τὸ κρεμάμενον ἤτοι κεχαλασμένον εἰς τὸ πέδον. Suid: κράσπεδα· οἱ πρόποδες (h. e. interprete Heſychio in v. πρόπ. τὰ προὔχοντα τῶν ὀρῶν), τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα. ¶ 2) *exercitus latus* l. *ala*. E. 3, 2, 13. τοὺς πελταςὰς ἐπὶ τὰ κράσπεδα ἑκατέρωθεν καθίςαϑαι. Sic eſt ap. Euripid. Supplic. 660.

κρατεῖν, ¶ 1) *tenere, occupare*. c. gen. Π. 4, 4, 2. ἐὰν κρατῶμεν τῆς χώρας. 5, 5, 14. p. 338. ὅποι ἂν πορευώμεθα, κρατοῦμεν τῆς χώρας. Πο. 4, 45. E. 7, 1, 2. p. 437. 7, 2, 8. 7, 3, 4. τοῦ ἄςεος ἐκράτει. Aπ. 2, 7, 2. ἐκ γῆς — οἱ γὰρ ἐναντίοι κρατοῦσιν αὐτῆς. it. ſine caſu, Π. 5, 3, 4. τοῖς κρατοῦσι. Intell. τῆς χώρας. ¶ 2) *capere*. Iπ. 7, 14. καλὴ λεία αἱ φυλακαὶ, ἣν κρατηθῶσι. K. 1, 15. 5, 29. lepus κατὰ πόδας οὐ πολλάκις

7, 3, 4. τῆς πόλεως κρα
τεῖν. ¶ 4) *continere ci*
ues in officio, voluntat
suae accommodare. E. 2
3, 18. p. 97. ῥᾳδίως ἐμέλ
λομεν τῶν ἀρχομένων κρα
τήσειν. O. 4, 5. ¶ 5.
deprehendere. A. 4, 7
11. ἔσφαττον ὧν κρατεῖ
δύναιντο. ¶ 6) *vincere*
a) proelio. Π. 3, 1, 6
κρατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ — πο-
λέμῳ κρατηθείς. §. 12. ὁ
ἰσχυῖ κρατηθείς. 3, 3, 20.
7, 1, 19. κρατούντων, κρα-
τουμένων. Sic A. 7, 7, 20.
σοῦ μὲν κρατοῦντος — κρα-
τουμένου δὲ σοῦ. E. 7, 5,
26. τοὺς μὲν κρατήσαντας
— τοὺς δὲ κρατηθέντας.
A. 3, 2, 18. τῶν κρατου-
μένων πάντα ἀλλότρια. §.
26. εἴ τις χρημάτων ἐπι-
θυμεῖ, κρατεῖν πειράσθω.
Mox est τῶν νικώντων. 5,
6, 3. p. 291. ἦν — κρα-
τῆτε μαχόμενοι. 6, 18, 7.

fertur. Π. 5, 1, 5. πεφύκασιν ὑπὸ τούτων κρατεῖσθαι, np. a frigore, fame, siti, aestu. §. 8. θεώμενος οὐ μὴ κρατηθῶ ab amore, ὥστε ποιεῖν τι. 5, 5, 5. ἐκρατεῖτο ὑπὸ τῶν δακρύων. Αγ. 1, 36. ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη, *a nulla harum rerum ab officio abducebatur.* Nisi malis *detinebatur* s. *retinebatur* in Asia. 8, 5. οὐκ ἐκρατήθη οὐδ' ὑπὸ δώρων, οὐδ' ὑπὸ τῆς βασιλέως ῥώμης, *non expugnabatur.* Απ. 2, 6, 1. Ο. 1, 20. voluptates dicuntur κρατοῦσαι, *imperantes.* c. gen. Αγ. 5, 1. ὅσαι ἡδοναὶ πολλῶν κρατοῦσιν ἀνθρώπων. §. 6. eleganter: πλέονες τῶν πολεμίων, ἢ τῶν τοιούτων δύνανται κρατεῖν. Λ. 4, 6. καθιστάναι εἰς τὸ μήποτε ὀργὴν τοῦ μὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις κρατῆσαι, *id efficere, vt non ira abrepti legibus non obediant.* Cf. ὀργή. Ε. 4, 8, 22. οὐδὲ γὰρ ἐκράτουν αὐτοῦ αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί. Sic homines dicuntur Απ. 1, 2, 24. τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν. 1, 5, 6. Κ. 2, 4. ἵνα τῶν πόνων τούτοις κρατῶν χαίρῃ. ¶ 8) *praestare, antecellere, meliorem esse.* c. dat. rei, Π. 8, 2, 6. τοῖς ἄλλοις πᾶσι θεραπεύων πολὺ ἐκράτει, *reliquis rebus homines demerendo longe praestabat.* Πο. 1, 4. c. ἐν, Απ. 4, 6, 14. ἀμείνων πολίτης — ἐν χρημάτων διοικήσει κρατοίη ἂν ὁ χρήμασιν εὐπορωτέραν τὴν πόλιν ποιῶν. c. acc. pers. Ιερ. 11, 15. πάντας — νικᾶν εὖ ποιῶν· ἐὰν γὰρ τοὺς φίλους κρατῇς εὖ ποιῶν. ¶ 9) *superiorem esse, imperare, praeesse, imperium habere.* Αθ. 2, 2. οἱ κρατοῦντες, *eorum domini.* Ε. 4, 8, 20. 22. c. gen. Π. 5, 1, 11. ἐγώ, κἀγὼ ὧν ἐγὼ κρατῶ. Λ. 2, 2. κρατεῖν αὐτῶν, *mores eorum regere.* Απ. 1, 2, 43. τὸ κρατοῦν τῆς πόλεως, *is, penes quem summa potestas est in re publica,* siue rex sit, siue ὀλίγοι, siue populus. (✝. Valken. ad Euripid. Phoenn. 396.) Ibid. τύραννος κρατῶν τῆς πόλεως. §. 45. μὴ πείσαντες ἀλλὰ κρατοῦντες γράφουσι. (Hic illud κρατοῦντες trahit aliquid e verbo βιάζεσθαι, cui in praecedentibus opponebatur πείσας. Cf. Ammon. p. 22.) Ibid. πλῆθος κρατοῦν τῶν τὰ χρήματα ἐχόντων. De diis, Α. 2, 5, 2. p. 110. πάντων οἱ θεοὶ κρατοῦσι. De imperio Graeciae, Ε. 7, 1, 2. p. 438. Lacedaemonii κρατοῦντες τῆς γῆς.

183. τὰ μέγιϛα αὐτοῖς συμβαλλόμενος πρὸς τὸ ὑμῶν κρατῆσαι. 5, 4, 1. Λακεδαιμόνιοι οὐδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν πώποτε ἀνθρώπων κρατηθέντες. v. Mor. ¶ 11) *superare montem*. A. 7, 3, 2. ἢν κρατήσαντες τούτου (τοῦ ὄρους) ἐκεῖσε ἔλθωμεν. ¶ 12) *premere, vrgere bello*. E. 7, 4, 6. κεκρατημένους καὶ πρόσθεν κατὰ γῆν. ¶ 13) *obsidere*. E. 6, 2, 6. οἱ Κερκυραῖοι ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν ἐλάμβανον, διὰ τὸ κρατεῖσθαι κατὰ γῆν. ¶ 14) De fulmine: Απ. 4, 3, 14. κεραυνὸς — οἷς ἂν ἐντύχῃ πάντων κρατεῖ. Leuncl. *vincit*. Possis vertere *perrumpit*, vel *domat*.

κρατεῖσθαι, *imperari sibi, parere*. Αγ. 7, 2. νομίμως τὸ κρατεῖσθαι φέροντα.

κρατερὸς, *strenuus, for-*

differre a nomine ἄριϛος, vt hoc de perſonis, illud de rebus dicatur. v. ἄριϛος, et Cannegieteri diſſ. de Auiano c. 6. Sed ap. Xenophontem legitur de vtrisque, ita vt ſit ¶ 1) *fortiſſimus, robuſtiſſimus.* Heſych: κράτιϛος· ἰσχυρότατος. Π. 3, 2, 1. τῶν ἱππέων τοὺς κρατίϛους. i. e. *equitandi peritiſſimos, fortiſſimos, modeſtiſſimos* etc. 5, 2. 15. p. 285. ἐκεῖ τῶν πολεμίων ἐϛὶ τὸ κράτιϛον, *robur hoſtilis exercitus.* 6, 1, 16. κράτιϛον τῆς δυνάμεως. In his intell. μέρος. 7. 1, 9. ὅπως κράτιϛοι φανῆσθε in proelio. Sic Π. 1, 4. 14. τὰ κράτιϛα, et A. 3. 2, 3. κράτιϛα, *fortiſſime.* Π. 6. 2, 3. οἱ κράτιϛοι qui ſint, paulo ante multis verbis exponitur. ¶ 2) *optimus.* A. 1, 9, 10. ὑπηρέται κράτιϛοι, *qui commodiſſime ſeruiunt domino.* Αγ. 1, 28. et E. 3. 4, 20. τὰ κράτιϛα (ſc. μέρη) τῆς χώρας. Sic E. 1, 4, 6. κράτιϛος τῶν πολιτῶν, *ciuis optimus*, vt ſaepe dicitur βέλτιϛος. Hinc οἱ κράτιϛοι, *optimates*, Λ. 8, 1. τοὺς κρατίϛους ἐν τῇ πόλει. E. 7, 1, 30. 7, 3, 1. 4. ¶ 3) *vtiliſſimus.* Απ. 4, 2, 40. ἅ τε ἐνόμιζεν εἰδέναι δεῖν καὶ ἐπιτηδεύειν κράτιϛα (Marg. κράτιϛον) εἶναι. c. dat. Σ. 2, 13. τῷ Συρακοσίῳ κράτιϛον, ἐπιδείξαντι — εἰπεῖν. ¶ 4) *peritiſſimus, qui optime rem efficit.* Π. 8, 2, 13. τῶν κρατίϛων κριτῶν. Απ. 2, 6, 26. in gymnicis τοῖς κρατίϛοις συνθεμένους ἐπὶ τοὺς χείρους ἰέναι. Απολ. 21. c. acc. Π. 2, 1, 8. οὗτοι κράτιϛοι ἕκαϛα γίγνονται. A. 1, 9, 1. πάντων πάντα κράτιϛος. Αγ. 1, 25. οἵτινες κράτιϛοι τὰ προσήκοντα ἔργα φαίνοιντο. Sed E. 3, 4, 16. eſt πρὸς τὰ προσήκ. Απ. 3, 4, 4. c. ἐν, Απ. 3, 4, 5. ἐὰν ἐν τοῖς πολεμικοῖς τοὺς κρατίϛους — ἐξευρίσκηται. c. inf. A. 1, 9, 12. ὁμολογεῖται — κράτιϛος γενέσθαι θεραπεύειν. Sic E. 7, 5, 16. in Marg. Steph. eſt: τοῖς κρατίϛοις ἱππεύειν εἶναι δοκοῦσιν, pro ἱππεῦσιν. Απ. 1, 4, 1. κράτιϛος προτρέψασθαι ἀνθρώπους. c. particip. Π. 1, 3, 13. τῶν ἡλίκων κράτιϛος — τοξεύων καὶ ἀκοντίζων. ¶ 5) *potentiſſimus.* Heſych: κράτιϛος· δυνατώτατος. A. 7, 6, 26. Λακεδαιμόνιοι κράτιϛοι νομιζόμενοι εἶναι. Αγ. 1, 5. Αθ. 2, 6. οἱ κατὰ γῆν κράτιϛοι, *qui terra rerum potiuntur in Graecia.* ¶ 6) *princeps, nobilis, honoratiſſimus.* Π. 8, 2, 13. extr. Λ. 8, 2. §. 5. A. 2, 3, 4.

-, 4, 13. τὴν ψυχὴν κρα-
τίστην. ¶ 7) Ponitur pr
comparatiuo. Αϑ. 2, 1
τῶν συμμάχων κατὰ γῆ
κράτιστοί εἰσι, *praestan*
sociis exercitu pedestr.
In seqq. pro eo est κρείτ-
τονες. ¶ 8) E. 2, 3, 18
p. 99. τὸ κράτιστον τῆς πό-
λεως reddi potest *maxi-*
ma ciuitatis pars, ol
ea quae opponuntur
Possunt etiam esse *diui-*
tes, quos eiecerant, quo
sensu dicitur τὸ βέλτιστον.
¶ 8) In var. lect. permu-
tatur c. βέλτιστος. v. ibi
nr. 3.

κράτος, *robur, fortitudo*.
Π. 2, 1, 6. p. 93. de vi-
ctoria: νίκης ἐπιϑυμεῖν —
προσήκει, κράτους τε ὁ πάν-
τα τὰ τῶν ἡττόνων τοῖς
κρείττοσι δωρεῖται. Leuncl.
rerum potiri. Hutch. *po-*
tentia victrix. Hesych:
κράτει· νίκῃ, ἀρχῇ, ἐξου-
σίᾳ. Hinc ...

4, 8, 3. pro eo eſt ὡς τάχιςα.) E. 2, 1, 18. 7, 2, 22. ¶ b) *vi*. A. 7, 7, 4. χώραν ἣν παρ᾽ ἡμῶν ἑκόντων κατὰ κράτος παρελάβετε. Ay. 1, 22. E, 2, 1, 10. 3, 1, 5. 4, 8, 8. 7, 1, 11. 18.

κρατύνειν, *firmare, firmiorem reddere*. Λ. 2, 3. τοὺς πόδας — ἀνυποδησίᾳ κρατύνειν. Ap. Poll. 1, 201. eſt κρατύνειν τοὺς πόδας τοῦ ἵππου. Cf) καταῤῥωννύειν.

κραυγὴ, ¶ 1) *clamor*. Thomas in v. κεκραγμὸς et Moeris malunt βοὴ dici. Sed perperam. Κραυγὴ eſt ¶ a) vocantium, A. 2, 2, 9. κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους. ¶ b) tumultuantium et terrorem excitantium, Π. 7, 5, 10. ὡς κραυγὴ καὶ κτύπος ἐγίγνετο. E. 5, 1, 19. Iπ. 9, 11. ¶ c) gaudentium, A. 4, 4, 8. σὺν πολλῇ κραυγῇ καὶ ἡδονῇ ἦσαν. 4, 7, 16. πολλὴ κραυγὴ ἐγένετο. §. 17. eſt βοὴ πλείων ἐγίγνετο. 4, 8, 21. ¶ d) lugentium, E. 6, 4, 16. προεῖπον ταῖς γυναιξὶ in clade μὴ ποιεῖν κραυγήν. ¶ e) indignantium, Π. 8, 1, 11. ὀργιζόμενον κραυγῇ, i. e. σὺν κραυγῇ. Sic A. 1, 5, 12. eſt militum indignantium et Clearchum lapidibus petentium. ¶ f) venantium, Π. 1, 4, 8. 1, 6, 19. p. 81. κραυγῇ οὐδὲν ὑςεριζούσῃ τοῦ λαγὼ βοῶν. K. 3, 10. ¶ g) militum, A. 1, 2, 17. προϊόντων σὺν κραυγῇ in luſtratione. 1, 7, 4. πολλῇ κραυγῇ ἐπίασιν. 1, 8, 8. 3, 4, 27. 6, 4, 20. Ay. 2, 12. κραυγὴ μὲν οὐδεμία παρῆν in proelio, οὐ μὴν οὐδὲ σιγή· Φωνὴ δέ τις ἦν τοιαύτη, οἵαν ὀργή τε καὶ μάχη παράσχοιτ᾽ ἄν. E. 7, 2, 7. 7, 4, 22. ¶ h) fugientium, Π. 3, 1, 2. v. ποιεῖν nr. 3. A. 5, 2, 13. E. 4, 4, 4. ¶ 2) Nomen cani imponendum, K. 7, 5.

κρέα (Attice pro κρέατα), ¶ 1) *carnes*. Pluralis fere ponitur pro ſingulari. A. 1, 5, 2. τὰ κρέα τῶν ἁλισκομένων (ὄνων) ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις. §. 3. 6. 2, 1, 5. κρέα ἕψαντες. 4, 5, 21 κρέα ἄρνεια, ὀρνίθεια etc. 7, 3, 10. τρίποδες κρεῶν μεςοὶ — ἄρτοι προσπεπονημένοι πρὸς τοῖς κρέασι. §. 11. 12. Aπ. 4, 3, 10. γάλακτι, τυρῷ, κρέασι τρεφόμενοι. ¶ 2) *carnium fruſta* ſ. *portiones*. v. Casaub ad Athenae. 3, 24. p. 206. 20. Gataker. aduerſ. miſcell. poſth. c. 43. Wetſten. ad Rom. 14, 21.

τους εἶναι καὶ ἀκαίρων κερδῶν. 6, 1, 19. τῷ κρείττονι τοῦ ἔρωτος φάσκοντι εἶναι. ¶ 6) *qui est maiori dignitate, vornehmer.* Ιερ. 1,12. 7,7. ὁδῶν παραχωροῦντας τοῖς κρείττοσι. ¶ 7) *virtutibus superior.* Π. 5, 5, 10. p. 335. οὐκ ἦρχον διὰ τὸ κρείττων πάντων αὐτῶν εἶναι. ¶ 8) *peritior, prudentior.* Π. 4, 6, 2. p. 257. κρείσσων αὐτοῦ ἱππεύς. Απ. 1, 2, 16. discipuli κρείττονε τῶν συγγινομένων. §. 47. 3, 7, 7. c. acc. Π. 1, 4, 4. ἃ κρείσσων ἤδει ὤν. ¶ 9) *carior, vtilior, potior.* A. 3, 1, 4. ὃν κρείττω ἑαυτῷ νομίζειν τῆς πατρίδος. O. 13, 10. τὸν κρείσσω seruum τοῖς βελτίοσι τιμᾶν, τῷ δὲ χείρονι τὰ ἥττω διδόναι. Sic Π. 8, 4, 6. ἐν τούτοις τί κωλύει αὐτὸν καὶ ἐμοῦ ἐμοὶ κρείττονα εἶναι, *melius in his rebus mea commoda curare quam me.* ¶ 10) *dux, magistratus.* Π. 8, 1, 1. p. 462. τῶν μὴ πειθομένων τοῖς κρείττοσι. ¶ 11) *Deus.* Hesych: κρείττονας· τοὺς ἥρωας — καὶ οἱ θεοί. Suid: κρείττονος· τοῦ θείου. Π. 8, 7, 1. apparet Cyro κρείττων τις ἢ κατὰ ἄνθρωπον, vbi proprie est *augustior homine.* v. Hutch. ad. h. l. Σ. 1, 11. σιωπῇ ἐδείπνουν, ὥσπερ τοῦτο ἐπιτεταγμένον αὐτοῖς ὑπὸ κρείττονός τινος. ¶ 12) De inanimatis, *maior.* v. Valcken. ad Eurip. Hippol. 1216. Π. 7, 5, 5. ὅσα κρείττω τῆς ἡμετέρας δυνάμεως. A. 2, 5, 3. πῦρ τοῦ καρποῦ κρεῖττον ἐστιν, np. quia fructus facile ab igni consumuntur. Απ. 3, 11, 1. κρεῖττον λόγου — κάλλος, *pulchritudo quae non potest verbis describi.* ¶ 13) κρεῖττον, *vis maior.* Π. 7, 5, 21. εἰ μή τι ἄλλο κρεῖττον ἀπείργοι. Intelligitur eunuchi dominus. ¶ 14) *vtilius, potius.* O. 20, 9. προκαταλαμβάνειν τὰ ἐπίκαιρα. κρεῖσσον ἢ μή. Ιπρ. 8, 12. c. dat. Απολ. 33. ἔγνω τοῦ ἔτι ζῆν τὸ τεθνάναι αὐτῷ κρεῖσσον εἶναι. Ιπ. 2, 1. Cf. ἀμείνων, λόγος, μᾶλλον, χείρ. ¶ 15) Legitur κρείττους pro ἥσσους. v. ἥσσων, et πολιορκεῖσθαι. it. κρείσσους pro σκίῤῥους. v. σκίῤῥος.

κρεμᾶν siue κρεμαννύναι, *suspendere.* A. 1, 2, 8. τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ. Cf. κρέμασθαι.

κρεμάννυσθαι siue κρέμασθαι, ¶ 1) *pendere, suspensum esse.* c. ἐκ, a) proprie, Ιπ. 10, 9. ἐκ τῶν ἀξόνων δακτύλιοι·

dere, imminere. A. 4, 1, 2. ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἐκρέματο. ¶ 3) *inhaerere.* A. 7, 4, 13. αὐτῶν ὑπεραλλομένων τοὺς ςαυροὺς ἐλήφθησάν τινες κρεμασθέντες, ἐνισχομένων τῶν πελτῶν. Sed A. 3, 10, 13. θώρακες ὅλοι ἐκ τῶν ὤμων κρεμάμενοι ſunt, *quorum pondus ſolos humeros premit.* Nam ſequitur: ἢ καὶ ἄλλο τι τοῦ σώματος πιέζοντες. ¶ 4) *non firmiter ſedere.* A. 3, 2, 11. ἐφ' ἵππων κρέμανται φοβούμενοι.

Κρεμαστής, *Cremaſtes,* locus Helleſponti prope Abydum. E. 4, 2, 37. ἐν τῷ παρὰ Κρεμαςὴν πεδίῳ.

κρεμαστός, *ſuſpenſus, penſilis.* O. 8, 12. nauis διὰ πολλῶν τῶν κρεμαςῶν (ſcil. σκευῶν) καλουμένων πλεῖ. Intelliguntur vela. v. Kuhn. ad Polluc. 1, 94. K

Clearchus in auxiliis Cyri. 3, 3, 6. οἱ Κρῆτες βραχύτερα τῶν Περσῶν ἐτόξευον. §. 10. 3, 4, 9. μεγάλα τόξα τὰ Περσικὰ χρήσιμα — τοῖς Κρησί. 4, 2, 16. 4, 8, 20. in certaminibus δόλιχον Κρῆτες πλείους ἢ ἑξήκοντα ἔθεον. 5, 3, 1. 2. E. 4, 2, 9. Κρῆτες τοξόται sunt in Lacedaemoniorum exercitu. 4, 7, 6.

Κρητικὸς, *Creticus.* K. 10, 1. κύνες Κρητικαὶ sunt apris venandis aptae.

κριθὴ, *hordeum.* Legitur semper in plurali, vt A. 1, 2, 22. πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. 3, 4, 19. 4, 5, 19. 6, 4, 4. 6, 6, 1. O. 8, 9. 16, 9. Cf. πυρός.

κριθίασις, *hordei fastidium.* Saltem Leuncl. et Portus in indice sic interpretantur. Sed Stephanus in indice thesauri ex Hieroclis hippiatric. rectius ita describit: Est morbus equi (Cf. Poll. 1, 209.), quum ex cursu adhuc anhelabundus hordeum deuorauit, indeque cruditate vexatur, e qua alia mala oriuntur. Itaque est *cruditas, qua hordeum crudum excernitur.* Haynisch Germanice vertit *die Blähe.* Heubel: *Unverdaulichkeit.* Iπ. 4, 2. vbi v. Zeun.

κρίθινος, *hordeaceus, ex hordeo factus.* A. 4, 5, 19. οἶνος κρίθινος. In aliis scribitur κριθινὸς, in aliis omissum est hoc nomen. Hoc genus vini dicitur ab Osiride inuentum fuisse. v. Hutch. ad h. l. et Athenae. 1, p. 34. B. A. 4, 5, 21. ἄρτοις κριθίνοις.

κρίνειν, 1) *iudicare.* Dicitur de iudicio ¶ a) iudicum. A. 6, 6, 9. ἑαυτὸν παρασχεῖν Κλεάνδρῳ κρῖναι. vbi pro actiuo poterat esse passiuum. §. 10. est ἐμαυτὸν παρασχήσω κρίναντι Κλεάνδρῳ. c. περὶ, E. 3, 5, 18. Παυσανίας ἐκρίνετο περὶ θανάτου, *in capitis causa.* Sic omisso περὶ, Π. 1, 2, 14. θανάτου κρίνουσι. Hutch: *capitis supplicia decernunt.* Rectius Portus: *in causis capitis iudicant,* qui idem in indice in v. Ἔλλειψις docuit, omissum esse accusatiuum τὰς δίκας. E. 5, 4, 24. ἔδοξεν αὕτη ἀδικώτατα δίκη κριθῆναι. Passiue κρίνεσθαι dicuntur illi, *quorum causa a iudicibus cognoscitur,* E. 1, 7, 4. εἰσενεγκεῖν ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρίνοιντο. §. 10. p. 5(?). ἐάν τις τὴν πόλιν προδιδῷ — κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγνωσθῇ, μὴ ταφῆναι. Morus legit κατακρι-

..., en. κριθέντα. Ibid. τῷ νόμῳ κρινέσθωσαν οἱ ἄνδρες. p. 59. τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι. §. 11. 12. O. 11, 25. c. inf. A. 6, 6, 14. οὐ βίαν χρῆναι πάσχειν αὐτὸν, ἀλλὰ κριθέντα, ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦσθαι τῆς δίκης τυχεῖν. Ita Steph. et Welſ. Reliqui habent νῦν ἀξιοῦτε, τῆς, vel νῦν, ἀξιοῦται τ. E 5, 4, 23. Cf. ψήφισμα et ψῆφος. ¶ b) regis de praemiis. Π. 2, 3, 5. p. 120. Κῦρος ἔςαι ὁ κρίνων. iudex. §. 6. c. ἐκ, Π. 2, 2, 13. εἰ εἰδεῖεν ὅτι ἐκ τῶν ἔργων κρινόμενοι τῶν ἀξίων τεύξοιντο. Cf. 2, 3, 3. ¶ c) ciuium, in concione ſuffragia ferentium, c. inf. Αγ. 1, 5. ἐν τῇ πόλει ὑπὸ τῶν ἀρίςων κριθέντα τοῦ καλλίςου γέρως ἀξιωθῆναι. 4, 5. ¶ d) animi in vniuerſum. Π. 4, 1, 2. p. 201. ἵνα παρ' ὑμῖν αὐτοῖς κρίνω...

Π. 8, 2, 13. τοὺς μὴ ἑαυτὸν κρίνοντας ἐμίσει. ¶ 7) *probare*. E. 1, 7, 11. ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου (ſc. γνώμην) — ἔκριναν τὴν τῆς βουλῆς, *ſuffragiis probarunt ſententiam*. Απ. 4, 4, 16. ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν, *victoriae praemiis dignos iudicent*. Mox eſt ἐπαινῶσιν. ¶ 8) *condemnare*. A. 5, 6, 19. κρίνεσθαι αὐτὸν ὡς ἀδικοῦντα. ¶ 9) *comparare*. Heſych: κρίνειν· — συγκρίνειν. c. πρός, O. 10, 13. αἱ ἀεὶ καθήμεναι σεμνῶς πρὸς τὰς κεκοσμημένας καὶ ἐξαπατώσας κρίνεσθαι παρέχουσιν ἑαυτάς. ¶ 10) Λ. 13, 9. ἔξεστι τῷ νέῳ καὶ κεκριμένῳ εἰς μάχην συνιέναι. Varie explicatur hic locus, et vulgo quidem ſic: *iuueni, qui quidem aptus ad pugnam iudicatus eſt*, vt κεκριμένος ſit *probatus*. Suid: κεκριμένον, ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον. Heſych: κεκριμένη. τεταγμένη, — ἐπιλεκτή. cf. Iungerman. ad Poll. 9, 15. Sed Zeun. cuius ad h. l. nota legenda eſt, arbitratur, locum vitio laborare. In Cod. Lipſ. ſcriptum extat κεκρημμένῳ.

Κρίνιππος, v. Ἄνιππος.

κριός, *aries, inſtrumentum bellicum*. Heſych: κριός· ῥόπαλον πολιορκητικόν. Inprimis cf. Suid. Π. 7, 4, 1. μηχανὰς ἐποίειτο καὶ κριοὺς ὡς ἐρείψων τὰ τείχη. Sed *aries proprie dictus* A. 2, 2, 4. σφάξαντες κριόν.

κρίσις, ¶ 1) *iudicium*. A. 6, 6, 12. παρασχεῖν ἑαυτοὺς εἰς κρίσιν. §. 14. πάρεσε πρὸς τὴν κρίσιν. c. gen. obiecti, Λ. 10, 1. τὴν κρίσιν τῆς γεροντίας προθείς, *inquiſitionem in ſenatum admittendam*, §. 3. Heſych: κρίσεως· δοκιμασίας. it. κρίσις· ἀνάκρισις. Iungitur verbo κρίνειν, Απ. 3, 5, 10. τὴν τῶν θεῶν κρίσιν ἣν οἱ περὶ Κέκροπα ἔκριναν. it. ποιεῖν, E. 4, 2, 4. κρίσιν ποιήσειν, *inſtituturum eſſe*. §. 5. τὴν κρίσιν ἐποίησεν de praemiis in luſtratione distribuendis. 5, 2, 25. Ἰσμηνίᾳ κρίσιν ποιῆσαι. Cf. προστιθέναι. ¶ 2) *condemnatio*, A. 1, 6, 5. ἐξήγγειλε τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου, *Orontam condemnatum*. Απ. 4, 8, 2. ¶ 3) *id e quo de re aliqua ſtatuitur ſ. aliquid colligitur*. E. 2, 4, 29. τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο, *e quo poſſit magis intelligi*.

κρισσός, v. σκίῤῥος.

κριτής, ¶ 1) *iudex*. E. 4, 1, 3. ἀποκτεῖναι — ἔστι δὲ ὃν καὶ κριτὴν καθήμενον.

Απ.

15. II. 8. 2, 13. εἴτε δίκῃ — εἴτε ἀγωνίσματι — συντρέχειν τοῖς κριταῖς. — τῶν κρατίστων καὶ μάλιστα φίλων κριτῶν. E. 4, 2, 5. κριταὶ κατέστησαν, qui praemia addicerent illis, qui optimum exercitum comparaſſent. Ιπ. 1, 26. Similiter Σ. 5, 1. §. 9. et 10. κριταὶ dicuntur *arbitri* in conuiuio de pulchritudine Socratis et Critobuli. In vltimo loco coniunxit δικαστὰς καὶ κριτάς. ¶ 2) *arbiter, qui ex bono et aequo lites discernit.* Π. 1, 3, 14. τοῦ ἁρμόττοντος κριτῆς. Cf. paulo ante nr. 1.

Κριτίας, *Critias*. De eius vita v. inprimis Philoſtrat. vit. ſophiſt. 1, 16. p. 501. ſqq. ibique Olear. Cf. Alciphron 1, 39. et Aelian. V. H. 4, 15. Απ. 1, 2, 12 — 39. deſcribi-

s amasse. Dispu-
t autem in illo cap.
Socrate de amicis ex-
andis, vt in Oecono-
de re familiari, vbi
en eius legitur inde
p. 1. ad 6, 13. Ex O.
3. sqq. diuitem eum
e patet. Σ. 2, 3. oc-
it eius sponsa.
ιν, *Crito*. Απ. 1, 3,
Critobuli pater. 1, 2,
nus discipulorum So-
is 2, 9. Socrates
a sycophantis tutum
lit, vbi §. 2. est ὦ Κρί-

ος, *Croesus*, rex
orum. Π. 1, 5, 3.
Assyriorum rege ad
etatem contra Medos
tatus. 2, 1, 2. p. 87.
t ei cum exercitu. Vn-
, 3, 16. vocatur ἡγε-
(cf. 4, 2, 15.), et 4,
. σύμμαχος. 6, 2, 5.
stituitur dux summus
riorum, habet Grae-
Asiae, et ad Lacedae-
nios auxilia petitum
it. 6, 3, 5. Assyri-
n aciem ordinat. 7, 1,
proelium instruit. §.
ab Aegyptiis amatur.
. fugit Sardes, Cyro
ledit, donat eidem
auros, de responso
oraculo Delphico ac-
to interrogatus narrat,
yro clementer habe-
7, 4, 6. diuitias su-
as litteris consignatas Cy-
ro tradit. 8, 2, 9 — 12.
Cyrus ei ostendit, in a-
micis suis diuitias sibi es-
se positas. 7, 2, 7. p. 419.
primus e Croesi stirpe rex
fuit seruus.

Κροκίνας, *Crocinas*, Θετ-
ταλός. E. 2, 3, 1. in sta-
dio Olympico victor.

Κρομμυὼν, *Crommyon*,
vicus prope Corinthum.
v. Pausan. 2, 1. vbi Κρο-
μυὼν scribitur. E. 4, 4,
13. nominatur τεῖχος. 4,
5, 19.

κρόμυον f. κρόμμυον, *cepa*.
Moeris p. 111. γήτη all.
γήτια vel γήθυα), Ἀττικῶς·
κρόμμυα, Ἑλληνικῶς. A. 7,
1, 23. κρομμύων φορτίον. Σ.
4, 7. ex Homero vocatur
potus condimentum. §. 8.
κρομμύων ὄζων — κρόμυον
οὐ μόνον σῖτον, ἀλλὰ καὶ
ποτὸν ἡδύνει. §. 9.

Κρόνειος, ὁ, *Cronius*,
mons Elidis prope Olym-
piam. Pausanias 6, 20.
vocat τὸ ὄρος τὸ Κρόνιον. E.
7, 4, 14. τὸν Κρόνειον cir-
cumuallant Arcades. Le-
uncl. *Saturni aedem*. Im-
mo debebat *montem Sa-
turno sacrum*. v. Mor. ad
h. l.

κροτεῖν, ¶ 1) *plaudere*,
complodere manus. He-
sych: κροτήσατε χεῖρας· ἐ-
παινέσατε ταῖς χερσίν. it
κροτήσουσι· ἐπαινέσουσι.
Cf. Suid.

κρότος, *plausus*. A. 6, 1 7. κρότος ἦν πολὺς spectatorum saltatoribus fauentium.

κρούειν, ¶ 1) *pulsare*. Σ 1, 11. κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι. v. Bach. ad h. l Scil. dicitur proprie de iis, qui in aedes intraturi fores pulsabant. v. κόπτειν. Aristides T. II. p. 524. auctor est, non solum κόψας, sed etiam κρούσας τὴν θύραν dici, sed κροτεῖν θύραν esse Ἑλληνικόν. Cf. Albert. ad Hesych. in v. ἐξαράσαντες. ¶ 2) *percutere*. Iπ. 11, 4. equus ῥάβδῳ ὑπὸ τοὺς ἀστραγάλους κρούοντες, vt incedant. ¶ 3) *collidere*. A. 4, 5, 14. τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἔκρουσαν. Cf. δουπεῖν et κροτεῖν.

κρύπτειν, ¶ 1) *occultare*. Π. 4, 5, 3. πολλοὺς διέ-

ἐνέδρας ἐφυλάττετο. Orpon. παῤῥησιαζόμενοι.

κρώβυλος ab Harpocratione explicatur ſic: κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς. Eadem habet Suidas, qui haec addit: ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων (Sic quoque Heſych.), καὶ ὁ πλόκαμος ὃν διέβαλλον (forte διέλαβον) οἱ τὸν χρυσοῦν τέττιγα φοροῦντες. ἀνάδημα. — ὁ ἐκ τῶν τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. Schol. Thucyd. 1, 6. εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον. v. ibi interpp. qui latine reddendum putant *cincinnum*, omninoque Kuhn. et Perizon. ad Aelian. V. H. 4, 22. A. 5, 4, 6. κράνη —, κρώβυλον ἔχοντα — ἐγγυτάτω τιαροειδῆ. In hoc loco, quem etiam Suidas attulit, cum Leuncl. et Hutch. verti poteſt *ſpira tortilis*. Cf. indices Mori et Zeunii, qui intelligunt *capillum ita complicatum, vt a fronte ſuper galeam reclinetur in verticem*.

Κρῶμνος, ὁ, *Cromnus*, Arcadiae oppidum. v. Steph. Byz. in v. Κρῶμνα. E. 7, 4, 20 — 28. Lacedaemonii illud eripiunt Arcadibus, qui diu obſeſſum tandem vi recipiunt.

κτᾶσθαι, ¶ 1) *ſibi parare, acquirere*. Π. 1, 1, 4. τῶν πατρίους ἀρχὰς παρειληφότων, καὶ τῶν δι᾽ ἑαυτῶν κτησαμένων, i. e. καταστρεψαμένων. 1, 6, 11. πειρᾶσθαί τι κτᾶσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν (ἐχθρῶν). All. τίσασθαι pro κτ. ἀπ᾽ αὐτ. 2, 1, 6. νίκης — ἣ τὰ καλὰ πάντα καὶ τὰ ἀγαθὰ κτᾶται καὶ σώζει. 8, 2, 11. p. 488. οὐ τοὺς πλεῖστα ἔχοντας καὶ φυλάττοντας — ἀλλ᾽ ὃς ἂν κτᾶσθαι πλεῖστα δύνηται. A. 1, 9, 11. 7, 3, 15. χώραν τὴν μὲν ἀπολήψῃ πατρῴαν οὖσαν, τὴν δὲ κτήσῃ, πολλοὺς δὲ ἵππους — ἄνδρας καὶ γυναῖκας καλὰς κτήσῃ. Cod. Guelf. et edd. vett. male pro καλ. κτ. habent καταστήσῃ. Πο. 4, 7. ἀργύριον οὐδείς πω οὕτω πολὺ ἐκτήσατο. §. 21. Ιερ. 10, 1. φιλίαν κτησάμενος οὐδὲν ἔτι δεήσεται δορυφόρων. Απ. 1, 6, 3. χρήματα, ἃ κτωμένους εὐφραίνει. Σ. 4, 13. πονοῦντα κτᾶσθαι τἀγαθὰ, *victum ac diuitias*. 5, 4. c. ἀπὸ, Ιερ. 8, 2. ἀπὸ τῶν ἴσων κτᾶται χάριν. c. ἐξ. Π. 8, 2, 11. p. 488. τὰ περιττὰ — τούτοις εὐεργετῶν ἀνθρώπους εὔνοιαν ἐξ αὐτῶν κτῶμαι καὶ φιλίαν. c. παρὰ, Ιερ. 1, 13. ὅσα παρὰ πάντων ἀνθρώπων κτῶνται, *ſich verdienen*. ¶ 2) *ſibi facere, reddere*. Π. 1, 1,

χους — πολεμίους ἐκτησα
μεθα. Αγ. 1, 13. E. 3
4, 11. ¶ 3) *sibi conci*
liare. Π. 8. 2, 7. τοῦ
βασιλέως ὀφθαλμοὺς οὐ
ἄλλως ἐκτήσατο ἢ τῷ δωρεῖ
σθαι. A. 2, 6, 13. Aπ
2, 1, 14. κτῶνται βοηθοὺ
2, 3, 3 οἰκέτας ὠνοῦντα
— καὶ φίλους κτῶνται.
6, 16. φίλους κτήσασθαι
Antea erat ποιεῖσθαι.
4) *sibi faciendum cura*
re. Aπ. 2, 1, 14. ὅπλ.
κτῶνται. ¶ 5) *emere*
Hesych: κτᾶται· ὠνεῖται
Π. ^, 1, 9. ὅσοι ἵππους ἀ
πεστέρηνται, ταχὺ πάλι
ἄλλους κτήσονται. Πο. 4
7. ἐπειδὰν ἱκανά τις κτή
σηται τῇ οἰκίᾳ, οὐ μάλ
ἔτι προσωνοῦνται. §. 14
17. 39. Aθ. 2, 9. κτᾶ
σθαι ἱερὰ, *victimas e*
mere. Nisi malis *fan*
sibi exstruere. Sic ele
ganter Aπ. 2, 10, 4. εὐα

να ἐκεκτήμην, posside-
.' Margg. κέκτημαι.
. 8. κάλλος — ἣν κέ-
κί τις αὐτό. Ιπ. 10,
linc ὁ κεκτημένος, do-
us. Moeris p 225. ἡ
ημένη, ἡ δέσποινα παρ
κοῖς. Suid: κεκτημέ-
τῆς δεσποίνης. Πο. 4,
ἱ χῶροι ἄξιοι τοῖς κεκτη-
ς. O. 1, 5. τῷ κεκτη-
, facultatum posses-
20, 22. δι' ἀμέλειαν
ιεκτημένων. Intell. τοὺς
ίς. cf. Spanhem. ad
oph. Plut. 4. Σ. 8,
τὸν οἰκεῖον ἀγρὸν κεκτη-
. Ιπ. 3, 10. Cf. πάσασθαι,
juo legitur. ¶ b) Palli-
ntelligendum videtur
, 64. οὗτος πολλοῦ ἄ-
πόλεσι — κεκτῆσθαι,
possideatur s. acqui-
r. §. 40. dicitur κτῆ-
¶ c) retinere. O. 1,
μὴ ἀποδιδομένοις, ἀλ-
ιεκτημένοις. 20, 26.
tractare. c. ὡς, Π. 6, 4,
αἰχμάλωτον — οὔτε ὡς
ην κεκτῆσθαι. ¶ e) sibi
parare, acquirere,
τᾶσθαι. O. 7, 19. γη-
τκους κεκτῆσθαι ἑαυτοῖς
ούτου τοῦ ζεύγους. ¶
Aoristus primus κτή-
ι est et ipse inter-
i. q. ἔχειν. Hesych:
άμενος· λαβὼν, ἔχων.
'. 11. Απ. 2, 7, 7. Dicitur
n, vt κεκτῆσθαι, de eo,
non ipse acquisiuit,
, 2. Χαρμίδην πολλοὺς

ἐραστὰς κτητάμενον. Cf. κτῆμα et κτῆσις. ¶ 11) Legitur pro ἡττᾶσθαι. v. ibi nr. 4. Permutatur etiam c. πάσασθαι. v. supra nr. 9. a.

κτείνειν, *occidere*. A. 2, 5, 7. βαρβάρων τινὲς — πάντας ἔκτεινον.

κτῆμα, *possessio*. Hesych: κτήματα· πάντα τὰ ὑπάρχοντα. Quam late pateat, ostenditur O. 1, 5 — 17. vbi tandem ita definitur: ὅ τι γέ τις ἀγαθὸν κέκτηται, et quo quis vti potest, vt sit ei χρῆμα. Hinc saepe de *opibus* legitur, Π. 6, 1, 15. πολλὰ τάλαντα ἀργυρίου καὶ χρυσίου ἄγων καὶ ἄλλα κτήματα καὶ κόσμον. 8, 1, 3. 8, 4, 16. E. 4, 1, 11. O. 2, 3. 3, 15. 20, 23. πᾶν κτῆμα καὶ θρέμμα. Vbi κτῆμα fortassis intelligendum est de *agris*. Eustath. ad Il. η, p. 685. κτήματα οἱ μὲν μεθ' Ὅμηρον ἰδίως ἐπὶ ἀγρῶν καὶ οἴκων φασίν· Ὅμηρος δὲ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπαρχόντων. Sed Σ. 4, 14. χρήματα, *diuitiae*, dicuntur ἡδὺ κτῆμα. Dicitur de amicitia, Ιερ. 3, 6. de agricultura, O. 5, 11. de variis virtutibus omninoque de rebus abstractis, Π. 1, 5, 7. p. 54. κάλλιστον καὶ πολεμικώτατον κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε· ἐπαινούμενοι γὰρ — χαίρετε. A. 7, 7, 24.
οὐδὲν

οὐδὲν ἀνδρὶ κάλλιον κτῆμα οὐδὲ λαμπρότερον ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ γενναιότητος. Αγ. 3, 5. Ιερ. 11, 15. vbi eſt formula κτῆμα κεκτῆσθαι. Απ. 1, 5, 1. 4, 5, 2. Σ. 4, 40. 43. Cf. ὑπερόριος. etiam de hominibus, vt de ſeruis, Πο. 4, 42. τί — εἰς πόλεμον κτῆμα χρησιμώτερον ἀνθρώπων; inprimis de amicis, Π. 8, 3, 20. Απ. 2, 4. paſſim. 3, 11, 5. καλόν γε τὸ κτῆμα, καὶ πολλῷ κρεῖττον ἢ οἴων τε καὶ βοῶν καὶ αἰγῶν, φίλων ἀγέλην κεκτῆσθαι.

κτῆνος, *iumentum*, omninoque *pecus*. Etymol. M. κτήνη κυρίως ἐπὶ τῶν σφαζομένων εἰς βρῶσιν· — καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Heſych: κτήνη· βοσκήματα. Suid: κτῆνος· τὸ ζῶον. Π. 5, 4, 13. τὰς νομὰς τῶν κτηνῶν. 8, 3, 16. ἢ προβάτων — ἢ τῶν βοῶν — ἢ νόσον ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσι. Α. 3, 1, 13. κτήνη referuntur inter diuitias. 4, 7, 1. §. 12. διετράφησαν τοῖς κτήνεσιν. Ε. 3, 2, 19. Ιερ. 10, 5. Sed *pecus omnis generis* hoc nomine ſignificari, patet inprimis ex his locis: Π. 8, 2, 8. εὐδαίμονα τὰ κτήνη. Mox eſt ἡ προβάτων εὐδαιμονία. Α. 4, 5, 19. τὰ κτήνη πάντα.
In praecedentibus
αἶγες, βόες, ὄϊες.
3. ὗς καὶ βοῦς καὶ ἄλ
κτῆνος. Vbi collect
eſt κτῆνος. Αγ. 2
ſunt κτήνη, quae Ε. 4
dicuntur βοσκήματα.
7, 19. δίαιτα — τοῖς
νεσιν ἐν ὑπαίθρῳ. Hi
ponuntur hominibus
cero ap. Columell. 1
vertit: *feris*.

Κτησίας, *Cteſias*,
ricus ac medicus.
8, 18. fuit cum Art
xe Mnemone, et ſa
vulnus ei a Cyro
ctum. §. 19. num
militum in proelio
ſorum tradidit.

κτῆσις, ¶ 1) *acqui*
conciliatio. Π. 8,
p. 545. ἡ κτῆσις αὐτῶ
τῶν φίλων) ἐστιν οὐ
σὺν τῇ βίᾳ. Sic de a
eſt Απ. 2, 4, 1.
18. et 32. ¶ 2) i. q.
μα. Ο. 1, 7. 6, 4
ἡμῖν ἐφαίνετο, — ὅπερ
σις ἡ σύμπασα. κτῆσιν δ
μενεῖναι ὅ τι ἑκάστῳ ὠφέ
Sic Ammon: κτῆσι
πᾶσα ἡ οὐσία. Hes
κτῆσις· πλοῦτος. *O*
facultates ſignificat
4, 16. καλλίστη — ἡ
μοῦ πατρὸς κτῆσις.
tamen Zeun. intelligi
ram ditioni patris
iectam. Αθ. 1, 19.
3, 9. κτῆσιν δ' ἀπ' ο
ἀν

ω καλὴν κτήσαιντο,
ἰφ' οὗ ἀντιπροτελέσω-
3) possessio. Λ. 7,
σις diuitiarum πλεί-
κς ἢ ἡ χρῆσις εὐφρο-
κρέχει.
poet. Post.). stre-
Hesych: κτύπος·
Π. 7, 1, 17. πο-
ρῶν φόνος, πολὺς δὲ
ὅπλων καὶ βελῶν in
7, 5. 1. ὡς κραυ-
τύπος ἐγίγνετο, np.
ι portas vrbis cum
ıs irruerent.
trulla aenea,
um e cratere hau-
t, et quae ideo a-
minibus ἀρυστὴρ et
ρ vocabatur. A-
ıs 10, 6. p. 424.
ύει κυάθου καὶ Ξε-
ἐν πρώτῳ Παιδείας,
3, 8. ἀρύσαντες ἀπ'
ῷ κυάθῳ. v. Hutch.
Poll. 6, 19. 10,
Fischer. ad Anacr.

ὀς, fabarum suf-
electus. Timaeus
ιτ. κναμεῦσαι· κυά-
οφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶν-
λευταί. Απ. 1, 2,
ἑρ:ήτῃ — κυαμευ-

faba, et suffra-
quod fabis fertur.
nsuetudine fabas
ıdi in eligendis
atibus, Dauisius
ıxim. Tyr. 22, 4.)

laudat Hesychium et Suid. in v. κυαμοτρὼξ et κύαμος, atque Schol. Aristoph. ad equitt. 41. Dukerus autem (ad Thucyd. 8,66.) Meursium de archontib. Athen. 1, 9. Petitum in leges Atticas p. 219. Menagium ad Diog. Laert. 8, 34. et Scholiasten Demosth. ad orat. Timocr. p. 470. Απ. 1, 2, 9. τοὺς τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κυάμου καθίστασθαι, fabis eligere.

Κυαξάρης, Cyaxares, Astyagis filius. Π. 1, 6, 9. τοῖς παρὰ Κυαξάρῃ χρήμασιν. Zeun. sine libro emendat Κυαξάρει. In margg. est genit. Κυαξάρεω. 1, 4, 9. vituperat Cyrum. §. 22. non satis animosus est in hostes. 1,5,2, mortuo patre regnum suscipit. (Nunquam tamen Astyagem habuisse filium et successorem Cyaxarem, multis disputat Henr. Aug. Zeibich in animaduersione ad h. l. qua Cyaxares, suppositus Astyagis filius, de solio regali deturbatur, quae extat in Miscell. Lips. Nou. Vol. VIII. p. 58 — 86. et Vol. IX. p. 268 — 297.) §. 4. a Persis auxilium petit contra Assyrios. 2, 1, 2. horum copias recenset, ac Persarum, quos Cyrus adduxerat, numerum

non

proficiſcitur cum Cyro occurſurus Aſſyriis. §. 16. ſq. temere vult cum hoſtibus congredi, et a Cyro meliora docetur Cf. §. 21. et 25. 4, 1, 7 partim ſubinuidens, partim labores et pericula fugiens, vetat Cyrum perſequi hoſtes, ſed § 10. permittit, vt Cyrum in perſequendis hoſtibus ſequantur, qui ſponte ſua voluerint. 4, 5, 4. ſqq. in caſtris Aſſyriorum captis ita vino indulget, vt Medos plerosque cum Cyro abire non ſentiat, re vero cognita iratus minatur, et mittit qui Medos reuocet, ſed a Cyro per epiſtolam obiurgatur. §. 16. ſq. inprimis delectatur formoſis mulieribus, contemtus ideo ab ipſis Medis. Cf. 4. 6. 6. 5, 5, 1 a Cyro per epiſtolam

ῃ αὐτοῦ γνώμῃ ἀξιοῦν
ιναῖσθαι. 8, 8, 1.
νήτης, *gubernator*
s, qui clauum tenet
ιimque dirigit. Π. 1,
8. τοῖς κυβερνήταις οἱ
λέοντες πείθονται. A.
, 9. πρωρεὺς ἐν πρώρᾳ,
ινήτης — ἐν πρύμνῃ.
1, 2. distinguuntur
ερνῆται, πεντηκόνταρ-
πρωρᾶται et ναυπηγοί.
. E. 1, 1, 19. οἱ τριή-
ι, καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ
ερνῆται. §. 21. 1, 5,
, 7, 3. Απ. 1, 7, 3. 2,
. O. 8. 14.
νητικός, *nauis gu-*
andae peritus. Απ.
, 9. κυβερνητικώτατον.
ειν, *alea* l. *tesseris*
re. Απ. 1. 2, 57. So-
s τοὺς κυβεύοντας —
ς ἀπεκάλει. cf. Fi-
i ind. Theophrast. in
et mox κυβευτής.
τής, *aleator.* E.
, 6. p. 388. τῶν κυ-
ων, οἵ τινες — περὶ δι-
ίων κυβεύουσι.
τᾷν, ¶ 1) *rotare se,*
überschlagen, caput
sum, pedes surfum
cere, ita tamen vt,
quam in terram de-
is, suo loco caput et
s consistant. Ita re-
explicat Olear. ad
strat. vit. Apollon.
. Phauorin: κυβιστᾷν
ς τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ῥί-

πτειν — καὶ τὸ ἁπλῶς ἐν
γῇ κυλιόμενον στρέφειν χεῖ-
ρας καὶ πόδας. Priora ver-
ba desumta videntur e
Suidae lexico, qui dein-
de addit haec: κυβιστᾷν·
κολυμβᾷν. καταχρηστικῶς.
Fuerit igitur *in aquam*
se deiicere et immergere.
Atque sic Zeunius inter-
pretatur O. 13, 8. vbi ca-
nes dicuntur discere περι-
τρέχειν καὶ κυβιστᾷν. ¶ 2)
in caput saltare, in ca-
put se praecipitem deii-
cere. v. Meurs. de saltat.
veterum in h. v. Απ. 1, 3,
9. οὗτος κἂν εἰς μαχαίρας κυ-
βιστήσειε. *se in medios ere-*
ctos gladios praecipitem
dederit, h. e. summum pe-
riculum adierit temere.
v. Poll 3. 134. Cf. πῦρ.
Σ. 2, 1.. εἰς ταῦτα (ξίφη)
ἡ ὀρχηστρὶς ἐκυβίστα καὶ ἐ-
κυβίστα ὑπὲρ αὐτῶν. §. 14.
κυβιστᾷν εἰς τὰς μαχαίρας.
7, 3. δοκεῖ τὸ μὲν εἰς μα-
χαίρας κυβιστᾷν κινδύνου ἐπί-
δειγμα εἶναι. Cf. Athenae.
4, p. 129. D.

Κύδνος, *Cydnus,* Ciliciae
fluuius. A. 1, 2, 23. Ταρ-
σοὺς — διὰ μέσης τῆς πόλε-
ως ῥεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄ-
νομα. v. Hutch. ad h. l.

κῦδος, *gloria.* Απ. 2, 6, 11.
in loco Homeri Vlysses
vocatur κῦδος Ἀχαιῶν,
quae verba Cic. de finn.
5, 18.

8, 8, τὴν πόλιν τῶν Κυθηρίων — τῶν Κυθηρίων τεῖχος — ἐν τοῖς Κυθηρίοις κατέλιπε Φρουρούς.

κύκλιος, *orbicularis*, *in modum circuli actus*. O. 8, 20. κύκλιος χορὸς καλὸν θέαμά ἐστιν. v. Hesych. in v. κύκλιον et κύκλειοι, ibique interpp. Spanhem. ad Callim. h. in Dian. 266. sq. et Ernest. ad Απ. 3, 4, 3.

* **κυκλοποιεῖσθαι**, v. κύκλος nr. 6.

κύκλος, ¶ 1) *orbis*, *circulus*. Πο. 1, 6. κύκλου τόρνον. Σ. 2, 11. κύκλος περίμεστος ξιφῶν ὀρθῶν. ¶ 2) *ambitus*, np. vrbis. A. 3, 4, 4. τοῦ κύκλου ἡ περίοδος, *vniuersus ambitus*. Sic plane est §. 6. nisi quod ibi all. pro κύκλου legunt τείχους. E. 5, 3, 22. vbi est *vallum vrbi circumdatum*. ¶ 3) *ambages orbicularis*, quae fit currendo et eundo. K. 3, 6. κύκλοις πολλοῖς χρώμεναι καὶ πλάνοις. 4, 3. ταῖς οὐραῖς διασαίνουσαι κύκλους πολλοὺς προϊέτωσαν. 6, 21. 8, 3. ἥκοντα κύκλους ποιούμενον. ¶ 4) *circulus hominum*, *conciliabulum*. Π. 7, 1, 16. περιστησάμενος τῶν ξυστοφόρων Περσῶν κύκλον μέγαν. A. 5, 7, 1. σύλλογοι ἐγίγνοντο, καὶ κύκλοι συνίσταντο. E. 4, 4, 3. ¶ 5) ἐν κύκλῳ, Π. 8, 5, 5. τούτων ἐν κύκλῳ ἐχομένους ἱππέας εἶχε, *circum hos proxime*. ¶ 6) Vsitatius est κύκλῳ, Π. 7. 1, 19. Αἰγύπτιοι — ἐπειδὴ ἠποροῦντο, κύκλῳ πάντοθεν ποιησάμενοι, *circulo vndique facto*. Muretus, transposito post ὥστε aduerbio πάντοθεν, vult κυκλοποιησάμενοι, quod etiam est in Cod Bodl. it. in Codd. Gabrielii et Philelphi, et quod Zeun. amplectitur. Zonaras habet κυκλωθέντες. 7, 5, 3. τεθεάμεθα κύκλῳ τὴν πόλιν, *vndique*, *circumcirca*. A. 1, 5, 4. 3, 1, 9. 4, 1, 8. 4, 7, 1. 7, 8, 11. πορευόμενοι κύκλῳ, *agmine in orbem facto*. Αγ. 1, 32. κύκλῳ ἔχων πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια, *vndique*. E. 3, 4, 24. 6, 4, 9. περιϊόντες κύκλῳ, *circumdantes*. 6, 5, 17. κόλπον — κύκλῳ ὄρη ἔχοντα, *circumcirca*. Sic 4, 6, 8. τὰ κύκλῳ περιέχοντα ὄρη. 7, 4, 22. K. 5, 23. 30. 11, 4. c. πάντη, A. 3, 1, 2. κύκλῳ πάντη — πολέμιοι ἦσαν. Cod. Eton. omittit πάντη. Sed addit etiam Arrianus 1, 28. c. περί, Π. 7, 5, 6. κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος. §. 24. κύκλῳ νυκτὸς — ἐφύλαττον περὶ τὰ βασίλεια. Ope-

 rarum

hostilis in medio intercipitur. Π. 7, 1, 3. ἀπέκαμπτον εἰς κύκλωσιν, ὅπως ὥσπερ Γάμμα ἑκατέρωθεν τὴν ἑαυτῶν τάξιν ποιήσαντες, πάντοθεν ἅμα μάχοιντο. A. 1, 8, 17. E. 4, 2, 7. 12.

κυλινδεῖν, *voluere, deuoluere.* A. 4, 2, 2. ἐκυλίνδουν ὁλοτρόχους. §. 3. κυλινδοῦντες τοὺς λίθους. §. 13. 4, 7, 3. κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ τῆς πέτρας. §. 4. De animantibus, A. 4, 8, 21. κάτω οἱ πολλοὶ ἐκυλινδοῦντο, ἄνω δὲ μόλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι. De militibus celeriter fugientibus, A. 5, 3, 2. ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς ὕλην — κυλινδούμενοι, *deuoluti, delati.* Cod. Paris. καλινδ. Cf. καλινδεῖσθαι.

κύλιξ, *calix, poculum.* Σ. 2, 26. ἢν ἡμῖν — μικραῖς κύλιξι ἐπιψεκάζωσιν. §. 27.

κυλίστρα, *volutabrum, locus vbi equus se volutat.* v. Poll. 1, 183. Ιπ. 5, 3. ὅταν ἐπὶ κυλίστραν ἐξάγῃ (τὸν ἵππον).

Κυλλήνη, *Cyllene.* ¶ 1) Π. 7, 1, 21. Cyrus Aegyptiis donat πόλεις, αἳ ἔτι καὶ νῦν πόλεις Αἰγυπτίων καλοῦνται, Λάρισσάν τε καὶ Κυλλήνην παρὰ Κύμην πλησίον θαλάσσης. Cum Larissa et Cyme fuerint vrbes Aeolidis, nullum autem in Aeolide oppidum reperiatur, cui sit nomen Κυλλήνη, Zeunio Xenophon scripsisse videbatur Καρήνην, quae fuit vrbs Mysiae s. Aeolidos. Sed v. infra Κύμη. ¶ 2) oppidum cum nauali in Elide. Steph. Byz. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας — ἔστι δὲ καὶ Ἠλείων ἐπίνειον Κυλλήνη. Cf. Strab. p. 337. et Pausan. 6, 26. E. 3, 2, 20. 21. hanc Cyllenen dimittere liberam coguntur Elei in pace. 7, 4, 19.

κύμβαλον, *cymbalum.* Ιπ. 1, 3. ὥσπερ κύμβαλον ψοφεῖ πρὸς τῷ δαπέδῳ ἡ κοίλη ὁπλή. Laudat hunc locum Pollux 1, 188. Et notum est equi epitheton *sonipes.* Cf. Gesneri lexicon rusticum in v. Solea. De sonitu cymbali v. Wetsten. ad 1 Corinth. 13, 1. omninoque de cymbalis veterum libros tres edidit Fr. Adolp. Lampe, Trai. ad Rhen. 1703. 12.

Κύμη, *Cyme* s. *Cuma.* Steph. Byz. inter alia: Κύμη, πόλις Αἰολίδος πρὸ τῆς Λέσβου. Etiam Plin. H. N. 5, 30. de eadem Aeolide loquens coniungit Larissam, Cymen, Myrinam. Eustath. ad Il. β, p. 300. ed. Rom. postquam fere

κυναγωγός, *praefectus* nutritor *canum*. A Pol luce 5, 17. refertur inte συνεργοὺς κυνηγέτου. K. 2. ἔχοντα κυναγωγὸν τα κύνας. Videtur h. l. ve nator ipſe intelligi, ni malis nomen κυναγ. omit tendum ſtatuere.

κυνάριον, *catellus*. Thc mae Magiſtro et Phryn cho non probum videtu hoc vocabulum, quipp qui malunt κυνίδιον. A v. interpp. ad Thom. Ma cf. Wetſten. ad Matth. 1 26. Π. 8, 4, 9. ἣν ποι βούλῃ αὐτὴν φιλῆσαι, προσ άλλεσθαί σε δεήσει ὡς τὰ κυ νάρια.

κυνηγεσία et

κυνηγέσιον, ¶ 1) *venatie* K. 1, 5. ἐπιμέλεια ἡ ἐκ τῶ κυνῶν καὶ κυνηγεσιῶν. Si §. 12. vbi tamen Steph habet κυνηγεσίων. (v. omni no Zeun. ad 1, 2. qu

Sed melius Omnibonus: *canum grege adducto.*

κυνηγετεῖν, *venari.* K. 5, 34. ἐν τοῖς ἔργοις κυνηγετοῦντα. Steph. in indice thesauri praefert formam κυνηγεῖν.

κυνηγέτης, *venator.* K. 6, 11. ab ἀρκυώρῳ distinguitur. Occurrit saepius, vt K. 4, 4. 5. 5, 25. 10, 5. 21. 12, 6.

κυνηγετικὸς, scil. λόγος, *liber de venatione quadrupedum, vbi inprimis canum vsus cernitur.* Ita recte Zeun. explicat inscriptionem libri Xenophontei.

κυνήποδες, *callosae crurum partes in equis, inter vngulam et suram,* a pedibus caninis sic appellatae. Sic explicant Leuncl. atque Portus. Sed aliis, vt Zeunio, placet interpretatio Hieroclis et Apsyrti: σφυρὰ, *malleoli pedum.* Haynisch vertit: *die Köhde,* et Gail: *os sesamoïde,* Heubel: *Fesselknochen.* Ιπ. 1, 4. τὰ ἀνωτέρω τῶν ὁπλῶν, κατωτέρω δὲ τῶν κυνηπόδων ὀςᾶ — ψιλοῖντο ἂν καὶ ἑλκοῖντο οἱ κυνήποδες. §. 15.

κυνίδιον, *catulus.* O. 13, 8. τὰ κυνίδια — πολλὰ μανθάνει. Cf. κυνάριον.

κυνικὸς, *caninus.* Π. 5, 2, 8. κεκινῆσθαι ὑπὸ τῶν βρωμάτων — κυνικὸν καὶ θηριῶδες δοκεῖ εἶναι. Margg. συϊκόν. Cf. Κυνίσκος.

Κυνίσκα, *Cynisca,* soror Agesilai. Αγ. 9, 6. Κυνίσκαν ἀδελφὴν πεῖσαι ἁρματροφεῖν.

Κυνίσκος, *Cyniscus.* A. 7, 1, 8. videtur praefectus Lacedaemoniorum in Chersoneso fuisse. In duobus codd. legitur Κυνικός.

κυνόδους, *dens caninus equi.* Ιπ. 6, 8. ἢν δὲ μηδὲ οὕτω δέχηται, πιεσάτω τὸ χεῖλος περὶ τῷ κυνόδοντι. Poll. 2, 91. οἱ δὲ ἑκατέρωθεν ἑκατέρᾳ τῇ σιαγόνι δύο (ὀδόντες, καλοῦνται) κυνόδοντες, διὰ τὴν ὀξύτητα, ὡς τοῖς τῶν κυνῶν προσεοικότες.

κυνοδρομεῖν, ¶ 1) *vna cum canibus currere atque persequi.* K. 6, 17. κυνοδρομεῖν — κατὰ τὸν λαγώ. §. 18. 19. ἐὰν μὴ οἷός τ' ᾖ (venator) κυνοδρομῶν ἐπιγίγνεσθαι αὐταῖς. (Poll. 5, 85. venator dicitur ἐπιγιγνόμενος κυνοδρομῶν.) §. 22. Cf. Poll. 5, 65. et 78. et Spanhem. ad Callimach. h. in Dian. 106. ¶ 2) *canis instar inuestigare.* Σ. 4, 63. ἐρῶντες ἐκυνοδρομοῦμεν ἀλλήλους ζητοῦντες. All. ἐκυνολογοῦμεν, quod est inusitatum. cf. Bach. ad h. l.

κυνολογεῖν, v. κυνοδρομεῖν.

Suidas: Κύρειον ϛράτευμα — ἐϛὶ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς ἐπὶ Ξέρξην (leg. Ἀρταξέρξην) τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. cf. Harpocrat. in v. Κυρεῖον, et Phauorin. E. 3, 1, 4. nominantur σωθέντες οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου. A. 1, 10, 1. τὸ Κυρεῖον ϛρατόπεδον, *Cyrianorum caſtra.* 7, 2, 4. περὶ τοῦ Κυρείου ϛρατεύματος. Paulo ante vocantur οἱ Κύρου ϛρατιῶται ὑπολελειμμένοι ἐν Βυζαντίῳ, quos Anaxibius, quanquam homo Graecus, venderevolebat. Αγ. 2, 11. τῶν Κυρείων τινές. Perperam alii: Κυρισίων. E. 3, 2, 6. ὁ τῶν Κυρείων προεϛηκώς, i. e. Xenophon. §. 14. 3. 4, 20. Sed A. 3, 2, 10. οἱ Κυρεῖοι (all. κύριοι) diſtinguuntur a Graecis, atque adeo ſunt barbari Cyrum iuuantes.

Κυρηναῖοι, *Cyrenaei.* Π. 6, 1, 16. Κῦρος — τὴν Κυρηναίων ἔτι νῦν οὖσαν ἁρματηλασίαν κατέλυσε. Dicitur etiam Λιβυκή.

κυρία, ¶ 1) *domina, quae ſatrapiam regit.* E. 3, 1, 10. ἐπεὶ κυρία τῆς χώρας ἐγένετο. ¶ 2) De animo, Π. 8, 7, 3. p. 547. εἰ μηδενὸς — αἱ ψυχαὶ poſt mortem κύριαι ἦσαν, *nihil ſentirent.* Απ. 1, 4, 9. ψυχὴν ἡ τοῦ σώματος κυρία ἐϛί, *corpus regit.*

Κύριβος, v. Κιριβός.

Κυρισῖοι, v. Κυρεῖοι.

κυριεύειν, *dominum eſſe, imperio tenere.* Απ. 2, 6, 22. διὰ πολέμου κυριεύειν πάντων. 3, 5, 10. κυριεύοντας τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης.

Κυρικὸς, v. Κιριβός.

κύριος, ¶ 1) *dominus, poſſeſſor.* O. 9, 16. χρῆσθαι οὐδενὶ αὐτῶν (ſeruorum) ἔξεϛι, ὅτῳ ἂν μὴ διδῷ ὁ κύριος. Σ. 6, 1. vbi Zeun. recte intelligere videtur Syracuſium, pueri illius et puellae dominum. c. gen. Π. 1, 6, 19. p. 84. τὸ μέρος ἔχειν — πάντων κύριος εἶναι. 9, 3, 20. 4, 3, 3. E. 7, 3, 7. p. 476. κύριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς πόλεως. ¶ 2) *auctor et rector.* De diis, Απ. 1, 4, 9. οὐ γὰρ ὁρῶ τοὺς κυρίους. c. gen. O. 5, 19. 6, 1. ¶ 3) *poteſtatem habens.* c. gen. Π. 8, 5, 11. τοὺς γεραιτέρους — οἵπερ τῶν μεγίϛων κύριοι εἰσί. Λ. 10, 2. θεὶς τοὺς γέροντας κυρίους τοῦ — ἀγῶνος, *dum dedit ſenibus poteſtatem certandi.* v. ἀγών. 13, 10. ϛρατοπεδεύεσθαι. τούτου μὲν κύριος βασιλεὺς, καὶ τοῦ δεῖξαι. Ita editur e coniectura Stephani. Editt. vett. habent perperam Λυκοῦρ-

Λυκοῦργος pro κύριος. Zeun. vero ſequitur Caſtalionem, qui habet αὐτουργός. E. 2, 2, 11. οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν ἐρωτῷτο — κείνους κυρίους εἰρήνης καὶ πολέμου. Sed §. 7. ſimpliciter κύριος eſt, *penes quem eſt pacis faciendae poteſtas.* c. inf. Δ. 2, 11. ἐποίησε τὸν παρόντα κύριον εἶναι καὶ ἐπιτάττειν. Paulo aliter 2, 2. κύριον ἐποίησε ἀθροίζειν, *poteſtatem dedit.* 4, 6. 8, 4. E. 2, 3, 20. τοὺς τριάκοντα κυρίους εἶναι θανατοῦν quos vellent. 7, 3, 7. p. 475. c. ἵος, E. 7, 3, 6. κυρίους οὕς τινας δεῖ ἀποθνήσκειν, καὶ οὕς τινας μή. Sic Cic. de Or. 2, 17. iudices vocat *dominos reorum.* Cf. αὐτοκράτωρ. ¶ 4) *qui poteſt.* c. inf. A. 5, 7, 16. οὐκ ἔσεσθε κύριοι οὔτ᾽ ἀνελέσθαι πόλεμον — οὔτε καταλῦσαι. ¶ 5) *valens, auctoritatem habens.* E. 6, 5, 6. ὅ τι νικῴη ἐν τῷ κοινῷ, τοῦτο κύριον εἶναι τῶν πόλεων. Morus: *normae erit ciuitatibus ſingulis.* ¶ 6) *tutor, pater.* Ammon. p. 86. κύριος τῆς γυναικὸς, ὁ ἀνὴρ, καὶ υἱῶν ὁ πατήρ· δεσπότης δ᾽ ἀργυρωνήτων. Ιπp. 1, 11. τοὺς νέους εἰς ἐπιθυμίαν καθιστάναι τοῦ ἱππεύειν, τοὺς δὲ κυρίους αὐτῶν ἧττον ἀντιτείνοντας ἔχειν. §. 12. ſequitur τοὺς παῖδας αὐτῶν. ¶ 7) In var. lect. eſt κύριοι pro Κυρείοι. v. ibi.

Κῦρος, *Cyrus.* ¶ 1) maior. Π. 1, 2, 1. ſqq. eius natales et ingenium. 4, 1, 11. dicitur ἀπὸ θεῶν γεγονὼς et 7, 2, 7. p. 419. ἐκ θεῶν γεγονὼς, quod Hutch in diſſ. 1. p. 46. ſq. explicat *a Deo excitatus.* Sed Doruill. ad Charit. p. 510. ſq. rectius referre videtur eo, quod Perſae orti dicerentur a Perſeo, Iouis et Danaes filio, cui Perſen peperit Andromeda, neptis Beli, qui ab aliis putatur eſſe Sol, ab aliis Iupiter. v. Plutarch. in Artaxerxe p. 277. Relandi diſſ. de lingua Perſarum p. 166. 176. et Hutch. in indice. A. 1, 9, 1. vocatur Κῦρος ὁ ἀρχαῖος. Π. 1, 3, 1. ſqq. verſatur in Media apud Aſtyagem auum. 1, 4, 1. aequalium beneuolentiam ſibi conciliat. §. 2. auum colit inſigniter. §. 4. aemulatur praeſtantiores, et equitare diſcit. §. 5. ſqq. delectatur venatione. §. 16. ſqq. ſedecim fere annos natus ſpecimen artis imperatoriae edit contra Aſſyrios. §. 25. a Cambyſe patre reuocatur. 1, 5, 1. in Perſidem redit. §. 5. ſqq. auxilio

xilio mittitur cum exercitu in Mediam ad Cyaxarem auunculum contra Assyrios. 1, 6. cum patre disserit de officio imperatoris. 2, 1, 4 — 6. orationem habet de nouis homotimis creandis. 2, 2. iucundos sermones agit in conuiuiis. 2, 3. hortatur suos ad fortitudinem. 2, 4, 1 — 5. non induit stolam Medicam a Cyaxare missam. §. 8 — 19. et 3, 1, 1. Armeniam subigit. 3, 1, 18. Armeniorum regem, quem ceperat, amicum reddit. 3, 2, 1. sqq. Chaldaeos sibi socios conciliat, Armeniis amicos. §. 13. ad Indorum regem mittit legatum de pecunia. 3, 3, 27. sq. Assyrios victos in castra fugat. 4, 1, 4. castra illa occupat. 4, 2, 1. sqq. Hyrcanii ad eum deficiunt. 4, 3, 3. sqq. equitatum apud Persas instituit. 5, 2, 1. ad Gobryam proficiscitur. 5, 3, 1. Assyriam denuo vastat. §. 4. pergit ad Babylonem. et Assyrium frustra ad pugnam prouocat. §. 15. Gadatae auxilium fert. §. 17. nominatim appellat duces. 5, 4, 4. Gadatam liberat. §. 12. cum Assyrio paciscitur de parcendo agricolis. §. 19. sqq. non Babylonem reducit exercitum, et in Assyriorum Medorumque finibus occupat tria castella. 5, 5, 1. sq. Cyaxarem arcessit, eique obuiam procedit. §. 4 — 12. inuidentem illum et iratum placat. 6, 1, 16. sq. nouos currus falcatos excogitat. et §. 27. rursus alios ad turres vehendas. 6, 2, 7. exercitus pauore correpti animos confirmat. §. 9. suadet vt quam celerrime pergant contra Croesum. §. 10. eius consilium de commeatu in iter parando. Cf. §. 11. 6, 3, 10. sua constituit et exercitum instruit. §. 11. obiectionibus suorum respondet, et ordines iis praescribit. 6, 4, 5. sacris peractis suos denuo hortatur. 7, 1, 1. quae arma habuerit. §. 6. suos hortatur et ordinat. §. 18. ab equo vulnerato excutitur. 7, 2, 1. capit Sardes et Croesum. §. 8. clementer hunc tractat. 7, 4, 9. subigit Phrygas, Cappadocas, Arabas, et Babylonem petit. 7, 5, §. 6. in fossam circa Babylonem ducit, et turres exstruit. §. 7. sqq. Euphrate in illam fos-

corporis custodes. §. 24. etiam regiae custodes constituit, et vrbis praesidia. 8, 1, 3. sua cuique aulico munera destinat. §. 4. ipse vult suis esse virtutum exemplum. Cf. sequentia, vbi plura de eius institutis narrantur. §. 15. victos non seueris laboribus exercet. 8, 2, 1. sqq. tam humanitate, quam donis, vt ipse a suis ametur efficit. §. 9. amicos suos diuites thesaurum suum esse Croeso demonstrat. 8, 3, 1. pompam ducit e regia. §. 7. adoratur. 8, 5, 1 — 9. proficiscens in Persidem ad parentes, deuertitur apud Cyaxarem, cuius filiam (cf. §. 10. 13.) in matrimonium ducit. 8, 6, 1. satrapas mittit in prouincias. §. 9. equos per stationes disponit. §. 10. ex-

am in naues dat, eidemque arcessitus a patre moriente omnia sua tradit. A. 1, 4, 12. ad patrem ducit secum milites Graecos comites, non pugnaturos. 1, 1, 3. 4. post patris mortem calumniante Tissapherne coniectus a fratre in carcerem, sed matre deprecante liberatus, hinc bellum aduersus fratrem parat. E. 3, 1, 1. petit auxilia a Lacedaemoniis, quorum opera Syennesin cohibet, ne se impediat bellum contra fratrem molientem. §. 12. eius regiones post Darii mortem Tissaphernes accipit. A. 1, 2, 1. et 3, 1, 7. initio itineris aduersus fratrem suscepti contra Pisidas se proficisci dicit. 1, 3, 20. sq. cum Graeci nollent contra regem, dicit se velle contra Abrocomam, hostem suum, et stipendium auget. (cf. 2, 3, 12.) 1, 4, 11. demum dicit, se contra regem proficisci. §. 15. ὅπως, inquit, ἐμὲ ἐπαινέσητε ἐμοὶ μελήσει, ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε. 1, 8. pugnam committit nudo capite, et a fratre, quem vulnerauerat, interficitur. 1, 10, 1. et 3, 1, 12. manus dextra et caput mortuo amputantur. Graeci, qui eum secuti erant, E. 3, 1, 4. vocantur οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου. 3, 4, 2. το μετα Κύρου ἀναβὰν ϛράτευμα. 6, 1, 4. p. 362. δυνάμεως τῆς μετὰ Κύρου ἀναβάσης. cf. Π. 8, 8, 2. et supra Κυρεῖοι. etc. A. 1, 2, 12. Cyrus consuesse dicitur cum Epyaxa. 1, 10, 2. duae eius pellices memorantur, et 2, 4, 13. eius et Artaxerxis νόθος ἀδελφός. 1, 9. eius ingenium et mores describuntur, cum magna laude, v. c. §. 1. ἀνὴρ τῶν μετὰ Κῦρον τὸν ἀρχαῖον βασιλικώτατός τε καὶ ἄρχειν ἀξιώτατος. Laudatur etiam eius in Xeniam et Pasionem clementia, 1, 4, 8. et liberalitas in Silanum, 1, 7, 14. Aliae eius laudes sunt 1, 2, 11. 6, 4, 5. O. 4, 16 — 25. vbi etiam βασιλεὺς nominatur. v. βασιλεύς. Sed A. 2, 5, 11. dicitur ab Ariaeo fuisse regis seruus.

κυρτοῦν, *curuare*. Π. 7, 5, 6. οἱ Φοίνικες πιεζόμενοι ἄνω κυρτοῦνται. Απ. 3, 10, 15. Iπ. 10, 4.

κυρτοῦσθαι, *incuruare se*. Iπ. 10, 3. τὸν αὐχένα διαίρειν, ἀπὸ δὲ τῆς κεφαλῆς κυρτοῦσθαι. Poll. 1, 211. κυρτοῦσθαι τὴν κεφαλήν.

κυφα-

κυφαγωγὸς, *cernuus*. Ιπ. 7, 10. κυφαγωγότερος ἵππος. Oppon. ἀνακεκυφώς. Ita enim emendant viri docti e Poll. 1, 197. pro κουφαγ. quanquam hoc Salmaſius e Xenophonte reſtitui vult in Polluce.

κύων, *canis*. Genere maſculino non minus quam feminino vtitur Xenophon, quanquam a poetis, inprimis Graecis, femellarum operam fideliorem exiſtimari ait Henr. Stephanus ſchediaſmm. April. I. p. 3. praeſertim cum de venatione agitur. v. Heinſ. ad Ouid. met. 8, 140. Rectius ſtatuiſſe videtur Spanhem. ad Callimach. h. in Dian. 102. et Atticos et Iones genus femininum adhibere, vbi de animalibus in vniuerſum loquuntur. Sic maſculinum eſt in his: Π. 2, 3, 5. p. 118. μάχην ἐπίσταται — ὁ κύων σώματι. 7, 5, 22. 8, 2, 3. τοῖς οἰκέταις σῖτον ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν ἐπετίθετο, οἰόμενος ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν (all. παισὶν) ἐμποιεῖν τινα καὶ τοῦτο εὔνοιαν. (Similis ſententia eſt A. 7, 2, 18.) A. 5, 8, 10. Αγ. 9, 6. κύνας πολλοὺς θηρευτὰς — τρέφοντα. E. 2, 4, 20. τοὺς δάκνοντας κύνας. vbi nomen κύνας, quod Fr. Portus primus addi iuſſit ob legem Solonis ap. *Plutarch*. c. 24. delendum eſſe oſtendit Morus, ſed Schneiderus recte τοὺς δ. κ. defendit. v. κλοιός. Aπ. 2, 7, 13. 14. vbi eſt fabula de cane. 2, 9, 7. ὅταν νομεὺς ἀγαθὸν κύνα ἔχῃ. Ιπ. 4, 19. Femininum extat Π. 1, 6, 19. p. 80. κύνες αἳ τῇ ὀσμῇ αὐτὸν ἀνεύρισκον — ἄλλας κύνας ἐπιτετηδευμένας πρὸς τὸ κατὰ πόδας αἱρεῖν. 5, 5, 10. Aπ. 3, 11, 8. 4, 1, 3. O. 5, 6. et in Cynegetico ſemper, vt 9, 1. 10, 1. niſi vbi ad genus reſpiciatur neceſſe eſt, vt 7, 2. ἄγειν πρὸς κύνας ἀγαθούς. Ambiguum eſt Π. 1, 4, 21. κύων γενναῖος, ἄπειρος. A. 5, 7, 16. λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἐμπεπτώκει. Aπ. 2, 3, 9. κύων ἐπὶ τοῖς προβάτοις ἐπιτήδειος. 2, 9, 2. O. 5, 5. K. 1, 5. Canum genera et vitia afferuntur K. 3. vt virtutes K. 4. et alia paſſim. Cf. ἀνακαλεῖν et διαφθείρειν.

Κυνὸς κεφαλαὶ, *Cynoscephalae*. Steph. Byz: Κυνὸς κεφαλαί, λόφος τῆς Θεσσαλίας — ἦν δὲ καὶ χωρίον Θηβῶν. Nempe fuerunt tumuli, capitum caninorum ſpeciem referentes

rentes. v. Plutarch. in Flaminino c. 8. qui describit tumulos Thessaliae. Sed in Xenophonte sunt Cynoscephalae Thebanae. Ag 2, 22. στρατεύει ἐπὶ τὰς Θήβας — ὑπερβὰς τὰς Κυνὸς κεφαλάς. E. 5, 4, 15. εἰς Κυνὸς κεφαλάς, οὔσας Θηβαίων. 6, 4. 5.

κώθων verti solet *ampulla*. Fuit *poculum fictile*, et proprie quidem Laconicum, *militare*, altius quam latius, in quo aqua impura, quam milites interdum bibere coguntur, minus esset conspicua, vnam ansam habens et ἄμβωνας, i. e. latera protuberantia, quibus aquae impurae sordes facile detinerentur v. Athenae. 11, 10. p. 483. ibique Casaub. p. 803. sq. Poll. 6, 96. Hesych. et Phauorin. in h. v. Bisetus ad Aristoph. *Ir*. 597. Π. 1, 2. 8. pueri Persarum dicuntur habere κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Patet igitur, hunc cothonem fuisse similem Laconico.

κωλῆ, *perna*. Phrynich. p. 26. κωλύφιον μὴ λέγε, κωλῆν δέ. Athenaeus 9, p. 368. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι, καὶ κωλῆν. — ἀπὸ δὲ τοῦ κωλέα συνῃρημένον ἐστὶν, ὡς συκέα συκῆ, λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. — Ξενοφῶν κυνηγετικῷ, κωλῆν σαρκώδη, λαγόνας ὑγράς. Est haud dubie locus K. 5, 30. vbi tamen in omnibus ante Zeunium editionibus legitur κοίλην. Pollux 5, 69. vbi pleraque Xenophontis exscripsit, habet κωλῆνα σαρκώδη. Proprie quidem κωλῆν significare integrum membrum cuiuscunque victimae mactatae, sed deinde vsu loquendi factum esse, vt pernam suillam indicaret, ostendit Casaub. ad Athenae. l. l. p. 636. In loco Xenophontis est de *perna leporis*.

κωλύειν, ¶ 1) *prohibere*, *impedire*. c. gen. rei, Π. 2, 4, 17. p. 137. κωλύοιεν τῶν ἐξαγγελιῶν. Ag. 2, 2. et E. 4, 3, 2. ἐκώλυον τῆς πορείας αὐτόν. c. inf. Ar. 2, 6, 26. οὐδεὶς κωλύει μεθ' οὗ ἄν τις βούληται εὐεργετεῖν. c. τοῦ et inf. A, 1, 6, 2. εἶτα, ἔτι — κωλύσειε τοῦ καίειν ἐπιόντας. c. μὴ et inf. E. 3, 2, 16. ἐκώλυον (αὐτὸν) μὴ προσεύχεσθαι. c. acc. et inf. Π. 6, 2. 7. p. 366. ὑμᾶς βάλλοντες κωλύσουσιν — μάχεσθαι. Sic passiv. Π. 6, 3, 1. ὡς μὴ κωλύοιντο πορεύεσθαι. Ar. 4, 5, 4. δοκοῦσιν οἱ ἀκρατεῖς

βαίνειν ἀσφαλὲς — τριήρεις ἔχοντος τοῦ κωλύσοντος. Intell. ἡμᾶς διαβαίνειν. Sic c. acc. perſ. E. 7, 5, 26. τοὺς ἱσαμένους οὐδέτεροι ἐκώλυον, np. ἵςασθαι. c. acc. rei, A. 4, 2, 15. ἐκώλυον τὰς παρόδους. Aπ. 4, 5, 4. δοκοῦσιν ἐκεῖνα κωλυεσθαι. §. 5. Variae formulae: a) οὐδὲν κωλύει, A. 4, 8, 4. in reſponſione: οὐδ. κωλ. ἔφη, ἀλλὰ διαλέγου. *per me tibi licet.* c inf. Π. 5, 5, 9. extr. ἀκοῦσαι οὐδ. κωλ. ſcil. ἐμέ. 7, 5, 21. δεσπότῃ πιςὸν ὄντα οὐδ. κωλ. πρωτεύειν, *is facile poteſt.* A. 4. 7, 4. ἣν τοὺς λίθους ἀναλώσουσιν — οὐδ. κωλύει (pro κωλύσει) παριέναι. Aπ. 4. 4, 23. K. 7, 9. Sic K. 6, 6. ἧττον κωλύει ἰέναι πρωΐ, *facilius fieri poteſt.* Zeun. ſcribi iubet κωλύεται, omiſſo ἰέναι, quod fluxit

difficultas. E. 7, 5, 12. διαβὰς, ὅπερ ἐδόκει τι ἔχειν κώλυμα.

κωλυτέον, *coercere oportet.* c. acc. Ἱερ. 8, 9. κωλυτέον τοὺς ὑβρίζειν βουλομένους.

κωλυτικὸς, *vim impediendi habens, impediens.* Απ. 4, 5, 7. τοῦ ἐπιμελεῖσθαι ὧν προσήκει οἴει τι κωλυτικώτερον ἀκρασίας. Sic Stobaeus, Steph. Welſ. et Erneſti. Vulgo erat λυτικώτερον. Contra Ἱερ. 9, 5. pro τὰ κωλυτικὰ e Stobaeo reſtituunt τὰ πολιτικὰ, vt Welſius.

κωμάζειν (cf. κῶμος), *comiſſari.* Π. 7, 5, 7. ἑορτὴν — ἐν ᾗ πάντες Βαβυλώνιοι ὅλην τὴν νύκτα πίνουσι καὶ κωμάζουσι.

κωμάρχης, *vici ſ. pagi praefectus.* Suidas explicat: ὁ τῶν πόλεων ἄρχων παρὰ Ξενοφῶντι. A. 4, 5, 9. πρὸς τὸν κωμάρχην συνεισέρχονται. §. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 4, 6, 1. 2. Videtur autem hic κωμάρχης alius eſſe quam ἄρχων τῆς κώμης ταύτης 4, 5, 20.

κωμαστὴς, *comiſſator.* Cf. Poll. 9, 11. Π. 7, 5, 10. συνεβόων αὐτοῖς ὡς κωμασταὶ ὄντες καὶ αὐτοί. E. 5, 4, 7.

κώμη, *vicus, pagus, oppidum.* Π. 3, 3, 15. κώμας τε καὶ γεωλόφους. A. 4, 4, 5. στρατοπεδευομένων αὐτῶν γίνεται χιὼν — καὶ ἔδοξε διασκηνῆσαι κατὰ τὰς κώμας. Duo codd. χώρας. Perperam. Nam §. 9. eſt: πάλιν ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι κατὰ τὰς κώμας. Saepius tamen confunditur c. χώρα. v. χώρα nr. 10. 4, 5, 20. E. 4, 1, 8. 4, 3, 15. 5, 2, 5. §. 7. ἔπεμπον αὐτοῖς οὐ καθ' ἕνα, ἀλλὰ κατὰ γνώμην (all. rectius κώμην) ἑκάστην ξεναγὸν ξυνεστρατεύοντο δὲ ἐκ τῶν κωμῶν. 6, 4, 18. Nempe muri Mantineae erant diruti. Ἱερ. 9, 7. ἆθλα προτιθείη κατ' ἀγροὺς καὶ κατὰ κώμας.

Κώμη, v. Κύμη.

κωμήτης, *paganus, vici incola.* A. 4, 5, 18. Suid. in v. κώμη· κωμῆται, οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες.

κῶμος, ¶ 1) *comiſſatio, compotatio poſt coenam plane immodica* (Suid: κῶμος· μέθη), cum foedis cantilenis et turpibus ſaltationibus coniuncta, et ita laſciua, vt etiam extra domum vagarentur (Schol. Nicandr. ad alexipharmm. p. 68. τὴν μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως καταφορὰν κῶμον καλοῦσιν· ὅθεν καὶ κωμάζειν, τὸ ἐπιφοιτᾷν τοῖς κοιμωμένοις.),

et noctu, coronis ornati, cum facibus, armis et inſtrumentis muſicis conuenirent ad fores amicarum, ibique cantarent ac ſaltarent, quin etiam fores effringerent. v. Lamb. Bos exercitt. in N. T. p. 80. ſeqq. Chr. Theoph. Schwarzii diſſ. de comiſſationibus veterum, Altorf. 1744. 4. Perizon ad Aelian. V. H. 3, 3. et 13, 1. Π. 7, 5. 9. ἐν κώμῳ δοκεῖ ἡ πόλις πᾶσα εἶναι τῇδε τῇ νυκτὶ feſto die. v. κωμάζειν. ¶ 2) *ſaltatio poſt coenam honeſtior.* Σ. 2, 1. ἔρχεταί τις circulator ἐπὶ κῶμον, *comiſſatum,* cum fidicina ſaltatrice et puero formoſo citharoedo. Neque enim ſemper et ſolum κῶμον fuiſſe adoleſcentium discurrentium, ex hoc ipſo loco oſtendit Deſid. Heraldus animaduerſſ. in Salmaſii obſeruatt. ad I. Att. et Rom. 6, 7. cf. Weſſeling. ad Diodor. Sicul. T. II. p. 105.

κωμῳδεῖν, *in ſcena traducere, perſtringere, exagitare.* Αϑ. 2, 18. κωμῳδεῖν τὸν δῆμον — ὁ κωμῳδούμενος — ὀλίγοι τῶν πενήτων κωμῳδοῦνται — τοὺς κωμῳδουμένους.

κωμῳδὸς, *hiſtrio, comoediarum actor.* Ο. 3, 7. ἐπὶ τῶν κωμῳδῶν ϑέαν. §. 9. ϑεᾷ αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς τραγῳδούς τε καὶ κωμῳδούς.

κώνειον, *cicuta.* Poll. 5, 132. τὸ κώνειον κατὰ ψύξιν ἀναιρεῖ. Ε. 2, 3, 24. Theramenes ἀποϑνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπιε. v. Sigism. Fr. Drelligii diſſ. de cicuta, Athenienſium poena publica, Lipſ. 1734. 4. et Foeſii oeconom. Hippocrat.

κώπη, *remus.* Α. 6, 4, 1. ἐστιν εἰς Ἡράκλειαν κώπαις ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς. Ε. 5, 1, 8. 16. 6, 2, 15. τῇ κώπῃ τὸν πλοῦν ποιούμενος, *remigio, non velis.* Αϑ. 1, 19. ἐλαύνειν τῇ κώπῃ, *remigare* — κώπην λαβεῖν. Cf. παραγωγή.

Κῶς, *Cos,* Aſiae inſula. Ε. 1, 5, 1. ἐς Κῶ. Marg. Leuncl. Κῶν.

κωφὸς, *mutus* vel *ſurdus.* Π. 3, 1, 11. ὥσπερ ἄν τις τυφλοὺς ἢ κωφοὺς — ἐξαπατήσειεν. 7, 2, 7. p. 418. Croeſi filius κωφὸς ὢν διετέλει. Gellius 5, 9. de eodem: „quum iam per aetatem fari poſſet, infans erat, et quum iam multum adoleuisſet, item nihil fari quibat. mutus adeo et elinguis diu habitus eſt.“ Ab Herodoto 1, 34. idem dicitur κωφὸς, et

et c. 84. ἄφωνος, sed c. 88. διεφθαρμένος τὴν ἀκοήν. ¶ 2) ὁ κωφὸς λιμὴν, *portus mutus*, E. 2, 4, 22. videri possit pene idem significare quod ἀλίπεδον, quo nomine a nonnullis Piraeeum vocatum fuisse dicunt Harpocration et ex eo Suidas. Sed rectius fortassis intelligitur *pars Piraeei, in qua non auditur nauium aduenientium strepitus.* v. Suid. et Phauorin. in v. κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος. Similiter Leuncl. in margine: fortasse, inquit, sic dictus, quod tranquillus esset, quemadmodum Homerus κῦμα κωφὸν dixit pro fluctu sine strepitu.

